

PRESS CLIPPING

Уторак 13.01.2009. год

СРБИ ИЗ ХРВАТСКЕ НЕЗАДОВОЉНИ ТАМОШЊИМ ЗАКОНОМ О ПОЉОПРИВРЕДНОМ ЗЕМЉИШТУ

Данас, 13.01.2009; Страна: 5

Избегличке њиве одлазе у закуп Многи од прогнаника немају услова за повратак, а њихове оранице држава ће давати на коришћење, без дозволе власника и уз непознату накнаду

ТРАГОМ

Београд - Законом о пољопривредном земљишту Хрватске, који предвиђа давање у закуп необрађеног пољопривредног земљишта физичким и правним лицима уз накнаду закупнине власнику, задире у својинска права избеглих Срба и додатно погоршава њихов положај, упозоравају представници избегличких удружења. Како објашњавају, спровођењем овог акта, који је на снази од 1. јануара, Срби из Хрватске „остаће без своје земље“.

Положај избеглих људи који се још нису вратили у Хрватску отежан је и вишегодишњим отвореним проблемима између Београда и Загреба у погледу станарских права и пензија избеглица, одрживог повратка, конвалидације радног стажа и обнове имовине. Удружења избеглих тврде да хрватске власти нерешавањем ових проблема желе да онемогуће повратак, да би потом пољопривредно земљиште, које због тога нема ко да обрађује, било дато у закуп неком трећем лицу. Овакве одредбе Закона изазвале су незадовољство и међу припадницима српске заједнице у Хрватској. Самостална демократска српска странка (СДСС) упозорила је да многим избеглим Србима још није омогућено да се врате и обрађују земљу, јер немају чиме то да раде, нити имају где да бораве.

- Избеглим Србима онемогућен је повратак и одузета средства којим би обрађивали земљу. Они су лишени свих права, а Закон је један од начина свесног и планског одузимања њихове земље и онемогућавања њиховог повратка у Хрватску - тврди за Данас Душан Бањац, председник удружења „Повратак протераних Крајишника“.

Бањац истиче да је реч о „континуираној хрватској државној политици“ и наглашава да Закон, овакав какав је сада, не може да се примењује или да Србе који се нису вратили треба изузети из његове примене.

- Земља мора да буде обрађивана, али Закон треба да важи за људе који су у Хрватској и који то могу да раде. Велики број прогнаних Срба и даље нема такву могућност и за њих је овакав пропис неприхватљив, јер им се не може одузимати оно на шта имају право - указује Бањац. Идентично мишљење има Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица у Србији.

- Мислим да би тај акт требало да се промени или бар да се његова примена одложи наредних неколико година, док се не створе услови за стварни повратак Срба у Хрватску. Избеглице, које су држављани Хрватске, нису равноправне са осталим

грађанима те земље. Нису им обезбеђени услови за повратак и зато не могу да снесе последице овог закона - закључује Линта.

Антрфиле:

Следе и новчане казне

Овим актом предвиђене су и новчане казне за оне који земљиште не обрађују, а те одредбе примењиваће се од 1. јануара 2010. године. У члану 92. Закона прописује се да „новчаном казном од 10.000 до 30.000 куна казнит ће се за прекршај правна особа која не одржава пољопривредно земљиште способним за пољопривредну производњу и не обрађује сукладно агротехничким мјерама не умањујући његову вриједност“. Физичко лице за исти прекршај платиће од 500 до 15.000 куна, односно од око 68 до чак 2.000 евра.

БЕЗ СТРУЈЕ НА МИНУС ПЕТНАЕСТ

Политика, 13.01.2009; Страна: А6

Приштина прави приоритете по редовности у плаћању, у Косовској Митровици грађани отказали централно грејање јер им је јефтиније да се греју на струју коју не плаћају

Приштина – Становнике Косова и Метохије не брине несташица гаса, јер немају гасовод, али муку муче са грејањем пошто су уобичајене рестрикције струје све дуже и чешће. Поједини делови централног Косова и Косовског Поморавља, а нарочито Сиринићка жупа на територији општине Штрпце, без струје су и по петнаест сати дневно. На Косову температуре ових дана су ниже од 15 степени испод нуле. Координатор за односе са јавношћу Косовске електрокорпорације (КЕК) Суљмија Кика каже да је у термоелектрани Косово „Б” у Обилићу отежана производња електричне енергије. Велике количине угља су смрзнуте, па је због тога обустављена производња у једном блоку. У КЕК-у је агенцији Бета речено да се тренутно производи око 800 мегават-часова електричне енергије, што је недовољно. Када би производили више струје, она не би могла да буде дистрибуирана корисницима због застарелости далековода.

У српским срединама тврде да је овако лоша енергетска ситуација последица нерешених односа у дистрибуцији електричне енергије, али и „режима дискриминације у испоруци”. Ипак, ретко ко је спреман да разлог види и у томе што Срби на Космету уопште не плаћају електричну енергију.

У приштинској топлани „Термокос” кажу да за сада успешно обезбеђују квалитетно грејање за око 12.000 станова, што је око 30 одсто домаћинства, док се остали греју на дрва и угаљ. Топлана у Приштини и друге топлане на Косову за грејање користе мазут, тако да не осећају проблеме у вези са снабдевањем гасом. **У топлани у Косовској Митровици за „Политику” кажу да имају довољно мазута и да греју 33.000 квадратних метара јавних установа, али да се због ниског напона догађа да топлана не ради.** Директор топлане Миодраг Ралић каже да градска топлана не греје станове у стамбеним зградама у северном делу Косовске Митровице, јер њихови власници „нису били заинтересовани”. Нису желели да плаћају грејање, јер се греју на струју коју не плаћају.

У колективним центрима, којих има 17 на територији Космета, али и у још седам који нису под ингеренцијама Комесаријата за избеглице, имају довољно дрва и угља за огрев. Према речима Драгана Велића, координатора Комесаријата за избеглице на КиМ, проблем једино имају у Штрпцу, јер тамо недостаје нафта. Звонимир Стевић, државни секретар у Министарству за КиМ и председник Координационог центра, за „Политику” каже да је за ову изузетно тешку ситуацију на Космету крива међународна заједница која је „грдне паре” уложила у ремонт термоелектрана, а да ситуација није побољшана. Он подсећа да је још пре неколико година ЕПС тражио од Унмика да се ревидира технички споразум како би се на Космету појавио српски провајдер преко кога би ишла дистрибуција електричне енергије.

„Представници Унмика су се оглушили на захтеве Београда, па зато на Космету, у свим српским срединама, имамо дискриминацију у односу на албански живаљ. Просто је несхватљиво да струје опет нема, иако сада не раде велики системи, као што су Тречча, „Фероникл” и неколико фабрика које су биле велики потрошачи”, каже Стевић и наглашава да српска популација у укупној потрошњи струје на Космету учествује од три до седам одсто.

Антрфиле:

Срби не плаћају струју

Косово дневно увезе 175 мегавата електричне енергије, док у вечерњим сатима увоз достиже и 215 мегавата. Према речима портпарола Суљмије Кике, на снази су редукције електричне енергије по систему АБЦ. „Потрошачи ’А’ категорије се снабдевају четири сата струјом док су после тога наредна два без ње, потрошачи у категорији ’Б’ два сата имају електричну енергију, а четири немају, док у категорији ’Ц’, потрошачи електричну енергију имају један сат, а онда су без ње наредних пет. У групу ’А’ спадају она лица која редовно измирују рачуне за струју, група ’Б’ су они који делимично плаћају рачуне, а у групи ’Ц’ су они потрошачи који не измирују дуговања према КЕК-у. Директор Електродистрибуције у Косовској Митровици Радоје Кречковић изјавио је Тањугу да су српске средине на Косову сврстане у групу ’Ц’ потрошача које КЕК третира као лица која не плаћају рачуне за утрошену електричну енергију.

ШТА ЋЕ СРБИ У ГРАДУ ИЗ КОЈЕГ ПРОТЕРУЈУ ДЕДА МРАЗА

Политика, 13.01.2009; Страна: А17

Ускоро би могао бити постигнут договор о враћању имовине СПЦ, тврди Мирослав Лајчак поводом изјаве митрополита Николаја да се неким верским заједницама враћају школе и хотели а кад је у питању СПЦ врши се опструкција за сваки педаљ

Сарајево – Митрополит дабробосански Николај недавно је замерио српским интелектуалцима и политичарима „што се олако одричу Сарајева“. Уочи празника је позвао православни српски народ да се врати, јер „Сарајево је одвајкада било и српски град и оно је један од доказа да православни Срби нису некакви дошљаци, него да су своји на своме“.

Митрополит је оценио да је враћање имовине, зграде Сарајевске богословије пре свега, једно од најосетљивијих питања у односима цркве и државе. „Разочаран сам односом државе, јер смо сведоци да се одређеним верским заједницама враћају школе, хотели, чак и делови јавних површина, а кад је у питању СПЦ врши се опструкција за сваки педаљ имовине“, истакао је Николај.

Међународни представник у БиХ Мирослав Лајчак потврдио је да је у решавање питања враћања имовине СПЦ укључен и ОХР и да би ускоро могао бити постигнут договор. „Озбиљно се бавимо тим питањем, моји људи активно раде и мислим да смо близу коначног споразума о овом изузетно важном питању – и физички и морално“, изјавио је Лајчак новинарима на традиционалном пријему који је у згради Митрополије у Сарајеву на други дан Божића уприличио митрополит Николај. **Посланик у Представничком дому Парламентарне скупштине БиХ Славко Јовичић подсећа да у Сарајеву није отета само имовина СПЦ, него и имовина Срба који су силом протерани из овог града. Он тврди да „у више од 5.000 српских станова, за које није поднесен захтев за повратак, живе сарајевски предратни криминалци, а ратни лидери“, док се Срби, власници тих станова потуцају „од немила до недрага“. Председник Клуба делегата српског народа у Већу народа РС Сташа Кошарац, пак, тврди да је „пре рата у Сарајеву у власништву Срба било више од 80.000 стамбених јединица, да их је током рата порушено око 20.000, а након рата и много више, те да их је обновљено тек 1.800, што је мање од четири одсто од укупно обновљених на подручју Сарајева“.**

Митрополитов позив Србима да се враћају у Сарајево Јовичић уважава, али он сматра да је „прича о Сарајеву као мултиетничком граду давно завршена“. Према његовом мишљењу „Срби немају шта да траже у граду из којег протерују Деда Мраза, а припадници такозване алжирске групе дочекују као национални хероји“, у којем се „тротоари фарбају у зелено“ и у којем „Универзитет и све друге институције и јавне установе, кад је реч о националној структури запослених, имају бошњачки предзнак“. Дакле, закључује Јовичић, „ако се све ово догађа у Сарајеву, а догађа се, онда је Сарајево за Србе заувек изгубљено“, а прича о „суживоту у овом граду је, ништа друго, до чиста илузија“.

Опозиција тврди да је након доношења новог Устава била уставна обавеза да се донесе нови Изборни закон, док црногорска власт саопштава да је постојећи у складу са одредбама новог Устава

Подгорица – Председник Црне Горе још није расписао превремене парламентарне изборе, а полемика око уставности Изборног закона за избор одборника и посланика је прворазредна тема спорења између опозиције и власти. Опозиција тврди да је након доношења новог Устава била уставна обавеза да се донесе нови Изборни закон, док власт саопштава да је постојећи у складу са одредбама новог Устава. Због оваквог става владајуће Демократске партије социјалиста и Социјалдемократске партије поједине опозиционе партије предлажу да се избори бојкотују, што, према досадашњим реаговањима, много не брине владајућу коалицију. На ванредној седници Скупштине Црне Горе, 20. јануара треба да се скрати мандат сазиву парламента, чиме ће се створити законски услови да председник Црне Горе званично распише изборе за 29. март. Центар за демократску транзицију (ЦДТ) јуче је позвао председника државе Филипа Вујановића и председника Скупштине Ранка Кривокапића, да иницирају разговоре са челницима странака и релевантним домаћим и страним институцијама пре доношења коначне одлуке о датуму и начину одржавања ванредних парламентарних избора.

Директор Центра Марко Чановић у писму упућеном Вујановићу и Кривокапићу каже да је циљ разговора покушај да се пронађе начин да наредни, 24-ти, сазив Скупштине има потпуни легитимитет, те да ауторитетом институција на чијем су челу помогну у „решавању озбиљног проблема који је настао због неусклађености изборног законодавства са Уставом”. Чановић у писму наводи да је од усвајања Устава и Уставног закона више пута подсећао на нужност усклађивања изборног законодавства јер „Закон о избору одборника и посланика, није усклађен са Уставом, Законом о црногорском држављанству и Законом о бирачким списковима”.

У ЦДТ-у верују да су Вујановић и Кривокапић свесни потенцијалног проблема и постојећих нејасноћа које се односе на бирачко право, као и чињенице да представљеност мањинских народа у законодавном телу није регулисана у складу са Уставом и на начин који задовољава потребе свих грађана Црне Горе. Покрет за промјене инсистираће да опозиција заузме јединствен став око тога да избори не могу бити одржани према постојећем Закону, који није усклађен са Уставом Црне Горе, рекао је за „Политику” председник те странке Небојша Медојевић. „Спровођење избора на тај начин било би још једна грешка, након оне да се избори не распишу одмах након Устава. То би могло да доведе у питање легитимитет резултата избора”, истиче Медојевић, и додаје да је то важно јер је Црна Гора предала захтев за чланство у Европској унији. Он сматра да ће један од основних критеријума за одлуку ЕУ бити процена да ли је Црна Гора демократски зрела и да ли испуњава демократске стандарде.

Према његовим речима, опозиција мора да се договори око услова под којима треба да иде на изборе и да у то укључи представнике међународне заједнице. „Закон о избору одборника и посланика је системски и треба да буде донесен што ширим консензусом, уз позитиван став међународних организација”, оценио је Медојевић. „Након тога треба донети и законе о финансирању странака, кампања, бирачким списковима, медијским правилима”, додао је он.

Опозиција, наводи Медојевић, треба да затражи од међународне заједнице помоћ да би ДПС убедили да је за Црну Гору ризично да се избори организују на начин који неће допринети политичкој стабилизацији.

ПЗП ће се залагати за отварање разговора око тога какав ће бити модел изласка опозиције на изборе. Он је оценио да је за опозицију сада од пресудне важности да покаже одговорност и да, у ситуацији када „врх власти води рачуна о интересима неколицине људи, покаже да је спремна да се понаша национално одговорно и да преузме власт”.

По оцени Демократске српске странке није добро решење да се избори бојкотују, јер „од бојкота не би било користи, већ само штете, а могло би бити протумачено и као слабост”. Портпарол ДСС-а Матија Николић у изјави достављеној нашој редакцији, оцењује да је расписивање избора, према садашњем изборном законодавству, противправно.

„Питање КАП-а биће почетна позиција у преговорима за сваког инвеститора у ЕПЦГ, а судбина те компаније биће позната до краја месеца”, оценио је Вујовић. Бошњачка странка неће подржати расписивање избора све док се не донесе изборни закон који је договорен приликом доношења Устава, и на чијој је припреми рађено више од годину, саопштено је из те странке. „Сматрамо да организовање избора по старом изборном закону није у складу са Уставом, односно да изборним законом нису обезбеђене претпоставке за аутентичну заступљеност мањина, што Устав Црне Горе јасно налаже”, изјавио је портпарол БС Суљо Мустафић. Ни Албанска алтернатива највероватније неће у парламенту гласати за распуштање Скупштине и расписивање

ванредних избора, јер је извесно да ће гласање на пролеће бити одржано по старом изборном закону.

Посланик Албанске алтернатива Васељ Сиништај казао је да за мањинске народе у Црној Гори није добро што ће ванредни парламентарни избори бити одржани по старом закону. Он је навео да, према важећем закону, Албанци имају једну изборну јединицу са пет гарантованих мандата.

PRESS CLIPPING

Среда 14.01.2009. год

ДОНАЦИЈА ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Данас, 14.01.2009; Страна: 20

Помоћ ПТТ Србије, НИС и Покрајине породици Николић суоченој са немаштином и болешћу

Јавно предузеће ПТТ Србија, Нафтна индустрија Србије и покрајински Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима донирали су породици радника ПТТ Јовице Николића два милиона динара, намењених куповини нове монтажне куће за ову породицу. Трочлана породица Николић избегла је 1999. године из Гњилана и тренутно живи у Руменци у влажном и трошном објекту, што веома лоше утиче на здравље њиховог сина Стефана, бубрежног болесника, којем је у јуну 2007. године пресађен бубрег, а донатор је био његов отац Јовица.

- Пресрећна сам што нам је ова нова 2009. кренула у радости, након свих ових година патње и несреће, а јако ми је драго што ће Стефан добити своју собу, јер је то одувек највише желео - рекла је Ивана Николић, захваливши се представницима донаторских компанија.

Уговор о донацији јуче су потписали генерални директор Пошта Србије Горан Ћирић, генерални директор НИС-а Милош Сарамандић, директор Фонда Дејан Павловић и Ивана Николић у име своје породице, а потписивању је присуствовао и градоначелник Новог Сада Игор Павличић.

- Иницијативу је покренуо Синдикат Пошта Србије, а жеља нам је да пружимо помоћ породици нашег радника која се налази у веома тешкој ситуацији, суочена са немаштином и болешћу. Сматрамо да је то део нашег друштвено одговорног пословања и да смо овим чином на леп начин доказали да солидарност јесте и неопходна и остварива у Србији у 2009. години - истакао је Горан Ћирић. Пошта Србије је за овај хумани гест обезбедила 1,2 милиона динара, док су НИС и Фонд донирали по 400.000 динара.

ЧЕКА СЕ ПОМОЋ ИЗ МИНИСТАРСТВА

Дневник, 14.01.2009; Страна: 10

ИЗБЕГЛИЧНО НАСЕЉЕ У КРУШЕДОЛ СЕЛУ БЕЗ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

ИРИГ: Ако Министарство рударства и енергетике Србије одобри три милиона динара општини Ириг за изградњу трафо станице и електричне мреже за избегличко насеље у Крушедол селу, онда би осам домаћина у овом насељу, којима је куће саградила хуманитарна организација „Интерсос” могло да почне нови живот. Међутим, тај посао тешко да ће бити завршен ускоро, јер је министарству

захтев упућен тек 16. децембра ове године, а нови домаћини су кључеве добили још у августу.

Ново избегличко насеље у Крушедол селу, према подељеним плацевима имаће 90 породичних кућа са 270 становника, али, због недостатка струје и воде мало ко је овде почео да гради куће на плацевима од по десет ари, које су избеглице симболично платиле по 500 евра. Изградњом ових кућа и уселењем избеглица Крушедол село, које има 100 домаћинстава, махом старачких и 270 становника, постало би двоструко бројније, а било би и више деце за сеоску четвороразредну школу, којој прети гашење. Летос, када је осам породица добило кључеве од завршених кућа величине по 38 квадратних метара рачунало се да ће одмах бити прикључен водовод, јер главни цевовод пролази кроз само насеље, а власници кућа су уплатили по 200 евра за прикључак.

Било је и обећања да ће општина Ириг обезбедити струју и прикључак на мрежу, међутим, до сада није ништа урађено. Заправо урађен је пројекат за ниско и високонапонску мрежу и трафо станицу за шта је требало утрошити 4,4 милиона динара. Општина Ириг је издвојила 1,4 милиона динара, а члан Општинског већа у Иригу Милан Марковић каже да је био на разговору код министра рударства енергетике Србије и да им је министар Петар Шкундрић обећао да ће у најкраћем могућем року наћи начин да се обезбеде средства за ову важну инвестицију. **Довођењем струје до овог насеља почеће и масовна изградња стамбених објеката, јер будући власници кућа у насељу нису имали никаквих техничких могућности да почну градњу, а многи су и сумњали да ће струја стићи на овај крај Крушедол села.**

ДВА КУБИКА ДРВА И ЈЕДАН ТОПЛИ ОБРОК

Данас, 14.01.2009; Страна: 4

Поводом вести да расељени Срби у Грачаници немају довољно огрева и хране

ТРАГОМ

Грачаница, Београд - Сви колективни центри на Косову и Метохији обезбеђени су огревом, а најугроженије породице, с месечним примањима мањим од 10.000 динара, имају један редован топли оброк дневно. То важи и за становнике два контејнер насеља у Грачаници, који су добили по два кубика дрва. Струје има онолико колико имају и остали на КиМ - каже за Данас Драган Велић, косовски координатор у Комесаријату за избеглице.

Велић негира вести да станари контејнер насеља у Грачаници немају довољно огрева и хране. Он напомиње да је Комесаријат за избеглице за децу из ових насеља уочи Нове године обезбедио и новогодишње пакетиће. Поједини српски медији с КиМ објавили су да становници контејнер насеља „Падалиште“ у Грачаници, углавном протерани Срби из других делова КиМ, на температури од минус 15 степени Целзијуса немају огрев, а недостаје и храна.

Иако станари контејнер насеља „Падалиште“ тврде да два кубика дрва „није довољно да се с децом презими на ниским температурама“, Велић каже да су то количине које су Општина Грачаница и Министарство за КиМ успели да обезбеде, мада је Комесаријат тражио три кубика дрва за сваку од породица. За друге у колективним центрима у Штрпцу и на Брезовици, према његовим речима,

обезбеђени су угаљ и нафта. Велић објашњава да су куће које је држава почела да гради у Новом Бадовцу за прогнане Србе у завршној фази, али де је то у надлежности локалних власти, а не Комесаријата.

- Свако колективно становање је нехумано. Ситуација у контејнер насељима у Грачаници није ништа ванредно у односу на оно што смо проживели и видели на КиМ у последњих десетак година. Решавање овог проблема је процес који је, нажалост, замро. Највећа одговорност је на међународној заједници и нашим властима - каже Драган Велић.

Антрфиле:

На ивици хуманитарне катастрофе

Рада Трајковић, директорка Дома здравља Грачаница, каже за Данас да „лекари и патронажне службе ове здравствене установе свакодневно обилазе становнике грачаничких контејнер насеља, трудећи се да њихово здравствено стање држе под контролом“. Према њеним речима, због веома ниских температура, погоршано је стање хроничних болесника, а као последицу хладноће повећан је и број респираторних инфекција. „Имајући у виду услове у којима људи живе, ми смо на ивици хуманитарне катастрофе“, каже Рада Трајковић.

ЛИХИЈА РАМИРЕЗ ПОЧАСНА НИШЛИЈКА

Глас Јавности, 14.01.2009; Страна: 14

НИШ - Главном техничком саветнику и шефу канцеларије програма УН Хабитат за Србију, архитекти Лихији Рамирез додељено је звање „Почасни грађанин Ниша“, а уручено јој је на свечаности поводом Дана ослобођења града од Турака. Ово звање јој је додељено за несебично залагање у представљању Ниша у свету и за велику стручну помоћ коју је пружила у изради средњорочне Стратегије развоја Ниша. Њеним личним залагањем Ниш је на напуљском „Градови наде“ сврстан у ову категорију светских градова.

Тренутно у Србији води програм УН Хабитат „Становање и трајно збрињавање избеглица“ вредан 15 милиона евра.

УМРЛА У СВИЊЦУ

Глас Јавности, 14.01.2009; Страна: 9

ТРАГИЧНА СУДБИНА супружника Љубе и Антона Хрвојића, **ИЗБЕГЛИЦА ИЗ Хрватске**

Љуба Хрвојић, из Костајнице, преминула након тешке болести на периферији Барича код Голупца

ГОЛУБАЦ - Љуба Хрвојић, избеглица из Костајнице у Хрватској, умрла је недавно после дуге и тешке болести у свињцу у Баричу код Голупца! Несрећна жена је са супругом Антуном дошла пре 11 година из Костајнице у Крајини, а све године избеглиштва живели су у свињцу у Баричу код Голупца. Након дуготрајне и

тешке болести, Љуба је недавно преминула, не дочекавши прижељкивано пресељење.

Супружници Хрвојић у Србију су стигли још 1995. године, да би се две године касније нашли у Баричу. Немајући куд, сместили су се у свињац на периферији села, који им је на коришћење уступио један мештанин. Иако су се у почетку надали да ће им ово бити само привремени смештај, провели су у њему чак 11 година, без воде и купатила и са само једним дотрајалим креветом.

- Покојна супруга и ја годинама смо се надали да ће нам ово бити само принудни смештај и да ћемо успети да дођемо до пристojног крова над главом. Међутим, после 11 година проведених у условима недостојним човека, изгубили смо сваку наду да ће нам једног дана бити боље - каже Антун (74).

Осим безусловног смештаја, Хрвојићи су годинама муку мучили са хроничном беспарицом, јер им је једини извор прихода била социјална помоћ од само неколико хиљада динара. Пошто нису имали деце, били су препуштени сами себи, тако да је Антун сам бринуо о непокретној супрузи и о свим кућним пословима. Уместо речима, супруга се са њим споразумевала гестикулацијом јер је говор изгубила после операције грла због тумора. Пошто јој се здравствено стање све више погоршавало, преминула је средином децембра 2008.

- Тешко ми пада што већ годинама сакупљам лековито биље и справљам мелеме за многе болесне људе, а супрузи нисам могао да помогнем. Међутим, уздао сам се у лекаре и све им препустио, не слутећи да ће болест бити јача - прича Антун. Иако се његова материјална ситуација није променила набоље, до сада је беспарицу лакше подносио, јер је поред њега све време била супруга.

„Пошто је социјална помоћ заиста била мизерна, раније сам успевао да зарадим неки додатни динар, радећи све врсте сезонских послова. Међутим, већ дуже време немам тај извор зараде, јер не могу да издржим физички напор, пошто сам већ зашао у осму деценију живота“, прича Антун. Иако му је после смрти супруге свеједно у каквим условима живи, ипак се нада да ће, уз помоћ племенитих људи, успети да своју собу у свињцу реновира, јер је убеђен да ће у њој остати до краја живота.

Антрфиле:
Потребна помоћ

За разлику од државе, која је на Антуна заборавила, мештани Барича редовно га обилазе и помажу. Осим њих, њега и супругу редовно је посећивао и Стојадин Шенк из Барича, који већ 40 година живи у Немачкој и који помаже цео голубачки крај, преко хуманитарне организације која прикупља помоћ за народе балканских земаља.

ИНДЕНТИФИКОВАН ЛЕШ БЕСКУЋНИКА

Блиц, 14.01.2009; Страна: 17

КРАЉЕВО

Краљевачка полиција саопштила идентификовала је леш који је осмог јануара нађен у напуштеној графо-станици у Краљевачком Војном насељу. Ради се о Ђуру Мраовићу (59) који је годинама у Краљеву живео као избеглица.

КОСОВО

Дневник, 14.01.2009; Страна: 2

Повратак још на маргини

Министар за заједнице и повратак у Влади Косова Саша Рашић изјавио је да заустављање одласка Срба с Косова, повратак у урбане средине и интеграција повратника представљају нови распоред приоритета. Он је оценио да су политичка и економска стабилност српске заједнице најтежи део процеса повратка, чији успех зависи од заједничког рада свих релевантних институција. По министровим речима, треба тачно утврдити где ће људи радити по повратку и како ће се интегрисати. Од 1999. вратило се око 18.000 људи, а у 2008. години, након проглашења независности, свега њих 569, већином припадника ромске, ашкалијске и египћанске заједнице.

Без српских судија

У судовима на северу Косова и даље раде само међународне судије и још није познато када ће им се придружити српске колеге. По речима окружног јавног тужиоца у Косовској Митровици Милана Биговића, од споразума постигнутог с УНМИК ом, који је подразумевао да се 3. децембра локалне судије и тужиоци придуже међународним колегама у Окружном и Општинском суду у северној Косовској Митровици, ни данас нема ништа.

Притисак на полицајце

Најаве из Косовске полицијске службе о расписивању конкурса за пријем нових полицајаца уколико се суспендовани српски полицајци не врате на посао, представљају "вид за штрашивања", оценио је представник Министарства за КиМ у Косовском Поморављу Предраг Стојковић. "Не може се предвидети да ли су те најаве озбиљне или нису, али се српски полицајци свакако неће вратити на посао под КПСовом командом", рекао је Стојковић.

МИНИСТАР РАШИЋ: ВЛАДА КОСОВА ГРАДИ КУЋЕ ЗА СРБЕ

Пресс, 14.01.2009; Страна: 5

ПРИШТИНА - Министар за заједнице и повратак у Влади Косова Саша Рашић изјавио је да заустављање одласка Срба с Косова, повратак у урбане средине и интеграција представљају нови распоред приоритета.

- Политичка и економска стабилност српске заједнице најтежи су део процеса повратка, чији успех зависи од заједничког рада свих релевантних институција. Изградња станова у Лапљем Селу, Новом Брду и Истоку за повратак Срба и припадника других заједница, те планови за урбани повратак и реформе рада јесу приоритети у повратку расељених лица - рекао је Рашић.

КОСОВО КАО БОЛЕСНИК НА АПАРАТИМА

Глас Јавности, 14.01.2009; Страна: 4

Дејан Раденковић, народни посланик и заменик председника Одбора за Косово и Метохију

Инсистираћу да се под пуним именом и презименом за сваког појединца објави колика су им била примања

Одлука да се плате државних службеника смање са 200 на 150 одсто је добар почетак, али није добро што су оне, буквално, без икаквих критеријума умањене свим запосленим у државним службама. Због тога је неопходно да покренемо иницијативу како би се што пре испитало на који начин се троши новац на Косову и Метохији и то треба да раде надлежне службе, а не новинари и јавност, објашњава за Глас Дејан Раденковић, посланик СПС-а у српском парламенту и заменик председника Одбора за Косово и Метохију.

О каквим критеријума говорите?

- Према одлуци владе, плате су смањене свима. Али није учињен суштински помак, па ће и даље појединци примате огромне плате, јер се неће смањити основа. Зато ће и даље неки примати и по 150 одсто. Много је службеника који су пуну плату зарађивали са само два дана проведена на Косову, или ни толико. Важно је да што пре, пре свега у интересу Срба и Србије, изађемо у јавност са правом истином и отклонимо дилеме и евентуалне кривце за злоупотребе ставимо пред лице правде, а не да се догоди, а бојим се да све иде у том правцу, да сви поделе кривицу за злоупотребе, а највише настрадају они који нису криви.

Да ли знате који су то појединци?

- Постоји извештај који је урадио Координациони центар, али још увек се није изашло са подацима. Сада је све на нивоу неких чаршијских прича и по систему рекла - казала. Инсистираћу да објавимо пуно име и презиме сваког појединца, као и колика су им била примања. То је у интересу свих грађана који живе у јужној српској покрајини. Ако се то не уради, неће се постићи никакав помак у повратку Срба на Косово и Метохију.

Каква је стратегија повратка?

- **Циљ Србије је да ојача српски елемент на Косову и Метохији и да се покрене процес повратка расељених Срба. Тај циљ је постојао увек и највише се претварао у декларативни однос државе према стању у јужној покрајини. Уверен сам да је у протеклих девет година било доста лутања у том смеру. Једноставно речено, нису пронађена системска решења којима би се ојачао српски елемент у покрајини, нити је покренут процес повратка расељених.**

О каквом лутању говорите?

- С једне стране, имамо доста новца који из државне касе иде на Косово и Метохију, али с друге, немамо озбиљнијих помака на терену. Имамо ситуацију да Србе на Косову и Метохију одржавамо у животу као болесника на апаратима. За овакво стање потребна нам је дијагноза. Није дијагноза опредељење Србије да не призна независност Косова и да се бори за положај Срба. **Потребно је да се јасно определимо који су то путеви којима држава треба да интервенише да би учврстила положај Срба, да им обезбедимо да живе од свог рада, а не од социјалне помоћи.**

Где иду све те паре из буџета?

- Паралелно с тим у јавности се ствара утисак да нема контроле где иду државна средства. Појављују се приче о масовним злоупотребама двоструких плата, о намештеним тендерима, о богаћењу малог броја људи, страначки окупљених. Бојим се да ће јавност у Србији убрзо формирати мишљење о некаквој колективној кривници косовских Срба, што може резултирати слабијом бригом за Косово.

Шта треба да се уради?

- Сигуран сам да би се правилнијом расподелом уштедело доста новца који би требало употребити за подизање економски оправданих, а не политички одређених пројеката. **Сматрам да Министарство за Косово и Метохију треба да припреми стратегију за одрживи опстанак и повратак Срба, да определи средине у којима је повратак могућ и одреди смер државне активности у том правцу. То би морао да буде пројекат који ће се спроводити деценијама, а не годинама. Једноставно, залажем се за то да држава зна у сваком моменту где је сваки динар утрошен на Косову и Метохији и да ниједан динар не буде злоупотребљен, већ да буде усмерен ка опстанку и повратку расељених. То је најбољи начин за одбрану Косова и Метохије.**

Антрфиле:

Развојни, а не социјални буџет

- Буџет за Косово и Метохију не сме да буде мањи него што је био до сада, али мора бити правилније распоређен и да уместо социјалног прими развојни карактер. **Уколико део буџета усмеримо ка подизању предузећа, развоју бизниса, упослићемо те људе и учврстити их на Косову. Лакше ћемо у том случају отворити перспективе за повратак расељених. Ако нам је најважније да људи остану у покрајини, онда би бенефиције требало да имају пре свега они који са породицама живе на Космету. Поред њих, веће плате би требало да имају дефицитарни кадрови, који су заиста потребни, а не страначки - сматра Раденковић.**

СРПСКО ТУЖИЛАШТВО САСЛУШАВА МУЦАХЕДИНА

Ало!, 14.01.2009; Страна: 3

БИВШИ ОФИЦИР АЛ КАИДЕ АЛИ ХАМАД СПРЕМАН ДА ГОВОРИ О ЗЛОЧИНИМА НАД СРБИМА ТОКОМ РАТА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Српско тужилаштво за ратне злочине заинтересовано је да саслуша Али Ахмада али Хамада (38), из Бахреина, бившег официра Ал Каиде и командира једне од јединица у саставу злогласног одреда „Ел Муцахедин“ у вези са злочинима почињеним над српским војницима и цивилима током ратних дешавања у Босни и Херцеговини.

- Напустићу БиХ у року од три дана, уколико ми то одобре, а уточиште ћу потражити у Србији, уколико је српским властима у интересу да се позабаве злочинима муцахедина - рекао је Хамад за сарајевски „Фокус“. Хамад, који се донедавно издржавао робију због терористичког напада у Мостару, јавно је понудио да помогне српским властима у истраживању монстроузних ратних злочина, како је рекао, Алахових ратника, који су били под командом Армије БиХ.

- Тужилаштво је заинтересовано и званично радимо на томе“ изјавио је за „Ало!“, Бруно Векарић, портпарол Тужилаштва за ратне злочине. Адвокат Душко Томић, Хамадов бранилац, изјавио је јуче за „Ало!“ да је реч о досад непознатим информацијама о злочинима у БиХ.

- Са Хамадом сам се видео у понедељак и тада ми је показао допис који је преко Министарства сигурности БиХ упутио српским властима, у којем тражи да му се пружи привремени боравак и да је спреман да изнесе нека нова сазнања. У том допису није навео о чему је реч нити је мени конкретно рекао - тврди Томић. Али Хамад је сведочио пред Хашким трибуналом у поступку против генерала Расима Делића, бившег команданта Армије БиХ, који се терети на основу командне одговорности за убиство, окрутност поступање и силовање заробљених хрватских и српских војника и цивила у БиХ. Хамад је говорио и о убиству Хрвата у Гучој Гори, страдању новинарске екипе БиБи-Сија, злочинима током војне операције у Возући. Хамад је заједно са Абу Јеменом и Зухаир Хандалом 1998. године оптужен за терористички напад ауто-бомбом у Мостару, након чега је осуђен на 12 година робије, коју је донедавно издржавао у казнено-поправном заводу у Зеници.

Антрфиле:

Стравични снимци злочина

Јавност је имала прилике да види снимак одреда „Ел Муцахедин“, на којем су приказана измасакрирана тела закланих Срба, а чује се како наратор позива на исламски свети рат цихад против хришћана и на клање Срба. На снимку се види најмање шест тела измасакрираних српских цивила и неколико одрубљених глава. Приказана је и велика количина наоружања.

Написао књигу

„У мрежи зла“

Али Ахмед али Хамад, познатији као Абу Хамза, током боравка у затвору због учешћа у терористичком нападу у Мостару (изведен аутомобилом бомбом) написао је књигу „У мрежи зла - међународни тероризам и Ал Каида“, у којој детаљно објашњава како је постао официр злогласне међународне терористичке организације.

МЛАДИЋ ЈЕ СРПСКИ РОБИН ХУД

Правда, 14.01.2009; Страна: 10

Миша Вацић, портпарол Српског народног покрета 1389, запањен је коментарима које је чуо из уста Ненада Чанка, лидера ЛСВ у Скупштини Србије, поводом плаката за прославу српске Нове године.

- Чанак посланик Ненад очито није имао довољно добре аргументе да одбрани свој подмладак који је одштампао календар, којим се промовише Војводина као република, а не као неодвојиви део српске територије - каже Вацић у интервјуу за „Правду“. Да, али Чанак је апострофирао га појединим посланицима смета мапа која је одштампана пре десет година, а не смета им што је Ратко Младић, лице с потернице на плакату за српску Нову годину?

- **Па и Робин Худ је био на потерници. У сваком случају, Чанку посланику Ненаду очито сметају српски хероји који су се борили за опстанак православља.**

• Откуд веза између Обилића, Карађорђа и Младића?

- Пре свега, ради се о великим херојима овог народа, који су на првом месту имали Србију, српство и част. Осим тога, сва тројица су били издани: Обилић од стране Бранковића, Карађорђе од стране свог кума, а Младића би појединци, које не могу да назовем Србима, издали за новац.

Добро, али како тумачите то што вас је Чанак назвао „шифрованом организацијом“? - **То ме је тек запрепастило. Препоручујем господину Чанку посланику Ненаду да, захваљујући породичним везама у свету просвете, пронађе некога ко би му држао часове историје, како би схватио да 1389 није никаква шифра, већ година највеће битке у историји Срба. Пошто стално говори да је Србин из Војводине, нека се упозна и са тим делом историје свог народа, јер није само Војводина Србија. И Косово је Србија.**

Антрфиле:

Дајте брашно ако сте хумани

Акцијом лепљења плаката за српску Нову годину први пут сте заиста освојили све веће градове у Србији и, нарочито, у Војводини. Шта даље?

- **Организоваћемо низ акција: једна од главних биће акција прикупљања хуманитарне помоћи за избегла и расељена лица, али пре свега за Србе који живе у енклавама у јужној Метохији. Препоручујем господину Чанку да се придружи и покаже својом хуманости, у коју не сумњам, да му је стало до свих Срба. Нека и он да свој допринос, рецимо у брашну, јер у Војводини има сасвим довољно брашна, ако ничег другог.**

ТЕРОРИСТА ПОКАЈНИК ЖЕЛИ У СРБИЈУ

Политика, 14.01.2009; Страна: А1

Наше тужилаштво за ратне злочине заинтересовано за случај бившег официра Ал Каиде и одреда „Ел муцахедин“ Али Хамада који намерава да тражи дозволу за привремени боравак у Србији

Тужилаштво за ратне злочине Србије ради на расветљавању догађаја које је у својој изјави поменуо бивши официр Ал Каиде Али Хамад из Бахреина, најављујући спремност да проговори о злочинима Алахових ратника током рата у БиХ. – Заинтересовани смо за изјаву Али Хамада. Уколико бисмо дошли до доказа, предмет би могао да буде формиран – рекао је „Политици“ Бруно Векарић, портпарол Тужилаштва за ратне злочине.

Бивши официр Ал Каиде и командир чете у одреду „Ел муцахедин“ Али Ахмед Али Хамад (38), чије је ратно име било Абу Убејда, потврдио је јуче нашем листу да је повукао жалбу на решење о протеривању из Босне и Херцеговине. Он је у телефонском разговору казао да ни под каквим условима не жели да остане у БиХ, јер је то, како је рекао, „земља која не поштује своје законе“. Због тога намерава, додао је, да привремено уточиште нађе у Србији. Али Хамад се тренутно налази у Имиграционом центру БиХ у Источном Сарајеву, у којем чека депортацију из БиХ.

Али Хамад је терориста покајник. Он је сведочио пред Претресним већем Хашког трибунала против команданта Главног штаба бошњачке Армије БиХ генерала Расима Делића и надлежним органима рекао све што зна о злочинима муцахедина и њиховим везама са бошњачким политичарима и официрима. Део његових исказа, датих

некадашњој Агенцији за истраге и документацију – бошњачкој тајној служби, искоришћен је за измештање масовних гробница на Озрену, у којима су били сахрањени побијени српски војници и цивили.

„Затражио сам да ми се омогући одлазак у Србију и привремени боравак у њој. За сада не намеравам да тражим азил у Србији. Ако ми буде одобрен улазак у Србију и одлучим ли да не останем у њој, вратио бих се кући у Бахреин. У том случају, у отаџбину не бих ушао као протерано лице, које би имало сијасет проблема са полицијом већ као слободан човек”, рекао нам је Али Хамад. Он верује да ће власти у Србији имати снажан осећај за оно што он зна о ратним злочинима које су муџахедини учинили над Србима и Хрватима током рата у БиХ. Али Хамад је доспео у центар интересовања босанскохерцеговачке јавности када је јавно проговорио о улози терористичке мреже Ал Каиде у босанскохерцеговачком рату и злочинима муџахедина. Он је, поред осталог, немачком „Шпиглу” казао да вођа Ал Каиде Осама бин Ладен није слао своје ратнике у БиХ због претеране бриге за судбину босанских муслимана већ, првенствено, због стварања упоришта за деловање њених терориста у Европи. Ову оцену поновио је и током сведочења против Расима Делића. Он и данас тврди да у БиХ делују ћелије Ал Каиде у којима значајну улогу играју муслимани из БиХ.

Али Хамад је као седамнаестогодишњак, због породичних неприлика, постао „плен” Ал Каиде. Војну обуку је завршио у кампу „Кулијет Цавер ел Аскарине” у Авганистану, где је ратовао против трупа бившег Совјетског Савеза. У БиХ је дошао 1992. године преко Франкфурта, Загреба и Сплита. Најпре је био борац у одреду „Ел муџахедин”, а затим командир чете.

После рата је осуђен на 12 година затвора због учешћа у нападу ауто-бомбом на хрватски део Мостара, изведеном 1997. године, у којем, и данас тврди, није учествовао. Ал Каиди и Осами бин Ладену дефинитивно је окренуо леђа у септембру 2001. године после напада терориста на њујоршки Светски трговачки центар и зграду Пентагона. Од тада је активни учесник антитерористичке кампање.

У СТРАХУ И СТРЕСУ ЖИВИМО ВЕЋ 20 ГОДИНА

Блиц, 14.01.2009; Страна: 4

Економска криза у Србији подстиче депресију и самоубиства

Нема услова за људско достојанство у држави која је суочена не само са сиромаштвом него и са бедом, уверен је професор Ратко Божовић

Мишљења о томе како ће грађани Србије поднети економску кризу у јавности су подељена. Док једни тврде да смо се очеличили у последњих 20 година и да је оно што предстоји мачји кашаљ у односу на преживљено, други упозоравају да криза нимало неће бити лака и да ће је највише осетити такозвани обичан и сиромашан свет. Стручњаци кажу да је баш због нагомиланих стресова услед ратова у региону, хиперинфлације, санкција, бомбардовања, социјалне транзиције, финансијске кризе и високе незапослености све већи број психичких поремећаја, депресија и самоубиства.

Верица Драгић

Криза, заиста, с једне стране може бити шанса за зрелост и лакше суочавање с проблемима. Али Србима је изгледа и превише тога. Преуморни су од очвршћивања и

сличних охрабрења. Страхоте и стресове требало је у заборав да однесе 5. октобар. Да отвори најављивани пут у бољи живот. Али на том путу оптимизам се негде изгубио, а наде су постале узалудне варке. Стрес је почео да узима данак. Статистички подаци показују да је ментално здравље људи у Србији све лошије, да сваки четврти болује од депресије, да је више самоубистава, а да је насиље у екстремном порасту. Повећана је и употреба психоактивних супстанци и алкохола. Светска здравствена организација упозорила је чланице да ће глобална финансијска криза утицати на погоршање менталног здравља и повећање броја самоубистава због немогућности људи да се изборе са сиромаштвом и незапосленошћу.

- Не би требало да нас изненади турбуленција и могуће последице финансијске кризе, али не смемо то ни потценити. Људи који су у невољи не добијају довољно помоћи. Сиромаштво и појачани стрес који оно изазива, укључујући и насиље, социјално искључење и константну несигурност у директној су вези са појавом менталних поремећаја - изјавила је недавно Маргарет Чен, председница СЗО. Управо због тога, професор Филозофског факултета у Београду, Жарко Требјешанин упозорава да ће економска криза бацити људе у озбиљне невоље и да им треба отворено рећи да ће криза бити велика и да неће кратко трајати.

- Ако сте у води, није исто знати да ћете пливати 200 метара или три километра. Људима се мора рећи шта их чека. Многи су се понадали да ће их 5. октобар одвести бољем животу. Имали су велика очекивања и зато ће их економска криза погодити далеко више. Када очекујете да ће нешто бити лоше, онда се припремате и то лоше не може пуно да вас погоди - каже Требјешанин. Он упозорава на то да ће кризом сви бити погођени, да није исто „ако се некоме ко има пуно, смањи приход, и када се скреше онима који су већ на ивици егзистенције”.

- Највише ће бити погођен обичан и сиромашни свет који ће добијати отказе и мање плате - каже Требјешанин. Интересантно је да жене чешће одлазе код психолога или психотерапеута због чега су у предности у односу на мушкарце. Стручњаци се слажу да је то последица наметнуте слике у друштву да мушкарцу супермену не може ништа да фали. Ипак, кризом у друштву погођени су и мушкарци и жене, нарочито због превеликих очекивања. Требјешанин подсећа да нагомилани стресови остављају неизбрисиве трагове и да чак и ситни доводе до психосоматских болести.

- Свако има тачку пуцања. С друге стране, устројени смо да имамо одговоре на стрес који помажу да се носимо с проблемима. Они који науче да изнова дефинишу шта желе у животу, да знају да буду еластични, да затраже социјалну подршку, могу кроз то да сазру и да буду мудрији - објашњава Требјешанин. Његово истраживање током НАТО бомбардовања показало је, на велико изненађење многих, да наши људи имају добре начине за превазилажење стреса. Грађани су, сетимо се, у страхотама које вребају са неба мењали своје циљеве и уместо очувању и стицању материјалних ствари, окретали се породици, пријатељима, солидарности, неговању здравља. Стручњаци упозоравају на то да су и радосни догађаји стресни, нарочито ако су препуни ишчекивања или ако у тим очекивањима чују оно што желе, а не реалне изјаве.

Културолог Ратко Божовић подсећа да се није догодило оно чему су се надали људи који су доживели велике патње у претходном режиму и да им то није лако пало, јер је стрпљење било готово на измаку.

- Данас су у најтежем положају транзициони губитници и сиромашан свет. Поражен нам је стил живљења. Нема услова за људско достојанство у држави која је суочена не само са сиромаштвом него и са бедом. Тешко је осмишљено живети у анемичној држави, у којој владају насиље, хаос и незаконоје. Све што је учињено последњих година лишено је рационалне стратегије и јасних визија - каже Божовић. И заиста, ако се подсетимо само трапаве приватизације, схватићемо да су у њој пострадали баш они

које је требало заштитити. Без перспективе и наде, са страховима и тескобом, осетљив свет тешко подноси драстичне животне поразе. Божовић напомиње да држава делује као брод насукан на хридине и да тешко може да помогне људима. Он подсећа и на то да је у екстремној кризи у претходном периоду био обезвређен људски живот до апсурда.

- Од тада до данас присутна су екстремна понашања људи и у безобзирности и у невољи. А екстремизам је разлог за најразличитије патологије. То је наша реалност. Изгубљено је саосећање према човеку у невољи. Екстремно богате, који су у успону богаћења, изгледа не погађају муке невољника који су спали на просјачки штап. Политичке елите су обузете властољубљем и драматичним настојањем да се одрже на власти. Све је то могуће јер се овде догодила морална катастрофа. Доминира политократија, демократске институције су слабашне, а многе нису ни успостављене. Уместо са истином, суочени смо са лажима, неваљалствима и манипулацијама - објашњава Божовић и одмах додаје да се не зна да ли је бесмисленији нихилизам у којем могу згаснути људски животи, или пак оптимизам као илузија. Психолог Жарко Кораћ каже да перманентни стрес у коме наши грађани константно живе угрожава читаву породицу, ужу, али и ширу.

- Били смо изложени огромним притисцима - ратови, санкције, бомбардовање, избеглице, распад државе, убиство премијера, злочини по улицама, и сада претња економском кризом. Људи ретко траже помоћ стручњака због стреса. Тиме се код нас традиционално бави породица. Тако стрес појединца постаје стрес породице. Код нас је угрожена шира породица - објашњава Кораћ. Ефекти стреса деле се на краткорочне и дугорочне. Ове друге, кажу стручњаци, веома је тешко испитивати. Ако су родитељи под стресом живели, рецимо пре 15 година, онда они и не могу да обављају ваљано родитељску функцију.

- Не баве се децом јер се и сами боје да не стигне нешто још горе. Када би сви стресови одмах стали, бојим се да бисмо и тада имали неколико генерација погођених ранијим стресом - упозорава Кораћ.

Људи се, ипак, како-тако адаптирају на стрес. Али која је цена те адаптације? Судаћи према одговорима стручњака - психосоматски поремећаји. У нама стварају агресивност, нетолеранцију, потребу за инцидентима, тешкоће при спавању, поремећаје у исхрани, дигестивне и друге проблеме. Прикривени и неприкривени продукт стреса.

- Ова година је већ почела са стресом због недостатка грејања. Нама ништа не значи то што су и друге земље биле у сличној ситуацији, нити изјаве политичара „лако ћемо”. Људе неће умирити такве изјаве. Они траже реалне изјаве и истине које у стресу могу да помогну - каже Жарко Кораћ.

Антрфиле:

Мушкарци склонији суициду

У Србији мушкарци чешће извршавају самоубиства, и то 2:1 у односу на жене. Сваке године код нас око 90 младих особа од 15 до 24 године изврши самоубиство. Стопа суицида у Србији на 100.000 становника је 18, европска 13, а светска 16. Самоубиства су највише забележена у Војводини где је стопа суицида 28,5.

Пораст менталних поремећаја

Годишње у свету од 10 до 20 милиона људи покуша самоубиство, а њих милион, најалост, у томе и успе. Депресија је на другом месту по броју оболелих у свету, одмах после масовних незаразних болести. Процењује се да ће до 2010. достићи прво место и да ће се код 25 одсто људи развити ментални поремећаји. У Србији је у порасту број

самоубиства, посттрауматских поремећаја, агресије и насиља. Од фобија у Србији пати 23,6 одсто људи, агресивно је 26,1 одсто становника, 10 одсто болује од паничног страха, а 18 одсто од посттрауматског стреса.

У Суботици највише самоубиства

Суботица већ деценијама важи за град с највећим бројем самоубиства у Србији. У том крају за првих девет месеци прошле године забележена су 163 покушаја самоубиства. У 30 одсто случајева суицид су покушале млађе особе, и то пресецањем вена, вешањем, скоком под воз или са вишеспратнице. Подаци из претходне године указују на то да је било 187 покушаја и 66 суицида.

Како превазићи депресију

- редефинисање животних циљева
- окретање породичним вредностима
- дружење
- хумор
- разговори о проблему

Знаци упозорења:

- раније претње самоубиством
- депресија
- неинтересовања за ранија задовољства
- осећање безвредност и и безнадежности
- нагле промене расположења
- промене апетита
- недостатак концентрације
- поклањање омиљених предмета
- наговештаји смрти
- злоупотреба алкохола и дрога

PRESS CLIPPING

Четвртак 15.01.2009. год

У НЕМАЧКОЈ СМАЊЕН БРОЈ АЗИЛАНАТА ИЗ СРБИЈЕ

Данас, 15.01.2009; Страна: 13

Берлин - У Немачкој је у прошлој години 22.085 људи поднело захтев за политички азил, саопштило је Савезно министарство за унутрашње послове у Берлину. Први пут од 2001. број азиланата је повећан, и то за 15,2 одсто, превасходно зато што се повећао број захтева за азил придошлица из Ирака.

Косово и Србија налазе се на четвртом, односно осмом месту листе земаља из којих је највише азиланата дошло 2008. у Немачку. Како је наведено у саопштењу министарства, у ова два случаја поређење са 2007. је тешко могуће, јер се статистика за ове две земље одвојено води од маја 2008. **Заједнички гледано, број азиланата из Србије и са Косова је у односу на 2007. опао за 23 одсто - са 1.996 на 1.536.** Међутим, из података за децембар 2008. проистиче да је Косово на шестом месту листе земаља из којих је дошло највише азиланата, док се Србија на првих десет места не појављује. **Према објављеној статистици, са Косова је 2008. у Немачку дошло 879 људи који су затражили азил, а из Србије (до маја са Косовом) 729.**

Највише азиланата је прошле године у Немачку стигло из Ирака - 6.836, што је за 58 одсто више него претпрошле године. Потом следе грађани Турске (1.408) и Вијетнама (1.042). После Косова следе још Иран, Русија и Сирија, а после Србије Авганистан и Нигерија. Само 1,1 одсто људи који су поднели захтеве је прошле године добило политички азил, 24 одсто људи је добило заштиту од протеривања.

ДЕЦА ТРАЖЕ МАКАР КОМАД ХЛЕБА

Политика, 15.01.2009; Страна: А22

Никшић – Ни након 11 година избегличког живота у Никшићу самохрана мајка петоро деце Шерибана Шаколи, нема основне услове за живот. Живе у изнајмљеној бараци од шест квадрата.

– Деца траже хлеб, а њега нема. Одакле кад ни брашно више не дају. Не добијам ни дрва за огрев. Захваљујући помоћи Црвеног крста и личне помоћи секретара Милорада Дрекаловића и његове ћерке Ане моја деца су први пут од када смо у Никшићу могла за Нову годину да купе нешто за „дечје радости”. Била су пресрећна, каже Шерибана, бивша радница Дома здравља у Вучитрну.

– Побегла сам да бих спасила децу. Овде, у ромском насељу на Брљи, веома је тешко. Забрањено је да просимо. Од чега да живимо? У контејнерима не можемо да нађемо онолико хране колико је потребно да би се преживело. За нас нема посла, каже средовечна Ромкиња наводећи да су у сличној ситуацији још неке избеглице у граду. – У више наврата сам размишљала да себи прекинем живот и муке у које сам запала не својом кривицом. Али коме децу оставити? Ко ће да их подиже ако умрем? Власник просторије у којој живимо поручио је из Немачке да морам да је

откупим или да се селим. Тражи ми 2.500 евра за простор који није његово већ је власништво Општине Никшић.

Зна Шерибана да у Никшићу има велики број избеглица са Космета, али, каже, неко је требао да им обезбеди брашно и неколико кубика дрва да се огреју. Мало је или готово нимало помоћи, како рече, од ромских организација и људи који су на њиховом челу. Изузетак је само Азем Бериша, председник Удружења Рома из насеља под Требјесом. – Он нам је помогао колико је могао. Међутим, све је то недовољно. Недостају нам и лекови, моја деца болују од бронхитиса, објашњава наша саговорница. – Захваљујући свештеницима Слободану Бобану Јокићу и Данилу Зиројевићу, али и Љиљи Мијушковић, Мирку Вукотићу и браћи Крулановић из Црквено-народног дома, моја деца и ја остајемо у животу. Не дај Боже да ико осети муке и проблеме који су се свалили на моја плећа, каже Шерибана.

У Никшићу сада има 1.500 косметских избеглица. Више од половине не ради и једва преживљава. Све је мање донатора, а Црвени крст није у прилици да свима пружи адекватну помоћ. Почетком деведесетих у овом граду је било више од 20.000 избеглица.

PRESS CLIPPING

Петак 16.01.2009. год

ИЗБЕГЛИЦАМА 44 КУЋЕ

Вечерње Новости, 16.01.2009; Страна: 5

НОВИ САД - Председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић уручиће данас у Старој Гајдобри, код Бачке Паланке, кључеве 44 куће избегличким породицама. Куће су купљене средствима Извршног већа, посредством покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима. Биће предата и једнократна финансијска помоћ за најбоље средњошколце из најугроженијих избегличких породица на територији Војводине, као и грађевински материјал прогнаним особама.

СКЕНИРАО НАС И ХРС

Дневник, 16.01.2009; Страна: 2

Међународна организација за заштиту људских права Хјуман рајтс воч у извештају за 2008. посебно поглавље посветила је Србији, као и људским правима на Косову. У документу се наводи да је проглашавање независности Косова "изазвало бес јавности" у Србији, те су Албанци били мете заштрашивања и шиканирања, при чему је одговор власти био неадекватан.

У вези са Косовом наводи се да „нису учињени видљиви кораци ка побољшању услова за поштовање људских права”. “Слаб правосудни систем угрожава напоре за кажњавање етничког насиља и других озбиљних злочина. Мањине су и даље изложене насиљу и дискриминацији, а мали број расељених и избеглих се вратио својим домовима”, пише у извештају. Позитивним су оцењени кораци нове владе Србије учињене на плану сарадње с Хашким трибуналом, посебно у светлу хапшења Радована Караџића. „Међутим, Влада није успела да ухапси Ратка Младића”, наводи се у извештају ХРВ о Србији.

АЛИ ХАМАД СЛЕДЕЋЕ НЕДЕЉЕ У СРБИЈИ

Ало!, 16.01.2009; Страна: 3

Али Ахмед али Хамад могао би већ од идуће недеље да буде у Србији, рекао је његов адвокат Душко Томић.

- Главни тужилац за ратне злочине Србије Владимир Вукчевић дао је у среду позитивно мишљење да Влада Србије по хитном поступку Али Хамаду одобри боравак у тој земљи. Такође, захтев који је лично Али Хамад упутио већ је на столу премијера Мирка Цветковића - рекао је Томић Срни. Он је одбацио могућност да Али Хамад буде присилно депортован за Бахреин јер, како је рекао, власти БиХ немају право да га

присилно депортују у земљу где му прети смртна опасност од екстремних терористичких организација које је прозвао.

- Он хоће да иде у Србију и ако га те власти пусте, његово је право да иде тамо - додао је Томић. Томић је рекао да српско тужилаштво за ратне злочине има интерес да Али Хамаду одобри боравак јер води истраге о злочинима муџахедина почињеним над српским становништвом у централној Босни.

PRESS CLIPPING

Субота 17.01.2009. год

ПАЈТИЋ ОКУЋИО ЈОШ 44 ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Дневник, 17.01.2009; Страна: 14

У Гајдобри, селу недалеко од Бачке Паланке, председник покрајинске владе Бојан Пајтић је јуче у новом домаћинству породице Душана Ђурића уручио кључеве 44 куће грађанима Војводине који још увек имају избеглички статус. Домови с окућницама су у општинама Сремска Митровица (девет), Сомбор (шест), Озаци и Апатин (по пет), Зрењанин (четири), Рума, Шид и Бачка Паланка (по три), Кула и Србобран (по два), Стара Пазова и Ириг (по један).

– Кад је Извршно веће својевремено основало Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима, могле су се чути примедбе да Војводина није надлежна за решавање тих проблема. Но, сви су у Војводину дошли однекуд и имају право да у њој живе достојанствено или се врате у место свог ранијег пребивалиштва. До 2012. планирамо да решимо проблеме свих оваквих породица – рекао је, између осталог, др Пајтић.

Овом приликом уручено је и 100 пакета грађевинског материјала за побољшање услова становања у објектима чији су власници избеглице, као и по 40.000 динара једнократне финансијске помоћи за најбоље средњошколце из најугроженијих избегличких породица. Директор надлежног Фонда Дејан Павловић напоменуо је да је уз подршку ПИВ-а, од марта 2007. стамбено збринато 185 избегличких породица, док је грађевински материјал обезбеђен за још 565.

ИЗБЕГЛИЧКИ ЖИВОТ БЕЗ ГРЕЈАЊА

Политика, 17.01.2009; Страна: А17

Сналазе се помоћу грејалица и пећи, због чега им је живот у опасности – бараче, старе око пет деценија, углавном су дрвене, а инсталације давно дотрајале.

Смедерево – За разлику од смедеревских станова који су ових дана топли упркос енергетској кризи јер свих дванаест котларница у граду ради искључиво на мазут, око 35 оронулих дрвених барака у селу Радицац, у којима живи око шест стотина избеглица, на Божић је остало без грејања. И тако до дана данашњег. Тај колективни центар напаја се гасом из оближњег „Ју-Ес стила” у којем је пре десетак дана потпуно обустављена производња због несташнице гаса, па су и трошни домови њихових првих комшија остали хладни. Станари насеља, избегла и расељена лица, некако се сналазе помоћу грејалица и пећи, због чега им је живот доведен у опасност јер су бараче, старе око пет деценија, углавном дрвене, а инсталације давно дотрајале. Страх од зиме и избијања пожара увукао се у душе „избеглица“ којима су импровизоване монтажне кућице више од петнаест година једини дом. Страхују и надлежни у локалној власти, али тврде да је ипак све под контролом.

– Грејање на струју у овом хладном периоду била је једина алтернатива гасу и поред тога што смо свесни да је реч о баракама које нису прављене за породице, а камоли више породица, где свака користи апарате на струју, од пећи, бојлера, па до шпорета и замрзивача. Зато стално контролишемо потрошњу јер страхујемо од пожара, поготово што знамо да ниједна кућица нема трофазне утичнице, а на једној командној табли има више осигурача, па долази до прегоревања каблова и инсталација – каже за „Политику“ управник кампа у Радинцу Зоран Радојковић.

Међу шест стотина избеглица има више од стотину деце до десет година и десетак беба. Ту је настањено и стотинак старих и изнемоглих. Није ретко да у једној дрвеној кућици од четири собе живе чак и по четири вишечлане породице које деле једно купатило. Има барака где се у купатило улази и споља. Столарија је дотрајала и расклимана, па хладноћа улази са свих страна. Јесте да струју плаћа „Ју-Ес стил“, али станарима је наложено да штеде због евентуалних паљевина. Напон је такође ослабљен, па кварцне грејалице једва да раде.

У породици Живковић, која четворособну бараку дели са још три породице, затичемо бебу, малог Стефана рођеног тек пре тринаест дана. За неки дан из породилишта ће стићи још једна беба, па ће у тесном собичку живети седам душа. Греју се само на једну кварцну грејалицу коју тек повремено укључују из страха од пожара. Из утичнице вире каблови, потпуно необезбеђени, који се топе кад дуже ради грејалица. Купатило заједничко, а пара за одржавање чистоће нема. Глава породице, Косара, самохрана мајка шесторо деце, од које само једно мушко, и то десетогодишњак, очајна је јер њена породица нема баш никаквих прихода. Живе без иједног динара, посла нема, а ни помоћи од државе. Дневно од Црвеног крста добију по један сиромашни оброк по особи и кажу да то мало хране распореде и за доручак и вечеру. Деца, више гладна него сита, а сад их је снашла и мука са грејањем.

– Све муке иду на сиротињу, смрзавамо се, а најгоре је за бебу, већ је почела да кашље. Ноћу не смемо да укључујемо кварцну, а дању повремено. Имамо рупе између зидова и ту гурамо новине да не улази хладноћа. **Кроз прозоре „свира“ хладноћа и цури вода кад пада киша, а на праг од врата стављамо ћебе. То је наш живот, а на пролеће чујем да се вероватно затвара насеље, па ћемо сви на улицу – прича кроз сузе Косара Живковић. Није много боље ни у другим породицама. Свака прича је за себе и свакоме је своја мука најтежа.**

Управник Радојковић каже да је из „Ју-Ес стила“ добио информацију да је стигао минимум гаса за грејање фабрике у хуманитарне сврхе, односно напајање избегличког насеља. Сада се, међутим, јавио нови проблем. У неколико барака у које управа нема приступ, а преко којих иду инсталације за грејање, дошло је до пуцања цеви због мрза. Вода цури и не може да допре до радијатора у баракама, па грејања још нема.

– Радимо на томе да што пре отклонимо последице хаварије. То нам сада отежава ситуацију, али надамо се да ће сутра грејање доћи и до барака – сматра Радојковић.

МЕШТАНИ ПЕЧЕЊЕВЦА ПЛАЋАЈУ ТУЂЕ РАЧУНЕ

Данас, 17.01.2009; Страна: 14

Шта је на југу Србије снашло нека села само зато што су 1995. помогла избеглицама

Лесковац - На југу Србије, највише у лесковачкој општини, евидентирано је око

4.500 избеглих и расељених лица. Многи су овде нашли нови дом, донели старе обичаје и не намеравају да напусте овај крај. Мештани појединих села примили су расељена лица и избеглице раширених руку и тако по ко зна који пут исказали своју гостољубивост. Сељани из Печењевца, познатог по производњи одличног кромпира, међу првима су се одазвали да помогну, али каснији догађаји више нису били тако пријатељски.

Наиме, августа 1995. сељани су без надокнаде прискочили у помоћ, а Комесаријат за избеглице и локална самоуправа обавезали су се да ће редовно плаћати комуналије и струју. Но, било је то, показало се, обећање без покрића.

По тужби Електродистрибуције, због неплаћене струје коју су потрошиле породице избеглих и расељених лица, сељацима Печењевца недавно је запрећено запленом дела имовине, јер је дуг достигао у просеку 300.000 динара. Војислав Стаменковић из Печењевца, који се приближава осмој деценији живота, каже да има пензију од 13.000 динара и да није у стању да плати дуг који је раван његовим једногодишњим примањима.

- Када сам прихватио породицу избеглица, која је имала петоро мале деце, нисам могао да очекујем да ћу се наћи у великој невољи - каже Стаменковић. Миодраг Ракић, одборник у Градској скупштини, подсетио је **на последњој седници локалног парламента да је августа 1995. у Печењевце пристигло 125 избеглица и тада су се сељани масовно одазвали позиву да пруже преко потребну помоћ, а да су се сада, без своје кривице, нашли у великој невољи.** Живојин Стефановић, председник Градске скупштине, каже да је локална самоуправа спремна да намири део обавеза, али би ЕПС требало да се одрекне камата. Тако, док проблем не буде скинут с дневног реда, највеће главобоље ће имати сељани из Печењевца. **Иначе, осим у депандансима хотела Атина, недалеко од аутопута Лесковац-Ниш, где је стотинак расељених лица, остале породице су дошле до крова над главом у приватном смештају или у посебно саграђеним избегличким насељима.**

- У 2009. планирамо почетак градње зграде за смештај расељених и прогнаних лица која живе у колективном центру - каже Игор Коцић, повереник за избеглице лесковачке општине.

Уз помоћ Високог комесаријата за избеглице, УНХЦР, Швајцарске агенције за развој, Републичког комесаријата за избеглице и СО Лесковац пре пет година у планинском селу Дрчевац, на тамошњим утринама, избегла и расељена лица почела су да граде куће, саграђено је пет објеката с два улаза за десетак породица које су добиле грађевински материјал, а инфраструктура је поклон Лесковца.

- Имамо заиста лепе куће, али немамо воду за пиће коју обезбеђујемо са сеоских бунара. Други проблем је недостатак посла до којег тешко долазе и сами мештани - вели Дарко Кораћ, родом из Удина у Лици.

Антрфиле:

Дом и код пријатеља

Осим у Лесковцу и у другим срединама Јабланичког округа грађене су куће и станови за расељена и избегла лица. Највећи подухват реализован је у Медвеђи где је подигнуто читаво насеље. Станова за избегла и расељена лица има и у Власотинцу, а поједина домаћинстава топлину породичног дома су пронашла код пријатеља и рођака.

ПАЈТИЋ УРУЧИО КЉУЧЕВЕ КУЋА ЗА 44 ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

Данас, 17.01.2009; Страна: 13

Захваљујући средствима Извршног већа АП Војводине и посредством Фонда за пружање помоћи избеглим

Гајдобра - Четрдесет четири избегличке породице трајно су решиле своје стамбено питање, тако што су им у Гајдобри купљене куће средствима Извршног већа АП Војводине, а посредством Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима.

Њима је јуче у Старој Гајдобри, општина Бачка Паланка, на имању Душана Ђурића, у Црногорској 26, кључеве кућа на симболичан начин уручио председник Извршног већа АП Војводине др Бојан Пајтић. **Овом приликом, уручена је и једнократна финансијска помоћ за најбоље ђаке средњошколце из најугроженијих избегличких породица на територији АП Војводине, као и пакети грађевинског материјала за побољшање услова становања у објектима, који су у власништву избеглих, прогнаних и расељених лица.**

ПОРЕМЕЋЕНА СРБИЈА

Борба, 17.01.2009; Страна: 1

Ратови, транзиција, сиромаштво и стрес узрок су лошег менталног стања домаћег друштва

У нашој земљи 200.000 људи пати од посттрауматског поремећаја (ПТСП), процењују за Борбу психолози и психијатри. Према подацима Војномедицинске академије у Београду, ПТСП је дијагностификован код четвртине од 100.000 ратних ветерана. Од овог синдрома, поред директних учесника, могу да оболе и људи који су били само сведоци ратних дешавања.

Према подацима Комесаријата за избеглице, у Србији има више од 700.000 избеглица, па стручњаци проценују да њих око 175.000 пати од ПТСП. Иначе, тај поремећај се дефинише као покушај човека да побегне од суочавања с рреживљеним трауматским догађајем или, стручније, као психопатолошки феномен који представља продужени или одложени одговор на стресну ситуацију изузетно јаке угрожености или катастрофичне природе.

„Као друштво, може се рећи да имамо својеврсни посттрауматски стресни синдром. Када се погледа дубина и интензитет промена кроз које је друштво прошло, то јест још пролази јер транзиција траје, јасно је да човеку није лако да се снађе у томе“, рекао је за „Борбу“ Владан Веара, психолог и психотерапеут из Центра за трауму у Новом Саду.

Психолози и психијатри процењују да у Србији 200.000 људи пати од посттрауматског стресног поремећаја (ПТСП). Према подацима Војномедицинске академије у Београду, ПТСП је дијагностификован код четвртине од 100.000 ратних ветерана. Од овог синдрома, поред директних учесника, могу да оболе и људи који су били само сведоци ратних дешавања.

Према подацима Комесаријата за избеглице, у Србији има више од 700.000 избеглица, па стручњаци проценују да њих око 175.000 пати од ПТСП. Иначе, тај поремећај се дефинише као покушај човека да побегне од суочавања с преживљеним трауматским

догађајем или, стручније, као психопатолошки феномен који представља продужени или одложени одговор на стресну ситуацију изузетно јаке угрожености или катастрофичне природе. „Као друштво, може се рећи да имамо својеврсни посттрауматски стресни синдром. Када се погледа дубина и интензитет промена кроз које је друштво прошло, то јест још пролази јер транзиција траје, јасно је да човеку није лако да се снађе у томе“, рекао је за „Борбу“ Владан Беара, психолог и психотерапеут из Центра за трауму у Новом Саду. Према његовим речима, од 1999. до 2006. године том центру се јавило више од 3.000 људи, а 1.200 њих је имало ПТСП. У последње две године тој институцији јавило се више од 1.000 људи само у Новом Саду, а већина њих је помоћ тражила због трауме изазване НАТО бомбардовањем, 1999. године.

Беара објашњава да су ратови на просторима бивше Југославије, али и бомбардовање 1999. године, оставили трајне последице на ментално здравље људи. **„После завршеног трауматског догађаја највећи број људи има некакве реакције. Кад се рат заврши, скоро сви имају тескоће да се привикну на мимодопску средину“, каже Веара. Он истиче да је рат серија трауматских догађаја и за разлику од саобраћајног удеса, који је такође траума, у рату се једна траума ни не заврши, а нова већ настаје. Управо то појачава интензитет и оставља трајне последице.**

„Чињеница је да је људима који су били на ратишту, како време пролази, све горе јер све више губе наду да ће им бити боље“, рекао је Веара. Он додаје да после сваке трауме, нарочито ратне, људима остају трагови на души. Код оних који не успеју да се уклопе и адаптирају после извесног времена последице прерасту у ПТСП. Психолог и породични психотерапеут из ИАН саветовалишта у Београду Мина Митић-Лазаревић каже да у Србији грађани не траже стручну помоћ психолога или психијатра ни онда када имају велике проблеме да их околина не би етикетирала. Она додаје да се том саветовалишту за 11 година рада јавило више од 50.000 људи, од којих је 8.000 тражило психотерапеутску помоћ. „Од тих 8.000 људи који су ишли на терапију, према нашим проценама, сви су у некој мери имали ПТСП“, објашњава Митић-Лазаревић.

Антрфиле:

Симптоми

Показатељи ПТСП-а су тешкоће током спавања, флешбекови (слике сећања на трауматски догађај, као да се управо дешава), повишена узбуђеност, константна узнемиреност, снажно реаговање на мале поводе, трзање. Поремећај се манифестује бројним телесним симптомима који долазе изненада - лупање срца, вртоглавица, тешко дисање, знојење, притисак у глави. За ПТСП карактеристични су и симптоми емоционалне тупости и тешкоће да се изграде блиски односи с људима, што појачава депресију.

ПТСП може само да се зацели

Психотерапеут Владан Беара каже да психолог и психијатар у случају ПТСП-а могу значајно помоћи у зацељењу, научити појединца да живи са сећањем на трауматски догађај и носи се с тим, али не могу да избришу сећања.

„Лекови су често неопходни, али нису довољни за зацељење. Зацељење зависи од много фактора, од којих су најзначајнији: јачина трауме, прихватање од породице и личне спремности појединца да се суочи с трауматским догађајем из прошлости“, закључује Беара.

КРАЈИШКА ГРОБНИЦА

Правда, 17.01.2009; Страна: 16

Боро ми је добар пријатељ из рата. Упознао сам га у Белом Манастиру 1991. године. Беше то црна година. У Барању сам кренуо из Сомбора. Чим сам прешао Дунав дочекао ме са расклиманим кецом. **Отишли смо у Борово село, како бих видео шта треба Србима. И док смо се тог новембарског дана возили, на путу сам приметио две огромне крмаче. Нешто су превртале по земљи. Замолио сам Бору да успори како бих видео шта тачно раде.** Приближио сам се крмачи која је љутито почела да грокће на мене. Од оног што сам угледао облио ме хладан зној. Као да ми се метак забио у желудац.

У густом блату лежало је раскомадано људско тело. Обе руке биле су прегрижене до лаката, глава разбуцана. Из потиљка је вирила дуга блатњава коса. Друга животиња зарила је крупне зубе и распорила трбух, док је црева халапљиво прождирала, развлачећи их око себе. Почео сам да повраћам. Боро је дотрчао и ухватио ме за раме. Усташе су јуче убиле двојицу, а одбеглих крмача има колико хоћеш. То нам у задње време често раде.

Упадну у село, побију што стигну и пусте гладне свиње. Оне докрајче тело. Остатке сакупимо у вреће у однесемо на идентификацију говорио ми је док су ми се брада и ноге још тресле. Ћутао сам. Не знам ни где сам гледао ни шта сам мислио. Једноставно осећао сам да више не постојим. Тако сам се осећао до Борова села. Када сам се вратио у Книн, данима ни са ким нисам причао. Пријатељи су ме чудно гледали. Ноћу сам се будио у бунилу. Слика оног стравичног призора ме полако, али сигурно излуђивала. Дуго је тако било. Решио сам да о томе разговарам са Јованом Рашковићем. По'сле дугих и тешких разговора и помоћи коју ми је пружио, тај доживљај сам успео некако да потиснем дубоко, дубоко...

Ових дана, међутим, поново сам занемео. Мој Крајишник Ђуро Маровић, рођен у прелепом селу Голиња на Кордуну, нађен је у трафостаници смрзнут и раскомадан од стране паса. Овај несрећник једно време је био смештен у избегличком насељу код Краљева. Међутим, када је „сабирни центар“ укинут, Крајишници који су у Србији „потрошна роба“, морали су куд који. Пошто је био добар мајстор и разумео се у котлове, Ђуро је успевао да заради и преживи. Радио је од данас до сутра. Колико год се мучио, на родни крај није престајао да мисли. Али, у родну грудну није могао, јер су се усташе за то побринуле у „Олуји“. Тугу је свио у тој трафостаници у коју је долазио са сувим хлебом и ракијом. Грејао је тако душу и тело, док је напољу било минус 20. Пред очима му се указивао његов премили Кордун који је у пролеће блистао на сунцу. Хладноћа га је све више стискала, али је слика његовог завичаја све више блистала. Мало по мало, претапала се у бескрајну белину у коју се гасио поглед овог кршног Крајишника. И тако је једне вечери мирно и заувек заспао.

Послужио је као гозба за псе луталице. Тргали су га пси тако да га нико није могао препознати, све док нису пронашли његова документа. И док сам читао ову проклету вест, пред очима ми поново пуче слика оних одвратних крмача. У Борову су српско месо секли усташки крвници, а у Србији га касали бахатост система у коме је човек изгубио своју цену. Он више и не постоји. Постоје само они који се у њега куну док им треба.

Само у Чортановцима, недалеко од Инђије, у протеклих неколико година умрло је више од 400 Крајишника. Нестају напуштени, оковани неимаштином, далеко од завичаја којег су заувек изгубили. Многи су већ на њиховом путу. Алал ти вера Србијо! А шта ли нас тек чека? То само Бог зна. Овде се Господ одавно заборавио...

ДАНИЈЕЛА У ТРЦИ ЗА МИС АМЕРИКЕ

Блиц, 17.01.2009; Страна: 24

Српкиња изабрана за најлепшу девојку Орегона. Данијела, избеглица из Босне, такмичиће се на финалном избору 24. јануара у Лас Вегасу

Данијела Крстић, Српкиња из Босне, актуелна је мис америчке државе Орегон која ће се 24. јануара такмичити са још педесет девојака за титулу мис Америке у Лас Вегасу. Данијела је са породицом избегла у Америку из ратом захваћене Босне током деведесетих, уз много труда и воље савладала многе животне недаће, а сада је на путу остварења својих снова.

Данијела Крстић рођена је у Босни, где је до рата живела са родитељима и старијом сестром. Међутим, њено до тада срећно детињство нагло је прекинуто када је имала само осам година.

- Морали смо да оставимо све за собом, а када сте дете, много тога не разумете. Моје искуство из детињства научило ме је да вам живот какав познајете може бити одузет преко ноћи и да материјалне ствари не вреде ништа у поређењу са љубављу - рекла је Данијела, чија је породица неко време преживљавала од помоћи које је у ратом захваћену Босну достављао Црвени крст. Породица Крстић, отац Миленко, инжењер, мајка Бранка, сестра Александра и Данијела постали су избеглице које су уточиште налазиле код било пријатеља, а будући да су били без новца, сву одећу су морали да позајмљују. Крстићи су затим решили да се иселе у Америку, међутим, процес провера, прибављања докумената, виза, интервјуа и одобрења био је дуг и мучан, али су успели и запутили се у градић Бетани у Орегону. У Бетанију су неко време боравили код блиских пријатеља, да би се затим преселили у изнајмљени стан. Данијела, којој је тада било 14 година, и њена сестра наставиле су школовање у оближњој средњој школи, а Данијели је у брзом савладавању енглеског највише помогла музика.

- Слушала сам и преводила песме „Бацкстрет Боус”. Обожавала сам тај бенд - присећа се шармантна бринета.

Након средње школе Данијела се уписала на државни универзитет Портланд, а две године касније пребацила се на Орегон институт за технологију, где је дипломирала као зубни техничар и специјалиста за оралну хигијену. Пре две године, као двадесетдогодишњакиња, пријавила се за локално такмичење за мис сматрајући да ће тако зарадити додатни новац за школовање. Победила је и постала мис Каламат округа и тако се пласирала међу 10 кандидаткиња које су се такмичиле за мис Орегона, а Данијела је ту титулу и освојила 2008.

Након победе, Данијела је изјавила да је за њу ова титула доказ да се рад и вера у себе исплати. Девојке које учествују на такмичењу за мис Америке тренутно се припремају на крстарењу луксузним бродом „Queen Mary”, а Данијела је за медије испричала да је током припрема стекла пуно пријатељица. Финале за мис Америке се примакло, а Крстићева ће га дочекати са великим самопоуздањем. На питање шта мисли, да ли ће њена тешка животна прича утицати на судије, одговорила је: „Надам се да ће ме посматрати као индивидуу. Када будем на сцени, мислим да судије неће помислити: ‘О, она је имала тежак живот, хајде да њој дамо титулу’. Мислим да ће желети да се увере да ли сам ја права особа за тај посао”.

Антрфиле:
Хуманост

Будући да је из прве руке осетила колико деца пате у рату и сиромаштву, Данијела, која није заборавила своје корене, основала је добротворни фонд „Данијела Крстић”. Ова девојка, која је иначе и волонтер УНИЦЕФ-а, планира да кроз своју фондацију прикупи средства која би поклонила сиротиштима у Босни. Данијела се нада да ће ускоро са својом породицом посетити Босну и том приликом лично предати донације тамо где су потребне.

Биографија

- Пребивалиште: Бивертон, Орегон
- Године: 24
- образовање: Орегон институт за технологију
- Хоби: трбушни плес
- Жеље: да настави да едукује децу о оралној хигијени и постане клинички асистент
- Омиљени филм: „Моја мрсна православна свадба”
- Омиљено место за путовање: Београд, Србија
- Омиљена певачица: Селин Дион
- Град који жели да посети: Њујорк због Кипа слободе, који је за њу симбол онога што Америка представља: слободу и нови живот

PRESS CLIPPING

Недеља 18.01.2009. год

ЕНИСА ПРАТИ МУЖА

Вечерње Новости, 18.01.2009; Страна: 4

БИВШИ ОФИЦИР АЛ КАИДЕ "САЊА" СРБИЈУ

Сутра заказан сусрет адвоката и представника Специјалног тужилаштва

ДРЖАВА која да азил мом мужу земља је коју и ја поштујем, пошто хоће да га протера БиХ за коју је ратовао. Спремна сам да, са двоје наше деце, кренем у Србију ако Али Хамад добије азил од Владе у Београду.

Ово наглашава Ениса Хамад, супруга Али Хамада, некадашњег официра Ал каиде, који је пред Хашким трибуналом сведочио у процесу против генерала Расима Делића, ратног команданта Армије Федерације БиХ. Бивши "Алахов ратник", који је одлучио да јавно проговори о злочинима мудахедина у БиХ, не жели да се врати у матичну земљу Бахреин, "јер тамо, после објављивања књиге и иступа у јавности и пред Хашким трибуналом слови за издајника".

Његов адвокат Душан Томић очекује сусрет са представницима Специјалног тужилаштва за ратне злочине у Београду у понедељак, а потом и са меродавнима у Србији о давању азила Али Хамаду.

- Хамад никада није тражио попуст због сведочења о ратним злочинима, па је, као ретко ко, издржао готово целу дванаестогодишњу робију, јер је знао да је за њега слобода ризик по живот - поручује његов адвокат. - То што Сарајево хоће да га се ратосиља, упркос томе што му је федерална власт дала условни отпуст, само говори "колико је сати" код оних којима је до истине у Сарајеву стало као до лањског снега.

PRESS CLIPPING

Понедељак 19.01.2009. год

У ИЗБЕГЛИЧКИ КАМП СТИГЛО ГРЕЈАЊЕ

Блиц - Србија, 19.01.2009; Страна: 2

Нема смрзавања у насељу у Смедереву

СМЕДЕРЕВО - Шест стотина избеглих и прогнаних у смедеревском кампу у Радинцу од јуче се више не смрзава. Након прекида у напајању избегличких барака због несташице гаса у железари „Ју-Ес стил“, из које се снабдева камп, јуче је коначно почела испорука овог енергента.

Током претходне седмице шест стотина избеглица, међу којима је више од стотину деце до десет година и десетак беба, загревали су трошне дрвене бараке кварцним пећима и грејалицама. **Због слабог напона и дотрајале конструкције барака, било је готово немогуће загрејати кућице.** У неким од њих живи и по више породица које користе заједничко купатило, а негде су купатила изван кућица. Због старих инсталација малог капацитета долазило је до прегоривања каблова па је потрошња непрекидно контролисана због опасности од пожара. Иако су температуре биле данима у минусу, станарима кампа наложено је да штеде.

У хитно решавање проблема укључили су се и директор „Србијагаса“ Душан Бајатовић и градоначелник Предраг Умичевић.

Према речима управника кампа Зорана Радојковића, фабрика је обезбедила минимум гаса у хуманитарне сврхе, за напајање избегличког насеља. Током викенда отклањани су кварови на инсталацијама за грејање јер је на неколико места дошло до пуцања цеви због мрза.

Од данас грејање око педесетак кућица у највећем избегличком кампу у Србији потпуно је нормализовано, а железара „Ју-Ес стил“ обећала је да ће гаса бити довољно.

БЕСПЛАТНЕ ОБУКЕ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Данас, 19.01.2009; Страна: 17

Нови Сад - У оквиру пројекта „Запослени оснажени“, Новосадски хуманитарни центар од јануара организује бесплатне обуке за избегла, расељена и незапослена лица. Сви заинтересовани за обуку из предузетништва или обуку за административног асистента - пословну секретарицу, могу се пријавити путем телефона 524-184 и 524-134. Новосадски хуманитарни центар је непрофитна, невладина организација која доприноси стварању хуманог друштва кроз пружање подршке угроженим и маргинализованим групама, подстицање активизма грађана, истраживачки рад и образовање. У сарадњи са владиним и невладиним сектором НСХЦ доприноси развоју неформалног образовања, унапређењу социјалне политике и политике запошљавања у Србији.

ЉУДИ БЕЗ АДРЕСЕ

Политика, 19.01.2009; Страна: А5

Хладно јануарско јутро. Дува јак ветар. Доле, на улици, људи дижу ревере капута и јакни да би се заштитили од леденог додира. Али, то ће убрзо бити заборављено – они ће ускоро бити код својих кућа, у топлом. Но, заборавићемо и ми који смо их посматрали и стајали поред прозора у топлим собама, канцеларијама и редакцијама. А да ли ће заборавити и бескућници, да ли и њима ускоро пролази мраз који штита образ и леди дах? Ко су ти људи без крова над главом, којих се обично сетимо о божићним празницима или у данима када мразеви односе људске животе? Размишљајући о њима чини се да су све те приче можда сличне, јер у себи садрже сличан образац неодговорности, или су то, ипак, само несрећне животне околности које нису успели да надвладају па су их оне гурнуле на улицу – на маргину друштва. Или су, можда, многи од бескућника на послу били лењи, непослушни или неспособни за тимски рад, па су га губили, ако су га уопште и добили, те тако остали без адресе. Међутим, уз залеђену улицу **ка Прихватилишту за одрасла и стара лица у Кумодрашкој улици у Београду полако се губи свака теорија узрока и настанка бескућништва. Остаје само дилема шта би ти јадни људи на овом мразу да није ове установе.**

Топлота и мирис чорбе испуњавају зграду, као у некој радничкој мензи у којој свако може да се загреје и окрепи. Али, запрепашћење следи. Ходници, чекаоница, пуни душека, на сваком лежи по једна животна прича. У собама једва се пролази између кревета, поређаних један до другог. Места нема ни да игла падне.

Станари бледих лица, грчевито стежу своје покриваче као у страху да ће им неко одузети топлину које су се домогли. Неки као сенка на кревету, посматрају вас укоченим погледом који боли људско биће у вама. Неки не желе да причају, одмахују главом или је окрећу на супротну страну. Као да вам желе рећи: па доста је сваком сопствена мука.

У ходнику у којем има места тек толико да се прође у једном смеру, сваки намерник добије осмех покоје бакице, која му маше у знак добродошлице. Бака Милка преиспитујући своју прошлост саму себе пита шта да уопште каже када је овде завршила.

– Избеглица сам из Хрватске, муж ми је умро још док сам тамо живела. „Подравка“ ми узела имовину, а родбине немам те ме ево овде – одмахну руком и настави даље низ ходник.

У једној од соба смештен је Пеђа, осамдесетогодишњи Београђанин, који је после развода продао кућу на Звездари, а како каже : „Док је било пара било је и пријатеља.“ „Имам и сина, кога девет година нисам видео, нити му се надам, јер он за мене неће ни да чује. Забранила му мајка” – објашњава овај седи човек и љути се на сваког саговорника који нема времена да чује сваки детаљ његовог живота који га је довео до уличног огњишта. Ма идите, и онако, бесно себи у браду додаде: „Немам више с ким да причам откако ми је умрла Вера Лубарда.”

Прича са штићеницима овог прихватилишта разбија све предрасуде о бескућницима као људима који су били лењи и непослушни на послу или неспособни да очувају породично гнездо. Како кажу запослени у Прихватилишту, много је овде оних који имају и децу и родбину која их се одрекла, само зато што су постали болесни и немоћни. Али, зато се имовине нису одрицали. Чим би потписали уговоре о издржавању, већина њих би бивала избачена на улицу, а стан продат. И на крају, враћајући се из овог уточишта тужних људских судбина једва чекате да

отворите врата сопственог дома, који сада нема више никаквих мана. Знате само једно да, осим болести, нема веће муке од немања адресе.

РОМИ У РИМУ: НЕПОЖЕЉНИ И МАЛТРЕТИРАНИ

Политика, 19.01.2009; Страна: А4

У Италији су погоршани услови живота за ромске имигранте, међу којима су и избеглице из некадашње СФРЈ

Рим, 16. јануара – На хладном мермеру степеница цркве Санта Марија дел Пополо повијена клечи забрађена жена неодређених година. Челом додирује под, руке су јој положене и склопљене у молитву, али не Богу, већ – људима. „Уделите, добра госпођо. Помозите, племенити господине, нека вас прате срећа и здравље!”, обраћа се пролазницима на једном од највећих и најлепших тргова Рима, Пјаци дел Пополо. Али нико не застаје да допуни њено чанче са ситнином. Ромкиња која проси сувише је чест приказ на улицама Вечног града, а ту је и све већа конкуренција остарелих бескућника (неки су живописно одевени, са картонском круном или венчићем на глави, други воде пса са окаченом поруком око врата: „Гладни смо, а немамо новца“). За исти новчић конкуришу и небројени улични забављачи – „живе статуе”, жонглери, свирачи, репери – као и тамнопути продавци ружа и косооки мајстори калиграфије, који ће вам за један евро исписати име кинеским идеограмом.

Италија је пуна разних врста просјака, џепароша и ситних лопова, али јавност само Роме види као трајне носиоце овог нечасног занимања и криви их за пораст криминала у земљи, па се у складу са таквим предрасудама према њима и односи. Улични протест који је на Пјаци Венеција, испред велелепног споменика ујединитељу Италије („олтара отаџбине“), пре неки дан против њих организовало једно од локалних удружења грађана, само је кап у мору сличних догађања, и то оних мирнијих.

Нажалост, од маја прошле године, односно после избора нове италијанске владе премијера Силвија Берлусконија, све су учесталији и насилни сукоби, а полиција као да је добила „одрешене руке” да малтретира Роме, вређа их и прети им хапшењем, изгнанством и рушењем њихових импровизованих домова у камповима на југу земље, истиче се и у најновијем извештају Европског центра за права Рома (ЕРПЦ). **Дискриминација Рома није овде новост, каже се у документу, али је сад од изолованих случајева прерасла у део италијанске свакодневице.**

Процењује се да у Италији живи више од 150.000 Рома, од којих су половина италијански држављани, четвртина грађани других земаља чланица Европске уније, пре свега Румуније, а око 40.000 стигло је са подручја бивше Југославије, после њеног распада и ратова. Већина живи у званичним или незваничним камповима на југу Апенинског полуострва, подигнутих у околини Рима (где је највећи „Казилино 900“), Напуља и Фиренце, на Сицилији, али и код Милана и Торина. Међу њима је доста оних који су овде доспели илегално. За такав преступ (као и за просјачење) Берлускони је, упркос упозорењима Европске комисије, предвидео казну затвора до три године и аутоматски прогон из земље, чак и за грађане других држава ЕУ. Уведене су и неке друге мере, очигледно усмерене пре свега према Ромима, као што је узимање отисака прстију, провера прихода и утврђивање услова под којима могу остати у Италији уколико нису њени држављани. И пре тога су, додуше, власти биле много строже према Ромима без одговарајућих „папира” него према другим илегалним имигрантима.

Међународне организације за заштиту људских права већ су затражиле од италијанске владе да повуче све законске акте којима се дискриминишу Роми, а од **Националне канцеларије за борбу против расне дискриминације (УНАР)** да **отворено осуди све нападе на Роме и покрене кампању за промену ставова италијанске јавности**. Ово је, међутим, тешко извести. Лидер италијанске деснице Ђорђо Бетио (Лига за север) чак је затражио да за сваког имигранта који учини преступ против неког Италијана треба да буде протерано десет имиграната, као у време нацизма. Италијанска левица је покушала да се овоме супротстави, али њени предлози нису нарочито одмакли јер је и Италију захватила економска криза.

Градске власти Рима су најавиле да ће Роме из постојећих „нехигијенских” кампова изместити у нови, изван такозваног кружног прстена. Направљен је и прототип таквог насеља у Кастел Роману, неких тридесетак километара од центра Рима, са око 800 становника (у које се убраја и група ратних избеглица из БиХ). Они, међутим, тврде да су ту услови још гори.

У неким ромским камповима у околини Рима већином живе италијански држављани, али ни према њима њихови суграђани, па ни власти, нису показали већу благонаклоност. Недавно је отерано 45 породица из кампова у Боарију, Сакса Рубри (где је, иначе, седиште, са неколико огромних студија, Италијанске радио-телевизије) и Тор Вергати (овај простор је враћен истоименом оближњем универзитету). Полиција им је саопштила да, нажалост, тамо више за њих нема места, а где има – не знају.

АЛИ ХАМАД СПРЕМА МОЛБУ АМБАСАДИ СРБИЈЕ У БИХ

Политика, 19.01.2009; Страна: А2

Бањалука, 18. јануара – **Али Хамад упутиће у понедељак молбу амбасади Србије у Сарајеву да га у Имиграционом центру, у којем чека депортацију из Босне и Херцеговине, посети генерални конзул или неки други српски дипломата коме ће предати захтев за одобравање привременог боравака у Србији.**

Ову информацију наш лист је добио од Џевада Галијашевића, члана Експертског тима за борбу против организованог криминала и тероризма југоисточне Европе, који је у Имиграционом центру посетио бившег официра Ал Каиде и командира чете у одреду „Ел муџахедин”.

„Имао сам краћи састанак и са дипломатама Србије у Сарајеву и они су ми рекли да захтев за привремени боравак и азил мора лично да поднесе онај ко га тражи. Дакле, адвокат или било које треће лице не може у име Алија Хамада да поднесе захтев за привремени боравак. Осим тога, представник амбасаде Србије упутиће у комплетну административну процедуру у вези са његовом жељом да добије привремени боравак у Србији”, рекао нам је Галијашевић. Он нам је пренео и одлуку Алија Хамада да надлежне у Имиграционом центру обавести да Душка Томића више не сматра својим адвокатом и да он више не може да говори у његово име.

Али Хамад, терориста покајник, жели да Тужилаштву за ратне злочине Србије каже све што зна о злочинима муџахедина над Србима и Хрватима, као и везама Алахових ратника са водећим бошњачким политичарима и високим официрима. Такође, спреман је да у свим будућим судским поступцима о злочинима муџахедина буде сведок. За Хамадову понуду је и те како заинтересован главни тужилац Србије за ратне злочине Војислав Вукчевић, а потпредседник владе и министар унутрашњих послова Ивица

Дачић је рекао да је спреман да, после неопходних провера, бившем терористи одобри привремени боравак.

СРБИЈА СТАРИ И САМУЈЕ

Политика, 19.01.2009; Страна: А13

Из Апатина је стигла шокантна, али све мање необична вест да је после више од месец дана од смрти, у својој кући, пронађен леш човека који је живео сам и чије одсуство околина није примећивала, све док га се није сетио један рођак.

Таквих и сличних вести у последње време је, нажалост, све више, посебно из већих градова. У Крагујевцу се, подсетимо, недавно, гладан и жедан, седмицама у свом стану од живота растајао старији човек, који је, такође, живео сам, да би, када су суседи почели да слуте зло, био пронађен у бесвесном стању и после неколико дана, ипак, скончао у тамошњој болници. У Новом Саду се још препричава случај старице до чијег су скелета полицајци једва дошли од нагомиланог смећа у стану да би тек форензичари на основу посмртних остатака утврдили да је на „онај свет” отишла пре око две године...

Број оних старица и стараца у Србији који би се могли „пронаћи” у називу једног музичког хита „Добро јутро никоме”, према званичним подацима, све је већи. Србија стари и самује. Усамљеност, додуше, није одлика само најстаријих људи, али терет година њих, очито, најлакше слама, а да им се пред судњи час нико не нађе да пружи ни чашу воде, а камоли медицинску и другу помоћ.

Иако је на нивоу Републике пре око две и по године донета Национална стратегија за помоћ старим особама, која би требало да се примени на више од 1,7 милиона старих људи, њихов положај се тиме није побољшао. Осим што су у тешком материјалном стању, званична истраживања показују да већина њих егзистира усамљеничким животом, заборављени и од потомака и од друштва.

Додуше, актуелни министар рада и социјалне политике недавно је најавио да ће при овом државном ресору бити основано посебно одељење за помоћ старим особама, а да ће у 20 градова Србије према посебном пројекту бити изграђени такозвани старачки домови. Није, међутим, јасно ко ће старинама плаћати нимало јефтин боравак у тим домовима (ако се планови и остваре), када држава било кроз мизерне пензије или социјалну помоћ не успева скоро половини њих да обезбеди средства бар за хлеб и млеко. А и то је тек кап у мору за тешко бреме усамљеништва. **Народна канцеларија председника Републике покренула је, као једно од могућих доприноса бризи за старе и усамљене, акцију за спајање старачких и избегличких породица у Србији, али је свега осам одсто чланова старачких домаћинстава прихватило ту идеју.**

Истраживања статистичара су показала да ће до 2050. године више од четвртине становништва у Србији имати изнад 65 година, што подразумева и истовремено повећање броја усамљених и то у још већем проценту. Да ли ће држава дозволити да алтернатива суочавању с тим предвиђањима и даље буду све учесталије суицидне одлуке усамљених старина и исходишта попут Бранковог или Варадинског моста и таласа Саве и Дунава, на пример, или омче у некој сеоској шупи?

PRESS CLIPPING

Уторак 20.01.2009. год

НИЖЕ ЦЕНЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ СА КИМ

Данас, 20.01.2009; Страна: 19

Попуст на комуналне услуге

ЈКП Инфостан, уз сагласност Секретаријата за социјалну заштиту, омогућиће расељеницима са Косова и Метохије, која немају пребивалиште на територији Београда, да обнове право на попуст у висини од 10 до 50 одсто на комуналне услуге из категорије „пензионери и домаћинства са ниским приходима“. Наведено право могу остварити уколико имају пријављен боравак на територији Београда. Расељена лица са КиМ из категорије „пензионери и домаћинства са ниским приходима“ своје захтеве могу поднети радним јединицама ЈКП Инфостан на територији општине на којој се налази стан сваког радног дана од 8 до 16 часова, а најкасније до 30. јануара. Попуст на комуналне производе и услуге важиће до јуна 2009. године. Неопходна је следећа документација: потврда о тромесечном просеку примања запослених чланова домаћинства или пензијски чекови у периоду август - октобар 2008.

ПРЕДЛОЖЕНО ПРИТВАРАЊЕ БИВШИХ ФУНКЦИОНЕРА

Данас, 20.01.2009; Страна: 15

Тужилаштво Црне Горе подигло оптужнице за депортације избеглица

Подгорица - Одјељење за сузбијање организованог криминала, корупције, тероризма и ратних злочина Врховног државног тужилаштва подигло је оптужницу са предлогом за одређивање притвора против девет особа због ратног злочина у случају депортације Муслимана и Срба из Црне Горе 1992. године.

Оптужени су, како је јуче саопштило Врховно државно тужилаштво, бивши помоћници министра унутрашњих послова за државну и јавну безбједност Бошко Бојовић и Милисав Марковић, начелник сектора за послове безбједности Службе државне безбједности у Херцег Новом Радоје Радуновић, као и Душко Бакрач оперативни радник у Сектору те службе.

Оптужени су и руководилац Сектора за послове Службе државне безбједности у Улцињу Божидар Стојовић, начелник Центра безбједности и станице милиције у Херцег Новом Милорад Ивановић и Милорад Шљиванчанин. Оптужница је подигнута и против начелника Центра безбједности Бар Бранка Бујића и начелника Одјељења безбједности Улцињ Сретена Гленце. Сви они оптужени су због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва.

Окривљенима се ставља на терет да су током маја 1992. године у Подгорици, Херцег Новом, Бару и Улцињу, кршећи правила међународног права, незаконито пресељавали цивилно становништво - држављане Босне и Херцеговине муслиманске и српске националности који су имали статус избјеглица.

Они су то чинили извршавајући наредбу тадашњег министра унутрашњих послова, покојног Павла Булатовића, заједничким активностима службе државне и јавне безбједности.

Оптужени су противправно ухапсили и више пута принудно преселили 79 особа, држављана БиХ, и предали их радницима СУП-а Соколац, Сребреница и Фоча, као и Казнено-поправном дому Фоча.

КФОР ОСТАЈЕ У БИЧИ И ГРАПЦУ

Политика, 20.01.2009; Страна: А6

Мађарски генерал гарантовао присуство својих војника док је он командант те јединице

Косовска Митровица – **Мађарски припадници Кфора остаће у селима Бича и Грабац код Клине, гарантујући безбедност за око 150 Срба, барем док је на челу те јединице генерал Ласло Моруз, командант мађарских снага за општину Клина.**

Начелник Пећког округа Стојан Дончић и генерал Моруз договорили су се у недељу увече да мађарски припадници Кфора, који су под командом италијанских снага, остану на два пункта у овим селима, у којима су већ седам година.

Народ у овим селима је узнемирен и поред постигнутог договора, пошто нису сигурни до када ће војници Кфора остати, а и плаше се да они опет могу добити наређење да се ненадано повуку, како се то догађало неколико пута током последња три дана. „После низа преговора успели смо да убедимо мађарског команданта да остави своје војнике у Бичи и Грапцу. Међутим, генерал Моруз нам је рекао да гарантује да ће војска бити у селима само дотле докле он буде на челу те јединице Кфора”, каже Дончић за „Политику”.

Он објашњава да се око 150 Срба из ових села налази у потпуном албанском окружењу. Становници села која се налазе на тремеђи општина Клина, Србица и Исток са страхом прелазе раздаљину од непуна два километра између својих села. „Имали смо проблема и за време рата, али и 17. марта 2004. године, па наших 39 породица с правом страхује шта би се могло догодити уколико би нас Кфор напустио”, каже Дончић који са деветочланом породицом живи у Бичи и чије троје деце похађа основну школу у самом селу.

Дончић каже да је са мађарским генералом разговарао и о томе да покрену разговоре и са Албанцима у комшилуку, како би се евентуално „закопале ратне секире”. Ове породице желе да остану на својим имањима уколико би добиле било какве гаранције од Албанаца.

Велика забринутост влада и у самом Грапцу, где живи 38 породица, које чине само старији житељи. Радоња Магић из Грапца каже да у последња три дана народ живи у страху, јер је Кфор ненадано повукао опрему, па чак и контејнере, али да су се након дугих и мучних разговора ипак вратили.

„Селом сада патролирају мађарски војници, а пре неколико дана је била словеначка војска. Уколико не оставе војску, ми се одавде селимо”, казује Магић, подсећајући да су 17. марта 2004. године житељи Грапца хеликоптерима пребачени у Осојане. Срби из Биче тада су три недеље провели у бази Кфора у Ђаковици. Живот Срба у ова два повратничка села је и иначе тежак. Прва српска места, попут Осојана, удаљена су и више од 20 километара, а због великог снега већ три недеље житељи Грапца нису изашли из села, јер конвој који их једном недељно вози у северну Митровицу није саобраћао.

Подсетимо, пре рата у ова два села живело је око 1.500 Срба. Током рата у Грапцу је погинуо младић, а у Бичи је нестало троје Срба. Први повратници у Бичу су се вратили у марту 2002. године, а неколико месеци касније дошли су и први српски повратници у Грабац. На самом улазу у ова два села живе и Роми који су током рата бежали у у централну Србију и земље западне Европе.

БЕОГРАД ДАЈЕ АЗИЛ АЛИЈУ ХАМАДУ

Курир, 20.01.2009; Страна: 4

БЕОГРАД - Београд је спреман да одобри политички азил бившем официру Ал Каиде Алију Хамаду - рекао је Хамадов адвокат након састанка у Београду са тимовима Тужилаштва за ратне злочине Србије, Безбедносно-информативне агенције и представницима кабинета министра полицијје Ивице Дачића.

- Спремност постоји, и ја ту немам дилему. Сада је само питање како технички то провести - рекао је Томић медијима из Републике Српске. Он је навео да је циљ састанка био да се „стави тачка“ на питање Алија Хамада и додао да врло брзо очекује разрешење ове ситуације.

- С обзиром на озбиљност ситуације, заузет је став да се до даљег, док траје ова акција, у јавност не износе било каква имена или планови - рекао је Томић.

PRESS CLIPPING

Среда 21.01.2009. год

ИЗ ЧАРДАКА У ДОМОВЕ

Глас Јавности, 21.01.2009; Страна: 14

РАСПИСАН ОГЛАС ЗА ДОДЕЛУ ИЗБЕГЛИЧКИХ СТАНОВА

Они којима буду додељени станови потписаће уговоре о коришћењу на временски рок од три године

КОВИН - У Ковину је расписан оглас за доделу станова изграђених у оквиру пројекта немачке организације Хелп „Стамбено збрињавање и економски подстицај за избегла и интерно расељена лица у Србији“, који финансира Европска унија преко Европске агенције за реконструкцију.

Реч је о додели 14 станова, једнособних и двособних, који се граде према уговору потписаном средином фебруара прошле године. Нови станари будуће стамбене зграде, која се налази у Другој месној заједници, поред фудбалског игралишта у Ковину, биће породице избеглих и прогнаних лица, које су већ годинама смештене у колективном центру „Чардак и кућице“ у Делиблату.

Право пријаве на оглас имају породице са најмање два члана и са најмање годину дана боравка на територији општине Ковин. У току разматрања пријава, већи број бодова биће додељен породицама са више чланова, од којих су и они преко 60 година старости, као и заинтересованима који имају статус самохраних родитеља. Такође, већи број бодова добијаће и породице са здравствено угроженим члановима. У року од 45 дана од затварања огласа, комисија ће утврдити ранг листу и објавити је на огласним таблама у згради општине и у колективном центру. Они којима буду додељени станови потписаће уговоре о коришћењу на временски рок од три године, након чега следи потписивање уговора о закупу на пет година.

За нову стамбену зграду, у коју ће бити уложено око милион евра, локална самоуправа је, осим земљишта, обезбедила и комплетну инфраструктуру, у вредности од милион и по динара. Пројекат решавања стамбеног збрињавања у општини Ковин, Хелп спроводи у сарадњи са УНЦХР, локалном самоуправом и Комесаријатом за избеглице. Осим градње станова, уговор општине Ковин и организације Хелп обухвата и донације за избегла лица, као и за сиромашно домаће становништво, а новац је намењен отпочињању сопственог бизниса. Немачка хуманитарна организација Хелп, која је у Србији присутна од новембра 1999. године, пружа конкретну помоћ и подршку у процесу постепеног затварања избегличких колективних центара, обезбеђивањем смештаја и програмима отварања микропредузећа.

НЕЋЕ ДА ЖИВЕ СА СРБИМА

Данас, 21.01.2009; Страна: 13

Хрватски ратни војни инвалиди противе се одлуци владе

Загреб - Припадници удружења ратних војних инвалида Дубровачко-неретванске жупаније успротивили су се одлуци да на подручју бившег војног комплекса Купари живе у истој згради са Србима повратницима, пише Вечерњи лист.

Према одлуци хрватског Министарства заштите околине, просторног уређења и грађевине, бивши хотел „Младост“ ће бити преуређен у стамбени објекат, у коме би 12 станова требало да добију ратни инвалиди, а 20 станова Срби повратници. - Ти су Срби пред почетак рата отишли, а онда су нас вероватно с брда посматрали и слали нам поруке у облику граната. Сада би се хтели вратити, у што ми не улазимо, али да буду у истом објекту са страдалницима, то не одобравамо - изјавио је председник удружења Хвидра у тој регији Витомир Бајац.

Његов колега из дубровачког огранка Хвидре Роберт Хаусвичка рекао је да би се, ако се пројект Министарства оствари, у истом објекту одмах морала сместити и полицијска станица, да би се осигурао миран живот.

Председник општине Жупа Дубровачка Силвио Нардели оценио је да одлука да се у истој згради сместе ратни страдалници и Срби повратници није одговарајуће решење, али пошто у општини нема другог простора, могло би се догодити такво непопуларно решење проблема

У СРБИЈИ ЈОШ НИКО НИЈЕ ДОБИО АЗИЛ

Пресс, 21.01.2009; Страна: 11

БЕОГРАД - Први Закон о азилу у Србији ступио је на снагу у априлу прошле године, али нико од страних држављана који су из својих земаља побегли тражећи уточиште у Србији још није добио азил.

У МУП-у Србије, који је једини надлежан за издавање азила, кажу да се тренутно у Центру за азиланте у Бањи Ковиљачи налази око педесетак страних држављана који су поднели захтев за добијање азила.

- Право на добијање азила, по том закону који је ступио на снагу 1. априла 2008. године, имају сви страни држављани који сматрају да су им у њиховим земљама угрожена основна људска права због верске, националне или неке друге припадности. Да би ушли у процедуру добијања азила, довољно је да на граничном прелазу кажу да хоће азил - објашњава за Пресс начелник Управе граничне полиције МУП-а Србије Ненад Бановић. Према његовим подацима, од априла прошле године нико од подносилаца захтева није добио азил.

Иначе, у једином засад српском Центру за азиланте у Бањи Ковиљачи бораве читаве породице, углавном из Обале Слоноваче, Етиопије, Турске, Сомалије, Ирака... Центар има ТВ салу са сателитским програмом, собе су прављене и за самце и за породице, на сваком спрату је опремљена кухиња, а оброци стижу из локалног ресторана.

БЕСПЛАТНА ОБУКА ИЗ ПРЕДУЗЕТНИШТВА

Дневник, 21.01.2009; Страна: 9

Новосадски хуманитарни центар од јануара 2009. године организује бесплатну обуку из предузетништва и административних послова. Обука је намењена избеглим, расељеним и незапосленим лицима, а спроводи се у оквиру пројекта „Запослени оснажени”. Заинтересовани треба да се јаве на телефоне 524-184 и 524134.

ХАМАД НУДИ ДОКАЗЕ О ЗЛОЧИНИМА МУЦАХЕДИНА ЗА АЗИЛ У СРБИЈИ

Политика, 21.01.2009; Страна: А9

Чак и да терориста покајник сведочи о ратним злочинима људи из БиХ чија имена српски тужиоци већ имају, питање је шта би се тиме постигло јер они ионако нису доступни нашем правосуђу

Али Хамад, бивши официр Ал Каиде и одреда Ел муцахедин у БиХ дао је изјаву амбасади Србије у БиХ у којој је понудио да сведочи о ратним злочинима муцахедина над Србима, за узврат тражећи привремени боравак у нашој земљи. Како је „Политици” речено у Тужилаштву за ратне злочине, да ли ће Бахреинац Хамад, који је на црној листи Ал Каиде, доћи у Србију и постати сведок тог тужилаштва још је неизвесно и зависиће највише од политичке процене. Хамадов адвокат Душан Томић обавестио је Тужилаштво да поседује материјал са новим доказима о злочинима муцахедина.

„Сачекаћемо да видимо какве доказе Хамад нуди и да ли у томе има нечег новог. Веома смо опрезни кад је реч о довођењу Хамада у Србију. Долазак човека који се замерио Ал Каиди могао би да буде ризичан, а велико је питање да ли би његово сведочење било значајно за поступке које водимо”, изјавио је Бруно Векарић, портпарол Тужилаштва. Тужилаштво је било веома заинтересовано за Хамадов долазак после његове изјаве медијима да ће понудити доказе о ратним злочинима чије су жртве били Срби. Сада се поставља питање да ли је оправдано довести у Србију човека који представља „темпирану бомбу” уколико он нема да каже ништа друго осим оног што је већ рекао. Како нам је објашњено, чак и да сведочи против људи из БиХ, који стоје иза злочина и чија имена српски тужиоци већ имају, питање је шта би се тиме постигло, јер они ионако нису доступни нашем правосуђу. Тужилаштво би, како нам је речено, већ сада могло да тражи да се тим људима суди у одсуству, али би то био скуп поступак у коме заправо нико не би одговарао. Хамадов адвокат Душан Томић тврди да ће Хамад доставити Србији нове податке и доказе о ратним злочинима уколико добије привремено уточиште. Он демантује написе да му је Хамад одузео пуномоћје, наводећи да очекује позитиван одговор српских власти.

„Разговарао сам са тимом из тужилаштва, БИА и МУП-а, као и са Милорадом Додиком, премијером Републике Српске. За сада не могу да откријем имена која Хамад помиње. Ако би дала легитимитет истинском покајнику од тероризма, Србија би показала политичку мудрост и то би био позитиван корак према бившим ратницима у Србији”, изјавио је „Политици” адвокат Душан Томић.

Томић подсећа да је његов клијент три пута избегао убиство током боравка у затвору. Он, међутим, истиче да се Хамад није замерио Ал Каиди већ војном и политичком врху у БиХ против којих је сведочио, од којих сада прети опасност њему и његовој породици.

Хамад је осуђен на 12 година затвора због учешћа у нападу аутомобилом-бомбом на хрватски део Мостара 1997. године. Када је изашао са издржавања казне, 30. децембра прошле године, босанске власти донеле су одлуку да га протерају и сместиле га у Имиграциони центар у Лукавици у Источном Сарајеву. Његов адвокат оцењује да би Али Хамад, после сведочења у Србији, могао да се врати у Бахреин као слободан човек, јер је та земља осудила злочине Ал Каиде.

PRESS CLIPPING

Четвртак 22.01.2009. год

ГРАДЕ КУЋЕ И СТАНОВЕ ЗА 85 ПОРОДИЦА

Блиц - Србија, 22.01.2009; Страна: 2

План за збрињавање избеглих у Смедереву

СМЕДЕРЕВО - Град Смедерево обезбедиће 85 станова за избеглице и расељене у наредне три године, предвиђено је новим градским акционим планом. Кроз овај пројекат, посао би могло да добије више од стотину људи.

У Смедереву је уточиште пронашло 14.000 избеглих и интерно расељених, а око 600 њих и даље нема сопствени кров над главом и збринуто је у највећем колективном центру у овом региону. Циљ локалног акционог плана је да помогне овим људима кроз програме запошљавања и обезбеђивања стамбеног простора који ће се финансирати, осим из градског буџета, средствима УНХЦР-а и других донатора.

- До 2011. град би требало кроз програм социјалног становања УНХЦР-а и Комесаријата за избеглице да обезбеди 85 станова за кориснике колективног центра. Обезбедићемо грађевински материјал за најмање педесетак породица за завршавање кућа и станова. У наредних пет година предвидели смо и запошљавање по 20 избеглих и расељених сваке године - најавила је др Весна Јеремид-Драгојевић, чланица Градског већа задужена за социјалну политику.

Смедерево намерава да конкурише код донатора за ове пројекте, а за изградњу станова већ је обезбеђена локација у насељу Ковачићево. Локални акциони план је усаглашен и остало је само да га верификују одборници Скупштине града.

КОНКУРС ЗА ЕКОНОМСКИ РАЗВОЈ НА КОСОВУ

Данас, 22.01.2009; Страна: 2

Министар за КиМ Горан Богдановић најавио је јуче да Министарство на чијем је он челу, иако му је буџет за трећину мањи него у 2008. и износи три милијарде 977 милиона динара, уз рационализацију трошкова неће одустати од финансирања повратка прогнаних, економског јачања српске заједнице, помагања социјално најугроженијег становништва и породицама киднапованих и расељених са КиМ. Богдановић је као два правца навео наставак дипломатско-правне борбе и економско јачање српске и других неалбанских заједница на КиМ. Приоритети су развој пољопривреде и запошљавање, због чега ће Министарство за КиМ са Фондом за развој почетком фебруара расписати конкурс за економски развој на КиМ за који је обезбеђено 240 милиона динара, улагања у образовање и здравство, а током идућег месеца Влада би требало да усвоји и нову стратегију за одрживи повратак и опстанак Срба на КиМ, коју ово министарство припрема.

НАСТАВАК ДИПЛОМАТСКЕ И ПРАВНЕ БОРБЕ ЗА КОСОВО

Политика, 22.01.2009; Страна: А7

Министарство за Косово и Метохију ће и у овој години наставити дипломатску и правну борбу за Косово у међународним институцијама и економско јачање српске и друге неалбанске етничке заједнице на тим просторима, изјавио је јуче министар за КиМ Горан Богдановић. „Приоритет ће бити економско јачање српске заједнице на Косову и Метохији, пре свега кроз оживљавање привреде у српским срединама и запошљавање, као и стварање услова за одрживи повратак и останак Срба и других неалбанаца у јужној српској покрајини”, рекао је Богдановић.

Он је на конференцији за новинаре прецизирао да је за то министарство у овој години предвиђено три милијарде и 977 милиона динара, што је, како је указао, скоро за трећину мање него прошле године. „Упркос томе, остварићемо зацртане циљеве и нећемо одустати од даљег финансирања повратка Срба и помагања социјално најугроженијих и породица киднапованих и расељених”, истакао је Богдановић.

КОНЗУЛ СРЕО ХАМАДА

Политика, 22.01.2009; Страна: А10

Сарајево – Српски конзул у Сарајеву Драгиша Пантелић састао се с Али Хамадом, бившим официром Ал Каиде и одреда Ел муцахедин у БиХ, који је затражио привремени боравак у Србији у замену за сведочење о ратним злочинима муцахедина над Србима, потврђено је јуче Тањугу у амбасади Србије у Сарајеву. Хамад је 30. децембра прошле године изашао из затвора, након одслужене 12-годишње казне, на коју је осуђен 1997. због учешћа у нападу аутомобилом бомбом на хрватски део Мостара.

После Хамадовог пуштања на слободу, босанске власти су одлучиле да га протерају и сместиле су га у Имиграциони центар у Лукавици у Источном Сарајеву.

ХУМАНИТАРНИ КОНЦЕРТ И СВЕТОСАВСКИ БАЛ

Данас, 22.01.2009; Страна: 17

Наставак акције Буђење љубави и доброте

Ужице - У оквиру велике хуманитарне акције Буђење љубави и доброте, током које би требало да се прикупи новчана и друга помоћ за социјално најугроженије породице у граду, у петак 23. јануара у спортској хали Велики парк биће приређен велики хуманитарни концерт. Наступиће културно уметничка друштва Севојно и Први партизан, као и удружења Ере и Завичај.

Цена улазнице је 200 динара, а концерт ће почети у 20 часова. Удружење грађана Ере најавило је да ће на благајни спортске хале продавати свој ЦД са традиционалним песмама из ужичког краја, а приход од продаје такође ће бити њихов допринос великој хуманитарној акцији.

Поред тога, 27. јануара у свечаној сали Скупштине града биће организован Светосавски бал. Одштампано је 200 улазница, које ће се продавати по 1.000 динара, а приход ће такође бити намењен најсиромашнијим породицама и појединцима у граду.

Акција Буђење љубави и доброте, коју су осмислили град Ужице, Коло српских сестара и црквена општина, у сарадњи са Црвеним крстом и Центром за социјални рад, покренута је 7. јануара и трајаће током целе године. **За сада је једној вишечланој породици избеглој из Сарајева, након рата у Босни и Херцеговини, додељен стан на коришћење у Севојну, а наредно уручивање новчане помоћи, апарата за домаћинство, трајних прехранбених производа и играчака, најављено је за 27. јануар.**

Заинтересовани грађани, привредници, предузећа и друге организације и установе новац могу да уплате на жиро рачун број 840-2217740-41. Детаљније информације о акцији могу се добити у Информативној служби града (590 - 151,) црквеној општини (524 - 320) , Центру за социјални рад (512 - 340), Црвеном крсту (523 - 226) и Колу српских сестара (519 - 198).

PRESS CLIPPING

Петак 23.01.2009. год

ЈУГОСЛАВИЈА БИ ВЕЋ БИЛА У ЕУ

Политика, 23.01.2009; Страна: А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: КАКО ДО БОЉИХ ОДНОСА НА БИВШЕМ ЈУ ПРОСТОРУ

Да Европска унија није 1991. године, тада у лику дванаесторице, пустила СФРЈ низ воду и написала јој умрлицу, политичка слика на Балкану данас би изгледала друкчије. Југославија би, највероватније, већ постала чланица ЕУ, а спорови и антагонизми између њених република и народа били би размрсивани или релативизовани у оквиру институција заједничке државе подржаних од ЕУ. Уместо једне такве, из данашње перспективе идиличне слике, бивше федералне јединице СФРЈ данас изгледају као распарени и увелико замршени џемпер. Ниједна од њих није без сложених односа или спорова са другима. Растурање заједничке државе није их приближило, као што се оптимистички очекивало, већ их је, напротив, још више удаљило. Сада се најјасније види историјска грешка и неправда коју је ЕУ учинила земљи која је била претеча мултинационалности, мултикултуралности и мултиконфесионалности саме Уније.

Новом замешатељству на простору раније СФРЈ допринеле су и западне силе својом непринципијелном и пристрасном политиком током решавања југословенске кризе, када су некима биле мајка, а некима маћеха. Њихова политика двоструких стандарда и фаворизовање једних на рачун других налази се у самој основи садашњих размимоилажења и спорова између бивших југословенских република.

Тик уз раме таквој политици налази се и скоро патолошки реваншизам неких бивших југословенских република према Србији и Србима уопште, који вуче корене из раније заједничке државе и који добија нови ветар у леђа због непринципијелног и отвореног антисрпског става западних сила у вези са Косметом. Томе треба додати и чињеницу да скоро све бивше југословенске републике имају коалиционе или слабе владе, које унутрашње проблеме које не успевају да реше, по опробаном рецепту, често извозе напоље, чиме отежавају ионако несређене односе са суседима.

У скоро метежним односима између бивших југословенских република, Србија има неколико компаративних предности. Концепт мултиетичности је у њој најразвијенији и најстабилнији. Она не отвара нити ствара проблеме другима, напротив, други њој стварају проблеме и подижу високе препреке добросуседству. Она поштује територијалну целовитост и уставноправни поредак других бивших југословенских република, док четири од пет осталих бивших југословенских република њену територијалну целовитост и суверенитет над целом територијом агресивно оспоравају и газе (признале су нелегално проглашену независност њене јужне покрајине). Хрватска, а раније и муслиманско-хрватски део Босне и Херцеговине подигли су тужбе против Србије пред Сталним међународним судом правде у Хагу за агресију и геноцид. Насупрот потпуном отварању тржишта Србије за њихове компаније и грађане, Хрватска и Словенија чврсто следе политику протекционизма и практично не дозвољавају компанијама из Србије да уђу на њихово тржиште. Другим речима,

Србија је једини светао пример у спровођењу политике добросуседства; она не поставља препреке према другима и не извози своје проблеме напоље; она предводи у иницијативама за окретање страница прошлости која нас је раздвајала и упирању погледа у будућност која нам је заједничка. **Али Србија не може сама да прескочи препреке добросуседству које неке бивше југословенске републике постављају, без њиховог напора да их уклоне, (повлачење признања независности Косова, одустајање од негирање Републике Српске, повлачење тужбе Хрватске пред Сталним међународним судом правде, враћање избеглица и решавање њиховог статуса, накнада за одузету или уништену имовину, враћање социјалних права...).** У створеној ситуацији када суседи Србију не признају у целини, већ умањену за њену јужну покрајину, немогуће је очекивати од ње да преко тога мазохистички пређе и да им се, по жељи ЕУ, баци у топли добросуседски загрљај.

Проблеми у односима између бивших југословенских република одвраћају стране инвеститоре који, по природи посла, заобилазе несређена и фаворизују стабилizована подручја. Светска финансијска и економска криза још више ће заштрити унутрашње проблеме у овим републикама и сузити могућности за њихове иницијативе и облике билатералне економске сарадње.

Србија не треба да следи досадашње примере попуштања и повлачења потеза на своју штету већ треба да упражњава принципе који једнако важе за све. Новозаветна учења о самарићанству писана су за људе, а не за државе. Зато принцип реципроцитета, равноправности и узајамног уважавања, као неразводјни део суверенитета, треба да постане кредо наше политике у односима са другим земљама. Жртвовање овог принципа у нашим односима са неким бившим југословенским републикама није нам донело очекивану корист. Да би је други ценили, свака земља треба прво себе да цени.

И „БЕНСЕДИН” О ТРОШКУ ДРЖАВЕ

Дневник, 23.01.2009; Страна: 14

ПРОШИРЕНА ЛИСТА ЛЕКОВА КОЈЕ ПЛАЋА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ

– **Новим Правилником о листи лекова, који је усвојио Управни одбор Републичког завода за здравствено осигурање, одређени број медикамената у чијем су плаћању пацијенти до сад учествовали, потпуно ће покривати држава** – најавила је директорка Завода Светлана Вукајловић. Тако ће „рипсолет“ и „лепонекс“ (антипсихотици), „липанор“ (снижавање масноћа у крви), „ламиктал“ (за лечење епилепсије), „глукофаж“ (дијабетес), „рокалтрол“ (остеопороза) и „дилатренд“ (срчана инсуфицијенције) финансирати РЗЗО. Осигураници више неће доплаћивати „бенседин“, „седабенз“, „лоразепам“, „диазепам“ из групе анксиолитика, као ни за „левотириксин“ за лечење штитасте жлезде. Код неких медикамената учешће пацијента је мање. За „имигран“ (мигрена) с 50 процената на 25, „серталин“ (антипсихотик) с 25 на десет процената, „мирапехин“ и „рекип“ (Паркинсонова болеста) с 50 на 30 одсто. Проширене су индикације према којима се могу прописати о трошку здравственог осигурања за „тиклодикс“, „плавикс“, „зилт“, „рожац“ и „клопидогрел“ и сад их пацијенти могу добити после уграђеног графта и стента у периоду од 12 месеци уместо досадашњих шест. „Симбикорд“ и „серетид“ (инхалација) се, осим за астму, могу добити и за лечење хроничне опструктивне болести плућа. На Листи је и „сингулар“ од четири милиграма за децу од две до шест година у терапији бронхијалне астме.

Нови правилник предвиђа и повећање фиксне партиципације с 20 на 40 динара, али и да многе категорије становништва тога буду ослобођене. Међу њима су војни и цивилни инвалиди рата, слепа и трајно непокретна лица, као и она која примају накнаду за туђу помоћ и негу, деца, ђаци и студенти до 26 година, труднице и жене 12 месеци после порођаја, привремено расељени с Космета и све друге социјално угрожене категорије становништва које немају приход, а здравствено осигурање им се финансира из буџета. То право имају и осигураници чији су приходи испод материјалног цензуса, дакле запослени, пензионери, пољопривредници, самостални предузетници... ако живе сами с приходом мањим од 18.657 динара. Исто важи за оне који живе са члановима породице уколико им месечни приходи по члану не прелазе минималац у Републици од 14.352 динара.

ТУЖИЛАШТВО ЖЕЛИ ДА САСЛУША АЛИ ХАМАДА

Политика, 23.01.2009; Страна: А24

Овај предмет је у фази истраге и свако откривање било којег детаља могло би негативно утицати на рад Тужилаштва Федерације БиХ, рекла је Нина Хаџихајдаревић

Бањалука – Тужилаштво Федерације БиХ ће, у својству сведока, саслушати бившег официра Ал Каиде и командира чете у одреду Ел муцахедин бошњачке Армије БиХ Алија Ахмеда Алија Хамада, потврдила је нашем листу данас портпаролка федералног Тужилаштва Нина Хаџихајдаревић. „То је све што вам могу рећи, јер је овај предмет у фази истраге и свако откривање било којег детаља могло би негативно утицати на рад Тужилаштва Федерације БиХ“, рекла нам Хаџихајдаревићева.

Адвокат Алија Ахмеда Алија Хамада Душко Томић је нашем листу казао да је реч о убиству америчког држављанина Вилијама Џеферсона, који је радио за Уједињене нације. Он је убијен у ноћи између 18. и 19. новембра 1995. године у Тузли. „Колико ми је познато, Американци су заинтересовани да се овај злочин расветли и да његове починиоце стигне заслужена казна. Осим тога, време је да се сазна ко је и због чега пустио из притвора лица која су била осумњичена за убиство Џеферсона, од којих су нека давно напустила Босну и Херцеговину“, истакао је Томић.

О захтеву Тужилаштва Федерације БиХ да саслуша његовог клијента, који је недавно изашао са издржавања вишегодишње казне затвора на коју је био осуђен због учешћа у терористичном нападу на хрватски део Мостара, Томић нам је изјавио: „Тужилаштво је имало непуних 12 година да саслуша Алија Хамада, колико је провео у притвору и на издржавању казне. Не бих нагађао због чега то до сада није учињено, тим пре што је Хамад о својим сазнањима о убиству Џеферсона дао изјаву и агентима америчког Федералног истражног бироа“.

Ипак, он сматра да саслушањем Али Хамада правосуђе и власти Федерације БиХ показују спремност да чују оно што о ратним и другим злочинима муцахедина зна његов клијент. Истина, Томић не искључује и могућност да се федерално правосуђе сада сетило Хамада само због тога што је он затражио привремени боравак у Србији и показао спремност да њеном Тужилашству за ратне злочине каже све што зна о ратним злочинима муцахедина, првенствено над Србима. Хамад је најавио да ће бити сведок оптужбе у свим, евентуалним, судским процесима против муцахедина, официра и бораца бошњачке Армије БиХ о чијим ратним злочинима има поуздана сазнања. Томић нам је потврдио да је Алија Хамада јуче посетио генерални конзул Србије

Драгиша Пантелић. „Хамад јуче потписао захтев којим од Србије тражи да му одобри приврени боравак на њеној територији. Уручењем овог акта, Босна и Херцеговина је изгубила право да га протера у родни Бахреин. По важећим прописима, он може бити протеран у земљу порекла само под условом да ниједна друга држава не жели да му омогући приврени боравак или азил“, нагласио је Томић.

Али Хамад, чије је ратно име било Абу Убејда, тренутно се налази у Имиграционом центру у Источном Сарајеву у који је одведен 30. децембра прошле године, када је пуштен са издржавања казне.

PRESS CLIPPING

Субота 24.01.2009. год

НАЈМАЊЕ 200 МИЛИОНА ЕВРА ОД ЕУ

Блиц - Новац, 24.01.2009; Страна: 8

Србија очекује у 2009.

Србија ће ове године из фондова Европске уније (ЕУ) добити 194,8 милиона евра помоћи. Средства ће бити додељена из Инструмента за претприступну помоћ (ИПА), који је Србији на располагању од 2007. године.

Координатор за фондове ЕУ у Влади Србије, Огњен Мирић рекао је за „Новац“ да светска економска криза неће угрозити новчана средства која је Брисел наменио Београду. Мирић је подсетио да је за западни Балкан за период од 2007. до краја 2012. године из бриселске касе издвојено 11,5 милијарди евра, од чега Србији припада око милијарду. Од те суме, 120 милиона евра намењено је заједничким пројектима земаља западног Балкана.

Нажалост, поменутих 195 милиона евра на рачун државе Србије не леже аутоматски, јер Европска комисија новац додељује на основу пројеката које предлаже наша влада. Наш саговорник објашњава да је процедура одобравања пројеката сложена и дуга, те да преговори са Комисијом трају и до 12 месеци, а процедура уговарања једног пројекта и до шест месеци. Због тога, реализација пројеката чије је финансирање предвиђено средствима за 2007, почиње тек у овој години. Међу њима су, између осталог, набавка 200 амбулантних кола за целу Србију (10 милиона евра), реконструкција филтера за Термоелектрану „Никола Тесла“ (12 милиона евра) и изградња нових кућа за избеглице (10 милиона).

Пројекти за 2008. припремљени су и потписивање финансијског уговора са Комисијом о њиховој реализацији требало би да уследи до марта. У међувремену се ради на припреми пројеката за 2009, који би требало да буду одобрени до краја године. „Србији су тренутно на располагању две компоненте ИПА фонда - прекогранична сарадња и компонента која обухвата реформу државне управе, развој цивилног сектора, економска и социјална питања (попут запошљавања и реформе образовања) и усклађивање домаћег законодавства са европским. Када Србија постане кандидат за чланство у Унији, на располагању ће јој бити још три компоненте - за регионални развој, развој људских ресурса и рурални развој, односно развој пољопривреде и села“, казао је Мирић.

Још није познато колика ће та средства бити, али Мирић наводи пример Хрватске која је почела да добија 30 одсто више средстава годишње из фондова Уније када је добила статус кандидата, или Македоније којој су та средства увећана за 17 одсто. У оквиру помоћи коју је ЕУ издвојила за 2007. годину, 44 одсто средстава отпало је на инвестиције, односно набавку опреме и инфраструктурне пројекте, а 56 одсто на техничку помоћ - изградњу институција, обуку, израде стратегија, спровођење закона. У оквиру помоћи за 2008. средства за инвестиције износила су 46 одсто укупне помоћи, а за техничку подршку 54 одсто.

Мирић истиче да је прекогранична сарадња, као друга компонента ИПА фондова, мања и да на њу годишње обично отпадне око 10 милиона евра. Корисници тих средстава могу да буду невладине организације, медији, факултети, локална самоуправа. Један од услова је да кофинансирају пројекте са минимум 15 одсто укупних средстава. У фокусу прве компоненте су државне институције, министарства и друге владине службе, тако да су они углавном корисници већег дела фонда. Међутим, део средстава из те ИПА компоненте намењен је и цивилном сектору и медијима. Мирић је објаснио да обично институције Владе предложе Европској комисији пројекте чији су корисници како те институције, тако и локална самоуправа и цивилни сектор. Када Комисија одобри пројекат у, рецимо, области медијске промоције европских интеграција, у Србији се расписује јавни конкурс у оквиру којег представници медија могу да се пријаве за средства која би наменили промоцији процеса придруживања Србије ЕУ. Међу пројектима који су ушли у ужи избор за финансирање из средстава ЕУ за 2009, али још нису одобрени, налази се и пројекат Министарства здравља о спровођењу националних програма за скрининг карцинома дојке, грлића материце и колоректалног карцинома. Средства би требало да добију и неразвијене општине у Србији и Директорат за одузимање бесправно стечене имовине, како би ојачао капацитете. Од помоћи ЕУ могла би да буде финансирана и изградња трафо-станица „Лесковац 2“ и „Врање 4“, вредна 21 милион евра. Део новца за инфраструктурне пројекте вероватно ће добити факултети и научноистраживачке институције. „То значи реновирање амфитеатара и набавка опреме. Један од главних узрока високе стопе незапослености у Србији јесте што студенти после факултета изађу на тржиште рада без практичног знања. Оваква врста пројекта, односно набавка опреме за практични рад, требало би то да промени“, закључио је Мирић.

Антрфиле:

Још 500 милиона евра за регион

Као одговор на економску кризу, Европска унија је за своје чланице припремила 200 милијарди евра помоћи, а није искључено да корисници тих средстава буду и земље западног Балкана. За наш регион издвојено је 500 милиона евра, и то кроз кредите међународних финансијских институција, попут Европске инвестиционе банке и Европске банке за обнову и развој. „Помоћ која нам је додељена неће бити умањена, могуће је само њено повећање“, казао је Мирић.

Мање пројеката, али већих

Влада намерава да се оријентише на мањи број већих пројеката. „У 2007. смо имали 37 пројеката, у 2008. их је било 36, а у 2009. планирамо да средства искористимо за 25 пројеката“, каже Мирић.

ДРАГИН: НЕКА САДЕ ВОЋЕ И СОЈУ

Глас Јавности, 24.01.2009; Страна: 6

ПРОИЗВОЂАЧИ ДУВАНА НЕЗАДОВОЉНИ ЗБОГ НАЈАВЕ УКИДАЊА ПРЕМИЈА

БЕОГРАД - Представници Удружења произвођача дувана Србије јуче су се састали са

министром пољопривреде Сашом Драгином и разговарали о исплати премија за дуван у 2009. години. Милорад Антонић, председник тог удружења, рекао је да носи релативно мучне утиске са састанка, али и наду да ће министар испунити оно што је обећао. Наводно ће се произвођачима дувана исплатити 20.000 динара по хектару у виду субвенција у септембру, али то не покрива ни 70 одсто производне калкулације. Министар је предложио произвођачима да се преоријентишу на вишегодишње воћне засаде, а док траје грејс период, да се баве узгајањем соје.

- Требало би да се опет састанемо другог фебруара, али по свему судећи, Министарство нема новца. То је јако чудно јер се производња дувана вуче шест хиљада радника, углавном избеглица, расељених лица и припадника националних мањина - рекао је Антонић

Исуф Салихи, представник произвођача са подручја Бујановца и Прешева, сматра да ће бити погубно за тамошње становништво уколико се укине плаћање премија по килограму уместо по хектару на ситан дуван, који је база за остале врсте. Рудолф Хармат из општине Сента је рекао да су добили обећање од министра да ће урадити нешто у њиховом интересу, али конкретног решења за модалитет и цену премија још нема.

- Нећемо изаћи тако лако из производње. Уколико наредни састанци не донесу позитиван резултат, мораћемо да организујемо протесте, блокаду мостова и путева - изјавио је Антонић.

PRESS CLIPPING

Недеља 25.01.2009. год

КУЋЕ И СТАНОВИ НИКАДА ДАЉЕ

Дневник, 25.01.2009; Страна: 10

ДО ИМОВИНЕ У ХРВАТСКОЈ КРОЗ СЦИЛУ И ХАРИБДУ

Грађани Хрватске српске националности и грађани Србије који су у бившој СФРЈ поседовали некретнине у овој суседној земљи, готово никада нису били даље од својих кућа, станова, апартмана, плацева... На жалост, није било довољно да протекне безмало деценија и по од завршетка рата, па да се реши питање отете имовине, и да хрватско правосуђе у таквим случајевима престане да функционише по принципу “кадија те тужи, кадија те суди”.

Интересовање за те проблеме својих грађана никада није показала ни Србија, која би, ако ништа, требало да презуме добар део кривице за бreme које носе и они што су овде у рату дошли и они што су у овој земљи век провели. Елем, без оног што су створили и без права да то врате у своје руке, преко ноћи је остајало и овдашње домицилно становништво, и дошљаци који су се “снашли”, и највећа српска сиротиња. Међу њима је и Маринко Радека, избеглица из Карина, који на жалост, није дочекао да његов случај добије епилог пред хрватским судовима. Пре неколико дана, трагично је настрадао на једном новосадском градилишту. Пре несреће у којој је изгубио живот испричао нам је како је остао без куће у Карину и како је годинама безуспешно покушавао да врати имовину. Ту борбу наставља његов син Мирослав.

- У Новом Саду моја породица и ја живимо од “Олује”. У нашу кућу у Карину у Далмацији, 1997. године противзаконито, без моје или дозволе општине или неког другог надлежног органа, уселио се свештеник католичке цркве, велечасни Дарко Банфић, и од тада је користи као викендицу за одмор - прича Мирослав.

- Неколико пута отац га је молио и позвао да се исели али он је то одбио говорећи му да нема ту шта да тражи. Након тога, отац је тужио Банфића, а спор је вођен пред Општинским судом у Обровцу. Заказане су четири расправе а на једној од њих његов адвокат је тражио да се тужба одбаци јер је неоснована. Такође, наведено је да је Банфић ушао у кућу након што је купио од једног од хрватских ратних ветерана. Елем, прошле године у новембру, суд у Обровцу донео је пресуду наложивши Банфићу да се исели из куће у року од 15 дана. Уследила је жалба коју је суд прихватио, тако да случај још није окончан, што нам је речено и у адвокатској канцеларији Ивана Рудића у Задру, који заступа Радеке. Како ће се и када ова прича завршити велико је питање, али искуства оних који, борећи се за право на своју имовину, већ годинама пролазе кроз праву голготу повлачећи се по судовима, чекајући и рочиште за рочиштем, не дају разлога за оптимизам. Поготово ако се има у виду да је у овом случају реч о веома атрактивном плацу, надомак мора.

У удружењу “Војводина”, чији је циљ поврат имовине која се налази на територији Републике Хрватске, истичу да су се у све објекте који су на на иоле атрактивним локацијама – уселили “заслужни” грађани Хрватске. Током дугог времена, сви папири, документација, да се од невласника постане власник, брижљиво су преправљени. Елем, Србима из Хрватске или грађанима Србије, остала

је једина могућност – суд. - У судовима Хрватске, нарочито оним у малим местима, далеко од јавности, процес етничког чишћења настављен је административним путем, што и представља завршну фазу наведеног процеса - каже за “Дневник” др Петар Мудринић, председник удружења “Војводина”.

- **На суду су сви против вас, локални адвокат који вас брани и моли бога да вас не одбрани, на рочишта шаље најнеискусније “вјежбенице”, које углавном ћуте. Судија који на неколико година заказује расправу и крајње необјективно и непрофесионално се понаша према вама, отказује рочишта иако ви допунујете уредно и тачно преваливши 500 и 600 километара, доноси пресуду за другу страну, односно за иста чињенична стања различите пресуде у зависности од етничке припадности...** Наш саговорник истиче да је десет година неко време када се сигурно “губи суд” и онда стиже наплата... До сада је, како каже, видео износе од три до седам хиљада евра, које су грађани Србије добили да плате на име судских трошкова и када су дефинитивно своју некретнину трајно изгубили.

- Све се одвија по закону “демократске” државе Хрватске. Видео сам и документ у којем судија захтева од грађанина Србије доказ о хрватском држављанству за некретнину стечену у време СФРЈ - каже Мудринић уз оцену да помоћи од наше државе нема, јер је то само један огроман посао без политичког профита и интересовање у потпуности изостаје.

- **Уколико се у неким случајевима и деси да пресуда буде донета у корист изворног власника, сасвим је уобичајено да, рецимо, лице које је узурпирало вашу некретнину затражи и огромну суму новца на име одржавања објекта. Е, потом се испоставља рачун и за поправку и прање септичке јаме и још штошта. Све то суд прихвата и тако власник да би дошао до своје некретнине мора или још једном да је купи или дефинитивно одустаје, што је и крајњи циљ.**

Иначе, удружење “Војводина” окупља 250 грађана који су оштећени само у случају “Пировац”, а таквих је много више. У том месту, надамак Шибеника, између 1985. и 1990. године грађани Србије, понајвише из Војводине, инвестирали су у изградњу 600 станова. Станове у Пировцу величине од 35 до 40 квадрата за одмор градила је новосадска компанија “Градња”, у власништву Илонке и Јожефа Хефнера. Фирма је отишла у стечај, а по избијању ратних сукоба власници су се преселили у Загреб и основали нову компанију, која је у међувремену препродала станове у Пировцу. У њих власници из Србије нису могли годинама доћи. Хефнерови су злоупотребили околност да станове нису првобитно били укњижени и поред грађевинске дозволе, јер је општина стално тражила додатна улагања. Да не говоримо да су нови власници станове куповали по вишеструко нижим ценама, да никаквих проблема с укњижбом нису имали и да су многи од њих те станове убрзо и препродали. Хефнер, који је био извођач радова, и институције хрватске државе учествовали су у тој превари.

Антрфиле:

Афере без епилога

Случај “Пировац” вуче се по хрватским судовима годинама, без изгледа да се ускоро оконча. На жалост, таквих примера има много, што појединачних, што оних где је у некој криминалној радњи у једном маху настрадало на хиљаде власника имовине у Хрватској – избеглица и грађана Србије. **О којим се размерама ради – довољно је рећи – 30.000 изгубљених станарских права. Или хиљаде отетих кућа у добро познатој афери “АПН”, која никада није добила епилог, а у којој су у спрези с хрватском државом, то јест њеном агенцијом за промет некретнинама, учествовали и појединци из Србије.**

ОТРОВАНИ

Курир, 25.01.2009; Страна: 6

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Невоље више од 200 ромских породица са 700 житеља у ромским камповима Чесмин луг и Остероде на периферији северног дела Косовске Митровице не престају ни данас, 10 година после протеривања из јужног дела града, где их је живело 7.000 у насељу Расадник.

Оближња "Трепчина" индустријска депонија "Пирита" даноноћно трује Роме, а нарочито децу. Тровање се завршава и смртним случајевима, што је алармирало СЗО, УНХЦР али и лекаре из Митровице и Београда, да се позабаве овим проблемом. Јавност је шокирана посебно сада, кадје амерички активиста за људска права Пол Полански после десетак посета објавио књигу са констатацијом да је од 1999. до 2008. године од последица тровања оловом овде умрло 77 ромске деце.

- То је најгоре тровање деце оловом у Европи! Реч је о 4050 микрограма олова по децилитру крви, па и више од 100 микрограма - казала је шеф Регионалне канцеларије СЗО за Србију Дорит Ницан.

Др Зоран Савић из Здравственог центра у Косовској Митровици тврди да је све то преувеличано и да је од 300 деце којима је узимана крв за анализу 2006. и 2007. години само код њих 45 пронађено олово у крви изнад максимално дозвољене концентрације. Због алармантних података Светска здравствена организација је 2004. године препоручила евакуацију ромских насеља Чесмин луг и Житковац које је УНХЦР изградио као привремена насеља 1999. Маја 2008. УНХЦР је одговорност за избегличке ромске кампове препустио косовским властима.

У једномесечном опсежном истраживању тровања оловом у марту 2005. стручњаци СЗО и Центра за истраживање Српске академије наука установили су да је свако од 63 испитана ромска детета, узраста од шест месеци до осам година, имало висе од 650 рмкрограма олова у сваком литру крви, а забележени су случајеви са чак 2.239 микрограма. Оволико присуство олова у крви ромске деце до сада у свету није забележено. Истраживања су показала да је и у Житковцу и у Чесмином лугу непобитно утврђено постојање акутног и хроничног тровања оловом ромске деце. Стога је препоручено да се сва деца која имају изнад 200 микрограма олова у литру крви морају клинички лечити, а она изнад 100 микрограма да се морају евакуисати из ових насеља. До данас то нијеурађено.

КРИВ ШТО ЈЕ ЖИВ

Глас Јавности, 25.01.2009; Страна: 7

Сретко Дамјановић, најпознатији српски затвореник из сарајевских и зеничких затвора, данас живи у беди

Човек који је невин робијао дане проводи у избегличкој собици бараке у насељу Незуци код Вишеграда, тешко болестан, са незалеченим ранама од мучења

Сретко Дамјановић (48), за време прошлог рата најпознатији српски затвореник у сарајевским и зеничким казаматима, жртва монтираних процеса који је на основу лажних сведочења 1993. године и касније три пута осуђиван на смрт, а непуну деценију невин робијао, данас, заборављен од свих, са тугом констатује да му је живот који сада

живи „већа робија“ од оне зеничке! **У избегличкој собици баракe у насељу Незуци код Вишеграда, Сретко данас, тешко болестан, са незалеченим ранама од мучења, живи од 77 марака инвалиднине месечно и пуних шест година по изласку са робије узалуд покушава да заборави страхоте кроз које је прошао у муслиманским затворима.**

- Залуд сам се надао да ћу, пошто су монструозне оптужбе против мене пале у воду, од федералних власти наплатити барем део мојих мука, да ће ми моје, српске власти, омогућити живот достојан човека. Од свега, добио сам одштету од 15.000 марака, од тога сам две трећине дао адвокатима, остатак одмах потрошио на лекове. Онда су ми дали и ову собицу и 77 марака цивилне инвалиднине и то је све. И то је данас мој живот, а куд ћу, где да радим кад на себи имам стотину ожиљака од рана, кад сам 80 одсто инвалид, кад су са мном у затвору играли руски рулет - каже Сретко. Под оптужбом да је „убио 200 муслимана у Вогошћи, силовао две девојке муслиманске националности, убио браћу Асима и Касима Блекића и заклао Рамиза Кршу“, Сретко је новембра 1992. године са Надом Тошић и Бориславом Хереком ухапшен на једној муслиманској барикади на путу Вогошћа-Илиџа.

- Везали су нас жицом, одвели у затвор у Бућа потоку, тамо нас тукли, вешали, скидали са вешала... Затим су ме у згради преко пута Централног затвора тукли и саслушавали Исмет Бајрамовић Ћело, Кемо Думановић... Тражили су да признам да сам убио 200 муслимана, заклао браћу Блекић, силовао неке жене... После девет дана мучења кад је крв лила из мене на све стране, рекли су да ће престати ако потпишем признање на 50 страна, и - потписао сам - описује Сретко своју голготу.

Марта 1993. године у Окружном суду у Сарајеву Сретко је осуђен на смрт, а та казна касније је два пута потврђена на вишим судовима. Залуд је Сретко пред судом тврдио да је признање потписао после тешких мучења, доказивао да су сведожења против њега лажна.

- Пуне три године после пресуде провео сам у „кавезу“, посебној ћелији чекајући на извршење смртне казне. Скоро хиљаду јутара будио сам се чекајући да ме одведу на стрељање. Тада сам, са једне стране, сам себи често говорио да ће истина једном победити, да не могу невиног човека убити, са друге, ко зна колико пута сам пожелео да ме убију, јер су ме тукли сваког дана, мучили глађу и на друге начине - прича Сретко.

После пет година, док је тада најпознатији затвореник у Босни чекао смртну казну, његова рођака Бранка Ђукић случајно је у једном селу у околини Сарајева срела живе и здраве браћу Асима и Касима Блекића, за чије је мучење и убиство Сретко осуђен на смрт. Пуних пет година после трајала је Среткова борба за слободу. Смртна казна најпре је преиначена на затворску од 40 година, па је после та казна смањена на 20, а шеста пресуда гласила је на девет година затвора зато што је Сретко, наводно, одвео из стана цивила Решада Бешлију и физички малтретирао Адема Скобановића.

- Пошто сам пуних девет и по година већ био у затвору, одмах сам ослобођен. На суђењу жалосно је било гледати судије како се муче да докажу да сам негде, некеме привео једног наркомана. Од оптужбе да сам убио 200 људи, силовао жене, они су на крају спали на тог једног наркомана коме су обећали мало дроге за лажно сведочење. Одштету сам добио само за разлику између казне од девет година и времена које сам провео у затвору - каже Сретко и пун горчине додаје:

- После Сарајева пребацили су ме у затвор у Зеници. Тамо ме нису много мучили. Имао сам своју собу, свој телевизор, три оброка, лекарску помоћ... Тамо ми је било боље него данас овде, на слободи поред Дрине!

Антрфиле:
Никог убио, никог заклао

Иако је суд на крају признао и пресудио да Сретко никог није убио, никог силовао, никог заклао, он је више од девет година био пример „српског зла“. У процесу који са ове стране личи до детаља на кафкијанске, он је на основу лажних сведочења, док су живи проглашавани мртвима и његовим жртвама, проглашен за највећег кољача, четника, за звер. Годинама су власти у Сарајеву у његову ћелију доводиле европске и америчке телевизијске екипе да га снимају, говорећи - ево, снимите највећег српског злочинца у Сарајеву.

САРАЈЕВО МУ ОДБИЛО ЖАЛБУ
Вечерње Новости, 25.01.2009; Страна: 6

АЛИ ХАМАД ДОБИО РЕШЕЊЕ ЗА ПРОГОН ИЗ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

БИВШИ официр Ал каиде и јединице "Ел муцахедин" Али Хамад добио је прекјуче решење о прогону из БиХ у матични Бахреин, пошто је његова жалба одбијена, па би још јуче био испоручен да представницима конзулата Србије у Сарајеву, у среду, није поднео лично захтев за азил, изјавио је за "Новости" његов адвокат Душко Томић.

Тек уколико би Србија одбила Хамадов захтев за азил, он би могао да буде изручен Бахреину, наглашава наш саговорник, сматрајући да је то крајње ризичан чин по његовог клијента, који је окренуо леђа Ал каиди и муцахединима и проговорио о њиховим злочинима и спрези "Алахових бораца" са режимом у Сарајеву током и после рата.

PRESS CLIPPING

Понедељак 26.01.2009. год

УЛАГАЊА ЗА ОПСТАНАК
Вечерње Новости, 26.01.2009; Страна: 3

Звонимир Стевић, ШЕФ Координационог центра за КиМ

Издавање буџетских средстава за КиМ, не значи запостављање становништва на том подручју - каже за "Новости" Звонимир Стевић, председник Координационог центра за КиМ.

- Због актуелне светске кризе дошло је од смањења буџета за ову годину, тако да је наше Министарство у односу на прошлу годину добило мање око милијарду и осамсто милиона динара. Ипак, настојимо да се средства која се издавају за КиМ распореде равномерније и праведније. Зато се очекује већа ефикасност рада Министарства, с обзиром на то да је крајем прошле године усвојена нова систематизација. На тај начин су покривене све области на простору КиМ, укључујући и проблеме расељених лица, колективних центара и проблеме породица киднапованих лица. Стевић каже да смањена буџетска издавања за ово подручје, не значе и запостављање Космета.

ЗАВРШЕНА ПРВА ФАЗА
Куир, 26.01.2009; Страна: 2

БЕОГРАД - Државни секретар Министарства за КиМ Оливер Ивановић изјавио је да је завршена прва фаза израде стратегије за одржив опстанак и повратак косовских Срба, али да није реално размишљати о повратку десетина хиљада.

- Прва фаза стратегије је завршена и сада свако од нас мора да изнесе мишљење. Она је врло практична и ослобођена је свих фраза. **Настојаћемо да људима омогућимо да се врате. Број оних који у овим тренуцима желе да се врате није велики - казао је државни секретар и истакао да се питање повратка протераних и расељених Срба на Косово не сме политизовати. Министарство за КиМ ће у побољшање услова живота Срба, као предуслов за опстанак и повратак, пласирати 200 милиона динара као подстицај малим породичним предузећима.**

ЛАВИЦИ УРУЧЕНА СВЕТОСАВСКА ПОВЕЉА
Куир, 26.01.2009; Страна: 15

КРУШЕВАЦ - Славици Давидовић јуче је уручена Светосавска повеља Културно-просветне заједнице града Крушевца. Давидовићева је председница Кола српских сестара, које је помагало у ратним невољама избеглима, расељенима, деци без

родитељског старања, старима и изнемоглима, сиромашнима, деци с посебним потребама...

- Кад имате божанску љубав, колико год да је трошите, она се све више ствара, тако да у животу ни пет минута нисам била песимиста - истиче Славица Давидовић.

ХРВАТСКА, ПО ЗАКОНУ ОТИМА СРБИМА КРАЈИШНИЦИМА 600 ХИЉАДА ХЕКТАРА НАЈПЛОДНИЈЕ ОРАНИЦЕ

Ако заживи (нови) хрватски Закон о пољопривредном земљишту, крајишки Срби ће остати без вредне имовине

Званични Загреб је крајишким Србима (својим грађанима!), послао (нову) „отровну“ новогодшњу честитку. Сабор Хрватске је, наиме, 15. децембра, усвојио контроверзни Закон о пољопривредном земљишту, који је ступио на снагу већ 1. јануара. Сам назив закона, на први поглед, није драматичан и забрињавајућ, али, кад се и површно „загребу“ његове одрдебе јасно се види да ће, његовом применом, Срби из Хрватске, који су избегли са својих огњишта, брзо остати без своје имовине.

Укратко: Хрватска легализује резултате етничког чишћења, од пре 14 година. Усвајањем Закона о државном старању Хрватска је, својевремено, легализовала одузимање станарских права протераним Србима и даровала их избеглим Хрватима из БиХ. Председник Управног одбора Друштва за мир, развој и економију из Загреба, Душан Ечимовић тврди да је Хрватска тада „све урадила у функцији бетонирања политичког етничког чишћења“. Он каже да се исти закључак намеће и после усвајања Закона о пољопривредном земљишту, чијом се применом наставља одузимање српске имовине, брисање српских имена из катастарских и судских књига.

- Тај закон је увијен у европско рухо, али има душу ђавола - каже Ечимовић. Нови (хрватски) Закон о пољопривредном земљишту довео је Србе, како повратнике, тако и оне у избеглиштву, у веома тежак положај. Закон, сажето, каже: власници земље ће плаћати високе новчане казне уколико своја имања не буду обрађивали. Као крајња мера предвиђено је изнајмљивање њихових имања другим лицима у закуп. Казне нису мале. Штавише. Онај ко не обрађује имање мораће годишње да плати казну од 15.000 хрватских куна, односно 2.000 евра по хектару. Осим тога, нови закон ограничава и основно право на продају имовине. Срби не могу, наиме, свој посед оранице, шуме, винограде или воћњаке да продају коме хоће, већ га морају понудити (државној) Агенцији за откуп земљишта, која обавља процену вредности имања и продају.

Срби из Хрватске имају, иначе, лоше искуство са хрватским државним агенцијама. Још је актуелан „скандал Боројевић“, у који је дебело била умешана и хрватска Агенција за правни промет и посредовање некретнина (АПН). Шта се иза овога, уствари, крије, није тешко докучити. За неколико година тај хектар ће изгубити своју вредност, паће власници остати без свог поседа. Овај закон, ако заживи, тешко ће подједнако погодити Србе који су се вратили (или ће се вратити) у завичај, јер немају средства за механизацију, нити да обрађују земљу, куће им махом нису обновљене, добити посао равно је „Бинго“ премији. Безбедност је посебан проблем. Хрватска је, иначе, на разноврзне потемеце ставила 1.200 крајишких Срба, који су 90-тих учествовали у сукобима, али постоје и тајни спискови, због којих семноги не одлучују на повратак. По подацима УНХЦР-а у Хрватску се вратило само 55.000 Срба, од готово 800.000 колико је протерано.

- Ову причу Хрвати су започели још 1996/97. године, у време реинтеграције сремскобарањске области, са државном агенцијом АПН. Војислав Станимировић и Милорад Пуповац су дозволили да ова агенција проценује и откупљује куће и окућнице на Кордуну, Банији, поготово у Барањи и источној Славонији. АПН је откупио више од 1.500 српских кућа, по веома ниским ценама. Тада сам јавно протествовао против тога,

али то није пуно помогло. Ни српска држава се томе није супростављала, а нека овдашња удружења и агенције, чији су челници хтели да се у тој прљавој работи окористе, у тој су отимачини доброно помогли каже за „Сведок“ бивши премијер РСК Борислав Микелић, и додаје:

- Ово је сада нови дефинитивни покушај Хрватске да постане власник српске земље на простору РСК. То је завршно етничко чишћење. Хрвати нису испоштовали Споразум о нормализацији односа, који су, 23. августа 1996. године, потписали Милутиновић и Гранић, уз сагласност Милошевића и Туђмана. Споразум је, између осталог, дефинисао општу амнестију, ради већег, безбедног, колективног повратка Срба. Амнестија је предвиђена за све „побуњенике“, осим за оне који су починили најтеже облике повреде хуманитарног права и ратне злочине. А, шта имамо данас? Више од 1.500 крајишких Срба се налази на међународним потерницама. Отворена је истрага против још 1.000 Срба. Манипулише се и са тајним списковима, како се нико од виђенијих Срба не би вратио у завичај.

Хрвати нису извршили ни обавезе о пензиско-инвалидском осигурању. Услови за повратак нема нису обновљене куће, није враћена имовина. Како сада човек да се врати? Како и чиме да обрађује земљу, од чега да плаћа порез? Срби су, после „Олује“, Комитету за расељена лица пријавили власништво над 600.000 хектара пољопривредног земљишта, од чега је 320.000 хектара најплодније земље, 120.000 хектара под шумама, виноградима и воћњацима, са 18 милиона чокота винове лозе и осам милиона стабала воћа. Крајишки Срби од Хрватске потражују и 18 милиона квадратних метара грађевинског простора, од чега 14 милиона стамбеног простора и четири милиона квадрата пословног простора. У завичају су оставили 400.000 пољопривредних машина, 64.000 разних моторних возила, 980.000 грла крупне стоке, од чега 2000.000 говеда, 20.000 коња, 260.000 свиња, 380.000 оваца, око 100.000 коза, као и око 120.000 кошница са пчелама. Сва остављења имовина процењена је на више од 35 милијарди евра.

- Закон каже да се „пољопривредно земљиште мора одржавати способним за пољопривредну производњу“, под чиме се сматра „спречавање његове закоровљености и обрастање вишегодишњим растињем“, те да су „власници и овлаштеници пољопривредног земљишта дужни пољопривредно земљиште обрађивати суkladно агротехничким мјерама не умањујући његову вриједност“, које ће „прописати министар посебним прописом“. Управо је земљиште, чији су власници прогнани Срби, и закоровљено и обрасло вишегодишњим раслињем. Чак и они Срби, који су се вратили из прогонства, због старости, или недостатка пољопривредних машина, нису у могућности да своје земљиште обрађују „суkladно агротехничким мјерама“ каже директор „Веритаса“ Саво Штрбац, па наставља да „сецира“ овај хрватски „роевропски закон“:

- Закон прописује да се пољопривредно земљиште, у приватном власништву, „које се не обрађује суkladно агротехничким мјерама и није обрађено у предходном вегетативном раздобљу може дати у закуп физичкој или правној особи на рок од три године“, а ако је „обрасло вишегодишњим раслињем“ на рок од 10 година, путем „јавног натјечаја“, уз „накнаду закупнине власнику земљишта“. Осим тога, предвиђено је да управно тело општине, надлежно за пољопривреду, именује комисију од три члана, које „утврђује“ пољопривредно земљиште које испуњава услове за закуп. Средства остварена од закупа „морају се исплатити власнику у року од 15 дана уплате на посебан рачун општине или града“, а у случају да је власник непознат „средства се издвајају на посебну позицију, на рок од годину дана“, а након истека тога рока се распоређују - 25 одсто у државни буџет за посебне намјене, 25 у буџет регионалне самоуправе и 50 одсто у буџет јединице локалне самоуправе на чијем се подручју пољопривредно земљиште налази. У

овим одредбама крије се, каже Саво Штрбац, неколико замки за власнике земљишта, првенствено од могућих манипулација „трочланог локалног повјеренства“, од чије процјене ће зависити „утврђивање“ необрађеног и закоровљеног земљишта и од „управних тијела опћине“, у поступку избора најбољег понуђача, тј. закупопримца. Колико ће тек прогнаника, након годину дана, бити у ситуацији да преузме закупнину? Мало или нимало, зато што што их нико неће ни тражити, због тога што се не могу или не смеју да се врате.

„Вечерњи лист“ је, ових дана, објавио анкету по којој 55-60 одсто грађана Хрватске сматра да треба потпуно прекинути сваку сарадњу са Србима и Србијом - каже Борислав Микелић. - То је наставак геноцида који је почео 1941, па покушан 1971. настављен 1990, а који је кулминирао 1995. године. Хрватска нас је чак тужила Међународном суду у Хагу и признала Косово. Закон о пољопривредном земљишту је наставак етничког чишћења и дефинитивни обрачун Хрватске са Србима. Једини начин да се то спречи је да српска влада и парламентар, по хитном поступку, заседају на ову тему, да се о томе изјасне, и да зауставе улазак Хрватске у ЕУ. Ако су то Словенци могли да ураде због морске границе, Исто то право има и наша матична држава, имајући у виду број протераних Срба из РСК и њихову узурпирану или уништену имовину. Једино влада и парламент могу да заштите права крајишких Срба. Све те, па и друге проблеме, треба изнети пред Саветом Европе. Осим тога, по хитном поступку треба поднети тужбу у Хаг против Хрватске, и за Други светски рат, за етничко чишћење 1995. године, и за све оно што су урадили Србима у „Бљеску“ и „Олуји“. Хрватска је прво протерала Србе, окупирала нашу земљу, а сад хоће, овим законом, да легализује отимачину и да, за сва времена, спречи повратак Срба на вековна огњишта каже председник Скупштине РСК у изгнанству, Рајко Лажајић. Једино решење је да престане хрватска окупација и да се српски народ врати у Крајину. Влада РСК ће предузети одређене кораке, пре свега према српској влади и парламенту, али и међународним институцијама. Овај закон је невиђени безобразлук, његову примену треба на сваки начин спречити. Загреб нема шта да уређује на простору РСК. Они су је окупирали. То није њихова територија. Хрватска територија су загребачка, вараждинска и крижевачка жупанија. Ту могу да уређују односе. Ми их не прихватамо. Али, мене ништа, од Хрватске, не може више да изненади. Они су невероватно бестидни и бесрамни. Стипе Месић сада прича како су они, у Другом светском рату, ослободили Словенце, а сви знамо да је до 1944. године, 98 одсто Хрвата било у усташама.

АНТРОФИЛЕ : Спорно између срба и хрватске

Још најмање 97.000 Срба тек треба да се врати у завичај Србима је одузето 42.000 станарских права 40.000 Срба не прима пензије 17.500 необновљених српских кућа 2.500 Срба је нестало у сукобима 15.000 Срба којима није признат стаж Тајни и јавни спскови „ратних злочинаца“

КРАЈИСКЕ СРБЕ ПЉАЧКА КО СТИГНЕ

Многи крајишки Срби су се већ опекали са тзв. хрватским државним агенцијама. Најдрастичнији пример је „случај Боројевић“. Као што је „Сведок“ писао, Општински суд у Загребу осудио је у септембру 2008. године. неправоснажном пресудом. на две године затвора. власницу агенције за промет некретнина Душанку Боројевић из Шапца, иначе пореклом из Хрватске Костајнице, због превара са продајама кућа Срба, избеглих из Хрватске. Душанку Боројевић је пријавило седам породица са подручја Книна и Карловца, које су оштећене за више од 30.000 евра. Она се терети да је, од 1998. до краја 1999. године, у агенцији АПН подизала новац од продатих кућа, а власницима-

избеглицама, исплаћивала између 20 и 40 одсто укупне суме. Већини продаваца није показала купопродајне уговоре, а једном клијенту је предочила фалсификат. Судена је, међутим, за пет превара, јер је један случај застарео, а до седме оштећене породице у Сибији, суд није могао да дође. Иначе, Душанка Боројевић је за друге сличне случајеве, у Општинском суду у Сиску већ осуђена на три године затвора. Све ове преваре Боројевићка је извршила уз „дебелу“ подршку људи из хрватске државне агенције АПН, са којом је закључивала уговоре о купопродаји. Адвокат Слободан Божић тврди да је Боројевићка са Агенцијом за правни промет и посредовање у Загребу, направила око 2.000 уговора. Она је, чак, признала да је из Хрватске изнела 1.5 милиона марака, којим је требало да исплати групу избеглица. Душанки Боројевић се судило и у Шапцу, због преваре више од 200 избеглих Срба, али су 2006. године, поступци обустављени због застарелости.

СРПСКЕ ЊИВЕ И ШУМЕ, РУШЕ ХРВАТСКУ ВЛАДУ?

Одмах по изгласавању овог закона, председник Српског народног вијећа (СНВ) и саборски заступник Милорад Пуповац на округлом столу о задругарству на подручјима страдалим у протеклом рату одржаном у Загребу је рекао:

„Српско народно вијеће ућиниће све да спречи реализацију и примјену Закона о пољопривредном земљишту. Закон жели да вас спречи да обрадујете земљу и да је пребаци у руке онима за које не знамо што ће на њој радити“.

Председник СДСС-а Војислав Станимировић је најавио да ће Главни одбор странке разговарати о могућности да СДСС напусти коалицију с ХДЗ-ом и о евентуалном подношењу тужбе Уставном суду Хрватске за оцјену уставности овога закона. Станимировић је иначе, увјерен да је Закон о пољопривредном земљишту „неуставан и да је посебно неприхватљив за српску заједницу“. Највећа опозициона странка. Социјалдемократска партија Зорана Милановића такође је најавила подношење тужбе Уставном суду, ради оцене његове уставности.

И Хрватски Хелсиншки одбор (ХХО) најављује да ће покренути спор пред Уставним судом ради укидања овог закона. пошто је донесен на противустанак и противзаконит начин. У ХХО-у сматрају наиме да је реч о „органском закону“ који задире у људска права, па је за њега требало гласати 77 заступника, а не 72, са колико је гласова усвојен.

КО НЕ ОРЕ И НЕ СЕЈЕ - ДУПЛО КАЗЊЕН

Круна лицемерства овога закона налази се у кривичним, казним одредбама. Предвиђено је, наиме, да ће се новчаном казном од 500 до 15.000 куна казнити особа која не одржава пољопривредно земљиште способним за пољопривредну производњу и не обрадује „сукладно агротехничким мерама не умањујући његову вредност“. Ова одредба, заправо значи да ће власници пољопривредног земљишта, ако га не обрађују бити дупло кажњени - не само да ће им земљиште бити дато у закуп, већ ће морати платити држави казну, која у горњој граници износи око 2.000 евра. Ако власник земљишта није у могућности због сиромаштва или незнања да плати казну она се може наплатити продајом тога истога земљишта на јавним дражбама по првенству права купње меду којима се налазе и „хрватски бранитељи из домовинског рата“ - каже Саво Штрабац.

PRESS CLIPPING

Уторак 27.01.2009. год

ЉАЈИЋ УРУЧИО КЉУЧЕВЕ

Куир, 27.01.2009; Страна: 14

Станови за угрожене

ЗАЈЕЧАР - Министар за рад и социјална питања у Влади Србије Расим Љајић, у присуству представника Високог комесаријата за избеглице уједињених Нација (УНХЦР) и локалне самоуправе, уручио је јуче у Зајечару кључеве од 16 станова намењених социјално угроженим породицама. У новоизграђеном објекту у Которској улици 13 станове су добиле породице интерно расељених лица, а три су припала социјално угроженим породицама из Зајечара. Љајић је рекао да је стамбено збрињавање социјално угрожених лица започето 2002. године, да је до сада изграђено 430 станова на територији Србије и у њима живи око 1.100 најугроженијих становника. Тренутно се гради још 20 станова у Петровцу на Млави.

МАЊЕ КОРИСНИКА СУБВЕНЦИЈА „ИНФОСТАНА“

Данас, 27.01.2009; Страна: 17

На списку оних који имају право на попусте приликом плаћања рачуна избачено 17.000 адреса

Број оних који су стекли право на коришћење субвенције „Инфостана“ је мањи него ранијих година. Умањење јануарске уплатнице „Инфостана“ стићи ће на скоро 17.000 мање адреса него у децембру. У скалу примања која гарантују субвенцију на комуналне рачуне после ревизије уписало се 19.122 породица. Са списка их је испало 16.678. Попуст и даље важе корисницима материјалног обезбеђења, учесницима рата, породицама са хендикепираном децом и хранитељима, а њих је укупно око 26.000. Значајно смањење корисника субвенција лежи у чињеници да се скала зарада, која је састављена 2005. године, није мењала ни до данас. Одобрено је 19.122 захтева из прве категорије корисника субвенција, а у њу спадају социјално угрожена домаћинства и пензионери. Ова категорија до сада је бројала скоро 36.000 породица, кажу у „Инфостану“. Просечни Београђанин новембра 2005. је зарадио 23.949 динара. У истом месецу прошле године просек је износио око 41.000 динара, дакле 73 одсто више.

У међувремену нису само расле зараде, већ и цене. Према подацима Завода за статистику и информатику трошкови живота су од новембра 2005. до краја прошле године порасли 29,6 одсто, док су цене на мало су порасле за четвртину. **Право на умањене рачуне поново могу да остваре и расељени са Косова и Метохије који немају пребивалиште, али имају пријављен боравак на територији Београда. Рок за доставу неопходних докумената за ову категорију становништва је 30. јануар 2009. године.**

ТРИ СРПСКА СЕЛА ДОБИЈАЈУ СТРУЈУ НАКОН 12 ГОДИНА

Политика, 27.01.2009; Страна: А32

Дрвар - Начелник општине Дрвар Анка Папак-Додиг изјавила је да ће Срби у насељима Подић, Заграда и Горња Каменица у овој години добити електричну струју, без које су живели 12 година, откако су се вратили из избеглиштва. Она је истакла да још на око 10 одсто насељених подручја ове општине нема електричне струје и да Срби повратници живе у веома тешким условима. У обновљеним стамбеним објектима у Дрвару живи око 8.000 Срба повратника, који се, како кажу њихови представници, налазе у веома тешком положају јер су им радна места у фирмама, које су покуповали Хрвати, практично недоступна. На обнову у Дрвару чека још око 1.700 српских стамбених објеката, од којих је 460 у ужем градском подручју.

ПРИВЕДЕНО 16 ИЛЕГАЛАЦА ИЗ СРБИЈЕ

Дневник, 27.01.2009; Страна: 12

У ноћи између недеље и понедељка мађарска погранична полиција ухапсила је 16 имиграната из Србије. Они су прешли гранични прелаз Келебију, с наше стране, без ваљаних докумената, сазнаје „Дневник”.

У групи која је приведена било је шесторо деце и три лица с Косова и Метохије. Приведени имигранти су поднели захтев за азил и смештени су у избеглички камп Бекешчаба, изјавио је мађарској агенцији МТИ портпарол полиције Тамаш Њикош. Три особе с Косова и Метохије остаће у притвору док се не оконча процедура о екстрадицији. У Одељењу за прекршаје сазнајемо да је прошле године приведено 475 лица због покушаја илегалног преласка границе, од којих је 48 страних држављања. – Само ове недеље приведено је 27 особа које су покушале да илегално пређу државну границу.

Већина имиграната је с подручја Косова и Метохије. Ранијих година углавном су Кинези покушавали да илегално пређу државну границу, а сада то није више случај. Казна за овај прекрш ај износи 50.000 динара или 30 дана затвора. На издржавање затворске казне мушкарци се шаљу у Окружни затвор у Суботици, а жене у Казненопоправни завод у Пожаревцу – кажу у одељењу за прекршаје у Суботици.

ДОДИК, ТИХИЋ И ЧОВИЋ УЧВРСТИЛИ ДОГОВОР

Политика, 27.01.2009; Страна: А4

Лидери три водеће странке у БиХ сагласили су се у Бањалуци о уставним принципима, статусу дистрикта Брчко, подели државне имовине и попису становништва

Бањалука, 26. јануара – Данашњи састанак у Бањалуци тројица лидера водећих странака у Босни и Херцеговини – Милорад Додик, Сулејман Тихић и Драган Човић – оценили су као велики искорак у реализацији споразума који су почетком

новембра прошле године склопили у Пруду. Они су потписали заједничку изјаву о Уставу БиХ, решавању коначног статуса дистрикта Брчко, расподели државне имовине и попису становништва.

Пажњу новинара је посебно привукла одредба у заједничкој изјави о Уставу БиХ у којој је наведено да је „средњи ниво власти састављен од четири територијалне јединице” и да је свака од њих „утемељена на деоби власти на законодавну, извршну и судску”. Јер, тренутно у БиХ постоје три средња нивоа власти – Република Српска, Федерација БиХ и дистрикт Брчко. На питање да ли ова одредба значи стварање трећег ентитета, председник Странке демократске акције Сулејман Тихић је одговорио: „О томе ћемо конкретније моћи да говоримо 23. фебруара у Моставу, после састанка на којем ћемо разговарати о уставним променама”.

Статус дистрикта Брчко биће решен амандманом на Устав БиХ, с тим што се неће мењати његова суштина – он ће и даље остати кономинијум, то јест заједничка својина ентитета. Брчко ће једино добити директан приступ Уставном суду БиХ. Државна имовина ће се књижити на БиХ, а онда ће се прекњижавати на ентитете, кантоне, дистрикт Брчко и општине. Под државном имовином подразумева се она имовина коју је БиХ наследила од бивше Југославије.

Попис становништва ће обухватити национално, језичко и верско изјашњавање грађана БиХ, али ће се његови резултати у расподели власти примењивати тек од 2014. године. За остваривање овог дела споразума неопходно је да се реши питање избеглих и расељених. Због тога су Додик, Тихић и Човић затражили од Савета министара да подигне повољан кредит од 500 милиона марака, којим би се помогао повратак.

Председник Савеза независних социјалдемократа и премијер Републике Српске Милорад Додик је оценио да је данашњи договор изузетно важан за БиХ, јер јој његово остваривање отвара пут према европским интеграцијама. Сулејман Тихић је казао: „Одлучили смо се да будемо претече међу политичарима, да будемо они који су спремни да преузму одговорност за судбину БиХ, без обзира на ризике које овакви потези носе са собом. Позивам и друге политичке странке да нам се придруже, јер је за опстанак БиХ неопходан договор и компромис свих нас који у њој живимо. На нама је да решавамо своје проблеме, а не да то уместо нас раде друге државе, мада нам је њихова добронамерна помоћ добродошла”. Тихић је позвао медије да подрже политику договарања домаћих политичких лидера.

Председник ХДЗ БиХ Драган Човић је констатовао да су Додик, Тихић и он показали „завидан ниво спремности да компромисом решавају питања од изузетне важности за земљу БиХ”.

ЛАЗИЋА ЧУВА ЦРНОГОРСКА МАФИЈА!

Куир, 27.01.2009; Страна: 10

Одбегли власник “Елите интернационал”, за којим по Европи трага група већих зајмодаваца, виђен крајем недеље у кафићу у Будви окружен опасним момцима

БЕОГРАД - Никола Лазић (55), власник “Елите интернационал” који је у зеленашким пословима ојадио више хиљада клијената, виђен је крајем прошле недеље у једном кафићу у Будви, сазнајемо од извора који је у контакту са групом великих зајмодаваца који га траже независно од полиције. **Ова група је открила да Лазић, поред веће количине новца с којом је нестао из Србије, поседује и више од 50 станова у**

Сарајеву које је у последњој деценији, по веома повољним условима, откупио од протераних Срба.

- Откако је нестало из Србије, засигурно није био у Француској, али је зато покушавао да се “снађе” у Немачкој. Како чујемо, заиста је покушавао да од тамошњих поверилаца и партнера наплати новац да измири бар веће зајмодавце, јер је свестан да му од њих и прети највећа опасност. Тешко да је тамо завршио нешто озбиљније, јер је престао да шаље чак и СМС-ове “неким” људима у Србији. Јављено им је да је крајем прошле недеље виђен у једном кафићу у Будви, како седи са црногорским опасним момцима. Сад му је тамо тешко прићи јер се вероватно нагодио да му они пруже уточиште док се “било шта” не реши. Њихове услуге засигурно нису јефтине, али он вероватно има чиме то да плати и да бар купи време - објашњава наш саговорник.

Према истом извору, Лазић, поред непознате количине кеша, има и већи број некретнина у Сарајеву, што многим свакако може надокнадити позајмљен новац.

- Ова група која интензивно трага за Лазићем и покушава да га пронађе пре полиције, и наплати се пре свих њихових редовних и формалних процедура, сазнала је да он преко црногорских мафијаша истовремено продаје станове у Сарајеву. Из Црне Горе је и процурило да он у Сарајеву има наводно чак 57 станова, које је у последњој деценији веома повољно откупљивао од протераних Срба из тог града. Претпостављају да Лазић иде логиком да ће пре “ђутуре” продати те силне станове него дочекати наплату у Немачкој - објашњава наш добро обавештени извор.

Антрфиле:

Отваран стан у Мајке Јевросиме

Лазићеви клијенти и даље обилазе адресе станова који се у уговорима појављују као његови.

- У многим уговорима који су потписани са Лазићем пише да живи у стану у улици Мајке Јевросиме, али тамо зјапи празан стан на чијој адреси он никад није живео. На тај стан, ипак, и даље “превентивно” мотре и полиција и ојађени зајмодавци, па је у прошли петак завладала права паника и међу једнима и међу другима, кад се увидело да је стан посећивао неко “трећи”. То зна и ова група која га лоцира по иностранству, али не зна ко би то могао бити - прича наш извор.

PRESS CLIPPING

Среда 28.01.2009. год

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц - Србија, 28.01.2009; Страна: 1

ЗАЈЕЧАР

У Зајечару су додељени кључеви за 16 станова, површине од 30 до 52 квадрата, социјално угроженим и расељеним лицима. Зграда се налази у насељу „Влачић”, а у изградњу је уложено 25 милиона динара, а инвеститори су град, који је дао грађевинско земљиште и инфраструктуру, Влада и страни донатори.

МЛЕКАРИ НЕЋЕ ДА ПРОСИПАЈУ МЛЕКО

Глас Јавности, 28.01.2009; Страна: 17

КРАГУЈЕВАЦ - На иницијативу Скупштине града, шумадијски млекари, уместо да просипају, млеко ће да поклоне сиромашној деци.

Проблем откупа млека забринуо је и произвођаче млека из Удружења одгајивача говеда сименталске расе „Шумадија“. Њихову намеру да млеко просипају „стопирала“ је локална управа, која им је предложила да млеко поклоне малишанима из колективног центра у Трмбасу. Већ данас сто литара млека стићи ће у овај центар у коме су смештене углавном расељене породице са Косова и Метохије.

Наредне три среде чланови Удружења поклониће по сто литара млека лицима која су социјално угрожена, и по списку који ће предложити град. На овај начин локална самоуправа донекле ће ублажити незадовољство произвођача млека који су хтели да просипају млеко због смањеног откупа, саопштено је из градске управе Крагујевца.

НОВА РЕЗОЛУЦИЈА О КОСОВУ У ЕВРОПСКОМ ПАРЛАМЕНТУ

Политика, 28.01.2009; Страна: А6

Предвиђено јачање улоге Европске уније. – Београд, незадовољан учинком Еулекса, тражи примену плана од шест тачака

Европски парламент почетком фебруара требало би да расправља о новој резолуцији о Косову, а Србија покушава да, посредством представника земаља које су јој наклоњене, утиче на садржај те резолуције. „Верујем да ће, у односу на првобитни предлог, текст резолуције бити одмерен и да ће бити уважен став Србије у погледу статуса Косова”, каже за „Политику” државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић.

Резолуција, како наводи Ивановић, наглашава значај Европске уније и мисије Еулекс,

као и обавезу да се та мисија што пре распореди у пуном капацитету и да постане оперативна. Ивановић очекује да се она нађе на дневном реду Европског парламента 4. фебруара. Рок за подношење амандмана истиче данас. Предлагач резолуције је холандски посланик Јост Лагенђик, а у Београду очекују да у њој буде изричито наведено да се Еулекс распоређује на основу одлуке генералног секретара Уједињених нација и Савета безбедности. Приштински дневник „Коха диторе” пише, међутим, да настојања српске дипломатије да се, преко појединих посланика Европског парламента измени текст Нацрта резолуције о Косову нису била успешна. Лагенђик је изјавио, пише на сајту „Њу косова рипорт”, да је било много неразумевања у вези са улогом Еулкса на Косову. „Еулекс није статусно неутралан и требало би да заврши посао због којег је и првобитно ангажован: да помогне косовским властима у јачању судске и полицијске власти и царинских служби”, пренео је тај сајт.

Мисија Еулкса на Косову распоређена је након што је Савет безбедности Уједињених нација крајем новембра прошле године подржао извештај генералног секретара Бан Ки Муна о преобликовању Унмика и распоређивању Еулкса, а на основу претходног договора са Београдом. Тај план од шест тачака, које званична Приштина никада није прихватила, одређује све функције у полицији, царини, транспорту, инфраструктури, границама и српском наслеђу.

Оливер Ивановић сматра да се одмах мора додатно разговарати о примени плана од шест тачака пошто нико, па ни сама мисија Европске уније није задовољна оним што је до сада урадила на Космету. Он је агенцији Бета рекао да очекује да до заједничког сусрета са представницима Еулкса и Унмика дође половином фебруара, по повратку шефа Унмика Ламберта Цанијерија из Њујорка. Од мисије Еулкса, за коју је предвиђено да ће имати око 2.000 људи, власти у Београду очекивале су да уведе владавину права, да заштити српску имовину, обезбеди слободу кретања и заштиту косовским Србима, који су после повлачења Унмика препуштени сами себи, да омогући масовнији повратак око 200.000 расељених Срба и неалбанаца, спречи етнички мотивисан криминал и да расветли све случајеве убистава и киднаповања косовских Срба, почевши од 1999. године. Ниједан од тих циљева још није испуњен.

Антрфиле:

Ивановић: Савет Европе је значајна организација

Парламентарна скупштина Савета Европе неће доносити резолуцију о Косову, али има огроман углед и веома је лоше што Србија није изабрала своје представнике у њој, каже Оливер Ивановић. „Потцењује се дугорочни утицај СЕ, која се бави стратешким питањима. Изостанак наших представника у тако значајној организацији у којој имамо право гласа и могућност да утичемо на одлуке није добар знак”, каже он.

МИНИСТАР ДЕЛИ 6.000 ОТКАЗА!?

Пресс, 28.01.2009; Страна: 6

Скандалозан потез Министарства пољопривреде

Одлуком да укине премије за узгајиваче дувана Саша Драгин усред економске кризе оставља без икаквих прихода чак 6.000 породица

БЕОГРАД - Ако заиста спроведе одлуку о укидању државних премија за узгајиваче дувана, министар пољопривреде Саша Драгин оставиће без прихода, буквално преко ноћи, чак 6.000 породица у Србији! У том случају, упозоравају стручњаци, хиљаде породица у Војводини и на југу Србије биће у дуговима до гуше, држава ће остати без значајне гране пољопривреде, а профитираће једино увозници дувана!

При том, експерти кажу да је објашњење, према коме се премије укидају да би се у Србији смањио број пушача, „у најмању руку идиотско“! Потпуно је, такође, нејасно зашто министар Драгин ради све ово, ако знамо да су и председник Тадић и премијер Цветковић као најважнији задатак државне политике у 2009. години означили очување радних места (?!). Министар Драгин се у доношењу ове одлуке позвао на „европску праксу“. Међутим, у земљама ЕУ премије за дуван биће укинуте тек 2012. године!

Без зараде 12.000 сезонаца! Председник Удружења произвођача дувана Србије Ненад Дејанић каже да, без државних премија, одгајивачи више немају никаквог рачуна да се баве тим послом.

- Укупно ће без посла остати око 10.000 људи! Производњом дувана у Србији се бави много људи који су заиста сиромашни, доста је ту избеглица, расељених... То је углавном породични посао, па ће многе фамилије сада остати без икаквих средстава за живот и биће у дуговима до гуше - упозорава Дејанић, који каже да су многи одгајивачи подигли кредите за градњу сушара и пластеника:

- Годишње морамо да вратимо између 3.000 и 10.000 евра. Те кредите смо узели јер нам је обећано да ћемо премије добијати најмање до 2011. или 2012. - каже Дејанић. Милан Кужник, самостални саветник при групацији за производњу и прераду дувана у Привредној комори Србије, каже за Пресс да не види никакву логику у одлуци министра:

- Не постоји никаква рачуница да око 6.000 људи лишите сталних прихода, плус 12.000 сезонских радника. Уопште не видим коме је у интересу укидање производње дувана. Аргумент да би се тиме смањио број пушача у Србији уопште не стоји! Довољан доказ за то су Кина и Бразил, који су највећи произвођачи дувана на свету, а немају највећи број пушача. Уосталом, ниједан грам дувана произведеног у Србији не мора да буде потрошен у нашој земљи. Само прошле године из Србије је извезено дувана у вредности око 14 милиона евра... И не знам зашто би се држава Србија лишила прилива девиза у овом сектору... - истиче Кужник. Он објашњава и зашто се српском произвођачу не исплати да се бави овим послом ако остане без премије.

- Производња килограма дувана кошта између 1,5 и 1,7 евра, а толика је отприлике и откупна цена. Зато произвођачи не могу да опстану без премија. Да би им се тај посао иоле исплатио, цена по килограму мора да буде бар 2,1 евро - наглашава Кужник, и додаје да је држава обећала премије најмање до 2010, као и да је ПКС направила стратегију производње дувана до 2012, којом би се значајно поспешила производња те културе. Сасвим је занимљиво да хрватска влада ове године повећава премије за дуван и подстиче садњу нових плантажа (?!).

Глупост власти

Извор Пресса из једне од највећих српских фабрика цигарета каже да укидање премија неће угрозити никога осим „сироте одгајиваче“:

- Нама произвођачима цигарета чак и одговара укидање премија, јер је дуван у Србији скупљи него онај из увоза... - каже саговорник Пресса, који је тражио да остане анониман. На наше питање коме онда одговора укидање премија на дуван, он каже:
- То може да одговара само увозничком лобију. Такође, то што Хрвати повећавају

производњу могло би нешто да значи... Мислим да је у питању чиста глупост људи из власти који не знају свој посао...

У Министарству пољопривреде Прессу је речено да је од 2002. до 2008. путем премија уложено у производњу дувана 30 милиона евра.

- Било би очекивано да се после ових улагања повећају производња и површине под културом, али позитивних ефеката који би се одразили у производњи није било. Трендови су ишли чак супротно, површина је са 8.100 хектара, колико је било 2001, смањена је на 5.000 хектара у 2008. Производња је са 11.400 тона у 2001. години смањена је на 8.500 тона у 2008. Зато се Министарство одлучило на укидање премија - речено нам је у Министарству.

Антрфиле:

МИНИСТАР НЕ ЗНА ШТА ЈЕ ЊИВА

Министар Драгин је препоручио произвођачима дувана да се „пребаце на неку другу производњу“ јер „производња дувана захтева много физичког рада, а зараде су веома ниске“. Милан Кужник из ПКС, међутим, каже да пет година после престанка узгајања дувана земљиште не сме да се обрађује!

- Чуди ме како то министар пољопривреде не зна. Па, ти одгајивачи ће у наредних пет година остати без икакве могућности да нешто друго засаде... - казао је Кужник.

„ФИЛИП МОРИС“: НЕПОВРАТНА ШТЕТА

ДИН „Фабрика дувана“ а. д. Ниш, у саставу „Филип Морис интернешенела“, протестује због најаве укидања премија.

- Нагла промена пољопривредних приоритета и одустајање од Акционог плана за ЦЕФТА проузроковаће неповратну и трајну штету производњи дувана у Србији. Непосредне последице овакве одлуке биле би губитак посла и прихода за више хиљада пољопривредних породица, посебно у Војводини и на југу Србије, и запослених у индустрији прераде дувана. Раст ценовне неконкурентности домаћих дувана несумњиво би довео до његове замене дуваном из увоза. Мањак домаћег дувана онемогућио би извоз из Србије у земље ЦЕФТА, ограничавајући обим производње у Нишу само на потребе српског тржишта - речено нам је у ДИН-у. Од 2003. године „Филип Морис“ је потрошио 40 милиона евра за откуп домаћег дувана, а са додатна 3,5 милиона је подржао домаће узгајиваче да унапреде квалитет и принос.

У БОШЊАЧКОЈ МАХАЛИ МИРИШЕ БАРУТ

Политика, 28.01.2009; Страна: А7

Народ страхује, живи са зебњом, а све у нади да ће неко ново јутро донети боље – и Срби, и Албанци, Турци, Бошњаци, Роми

Косовска Митровица – Митровица је једини мултиетнички град на Космету. Ево, овде у Бошњачкој махали видећете и Србина, и Албанца, и Турчина, и Горанца, и сви причају као да се никада ништа овде није десило. Као да по Новој години умало нису пале и прве жртве. Овде је народ научио да живи са својом, суровом свакодневицом”, каже Бранко Б. Он, међутим, признаје да људи живе у страху, каже да „овде не мирише на добро” и да ће проћи доста времена „док овде у Бошњачкој буде мира”. Бранко у

северном делу Косовске Митровице живи са женом и три малолетна детета, а град ће, каже, напустити једино „ако баш будем морао”.

Бошњачка махала која годинама пуни ступце новина, једно је од три насеља у северном делу Косовске Митровице које се простире у дужини од непуног километра, а ширина му је нешто већа од 500 метара. Три „главне” паралелне улице – Ловћенска, Ослобођење и Немањина – епицентар су у протеклих скоро десет година у којима народ страхује, живи са зебњом, а све у нади да ће неко ново јутро донети боље. У страху живе и Срби, и Албанци, Турци, Бошњаци, Роми.

Ловћенска улица је одмах испод центра северне Митровице, испод Улице главне у којој, као и у остале две живе староседеоци, а чији корени датирају од пре више од три века. Бошњачка махала испресецана је сокацима из турских времена, а у шаренилу архитектуре још увек се могу наћи приземне куће покривене ћерамидом, али и нове велелепне зграде обојене у неке нове, шарене тонове. Поприште инцидента ових дана била је Улица ослобођења, она која води од Главног ибарског моста, који раздваја јужни од северног дела града, до Источног, где је пре пар недеља дошло до инцидента у којем су на радном месту страдали ватрогасци, али где су наочиглед Кфора испребијани и младићи српске националности. Тада је запаљено и неколико албанских кафића.

У Улици ослобођења су и водеће институције Републике Србије – Министарство за КиМ, у њој је својевремено било и седиште Координационог центра. Доле дубље низ Бошњачку махалу, где су општина, и седиште начелник округа, гужва и све врви од шаренила. Додуше, није као што је било пре Нове године, јер народ се плаши да мала, Нова пијаца, како је Митровчани зову, не буде нове сарајевске Маркале. Људи баш нису вољни за причу и не пристају да им се објављује име.

– Пуних 35 година сам радио у болници. Имао сам прилику да као техничар лечим и Србе, и Албанце, Муслимане, Турке, Горанце, Роме. Међутим, о некој јединственој Митровици, још нема ни говора. Ране су и после скоро десет година свеже, а ожиљци нису зарасли – каже Мијо, Митровчанин, који је у Бошњачку махалу дошао да пазари прехрамбене производе од Албанца који робу набавља тамо негде, јужно од Ибра по много нижој цени. У продавници, у импровизованом киоску, Албанац Исмет продаје све и свашта. Од дечјих играчака, сардина, туњевине, тан-алве, до тренерки које, каже, даје „по комаду”.

– Радимо и тешко зарађујемо за хлеб. Видите и сами да је овде у Бошњачкој веома ризично. Недавно су изгореле радње мојим сународницима. Али не само Албанци овде, већ и на целом Косову једва преживљавају. Ја морам некако да се сналазим. Робу набављам у Вучитрну, понешто у Приштини, а деси се, и да одем до Новог Пазара – прича Исмет који живи доле уз сами Ибар, у оној улици где је био „онај велики бели дуд”.

Дуда овде више нема. Наместо њега су нове зграде које је држава Србија изградила за расељене, али и Србе који су као подстанари живели у северном делу града. Нове, у црвено, плаво и жуто офарбане зграде, као да пркосе времену и свакодневици која је овде мучна и тешка. Бошњак Хајро Пировић сећа се неких давних времена када је у целој Косовској Митровици, и тамо на југу, и овде на северу, живело чак 9.500 Бошњака.

– Сада је у граду са обе стране једва 400 мојих сународника. Овај део града је управо и добио име по Бошњацима. Али, сада их овде има толико да их на прсте можете избројати. У потрази за хлебом, одселили се људи, пут Црне Горе, Босне, а има их у Санцаку. Остали су овде само старији и они који раде у институцијама државе Србије. Велики проблем је овде незапосленост – каже Пировић који тврди да му је још прадеда

говорио како је са Браниславом Нушићем, тада конзулом Србије у Приштини, пио кафу код чувених Адемагића.

Сада, као и свих ових година, Бошњаким махалом шетају неки нови људи у униформама – војници Кфора, припадници Еулекса, а има и оних у редовима Косовске полицијске службе. Све је некако тешко, и туробно, и мирише на барут. Са првим мраком све капије се замандале, а само храбрији прођу једном од ове три „главне” улице у насељу. Они, патрола Косовске полиције, до зуба наоружани војници, да овде више не буде као некада до рата, а затим први петлови, потмуло брујање тенкова или хеликоптера, који, бар у последњих месец дана, даноноћно надлећу, посебно овај део града.

ПЕТРОВИЋ И СУБОТИЋЕВА ПОБЕДНИЦИ СВЕТОСАВСКЕ ТРКЕ

Политика, 28.01.2009; Страна: А26

Ваљево – У Ваљеву је јуче одржана 11. улична Светосавска трка на којој је учествовало око 300 такмичара у 13 дисциплина, од предшколаца до ветерана, у мушкој и женској конкуренцији.

Највише успеха у најважнијим тркама у сениорској конкуренцији имали су војник Мирко Петровић, иначе члан ужичке Младости, и Ана Суботић, Ваљевка која се такмичи за Јавор из Ивањице.

Код сениора, други је био Душан Маркешевић из Чачка, док је трећи био Габразихер Гебреселаси из Етиопије, тренутно азилант у Србији.

Међу јуниорима, такође на 5.000 метара, најбољи је био Милош Пендић из Рашке, испред Огњена Обућине из Ужица и Марка Ристића из Ћуприје.

Иза Ане Суботић, код сениорки, на циљ је стигла Амела Терзић из Новог Пазара, а трећа њена суграђанка Азра Еминовић.

Теодора Симовић из Новог Пазара била је најбржа јуниорка, испред суграђанке Селме Мустафић и Милене Стојчев из Новог Београда.

Светосавска трка налази се у календару Атлетског савеза Србије, а пријем за учеснике јуче је приредио ваљевски градоначелник Зоран Јаковљевић

PRESS CLIPPING

Среда 28.01.2009. год

ОБЕЗБЕЂЕНО СТО КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, 29.01.2009; Страна: 9

Акција „Можеш и ти” Фонда „Дивац”

Фонд „Ана и Владе Дивац” - Хуманитарна организација Дивац (ХОД) у оквиру акције „Можеш и ти” у прошлој години скупила је више од 1.400.000 евра са којим је решено стамбено питање сто избегличких породица у Србији. Планови ХОД су да у овој години скупе још милион евра и збрину још сто избегличких породица. Поред ХОД, за избеглице ће из свог буџета 47 кућа обезбедити и УНХЦР.

- У оквиру акције „Можеш и ти” до овог тренутка збринута је 78 породица, односно 317 лица, а заједничким снагама са УНХЦР радимо на збрињавању још 22 породице, односно 90 особа. Из неадекватних приватних смештаја расељено је 51, а из колективних центара 266 лица. Тај број представља више од 40 одсто свих стамбено збринутих интерно расељених и избеглих лица која су боравила у колективним центрима на територији Републике Србије. Са још милион евра ове године обезбедили би кров над главом за још сто породица. Надам се да ћемо тиме иницирати затварање најмање једног колективног центра, што ће бити најбоља потврда успешности акције - рекла је Снежана, супруга Владе Дивца, на јучерашњој конференцији за новинаре.

Шеф представништва УНХЦР за Србију Ленарт Котсалаинен је изнео да ће УНХЦР из сопствених фондова за избеглице откупити додатних 47 кућа у 2009. години, као и да је задовољан досадашњом сарадњом са ХОД. Он је навео и да је ова акција јако битна и зато што је Србија међу пет земаља у свету са дуготрајном избегличком кризом.

СВЕ ЋЕ НЕВОЉНИКЕ ВЛАДЕ ОКУЋИТИ

Дневник, 29.01.2009; Страна: 14

ДИВАЦ НАСТАВЉА ДА СТАМБЕНО ЗБРИЊАВА ИЗБЕГЛИЦЕ

– Хуманитарна организација „Дивац“ планира да ове године обезбеди 100 кућа за породице смештене у колективним избегличким центрима, а за тај пројекат потребно је око милион евра – каже председница организације Снежана Дивац. Лане је ХОД, уз помоћ УНХЦРа и Министарства за рад и социјалну политику, такође прикупио новац за 100 кућа, а у нове домове се уселило 78 избегличких породица. Госпођа Дивац позвала је све појединце и локалне самоуправе у Србији да се укључе у акцију „Можеш и ти“, како би се скупило довољно новца и окућиле све избеглице из колективних центара. Иначе, наш славни кошаркаш је рекао да не намерава да гаси своју фондацију док стамбено не збрине свих 5.800 избеглица којима је помоћ потребна. – ХОД ће иницирати затварање бар једног колективног центра у Србији, а реализоваћемо и пројекат „Рејс“, да би се они чије је стамбено питање већ решено

кампањом „Можеш и ти“, потпуно друштвено и економски интегрисали – најавила је госпођа Дивац. Шеф канцеларије УНХЦР-а у Србији Ленард Коцалајнен рекао је да ће та организација наставити да подржава реализацију овог пројекта.

– **Наша сарадња с ХОД-ом се наставља и ове године, током које ће бити купљене још 22 куће заједничких новцем прикупљеним током 2008. Додатних 47 кућа откупиће УНХЦР из сопствених фондова** – казао је он. Министар рада и социјалне политике Расим Љајић наводи да у Србији има око 98.000 регистрованих избеглица и више од 200.000 интерно расељених с Космета. У централној Србији постоји 56 колективних центара, а на Косову још 17, у којима живи око 6.000 људи с простора бивше СФРЈ. Још нису решени ни сви проблеми некадашњих избеглица које су протеклих година узеле држављанство Србије. Доста њих због сиромаштва су социјално угрожена категорија и потребна им је помоћ државе, каже Љајић.

Антрфиле:

Хрватска отела станове и пензије

Министар Љајић је најавио да ће Србија затражити од Европске комисије да иницира разговоре о реализацији Сарајевске декларације, документа који су БиХ, Хрватска и тадашња СЦГ потписале још 2005. Њиме је предвиђено да се до краја 2006. заврши повратак избеглих у бивше екс-Ју републике, али се у реализацији тог плана није одмакло. По њему, највећи је проблем нерешен имовински статус српских избеглица из Хрватске. – Очекујемо да Европска комисија изврши притисак на Загреб да се ти разговори наставе и нађе компромисно решење – казао је Љајић. Комесар за избеглице у Србији Владимир Цуцић је оценио да је Хрватска „извршила економску отимачину“ 42.000 станова и петшест година неисплаћених пензија.

ПРЕТЊЕ КОЧЕ ПОВРАТАК

Вечерње Новости, 29.01.2009; Страна: 8

ОШТРЕ КРИТИКЕ "ХЈУМАН РАЈТС ВОЧА" ХРВАТСКОЈ ЗБОГ СРПСКИХ ИЗБЕГЛИЦА

Срби на потерницама, куће необновљене, станови нису враћени

ИЗБЕГЛИИ и протерани Срби нису се ни лане одлучивали на повратак у Хрватску. Иако се у хрватским извештајима наводи да је остварен значајан бољитак у области људских права, у ову суседну републику, у првих шест месеци прошле године, на своје старе прагове вратило се њих само - 610.

Зато су и у последњем извештају "Хјуман рајтс воча", о поштовању људских права у Хрватској током 2008. године, побројани проблеми избеглих и прогнаних Срба из Хрватске. У овом документу оцењено је да је током 2008. године на плану људских права у Хрватској направљен "тек скромни напредак", уз запажање да је основни мотив "напредовања" заправо намера Хрватске да се представи у бољем светлу, мотивисана жељом да се прикључи ЕУ.

Аналитичари у овом извештају оспоравају чак и званичне државне податке о броју повратника из Србије. Осим лажне статистике, у документу се наводе и други многобројни проблеми протераних Срба - од отетих станарских права и

непризнатих пензија и радног стажа, преко необновљене, разорене и отете српске имовине, па све до судских процеса на којима су оптужени искључиво Срби. Посебно поглавље посвећено је безбедности Срба у северној Далмацији, где се становништво суочава с физичким обрачунавањем и претњама због којих је међу повратницима и даље доминантан осећај страха и несигурности.

- Срби повратници су и даље суочени са застрашивањем и насиљем - оцењује и Јован Кркобабић, потпредседник српске владе, чији је кабинет задужен за решавање избегличких питања. - У највећем броју случајева полиција није била у могућности да идентификује починиоце. У првих девет месеци покренуто је нових 20 суђења за ратне злочине, са чак 72 оптужене особе, а већина њих су Срби. Повраћај одузете имовине, рецимо пољопривредног земљишта, посебно се споро одвија. У овом тренутку, и по нашим и по подацима "Хјуман рајтс воча", више од 7.700 предмета узалудно чека другостепено судско решење за обнову разорених кућа. Није реч само о српској имовини разореној у ратом захваћеним подручјима - огроман број објеката чији су власници Срби уништен је у областима где никада није било ратних дејстава. Тако у овом кабинету наводе да је затварање мисије ОЕБС у Загребу крајем 2007. било озбиљна грешка, јер канцеларија која је наследила мисију није у стању ни приближно да покрије читав дијапазон кршења људских права. У овом је извештају дат је и предлог мера за решавање избегличког питања дугог 13 година, које се готово у целости подудара да стратегијом наше владе.

Антрфиле:

СТАНАРСКА ПРАВА

ВИШЕ од 30.000 станова чији су носиоци станарског права били избегли и протерани Срби одузето је и дато неком другом. У замену за ове квадратне метре Хрватска је понудила програм социјалног стамбеног збрињавања, што у Кркобабићевом кабинету оцењују као својеврсни цинизам.

- Овај програм није прихватљив ни за међународне факторе ни за избегле - каже Кркобабић. - Нема чак ни података о томе коме се станови додељују. Избегличка удружења у Србији тврде да се у њих највише усељавају Хрвати који долазе из других република.

ПОКЛОНИЛИ МЛЕКО ДЕЦИ ИЗ ТРМБАСА

Глас Јавности, 29.01.2009; Страна: 15

КРАГУЈЕВАЦ - Деци колективног центра „Трмбас“ јуче су шумадијски узгајивачи говеда поклонили сто литара млека. Идуће среде млеко ће поклонити деци из ромског „картонског насеља“, а затим деци над којом брине Црвени крст Крагујевца.

- Прихватили смо предлог Скупштине града да млеко не просипамо, већ да поклонимо онима којима је оно најпотребније - деци из колективног центра у Трмбасу, где сада живи око три стотине избеглих и расељених породица, изјавио је Градимир Павићевић, председник Удружења произвођача млека „Шумадија“.

Шумадијски произвођачи млека, незадовољни државном политиком и односом власти према њима, одлучили су да млеко не просипају већ поклањају деци. Истичући да млекаре сада млеко откупљују само два пута недељно, Павићевић је рекао да је Удружење „Шумадија“ увезло и купило на кредит сто јуница. - Тада је евро био 76, а

сада кредит плаћамо по 96 динара за евро. Од 1. марта нико неће моћи нида предаје млеко, а да нема лактофризе - каже Павићевић.

МЛЕКАЦИЈЕ НИСУ ХТЕЛЕ ДА ПРОСПУ МЛЕКО, ПОКЛОНИЛЕ ГА ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, 29.01.2009; Страна: 19

КРАГУЈЕВАЦ - Шумадијски произвођачи млека протестују због ниских цена и нередовног откупа тако што ће најсиромашнијим суграђанима, током месец дана, поклонити 400 литара млека. Јуче је 100 литара стигло стотини малишана из колективног центра у селу Трмбас, где живи 300 избеглица. Градимир Павићевић, председник Удружења одгајивача говеда сименталске расе „Шумадија“, каже да је то хуманитарни протест овог удружења.

- Млеко се откупљује два пута недељно уместо сваки дан, цена литра је пала два пута за два месеца. Удружење је увезло и купило на кредит 100 јуница када је евро био 76, а сада рате плаћамо у еврџу који кошта 96 динара. Треба да купимо лактофризе, расхладне уређаје без којих нико неће моћи да продаје млеко од првог марта. У неиздрживом смо положају! Нисмо хтели да просипамо млеко и протестујемо испред Скупштине града која нам плаћа камате за кредит, даће нам и пола новца за куповину лактофриза, а поклонитиће нам и цистерну од 6.000 евра. Ми протестујемо због државне политике. Снежана Живановић-Катић, помоћник градоначелника за пољопривреду, нам је рекла: „Ако хоћете да протестујете, дајте млеко онима који немају да га купе.“ То смо и урадили - каже Павићевић.

Малишани из колективног центра у Трмбасу јуче су се отимали за флаше са млеком. Наредне среде 100 литара млека ће стићи у колективни центар ПКБ у Бресници. У среду после тога, 100 литара млека ће добити ромско картонско насеље на јужној обилазници. Четврте среде још 100 литара Удружење ће млеко поклонити и народној кухињи.

СЛС: МИЛЕТИЋЕВА ОСТАВКА ЈОШ НИЈЕ ПРИХВАЋЕНА

Данас, 29.01.2009; Страна: 3

Косово Поље - **Министар за повратак и заједнице у Влади Косова Саша Рашић потврдио је јуче да је његов саветник Петар Милетић јуче понудио оставку на ту функцију.** Рашић је за агенцију Бету навео да Милетићева оставка за сада није прихваћена и да ће је наредних дана разматрати и у руководству Самосталне либералне странке чији је Милетић генерални секретар. Председник СЛС Слободан Петровић казао је да понуђена оставка Милетића не утиче на његов статус у странци. **Саветник министра за повратак и заједнице у Влади Косова Петар Милетић поднео је јуче оставку на ту функцију незадовољан резултатима Министарства у протеклих годину дана. „Повратак на Косово у 2008. је био симболичан, а према подацима УНХЦР-а вратило се 200-300 људи.** За тако слаб повратак постоје објективни разлози, као сто су проглашење независности и доношење Устава Косова, али без обзира на то

нисам добио прилику да покажем шта могу и знам и у последња четири месеца био сам незадовољан статусом у том министарству“, рекао је он.

Према званичним подацима међународних званичника у 2008. на Косово и Метохију, вратило се 90 расељених породица, а за пројекте повратка је у последњих годину дана потрошено неколико милиона евра.

КО ПЕВА ЗЛО НЕ МИСЛИ Политика, 29.01.2009; Страна: А16

ИНТЕРВЈУ: ЕМИР КУСТУРИЦА

Националиста сам ако је мера за то да не једем хамбургер већ пљескавицу

„Ја не знам Радована Караџића, а што се тиче стиха ’Ко не воли Дабић Рашу, попушио к... нашу’ да је тај човек из Парагваја, мени би он био једнако занимљив”. Ово је реакција славног редитеља и члана групе „Но смоукинг оркестра” Емира Кустурице на писање хрватског „Јутарњег листа”. Новинари тог листа недавно су „оптужили” групу „Но смоукинг оркестра” да је на концерту у Немачкој глорификовала хашког оптуженика Радована Караџића, али ово није први пут да медији са простора бивше Југославије оптужују Нелета Караџића, Емира Кустурицу и остале чланове бившег „Забрањеног пушења”. Слична ствар десила се и после њиховог концерта у Београдској арени за некадашњи Дан Републике.

Кустурица је јуче у интервјуу за „Политику” истакао да је хрватска сложеница „Тко пјева зло не мисли”, бар у тој земљи, данас изгубила на смислу.

– **Ја не мислим зло, али такође не мислим ни да јавност земље која је протерала 300.000 Срба са своје територије, нити је раскрстила са НДХ, може да прича о фашизму. Шта год да урадим, „Јутарњи лист” и „Индекс хр” то преводне на језик национализма. Тајна је у томе што ја нисам националиста. Као што ни Харолд Пинтер није био националиста. У Вашем листу изашао је његов говор са свечаности поводом примања Нобелове награде. Све што у њему стоји, ја бих потписао. Они подстичу обрнуту причу од њихове „Тко пјева зло не мисли”, а то је у овом случају депласирано. Сетили су се стиха који је отпеван пре три године у Буенос Ајресу и постављен на Ју-тјуб. Група „Но смоукинг оркестра” не гаји никакав однос према наводним ратним злочинцима. **Радован Караџић је ухапшен и требало би да се изнесе доказ о његовој кривици у Хагу. Сребреница неспорно јесте злочин, али шта је Олуја? Прича о Радовану Караџићу је зато депласирана, али и зато што ми не припадамо нити опцији оптужбе, нити одбране тог човека.****

– Ми смо започели своју причу 1981. године када је Неле Караџић рекао „Црк’о маршал” и до краја свог живота бићемо они који побуђују. Национализам је одлика коју стављају сваком ко не једе хамбургер јер има проблема са стомачном киселином. Ако не пијеш кока-колу и не једеш хамбургер ти си националиста, а то изгледа утврђују невладине организације. Свет је моја ливада и на тој ливади ми успостављамо своју поезију – објашњава Кустурица.

Зашто се јавност, не само хрватска, „хвата” баш за тај стих?

Када се пева неки стих о Радовану Караџићу или Каламити Џејн, неко умонтира њихове слике на Ју-тјуб, уз слику Нелета са шајкачом и ствара се лажна слика. Не негирам ништа од онога што у животу радим, али прича је нетачна јер је њена теза да сам националиста. Националиста сам ако је мера за то да не једем хамбургер већ пљескавицу. Комуницирам са читавим светом већ 30 година својом уметношћу.

Шта је циљ тог стиха и које дејство треба да има на публику?

Ми свирамо углавном на Западу, они не разумеју српски, па ни ту реченицу. Чему онда, ако не разумеју?

Фасциниран сам човеком кога је тражио цео свет, а он се скривао под промењеним идентитетом толике године и тако се успешно поистоветио са својом улогом. То може да буде фантастичан филм. Ако су постојали ратни злочини, та реченица га не амнестира. То је уметничка фасцинација. „Лајбах” кокетира са нацистичким знацима и свима је то фантастично, али када је неко фасциниран двоструким животом једне личности, онда је то за хрватску јавност фашизам.

Коме је то у Србији упућено и како то овдашња публика треба да схвати?

Они који мисле да је само Сребреница злочин, а Братунац не, вероватно негодују, али мислим да већина, ипак, остаје фасцинирана чињеницом да се Дабић преселио у фикцију. То је најуспешнији холивудски трилер. Нама нико не може да каже шта ћемо да певамо, нити киме ћемо да будемо фасцинирани.

Али, зашто и овде постоји контроверза око „Но смоукинг оркестра”, (гађали су вас флашама на концерту на Ушћу, расправљало се чије је име „Забрањено пушење”, цитирали стихови „Ко не волео Радована, не видео Ђурђевдана” или „Ко не воли чика Рашу...”)?

Зато што је Београд постао поприште деловања обавештајних служби које онемогућују нормалан рад свих чија су база корени. „Но смоукинг оркестар” није погодан за оне који желе да само слушамо „Стонсе”, против којих ја немам ништа. Али, идеја да немамо шта да понудимо свету је лажна, ми се трудимо да заштитимо свој културни идентитет. Дакле, ко пева, зло не мисли!

PRESS CLIPPING

Петак 30.01.2009. год

ПАКЕТИ ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА ЗА НАЈУГРОЖЕНИЈЕ

Данас - Браничево, 30.01.2009; Страна: 3

Помоћ Комесаријата за избеглице

Захтеви за доделу помоћи примају се до 6. фебруара у повереништву за избеглице, у Градској скупштини Пожаревца

Комесаријат за избеглице Републике Србије упутио је новчану помоћ граду Пожаревцу, намењену побољшању услова становања за најугроженија избегла и интерно расељена лица. Реч је о ограниченом броју пакета грађевинског материјала за наведена лица, која имају пребивалиште на територији Пожаревца. Због тога је из градске управе упућен позив заинтересованим породицама да поднесу захтев за доделу ове помоћи, преко образаца који се од прошлог понедељка могу добити у градском повереништву за избеглице, у згради Градске скупштине Пожаревац. Захтеви са свом потребном документацијом биће примани до 6. фебруара ове године.

Из пожаревачког повереништва за избеглице упозоравају да ће се разматрати само комплетно попуњени захтеви, уз које је приложена сва тражена документација. Након истека рока за пријем, коначну одлуку о додели помоћи донеће Комисија и Савет за управљање миграцијама и трајна решења града Пожаревца, на основу поднетих захтева и степена угрожености, што ће бити установљено на лицу места, односно посетом породицама које буду ушле у ужи избор. **Ова помоћ једна је у низу које Комесаријат за избеглице, у сарадњи са међународним агенцијама и организацијама, владама појединих земаља и локалним самоуправама, пружа избеглим и расељеним лицима са територије бивших република СФРЈ, почев од 2002. године.**

Осим доделе грађевинског материјала за завршетак започетог објекта, међу програмима помоћи су: донаторски програми по пројектима комплетне и делимичне изградње и самоградње, куповина и донација сеоских домаћинстава, додела монтажних кућа, изградња обејаката за социјално становање у заштићеним условима, адаптација и пренамена објеката колективних центара у установе за смештај старих лица, адаптација и проширење капацитетаустанова социјалне заштите. **У пројектима изградње стамбених јединица за потребе смештаја избеглих и интерно расељених лица и социјално угрожених породица локалног становништва, до 31. октобра 2008. године изграђене су 3.274 стамбене јединице у Србији.**

ДОКУМЕНТ О РЕШАВАЊУ ПРОБЛЕМА ПРОГНАНИХ

Грађански лист Страна : 14 Датум : 28.1.2009

БЕОГРАД – Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић и представници двеју асоцијација које окупљају више од 70 различитих удружења Срба прогнаних и

избеглих из Хрватске потписали су јуче документ о решавању "нагомиланих избегличких проблема".

Представници удружења су у потпуности подржали владину платформу од девет тачака, чији је циљ да власти у Загребу приволе да објективније сагледају проблеме својих избеглих и протераних грађана и да се убрза њихово решавање, речено је у Кркобабићевом кабинету.

Поред тога, Хрватска мора да им надокнади око 150.000 неисплаћених пензија, призна радни стаж стечен у бившој Републици Српској Крајини, право на упис акција и деоница у процесу приватизације предузећа и реши у другостепеном поступку око 8.000 жалби на одбијене захтеве за помоћ у обнови кућа и пратећих објеката.

Међу нерешеним проблемима су и масовне оптужнице за ратне злочине, које се користе као метод за онемогућавање повратка Срба.

СРПСКА ПОРОДИЦА ИЗ ХРВАТСКЕ ЗБОГ ЗЛОСТАВЉАЊА ТРАЖИ АЗИЛ У ИРСКОЈ 24 сата, 30.01.2009; Страна: 6

Хрватска држављанка српске националности у Ирској је за свог малолетног сина тражила статус избеглице, што јој је Врховни суд те земље након упућене жалбе и одобрио. Она и њен супруг на суду су казали како су из Хрватске морали да оду 2005. због малтретирања и претњи на основу националне припадности, преноси хрватски портал Индекс.хр.

Дететова мајка, Ј.С., поднела је захтев за избеглички статус свог детета, док она и њен супруг чекају решење властитог статуса у тој земљи. Врховном суду је у жалби казала да би повратком у Хрватску њено дете било „незаштићено, прогоњено и дискриминирано”, пише „Јутарњи лист”. Пресуда Врховног суда у Ирској базира је на изјави Ј.С., која је изразила стрепњу да њено дете неће моћи да учи матерњи језик у Хрватској, као и да ће бити изоловано. У Хрватској је право на образовање и васпитање мањина на материњем језику зајамчено законом. Део образложења суда у прихватању жалбе наводи да је Ј.С. „сигурна да ће је, ако настави да живи у Хрватској, физички и вербално злостављати те да заштиту од државе неће добити”. Њој и њеном супругу је на нижим судским инстанцама било одбијено сведочење, јер је Хрватска према различитим међународним документима дефинисана као сигурна земља.

С Врховним судом је другачије, јер је у Ирској допуштено лично сведочење, па је Ј.С. могла да изнесе све оптужбе на рачун Хрватске, као што ће то моћи да учини и у тражењу азила за трогодишње дете, које у Хрватској никад није било.

ПРО: ИНТЕГРАЦИЈА МИГРАНАТА И РОМА Данас - Санџак, 30.01.2009; Страна: 6

Нови Пазар - На семинару, одржаном недавно у Новом Пазару представљен је Пројекат о миграцијама, који има за циљ да побољша интеграцију миграната и Рома у друштвене и економске токове живота.

Реализацију пројекта, у оквиру Програма развоја општина у југозападној Србији, ПРО, подржала је Влада Швајцарске са више од 600.000 евра до краја 2009. године. Осим што ће пружати подршку мигрантима, ПРО ће у реализацији активности сарађивати са надлежним установама - општинама, школама, центрима за социјални рад и локалним канцеларијама Националне службе за запошљавање. „Пројекат о миграцијама ће бити фокусиран на четири области: побољшање приступа јавним услугама, интеграција миграната и Рома у образовни систем, побољшање приступа запослењу и управљање миграцијама. Реализацијом овог пројекта желимо да побољшамо положај миграната, односно повратника, расељених лица и Рома“, најавио је Нермин Хасановић, координатор за социјалне пројекте ПРО програма.

ТИХО УВЛАЧЕЊЕ АХТИСАРИЈА

Глас Јавности, 30.01.2009; Страна: 2

ЕВРОПСКИ ПАРЛАМЕНТ 4. ФЕБРУАРА ПРЕДЛАЖЕ РЕШЕЊЕ КОСОВСКОГ ПИТАЊА

Еулекс није статусно неутралан и требало би да заврши посао због којег је и ангажован, каже холандски посланик Лагенђик. У самом тексту резолуције пише да ће свако будуће присуство ЕУ на Космету бити у складу са Резолуцијом 1244, истиче Оливер Ивановић

БЕОГРАД - Амандмани грчких и румунских посланика у Европском парламенту на текст резолуције о Косову којима се тражи да мисија Еулекс у јужној српској покрајини буде статусно неутрална и да не спроводи Ахтисаријев план нису прихваћени. О резолуцији ће се гласати у Стразбуру 4. фебруара, након чега ће председник ЕП Ханс-Герт Петеринг тај документ проследити Савету ЕУ, Европској комисији, владама Србије и Косова, Унмику и СБ УН на даље разматрање.

Лобирање

Предлагач резолуције је холандски посланик и албански лобиста Јост Лагенђик, а с обзиром на то да су једнострану независност Косова већ признале 22 европске земље, јасно је да ће Стразбур бити наклоњен албанској страни, што је недавно потврдио и сам Лагенђик.

- Еулекс није статусно неутралан и требало би да заврши посао због којег је и првобитно ангажован, а то је да помогне косовским властима у јачању судске и полицијске власти и царинских служби - рекао је он. У самом тексту резолуције наглашено је да ЕУ, у складу са међународним правом, игра водећу улогу у обезбеђивању стабилности Косова и да је спремна да економски и политички помогне његов развој „кроз јасну европску перспективу“.

Од самих приштинских власти очекује се да „настави своју посвећеност промовисању духа мира и толеранције“, док се Београд хвали, јер је пристао на Еулекс „у складу са тежњама Србије да приступи ЕУ“.

Само по одлуци СБ

Београд, међутим, очекује да у тој резолуцији буде изричито наведено да се Еулекс распоређује на основу одлуке СБ УН и да се додатно мора разговарати о примени плана од шест тачака, које, према речима државног секретара у Министарству за КиМ Оливера Ивановића, нису усклађене са текстом резолуције.

- Охрабрује то што поменути текст ипак предвиђа да ће свако будуће присуство ЕУ на Космету бити у складу са Резолуцијом 1244 и одлукама Савета Безбедности УН - рекао је за Глас Ивановић.

Од мисије Еулекса, за коју је предвиђено да ће имати око 2.000 људи, власти у Београду очекивале су да уведе владавину права, да заштити српску имовину, обезбеди слободу кретања и заштиту косовским Србима, који су после повлачења Унмика препуштени сами себи. Очекује и да се омогући масовнији повратак око 200.000 расељених Срба и неалбанаца, спречи етнички мотивисан криминал и да се расветле све случајеве убистава и киднаповања косовских Срба, почевши од 1999. године.

Ниједан од тих циљева још није испуњен.

Антрфиле:

Косовски вакуум

Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић јуче је упутио писмо шефу Унмика Ламберту Занијерију у коме је истакао да је неопходно што хитније почети преговора око спровођења „шест тачака“. Он је указао на конкретне проблеме, тако и на сталну опасност од инцидената до којих може доћи услед недефинисаности улога мисија УН и ЕУ и правног и институционалног вакуума који је због тога настао.

ИРСКИ СУД ХРВАТСКУ ПРОГЛАСИО „НЕСИГУРНОМ ЗЕМЉОМ“

Политика, 30.01.2009; Страна: А4

Загреб, 29. јануара – „Срамота – на све су спремни да се не врате у Хрватску“, „скандалозна пресуда Врховног суда Ирске“, грме данас медији у Хрватској, а све због одлуке ирског врховног суда да прихвати одлуку српске избегличке породице из Хрватске која је тражила статус избеглице и за свог у Ирској рођеног сина „јер би с повратком у Хрватску дете било дискриминисано, прогоњено и незаштићено“.

Како преноси данашњи „Јутарњи лист“, у пресуди Врховног суда Ирске о томе се наводи: „Према властитом искуству као етничке мањине и према искуству својега мужа Ј. С. сматра основаним страх да ће и њихов син бити прогоњен ако буде присиљен живети у Хрватској“, па је одобрио њену жалбу на првостепено одбијање тог захтева. Ј. С. је, како се такође наводи, пред тим судом изјавила да су у Хрватској и она и супруг „због српске националности били дискриминисани, прогоњени и без заштите“. На основу тог сведочења – закључује загребачки лист – Врховни суд Ирске сматра Хрватску несигурном земљом у којој су етничке мањине дискриминисане и прогоњене, па онда следе тврдње како то није истина, јер међународне организације у том погледу Хрватску оцењују управо супротно. Оно што је у свему овоме вероватно додатно погодило хрватско уверење како у свему, па тако и у погледу остваривања људских права, у потпуности испуњавају норме за примање у ЕУ, јесте указивање

ирских медија који у писању о овом догађају сматрају да се „докази о сигурним земљама морају размотрити”.

Брачни пар српских избеглица из Хрватске, чију причу преносе ирски медији, предочио је врховном суду те земље да су из Хрватске отишли у јуну 2005. године „због претњи на основу националности и јер нису имали полицијску заштиту”. Како им је захтев да се и њиховом детету рођеном у међувремену у Ирској додели статус избеглице првостепеном пресудом одбијен у жалби коју је одобрио Врховни суд, међу главним аргументима Ј. С. је навела дискриминацију унутар образовног система према српској деци. Она је Врховном суду објаснила да дете неће моћи да учи свој српски језик и да ће због своје нације бити изоловано.

„Сигурна је како ће је, ако буде живела у Хрватској, вербално и физички злостављати. Заштиту од државе неће добити. Кад су се жалили на прогоне, њихове пријаве нису се истраживале”, наводи се такође у образложењу одлуке Врховног суда Ирске о одобравању жалбе Ј. С.

На то се у „Јутарњем листу” одмах одговара да је „таква изјава неутемељена, јер је у Хрватској законом загарантовано право на васпитање и образовање мањина на матерњем језику и писму, а током образовања омогућено је и проучавање своје баштине, језика, културе, историје, земљописа”. У принципу је – додајмо – то тачно, али је право питање и тема колико се то законско право заиста остварује и спроводи у пракси. Уосталом, као и низ других права загарантованих припадницима мањина, попут оног о запошљавању у државном и јавном сектору према учешћу у становништву на одређеном подручју, а свима је познато да управо Срба на таквим радним местима једва и да има.

Какав, нажалост, у пракси још увек може да буде свакодневни живот Срба у Хрватској стицајем околности баш ових дана илуструје најновији случај из Даља, у којем је општинска власт у рукама СДСС-а, јер су Срби у тој општини и даље најбројнији. То им, међутим, много не помаже, јер нису успели да спроведу такође своје законско право да део главне улице назову по научнику светског гласа Милутину Миланковићу, који је управо у њој и рођен, већ је остало име локалног хрватског борца погинулог у протеклом рату.

Хрватски ратни ветерани из тог места жестоко су протестовали зато што су у Даљу постављене плоче с називима улица на два писма – латиници и испод ње ћирилице. Посебно им тешко пада што су ћирилицом написана и имена 22 погинула хрватска борца по којима су назване даљске улице, што проглашавају „тешком увредом”.

НОВА СТРАТЕГИЈА ЗА ПОВРАТАК НА КОСОВО И МЕТОХИЈУ

Политика, 30.01.2009; Страна: А1

Министарство за Косово и Метохију припрема стратегију одрживог опстанка и повратка на Косово и Метохију која ће влади бити предложена вероватно током фебруара ове године. Како сазнаје „Политика”, предвиђено је да издвајања за Космет остану на садашњем нивоу од око пола милијарде евра годишње. Начин трошења буџетских средстава треба да буде битно промењен.

По предлогу, новац за ове намене могао би бити употребљен много рационалније – за конкретне развојне пројекте, а не линеарно, за опште потребе. Влади се препоручује да од општина затраже да направе бизнис-планове у којима би се навело шта је могуће учинити у оквиру одрживог повратка и опстанка расељених. **Предвиђени су пројекти за север покрајине, за централне делове Космета, Шар-планину и Косовско**

Поморавље. Општине у централним деловима Србије са великим бројем расељених моћи ће да учествују у решавању њихових проблема тако што ће им нудити помоћ за повратак. Стратегија на којој се ради усмерена је ка економском јачању свих заједница на Космету, а рађена је уз поштовање међународних норми. „Наши планови нису усмерени ни против кога. Око 250.000 људи је прогнано са Косова, а око 40.000 станова је порушено или узурпирано. Тим људима треба помоћи да се врате и безбедно живе од свог рада”, каже један извор у влади.

PRESS CLIPPING

Субота 31.01.2009. год

ПРИКУПЉЕНО ОКО ПОЛА МИЛИОНА ДИНАРА

Данас, 31.01.2009; Страна: 14

Акција за помоћ најсиромашнијим Ужичанима

Ужице - Од почетка велике хуманитарне акције у Ужицу под називом Буђење добротe и љубави за помоћ социјално најугроженијим грађанима, прикупљено је 492.000 динара. Поред тога, прикупљено је неколико тона дуготрајних намирница и одређена количина гардеробе.

Акцију, замишљену да траје током целе године, пре двадесетак дана иницирали су град, Коло српских сестара, ужичко свештенство СПЦ, Центар за социјални рад и Црвени крст, с циљем да се обезбеди помоћ првенствено за вишечлане породице, децу без једног или оба родитеља, породице са инвалидним лицима, као и оне које немају новца за лечење или школовање својих чланова.

Акција је започела доделом стана на коришћење седмочланој породици Вишњевац, која је избегла из Сарајева, након рата у Босни и Херцеговини. Акцијом координира градски Савет за борбу против сиромаштва, који је уручио по 30.000 динара вишечланим породицама Александра Маринковића, Милана Вујичића, Раде Ћитића и породици са децом са инвалидитетом Милке Митрашиновић. По 20.000 динара додељено је Мирославу Илићу и Јелени Коларевић за наставак школовања.

До краја фебруара помоћ ће бити подељена и осталим породицама у граду, и то на основу критеријума које је усвојио овај савет. Отворен је и жиро рачун на који заинтересовани грађани, привредници, предузећа и друге организације и установе могу да уплате новац, а број је 840-2217740-41.

Приликом недавне посете Ужицу, када је пустио у рад хидраулични лифт у згради Удружења особа са церебралном и дечијом парализом и Удружења дистрофичара, министар рада и социјалне политике Расим Љајић обећао је да ће и то министарство финансијски подржати велику хуманитарну акцију Ужичана

ПОПУСТ РАСЕЉЕНИМ ПОРОДИЦАМА

Политика, 31.01.2009; Страна: А23

Право на попуст приликом плаћања комуналних услуга остварило је десетак расељених породица са Косова и Метохије које немају пребивалиште у Београду. Пензионери и социјално угрожени грађани из јужне српске покрајине у зависности од месечних примања и броја чланова домаћинства имаће до јуна 2009. године умањене рачуне за комуналије 10 до 50 одсто. Висина попуста на плаћање рачуна „Инфостана“ зависи од броја чланова домаћинства и њихових примања.

НИ ВЕНЧАЊА СЕ ВИШЕ НЕ ИСПЛАТЕ

Дневник, 31.01.2009; Страна: 14

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ СКУПЉЕ ОД 10 ДО 300 ПОСТО

Од јуче су републичке административне таксе скупље од десет до 20 посто, а има и оних које су скочиле за више од 300 посто. Осим повећања постојећих, уведене су и многе које до сад нису постојале. Тако сад сва уверења из матичних књига коштају 300 динара, односно скупља су за 40 динара. Исти је износ и за захтев за склапање брака. Уверење из матичних књига о слободном брачном стању сада кошта 550 динара. Дакле, да би се заказало венчање за које будући супружници треба да донесу изводе из матичних књига, држављанства и још плате таксу од 260 динара, од јуче треба обезбедити 1.760 динара.

Решење о пријему у држављанство Србије избеглице треба да плате 480 динара, а остали који хоће наше држављанство 11.910. Захтев за упис у евиденцију држављана кошта 1.320, а за решење о престанку чак 21.170 динара. Овера сваког потписа плаћаће се 260 динара, превода до 100 речи исто толико, а преко тога 350 динара. За решење за упис политичке странке у Регистар плаћа се 10.470 динара, а за брисање 8.730 динара. Захтев за набавку ватреног оружја с олучком цеви кошта 3.670, посебног као и комбинованог оружја – 1.750, а оружани лист од 1.750 до 3.670. Велики број конзуларних такси је појефтинио па ће се овера потписа за престанак држављанства плаћати 142 евра (пре је било чак 242), а путни лист ће, уместо 28, коштати 20 евра. Укинута је такса за издавање пасоша од 270 динара, али образац за издавање биометријског пасоша сад кошта 2.000. Најгоре у пакету поскупљења такси прошли су заштитници интелектуалне својине, јер одсад мудри умови Србије, да би патентирали свој производ, уместо досадашњих 1.500 треба да плате 7.000 динара за трећу годину одржавања, док је за четврту намет са 1.600 динара скочио на 8.500.

„ИЗБЈЕГЛИЧКИ КОШМАР“

Глас Јавности, 31.01.2009; Страна: 17

Објављене две књиге Милета Станковића

Удружења Срба из Хрватске објавило је две књиге Милета Станковића, друго издање „Лике које више нема“ и дело „Избјеглички кошмар“. Овај познати филмски телевизијски и позоришни глумац обележио је Лику као своју и нашу постојбину. Посебним личким говором обележио је Српску Лику које више нема. На крају књиге „Лика које више нема“ Станковић је у посебном делу дао речник 205 мање познатих личких израза и изрека. Тако на пример реч „јакарити“ значи носити тежак терет, теглити, а за израз „руга“ Станковић каже да у личком говору значи брука, срамота.

Ова издања поред текста на народном личком језику красе и песме и занимљив графички дизајн.

Миле Станковић рођен је 1950. године у селу Трнавац, а Факултет драмских уметности, одсек глума, завршио је у Београду.

СПОРТСКА ОПРЕМА ЗА ДЕЦУ

Данас, 31.01.2009; Страна: 14

Донација УНХЦР ужичком Црвеном крсту

Ужице - У оквиру акције Девет милиона, ужички Црвени крст добио је од УНХЦР из Београда спортску опрему и реквизите у вредности око 42.000 евра. Прекјуче је подељен део те опреме, намењене ученицима сеоских основних школа у Крвавцима, Злакуси, Љубањама, Качеру, Кремнима и Мокрој Гори, као и пионирима и јуниорима фудбалских клубова Слобода из Ужица, Тара и Слога из Бајине Баште. Акција Девет милиона започела је 2006. године, у сарадњи УНХЦР са компанијама Нике и Мицрософт, с циљем да се до 2010. године обезбеде спортска опрема и услови за боље образовање девет милиона деце, колико их је пре три године живело у избеглиштву у целом свету. Представница београдског УНХЦР Мирјана Милинковић је истакла да је донација у Србију стигла у децембру прошле године и да је дистрибуција почела половином јануара.

- Поред ученика основних школа и аматерских спортских клубова, опрему ће добити установе у којима су збринута деца и центри за рекреативну наставу деце у целој Србији, рекла је она и подсетила да се акција спроводи у целом свету. Председник Црвеног крста Зоран Ћировић захвалио се на донацији и позвао друге да следе овај пример како би се побољшали услови у којима живе и школују се деца.

„НАЈК" ДОНАЦИЈА МАЛИШАНИМА

Правда, 31.01.2009; Страна: 9

Више од пет и по хиљада малишана у Србији добиће на поклон спортску опрему марке „Најк", у оквиру светске акције под називом „Девет милиона", саопштио је Високи комесаријат Уједињених нација за избеглице (УНХЦР). У току је достава спортске опреме ђацима удаљених школа, члановима аматерских клубова, штићеницима специјалних установа са великим бројем деце избеглих и расељених, као и ромских породица у Србији. Ово је друга донација компаније „Најк", која је 2007. године поделила спортску опрему у више од 100 општина широм Србије.

PRESS CLIPPING

Недеља 01.02.2009. год

ТЕРАТИ У ЋОШАК

Политика, 01.02.2009; Страна: РТ1

Далеко од очију - далеко од срца. Држећи се ове народне изреке, наши народни посланици неће да раде ако их не гледамо. Никако да схвате даје у овом случају ефекат потпуно обрнут. Што их човек више гледа, мање му се миле. Што потпунији увид у ток скупштинских седница, то јача одбојност према виђеном: разочарање, љутња, бес, презир... Мислећи, ваљда, да и овде важи уверење да „чега није било на телевизији, то се није ни десило“, посланици би да своју „ревност“ и „вредноћу“ доказују „сликањем“.

И док они настављају да се инате око директних ТВ преноса, да арче време на утврђивање дневног реда, да међусобна партијска трвења узимају за најважнију тему... исти онај грађанин пита се кад је, уопште узев, боље - кад његови изабраници заседају или не. Коштају га енормно у оба случаја, а ни учинак се битно не разликује. При том, све друго на Другом каналу РТСа доноси гледаоцу и више и боље. Тада му се пружа и прилика за непосреднију везу са сопственим народом (какву немају многи званични народни представници), заупознавање неких делова Србије (у које посланици никад нису крочили, а у њих се куну), за утисак о неразвијеним општинама и регионима (који, као територије, ни немају своје скупштинске заступнике). **Космет и тамошњи Срби, на пример, скрајнути су и затурени у актуелним парламентарним полемикама. Телевизија, пак, не заборавља на те крајеве и људе. Тако ће у дводелној емисији „Борчански летопис“ Миле Јаснић приказати историју села Борчане од доба Немањића до данас, представити неколицину истрајних Косоваца чија је највећа жеља да се сви из исељеничке Борчанске улице у Крагујевцу врате на завичајне обронке Копаноника и проследити поруку староседелаца „онима у фотељама“ да би могли да се побрину за заштиту и опстанак свог народа бар колико и за „очување стоке и неких животиња“.**

Истима у власти могао би да буде упућен и језгровит одговор избеглице приспелог на Стару планину, који на питање аутора Драгана Ристића може ли се живети од сече дрва одговара: „Не да умријет“. Документарна серија „Траг“ снима се на забитим местим о којима оставља траг, трагајући за причама које само на први поглед не изгледају медијски атрактивне. И друге екипе РТСа одлазе до завејаних пештерских заселака и усамљених војвођанских салаша, до приградских ромских махала и испражњених пограничних варошица и сведоче о људима који се пате и радују, трпе и стварају, венчавају и рађају децу, обнављају порушене куће и крче запуштене винограде... Такви се срећу у емисијама „Квадратура круга“, „48 сати свадба“, „Време је за бебе“, „Животи стандарди“... Тај свети појединци из народа најчешће побуђују у гледаоцу осећања потпуно супротна онима које изазивају народни посланици. Дакле, позитивна. Дода ли се томе да уобичајени програмски распоред, кад га не поремети скупштинско заседање, нуди емисије које образују, култивишу, оплемењују (и још и врхунски спорт) јасно је колико је гледалиште на губитку посланичком узурпацијом ТВ простора. Неки посебан

скупштински канал највише је што заслужују. Па да народ одахне, бар што их не гледа. А да се они, тако отерани у ћошак, ако бог да постиде и уозбиље.

ПОМАЖУ И ДОНАТОРИ И ОПШТИНА

Блиц, 01.02.2009; Страна: 30

Коло српских сестара у Пироту обновило рад 1997.

Имамо тренутно 56 сталних чланица, од којих је активно двадесетак које учествују у свим нашим акцијама. Две трећине чланица су пензионерке. У Колу има лекарки, професорки, учитељица, васпитачица, домаћица, каже педијатар др Негица Пејић, председница Месног одбора Кола српских сестара у Пироту.

Рад Кола обновљен је 1997. у веома тешким условима и у време када је у Пирот дошло на стотине избеглица из Хрватске и Босне и Херцеговине.

– Многи од тих људи су били у избегличком насељу „Четврти километар“ крај Пирота и другим избегличким центрима, а ми смо хтеле да им живот учинимо хуманијим. Дакле, минули период обележиле су највише хуманитарне активности али и културно-просветни рад. Мислим да смо свих ових година имали значајан утицај у нашој средини – каже др Пејић.

Она наглашава да је пиротски Одбор познат по неколико традиционалних акција – за Материце, пре свега.

– Првих година смо у зависности од пара и броја добротвора и донатора окупљале децу без родитељског старања, сирочад и сиромашне. Уназад неколико година Материце су биле посвећене деци оболелој од хроничних и малигних болести од друге до 15. године. У 2007. и 2008. смо с пројектом „Материце“ конкурисале код општине. Претпрошле године смо добиле 130.000, а прошле године 190.000 динара за 85 болесне деце. Две трећине деце је из сиромашних породица, а седморо чак без једног или оба родитеља. Делили смо им хигијенске и пакете с храном – каже др Пејић.

– Ту је и наша стална акција посете деци без родитељског старања у Интернату у Стрелцу крај Бабушнице. Деци у том интернату купујемо оно што им је тренутно најпотребније, овог пута то су биле чизмице, тренерке и патике. На нивоу града имамо годишње понекад и више од стотину захтева да некоме помогнемо. Реагујемо и на позиве грађана који нам сугеришу да је некој породици потребна помоћ, јер често је људе срамота да помоћ сами потраже – закључује др Пејић.

Антрфиле:

Преваранти се увек снађу

Има много људи који често добијају нашу помоћ, понекад и неоправдано. Дешава се онда да неки од таквих којима смо обезбедили, рецимо, шпорет или гардеробу, то касније продају, прича др Пејић.

У ШКОЛСКИМ КЛУПАМА САМО ОСАМ ЂАКА

Политика, 01.02.2009; Страна: А32

Некада је у првом разреду и то у само једном одељењу било 68 ученика, муслимана и Срба заједно. Некада се у Поткозари учио српски језик и ником то није сметало

Ново Горажде – Ово је прича о Поткозари, насеобини у новогоражданској општини у којој су све куће само допола обновљене пошто су за време последњег рата углавном све порушене.

Деведесет и прве овде је било готово двеста домаћинстава, са око хиљаду сељана. Данас је једва половина и кућа и душа у њима... У школи је пре рата било шездесетак ученика, а данас само осам.

Насеобина је добила име по планини Козари, некада пуној срна и дивокоза. Место под том Козаром постаде Поткозара, која се почела насељавати тек после балканских ратова. Та насеобина помиње се у књигама 1885. године. У „Статистици мјеста и житељства”, а по попису становништва „насеље Козара тада је припадало џемату Жакаљ и котару Чајничком”. У Козари, Миљановићима и Радијевићима, селима која су тада чинила насеобину биле су двадесет три куће и у њима 130 душа. Деведесет их је било мухамеданаца, а остало су били православци.

Школа у Поткозари почела је да ради 1956. године. Петнаестак година касније у то место је дошао Недељко Благојевић, да остане и да из овог места никуд не иде. Да са децом и њиховим родитељима дели све што су времена овде са собом доносила. – Сећам се да је у првом разреду, и то у само једном одељењу било шездесет и осам ученика, муслимана и Срба заједно. Тражио сам да од једног направе два одељења, али се мом захтеву није удовољило – прича Недељко.

У Поткозари је данас само осам ученика. То су деца српских повратника. Била су и два Бошњака, у првом разреду. Представници међународне заједнице дошли су да виде како под истим кровом сричу прва слова заједно Србин и Бошњак. Мало касније све је кренуло другим током. Када су чули да ће се учити и српски језик, Бошњака више није било у школи. Напустили су своје вршњаке и данас свакодневно аутобусом пролазе кроз Поткозару како би похађали наставу у Горажду на територији Федерације БиХ. Политика не да да деца буду заједно иако сви станују у Поткозари, разочарано ће учо Недељко.

– Некада се у Поткозари учио српски језик и ником то није сметало. Некада се певало једној земљи и ни то ником није сметало. Некада се причало о историји једне земље и ником ни то није сметало. Никаквих разлика у Поткозари није било – наставља Недељко.

Невена Стојановић, Славка Лаковић и Анђелка Благојевић свакодневно испијају кафу. А уз њу заподену и причу о времену и људима у њему.

– Свакодневно смо заједно јер повратнички чемер мање боли када се са неким дели. А чемера је данас у Поткозари мање неголи јуче. Сутра опет мање него данас. Бар се томе треба надати – уверава старица Невена.

Невена, Славка и Анђелка понекад се сете и Јована Благојевића који је 1942. године из заробљеништва побегао у цистерни за воду. Путовати од Минхена до Бистрика код Сарајева, у цистерни, а потом сто километара пешке до родног Горажда и данас би било више од подвига... Сете се и приче о узвишењу понад Поткозаре на коме се налазе остаци града Самбора који је подигао Херцег Шћепан. Сете се и свирепог убиства Милинка и Зоре Пљевачић. Убиле су га током последњег рата комшије, муслимани... И Гојка Крезовића, члана Врховног штаба партизанске војске, који је убијен током оног

рата...

На њивама Поткозаре пшеница зазеленела под снегом који је растопило светосавско сунце. У куће муком обновљене навраћају и они који се још нису вратили у родни крај. Углавном су из Крушевца, Чачка и Вишеграда.

– У Поткозари је све више ћумурана. Пре рата овде су биле четири, а данас нема домаћинства које не пали ћумурану. Роба се добро продаје. И воденица и у њима помелара свакодневно је све више... Нема друге већ засукати рукаве и јести сламу из свог самара – на крају ће учо Недељко Благојевић.

У Поткозари се током зимских дана прича и о богомољи у недалекој Доњој Сопотници. О цркви светог великомученика Ђорђа саграђеној 1446. године, која је, кажу књиге, најстарији верски и споменик културе српског народа у Босни и Херцеговини. И Доња Сопотница и Поткозара су у не тако давно Српском, а данас Новом Горажду. И обе су у Републици Српској. Раздвојила их је територија која припада федералном делу горажданске општине.

ИЗАБРАЛА САМ ДЕЦУ УМЕСТО ГЛУМЕ

Блиц, 01.02.2009; Страна: 12

Снежана Дивац

У свом клубу Деп је забављао нашег сина Матију док сам ја ђускала. „Какав фрајер“, помислила сам кад сам угледала Мајкла Џордана. У дружењу су холивудске звезде ипак обични људи. Нећу се смирити док све избеглице не добију кров над главом

Као и сви наши пријатељи у Лос Анђелесу, Меџик је обожавао српску кухињу иако нам је приговарао да је клопа много зачињена. Кад су нам Владови родитељи били у гостима, они су спремали храну за цео тим Лејкерса, па сви навале после утакмице на пуњене паприке, мусаку, кајмак, млади сир, каже у исповести за „Блиц недеље“ Снежана Дивац, председница Фонда Ана и Владе Дивац – „Ход“ и супруга звезде НБА Владе Дивца.

Авантура

У лето 1989. отишли смо у Лос Анђелес из СФРЈ и нисмо се обазирали на коментаре старијих људи да ће се земља брзо распасти. Владе је потписао уговор на три године и био нам је план да се после тога вратимо у Београд или барем у Европу. Све време смо имали осећај да живимо авантуру. Неколико недеља пошто смо се уселили у кућу, догодио се, ако изузмемо породицу, један од најзначајнијих догађаја у мом животу.

Пеперси

Скакала сам поред Ентонија Кидиса и осталих Ред Хот Чили Пеперса на бини на концерту у Лос Анђелесу. Они навијају за Лејкерсе, гледају све утакмице кад год нису на турнеји и желели су да упознају Влада. Позвали су нас на концерт и ја сам им причала како сам одувек желела да постанем рок певачица, али да не знам да певам. Ентони ми је рекао: „ОК, онда скачи са нама да осетиш енергију масе са бине.“ После тога је Владе отпевао једну песму заједно са њима и са Ентонијем скочио у публику. Бољу добродошлицу нисам могла да замислим.

Меџик

За Мајкла Џордана сам помислила кад сам га угледала „ау.. какав фрајер“. Нисам га препознала. Онда смо се упознали и теме су нам опет биле одгајање деце. Пошто је Меџик Џонсон био капитен тада најбољег тима на свету, једном нам је дошао у кућу и објашњавао нам да су Лејкерси супериорни јер представљају скуп одличних људи. Рекао нам је да једино ако се окружи с одличним играчима може да предводи тим до победе. Владе ми је касније описивао тренинге на којима је Меџик увек највише радио и саветовао млађе, па их је то мотивисало на максимум.

Холивуд

Упознали смо у САД доста истинских суперстарова и, по правилу, су сви сасвим нормални људи с којима се једноставно комуницира. Џек Николсон има дете Матијиних година, па смо разговарали колико се тинејџери старају о углу под којим им коса пада у десну страну. То је животна, родитељска тема лишена холивудског гламура. Џони Деп је 1993. био у Београду и моја другарица нам је по њему послала кајмак и колаче. Одушевио се када је пробао клопу. Постали смо добри пријатељи пре тога када ми је чувао Матију у свом клубу у ВИП просторији да бих се ја изђускала. После је свом обезбеђењу рекао да засмејавају Матију, али да га никако не расплачу. Он је феноменална особа и још тада сам знала да ће бити нежан отац.

Моје детињство

Мама је била домаћица, а тата војно лице у касарни у Краљеву, тако да смо били просечна породица у некадашњој СФРЈ. Васпитавали су ме строго, али си ми и пружали много љубави. Несташлуцима сам покушавала да надоместим осећај недостатка слободе, па се често догађало да мој отац црвени пред комшијама због угаженог цвећа или разбијених прозора. Лета сам проводила у Црној Гори код баба и деда у селима Проћенац и Клеме. Обожавала сам да се јурим са говедима и овцама по крајолику који највише подсећа на Сицилију. Сећам се оштрог крша и црних марама на женама.

Кафа за намернике

Мој ујак се бавио пољопривредом, па сам са три сестре које сам обожавала од јутра до мрака радила све сеоске послове. Када би се неко у колима задесио на друму, ми бисмо га заустављале да попије кафу у нашој кући. То се дешавало једном у две недеље, па граја у селу није престајала све док намерник не би наставио свој пут. Када би неки странац набасао на нас, обавезно би нас замолио да се фотографишемо са њим. Много година касније разумела сам шта значи суштинска повезаност између људи који су живели у тим селима. Без интернета и мобилних телефона, они су мирно и мудро живели живот у кршу.

Школа

Родитељи су ми стално говорили да морају да ме изведу на прави пут јер само онда, шта год ме чекало на том путу, бићу способна да то искористим или превазиђем. Брзо сам заволела да се дружим са другом децом у школи и да бесним на часовима физичког. Због добрих оцена из других предмета толерисали су ми исијавање вишка енергије у гимнастици и трчању. Била сам неухватљива.

Пубертет

Када сам ушла у пубертет почела сам да смишљам лажи пред својим родитељима како бих што више времена проводила ван куће. Секције, учење код другарица, скупљање старе хартије били су део арсенала мојих измишљотина како бих сваки дан могла да

проведем пар сати у шетњи по центру града. Тада је постојао само један кафић у Краљеву па смо сви желели да будемо тамо, што је објективно било немогуће. У трећем разреду средње школе је дуван био мој порок. Пошто су ме ухватили с цигаретом у руци усред школе, добила сам укор пред искључење, што је за моје родитеље био скандал прве класе.

Студије

Три факултета су се наша на мојој листи жеља за упис на студије. Психологија, новинарство и глума. Увек сам желела да осетим како изгледа живети више од једног живота, па сам без икаквог искуства покушала да упишем ФДУ и није ми успело. Да не бих изгубила годину, уписала сам новинарство на ФПН и одслушала прву годину са Ивицом Дачићем и осталим колегама. Стално сам се дружила с њим и с још једним колегом који је касније постао ДЈ. Њих двојица су били прилично упадљиви када се појаве заједно јер је Ивичин друг био јако висок па су их сви на факултету знали због тога. Следећег септембра смо престали да будемо колеге јер сам из другог пута уписала глуму. У деведесетим смо се Владе и ја јасно декларисали против Милошевићевог режима, али то ниједног тренутка није омело Ивицу да буде љубазан према нама кад год нас сретне.

Глума

На ФДУ су се у класи професора Миленка Маричића нашли и Ивана Жигон, Драган Јовановић, Срђан Милетић, Катарина Гојковић. Дешавало се да спавамо на факултету како бисмо се што боље припремили за сутрашње вежбе. Тада су нас Драган Јовановић и Срђан Милетић својим „понашањем“ доводили до суза. Имитирали су све и свакога. Индекс нам је био довољан да уђемо на представу било ког београдског позоришта, па смо слободно време проводили гледајући представе. Ноћу се излазило или у Звезду или на Академију. Обожавала сам Академију јер је била права „рупа“ са феноменалним концертима и невероватно гласним озвучењем. Много година касније када је Џони Деп отворио клуб „Вајпер рум“, рекла сам да нимало није оригиналан и да исти клуб у Београду постоји већ двадесет година.

Владе

Краљево је мало место па сам шетајући са другарицом неколико дана заредом на улици пролазила поред „највишег човека на свету“. Како ми радозналост није дала мира, једном сам га зауставила и питала: „Ко си ти?“ Он ми се насмејао и објаснио да је дошао да игра кошарку у Краљеву и да није највиши човек на свету. Излазили смо стално с истим друштвом и није ми био интересантан јер је био годину дана млађи од мене. Пошто је Владе прешао у београдски Партизан, једном је дошао у кафић на ФДУ где сам ја студирала и тада смо почели да се забављамо. Водила сам га на свирке у Академију и јако ми се допало што је духовит. Чини ми се да смо се смејали без престанка.

Венчање и Лејкерси

Сасвим случајно смо заказали венчање дан после драфта у САД и практично на свадби прославили његов прелазак у Лејкерсе, иако ја у том тренутку нисам тачно знала шта је то НБА. Поподне смо на једном београдском сплаву организовали ручак за родитеље, а увече су нам на журку дошли пријатељи. Пре него што смо кренули у Лос Анђелес, у суботичком позоришту сам неколико месеци сарађивала са Љубишом Ристићем и Радетом Шербецијом. Била сам почетница али никада нисам видела Шербецију да је

арогантан или без поштовања према млађим колегама. Напротив, радо нам је откривао тајне заната и бодрио нас.

Материнство

Свесно сам одабрала бригу о деци уместо бављења глумом у САД. Владе је у ишао на вишенедељне турнеје, па је на срећу образовање и васпитање моје деце зависило од моје енергије и усредсређености. Када је прешао у Сакраменто, две године смо се виђали само викендима јер нисмо хтели да деца мењају школу. Често ми није било лако, али сам веровала у своју самосталност у васпитању деце и срећу моје породице. Једном ми је Вупи Голдберг рекла да жена може све, али не у исто време.

Најважнија тројка

Многе холивудске звезде су ми се поверавале да су лоше изабрале у животу јер би све „Оскаре“ дале за једно здраво и срећно дете. Срећна сам што смо сина Луку добили још 1991. јер уживам у свакој секунди материнства. Матију три године касније. Петра се родила 1998, а усвојили смо је 1999. Имали смо доста перипетија око усвајања детета у Србији јер су нам због политичких ставова јако отежавали процедуру.

Породица

Породица је мени и Владу највеће богатство. Гледала сам како ми деца расту, доносе прве одлуке у животу, како се образују... и то је непроцењиво искуство. У Мадриду су ми у кући била деца са свих страна света јер су моји клинци ишли у интернационалну школу. Најзабавније им је било да њих двадесет, као у Бенетоновој реклами, спавају на поду дечје собе. Ја им правим клопу и они све ујутру поспреме. Лука је сада тинејџер, па су му фризура и сноуборд најважнији на свету. За први аутомобил у животу мораће да заради новац дајући часове скијашке обуке на Копаонику, јер сву децу учимо да само радом могу да стекну самопоуздање. Када су били мали, ја сам им правила ванилице које су они продавали у комшилуку и тако зарађивали паре за гладне у Африци. Хуманост је део њихових навика.

Бомбардовање

Када су почели да бомбардују Србију, наше комшије у САД су нам свакодневно спремале храну јер су знали да смо у кошмарном емотивном стању. Чак су понудили своје куће за Владове родитеље. Он је имао велику подршку јавности, а наш пријатељ Добривоје Танасијевић је у свом чувеном ресторану у Лос Анђелесу сазвао конференцију за новинаре на којој је упозоравао администрацију САД да ће поцепати амерички пасош ако се бомбардовање настави. То је био јако храбар гест. Људи у Србији о САД мисле искључиво према потезима њихове администрације. Обични људи тамо и те како умеју да буду солидарни.

Можеш и ти

Од када смо се пре шест месеци вратили у Србију да живимо, сазнали смо да 6.000 људи и даље живи по избегличким камповима. Од тада смо организовали кампању: „Можеш и ти“ у оквиру које простим позивом на одређени број неке од мрежа мобилне телефоније грађани Србије одвајају новац за куповину сеоских домаћинстава за те несретне људе по избегличким камповима.

Политичари

Кад год ми се неко од политичара не јави на телефон, нека зна да се није јавио људима по избегличким камповима. Не зовем их ја да се дружимо. Не смемо да дозволимо да

као друштво постанемо аутистични јер је то огледало немоћи. Годинама нам политичари причају да је транзиција крива за све, а не могу да реше проблем људи који и даље живе у избегличким камповима. Једино Драган Ђилас и Расим Љајић се искрено труде да нам помогну да неке људе избавимо из огромне туге. Избављамо их полако и нећу се умирити док им свима не обезбедим кров над главом, и то у њиховом власништву.

Антрфиле:

Хуманитарни рад

Већ шеснаест година се моја породица бави хуманитарним радом. Хонорар од сваке рекламе коју је снимио Владе Дивац отишао је у хуманитарне сврхе. Организација кошаркашких кампова у иностранству и Србији имала је хуманитарни карактер. Где год да смо живели, остављали смо паре за локалну заједницу. У Сакраменту смо руским емигрантима плаћали часове енглеског језика. Свуда на свету има социјалних случајева. Организовали смо акције у којима су Американци одвајали новац за помоћ људима у Србији за лекове и гардеробу.

Лична карта

Снежана Дивац је рођена 1967. у Краљеву. Студирала је новинарство на Факултету политичких наука и глуму на Факултету драмских уметности. Хуманитарним радом се бави већ шеснаест година. Мама је Луки, Матији и Петри.

PRESS CLIPPING

Понедељак 02.02.2009. год

ПОЧЕЛА ИСПЛАТА НАКНАДЕ

Дневник, 02.02.2009; Страна: 9

ЗА РАСЕЉЕНЕ С КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

Исплата привремене новчане накнаде за август, 2008. године почиње данас. Корисници накнаде - особе расељене с Косова и Метохије, новац могу да подигну на шалтерима свих пошта.

ТУГА

Курир, 02.02.2009; Страна: 5

Породице, самци, заборављени старци, али и неколико млађих људи којима је неопходна медицинска нега живе у трошној згради бивше Основне школе „Бранко Радичевић“ у северном делу Косовске Митровице

К. МИТРОВИЦА - У оронулој кући која је некада била Основна школа „Бранко Радичевић“ у северном делу Косовске Митровице већ више од десет година живе избеглице. Читаве фамилије, самци, заборављени и остављени старци, али и неколико млађих људи којима је неопходна медицинска нега. Некадашње учионице, тоалети, ходници и степениште - све изгледа застрашујуће.

Већина станара није расположена за разговор, а неки међу њима и не делују као да су у стању да га воде. Ту су и млађе породице, са четворо-петоро деце која су се овде родила. На разговор је пристао један од тих људи, Србин из јужног дела Митровице, који се представља као Богдан Крстић.

- Имам ја још имена - каже Богдан.

- Три имена има, а ниједно није право - додаје његова жена с тешко деформисаним ногама позивајући нас у „гарсоњеру“, како називају преуређену учионицу у којој живе. Док разговарамо, она пере веш у великом лавору - хладном водом, јер топле нема већ месецима.

- Али, ко оће да се купа, увек се снађе! Како су раније људи грејали воду на ватру, на казан. И ја, кад сам био у рату, загрејем флашу воде на сунцу па се поливам. Ови људи ништа неће да раде - замера Богдан комшијама.

- Био сам расељен у Бор. Осам-девет година сам био тамо, радио. Био сам у хотелу, у избегличком кампу, пет месеци смо били и под кирију... Био сам поносан, био сам у Србију! А кад сам радио разне физичке послове, нико није знао да сам с Косова. И као глумац сам радио неко време. Имам филмску фацу. Попио сам кафу с Катарином Радивојевић - много фина, све нормално прича - каже Богдан.

Док кува кафу, Богдан наставља причу о томе како је радио у Звечану и како сада прима минималац од 8.600 динара, а када среди папире, каже, добиће и косовски додаток, па ће то све заједно месечно износити 11.000. Ту живе још и његова мајка и брат, на другом спрату. На питање чему се надају и зашто су се вратили на Косово

ако је он ипак имао посао у Бору, Богдан објашњава како су му рекли за нови социјални програм за расељене, који би требало да почне да се спроводи априла 2009, а по којем би свако ко је остао без стана у јужном делу Митровице могао да добије сеоско домаћинство.

- Било каква кућица - каже он - да има мало баште около, па ће да је средимо, како смо и ово средили. Знаш ли ти на шта је ово личило кад сам дошао?! Али ко оће, може све да среди. Видела си тамо, онај клозет и све, како је прљаво и смрди. А видиш овде - све имамо. Све смо направили...

Антрфиле:

Сликају ме ко мајмуна

У приземљу, на самом улазу у бившу школу, живи средовечни господин који је, судећи по нагласку, избегао из Хрватске. Он излази бос из свог "апартмана" и по хладном бетону одлази до тоалета. Не жели да разговара с новинарима.

- Нема ништа од тога, сликају ме ко мајмуна! Ту сам са женом, сад смо се раставили и она живи преко пута - објашњава неодређено показујући некуд ка дну ходника, одакле истрчава мршава женица која се непрестано кикоће трчкарајући кроз ходник и повремено се кријући иза врата.

ВЛАСТ НАС ПОТПУНО ЗАБОРАВИЛА

Правда, 02.02.2009; Страна: 6

Стана Адамовић која са својом кћерком Радојком живи у земунском насељу Бусиње болује од Паркинсонове болести. Оне живе у тешким материјалним условима у малој кући без икаквих примања за живот. Избегли су у Србију из Двора на Уни и од тада држава на њих није обраћала пажњу.

Кућа породице Адамовић је мала и приземна. У ној нема много просторија, а готово све собе су хладне јер немају новца за грејање. Уместо паркета, под куће је прекривен бетоном, чије сивило и хладноћу само по неким деловима прикривају одрпане стазе, делови тепиха и картон. То није довољно да у зимским условима у ову малу кућу унесе део топлоте. **Соба у којој лежи Стана Адамовић је хладна, а једна старија пећ на дрва одржава неку малу температуру. Стана већ у поодмаклим годинама, нарушеног здравља лежи на троседу и тешко проговара.** Оно што смо чули од ње јесте да је поздравила госте и да их је замолила да седну. Тешко говори и у хладној просторији лежи прекривена са неколико ћебади и дрхти. Њена кћерка Радојка већ дуже времена не ради, јер како каже није могла да остави болесну мајку која није у стању да се брине сама о себи.

- Мајка и ја саме живимо у овој малој кући. Немамо никога! Пребегли смо из Хрватске и када смо дошле у Србију нешто сам и радила. Примања ми ни тада нису била велика, али некако се живело. Морала сам да оставим посао јер ми је мајка много болесна. Када не бих била уз њу питање је каква би је судбина задесила огорчено прича Радојка. Она додаје да тренутно са мајком живи без икаквих примања и било чије помоћи.

- Немамо новца ни за основне потребе, не знам како ћемо даље. Једва преживљавамо - са сузама у очима Радојка описује ситуацију у којој се налази.

Она је рекла да им држава није дозволила да добију држављанство Србије.

- Ето, живимо у Србији, а немамо ни држављанство. Већ одавно смо предали захтев али још ништа нема. Надам се да ће то ускоро бити решен. Правници из СНС обећали су да

ће се заузети за наш случај. Хвала им јер су се они једини сетили да постојимо. Донели су нам иомоћ у храни и средствима за личну хигијену. То је велика помоћ, али довољна само за неколико недеља рекла је Радојка.

Антрфиле:

Држава да помогне угрожене

Члан председништва СНС Небојша Стефановић посетио је избегличку породицу Адамовић и рекао да Србија не сме да има пречег посла од помагања свом народу, а посебно онима који су у протеклом периоду били принуђени да напусте своје домове. **- Држава мора да покаже много више бриге, а носиоци јавних функција да схвате да нису ту да би узимали новац од грађана и богатели се на њихов рачун, већ да својим радом омогуће лакши живот, нарочито онима којима је помоћ неопходна. Свима треба да се обезбеди нормалан живот, а не само онима који су блиски властима и оних који су на неким функцијама.** Нису њих грађани на те функције због тога бирали већ да се обезбеди бољи живот за све нас - рекао је Стефановић. Поред Стефановића, породицу Адамовић су обишли члан Председништва Српске напредне странке Зоран Бингулац и чланови земунског општинског одбора те странке и том приликом су им уручили неколико прехранбених и пакета за личну хигијену.

БРИГА О НАЈУГРОЖЕНИЈИМА

Глас Јавности, 02.02.2009; Страна: 2

БЕОГРАД - Члан председништва Српске напредне странке Небојша Стефановић изјавио је јуче да ће та странка учинити све да „присили“ државу и локалну самоуправу да покажу већу бригу према социјално угроженом становништву, јавила је Бета.

- Држави не сме ништа да буде прече од тога да помаже људима, посебно онима који су протерани са својих огњишта - казао је Стефановић у приградском насељу Бусије, током обиласка породице Стане Адамовић, која нема прихода јер ћерка мора да брине о мајци оболелој од Паркинсонове болести.

PRESS CLIPPING

Уторак 03.02.2009. год

ПОМОЋ ДЕСЕТОЧЛАНОЈ ПОРОДИЦИ СА КОСОВА

Политика, 03.02.2009; Страна: А9

Десеточлану породицу Милошевић која је дошла са Косова и Метохије и сада живи у селу Доњи Адровац код Алексинца, јуче су посетили потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић и комесар за избеглице Владимир Цуцић.

Милошевићи живе од сезонских прихода, дечјег и материјалног додатка од 10.300 динара. Отац Љубомир некада је радио у фабрици „Семенска” у Клини, а данас је без сталног запослења. „Кућа у којој тренутно живе је немалтерисана, без воде, купатила, без електричних инсталација и не задовољава најосновније услове за нормалан живот”, наводи се у саопштењу из кабинета потпредседника владе Јована Кркобабића. У наредних месец дана породица Милошевић уселиће се у нову кућу у истом селу, а уз њу ће добити и више хектара земље.

БИЈЕЛИЋИ ПРЕТИЛИ САМОУБИСТВОМ

Правда, 03.02.2009; Страна: 6

СОЛИТЕР У УЛИЦИ ПЕРЕ ТОДОРОВИЋА ПОНОВО ПОПРИШТЕ ПОРОДИЧНЕ ДРАМЕ

Солитер у Улици Пере Тодоровића 34 на Бановом Брду, поново је био попреште праве драме: неколико десетина полицајаца држало је 13спратницу под опсадом, док су њихове колеге из стана одвеле Ану и Симу Шуицу са лисицама на рукама, а њихове две ћерке оставили у стану, док их потпуно нису иселили. У исто време, станари из стана број 43, Мирко Бијелић и његов син Петар, које је чукаричка полиција већ неколико пута покушавала да избаци из стана, претили су самоубиством. Док су из стана породице Шуица износили намештај и ствари, не дозвољавајући ником осим станара да уђе у зграду, Петар Бијелић стајао је на прозору стана на 12 спрату, спреман да скочи уколико полиција покуша да уђе у његов стан, а његов отац Петар био је спреман да се запали.

- Не смеју ништа криминалцима, али нама могу да раде шта хоће. Ја сам шест пута рађаван, као и многи станари ове зграде који су у Хрватској остали без ичега, и сада нас још усред зиме избацују на улицу, као да смо највећи злочинци. Јесте да смо се ми овде уселили зато што нисмо имали куд, али смо уредно плаћали и закуп ДИПОСу и све комуналије. Нема станара који на име трошкова за ове станове од 1991. до данас није платио 50.000 евра. Не тражимо ми да нам неко поклони ове станове, хоћемо да их откупимо, али очигледно је добро организована мафија бацила око на ову зграду, и зато избацују нас - рекао је Урош Војводић, један од станара зграде.

Антрфиле:

Шуицина прича завршена

- Немам шта да вам кажем, све сте видели! За мене је ова прича завршена, али нека бар буде поука осталима које чека иста судбина. Упорно смо позивали медије, и осим ретких изузетака нико се није одазивао. А од надлежних нико није хтео ни да нас саслуша. За мене је сада касно - изјавио је за "Правду" Симо Шуица, кога су пустили из полиције пошто су из стана избацили ствари и две ћерке.

Канистром на полицију

- Бескрупулозност коју манифестују извршиоци је невероватна. Демократија је прича за будале, постоји само гажење сваког људског права - рекла је узнемирена станарка, док је са неког од високих спратова према земљи летео празан канистер. Станари су тако реаговали на одлуку полиције која се од зиме и ветра склонила у улаз зграде, али то није дозвољавала и новинарима.

УХАПШЕНИ ИЛЕГАЛЦИ ИЗ СРБИЈЕ

Дневник, 03.02.2009; Страна: 13

АКЦИЈА ПОЛИЦИЈЕ У МАЂАРСКОЈ

Група од 57 албанских и српских илегалних имиграната ухваћена је јуче у јужном делу Мађарске у две одвојене акције, саопштила је полиција. Погранична полиција ухватила је групу од 39 Албанаца, укључујући и 22 деце на фарми у близини Морахалома, на југу Мађарске, изјавио је за мађарску новинску агенцију МТИ портпарол полиције Јанош Пал. Он је рекао да су сви они поднели захтев за добијање статуса избеглица. На другој локацији у близини Солта, пронађени су 16 одраслих Срба и Албанаца и двоје деце.

ОЛОВО И ДАЉЕ ТРУЈЕ РОМЕ

Пресс, 03.02.2009; Страна: 19

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Невоље више од 200 ромских породица са више од 700 житеља у ромским камповима Чесмин луг и Остероде на периферији северног дела Косовске Митровице не престају ни данас, 10 година после протеривања из јужног дела града, где их је живело 7.000 у насељу Расадник. Оближња „Трепчина“ индустријска депонија пирита даноноћно трује Роме, а нарочито децу. Тровање се завршава и смртним случајевима, што је алармирало Светску здравствену организацију УНХЦР, али и лекаре из Митровице и Београда да се позабаве овим проблемом.

Јавност је посебно шокирана откад је амерички активиста за људска права Пол Полански, после десетак посета и истраживања о тровању оловом ромске деце у Косовској Митровици и Звечану, објавио књигу о томе, са констатацијом да је од 1999. до 2008 године у овим местима умрло 77 ромске деце од последица тровања

оловом.

- Ово је најгоре тровање деце оловом у Европи. Ради се од 40 до 50 милиграма по децилитру, па и више од 100 милиграма по децилитру олова у крви, што је превише - казала је шеф регионалне канцеларије СЗО за Србију Дорит Ницан. Због тровања оловом ромске деце Светска здравствена организација је 2004. године препоручила евакуацију ромских насеља Чесмин луг и Житковац, које је УНХЦР изградио као привремена насеља 1999. године. Маја месеца 2008. године УНХЦР је одговорност за избегличке ромске кампове препустио косовским властима. У једномесечном опсежном истраживању тровања оловом ромске деце у марту 2005. године здравствени радници СЗО и Центра за истраживање Српске академије наука установили су да је свако од 63 испитана ромска детета, узраста од шест месеци до осам година, имало више од 650 микрограма олова по литру крви, а забележени су случајеви присуства олова од чак 2.239 микрограма. Оволико присуство олова у крви незабележено је до сада у свету. Истраживања су показала да је и у Житковцу и у Чесмином лугу непобитно утврђено постојање акутног и хроничног тровања оловом ромске деце. Здравствени радници СЗО и Центра за научна истраживања САНУ препоручили су да се сва деца која имају изнад 200 микрограма олова по литру крви клинички лече, а она изнад 100 микрограма евакуишу из ових насеља. До данас то није урађено.

Представник Рома у северном делу Митровице Елизабета Бајрами каже да Роми у овим насељима живе у понижавајућим условима, да се хране из контејнера и да је у задње две године само једном дошла хуманитарна помоћ од једне данске хуманитарне организације. Како сада ствари стоје, тешко да ће доћи до исељавања људи из насеља у којем су животно угрожени.

Ипак, има и оних који имају сасвим другачији поглед на ову ситуацију. Др Зоран Савић из Здравственог центра у Косовској Митровици тврди да је све преувеличано и да је од 300 деце којима је узимана крв за анализу због присуства олова у 2006. и 2007. години само код њих 45 пронађено олово у крви изнад максимално дозвољене концентрације.

ПОД КАРТОНОМ НА МИНУС 30 Вечерње Новости, 03.02.2009; Страна: 35

РОМИ СА КОСОВА ТЕШКО ЖИВЕ У СЈЕНИЦИ

СЈЕНИЦА - Око 200 Рома својевремено прогнаних са Косова и Метохије још преживљава у картонским баракама на Факовића брду код Сјенице, где су се температуре ове зиме спуштале и до 30 испод нуле. Само захваљујући срећи, сви су преживели, али опасност од нових мразева још није прошла, јер на Пештеру зиме трају до априла.

Много деце је овде рођено. Недостају им храна, одећа, обућа, огрев, лекови... Хуманитарна организација „Адра“ недавно им је уручила пакете са храном, помаже им и Црвени крст, а сјенички пројекат „Како против сиромаштва“ тражи начин за њихово трајније збрињавање.

Осмочлана породица Шемић из Призрена, иако је изгубила све, успева да преживи и у Београду

Одрастање само с мамином платом. За најмлађе, Теодору и Николу, нема ни дечјег додатка

МНОГОБРОЈНЕ породице све су ређа слика у Србији. Шемићи, Наташа и Ранко, који имају шесторо деце, о томе, међутим, не размишљају. У тесном стану на Раковици, они немају ни седам квадрата по члану породице. Донедавно, било им је још тесније, јер су са осморо Шемића живели и Наташини родитељи. Чим су обезбедили нешто новца, оставили су им стан, а себи и најмлађој ћерки купили мањи.

Шемићи су у Београд стигли са Косова и Метохије. Потичу из једне од најугледнијих породица у Призрену. Тамо им је остало све. Кућу су им спалили а стан у центру града узурпирани. Ранко је био управник дома војске, а Наташа асистент на Грађевинском факултету.

- Скоро ће деценија откако смо избегли - прича Ранко (42). - Једва смо живе главе извукли. Тамо се родило наше четворо старије деце. Михаило је имао само месец дана када смо морали да бежимо. У Београду су нас стигле нове муке, дуго смо били подстанари, мењали газде и насеља.

Наташа (40) каже да је највише разумевања имала код оних који знају да су деца највеће људско богатство:

- У Београду сам родила још двоје, Теодору и Николу. Сва су нам деца рођена из љубави. Браћа и сестре се између себе много воле и добро слажу. Имамо две мање спаваће собе. У једној су браћа, у другој сестре, а нас двоје спавамо у дневној соби. Јесте тешко, али се сналазимо. Гардеробу не бацамо, када једно дете израсте, носи је друго. И Ранков брат има четворо деце. Његова супруга, моја јетрва, иначе рођена Београђанка, давала је гардеробу своје деце нашој. И моја средња сестра размењивала је ствари своје деце с нашом.

- Шемићи се не јадају, иако немају никаквих бенефиција. Правилник „Инфостана“ о субвенцијама не предвиђа попуст за породицу са више од четворо деце. Слично је и у обданишту у којем је сада најмлађи Никола. Исто је и са дечјим додатком. Имају га за старије четворо, али не и за пето и шесто дете. Када су га затражили за двоје најмлађих, објашњено им је да могу да рачунају само на додатак од по 130 динара месечно. Тако прописује закон.

И Ранко и Наташа су до прошле године били без посла. Онда, почетком априла, Наташа је конкурисала за грађевинског инспектора у општини Савски венац. Колегиница са више искуства била је у предности у односу на њу, али је комисија предложила председнику општине да приме и Наташу, мајку шесторо деце. Под уговором на одређено време, ради већ други пут, и нада се да ће добити стални посао. Основна школа „Никола Тесла“ у Раковици поклања Анђели, Михаилу и Теодори бесплатне уџбенике. Деца имају одличан успех, па се о њима прича, не само међу ђацима и наставницима, већ и родитељима.

Једини сигуран месечни приход ове породице је Наташина плата од 40.000 динара. Зато додатно зарађује Ранко. Не бави се наставничким послом, за који се школовао, али, као познати певач изворног народног мелоса с Косова и Метохије, често пева на свадбама и другим веселима. Песма му помаже, а породица се одржава, каже са осмехом на лицу домаћин ове засад осмочлане породице.

Антрфиле:
ПОДМЛАДАК

НАЈСТАРИЈИ од подмлатка Шемића је Огњен (18), матурант 13. београдске гимназије, а Зорана је две године млађа и похађа други разред Средње техничке школе. Имају и троје основаца - Анђелу (11), Михаила (9) и Теодору (7). Двоипогодишњи Никола иде у вртић, а поред браће и сестара, често га чува деда.

БАЛКАН БЕЗ ДРЖАВЕ ЛИДЕРА

Политика, 03.02.2009; Страна: А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: КАКО ДО БОЉИХ ОДНОСА НА ЈУ ПРОСТОРУ

Међусобни економски, културни, спортски и други односи бивших југословенских република су много бољи од политичких односа. Мада се и политички односи, не рачунајући односе са Србијом, могу окарактерисати као нормализовани. У исто време, Србија, са изузетком донекле Македоније и БиХ односно Републике Српске, има лоше политичке односе са бившим југословенским републикама. Ови односи су оптерећени, пре свега, ратним распадом бивше заједничке државе.

Србија нема искуство оружаних сукоба са Црном Гором и Македонијом. Али у случају Македоније, због несналажења у новонасталој ситуацији, у којој је Србија само једна од малих држава а не „лидер Балкана“, Београд је, почевши с Милошевићем, водио политику која га је све више удаљавала од Скопља. Тако се догодило да, први пут у новијој историји, Србија није релевантни актер у македонској политици. Такође, политичари из Београда су успоставили боље односе са губитничком страном у политичким сукобима у Црној Гори, и тако су нанели тежак политички пораз и себи и Србији. То је појачало својеврсну психо-политичку фрустрацију политичара из Београда која их спречава да нормализују односе са Црном Гором и успоставе тесно стратешко партнерство.

Кад су у питању односи БиХ, то јест Федерације БиХ, Хрватске и, у мањој мери, Словеније са Србијом, они су оптерећени ратом, жртвама, штетама међусобног насиља и стотинама хиљада избеглица. У БиХ је проблем додатно отежан тиме што се политичари бошњачке националности не мире с постојањем Републике Српске и посебним везама које Београд, на основу Дејтонског споразума, одржава са Бањалуком. Косово је само по себи драма у којој се савремени српски политичари не сналазе најбоље. Поред дубоке међуетничке подељености, Косово је део глобалног одмеравања снага великих сила, односно САД и ЕУ, на једној, и Русије, на другој страни. У том одмеравању снага кључно је питање статуса, а проблем Србије је у томе што њено руководство потцењује значај Косова за Запад, а посебно страх водећих сила Запада од неуспеха политике НАТО-а у овом сукобу.

Од јесени 2006. Београд је своју „одбрану Косова“ ставио у руке Москве, која је изврсно искористила неусаглашеност ставова Вашингтона и Брисела и одсуство јасне стратегије Србије – да би ојачала своју укупну геополитичку позицију. Досадашњи етнички сукоби на Балкану и Закавказју показују да би НАТО, односно ЕУ и САД, с једне, и Русије, с друге стране, могли да, на нивоу принципа, подрже право на самоопредељење и да, у пракси, „занемаре“ територијални интегритет. Наравно, кад се намире у својим основним интересима – проширењу економске и енергетске сарадње ЕУ и Русије, као и дефинисању нове стратешке

сарадње НАТО-а и Русије. Формула овог договора Русије и НАТО-а највероватније ће гласити: свако нека чисти у свом најближем окружењу! Београд би, са своје стране, морао да се помири с чињеницом да је Србија у најновијем свету земаљском део дворишта НАТО-а.

Гесло власти Србије: „И ЕУ и Косово“, може бити од користи све док нема договора Москве, Брисела и Вашингтона. После тога – не вреди. Усуд је да је статус Косова судбински тест за демократске снаге у Србији. Пристанак на отцепљење Косова излаже демократске снаге опасности да буду свргнуте, а ако не нађу заједнички језик са ЕУ око Косова то ће бити једнако одустајању од догледног чланству у Унији. Овде је кључно питање да ли ће, када, на којој основи и с којом ценом Србија ојачати своје везе с НАТО-ом, ЕУ и САД а да не наруши стратешко партнерство с Русијом. Вођства свих бивших југословенских република су – на начелном нивоу – за укључивање у ЕУ.

С изузетком Србије, све бивше југословенске републике су у НАТО-у или ће то бити за годину-две. Међутим, последње две владе Србије причају о „војној неутралности“, али би да остану у Партнерству за мир.

Све у свему, Србији је потребна нова политика, а за то су потребни: прво, развијена и на стварности заснована визија и стратегија развоја у 21. веку и, друго, политичко вођство које је на нивоу државничке одговорности за реализацију ове визије. Охрабрујуће је то што из самог врха власти (од председника Тадића) стиже порука о потреби за развојном стратегијом, али је забрињавајући однос према онима који јавно подрже ту идеју.

Што пре власти Београда пређу у реалност 21. века, то ће брже и потпуније одговорити на мегатрендове и изазове овог века и потпуније задовољити националне и државне интересе Србије. *Председник Клуба 21

ТВ МРЕЖА БЕЗ ГРАНИЦЕ ТВ МРЕЖА БЕЗ ГРАНИЦЕ

Политика, 03.02.2009; Страна: РТ1

Један од нових пројеката ПГ „Мрежа“ посвећен је збивањима у републикама бивше СФРЈ и бави се нерешеним питањима имовине, избеглица, људских и мањинских права

И у 2009. години продукцијска група „Мрежа“, чији је директор и главни и одговорни уредник Лила Радоњић, наставља са продукцијом и емитовањем добро познатих програма као што су магазин „ТВ мрежа“, ток шоу „Утисак недеље“ и дневна петоминутна емисија „Евронет“. Подсећамо да их можете гледати на програмима Радио-телевизије Србије, ТВ Б 92, ТВ Студио Б, на локалним станицама у Србији, јер већ дванаест година прате политичке и друштвене догађаје, феномене, процес европских интеграција и да су за то њихови новинари крајем 2008. поново награђени на конкурс Канцеларије за европске интеграције. Сада у ПГ „Мрежи“ најављују и низ нових пројеката.

Иако са нашим суседима делимо сличне проблеме и начин живота, гледаоци у Србији немају често прилику да то виде и на екрану. Тај недостатак у програмској понуди инспирисао је тим ПГ „Мреже“ (Биљана Ђогић, Раде Ранковић, Бобан Трајковић, Владимир Мићуновић и Славен Миљуш) да у оквиру своје редовне емисије „ТВ мрежа“ (уторак, 20.00, РТС 2) једном месечно емитују серију „Мрежа преко граница“. Осим информација о свакодневном животу и стандарду наших суседа,

пажња ће бити посвећивана и неким још увек нерешеним питањима: имовина, избеглице, људска и мањинска права.

„Мрежа преко граница” извештаваће како се суседне земље носе са транзицијом, приватизацијом, како се боре против корупције, организованог криминала, све учесталијег насиља међу младима, говориће се и о реформама здравствених и образовних система, као и процесу европских интеграција. Прва емисија из овог циклуса стиже у марту.

У току је и визуелни редизајн „Евронета”, а документарна серија „Вршњаци” о младима у региону, и даље се емитује на локалним станицама Србије. У осам епизода, млади са југа Србије, из Војводине, Београда, са Косова и из Црне Горе износе своја размишљања о осам, за њих важних, тема. У емисијама се говори о музици, политици, религији, образовању, насиљу, патриотизму и предрасудама.

Из „Мреже” најављују да их у овој години чека и пуно рада на унапређењу дебате у јавности о питањима социјалне искључености, пошто је тим из Србије, у којем је ПГ „Мрежа” медијски партнер, победио на европском конкурс у „Прогрес”. Носилац овог пројекта је Министарство за рад и социјална питања, а у тиму се налазе и Републички и покрајински заводи за социјална питања. Србија је овом важном европском програму приступила крајем 2007. и од тада може да конкурише за средства из тог програма, намењена првенствено за остварење циљева из европске социјалне агенде која се тичу запошљавања и социјалне солидарности.

– Осим наведених пројеката, важно је рећи и то да ће ПГ „Мрежа”, заједно са ТВ академијом, у 2009. наставити да активно ради на едукацији новинара – каже Маја Дивац, извршни директор „Мреже”. – ТВ академија, коју смо основали пре нешто више од годину дана, ускоро ће расписати конкурс за упис треће групе полазника, а у плану је и наставак едукације новинара широм Србије.

ХРВАТСКА СТРЕПИ И ОД ХОЛАНДИЈЕ

Политика, 03.02.2009; Страна: А4

У Загребу верују да би пут у ЕУ, поред Словеније, могла да им закочи и непотпуна сарадња с хашким судом у вези са суђењем генералима

Загреб, 2. фебруара – Док се још увек безуспешно натежу са Словенијом око спорног дела међудржавне границе у Пиранском заливу, због чега им северни сусед и бивши савезник из протеклог рата у којем је нестала Југославија блокира даљње преговоре о приступу Европској унији, у Загребу све отвореније испољавају страховање да би слично могла да поступи и Холандија (наводно и уз подршку Велике Британије), али из сасвим другачијег разлога.

Холандија је, наиме, позната као „најтврђа” земља у погледу вредновања сарадње с трибуналом, што већ дуже времена показује у односу на Србију којој блокира даље приближавање ЕУ док год у потпуности не испуни обавезе према хашком суду, односно док не изручи и преостале оптуженике Ратка Младића и Горана Хацића без обзира на то да ли уопште има појма где се налазе и ко их скрива. **Имајући такав пример пред очима, разумљива је стрепња службеног Загреба од става Холандије према Хрватској, јер ни Загреб – како је и службено објављено – не испуњава у потпуности обавезе према трибуналу, и то у погледу достављања тражених докумената неопходних на суђењу тројници хрватских генерала Готовини, Маркачу и Чермаку. Ради се о артиљеријским дневницима ХВ из времена**

војне акције „Олуја”, из којих би се најбоље видело како је вршено гранатирање Книна и других места у Крајини приликом напада ХВ почетком августа 1995, односно да ли је било прекомерног гранатирања да би се потерало становништво у избеглиштво, како то сматра хашко тужилаштво.

Да испуњавање те обавезе Хрватске није у реду указао је извештај Европске комисије још у новембру прошле године, половином децембра на то је упозорио и главни хашки тужилац Серж Брамерц у свом извештају Савету безбедности УН, а после неколико дана на то је озбиљно скренуо пажњу и повереник ЕУ за проширење Оли Рен у интервјуу „Глобусу” рекавши јасно да „што се пре артиљеријски дневници нађу, то ћемо брже окренути ту страницу” (односно отворити преговоре о преосталим поглављима споразума о прикључивању ЕУ).

Ријечки „Нови лист” на ову тему се обратио холандској амбасади у Загребу и данас објавио њен одговор у којем се не каже конкретно да ли ће та земља допустити или блокирати отварање преговора о правосуђу, али се понавља њен познат став да „пуну сарадњу с хашким судом” Холандија сматра „битним условом за даљи напредак земаља југоисточне Европе према чланству у ЕУ”.

При томе се истиче: „Поглавље 23. врло је важно пошто се бави владавином права и основним правима. То су кључна питања повезана са главним вредностима Европске уније. Због тога има пуну пажњу свих земаља чланица, не само Холандије.” Холандија, надаље, у том одговору подупире улазак Хрватске у ЕУ, али „жали што је Загреб само делимично испоштовао судски налог и што кључни документи (повезани са случајем генерала Готовине, Чермака и Маркача) још увек недостају”, па се „надају да ће пуна сарадња бити успостављена без одгађања”.

Ријечки дневник преноси и мишљење из „извора блиских влади” да је споменуто поглавље „веома важно за ЕУ и за будућа проширења”, односно да ће у расправи о том поглављу чланице ЕУ „поставити критеријуме за отварање преговора који ће вредети и за све земље које ће доћи после Хрватске”.

PRESS CLIPPING

Среда 04.02.2009. год

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА ЗА КУЋЕ

Куир, 04.02.2009; Страна: 15

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Републички комесаријат за избеглице доделио је општини Петровац на Млави 1,5 милиона динара помоћи, за набавку грађевинског материјала намењеног избеглим и интерно расељеним лицима са боравиштем на територији ове општине. Реч је о помоћи која ће бити распоређена на четири најугроженија корисника, којима ће припасти по 375.000 динара. Услов је да се добијена средства уложе у набавку грађевинског материјала за завршетак започете градње или у адаптацију већ постојећих стамбених објеката.

СТАНОВИ

Вечерње Новости, 04.02.2009; Страна: 31

СВИЛАЈНАЦ - Општина Свилајнац расписала је оглас за расподелу 14 станова избеглим лицима који живе не подручју ове општине, а немају решено стамбено питање. Реч је о становима чија је изградња у току, а финансирају је невладина организација из Грчке „Европска перспектива“, УНХЦР, Комесаријат за избеглице и општина Свилајнац, која је обезбедила локацију и комплетну инфраструктуру. Станови имају од 32 до 46 квадрата.

СРБИЈА ТРАЖИ ПРИТИСАК НА ХРВАТСКУ ЗБОГ ИЗБЕГЛИЦА

Политика, 04.02.2009; Страна: А8

Неопходно коначно решити проблеме са одузетим станарским правима, радним стажом, пензијама, обновом имовине, проналажењем несталих...

У овом тренутку у Србији живи око 300.000 избеглица којима је и даље неопходна помоћ. Близу 100.000 су расељена лица из Хрватске и из Босне и Херцеговине, међу којима има много оних који ни после 17 година нису успели да реше своје прогнаничке муке. Управо због ових бројки наша земља се налази на листи пет земаља са дуготрајном избегличком кризом у свету и са највећим бројем избеглица и расељених лица у Европи. Имајући ове бројке у виду, Антонио Гутереш, високи комесар Уједињених нација, на Конференцији о дуготрајним избегличким кризама, која је одржана у Женеви крајем прошле године, поставио је Србију на листу приоритета за ову годину. На конференцији, којој је присуствовала наша делегација, а коју су предводили Јован Кркобабић, потпредседник владе, и Владимир Цуцић, комесар за избеглице, отворени су проблеми у вези са остваривањем права избеглица, повратника у Републику Хрватску.

Том приликом Кркобабић је изложио да су проблеми с којима се суочава Србија одузета станарска права, конвалидација радног стажа, доспеле и неисплаћене пензије, обнова имовине, решавање инфраструктурних проблема у срединама повратка, учешће избеглих и прогнаних Срба у транзицији и приватизацији, повратак пољопривредног земљишта, проналажење несталих лица, суђења за ратне злочине... Приступ индивидуалним правима у земљама порекла за све избеглице без дискриминације од суштинске је важности и само на тај начин може да испуни своје обавезе и допринесе стабилизацији региона, објаснио је на Конференцији у Женеви Кркобабић и посебно подвукао да Србија остаје посвећена Сарајевском процесу уз пуну међународну подршку УНХЦР-а, ОЕБС-а и Европске комисије.

Како су нам у Комесаријату за избеглице Републике Србије објаснили, на истој конференцији био је предвиђен дијалог који је делегација Хрватске одбила. „Због дуготрајности проблема изузетно је важно да се без даљег одлагања разговара о свим отвореним питањима, сматрамо да је неопходно интензивно ангажовање међународне заједнице. Без њих, у овом тренутку није сврсисходно билатерално преговарање са Републиком Хрватском”, наводи се у допису Комесаријата за избеглице Србије „Политици”.

Они сматрају да је један од најзначајнијих фактора за дуготрајну избегличку кризу у нашој земљи неспремност Хрватске да на задовољавајући начин реши проблеме повратка индивидуалних права избеглих лица, а која се тичу пре свега повратка имовине и станарских права.

У Србији живи значајан број избеглица које су заинтересоване за повратак у Хрватску, под условом да им се за то обезбеде услови у складу са Сарајевском декларацијом и ратификованим међународним законима и конвенцијама. Зато је Јован Кркобабић у Женеви посебно нагласио да би враћањем личних права кроз надокнаду за отету или уништenu имовину, избеглим и протераним из Републике Хрватске било много лакше да се одлуче за једну од опција – повратак или истинску интеграцију.

Заједнички подаци Комесаријата за избеглице, Републике Србије и УНХЦР-а показују да је Србија током претходних 17 година пружила уточиште за 850.000 људи угрожених ратом. Република Србија је вероватно светски рекордер када се говори о интеграцији избеглица, уложена су значајна материјална средства за подршку избеглицама, у њихов смештај и исхрану, здравствену заштиту, школовање, куповину преко 8.000 станова за породице избеглих. Међутим, још постоје они који се налазе у колективним центрима, а и таквих је око 6.500.

– За прихватање и збрињавање избеглица издвојено је укупно око 250 милиона евра (42 милиона за смештај у колективним центрима, 72 милиона за здравствену заштиту и око 150 милиона за образовање). Процес локалне интеграције је финансиран сумом од 56 милиона евра (34 милиона за инфраструктуру за различите типове пројеката стамбене изградње финансиране од стране различитих донатора и 22 милиона за изградњу стамбених јединица). Обезбеђене су 7.844 стамбене јединице кроз различите видове стамбеног збрињавања – сумирали су резултате у Комесаријату за избеглице. Укупна сума, неопходна да се осигура трајно решење за најугроженије избеглице, а реч је о 21.000 људи, износи 188 милиона евра. Србија је већ одлучила да у те сврхе издвоји око 4,2 милиона евра у оквиру свог буџета за 2009. и 2010. годину. – Наша земља тренутно користи кредитне линије у циљу пружања додатне помоћи у решавању стамбеног питања избеглица (10 милиона евра планирано је преко Банке за развој Савета Европе). У Војводини је основан Фонд за избеглице који издваја седам одсто годишњег

покрајинског буџета за пружање помоћи избеглицама и њиховој интеграцији и повратку – објаснили су у Комесаријату.

РЕГИОН НЕДОВРШЕНОГ МИРА

Политика, 04.02.2009; Страна: А14

КАКО ДО БОЉИХ ОДНОСА НА ЈУ ПРОСТОРУ

Када је реч о бившем простору Југославије нема лаких питања, јер сва дотичу тешка, а неразрешена искуства, спорове дугог трајања, међусобно испостављене кривице и оптужбе. Реч је о региону недовршеног мира. Престанком насиља и ратова није подвучена црта којом се смишљено спречава, или бар отежава, снажно мешање прошлости у послове реконструкције и уређивања региона. Питање изградње бољих односа на простору бивше ЈУ је, дакле, смештено у помешана времена и у готово надреалној смеси интереса, прагматизама, дозиране добре воље у прилог сарадње и разухњених препрека њеном успостављању. Надреалност се може илустровати чињеницом да мафије региона, као главни бенефицијери неуређености постојећих држава и распрострањене корупције, одлично сарађују за разлику од политичких елита. Ледени прагматизам се пак обелодањује у чињеници да док се проблеми повратка избеглица, имовине, пензија итд. тромо или никако не решавају дотле се економска рационалност сарадње пробија и шири.

Међу многим препрекама успостављању бољих односа испречила се и борба сваког од актера за потпуну реконструкцију своје ближе и даље прошлости, уз нова херојска тумачења властитих улога. На то се надовезује и жестока борба за ексклузивно тумачење природе недавних сукоба, за право на расподелу улога жртве и кривца. На делу је борба за нови, самосвојни идентитет, али борба која истовремено ни најмање не искључује беспоговорну послушност и подређеност спољним налозима, и притисцима (на пример, притисцима да се призна независност Косова) моћних глобалних актера. У потрази за идентитетом заправо се испољава амбивалентан однос према региону. Регион као да је мање природно, логично средиште идентитета, а више наметнути простор злехуде географске случајности. У ривалству за спољну наклоност ствара се неприродна дистанца према свему што би упућивало на (западно)балкански, тј. заједнички регионални идентитет.

Регионалној збrcи делом доприносе и спољни актери који једном руком улажу економска и политичка средства у прилог регионалној сарадњи, а другом је отежавају. Сарадња је отежана инсистирањем и спољних актера на једностраним и поједностављеним тумачењима сукоба и своје улоге у распаду Југославије, као и недоследном политиком након завршетка сукоба.

У светлу постојећих заплета не преостаје ништа друго него, на трагу идеје Ј. Галтунга о трансформацији сукоба, проналазити просторе сарадње по страни кључних неслагања и нерешених сукоба/спорова. Другим речима, комбиновати активну усредсређеност на реално могуће облике сарадње и спонтану обнову веза коју ће донети паметнији и великодушнији припадници нових генерација.

Борба за боље односе, међутим, као и за повољније решавање спорних питања која су од значаја за Србију, захтевају темељно преуређивање њеног унутрашњег простора, државотворну усредсређеност, заокрет ка изградњи озбиљног и ненарушивог унутрашњег консензуса око виталних државних интереса и приоритета, улагање активног напора да се скине стигма колективне кривице, пронађе властита делотворна

формула, превладавање унутрашње економске и социјалне кризе без слепог подлегања доминантним идеолошким догмама. Хаотична, изнутра посвађана, немоћна држава не може да буде равноправан, респектабилан регионални актер. Самопоштовање и самопоуздање мора да се поврати радом на властитом уљуђивању и улагањем додатних напора да се побољша сопствена позиција и у ширем међународном окружењу, „играњем на више жица“. Ширењем свог међународног упоришта и мреже сарадње смањује се зависност од (ужих и ширих) регионалних произвољности и неизвесности, а повећавају унутрашњи мотиви за равноправну сарадњу у непосредном окружењу. **О**

ВИЗАМА ЗА СРБИЈУ НА ПРОЛЕЋЕ

Политика, 04.02.2009; Страна: А6

Време либерализације визног режима зависи од напретка који ће остварити српске власти у примени „мапе пута“, изјавио Луиђи Сорека

Штампање српских пасоша

У овом тренутку тешко је проценити како би могао да изгледа коначан извештај европских експерата који ће до априла у Београду утврђивати докле је Србија стигла у испуњавању услова за укидање виза и долазак на „белу шенген-листу“. Док српски званичници уверавају јавност да бисмо до краја ове године могли да добијемо позитивне препоруке за стављање на ту листу, чланови прве мисије Европске комисије која је стигла пре два дана веома су уздржани у прогнозама. Луиђи Сорека, шеф ове мисије, изјавио је прексиноћ, на брифингу уприличеном поводом почетка друге, техничке, фазе преговора Србије са ЕУ о визним олакшицама, да време када ће се то постићи зависи од напретка који ће српске власти остварити у примени „мапе пута“, коју је Комисија упутила Србији у априлу прошле године.

Европска „затвореност“, у овом тренутку, заиста је разумљива. Мисија ЕК је овде да, у разговору са нашим стручњацима и политичарима, провери колико смо напредовали у испуњавању постављених услова. Мисија ће, према речима Сореке, бити фокусирана на питања јавног реда и безбедности. У току овог месеца, Београд ће посетити још једна мисија, чија ће пажња бити усмерена на безбедност пасоша, а након тога, и трећа екипа посматрача да провери како су српске власти спровеле одредбе у вези са миграцијом и заштитом граница. Све у свему, трофазни експертски дијалог биће окончан до краја априла, после чега ће уследити нова процена напретка Србије у испуњавању постављених критеријума.

Како би могао да изгледа „технички налаз“, који ће бити представљен на пролеће, а од којег ће зависити доношење одлуке о укидању виза? Наши државни функционери тврде да је земља постигла значајан напредак у испуњавању услова с чим се слажу и гости, али додају и да има још пуно посла.

Немања Ненадић, програмски директор организације Транспарентност Србија, сматра да коначан налаз посматрача зависи од тога да ли ће они своју процену базирати само на томе ли су неки нови прописи усвојени или ће испитивати да ли су ти прописи довољно добри да остваре циљеве који су њима зацртани. Наводећи да је досад из ЕУ преовладавао формални приступ, тако што се, рецимо, гледало да ли је неки закон усвојен до зацртаног рока, Ненадић подсећа и на то да је у извештају о напретку Србије ка ЕУ, из новембра прошле године, било доста негативних оцена због тога што нисмо примењивали постојеће прописе (као што је, рецимо, био случај са Законом о финансирању политичких странака).

Кад је реч о законима из „шенгенског пакета”, Скупштина Србије је усвојила све законе који се односе на МУП (закон о азилу, странцима, путним исправама и граници). Али скупштина још није ратификовала пет конвенција Савета Европе, као што није донела ни закон о спречавању дискриминације и о међународној правној помоћи. Реч је, заправо, о прописима из домена Министарства правде. Имајући у виду да су актуелни разговори са европским стручњацима посвећени, пре свега, правосуђу и кривичној области, то би могло да звучи узнемиравајуће да није објашњења које смо добили из веома добро обавештених извора. Ови прописи не спадају у ужи круг наших обавеза за укидање виза. „Ни то што нисмо ратификовали поменуте конвенције (а што ће, највероватније бити учињено до марта) није неки минус, јер су многа питања о којима оне говоре већ уграђена у неке наше законе”, каже један владин функционер. Што се тиче оцене борбе против организованог криминала, Богољуб Милосављевић, професор Правног факултета Универзитета Унион, оценио је, пре два дана, да има видљивог напретка. Ненадић, пак, каже да никад не можемо бити сигурни да су све организоване криминалне групе откривене. Он верује да ће се европски експерти бавити пре свега Законом о кривичном поступку и законом који се односи на специјалне мере које држава примењује против организованог криминала. Сматра, такође, и да ће под њиховом лупом бити организационе јединице унутар тужилаштва и полиције, које се баве борбом против организованог криминала. Оне су, како каже, доскора биле малобројне.

– Надам се да се стање, у међувремену поправило, јер ти подаци обично нису у потпуности доступни јавности – наглашава он.

Безбедност докумената биће разматрана приликом посете друге мисије ЕК Београду, која се се очекује у току овог месеца. Многи страхују од евентуалних закључака представника ЕУ, јер не само да је било проблема у вези са штампањем пасоша, већ су се и грађани жалили да дуго чекају та документа. Упућени, међутим, указују на то да је и у другим земљама било сличних тешкоћа. У Великој Британији је, преноси нам наш извор, пола милиона грађана својевремено тужило тамошње власти јер нису добили пасоше на време.

Подсетимо да је министар полиције Ивица Дачић, пре два дана, изјавио да је до сада промењено више од 250.000 пасоша и више од 350.000 личних карата. Имајући у виду податак да је у Србији око милион и стотину хиљада грађана поседовало стару путну исправу, произилази да је практично четвртина ових докумената већ замењена.

Антрфиле:

Пасоши са шест нивоа заштите

Министар унутрашњих послова Србије Ивица Дачић разговарао је јуче са представницима Европске комисије о напретку који је Србија остварила на „мапи пута” ка укидању виза. Састанку у Београду присуствовали су шеф експертске мисије Европске комисије Луиђи Сорека, шеф Делегације ЕК у Београду Жозеп Љоверас и шеф сектора за Србију у Директорату за проширење ЕУ Терез Собјески, наводи се у саопштењу МУП-а Србије.

Дачић је упознао чланове Европске комисије са оним што је до сада урађено, са законским предусловима који су испуњени, али се тренутно налазе у скупштинској процедури. Министар полиције је обавестио чланове Европске комисије о увођењу биометријских пасоша, који имају шест нивоа заштите, као и о увођењу одговарајућих информационих система заштите којима ће бити опремљени сви гранични прелази, додаје се у саопштењу.

Чланови комисије су констатовали да је Србија урадила много на испуњавању тачака из „мапе пута”, али и да је остало још посла. Они су изразили спремност да пруже подршку Србији, а похвално је оцењена Стратегија о борби против организованог криминала и понуђена је помоћ експерата ЕУ.

PRESS CLIPPING

Четвртак 05.02.2009. год

УМРЕХ, БОЛАН, ГЛАДАН
Глас Јавности, 05.02.2009; Страна: 12

У избегличком кампу код Вишеграда живи педесетак мученика који ни 13 година после краја рата немају куд

Педесетак самаца и 11 породица живе у паклу од живота на обали Дрине. Имају по један војнички кревет, старе душеке, по поцепано ћебе и стари капут. Много је оних који су, једноставно, избрисани са свих спискова. Као да и нису живи Драган Крпић (50), ложач из Железаре у Варешу, тринаест година после Дејтона још дебело, свакодневно, плаћа рачуне босанског рата, иако он сам избијању тог рата није допринео ни једну једину мрвицу. Пре рата имао је све - кућу, посао, поштовање, друштво, будућност, сад нема ништа. У дрвеној бараци насеља Незуци изнад Дрине, крај Вишеграда, 13 година после рата, Драган сања кору хлеба.

- Умрех, болан, гладан! Немам ништа! Ни посао, ни кућу, ни жену, ни децу, ни пара, ни сапуна, ни чарапе, ни ћебе, ни капут, ни шпорет, ни кору хлеба... Радио би цео дан за један ручак и да се окупам ко човек, нема ни то...

Дрвене баракe избегличког центра у Незуцима велика су српска туга данас. Неко „недобронамеран“ рекао би - ништа ново, тако се код Срба завршавају ратови, увек сиротиња плати цех... Сви други могу да дођу у Незуке, гледају ону тугу и јад и ћуте. Незуци су годинама били колективни избеглички центар. Прошле кроз баракe хиљаде паћеника. Ко год је куд могао, у међувремену је отишао. У Аустралију, Канаду, Америку, Норвешку, на Нови Зеланд... Остало је педесетак мученика којима су Незуци последње уточиште, оних који нису могли назад, својим кућама, који за свет и нови почетак нису имали снаге. Педесетак несрећника без игде ичега.

- Ми смо ти они који су избрисани са свих спискова! Мртви, а живи! Нити гласамо, нити имамо помоћи, нити нас ко шта пита, нити нам ко долази. Мртви људи, а чекамо смрт. Једино смо ти живи овде у кафани, кад у надници створимо коју марку па наручимо пиво, а газда дође и каже - „извол’те пиву“ - каже Младенко Самарџић (53), родом из Коњица.

Ни Драган ни Младенко немају ни жеље ни разлога да се врате у завичај. Нису се женили, родитељу су им давно помрли, у далеком завичају немају ни брата ни пријатеља... Нити коме да назову добар дан, нити да се ко њима јави. Имају по један војнички кревет, старе душеке, по поцепано ћебе, стари капут...

- Шта је овде муке и суза просуто! Шта је људи помрло, а шта је дигло руку на себе... Шта је овде клетви изливано - стоји међу баракама један од Младенкових и Драганових комшија, гледа црне дрвене зидове и мутну Дрину испод.

Крчма „Соко“, састављена од дасака, људима је овде једина утеха. Њихов биоскоп, позориште, корзо, библиотека, њихова слава, свадба... Власник Недељко Милић, који је и сам избеглица из Сарајева, каже да би од туге које се овде нагледао за последњих десетак година сто књига могао да се напише.

- Да могу само да одем негде, па да људима причам шта је рат, шта је јад и туга... Пет ратова бих могао спречити... Нема ту много мудрости: био човек цар, имао све, избио рат, сад дође, клекне, тражи ракију... Шта ћу, наточим му! - прича Недељко. Између избегличких барака, кроз сав онај јад, добро се види магистрала поред Вишеграда, којом на све стране зује лимузине оних који су у рату и после рата успели. - Нема места са ког се боље види шта је рат него што је ово - кажу они мученици из Незука.

За 11 породица које су уточиште нашле у Незуцима држава се колико-толико стара. **Међу педесетак самаца, много је оних који су, једноставно, избрисани са свих спискова. Као да и нису живи. Једни тумарају Босном, па се врате у Незуке, у последње уточиште где их чека војнички кревет и стари душек, други су овде стално. Исто за све јесте да нико од њих нема будућности, наде, шансе да извуку из тог очаја, пакла на обали Дрине.**

Антрфиле:

Од кревета до врата

Војка Јокић (83) живи сама у Незуцима. Она и муж Бошко, некада, имали су велику кућу, воћњак, били своји људи, радовали се животу, Бошко умро пре 16 година, она је од тада сама.

- Могу једино од кревета до врата... Боле ме ноге, леђа... Молим Бога да ме узме, он неће... Имам мало пензије, ови млађи послушају ме па ми купе који кромпир, јаје, зрно пиринча... Срећом, сад имам струје па ми ради грејалица - каже старица у свом оном јаду на обали Дрине.

Рат је био бољи

- **За време рата било је боље. Тада смо веровали у будућност, нечему се надали! Види нас данас - ни посла, ни коре хлеба, ни свог крова. Живимо од онога што зарадимо берући грожђе по Црној Гори** - описује своју тугу Радан Килибарда (54) из Коњица, који у једној од барака живи са супругом Славојком и сином Зораном.

СРПСКА СЕЛА ДОБИЈАЈУ СТРУЈУ ПОСЛЕ 12 ГОДИНА

Политика, 05.02.2009; Страна: А48

Босанско Грахово – Начелник општине Босанско Грахово Урош Макић најавио је да ће Срби повратници у насељима Тичево, Преоци, Радловићи и Исјека ове године добити струју без које су живели 12 година, откако су се вратили из избеглиштва. „Средства за електрификацију ова четири насеља, у износу 600.000 конвертибилних марака, обезбедила је фондација ‘Одроз’ и Министарство за људска права и избеглице БиХ”, рекао је Макић.

Он је подсетио да на подручју Босанског Грахова има још око 35 одсто насељених места у која су се Срби вратили из избеглиштва, али још немају струју, пренели су медији.

„Око 3.000 Срба повратника у овој општини у Федерацији БиХ живи у веома тешким условима и на ивици егзистенције, јер су скоро сви радно способни незапослени”, рекао је Макић. И друге категорије становништва су тешко угрожене јер немају дома здравља који је срушен у рату и још није обновљен, ученици основних школа немају организован превоз, а средњошколци путују у суседни град Дрвар.

УНАПРЕЂЕЊЕ ПОЛОЖАЈА РОМА

Блиц, 05.02.2009, Страна 5

Стратегија за унапређење положаја Рома је завршена, а Влада Србије тај документ требало би да усвоји током фебруара, казао је шеф надлежног Секретаријата у Министарству за људска и мањинска права Љуан Кока. Приоритети и задаци су да се поправи положај Рома у области образовања, здравља, становања и запошљавања.

КОСОВО ОПЕТ ДЕЛИ

Вечерње Новости, 05.02.2009; Страна: 4

Дебата у Стразбуру ЈУЧЕ ПОНОВО потврдила велике разлике
Слажу се око Еулекса, супротстављени око статуса

ЖИВА дебата јуче у Европском парламенту на тему годишњице једнострано проглашене независности Косова још једном је потврдила велику подељеност унутар ЕУ. Док су једни посланици позивали на “прихватање нове реалности”, други су инсистирали на поштовању међународног права и територијалног интегритета Србије.

И једни и други су, међутим, указивали на катастрофално стање на Косову, и када је реч о економији, и када се ради о заштити мањина, корупцији, организованом криминалу, трговини људима. Велики број посланика, преко тридесет, говорио је за сат и по трајања дебате. Холандски посланик Јост Лагендајк израдио је предлог резолуције, о којем ће се посланици данас изјаснити.

- Реални смо и знамо да ће 2009. година бити пуна препрека и тешкоћа - оценио је чешки министар за европске послове Александар Вондра испред Европског савета. Вондра је нагласио да, и поред размимоилажења између чланица ЕУ око статуса Косова, циљ није доведен у питање, а то је постизање владавине права. У име Европске комисије, Меглена Кунева је нагласила да ЕУ улаже много новца на Косову, истакавши да се од власти у Приштини очекује међуетничко приближавање, повратак расељених лица, борба против корупције, побољшање рада администрације.

Дорис Пак је, испред европских народњака и демократа, истакла да се од власти у Приштини очекује да разреши и серију масакра и злочина који још нису расветљени, док је Аустријанац Ханес Свобода признао да “еволуција није онаква како се очекивало”, годину дана после једнострано проглашене независности Косова.

- **Признавање Косова је фаталан преседан, а Еулекс није у складу с међународним правом - истакао је испред Уједињене европске левнице Немац Тобијас Флигер.** Да се признавањем Косова крши међународно право, сложили су се и Пољак Хрушч, Француз Луј, Румун Маријанеску... Велика већина говорника је, ипак, подржала Еулекс, а сви су одали признање Србији за конструктиван приступ.

Антрфиле:
ПРИЗНАЊЕ

У ПРЕДЛОГУ резолуције о Косову, о којој ће посланици данас гласати, Влади Србије

се одаје признање за конструктиван приступ решавању косовског питања, док се од косовских власти, између осталог, тражи да спроведу мере на заштити мањина. Истиче се и велики значај Еулекс.

ИЗБРИСАНИ

Курир, 05.02.2009; Страна: 8

Педесетак самаца и 11 породица у избегличком кампу Незуци крај Вишеграда живе, кажу, у паклу и још плаћају данак босанском рату

ВИШЕГРАД - Драган Крпић (50), ложач из Железаре у Варешу, тринаест година после Дејтона и даље свакодневно дебело плаћа рачуне босанског рата, иако избијању тог рата није допринео ни за једну једину мрвицу. Пре рата имао је све, кућу, посао, поштовање, друштво, будућност - сад нема ништа. У дрвеној бараци у насељу Незуци изнад Дрине, крај Вишеграда, 13 година после рата, Драган сања кору хлеба. - Умрех, болан, гладан! Немам ништа! Ни посао, ни кућу, ни жену, ни децу, ни пара, ни сапуна, ни чарапе, ни ћебе, ни капут, ни шпорет, ни кору хлеба... Радио бих цео дан за један ручак и да се окупам ко човек, немам ни то...

Дрвене бараче избегличког центра у Незуцима велика су српска туга данас. Неко недобронамеран рекао би - ништа ново, тако се код Срба завршавају ратови, увек сиротиња плати цех...

Незуци су годинама били колективни избеглички центар. Прошло је кроз бараче хиљаде паћеника. Ко год је куд могао, у међувремену је отишао. У Аустралију, Канаду, Америку, Норвешку, на Нови Зеланд... Остало је 11 породица и још педесетак мученика самаца којима су Незуци последње уточиште, оних који нису могли назад, својим кућама, а ни напред без игде ичега.

- Ми смо ти они који су избрисани са свих спискова! Мртви, а живи! Нити гласамо, нити имамо помоћи, нити нас ко шта пита, нити нам ко долази. Мртви људи, а чекамо смрт. Једино смо ти живи овде у кафани, кад у надници створимо коју марку па наручимо пиво, а газда дође и каже: "извол'те пиво" - каже Младенко Самарџић (53), родом из Коњица.

Ни Драган ни Младенко нису се женили, родитељу су им давно помрли, немају ни брата ни пријатеља...

- Шта је овде муке и суза просуто! Шта је људи помрло, а шта дигло руку на себе... Шта је овде клетви изливано - стоји међу баракама један од Младенкових и Драганових комшија, гледа црне дрвене зидове и мутну Дрину испод.

Крчма "Соко", састављена од дасака, једина утеха. Њихов биоскоп, позориште, корзо, библиотека, њихова слава, свадба... Власник Недељко Милић, који је и сам избеглица из Сарајева, каже да би од туге које се овде нагледао за последњих десетак година сто књига могао да напише.

- Да могу само да одем негде па да људима причам шта је рат, шта је јад и туга... Пет ратова бих могао спречити... Нема ту много мудрости: био човек цар, имао све, избио рат, сад дође, клекне, тражи ракију... Шта ћу, наточим му! - прича Недељко. Између избегличких барака, кроз сав онај јад, добро се види магистрала поред Вишеграда, којом на све стране зује лимузине оних који су у рату и после рата успели. - Нема места са ког се боље види шта је рат него што је ово - кажу мученици из Незука.

Антрфиле:

Беремо грозђе...

- За време рата било је боље. Тада смо веровали у будућност, нечему се надали! Види нас данас - ни посла, ни коре хлеба, ни свог крова. Живимо од онога што зарадимо берући грозђе по Црној Гори - описује своју тугу Радан Килибарда (54) из Коњица, који у једној од барака живи са супругом Славојком и сином Зораном.

Срећом, имам грејалицу

Војка Јокић (83) живи сама у Незуцима. Она и муж Бошко некад су имали велику кућу, воћњак, били своји људи, радовали се животу... Бошко умро пре 16 година, она је од тада сама.

- Могу једино од кревета до врата... Боле ме ноге, леђа... Молим Бога да ме узме, он неће... Имам мало пензије, ови млађи послушају ме па ми купе који кромпир, јаје, зрно пиринча... Срећом, сад имам струје па ми ради грејалица - каже старица у свом оном јаду на обали Дрине.

PRESS CLIPPING

Петак 06.02.2009. год

ДОДЕЛА ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Данас - Браничево, 06.02.2009; Страна: 2

Акција у општини Петровац на Млави да би се помогло онима без крова над главом

У Петровцу на Млави у уторак је истекао рок за подношење пријава за добијање помоћи у грађевинском материјалу, намењене избеглим и интерно расељеним лицима, са боравиштем на територији ове општине. Пријаве су подношене код општинског повереника за избеглице, по јавном позиву који је расписао Општински савет за управљање миграцијама и трајна решења.

Реч је о помоћи у вредности од 1,5 милиона динара, који ће бити распоређени на четири корисника, којима ће припасти по 375.000 динара. Услов је да се добијена средства, обезбеђена од стране Републичког комесаријата за избеглице, уложе у набавку грађевинског материјала за завршетак започете градње или у адаптацију постојећих стамбених објеката.

Осим доделе грађевинског материјала, у општини Петровац на Млави проблем стамбеног збрињавања избеглих и расељених решава се и изградњом станова, на локацији поред старе касарне. Прва стамбена зграда имала је 2.000 квадрата и четири етажне, са укупно 44 стана просечне површине 40 квадрата. Њену изградњу, у коју је уложено 630.000 евра, реализовала је немачка хуманитарна организација „Хелп“, уз финансијску помоћ Европске уније. Друга зграда, која тек треба да се подигне, имаће 20 станова, од којих је 16 намењено избеглицама из колективног центра, а четири за социјално угрожене породице са територије општине Петровац. Десет станова имаће површину од 22 до 25 квадрата, осам ће имати 30 квадрата а два стана биће површине 40 квадратних метара. За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је око 1.200 избеглица, махом из Хрватске. Половина њих нашла је приватни смештај, док су остали заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас у овим објектима живи њих 230, а њихово стамбено збрињавање требало би да се оконча пре затварања колективног центра.

ПОКЛОН

Вечерње Новости, 06.02.2009; Страна: 23

КРАГУЈЕВАЦ - Чланови Удружења одгајивача говеда "Шумадија" поклонили су јуче сто литара млека породицама смештеним у колективном центру у Бресници. Они су, пре недељу дана, исту количину млека поклонили малишанима у избегличком центру "Трмбас". Незадовољни откупном ценом, чланови удружења су намеравали да млеко - проспу, али је, на иницијативу локалне самоуправе, одлучено да се поклони социјално угроженим грађанима.

РАФИНЕРИЈА ДО ТОКИЈА

Курир, 06.02.2009; Страна: 3

Не пуцај, брате

Где нам је гаранција да ће Руси испоштовати споразум?”, рекао је Министар и остао жив. Гаранција за 400 милиона евра. А где је њему гаранција за “Фијат”? Његово обећање је спало са 300.000 аутомобила на 15.000. На пет одсто од обећаног. Ако му се гласачи одазову тако, Министар ће на следећим изборима добити 0,005 одсто. Ваљда српски изгладнели народ уме да казни онога који је обећао 1.000 евра за акције, а дао ништа. А онда, кад су све опструкције “Јужног тока” пропале и кад је требало да паре легну, сакрије рачун.

За кога ради Министар? “Гаспромњефт” има дневни промет од 1,5 милијарди долара. Зар да се они брукају за 400 милиона? Да ли је Министру познато да су Руси одмах предложили проширење “Јужног тока” са договорених 10 милијарди тона на 47 милијарди? Очекивани приход од гаса је 2,5 милијарди долара годишње. Таман да се покрије штета која је настала једностраним укидањем царина.

Бугарска је морала да прихвати услов да купи 400 тенкова и изгради нуклеарке да би гасовод прошао кроз њену територију. А ми добијамо, ако све буде као што је планирано, 2,5 милијарди евра на годишњем нивоу. И тај је посао Министар хтео да поквари. Зашто је Министар гурао МОЛ? Они су купили рафинерију у Чешкој која ради са 35 одсто капацитета. МОЛ је планирао да поруши нашу рафинерију. Стратегија је била сувласништво са ИНА и да нам гас стиже преко Ријеке.

Да ли Министар зна шта је “путна карта”? То је документ који ЕУ и Русија треба да потпишу о енергетској безбедности. Одбили су да га потпишу јер су тражили гаранције за неповредивост граница Русије и Србије. Шта је важније, Министар или место нације која ће бити највећи пријатељ Русије у оквиру ЕУ? Европа и НАТО не могу без “путне карте”, а Србија ће бити значајан фактор и поуздан партнер. Владимиру Путину и Ангели Меркел на састанку у Сочију.

Да ли је Министар свестан да Србија није добила само 400 милиона евра већ и енергетску безбедност? Зашто нам министар економије није објаснио које ће бити позитивне последице потписивања, већ је ко пиљарица сакрио рачун. Да Србија изградњом “Јужног тока” постаје фактор безбедности у Европи. Не неки нарочито велики, али фактор. Европа тражи убрзану изградњу гасовода.

Са 400 милиона евра може да се изгради 30.000 кућа за избеглице. Да ли је истина да је Борис предлагао изградњу кућа за избеглице, а да је то спречио Министар? Држава уступи прдопољине и несрећници продајом једне фирме добију кров над главом. То је 120.000 људи са кровом. Ни то ниси дао, Министарска Висости. То је 600.000 гласова, па ти види.

Уместо кућа за избеглице градиће се аутопут према Румунији. Па није Војводина сама правила Рафинерију, па да добије 90 одсто пара. Али, не секира се Министар. Он иде у “Гранд продакшн”. Мада, чуло се да је и тамо пао на аудицији... То му је битније него да реагује, макар да мрдне репићем, на изјаву Медведева да ће пет пута повећати планирани капацитет гасовода.

Мој Министре, заслужио си да и у епску и у лирску поезију уђеш. Ево како те је описао велики српски песник Здравко Крстановић, избеглица из Задра. Његова књига “Наказе” наћи ће се ускоро у излозима.

“Овај гузни министар умислио да је цар,
Где је он - ту је квар. Необичан ‘музичар’,
На гитари, бедна хуља, не свира, већ чандрља,
Свиња је само животиња, он је Свињкић, није свиња,
Лаже, маже, руши, мува, моћан га Газда чува,
Даде му власт и новац, држи се ко есесовац,
Не уме да се смеје, свашта, збиља, сунце греје,
Уништиће све што оста, нико да му каже: Доста!
Ни Газда ти помоћ неће, затворско те чека цвеће”
Надајмо се да ће ова песмица ући у уџбенике, како нам се Министар не би поновио.

ПОДРШКА ИЗБЕГЛИЦА ВЛАДИ СРБИЈЕ
Народне новине – Ниш, 28.1.2009, Страна : 10

У БЕОГРАДУ ПОТПИСАН ДОКУМЕНТ

БЕОГРАД (Бета) - Представници асоцијација удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске потписали су јуче у Београду документ у коме подржавају политику Владе Србије у настојањима да реши права избеглих и расељених из Хрватске. Из кабинета потпредседника Владе за социјалну политику и друштвене делатности Јована Кркобабића јуче је саопштено да је документ потписан са две асоцијације удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске а које окупљају више од 70 различитих удружења. "Ставови удружења су усаглашени и они у пуној мери подржавају платформу Владе изнету у девет тачака", наводи се у саопштењу и додаје да свака од тих тачака представља један од проблема који оптерећују избегличку популацију.

ПРИНУДНА ИСЕЉЕЊА?
Панчевац, 30.1.2009, Страна : 5

Заштићено становање и први проблеми

Избегла и расељена лица већ годину дана живе у социјалним становима који су изграђени захваљујући донацијама Италије и Швајцарске. Породице које станују у тим објектима то право су оствариле на конкурс, а имају обавезу да редовно плаћају месечни закуп, што је далеко испод економске цене. Градска стамбена агенција задужена је за одржавање зграда и спровођење пројекта донатора. Директорка Агенције Вања Ракичић каже да постоји много проблема у вези с коришћењем ових станова, а најизразитији је нередовно плаћање закупа. Неки корисници станова чак и адаптирају просторије, што је забрањено одредбама уговора који су потписали.

– Имамо изванредан број станара који касне с плаћањем. У уговору пише да због четири неплаћене рате у току године следи исељење. Мораћемо да применимо и ту, врло непопуларну меру. Имамо проблема и с начином коришћења станова. Не користе се у сврхе за које је закуп и потписан, а станари сами врше преправке, као

што је затварање тераса. У уговору је строго наведено да ништа не може да се ради без сагласности Градске стамбене агенције. Контактирали смо и с инспекцијским службама. Зграда мора бити у стању у каквом је преузета и никакве радове на фасади нити смемо нити можемо дозволити – објашњава Вања Ракицић.

Неадекватна култура становања представља још један проблем и то узрокује кварове на које се станари опет жале Агенцији иако су проблеме сами створили. Руководилац сектора за техничко одржавање Драган Остојин сматра да су то превелика очекивања од надлежних служби одржавања и да корисници треба да поведу више рачуна о стамбеном простору који су добили на коришћење.

– Нама се станари обраћају за свакојаке кварове у стану, од замене гумица до оних који се дешавају услед неадекватног коришћења. Пример за то је непроветравање станова, а то доводи до кондензације и појаве буђи, што није до извођача радова. Има станара који прикључују грејалице у купатилу, али не наменске већ кварцне, које изазивају кратак спој. Могло би се још много тога набројати. Покрадена су сва хидрантска црева и кроз осигурање смо набавили нова и поново задужили станаре и скупштину станара – наводи Остојин.

Гарантни рок објеката истиче за годину дана, као и контрола фондова који су уложили новац. Тада ће Панчеву остати брига и финансирање свега што је везано за програм социјалног становања. С обзиром на наш менталитет и чињеницу да не умемо да ценимо оно што имамо, остаје да се види хоће ли наредни градски буџет моћи то да истрпи.

PRESS CLIPPING

Субота 07.02.2009. год

„ЛИМЕНИ ДОМОВИ" САМО ЗА БЕОГРАДСКЕ РОМЕ

Политика, 07.02.2009; Страна: А24

Озлојеђеност Рома чије су баракe страдале у недавном пожару, а који нису добили смештај у 11 стамбених контејнера, изазвала је пре два дана сукоб у насељу испод моста „Газела". Владан Ђукић, градски секретар за социјалну заштиту, каже да ове породице ипак неће бити збринуте у контејнерима, јер је реч о држављанима околних земаља, за које је надлежан Комесаријат за избеглице, а не градска власт. Роми из других република који живе илегално испод „Газеле" хоће да извуку корист од града. Ако и њима почнемо да помажемо, људи ће масовно спаљивати кућице да би добили контејнере. У нове „лимене домове" биће смештени само Роми из Београда који се налазе у евиденцији града из 2007. године, а који су остали без кућа рекао је Тјукић. Он је јуче, заједно са представницима Црвеног крста Београда, Градског центра за социјални рад и Националног савета Рома, посетио нове станаре контејнера испод „Газеле" и уручио им душеке, ћебад, хигијенска средства и конзерве хране.

Подсећајући да су у току прошле године изгореле чак 42 учерице, Тјукић је истакао да град тренутно не може да обезбеди више од 11 контејнера, постављених у „картонситију" пре два дана. Наш саговорник додаје да је и то привремено решење, јер ће на лето уследити коначно пресељење. Породице код „Газеле", пописане на списку из 2007. године, требало би да буду расељене у станове широм Београда до 31. августа истакао је Тјукић, који је најавио да ће надлежни и убудуће посећивати угрожене породице у овом нехигијенском насељу.

ЗА СРПСКУ БАНКУ У ХРВАТСКОЈ 12 МИЛИОНА ДИНАРА

Данас, 07.02.2009; Страна: 13

Нови Сад - Извршно веће АП Војводине подржало је иницијативу Српског народног вијећа за оснивање Српске пословне банке у Хрватској, која ће бити у функцији обнове и ревитализације повратничких средина у Хрватској и одобрило 12 милиона динара за оснивачки улог и прибављање дозволе за рад од стране Хрватске народне банке, саопштено је с јучерашње седнице покрајинске владе.

Председници покрајинске владе Бојан Пајтић и Српског националног вијећа Милорад Пуповац потписаће ускоро уговор о донацији финансијских средстава за Српску пословну банку, како би ускоро могла да се настави процедура за њено оснивање..

PRESS CLIPPING

Недеља 08.02.2009. год

ЗА РАСЕЉЕНЕ СЕ ГРАДИ 17 СТАНОВА

Куир, 08.02.2009; Страна: 14

Хуманост

ПАРАЋИН - У параћинском насељу Данково почела је изградња 17 станова за расељена лица, а финансира је немачка невладина организација АСБ.

- Вредност инвестиције је 320.000 евра. Општина Параћин осигурала је локацију која је опремљена инфраструктуром - изјавио је Бојан Вељковић, члан општинског већа. Према његовим речима, зграда ће бити завршена до краја године, а у њој ће станове добити 15 породица које се тренутно налазе у колективном смештају у Поповцу код Параћина и две параћинске социјално угрожене породице. Након тога колективни центар у Поповцу биће затворен.

ДОКУМЕНТА ЗА РОМЕ

Глас Јавности, 08.02.2009; Страна: 8

БЕОГРАД - Општина Звездара ће у понедељак, 9. фебруара, представити пројекат „Рома карт“, који Ромима омогућава накнадну регистрацију, упис у матичне књиге рођених и бесплатну правну помоћ.

Како је саопштено из те београдске општине, пројект Високог комесаријата за избеглице УНХЦР укључује домицилно становништво, расељена лица, као и повратнике из реадмисије. Бесплатну правну помоћ пружаће невладина организација „Праксис“, која ће и прикупљати потребна документа на терену.

СКРИВАО ЗЛОЧИНЕ

Куир, 08.02.2009; Страна: 4

Бернара Кушнера, француског министра спољних послова, оптужују за пљачку афричких земаља, а Срби са Косова и из Француске да је заташкавао трговину органима киднапованих на Косову

БЕОГРАД - Француски истраживач и новинар Пјер Пеан оптужио је у својој књизи "Свет према К" актуелног министра спољних послова Француске Бернара Кушнера да је, користећи политички положај, узео милионе од сиромашних афричких земаља. Због тога би се могла задрмати фотеља некадашњем шефу Унмика кога Срби са Косова и Метохије, али и из Француске, памте само по злу.

Професор доктор Мила Алечковић, почасни председник Српског светског конгреса која живи у Француској, тврди да је Бернар Кушнер у најмању руку знао

за трговину органима Срба са Косова и Метохије, "а могуће је да је узимао и провизију".

- Постоји основана сумња да је умешан у све то. У сваком случају је сведок. Нисмо имали материјалне доказе за то, али имамо живе сведоке - открива ћерка познате песникиње Мире Алечковић.

Она подсећа да је ССК прошле године затражио његову смену са места шефа дипломатије Француске након открића да је знао за трговину органима.

- Кушнер је лопов и опортуниста. Он је ишао по Африци и са својим консултантским кућама пљачкао те сиромашне земље. Написао је неки рапорт о развоју здравства, на неких педесетак страна, који му је плаћен 4,6 милиона евра. А то је посао од највише месец дана. Да је то радио у Француској, а не Африци, без проблема би добио 25 година робије. Сада га премијер Саркози штити, али питање је докле - оцењује Мила Алечковић, која је и француска држављанка.

Звонимир Стевић, државни секретар Министарства за Косово и Метохију и председник Координационог центра, наводи да је први шеф Унмика једнострано и навијачки подржавао албанску страну.

- То је био можда најтежи период за српску заједницу и остали неалбански живаљ у покрајини. Узурпирани су куће и станови протераних Срба. Да ли је било проневера новца, не знам, али знам да су велика средства била уложена у ревитализацију електропривреде, и то без резултата - каже Стевић. Марко Јакшић, потпредседник Заједнице српских општина Косова и Метохије, сматра да је за време Кушнера покрајину задесио егзодус невиђен у скоријој историји.

- Космет је напустило 220.000 Срба. Кушнер сноси одговорност и за 1.500 убијених и исто толико киднапованих, који су, по свему судећи, такође ликвидирани. Спаљено је 30.000 српских кућа и 137 манастира и цркава Српске православне цркве - набраја Марко Јакшић резултате Кушнеровог шефовања Унмиком.

Гордана Ђикановић, портпарол Удружења породица убијених и киднапованих са КиМ, каже за Курир да је Кушнер једини шеф Унмика који није хтео да прими делегацију овог удружења "и поред безброј захтева".

- Знамо да је у његово време обављана трговина органима, људи су убијани и отимани. Он је морао да има извештаје о томе и можемо да му замеримо нечињење, а за више можемо да сумњамо. Баш из тог времена ништа није остало од документације Унмика. Сви папири су изнети у земље које су биле задужене за поједине зоне - истиче Ђикановићева.

Бернар Кушнер је одбацио оптужбе да је узимао новац од афричких диктатора, рекавши да никад није потписао ниједан уговор са неком афричком државом, те да је реч о "гротескном и гнусном нападу" и да је књига резултат зависти. Он је одбацио и оптужбе да није довољно оштро реаговао на убиства Срба на КиМ. "Сетите се убиства у Грацком! Сваки пут када је убијен Србин, одлазио сам на лице места, код породица, иако је то било опасно. Био сам револтиран сваком српском смрћу. По мом одласку готово да више није било убистава", тврди Кушнер.

Антрфиле:

Прелетач

- Бернар Кушнер је у време стаљинизма био члан Комунистичке партије Француске и имао задужење да прати италијанске и албанске комунисте. Вероватно од тада потиче његова прва љубав према Албанцима. Био је потом у Социјалистичкој партији Француске, до два дана пред проглашење Саркозија за председника. Када је видео да ће Сеголен Роајал изгубити, прешао је у супротни табор, у Саркозијев УНП. Тиме је

показао да нема никакву идеологију и не верује ни у шта осим у количину новца. И књига врсног француског новинара Пјера Пеана представља га као корумпирану особу - истиче Мила Алечковић.

МЕСИЋ: НЕПРИХВАТЉИВО ЈЕ ДА РС ОСТАНЕ НЕДОДИРЉИВА

Политика, 08.02.2009; Страна: А2

Бањалука, 7. фебруара – Република Српска не сме остати недодирљива у предстојећим променама Устава Босне и Херцеговине, изјавио је данашњем сарајевском „Дневном авазу” председник Хрватске Стјепан Месић. Коментаришући изјаву премијера Републике Српске Милорада Додика да су промене Устава БиХ могуће само под условом да се не дира у територијалну целовитост и уставноправни положај, Месић је, поред осталог, рекао: „Не може се отворати питање територијалног уређења БиХ, а да Република Српска и њена територија остану неспорне. Неприхватљив је став да Република Српска треба да остане недодирљива.”

Он је казао да је Хрватска гарант Дејтонског мировног споразума и да ће „инсистирати да он до краја буде спроведен у свим својим деловима”. „Није довољно вратити имовину избеглим и прогнаним људима. Морају се и они вратити у своје домове. У Републици Српској је пре рата, према попису из 1991. године, живело 48 одсто Хрвата, Бошњака и осталог несрпског становништва. Ти људи се још нису вратили, што значи да Дејтон у том делу није спроведен”, рекао је Месић.

Он је, наравно не спомињући број Срба који је у рату протеран са територија данашње Федерације БиХ, казао да се „не могу мењати основе Дејтонског споразума, ако он није спроведен у целости”. Такође, истакао је да се попис становништва у БиХ не може урадити „док се избегли не врате, јер, у супротном, нови попис само ће потврдити политику етничког чишћења”.

PRESS CLIPPING

Понедељак 09.02.2009. год

ЉУДИ БЕЗ ИМОВИНЕ И ОСНОВНИХ ПРАВА

Данас, 09.02.2009; Страна: 15

Решавање проблема избеглих и расељених у Ужицу

Ужице - На подручју Ужица регистроване су 273 избегле и око 400 интерно расељених особа које живе у приватном смештају. Осим тога, у Колективном центру Забучје смештено је тридесетак, а још шесторо избеглих и 51 расељено лице у Колективном центру Златибор-стандард. У згради социјалног становања у Севојну, чију је изградњу финансирала немачка хуманитарна организација Хелп, смештено је 40 расељених и једно избегло лице.

То су подаци Саветодавног тела ужичког градоначелника за социјалну и дечју политику, које је формирало радну групу за управљање миграцијама Ужица. Циљ те групе је да изради Акциони план за интеграцију избеглих и интерно расељених лица. Бранкица Јеремић, помоћница градоначелника са социјалну политику, истиче да су поред материјалног сиромаштва, ове особе свакодневно суочене са проблемима у остваривању основних људских права, као што су својина, лична документа и слобода кретања, тешкоћама у коришћењу здравствене заштите, социјалне помоћи и образовања, као и са другим правним и психосоцијалним проблемима услед њихове друштвене маргинализације и дискриминације.

Владан Синђић, координатор радне групе и председник Грађанске читаонице Либергаф, истиче да се економски статус избеглих и расељених огледа у сиромаштву, незапослености и честом коришћењу помоћи Центра за социјални рад, хуманитарних удружења и организација, а њихов правни статус у томе што нису остварили право на пензију и лична документа у земљама порекла. Осим тога, интерно расељени не могу да располажу својом имовином, иако се воде као власници.

Недавно истраживање радне групе показало је да су избегли и расељени прилично пасивни и недовољно обавештени о својим правима. Сви они помоћ могу да потраже у Грађанској читаоници Либергаф, у Улици војводе Маслаћа број 28. Нацрт Акционог плана за решавање проблема избеглих и расељених биће до 15. фебруара на интернет адресама града (www.градузице.org) и Грађанске читаонице Либергаф (либергаф.рс).

ОСНОВАНО УДРУЖЕЊЕ ПРОГНАНИХ

Правда, 09.02.2009; Страна: 20

ДЕЦЕНИЈУ ПОСЛЕ ЗАВРШЕТКА РАТОВА, ПРОБЛЕМИ ИЗБЕГЛИХ ЛИЦА ЈОШ АКТУЕЛНИ

СУБОТИЦА - Удружење избеглих и прогнаних лица из бивше СФРЈ приступило је Коалицији Удружења избеглица у Републици Србији, која је основана прошле

године у Београду, а има **45 организација**. За заменика председника Скупштине нове Коалиције удружења избеглица у Републици Србији изабрана је Верица Гргуровић из Суботице, иначе секретар Удружења избеглих и прогнаних. Гргуровић за „Правду“ каже да је Миодраг Линта, председник Коалиције, потписао у кабинету Кркобабића крајем јануара документ подршке преговорима влада двеју држава, Србије и Хрватске, о решавању повратка избеглица на своја огњишта.

- **Ова Коалиција се бави добровољним одрживим повратком избеглица у Хрватску, Словенију и БиХ, њиховом интеграцијом у нашој држави, остваривањем права избеглица, као и заштитом националних и других права Срба у Хрватској, кроз културнопросветну аутономију, мањинску самоуправу и друго.**

- Проблеме избеглица ћемо решавати у сарадњи са државним органима, а, према последњим подацима, у Србији се налази око 300.000 избеглица. не рачунајући 230.000 са Косова, који нису остварили ни елементарна људска права - каже Гргуровић.

СКУЋИЛИ БЕСКУЋНИКЕ

Вечерње Новости, 09.02.2009; Страна: 35

КОСЈЕРИЋ - У акцији солидарности, 11 стамбено угрожених породица у овом граду добило је кров над главом. Први корак учинила је грчка невладина организација "Европске перспективе", која је у Косјерићу финансирала изградњу стамбене зграде од 10 станова. Плац за објекат и комплетну инфраструктуру даривала је општина. Чим су грађевинари предузећа ВИП из Краљева завршили посао, у нову зграду уселило се девет породица избеглих и прогнаних из Хрватске. Оне су од почетка рата до завршетка зграде боравиле у колективном центру у ђачком интернату на Варди. Ових дана још два стана доделиће се најугроженијима. На конкурс се јавило 11 породица.

ПОСЛОВНА БАНКА ЗА ПОВРАТНИКЕ У ХРВАТСКУ

Преглед, 09.02.2009; Страна: 6

Извршно веће Војводине подржало је иницијативу Српског народног већа из Хрватске да се оснује српска пословна банка, која ће бити у функцији обнове и ревитализације повратничких средина у Хрватској.

У поступку оснивања те банке у Хрватској, као и за прибављање дозволе за рад од стране Хрватске народне банке, биће утрошено 12 милиона динара, наводи се у саопштењу са седнице покрајинске владе. Уговор о дотацији финансијских средстава Српском народном већу (СНВ) у Загребу потписаће председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић и председник СНВ Милорад Пуповац, пише у саопштењу.

НАТО ЈОШ УБИЈА

Вечерње Новости, 09.02.2009; Страна: 6

ВИШЕ малигних Обољења на Космету. На 60.000 становника - 20 оболелих

Проучавање здравствене карте становништва на простору Космета открило је велики пораст броја оболелих од малигних обољења, што се приписује деловању осиромашеног уранијума који су припадници НАТО користили у бомбардовању наше земље.

- Резултати нашег истраживања указују да је после 1999. године број оболелих већи за око 200 одсто у односу на претходни период. Посебно забрињавајући подаци односе се на чињеницу да је старосна граница оболелих значајно померена и да је међу оболелима чак 80 одсто младих. Наиме, док је раније та граница премашивала 70 година, сада се свела на 40 година старости - истиче доктор Небојша Србљак, интерниста-кардиолог, који се као представник НВО "Милосрдни анђео" из Косовске Митровице бавио наведеним подацима. Подсећајући да је, осим на северу покрајине, иста ситуација и на остатку Космета, доктор Србљак каже да је само током претходне године у Приштини, међу Албанцима, регистровано око 2.000 случајева новооболелих од малигних болести.

- Истраживања су потврдила да се повећан број оболелих односи и на расељене Србе с Космета, који такође потврђују наведене податке. Наиме, подаци указују да је до рата на 300.000 становника регистровано 10 оболелих, али сада на много мањем броју, на само 60.000 становника, долази 20 оболелих, што је фрапантно - наглашава доктор Србљак.

Последицама радијације подједнако су изложени и припадници међународних снага на Космету. Према званичним подацима, од последица зрачења осиромашеним уранијумом умрло је 45 италијанских војника који су служили на Косову, као и да је њих 515 оболело од рака.

ШПИРИЋ: МЕСИЋ БИ РАСТУРИО И БИХ

Политика, 09.02.2009; Страна: А2

Бурне реакције српских политичара на изјаву председника Хрватске да је неприхватљиво да у променама Устава Босне и Херцеговине РС остане недодирљива

Бањалука, 8. фебруара – Изјава председника Хрватске Стјепана Месића да је неприхватљиво да Републике Српска у променама Устава Босне и Херцеговини „остане недодирљива” изазвала је бурне реакције српских политичара. Председавајући Савета министара БиХ Никола Шпирић је за наш лист рекао да ова Месићева теза показује да он и већина бошњачких политичких првака Вашингтонски споразум, којим је створена Федерација БиХ, схватају само „као паузу у походу на Србе”.

„Одавно упозоравам да није добро да се Месић састаје са двојицом чланова Председништва БиХ – Харисом Силајџићем и Жељком Комшићем. Да су њихове намере часне, онда би на те састанке био позван и члан Председништва БиХ из Републике Српске Небојша Радмановић. Не би било згорег да се Силајџић сети да је својевремено рекао да, као члан Председништва СФРЈ из Хрватске, иде у Београд да растури Југославију. Сви Месићеве потези говоре да би он, ако му се пружи прилика,

растурио и БиХ; наравно на штету српског народа. Овакве и сличне изјаве требало би све нас да опомену да решење за БиХ тражимо у њој, а не у иностранству”, рекао је Шпирић.

Председник Социјалистичке партије Петар Ђокић нам је изјавио да ово није први пут да су Месићеве и Силајдићеве изјаве о кључним питањима за БиХ готово идентичне. **„Било би занимљиво да Месић своје виђење унутрашњег уређења БиХ каже у хрватском делу Мостара, па да видимо како би Хрвати реаговали на његово изјашњавање за што већи степен централизације БиХ. За нас је битно да нема ниједне партије у Републици Српској која би пристала да се смање њена територија и уставноправне надлежности”,** нагласио је Ђокић.

Лидер Партије демократског прогреса Младен Иванић каже да га Месићеве изјаве уопште не изненађују. „Говорећи о повратку, Месић је причао само о враћању Бошњака и Хрвата у Републику Српску. **Ниједном речју није поменуо да би било добро да се више од 400.000 протераних и расељених Срба врати својим кућама у Федерацији БиХ. Председник Хрватске не зна или неће да зна да у Републици Српској данас живи више Хрвата и Бошњака него Срба у Федерацији БиХ. Мој утисак је да он причом о невраћању Бошњака и Хрвата у Републику Српску покушава да одврати пажњу јавности и међународних организација од чињенице да је проценат Срба повратника у Хрватску, из које су протерани, катастрофалан. Због тога је, по мојој оцени, све оно што Стјепан Месић говори о БиХ, а поготово о Републици Српској, крајње лицемерно”,** истакао је Иванић.

PRESS CLIPPING

Уторак 10.02.2009. год

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Пресс, 10.02.2009; Страна: 18

ПАРАЋИН - Расељене породице смештене у Колективном центру „Поповац“, последњем у параћинској општини, добиће станове у објекту чија је градња почела пре неколико дана. Зграду са 17 станова, од којих је 15 намењено Србима са Косова, финансирају хуманитарна организација „АСБ“ и параћинска општина. Објекат се налази у насељу Данково, где је већ изграђено 47 станова за избегле и расељене. Вредност инвестиције је 320.000 евра.

ПОДСТАНАРИ ИЗВИСИЛИ

Курир, 10.02.2009; Страна: 15

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Додела 11 станова у Бошњачкој махали у Косовској Митровици, које је градила Влада Србије, а који су намењени расељенима и подстанарима, протекла је у знаку неправилности и малверзација. Станови су подељени онима који већ имају кров над главом. Ово у разговору за Курир тврде породице које су „извисиле“ и најављују протесте.

- Поједини су средили папире да имају дете инвалида, што апсолутно није истина. Затим, самци су добијали станове. Косовска Митровица је мали град, сви се познајемо и знамо добро шта ко има, а шта нема - истиче Бојан Радојковић, који са двоје деце и женом живи у насељу Брђани као подстанар већ осам година. Верица Мојсиловић додаје да је општинска комисија од почетка конкурса „планирала и све чинила да те станове да својим ближњима“.

- Потврда за то је што су оглас конкурса за добијање станова објавили у листу Борба, а не у локалном Јединству, како је правилником регулисано - каже Мојсиловићева, која је с мужем и двоје деце више од десет година подстанар. Станови су подељени у јануару, а ових дана више од 30 незадовољних породица упутило је жалбу општинској комисији за доделу станова и најављује кривичну пријаву против ње, јер је, како тврде, незаконито доделила кров над главом онима који су стамбено обезбеђени.

- Они који су добили станове имали су и докуменат у којем се тврди да у породици имају једног члана који је стопроцентни инвалид. То им је донело и највише болова. А све то је урађено у договору с комисијом за доделу станова. Ми који нисмо имали овај документ нисмо могли ни да се нађемо на листи - огорчено прича Јован Мојсиловић, један од оштећених.

И Миољуб Јанковић, са телесним оштећењем од 70 одсто, који се креће храмајући, већ 30 година живи у кући старој 106 година, пред рушењем. По трећи пут је конкурисао за стан и извисио иако има породицу. Три дана уочи одлучивања о додели станова члан комисије Владимир Ракић напустио је комисију не желећи да, како је саопштио њеним члановима, учествује у малверзацијама приликом доделе станова.

- Не желим да говорим о томе - казао је Ракић кратко за Курир. Судија Окружног суда у Косовској Митровици Миодраг Жарковић каже да ће, уколико су сви наводи тачни, општинска комисија за доделу станова сигурно добити кривичну пријаву, а породице које су поднеле жалбу верују да ће објављена листа бити поништена.

Антрфиле:

Комисија: Нисмо проверавали!

У општинској комисији за доделу станова Куриру је потврђено да нису урађене никакве провере будућих власника станова.

- **Тачно је да општинска комисија није обишла ниједну породицу која је конкурисала за добијање стана. Руководили смо се само чињеницом да је вероватно тачно оно што пише у документима - каже др Зоран Савић, члан комисије.**

ГРБИЋИ ДОБИЛИ КУЋУ

Курир, 10.02.2009; Страна: 8

Збринути

СОМБОР - У склопу програма за стамбено збрињавање и економски подстицај за избегла и интерно расељена лица у Србији Међународна организација за миграције доделила је породици Грбић из села Чонопље четворособну кућу у овом селу. Породица Грбић се својевремено доселила из Плашког и годинама је била у улози бескућника. Садашњи поклон део је пројекта за доделу 20 кућа и станова лицима која досад нису имала кров над главом. На подручју општине Сомбор тренутно још 3.000 грађана има статус избеглих лица без трајног решења стамбеног проблема.

УХВАЋЕНИ ИМИГРАНТИ

Правда, 10.02.2009; Страна: 13

Погранична полиција на југу Мађарске привела је 21 илегалног имигранта који су прешли мађарско-српску границу. Међу приведенима је пет Македонаца, 12 Албанаца са Косова и четири држављана Србије, као и четворо деце. Две породице са Косова су се пријавиле за статус избеглица и они ће бити упућени у избеглички камп у Бекешцаби, док ће остали имигранти, у зависности од правне процедуре, бити испоручени властима Србије. Пре само пет дана, на југу Мађарске ухваћена је и група од 57 албанских и српских илегалних имиграната.

ПРЕПУШТЕНИ УСАМЉЕНОСТИ

Блиц - Србија, 10.02.2009; Страна: 7

Изумире рударско село Слиово

ПРИШТИНА - Десетак километара од Грачанице, уз пут према Гњилану, српско село Слиово одумире јер су од тамошњих тридесетак Срба, како рече Титова кума Десанка Јовановић, руке дигли и деца и људи. Један по један, кућа по кућа, махала за махалом гасе се. Комшије Албанци черупају остатке и затиру трагове Перовића, Пеовића, Милинаца, Видака, Симића, Перића... Нестаје Слиово, до 1999. године познато по броју рудара и интелектуалаца, изнедрених и отхрањених на голом рударском парчету хлеба.

Десетогодишњу тиранију, убиства и самоћу издржало је педесетак старијих горштака и са њима само девет ученика од првог до осмог разреда уз још петоро деце које ће наредне године кренути у први разред. Управник ОШ „Петар Кочић” Драган Филиповић каже да су Стефан и његова сестра Малина Мирковић, Срђан, Ненад, Гордана, Петар и Алекса Станковић, Јована и Жарко Недељковић, хероји. - Они не знају за страх нити се плаше да од кућа, често без пратње родитеља, до школе гацају блатњавим шумским путевима, само да би та два-три сата провели заједно с вршњацима из других махала, да побегну од самоће и живота у четири зида - вели он. Цену немаштине и родитељског страха за голи живот детета платила је шеснаестогодишња Драгана Перић. Завршила је осам разреда и остала код куће, јер отац Слободан са минималцем од 11.000 динара није могао да јој плаћа смештај у Грачаници.

- Остала сам сама. Ниједне другарице нити вршњака. Мој свет су старци и њихове приче о болестима - вели она. Тамновање и расељавање Слиовчана почело је јуна 1999. године. На периферији засеока Ђукљани, док су чували стоку, заклани су Тројан, Живко, Живојин и Димитрије Симић. У тој махали од 160 Симића, остала је само породица Драгана Симића у центру Слиова, који се после одслужења војске, 2002. године, вратио и недавно оженио. Нада се да ће наћи било какав посао, да не живи од 42 евра Унмикове социјалне помоћи коју прима његова баба, тешко оболела Љубинка. - **Како да преживиш. На њиву не смеш нити имаш с чиме да поореш и посејеш. За нас нема наде. Од ваздуха се не живи. Стока је покрадена. Шуме и воћњаке су нам посекли. Све однесе и отеше, једноставно смо остављени на цедилу. Нико за нас не зна нити неко хоће да нам помогне** - прича Драган и кроз сузе радоснице каже да чекају бебу и надају се да ће њихов вапај да преживе чути функционери новоформиране канцеларије Министарства за Косово и Метохију у Грачаници. Вапаји бола и туге не силазе са усана сливовачких старица и стараца препуштених болестима и остављених сами себи. Кума Јосипа Броза Тита, мајка десеторо деце и 25 унучади, Десанка Јовановић, старачке дане проводи, како вели, зурећи у фотографије.

- Сви су живи и здрави. Неко у Немачку, неко у Смедерево, не знам куде их све није, али их синко код мене нема. Нисам их видела много године, не знам да бројим. Али добро је, остале слике па се нагледам и ражелим - каже она. Њена јетрва Десанка збори да иако су остављени да скапају, сретна је што уз помоћ два штапа може сама да се стара о себи. И заиста до данас у Слиову још ниједан од преосталих тридесетак стараца није, како рекоше, спао на туђ лонац, али ипак моле да неко из Центра за социјални рад из Грачанице или Црвеног крста сврати до њих и пошаље бар једном недељно канистер топле хране преко народне кухиње.

ШТИЋЕНИЦИ ЗАДОВОЉНИ, ЗАПОСЛЕНИ СЕ НЕ БУНЕ, СТРАНЦИ СЕ ДИВЕ

Борба, 10.02.2009; Страна: 12

У прихватилишту за незбринуте људе боље него што је „Борба“ очекивала

Понекад се у прихватилишту нађу и материјално и стамбено обезбеђени, па и понека политичка и естрадна личност

Ивица Васиљевић (31), један од станара прихватилишта за одрасла и стара лица у Кумодрашкој улици у Београду рекао је да је његов долазак у ту институцију „најбоља је ствар која му се десила у животу“. Васиљевић је ту упознао љубав свог живота, Бранкицу Трнинић. „Морао сам да дођем овде када су ме брат и његова супруга истерали из куће, нисмо се слагали. Пре тога су ме код Винковца неки Хрвати избацили из воза у покрету. Лежао сам у коми два месеца. Намучио сам се, али вредело је јер је после свега дошло нешто најбоље - моја Бранкица“, са осмехом прича Васиљевић.

Он је један од 128 штићеника прихватилишта и један од десеторо с којима је разговарала новинарка „Борбе“, а који су, сви до једног, лепо говорили о условима у тој установи. Васиљевић каже да му у прихватилишту не мањка ничега, да му је жао што секирају и љуте неговатељице пошто често пуше по ходницима и собама, кршећи прописе. Васиљевић и његова изабраница планирају венчање. Упркос забрани упражњавања сексуалних односа просторијама прихватилишта, према речима Васиљевића, он и Бранкица се не устручавају да размене нежности. У прихватилишту је више људи него што је предвиђено, те „вишак“ спава по ходницима и на поду. Заменик директора Првослав Николић разлоге види у ниским температурама и великом броју Београђана о којима нема ко да води рачуна. Он је рекао да је максималан капацитет прихватилишта 105 места. „Градска власт нам пружа свесрдну помоћ. Број корисника је у просеку од 10 до 20 одсто изнад наших капацитета у летњем периоду, а зими их премашује за чак 30 до 40 одсто. Претрпани смо, али њима је ту много боље него напољу. Чим мало захладни, навала је већа, а нарочито када почну киша и снег“, објашњава Николић. Он тврди да су градске власти одвојиле довољно финансијских средстава, али и да се та установа стално суочава с проблемом простора и капацитета. Тај проблем би се могао решити до краја ове године реконструкцијом и проширењем прихватилишта са садашњих 940 на 3.300 квадратних метара. Како каже Николић, то би требало да реши проблем капацитета у наредних 20 година.

Прихватилиште у Кумодрашкој улици отвара своја врата и пружа уточиште и људима који код себе немају никакву документацију, а корисници прихватилишта нису само бескућници, већ га својим домом сматрају и старе и сенилне особе, ментално болесни људи, просјаци, скитнице, алкохоличари, инвалиди, као и „сви они које нико неће“. Николић је објаснио да те људе доводи полиција, Хитна помоћ, центри за социјални рад, здравствене установе, пријатељи и родбина, а често долазе и сами. Према његовим речима, они у прихватилишту бораве најчешће до шест месеци, док им се не нађе трајни смештај, али има доста повратника. Кроз прихватилиште је до сада прошло више од 20.000 особа, а градске власти су ове године за прихватилиште издвојиле више од 100 милиона динара. Установа је основана 1974. године и била је у надлежности Републике Србије. У јануару 2005. године, град је преузео оснивачка права и комплетну бригу о ургентном збрињавању одраслих и старих у стању социјалне потребе. Сања Лазаревић, неговатељица у прихватилишту, каже: „Плата је мала, али везала сам се за ове људе и имам своје миљенике. Оно што ме у овом послу покреће јесте брига о социјално угроженима“. Она додаје да у прихватилишту немају адекватне услове, те је свакодневну бригу о хигијени и исхрани тешко спроводити. Хигијенске

потребе људи у прихватилишту покривају само два мокра чвора, а у омањим собама има и до 24 лежаја. Али много тога се превазиђе добром вољом. Првослав Николић објашњава да плате у прихватилишту износе од 15.000 до 30.000 динара, али да људског ентузијазма, топлих речи и саосећања никада не недостаје: „Протеклих година већину у нашем прихватилишту чинили су скитнице, просјаци, избеглице и они који су се отуђили од својих породица. Данас долазе и људи с другачијим проблемима: алкохоличари, наркомани, душевни болесници и делинквенти.“ „И познати људи често остану без самоконтроле и могућности да се брину сами о себи и онда долазе овде. Бивши директор једне познате београдске фирме је наш корисник иако прима пензију од 80.000 динара“, истиче Николић и додаје. „Ово је једино прихватилиште, једина установа те врсте у целој Србији, а некада је била и једина у бившој Југославији.“ Прихватилиште је развило нову врсту помоћи - хумане патроле. Циљ хуманих патрола је рад на терену и помоћ лицима која се нађу у стању хитне социјалне потребе, а нису у могућности да се обрате прихватилишту или другим социјалним установама за помоћ. Обилазе град два пута дневно, утврђују идентитет социјално угрожених и разговарају с њима, након чега их одводе у неку здравствену установу или их збрињавају у прихватилишту. Прихватилиште у Кумодрашкој улици добар је пример људске солидарности и хуманости, па Николић напомиње да људи из иностранства долазе и користе њихово искуство ради отварања сличних установа широм света. „Градска власт нам пружа сасвим довољно средстава, па не оскудевамо ни у чему. Од донација које добијамо имамо сасвим довољно средстава за набавку хемије, хране, лекова, возила и горива“, каже заменик директора Првослав Николић. Лепи поступци ових угрожених људи доста одударају од сивила места где се налазе. Тако, на пример, Славица Стоићевић (26) редовно помаже особљу у текућим пословима, ренда истрошени сапун од којег се касније прави сапун за прање. При том, то ради потпуно добровољно, расположена је, а каже да у дому има пуно другарица и симпатију.

ПЛАКАЛИ ОД СРЕЋЕ ЦЕЛУ НОЋ Вечерње Новости, 10.02.2009; Страна: 11

После писања "Новости" деветочланој породици из Трњака код Бијељине помажу многи људи Непознати људи из Бановаца су дошли и рекли: Ево, примите краву Шаруљу и теле

ДЕВОЈЧИЦЕ Ивану (14), Наташу (11), Милену (9) и петогодишње близнакиње Милку и Душанку, кћери Снежане и Мила Тодића, заобишли су ове године и Деда Мраз и Божић Бата.

Њих и њихове родитеље, избеглице из Дубнице код Калесије, који су се скрасили у трошној кући у Трњацима код Бијељине, нису, међутим, заборавили и хумани људи из Србије и расејања, читаоци "Вечерњих новости". Пет девојчица су у нашем божићном броју имале су само једну жељу: да пију млеко од своје краве!

Тај, у те дане радости, готово сан, обистинио се убрзо после објављивања репортаже. Миле и Снежана су без посла и без наде да ће га скоро добити, а живе у кућерку Миловог оца Душана. Кућа је тесна, али, како каже народна изрека, чељад нису бесна. Влада РС и општина Бијељина ударили су темељ за будућу кућу Тодића из програма за породице са четворо и више деце, али кад ће бити настављени, готово нико не говори. - Срећа је, захваљујући "Вечерњим новостима" погледала и наш дом - прича Миле Тодић, истичући да су му прву радост донели Свето и Милица Мандић из Нових

Бановаца у Срему. - Непознати људи закуцали су нам у ноћ на врата, изашли смо и само су нам рекли: "Ево, примите краву Шаруљу и теле". Нису се ни представили, већ су ми дали пратећу документацију и нису желели ни кафу да попију. Од среће смо готово целу ноћ плакали. Јер, овако нешто мало коме се и у сну догађа. Већ ујутру, као да се срећа "навадила", јавио се Владо Илић, власник ресторана "Шешир мој" у београдској "Скадарлији". Цењени српски хуманиста, дародавац Фонда хуманости "Вечерњих новости" Милу је укратко саопштио:

- Шаљем вам паре за краву и теле, козе и свиње и да узмете земље у закуп, како бисте их одгајали од своје хране. Кад гране, доћи ћу да са вама поделим радост вашег домаћинства.

И, заиста, као и много пута пре тога када је помагао пре свега децу, Илић је уплатио новац на рачун Фонда хуманости Компаније "Новости". Пензионерима Видосаву и Станислави Ђурђевић из Новог Београда, како су нам рекли, само што није пукло срце од туге када су прочитали у "Новостима" да девојчице од свега највише желе кравицу и теле и млеко из својих шерпи. За пензионерске прилике, подарили су Тодићима значајну суму новца.

Из Лондона се јавила госпођа за коју само знамо да је Лана и да је директорка приватне клинике у главном граду Велике Британије. Спојили смо је са Тодићима, и она је новчано помогла њихово будуће пољопривредно газдинство.

- Будућа њива на којој ћемо да сејемо и жањемо, зваће се или "Илићка" или "Шешир мој" - обећава Тодић. - Из Новог Сада, од госпође Драгице, професорке југословенске књижевности, стигле су пуне торбе гардеробе и пуно љубави за све нас. Убеђени смо да постоје дивни и племенити људи, који су разумели нашу муку и невољу, у коју смо запали не својом кривицом, већ што смо протерани са нашег огњишта и што смо се после вишегодишњег потуцања по шупама, по Шепку код Зворника, скрасили у Трњацима, лепом семберском селу.

Антрфиле:

ШАРУЉА И БЕБА

КРАВА Шаруља и теле коме су наденули име Беба, највише је обрадовала петогодишње близнакиње Милку и Душанку. У штали њихова мезимица никада није сама. Девојчице знају како је тешко немати, али сада полако увиђају да је тамо мало довољно за срећу. И, њихову, и целе породице.

PRESS CLIPPING

Среда 11.02.2009. год

РАСЕЉЕНО 210.000 ЉУДИ

Данас, 11.02.2009; Страна: 10

Од краја децембра прошле године, према подацима УНХЦР, своје домове је напустило више од 45 хиљада људи, те је број расељених лица на Косову достигао 210 хиљада - саопштила је Пола Гедини, портпарол београдске канцеларије ове организације на јучерашњој конференцији за новинаре.

Највећи број расељених долази из Подујева, Штимља, Суве Реке, Призрена, Косовске Митровице и Дечана, а Пола Гедини је нагласила да, поред нових расељеничких таласа, охрабрује чињеница да није заустављен ни процес повратка. „Много људи се враћа својим кућама, а још је већи број оних који желе да се врате“, рекла је она. „Оно што нас брине је расељавање припадника других етничких заједница. Чули смо да комплетне ромске заједнице напуштају своја пребивалишта“, додала је Гедини. По њеним речима, подаци ЈЦК о броју расељених су потпуно другачији. Према њима на Косову има 10.132 расељених, од чега 60 посто Срба.

ЧЕКАЈУЋИ ТЕСЛУ

Данас, 11.02.2009; Страна: 10

Велики број повратника у свим дијеловима БиХ још живи без једне од основних цивилизацијских тековина модерног доба - електричне енергије.

Бране Миљуш, једини повратник у заселак Дабарски До код Санског Моста, нажалост, само је један од оних који десет година након што су се вратили својим кућама ноћи проводе уз шкиљаву свјетлост свијеће или петролејске лампе, чекајући неког новог Теслу.

Према неким подацима, на подручју ФБиХ постоји око седамдесет неелектрифицираних „депова“, дијелова насеља или села у којима нема струје, а ништа боља ситуација није ни у РС. У многим опћинама у ратном, а још више у поратном периоду, електромережа се нештедице уништавала. Електропроводници су продавани као старо жељезо, а власт у то вријеме није водила довољно рачуна о каснијим погубним посљедицама таквих активности. Сасвим сигурно је да би ситуација по питању повратка у многим дијеловима земље данас била неупоредиво боља да је електромережа остала читава. Показало се да један од главних услова које постављају повратници, поред стамбене обнове, јесте електрификација њихових домова. Тамо гдје нема струје повратак пријератног становништва је занемарив. Временом се показало да су електрификацијски пројекти изнимно скупи, те да локалне заједнице са својим скромним приходима нису кадре да их реализурају.

О инертности државних електропривредних предузећа на том плану сувишно је причати. Ови електромонополисти радо би наплаћивали струју од повратника, али под

условом да је неко други доведе до њих. Највећи дио пројеката електрификације реализиран је средствима међународних хуманитарних организација чији је ангажман у БиХ, међутим, из године у годину слабији.

ДРЖАВА МОРА ЧЕШЋЕ НА КИМ

Правда, 11.02.2009; Страна: 5

Саветник председника Србије Бориса Тадића за Косово и Метохију, Млађан Ђорђевић, тврди да би све државне институције требало чешће да буду на том простору. Он је додао да је у овој години Београд обезбедио четири милијарде динара за људе који живе на КиМ, и тај новац сада треба равномерно расподелити.

- Радићемо на томе да вратимо људе на њихова огњишта. Не знам да ли ће бити изводљиво вратити их заиста у њихове домове, али радићемо на томе да се они врате тамо где је могуће - истакао је Ђорђевић.

ИКОНЕ ОД КОНЦА У 17 БОЈА

Глас Јавности, 11.02.2009; Страна: 13

Миљана Васић везе ликове православних светитеља и поклања манастирима

Прокупчанка Миљана Васић, избеглица са Косова, настањена у Будви, гаји велику љубав према рукотворинама. Она однедавно интензивно везе ликове православних светаца. На Дан свете Петке Параскеве, 27. октобра, завршила је икону ове светитељке и поклонила је цркви у селу Ајдаковцу код Прокупља, по жељи свог сина Зорана, који јој је рекао да је та црква сиромашна иконама и да је треба оплеменили.

- Икону сам везла петнаест дана по три сата дневно и на њој је извезен конач у 17 боја - каже Миљана. - Света Петка је моја крсна слава. Сада сам започела да везем икону Пресвете Богородице са Христом, а скицирала сам цртеж и припремам се за вез иконе Светог Јована Крститеља - додала је.

Миљанин рад благословио је отац Филарет, свештеник Саборне цркве у Нишу. Процес настајања иконе није нимало лак, а потребно је доста времена и стрпљења, каже Миљана. - Поносна сам на свој рад и планирам да прву изложбу приредим у конаку манастира Подмаине у Будви. Када сам гледала иконе у црквама, нисам ни помишљала да бих ја могао да насликам нешто слично, а сада сам срећна - рекал је.

- Иконе које везем имају сва православна обележја. Никада ми није било тешко да нацртам шему, а сада сам добила и благослов великог духовника, оца Бенедикта. Сигурна сам да није случајност да живим само неколико стотина метара далеко од манастира.

PRESS CLIPPING

Четвртак 12.02.2009. год

СТАНОВИ ИЗБЕГЛИМА ДОБРЕ ВЕСТИ ИЗ СРБИЈЕ

Вечерње Новости, 12.2.2009, Страна : 5

ПЕТРОВАЦ - Општина Петровац на Млави потписала је уговор са представницима УНХЦР-а, Комесаријата за избеглице и хуманитарне организације из Швајцарске "Хаузинг центар" о изградњи 20 станова за избегла и расељена лица. Зграда ће бити подигнута у близини касарне, а станови ће бити обезбеђени за 16 породица из колективног центра и четири за социјално најугроженије породице из Петровца. Плац и инфраструктуру обезбедила је општина.

ПОКЛОНИЛИ МЛЕКО

Вечерње Новости, 12.2.2009, Страна : 33

КРАГУЈЕВАЦ - Чланови удружења одгајивача говеда "Шумадија" поклонили су јуче сто литара млека житељима ромског насеља код Јужне обилазнице. Према речима др Снежане Живановић-Катић, помоћнице градоначелника за пољопривреду, незадовољни откупном ценом, чланови удружења намеравали су да млеко проспу, али је на иницијативу Скупштине града одлучено да се поклони социјално угроженима. Они су, пре две недеље млеко поклонили малишанима у избегличком центру "Трмбас", а прошле среде породицама из колективног центра у Бресници.

ТУГА

Курир, 12.2.2009, Страна : 4

Албанка Фатима удала се за Србина Миодрага Арсића, променила веру и изродила му четворо деце. Породице их се одрекле, држава заборавила, живе без посла и на рубу егзистенције са 13.000 динара

БЕОГРАД - Миодраг Арсић из Косова Поља и његова супруга Фатима, Албанка из Приштине, већ десет година живе у привременом смештају у Краљеву са четворо деце. Пошто су обоје незапослени, покушавају да преживе од 6.500 динара на име дечјег додатка и од 7.000 динара социјалне помоћи. Фатима за Курир каже да се за помоћ више пута обраћала општини Краљево.

- Ништа више од Општине нисам тражила осим да ми помогну у лечењу сина Стефана. Рекли су да могу да ми дају само 5.000 динара на руке, а да за више новца

треба да ми неко умре у кући. Па шта сад, треба да моје дете умре да бих добила новац за његово лечење. Стално му цури крв из носа, а две влажне собе, купатило и ходник делимо са девером, његовом женом и њихово двоје деце. Бојлера немамо, а дрва имамо још за неки дан. Посла за мог мужа нема чак ни у градској чистоћи. Ради све што му се понуди, а прошлог лета је повредио ребра јер је пао са скеле - прича Фатима, која и поред тога што је прешла у православље и што је удата за Србина трпи шиканирање због албанског имена.

- Где год да одем, у болницу, МУП или општину, исмевају ме и понижавају. Не вреди ни то што су моја деца крштена. Силвана има 12 година, Вук 10, Стефан осам, а мала Анка непуне две године. Једино њу још нисмо крстили, али ћемо то учинити чим скупимо мало пара. И Миодрагова и моја фамилија су нас се одрекле. Отац ми није опростио брак са Србином - прича Фатима и додаје да често децу шаље у кревет без вечере.

- Често немам шта да им дам да једу. Да не причам што се нико није сетио да им бар поклони један уџбеник или свеску за школу. Немам одакле да им купим, а да крадем, не могу. Нама не треба ничија милостиња. Најпотребнији нам је кров над главом јер живетиу једној влажној соби, која вам је уједно и кухиња, са три ђака и једном бебом, заиста је тешко - наставља Фатима.

У општини Краљево, у којој живи породица Арсић, где је на власти коалиција НС-ДСС-СРС-СПС-ПУПС, кратко су нам рекли да нису упознати са овим случајем.

- Не знамо за тај случај - кратак је био Зоран Туцаковић, шеф одсека за пословеградског већа, док градоначелник Краљева Милош Бабић није одговарао на телефонске позиве.

Антрфиле : Батић помаже

Лидер ДХСС Владан Батић каже да је, дирнут судбином породице Арсић, одлучио да им током 2009. године поклања четвртину посланичке плате.

- То износи око двадесет хиљада динара. Сваки дан читамо у новинама колико људи немају мере у наплаћивању путних трошкова и зарадама у РИК и јавним предузећима, док Арсићи једва склапају крај с крајем. Колико само у Србији има малих Стефана - пита се Батић.

КФОР ОДБИЈА ДА ПЛАТИ УЗЕТО

Курир, 12.2.2009, Страна : 14

ВУЧИТРН - Драган Михајловић из Новог Села тужи француски Кфор, а заступа га адвокат Адем Вокши, Албанац из јужног дела Косовске Митровице, иначе бивши председник адвокатске коморе Косова у два мандата.

Када су Срби после НАТО бомбардовања 1999. године напуштали своја имања из безбедносних разлога, међу њима је била и фамилија Михајловић из Новог Села код Вучитрна. На месту где се налазило њихово велико имање после НАТО бомбардовања француски КФОР је изградио војну базу, по величини другу иза Бондстила.

- Бетонирали су три хектара наше плодне земље, а ми живимо као избеглице у Прилужју - каже Драган Михајловић, власник отете земље. Његов адвокат Адем Вокши, који заступа још три српске породице у сличним споровима, каже да војна база заузима око педесет хектара.

- Добили смо све спорове у косовским судовима. На крају смо морали да покренемо поступак код француског Кфора, са захтевом да исплате надокнаду. Дуго су преговарали са нама, да би на крају одустали од исплате. Уложили смо жалбу другостепеној жалбеној комисији која ради под управом Кфора и добили смо поступак. И поред тога, француски Кфор одбија да исплати власнику дела земље на којој је подигнута база износ од неких 100.000 евра као надокнаду за отето имање. Следећи нам је корак да жалбу доставимо Генералштабу у Паризу - истиче Вокши. На питање да ли се боји да би могао да има проблема зато што заступа Србина, Вокши каже: - Не бојим се - иако му је током нереда на Косову 50-их година убијен отац.

ЛИЧНА ДОКУМЕНТА ЗА „ПРАВНО НЕВИДЉИВЕ” ГРАЂАНЕ

Политика, 12.2.2009, Страна : А10

Кампања у ромским насељима за упис у матичну књигу рођених

Ђељана има 16 година и живи у Суботици са двадесетпетогодишњом сестром Нађијом и братом Алијом који има 23 године. Рођени су у ванбрачној заједници у Вучитрну на Косову и нису уписани у матичну књигу рођених. С родитељима су 1999. године избегли са Косова и од тада живе у Србији без сталног места боравка. Родитељи су им у међувремену умрли у расељеништву, а тачан датум и место њихове смрти нису познати. Говоре само ромски језик, а за живот зарађују сакупљајући и продајући секундарне сировине. Њих троје не поседују никакве доказе за покретање поступка накнадног уписа у матичну књигу рођених. Ово је једна од потресних животних прича Рома којима постојећи прописи не нуде решења за накнадни упис у матичне књиге рођених, које се могу прочитати у публикацији невладине организације „Праксис” и „Правно невидљива лица у седам слика”.

– Према званичним подацима, на територији Републике Србије живи 108.000 Рома, иако, према незваничним проценама, тај број иде и до 500.000. Осим тога, званично је регистровано 22.965 интерно расељених Рома, Ашкалија и Египћана (РАЕ), али се претпоставља да је тај број знатно већи, јер многи не поседују лична документа – објашњавају у „Праксису”. Ова организација, заједно са УНХЦР-ом и Уницефом спроводи информативну кампању са циљем да се подигне ниво свести, едукују и информишу РАЕ заједнице, као и да се локалним и централним властима и домаћем становништву укаже на потребу и важност уписа у матичну књигу рођених и поседовања личних докумената. Тимови у чијем су саставу представници Уницефа, УНХЦР-а, „Праксиса”, Секретаријата за ромску националну стратегију и Министарства рада и социјалне политике до сада су посетили 57 ромских насеља у 14 општина. Идентификовано је 356 лица која нису уписана у матичну књигу рођених и

поднето је 182 захтева за накнадни упис. Поред тога, поднето је и 1.538 захтева за издавање личних докумената, а 1.300 је већ решено.

„Наша организација, заједно са УНХЦР-ом, Мисијом ОЕБС-а у Србији, Центром за унапређивање правних студија и Министарством за људска и мањинска права, ради на системском решавању проблема 'правно невидљивих лица', те је Центар за унапређивање правних студија израдио модел закона о поступку признавања правног субјективитета”, наводи се у допису упућеном „Политици” из „Праксиса”. И Комитет за права детета Уједињених нација захтева од Србије да омогући сваком детету рођеном на њеној територији упис у матичне књиге рођених, посебно деци ромске националности и малишанима интерно расељених лица. Такође, у оквиру Савета Европе Србији се скреће пажња на проблем „правно невидљивих” лица.

Пројекти „Социјална инклузија и приступ људским правима за Роме, Ашкалије и Египћане на западном Балкану” и „Борба против социјалне искључености: универзална регистрација рођења у Србији” које, преко УНХЦР-а и Уницефа финансира Европска комисија, започети су у мају 2008. године.

Антрфиле : Подршка Ромима полицајцима

– Министарство за људска и мањинска права, у сарадњи са ОЕБС-ом и МУП-ом, покренуло је акцију подршке ромским кандидатима за упис у центар за основну полицијску обуку, што ће им омогућити стицање основних предуслова за упис у полицијску школу, а касније и у службу – рекао је за „Политику” Марко Карацић, државни секретар у Министарству за људска и мањинска права. По његовим речима, ово је само једна од акција које се спроводе у оквиру пројекта „Декада Рома”, а њен дугорочни циљ јесте трајно укључивање ромске мањине у друштво.

PRESS CLIPPING

Петак 13.02.2009. год

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц - Србија Датум : 13.2.2009 Страна : 5

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ

Четири избегличке породице које су у Петровцу на Млави започеле изградњу породичних кућа добиће од Комесаријата за избеглице помоћ у грађевинском материјалу вредну 1,5 милиона динара. Председник СО у овом граду Миланче Аћимовић каже да је тендер окончан и да ће свака породица као помоћ у градњи добити пакете грађевинског материјала чија је вредност 375.000 динара.

ПИСМО ВЛАДИ ИЗ КОСМЕТСКИХ ОПШТИНА

Правда Датум : 13.2.2009 Страна : 3

У отвореном писму упућеном Влади Србије које су потписали председници општина Косовска Каменица, Гњилане, Косовска Витина и Ново Брдо затражене су хитне мере како би се зауставило исељавање младих са Космета. У писму се наводи да је у „последњих годину дана појачано исељавање младих и продаја имања зато што нема основних услова за живот, о чему говори и чињеница да је девет села у каменичкој општини повезано макадамским путевима”.

СТАЛНО СЕ СТРЕПИ И СТРАЖАРИ!

Вечерње Новости Датум : 13.2.2009 Страна : 10

ЗАБОРАВЉЕНИ СРБИ У КОСОВСКОМ ПОМОРАВЉУ И ДАЉЕ ГАЈЕ НАДУ ДА ЋЕ
МОЖДА ПРОЋИ
ОВО ЉУДСКО НЕВРЕМЕ

Многе породице на ивици егзистенције. Невероватни напори да се, упркос свему, опстане на огњишту

ДОШЛИ смо на један дан, а пожелели да останемо. Косовско Поморавље, овде је лекција! Како се у невероватним, надљудским условима опстаје на огњишту. Како се чувају завети, успомене и молитве, у потпуном албанском окружењу.

- Живот од јутра до сутра - говори Љубиша Трајић. - А сутра, стегне ми срце. Кажем: гурај, Србине, од овог горе не може бити. Ранилуг, општина Каменица, деценија заточеништва људи и тишине, зачарани круг у коме се даноноћно стрепи и стражари.

- Остало ми ово мало прага и не дам да ми га отму, ако су нам већ рођену земљу испод ногу тако лако извукли - каже Милован Танић. - Могу ја и да одем. Али, да се пробудим у туђој кући. То не бих могао. Пукло би срце ко срца.

- Куд сад да чергаримо, кад смо све до сада издржали - састави реченицу Драган **Марковић, некад пословођа у "Биначкој Морави"**.

Дели данас стварност са хиљадама породица на ивици егзистенције. Бивши радници некадашње овдашње привреде на минималцу државе Србије. Овде се не гради, не тргује, донације и дотације стижу на кашичицу. Нема струје ни воде довољно. Нема утешних речи. Мало ко дође међу ове људе, барем да их пита: како вам је?

Слушамо причу:

- Сви оду до северне Митровице, као даље од тог несрећног Ибра нема нашег народа. Ето, ко на пример зна да је у Косовском Поморављу остало више од 30.000 људи и да под овим парчетом неба расту српска деца.

Миленко Пајић говори:

- Како смо остали? Тако што смо се заветовали да наше не продајемо. То што су нам отели... Ма, не може та неправда до века. Исте судбине, исте приче у Кусцу, у општини Гњилане. Где год дарнеш - боли. Само што се овде, у Косовском Поморављу, тај бол некако носи, без грча и горчине, без сузе, без оптужби. И, то је лекција! Дом Стојановића, Кусце, као и други домови у овом поморавском селу. Нема куће у којој не кажу:

- Останите, делићемо све. Што имају наша деца, имаћете и ви.

Корени Стојановића дубоки, снажни су изданци Предрагова деца:

- Ви, можда, не верујете. Али, верујте: моја деца неће одавде - каже Предраг. -

Нема тог мириса као што има Поморавље. Уздрмале Стојановиће вести у пролеће прошле године. Под притиском независног Косова отишли неки Срби, у азил, Данску, Норвешку, Луксембург... Била је ноћ, пун месец је дуго падао у тек убокорено Предрагово жито.

- Ако и ти одеш сине, проклеће те моје млеко - памтиће док живи ове речи мајке.

Предраг каже:

- Да није лако, није. Куд год макнеш, све своје мораш да кријеш. Молитву под цемпер, па ајде. А притисци са свих страна: на пијаци те уцењују, на путу прете. Ми мислимо само да се вратимо живи. Тешко је домаћину да на својој земљи повија главу. Опет кажем: важно је да трајемо. Траје и школа у овом српском селу. Ври на великом одмору, 280 основаца учи и из уџбеника о животу: како преживети гето?

- **По 12 сати дневно немамо струје, ужина се дели на четвртину, излаз, тек два пута недељно, до Грачанице само - прича директор школе Јелена Пауновић. - Ето, за Светог Саву стигли пакетићи, дарови за децу. Али није било за све. Којој деци да поделиш? Већина је из веома сиромашних породица. Онда смо се сви договорили: даћемо пакетиће предшколцима.** Јелена стално чита из погледа деце: шта сањају и о чему размишљају кад се пробуде и од најслабијег шума.

ЧЕКАЈУ ДА НЕСТАНУ

Вечерње Новости Датум : 13.2.2009 Страна : 11

НА ОСТРВУ ЦВЕЋА У ЦРНОЈ ГОРИ ОСАМДЕСЕТ ПОРОДИЦА ВОЈНИХ ПЕНЗИОНЕРА ИЗОЛОВАНИ ЖИВЕ 18 ГОДИНА

- Два пута сам хтела да дигнем руку на себе.
- Да ли би срце издржало да добијем стан?

И ОНИ су некада носили лепе униформе, били поштовани и живели у становима, које су њихове жене уређивале ситним детаљима. Било је то давно. Сада је осамнаеста година откако су из Сплита, Задра, Шибеника, стигли на Острво цвећа.

Нови домови били су трошне кућице за летовање.

Влажне зиме донеле су бол у костима: реума. Сви је имају. Свих 80 породица војних пензионера и људи који су радили за некадашњу војску, данас преживљавају на Острву заборављених!

Живот

ЛИЛО је као из кабла када смо их посетили. Из облака сручио се и крупан град, који је оставио модре печате по лишћу и ломио пластичне надстрешнице на бедним кућицама. Добринка Радовић (71), самохрана мајка, гледа кроз завесу кише и говори:

- Два пута сам хтела да дигнем руку на себе. Два пута ми је мој Драган, син јединац, који није стигао да упозна оца, говорио: Немој мајко, преживећемо и ову годину, биће следеће сигурно боље. Можда добијемо стан и одемо са овог проклетог острва. Због њега ми је... само. Због њега живим. Онако, бацила бих живот. Шта ће ми овакав.

Мршав је живот за ову жену родом са Пала и њеног сина, који је изучио аутоелектричарски занат и ту и тамо ради за бедне паре, па му на крају и не плате. Живе, као и осталих осамдесет породица, од бедне пензије. Добринка добија 160 евра месечно, као цивилно лице од Војске. Била је куварица у Купарима, имала је стан у тада познатом војном одмаралишту, лепо је било.

- Цигани су бољи од нас. Држава води рачуна о њима, а ја немам пара да купим карту до Подгорице за мене и сина. Не знам какви су овде људи. Да ли их је рат искварио, или новац.

Пре десет година однела је Добринка сва документа за Београд. За стан. Још се нада одговору.

- Без наде нема живота - наставља на исту тему Славка Илић (68) родом из Даниловграда. Дошла је из Сплита 1991. Живи сама у малом, једнособном бунгалову. Тихо носи свој крст. Терка јој је завршила медицину у Загребу.

- Нисам могла да будем поред ње када је дипломирала, ни када се удала у Француској, нисам била када се родило прво, ни друго унуче. Видела сам их тек када су порасли.

Увела нас је у кућицу која је тог кишног дана јежила од влаге и студени. Спремила је кифлице.

- До Тивта има шест километара, али не можемо пешице, раније смо имали војни аутобус, сада су и то укинули, морамо да платимо 70 центи у једном правцу. Много је то за нас. А, морамо тамо да купимо храну, лекове, све што је човеку потребно да опстане.

Посада

ДВЕ кућице даље су Јовановићи. Као да им је било непријатно што имају посебну собу за спавање.

- Било нас је шесторо када смо дошли из Сплита - објашњава Вера (78). - Деца су отишла, скућила се, имају породице. Њен супруг Радослав Јовановић (78) био је члан посаде Титовог школског брода "Галеб". Показује слике. На њима Јованка, Тито, а иза њих официри. Беле се униформе, међу њима и његова.

- То је најстарија "Галебова" посада - засијају очи.

Онда нека тешка тишина. Испреплиће се време садашње и време прошло. Титов официр на слици у белој униформи, поштован и цењен, а сада у бедној кућици за избеглице из које 18 година чека спас.

- Био сам учесник Другог светског рата - прича. - За време НАТО бомбардовања са 69 година бранио сам земљу. Веровао сам биће боље за нас. Није. Било је горе. Морао сам да продам кола, жена је дала накит и слике. Сада се питам да ли смо се борили да дође капитализам и да ја завршим у пропалој монтажној кућици као бескућник?

Ударају таласи непрозирне кише по Острву цвећа. Кад ослабе чује се Верин глас:

- Предали смо молбу пре 18 година за стан у Београду. Пре две године били смо 38. на стамбеној листи, тренутно смо стигли до 9. места. Све чекамо неку лепу вест. Само да угледам Београд, па да га целог загрлим! Него све се питам, имала сам тешку операцију, да ли би ми срце у 78. то издржало?

Острво цвећа, некада рај у власништву француског "Клуба Медитеране", на коме су се после одмарали официри и војници ЈНА, данас је острво изгубљених, одбачених и заборављених људи. Употребљених и сада остављених да - нестану. Никада их нико није посетио. Ни градоначелник Тивта, који је то обећавао, ни представници Војске. Нико.

- Као да су нас сахранили - вели Милан Чортан (73), војни пензионер, избеглица из Сплита, који је са синовима био у рату, а сада скапавају у немаштини, без посла.

Да ли они стварно постоје, питају се. Србија је далеко, друга држава, Црна Гора их не види. Као да су сенке, људи из магле која обавија острво романтичног назива.

- Из авиона кажу да изгледа као цвет са дршком, зато га тако зову - рече Вера. На земљи изгледа као острво зачараних, које избеглице не могу да напусте. Болесни од мириса мора, који лети умирује душу, а зими доноси реуму, чекају, чекају... И нестају. Одлазе на оно мало, пусто место са леве стране острва. Ту су 44 гроба. Вечне куће оних који ни за живота, ни у смрти нису успели да побегну са Острва заборављених.

Антрфиле : И ВОДУ ОДНЕЛИ

НА Острву цвећа нема питке воде. До пре месец дана ту су стајале две цистерне, али су преко ноћи једноставно нестале.

- Однели су их ови из војске, ваљда. Сада и воду купујемо - јадикую у кампу.

ДЕЦА ОТИШЛА

МНОГО се деце родило у овом избегличком кампу. Али, сва су нам деца отишла, скућила се. Има их одавде до Аустралије - каже Славка Илић.

ЗА ПОРОДИЉЕ 40.000 ДИНАРА
Преглед Датум : 13.2.2009 Страна : 4

Одборници Скупштине града усвоји су прексиноћ предлог Одлуке о додатним облицима заштите трудница и породиља у Београду, односно издвајање накнаде од 35 одсто до пуне плате за труднице. Истом одлуком предвиђа се исплата једнократне помоћи од 40.000 динара незапосленим породиљама, на шта право имају и оне које су интерно расељене са Косова и Метохије. Председник градског парламента Александар Антић најавио да ће из буџета за оне незапослене бити издвојено око 320 милиона динара, а за запослене око 250 милиона динара. Услов за остваривање ових обилка заштите је доказ о пребивалишту на територији града до 31. децембара 2008. године, а у року од 15 дана од усвајања знаће се која је документација потребна.

КОСОВСКИ СРБИ ТРАЖЕ ПОМОЋ
Данас Датум : 13.2.2009 Страна : 5

Косовска Каменица - Председници четири српске општине из Косовског Поморавља затражили су од државних органа Србије да предузму хитне мере како би се зауставило исељавање, пре свега младих, из тог региона.

У отвореном писму упућеном Влади Србије које су потписали председници општина Косовска Каменица, Гњилане, Косовска Витина и Ново Брдо наводи се да је „у последњих годину дана појачано исељавање младих и продаја имања зато што нема основних услова за живот о чему говори и чињеница да је девет села у каменичкој општини са укупно 1.100 становника повезано макадамским путевима који су непроходни за путничка возила“.

„Више од 100 породица се у последњих годину дана иселило само из Пасјана, највећег села у гњиланској општини, у Луксембург. Стање је још драматичније у Витини и Новом Брду, а општинска руководства су буквално затрпана захтевима грађана за социјалном помоћи или запослењем“, наводи се у писму.

Од Владе Србије је затражено да се „врате сопствени изворни приходи општинама које су лишене сопственог буџета, јер ће у супротном српске општине на Косову изгубити смисао постојања“. У писму се од Владе такође тражи решавање инфраструктурних проблема уз подршку НИП-а и покретање јавних радова који би упослили младе.

PRESS CLIPPING

Субота 14.02.2009. год

ПУХОВСКИ: „ОЛУЈА” ЈЕ БИЛА ЕТНИЧКО ЧИШЋЕЊЕ

Политика, 14.02.2009; Страна: А5

Функционер хрватског Хелсиншког одбора рекао је у Хагу да су хрватске власти полазиле од тога да се нико од Срба неће вратити, те су куће даване на располагање другима

Загреб, 13. фебруара – Сведочећи јуче и данас на суђењу тројници хрватских генерала у Хагу, професор загребачког Филозофског факултета **Жарко Пуховски** потврдио је своју раније изречену оцену да је војном акцијом „Олуја” у лето 1995. године почињено етничко чишћење српског становништва на подручју тадашње Крајине. Пуховски је од 1993. до 1998. био заменик председника хрватског Хелсиншког одбора за људска права, а од 2000. до 2007. и његов председник, па је пред Хашким трибуналом говорио о сазнањима ХХО о збивањима за време и одмах после „Олује”, што је иначе презентирано у књизи „Операција ’Олуја’ и после”.

„У књизи објављеној на пету годишњицу ’Олује’ упозорио сам на разлоге због којих је она била нужна (...) – докинула је тзв. РСК која је почивала на систематском негирању људских права, али сам и упозорио на то да је током те акције убијено неколико стотина цивила, а велики број људи био је приморан да напусти своје боравиште. Ефекти те акције били су једнаки етничком чишћењу”, рекао је Пуховски. Напомињући да се „многе жртве нису могле избећи”, а да се ХХО „бавио непотребним жртвама” као што је био злочин у Вариводама, он је указао да је „након ’Олује’ владало уверење да се људи који су напустили то подручје више неће вратити”. „Власти су полазиле од тога да се нико од Срба неће вратити, те су куће даване на располагање другима”, односно „хрватским држављанима хрватског етничког порекла који су били приморани да напусте БиХ”, рекао је, такође, истичући да „то нису били пљачкаши, они су имали службене, правоснажне документе да могу бити у тим кућама”.

Током саслушавања овог сведока тужилаштво је приказало и делове документарног филма „Олуја над Крајином” у којем се појављује и Пуховски, који је потврдио да његове изјаве у том филму „нису извађене из контекста и уклапају се у снимке”. Одбрана тројнице генерала, иначе, противи се увршћењу тог филма и књиге ХХО међу доказне материјале тужилаштва, а судско веће ће одлуку о томе донети накнадно.

АКТУЕЛНА СИТУАЦИЈА У РЕГИОНАЛНОЈ САРАДЊИ - ДОСТИГНУЋА И ИЗАЗОВИ

Данас - специјални додатак, 14.02.2009; Страна: 2

Препоруке првог заседања Радне групе „Регионална сарадња“, одржаног 15. децембра прошле године у Београду

ДОКУМЕНТИ

Модератор заседања Тања Мишчевић упознала је чланове Групе да су предвиђена три заседања и да ће теме следећих састанака РГ бити - „Словачко искуство у регионалној сарадњи - Вишеградска група“, као и „Резултати, оцене и очекивања у приоритетним областима регионалне сарадње“. Интерни експерт РГ „Регионална сарадња“ је Јасминка Кроња.

На првом заседању Радне групе размотрена је актуелна ситуација у регионалној сарадњи и позиција Србије из више углова: у оквиру процеса придруживања Европској унији, међузависност билатералних односа и регионалне сарадње, главни изазови у раду Савета за регионалну сарадњу, како Европска комисија види регион, односно сваку земљу појединачно у свом последњем Извештају о напретку. Хоризонтално питање било је да ли је и колико регионална сарадња од услова еволуирала у потребу. Уводничари су били Милица Делевић, директорка Канцеларије Владе Србије за европске интеграције, која се осврнула у свом излагању на историјат услова развијања добросуседских односа и регионалне сарадње за земље које се укључе у процес проширења ЕУ, компарацију захтева за испуњавање овог услова за земље претходног круга проширења ЕУ са земљама у оквиру Процеса стабилизације и придруживања, као и на то колико је овај услов данас испуњен; Милан Симурдић из Форума за међународне односе ЕПУС, који је говорио о повезаности билатералне и регионалне сарадње у контексту превазилажења проблема из прошлости и изградње заједничке будућности у ЕУ; Марина Јовићевић, директорка Дирекције за регионалне иницијативе у Министарству спољних послова, која је говорила о главним изазовима у раду нове регионалне институције - Савета за регионалну сарадњу са седиштем у Сарајеву; Тања Мишчевић, која је у свом излагању коментарисала оцене Европске комисије о напретку земаља региона појединачно изнете у редовном годишњем извештају (новембар 2008), као и Стратегију проширења ЕУ за 2008/09.

Споразум о стабилизацији и придруживању ЕУ је закон

Указано је на деликатан положај у који је Србија доспела након једностраног проглашења независности Косова, практичне последице у економском смислу као и политичке у односима са суседима. Напоменуто је да су активно унапређивање регионалне сарадње и развој добросуседских односа обавеза Републике Србије на основу ратификованог Споразума о стабилизацији и придруживању ЕУ, који је постао закон и мора да се спроводи као и други закони.

У духу добросуседских односа и заједничког напретка ка ЕУ, учесници заседања поздравили су званично подношење захтева Црне Горе за чланство у Европској унији. Сумирајући оцене, мишљења и сугестије изнете у уводним излагањима и дискусији, а имајући у виду препоруке првог састанка Радне групе Конвента 2006-07, о унапређивању политичког оквира за регионалну сарадњу, усвојени су следећи закључци и препоруке:

- Први спољнополитички приоритет Републике Србије треба да буду односи са суседима и односи у региону. Изражена је нада да је погоршање билатералних односа Србије са неким суседима краткорочно и закључено да оно никако не би требало да буде тренд. Актери државне власти треба додатно да раде на развијању сарадње, да уложе напоре да се проблеми решавају, да раде на отклањању препрека, да настоје да се очувају постигнути резултати и позитивна атмосфера у регионалној сарадњи. Постоји опасност да се погоршање билатералних односа, уколико је трајније, прелије у регионалну сарадњу и да дође до формирања подрегионалне сарадње у којој би једна земља могла бити искључена.

Да седиште Транспортне заједнице буде у Београду

- Заједнички оквир за регион и покретач унапређења сарадње је интеграција у Европску унију и земље региона треба билатерално и мултилатерално да сарађују о питањима значајним за бољу будућност и квалитетнији живот грађана, истовремено решавајући отворена питања из прошлости, као што су ратни злочини и питање избеглица.

Поздрављен је велики напредак у повезивању региона како међусобно тако и са ЕУ у бројним областима, као што су енергетика, инфраструктура, слободна трговина, ваздушни простор, правосуђе и унутрашњи послови, безбедност, социјална питања, наука, образовање и друге. Истакнута је улога цивилног друштва и међуљудских контаката у унапређивању односа са суседима и премошћавању проблема. Такође, указано је да су недовољно искоришћени ресурси и могућности у сарадњи између парламената и политичких странака. Као важна питања за заједничку будућност поменути су енергетика, транспорт и безбедност.

- Значајан изазов у регионалној сарадњи биће преговори о успостављању Транспортне заједнице са ЕУ кроз које ће се преломити политички и економски проблеми, укључујући модалитете учешћа Косова и Метохије. Предложено је да Србија осмишљеном и координираном акцијом лобира да седиште будуће Транспортне заједнице буде у Београду, где се већ налази регионална Транспортна опсерваторија СЕЕТО. Препоручено је да експерти из надлежних министарстава, Министарство спољних послова и Европски покрет у Србији сачине план лобирања и предложе га надлежним државним инстанцама на подршку.

- У вези са имплементацијом споразума ЦЕФТА 2006, указано је на потребу отклањања ограничења и препрека у привредној сарадњи, посебно великог броја нецаринских баријера (нове се стварају, а старе се не отклањају, узрок добрим делом у примени различитих стандарда у чланицама). Између осталог, указано је и на чињеницу да се комплексом питања везаних за имплементацију ЦЕФТА споразума активно бави и Форум привредних комора потписница ЦЕФТА, са чијим је радом јавност у региону слабо упозната.

- Закључено је да добросуседски односи и регионална сарадња није нови услов постављен Западном Балкану, али јесте наглашенији, имајући у виду потпуно нове историјске и политичке околности, тешко наслеђе ратних сукоба у региону и потребу да се регион пре свега стабилизује. Услов развијања добросуседских односа и регионалне сарадње важио је и за земље централне и источне Европе на њиховом путу ка ЕУ, али у форми која је била адекватна тадашњој историјској и политичкој ситуацији и билатералним односима.

- Очењујући развој регионалне сарадње од 2000. године, констатовано је да регионална сарадња еволуирала од испуњавања услова наметнутог у оквиру процеса интеграције у ЕУ у потребу која доприноси економском, социјалном и политичком развоју сваке земље појединачно.

Дунав, приоритет само вербално

- Нова фаза регионалне сарадње захтева активнији однос земаља региона у погледу политичког усмеравања, програмирања, мониторинга, финансирања и кадровских капацитета. У том смислу неопходно је у Србији на унутрашњем плану предузети мере да се процес регионалне сарадње третира као интегрални део процеса хармонизације са ЕУ, да се појача систем координације учешћа у регионалној сарадњи, инсталише регионална сарадња као саставни део организационе схеме за европске интеграције и изгради добра и редовна комуникација и координација националног координатора у Савету за регионалну сарадњу и националног координатора за ИПА, који треба да делују комплементарно.

- Србија треба хитно да потпише меморандуме о сарадњи за две иницијативе којима једина у региону још није формално приступила - а то су: Иницијатива за борбу против корупције (РАИ) и Иницијатива за превенцију и спречавање катастрофа (ДППИ).

- Србија треба да има проактиван став у регионалној сарадњи, да кроз постојећу структуру за европске интеграције формулише своје приоритете и предузме одговарајућу акцију. Наведен је пример Дунава који је вербално истицан безброј пута као приоритет што би логично и требало да буде, али није следила акција која би то потврдила, иако су више пута Европска комисија и Пакт за стабилност ЈИЕ покушавали да пошаљу сигнал Србији да искористи шансу и покрене конкретне пројекте.

- Радна група је подржала предлог регионалне мреже невладиних и тхинк-танк организација Коалиција за регионалну сарадњу и европске интеграције, предвођене Европским покретом у Србији и Игманске иницијативе да се у што скорије време одржи самит лидера земаља Западног Балкана. Формулисање заједничке платформе за убрзање процеса европске интеграције било би од великог значаја за унапређење билатералних, регионалних и односа са Европском унијом.

Учесници Радне групе су поставили и питање адекватности стратегије проширења ЕУ. Европска унија нема конзистентну стратегију проширења са објективним мерилима за оцењивање напретка и испуњавања услова. Бела књига Европске комисије за припрему придружених земаља централне и источне Европе за интеграцију у унутрашње тржиште Европске уније, објављена 1995, била је веома корисна за те земље, а сличан документ био би, такође, од велике користи за земље које су сада у процесу приступања.

Антрфиле:

Искуство Словачке у просецу европских интеграција

Национални конвент о ЕУ у Србији један је од модела и пројеката, који је као иницијатива цивилног друштва, односно Европског покрета у Србији, базиран на искуству Словачке у процесу европских интеграција. Национални конвент замишљен је као стални дебатни форум између представника администрације, цивилног друштва и пословног сектора, у оквиру осам тематских целина, са циљем да се омогући стална размена информација, али и расправа о спорним питањима, односно фокусирана дебата.

PRESS CLIPPING

Недеља 15.02.2009. год

ЗАСЛУЖНА ШТО ЈЕ 5.000 ЉУДИ ДОБИЛО ПОМОЋ

Блиц - специјални додатак, 15.02.2009; Страна: 11

ЈУНАЦИ НАШЕГ ДОБА

Љубинку Бубу Миловановић у врањском крају не треба посебно представљати јег слови за најхуманију жену у седам општина Пчињског округа.

Председница НВО „Животна помоћ“ хуманитарним радом бави се двадесетак година и све њене догоровштине и приче о дирљивим сусретима с људима којима је помагала могле би да се сместе у подебели узбудљиви роман. **Захваљујући донаторима, људима добре воље и великом прегалаштву Миловановићеве, хуманитарну помоћ је у протеклих осам година добило више од пет хиљада социјалаца, пензионера, инвалида, деце са потребним потребама и тако редом.**

— Хуманитарни рад ме испуњава и зато сам му даноноћно посвећена. **Од средстава којима донатори финансирају хуманитарне пројекте подмирујем трошкове за комуналије и гориво, тако да од ове напорне и одговорне мисије немам финансијске користи. Срећом, многи ми у Врању помажу када треба да се хуманитарна роба истовари, смести у магацин и развезе корисницима.** Наравно, захвалност дугујем супругу Светозару и ћерки Тијани, од којих сам увек имала подршку за свој хуманитарни рад — каже Миловановићева. Кућну витрину племените Врањанке красе бројне награде и признања, али се издваја орден међународне организације УСАИД у знак признања за успешну седмогодишњу сарадњу и дугогодишњу хуманитарну мисију.

Љубинка Миловановић је недавно добила и црвени пасош као један од 204 почасних грађана Србије. У опису послова „Животне помоћи“ су израда економскосоцијалних, психосоцијалних, медицинских и пољопривредних пројеката, као и подела хуманитарне помоћи. — Сваки сусрет са људима у невољи доживљавам емотивно. Колико сам само суза пролила после дирљивих сусрета с тим људима. Захваљујући УСАИДу, 277 избеглица је бесплатно добило пластенике и пет година се бавило производњом раног поврћа. Посредством ХЕЛПа је 110 корисника добило кредит од по 1.200 евра за сопствени бизнис — прича Љубинка.

Антрфиле:
ПОКЛОНИ

Најважнији дечји осмех

Љубинка је заслужна и што је сиромашнима у Врању уочи новогодишњих и божићних празника подељено 15.000 пакетића са прехранбеним намирницама и хигијенским средствима. Ова несечична и хумана жена помогла је да се опреме и многа одељења врањског Здравственог центра. Али Љубинка се највише обрадује када клинцима и клинцезама подели слаткише, одећу и обућу.

PRESS CLIPPING

Понедељак 16.02.2009. год

НЕМАМО ВРЕМЕНА ЗА ПОЛИТИЧКЕ РАЗМИРИЦЕ

Дневник, 16.02.2009; Страна: 2

У ОРАШЦУ ОБЕЛЕЖЕН ДАН ДРЖАВНОСТИ СРБИЈЕ

Председник Владе Србије Мирко Цветковић изјавио је јуче у Орашцу да Србија има снаге да се избори са свим искушењима и да отвори перспективу за све своје грађане. „Време је да се окренемо будућности, да заједно и предано радимо на бржем развоју, да не остављамо проблеме својој деци, него да их сами решавамо. Немамо времена за политичке размирице. Ово је време када одлучујемо како ће наша земља изгледати за десет-двадесет година“, поручио је премијер у говору на централној прослави Дана државности у Орашцу. Цветковић је оценио да Србија данас, као и на Сретење 1804. године, када је поставила темеље своје савремене државности, мора да изабере прави пут и да се суочи с дилемама на који начин да убрза сопствени развој и како да ухвати корак с развијеним земљама. „Србија има снаге за то. Та снага лежи у богатој традицији, али пре свега и у јасној визији и добро осмишљеној стратегији“, поручио је премијер, наводећи да је у Влади постигнут консензус озбиљних политичких снага, које немају дилему о томе на који начин унапредити Србију. „Наш циљ је да постанемо стуб економске и политичке стабилности Балкана“, рекао је премијер, додајући да је циљ и што пре ући у европску породицу и уредити државу према моделу развијених и стабилних европских земаља. Он је поновио да се Влада Србије никада и ни под којим условима неће одрећи Косова и Метохије. „Изабрали смо легитимна и мирна средства да се боримо за Косово и Метохију. Србија темељно припрема аргументацију за процес пред Међународним судом правде. **Србија, истовремено, улаже у бржи развој своје јужне покрајине и припрема детаљан план одрживог опстанка и повратка расељених. Циљ је да сви грађани Косова и Метохије живе у миру, да не страхују за своју децу, да имају могућност да зарађују у својој земљи и на својим имањима. Стићи ћемо до тог циља, стрпљиво и хладне главе. Будућност се не гради сукобима, већ договорима. Време је да отпочнемо здрав процес помирења, да поставимо сигурне темеље будућности“**, поручио је премијер.

Антрфиле:

Слава јунацима

Председник Србије Борис Тадић положио је јуче, поводом Дана државности, венац на гроб Незнаног јунака на Авали. „За Србију свих њених људи, за Србију песму међу народима, за Србију једну и јединствену под европским небом. Слава јунацима“, уписао је председник Тадић у спомен-књигу. У делегацији председника Србије били су министар одбране Драган Шутановац и начелник Генералштаба Војске Србије генералпотпуковник Милоје Милетић

ПОМОЋ ЗА ШТРПЦЕ

Куир, 16.02.2009; Страна: 15

Мајчина крила

БАЧКА ПАЛАНКА - Из Бачке Паланке јуче је упућена хуманитарна помоћ Србима на Косову и Метохији, 16. за годину дана. Хуманитарну помоћ, отпремљену у 250 пакета, сакупиле су чланови „Мајчиног крила“ и Центра за социјални рад. У акцију су укључени и Црвени крст Бачке Паланке, ОШ „Вук Караџић“, локална самоуправа и бројни грађани и предузећа. Помоћ се састоји од одеће, обуће, хране, школског прибора, средстава за хигијену, књига, а биће уручена угроженим Србима у општини Штрпце и енклавама на Космету. Савез „Мајчино срце“ прошле недеље је уручио 150 пакета хуманитарне помоћи избегличком насељу Крњача код Београда

ПОТРАГА ЗА ПИТКОМ ВОДОМ НА ИВАНИЦИ

Политика, 16.02.2009; Страна: А17

Насеље на самој граници БиХ и Хрватске никада није имало изграђен водовод, а рат у којем је ово подручје похарано зауставио је велике туристичке планове који су већ постојали

Требиње – У околини Иванице, повратничког насеља у федералној општини Равно, недавно је почело испитивање терена у потрази за резервама питке воде. На Иваници тренутно живи око деведесет, махом српских, повратничких породица, а током летње сезоне број становника се удвостручи.

Истраживања терена у потрази за питком водом, у овом иначе потпуно безводном крају, обављено је још пре рата, а тадашњи налази послужили су као основа за пројекат чија је реализација у току. Најпре је у месту Запланик отворена једна бушотина, где се специјалном машином буши тло до дубине од двеста осамдесет метара.

– Требало би да дођемо до подземног водотока који се одваја из реке Требишњице и у Комолцу код Дубровника излази као речица Омбла. Надамо се да ћемо да добијемо резерве од пет литара у секунди, што би било довољно за потребе и развој Иванице у наредних петнаест година – објашњава Екрем Шеховић, шеф радилишта. Мештани Иванице много очекују од пројекта водоснабдевања. Ово насеље на самој граници БиХ и Хрватске никада није имало изграђен водовод, а рат у којем је ово подручје похарано зауставио је планове који су постојали. Тако се сада домаћинства на Иваници водом снабдевају из „чатрња“, а питка вода се довози из Требиња посебном цистерном. То ни издалека не задовољава потребе мештана, а поготово не може задовољити евентуалне туристичке или привредне капацитете.

– **Уколико бисмо добили водовод, то би много значило за будућност и развој не само Иванице него и целог краја. Процес повратка и обнове био би убрзан, а отварањем неких погона или туристичких објеката пружила би се могућност запошљавања** – истиче мештанин Данило Мандегања. Како је реч о географски веома атрактивном подручју, на свега осам километара од мора, инвеститори из области

туризма заинтересовани су за улагање на Иваници, али нерешено водоснабдевање кочи велике пројекте.

– Пошто нема воде, ниједан већи пројекат није могао да буде остварен. У овом послу очекујемо подршку институција и Федерације и Републике Српске како би се градња водовода успешно привела крају, јер је то од непроцењивог значаја за овдашње становништво – каже Петар Средановић, потпредседник Општинског већа Равно. Стручњаци су се, дакле, ухватили у коштац са љутим херцеговачким кршем не би ли у подземљу нашли воду. Кажу да посао на бушотини тече знатно спорије него на другим локацијама јер је камен изузетне тврдоће, па уместо просечних двадесет бушилица дневно савлада тек седам метара у дубину. Уколико на крају канала заиста нађу воду, за Иваницу и околна села то ће значити нови почетак.

БЕОГРАД КОЧИ ПРОЦЕСЕ НА ШТЕТУ СРБА

Данас, 16.02.2009; Страна: 2

Слободан Петровић, члан Председништва Скупштине Косова и председник Самосталне либералне странке

Приштина - Скупштина невладиних организација Косова прогласила је Слободана Петровића, члана Председништва Скупштине Косова и председника Самосталне либералне странке, политичарем 2008. године и оценила да је он битно допринео „развоју грађанског друштва и демократије „. Награду у виду статуете „Косовско стабло“ примио је крајем прошле седмице, у седишту ОЕБС у Приштини. Наш лист је ту прилику искористио за разговор о актуелним косовским темама.

- Када је могућ почетак разговора између Београда и Приштине у вези са бројним проблемима, међу којима је и свакодневни живот српске заједнице на Косову?

- То је могуће очекивати тек онда када носиоци власти у Београду и Приштини преузму одговорност у суштинском смислу, па испред страначке политике и појединачног интереса ставе судбину народа и решавање његових животних потреба. Поред тога они морају да буду храбрији него досад, да одлуче да јавно кажу да проблем постоји и како се он зове. Наравно, биће неминовно и присуство међународне заједнице која нам је и даље потребна да нас мири и показује нам пут, што је озбиљна критика за све нас. У почетку сам био јако охрабрен иступима председника Бориса Тадића, уливао је наду и изгледало је да има визију. Међутим, после неколико месеци и он се утопио у жабокречини, тако да смо и даље таоци прошлости и чекамо да се деси неко чудо. А чуда нема - имаш струју или је немаш, имаш кућу или не, имаш посао од којег живиш или то није случај.

- Има ли предуслова за такав дијалог када председник Србије Тадић ових дана поручује да је спреман за разговоре о животним питањима, који „не доводе у питање интегритет и суверенитет Србије“, а премијер Косова Хашим Тачи да је спреман, под условом да то буду „разговори између две државе“?

- Искрено се надам да спремност постоји. Јасно је да је једино решење за постојеће проблеме - договор. А сваки договор јесте компромис. Искрено, могу да кажем да на Косову, односно у његовим институцијама, сада постоји позитивнија атмосфера.

- Ових дана су челници неких општина из Косовског поморавља затражили од Београда да „спречи исељавање Срба“ које је, како кажу, у последњих годину дана појачано.

- Тачно је, има исељавања, а највећи број њих то чини због економских невоља,

али има и „профитабилних мотива“. Управо људи са таквим мотивима имају прођу код наших институција у Србији, јер их информишу и учествују у креирању политике. После тога, из Београда следе „кукања“ и критике, уместо да се искористи реална могућност која нам се нуди, а то је децентрализација. Она је била једина тачка око које су се Београд и Приштина сложили. Децентрализација подразумева формирање нових општина са већинским српским становништвом, у којима ће Срби имати широку аутономију, као и вертикалну и хоризонталну повезаност са Србијом у области здравства, образовања и локалне самоуправе. Србија би требало озбиљно да „гура“ такав процес, а не да га кочи. Децентрализација је инструмент за заустављање иселјавања Срба, продају њихове имовине и поправљање безбедности, а отвара економску перспективу. Разумем да Влади Косова то није приоритет, али не схватам зашто немамо максималну подршку Србије. Верујем да државни функционери немају праву информацију о томе, или им то можда није приоритет. Децентрализација је најбитније питање за опстанак Срба на Косову, али изгледа да она не одговара „патриотама“, које су и поводом тог питања вољне само да критикују, а не да раде на решењу.

- Председник Тадић је сугерисао да је формирање Безбедносних снага Косова (БСК) неодговорно понашање. У његовом писму УН и НАТО-у наводи се да је реч о илегалној паравојној формацији и директној опасности за Србију и мир и стабилност „**- БСК није војска, већ формација која ће се бавити нечим што је на нивоу цивилне заштите. Без обзира да ли се то некоме свиђа или не, БСК је реалност. Формира се већ две године и формира га НАТО. Србија, пак, хоће партнерство са Алијансом, али је против БСК-а, што је чудно и у колизији са здравим разумом.**

- Да ли су такве снаге у сагласности са Резолуцијом 1244? Или су „оживљени“ део Ахтисаријевог плана, који је, наглашава Београд, после Бан Ки-Муновог предлога у „шест тачака“ стављен ад акта?

- Ако је реалност Резолуција 1244, зашто се на Косово не врате српска војска и полиција? Ако неко изгуби документа, зашто му не дође полицајац из Србије уместо из КПС? И да ли је за Србина из Грачанице боље да неко други на Косову има, на пример, паравојне формације, без икакве контроле, или да има нешто што ће да формира и контролише НАТО? Ја не кажем да је БСК „златно“ решење, али шта је алтернатива? Да узмемо да се наоружамо? Чињеница је да имамо два пута. Друмом и шумом. Шумом смо ишли и видели смо где смо завршили.

- Да ли очекујете да ће Срби приступити БСК-у, где би требало да их буде десет одсто? -То ће сигурно бити остварено, а уколико се Срби не буду пријављивали, „проћи“ ће они који нису кадри за ту службу или их је економска нужда натерала на тај корак. У почетку је постојало слично противљење и формирању КПС-а, па је због недостатка конкуренције у њу ушао неки свет из криминалног миљеа. Плашим се да тако не буде и у БСК-у.

Антрфиле:

Двоје потребно и за свађу и за љубав

- Како коментаришете последње Тачијеве изјаве да се „Србија на Косову види као геноцидна“, да је њена политика према Косову „шовинистичка“, и да је у Тадићевом кабинету „дух Слободана Милошевића“?

- Не бих да долазим у прилику да браним Тачија. Али, за свађу и љубав је потребно двоје. Ако вас неко увек и тешко критикује, онда му ви тако и одговарате. Ми бисмо, изгледа, волели да имамо нову климу, а да користимо старе методе. Уосталом, ако је неко и лош, не морате ви то да будете. Мени је све то мотив да дам стварни допринос

да свим људима на Косову буде боље. За разлику од оваквог приступа, неки наши представници који носе епитет „патриота“ не чине ништа да живот постане бољи, на сва звона критикују косовске институције, а при том су готово сви на благајнама тих институција.

Нечасне радње северно од Ибра

- Нисмо задовољни процесом повратка Срба на Косово јер се вратило веома мало људи. Ипак, за годину дана, колико смо на челу Министарства за повратак, урадили смо више него наши претходници за шест година. Рецимо, на подручју Лапљег Села и Грачанице завршава се 96 станова за српске повратнике, као и десетине кућа за повратак. У другим местима изграђене су школа, амбуланта, обданиште... Први пут је реално да буде запослен бар један члан у породици повратника и да у буџету Косова имамо средства за запошљавање повратника, али и позицију да у те сврхе користимо фондове међународне заједнице. И ја сам био изненађен када сам видео колико је новца издвојила америчка влада за српску заједницу на Косову. Новац је раније углавном одлазио северно од Ибра, а није завршавао за ту намену. Због таквих нечасних радњи изгубили смо поверење, тако да нам је било потребно време да се наши пријатељи и донатори увере да смо другачији. Наравно, за то је потребно учешће не само међународне заједнице и Приштине већ и Београда, који је у таквом процесу најбитнији фактор, наводи за Данас Слободан Петровић.

PRESS CLIPPING

Уторак 17.02.2009. год

СМЕДЕРЕВО УСВАЈА ПЛАН ЗА РАСЕЉЕНЕ

Правда, 17.02.2009; Страна: 6

Градска власт у Смедереву припремила је план за побољшање положаја расељених особа које живе у тој општини, изјавила је члан Градског већа Весна Јерemiћ-Драгојловић. Према предлогу који ће се наћи пред одборницима локалне Скупштине, планирано је да се од 2009. до 2011. обезбеди најмање 85 станова за расељене породице, као и помоћ у запошљавању. У градском буџету обезбеђено је за 2009. годину 2,5 милиона динара за план помоћи расељенима. У избегличком кампу у Радинцу код Смедерева смештено је око 700 расељених.

СТРАТЕГИЈА

Глас Јавности, 17.02.2009; Страна: 5

БЕОГРАД - Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић изјавио је јуче да је то министарство припремило стратегију одрживог опстанка и повратка расељених и нагласио да им Србија мора помоћи да остваре своја права. Циљ је да се исправе историјске неправде, да влада помогне људима да покрену предузећа, да врате узурпирану имовину, да буду своји на своме и да на својим имањима граде будућност“, истакао је Богдановић у интервјуу Тањугу.

НАГРАДА ЈЕДИНО ОД БОГА

Глас Јавности, 17.02.2009; Страна: 15

Због великог броја социјално угрожених у Краљеву нема новца труднице

Иако је пре пет година донет програм за подстицање рађања, краљевачким породиљама ни милостиња

КРАЉЕВО - После одлуке челника града Београда да трудницама из српске метрополе буде исплаћивана пуна зарада, слична решења пронађена су и за будуће мајке из већине српских градова. Краљевачке труднице, међутим, не могу очекивати готово никакву новчану помоћ из буџета локалне самоуправе, јер такав издатак не би могли да поднесу, објашњавају у главној градској кући.

Милун Јовановић, помоћник градоначелника за социјална питања, каже да су познати разлози због којих градски буџет овај „намет“ не би могао да издржи, а производ су изузетно неповољних привредних кретања и „присуства великог броја избеглица“.

- Овде живи преко 20 хиљада косметских расељеника којима треба помоћи. На евиденцији Тржишта рада налази се 20 хиљада наших суграђана који су остали

без посла, или га никада нису имали. Наша највећа предузећа су после приватизација листом пропала, тако да имамо озбиљних проблема како да подмиримо буџетске кориснике и помогнемо социјално угроженим суграђанима - наглашава Милун Јовановић. Јовановић, иначе, сматра да се оваква питања морају решавати на нивоу државе, а не да буду препуштена локалним самоуправама.

- Ми се једноставно не можемо поредити с градовима сличне величине, јер су њихови буџети готово двоструко већи, с обзиром на то да нису имали такав привредни крах и прилив избеглица. Ипак, то нас не ослобађа обавезе да пронађемо решење и да за труднице обезбедимо новчани подстицај - каже Јовановић.

У Краљеву је, иначе, програм за подстицај наталитета донет пре пет година. Према одлуци градских власти свакој породиљи следује новчана надокнада од свега пет хиљада динара, али од почетка ове године ниједна мајка није добила „награду“. - Не треба ми ни тих пет хиљада. Уосталом, док прибавим сва документа да би остварила право на ову надокнаду, половина те своте оде на таксе. Новац троше на разне глупости, а трудницама ни милостиња - огорчена је Милена Павловић из Југ Богданове улице. Недавно је Министарство здравља предложило да се породиљама сваког месеца обезбеди по 100 евра и да се на тај начин поспешује рађање. Краљевачким трудницама за мајчинство следи „једино“ награда од Бога.

КЊИЖИЦЕ

Вечерње Новости, 17.02.2009; Страна: 7

Привремено расељени са Косова и Метохије убудуће ће остваривати права из обавезног здравственог осигурања на основу здравствене књижице.

Они су до сада здравствену заштиту остваривали на основу "потврде о коришћењу здравствене заштите и других права из здравственог осигурања за привремено расељена лица из АП Косово и Метохија", а од 15. фебруара ће им се издавати здравствене књижице. Здравствена књижица издаваће им се у филијама Републичког завода за здравствено осигурање према месту привременог боравка, а овераваће се на шест месеци.

ЖИВОТ У ТУЂОЈ СЛОБОДИ

Политика, 17.02.2009; Страна: А7

„Ми, Албанци, желимо и хоћемо да помогнемо... Ми, Албанци, подржавамо и охрабрујемо... Ми, Албанци, тражимо и захтевамо... Ми, Албанци, добили смо подршку и применићемо законе по највишим светским стандардима”.

Ове реченице поновили су у протеклих годину дана безброј пута званичници из Приштине. Њихове уопштене косовске мантре нису никоме помогле: расељени се нису вратили; слобода се мери употребом матерњег језика на појединим местима; струје, воде и посла нема; економија је у колапсу.

Но, у међувремену се на филозофији ове мантре установила једна важна неформална етничка институција, ослоњена на митске и скорије жртве албанског народа. Њено име је садржано у две речи: Ми, Албанци! Та институција је креирала етничку пројекцију

слободе и довела у питање могућност постојања институција које се не заснивају на етничким циљевима. Полицајац, чиновник шалтерски радник или продавац биће боље расположен ако му се прво прозбори која реч на албанском. То је знак погнуте главе, или иницијације, тако ће лакше проћи.

Куцањем на непостојећа врата институције „Ми, Албанци” могу бити решени сви проблеми, може се преко ноћи постати министар, могу се обезбедити привилегије. **Срби, Роми, Горанци, Турци, Бошњаци, Хрвати, присиљени су или се присиљавају да живе албанску пројекцију слободе која не зависи од институција закона и одговорности, мада су, да парадокс буде већи, управо те институције на основу националног посла и етничких циљева задужене за њену имплементацију.** Слободу не могу промовисати институције у чије је основе као важан елеменат уграђен култ жртве албанског етноса. Сви остали се, у различитим облицима, присиљавају да живе тај туђи култ жртве. Делови етничких група су приморани да му се прећутно повинују: са оправдањем да ово мора проћи (Турци и Хрвати); да га лажно прихвате као свој проналазећи своје често измишљено место и улогу у њему (Бошњаци, Муслимани); да се плаше од тога што припадају другом језику, нацији, агресору (Срби, Роми, Горанци); да развију нови идентитет и побегну у њега ради заштите од опасне блискости са Ромима и Србима (Ашкалије, Египћани).

Овакав концепт обавезује доминантну етничку групу да стално „чува вредности”, а од појединца се очекује да пружи допринос и примени слободу. У тој примењеној слободи други и другачији имају два пута: дуги процес сеоба или пристајање на туђу слободу, што опет значи нестанак. Зато је већина одлучила да своју будућност види далеко одавде, а списак српских места у којима остају само старци увећава се. **Из Пасјана код Гњилана иселило се 109 породица, а у Чаглавици код Приштине све је на продају. „Повела сам децу са собом и возила се дуго градским аутобусом”, прва је реченица у писму новинарке К. Ј. која се са породицом одселила у Норвешку и затражила азил.** Јованка је одрасла на приштинској улици, избегла је 1999. године у Чаглавицу, никада није говорила о слободи, а са свих путовања изван енклаве враћала се са причама о тобогану и обданишту са вртешком и љуљашкама. То је оно што нису имала њена деца.

НЕЋЕМО НЕВЕРНИКЕ У ЖИТОРАЋИ, ОНИ СУ СЕКТАШИ, УБИЈАЈУ И ПИЈУ КРВ

Борба, 17.02.2009; Страна: 1

Шта мисле свештеници СПЦ крајем прве деценије 21. века

Сегрегација

Нећемо невернике у Житораћи, то су секташи који убијају и пију крв УЖитораћи влада прави мали православни рај. Све сами Срби и скоро сви крштени. Тако барем ситуацију у овој општини види старешина тамошње цркве Светих апостола Петра и Павла, Србољуб Стаменковић. Општина Житораћа наиме свако прворођено дете помаж е са 20.000 динара. **Услов за остваривање овог права јесте да је дете крштено у цркви. „Скоро све Роме смо крстили, они славе славу, ја им светим водицу, они пале све ћу...“, поносан је свештеник Стаменковић.**

Сегрегација

Шта мисле и шта говоре свештеници СПЦ крајем прве деценије 21. века

У Житорађи Влада прави мали православни рај. Све сами Срби и скоро сви крштени. Тако барем ситуацију у овој општини види старешина тамошње цркве Светих апостола Петра и Павла, Србољуб Стаменковић. Због тога, сматра Стаменковић, и нема ништа спорно у општинској пракси новчаног помагања само оне прворођенчади која су крштена у цркви. **Од 2005. године општина Житорађ а новцем пореских обвезника свако прворођено дете помаже са 8.000 динара једнократке помоћ и, а од децембра прошле године помоћ је повећана на 20.000.**

Услов за остваривање овог права јесте да мајка има пребивалиште на територији општине Житорађа, да мајка непосредно брине о детету (не наводи се шта се догађа уколико се о детету брине отац), и да је дете крштено у цркви. У одлуци Скупштине општине Житорађ а о једнократној помоћи још се додаје да није битно у којој је цркви дете крштено и које је вере. С обзиром на то да у Житорађи друге цркве осим Православне нема, није јасно на кога се односи овај додатак. „Сви су овде крштени у нашој цркви“, каже Стаменковић. „Скоро све Роме смо крстили, они славе славу, ја им светим водицу, они пале свећу...“, поносан је он. Осим што тврди да у Житорађи нема других националности осим српске („Све је овде чист српски живаљ!“), отац Срба тврди да нема ни атеиста.

„Све смо их бадава крстили, и Роме, и избеглице са Косова, и сви су искористили ту повољност. Још кад су видели да могу да добију паре, и ко је хтео и ко није, сви су се крштавали. Од како смо се појавили са овим идејама, сви су под окриљем цркве“, додаје он. Према његовим речима, циљ је да у Житорађи нема неверника. „Ко је верник, тај је бољи човек, бољи радник, боља власт, јер се пла ши Божијих заповести. Ко није, тај је пропалица, биће секташ, а секташи убијају и пију крв! Зато смо настојали да све покрштавамо, да не би кренули странпутицом и отишли у секте“, каже Стаменковић. Има ли ту, можда, дискриминације и кршења Устава? „Никаквог зла ту нема. Много шта је било противуствано, па је преживело. Хрвати и Словенци су за време бивше Југославије могли да иду у цркву и да се моле, а ми Срби нисмо, па ништа није било. Овде се диже непотребна прашина“, сматра Стаменковић и понавља да су сада сви у Житорађи православни верници и све сами Срби. **Па ипак, према попису из 2002. године, осим 92,82 одсто Срба, у Житорађи живи још 6,27 процената Рома, 0,07 одсто Македонаца, по 0,03 одсто Југословена и Црногораца, и по 0,01 проценат Хрвата, Горанаца, Мађара, Муслимана, Украјинаца и Руса. Суочен са овим податком, отац Срба каже да су то „мали проценти, који нису важни“.**

Антрфиле:

Непознавање људских права

Свенка Савић, професорка на Женским студијама у Новом Саду, оцењује да је приликом усвајања одлуке о помоћи само кр штеним бебама и младожењама млађим од 30 година, општинско руководство показало незнање о људским правима, посебно женским људским правима. „Ако се одабира као валидно само крштење у цркви, онда се кр ши право на избор верског опредељења. Треба покренути поступак за промену одлуке као противзаконите и противустване“, ка же Свенка Савић. Према њеним речима, незаконита је и одлука којом се пома жу новосклопљени бракови, с тим да то право остварује само младож ења млађи од 30 година, јер су брачна и ванбрачна заједница законски изједначене.

ДИПЛОМАТСКИ НАПОРИ ДАЈУ РЕЗУЛТАТЕ

Политика, 17.02.2009; Страна: А6

Упркос веома сложеној ситуацији на међународној политичкој и економској сцени која се умногоме одражава и на позицију Србије, наша досадашња борба за очување Космета употребом свих дипломатских, политичких и правних средстава у циљу одбране суверенитета и територијалног интегритета Србије дала је позитивне резултате. Прва дипломатска победа била је на Генералној скупштини УН када је великом већином усвојен нацрт резолуције Србије у којој се од Међународног суда правде (МСП) тражи саветодавно мишљење о питању: „Да ли је једнострано проглашена независност од стране привремених институција самоуправе на Косову и Метохији у складу са међународним правом?”.

Непристрасно саветодавно мишљење МСП сматра се најрелевантнијим тумачењем принципа међународног права. Један од резултата изгласавања нашег предлога је заустављање процеса нових признавања Косова. Наша дипломатска активност ће бити ангажована на спречавању нових признавања независности Косова. Други успех наше дипломатије је распоређивање мисије ЕУ под условима Србије.

На седници Савета безбедности УН једногласно су прихваћена три услова под којима Србија пристаје да се Еулекс распореди у покрајини. То су да мисија Еулекс буде статусно неутрална, да поштује Резолуцију 1244 и да не спроводи план Мартија Ахтисарија који није прихватио ни СБ УН нити Србија. Овим је јасно дефинисана мисија ЕУ под окриљем УН и још једном потврђена Резолуција 1244 која гарантује суверенитет и територијални интегритет Србије. Ми смо обезбедили да распоређивање мисије Еулекс протекне у миру и без иједног инцидента. Сада очекујемо да међународна заједница што хитније крене са усаглашавањем и имплементацијом споразума од шест тачака. Изузетно је важно да примена споразума што пре отпочне, јер је неопходно превазићи правни и институционални вакуум који је настао због нејасног и неусклађеног процеса преношења дела надлежности са мисије УН на мисију ЕУ, а који ствара нову нестабилност у покрајини која прети да прерасте у неконтролисано стање. Додатну узнемиреност Срба изазвало је потпуно незаконито формирање Косовских безбедносних снага уз подршку НАТО-а. Београд одлучно одбацује даљу милитаризацију Косова и на наш захтев биће у марту одржана седница СБ УН на којој ће се расправљати о том нелегалном чину којим је прекршена Резолуцији 1244 и о последицама тог чина. Захтеваћемо поништавање те одлуке, демилитаризацију покрајине и усредсређивање заједничких напора на смиривање стања у покрајини и постизање договора којим ће бити уважени интереси свих заједница на КиМ.

Наша дипломатска и правна борба морају бити подржане и конкретним деловањем на терену. Основни циљ Министарства за КиМ је економско, безбедносно и институционално јачање српске заједнице на Космету. Радићемо на економским подстицајима за отварање малих и средњих предузећа и на праведнијој расподели буџетских средстава који ће омогућити бољи живот и опстанак српског становништва у покрајини и повратак расељених. Сваког дана радићемо све снажније и упорније на очувању наших институција, наше културне и верске баштине и нашег становништва у покрајини. То је од виталне важности, јер се Косово у Србији задржава првенствено присуством Срба на том простору. Срби и други неалбанци од интервенције НАТО-а '99, а нарочито након једнострано проглашене независности Косова, немају слободу кретања, физички и економски су угрожени и правно незаштићени.

На Косову данас, примера ради, имате апсурдну ситуацију да Косово, које иначе увози струју, одбија да је преузме из централне Србије као компензацију за оно што потроше Срби у покрајини. Срби, такође, имају проблема са снабдевањем водом, грејањем, болнице у српским срединама имају тешкоће у снабдевању лековима и санитетским материјалом због опструкције приштинских институција. Све то је последица дивљег стања насталог проглашењем независности и подршке тој квазидржави од стране САД и неких утицајних земаља ЕУ. Међутим, све више постаје јасно и онима који подржавају и спонзоришу Приштину да решења за ситуацију у покрајини нема без сарадње са Београдом и Србима на КиМ. Ми смо спремни на договор о практичним питањима од значаја за живот српског становништва на КиМ и при томе наглашавам да нећемо дозволити да се Београд увуче у процес изградње институција лажне државе коју ми никада нећемо признати и коју Срби на Космету никада неће прихватити. Београд ће бити конструктиван у разговорима о примени споразума од шест тачака и наставиће да још снажније и одлучније штити и подржава Србе и неалбанце у покрајини који Србију сматрају својом државом. Очување суверенитета и територијалног интегритета у складу са Уставом Србије и убудуће ће бити један од приоритетних задатака Владе Р. Србије. Борба за очување Косова и Метохије у саставу Србије обавеза је коју ћемо сви предано извршавати. Свесни смо да је то веома компликован задатак који се не може решити преко ноћи већ захтева упорност и изискује промишљене и синхронизоване акције које ће постепено водити ка проналажењу адекватног решења.

PRESS CLIPPING

Среда 18.02.2009. год

ЗА РАСЕЉЕНЕ 15 СТАНОВА

Блиц - Србија, 18.02.2009; Страна: 1

ПАРАЋИН

У параћинском насељу Данково почела је градња зграде која ће имати 15 станова за расељене са Косова и два за социјално угрожене. Изградњу овог објекта финансира немачка хуманитарна организација АСБ, док ће општина Параћин опремити простор инфраструктуром и учествовати са 10 одсто средстава.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц - Србија, 18.02.2009; Страна: 3

НЕГОТИН

Општина Неготин добила је од Комесаријата за избеглице 1.875.000 динара за побољшање услова становања за најугроженија избегла и расељена лица. Упућен је позив заинтересованим избеглим и расељеним лицима, која живе на територији општине Неготин и испуњавају услове за доделу помоћи у грађевинском материјалу, да до 26. фебруара поднесу захтев општинском повереништву.

ФИНАНСИРАЊЕ ОМЛАДИНСКИХ ПРОЈЕКТА

Данас, 18.02.2009; Страна: 20

У ДВЕ РЕЧИ

Ужице - Градска управа расписала је конкурс за финансирање омладинских пројеката за шта је у ужичком буџету предвиђена сума од два милиона динара. Конкурс је расписан у складу са Стратешким планом за децу и омладину од 2005. до 2010. године, а приоритет ће имати пројекти који буду обезбедили квалитетне едукативне, културне и забавне садржаје за младе. Поред тога предност ће имати и програми намењени појединим категоријама младих, попут подршке талентима, деци без родитељског старања, избеглим и расељеним лицима, младима са инвалидитетом и социјално угроженим. Право учешћа на конкурсима имају установе, друге организације и удружења са седиштем у Ужицу, а градска комисија требало би да расподелу суму од два милиона динара до 13. марта ове године.

РАСЕЉЕНИ ДА ПЛАЋАЈУ
Вечерње Новости, 18.02.2009; Страна: 32

НИЈЕ ПРОШАО ПРЕДЛОГ ДСС О ПОВЛАШЋЕНОЈ ВОЖЊИ

НИШ - Предлог да и расељени добију право на коришћење повластица у јавном градском сервису, који је Скупштини упутила ДСС, није добио пуну подршку на другој седници Корисничког савета јавних служби.

Овај савет формирала је Скупштина града као своје помоћно, тело. За сада право на бесплатну или јефтинију карту за превоз имају само особе са пребивалиштем на територији Ниша.

Милош Бојовић, председник новооснованог Корисничког савета јавних служби каже да је спорно то што би по том предлогу трошкове превоза плаћала предузећа која се баве приградским и градским превозом, а не град. Подржали бисмо предлог да и расељени са КиМ остварују повластице у градском превозу када би трошкове сносио град.

ОТПОР НЕЗАВИСНОСТИ
Вечерње Новости, 18.02.2009; Страна: 3

У ЗВЕЧАНУ УСВОЈЕНА ДЕКЛАРАЦИЈА О ОЧУВАЊУ КиМ У САСТАВУ СРБИЈЕ

Одбацују се сви сепаратистички акти Приштине

СКУПШТИНА заједнице општина КиМ усвојила је јуче Декларацију о очувању Космета у саставу Србије и одбацивању свих једностраних и сепаратистичких аката привремених институција у Приштини о независности покрајине. Документ је усвојен на седници којој су присуствовали министар за КиМ Горан Богдановић, свештенство СПЦ и републички посланици из редова ДСС, НС, СРС и СНС. Символично, на дан проглашења независности, републички посланици и делегати Скупштине заједнице општина КиМ, потврдили су да Устав Србије важи и за Косово.

Скупштина заједнице општина затражила је у Декларацији од Владе Србије да поднесе тужбе пред МСП против држава које су признале независност. У Декларацији се наводи да Скупштина апелује на Владу да, сагласно Резолуцији 1244, захтева хитну седницу СБ УН на којој би се поништила одлука о доласку мисије Еулекса на Косово. Такође, захтева се од свих институција Србије да држава комуницира искључиво са Унмиком и Кфором.

- За протеклих годину дана показало се да је нелегално проглашење независности Косова у великој мери закомпликовало односе у региону, Европи, а могло би се рећи и у свету - рекао је министар за КиМ Горан Богдановић. - Створен је опасан преседан, легитимисано је насиље као начин постизања циљева, међународно право и правда су се нашли на коленима. Слободан Самарџић, посланик ДСС, подсетио је: - Зелено светло се упалило, али је почело да се гаси. Оно није имало упориште у међународном праву, већ у сили јачега, а таква грађевина прави се на трошним темељима. И та трошна зграда је претходну годину дана постала још трошнија. То је лажна држава која је заснована на кршењу међународног права. Присутним посланицима, у име српског народа са Космета, захвалио је Марко Јакшић, потпредседник Скупштине заједнице општина на КиМ, који је позвао председницу Скупштине Ђукић-Дејановић да прво пролећно заседање закаже на Космету.

Иначе, републички посланици на Косово су кренули јуче ујутро у пет сати, и то у два аутобуса - један је обезбедила Скупштина Србије, а други ДСС. А, посланици владајућих странака, који нису отишли у Звечан, различито су реаговали на одлазак својих колега у покрајину. Сузана Грубјешић из Г 17 плус је потврдила да је унутар владајуће коалиције договорено да на КиМ у њихово име иде делегација у којој су углавном чланови Одбора за КиМ. Шефица посланичког клуба ЗЕС Нада Колунџија оценила је да је одржавање седнице Одбора за КиМ у Звечану потврда да Србија наставља своју борбу за очување суверенитета, али да “ово не треба да буде такмичење партија у патриотизму”. За ЛДП, али и ЛСВ, одлазак у Звечан је “јефтина кампања и наставак демонстрирања погрешне политике”. Писмо подршке делегатима упутио је патријарх Павле, а писма су стигла и од лидера ДСС, СРС и НС.

Антрфиле:

ТРАЖИ СЕ ПОВРАТАК 200.000 РАСЕЉЕНИХ

После седнице Скупштине заједнице општина одржана је и ванредна седница Одбора за КиМ, на којој су усвојени закључци којима се Влади Србије и Министарству налаже да хитно сачине дугорочну стратегију за повратак више од 200.000 расељених, да се припреме ставови Србије пред Међународним судом правде, а Срби и неалбанци су позвани да не наседају на провокације и не учествују у раду косовских институција.

КОСОВО НИЈЕ ДРЖАВА

Данас, 18.02.2009; Страна: 3

Председник Србије разговарао са члановима правног тима који заступа Србију пред Међународним судом правде

ТАДИЋ: Једини начин да Србија уђе у преговоре о будућем статусу Косова и компромисно решење је одлука Међународног суда правде Србија неће блокирати приступ Косова међународним финансијским институцијама под условом да у њима Косово заступа Мисија УН Цветковић позвао на уздржавање од насиља

Београд- Председник Републике Србије Борис Тадић разговарао је јуче с представницима правног тима који заступају Србију пред Међународним судом правде где је наша земља затражила саветодавно мишљење о правној основаности једностране декларације о независности Косова.

Председник Србије је, како је наведено у саопштењу после састанка, поновио да Косово није држава, и да Србија никада неће признати независност Покрајине. Према његовим речима, 17. фебруар за Србију представља дан када су власти Приштине противно међународном праву прогласиле независност.

„Ми остајемо чврсто опредељени да своја легитимна права, на својој територији бранимо правним и дипломатским средствима, а не силом. Поштујући међународно право, властите легитимне интересе, свој интегритет на Косову, Србија ће бранити на правном терену, пред Међународним судом правде“, рекао је председник Тадић. Према његовим речима, једини начин да Србија уђе у преговоре о будућем статусу Косова и компромисно решење је одлука Међународног суда правде. Он је у интервјуу

британској агенцији Ројтерс навео да „Србија никада неће предузети ниједну акцију која би подразумевала независност Косова“.

- Србија жели да види повратак нормалног живота на Косово. Заштита људских и мањинских права на Косову је испод прихватљивог нивоа и нисмо видели да има много Срба повратника - рекао је Тадић. Он је навео да Србија неће блокирати приступ Косова међународним финансијским институцијама под условом да у њима Косово заступа Мисија УН.

У интервјуу руској агенцији Итар-Тас Тадић је оценио да је Русија играла и наставља да игра кључну улогу у решавању косовског питања, додајући да активности Москве у том правцу „заслужују најдубље уважавање Србије“.

Премијер Србије Мирко Цветковић, позвао је јуче све грађане Косова и Метохије да се уздрже од насиља, да не наседају на провокације екстремиста и да се окрену миру и грађењу боље будућности. У писаној изјави Цветковић је истакао да је за решавање проблема на КиМ неопходно јединство и солидарност свих политичких и економских потенцијала Србије.

„Влада Србије инсистира да се ово најважније државно и национално питање решава у складу са међународним правом и никада неће признати противправне акте привременог руководства косовских Албанаца, нити њихове намере стварања виртуелне државе на територији Србије“, поручио је.

Премијер је навео да се односи између Срба и Албанаца у јужној српској покрајини морају побољшавати дијалогом, у складу с Уставом Србије и у интересу дугорочног мира и стабилности и бољег живота грађана на КиМ. Он је навео да се Влада Србије изборила да се питање нелегалног проглашења независности Косова нађе пред Међународним судом правде и да озбиљном дипломатијом спречава признавање те нелегалности.

„Влада улаже значајна средства у економски развој јужне покрајине. Циљ је да омогућимо одрживи развој, унапредимо привреду, отворимо нова радна места и омогућимо отварање перспективе за опстанак Срба и припадника неалбанских заједница на КиМ. Морамо створити услове да се у своје куће и на своја имања врати више од две стотине хиљада прогнаних. Држава ће на све легитимне начине помоћи да се врате узурпирани куће и имања и да се обнове порушени домови. Та историјска неправда мора бити исправљена да и на КиМ људи живе без страха, уживају сва права у складу са цивилизацијским нормама. У томе Србија очекује значајну помоћ међународне заједнице“, рекао је премијер Цветковић.

Антрфиле:

КАЛЕНДАР ДОГАЂАЈА

14. фебруар 2008. - Влада Србије донела одлуку којом се поништавају акти и радње привремених органа самоуправе на Косову и Метохији. 17. фебруар - Скупштина Косова усвојила Декларацију о независности Косова. 18. фебруар - Скупштина Србије потврдила је владину одлуку о поништавању једнострано проглашене независности Косова. На улицама Београда и других градова у Србији нереди. 21. фебруар - Одржан молебан и митинг Косово је Србија. Запаљене амбасаде, једна особа погинула. 15. август - Србија у УН званично поднела иницијативу да се о независности Косова изјасни Међународни суд правде. 8. октобра - Генерална скупштина УН са 77 гласова за усвојила иницијативу Србије. 27. новембар - Савет безбедности УН једногласно је, у договору са Београдом, подржао план Бан Ки-Муна о реконфигурацији Унмика и тако отворио врата за европску мисију Еулекс.

9. децембар - Еулекс званично преузео дужност на КиМ. 17. априла 2009. - Рок до кога заинтересоване државе могу упутити писане изјаве Међународном суду правде. 17. јули 2009. Рок до којег ће државе бити у могућности да реплицирају на писане изјаве других држава. Суд ће потом заказати краћу усмену расправу и донети одлуку, односно усвојити саветодавно мишљење.

КОСОВО ЈЕ ВИРТУЕЛНА ДРЖАВА

Преглед, 18.02.2009; Страна: 2

Цветковић: Влада Србије никада неће признати акте косовских институција

Београд

Премијер Мирко Цветковић изјавио је јуче да Влада Србије инсистира да се питање Косова и Метохије решава у складу са међународним правом и да никада неће признати противправне акте привременог руководства косовских Албанаца, нити њихове намере да створе „виртуелну државу“ на територији Србије. „За решавање проблема на Косову и Метохији неопходно је јединство и солидарност свих политичких и економских потенцијала Србије“, истакао је Цветковић. Он је додао да се односи између Срба и Албанаца морају побољшавати дијалогом, у складу са Уставом Србије и у интересу дугорочног мира и стабилности и бољег живота грађана на Косову и Метохији. Цветковић је, како је саопштено из Владе Србије, позвао све грађане Косова и Метохије да се уздрже од насиља, да не наседају на провокације екстремиста и да се окрену миру и грађењу боље будућности. Премијер је подсетио да се Влада Србије изборила да се питање нелегалног проглашења независности Косова нађе пред Међународним судом правде и да озбиљном дипломатском акцијом спречава признавање те нелегалности. „Настојимо да очувамо међународни правни поредак, јер је то у интересу дугорочне стабилности читавог региона“, рекао је Цветковић поводом годишњице самопроглашења независности Косова. Он је додао да Влада Србије улаже значајна средства у економски развој јужне покрајине, с циљем да омогући одрживи развој, унапреди привреду, отвори нова радна места и омогући отварање перспективе за опстанак Срба и припадника неалбанских заједница на Косову и Метохији. Цветковић је истакао да влада мора створити услове да се у своје куће и на своја имања врати више од 200.000 прогнаних, наводећи да ће држава на све легитимне начине помоћи да се врате узурпиране куће и имања и да се обнове порушени домови.

PRESS CLIPPING

Четвртак 19.02.2009. год

МЛЕКО НАРОДНОЈ КУХИЊИ

Ало!, 19.02.2009; Страна: 7

КРАГУЈЕВАЦ - Чланови Удружења одгајивача говеда сименталске расе „Шумадија“ наставили су да поклањају, уместо да просипају по 100 литара млека, а та количина је уручена народној кухињи Крагујевца. Досад је уручено око 500 литара млека избеглицама у колективним центрима у Трмбасу и Бресници, као и грађанима који живе у картонском насељу.

ПОЛА МИЛИОНА СИРОМАШНИХ

Политика, 19.02.2009; Страна: А5

Социјално угроженима помагаће се више него до сада, али ће социјална давања остати на истом нивоу као и 2008, рекла је Јелена Марковић из тима потпредседника владе за имплементацију Стратегије за смањење сиромаштва

Мере које ће бити спроведене у области социјалне заштите због економске кризе односе се на идентификацију социјално угрожених категорија, како би им се помогло у вишем степену него до сада. Међутим, социјална давања се неће повећавати, већ ће остати на истом нивоу као и током 2008. године – рекла је Јелена Марковић из тима потпредседника владе за имплементацију Стратегије за смањење сиромаштва.

Несрећна судбина Виторије и Ивана Војнића Хајдука из Суботице, Цветка и Шефкете Гајић из Смедерева, Ђуре Маровић из Краљева показују да се и у 21. веку може умрети од глади. Отварање посебних продавница које би нудиле намирнице по нижим ценама – које би биле значајно испод и од оних дисконтних – онима који се налазе на социјалном дну, свакако би био један важан вид помоћи. Друге могућности односе се на ниже цене грејања, електричне енергије и комуналних услуга. Да ли је држава у могућности да организује рад таквих продавница и какав је став власти према таквој помоћи најсиромашнијима није познато, јер до закључења овог броја нисмо добили одговоре из Министарства за рад и социјалну политику. Анкета о животном стандарду, коју је урадио Републички завод за статистику, показује да је 2007. године у Србији живело око 490.000 сиромашних. Линија сиромаштва је износила 8.883 динара месечно по потрошачкој јединици, а случај екстремног сиромаштва није забележен у овом периоду.

Међутим, реална слика је лошија, јер ови подаци не обухватају у потпуности избеглице, интерно расељена лица и Роме. А анкета показује да је немаштина међу Ромима у 2007. години била изузетно висока. Тако, скоро половина ромског становништва, њих 49,2 одсто, означена је као сиромашна, а 6,4 одсто чине екстремно сиромашни. И у овој статистици постоји „међутим” које скреће пажњу на то да је анкета обухватила само Роме који су интегрисани у основно становништво и за

које се претпоставља да су у бољој материјалној ситуацији, од становника ромских насеља који су остали изван овог истраживања. Београд је забележен као град који је у знатно бољем положају у односу на остатак земље, док је централна Србија регион са највећим уделом сиромашних.

ШАНСА ЗА ПОСАО

Вечерње Новости, 19.02.2009; Страна: 33

У ИНСТИТУТУ "ГОША" ПОЧЕЛА ОБУКА РАСЕЉЕНИХ СА КОСОВА ЗА ЗАВАРИВАЧЕ

СМЕДЕРЕВСКА ПАЛАНКА - Стручњаци Научноистраживачког института "Гоша" почели су обуку прве групе расељених са Косова и Метохије за завариваче. Реч је о млађим људима, који од 1999. године живе у Паланци и Великој Плани, имају вишечлане породице, али до сада нису могли да се запосле. Њихово школовање са 16.500 долара финансира УНДП - сектор за становништво УН. За средства је конкурисала невладина организација "Божур", која се бави решавањем проблема расељених из јужне српске покрајине. Наташа Вујовић из "Божура" каже да је засад обезбеђен новац за десет кандидата. Сви су били на списку незапослених, прошли су тест и стекли право на бесплатно школовање.

- Оспособиће се за занимања која ће их најбрже довести до посла - каже Вујовић. - То је, пре свега, заваривање, које је већ дуже време најтраженије занимање у металској индустрији. Заваривачи недостају и овдашњој Фабрици опреме и машина "Гоша", Фабрици шинских возила и Монтажи "Гоше".

- Ово ми је једина шанса да нађем посао - каже Саша Мирковић из Косовске Витине. - Имам оца, мајку, брата и сестру. Нико не ради. Инструктор Марко Ђуровић има 22 године. У Институту "Гоша" је завршио обуку за заваривање, годину дана је радио у Фабрици шинских возила, па је отишао у војску. Чим се вратио, одмах је нашао посао.

- Свако ко је код нас прошао обуку, брзо је нашао посао - каже Марко.

Антрфиле:

ПОМОГЛИ 300 ПОРОДИЦА

СЛАВИЦА Милуновић из "Божура" наводи да је ова организација за четири године помогла више од 300 породица расељених са Косова, које су смештене у централној и јужној Србији. Средства је обезбедио БПРМ - амерички биро за становништво, избеглице и миграцију преко ЦРС - Католичке службе помоћи. Толики број расељених породица помогла је и организација "Солидарност", која покрива Београд и Војводину.

ЗАУСТАВЉЕН ПОВРАТАК СРБА

Правда, 19.02.2009; Страна: 3

Државни секретар Министарства за Косово и Метохију Оливер Ивановић каже да је у години од једностраног проглашења независности Косова потпуно заустављен повратак Срба у покрајину. Према његовим речима, то је најбољи доказ колико је

међународна заједница погрешила што је нпе стандарда одлучила да решава статус Косова.

- Чланство у ЕУ значајно ће побољшати нашу позицију, и ми ћемо поставити питање интегритета Србије, као што су то урадили Кипар, Шпанија и друге земље са сличним проблемима - сматра Ивановић.

СТИЖЕ СТРУЈА У ШЕСТ СРПСКИХ СЕЛА

Политика, 19.02.2009; Страна: А40

Босанско Грахово – Електропривреда „Херцег Босне” почела је испоруку материјала за електрификацију насеља Јаруге, у општини Босанско Грахово, у Федерацији БиХ, у коме Срби повратници већ девет година живе без струје. „Поред овог насеља у току ове године струју ће добити и насеља Тишковац, Тичево, Преодац, Исјек и Радловићи, где Срби повратници већ 12 година живе без струје”, рекао је начелник општине Босанско Грахово Урош Макић.

Он је додао да је Скупштина општине Босанско Грахово 11. фебруара усвојила одлуку о кредитном задужењу у износу 25.000 евра, којим ће се финансирати израда пројектне документације за електрификацију Тишковца, пренели су медији. У око 35 одсто насеља у општини Босанско Грахово, у која су се из избеглиштва пре неколико година вратили Србији, још нема струје, тако да они живе у веома тешким условима

БЕОГРАД ОДГОВОРАН ЗА СУКОБЕ СРПСКИХ ПОЛИТИЧАРА У ПОКРАЈИНИ

Данас, 19.02.2009; Страна: 2

Ранђел Нојкић, председник покрајинског одбора Српског покрета отпора на КиМ у разговору за Данас

- На списковима за примања често се појаве имена људи који уопште не живе на Косову, а примају плату

- Решавањем економске ситуације, однос Срба и Албанаца би се поправио

Београд - Преговори Србије и Приштине су неопходни и требало би да почну што пре. Потребно је оформити радне групе, чији би представници водили разговоре о питањима, пре свега, оних људи који најлошије живе. Нада и могућност за то постоје, јер многе земље које су признале независност Косова, врше притисак на Приштину да прихвати дијалог са Србијом - каже у разговору за Данас Ранђел Нојкић, председник покрајинског одбора Српског покрета отпора на Косову и Метохији. Он додаје да критике на рачун преговора најчешће долазе са севера Косова, као и од представника претходне власти и истиче да је стратегија, коју су они водили, била потпуно погрешна, „јер су сматрали да би разговори с Приштином аутоматски значили да Србија прихвата независности Косова“. Када је реч о социјалном стању и економској моћи грађана Косова, указује Нојкић, ситуација је незадовољавајућа, јер већина људи живи у лошим животним условима. Према статистичким подацима, више од 50 одсто становништва је незапослено, а више од 70 одсто буџета КиМ се пуни од прихода грађана. Што се тиче безбедности, најугроженији су Срби који живе у изолованим срединама, поготово у Метохији.

На питање како се финансирају Срби с Косова, Нојкић одговара да не зна тачну суму новца која се издваја из буџета, али да највећи број Срба прима средства из државног буџета у виду пензија и социјалних давања. Такође, додаје он, плате примају грађани који раде у локалној самоуправи, предузећима, школству, здравству... - Мистериозно је трошење намесних и обртних средстава која су намењена за инвестиције, као што су одржавање и изградња објеката, путева, водоснабдевања. Многи пројекти за исте објекте финансирани су из два буџета - косовског и српског, а не зна се колико је уложено у њих. Због тога су могуће малверзације. Тако се и на списковима за примања врло често појаве имена људи који уопште не живе на Косову, а примају плату - каже Нојкић.

По његовом мишљењу, да би се сукоби између српских политичара на Косову превазишли потребно је да се утврди чињенично стање, „како би се пројекти заједничког деловања спроводили на здравој основи“. За то је најодговорнија власт у Београду, истиче он, која би могла тај проблем да реши разговарајући са свим релевантним субјектима.

- Мислим да Београд то тренутно избегава, зато што постоје две потпуно различите политике на северу и у централном делу Косова. То није у интересу међународне заједнице, али ни Приштине. Процес децентрализације је заустављен, а он је веома важан, посебно за грађане који живе јужно од Ибра - каже Нојкић. Према његовим речима, повратак Срба на Косово је велики проблем, иако је међународна заједница вршила притисак на Приштину. Није потребно само да се људи врате, наводи он, већ да им се врати и одузета имовина. Нојкић сматра да би чланство Србије у ЕУ и НАТО-у побољшало њену позицију, јер би тада могао да почне повратак Срба на територију КиМ.

- Решавањем економске ситуације, однос Срба и Албанаца би се поправио. Није далеко дан када ће Албанци покренути питање свог социјалног статуса, јер се од статуса Косова не живи - поручује наш саговорник. Он напомиње да би кроз учешће у косовским институцијама Срби могли да бране своје интересе, „а да би се то догодило, потребно је да Влада Србије позове Србе да изађу на изборе, након чега би заједно могли да направе стратегију одбране интереса“.

Антрфиле:

Заустављен повратак Срба

Оливер Ивановић, државни секретар Министарства за КиМ, оценио је јуче да је од једностраног проглашења независности Косова заустављен повратак Срба и да је то најбољи доказ колико је међународна заједница погрешила када је одлучила да реши статус КиМ пре решавања стандарда. Он је навео да су сада Срби и Албанци удаљенији и да је међу њима све мање комуникације и разумевања.

„Албанци сматрају да је на преговоре о статусу стављена тачка 17. фебруара прошле године. За нас, преговори нису завршени. У међувремену Србија треба да што је пре могуће уђе у ЕУ, како би могла да постави питање интегритета, као што су то урадили Кипар и Шпанија“, рекао је Ивановић агенцији Бета. Он је навео да ће у наредна два месеца Министарство поделити 200 милиона динара оним предузећима која отежано раде како би се подстакла производња.

СТРАХ У МАХАЛИ

Курир, 19.02.2009; Страна: 5

Срби у насељу Бошњачка махала живе у беди, стално стрепећи од Албанаца

К. МИТРОВИЦА - Годишњицу једнострано проглашене независности Косова Албанци у јужном делу Косовске Митровице прославили су у локалном спортском центру. Непрегледна колона људи са албанским и косовским заставама кретала се ка дворани у ритму музике неколико добошара. С друге стране Ибра Срби су све то посматрали равнодушно посвећени свакодневним бригама и проблемима. Екипу Курира у јужном делу Митровице пратили су намргођени погледи локалних мангупа и припадника Косовске полиције. Нешто касније, на почетку моста који излази на митровачко насеље Бошњачка махала приметили смо два момка у униформама ОВК. Иако Махала припада Северној Митровици, овај мост је под контролом Албанаца. Док пролазимо осећамо на потиљку њихове ледене погледе. Албанци у овом мешовитом насељу се на све начине труде да загорчају живот Србима и присиле их да оду. Чести физички напади и наношење материјалне штете остају неоткривени, а пријаве које Срби поднесу КПС завршавају у фиоци или у канти за ђубре. Немању Митровића (24), младића који има жену и мало дете, у недељу су напали албански екстремисти.

- Ту на једном зиду био је графит „Косово је Србија“. Њих тројица су разбили малтер уништивши оно „је Србија“, а реч „Косово“ преправили у „Косова“. Пролазио сам туда и рекли су ми: „Шта гледаш које пичке мајчине!“ Један је имао нож велики као мач, други палицу, а трећи две шипке. Потрчали су за мном, али сам успео да се склоним у своје двориште јер живим близу - каже Митровић, који је у Махалу дошао из Обилића. Радош Љушић, избеглица из Истока код Пећи, каже да је приморан да сачекује децу када долазе из школе, да их доведе кући.

- Албанци често провоцирају, псују, гађају камењем српске куће и разбијају прозоре. Бошњачку махалу сматрају својом територијом и тачно су је обележили до раскрснице. Седамдесет одсто Митровчана не сме ни да прође овуда - каже Љушић. Душан Мутавцић, такође из Истока, који у Махали живи са супругом и двомесечном ћеркицом, каже да Срби одатле немају куда да оду.

- **Овде су углавном они најсиромашнији, расељени из других делова КиМ који немају где да иду - каже Душан Мутавцић и додаје да су услови за живот ужасни, без редовног снабдевања струјом и водом за пиће. Зидови зграда у Махали препуни су српских и албанских графита и обележја. С једне стране постоји велики билборд „Косово је Србија“, а на другој, у излогу продавнице албанска застава. И у остатку северне Митровице, у којој углавном живе Срби, људи се обично крећу у групама, кажу да је тако сигурније. Митровчанин Драган Гаљак каже да Албанци долазе некад и у центар тог дела града да провоцирају.**

- Откако су основали ову војску, добили су крила. Понашају се бахато, брзо возе, често се дешавају туче, а у задње време бацају и бомбе на српске кафиће. Пре неколико ноћи бацили су бомбу код „три солитера“ - каже Гаљак и додаје да је живот у Митровици веома тежак.

- Дешава се да по два три дана нема воде, а честа су искључења струје. Нема посла, омладина нема где да ради. Кад Срби оду у јужни део, заустављају их Албанци, а није редак случај да тамо добију батине. У саобраћају их кажњава албанска полиција. Кад се деси крађа, а Шиптари су доле покрали људима тракторе, ништа не може да се пронађе. Срби пријаве, али се ништа не предузима. Ниједног лопова ухватили. Тако је већ 10 година - јада се Гаљак.

Антрфиле:
Полупана стакла

Милошу Рајчићу, избеглици из Истока, који живи у Бошњачкој махали, Албанци су разбили оба стакла на десној страни „ладе“.

- То је било пре десетак дана. Не знам чиме, шипком или каменом, али нашао сам кола у оваквом стању - говори Милош, показујући и руком на страну са које дува промаја. По хладном зимском времену приморан је да вози ауто у таквом стању јер новац за замену стакала нема. И да има, нико му не гарантује да већ сутрадан не би била поново полупана.

Специјалци киднапују Србе

Немања Митровић прича да су припадници организације РОСА, почели да легитимишу Србе, и ако се деси да ови немају код себе документа, одмах их стрпају у кола и возе преко моста на Ибру.

- Не јављају ником да су те одвели, ако те пусте - пусте. Можеш да останеш тамо месец, два, три... Ако их неко пита да ли си тамо, они кажу не. Једино ако те неко види, препозна или ако имаш неку везу, онда те пусте. Другачије тешко - наводи Митровић.

И РУСИЈА ЋЕ ПРИЗНАТИ КОСОВО

Политика, 19.02.2009; Страна: А6

Политичари из Србије се суочавају са чињеницом да смо независна држава где год да оду, чак и у Подгорицу и у Скопље, поручује премијер Косова

У разговорима са председником Борисом Тадићем, за које сам најавио да сам спреман да дођем у Београд, неће бити губитника, сви добијају, каже у разговору за „Политику“ Хашим Тачи, премијер Косова. Са Тачијем смо разговарали дан после прославе самопроглашене независности Косова у његовом кабинету. Разговор је обављен уз помоћ преводиоца и трајао је 20 минута, јер је Тачи имао раније заказане обавезе. „Користим прилику да позовем Београд да призна Косово као независну државу и да почнемо заједно да гледамо у евроатлантску будућност. То зависи од наших односа“, рекао је Тачи.

Зашто се противите преговорима од шест тачака?

За Косово не постоји план од шест тачака. За нас су једини важећи документи план Мартија Ахтисарија и Устав Косова.

Али Ахтисаријев план није међународно признат ни у једној институцији? То је један међународни документ. Тај план признају све земље које су нас признале као државу, али и оне које то још нису учиниле. Чак је и Русија почела да има разумевања за Ахтисаријев план.

На који начин Русија има разумевања?

Њихово дипломатско представништво које је у Приштини је активно у процесима који се одвијају на Косову. Русија је позитивно изненађена оним што се дешава у Приштини. И званична Москва ће признати Косово као независну државу.

На основу чега то тврдите, имате ли неке најаве из Москве?

Не кажем да ће се то десити у некој блиској будућности. Одлука Београда да призна Косово убрзала би признање Москве. Не искључујем могућност да нас Русија призна као независну државу пре Србије.

Да се вратимо на Ахтисаријев план. Кажете да је то за Косово, уз устав, једини важећи документ, а Ви сами не поштујете тај план и то у делу који предвиђа да се одрже избори у року од девет месеци од проглашења устава?

Ми имамо легитимне изабране институције. Улазимо у другу годину независности и поштоваћемо наш устав. Ове године ћемо имати изборе на локалном нивоу, чиме ћемо консолидовати демократски поредак који ће успоставити нашу евроатлантску будућност.

Ипак је све пребачено на терен међународног права. Какав ће бити Ваш одговор ако Међународни суд у Хагу прогласи одлуку о самопроглашењу независности Косова ништавном?

Нећемо да прејудицирамо одлуку те институције. Али, инсистирање Београда да се о томе расправља пред Међународним судом представља наставак тенденције обмањивања јавног мњења у Београду. Процес независности је почео и ништа га више не може зауставити.

Зар није то борба за сопствене интересе, а не обмањивање јавног мњења, како Ви тврдите?

Нико више у Београду није убеђен да може да врати Косово у састав Србије. Политичари из Србије се суочавају са чињеницом да смо независни где год да оду. И у Вашингтону и у Бриселу. Чак се са тим суочавају кад оду у Подгорицу, и у Скопљу.

А зашто Ви у време кад се цео свет интегрише, желите да се издвојите из састава Србије?

Косово ради да уђе у НАТО и ЕУ. Србија је учинила геноцид на Косову. Цео један век је била овде. Дошла је овде насилно и удаљила се у време Милошевића уз геноцид. Косово се никад неће вратити у састав Србије. Београд мора да тражи опрост од грађана Косова за све што је учинио. Чак ни то не би избрисало наше патње.

Често говорите да ставови званичног Београда представљају наставак националистичке политике Милошевића. Али зар нисте управо Ви човек коме је нација на првом месту? Да ли сте Ви можда настављач такве политике?

Волим своју земљу. Борио сам се за њу. Добио сам рат против Србије, заједно са својим народом и поносан сам на то.

Да ли можда градите политику мржње?

Не мрзим ниједну земљу.

Ни Србију?

Не градим политику на основу мржње, него евроатлантске перспективе. Више Србија мрзи мене, него ја њу. Упоредите само изјаве које стижу из Београда и оне које долазе од мене и уверићете се у то. Не могу да заборавим злочине, али се не залажем за освету.

Ипак, Срби се не враћају на Косово што показује да се овде не осећају безбедно? Позивам их све да се врате својим кућама. Имаће моју пуну подршку. Косово је отаџбина свих грађана ове земље. Они могу да буду сигурни као никад досад.

Али, Ви знате да се Срби иселавају са Космета? Из једног села у околини Гњилана у протеклих годину дана иселило се више од 100 породица.

То је преувеличано, годинама се није десио ниједан етнички мотивисан инцидент. Срби који желе да се врате могу да виде пример њихових сународника који се интегришу у

институције независног Косова и постају део система. Учествују и у политичким догађајима и јавном животу.

Грађани Косова се жале да лоше живе. Каква је ситуација? Од чега се живи? У првој години независности имамо пораст стандарда. Мења се ситуација набоље, отвара се хиљаде радних места, имали смо успех на донаторској конференцији, очекујемо инвестиције, пре свега у енергетици. Светска економска криза може да се прелије и на Косово, иако засад имамо стабилан банкарски сектор. Ускоро ћемо постати део Међународног монетарног фонда и Светске банке.

Кад очекујете да постанете део тих институција?

У првим месецима пролећа.

Москва не мења став према Косову и Метохији

Русија остаје при свом ставу о питању Косова и Метохије које сматра саставним делом Србије, речено је јуче агенцији Бета у руској амбасади у Београду. На питање да ли отопљавање у односима Русије и САД наговештава промену става Москве о Косову, у руској амбасади је речено да је став Москве „јасан”. „Наш став је јасан и неколико година је исти. Ми сматрамо Косово интегралним делом Србије”, речено је у амбасади. Бивши представник ЕУ у преговорима о Косову Волфганг Ишингер оценио је у интервјуу за Дојче веле да ће се отопљавање односа Америке и Русије одразити на Косово и цео Балкан.

„Не очекујем да ће доћи до брзе промене става Русије према питању Косова, али верујем да ће прво доћи до смиривања, а у наредним годинама и до приближавања ставова између Москве и Вашингтона о питању Косова”, рекао је Ишингер.

Монд: Неуспело искуство једногодишње независности

Мултиетничко и суверено Косово остаје хипотетичко, годину дана после једностраног проглашења независности, пише француски дневник „Монд” у јучерашњем уводнику, у коме се закључује да дипломатска и правна борба за Косово није завршена. „Једнострана одлука Приштине, подржана ако не и охрабрена од неких водећих европских земаља, прекинула је дуге стерилне преговоре између Срба и Албанаца, али једногодишње Косово је и даље неуспело искуство”, констатује „Монд” а преноси Тањуг.

Лист истиче да је једнострано проглашење независности „изазвало суштинска правна и политичка разилажења између земаља НАТО-а и Русије, између присталица права на самоопредељење Албанаца, и оних који се држе поштовања суверенитета држава”.

„Русија се на свој начин осветила за ову дипломатску увреду признајући једнострано независност Абхазије и Јужне Осетије”, оцењује лист. Уводничар констатује да је Косово признало само педесетак држава, упркос подршци САД и 22 од 27 земаља ЕУ, иако се Приштина надала да ће их бити дупло више.

„Београд је изнео случај пред Међународни суд правде. Дипломатска и правна борба није, дакле, завршена”, закључује париски „Монд”

PRESS CLIPPING

Петак 20.02.2009. год

НОВАЦ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, 20.02.2009; Страна: 5

ИНТЕГРАЦИЈА

Градоначелницима и председницима 30 општина и градова у Србији данас ће бити уручена решења о преносу новчаних средстава у оквиру програма подршке Владе Србије реализацији стратегија и акционих планова за интеграцију избеглих и интерно расељених особа.

КРОВ ИЗБЕГЛИЦАМА

Вечерње Новости, 20.02.2009; Страна: 5

Из републичког буџета данас ће на рачуне 30 општина бити уплаћена средства за куповину грађевинског материјала намењеног избегличким породицама. Укупно 120 породица из целе Србије добиће новац за грађевински материјал. Потпредседник владе Јован Кркобабић организоваће састанак са представницима општина у којима ови прогнани живе. Владимир Цуцић, републички комесар за избеглице, каже да је први корак начинила влада, и да очекује да се укључе и локалне самоуправе.

У ПРИЗРЕНУ ОСТАЛО 18 СРБА!

Курир, 20.02.2009; Страна: 14

ПРИЗРЕН - Најјужнији град јужне српске покрајине Призрен и после обележавања такозваног Дана независности освануо је окићен албанским и америчким заставама. Један од преосталих 18 призренских Срба Милош Некић, наставник српског језика у пензији, живи сасвим сам, без игде икога, у кући која је прошле године подигнута поред темеља старе, породичне куће, срушене у мартовском погрому. Чекајући нови дом боравио је у колективном центру за избеглице. Данас живи у великој кући на два спрата у којој су све собе празне, осим једне у којој је кревет, пар столица и сто.

- Кућа је изграђена фушерски. Погледајте та врата, све отпада - жали се Некић и показује нам кроз прозор рушевине своје старе куће препуне ђубрета. Бацају га ђаци из оближње школе.

- Они су ме раније и малтретирали. Прескакали су ограду и плашио сам се шта ће да ураде. У последње време ме не дирају - прича наш саговорник. Његове комшије и рођаци су се масовно иселили. Многи су отишли у европске земље. У Луксембургу, каже, постоји цело једно одељење са децом из косовског Поморавља. Некићу нико не долази. Малобројни Срби у Призрену за њега као да не постоје јер "свако иде на своју страну". На питање да ли га ико посећује са Косова или из

Београда насмејао се и рекао да су били “они из Црвеног крста из Београда” и да је од њих добио “ових пар комада намештаја на којима нису стављени шрафови, па се све клима”.

Антрфиле:

Спала књига на 18 слова

Од Милоша Нокића сазнајемо да у Призрену данас живи само осамнаест Срба, а на питање да ли је у контакту с њима и да ли га помажу, кратко одговара да је „свако на своју страну“. Насмеја се и на питање посећује ли га ко други, па онда рече да су му били „они из Црвеног крста“ из Београда, те да је баш од њих и добио ових неколико скромних комада намештаја, који нису довољни ни да напуне једну собу у кући.

- И нису ставили шрафове!- додаје, па нам све показује где фале и како се сав намештај клима. А онда нас испрати рецитујући нам на кућном прагу стихове Љермонтова. И то на руском језику.

ЧОВИЋ: БИХ ИЗ ЧЕТИРИ ДЕЛА

Политика, 20.02.2009; Страна: А23

Бањалука – Председник ХДЗ Босне и Херцеговине Драган Човић навео је у платформи о уставним променама да је БиХ федерална држава, која се састоји од четири територијалне јединице.

То је у складу с бањалучком изјавом, коју су недавно потписали лидери СНСД Милорад Додик, СДА Сулејман Тихић и ХДЗ Драган Човић, а која је, због разлика у саопштавању у јавности, изазвала велику пажњу на политичкој сцени БиХ. Човић је ту платформу за мостарске разговоре, предвиђене за суботу, доставио Додику и Тихићу. У платформи се дефинишу надлежности државе и територијалних јединица, као и мере за успостављање функционалније власти у БиХ.

Надлежност државе, према Човићевом предлогу, биле би одбрана и безбедност, изборно законодавство, спољна политика и трговина, царинска, монетарна и макроекономска политика, финансије, финансирање институција БиХ и међународних обавеза, доношење политике о повратницима и избеглицама, успостављање и функционисање Врховног суда БиХ.

Предвиђено је да надлежност државе буде и доношење прописа из области кривичног и цивилног законодавства, примена међународних кривичних прописа, успостављање међународног саобраћаја и контрола ваздушног саобраћаја, као и израда и доношење закона потребних за испуњавање европских стандарда.

Надлежност територијалних јединица, према том документу, било би утврђивање привредне политике, укључујући и планирање обнове, потом успостављање и организовање судске власти, локална управа и самоуправа, доношење прописа у трговини, угоститељству и туризму, финансијама и финансијским институцијама. Такође, надлежност територијалне јединице била би и додела електронских фреквенција за радио и телевизију, стамбена политика, регулисање јавних служби, доношење прописа о кориштењу локалног земљишта и примена социјалне политике. Предвиђено је и да на челу БиХ буде председник са два заменика из различитих народа,

док би се успоставила влада БиХ с премијером уместо садашњег Савета министара, а повећао би се и број посланика у парламентарној скупштини БиХ.

САМОТНИ ДАНИ У КРИВАЧУ

Политика, 20.02.2009; Страна: А24

У Рудинама, селу општине Звечан, где се некада на стотину домаћинстава бавило сточарством, данас има тек десетак житеља

Рудине – Подно обронака Рогозне, на јужној страни, на око десет километара од Милутинове Бањске, разбацано је пет заселака села Рудине, месна заједница Бањска, општина Звечан. **Некада се овде на стотину вредних домаћина бавило сточарством, а сада је остало тек десетак житеља. У засеоцима Ерце, Пејовићи, Ораовица, Љескова Глава и Кривач комшије се посећују само о славама, ни попови не долазе да освете водицу, ни патроле Кфора их не обилазе, нити о њима брину лекарски тимови разноразних хуманитарних и здравствених организација које крстаре Косметом.** С прага дома Душана и Вукене Живковић, у засеоку Кривач, докле поглед досеже, не види се ниједан оцак из кога се вије дим. Већ седму годину овде самују, након што су дошли из Бањске, где су им остали син, снаја и деца.

– Вратили смо се када нам је Кфор дао десет оваца. Али, нисам успео да их сачувам од вукова, који зими скоро до кућних врата долазе. Борио сам се до пре две године, а онда сам преостале овце и јагањце продао – каже нам Душан (66), сада пензионер, некада радник Топионице у Звечану. Провео је, тамо, на високој пећи пуних 30 година. Сад он и његова Вукена гаје две краве, продају сир и кајмак, имају и нешто кокошака. Ту је и Баљак, њихов верни пас чувар.

– Раније сам имао три пса, али ни они нису могли да отерају вукове – истиче Душан, изнад чије главе, на зиду виси ловачка пушка.

– Имам дозволу, и ону Унмикову и ову нашу. Одем у лов, не да бих нешто уловио, него да бих се срео с којим ловцем, да бих попричао. Ја и Вукена смо једно другом и по десет пута једну исту причу испричали – каже Душан, док Вукена додаје да зимске дане прекраћује плетењем, а и преде вуну коју је сачувала. Показује и наруквице, направљене од „ђинђува” које купује у Новом Пазару. Живковићи кажу да им „фале људи”, па се обрадују кад наиђе покоји ловац или комшија Крано Андрић, чија је кућа два километра од њих, а толико је удаљена и кућа другог „првог комшије”, Срета Милојковића. **Некада је у засеоку Кривач било пет кућа, а у читавом селу Рудине беше и хиљаду житеља. Од пре три године, у истуреном одељењу основне школе више нема ниједног ђака.**

КАКАВ ЈЕ ТО ЖИВОТ КАД СЕ ПЛАШИШ ДА ПРИЧАШ НА СВОМ ЈЕЗИКУ

Политика, 20.02.2009; Страна: А1

Оно мало Срба што је остало у Приштини данас се окупља у Центру за мир и толеранцију у згради централе Косовске полицијске службе

Какав је то живот кад не смете да се жалите на комшију због чијег понашања не можете ни да спавате, само због тога што сте мањина? Какав је то живот кад се плашиш да причаш на свом језику свуда, осим у свом стану? То су два питања са којима се сваки дан суочава једна од малобројних Српкиња која живи у Приштини. Екипа „Политике” срела се са њом у просторијама Центра за мир и толеранцију у Приштини. Ужурбано је отишла из тих просторија чим је поставила два за њу очигледно најбитнија питања. **Срби, оно мало што их је преостало, углавном се окупљају у Центру чије се мале просторије налазе у згради централе Косовске полицијске службе. У Приштини данас има свега 60 Срба, од којих су четворица мушкарци, а 11 су деца. На улазним вратима Центра за мир и толеранцију је излизан, једва видљив натпис са називом фирме. Као да је жеља да се то сакрије.**

Једина Српкиња која је желела да разговара са нама је Снежана Борзановић која се вратила у Приштину 2002. године. Од тада живи у овом граду, јер га сматра својим. Породица јој је у централној Србији и иностранству. Не одриче се, како каже, своје Приштине.

Снежана је недавно доспела у јавност, јер је у Приштини осуђена на новчану казну од 200 евра због „лажног пријављивања”. Уколико не плати ту казну, а она каже да неће, прети јој 15 дана затвора. Осуђена је због несвакидашњег догађаја. У јуну 2006. године возила се градским аутобусом, када је један Албанац рекао возачу, такође Албанцу, да зна да вози Србе и да ће због тога да их „дигне у ваздух”. Возач је Борзановићевој рекао да то обавезно пријави полицији, зарад безбедности. Она то у први мах није учинила, јер јој се то чинило неозбиљним. После три дана, исти возач је срео и инсистирао да претњу пријави полицији. Послушала га је, а након тога уследила је пријава за „лажно пријављивање”, а недуго затим и суђење и осуда на новчану казну. „Траже ми да платим 200 евра, практично због тога што тај човек није бацио бомбу. Баш нећу да им платим, макар завршила у затвору. То се не разликује од живота овде”, каже Снежана Борзановић.

Дан јој пролази тако што обилази непокретне Српкиње које живе у Приштини и које немају нигде никог. Доноси им хлеб, све оно што им је потребно са пијаци, скува неко јело и поспреми. То не ради сама већ са групом жена које не желе да им се спомињу имена да не би „скретале пажњу на себе”.

Снежана се, како каже, налази у својој земљи. Због тога, кад одлази на пијаци и у продавницу, она разговара са продавцима на српском. Када јој они кажу цену производа на албанском језику, она се посвађа са њима.

„Него шта него се посвађам. После одем код другог продавца који каже цену на српском и код њега купим оно што ми треба. Да видите само како ми се после ти исти са којима сам се посвађала обраћају на српском само да бих код њих купила робу. Али нећу. Онда они кукају како немају ништа и морају да продају нешто, а ја им само кажем – тражили сте, добили сте”, прича Снежана. Она живи од плате коју прима преко Дома здравља Грачаница у којем је запослена. Зарада је у динарима, па због курсне разлике губи један део. **О догађајима у Србији се информисе преко сателитског пакета Тотал ТВ.** Кад смо је посетили, радио је само један канал на коме се вртела турбо-фолк музика.

Каже да јој често добацују погрдне речи на улици. „Често ми кажу ’шкрињо’, то је у преводу нешто као ’српска свињо’. Ја им онда кажем само да ми их је жао, јер нису ни свесни у који су се грех упустили и шта их чека”, каже Снежана Борзановић.

ДВЕ ИСТИНЕ ЈЕДНОГ АМБАСАДОРА

Политика, 20.02.2009; Страна: А14

Када му је пропала странка, а лични изборни рејтинг пао испод пет постотака, Златко Крамарић наумио је бити хрватски амбасадор у Србији. Мјесецима се његово именовање најављивало по склоници му новинама, јавно се расправљало о томе шта би овај либерал и осјечки ратни и послеријатни градоначелник могао значити за односе са Србијом, пумпале су се Крамарићеве шансе у Министарству вањских послова и у Предсједничким дворима, ствари су се тако удешавале да је већ постало природно и једино могуће да баш он буде амбасадор у Београду. То је толико пута поновљено да му се већ залијепило за име и презиме: Златко Крамарић, будући велепосланик у Београду.

Никад се неће стварно сазнати зашто је тај човјек извисио након што се тако мајсторски брендирао и након што је осигурао сву потребну медијску и политичку подршку. Је ли га Београда дошла нечија злоба или можда, ни Србија није хтјела Крамарића, па је то дискретно, дипломатским каналима, поручила Хрватској. Док је градио своју титулу, Крамарић се домаћој и србијанској јавности препоручивао за амбасадора својим либералним погледом на свијет, одсуством националистичких страсти (што је код неких људи, нажалост, посљедица одсуства било каквих страсти, а не промишљеног става), али и својом градоначелничком улогом у ратноме Осијеку. О томе је, чак, написао и мемоарску књигу, у којој је прилично жестоко и недвосмислено оптужио Бранимира Главаша за страдање Срба у Осијеку. Наиме, за оне који случајно не знају или су заборавили: оних мјесеци када су по том граду падале гранате ЈНА и српских војних формација, неке се то учинило згодном приликом и добрим алибијем за етничко чишћење. У својој књизи Крамарић је писао о томе како је слао протесте у Загреб и како му је живот због тога био угрожен. Врло прецизно и морално недвосмислено, као да је у себи препознао нову Хану Арент, писао је Крамарић у својим мемоарима осуду Бранимира Главаша и његових извршитеља. Док је то радио, сасвим је сигурно имао визију властите политичке каријере. Није био идиот и знао је да се крвавим рукама неће обликовати народна будућност, а да се етничка чишћења можда могу умиљатије именувати, али да ће због њиховога садржаја и смисла неко једном одговарати. Када је себе замислио и пројектирао као „будућег велепосланика у Београду”, он је имао на уму те своје мемоаре, и већ га видимо како по Београду тражи и налази издавача и како у неком елегантном простору, достојном тисућљетне хрватске уљудбе, уз истакнуте предговараче, држи промоцију књиге и свој школски час одбране људскости, српскохрватскога разумијевања и елементарног права да човјек живи тамо гдје се родио и гдје су се родили сви његови, дакле права славонских и осјечких Срба да остану то што јесу, али и да се врате својим кућама. Тако би, дакле, било да се нешто није закомплицирало и неповратно замрсило.

Када је објављена жалосна вијест да Крамарић остаје без Београда, а за њом и фарсични наставак – да одлази за хрватског амбасадора на Косово, тај се човјек нашао пред пуно важнијим и одговорнијим задатком од ових и оних амбасадора, требао је свједочити о својој људској честитости и поштењу. Позвало га је као свједока на суђење Бранимиру Главашу, због ратних злочина над осјечким Србима, на што се он грађански уредно одазвао, а затим и посвједочио како о Главашевој улози у злочинима није знао ништа. Запрепаштени адвокати су га тад упозорили на садржај књиге коју је написао, а он им је, са сигурношћу професора књижевности, што Крамарић заправо и јест, казао како је књига само фикција, плод пишчеве маште. Његов доживљај части зависио је од тога гдје га се шаље за амбасадора.

У свом првом интервјуу за хрватске новине из Приштине Крамарић је рекао да му недостаје осјечки зрак, али да је на Косову лијепо бити Хрват, јер вас тада сви дивно дочекују. Каже да је свог службеног теренца регистрирао у Скопљу, јер Србија не признаје косовске регистарске таблице, па да их не мора сваки пут скидати и замјењивати привременим србијанским, он се досјетио. Који ситни преварант!

ПОСЛАНИЦЕ С ПРОКЛЕТИЈА

Курир, 20.02.2009; Страна: 5

Не пуцај, брате

Зима 1999. године. Приштина. Две жене у пратњи два војника ирског стрељачког пука ходају од Сунчаног брега према приштинској цркви. Песникиња Даринка Јеврић и др Митра Рељић. Ходају певушећи „Марширала, марширала краља Петра гарда“. Подешавају корак према песми. Ирцима се допада корачница. Звиждућу и они. Даринка има црну пелерину, полуцилиндар и штап. Познаје је цела Приштина. Сви знају за „госпу славијанску која је одлучила да умре у Приштини.“

Три пута по петнаест дана сам долазио у Приштину за време бомбардовања. У Пришт варош, како је зове Даринка. Она је свој живот сматрала послањем: „Са Сунчаног брега гледам у сунчеве очи, поспремам пећину свијета, мати моја слијепа, свевидећа“. Писала је: „Свадбују вране на Гнојном Пришту. Слани смо писма виђеним Србима. Писали посланице са Проклетија. Смејали се смртици“. Даринка је направила деминутив од смрти: смртица.

Хало, овде Београд, како је тамо? „Ево, набавили смо козу. Ту је испред зграде. Офарбали смо јој рогове у црвено и сад је Даринка на свиленом канапу шета по Професорској колонији.“ Један од Срба оставио је неколико коза оцу Панићу, хајдуку, попу Жући косовскоме, да подели сиротињи. Једна, сингава рога, одмах ми је оку запанула. „Немамо ни кучета ни мачета“, закукао сам. „Ако Даринка и ти нисте заслужили козу, ко је“, слаже се поп Панић. У пикапу коза срећно стиже на Сунчани брег. Без ескорта. Кома би од Арнаута могло пасти на памет да су Срби у колима са козом. Коза ноћу спава у подруму на душецима који су ту од бомбардовања, а дању пасе између зграда. „А где је сад Даринка“, питају из Београда. „Ено је на тераси.“ „Плиз, Дејвид, препни коза“, припаљује Даринка са терасе. „А ко је музе?“ „Како ко, Небојша Јеврић ноћу у бронзину, кад га нико не види. А понекад и Георгина у ламбу, ко први ухвати. Углавном имамо за цуп оф теа њитх милк.“

Трудили смо се да страх прикријемо смехом. Даринка је писала посланице са Проклетија. Новодошли становници Приштине бацали су месо из замрзивача. Туђих. Месо које је оптужено да је свињско. Остајале су само кокоши. Смрдело је тих дана све по Приштини. Ослободиоци су чистили улице. Небо зјапи над гавран градом, полага врањег базд.

Пре две године 16. фебруара упокојила се велика песникиња. Више јој нико неће лупати на врата. Више јој нико неће бацати камење у прозоре. И док је на Косову слављена годишњица независности, док је парламент заседао у Звечану, обележавали смо њен одлазак. У Руском дому. Песникиња није дочекала проглашење независности Косова. Песникиња Нада Павићевић говорила је

Даринкине стихове. Није говорила своје разарајуће стихове о Даринки: „А пуца грло звоном и бисером“.

Говорили су Драган Лакићевић, Слободан Ракетић, глумица Мирјана Вукојичић, а појала је Светлана Стевић. На кавалу је свирао Милош Николић. Др Митра Рељић је рекла: „У песмама посвећеним Даринки Јеврић, а има их већ довољно за лепу збирку, те освртима на њен живот и стваралаштво, песници ће је назвати „даоатељицом ријечи узорне“ (Весна Парун), „вилом Равијојлом српског песништва“ (Добрица Ерић), „покрстица жарних везиљом и сликом“ (А. Ј. Мариоков), „сестром и вјечном невестом“ (Рајко Петров Ного), оном чије се „слободе прибојавају и поробљени и прогосподарени. И убица се чуди њеном Чуду“ (Ранко Јововић).

Био је то опроштај са Даринком Јеврић, опроштај са Косовом. Даринка је сахрањена на Орловачи, у блату. Тамо где се сахрањују избеглице. Није било места на Новом Гробљу. Било је хладно као и данас. Дошли су да се опросте од ње песници и прогнаници.

ОСНИВАЊЕ ТЕЛА ЗА ПРОБЛЕМЕ РОМА

Преглед, 20.02.2009; Страна: 4

Заменик градоначелника Београда Милан Кркобабић изјавио је јуче да ће на нивоу града врло брзо бити конституисано тело које ће решавати све битне проблеме ромске популације. Кркобабић је навео да ће један од главних задатака тог тела бити решавање проблема становника нехигијенског „насеља Газела“, који би како предвиђа акциони план, требало да буду расељени до августа.

Заменик градоначелника навео је да ће у то тело ући чланови градске власти, Националног савета Рома, цивилног сектора и међународних организација ОЕБС-а, УНХЦР-а, УНИЦЕФ-а, који су на јучерашњем састанку закључили да се проблем житеља „насеља Газела“ мора решити у четири тачке.

„Тим људима је неопходно обезбедити смештај, запослење за једног члана породице, здравствено осигурање и право на образовање деце“, казао је Кркобабић и навео да се проблем смештаја неће решавати на принципу груписања сиромаштва. Он је додао да ће станови остати у власништву града Београда и да ће надлежни на основу социјалне карте станове доделити најугроженијим породицама које ће потписивати уговор на пет година. **Представник Министарства за људска и мањинска права Љуан Кока подсетио је да у „насељу Газела“ живе интерно расељени Роми, за које у огромној већини, није било места у колективним центрима.** Кркобабић је додао да град исту бригу посвећује свим социјално угроженим становницима и да нема места за сумњу да су бригом о Ромима из нехигијенских насеља, остали којима је потребна помоћ занемарени.

PRESS CLIPPING

Петак 27.02.2009. год

ИЗГУБИЋЕ ДОНАЦИЈУ АКО СТАНОВЕ НЕ ЗАВРШЕ У РОКУ

Блиц - Србија, 27.02.2009; Страна: 3

Влада Италије поставила услов Ваљеву

ВАЉЕВО - Уместо на јесен, 41 избегличка и социјално угрожена породица у Ваљевоу, у последњу зграду социјалног становања у насељу Пети пук уселиће се тек на пролеће. Међутим, ако тај објекат не буде грађевински завршен до 31. марта, Влада Италије која је финансијер ускратиће Ваљево за донацију од пет милиона динара. Извођач радова београдска фирма „Естетика интерпројекат“ је од донатора тражио додатна средства да заврши трећу зграду, али су они то одбили.

- По уговору који је давно потписан и не може се мењати, цена изградње је 320 евра по квадратном метру стамбеног простора. Разговарали смо са извођачем радова, упозорили га да мора испоштовати предвиђене рокове и добили смо обећање да ће зграда, без обзира на финансијске потешкоће у којима се налази та фирма, бити завршена до 31. марта. Уважили смо то да одређене радове нису могли да изведу због ниских температуре, које су трајале двадесетак дана, али сада очекујемо да посао приведу крају - каже Драган Бранковић, директор Општинске стамбене агенције. Влада Италије, која преко програма УН „Хабитат“ финансира овај изградњу социјалних станова, након што је рок за завршетак овог објекта поново померен, прети повлачењем дела донације.

- Јасно су рекли да овај рок мора бити испоштован, а у супротном, могло би да се догоди да повуку четири до пет милиона динара које треба да добијемо након техничког пријема зграде - упозорава Бранковић.

- Молимо се Богу да извођачи радова испоштују задати рок, јер чекање на усељење траје две године. Очекивали смо да ће све бити решено још прошлог лета, како је првобитно речено, па смо зато дали отказ у стану где смо били осам година. Сада се сво четворо тискамо у једној безусловној гарсоњери - причају Драган и Јелица, пореклом из Хрватске, родитељи двоје основаца.

БЕСПЛАТНА НОСТРИФИКАЦИЈА ДОКУМЕНАТА ЗА ДЕЦУ ПОВРАТНИКА

Данас - Санцак, 27.02.2009; Страна: 3

Сјеничка власт најављује бољу сарадњу с невладиним сектором

Сјеница - У присуству представника невладиних организација, локалне самоуправе, просветних радника и повратника, у Сјеници је представљен пројекат **В**Деца реадмисије**В**, који од новембра реализује Удружење повратника Реинтеграција, са седиштем у Новом Пазару. Циљ овог пројекта је да се деца повратника ослободе плаћања таксе за нострификацију школских докумената и да

се, њихови евидентни и бројни проблеми, почну институционално решавати. Округли сто у Сјеници, као својеврстан облик јавног заговарања, који укључује релевантне институције и организације за решавање проблема повратника, организован је у сарадњи са сјеничким Удружењем за помоћ деци и особама ометеним у развоју, које је укључено у пројекат за смањење сиромаштва. Оба пројекта подржава Мисија ОЕБС у Србији, као и локална самоуправа Сјенице, која најављује почетак боље сарадње између владиног и невладиног сектора.

- Локална самоуправа ће подржати све корисне пројекте, као и настојања Удружења повратника Реинтеграција, у остваривању права на бесплатну нострификацију докумената за децу повратника. Од како смо ми дошли на власт успоставили смо много бољу сарадњу са невладиним сектором, која до сада апсолутно није ни постојала у нашој општини, и настојаћемо да ту сарадњу наставимо и у будућем периоду, рекао је у изјави за медије, помоћник председника општине Сјеница Ријад Хоџић. Он је том позвао грађане, невладине организације и привреднике да присуствују Оснивачкој Скупштини партнера на изради Стратегије одрживог развоја, и допринесу утврђивању приоритета за развој општине Сјеница.

Према истраживањима Удружења повратника Реинтеграција, у Санцаку свако дете повратник, због тешкоћа у прилагођавању и процедуралних проблема, губи и по две школске године. Само десет одсто такве деце добија помоћ школе и других институција приликом уписа у школу, а свако четврто дете, не наставља школовање. Позивајући се на Конвенцију о правима детета, Декларацију о људским правима, Устав Републике Србије, као и обавезе држава потписница реадмисије, новопазарско Удружење повратника константно подсећа да дете има право на образовање.

- Ми смо организација која већ дуже време ради на решавању свих осетљивих питања наших повратника. Поред конкретне помоћи повратницима, јавним заговарањем и лобирањем ми настојимо да институционализујемо проблем њихове деце, којој треба обезбедити све потребне услове и олакшати период прилагођавања приликом укључења у редовни школски систем у нашој земљи. Ми очекујемо да ће то дати резултате и да ће се Стратегија за реинтеграцију повратника убрзо наћи на дневном реду Владе Србије, рекао је координатор Удружења повратника Реинтеграција Кадрија Мехмедовић. Он је најавио да ће у Сјеници, као општини са највећим бројем повратника у односу на број становника, од 1. марта поново бити отворена канцеларија, где ће повратници моћи да добију конкретну и стручну помоћ у решавању њихових проблема.

СТРАТЕГИЈА ЗА ПОВРАТНИКЕ ИЗ ЕУ

Политика, 27.02.2009; Страна: А6

Недавно усвојеном Стратегијом о реинтеграцији повратника, којом је учињен важан корак ка стављању Србије на „белу шенгенску листу”, предвиђено је формирање неколико регионалних центара за њихов прихват, али средства за ту намену још нису одвојена. Зоран Пањковић, координатор Канцеларије за реадмисију у Министарству за људска и мањинска права, каже да још није могуће предвидети колико ће држављана Србије у одређеном временском интервалу бити враћено у земљу, што значи да се не зна ни број оних којима је помоћ потребна.

Главну улогу у спровођењу Стратегије о реинтеграцији повратника имаће, како објашњава Пањковић, Комесаријат за избеглице, у сарадњи са другим

министарствима (унутрашњих послова, рада и социјалне политике, за људска и мањинска права, спољних послова, здравља, образовања и др.).

Као кључна тела за координацију државних органа, локалне самоуправе и других учесника у интеграцији повратника предвиђени су Савет за интеграцију повратника и тим за имплементацију Стратегије. „Свако министарство чија је активност предвиђена Стратегијом сачиниће сопствене акционе планове у којима ће бити јасније и прецизније предвиђена буџетска и друга средства потребна за реализацију послова у овој области”, истиче он.

Стратегија, према речима Пањковића, „доноси дуже време очекивани адекватан одговор државе на питања интеграције повратника на основу споразума о реадмисији”, који се, примењује од 1. јануара 2008. године. Стратегија систематски регулише реинтеграцију како би се држављани Србије, по повратку у матичну државу, успешно укључили у домаћу средину после (често вишегодишњег) нелегалног боравка у земљама Европске уније.

Према проценама Савета Европе од пре шест година, у земљама западне Европе илегално борави између 50.000 и 100.000 српских држављана. Пањковић каже да ти подаци нису прецизни и да искуство показује да у тај број често улазе и мигранти са подручја СФРЈ и неке друге категорије чији се повратак у Србију не очекује. „После потписивања јединственог споразума, односно почетка његове примене, у Србију је присилно враћено нешто мање од хиљаду људи, а процењује се да је број оних који су се „добровољно” вратили на захтев државних органа земаља ЕУ два до три пута већи”, каже Пањковић. У протекле три године међу повратницима највише је Рома (око 70 одсто) затим следе Бошњаци-муслимани, Срби и остали. Највише људи је враћено из Немачке, Швајцарске и Шведске.

Данило Ракић, из невладине организације „Група 484”, који је, како каже, аутор прве верзије Стратегије, тврди да не постоје прецизни подаци о броју повратника из западних земаља у Србију од 2000. године. **Збрајањем захтева за депортовање који су упућени нашим властима и добровољних повратника, вероватно је реч о око 40.000 људи, „за које постоји статистички траг”.** Ова невладина организација има сазнања да је МУП Србије од 2000. године из западних земаља добио нешто више од 25.000 захтева за депортовање држављана Србије који су у тим земљама боравили без важећих докумената. Поред тога, преко Међународне организације за миграције враћено је још 13.000 људи.

Ракић наглашава да се споразуми о реадмисији не односе на оне који су се повиновали захтевима тамошњих власти да напусте земљу (како не би били присилно враћени) већ на оне који би требало да буду присилно депортовани, а којима те земље дају и стимулацију да би се вратили у Србију.

Антрфиле:

Повратници са Космета „у процепу”

Кад је реч о људима пореклом са Косова и Метохије, њихов повратак се одвија на два начина. Први, на основу споразума о реадмисији које има Унмик са ЕУ. На тај начин, преко приштинског аеродрома, најчешће се, објашњава Пањковић, враћају или бивају враћени Албанци и друга лица која изразе жељу да се врате на подручје КиМ. Други начин је на основу споразума о реадмисији са Србијом. На подручје изван Косова и Метохије враћају се или бивају враћени Роми, Срби и друга лица чија лична и имовинска безбедност на КиМ није загарантована.

Ракић указује на то да се ови повратници, од којих је већина избегла са Космета, налазе „у процепу”. У Србији нису добили статус „интерно расељених лица”, који

би им пружио више могућности за реинтеграцију, а поједине западне земље, након што су признале независност Косова, Србе и Роме са Космета практично третирају као људе са двојним држављанством, са образложењем да као држављани Србије не могу да уживају међународну заштиту на основу конвенције о статусу избеглица.

ОЛУЈА У ГРУНТОВНИЦАМА

Политика, 27.02.2009; Страна: А4

Загреб, 26. фебруара – Српски демократски форум из Загреба поднео је тзв. уставну тужбу, односно предлог за оцену уставности недавно усвојеног Закона о пољопривредном земљишту, јер сматрају да је у супротности како с домаћим Уставом тако и с Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода. Штавише, како је образложено на данашњој конференцији за новинаре, у СДФ га оцењују да је потпуно у супротности с начелима праведности и једнакости те социјалне правде као основне вредноте уставног поретка и да на најгрубљи начин ограничава власничка права појединаца.

У СДФ-у истичу да нису против интенције закона да земља не остане необрађена и запарљена, али су њиме због познатих околности и недоречености самог закона – како је указао председник СДФ-а Вељко Џакула – највише погођени избегли Срби због чега се тај закон може назвати „Олуја у грунтовницама”.

– Очекивали смо закон који ће стимулисати пољопривредну производњу, а добили смо закон којим се локалним властима препушта да оснивају агенције које ће одузимати земљу онима који не могу да је обрађују и давати другима на коришћење – рекао је Џакула и навео постојећи пример с подручја Бенковца због којег га плаши како би на крају могла изгледати примена спорног закона. На том подручју (као и на другим сличним) земља избеглих Срба додељена је на коришћење досељеним Хрватима, који не само да су променили културу пољопривредне производње (посекли маслинике и слично) него до данас још та земља није враћена српским повратницима иако је њихово власништво.

– Додатан проблем је што се у већини случајева због несређености земљишних књига и катастар неће моћи тачно утврдити и власник земљишта – упозорава такође Џакула.

ОБЕСПРАВЉЕНИ СРБИ ПОВРАТНИЦИ У ФЕДЕРАЦИЈИ

Политика, 27.02.2009; Страна: А23

Бијељина – Председник Савеза избеглих и расељених лица и повратника РС Вељко Стевановић најавио је потписивање петиције којом се тражи побољшање положаја избеглих и расељених Срба са подручја Федерације БиХ. „Петицију покрећемо због неправедности Срба јер Срби избегли из Федерације БиХ добијају у РС знатно мање од Бошњака повратника, а Срби повратници у Федерацији БиХ не добијају ништа”, рекао је Стевановић.

Он је указао на поражавајући податак када је у питању обнова порушене имовине, јер је у Федерацији БиХ обновљено 83 одсто бошњачких стамбених објеката, а 17 одсто се односи на српску и хрватску имовину.

Стевановић је најавио да ће Савез на чијем је он челу затражити измену закона о станарским правима, јер је у Федерацији БиХ због опструкција власти око 8.000 носилаца станарског права изгубило своје станове у којима су живели пре рата. Он је потврдио податак да се у Федерацију БиХ вратило из избеглиштва само три одсто Срба који живе у веома тешким условима, а да је процентуални повраћај Бошњака у РС знатно већи и да релативно живе добро уживајући у свим људским и грађанским правима

ПРВО ЧИШЋЕЊЕ ИСПОД „ГАЗЕЛЕ“

Преглед, 27.02.2009; Страна: 4

За неколико месеци главни град ће бити домаћин „Универзијаде“, а оно што многим упада у очи јесте нехигијенско насеље код Универзитетског села на Новом Београду. Тим поводом огласио се и Милан Кркобабић, заменик градоначелника. Он каже да Секретаријат за социјалну заштиту нема средстава да расели и нехигијенско насеље испод „Газеле“ и насеље код Универзитетског села. „Нама су приоритет социјално угрожене породице испод 'Газеле'.

Оне су прошле здравствене прегледе, деца су завршила припремне програме, уписана су у школу, и то су породице које ће бити расељене. Секретаријат за социјалну заштиту у свом буџету нема новца да финансира расељавање дивљег насеља које је у протеклих пар месеци никло код Универзитетског села. Секретаријат ће ове године помоћи трудницама, породиљама, инвалидима, деци, старима и немоћнима“ - измакао је заменик градоначелника. Кркобабић је констатовао да је ово спортско такмичење битно за нашу земљу и Београд, али је напоменуо да град мора да води рачуна о сваком динару.

Он је додао да да насеље поред „Белвила“ неће бити расељено, упркос притиску јавности. По његовим речима и генерални секретар Међународне асоцијације за универзитетски спорт је изјавио да није тражио да се расели нехигијенско насеље, већ да их занима само безбедност учесника и гостију. Кркобабић је зато позвао МУП, као и Министарство рада и социјалне политике и Комесаријат за избеглице на заједнички састанак поводом расељавања нехигијенских насеља у Београду.

ХРВАТИ НЕ ПОШТУЈУ ЉУДСКА ПРАВА СРБА И РОМА

Пресс, 27.02.2009; Страна: 23

ЗАГРЕБ - Хрватска не поштује људска права Срба и Рома, наводи се у годишњем извештају америчке владе о стању људских права у свету. Амерички Стејт департмент наводи да су према тим мањинама у Хрватској још изражени насиље и дискриминација.

Осим дискриминације Срба и Рома, у извештају је упозорено и на нападе на верске објекте и свештенство СПЦ, као и на акте антисемитизма, посебно оне везане за усташке знакове и симболе, где је као пример истакнут концерт Марка Перковића Томпсона.

- Хрватска Влада није направила велики напредак у повратку национализоване имовине Српској православној цркви и другим некатоличким верским групама - наводи се у

извештају, и додаје да је једна од позитивних ствари то што је Хрватска омогућила повратак српских избеглица.

Стејт департмент у извештају наводи и бројне нерешене судске предмете, застрашивање сведока у домаћим суђењима за ратне злочине и суђења у одсуству оптужених. Такође се наводи да су у Хрватској настављени насиље и дискриминација према женама, а бележе се и случајеви трговине људима, насиља и дискриминације према хомосексуалцима, као и дискриминација према особама с вирусом ХИВ-а.

СТЕЈТ ДЕПАРТМЕНТ: СРБИЈА ПОШТОВАЛА ЉУДСКА ПРАВА

Политика, 27.02.2009; Страна: А7

Вашингтон, 26 фебруара – **Србија је у целини поштовала људска права грађана, оцењено је у јуче објављеном извештају Стејт департмента у коме је изнет детаљан преглед о стању људских права у више од сто деведесет земаља на свету у току протекле године.**

Стејт департмент критикује што два преостала хашка оптуженика (Горан Хаџић и Ратко Младић) још нису приведена правди, али повољно оцењује чињеницу да је влада ухапсила и испоручила Хагу Радована Караџића и Стојана Жупљанина. Влада Србије, како се констатује, напредовала је у сарадњи са суседним земљама, међународном комисијом за нестале особе и другим међународним организацијама. И даље су учестале претње смрћу судијама и тужиоцима који се баве случајевима организованог криминала и ратних злочина: Владимиру Вукчевићу, тужиоцу за ратне злочине, прећено је после хапшења Караџића и Жупљанина. Иако Устав гарантује независност у раду, судски органи подложни су корупцији и политичким притисцима, а судије именоване у Милошевићевој ери још нису замењене. Током протекле године у Србији није било политичких затвореника, оцењује се у овом детаљном извештају. Наводи се и податак да републичка радиодифузна агенција прошле године није одузела ниједну националну лиценцу. Влада није ограничавала приступ Интернету нити је успостављала надзор над електронском поштом и блогovima на Интернету. Није ограничавала академске и културне слободе нити је забрањивала окупљања предвиђена законом. Десничарске организације нападале су поједине новинаре и медијске куће незадовољне због њиховог извештавања о хапшењу хашких оптуженика.

Повратак избеглих лица са Косова је успорен, наводи се у извештају. Само се 540 расељених особа, које су живеле у Црној Гори, Србији или Македонији, вратило током године на Косово.

Насиље над женама у домаћинствима у Србији и даље је врло често. Иако закон предвиђа строго кажњавање оваквог насиља, по истраживању Светске здравствене организације, две трећине злостављаних жена у Србији не тражи помоћ и сматра да то нису случајеви за кривично гоњење. У посебном извештају о стању људских права на Косову, истиче се да је било политички и етнички мотивисаног насиља према Србима и Српској православној цркви. Озбиљне замерке упућене су због смртних случајева, корупције и мешања косовских власти у судство, дужину притвора и непроцесуирање притворених затвореника.

По евиденцији Међународног црвеног крста, коју наводи овај извештај, у новембру се 1919 особа водило као нестало од конфликта из 1998. и 1999. године. Од тога је седамдесет одсто косовских Албанаца, а тридесет одсто косовских Срба и других неалбанаца.

Званичници из Приштине и Београда срели су се у току протекле године три пута, али стотине тела у приштинској мртвачници још је неидентификовано. Посмртни остаци 41 особе пренесени су на Косово, док је са Косова у друге делове Србије пренето 16 тела и предато њиховим породицама.

PRESS CLIPPING

Субота 28.02.2009. год

ГРАДЕ ЗГРАДУ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Блиц - Србија, 28.02.2009; Страна: 2

Сарадња власти Смедерева и УНХЦР-а

СМЕДЕРЕВО - Градња насеља са првих 20 станова намењених избеглим и расељеним особама почеће у марту. Станови ће бити завршени половином године, а у њих ће бити усељено 34 социјално најугроженија станара колективног центра у Радинцу.

УНХЦР, који ће финансирати две трећине радова вредних милион евра, одобрио је пројекат за изградњу станова, који је кандидован јесенас од Савета за социјалну заштиту града Смедерева.

- Уз пројекат доставили смо Високом комесаријату и наш акциони план за збрињавање избеглих и интерно расељених лица. Он се ослања на нашу стратегију социјалне заштите, где је трајно збрињавање избеглица препознато као један од приоритета за хитно решавање. Наш дугорочни план је да у наредне две године стамбено збринемо најмање 85 породица избеглих и интерно расељених - каже чланица Градског већа задужена за здравство и социјалну политику др Весна Јеремић Радојевић.

Изградња стамбеног блока планирана је у насељу Ковачићево, где град Смедерево има слободну грађевинску парцелу. УНХЦР ће финансирати материјал и радове, а обавеза локалне самоуправе биће додела плаца и увођење инфраструктуре, што чини између 30 и 35 одсто вредности посла.

КЊИЖИЦЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Глас Јавности, 28.02.2009; Страна: 6

БЕОГРАД - Привремено расељена лица са подручја АП Косово и Метохија која су до сада здравствену заштиту остваривала на основу потврде о коришћењу здравствене заштите и других права из здравственог осигурања за привремено расељена лица из АП Косово и Метохија од 15. фебруара као здравствену легитимацију користе здравствене књижице.

Привремено расељеним лицима са подручја АП КиМ здравствене књижице се издају у филијалама Републичког завода за здравствено осигурање, према месту њиховог привременог боравка, а оверавају се на период од шест месеци.

ПОМОЋ ЗА РАСЕЉЕНЕ
Блиц - Србија, 28.02.2009; Страна: 5

КРУШЕВАЦ

Дански савет за избеглице започео је пројекат помоћи избеглим и расељеним лицима на територији Крушевца кроз донацију грађевинског материјала. Циљне групе су избеглице из Хрватске, БиХ и Хрватске које су започеле изградњу кућа. О висини помоћи одлучиваће социјални статус лица, број чланова породице, али и врста материјала од којег се прави кућа.

ЗВРЈЕ ПРАЗНЕ

Курир, 28.02.2009; Страна: 14

Срби се не враћају у 600 обновљених кућа на Косову и Метохији. Страхују од Албанаца, који су на новим објектима већ полупали врата и прозоре

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Широм Косова и Метохије изграђено је више од 600 кућа за српске повратнике, али ти домови нису усељени! Срби се не враћају због страха од албанског насиља.

Тако је већ четири године празно 35 кућа у селу Подгорце код Косовске Витине, а исто толико и у Новом Селу код Вучитрна, поред саме француске базе Кфора. Срби могу, али не желе да се поново живе ни у 45 изграђених кућа у Зочишту код Ораховца, а празно је и 135 кућа у селу Свињаре код Косовске Митровице, одакле су Срби, сви до једног, протерани током мартовског насиља 2004. године. Више од 80 кућа зврји празно у Обилићу, у Косову Пољу 30...

- Обновљене српске куће у Новом Селу мета су Албанаца, који их даноноћно пљачкају и уништавају. Изграђене су пре четири године, али ниједна српска породица није смела да се врати у село које су Албанци само недељу дана од завршетка обнове кућа, пре четири године, опљачкали, а прозоре, врата и све друго поразбијали. У просторије нових стамбених објеката убацили су камење и то је јасна порука Србима да их они овде не желе. Зачуђујуће је то да су српске куће у Новом Селу поред саме војне базе француског Кфора, али ни то нам није гаранција да можемо безбедно да се вратимо и живимо у селу - каже Драган Михајловић, који повремено обилази Ново Село код Вучитрна, где је некад живео. У овим празним српским селима неке куће су већ продате. На њима се вијоре албанске заставе.

- Срби из Обилића су протерани сви до једног у марту 2004. године. У Обилићу је више од 90 новосаграђених српских кућа, али су празне и опљачкане. Косовска полиција и Кфор као да ништа не примећују. Данас у Обилићу живи још свега 70 Срба, а до бомбардовања 1999. године било их је 10.000 - каже Милан Тодоровић, који као расељено лице живи у избегличком насељу у Звечану. Заједно са новосаграђеним кућама, Албанци су у узурпирани и српску земљу, коју обрађују без надокнаде. Такође, избегли Срби тврде да Албанци померају међе и присвајају њихову имовину.

ФЕЈТ: НАСТАВАК ПОМИРЕЊА

Дневник, 28.02.2009; Страна: 2

Специјални представник ЕУ на Косову Питер Фејт је позвао на наставак процеса помирења између албанске већине и српске мањине на Косову. „Надамо се да ће Београд имати конструктивну улогу, пре свега у помоћи Мсији Еулек“, рекао је Фејт на састанку у Бечу. **„Косово је постигло значајан напредак у спровођењу Свеобухватног предлога за решење статуса и јасну приврженост напредовању на свом путу ка евроатлантским интеграцијама. ИСГ поново потврђује своје уверење да независност Косова доприноси миру и регионалној стабилности“,** наводи се у саопштењу. Фејт је изразио наду да ће побољшање безбедносне и економске ситуације омогућити да се већи број избеглих Срба и Рома врати на Косово.

СРПСКИ ПАСОШИ КОСОВСКИМ АЛБАНЦИМА КОЧЕ „БЕЛИ ШЕНГЕН“

Дневник, 28.02.2009; Страна: 2

„ Д Н Е В Н И К ” С А З Н А Ј Е: ЕВРОПСКА КОМИСИЈА ДАЈЕ СРБИЈИ ПОЗИТИВНУ ОЦЕНУ ЗА ВИЗНУ ЛИБЕРАЛИЗАЦИЈУ У АПРИЛУ, АЛИ...

– Издавање нових српских биометријских пасоша Албанцима с Косова представља најозбиљнију политичку препреку за доношење одлуке ЕУ да стави Србију на тзв. позитивну шенгенску листу. О томе сведочи и захтев држава које су веома позитивно настројене према визној либерализацији за грађане Србије, попут Шведске, које су тражиле прецизне податке о броју биометријских пасоша издатих косовским Албанцима – пренели су „Дневнику“ извори у ЕУ који су тренутно ангажовани у процесу дијалога између Европске комисије и Србије о визној либерализацији. Издавање биометријских пасоша Албанцима с Косова за државе ЕУ које су га признале није само политички проблем, иако не треба потценити ни ту димензију, већ пре свега безбедосни и емиграциони ризик, имајући у виду, што се цитира у бриселским круговима, да Косово има изузетно младо становништво и да две трећине жели да га напусти.

– Одлука о визној либерализацији ће на крају дана бити политичког карактера и зато је врло важно да политичке препреке буду уклоњене. На тај начин би Србија олакшала посао шефовима дипломатија држава Шенгенског споразума, листом наклоњеним визној либерализацији, да убеди своје колеге, министре унутрашњих послова, углавном врло скептичне, да омогуће долазак Србије на позитивну шенгенску листу – каже за „Дневник“ експерт за визе из једне државе чланице ЕУ.

Једноставно, шефови дипломатија ЕУ посматрају визну либерализацију као политички инструмент за слање поруке српским грађанима, док министри унутрашњих послова гледају на визну либерализацију кроз призму бројки који се односи на пораст илгалаца, азиланата, кривичних дела... Иначе, како сазнаје „Дневник“, Европска комисија ће у априлу дати позитивну оцену за визну либерализацију са Србијом и Македонијом и, евентуално, Црном Гором. Затим ће та оцена бити упућена на разматрање државама чланицама ЕУ и радном телу за правосуђе и унутрашње послове Савета ЕУ. Захваљујући претходном француском председништву ЕУ, редослед потеза за визну либерализацију је у потпуности преокренут и тако је ЕК-у потребно зелено светло свих ЕУ чланица Шенгенског споразума за писање амандмана

којим би Србија доспела на позитивну шенгенску листу. Из Берлина су стигли врло охрабрујућ и сигнали да би Немачка, поготово ако Србија ефикасно спречи издавање биометријских пасоша косовским Албанцима, по завршетку избора за Бундестаг у септембру, скинула резерве према визној либерализацији са Србијом. По том сценарију, ЕК би амандман могла написати већ крајем септембра или почетком октобра, што значи да би грађани Србије коначно без виза могли да почну да путују у пролеће 2010. године.

Антрфиле:

Тражи се ефикасан начин

– У МУП-у Србије се још увек тражи ефикасан начин како да се на обострано задовољство и Београда и држава Шенгенског споразума реши питање издавања пасоша косовским Албанцима. Тренутно број издатих пасоша није алармантан – каже за „Дневник“ извор близак МУП-у Србије, наглашавајући да су у МУП-у апсолутно свесни свих негативних ефеката које издавање нових пасоша Албанцима може имати: од тога да због њих Србија може бити враћена на негативну шенгенску листу до поштовања уговора о реадмисији с ЕУ, по којем би Србија морала да прими и збрине све косовске Албанце са српским документима који илегално бораве у ЕУ или су починили кривична дела или прекршаје за која је предвиђено протеривање.

PRESS CLIPPING

Недеља 01.03.2009. год

ПРАЗНО 600 НОВИХ КУЋА

Глас Јавности, 01.03.2009; Страна: 7

Срби се не враћају у обновљене куће на Косову и Метохији

Албанске заставе вијоре се на продатим српским домовима. Срби се плаше од Албанаца који су на новим објектима већ полупали врата и прозоре

Широм Косова и Метохије изграђено је више од 600 кућа за српске повратнике. Али - су празне. Срби се не враћају због страха од албанског насиља, па тако већ дуже од четири године празно је 35 кућа у селу Подгорце код Косовске Витине, а још толико кућа празно је и у Новом Селу код Вучитрна, поред саме француске базе Кфора. Срби могу, али не желе, да се поново живе ни у 45 изграђених кућа у Зочишту код Ораховца, а празно је и 135 кућа у селу Свињаре код Косовске Митровице одакле су Срби сви до једног протерани током мартовског насиља 2004. године. Више од 80 кућа „зврји празно“ у Обилићу, у Косову Пољу 30...

-Обновљене српске куће у Новом Селу су мета Албанаца који их даноноћно пљачкају и уништавају. Изграђене су пре четири године, али ниједна српска породица није смела да се врати у село које су Албанци само недељу дана од завршетка обнове кућа, пре четири године, опљачкали, а прозоре, врата и све друго поразбијали. У просторије нових српских кућа, Албанци, мештани, набацали су камење, што Срби тумаче као јасну поруку да их они овде не желе да виде. Па чак ни за оне Србе, из Новог Села, чије су куће поред саме војне базе француског Кфора, нема гаранција да могу безбедно да се врате и живе у селу - каже Драган Михајловић, који повремено обилази Ново Село код Вучитрна, где је некада живео. У овим празним српским селима неке куће су већ продате. На њима се вијоре албанске заставе.

- Срби из Обилића су протерани сви до једног у марту 2004. године. У Обилићу је више од 90 новосаграђених српских кућа, али су празне и опљачкане. Косовска полиција и Кфор као да ништа не примећују. Данас у Обилићу живи још свега 70 Срба, а до бомбардовања 199, године било их је 10.000 - каже Милан Тодоровић који као расељено лице данас живи у избегличком насељу у Звечану. Заједно са новосаграђеним кућама Албанци су у узурпирани и српску земљу коју обрађују без надокнаде. Такође, избегли Срби тврде да Албанци померају међе и присвајају њихову имовину.

ИВАНОВИЋ: ЗАТАШКАВА СЕ ИСЕЉАВАЊЕ СРБА

Блиц, 01.03.2009; Страна: 3

Забринут сам због изјаве председника привремене владе Косова Хашима Тачија током посете САД да ниједан Србин није напустио Косово од када је проглашена независност јер је то тенденција да се заташка исељавање Срба које и даље траје,

изјавио је државни секретар у Министарству за КиМ Оливер Ивановић. Око 150 породица отишло је из Косовског Поморавља према скандинавским земљама, док је из Сириничке жупе око 35 породица отишло у више различитих земаља, рекао је Ивановић.

А ШТА ЋЕМО СА РАЧКОМ?

Глас Јавности, 01.03.2009; Страна: 4

ТЕМА НЕДЕЉЕ колико су процеси пред ХаШким трибуналом користили приШтини за стицање „независности“

За злочине УЧК почињене над косовским Србима нико није процесуиран пред Хашким трибуналом, док је случај Рачак избачен из оптужнице против Срба због недостатка доказа које је сакупила комисија Вилијама Вокера 1999. године

Слика Вилијама Вокера, шефа верификационе мисије Оебса 1999. године на Косову како телефонски извештава о злочинима Срба над албанским цивилима у месту Рачак на Космету обишла је свет и, данас је то јасно, утабала пут ка независном Космету. Припадници терористичке УЧК, од тог тренутка су фактички амнестирани, а са америчке листе терористичких организација су преко ноћи преписани на листу ослободилачких покрета. Данас, десет година касније, није више тајна да је Рачак био инсцениран. Доказа за то има прегршт, и то не само у српским верзијама, већ и у сведочењима међународних стручњака, попут Хелене Ранта, финског стоматолога-форензичара, члана међународне истражне комисије за догађаје у селу Рачак, која је у својој књизи јавно изнела податак да је у то време Вокер од ње тражио да у извештају убедљивије говори о наводним српским злочинима. Ранта је у лето 2000. године предала свој извештај Трибуналу за ратне злочине у Хагу, а сажетак извештаја је проследила и државама чланицама ЕУ.

И хашка тужитељка Карла дел Понте је случај Рачак избацила из првобитне оптужнице против Слободана Милошевића, а исти случај није разматран ни у такозваној „косовској оптужници“, која је пре неки дан за епилог имала пресуду српском војном и државном врху из ‘99. године, који су, зато што су следили законске и уставне обавезе своје државе, осуђени да робијају укупно сто година. Међутим, изгледа да се у Хашком трибуналу не читају списи који би на било који начин могли да утичу на пресуде суда, који већ одавно слови за политички суд, или како се то већ одавно прича, суд формиран само за Србе. Тако је прошле године ослобођен један од лидера УЧК Рамуш Харадинај, иако је он лично, у својој књизи описао како је убијао и где, косовске Србе. Вељко Одаловић, члан владине комисије за нестала лица, каже да Хаг никада није узео у обзир податке које су му прослеђивани о убијеним и несталим Србима на Космету, па ни у случају који се водио против Харадинаја.

- Оно што посебно фрустрира је чињеница да се злочини над косовским Србима и осталим неалбанцима као и над једним бројем Албанаца који нису били у милости УЧК, нису процесуирани ни пред Хашким трибуналом нити пред било којим међународним судом. То значи да онај ко је одговоран за убиство око 3.000 Срба и осталих неалбанаца и за нестанак још 542 особе је на слободи. То је, уједно и порука да су једино амнестирани они који су убијали на Косову Србе, што убија наду да ће породице које траже своје нестале, у неко догледно време доћи до истине. Хашком трибуналу смо до сада пружили на стотине доказа о евидентираним случајевима

киднаповања, и где се на основу доказа зна ко су директни извршиоци, али нико до сада за то није одговарао. Тако да с правом можемо рећи да Хашки трибунал није на висини задатка због чега је формиран, јер он је требало да процесуира све злочине, ако је већ суд за бившу Југославију - наводи Одаловић, подсећајући да паралелно запостављеним истрагама о злочинима над Србима из Трибунала добијамо пресуде које треба да буду оправдање за оне центре које подржавају независност Косова. **- Нико не говори од депортацији 250.000 Срба који ни дан- данас не могу да се врате својим кућама на Космет. Нико не говори ни о томе да су се Албанци који су наводно депортовани са Космета својим кућама вратили после неколико дана.** То само говори о двоструким аршинима и додатном стварању антихашког расположења. У јавном мњењу се ствара слика да Трибунал није суд који суди на основу права и правде него да је то ипак нешто друго - каже он. Оно, додуше, Хашки трибунал јесте ослободио одговорности бившег председника Србије, који је био на заједничкој, такозваној „косовској оптужници“, али је, верују многи, пресудом осталима макар и посредно утврђена одговорност председника Југославије Слободана Милошевића, чиме је прича опет враћена на пут који ће оправдати пројекат „независно Косово.“ Мирослав Васић, адвокат са дугогодишњим хашким искуством, каже да је пресуда Судског већа Трибунала бившим политичким, војним и полицијским функционерима Србије донекле и накнадна пресуда Слободану Милошевићу, кога нису успели да осуде.

- Ово је пресуда и Милошевићу, а главни циљ је био да се оправда НАТО агресија на Србију. Несумњиво је да би и самог Милошевића стигла слична казна јер су оптужени директно довођени у везу са њим, а кога су и суд и тужилаштво експлицитно оптуживали као кључног играча за ситуацију на Косову током деведесетих - истиче Васић и напомиње да је којим случајем бивши председник Србије и Југославије остао у животу, казна за његове сараднике би била кудикамо мања.

- Шаиновић и генерали су овог пута добили и део колача који је био намењен њиховом некадашњем шефу - сматра Васић. И Светозар Вујачић, адвокат Радована Караџића, сматра да је одлуком већа да осуде Шаиновића и генерале послата порука да је Милошевић био главни кривац за сукобе на Косову, али и шире.

- Пресуда је имала за циљ да накнадно Милошевића прогласи кривим, али исто тако да оправда НАТО агресију и умањи шансе Србије да добије спор пред Међународним судом правде о једностраном проглашењу независности јужне српске покрајине - сматра Вујачић

Зоран Красић, шеф правног тима за одбрану Војислава Шешеља напомиње да није била намера Хага да оптужи Милошевића, колико да докаже невиност НАТО пакта, Европске уније и ОВК за злочине на Косову.

- Није битно да ли су оптужени добили три, пет или двадесет година затвора, поента је да је по одлуци суда реч о заједничком злочиначком подухвату кога је спровео државни врх Србије - закључује Красић.

Подсећања ради, земље чланице НАТО (који нас је бомбардовао због наводног угрожавања права Албанаца на Космету) су и обезбедиле паре за успостављање Трибунала и његово функционисање, тако да је мало вероватно да ће Трибунал, који би требало да се затвори за годину или две, усудити да се челницима тих земаља - супротстави. Или, како је то метафорично рекао Роберт Хајден, директор Центра за руске и источноевропске студије у Питсбургу: „Ко је платио гајде, слушаће музику.“

Антрфиле:

Легалност и легитимност

Савет безбедности је основао ад хок трибунале за бившу СРЈ (1993. године) и Руанду (1994. године), узимајући за правни основ главу седам Повеље Уједињених нација. Тумачећи је врло екстензивно, чланице Савета безбедности су оснивањем та два трибунала себи присвојиле право да процењују „кривицу“ других и кажњавају их, све у циљу остварења својих политичких интереса. Повеља УН говори да ова организација ни на који начин не може да крши суверено право сваке државе да сама суди својим држављанима за кривична дела, према својим, сопственим законима.

Вокеров темперамент

Како стоји у књизи финске форензичарке Хелене Ранте, Вокер је, када је видео њен извештај, преломио дрвену оловку напола и гађао је јер није био задовољан њеним наводима у којима она није користила „довољно убедљив језик“ када је реч о српским злочинима.

Још 400 за идентификацију

У приштинској мртвачници имамо 400 тела, која ни десет година после доласка међународне заједнице на Космету нису идентификована. Не зна се чија су то тела, с обзиром на то да између радне групе Приштине и Београда немамо ниједно име које фали на списку- каже Одаловић.

ТАЧИ ПРИКРИВА ИСЕЉАВАЊА СРБА

Курир, 01.03.2009; Страна: 4

БЕОГРАД - Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је јуче да исељавање Срба из покрајине и даље тече и да изјаве које говоре супротно имају тенденцију да исељавање буде заташкано. Он је рекао да је забринут због изјаве председника привремене владе Косова Хашима Тачија током његове недавне посете САД да „ниједан Србин није напустио Косово од када је проглашена независност“. Ивановић је додао да се тиме покушава минимизирање броја Срба на Косову и да се у другачијем светлу представи све оно што им се догађа.

- Приличан број људи, око 150 породица с неутврђеним бројем чланова, отишао је из Косовског Поморавља према скандинавским земљама од једностраног проглашења независности Косова, док је из Сиринићке жупе, према подацима које имам, око 35 породица отишло у више различитих земаља - рекао је Ивановић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 02.03.2009. год

НАЈЛОШИЈА ХРАНА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Данас, 02.03.2009; Страна: 15

Народна кухиња у Шапцу обезбеђује оброк за 600 сиромашних

Шабац - Народна кухиња у Шапцу ради већ 15 година, а од некадашњих 2.500 корисника садашњи број смањен је на 600. Сваког дана, осим викендом, оброци се деле у две месне заједнице, а за ову сврху из градског буџета се издваја четири милиона динара. Нешто лошија ситуација је у колективном центру у Варни где је смештено више од стотину избеглих и расељених лица.

- У кампу су смештене особе од две до 80 година, којима је неопходна квалитетна исхрана, а оброци се овде свде на пасуљ и тестенине, без меса. Комесаријат за избеглице даје дневно 240 динара по особи, а већина средстава одлази на одржавање објекта. Само за струју у јануару је плаћено 350.000 динара, а од тог износа 52.000 динара је ПДВ - каже Драгиша Ковачевић, секретар Црвеног крста у Шапцу.

Иначе ова организација је једна од ретких у Србији која не користи средства из буџета, већ их обезбеђује на основу програмских активности. Највеће ангажовање било је после ратних дејстава у Хрватској, јер је у Шапцу тада било смештено око 15.000 избеглица. Тренутно је на списку око две хиљаде избеглих лица.

ПОМОЋ СТУДЕНТИМА

Данас, 02.03.2009; Страна: 15

Савез студената Београда покреће акцију за помоћ најугроженијим категоријама студената којима је студирање отежано или онемогућено. У сарадњи са Студентским центром, Савез студената Београда расписао је конкурс за доделу једнократне помоћи станарима студентских домова. Помоћ се састоји у плаћеним трошковима смештаја за период од три месеца за 150 студената и то за 75 станара Студентског града и за 75 станара осталих домова. **Право ућешћа на конкурс имају: студенти без једног или оба родитеља, интерно расељени са Косова, који имају неке друге специфичне проблеме или постижу изузетне резултате.** Пријаве треба поднети до 27. фебруара, а информације су доступне на сајту www.ссб.орг.уу и www.сц.орг.уу.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Блиц - Србија, 02.03.2009; Страна: 3

ПЕТРОВАЦ

Овог пролећа у Петровцу на Млави почиње изградња стамбене зграде за избеглице и социјално угрожене породице. Изградњу финансира влада САД, а

плац и инфраструктуру обезбедила је општина Петровац. У згради, која ће бити завршена до краја септембра ове године, биће 20 станова од којих је највећи број намењен избеглицама из колективног центра „Касарна ЈНА”.

КАРТОН СИТИ 2

Курир, 02.03.2009; Страна: 14

У непосредној близини луксузног спортског села Белвил, где ће бити смештени учесници Универзијаде, никло насеље са 170 породица

Уколико се нешто под хитно не предузме, Београд ће добити још један „Картон сити“, и то на месту где ниче луксузно насеље Белвил, у ком ће бити смештени учесници Унивезијаде (од 1. до 12. јула). Тренутно у „дивљем кварту“ живи око 170 породица, док се њихов број повећава из дана у дан. **Грађани који живе у близини овог нехигијенског насеља огорчени су на градску власт јер се њихов крај претворио у легло заразе где се свакодневно пале гуме и остали отпад.**

- Смрад је постао неподношљив! Заиста је невероватно да нико од државних органа неће да преузме одговорност и пронађе адекватно решење, већ пребацују дужности с једних на друге - огорчено је рекао један од становника Блока 67. Организатори Универзијаде мораће до 1. јула да реше проблем нехигијенског насеља и ђубришта у близини спортског села.

- За наше село сви се слажу да ће бити најлепше, али све то може пасти у воду ако се из соба са четвртог и петог спрата виде ђубриште и страћаре - изјавио је Ранко Тепавчевић, директор објеката Универзијада 2009. и апеловао на све државне органе да помогну како би се део Новог Београда, око Блока 67, уредио и изгледао како приличи. Будући да челници Светске студентске спортске федерације долазе овог месеца у Београд, тај проблем мора да се брзо реши. Питање је само на који начин, с обзиром на то да је Милан Кркобабић, заменик градоначелника, изјавио да Секретаријат за социјалну заштиту у свом буџету нема новца да финансира и ово расељавање, јер су приоритет социјално угрожене породице испод „Газеле“ које су прошле здравствене прегледе.

- Нећемо то учинити ма колики притисак вршили на нас - изјавио је Кркобабић и нагласио да новац из буџета овог секретаријата неће преусмерити на расељавање „само да би гости Универзијаде имали леп поглед кроз прозор.“ Према његовим речима, у решавању проблема морају учествовати МУП и Министарство рада и социјалне политике, као и Комесаријат за избеглице.

Антрфиле:

Надлежан организатор

- За Град Београд у овом тренутку приоритет је расељавање нехигијенског насеља испод „Газеле“ и ми сарађујемо на том случају - изјавила је за Курир Љиљана Лучић, државни секретар у Министарству рада и социјалне политике и додала да Организациони комитет Универзијаде треба да се бави свим аспектима те манифестације, што укључује и проналажење решења за све евентуалне проблеме. У Београду постоји од 100 до 150 нехигијенских насеља у којима живи између 25.000 и 50.000 људи, а само један број има пребивалиште у Београду, док је много више оних који ту бораве привремено.

ЧЕКАЈУ ПОМОЋ

Вечерње Новости, 02.03.2009; Страна: 34

ПОРОДИЦУ ТЕШКО ОБОЛЕЛОГ НОВИНАРА МАХМУТА БАТИЛОВИЋА ЗАДЕСИЛА ВЕЛИКА НЕСРЕЋА

Послали писмо Министарству за рад

НОВИ ПАЗАР - Некадашњи уредник РТВ Приштина и Регионалне радиотелевизије у Новом Пазару, избеглица са Косова и Метохије, Махмут - Махо Батиловић, ни слугио није каква ће га невоља задесити. До пре три године Махо је био ведар и радан човек, многима је помогао, данас је везан за постељу, непокретан. Све патње породице Батиловић почеле су када су Махмуту, због шећерне болести и тешког обољења вена, ампутиране обе ноге до изнад колена. Затим су уследила и два мождана удара, после којих није успео да се опорави. Тешко говори, не чује, користи само једну руку и потпуно је непокретан.

- Живимо од Махмутове инвалидске пензије, а само за кирију и скупе лекове месечно нам је потребно око 500 евра. Имамо две кћерке, које су одлични студенти, и не знам како и од чега више да их школујем - каже супруга Бахтија Батиловић, која је такође дијабетичар. Батиловићи ни сами више не знају колико ће издржати у оваквим животним условима. Махмут има тешке болове, по целу ноћ не спава... Његова супруга Бахтија истиче да се за помоћ обраћала многима, али да се углавном све завршавало на обећањима.

- **Како се Махмут разболео нико нам и не долази - наглашава супруга Бахтија и додаје да се нада помоћи министра за рад и социјалну политику Расима Љајића, коме се недавно обратила.**

НА КОСМЕТУ ОБУСТАВЉЕНЕ ПЛАТЕ ОПШТИНАМА КОЈЕ КРИЈУ ПОДАТКЕ

Политика, 02.03.2009; Страна: А1

Министарство за Косово и Метохију је, према подацима о начину трошења буџетских средстава у локалној самоуправи из 26 општина у покрајини, установило да су до сада спорна 584 документа и статус 191 особе.

Како „Политика” сазнаје, потпуна евиденција чека се из још три косовскометохијске општине које нису доставиле прецизне податке о запосленима у локалној самоуправи. Ових дана требало би да буде комплетирана и евиденција из министарстава здравља и просвете, тако да ће се обједињавањем свих података добити потпуна слика колико има буџетских корисника и колико свако од њих и преко ког министарства добија новац.

Према досадашњим подацима, најчешће примедбе односе се на то да пензионисано лице није одјављено, да није евидентиран раскид радног односа, да су неуредне пријаве код Пензионог фонда или да је особа запослена и евидентирана код два послодавца. Процес провере почео још у новембру, а било је планирано да се заврши до краја фебруара. Државни секретар у Министарству за КиМ Оливер Ивановић наглашава да, иако се суочавају с великим отпорима, неће одустати, а једна од мера коју су предузели је обустављање исплаћивања зарада запосленима у општинама које избегавају да доставе податке.

Са прве стране – „Сада је већ евидентно да постоји неравномерна расподела новца, да је више чланова једне породице на буџетским примањима и да је неравномерност заступљена и по регионима”, каже Ивановић и наглашава да ће утврђивање правог стања и исправљање неправилности омогућити праведнију расподелу и створити услове да млађе генерације лакше дођу до посла у просвети, здравству и локалној самоуправи на Космету.

Начелница одељења за просвету, здравство, заштиту животне средине и спорт у Министарству Ружица Милић каже за „Политику” да би надлежни у здравству и просвети, као и друга министарства која имају запослене у покрајини, у координацији с Министарством за КиМ, требало што пре да изврше провере по истом основу како би формирали заједничку базу буџетских корисника и избегли двострука плаћања. **„Постоје индиције да извршен број запослених прима пуну плату на два радна места и да се тиме крши дозвољени проценат ангажовања, који у случају другог радног места износи 30 одсто”, каже Ружица Милић.**

Премијер Мирко Цветковић је недавно у склопу мера штедње тражио да се преиспита начин на који се расподељују средства из буџета за запослене Србе на Косову и Метохији. Од почетка ове године исплате зарада за запослене у здравству и просвети, на основу закључка владе, обављају се уз умањење „косовског додатка”. **Тако је тај додаток са 100 одсто за лица која живе и раде на КиМ смањен на 50 одсто, а за лица која раде на КиМ а живе ван те територије (интерно расељени) са 50 одсто смањен на 25 одсто.**

Министарство здравља је „Политици” доставило податак да су у покрајини запослене 6.744 особе и да је, према подацима за јануар ове године, бруто износ за плате износио 425.406.990 динара.

Од 6.744 укупно запослених 4.305 радника живи на Космету и прима 150 одсто зараде; 1398 радника не живи али ради у покрајини и прима минималну зараду; 111 прима минималну зараду увећану за 30 одсто и није радно ангажовано, али живи на КиМ, 778 радника радно је ангажовано ван КиМ и они примају 100 одсто зараде, а 144 радника који не живе а раде на КиМ примају 112,5 одсто зараде.

Од укупног броја запослених особа у здравственим установама на КиМ, у овој години 176 особа радно је ангажовано и на факултетима. Из Министарства здравља су саопштили да ови радници, сходно споразуму о сарадњи између Медицинског факултета Приштина у Косовској Митровици и Клиничко-болничког центра Приштина из 1993. године (који између осталог важи за све факултете у Србији), примају део своје зараде преко Министарства просвете.

Пошто Министарство просвете није доставило податке о својим буџетским корисницима, за сада је немогуће установити колики је тај део зараде који покрива ово министарство. Тек када се подаци из свих министарстава прикупе и укрсте тачно ће се знати колико лица прима веће зараде него што по закону могу да добију. У Министарству за КиМ сазнали смо да је у две школске управе (Косовска Митровица, која обухвата све школе на северу, централном Косову и Метохији, и Ранилуг, који покрива Косовско Поморавље) у основним и средњим школама запослено укупно 4.211 радника и за њих се месечно издваја бруто 334.713.980 динара.

Антрфиле:

Око 5.000 општинских службеника

На КиМ постоји 29 општина расподељених у пет управних округа. Локална самоуправа финансира се из буџета, а преко Министарства за КиМ. У оквиру локалне самоуправе финансирају се јавна предузећа, пореска управа, установе културе, итд., чији је оснивач

општина. У 29 општина запослено је 5.400 особа, од тога је 5.200 запослених и 100 изабраних (председници општина, заменици, председник и заменик скупштине општине, чланови општинских већа) и 100 постављених (секретари општина, начелници општинских управа и начелници одељења).

PRESS CLIPPING

Уторак 03.03.2009. год

ПОСАО И ПЛАТЕ ЗА 56 ПРИПРАВНИКА

Данас, 03.03.2009; Страна: 18

Нови Сад ће са 30 милиона динара подстицати запошљавање младих и покретање бизниса

Из буџета Новог Сада за реализацију Програма активне политике запошљавања у 2009. години обезбеђено је 30 милиона динара. Новац ће бити утрошен за запошљавање 56 приправника, за samozapoшљавање младих, подстицање предузетништва и као помоћ у запошљавању избеглица и прогнаних.

Према Програму активне политике запошљавања, из градске касе ће се бити финансирано запошљавање 56 приправника-25 са високом, пет са вишом и 26 са средњом стручном спремом у наредних шест до 12 месеци. За њихово ангажовање биће плаћено 20 милиона динара, а из буџета града ће се финансирати и њихова месечна зарада у бруто износу од 23 милиона динара. За запошљавање особа са инвалидитетом ове године обезбеђено је 800.000, док ће се за организовање сајмова запошљавања издвојити 231.000 динара.

У циљу подстицања samozapoшљавања младих град ће доделити једнократну помоћ у износу од 130.000 динара за 13 незапослених лица од 18 до 35 година, односно укупно 1.690.000 динара. Средства су намењена за оснивање предузећа, радњи, агенција или других облика пословног организовања у производним и услужним делатностима. **Ради решавања проблема незапослености избеглих, прогнаних и расељених лица град је издвојио средства за једнократну помоћ приликом samozapoшљавања у износу од 130.000 динара за 10 особа које тај статус имају пет година и налазе се на евиденцији Националне службе за запошљавање.** Подстицање развоја привредног предузетништва спроводиће се и субвенционисањем отварања нових радних места у укупном износу од милион и 400.000 динара. Једна од мера активне политике запошљавања је и организовање јавних радова од интереса за град за које је планирано пет милиона динара.

За реализацију свих мера које се спроводе у сарадњи са Националном службом за запошљавање, градоначелник Игор Павличић ће расписати јавне позиве и конкурсе у којима ће бити дефинисани услови за подносиоце пријава.

Антрфиле:

У Новом Саду 27.000 незапослених

На евиденцији незапослених у Новом Саду крајем јануара биле су 27.662 особе. Број незапослених смањен је за девет процената у односу на крај јануара прошле године. Током јануара у Новом Саду регистровано је 4.589 пријава слободних послова, од чега 69 процената на одређено време. Том приликом засновано је 4.387 радних односа.

САРАЈЕВО ЈЕДНОНАЦИОНАЛНИ ГРАД

Глас Јавности, 03.03.2009; Страна: 10

САРАЈЕВО - Председник Хелсиншког одбора за људска права БиХ Срђан Диздаревић упозорио је јуче да је Сарајево постало практично једнонационални, бошњачки град, преноси

„У Сарајеву је сада 90 одсто становништва бошњачке националности, али је ситуација још драматичнија у запошљавању јер је у јавном сектору запослено више од 95 одсто Бошњака“, рекао је Диздаревић.

Он је подсетио да је свима познато да има и других потпуно етнички очишћених средина, али да је најважније да се Сарајево као главни град реконструише како би постао мултиетнички.

Према подацима Удружења демократске иницијативе сарајевских Срба, од 167.000 Срба који су пре рата живели у Сарајеву, сада их има око 7.000, од којих многи размишљају о поновном исељавању због обесправљености и дискриминације у свим животним областима.

ДИЗДАРЕВИЋ: САРАЈЕВО ЈЕДНОНАЦИОНАЛНИ ГРАД

Дневник, 03.03.2009; Страна: 22

САРАЈЕВО: Председник Хелсиншког одбора за људска права БиХ Срђан Диздаревић упозорио је јуче да је Сарајево постало практично једнонационални, бошњачки, град. “У Сарајеву је сада 90 одсто становништва бошњачке националности, али је ситуација још драматичнија у запошљавању јер је у јавном сектору заослено више од 95 одсто Бошњака”, рекао је Диздаревић. Он је подсетио да је свима познато да има и других потпуно етнички очишћених средина, али да је најважније да се Сарајево као главни град реконструише како би постао мултиетнички. Према подацима Удружења демократске иницијативе сарајевских Срба, од 167.000 Срба који су пре рата живели у Сарајеву, сада их има око 7.000, од којих многи размишљају о поновном исељавању због обесправљености и дискриминације у свим животним областима.

PRESS CLIPPING

Среда 04.03.2009. год

ВРАТИЛО СЕ 120.000 СРБА

Данас, 04.03.2009; Страна: 13

Потпредседница хрватске Владе Јадранка Косор задовољна повратком

Бањалука - Потпредседница Владе Хрватске Јадранка Косор изјавила је да се у Хрватску вратило више од 350 хиљада избеглих и расељених, од којих више од 120 хиљада Срба. Косор је у Бањалуци после учешћа у раду округлог стола о теми „Повратак избеглих и расељених - обнова као предуслов повратка“ рекла новинарима да је званични Загреб за повратак издвојио око пет милијарди евра, а само за изградњу 145 хиљада кућа 2,13 милијарди евра. Говорећи о недавно усвојеном Закону о пољопривредном земљишту, којим су незадовољни Срби избегли из Хрватске, она је оценила да није реч о одузимању земље пољопривредницима српске националности, већ намери Владе Хрватске да подстакне обраду плодног земљишта које је годинама напуштено.

Министар за људска права и избеглице БиХ Сафет Халиловић изјавио је да сви нивои власти у БиХ и међународни донатори морају пружити већу финансијску подршку да би се до 2015. године реализовала ревидирана стратегија за повратак у БиХ. Он је навео да тај документ предвиђа транспарентно трошење средстава по стриктној законској процедури ради спречавања манипулација. Халиловић је учествујући у раду округлог стола истакао да је у ревидираној стратегији по први пут предвиђен институт надокнаде штете за уништену имовину коју није могуће вратити.

ЉАЈИЋ: ОЗБИЉНО СЕ СПРЕМАМО ЗА ПРВИ ТАЛАС КРИЗЕ

Политика, 04.03.2009; Страна: А7

Прокупље - Министарство за рад и социјалну политику припремило је програм помоћи најугроженијим слојевима становништва који ће ускоро бити разматран на седници владе. „Реч је о мерама које треба да санирају пожаре у првом таласу економска кризе. Ту пре свега мислимо на избегличке центре, на старе и изнемогле људе на селу као и на оне који остају без посла, а немају других извора прихода“. Ово је, између осталог, рекао Расим Љајић, министар за рад и социјалну политику, на крају посете југу Србије у оквиру акције овог министарства под називом „Солидарност“. Што се тиче помоћи становништву на Космету Љајић сматра да нема времена да се чека израда социјалне карте јер је то, по његовим речима, посао од најмање две године.

БЕОГРАД НЕ ЗНА ЗА ТУГУ НА ЈУГУ

Вечерње Новости, 04.03.2009; Страна: 7

МИНИСТРИ - РАСИМ ЉАЈИЋ, ТОМИЦА МИЛОСАВЉЕВИЋ, БОЖИДАР ЂЕЛИЋ И ЖАРКО ОБРАДОВИЋ јуче обишли више општина јужне Србије

ЛЕСКОВАЦ - Четворица министара у Влади Србије јуче су боравила на југу Србије. Расим Љајић је боравио у Лесковцу, Босилеграду и Трговишту, Томица Милосављевић у Нишу, а Божидар Ђелић и Жарко Обрадовић у Врању. Министар рада и социјалне политике Љајић изјавио је у Лесковцу да је **Јабланички округ егзистенцијално најугроженији регион у земљи и признао да Београд нема реалну слику о томе како се живи на југу Србије.**

Циљ социјалних мера је да се олакшицама охрабре предузетници да задрже постојећи број радника. **Посебан део пакета мера односи се на заштиту избеглица, старијих особа, талентованих ученика из сиромашних породица и самохраних мајки. Предвиђа се и ревизија свих социјалних давања.**

Министар је у Црној Трави посетио породицу Јасмине Славковић, избеглице с Косова, која одгаја шесторо деце узраста од 10 до 18 година. Једном од њих, Марку, победнику републичког такмичења у бициклизму, поклонио је бицикл. **Породица Славковић живи од породичне пензије од 14.000 динара и шест хиљада динара дечјег додатка.**

КРЕЋЕ ЈАВНА РАСПРАВА

Јединице за трансплантацију органа радиће само са лиценцом која ће се обнављати на пет година - рекао је јуче у Нишу министар здравља Томица Милосављевић приликом прве јавне расправе о сету закона о трансплантацији и биомедицински потпомогнутој оплодњи.

- Закон предвиђа да се човек за живота определи за донаторство, а прецизира се и узимање сагласности од чланова породице пацијента који је доживео мождану смрт, а није оставио писану дозволу - рекао је Милосављевић.

ПОСАО "СИМПУ"

Потпредседник Владе Божидар Ђелић и министар образовања и просвете Жарко Обрадовић, посетили су јуче Врање. Главни разлог посете био је потписивање уговора између "Симпа" и Министарства просвете о опремању Студентског града намештајем, пред предстојећу Унивезијаду. Уговор је вредан 506 милиона динара.

- "Симпо лајн" је победио на тендеру, јер је понудио најповољније услове, али и квалитет. Да би опремили универзитетско насеље намештајем, "Симпове" фабрике у Врању, Бујановцу и Зубином Потоку радиће пуном паром наредних месец дана - рекао је потпредседник Владе Божидар Ђелић.

- Драго нам је да је баш "Симпо" добио овај посао јер знамо да ће све бити одрађено максимално квалитетно. Кад се буде завршила Унивезијада, комплетан намештај ће бити демонтиран и поклоњен студентским домовима широм Србије, али и војсци - истакао је министар просвете Жарко Обрадовић.

Потпредседник Владе се пре посете "Симпу" састао са врањским привредницима. Њима је рекао да ће, и поред светске кризе, бити пара за инвестиције:

- Финансијску конструкцију око Коридора 10 смо заокружили. Ускоро би требало да стигне 388 милиона долара и тим новцем биће изграђен крак аутопута према Македонији и Бугарској.

ОПСТРУКЦИЈА ФЕДЕРАЦИЈЕ

Дневник, 04.03.2009; Страна: 22

САРАЈЕВО: Директор Фонда за повратак у БиХ Млађан Божовић упозорио је да власти муслиманско-хрватске Федерације БиХ опструишу повратак избеглица у тај ентитет, јер до сада нису уплатили ниједну од четири милиона марака, колико је требало уплатити у Фонд за повратак. “Обавезу уплате у заједнички Фонд за повратак изврши или су Република Српска, дијелостран Брчко и БиХ, дакле сви осим Федерације БиХ.

Он је рекао да 13 општина у Федерацији БиХ није извршило верификацију листе корисника средстава из Фонда за повратак за прошлу годину, због чега трпе Срби повратници који чекају на реализацију пројеката који би им повратнички живот учинили подношљивијим. “Да Федерација БиХ уплаћује средства благовремено, пројекти за повратничку популацију би се сигурно брже и ефикасније реализовали”, каже Божовић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 05.03.2009. год

ИЗИГРАО ПОВРАТНИКЕ

Глас Јавности, 05.03.2009; Страна: 15

СРБИ КОЈИ СУ СЕ ВРАТИЛИ У ИСТОК ИЗНЕЛИ НИЗ ОПТУЖБИ ПРОТИВ РАДОША ВУЛИЋА

Милорад Божовић у име петнаестак повратника терети бившег координатора за бројне финансијске малверзације. Вулић негира све оптужбе и каже да се не плаши провере његовог пословања

ИСТОК - Група српских повратника из Истока оптужује Радоша Вулића, бившег координатора за Исток, за бројне финансијске малверзације и тражи да полиција и надлежна инспекција испитају његов рад. Осим тога, пословање Радоша Вулића повратници оцењују контрапродуктивним за враћање Срба у Исток. У име повратника, њих петнаестак, многобројне оптужбе на рачун Булића је изнео Милорад Божовић. - Према плану, у Истоку је средствима Руске Федерације требало да се изгради, или да се обнови, 50 кућа за повратак Срба. Вредност ове инвестиције је била преко два милиона евра и од тих пара приведено је намени 46 кућа, али четири нису изграђене и веома нас занима где је преостали новац - каже Божовић, који је један од повратника у Исток.

- Вулић, тадашњи координатор, тврди да се преостала средства налазе у Амбасади Руске Федерације у Београду, у шта ми сумњамо јер не постоји ниједан документ који то потврђује.

Радио у своју корист

Божовић каже да је, и поред договора да се свакој повратничкој фамилији изгради само по једна кућа, Вулић искористио свој положај и мимо договора направио куће и себи и брату Милоју.

- У време изградње кућа за повратнике упозоравали смо га на то да треба и нас да обавештава о утрошеним средствима, али смо од њега увек добијали одговор да „он има коме да полаже рачуне у Београду и да, ако се неке не свиђа, може да се врати у Србију - истиче огорчени повратник. На списку оптужби нашло се и то да је Вулић, с обзиром да је био задужен и за набављање хране за повратнике и раднике, то чинио преко од извесног Радета Утвића, који је, како наводи Божовић, испостављао енормне рачуне.

Велику замерку повратници имају по питању запослења повратника и отварања неких институција које су од важности за живот те групе становника у Истоку.

- Приоритет при запошљавању имала је његова родбина и људи који су му били од користи да остане на тој функцији - навео је Божовић

Не плаши се провере

Радош Вулић, бивши координатор за Исток, негира све оптужбе повратника и каже да се не плаши никакве провере његовог пословања јер, како тврди, за све што је радио има покриће.

- Комплетна документација се налази у СО Исток. Четири куће, од 50, колико је планирано, нису урађене из објективних разлога, а новац за њихову изградњу Руска

Федерација је пребацила на рачун Министарства за економију са којег је плаћана и изградња 46 кућа - каже Вулић.

Он, такође, тврди да нема никаквих малверзација у пословању са задругом власника Радета Утвића јер је он, као најповољнији понуђач, изабран у складу са Законом о јавним набавкама. Он негира и оптужбу да је спречавао запошљавање повратника. Вулић једино потврђује то да је направио кућу за себе и свог брата иако је било другачије договорено.

- Таквих случајева има десетак. Разлог за то је што смо били у временском теснацу, а други заинтересовани нису могли благовремено да обезбеде документацију - објашњава Вулетић. Он каже да проверу његовог пословања могу да покрену само Министарство за КиМ и управне инспекције, али после њиховог налаза, каже, сигурно ће се обратити суду јер ово није први пут да се износе неистине на његов рачун.

Антрфиле:

Апел одговорнима

Према речима Милорада Божовића, да су повратници у праву када тврде да нешто није у реду у пословању Радоша Вулића, говори и податак да није хтео да изврши примопредају дужности са новоизабраним координатором за општину Исток Драгољубом Репановићем.

- Печат је на једвите јаде вратио, али не и документацију. Због свега овога, сумњамо у исправност његовог пословања и јавно позивамо одговорне службе да преиспитају његов рад - каже Божовић, уз напомену да говори уз одобрење повратника из Истока.

ЛАЖУ!

Курир, 05.03.2009; Страна: 4

Хрвати тврде да се више од 120.000 избеглица са ових простора вратило у ту земљу, представници. Срба упозоравају да је тај број упола мањи

БЕОГРАД - Податак да се у Хрватску вратило више од 120.000 Срба није тачан, тврде представници Срба у Хрватској. Иако потпредседник хрватске владе Јадранка Косор каже да у тој земљи већ сада има 120 повратника са ових простора, саговорници Курира упозоравају да је тај број упола мањи.

- У Хрватску се вратило више од 350.000 избеглих и расељених, од којих више од 120.000 Срба - изјавила је потпредседница Владе Хрватске. Косорова је додала да је званични Загреб за повратак издвојио око пет милијарди евра, а само за изградњу 145.000 кућа 2,13 милијарди евра. Међутим, лидер СДСС у Хрватској Војислав Станимировић тврди да се Јадранка Косор водила укупном бројком, али да је ситуација на терену потпуно супротна изнетим подацима.

- Она говори о укупном броју избеглица и расељених лица, па и Хрвата и других народа. На папиру стоји број од скоро 130.000 Срба повратника, али то је само на папиру. На терену је потпуно другачија ситуација, јер се свега 50 одсто од тог броја вратило. Тврдим да их нема више, говоримо о бројки од отприлике 65.000 Срба. Велики број тих људи још нема најважније услове за живот, воду, струју... Постоји бар осам хиљада жалби због оштећења на кућама, а многи Срби не могу да се врате у своје станове - каже Станимировић. Наш саговорник додаје да се, када је реч о кућама, ради о укупном броју.

- Сви знамо да су се прво обнављале хрватске куће, а у последњих пет година нешто се ради и у вези са српским кућама. Опет понављам, постоји на хиљаде жалби власника српских кућа - тврди Станимировић. Директор „Веритаса“ Саво Штрбац, удружења које се бави питањем повратка Срба, примећује да Хрвати „мудро приказују укупне бројке, али без класификације о уделу Срба у свему томе“.

- Извештај УНХЦР показује другачије стање. Од укупног броја око 52.000 Срба остало је да живи у Србији, а од тога само седам хиљада је у категорији „шетача“. Дакле, мало су у Србији, мало у Хрватској, мало у РС. Чак 13.000 људи је преминуло, јер је овде реч о старијој популацији која није имала потребне услове за живот. Коначно, од осталих 48.000 неки су остали свега три дана, три месеца или три године, па се вратили у избеглиштво јер немају услове. Проблем је са кућама, становима, држављанству... - набраја Штрбац. Упитан да прокоментарише и средства која је наводно Загреб издвојио за обнову кућа, он одговара да је опет реч о заблуди.

- Хрвати су мајстори у томе да пласирају генералне бројке, али без информација о томе колико учешће имају Срби, а колико Хрвати. У овом случају претежно су Хрватима обнављане куће - закључује Штрбац. Курир јуче није добио званично објашњење из хрватске владе о којим подацима је реч и ко је спровео истраживање, иако смо званично послали дописе.

Антрфиле:

Пуповац: Сви свесни проблема

Представник Срба у хрватском Сабору Милорад Пуповац тврди да је стање којим се хвале Хрвати забележено само на папиру.

- Већина Срба је узела документа, али није успела да остане у Хрватској. То су чињенице. Постоје проблеми на терену у вези са држављанством, па и са жалбама за оштећене куће. Већина одлука по тим жалбама негативна је за Србе. Решења су предложена, сада би требало да се боримо за права - истиче Пуповац.

ИБЕГЛИЦЕ ЈОШ ЛУТАЈУ ИЗМЕЂУ ДВА ДОМА

Дневник, 05.03.2009; Страна: 20

ИСТРАЖИВАЊА О ПОВРАТКУ СРБА У ХРВАТСКОЈ

ЗАГРЕБ: Званични подаци о броју и положају избеглица и повратника у Хрватску, које је на округлом столу “Повратак избеглих и расељених-обнова као предуслов повратка” у Бањалуци изнела вицепремијерка Јадранка Косор, не подударују се с подацима српских организација и УНХЦРа у Хрватској.

Званични Загреб истиче да је од почетка повратка -1995. године, до данас, укупно било око 350.000 повратника, од којих око 126.000 Срба. От тог броја, 92.878 повратника српске националности вратило се из Србије, а 9.408 из БиХ, док се данас у Хрватској налази око 1.200 избеглица из БиХ. Истраживања која је спроводио УНХЦР, али и поједине српске организација, показују, међутим, да је број повратника много мањи. Када је реч о броју српских повратника, Хрватска ту рачуна број издатих докумената пасоша и личних карата након чега би њихови власници требало да изгубе статус избеглице. Истраживања показују да се стално вратило тек нешто више од половине тог броја, док су се остали, у немогућности да остваре права или реше проблеме, пре свега око запослења, смештаја или пензија, вратили у земље у

којима су боравили као избеглице, или су “шетачи” који неколико месеци годишње, обично лети, бораве у Хрватској, а неколико у Србији или БиХ.

Истраживање о одрживости повратка, које је УНХЦР 2007. спровео на узорку од 1.450 повратника, показало је да на пријављеној адреси живи 34,8 одсто повратника, док их 54 одсто не живи на пријављеној адреси. Од тог процента у другим местима у Хрватској живи 6,5 одсто, док их ван Хрватске живи 65 одсто, од чега 82 одсто у Србији, а за остале нема поузданих података. Процент умрлих у том истраживању кретао се око 11,2 одсто. С обзиром на то да и поред помага у обнови и враћању некретнина које су с изузетком појединих парцела у Равним котарима код Задра све враћене, број повратника није значајније растао. Хрватска је до данас уложила 38 милијарди куна (5,1 милијарди евра) из државног буџета у програме повратка прогнаника и избеглица, па је до сада обновљено преко 145.000 кућа и станова у вредности од 16 милијарди куна (2,16 милијарди евра). Ти подаци обухватају и Хрвате и Србе, којима до 2004. имовина није обнављана у већем проценту, док протеклих година највећи процент обнове иде на куће и станове српских власника. (Тањуг)

Антрфиле:

Оснива се банка за помоћ повратницима у Хрватску

Председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић и председник Српског националног вијећа из Хрватске Милорад Пуповац потписаће данас у Новом Саду уговор о дотацији за оснивање пословне банке која ће помагати повратак Срба у Хрватску. Дотација је 12 милиона динара, саопштио је јуче Покрајински секретаријат за информације. Новац је намењен и за оснивање банке и прибављање дозволе за рад од Хрватске народне банке.

РАЗЛИЧИТИ ПОДАЦИ О ПОВРАТНИЦИМА

Политика, 05.03.2009; Страна: А19

Званични Загреб истиче да је од 1995. било око 350.000 повратника, од којих око 126.000 Срба

Загреб – Званични подаци о броју и положају избеглица и повратника у Хрватску, које је на округлом столу „Повратак избеглих и расељених – обнова као предуслов повратка” у Бањалуци изнела вицепремијерка Јадранка Косор, не подударају се с подацима српских организација и УНХЦР-а у Хрватској. Званични Загреб истиче да је од почетка повратка – 1995. године, до данас, укупно било око 350.000 повратника, од којих око 126.000 Срба. Од тог броја, 92.878 повратника српске националности вратило се из Србије, а 9.408 из БиХ, док се данас у Хрватској налази око 1.200 избеглица из БиХ.

Истраживања која је спроводио УНХЦР, али и поједине српске организација, показују, међутим, да је број повратника много мањи. Када је реч о броју српских повратника, Хрватска ту рачуна број издатих докумената – пасоша и личних карата – након чега би њихови власници требало да изгубе статус избеглице. Истраживања показују да се стално вратило тек нешто више од половине тог броја, док су се остали, у немогућности да остваре права или реше проблеме, пре свега око запослења, смештаја или пензија, вратили у земље у којима су боравили као избеглице, или су „шетачи” који неколико месеци годишње, обично лети, бораве у Хрватској, а неколико у Србији или БиХ.

Истраживање о одрживости повратка, које је УНХЦР 2007. спровео на узорку од 1.450 повратника, показало је да на пријављеној адреси живи 34,8 одсто повратника, док их 54 одсто не живи на пријављеној адреси.

БИЋЕ ПОСЛА ЗА НАЈСИРОМАШНИЈЕ

Блиц, 05.03.2009; Страна: 9

Држава припрема јавне радове широм Србије

Средином маја Влада Србије донеће одлуку које ће пројекте финансирати у оквиру јавних радова који започињу најкасније до краја јула, с тим што морају бити окончати закључно са јануаром идуће године. Из буџета је издвојено 650 милиона динара (око 6,8 милиона евра), а у Националној служби за запошљавање (НСЗ) очекују да ће упослити између 6.000 и 10.000 грађана старијих од 50 година, социјално угрожених, Рома, жена, избеглих и расељених лица.

У односу на прошлу, ове године рок за окончање јавних радова је преполовљен да би држава финансирала што више пројеката и обезбедила што више радних места. Трошкови јавних радова смањени су тако што НСЗ више неће финансирати обуку неквалификованих радника. Кабинет Мирка Цветковића је 26. фебруара усвојио одлуку о спровођењу јавних радова, а у НСЗ очекују да ће јавни позив бити објављен најкасније сутра у „Службеном гласнику“, али на снагу ступа по истеку рока од осам дана. Од тада пројекте могу да у 36 подручних филијала НСЗ предлажу јавне установе и организације, НВО, као и они који се баве социолошкокултурним и хуманитарним активностима. Услови које прописује јавни позив могу се наћи на веб сајту www.ncz.gov.rs. **Рок за конкурсисање је до 30. марта, потом Влада одлучује који ће пројекти бити финансирани буџетским средствима. У НСЗ кажу да пројекти могу бити из различитих области, од екологије и хуманитарних делатности, преко неге старих и болесних, помоћи старима у сеоским или неприступачним срединама, све до рада са особама са инвалидитетом и децом ометеном у развоју, сређивања археолошких налазишта или електронске базе података у локалним самоуправама.**

У НСЗ веле да су јавни радови мера активне политике запошљавања у време глобалне економске кризе, посебно у земљама које су у транзицији и ван система ЕУ. На питање „Блица“ ко и како контролише трошење буџетских пара датих за јавне радове, у НСЗ кажу да су задужене њихове филијале које ће најпре спровести поступак интерне ревизије, а ако се утврди злоупотреба, раскинути уговор и поднети кривичну пријаву.

Антрфиле:

Прошлогодишњи резултат

Представник Министарства економије и регионалног развоја Миле Новачикић каже да је лане на јавним радовима посао добило око 6.000 грађана и ба је 60 одсто њих добило сталан посао, што је сврхо јавних радова. Тада је било 1.200 пријава и финансирано је 260.

Како се наметнути Влади

Влада ће, код одлучивања о томе које јавне радове финансира, предност давати пројектима из најнеразвијенијих подручја. Осим упошљавања социјално угрожених грађана, пожељно је имати пројекте који упошљавају већи број радника, али се

завршавају брже од максималног шестомесечног рока. Пожељно је предвидети могућност преузимања радника на неодређено време након окончања пројекта, а посебно сафинансирати извођење пројекта.

ДОНАЦИЈА УНХЦР ЈАГОДИНСКИМ СПОРТИСТИМА

Данас, 05.03.2009; Страна: 17

Јагодина - У Јагодини је УНХЦР у сарадњи са градском управом и Комесаријатом за избеглице, у оквиру пројекта Девет милиона, УНХЦР је у Јагодини поделио комплетну опрему за шест спортских клубова, у вредности од око седам хиљада евра. Ову опрему УНХЦР је обезбедио преко фирме Нике.

Пројектом УНХЦР Девет милиона планирано је да донаторством спортске опреме обухвати девет милиона деце, односно спортиста. У оквиру пројекта којим је обухваћена и Јагодина, налази се шездесет градова у Србији. **Опредељење УНХЦР-а је да се опрема даје превасходно спортским клубовима који у својим редовима имају избегла и расељена лица.** У Јагодини су то два одбојкашка, два кошаркашка и по један рукометни и фудбалски клуб. Ови клубови добили су дресове, шорцеве, мајице, чарапе, патике или копачке, рукавице за голмане, лопте и пумпе за лопте.

PRESS CLIPPING

Петак 06.03.2009. год

ИСПЛАТА НАКНАДЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Ало!, 06.03.2009; Страна: 3

БЕОГРАД - Исплата новчане накнаде расељеним људима с подручја Косова и Метохије за септембар 2008. године почеће данас на шалтерима свих пошта, најавила је Национална служба за запошљавање.

ДО ПЕТ МИЛИЈАРДИ ПОМОЋИ НАЈУГРОЖЕНИЈИМА

Борба, 06.03.2009; Страна: 6

Ребалансом државног буџета, крајем априла или почетком маја биће обезбеђено две до пет милијарди динара за сузбијање сиромаштва у Србији, у чему се очекује и помоћ међународних институција, најавио је јуче потпредседник Владе Божидар Ђелић. Он је ипак напоменуо да за то нема много маневарског простора, пошто предстоје тешки преговори са ММФ-ом, који захтева штедњу, тако да ће морати да се обави нека прерасподела средстава у области јавног сектора, Ђелић је на Националној конференцији о смањењу сиромаштва у Београду навео да је у Србији 2008. године 7,9 одсто грађана живело испод линије сиромаштва која по појединцу износи 7.937 динара, а по трочланом домаћинству 18.652. Према његовим речима, током 2007. године постигнут је циљ и преполовљен број сиромашних у Србији, који је 2008. порастао за 0,2 одсто. Министар рада и социјалне политике Расим Љајић изразио је наду да ће Влада усвојити пакет мера који ће, како је казао, бити предат државним органима врло брзо, а усмерен је на „гашење првог пожара као реакција на кризу“, а биће усмерен пре свега на старије изнад 65 година и на децу. Према речима министра, тај пакет садржи три нивоа активности: олакшице послодавцима ради спречавања отпуштања радника, мере заштите најугроженијих група становништва и значајне уштеде држава ради преусмеравања средстава на социјална давања.

Љајић је указао да у Србији 125.000 старих изнад 65 година и 150.000 деце живи у сиромаштву, а још толико их је на граници сиромаштва. Према његовим речима, између 50.000 и 100.000 старих су без икаквих примања, а у Србији је и 98.000 избеглица и 205.000 интерно расељених. Истовремено, очекује се и повратак великог броја наших радника из иностранства који ће остати без посла због економске кризе, па тако и без средстава, указао је Љајић. Он је додао да је посебно тешко стање на целокупном југу Србије и да Влада мора обратити пажњу на те регионе где нема никакве привредне перспективе и где се погоршава демографска слика.

МИЛОРАД ПУПОВАЦ: РАЗВОЈ ЈЕ УСЛОВ ОПСТАНКА

Данас, 06.03.2009; Страна: 11

Потписан уговор о дотацији за оснивање српске банке у Хрватској

Нови Сад - Председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић и председник Српског националног већа из Хрватске Милорад Пуповац потписали су јуче у Новом Саду Уговор о дотацији за оснивање пословне банке која ће помагати процес повратка Срба у Хрватску. Дотација је вредна 12 милиона динара и намењена је за оснивање пословне банке у функцији ревитализације повратничких средина у Хрватској, речено је на потписивању. Објашњено је да је новац намењен за поступак оснивања банке, као и за прибављање дозволе за рад од стране Хрватске народне банке, што треба да буде завршено до краја ове године.

Бојан Пајтић је рекао да је највећи проблем српске заједнице у Хрватској немогућност запошљавања и додао да ће нова банка помоћи у решавању овог проблема. „Формирање српске банке у Хрватској историјски је подухват који ће омогућити да се српска заједница развија у економском смислу, у оним срединама у којима Срби живе“, навео је Пајтић.

Он је додао да је дотација први корак у помоћи српској банци и најавио да ће Развојна банка Војводине, која ће бити формирана „у наредних неколико седмица“, учествовати партнерски у српској банци. „Желимо да створимо могућност за достојанствени живот српске заједнице у Хрватској“, рекао је Пајтић.

У Србији, рекао је Пуповац, још увек има између 60.000 и 70.000 оних који се воде као прогнаници из Хрватске, као и непознат број оних који немају регистровани статус, већ се воде као да су се вратили а заправо су још у Србији. „За све њих је заиста питање развоја кључно као претпоставка интеграције и опстанка. Зато ова банка треба да помогне у развоју средина у којима живе Срби“, рекао је Пуповац.

Антрфиле:

Повратак Срба у застоју

Повратак Срба у Хрватску у последње време је, према речима Милорада Пуповца, „у нешто слабијој динамици“. Он је рекао да очекује да ће након локалних избора у мају бити осигурано боље учешће Срба у градским и регионалним телима власти, након чега ће се побољшати могућности за повратак. Пуповац је навео да у последње време нема хапшења људи који желе да се врате у Хрватску или који су се већ вратили. „То је први значајан корак и ми се надамо да је то резултат обновљене сарадње између хрватске и српске полиције“, казао је Пуповац. Додао је да се наставља поступак ревизије такозваних тајних спискова Срба оптужених за ратне злочине. „Сада је направљена могућност да људи могу да ревидирају списак а да не долазе у Хрватску“, рекао је Пуповац.

ЈАВНИ РАДОВИ НА ЈУГУ СРБИЈЕ

Данас, 06.03.2009; Страна: 17

Лесковац - За реализацију јавних радова на подручју шест општина Јабланичког округа ове године биће утрошено око 40 милиона динара, а до посла на одређено време требало би да дође око 400 лица која се воде на евиденцији Националне службе

запошљавања. Прошле године у Лесковцу, Лебану, Власотинцу, Медвеђи и другим местима Јабланичког округа било је реализовано 12 пројеката у којима је ангажовано 287 радника и издвојено 28 милиона динара. **Предност у запошљавању имаће корисници новчане надокнаде, особе старије од педесет година, Роми, избеглице и расељена лица, као и особе са инвалидитетом.**

СВЕ ШТО ЈЕ РЕКАО ЈЕ ЛАЖ

Глас Јавности, 06.03.2009; Страна: 10

Бивши координатор за Исток Вулић демантује оптужбе повратника БЕОГРАД - **Радош Вулић, бивши координатор за Исток, демантује све оптужбе које је на његов рачун изрекао Милорад Божовић, један од повратника у то место на Космету.** Како каже за Глас, реч је о лажима које је Божовић рекао у своје име, а не испред осталих повратника.

- Једно је сумња, а друго су докази. То што Божовић прича нема никаквог основа. Згранут сам његовом изјавом да сам све радио на своју руку и рекао да коме не свиђа, може да се врати у Србију. Никада се нисам залагао против повратка Срба у Исток - каже Вулић. Како он истиче, нема ништа против тога да његов тадашњи рад подлегне контроли јер је савесно обављао своју дужност.

- **Напоменуо бих да је за изградњу кућа било издвојено два милиона долара, а не евра и тај новац је уплаћиван преко Министарства. Ја са тим средствима нисам располагао. Набавка хране и осталог материјала је такође обављана по пропису - објашњава Вулић.** Он негира и оптужбу да је спречавао запошљавање повратника.

- Сви радно способни су запослени, а међу њима је и Божовићева супруга, која ради у Дому здравља. Међу осморо повратника који у Истоку сада имају сталан посао нема ниједног мог рођака - рекао је бивши координатор за Исток. Када је реч о оптужби да је мимо правила од средстава из Русије изградио кућу за свог брата, он каже да то није једина фамилија која је добила више од једне некретнине.

- Таквих случајева има десетак. Рецимо браћа Крстић, затим Љубишић, две куће су добили и отац и син Крстић, затим Бојић, Љушић и ја и мој брат - објашњава Вулетић. Вулићу, како каже, није јасно зашто је Божовић тек сада изнео своје незадовољство. Према његовим речима, посебно је изненађен тиме што се баш тај повратник усудио да изнесе гомилу неистина кад ни сам није исправан.

- Годину дана по изградњи кућа за повратнике, 2007. године, он је отишао у Горњи Милановац, где је тада градио нову кућу. Ја, рецимо, ван Космета, немам никакву некретнину - каже поносно Вулић. Он додаје да није искључено да ће се, због неоснованих оптужби, обратити суду јер ово није први пут да се износе неистине на његов рачун.

ИЗБРИСАНИ

Курир, 06.03.2009; Страна: 15

У Приштини скоро да нема Срба. Они малобројни који су одлучили да ту остану по сваку цену углавном раде у међународним институцијама

ПРИШТИНА - Главни град јужне српске покрајине окићен је заставама држава које су признале "Републику Косово" и огромним билбордима са ликом вође ОВК Адема

Јашарија испод којих пише “Бац, у кру” („Стари, готово је“), са понегде дописаним графитима “Није готово док је северне Митровице”. **У Приштини су избрисани сви трагови Срба.** Домаћин екипе Курира био је Газменд Буњаку, уредник програма намењеног мањинама на телевизији РТК (Радио-телевизија Косово), који нас је провео кроз град, показао центар Приштине, неколико ресторана и клубова. Нисмо имали никаквих непријатности а са нама су сви са којима смо се сусретали разговарали на српском.

У радију Блу скај запослено је троје новинара Срба. Новинарка Анамари Репић је уредница српског програма на овом мултиетничком радију. Повремено шаље извештаје из Приштине за београдске листове. Албански је научила тек када је као избеглица напустила Призрен, а затим и колективни избеглички центар у Србији када се вратила на Косово.

- Нисам хтела да будем избеглица. Овде имам посао, овде живим, и то је тако. Тешко је да Срби данас опстану као заједница у Приштини. Појединачно може, овако као ја, ако радите. До сада су Срби радили у Унмику, Кфору, сада и у косовским институцијама. Ево, радимо и у медијима - прича Анамари Репић. На питање због чега је тешко да Срби као заједница данас опстану у Приштини, наша саговорница одговара:

- Када су се ‘98. и ‘99. године повукле српска војска и полиција, као и сва српска законодавна и извршна власт, Срби су остали сами. У Приштини нас је било неколико стотина, али су одлазили јер нису имали перспективу. Остало нас је можда неколико десетина - истиче Репићева. Њена колегиница Зулфија Јакупи, Босанка из мешовитог брака, додаје да не постоји ниједан клуб или центар који окупља преостале Србе у Приштини.

- **Остале су старије жене, људи из мешовитих бракова. У ствари само они који немају куд. Српски језик може да се чује по центру града преко дана, то су углавном Срби који раде у страним организацијама, а увече се враћају у Грачаницу, где су смештени - објашњава Зулфија.** Сазнајемо да приштински Срби аутобусом одлазе у Грачаницу у куповину јер се плаше да у радњама у Приштини говоре српски језик.

Антрфиле:

Патриотизам или не

М. Т., девојка из Грачанице која је замолила да јој не наводимо пуно име и презиме, путује на посао у Приштину сваки други дан. По њу ујутру долази возач и увече је враћа назад у Грачаницу. Тврди да се Срби враћају. Раде у КЕК (косовска електродистрибуција), у ПТК (пошта), у администрацији, запошљавају се свуда где је потребно присуство мањина. Такође, српски трговци набављају робу у албанским велепродајама.

- Прошло је време размишљања да ли је то патриотски или не. Управо је интерес Срба да буду ту, да се чује српски језик, да се зна да су овде некада живели Срби, да се проценат присуства српске заједнице у институцијама повећа, да има ко да укаже на кршење људских права - истичу наше саговорнице.

ОБНОВА ПЕТ ЗГРАДА ЗА СРБЕ ПОВРАТНИКЕ

Дрвар – Начелница општине Дрвар Анка Папак-Додиг потврдила је да је са извођачима радова потписан уговор о реализацији пројекта обнове и реконструкције пет стамбених зграда у центру града, у које ће се вратити Срби који сада живе у избеглиштву. За те радове обезбеђено је милион конвертибилних марака, рекла је она. На обнову у Дрвару, граду у Федерацији БиХ, чека још око 1.700 српских стамбених објеката, од којих је 460 у ужем градском подручју. У обновљене стамбене објекте у Дрвару вратило се из избеглиштва око 8.000 Срба. Радно способним Србима је ускраћено право на посао у фирмама које су покуповали Хрвати, пензионерима је ускраћено право на пензије, а ученицима је ускраћено право на употребу српског језика и ћирилице, иако су по Уставу Федерације БиХ Срби конститутивни народ у том ентитету.

PRESS CLIPPING

Субота 07.03.2009. год

ГЛАДНИМА ТРЕБА ШЕСТ МИЛИЈАРДИ

Блиц, 07.03.2009; Страна: 8

Влада спремила пакет социјалних мера

Потребно још 40 народних кухиња до краја године, дупли дечји додаци... Паре могуће извући уштедом у буџету и одузимањем имовине криминалцима

Око 700.000 најсиромашнијих у Србији који већ примају неку социјалну помоћ могли би до краја године добити још око 2.000 динара. Више нема. Чак ни за најугроженије, а то су у Србији деца. Ако се усвоји предлог Министарства рада и социјалне политике, помоћ ће добити и старији од 65 година, они који не примају плате, као и избеглице. Забринутост да ће криза на улицама оставити још 100.000 људи натерала је надлежне да пакетом мера понуде и какве-такве олакшице за послодавце како не би даље отпуштали раднике. Паре би требало да се извуку из буџета после ребаланса, а минимална средства су 3,3 милијарде динара, док је за ваљанију помоћ потребно дупло више.

Из Владе је најављено да би овај пакет мера могао бити усвојен почетком маја, а речено је и да би се из буџета у ове намене могло потегнути од две до пет милијарди динара. Списак оних који би требало да добију помоћ је подужи. Један од најпоразнијих података је да је свако шесто дете сиромашно, а да их је још толико на ивици беде. Ваљда је због тога најважније да се за почетак оснује фонд за социјалне интервенције, а новац би у једној варијанти могао бити обезбеђен од одузете имовине криминалаца, а део из буџета и од лутрије. Из ове касе требало би на брзину помоћи 365.808 деце који примају дечји додатак од 1.700 динара, и то тако што би им се исплатио дупли износ. Ако би им се два пута ове године помогло на овај начин, потребно је дупло више новца. Дупли дечји додатак могли би добити и самохрани родитељи, деца у хранитељским породицама и деца са сметњама у развоју, а њих је укупно 60.230. Истина, они примају нешто већу помоћ од 2.300 динара.

Предложено је и да се појача помоћ за око 59.210 породица које примају такозвано материјално обезбеђење породице и то тако што би за двоје деце добили једнократну помоћ од 2.000 динара, а за троје малолетника 3.000 динара. Ваљало би наставити са стипендирањем 1.000 средњошколаца из најугроженијих породица и додатно обезбедити 90 милиона динара за стипендирање нових 2.000 ученика. Пошто ће гладних бити све више, предложено је и отварање нових 40 народних кухиња, за шта треба сто милиона динара. Помоћ у кући, односно геронтодомаћице коштале би државу око 80 милиона динара.

Најсиромашнији ће и даље плаћати мање за утрошену електричну енергију, а онима који су већ остали без струје министарство ће помоћи договором са ЕПС-ом да се дугови плате на рате. Сви они који су остали без крова над главом у правом смислу те речи, односно избегла и расељена лица добиће опет једнократну помоћ од 5.000 до 6.000 динара.

Требало би испословати 128 милиона динара како би око 70 општина наставило да организује дневне боравке и прихватилишта, што је у просеку 1,8 милиона динара по општини.

Уколико би извршна власт аминувала ове предлоге које је саставило Министарство за рад и социјалну политику, и око 80.000 запослених који не примају плату, као и они који месечно добијају испод 15.000 динара, што је минималац, могли би добити по 5.000 динара једнократне помоћи.

У истом пакету мера које се односе на запослене је и предлог скраћења радног времена на 32 сата недељно. Послодавац би могао и да запослене, опет због мањка обима посла, пошаље на плаћено одсуство, што сам плаћа, док би наредних 45 дана „одмора” платио државни буџет и то минималном платом. У овом случају послодавац има обавезу да радника врати на посао.

Министарство рада и социјалне политике предложило је и како да држава дође до шест милијарди динара колико је потребно за ове намене. Ребалансом буџета требало би уштинити на самом врху и то кроз смањење путовања и дневница. Јавна предузећа као највећи, не само губиташи него и гутачи буџетских пара, треба да смање апетите за два одсто, док би сви буџетски корисници за девет месеци требало да уштеде један одсто. И на крају, треба размотрити могућност подизања неопорезивог дела плате са садашњих 5.000 динара на 10.000 динара.

Антрфиле:

Црна слика сиромаштва

више од 7% становништва живи у сиромаштву (број ће се увећати)

736.816 незапослених

за 23% је смањена потреба за радницима од почетка кризе

1.990.342 запослених (број стално пада)

око 650.000 радника ради на црно

око 100.000 запослених не прима редовно плату

50.000-100.000 отпуштања због кризе

Најугроженији

200.000 деце живи у сиромаштву

150.000 деце је неухрањено

365.000 деце користи право на додатак

од 1.700 до 2.300 динара износи дечји додатак

ПРЕДСЕДНИЦА КОМИСИЈЕ УДОМИЛА МАЈКУ

Глас Јавности, 07.03.2009; Страна: 7

ДО СТАНА У СЕВЕРНОЈ КОСОВСКОЈ МИТРОВИЦИ ДОШЛИ ЛАЖНИМ ПОТВРДАМА

Приликом расподеле станова које је градила Влада Србије било је очигледних махинација, а комисији је стигло више од 100 приговора

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Расподела 11 станова у северном делу Косовске Митровице, која је обављена пре два месеца, стопирана је до даљњег због великог броја приговора и указивања на низ неправилности.

Судија окружног суда у Косовској Митровици Миодраг Живковић каже да је било бројних неправилности у вези с овом расподелом. Прво, комисија није била пуноправна јер је одлучивала у четворочланом, а не у петочланом саставу, није посетила никједну породицу која је конкурисала за станове, а и конкурс није расписан у локалном недељнику Јединство, како је то стриктно правилником регулисано.

Приликом расподеле станова које је градила Влада Србије, било је због очигледних махинација, а комисији је стигло више од 100 приговора. Зато је почетком ове године стопирана подела кључева, а начелник Косовско-митровачког округа Раденко Недељковић каже да би требало формирати комисију у Министарству за Косово и Метохију како би се утврдило да ли постоје неправилности око расподеле или не. Велики број оних који су конкурисали за ових 11 станова уложио је приговоре општинској комисији, сматрајући да су изиграни. Јован Мојсиловић каже да је најнесхватљивије то што су сви који су добили станове потврдама доказале да имају једног или два инвалида у породици. У вези с овом расподелом и радници МУП-а Србије су сачинили службену белешку коју су доставили надлежнима у Београду. На питање да ли је било неправилности у вези с расподелом и зашто је конкурс за станове објављен у Борби, а не у Јединству, како је правилником регулисано, председник комисије Ружица Деспотовић одговара да није било неправилности.

- О расподели станова одлучивала је четворочлана, а не петочлана комисија. Пети члан је три дана пре одлучивања обавестио комисију да је болестан. И конкурс смо објавили у јавном гласилу - кратко каже Деспотовићева и додаје да је њена мајка добила стан јер је расељено лице, па зато сматра да је све урађено по закону. **Деспотовићева је потврдила да је тачно то да комисија није посетила ниједну породицу која је конкурисала за станове и да је она веровала папирима. Републички посланик Драгиша Ђоковић је обећао да ће о овим неправилностима јавно проговорити и у парламенту.**

НОВА ШКОЛА ЗА РОМЕ

Глас Јавности, 07.03.2009; Страна: 14

ЈАПАНЦИ ПОМОГЛИ ОТВАРАЊЕ ЦЕНТРА ЗА ЕДУКАЦИЈУ РОМА У ПОЖАРЕВЦУ

У адаптирани објекат старе касарне први ће се уселити најмлађи, за које ће бити организован припремни предшколски програм

ПОЖАРЕВАЦ - Најмлађи Роми у Пожаревцу ускоро ће бити укључени у припремну школску наставу, у објекту који се адаптира за потребе Удружења Рома Браничевског округа. Реч је о простору површине 330 квадрата, у кругу старе касарне, који се преуређује захваљујући донацији Владе Јапана од 60.000 евра. За почетак, биће оформљене две групе од по 40 предшколаца, како би они научили српски језик и укључили се у редовно похађање основне школе. Одраслим Ромима биће на располагању курсеви за рад на рачунарима, уз одржавање едукативних радионица и семинара, а спроводиће се и образовање одраслих и деце без завршене основне и средње школе. Касније ће се у овом центру пружати помоћ расељеним и

избеглим лицима, али и свим осталим Ромима у остваривању њихових права. Очекују локалну помоћ

- Адаптација објекта требало је да се заврши до 28. фебруара, али је тај рок померен због лоших временских услова. Осим простора за предшколску децу, у Едукативном центру имаћемо просторије за описмењавање и школовање одраслих Рома, просторију са рачунарима и за доделу хуманитарне помоћи - рекао је председник Удружења Рома Браничевског округа Мирослав Вељковић. Према његовим речима, после уређења унутрашњости, предстоји уређење простора око зграде, у чему очекују помоћ локалне управе.

Град Пожаревац већ је помогао уступањем зграде и обезбеђењем прикључака на водоводну, канализациону, електро и топоводну мрежу. После отварања објекта, Едукативном центру помоћ ће бити потребна и у реализацији пројекта за трајно збрињавање избеглих Рома, због чега се траже донатори који ће помоћи у изградњи кућа за 22 најугроженије породице.

- У Едукативни центар први ће се уселити најмлађи, организовани у две групе предшколаца, с којима ће радити особље Дечје установе „Љубица Вребалов“ - каже Вељковић.

Целодневни боравак

- Ако обезбедимо донаторе, адаптираћемо и поткровље објекта, површине 250 квадрата, у којем ћемо организовати целодневни боравак деце запослених родитеља, који имају проблем са њиховим чувањем додаје он. Уколико буде потребно, планира се да у новом објекту, који ће имати и дечје игралиште, припремни предшколски програм похађају и деца неромске националности. **Пошто не постоје прецизни подаци, претпоставља се да у неколико ромских насеља у Пожаревцу, рачунајући и дивље насеље на Лучичком путу, у којем живе породице избегле са Косова 1999. године, живи око 300 деце млађе од седам година, од којих је трећина спремна за предшколску наставу.**

Антрфиле:

Подршка за интеграцију

Уговор о донацији, у јулу прошле године, потписали су председник Удружења Рома Браничевског округа Мирослав Вељковић и саветник Амбасаде Јапана у Београду Терухико Шинада.

- Наша помоћ намењена је пружању подршке побољшања образовања и интеграције Рома Браничевског округа. Пројекат намењен оснивању ромског Едукативног центра стоти је по реду који Влада Јапана финансира у знак подршке побољшању положаја Рома у Србији - рекао је Терухико Шинада.

ДВА ДАНА ЗА ИЗРАДУ

Дневник, 07.03.2009; Страна: 9

ОД ПОНЕДЕЉКА СЕ ПОДНОСЕ ЗАХТЕВИ ЗА БЕСПЛАТНЕ ГОДИШЊЕ КАРТЕ

Градско саобраћјно предузеће „Нови Сад“ од понедељка 9. марта издаваће бесплатне годишње карте за аутобуски градски превоз повлашћеним путницима. Старе важе, да подсетимо, до 31. марта. Израда карте кошта 705 динара, а старији од

65 година захтеве за израду годишњих карти подносиће радним даном од 7 до 15 часова на шалтерима Међумесне аутобуске станице на Булевару Јаше Томића 6. Другим повлашћеним категоријама градски превозник ће карте давати на основу спискова њихових организација и удружења, у року од два дана. Приликом предаје захтева старији од 65 година треба да приложи фотокопију личне карте, оригиналну лична карта на увид и фотографију не старија од годину дана. Подносиоцима захтева делиће се идентификациони бројеви с којим ће за два дана по подношењу захтева моћи да подигну карту на другом шалтеру.

Право на бесплатну вожњу у градском превозу осим лица старијих од 65 година, имају још и: слепи и слобовиди, оболели од параплегије, дистрофије и сродних обољења, лако и умерено ментално ометена деца која иду у Школу „Милан Петровић“, деца оштећеног слуха из Школе „Јован Поповић“ и умерено и теже ометена лица која иду у дневни боравак, оболели на дијализи с трансплатираним бубрезима којима је потребна туђа нега, **ратни, војни и цивилни инвалиди, корисници породичне инвалиднине и чланови породица погинулих у оружаним борбама после 17. августа 1990 године, избегла, прогнана и расељена лица,** добровољни даваоци крви и то жене које су дале ову течност више од 50 пута и мушкаци више од стотину пута, одобрници у Скупштини града и саобраћајни, комунални и грађевински инспектори. Деца из породица с троје и више деце бесплатне карте неће се издавати сада, пошто их имају. Они ће добити за наредну школску годину, од првог до 30. септембра, према списку Градске управе за социјалну политику.

АЛИ ХАМАД СЕ ВРАЋА У БАХРЕИН

Политика, 07.03.2009; Страна: А10

Покајник Ал Каиде није доставио Србији доказе о ратним злочинима, на основу чега је тражио политички азил

Али Хамад, бивши официр Ал Каиде вратиће се у родни Бахреин без сведочења у Србији. Он до данас није доставио Тужилаштву за ратне злочине Србије нове доказе за злочине над Србима у БиХ. Тиме је коначно искључена свака могућност да покајник одреда „Ел муцахедин“ добије политички азил у Србији за своје сведочење. Хамад је у јануару, посредством свог адвоката Душана Томића, поручио да поседује видео касету с новим доказима који би помогли истрази ратних злочина чије су жртве били Срби.

„Хамад није доставио касету о којој је говорио. Све друго што би он могао да посведочи – ми већ имамо. Очигледно је да је он хтео политички азил, али ми немамо интерес да доведемо у Србију човека који представља ризик за безбедност, а нема да каже ништа ново”, рекао је Бруно Векарић, портпарол Тужилаштва за ратне злочине. Адвокат Душан Томић каже да је Али Хамад у међувремену одустао од понуде да сведочи у било ком поступку о терористичким акцијама муцахедина. Он сада чека одлуку о изручењу у Бахреин.

„Србија није показала интересовање да прими Хамада, али ни БиХ није намеравала да га тек тако уступи Србији. Ниједна држава не жели официра Ал Каиде на својој територији. Али Хамад је одлучио да се врати у Бахреин”, рекао је за „Политику” адвокат Томић.

Бивши официер Ал Каиде и командир јединице у саставу злогласног „Ел мудахедин” одреда Бахреинац Али Хамад, од 30. децембра 2008. године налази се у Имиграционом прихватном центру, под надзором Службе за послове са странцима, након што је одслужио казну затвора од 12 година у Зеници.

Али Хамад, који је о својим сазнањима сведочио и пред Хашким трибуналом, управо је Тужилаштву БиХ прво понудио своје сведочење о терористичким мрежама у тој земљи, али у Сарајеву нису били заинтересовани за оно што Бахреинац жели да каже. Хамад се потом обратио Србији, па га је у Имиграционом центру у Источном Сарајеву саслушао српски конзул. Он је одустао од намере да своје сведочење понуди некој другој држави, чиме би спречио могућност изручења у Бахреин. Адвокат Томић каже да ниједно тужилаштво у региону не жели да саслуша Хамада. Он и даље има статус сведока у поступку за убиство једног Американца у Тузли 1995. године, али је према речима Томића одбио да сведочи у тој истрази.

ЦРКВА ШИРИ ГОВОР МРЖЊЕ

Данас, 07.03.2009; Страна: 3

Саша Гајин, сарадник Центра за унапређење правних студија и један од креатора Предлога антидискриминационог закона

РАЗГОВОР

Црква жели да направи раздор у друштву ослањајући се на дубоко укорењену хомофобију

Уколико Влада услиши захтеве цркве мораћемо да мењамо Устав

Београд - У апелу за преиспитивање Предлога закона о забрани дискриминације коју је Свети архијерејски синод Српске православне цркве упутио председници Скупштине Србије има елемената говора мржње који санкционише Закон о јавном информисању - каже у разговору за Данас Саша Гајин, сарадник Центра за унапређење правних студија и један од креатора предлога антидискриминационог закона, који је Влада на захтев верских заједница повукла из скупштинске процедуре само 16 сати пре него што су посланици парламента требали да се о њему изјасне.

Шта представља говор мржње у апелу СПЦ?

- У апелу се наводи да је Предлог закона директно усмерен на кршење слободе вере и савести 95 одсто грађана Србије, чиме се заправо у већ дубоко хомофобичном друштву упућује позив једном делу грађана да устане против давања права онима које антидискриминациони закон обухвата. Дакле, црква покушава да окрене грађане против оних који према њеном тумачењу имају менталне поремећаје или су довољно безобразни да траже иста права као и хетеросексуалци.

Због чега је опасно такво изјашњавање СПЦ о садржају предлога тог закона?

- Опасно је зато што се она ослања на изразиту хомофобију која влада у друштву чиме показује јасну намеру да посвађа грађане. Изгласавање антидискриминационог закона је неопходно јер је реч о кривном закону који би омогућио да се спречи дискриминација у оквирима других законских решења. Дискриминација постоји у свим структурама власти, администрацији, свим порацима друштва. **Без овог закона не можемо ни почети да решавамо тај проблем. А није реч само о сексуалним мањинама већ и Ромима, инвалидима, интерно расељеним лицима...Како**

коментаришете понашање министра за људска и мањинска права који, по свему судећи, има слуха за захтеве верских заједница, иако је рок за њихове примедбе истекао, а став већ изражен кроз Министарство вера?

- Немам коментар. Само ћу поздравити политичку зрелост и јасно изражену свест министра за рад и социјална питања Расима Љајића о неопходности изгласавања закона. Његово понашање у вези с овим случајем треба да служи за пример свим другим представницима власти. Будући да и Расим Љајић тврди да верске заједнице не траже мале измене него да им смета дух закона и да захтевају његову суштинску измену, што се, између осталог може видети и из апела који су упутили, како је могуће сада направити договор с њима, а не одступити од европских стандарда?

- Не видим начин осим да се Предлог врати у потпуно неизмењеном облику у скупштинску процедуру. Министарство вера је већ тражило и добило измену члана 18, односно брисање првог става тог члана који је преписан из Устава, а то је да је црква одвојена од државе и да су све верске заједнице равноправне. Њима је то сметало, иако тако каже Устав. Када је реч о члану 21 и сексуалним мањинама, они нису имали никаквих примедби на његов садржај.

Шта ће се догодити уколико Влада услиши захтеве цркве и по њиховој вољи направи нови законски предлог?

- Мораћемо да мењамо Устав, а то значи да можда више нећемо бити република него ће носиоци власти то постајати по наследном карактеру, можда ћемо имати грађане првог и другог реда... Црква би тиме добила политичку улогу.

ПИТАЊЕ ОДГОВОР

Данас, 07.03.2009; Страна: 2

Како решити питање нехигијенског насеља у непосредној близини Универзитетског насеља?

Милан Кркобабић
заменик градоначелника Београда

Имамо мало новца у буџету Секретаријата за социјалну заштиту и ако морамо да бирамо, изабраћемо да помогнемо трудницама, деци и старима, а не да расељавамо картонско насеље код Белвила. **Ипак, тај проблем постоји и он се може решити само уз учешће Министарства рада и социјалне политике, МУП и Комесаријата за избеглице. Грађани који су из других градова Србије и других земаља, требало би да буду враћени тамо одакле су дошли и где махом имају куће и имања. Породице које су из Београда треба адекватно сместити, начинити од њих грађане који раде, плаћају порез и чија деца иду у школу.**

Слободан Михајловић
директор предузећа „Блок 67“,
инвеститора пројекта
„Белвил - Универзитетско село“

Ја сам комшија овом насељу, а о комшијама све најбоље. Иначе, овај проблем није настао преко ноћи, он датира од почетка изградње Универзитетског насеља. Тим

људима је потребно обезбедити адекватан смештај, а сигуран сам да ће структуре које су задужене за то, тај проблем решити на најбољи могући начин.

Живојин Митровић

председник Координационог центра за укључење Рома

Ако држава може да издвоји милион евра за једну тучу, сигурно може да реши проблем једног нехигијенског насеља. Наравно, за то мора да постоји политичка воља. Првенствено мора да се уради попис тог становништва. Да се људи на лицу места питају шта желе, какве су им потребе и како они виде решење свог проблема. Затим, неопходно је сачинити свеобухватан модел њиховог пресељења, попут оног који је постојао за расељавање нехигијенског насеља испод Газеле, који је добио највише оцене од стране светских стручњака, али га градске власти нису спровеле, јер су подлегле различитим притисцима.

Љиљана Јовчић

секретар Секретаријата за дечију заштиту града Београда

Постоји решење, не само за ово код универзитетског села, већ за сва нехигијенска насеља у граду, а оно подразумева више ствари. Прво, урадити социјалну карту свих особа које живе у њему. Затим, онима који су способни за рад наћи посао, а потом их раселити у станове који неће бити концентрисани на једном месту, што ће олакшати њихову интеграцију у друштво. Станови ће им се дати на коришћење на одређени временски период, док не стекну могућност да се осамостале. Наравно, децу је неопходно укључити у предшколски и школски систем образовања, а њиховом едукацијом спречиће се настанак нових нехигијенских насеља у будућности.

PRESS CLIPPING

Недеља 08.03.2009. год

КРЕЋЕ ОБНОВА 22 СРПСКЕ КУЋЕ

Политика, 08.03.2009; Страна: А32

Босанско Грахово – Министарство Федерације БиХ за избеглице и расељене обезбедило је средства за финансирање обнове 22 српске куће у општини Босанско Грахово, која би требало да крене почетком пролећа. „Вредност овог пројекта је 700.000 конвертибилних марака, односно 35.000 по једном стамбеном објекту”, рекао је начелник општине Босанско Грахово Урош Мартић. Он је додао да ће током ове године шест села добити и електричну струју, коју Срби повратници чекају 12 година, пренели су медији. И снабдевање водом за пиће у Босанском Грахову биће много стабилније и квалитетније, јер ускоро почиње реконструкција градског водовода, а за то су обезбеђене цеви у дужини од 10 километара

ГРУПНО ПРОТЕРИВАЊЕ КОСОВСКИХ АЛБАНАЦА ИЗ АУСТРИЈЕ

Политика, 08.03.2009; Страна: А2

Беч – Аустријске власти, како је јуче саопштено, спровеле су средином прошле седмице групно протеривање Албанаца са Косова. За акцију протеривања на Косово изнајмљен је чартер-лет, а у авиону је било 20 лица која су илегално боравила у Аустрији, односно којима је одбијен захтев за добијање азила.

Међу њима су била и два лица која су осуђена због кривичног дела. „Наша полиција за странце спровела је тиме одлуку установе за азиланте”, објаснила је Марија Фектер, министар унутрашњих послова Аустрије. Протеривање је спроведено у прошлу среду, пренело је Министарство унутрашњих послова. **Прошле године на Косово су протерана, чартер-летовима, 302 илегалца, а 424 лица са Косова одлучило се за такозвани добровољни повратак.** У протеклој години свега 32 подносиоца молби за добијање азила у Аустрији пореклом са Косова добило је позитиван одговор – статус азиланта, истиче

ДО СТАНА ЛАЖНИМ ПАПИРИМА

Курир, 08.03.2009; Страна: 15

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Расподела 11 станова у Косовској Митровици, која је обављена пре извесног времена, стопирана је, али и даље изазива бројне коментаре. Начелник Косовско-митровачког округа Раденко Недељковић каже да би требало да буде формирана комисија у Министарству за Косово и Метохију како би се утврдило да ли постоје неправилности.

Општинској комисији за расподелу стигло је више од 100 приговора за ову и једну ранију расподелу станова у Митровици. Они грађани који су одбијени саопштили су

Куриру да им је републички посланик Драгиша Ђоковић обећао да ће о свему томе проговорити и у Скупштини Србије. Како каже један од незадовољника Јован Мојсиловић, најнесхватљивије је то што су све породице које су добиле станове потврдама "доказале" да међу својим члановима имају једног или два инвалида, што није тачно.

Према речима судије окружног суда Миодрага Живковића, комисија није била пуноправна, затим није посетила ниједну од породица које су конкурисале, а и конкурс није расписан у листу Јединство, како је то правилником регулисано. **Преседник комисије Ружица Деспотовић потврдила је да чланови тог тела нису посетили ниједну породицу која је конкурисала, додавши да су веровали "папирима". На питање Курира да ли је и својој мајци доделила стан, она каже:**

- Моја мајка је добила стан, јер је расељено лице и све је урађено по закону. О расподели је одлучивала четворочлана, а не петочлана комисија, јер је пети члан три дана пре одлучивања обавестио комисију да је болестан. И конкурс смо објавили у јавном гласилу - рекла је Деспотовићева.

PRESS CLIPPING

Понедељак 09.03.2009. год

УМИРУ ДОК ЧЕКАЈУ ЗДРАВСТВЕНЕ КЊИЖИЦЕ

Глас Јавности, 09.03.2009; Страна: 19

Овим путем желим да укажем на недопустиви пропуст Комесаријата за избегла и прогнана лица Републике Србије, а у вези са издавањем здравствених књижица за избегле и прогнане из Хрватске и Босне и Херцеговине, као и расељене с Космета. Наиме, новом уредбом Комесаријата за избеглице прописано је да од 15. фебруара избегли и прогнани не могу више да здравствену заштиту остварују само уз избегличке легитимације, већ је потребно да у општинским Филијалама за здравствено осигурање подигну здравствене књижице, где се и утврђује да ли уопште имају право на њих. Проблем је настао што је 90 одсто избеглих, углавном старих и немоћних лица за овакву одлуку сазнао када је отишао код лекара! Наиме, у средствима јавног информисања није било никаквих обавештења о одлуци Комесаријата, као што је то био случај ранијих година.

Због овог пропуста надлежних, односно недовољне кампање милион избеглих и прогнаних у Србији данима обија шалтере разних здравствених филијала скупљајући многобројна документа и чекајући у километарским редовима... Траже се потврде о примањима, имовинском статусу, пензијама, документација из Хрватске и Босне, у којима нису били откада су напустили своја огњишта...

На те шалтере многи од њих долазе директно из болничких постеља јер, у противном, морају да плате све лекарске прегледе. Колико су информисани о „акцији“ Комесаријата, сведочи и пример човека од 80 година, који је, уморан од обијања разних врата, дошао у пореску управу једне београдске општине да пита да ли се код њих може подићи здравствена легитимација!

Анђа Поповић, избеглица из Хрватске

У НИШУ 10.856 РАСЕЉЕНИХ

Блиц - Србија, 09.03.2009; Страна: 12

Градско веће усвојило је предлог Локалног плана акције за унапређење положаја избеглих и интерно расељених лица у Нишу за период 2009-2013. године. Према званичним подацима, у Нишу је регистровано 10.856 интерно расељених лица и избеглица. Овај стратешки документ изражава дугорочно опредељење локалне самоуправе да у сарадњи са партнерским организацијама и установама побољша услове живота избеглих и интерно расељених лица у Нишу. Корисници локалног акционог плана су сва избегла и интерно расељена лица која бораве у Нишу, као и лица која су изгубила овај статус (бивше избеглице), али се и даље сусрећу са проблемима који прате ову популацију.

ДО КРОВА УЗ ПОДРШКУ УН И ЕУ

Политика, 09.03.2009; Страна: А24

Крушевац - Градска управа Крушевца сачинила је локални акциони план за изградњу 70 кућа намењених породицама расељених и прогнаних са Космета, приоритетно за 34 породице са Космета које већ десет година живе у трошним баракама некадашњег насеља омладинске радне акције „Морава 72" у Великој Ломници, подно Јастрепца. Према том плану, изградња би требало да буде завршена до 2012. За ову намену у градском буџету је предвиђено 300.000 евра, што је отприлике четвртина потребних средстава.

- Наш пројекат смо представили у Београду 20. фебруара, поводом Међународног дана социјалне правде, који су од ове године установиле Уједињене нације. Покровитељи оваквих и сличних пројеката су специјализоване организације Европске уније, и са те стране очекујемо финансијску подршку, јер ми немамо могућности да обезбедимо више од четвртине потребних средстава за 70 најугроженијих породица са Космета - каже за „Политику" градоначелник Крушевца Драган Аздејковић.

У оквиру усвојеног документа предвиђена су средства и за дошколовање и преквалификацију најмање 80 расељених у овој години, како би лакше дошли до посла. У току су припреме за формирање градског савета за питања имиграције, који треба да допринесе бржем решавању проблема интеграције избеглих и расељених. Савет треба да обезбеди ефикасније повезивање са међународним асоцијацијама које раде под покровитељством УН и ЕУ, Владом Србије и њеним институцијама, Комесаријатом за избеглице и организацијама и установама локалне заједнице. У избегличком насељу у Великој Ломници вест о могућој изградњи кућа дочекана је са великим надањима али и дозом неверице:

- Као самохрана мајка, живим са два малолетна сина, Николом од десет година и Стефаном од 12, у једној соби. Нити ми више можемо да издржимо, нити ова трула барака. Бојим се да и сада и то о градњи кућа не буде само празна прича, каквих је пуно било до сада - наглашава Јасмина Суботић, која је 1999. овде дошла након што је прогнана из Обилића.

ТИТОВО ПАРЧЕ СЛОБОДНЕ ЗЕМЉЕ

Политика, 09.03.2009; Страна: А32

Становници Мравињца код Горажда пажљиво негују парк који су подигли 1980. године и поручују: „Тешко оном ко дигне руку на Титове бориће, слова и петокраку”

Горажде – Ретке су средине у БиХ у којима се још негује успомена на Јосипа Броза Тита и одржавају некадашња спомен-обележја подигнута њему у част. Један од изузетака је мали Титов парк, подигнут 1980. године на омањем узвишењу изнад магистралног пута према Фочи и даље ка Дубровнику, односно Горажду и Београду. Изнад бетониране, напукле, црвене петокраке стоји велики, из далека упечатљив натпис Тито, а изнад њега је већ стасалих 88 борова, засађених за његових 88 година. Било је то време када су мештани Мравињца, пуни елана, али и по партијском задатку подигли овај парк који је, међутим, управо захваљујући тим људима преживео политичке мене и минули рат, по чему је ова мала месна заједница постала

препознатљива.

Мештани Мравињца, посебно они који станују уз Титов парк, кажу вам углас да је то „једино слободно парче земље у Босни и Херцеговини”, наглашавајући да „парк не одржавају никакве институције, наредбе или директиве, већ они сами”.

– Тешко оном ко дигне руку на Титове бориће, слова и петокраку, казује нам углас група мештана Мравињца. Овде, петнаестак километара од Горажда, крај реке Дрине, у месној заједници Мравињац, у згуснутим кућама, живи око 450 становника Бошњака. До пред последњи рат било их је више и већина је радила у оближњој хемијској индустрији „Азот” у Витковићима. Од фабрике су данас остале само зидине и празне хале, тек мањи број Срба се вратио на предратна огњишта, али су данашњи мештани Мравињца остали заклетни следбеници и поштоваоци „Титовог лика и дела”. И не само што се заклињу, већ скоро пуне три деценије пазе Титов парк.

– Можемо се о свему шалити, али кад је у питању наш Тито, ту нема шале! Кад се само сетим, у Титово време смо крапом и лопатама градили пруге, путеве, школе, а ове данашње демократе не могу најсавременијом механизацијом ни километар аутопута да ураде без афера. Нису у стању ни да окрече све оно што је за време Тита направљено, казује Осман Херак, један од комшија и неформалних чувара Титовог парка у Мравињцу. Емиз Фејзић додаје како су данас појединци све посвојили, али нису и не могу ово парче њихових успомена.

– Овај наш парк је наша и Титова слободна територија, каже Емир Фејзић, један од чланова омладинске радне бригаде која је под командом овдашњег активисте и предузетника Суља Хреље, 1980. године, након Титове смрти, осмислила и подигла ово спомен-обележје.

Изуздин Хастор се до у детаља сећа да су бетонске темеље за слова копали дубоко 40 центиметара, да је њихова дебљина 30 центиметара, те да су висока 15 метара, а широка око осам метара.

– Највише бетона нам је трабало за петокраку. Наравно, све смо радили ручно. Доле мешали бетон крај асфалта, а затим ударнички га гурали колицима узбрдо. Сећам се, било нас је доста, а највреднији су били Цевад Аликавазовић, Нада Беговић, Невлида Османспахић, Рашид Хреља, Миломирка Делић и Светко Беговић, казује Хастор. И најближа комшиница Титовог парка Сехија Поздер каже да су и она и њен супруг Едхем учествовали у акцији.

– Кад смо завршили парк, нико од нас двоје није био срећнији. Током рата сам страховала да парк не погоди нека граната и да га не оштети. Али срећом, све је преживео, прича Поздерова. И након последњег рата мештани Мравињца – Бошњаци и ретки Срби повратници, настављају да свакодневно одржавају Титов парк. Како је смештен одмах уз прометни магистрални пут бројни пролазници свраћају, фотографишу се, а неки положе и свеже цвеће.

Антрфиле:

Ужичани, ако може, дајте бронзаног Тита

Неостварена жеља мештана Мравињца је да у овом парку подигну бронзани Титов споменик. Чули су, кажу, да их има неколико на ужичком отпаду предузећа „Синма”, али признају да немају пара за његов откуп. – Ако може овако преко новина, позивамо их да нам дају бронзаног Тита, који би овде заблистао пуним сјајем, поручују мештани Мравињца, који се сваке године 30. априла навече, окупе у Титовом парку где пале традиционалну првомајску ватру. – Тада певамо његове песме, сећамо се лепог времена, које ће се тешко поновити, каже Емир Фејзић. Ако нам дирнете Тита – биће белаја

Почетком 1992. године у Мравињац је дошло неколико активиста Странке демократске акције, наговарајући мештане да са брега изнад магистрале уклоне слова и петокраку. – Успротивили смо се и упозорили их, ако нам дирнете Тита – биће белаја, након чега су одустали! И данас, кад би неко покушао да оскрнави Титовом парк не би се добро провео, вели Нермин Ђузел.

РЕСОРИ ПРЕЧИ ОД КАБИНЕТА

Вечерње Новости, 09.03.2009; Страна: 3

Четири министра, који су уједно потпредседници Владе, ВИШЕ РАДЕ у МИНИСТАРСТВИМА

Дачић у влади само четвртом, Динкић више обавеза има као вицепремијер

АКО му је потребна хитна помоћ неког од потпредседника Владе, у кабинет премијера Мирка Цветковића најбрже могу да стигну Божидар Ђелић и Јован Кркобабић. Од четири "вицепремијера", њих двојица имају "седиште" у Немањиној 11, док је Млађану Динкићу и премијеровом заменику Ивици Дачићу радно место - у министарствима која воде.

Дачић, као први међу потпредседницима, свраћа у кабинет у Немањиној 11 на коме стоји плочица - заменик председника Владе, најчешће само четвртом, на дан редовне седнице.

Све састанке и пријеме "први полицајац" организује у Палати Србије, у свом ресорном кабинету, иако, поред руковођења "органима реда и мира", Дачић као заменик премијера има задатак да одмени Цветковића кад год овај није у могућности да обавља своју функцију. То значи да је његова обавеза да заказује и председава седницама Владе у одсуству премијера, што се за првих шест месеци десило свега неколико пута. Поред тих обавеза, Дачићу, као првом потпредседнику, у опису "радног места" пише и да помаже премијеру у вођењу и усмеравању Владе, да се стара о јединству политичког деловања и усклађује и координира рад Владе.

Млађан Динкић, потпредседник Владе задужен за привредни развој и министар економије, отворено признаје да више обавеза има као вицепремијер, иако му је кабинет у згради Министарства за економију и регионални развој на Булевару краља Александра.

- Моји сарадници из Министарства више се баве самим Министарством економије и регионалним развојем него што су то радили раније - рекао нам је Динкић. На основу овлашћења премијера, лидер Г 17 плус, између осталог, координира рад свих економских ресора, задужен је за сарадњу с међународним финансијским институцијама и координира пројекте инфраструктурног развоја Србије од националног и регионалног значаја. Заједно са Цветковићем, Динкић је задужен и за "надгледање" приватизације јавних предузећа. **Иако је први задатак вицепремијера Јована Кркобабића да се бори за статус пензионера, он у кабинету у згради Владе не размишља само о њима:**

- Потпредседник је по овлашћењу премијера задужен, између осталог, и за избеглице, расељена лица, привремено расељене, питања реадмисије и здравствене заштите за шири слој становништва - речено нам је у Кркобабићевом кабинету.

Божидар Ђелић уједно је и министар за науку и технолошки развој. Своје министарство он може да види "кроз прозор", јер седи у седишту Владе, а портфељ му је у Немањиној, преко пута. Његова највећа обавеза као вицепремијера јесте да координира послове Владе у вези са европским интеграцијама и да предводи процес придруживања Србије Бриселу.

Антрфиле:

НЕМА ДУПЛЕ "ВОЈСКЕ"

КАКО би се смањила администрација, Влада је крајем прошле године укинула могућност да вицепремијери који држе и ресор имају два кабинета са дуплом "војском" чиновника. Сви потпредседници сада имају између 15 и 20 запослених у кабинетима, а у прошлој влади потпредседник је имао 37 својих запослених сарадника.

МАЛО ЗАМЕНА

Више од деведесет одсто седница, откако је Влада формирана, водио је председник Цветковић - речено нам је у Немањиној 11.

PRESS CLIPPING

Уторак 10 .03.2009. год

ПРИЗНАЈУЋИ ДУГ, ПРИЗНАЈУ И ДРЖАВУ КОСОВО

Политика, 10.03.2009; Страна: А6

Срби не могу да потпишу уговор који им нуди КЕК на коме пише „Република Косово” каже Звонимир Стевић, државни секретар у Министарству за Косово и Метохију

Срби у Косовском Поморављу и даље немају струју и организују протесте, КЕК тражи измиривање заосталих рачуна и потписивање уговора о редовном плаћању струје, а представници власти у Београду кажу да је то неприхватљиво јер на меморандумима уговора пише „Република Косово”. Ни Београд ни Приштина, међутим, немају решења за практичне проблеме са којима се суочавају Срби у Шилову и другим местима. – Министарство за Косово и Метохију у контакту је са Министарством за енергетику и челницима Електропривреде Србије како би се испитале све могућности за превазилажење проблема у коме су се нашли Срби који су осам дана без струје – каже за „Политику” Звонимир Стевић, државни секретар у Министарству за Косово и Метохију.

Координатор за односе са јавношћу у КЕК-у Сурмије Кика за „Политику” каже да су они комерцијална компанија и да захтевају од потрошача, без обзира на то о којим се националностима ради, да измирују рачуне. На питање да ли је КЕК-у познато колико су Срби утрошили електричне енергије од новембра до данас и како ће је обрачунавати, Кика наводи да о детаљима не зна много, али да Срби све информације о дугу могу добити у најближој испостави КЕК-а у сваком граду. Када је реч о дугу за последњих девет година он ће, каже Кека, бити „репрограман”. О томе ће, како најављује, бити договора са српском заједницом. Срби од рата до данас за утрошену електричну енергију дугују више од 123 милиона евра.

Србија, међутим, предлаже другачије решење проблема. Стевић каже да постоји могућност формирања предузећа које би било задужено за снабдевање струјом српских средина, а друго решење било би испоручивање струје Косову из Србије у противвредности дуга српских домаћинстава. Према мишљењу Душана Јањића из Форума за етничке односе, проблем снабдевања струјом српских средина неће моћи да се реши на тај начин јер је то потпуно неприхватљиво за албанску страну. „Београд би морао да уђе у разговоре са Албанцима о репрограму дуга као и да преко директне помоћи српским породицама плати један део њихових дуговања. Поред тога, Србија мора да отвори питање злоупотребе власти међународне заједнице и да доведе у питање власништво над КЕК-ом, односно да уђе у власничку структуру КЕК-а на основу чињенице да је узурпирана имовина електропривреде”, сматра Јањић. Он подсећа да овај проблем постоји од 2000. године и да га и српска и албанска страна користе за политичко рашчишћавање.

„КЕК кроз уговоре које нуди жели да каже да се Косово призна као држава да би се снабдевање нормализовало, а на другој страни Србија жели да направи тамо предузеће преко кога би се струја плаћала. Та злоупотреба је опасна, јер испаштају Срби који данима остају без струје”, каже Јањић. Он, такође, истиче да је КЕК погрешно изабрао

Шилову као мету јер ако неко њих покрене са огњишта то се неће зауставити само на Шилову.

Антрфиле:

Срби прете исељавањем са Косова

Срби су и јуче наставили протесте. Житељи општина Обилић и Вучитрн најавили су да ће, уколико снабдевање струјом не буде ускоро нормализовано, организовано тракторима и аутомобилима кренути у централну Србију да би указали на свој проблем. У Прилужју, једној од највећих српских енклава на централном Косову, јуче су престале са радом основна и средња школа, па ће тако 420 ђака бити приморано да седи у хладним учионицама, а Дом здравља прима само најхитније случајеве.

ВАКУУМ ИЗМЕЂУ УНМИКА И ЕУЛЕКСА СПРЕЧАВА АКЦИЈУ

Данас, 10.03.2009; Страна: 2

Министарство за Косово и Метохију апелује на међународну заједницу да „пусти струју“ мештанима у српским селима до трајног решења проблема

Београд, Шилову, Мадрид - Јучерашњи протест око 2.000 мештана села Шилову и околних места на Косову која немају струју већ осам дана јер Косовска енергетска корпорација (КЕК) неће да им поправи квар док не почну да плаћају рачуне, протекао је мирно. Поред Шилова, на Косову је прошле недеље струја искључена и Србима у Прилужју и селу Граце у општини Вучитрн, и Бабином Мосту и Племетини у општини Обилић. Протести ће бити организовани и данас.

Мештани тих села позвали су званичнике Србије да учине све што је у њиховој моћи како би се коначно решио проблем снабдевања струјом, али су и исказали незадовољство „непримереном реакцијом Косовске полиције“ након које је у недељу повређено педесетак људи од којих је троје пребачено у болницу у Грачаницу. Звонимир Стевић, државни секретар Министарства за КиМ, каже да питање снабдевања струјом не може бити трајно решено у скорије време, али да власти Србије улажу напоре да се срединама у којима живе Срби обезбеди бар тренутно редовно снабдевање електричном енергијом.

Стевић је навео да су у току преговори унутар Министарства за Косово и Метохију и да је то министарство ступило у контакт са Министарством за енергетику и челницима Електропривреде Србије како би се проучиле могућности да се ступи у контакт са међународном заједницом на Косову и почну разговори који би донели решење. „Дотле, апелујемо на међународну заједницу да се народу пусти струја, а да ми у ходу, за наредну годину, то питање дефинишемо и ставимо ван дневног реда“, рекао је Стевић. Он је оценио да и „вакуум на релацији Унмик - Еулекс“ свакако утиче на решавање питања снабдевања струјом српских средина, пошто, како је рекао, Унмик „пере руке“ од тога, а Еулекс још није спреман и „сондира“ терен за спровођење плана у шест тачака.

Председник општине Вучитрн Зоран Ракић рекао је на протесту да због искључења струје и недостатка елементарних услова од јуче не раде основна и средња школа, пошта, канцеларије општине и месне заједнице, а у амбуланту ће бити примани само хитни случајеви. Саша Андрић, председник села Прилужје, рекао је да му се обратило

око 50 мештана који су најавили да ће организовано, тракторима, приколицама и аутомобилима кренути у централну Србију, уколико селу не буде прикључена струја ове седмице.

Председник Србије Борис Тадић у сталном је контакту са министром за Косово и Метохију Гораном Богдановићем око решавања проблема са струјом у Шилову, речено је агенцији Фонет у делегацији председника Србије у Мадриду. Како је наведено, Тадић сматра да свака врста насиља над Србима мора бити искључена. Он је о тешком положају Срба на Косову разговарао и са премијером Шпаније Хозе Луис Родригес Сапатером и оценио да су они најугроженији у Европи.

Антрфиле:

Прети хуманитарна катастрофа

Демократска странка Србије најоштрије осуђује „бруталну“ акцију полиције против Срба из Шилова који су протестовали због вишедневног искључења струје. Искључења струје су, сматрају у ДСС, метод којим преостале Србе желе да протерају са Косова. Слободан Самарцић, потпредседник ДСС и бивши министар за КиМ, на јучерашњој страначкој конференцији за новинаре, позвао је државу Србију да активније реагује, „а не да само објављује саопштења“. Самарцић је упозорио да косовским Србима прети „хуманитарна катастрофа“.

ЛАГАЛИ ЗБОГ СВОЈИХ ИНТЕРЕСА

Глас Јавности, 10.03.2009; Страна: 15

Свештеник демантује да је трошио новац хуманитарног удружења

Председник српско-ромског хуманитарног удружења „Света мати Параскева“, Раде Јовновић, тврди да су га Вуковић, Вонасек и Барјактаревић неправедно оптужили да је новац удружења трошио за личне потребе

ШАБАЦ - Раде Јовновић, пензионисани свештеник и председник српско-ромског хуманитарног удружења „Света мати Параскева“, демантује оптужбе Милорада Вонасека, Марка Вуковића и Мрина Барјактаревића да је део новца који је прикупљен за изградњу цркве и дома трошио ван контроле и да за све има рачуне и доказе да није ни банку потрошио на себе.

Нема слободне парцеле

- **Удружење је основано 3. августа 2007. године, када је регистровано код Министарства за државну управу и локалну самоуправу, са циљем да се прошири пријатељство, да помогнемо избеглим лицима и свима којима је потребна помоћ, да помогнемо деци без родитеља и самохраним мајкама. Ми смо хтели да зидамо цркву и дом за сву децу, а не само ромску - каже Раде Јовновић.**

- Послали смо и допис градоначелнику општине Милошу Милошевићу да нам уступи неку од парцела на којој бисмо градили и дом и цркву, али смо добили негативан одговор, да нема расположивих парцела. Идеја је била да после зидања, црква буде власништво Епархије, а дом општине - објашњава пензионисани свештеник. Он наводи да су прикупили укупно 110.014 динара и 225 евра, а да су Милораду Вонасеку исплаћене услуге које је чинио за удружење и да се он одрекао дуга.

- Међу 12 оснивача, њих нигде нема. Они су све ово смислили како би своје удружење

„Човек човеку“ боље прошло, а мене облатили - тврди Јовановић. Он каже да је новац потрошен за набавку рачунарске опреме за потребе Удружења.

Сакупићемо новац

- То је сада у мојој кући, јер немамо пара да плаћамо канцеларију. Такође имам и рачуне за телефон. Ја сам за потребе удружења трошио свој новац за телефон један месец. Нисмо могли да изведемо ниједну хуманитарну акцију коју смо планирали, јер немамо новац, а планирамо да конкуришемо за пројекте страних амбасада које су трајног карактера и рачунамо на донације. Сада немамо пара да купимо плац за изградњу, али ћемо се трудити да прикупимо новац за хуманитарне акције - обећао је Раде Јовановић.

СПРЕЧИТИ ОТКАЗЕ И СИРОМАШТВО

Вечерње Новости, 10.03.2009; Страна: 7

ШТА САДРЖИ ПАКЕТ СОЦИЈАЛНИХ МЕРА КОЈЕ ПРЕДЛАЖЕ МИНИСТАРСТВО РАДА И СОЦИЈАЛНЕ ПОЛИТИКЕ

Помоћи радницима без плате, удвостручити дечје додатке, растеретити послодавце...

ЗАУСТАВИТИ даљи пад стандарда, спречити отказе, помоћи најугроженијем становништву..., само су неки од задатака који очекују српску владу у време када се и наша земља суочава са последицама рецесије. Министарство рада и социјалне политике, као допуну постојећим мерама, доставило пакет предлога за превазилажење социоекономске кризе о којима ће остали министри дати суд наредних дана. Документ који је уручен свим члановима Владе, састоји се из две групе сугестија. Прва се односи на препоруке послодавцима, а друга на социјалну заштиту најугроженијих. У првом пакету су препоруке:

- да се радницима запосленима у текстилној, дрвнопрерађивачкој и индустрији обуће, који не примају плате или подижу минималац, исплати солидарна помоћ од 5.000 динара (у 40 општина има 50.000 до 80.000 таквих запослених).

- да се омогући послодавцима да смање фонд радних сати са 40 на 32 недељно, с тим што би се радницима зараде и доприноси исплаћивали у пуном износу.

- да се, у случају смањења потребе за радом, послодавци одреде да раднике пошаљу на плаћено одсуство од 45 дана и у то време да им исплаћују 60 одсто плате. По истеку овог рока, предлаже се могућност још 45 дана “одмора” током којег би запослени примали минималац.

- да се у ангажовању на јавним радовима предност даје избеглима и расељенима, Ромима, особама са инвалидитетом, вишковима радника...

У групи мера које се односе на социјалну заштиту највећи нагласак се ставља на проблеме сиромашне деце.

1. Предлаже се да се дечји додаци удвоструче и да се исплаћују два пута годишње. За ту сврху би се морало обезбедити 1,4 милијарде динара и тим би се новцем покрили трошкови за 365.808 деце. У Министарству наводе да би би требало осигурати додатна средства и за 60.230 деце која живе са самохраним родитељима, у хранитељским или старатељским породицама или са сметњама у развоју, којима би такође требало доделити дупле износе. За ове сврхе, неопходно је 277 милиона динара.

2. Материјално обезбеђење и помоћ тренутно прима 59.210 породица, са 151.180 чланова. Ако би се најсиромашнијим породицама које имају двоје деце, а таквих је 18.412, обезбедила једнократна исплата од 2.000 динара, потребно је издвојити 37 милиона динара. А ако се породицама са троје и више, каквих је 8.969, исплаћивало по 3.000 динара, било би потребно 27 милиона динара. И ове би износе, оцењују у министарству, требало удвостручити јер су и више него симболични.

- Наш предлог је да се оснује Фонд за социјалне интервенције у који би се сливао део прихода од игара на срећу као и средстава добијених применом Закона о одузимању имовине стечене криминалним радњама - каже Расим Љајић, министар рада и социјалне политике. - На тај начин би било могуће да се социјална давања доделе онима којима су најпотребнија. Предложена додатна минимална средства која би требало да се издвоје из буџета су изузетно рестриктивна и намењена су искључиво најугроженијим категоријама становништва.

Антрфиле:

ПОРЕЗИ И ОЛАКШИЦЕ

ДА би се, бар иоле, растеретили послодавци у Србији, у Министарству рада и социјалне политике предлажу колегама из осталих ресора да размотре могућност фискалног растерећења малих привредника. Идеја је да би се смањење пореза и доприноса на ниже зараде позитивно одразило на пословни биланс. Зато се предлаже да се важећи лимит од 5.000 динара, на који се сада не плаћају дажбине држави, подигне на 10.000 динара.

СТИПЕНДИЈЕ

Неопходно је:

- наставити са стипендирањем 1.000 средњошколаца из сиромашних породица, и размислити о проширењу листе. Са додатних 90 милиона динара могло би да се омогући школовање још 2.000 средњошколаца.

-на разматрању је и предлог да се обезбеди додатних 80 милиона динара за организовање помоћи у кући старима у сеоским домаћинствима, отварање нових дневних боравака,

- наставити са политиком субвенција рачуна за струју. Велики дужници са малим примањима могли би своја потраживања плаћати у ратама.

PRESS CLIPPING

Среда 11 .03.2009. год

САСТАНАК О ИЗБЕГЛИЦАМА И РАСЕЉЕНИМ

Глас Јавности, 11.03.2009; Страна: 6

БЕОГРАД - Радни састанак „Пројекти и активности за избегла и интерно расељена лица у Србији у 2009.“ биће одржан 11. и 12. марта у хотелу „Шумарице“ у Крагујевцу, саопштио је Комесаријат за избеглице, преноси Тањуг.

Како је најављено, састанку ће присуствовати потпредседник Владе Србије др Јован Кркобабић, комесар за избеглице Владимир Цуцић, директор Покрајинског фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима Дејан Павловић, општински повереници за избеглице и представници међународних и невладиних организација.

САДА И КАМПАЊИ ТЕШКИ

Вечерње Новости, 11.03.2009; Страна: 20

ПОЧИЊЕ ГРАДЊА СТАНОВА ЗА НЕВОЉНИКЕ ИЗ КАМПА У СМЕДЕРЕВУ

СМЕДЕРЕВО - Смедерево ће у наредне три године обезбедити кров над главом за 85 породица које су остале без домова широм бивше државе. Прво ће бити збринуте породице из колективног центра, а изградња првих 20 станова за њих почиње средином године.

Колективни центар у Радинцу крај Смедерева највећи је на Балкану. Има 540 житеља који немају куда да оду. У скромним, скученим баракама живи 150 породица. У неким и више. Имају обезбеђен по оброк дневно, и то само радним данима. Око 200 деце живи у очајним условима, често без грејања и воде. Помоћ, донације и брига за ове бескућнике одавно су прошлост. Више их, кажу, ни политичари у кампањама не обилазе. Последњи функционер који је, после више година, прошлог месеца, крочио у овај заборављени град био је министар Расим Љајић, који је страдалницима обећао помоћ у храни, одећи и обући, али и најавио затварање овог кампа до 2012. године. Пре тога, сви ови људи морају да буду збринуте. Тај посао већ су започели челници Смедерева. Житељи кампа биће први на реду за добијање станова.

- Овакав план био је преко потребан, јер имамо 15.000 расељених и 850 избеглица. За три године изградићемо 85 станова за најугоженије породице - најавила је др Весна Јеремић-Драгојевић, члан Градског већа, задужена за социјалну политику. Становима може да се нада 50 избегличких породица. Ових дана требало би да буде потписан уговор са УНХЦР који ће финансирати градњу првих 20 станова.

Антрфиле:
ДАЈЕ ГРАД

Град ће обезбедити земљиште, инфраструктуру и неопходне дозволе, што је 30 одсто целокупних трошкова изградње зграде чији ће камен-темељац бити постављен вероватно у јулу.

НЕМАЈУ МИРА НИ ЖИВИ НИ МРТВИ

Политика, 11.03.2009; Страна: А21

Мостарски Срби изложени провокацијама, малтретирањима и застрашивању

Мостар – **Куће мостарских Срба у насељу Врапчићи у понедељак су ишаране увредљивим графитима „Маму вам српску” што је јако узнемирило повратнике у овом насељу, али и целом Мостару.** Срби из овог насеља причају да је последњих седам до осам година, откако су се вратили у своје домове, скоро свака српска кућа у Врапчићима по неколико пута каменована, обијена или ишарана графитима. „Кад смо устали , имали смо шта да видимо – фасада је била ишарана погрдним натписима ’маму вам српску’. Осим на нашој кући, знамо да су ишаране и две куће наших комшија. Ово је порука свима нама који живимо овде”, испричала је та „Политику” Мара Миловић, повратница чија кућа се нашла на мети вандала. Њен супруг Брано Миловић додаје да су он и његова породица више пута били изложени провокацијама и увредама. Миловићи раније нису хтели да реагују ни да се обраћају полицији јер су мислили да се ради о провокацијама малолетника и да ће престати. Но након што им је на Божић ове године запаљена палма која је засађена тик уз кућу, претње су почели да схватају озбиљно. Чак им је и неколико пута запређено да ће им бити запаљена кућа.

„Овакве поруке нису никоме потребне и не знамо шта је разлог. Има добацивања, ружних порука и осталог али све то толеришемо и прелазимо преко тога рачунајући да се ради о деци или малолетницима, но сада се чини да се не ради само о малолетницима јер се из дана у дан напади повећавају и учестало дешавају”, каже Миловић додајући да нико у таквом окружењу не може бити спокојан.

Његови суседи кажу да су и сами претрпели нападе за Божић када је каменовано неколико повратничких кућа. „Полиција је долазила и тада и сада. Мислимо да знају ко то ради, али да им или неће или не смеју ништа”, каже један мештанин Врапчића. **Да су у сличној ситуацији још многи Срби у Мостару потврдио је и мостарски свештеник Радивоје Круљ који каже да му се верници често обраћају тврдећи да имају проблеме везане за безбедност, провокације и малтретирања. Поред тога што доживљавају непријатне ситуације, Круљ каже да се људи жале да их полиција не штити.** „Управо ових дана један разочарани Мостарац казао ми је да се након свакодневних провокација и малтретирања обратио полицији. Но кад је полицајац дошао и он се придружио провокацијама обративши му се речима ’дајте име и презиме да видимо јеси ли за Хаг’”, прича мостарски православни свештеник.

На мети напада у Мостару је неретко и имовина Српске православне цркве. Полиција углавном обави увиђај и трага за починиоцима, али ретко их пронађе. Можда звучи невероватно, али може се рећи да ни мртви Срби немају мира. Поред девастације гробља недавно је у једном мостарском селу на гроб извесног Младена Јелића рођеног 1931, а а сахрањеног ове године, бачена експлозивна направа. Мотиви нису познати, јер починиоци још нису пронађени.

Антрфиле:

Казнити починиоце

Министар из реда српског народа у Влади Херцеговачко-неретванског кантона Борис Бабић обишао је повратнике у Врапчићима обећавајући да ће покушати да утиче да се починиоци што пре открију и казне. „Повратници би требало да се осећају најзаштићенијим у целој држави, али смо сведоци сталних застрашивања путем разних порука које изазивају страх. Овакви инциденти изазивају страх и требало би показати више разумевања и толеранције, не треба нам то да живимо у страху”, каже Бабић.

СКУП И СПОР ПОВРАТАК У БИХ

Правда, 11.03.2009; Страна: 2

Министар за људска права и избеглице БиХ Сафет Халиловић каже да сви нивои власти и међународни донатори морају пружити већу финансијску подршку да би се до 2015. године реализовала ревидирана стратегија за повратак у БиХ. Тим документом први пут је предвиђен институт надокнаде штете за уништену имовину коју није могуће вратити. Халиловић је нагласио да је од 1992. до 1995. из њихових домова измештено 2,2 милиона грађана БиХ, да је њих 400 хиљада још у иностранству, од чега је 150 хиљада изразило жељу да се врати.

СЕКТАШИ ОПАСНИ ЗА ДЕЦУ!

Пресс, 11.03.2009; Страна: 10

Члан Европске федерације за борбу против секти Зоран Луковић оштро се противи давању незбринуте деце на хранитељство у секташке породице

БЕОГРАД - Чланови верских секти, међу њима и Јеховини сведоци, не смеју да добијају децу на усвајање и хранитељско старање, тврди за Пресс инспектор полицијске управе Београда Зоран Луковић, који је и члан Европске федерације за борбу против секташког деловања. Он каже да је Центар за социјални рад погрешно када је једанаестогодишњу девојчицу дао на чување породици из Обреновца, која припада секти Јеховини сведоци, о чему је Пресс већ писао.

Да подсетимо, једанаестогодишња С. Б. дата је овој породици, иако су у Центру за социјални рад знали да су њени чланови припадници Јеховиних сведока. Шта више, надлежни социјални радници, упркос противљењу њене мајке Слађане Јовановић, сматрају да ово дете има добре услове за одрастање. Зоран Луковић упозорава да су потребе детета у секташкој породици угрожене и да држава о томе мора да води рачуна.

Незнање државе

- Јеховини сведоци су друштво одабраних које верује у спасење. Они имају право да верују у то и то право њима нико не оспорава. Међутим, не може нико својим верским опредељењем да врши дискриминацију других. Заиста не бих желео да кажем да је то неко злонамерно урадио, али држава више нема право на незнање. Јер, вероватно постоји још таквих случајева, а људи тога нису свесни. Значи, нема простора да се дешавају такве ствари јер су деца у питању - каже Луковић.

Он објашњава да Јеховини сведоци живе у фанатизованим, затвореним условима, који су штетни за дете, којем треба понудити што више садржаја да би оно могло свестрано да се развија.

- Развојне потребе детета код Јеховиних сведока су угрожене. Деца код њих, на пример, не могу да носе накит нити било које украсне предмете. То је по њима идолопоклонство, односно фетишизам, веровања у неке предмете, што је изопачење вере. Јеховини сведоци не учествују у верским свечаностима других вера, нису су им дозвољене поздравне речи, честитке поводом празника, код њих нема слављења рођендана, не читају књиге, осим Библије, не смеју да буду активни у омладинским удружењима, не гледају филмове, не интересују се за познате личности, не баве се спортом, о трансфузији крви да не причамо - наводи Луковић.

Строга дисциплина

По његовим речима, ове особе су стално под пратњом и све је сведено на интерес секте.

- Не иду сами у град, не окрећу се лево-десно, не испољавају радозналост. Њима се не препоручују посете психологу или психијатру, него се за то бира обично неко старији из те организације. Све је сведено на интерес секте, мисионарење, учење, вежбање говора... Бракови се склапају унутар организације. Како дете, које расте у аутистичним условима, може да се развија, ако не може да има пријатељство са људима изван организације? - пита Луковић.

У погледу дечје радозналости, занемаривање развојних потреба детета у Јеховиним сведоцима оставља последице на целокупан развој личности.

- Психички поремећаји, према свим публикацијама, четири пута су присутнији код Јеховиних сведока - навео је Луковић.

Психолог Драгана Коруга каже да ће дете које борави у таквој заједници сигурно усвојити неке њене обрасце понашања.

- Мени је врло важно да ли то дете има негу, храну, љубав која му је потребна и да није на улици. Међутим, што се тиче идеологија, свако дете које борави у некој таквој заједници, сигурно ће покупити неке обрасца понашања - каже Коруга. Београдски клинички психолог, један од ретких који се бави проблемом секти, а који је желео да остане анониман, такође каже да боравак детета у породицу Јеховиних сведока омета и успорава његов развој.

- Јеховини сведоци инсистирају на затворености. Не друже се са околином, односно људима из других организација, ретке су активности којима се њихова деца баве. То, наравно, омета и успорава развој детета - каже он.

Антрфиле:

Фамилија у избегличким камповима

У Србији, према Луковићевим речима, делује секта Фамилија, која промовише проституцију, а делује по избегличким и камповима за децу, али у руху хуманитарне организације.

- Она је у свету забрањена већ годинама, а у Србију је ушла у два наврата, и данас постоји и делује по избегличким и камповима за расељену децу. Ово што вам говорим чуо сам од својих колега из ФЕКРИС-а, Европске федерације за борбу против секти - каже Луковић.

Факти

- Јеховини сведоци верују у долазак Исуса Христа и да ће само 144.000 Јеховиних сведока бити спасено и живети у рајском насељу, а да би се ушло у ту групу спасених, мора се прецизно следити верска доктрина

- Уколико се од чланова неко не предржава правила, иде на судски одбор. Најгора казна је екскомуникација, односно избацивање из организације и лишавање могућности васкрсења на рајској земљи
- Јеховини сведоци у Србији су присутни око 100 година. У свету, а и код нас, ово је једна од најбројнијих секти

СРБИЈИ ЗА СИРОТИЊУ ФАЛЕ 3,3 МИЛИЈАРДЕ

Дневник, 11.03.2009; Страна: 5

МИНИСТАРСТВО РАДА И СОЦИЈАЛНЕ ПОЛИТИКЕ СПРЕМА ПАКЕТ МЕРА, АЛИ...

Очи готово целе Србије упрте су у Министарство рада и социјалне политике које ових дана припрема пакет социјалних мера којима треба да се помогне најугроженијима. Помоћ очекују и запослени и незапослени, сиромашне породице, деца, стари, примаоци разних социјалних помоћи, а новца у буџету за исплату чак ни законом утврђених принадлежности нема а о давању нових тек треба да се договори након ребаланс буџета за ову годину.

Социјални партнери почели су јуче разговоре о предложеним мерама и највећи проблем представља то како у што краћем року обезбедити довољно новца за реализацију минимума социјалне заштите које се њима нуде. Јер, држава је за ову годину већ планирала три милијарде за социјалне потребе, а да би “спасла” од кризе, треба јој додатне 3,3 милијарде динара, односно укупно шест милијарди. **Око 700.000 најсиромашнијих у Србији већ прима неку социјалну помоћ и за то се издваја четири милијарде динара, готово 800.000 је на евиденцији незапослених, од којих око 90.000 прима новчану надокнаду док остали немају никаквих примања, 365.000 деце користи право на додатак, 59.210 породица прима материјално обезбеђење.** Све што они у овом тренутку добијају ионако није довољно, а живети с неколико хиљада динара у наредном периоду, када се очекује снажнији удар кризе, представља немогућу мисију. Због такве процене Министарство рада и социјалне политике припремило је посебан пакет социјалних мера. Уколико се прихвати социјални пакет мера, најсиромашнији у Србији који примају неку социјалну помоћ могли би до краја године добити око 2.000 динара. Предлаже се и да се дечји додаци удвоструче и да се исплаћују два пута годишње. За ту сврху би се морало обезбедити 1,4 милијарда динара и тим би се новцем покрили трошкови за 365.000 деце. Осим тога, треба обезбедити и додатна средства за 60.230 деце која живе са самохраним родитељима, у хранитељским или старатељским породицама или оном са сметњама у развоју. Само за ову намену потребно је обезбедити 277 милиона динара. Да би се најсиромашнијим породицама које имају двоје деце, а таквих је 18.412, обезбедила једнократна исплата од 2.000 динара, потребно је обезбедити 37 милиона динара, а ако се породицама с троје и више деце, а таквих је 8.969, буде исплаћивало по 3.000 динара, потребно је додатних 27 милиона динара. Предлаже се и наставак стипендирања 1.000 средњошколаца из сиромашних породица како и обезбеђивање додатних 90 милиона динара којима би се стипендирао још 2.000 средњошколаца. Посебно се разматра и предлог за обезбеђивање додатних 80 милиона динара за организовање помоћи у кући старима у сеоским домаћинствима и отварање нових дневних боравака. Тражи се и настављање субвенција за струју, као и да се великим дужницима с малим примањима

омогући плаћање у више рата. Држава планира и да помогне запосленима у текстилној, дрвнoprерађивачкој и индустрији обуће, који сада примају плату испод минималца, тако што ће им бити исплаћена солидарна помоћ од 5.000 динара.

Предлаже се и да у јавним радовима од интереса за државу предност имају избегла и расељена лица, Роми, особе с инвалидитетом, радници проглашени за вишкове. Међу мерама социјалне заштите је и предлог за оснивање фонда за социјалне интервенције у који би се, како је већ најавио ресорни министар Расим Љајић, сливао део прихода од игара на срећу као и новца добијеног применом Закона о одузимању имовине стечене криминалним радњама.

НЕМА ТАЈНИХ ОПТУЖНИЦА

Дневник, 11.03.2009; Страна: 13

ХРВАТСКИ МИНИСТАР ПОЛИЦИЈЕ ТОМИСЛАВ КАРАМАРКО ТВРДИ

Срби који нису починили ратне злочине могу слободно да се врате у Хрватску, нема тајних оптужница, тврди министар полиције Хрватске Томислав Карамарко. Он је рекао да не постоје никакве тајне оптужнице и да све могу да се нађу на сајту Интерпола.

“То су све отворене потернице за ратне злочине. Уколико се, међутим, у међувремену појави нови податак, отвори се случај”, рекао је Карамарко. “Они који нису ништа лоше учинили, што је велика већина људи, могу слободно доћи у Хрватску и рашчистити недоумице, јер немају чега да се плаше. Они који су чинили злочине то знају и неће се враћати. Мислим да они који су у страху знају зашто су у страху”, поручио је хрватски министар. **Он каже да Хрватску “не занима национална припадност ратних злочинаца”, али да “нико неће бити амнестиран од одговорности”.**

На питање да ли још постоје међунационалне тензије између Срба повратника и Хрвата и, ако их има, у коликој мери, министар је казао да је Хрватска по том питању задовољна и да су појаве нетрпељивости и сукоба заиста минималне. “Убиство је убиство и ми тражимо починитеља. Више од 90 процената убистава је решено. Не бих делио убиства по тој основи, јер то најчешће и нема везе са националном припадношћу жртве или починиоца”, рекао је министар унутрашњих послова Хрватске. На питање који су проблеми у борби против криминала у региону, Карамарко је навео да је један од проблема у Хрватској двојно држављанство неких криминалаца и неизручивање. “Међутим, улазимо у процес измене закона, постоји могућност и да се Устав промени, јер не може неко у Србији да убија и пљачка, па да дође у Хрватску и мисли да је сигуран. Полиције сарађују, ако су банде заједничке, морамо онда и ми да се заједнички боримо против њих”, закључио је он.

ТАЈНИ ПОСТУПЦИ ПРОТИВ СРБА И ДАЉЕ НА СНАЗИ

Глас Јавности, 11.03.2009; Страна: 3

Хрватска негира „тајне оптужнице“, али прогон и хапшења повратника не престају

Око 2.000 Срба из Хрватске налази се на листама осумњичених, оптужених или осуђених за кривична дела ратних злочина који се воде пред хрватским надлежним органима

БЕОГРАД - Срби који нису починили ратне злочине могу слободно да се врате у Хрватску, никакве тајне оптужнице не постоје, изјавио је министар унутрашњих послова Хрватске Томислав Карамарко.

- Нема никаквих тајних оптужница. Све могу да се нађу на сајту Интерпола. То су све отворене потернице за ратне злочине. Уколико се, међутим, у међувремену појави нови податак, отвори се случај - рекао је он интервјуу за франкфуртске Вести.

- Они који нису ништа лоше учинили, што је већина људи, могу слободно доћи у Хрватску и рашчистити недоумице, јер немају чега да се плаше. Они који су чинили злочине то знају и неће се враћати. Мислим да они који су у страху знају зашто су у страху - поручио је хрватски министар полиције. У пракси другачије Он каже да Хрватску „не занима национална припадност ратних злочинаца“, али да „нико неће бити амнестиран од одговорности“. На констатацију да је било и убистава Срба повратника он је подвукао да је за полицију убиство Србина или Хрвата исто.

- Убиство је убиство и ми тражимо починиоца. Више од 90 процената убистава је решено. Не бих делио убиства по тој основи, јер то најчешће и нема везе са националном припадношћу жртве или починиоца - рекао је хрватски министар. Директор документационо-информативног центра „Веритас“ Саво Штрбац у разговору за Глас јавности истиче, међутим, да је Карамарко веома перфидно „увио“ чињенице, јер ствари у пракси стоје сасвим другачије.

- Са законског основа нема тајних оптужница ни тајних процеса. Међутим, већина процеса против Срба обавља се у одсуству људи. Они, дакле, не знају да ли се против њих води поступак или не, и то је за њих тајно! Судови са тим људима комуницирају једино преко огласне плоче у судовима. Хрвати све до 1. септембра 2004. године никада нису јавно објавили списак Срба против којих воде поступак. Управо се у томе огледа тајност, а Карамарко може да прича шта хоће - јасан је Штрбац. Отежавају повратак

Он каже да је „Веритас“ у новембру 2004. године дошао у посед „коначне“ листе осумњичених, оптужених и осуђених лица за кривична дела ратних злочина који се воде пред хрватским надлежним органима, коју је закључно са 1.9. те године сачинило Државно одвјетништво Хрватске. На овом списку налазе се имена 1.993 лица од којих је под истрагом 830 (401 у прекиду), под оптужбом 586, док је 577 осуђено. Међу процесуираним највише је Срба из Хрватске, затим знатан број припадника бивше ЈНА и тек неколико из хрватске војске и полиције. Штрбац каже да се Хрвати служе свакојаким лукавствима како би Србе из Хрватске, а нарочито потенцијалне повратнике, заплашили и држали у сталној неизвесности.

- Тако су својевремено амнестирали око 21.000 Срба за оружану побуну, али спискови амнестираних никада нису објављени. Хрвати сваке године ухапсе и по неколико десетина Срба, а нарочито оних који никада нису били ни на једном списку и подносе кривичне пријаве. Људи не желе да буду малтретирани и неће да ризикују, зато је повратак немогућ - објашњава Штрбац. Он као неистину оцењује Карамаркову изјаву да убиства Срба нису етнички мотивисана и додаје да је јасно да је баш о томе реч. Наш лист је јуче поподне (око 16.40) покушао да разговара са министром Карамарковим, али нам је у његовом кабинету речено да он није на послу и да се јавимо данас.

Антрфиле:

Хрватска превара

- У јулу 2005. године Хрвати су саопштили да је број лица против којих се „тренутно води“ кривични поступак за дела ратних злочина испод 1.000 (тачније 960), најавивши да ће списак свих лица бити доступан јавности. Међутим, списак

се до данас није појавио из простог разлога што ова информација није тачна. Наиме, термин „тренутно води“ обухвата само две фазе кривичног поступка и то „истраге у току“ и „оптужнице“, али не и друге две фазе - „истраге у прекиду“ и „правоснажне пресуде“. Дакле, у питању је само игра речима и бројкама, што не одражава фактичко стање - упозорава Штрбац. Он каже да се процесуирања Срба и припадника бивше ЈНА настављају, било да се активирају нове истраге, подижу оптужнице или спроводе суђења и у присутности и у одсутности, што јасно упућује на закључак да подаци који су изнети нису ни коначни ни свеобухватни.

PRESS CLIPPING

Четвртак 12 .03.2009. год

ОБАВЕШТЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ
Глас Подриња 26.2.2009, Страна : 7

Позивају се сва заинтересована избегла - интерно расељена лица која бораве на сеоском подручју града Шапца, у приватном смештају и баве се пољопривредом, да присуствују презентацији пољопривредног програма намењеног подстицају развоја пољопривредне делатности. Презентација ће се одржати 27.2.2009. године у 12 часова, у Културном центру Шабац. Пројекат финансира УНХЦР, а реализује "Визија".

ПОМОЋ У ИЗГРАДЊИ СТАМБЕНИХ ОБЈЕКТА
Град 27.2.2009 Страна : 12

Дански савет за избеглице у склопу помоћи интерно расељеним лицима

Дански савет за избеглице, као партнер Високог комесаријата за избеглице УН, започео је пројекат помоћи најугроженијим категоријама избеглих и расељених лица на територији града у грађевинском материјалу

Током презентације пројекта у згради градске управе, представник канцеларије УНХЦРа у Краљеву, Рајко Радичевић, је напоменуо да је сврха пројекта побољшање животних услова до нивоа задовољења основних потреба.

- Програм ће обухватити 59 општина у Србији, а циљна група су избеглице из Хрватске, Босне и Херцеговине, као и расељена лица са Косова и Метохије. Сва лица која су започела изградњу куће могу добити помоћ у грађевинском материјалу уколико су обезбедили грађевинску дозволу - истакао је Радичевић. Програм поделе грађевинског материјала за избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине почео је да се спроводи 2001. године. Од 2007. у пројекат су укључена и интерно расељена лица са Косова и Метохије. Сви заинтересовани су у обавези да захтев са пратећом документацијом предају градском поверенику за избеглице.

- На основу приложене документације представници Данског савета за избеглице донеће одлуку коме ће бити додељена помоћ. Како ће им бити расподељена и у ком облику, одлучиваће неколико фактора: од материјала којим је започета изградња куће, до социјалног статуса и броја чланова породице - поручио је Радичевић.

РАТОВИ ДЕВЕДЕСЕТИХ И БОМБАРДОВАЊЕ КОСОВА
Панчевац, 27.2.2009, Страна : 8

ПЛАН ЗА УНАПРЕЂИВАЊЕ ПОЛОЖАЈА ИЗБЕГЛИХ И РАСЕЉЕНИХ

Највећи број расељених и избеглих живи у неадекватним условима, без решеног

стамбеног питања

За реализацију Локалног акционог плана у 2009. години градска власт је издвојила три милиона динара. Око 60 одсто их је незапослено и у потрази је за запослењем

Локални акциони план за унапређивање положаја избеглих и интерно расељених лица у граду Панчеву јесте документ развојног и стратешког карактера за период од 2009. до 2013. године. Усмерен је на специфична питања с којима се суочава ова група грађана због присилне миграције. Главни проблеми ових људи су нерешено или неадекватно решено стамбено питање, незапосленост, неодговарајући услови за школовање и потешкоће у остваривању права, а посебно права у области социјалне заштите. Ради побољшања квалитета живота и услова за брже одвијање процеса интеграције ових лица у заједницу, формирана је градска радна група, која је приступила изради плана.

Муке расељених и избеглих

Према подацима Повереништва за избеглице града Панчева, Црвеног крста и МСУП-а

Панчево, од 1992. до 1998. године евидентирано је 17.368 лица избеглих с територије бивше СФРЈ, а избеглички и прогнанички статус остварило је 13.667 особа. С Косова и Метохије се 1999. године доселило око 1.600 интерно расељених лица, па је избегличка и расељеничка популација у једном периоду чинила око 10 одсто укупног броја становника.

Око 70 одсто њих станује у приватном смештају код станодавца, најчешће у неадекватним условима. Посебан проблем јавља се код старих, болесних и самохраних родитеља, јер нису у могућности да самостално реше стамбено питање. У поменутом документу наглашавају се низак животни стандард, нарушено физичко и ментално здравље ове популације и сходно томе неопходност социохуманитарне помоћи као јединог облика подршке. У отежаним условима привређивања, када је и код домицилног становништва висока стопа незапослености, избегличкој и расељеничкој популацији је далеко теже да дође до сталног радног места. Чак 60 одсто радно способних и даље активно траже посао, а већина је принуђена да ради лоше плаћене сезонске послове. Мука муку, брига бригу сустиже, каже се у нашем народу. Због недостатка средстава и из безбедносних разлога ови људи најчешће нису у могућности да оду до места претходног пребивалишта и да прибаве документа потребна за остваривање права из области здравствене заштите, социјалног и пензионог осигурања, као и имовинских права. Посебни проблеми су матичне књиге, које су спаљене те је потребно реконструисати их, као и упис деце у школу код интерно расељене ромске популације.

Тешкоће се јављају због непостојања невладиних организација и удружења избеглих и интерно расељених који би се изворно бавили овом проблематиком, недостатка заједничке базе података и немогућности детектовања најугроженијих корисника, несигурности и нередовности финансирања (акције су углавном пројектног карактера), а смањена су и донаторства услед светске економске кризе.

Циљеви и ресурси

Израда Локалног акционог плана у складу је с политиком и правцима деловања који су дефинисани Националном стратегијом за решавање питања и интерно расељених лица. У Локалном плану формулисана су четири значајна специфична циља. Најмање 50 породица избеглих и расељених лица из колективних центара и

других врста смештаја биће збринато у периоду од 2009. до 2013. године захваљујући изградњи око 50 станова намењених социјалном становању. У истом периоду најмање 150 припадника најрањивијих група - стари, деца без родитељског старања, особе с инвалидитетом и становници колективних центара - биће смештени у одговарајуће установе или ванинституционално подржани.

Планира се и помоћ за најмање 25 пројеката кроз Фонд локалне самоуправе за подршку samozapošljavaњу. Од 2009. до 2011. године обезбедиће се најмање четири пакета грађевинског материјала годишње за оне породице које су започеле изградњу породичних стамбених објеката. Процењено је да ће током четири године за реализацију Локалног плана бити потребно укупно око 149.420.000 динара, од чега ће 77.880.000 динара бити из буџета, док ће 30.000.000 динара обезбедити ЈП Градска стамбена агенција, а предвиђа се да ће 41.540.000 бити донаторска помоћ. За реализацију Локалног акционог плана у 2009. издвојено је, одлуком о буџету, три милиона динара. Остала средства ће се обезбеђивати из донаторских и других извора финансирања, а за сваку наредну годину примене плана благовремено ће бити припремљен финансијски план.

Антрфиле : ПЛАН УСВОЈЕН ЈЕДНОГЛАСНО

На скупштинском заседању 20. фебруара Локални акциони план за унапређивање положаја избеглих и интерно расељених лица у граду Панчеву представио је др Новица Ђорђевић, члан Градског већа задужен за здравство и социјалну политику. Иако је било неколико излазака за говорницу, ово је једна од две тачке дневног реда које су усвојене једногласно.

PRESS CLIPPING

Четвртак 12 .03.2009. год

ПОЧЕО РАДНИ САСТАНАК О ИЗБЕГЛИЦАМА

Преглед, 12.03.2009; Страна: 5

У Крагујевцу је јуче почео дводневни радни састанак „Пројекти и активности за избегла и интерно расељена лица у Србији у 2009. години“, с циљем проналажења начина и средстава да се до краја идуће године затворе сви колективни центри, а избеглице трајно реше проблем стамбеног питања.

„У Србији од понедељка борави већа група дипломата који чине донаторску мисију коју шаље високи комесар за избеглице Антонио Гутереш, са циљем да се сагледа ситуација у колективним центрима у Србији, којих има званично 72, како би се на донаторској конференцији добила довољна средства да се прича о центрима коначно и разреши“, рекао је шеф кабинета потпредседника владе Јована Кркобабића, Мирослав Копечни. Он је подсетио да Србија има 90.000 грађана који имају статус избеглиштва.

МИЋУНОВИЋ: МОЈА ПОСЕТА ЗАГРЕБУ ОТОПИЛА ЛЕД

Дневник, 12.03.2009; Страна: 21

СРПСКО–ХРВАТСКА ПАРЛАМЕНТАРНА САРАДЊА

ЗАГРЕБ: Ако је било неопходно да дође до „топљења леда“ између Србије и Хрватске, мислим да је моја посета Загребу то омогућила, изјавио је јуче на крају своје дводневне службене посете Загребу председник Спољнополитичког одбора Скупштине Србије Драгољуб Мићуновић.

У разговору с дописницима српских медија у амбасади Србије у Загребу, Мићуновић је констатовао да су због хрватског признања Косова и тужбе за геноцид у Хагу, односи две земље скоро замрли, а да отворених питања има јако много. „Посета је просто била одушак после дугог застоја“, рекао је Мићуновић, додавши да се ту не ради о поправљању имиџа које захтева ЕУ него реалних потреба живота и свест да од хрватско-српских односа зависи стабилност Балкана. Он је оценио да треба утишати реторику која је била главна сметња односима како би се обе земље окренуле реалним проблемима. Мићуновић је, како каже, у разговору са хрватским премијером Ивом Санадером отворио све што је на столу - повратак избеглица, тужбу у Хагу, проблем Косова, док је Хрватска покренула питање граница на Дунаву. Своју посету Загребу, срдчан пријем и отворене разговоре с десет саговорника, Мићуновић је оценио као одушак после дугог застоја и припрему за посету Санадера Београду 20. марта након чега би следиле више посета на највишем нивоу - размена посета шефова оба парламента, мајска посета Загребу председника Бориса Тадића, али и посета председника Стјепана Месића Београду током ове године. Према његовим речима, у разговорима је била видљива потреба Хрватске да што пре покаже развијене односе и велику билатералну сарадњу са јужним суседом, с обзиром на проблеме са северним,

Словенијом. У разговорима је изражена жеља да се питања која се решавају на судовима или су ствар прошлости стављају у други план, а да се покрену витална економска и друга питања - инфраструктурна сарадња, сарадња на енергетским пројектима и трговинска размена која се приближава цифри од милијарде евра где се дефицит Србије смањује на око сто милиона евра, рекао је Мићуновић. Мићуновић је оценио занимљивим и разговор с председником сабора Луком Бебићем где је било речи о могућим облицима парламентарне сарадње и формирању групе пријатељства Србије у Хрватском сабору, као и групе пријатељства Хрватске у српском парламенту. **Говорећи о разговору са саборским председником одбора за људска права и националне мањине Фуријом Радином, Мићуновић је рекао да је хрватска страна показала интерес за српско решење смањења цензуса за националне мањине, што би донело више посланика српској заједници у Хрватској него сада, могло да подстакне и већи повратак људи који би учествовали у политичком животу.** Прексинао је у организацији Српског народног већа Мићуновић одржао и запажено предавање „Србија данас“, док се јуче ујутро састао с Радином и шефом одбора за парламентарну сарадњу Милорадом Пуповцем и другим српским представницима. Своју посету Загребу Мићуновић је завршио разговором с хрватским шефом дипломатије Горданом Јандроковићем.

Антрфиле:

Два приступа проблемима

Док је интерес Србије да помогне повратак избеглица у њихове куће, да српска заједница у Хрватској ужива равноправан третман и покаже да са својим суседима жели добре односе, дијалог и решавање проблема како би се кандидовала за Европу, рекао је Мићуновић. **Он је пренео да је својим саговорницима предложио да сва питања решавају или, сва билатерално, или сва интернационално, док Хрватска, према његовим речима, има прагматичан приступ, па би повратак избеглица и питање граница решавала билатерално, а ратне злочине пред међународним судом.**

СРБИМА ОСТАЈЕ САМО КОЛЕКТИВНА СЕЛИДБА

Глас Јавности, 12.03.2009; Страна: 24

ПРОТЕСТ МЕШТАНА ПРИЛУЖЈА И ОКОЛНИХ СЕЛА КОЈА СУ ВЕЋ ДЕСЕТ ДАНА БЕЗ СТРУЈЕ

У протекла три дана Прилужје је без објашњења напустило пет српских породица, а многи траже пратњу Кфора до линије са Србијом

ПРИЛУЖЈЕ - Више од 500 Срба из Прилужја и околних села наставило је јуче протест због десетодневног искључења струје и поновило да ће се иселити са Косова ако проблем не буде решен до петка.

Заменик председника општине Вучитрн Милорад Столић рекао је за агенцију Бета да ће до петка протести бити мирни, а ако проблем не буде решен, протест ће се радикализовати блокадом косовских институција у Прилужју и организованим одласком у Београд.

Према његовим речима, у протекла три дана Прилужје је без објашњења напустило пет српских породица. Столић је навео да се још не зна да ли су те породице трајно напустиле село или док се не реше проблеми са струјом.

- Ових дана више домаћинстава затражило је од Кфора пратњу до административне линије са Србијом да напусте Косово са свим члановима породице и покућством - казао је Столић.

На састанку Скупштине српских општина у Косовској Митровици речено је да ће Срби у знак подршке Прилужју и околним селима свакодневно на један сат блокирати пут Приштина-Београд код села Рударе. У Прилужју због искључења струје и даље не раде школе, а Дом здравља прима само хитне случајеве које превози у КБЦ у северном делу Косовске Митровице.

Јуче је више стотина Албанаца из села Становце код Прилужја такође протествовало због искључења струје. Они су накратко блокирали магистрални пут Приштина-Митровица, а онда су припадници специјалне јединице косовске полиције РОСА на силу деблокирали пут.

Антрфиле:

Шилово поново без струје

Мештани Шилова су јуче, после краткотрајног укључења, поново остали без струје. Шилово је прекјуче око поднева добило струју после девет дана, али је од синоћ опет без електричне енергије. У селу има око 1.500 Срба.

ПРИСТРАСНО И НЕТАЧНО О НЕДИЋУ

Политика, 12.03.2009; Страна: А15

„Недић је убица и Срба и Јевреја и Цигана”,

Молимо вас да нам омогућите да одговоримо на низ неистина које је историчарка Бранка Прпа изнела у интервјуу објављеном у „Политици” 7. 3. 2009. год.

Прво, госпођа Прпа или не зна, или замајава јавност кад негира да се јеврејско питања решавало у Берлину, а не парцијално по окупираним земљама. И тако велики број ухапшених Јевреја у Србији је резултат организације фолксдојчера који су имали комплетне адресе Јевреја у Србији.

Госпођа Прпа не наводи да је лично Милан Недић помогао председнику и секретару Јеврејске општине у Београду да побегну у италијанску окупациону зону где тада није било хапшења Јевреја. Логори Сајмиште, Црвени крст у Нишу и политички део логора Бањица налазили су се под управом Немаца, тачније Гестапоа, а управник кривичног дела Бањице је био постављен од Недићеве владе.

Сајмиште се налазило на територији тадашње НДХ, па је то још један од разлога што Недићева влада није имала никакве везе са тим логором. Што се тиче Специјалне полиције и њеног рада за време окупације, госпођа Прпа је упозната да је Четврто одељење водило попис јеврејске имовине којом су располагали Немци приликом идентификације за ликвидацију. То није тачан податак, већ се радило о спречавању авантуриста из тада малобројне партијске ћелије београдских комуниста да убијају по Београду, да би се спречила одмазда Немаца која је само у Србији спровођена по принципу 100 Срба за једног убијеног Немца.

Што се тиче надимка Српска мајка, њега су Недићу доделили избегли Срби из НДХ, њих 400.000 који су се спасли у Србији, и оних 20.000 Словенаца који су били пресељени из Словеније у Србију. Прпа треба да зна да по закону који важи у овој земљи, а и у осталим земљама света, онај ко нема важећу пресуду (пуноснажну) не може бити крив и не може се водити као да је крив. Милан Недић је под веома чудним околностима настрадао, па самим тим није имао никакво суђење, због чега се његова кривица правнички не може доказати.

А што се тиче историјских чињеница, госпођо Прпа, ми као породица веома смо заинтересовани да се формира комисија, али да њу не сачињавају само историчари који мисле попут вас, него неутрални људи од имена у историографској науци. Александар Недић,

ЧОМСКИ ПИСАО ТАДИЋУ ЗБОГ 'ШИНВОЗА'

Пресс, 12.03.2009; Страна: 9

ЗРЕЊАНИН - Један од најпознатијих америчких политичких аналитичара Ноам Чомски послао је отворено писмо председнику Србије Борису Тадићу, премијеру Мирку Цветковићу и министру унутрашњих послова Ивици Дачићу, у којем изражава забринутост за судбину више од 600 радника и акционара зрењанинске Фабрике шинских возила „Шинвоз“!

Чувени амерички левичар у писму наводи да радници „Шинвоза“ протестују још од децембра 2007. јер је већински власник Небојша Ивковић намерно одвео фабрику у стечај, захваљујући крајње неодговорном и незаконитом раду Агенције за приватизацију. То су, како се истиче, установили Савет за борбу против корупције Владе Србије и Анкетни одбор Скупштине Зрењанин, основан да би испитао стечај „Шинвоза“. Тужилаштво и Трговински суд, напомиње се у писму, игноришу ове налазе, док Агенција за приватизацију и Министарство економије поричу чињенице, не предузимајући ништа да отклоне последице свог незаконитог рада.

- Имајући у виду да ваша влада тежи успостављању демократије у Србији, сигуран сам да схватате да је заштита темељних права радника и малих акционара пресудна за успех демократских реформи - наводи се у писму које је потписао Чомски. Активиста Покрета за слободу Иван Златић каже да се поводом нарушавања права радника акционара „Шинвоза“ обраћао на више адреса у земљи и иностранству.

- **О догађајима у „Шинвозу“ обавестили смо све међународне организације које се баве заштитом радничких и акционарских права, као и угледне појединце као што је Ноам Чомски. Покрет за слободу залаже се за унапређење положаја радника, избеглица и студената - навео је Златић.**

PRESS CLIPPING

Петак 13 .03.2009. год

ЗАКУПНИНУ ПЛАЋАЈУ У ЕВРИМА

Дневник, 13.03.2009; Страна: 10

НЕОБИЧАН СТАТУС ЖИТЕЉА НАСЕЉА СТРЕЛИШТЕ

ПАНЧЕВО: Станари зграде у Улици Вељка Влаховића 52 – 56, са 76 станова у Панчевачком насељу Стрелиште, где живи више од 180 станара, имају специфичне проблеме, који трају већ неколико година. Ова зграда са три улаза саграђена је захваљујући донацији владе Италије, на основу програма за трајну интеграцију избеглица са територија бивше Југославије.

Међутим, како каже председница Скупштине станара ове зграде Тања Јованић, када су додељени станови Градска стамбена агенција је са станарима склопила уговоре по принципу узми или остави. Без могућности да изабере нешто повољније, они су потписали. По том уговору закупци су били дужни да у року од 15 дана од потписивања уговора, закључе и уговоре с јавним предузећима „Водовод и канализација”, „Хигијена”, „Грејање”, Електровојводина и Дирекција за изградњу и уређење града. Али, након извесног времена из ГСА (Градске стамбене агенције) је стигло ново упутство, по којем се станарима одузима право да сами закључују уговор са Електровојводином, „Грејањем” и „Осигурањем”. То, међутим, није највећи проблем. Електричну енергију плаћају као пословни простор, а закупнину у еврима (1,6 евра по квадратном метру), уз порез од 18 процената, на име ПДВ. Тим поводом, Савет панчевачких сениора упутио је градоначелници и председнику Скупштине града Весни Мртиновић и Тиграну Кишу, отворено писмо у којем их упозорава на ове проблеме.

КАТАНЦИ НА СРПСКИМ КУЋАМА

Блиц - Србија, 13.03.2009; Страна: 6

Одумиру села на административној линији

У протеклих десет година, према подацима полиције, уз „административну границу” петоро људи је изгубило живот

КУРШУМЛИЈА (ФоНет) - У четири села уз административну линију с Косовом сада живи тек неколико житеља, а пет села у том појасу је у протеклих десет година остало без иједног становника. У обиласку села уз линију раздвајања Србије од Косова, која се према косовској општини Подујево протеже 106 километара, напуштене оронуте куће. Катанци на вратима. У четири села једва ко за разговор.

Један од ретких је Живојин Ђорђевић (66). Избегло је 1999. са породицом из подујевског села Лауша. Сада је настањен у Шушњаку, тик уз „административну границу”. У близини његове куће су војна и полицијска база. Каже, засад се осећа

сигурно. И док говори одакле и како је дошао баш овамо, поглед му уперен у даљину. Тамо, иза брда, била је његова кућа, пет хектара земље, воћњак. Све је оставио. - Овде смо купили ову кућицу. Мислили смо да је добро да будемо овде, близу, да ћемо се вратити брзо назад, у Лаушу, чим се смири... И остадосмо, привремено, ево већ десет година - уздише Живојин и нуди ракију. Његов садашњи дом је мала викендица коју су купили пре неколико година. Раде туђу њиву.

- Има земље, само нема ко да је ради. Нема људи, иселили се. Сада, овде у Шушњаку живимо само ми. Повремено из града дођу некадашњи сељани. Једини гости су нам полицајци и војници и сада ти - каже Живојин. Већ у суседном Вукојевцу готово да нема трагова да је село постојало. Једини траг некадашњег живота - неколико надгробних споменика, остатак гробља сада већ зараслог у коров. Ово је једно од пет села на територији куршумлијске општине, која су остала без иједног човека. У засеоку Лазово катанци на вратима оронулих кућа. Пет кућа. Нигде живе душе. Празне плевне, стаје... Ископаним путем до Тачевца може само теренско возило. Било је то некад једно од највећих села у овом делу куршумлијске општине. Ту сада не живи нико. У пожарима претпрошле године изгореле су две куће, сеоска школа, помоћни објекти. Опет Албанци из суседних села око Подујева? Тако тврде у шумском газдинству Топлица у Куршумлији.

Дуг је списак породица које су се од 1999, после првог оружаног напада са албанске стране, иселиле из Тачевца. Отишли Алексићи, Сарићи, Мирковићи...Коста Алексић (75) каже да се са својима иселио одмах после тог напада. Сада живе близу Куршумлијске Бање, у шумарској кући коју им је уступило Шумско газдинство Топлица. У Тачевцу су оставили кућу и тридесет хектара земље. Живе у избеглиштву, на тек неколико километара од родне куће до које одлазе само за Задушнице. А и тада само наоружани.

У протеклих десет година, према подацима полиције, уз „административну границу” петоро људи је изгубило живот, а више је рањено. У овом делу куршумлијске општине живе искључиво Срби. Њихове тегобе појачава осећај напуштености, потпуне, и од Бога и од људи.

- Није ово мултиетничка средина - заједљиво ће рећи неки од њих. „Вероватно и зато је ово заборављен и запостављен крај”. А већ у суседству, одмах иза брда, у подујевским селима стално ничу нове куће. У само једној од тих кућа, албанских, има више житеља него у пет села са ове стране „административне границе”.

PRESS CLIPPING

Субота 14 .03.2009. год

ПАЈТИЋ И КУПРЕШАК О ИЗБЕГЛИЦАМА И САРАДЊИ РЕГИЈА

Дневник, 14.03.2009; Страна: 2

Председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић и нови амбасадор Хрватске у Београду Жељко Купрешак сложили су се с проценом да ће оснивање Српске банке у Загребу, за коју је донацију дала и покрајинска влада, допринети бржем повратку српских избеглица из Војводине у Хрватску. Пајтић и Купрешак разговарали су и о наставку привредне и културне и сарадње Војводине и хрватских регија, уз констатацију да је потребно пружити пуну подршку егзистенцији и очувању идентита Хрвата у Војводини, односно Срба у Хрватској. Хрватски амбасадор се састао и с градоначелником Новог Сада Игором Павличићем, а у том разговору су учествовали и генерални конзул Хрватске у Суботици Љерка Алајбег и саветник за конзуларна питања Филип Дамјановић.

ЗАЈЕДНИЧКИ ИНТЕРЕСИ ПРЕЧИ ОД СПОРОВА

Дневник, 14.03.2009; Страна: 2

ЖЕЉКО КУПРЕШАК, АМБАСАДОР ХРВАТСКЕ У БЕОГРАДУ

Председник Одбора за иностране послове Скупштине Србије проф. др Драгољуб Мићуновић оценио је да је његовом посетом Загребу протекле седмице почело „отапање леда” који је окувао српскохрватске односе након признавања независности Косова. С том оценом се слаже и амбасадор Хрватске у Београду Жељко Купрешак, који је учествовао у Мићуновићевим разговорима с представницима врха хрватске државе.

– Током посете професора Мићуновића постигнута је пуна сагласност о томе да треба инсистирати на ономе што нас спаја и што је заједнички интерес. Када сам пре месец дана предавао акредитиве председнику Борису Тадићу, разговарали смо о будућности наших двеју држава. И сложили смо се да је и хрватска и српска перспектива у Европској унији. Ни Хрватска ни Србија немају план Б. И зато ће на темељу солидарности, као једном од главних принципа функционисања ЕУ, Хрватска без икакве задршке подржати европске интеграције Србије, као што смо уверени да ће и Србија подржати хрватски европски пут. Уосталом, морамо бити свесни и одговорности да су хрватско српски односи темељ стабилности региона – изјавио је амбасадор Купрешак за „Дневник”.

Из ЕУ, примарно због спора Словеније и Хрватске, али и због будућег мира у кући, најављују инсистирање на решавању свих суседских спорова пре уласка у европску породицу. Може ли и то да буде додатни подстицај за „отопљавање односа”?

– Хрватска и Србија су две суверене, зреле државе, које требају, морају и могу бити у стању да своје проблеме решавају билатерално. И питање повратка избеглица, и границе, и социјалних и здравствених права... Уверен сам, дакле, у то

да је могуће превазићи многа спорна питања и сарађивати на темељу европских вредности и заједничких интереса. А неке отворене теме је, опет, најбоље препустити међународним законодавно правним оквирима, као што су тужбе Хрватске против Србије и Србије против Хрватске. Али то је нешто што се односи на прошлост и не би требало више да буде политички камен спотицања у односима на ших двеју земаља. Но, једна од теза које се могу чути у српској јавности јесте и та да је Хрватска инсистирала на тужби пред Међународним судом правде заправо како би додатно успорила па и зауставила повратак избеглица?

– Не. Отворено и врло одговорно вам могу рећи да повратак избеглица у Хрватску није више политичко питање, већ техничко, и то искључиво из угла финансија. То кошта. Подсетић у на то да је штета коју је Хрватска претрпела због силних разарања која је доживела за време рата досегла величину готово нашег двогодишњег БДПа, а потом је уложила још око десет милијарди евра само у збрињавање избеглица и расељених, за поправку инфраструктуре... Али, без обзира на то, Хрватска жели да, пре но што уђе у ЕУ, затвори ту књигу, односно да се сви наши грађани српске националности који то желе, врате.

Тешка рана у односима Србије и Хрватске је и признавање независности Косова?

– Ми смо потпуно препознали да је Косово болно питање за Србију и врло смо опрезно поступали приликом признавања независности, водећи се при томе ставом Европске уније ка којој тежимо. Наиме, већина чланица ЕУ је признала косовску независност, а наша је обавеза да п р и х в а т и м о спољну политику Уније. Уосталом, подсетићу на то да смо тај потез и повукли истовремено с две друге Србији суседне земље – Мађарском и Бугарском, иначе чланицама ЕУ. И зато сматрам да то питање, ма колико болно, ипак не би смело бити непремостив проблем.

Један од спорова двеју држава је и граница на Дунаву, за коју је синоним тзв. Вуковарска ада. Да ли су Београд и Загреб данас ближи договору или ће на крају и овде морати да пресуди међународна арбитража?

– О Вуковарској ади се разговарало и током посете професора Мићуновића, а верујем и да ће предстојећи долазак премијера Иве Санадера у Београд 20. марта потврдити оцену да тај спор спада у оне које смо кадри решити билатерално. Дакле, наша је намера да поку шамо на билатералним темељима, односно на дипломатском нивоу или кроз рад заједнич ке комисије, да решимо тај проблем. И мислим да је то сасвим могуће и реално, чак сам уверен у то да ћемо то учинити врло брзо и ефикасно. Ако, ипак, на билатерално терену не будемо успешни, предложимо да за онај део граничних питања која нисмо у стању да ре шимо сами, потражимо помоћ медијатора у међународним судовима који се баве таквим споровима. И мислим да је то цивилизован приступ, који показује зрелост двеју држава. Но, оно што је најважније, наш гранич ни проблеми не смеју и неће бити камен спотицања уласку Србије у Европску унију.

Антрфиле:

Подршка правима мањина

– Хрватска мањина је најмлађа у Војводини и питање изградње мањинске инфраструктуре је један од приоритета: утемељење образовног система, штампање уџбеника, оснивања театара, библиотека... Оно што весели је да нема политичких опструкција, напротив. Покрајинска влада с много новца и много ентузијазма подржава права свих мањина, па тако и хрватске. С друге стране, и хрватска страна ће покушати да помогне хрватској мањини да се не гетоизира, да не буде издвојена у оваквој мултиетничкој, мултиконфесионалној и мултикултурној средини каква је Војводина,

већ да се уклопи. Наравно, ми ћемо јој у томе помоћи у оквирима позитивних законских прописа Републике Србије.

Значај пресуде за „Овчару“

– Морам признати да је било мучно слушати како су људи убијани и ниједна пресуда неће их вратити у живот – изјавио је амбасадор Куперешак поводом изрицања пресуда окривљенима за злочине на „Овчари“. – Ниједна пресуда неће моћи задовољити родитеље, децу, родбину или пријатеље људи који су изгубили живот. Међутим, та пресуда има симболичко значење у овом тренутку. Она, наиме, само потврђује оно што смо ми стално говорили да се догодило у Вуковару и на „Овчари“. То је нешто што даје наду да сви злочинци, ма с које стране били, неће моћи мирно спавати и да ће платити за оно што су учинили. Због тога је та пресуда, по мени, предсказање бољих времена.

PRESS CLIPPING

Недеља 15 .03.2009. год

ПУПОВАЦ: СРБИЈА И ХРВАТСКА СУ ФРАНЦУСКА И НЕМАЧКА ЈУГОИСТОЧНЕ ЕВРОПЕ

Политика, 15.03.2009; Страна: А9

Загреб – Српска заједница у Хрватској с великом пажњом и очекивањима ишчекује конкретне резултате најављених државничких посета које ће разменити Србија и Хрватска. „Нема никакве сумње да треба створити претпоставке за решавање преосталих питања избегличке проблематике, односно повратка још једног великог броја људи који је у избеглиштву у Србији, њихових имовинских, социјалних и статусних питања као што је питање бивших носилаца станарских права, пензија, па све до питања безбедности када је реч о суђењима за ратне злочине. У свему томе има одређених помака, али тога још има у знатној мери нерешеног”, каже за „Политику” Милорад Пуповац, председник Српског националног вијећа и лидер ССДС-а.

Пуповац сматра да би било добро да Србија и Хрватска „постигну неку врсту писаног споразума о томе како ће решавати та питања, да постигну споразум како ће узајамно подстицати решавање избегличке проблематике. Неопходно је уложити не само политички напор него уложити и финансијска средства да се то реши. Срби очекују и унапређење сарадње у свим другим областима живота, посебно у економији, како би тржишта и економије обе земље имале веће шансе за успех у односу на окружење”, каже он.

„Мислим да је од огромне важности питање једне врсте споразума о заједничкој европској перспективи, којим би се две земље – које по мојем мишљењу представљају на југоистоку Европе оно што су Француска и Немачка представљале у Европи – договориле о сарадњи у свим оним питањима у којима је она објективно неопходна. Нема никакве сумње да су политички критеријуми из Споразума о стабилизацији и придруживању било једне било друге земље у доброј мери подударни и у знатној мери се могу лакше испунити ако две земље сарађују”, каже Пуповац.

„До прошле године годишње враћало око 5.000 људи, али је после признавања Косова то застало. Владама обе земље УНХЦР је предложио да се изврши тачно истраживање колико се стварно вратило избеглих, што до сада није учињено, а постојеће процене су само нагађања. Очекујемо да ће локални избори у мају отворити простор да људи почну поново да се враћају, у чему наравно треба да помогну обе земље”, додао је он.

КАЗНИТИ АУТОРЕ ПЛАКАТА

Дневник, 15.03.2009; Страна: 3

ПРОТЕСТ РОМСКИХ НЕВЛАДИНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Неколико ромских невладиних организација осудило је говор мржње на антиромским плакатима залепљеним у Студентском граду новосадског Универзитета. У саопштењу

се наводи да на том Универзитету студира највећи број студената Рома у Србији. “Плакати са оваквим порукама деградирају напоре државе Србије, посебно оне које предузима у текућој години када председава Декадом инклузије Рома (2005-2015)”, наводи се у саопштењу.

На плакатима нерегистроване неонацистичке организације Национални строј, који су током недеље залепљени у Новом Саду, писало је “Србија Србима, напоље с Ромима”. Ромске невладине организације саопштиле су да у потпуности подржавају сваки напор који је, руководећи се принципима демократије и владавине права, “одлучан у намери да пронађе и казни ауторе новосадског плаката”. Додаје се да “искуства из окружења” Србије “налажу забрану рада и постојање организација” које шире мржњу. “Континуирано изостајање најшире јавне осуде даје легитимитет порукама мржње - штавише, то шаље недвосмислену поруку грађанима Србије, посебно онима који нису српске националности, да се у Србији не могу осећати безбедно. Јавна осуда је императив”, наводи се у саопштењу. Потписници саопштења су Војвођански ромски центар за демократију, Омладински форум за едукацију Рома, Форум интерно расељених лица, Ромски центар за демократију Ваљево и Ромски центар за демократију из Београда.

СРБИЈА И ХРВАТСКА ИЗМЕЂУ САРАДЊЕ И НЕСПОРАЗУМА

Политика, 15.03.2009; Страна: А1

Посете највиших функционера две земље увод у поправљање односа. – Заједничка тежња ка европским интеграцијама

Хрватска и Србија се, по свему судећи, припремају да започну ново поглавље у међусобним односима, али без илузија да ће проблеми бити решени брзо и лако. Две земље, које слове као кључни потенцијални партнери у региону, непрекидно се надмећу за лидерску позицију, а имају и различите погледе на ситуацију у Босни и Херцеговини. Србија је чврсто на позицијама Дејтонског споразума, а Хрватска би могла да прихвати и његову ревизију. Али, спољнополитичке околности, односно чињеница да обе теже ка европским интеграцијама, терају их на убрзано поправљање односа.

„Делимо исте спољнополитичке циљеве када је реч о европским, а усудио бих се рећи и евроатлантским интеграцијама. То нам даје простор да водимо прагматичан дијалог на бази интереса. Наши односи ће се кретати између емоција и интереса, биће потребно стално их држати у фокусу. Ми никада раније нисмо имали дипломатске односе са Хрватском. Успостављени су 1996. године, после рата. Зато је сваки помак у регулисању односа драгоцен, а сваки застој опасан”, каже за „Политику” Милан Симурдић, председник Форума за међународне односе Европског покрета у Србији и бивши амбасадор у Хрватској.

Симурдић је уверен да су се околности у којима се развијају односи између две земље битно промениле. „Ми се налазимо у нечему што се може окарактерисати као односи између сарадње и неспоразума. То је реалан оквир, али није изненађење ни за Београд ни за Загреб. Признавањем Косова и хрватском тужбом пред Међународним судом правде на светло дана су изашли сви проблеми у вези са прошлосту – распад заједничке државе и рат. Остаје, међутим, да се у заједничком европском и евроатлантском оквиру траже адекватна решења”, каже он.

Када је реч о тешком наслеђу прошлости, сарадња правосудних и полицијских органа има огроман значај. У Србији се суди оптуженима за злочин у Овчари код Вуковара, у Хрватској су организована суђења за злочин у луци Лора, Бранимиру Главашу за збивања у Осијеку као и за злочин у Медачком цепу, а пред Хашким трибуналом се суди и српским и хрватским официрима. Премијер Санадер је, после изрицања пресуде за злочин у Овчари, рекао да то показује да је процесе могуће успешно организovati у обе земље.

Са прве стране – „Странице прошлости се све мање и мање враћају, уколико је сарадња правосудних органа добра. Та сарадња је нарочито важна због чињенице да ратни злочини не застаревају и да ћемо још јако дуго живети у њиховој сенци. Заједнички нам је интерес да нас те теме не коче”, каже Симурдић.

Хрватска страна свакако жели да амортизује негативне последице блокаде са којом су суочени када је реч о Словенији. Хрватски премијер Иво Санадер каже да се Загреб, када је реч о пограничним проблемима са суседима, неће понашати на начин на који се понаша Словенија према Хрватској. Та изјава је важна, али треба да издржи тест времена. Србија и Хрватска нису до краја решиле спор само на граници на Дунаву. Усвојен је протокол о принципима разграничења и размењене су иницијалне карте са линијама разграничења које су дијаметрално супротне.

Суштина спора је да Хрватска инсистира искључиво на катастарским границама, а Србија сматра да Дунав као кључна европска међународна река треба да буде граница средином воденог тока. Симурдић сматра да је охрабрујуће то што је погранична сарадња две земље битно напредовала. Нема пограничних инцидената, граничне полиције све боље сарађују, саобраћај несметано тече. Најава споразума о полицијској сарадњи је јако добра чињеница. Контрола границе је све боља и боља, то у суштини диже поверење, каже он.

Две земље имају интерес да што пре „затворе” и хуманитарни аспект ратних сукоба и да реше питања у вези са несталима и избеглицама. Српске избегличке организације говоре о око 2.500 несталих Срба у Хрватској, а Хрватска страна тражи око 1.000 несталих. За међусобне односе је веома важна чињеница да најбројнија српска мањина у региону живи у Хрватској, а најбројнија хрватска у Србији. Српска мањина у Хрватској је снажно на страни проевропског пута и сарадње са Србијом и учествује у власти већ други мандат. „То добрим делом скида стигму рата и указује на културне, демократске и антифашистичке корене српске заједнице у Хрватској”, каже Симурдић.

ТЕРОР

Курир, 15.03.2009; Страна: 4

БЕОГРАД - Учестали напади албанских екстремиста, дугорочно искључење струје и ослобађајућа пресуда за злочинца Фљорима Ејупија, који је дигао српски аутобус у ваздух, стварају атмосферу страха и неизвесности код Срба, каже за Курир министар за КиМ Горан Богдановић.

- Албанци појачавају терор како би што мање Срба остало на Космету. Нажалост, ми немамо инструменте да их заштитимо, немамо војску ни полицију доле. Истина, непрестано инсистирамо на поштовању Резолуције 1244 УН и прецизирамо у разговорима да се то односи и на повратак 1.000 војника и полицајаца, међутим, не добијамо одобрење од Кфора за тако нешто - каже Богдановић. **Наиме, прексиноћ су у селу Дрсник код Клине запаљене две српске куће, док су у насељу Љуг у Истоку**

испаљени рафали, такође на две куће чији су власници Срби. Дан пре тога у северној Косовској Митровици одјекнуле су три експлозије. Две бомбе бачене су у Бошњачкој махали на зграду у коју су се уселили Срби, а у близини урушене зграде "Синдикат" експлодирала је плинска боца.

Живко и Милорад Дабижљевић, повратници у метохијско село Дрсник, на срећу нису били у својим кућама када су изгореле. Председник српске општине Клина Свето Дабижљевић каже за Курир да је кућа Живка Дабижљевића у потпуности изгорела у пожару који је подметнут, док је дом Милорада Дабижљевића делимично оштећен.

- Спаљивање српских кућа усмерено је на протеривање и последњег Србина из Метохије - рекао је Дабижљевић. Са друге стране, у насељу Љуг у Истоку испаљена су два рафала из аутоматске пушке на кућу Драгољуба Буцовића док је у кући седело петоро људи, али срећом нико није настрадао. Поред домаћина, ту су били Ранко, Алекса и Драгица Љушић и Жарко Ђурић, представник српске заједнице у Љугу.

- Седео сам тик до прозора и први метак ми је прошао 20 центиметара од главе. Пао сам на земљу, а и остали су полегали на патос - каже Ђурић за Курир. Рафал је закачио и суседну кућу чији је власник Душан Мутавцић, али је кућа била празна. Прозори на кући Буцовића су уништени, а фасада изрешетана. У кућу је улетело укупно 13 метака. Албански КПС није реаговао одмах, већ тек пошто му је упућен други позив. На срећу, жртва није било ни прексиноћ у Митровици, приликом експлозије плинске боце и две бомбе.

Антрфиле:

Март месец насиља

Председник СНВ северне Митровице Небојша Јовић сигуран је да починиоци неће бити откривени, "као што ниједан починилац није пронађен од 1999. године до данас". Он је нагласио да треба вратити Унмик, јер је Еулекс још неефикаснији у заштити Срба.

- **Насиље Албанаца се по правилу интензивира у марту. Чак су неки албански политичари запретили насиљем.** Градоначелник јужне Митровице и бивши премијер Бајрам Реџепа рекао је да су Албанци на измаку стрпљења и да ће се сигурно вратити у насеље Брђани у северној Митровици, без обзира на последице. Ми немамо ништа против повратка Албанаца, али и Срби морају да се врате на своја огњишта. У јужној Митровици нема ниједног Србина - подсећа Јовић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 16.03.2009. год

“КАСАРНА“ МОРА ДА СЕ СЕЛИ
Вечерње Новости, 16.03.2009; Страна: 19

ОВЕ ГОДИНЕ У ПЕТРОВЦУ НА МЛАВИ ГРАДИ СЕ 20 СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛЕ И СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНЕ

Од 600 избеглих, у колективном центру данас живи 230 људи. Сутра темељац

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У Петровцу на Млави у уторак почиње изградња стамбене зграде за смештај избеглих, расељених и социјално угрожених, која ће бити завршена до 31. септембра ове године. Радове изводи ГП „Неимар“ из Александровца, а финансира их хуманитарна организација из Швајцарске „Хаусинг центар“. Зграда ће бити подигнута у непосредној близини колективног избегличког центра „Касарна“. Локална самоуправа бесплатно уступа земљиште и комплетну инфраструктуру.

- Избеглицама из колективног центра намењено је 16 станова, а четири социјално угроженим породицама са територије општине Петровац. Десет станова имаће површину од 22 до 25 квадрата, осам 30 квадрата, а два стана 40 квадратних метара - рекла је Бранислава Живковић, представник хуманитарне организације „Хаусинг центар“, приликом потписивања Меморандума о градњи. У петровачкој општини сместило се око 1.200 избеглица, највише из Хрватске, пристиглих након акције „Олуја“. Половина је нашла приватни смештај, док су остали остали у старој петровачкој касарни. Од 600 особа, данас у овим објектима живи 230. Колективни центар ускоро ће морати да се затвори па ће један број породица добити станове. Прва зграда, усељена 2007. године, има 44 стана просечне површине 40 квадрата. Њену изградњу, у коју је уложено 630.000 евра, реализовала је немачка хуманитарна организација „Хелп“, уз помоћ ЕУ, док је локална самоуправа бесплатно уступила земљиште.

Антрфиле:

ГРАДЊА КУЋА

ОСИМ зидања станова, избеглицама се додељују земљиште и грађевински материјал за градњу кућа. До сада су додељени плацеви за седам избегличких породица, док су четири добиле пакете грађевинског материјала, за градњу већ почетих кућа.

ПУПОВАЦ: ПРИЧА О ВЕЛИКОЈ СРБИЈИ ДАНАС ШТЕТИ САМО СРС

Борба, 16.03.2009; Страна: 1

Милорад Пуповац, један од лидера СДСС-а и заступник у Сабору Хрватске. За Србију и Хрватску битан је споразум о европској перспективи

Хрватски премијер Иво Санадер требало би у петак да дође у Београд. **Шта очекујете од те посете?**

Највише очекујем да се разговара о повратку избеглица и положају Срба у Хрватској.

Које дарове Санадер носи Србији, а које очекује да ће добити?

Нисам детаљно упућен у садржај најављених разговора, нити имам овлашћења да причам о томе, али могу да кажем да би за обе државе била корисна нека врста споразума о европској перспективи и одговорности за ту перспективу у регији.

Очекујем, пре свега, да ће Санадерова посета допринети нормализацији односа двеју земаља, а поред европских интеграција најбитнија је сарадња на пољу правосудја и полиције, а затим на пољу културе, образовања и локалне самоуправе. Има ли истине у томе да Санадер не жели да се сретне с Вуком Јеремићем? Не знам ништа о томе. Није ми познато ни да су се неки хрватски медији бавили тим питањем, како се причало ових дана.

Како доживљавате обновљену причу функционера Српске радикалне странке о Великој Србији и линији Карлобаг-Вировитица?

Крајем осамдесетих и почетком деведесетих овакви говори су били на штету Срба, али данас штете само радикалима.

ОЦУ МИС ОРЕГОНА ПРЕТИ ДЕПОРТАЦИЈА

Ало!, 16.03.2009; Страна: 3

Миленко Крстић (52), чија је ћерка Данијела (24) у јуну прошле године изабрана за мис америчке савезне државе Орегон, сумњичи се да је варао приликом подношења захтева за добијање америчког држављанства.

Како наводе амерички медији, Крстић је био члан јединице српске војске која је 1995. године, током рата у Босни, убијала ненаоружане муслимане. Крстићев адвокат Кристофер Шац изјавио је да његов клијент „није кандидат за ратног злочинца“. Прошле недеље Апелациони суд је одбацио Миленкову жалбу, коју је поднео 2007. године, вративши случај суду у Портланду. Иначе, у САД се води још доста случајева против босанских Срба, на основу података Хашког трибунала. У Миленковом случају, државни тужилац тврди да је он приликом аплицирања за избеглички статус и зелену карту прећутао да је био припадник зворничке бригаде, која се сумњичи за злочине у Сребреници, а Шац тврди да Крстић у то време није био ни близу Сребренице, као и да је пре рата имао репутацију миротворца. Како је Шац изјавио, читава породица је избеумљена због могућности да колективно буду протерани из САД. Лори Денкерс, портпарол Имиграционе канцеларије у Сијетлу, није желела да коментарише ове наводе, али је објаснила да чланови породице, ако докажу да нису умешани у превару, могу да остану у САД. Због свега тога, Шац је најавио жалбу Врховном суду САД. Миленко живи у месту Бивертон са супругом и има две ћерке, а Данијела је прва мис Орегона која је рођена у иностранству. Данијела би као мис Орегона ове године требало да учествује у избору за мис САД. Наравно, уколико и њу не протерају у истом пакету.

PRESS CLIPPING

Уторак 17.03.2009. год

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, 17.03.2009; Страна: 18

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У Петровцу на Млави данас почиње градња зграде за смештај избеглих и социјално угрожених породица, која ће бити завршена до 31. септембра ове године. Радове финансира „Хаусинг центар“, хуманитарна организација из Швајцарске. Зграда ће бити подигнута у близини избегличког центра „Касарна“, у ширем центру града. Избеглицама ће бити намењено 16 станова, а четири социјално угроженим породицама из општине Петровац.

ОБЕЗБЕДИТЕ ЖИВОТ НА КОСОВУ!

Курир, 17.03.2009; Страна: 2

БЕОГРАД - Председник Србије Борис Тадић позвао је представнике цивилне мисије Уједињених нација и мисије Еулекс да на Косову и Метохији успоставе владавину права и обезбеде миран живот за све житеље јужне покрајине.

- Пет година после погрома над Србима, који се догодио 17. марта 2004. године, на Косову и Метохији још нема безбедности, слободе кретања, правде, струје, воде, нити поштовања основних цивилизацијских норми - навео је Тадић. Он је подсетио да је "мартовско насиље албанских екстремиста" однело 19 живота, рањено је 950 људи, из својих домова протерано је више од 4.000 Срба, уништено 900 кућа, спаљено и минирано 35 хришћанских светиња, међу којима и споменици културе од непроцењиве вредности из 14. и 16. века.

- Ни после пет година, кривци за ово организовано насиље нису кажњени - указао је председник Србије. Тадић је позвао представнике Унмика и Еулекса да обезбеде да правда буде доступна свим становницима Косова и Метохије, без обзира на етничку или верску припадност.

- Сви злочини морају бити истражени и процесуирани. Сваки злочинац се мора наћи пред праведним и непристрасним судом. Од међународних мисија очекујемо да истраже злочине, успоставе владавину права и обезбеде миран живот у покрајини, а не да ослобађају починиоце злочина. Србија никада неће признати нелегалну независност Косова и Метохије - поновио је Тадић и додао да ће Србија свој интегритет бранити мирним, дипломатским и правним средствима у међународним институцијама, а од УН очекује да испуне свој мандат управљања у јужној српској покрајини.

ЦВЕТКОВИЋ: ОДЛУЧНИ СМО У ОДБРАНИ ТЕРИТОРИЈАЛНОГ ИНТЕГРИТЕТА

Политика, 17.03.2009; Страна: А7

Поводом петогодишњице мартовског погрома над Србима, председник Владе Републике Србије Мирко Цветковић позвао је Уједињене нације, под чијим је протекторатом Косово и Метохија, да осигурају живот без страха у јужној српској покрајини, да успоставе владавину права и починиоце свих злочина изведу пред лице правде.

„Влада Србије очекује од Унмика и Еулекса да обезбеде услове за повратак више од две стотине хиљада расељених, да омогуће да се врати узурпирана имовина и помогну у обнови порушених домова и споменика културе. Влада Србије, одлучна у одбрани свог територијалног интегритета, никада неће признати виртуелну косовску независност и за своје циљеве ће се борити дипломатским и правним средствима у међународним институцијама”, навео је премијер Цветковић.

И ПОВРАТНИЦИ ТРАЖЕ ПОСАО

Политика, 17.03.2009; Страна: А12

Све већем броју незапослених у Србији, у овој години ће се „придружити” и око 50.000 наших грађана из земаља Европе, који ће бити приморани да се врате у земљу. Тако ће светска економска криза, која већ негативно утиче на број запослених и у развијеним земљама, натерати људе из Србије који су својевремено „трбухом за крухом” напустили земљу, да се у њу врате.

– То ће знатно пореметити примену предвиђене стратегије запошљавања – истакла је Љиљана Џувер, помоћник министра економије и регионалног развоја, и додала да је национални циљ радна ангажованост 60 одсто расељених лица, припремање одговарајућих услова и мера да они буду запослени и одређивање приоритета. „Тржиште рада и стратегија запошљавања” била је тема јучерашњег другог заседања Радне групе за Социјални дијалог у Скупштини Србије. Запошљавање тешко запошљивих категорија становништва (Роми, избегла и расељена лица, лица са инвалидитетом, лица са радним стажом који им још не обезбеђује пензију) биће тема и наредна два скупа ове радне групе, НСЗ, стручњака и социолога. Усвојена Национална стратегија за запошљавање од 2005. до 2010, у којој ће посебно бити важна ова година „преживљавања”, предвиђа и помоћ развоју предузетништва, помоћ у тражења посла и у смањењу регионалних разлика.

ГОРЕ ЈЕ НЕГО ПРЕ ПЕТ ГОДИНА

Ало!, 17.03.2009; Страна: 3

СРБИ СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ НА ГОДИШЊИЦУ МАРТОВСКОГ ПОГРОМА ПОРУЧУЈУ

Пет година после мартовског погрома, Срби са Косова дочекују данашњи дан у страху и уз притиске који их терају да се селе из покрајине. Пре пет година то је било брутално

насиље, а данас су то несташнице струје и воде, које само што не изазову хуманитарну катастрофу. Љубомир Станојковић из Шилова каже да му је после 16 дана без струје овај 17. март скоро гори од оног пре пет година.

- Протестовали смо, полиција нас је тукла, ето како дочекујемо 17. март. Ово је насиље, али на други начин, људи су јако напети и нервозни јер немају основних услова за живот. Пре пет година Шилово је било једино место у овом крају на које је кренуло једно 2.000 екстремиста. Било је страшно и било смо јако уплашени, али верујте ми да нам није ништа лакше. Живим са супругом, два сина и мајком и тешко ми је да гледам да се и даље муче, а немоћан сам да помогнем - прича Љубомир. **У неким селима косовског поморавља и средишњег дела Космета нема ни воде, па су Срби у страху од глади и епидемија. Осим без залиха хране, неколико хиљада житеља овог подручја остало је и без чисте воде и могућности адекватног лечења. У погрому од 17. марта 2004. на Космету страдало је 19 особа, претучене су и тешко повређене 954 особе, из својих кућа протерано је 4.012 Срба, седам српских села је уништено, а запаљена је 561 српска кућа. Запаљено је и 35 православних цркава и манастира, чиме је број уништених светиња од јуна 1999. до тада повећан на око 150.** Као повод за ерупцију насиља искоришћена је вест за коју се испоставило да је лажна - да су за давање у реци албанских дечака из села Чабра на северу Косова криви Срби. Неколико дана после насиља слика је преокренута и свет је осудио прогон Срба са КиМ. Реакција на косовске догађаје била је ескалација нереда у градовима у Србији. У Београду и Нишу запаљене су цамије, а у Новом Саду оштећена је зграда Исламске верске заједнице. Четири године од ноћи у којој су косовски Срби и остали неалбанци доживели своју Кристалну ноћ, Косово је прогласило независност, али не може се рећи да Срби живе безбрижније, а само незнатан број прогнаних Срба и Рома вратио се на своја огњишта.

Антрфиле:

СПЦ: Погром је био наставак бомбардовања

Српска православна црква оценила је да је насиље над косовским Србима, 17. марта 2004. године, било „наставак бомбардовања НАТО пакта и незапамћеног прогона, насиља, убистава и рушења стотина светиња 1999. године на Косову и Метохији“. - Све се то догодило уз присуство међународних цивилних и војних снага, Унмика и Кфора. До данас нико није одговарао за то насиље и јавни злочин - наведено је у саопштењу СПЦ. У саопштењу је наглашено да је већина срушених храмова и манастира у рушевинама и да нестаје сваки траг њиховог постојања. Наводећи и увереност „да ће историјски ток ствари, као и безброј пута у прошлости људског рода, потврдити и овог пута да бог није у сили него у правди“, СПЦ је позивала на помен страдалима 17. марта у среду у 12 сати у Саборној цркви у Београду. Такође, у уторак 24. марта у 17 сати, на годишњицу почетка бомбардовања, у цркви светог Марка служиће се помен страдалима. Звоњавом звона у свим храмовима СПЦ у 18.45, 24. марта, биће означено време када је пала прва бомба.

ПОВРАТКА И МИРА И ДАЉЕ НЕМА

Данас, 17.03.2009; Страна: 3

Пет година од погрома над Србима на Косову и Метохији 17. марта 2004.

ТАДИЋ: Од међународних мисија очекујемо да истраже злочине, успоставе владавину права и обезбеде миран живот у Покрајини, а не да ослобађају починиоце злочина

Грачаница, Косовска Митровица, Београд - Поменима у Саборној цркви у Београду и у свим храмовима Епархије рашко-призренске данас ће у Србији бити обележена пета годишњица мартовског погрома над Србима на Косову и Метохији. Тим поводом Борис Тадић, председник Србије, позвао је представнике Унмика и Еулекса да „у складу са својим мандатом успоставе владавину права, обезбеде да правда буде доступна сваком становнику јужне покрајине, без обзира на етничку или верску припадност“, саопштено је из Тадићевог кабинета.

„Пет година после погрома над Србима на КиМ још нема безбедности, слободе кретања, правде, струје, воде, нити поштовања основних цивилизацијских норми“, истиче се у саопштењу. Наводећи трагичне последице мартовског погрома, Тадић указује да „ни после пет година кривци за ово организовано насиље нису кажњени. „Од међународних мисија очекујемо да истраже злочине, успоставе владавину права и обезбеде миран живот у Покрајини, а не да ослобађају починиоце злочина“, нагласио је председник Србије.

Мирко Цветковић, премијер Србије, позвао је јуче УН, под чијим је протекторатом КиМ, да осигурају живот без страха у јужној српској покрајини. У писаној изјави достављеној медијима Цветковић је истакао да „Влада очекује од Унмика и Еулекса да обезбеде услове за повратак преко две стотине хиљада расељених, да омогуће да се врати узурпирана имовина и помогну у обнови порушених домова и споменика културе“.

Горан Богдановић, министар за КиМ, оценио је јуче да насиље 17. марта 2004. представља највећи неуспех међународне заједнице од њеног доласка 1999. Како је Данасу речено у Владиным изворима, Богдановић би требало да присуствује помену, који ће данас у подне у Саборној београдској цркви служити заменик председавајућег Светог архијерејског синода СПЦ митрополит црногорско-приморски Амфилохије са члановима црквене владе.

Марко Јакшић, потпредсеник Скупштине заједнице општина АП КиМ, изјавио је за Данас да осим полагања цвећа на месту где је у прошлогодишњим сукобима Срба са међународним снагама 17. марта у северном делу Косовске Митровице погинуо украјински припадник Унмик полиције, српске институције неће посебно обележавати петогодишњицу мартовског погрома. Он наводи да ће СНВ северног КиМ и Скупштина зеднице општина 24. марта организовати Марш мира од Косовске Митровице до Звечана.

Насиље које од 17. до 19. марта 2004. извршено над српским народом и црквом „у присуству међународних цивилних и војних снага - Унмика и Кфора, било је наставак бомбардовања НАТО и незапамћеног прогона, насиља, убистава и рушења стотина светиња 1999. на КиМ“, оценила је јуче СПЦ. У саопштењу из Канцеларије Синода истиче се да је „један број држава у међувремену, супротно одлукама СБ УН, прихватио албанску једнострано проглашену ‘независност’ Косова, чиме су извршени злочини и насиље не само остали без казне, него су и награђени сакаћењем једне међународно признате државе, чланице УН, супротно свим међународним конвенцијама и загарантованим правима држава и народа“.

Повод за дводневно мартовско насиље над косовским Србима од 17. до 19. марта 2004. били су извештаји косовских медија на албанском језику и неких светских агенција о нестанку тројице албанских дечака из села Чабра код Зубиног Потока, за чије даљење у реци Ибар су окривили Србе. Истрага Унмика негирала је њихове тврдње. Демонстрације косовских Албанаца због смрти дечака у јужном делу Косовске

Митровице претвориле су се у оружани напад на Србе у северном делу града. За неколико сати насиље над Србима проширило се на цело КиМ, а највећи сукоби били су у северном делу Косовске Митровице и Чаглавици код Приштине. Према званичним подацима, у највећем таласу насиља на КиМ од увођења протектората УН убијено је 19 особа - осам Срба и 11 Албанаца, а према незваничним наводима било је и несталих. Повређено је 954 Албанца, Срба и припадника Мисије УН на КиМ. Седам српских села збрисано је са земље, а 4.012 Срба протерано је из својих домова - интерно су расељени у друге делове КиМ или на територију централне Србије. Уништено је и запаљено 800 српских кућа и 35 православних црква и манастира, укључујући и средњовековне богомоље.

У протестима који су због насиља на КиМ одржани у градовима централне Србије у ноћи између 17. и 18. марта у Београду је запаљена Бајракли, а у Нишу Ислам-агина џамија. У сукобима полиције и демонстраната повређено је више десетина особа. Због учешћа у мартовском насиљу над Србима, које су одмах осудили СБ УН, САД, НАТО, ЕУ и Руска Федерација, оптужени су КПС, косовске институције, као и Рамуш Хадинај, бивши комадант ОВК, бивши премијер Косова, председник Алијансе за будућност Косова, кога је Хашки суд ослободио оптужби. Истрага о умешаности у мартовско насиље у косовским институцијама није спроведена. Према подацима КПС у прекршајним и кривичним поступцима кажњено је 266 особа. **Драган Велић, координатор за КиМ Комесаријата за избеглице Владе Србије, каже за Данас да је „већина прогнаних Срба у мартовском погрому 2004, остала на КиМ и живи у колективним центрима или приватно. Велић тврди да озбиљан повратак у места у којима су живели за ових пет година није спроведен. Обнова порушених црква и манастира иде на два „колосека“ - на једној ради Епархија рашко-призренска уз помоћ државе, на другој СЕ у сарадњи са косовским институцијама и Синодом СПЦ. Средином септембра 2008. између Комсије Синода СПЦ и Канцеларије Европске комисије у Приштини извршена је примопредаја више црквених објеката у Призрену, Пећи, Истоку, Приштини, Вучитрну и Подујеву. Обновом српских светиња на КиМ намерава да се бави и Унеско, преговори су у току.**

- Обнова на којој Епархија ради у сарадњи са државом је по обиму мала, али је часна и одржива. Обновљени су манастири Девич, Зочиште, Свети архангели, црква у Осојану. У њима постоји живот, монаси, богослужења. Обнова новцем СЕ уз помоћ Албанаца, а по благослову Синода СПЦ, досад је била неуспешна. У припреми је извештај стручне комисије која треба да провери шта је урађено, мада се зна да ниједна од тих црква није потпуно обновљена и спремна за пуштање у живот - каже за Данас епископ рашко-призренски Артемије (Радосављевић), који ће помен пострадалих Србима данас служити у манастиру светих Врача код Лешка. Владика упозорава да су услови за живот Срба на КиМ погоршавају сваког дана, од ометања достављања хуманитарне помоћи до искључења струје и воде. Према његовим речима, „све је више села угрожено, не само Шигово и Прилужје, него цело КиМ“.

Душан Јањић из Форума за етничке односе сматра да је „17. март 2004. убрзао дискредитацију Унмика и решавање статусног питања, па се због страха међународне заједнице од пораза насиље показало као функционално јер је престало да се прича о испуњавању стандарда пре статуса“. **Јањић каже за Данас да је мартовско насиље истовремено показало да „Београд нема одговоре за проблеме на КиМ, јер није успео да искористи месеце после погрома током којих је међународна заједница била критична према Албанцима“.** Упитан како коментарише да годишњице мартовског погрома обележава само СПЦ, али не и држава, Јањић објашњава да „власт ћути јер зна да је 17. март 2004. био почетак краја њене политике на КиМ“.

Антрфиле:
ДСС: Показна вежба

ДСС истиче да је, пет година од „погрома и прогона Срба са КиМ“, међународна заједница мало учинила на санирању штете, починиоци су углавном остали некажњени, а напади на српско становништво не престају. „У ових недељу дана, низ догађаја показује да је 17. март био само показна вежба и да ће терор над Србима бити настављен“, рекао је портпарол ДСС Андреја Младеновић на јучерашњој конференцији за новинаре. Наводећи да косовски Албанци, уз подршку дела међународне заједнице, очигледно желе да протерају преостале Србе, Младеновић је додао да „вишедневна искључења струје представљају посебан вид притиска“.

Патријарх Кирил брине за православно наслеђе

Москва - Уочи пете годишњице мартовских погрома на КиМ патријарх московски и све Русије Кирил упутио је писмо председнику Парламентарне скупштине Савета Европе Луису Марији де Пучу и генералном директору Унеска Коићури Мацури у коме је позвао на подршку жртвама, успостављање праведности и давање наде људима на косовској земљи Србије, преносе руски медији. Он оцењује да „једнострано проглашење независности КиМ није допринело побољшању ситуације, већ, напротив, замрзнуло позитивне процесе региону“ и истиче да у „Руској православној цркви постоји велика забринутост да ће садашњи курс администрације КиМ и пасивна позиција међународних снага као крајњи резултат довести до нестанка православног наслеђа у тој покрајини“.

РАНЕ ЈОШ НИСУ ЗАЦЕЛИЛЕ

Глас Јавности, 17.03.2009; Страна: 4

Писмо патријарха московског и све Русије Кирила председнику ПС СЕ и генералном директору Унеска

Уочи пете годишњице мартовских погрома на Косову и Метохији, патријарх московски и све Русије Кирил упутио је писмо председнику Парламентарне скупштине Савета Европе (ПС СЕ) Луису Марији де Пучу и генералном директору Унеска Коићури Мацури, у коме је позвао на подршку жртвама, успостављање праведности и давање наде људима на косовској земљи Србије, пренели су јуче руски медији.

„Обраћам се Вама и ПС СЕ са позивом да подигнете свој глас да се подрже несрећне жртве злодела, да учините све могуће да би се успоставила праведност и унесе нада у срца људи на косовској земљи Србије“, наведено је у писму Де Пучу. Подсећајући да се данас навршава пет година од трагичних догађаја на Косову и Метохији, када су националистички албански екстремисти почели антисрпске погроме који су довели до масовног кршења људских права, стотина жртава, таласа избеглица и рушења десетина цркава и манастира у покрајини, Кирил је рекао да ране у тим „варварским догађајима у срцу модерне Европе“ до данас нису зарасле.

„И даље Срби немају право да се врате на своју земљи и на своја огњишта. Још увек се у руинама налазе верски споменици светског значаја“, истакао је поглавар Руске православне цркве. Он је навео споменике под заштитом Унеска - цркву Богородице Љевишке, манастир Светих архангела и манастир Козме и Дамјана у

Зочишту из 14. века, манастир Девич из 11. века, цркву Великомученика Георгија из 15. века, цркву Светитеља Николе у Бијелом Пољу из 19. века, цркву Светог Николе у Приштини, епископски двор у Призрену и семинар Светих Кирила и Методија. Пошто је подсетио да је, према подацима СПЦ, у време присуства међународних мировних снага страдало више од сто цркава, Кирил је нагласио да, „нажалост, међународне организације нису могле да осигурају њихову заштиту и предузму довољно активна дејства за обнову срушених светиња и осигурање враћања Срба у њихове куће“.

Обраћајући се председнику ПС СЕ, Кирил је позитивно оценио програме СЕ за обнову дела срушених светиња, али је указао да размере рушења захтевају још веће напоре целог цивилизованог света.

„Нарочита пажња међународних организација које се опиру у својој делатности на принципе људских права неопходна је хиљадама избеглих и привремено расељених. Њихова права на повратак кући и безбедност и даље нису гарантовани“, истакао је руски патријарх.

У писму Мацури, Кирил је позитивно оценио напоре које је предузимао и предузима Унеско у обнови срушених манастира и цркава на Косову и Метохији и подржао спремност руководства Русије и других земаља да у томе сарађују са организацијом УН.

При том је указао да је неопходно активирање усаглашених активности међународне заједнице да би се осигурало очување јединственог духовног и културног наслеђа на Косову и Метохији, пренело је Одељење РПЦ за спољне црквене везе.

Антрфиле:

Замрзнути позитивни процеси

„Једнострано проглашење независности (Косова) није допринело побољшању ситуације, већ, напротив, замрзнуло је позитивне процесе у том региону“, истакао је руски патријарх и додао да се настављају провокације екстремиста на преостале манастире и цркве које функционишу. Ниво њихове заштићености, о којој брину мировне снаге, изузетно је смањен, а зоне безбедности око њих нису створене, навео је Кирил.

„У Руској православној цркви постоји велика забринутост да ће садашњи курс администрације Косова и Метохије и пасивна позиција међународних снага као крајњи резултат довести до нестанка православног наслеђа у тој покрајини“, упозорио је руски патријарх, истичући да је неопходно да се гарантује повратак хиљадама избеглих и привремено расељених и њихова безбедност.

PRESS CLIPPING

Среда 18.03.2009. год

НИКО НИЈЕ ОДГОВАРАО ЗА ЗЛОЧИН

Куир, 18.03.2009; Страна: 2

БЕОГРАД - Протекло је пет година од погрома извршеног над српским православним живљем и православним светињама на Косову и Метохији, када су албански терористи прогнали више од четири хиљаде Срба са њихових вековних огњишта, уништено стотине домова, срушено преко тридесет цркава, пале нове невине жртве, саопштила је СПЦ. Све се то догодило уз присуство међународних цивилних и војних снага, Унмика и Кфора и до данас нико није одговарао за то насиље и јавни злочин, констатује Српска православна црква.

- А све је то, у ствари, наставак НАТО бомбардовања и незапамћеног прогона, насиља, убистава и рушења стотина светиња 1999. године на Косову и Метохији, стоји у саопштењу СПЦ.

НАШЛИ УТОЧИШТЕ

Вечерње Новости, 18.03.2009; Страна: 41

ПРОГНАНА ПОРОДИЦА СТАНИШИЋ ДОБИЛА ДОМ

Изградњу куће за Тијану и њену децу омогућио директор Драган Радаковић

ПОСЛЕ невољног напуштања куће и одласка са Косова, породицу Станишић поново је, прошле године, погодила трагедија. Сада једногодишњи Вељко, имао је свега три месеца, а његова сестра Јелена три године, када им је погинуо отац Дејан. На радном месту.

Трагична смрт супруга, јединог хранитеља, затекла је Тијану Станишић (26) и децу у изнајмљеном собичку у Лазаревцу, готово без ичега. **Захваљујући Фонду хуманости “Новости” и Драгану Радаковићу, директору ЈП “Површински копови Обилић”, трочлана породица Станишић данас живи у својој кући. Нова двоспратница од 130 квадратних метара, подигнута је у Великом Пољу, код Обреновца, на плацу који Станишићи имају одраније и на којем су и сами планирали да саграде дом.** Планове је успорила немаштина, а прекинула изненадна смрт главе породице. Ипак, веру у боље сутра повратио је Драган Радаковић, директор предузећа у којем је Дејан био запослен.

- Сазнање да имате свој кров над главом, нарочито због деце, много значи - каже Тијана. - Нисам имала прилику да упознам директора Радаковића, али овим путем желим да му се дубоко захвалим за све што је учинио за моју децу и мене. Бол траје, али се колико-толико лакше подноси када не стрепите да ћете са децом осванути под ведрим небом. Кућни праг, Станишићи су прешли око Нове године. Радници, Дејанове колеге са Косова, изградили су је за два месеца. Кажу врло квалитетно, што се и види.

Нису ни у чему жалили. И сада су тројица тамо, остало им да заврше ограду и још по неку ситницу. У кући је све ново, а топлини дома доприноси врелина која се шири из отворене рерне на “смедеревцу”. Дневни боравак са кухињом и трпезаријом довољно је велики за игру Јелене и Вељка, коју повремено прекине одлутали поглед ка слици покојног оца. Дечак је мали, па га не памти, али Јеца га спомиње сваког дана. И, чека да се врати с посла.

Антрфиле:
ДОБИЛА И ПОСАО

ДИРЕКТОР ЈП ”Површински копови Обилић” осим што је помогао изградњу куће Станишићима, обезбедио је и радно место за Тијану. Пошто су деца мала, она тренутно не ради, већ прима 60 одсто плате. Такође, преко синдиката предузећа биће им обезбеђен намештај, док ће се Фонд хуманости ”Новости” побринути да добију и гардеробу: одећу, обућу, као и играчке.

ЖИРО И ДЕВИЗНИ РАЧУН

СВИ који желе да помогну деци чији родитељи нису у могућности да им плате лек, операцију, набаве ортопедско помагало, санитарски материјал, своје прилоге могу да уплаћују на жиро-рачун 205-5621-06, а у наставку колоне да упишу бројеве 10005716259, Фонд хуманости ”Вечерњих новости”, Трг Николе Пашића 7, Београд. Донатори из иностранства могу своје прилоге да шаљу на девизни рачун: 5443-175-42966, код ”Комерцијалне банке” а. д., Светог Саве 14, Београд.

КАКО СУ ПОТРОШЕНЕ 222.000 ЕВРА?

Данас, 18.03.2009; Страна: 21

Злоупотребе у изградњи насеља за расељене Роме код Новог Пазара

Нови Пазар - Градско веће Новог Пазара дало је налог начелнику Одељења за друштвене делатности да поднесе кривичне пријаве против лица која су учествовала у махинацијама у изградњи ромског насеља у селу Вржогрнци и расподели станова за избегла лица у насељу Шестово у овом граду. Налог је дат након разматрања извештаја који је урадила Комисија за испитивање рада Повереништва комесаријата за избегла и расељена лица у Новом Пазару.

Полазна информација био је извештај који је УНХЦР-у доставио бивши помоћник повереника за избеглице Едиб Угљанин у којем пише да су у изградњу ромског насеља уложене 222.000 евра - 100.000 за земљиште, 2.000 за израду пројектне документације и 120.000 евра за комплетне грађевинске радове. Бивши председник општине Нови Пазар и шеф канцеларије УНХЦР усмено су се договорили да новопазарска општина обезбеди адекватну локацију и изгради пројекат насеља за Роме, који су били настањени у самом граду, а УНХЦР да донира 30 контејнера када локација буде потпуно инфраструктурно сређена.

Уговором о размени непокретности између општине и Родољуба Васовића, власника парцела, обезбеђена је парцела од 85 ари, тако да се 40 ари плати по цени од 800 евра по ару, а 45 ари да се замени за три парцеле у насељу Шестово. Комисија коју је формирала градска влада, на основу документације Одељења за

финансије, утврдила је да је за армирање и бетонирање платоа за контејнере плаћено 2.100.000 динара или по садашњем курсу 22.105 евра, за земљане радове (равнање терена и насипање шута и тампона) потрошено 2,4 милиона динара (25.260 евра) и за изградњу канализационе мреже 931.000 динара (9.800 евра). За земљиште је од 2.556.000 динара плаћено 1.640.000 динара. Преосталих 916.000 а динара је спорно. Земљиште није преведено у општинску имовину јер је једна парцела спорна будући да се води на пет различитих власника. За 40 ари Васовићу је требало да буду исплаћене 32.000 евра у динарској противвредности у четири једнаке месечне рате. Власник је био обавезан да спорну парцелу у катастру непокретности преведе на своје име у року од 120 дана, у супротном „неће му бити исплаћена последња месечна рата“. Уговор су у Општинском суду, у фебруару 2007. године, потписали Мехдија Жупљанин, тадашњи јавни правобранилац, и Родољуб Васовић, власник парцела. Комисија је утврдила и да је дошло до злоупотребе станова изграђених за избегла лица. Дански савет за избеглице финансирао је изградњу 10 станова у насељу Шестово. Осам станова намењено је избеглим лицима и два локалном сиромашном становништву. Без ичије дозволе и на тој згради изграђена су још три стана, од којих два имају 55 и 56 квадратних метара „што превазилази норме социјалног становања Данског савета“. Ко је финансирао изградњу та три стана, није познато.

Антрфиле:

Одустајање иностраног донатора

Услови за уређење ромског насеља, у којем се налази четрдесетак породица, нису испуњени. Иностран донатор је одустао од постављања контејнера, а уместо уређеног насеља подигнуто је још једно дивље без елементарних услова за живот. Бивши помоћник повереника је од УНХЦР затражио да финансира електрификацију, изградњу канализационе мреже и довођење воде за пиће и за то је било потребно скоро 27 милиона динара. Повереништво нема одлуку нити уговор о формирању тог насеља, нема одлуке о куповини земљишта, нити о почетку насељавања без контејнера. Између становника овог насеља, домицилних Рома и осталог локалног становништва чести су конфликти. Комисија је утврдила да многи од насељених Рома имају решено стамбено питање у Суботици, Нишу, Новом Саду и Пријепољу, да овде бораве по потреби и да се између њих обавља продаја и замена места становања.

ОБЕЗБЕДИТИ НОРМАЛАН ЖИВОТ

Данас, 18.03.2009; Страна: 4

Обележена петогодишњица мартовског насиља на Косову и Метохији

Београд - Пета годишњица мартовског погрома над косовским Србима обележена је јуче у Београду и у српским срединама на Косову. Помену у Саборној цркви, који је служио заменик председавајућег Светог архијерејског синода митрополит црногорско-приморски Амфилохије са више архијереја СПЦ, присуствовали су и председник Србије Борис Тадић, министри за КиМ и вера Горан Богдановић и Богољуб Шијаковић, као и врх Демокрстке странке Србије с Војиславом Коштуницом на челу. Парастоси су јуче служени и у свим храмовима Епархије рашко-призренске. У северном делу Косовске Митровице, после молитве у цркви светог Димитрија,

делегација општина Косовско-митровачког округа и Српског националног већа северног КиМ положила је цвеће на споменик жртвама терора у знак сећање на погунуле у мартовском погрому 2004. и прошлогодишњим сукобима са међународним снагама у којима су погинули Боривоје Спасојевић и полицајац УН-а Јан Тучев. После молитве за душе „невино пострадалих у Ватроломејској ноћи на 17. марта 2004, као и последњих десет година на КиМ“, митрополит Амфилохије се у беседи на парастосу у Саборној цркви помолио да „Господ подари разум свима у чијим је рукама судбина свих држава, да се зло које се догодило српском народу више никада и нигде не понови“. Он је упозорио да „противзаконито проглашење КиМ независном државом представља услов да се зло и злочини тамо почињени последњих 10 година наставе“.

Митрополит Амфилохије је апеловао на Србе да остану на КиМ. Позив Србима да не напуштају Косово јуче су упутили и актуелни и бивши ресорни министри Горан Богдановић и Слободан Самарцић. Богдановић је поручио да ће „држава Србија учинит све да економски ојача српску заједницу на КиМ и да јој, у сарадњи с међународном заједницом, обезбеди слободу, безбедност и правду“.

- Влада Србије чини све и апелује на међународну заједницу, пре свега на Унмик и Еулекс, да учине додатне напоре да починиоци злодела 17. марта 2004. буду адекватно санкционисати, као и да Србима на КиМ омогуће достојан, миран и безбедан живот - рекао је Богдановић. Слободан Самарцић, потпредседник ДСС-а, изјавио је да „косовски Срби на КиМ, иако имају најтежи живот од свих људи на планети Земљи, морају опстати и остати на КиМ, а у томе им највише мора помоћи држава Србија“. Самарцић је истакао да „пасиван и рутиниран однос државе према проблему косовских Срба може да буде последњи ударац српском народу и славној српској историји на КиМ“.

Принц Александар Карађорђевић апеловао је јуче да се „никада не заборави трагичан исход аката неконтролисане мржње, етничког насиља и равнодушности снага које су себи узеле за право и дале задатак да на КиМ штите људско достојанство, право и правду и споменике цивилизације“.

Антрфиле:

Институционална репресија над Србима

- У протеклих десет година Срби на КиМ и држава Србија прошли су кроз три тешке фазе. Повлачење српских институција 1999. имало је за последицу промену етничке и културолошке матрице Косова, јер су припадници ОВК протерали српску хришћанску заједницу и порушили 110 цркава и манастира. У тој првој фази извршено је етничко чишћење Срба из свих градова, што је вид урбане фашизације КиМ. У другој фази 17. марта 2004. под првом институционалном, легалном косовском владом имали смо наставак тог етничког чишћења, на чијем су се удару нашли преостали мултиетнички цепови на КиМ. Трећа фаза почела је проглашањем једностране једнонационалне независности КиМ, у којој је највеће достигнуће међународне заједнице да нема новог исељавања Срба, иако смо под страховитим притиском и институционалном репресијом - оцењује за Данас Рада Трајковић, председница Извршног одбора СНВ КиМ.

Рада Трајковић сматра да власт у Београду прави велику грешку зато што подржава и контактира најразличитије српске „политике“ на Косову, од оне најрадикалније, која искључује сваки заједнички живот са Албанцима, до оних Срба који учествују у независним косовским институцијама и раде на асимилацији, а да Београд при том „отворено не подржава оне који су за опстанак Срба на целом КиМ. „Државни званичници само вербално инсистирају на очувању суверенитета и територијалног

интегритета, а превиђају да је сада веома важно сачувати Србе на целом Косову“, сматра Рада Трајковић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 19.03.2009. год

ХРВАТСКА КУПУЈЕ СТАНОВЕ ЗА СРБЕ

Дневник, 19.03.2009; Страна: 21

ЗАГРЕБ: Хрватска ће до краја ове године за избегле Србе, бивше носиоце станарског права који су поднели захтев за стамбено збрињавање, купити 2.144 стана, пише у јучерашњем броју сплитски лист "Слободна Далмација" позивајући се на податке из министарства регионалног развоја, шумарства и водопривреде. Држава ће за оне Србе чији су захтеви позитивно решени купити станове преко државне Агенције за правни промет и посредовање некретности - ма. У министарству истичу да је у току интензивно спровођење свих активности прописаних Акционим планом за убрзано спровођење стамбеног збрињавања бивших носилаца станарског права који желе да се врате у Хрватску, преноси "Слободна Далмација".

Током 2008. на тржишту некретнина купљена су 454 стана, односно 30 више од планираног броја, док је у 2007. купљено 408 станова. Влада се обавезала да ће током ове године обезбедити стамбено збрињавање за преостале 2.144 породице бивших носилаца станарског права на подручју од посебног државног старања, чиме би се укупан број породица које су стамбено збринуте попео на око 8.400. Лист указује такође да држава дугује новац за трошкове станова, па тако за 40 станова у згради у карловачком кварту Дубовац, које је још 2007. године предала на коришћење српским повратницима - бившим носиоцима станарског права, већ готово две године не плаћа неке таксе чије се вредност попела на око 50.000 куна (око 6 . 6 0 0 евра). У министарству нису саопштили колико је укупан дуг државе, истичући само да ће рачуни бити плаћени.

Процењује се да је до 30.000 бивших носилаца станарског права остало без тог права, укинутог 1996. Њима је на инсистирање међународне заједнице и српских представника омогућено да се пријаве као корисници стамбеног збрињавања и да живе у кући или стану уз ниску најамнину, да новосаграђене станове купе по нешто повољнијим ценама или да после неког времена проведених у становима и кућама који нису новосаграђени могу да их откупе по повољнијим условима

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Глас Јавности, 19.03.2009; Страна: 14

БЛАЦЕ - У наредних 18 месеци у Блацу ће бити изграђено 12 станова за трајно збрињавање избеглих и социјално угрожених лица. Пројекат у оквиру програма „ИПА 2007“ финансира немачки донатор „АСБ“.

Према речима председника општине Блаце Небојше Милосављевића, ради се о веома значајном пројекту.

- Немачки донатор ће урадити пројектну документацију и финансирати изградњу, а општина је обезбедила локацију и све потребне дозволе. Ускоро ће бити отворен

конкурс за доделу поменутих станова, који су намењени за трајно збрињавање избеглих и социјално угрожених лица - каже Милосављевић.

ЗА СИРОМАШНЕ ЈЕВТИНИЈЕ

Политика, 19.03.2009; Страна: А12

Све општине у Београду и Србији ће у року од месец и по дана добити радње са нижим ценама за 15 основних прехранбених производа

Прва социјална продавница, у којој ће основне животне намирнице грађани моћи да набављају по знатно нижим ценама, биће отворена 25. марта у београдском Булевару краља Александра 532. Овакве продавнице у којима ће по повлашћеним ценама моћи да се набави и још 300 артикала, у наредних месец и по дана добиће и сви градови у Србији.

Већ до краја следеће недеље Београд ће добити још пет таквих продавница – на новобеоградској пијаци у Блоку 44, у објекту од 250 квадрата на Дорћолу, у Миријеву код стадиона (350 квадрата) и у Орловском насељу на Звездари. У наредних месец и по дана свака општина имаће своју продавницу.

– Идеју је могуће овако брзо реализовати јер су је подржала мала трговинска предузећа – каже Ранка Савић, председник Асоцијације слободних и независних синдиката (АСНС). – Првих пет продавница у Београду отвориће ТП „Јабука”, а према договору са Министарством трговине, с обзиром да ће се у пројекат укључити и Асоцијација малих трговина и Здрава алијанса, биће могуће у кратком року покрити целу земљу – каже наша саговорница. Како је рекла на јучерашњој конференцији за новинаре, то је прилика да се помогне и малим предузећима и становништву.

– Сва та предузећа имају већ изграђену инфраструктуру и продавнице, па је и то била добра прилика за њих да се поред великих ланаца супермаркета, врате на тржиште. Уз то, у сарадњи са Министарством финансија покушаћемо да смањимо или укинемо ПДВ за десет основних животних намирница – додаје Савићева. **Знатно ниже цене за чак 300 производа, за 20 одсто јефтиније него у „Метроу”, биће могуће јер су добављачи пристали да спусте марже на пет одсто. Њихов интерес је у томе што ће им се све исплаћивати у року до 30 дана, што у „Темпу” или „Меркатору” није случај. На питање како је могуће да се надлежно Министарство тако укључило у овај пројекат, наша саговорница каже:**

– Политичари су нам до сада причали бајке, доносили планове, мере... Ово је конкретна помоћ и феноменална идеја која је одушевила и министра Милосављевића. Зато ће следећег четвртка на седници владе бити усвојена и посебна уредба којом ће се прецизирати рад социјалних продавница. Осим тога, и Министарство рада је донело пакет мера у којем једна ставка управо предвиђа отварање таквих продавница – каже наша саговорница. Председница АСНС за „Политику” истиче „да је сигурна да ће продавнице имати огроман промет, а то најбоље показује праву слику Србије”.

– Сва министарства и влада подржали су без поговора нашу идеју. А како и не би када су синдикалци одрадили оно што је, у ствари, посао државе. Па, ми смо пронашли „Јабуку” а не влада. Као по правилу, они ће сигурно доћи да се сликају и свечано отворе продавнице – каже за наш лист Ранка Савић.

Антрфиле:

За запослене са минималцем, пензионере, незапослене, избегле и расељене

У социјалним продавницама основне животне намирнице (уље, шећер, со, брашно, хлеб, млеко, укупно 15 артикала, о чему ће се АСНС договорити са продајним ланцима) моћи ће да се купе по ценама нижим за 50 одсто. У њима ће моћи да купују радници са минималним зарадама, уз картице које ће им издавати синдикати у сарадњи са општинама. Затим пензионери са примањима до 20.000 динара, а чек од пензије ће бити потврда. Незапослени са потврдом Националне службе запошљавања, примаоци социјалне помоћи, инвалиди и избегла и расељена лица са потврдом надлежних органа.

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Блиц - Србија, 19.03.2009; Страна: 3

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ

У близини некадашње касарне ЈНА у Петровцу на Млави положен је камен темељац за изградњу зграде са 20 станова за избегла и расељена лица и социјално угрожене породице. Плац и инфраструктуру за овај објекат обезбедила је општина Петровац на Млави, а новац за изградњу Комесаријат за избеглице Србије. Ову стамбену зграду, која треба да се заврши у овој години, градиће фирма „Неимар“ из Власотинца.

НИЧИЈА БРИГА

Курир, 19.03.2009; Страна: 14

Десетак породица још живи у нехигијенском контејнерском насељу у Грачаници, у које су смештене после мартовског насиља 2004.

ГРАЧАНИЦА - У контејнерском насељу на самом рубу Грачанице још у нељудским условима живи десетак српских породица које су овде нашле уточиште бежећи из својих кућа у околини Приштине и Чаглавице пред разјареном руљом 17. марта 2004. године. Кажу да су одавно заборављени и да на њих више нико не обраћа пажњу нити показује интересовање да им помогне.

У овај колективни центар за избеглице у педесетак контејнера у први мах је смештено четрдесетак породица. Добили су по контејнер површине 12 квадрата, сто, кревет и шпорет. Испред сваког контејнера је чесма, али свуда околу је гола земља, па се прави блато.

Временом, неки су се снашли и отишли. Ипак, за већину је овај привремени смештај постао трајно пребивалиште. Остала је пука сиротиња која се није снашла и којој није имао ко да помогне. Од срамоте што живе у овим нехигијеским условима станари не желе ни да се представе. Један од њих каже да је избегао из Урошевца и да ни у сну није могао да верује да ће живети у условима у којима десетак породица дели једно купатило.

И нису ту само стари. Има ту и основаца и средњошколаца, а они кажу да ће дати све од себе како би се уписали на факултете ван Косова и побегли из ове недођије. Али, и да хоће, не могу да се упишу на факултет у Грачаници. Од када је донета уредба о смањењу професорских плата и косовског додатка, грачанички универзитет полако се

гаси. Због тога су и студенти Педагошког факултета приморани да, пошто заврше другу годину, наставу прате у Косовској Митровици. Како ће се свакодневно пребацивати до Митровице, остаје отворено питање с обзиром на то да нема организованог превоза. Милена Лазић, студенткиња педагогије, каже да ће сви бити препуштени улици ако се то питање не реши.

- Последњи аутобус који нас вози враћа се у Грачаницу у 17.30, а ми имамо предавања до 20 сати. Зато што смо из Грачанице немамо право на студентски дом и мензу. Једино нам је тај превоз плаћен, али не можемо да стигнемо на последњу вожњу. Имамо два решења: да напустимо студије или Косово и Метохију - каже Лазићева.

Антрфиле:
Немају куд

Тинејџерка М. Т. живи у једном од контејнера са родитељима и братом.

- **Никада нисмо напуштали контејнере, а не знам ни где бисмо отишли - каже она. Тешко јој пада што их никада нико не обилази и не пита за њих.**

- **Понекада дођу из Комесаријата, донесу понеки осигурач и отклоне неки квар. Дођу и лекари једном недељно да прегледају старце - каже М. Т.**

Страх у очима

Рада Трајковић, потпредседница Српског националног већа Косова и Метохије (СНВ), каже да су у Грачаницу у колонама стизале жртве албанског терора.

- Никада нећемо заборавити мартовско насиље и колоне људи прогнаних из Ораховца и Липљана које су се тих дана сливале у Грачаницу. То је била иста она сиротиња, са истим страхом у очима, коју сам видела и 1999. Тада смо гледали како нас напуштају наше снаге, а пристижу припадници међународне заједнице. И тада су за српским снагама одлазиле и колоне преплашених људи, а Грачаницом је завладала паника. Кфор је неке људе који нису могли да савладају страх сместио у своју базу - каже Рада Трајковић, потпредседница Српског националног већа Косова и Метохије (СНВ).

СУБВЕНЦИЈЕ ЗА НОВА РАДНА МЕСТА

Преглед, 19.03.2009; Страна: 11

Национална служба за запошљавање расписала је јуче јавни позив за доделу субвенција послодавцима за отварање нових радних места у 2009. Стимулације се дају предузетницима у једнократном износу од 160.000 динара уколико се ради о запошљавању до 50 особа у најнеразвијеним општинама, 130.000 за фирме у неразвијеним, а по 80.000 у осталим општинама.

Кандидати треба да предају документацију, укључујући и бизнис план и доказе о средствима обезбеђења службама и филијалама НСЗ. Информације се могу добити на тел. 0901-300-301 а обрасци се могу преузети и на www.nsz.gov.rs. **Приоритет при додели новца имаће предузетници који запошљавају теже запошљива лица - инвалиде, Роме, жене старије од 45 и мушкарце преко 50 година, избегле и расељене, особе у рeадмисији. Из НСЗ упућен је и јавни позив за програме samozapošljavanja уз могућност доделе једнократне новчане помоћи незапосленима од 130.000 динара, а према критеријумима, потребно је, уз неопходне документе поднети и доказ о завршеној обуци уколико није била**

организована у оквиру НСЗ. Ако више незапослених жели да се удружи у задругу или заједничко предузеће, захтеви се подносе појединачно, а након прикупљања, НСЗ израђује ранг-листу за доделу средстава.

ЗЕМЉИШТЕ У НАЈАМ САМО УЗ САГЛАСНОСТ ВЛАСНИКА

Политика, 19.03.2009; Страна: А4

Загреб, 18. марта – Недавно донет Закон о пољопривредном земљишту поприлично је узнемирио припаднике српске заједнице у Хрватској, јер је према оном што се могло чути предвиђено давање у најам другима земљишта које њихови власници или уопште не обрађују или недовољно обрађују. **Многима се то учинило као озаконивање одузимања пољопривредног земљишта, што би посебно погодило управо српско сеоско становништво у Хрватској које је још увек већим делом у избеглиштву, јер нема услове и могућности да се врати и настави да ради и живи на својој земљи, а камоли да га интензивно обрађује.**

У Министарству пољопривреде зато је данас одржан састанак с педесетак представника српске заједнице из локалне и регионалне самоуправе, с којима су рашчишћени и усаглашени спорни делови и недоумице из тог закона. **Како су новинарима предочили министар пољопривреде Божидар Панкретић, потпредседник Сабора и председник ХСС-а Јосип Фришчић и саборски заступник из СДСС-а и председник Српског народног већа Милорад Пуповац, усаглашене су три тачке, које ће бити саставни део уредбе којом ће се основати државна агенција за пољопривредно земљиште која ће бити и главни инструмент за спровођење новог закона.**

Прва усаглашена тачка гарантује да се без сагласности власника пољопривредног земљишта оно неће моћи давати у најам или концесију. Друга тачка је да ће бити дат рок од пет година, а по потреби ће се и продужити, у којем ће они који нису средили своје власништво у земљишним књигама – а годинама или деценијама су поседници земље и раде на њој – државна агенција ће им помоћи финансијски, административно и технички да среде тај свој земљишни статус. Таквих примера има пуно, а ради се о земљи на којој су као власници уписани још прадедови или породичне задруге оних који је данас обрађују.

Трећа усаглашена тачка је да у управном већу агенције, на чијем челу ће бити министар пољопривреде, буду и два представника пољопривредника, од којих један с подручја од посебног државног старања, на којем је иначе и највише земље у власништву Срба.

„Овако допуњена и усаглашена уредба иде на усвајање влади, а ово је важно да се зна, јер је било доста покушаја шпекулисања, застрашивања људи и лова у мутном не би ли се дошло до земље на основу велике бриге људи коју је изазвала расправа у вези с усвојеним Законом о пољопривредном земљишту“, указао је Милорад Пуповац и напоменуо: „Сада је посебно важно да се људи лише страха и да им се каже да су они господари своје земље, а да ће им држава помоћи у свему ономе у чему им треба помоћ – од сређивања земљишних књига до доношења одлуке шта је најбоље за њих и њихове локалне средине да ураде с том земљом уколико сами нису у стању да је обрађују.“

ТУЖБЕ ТРЕБА ПОВУЋИ

Вечерње Новости, 19.03.2009; Страна: 2

МИРКО ЦВЕТКОВИЋ УОЧИ СУСРЕТА СА ПРЕМИЈЕРОМ ХРВАТСКЕ ИВОМ САНАДЕРОМ

Одустајањем од суда, односи ДВЕЈУ ЗЕМАЉА би се нормализовали
Од НАШЕГ партнерства зависи улазак ЦЕЛОГ региона у ЕУ

Тражићемо повратак избеглих СРБА и њихове имовине
СРБИЈА ће позвати званичну Хрватску да повуче тужбу против Србије за геноцид, а наша држава ће, у том случају, одмах повући контратужбу против Хрватске - изјавио је, за "Новости", председник Владе Србије Мирко Цветковић. Уочи свог првог сусрета са премијером Хрватске Ивом Санадером сутра у Београду, премијер Цветковић, ексклузивно за наш лист, износи своја очекивања од тог важног разговора:

- Однос Србије и Хрватске има отворених питања која и даље оптерећују наше односе и сметају пуном унапређењу важног регионалног партнерства. Хрватска и Србија су значајне државе западног Балкана и од наше сарадње у великој мери зависи и брзина уласка целог региона у ЕУ, што је стратешки циљ обе земље. Боље разумевање и сарадња Београда и Загреба су услови за развој економских и политичких веза међу државама овог региона и гаранција победе европске перспективе над прошлошћу.

- Које теме ће доминирати у разговору са хрватским премијером?

- Важно је што ћемо имати прилику да усагласимо ставове око питања која превише дуго оптерећују наше односе и чије ефикасно решавање представља својеврстан тест наше зрелости за европске интеграције. Србија и Хрватска имају европску будућност и, у разговору са мојим хрватским колегом Ивом Санадером, размотрићемо све могућности за побољшање односа.

- Причаћете и о тужби за геноцид коју је Хрватска поднела против наше земље?

- Једно од најважнијих питања је та тужба. То је велика препрека развоју добрих односа. Дакле, позваћемо Хрватску да своју тужбу за геноцид против Србије повуче из процедуре. Србија би у том случају одмах била спремна да повуче своју контратужбу. То је могућност да, на дужи рок, нормализујемо односе двеју земаља и јасно покажемо да смо као суседи отклонили ту препреку наслеђену из блиске прошлости и наметнуту из политичких мотива.

- Тужбе нису једина препрека, остаје и питање повратка избеглица...

- **Веома је важно и отворено питање повратка и третмана избеглих Срба из Хрватске. У Хрватску се, судећи по информацијама релевантних међународних организација, вратило нешто више од 100.000 избеглих Срба који су систематски прогнани из својих домова у операцији "Олуја", 1995. Србија је веома заинтересована за повратак свих избеглих, да им се врати или компензује на правичан начин одузета имовина, као и да им се омогући пристојан живот и услови становања и запослења какве имају и други грађани Хрватске.**

- Као препрека повратку избеглица често се наводи постојање такозваних тајних потерница?

- Сматрамо да је веома важно да Хрватска покуша да смањи изузетно велики број "црвених потерница" за ратне злочине, којих, како се тврди, има више од 900. Сматрам да би та брана повратку била отклоњена уколико би Хрватска објавила тзв. тајне оптужнице.

- Шта би се после тога променило?

- Велики број људи био би ослобођен притиска и сумње и то би, верујемо, покренуло процес повратка и убрзало решавања тог проблема на цивилизован начин.
- Да ли је Србија спремна да процесуише и “тајне оптужнице”?
- Србија је заинтересована за уступање и процесуисање било које оптужнице за евентуалне ратне злочине, што смо у скорој прошлости и доказали ефикасним радом српског правосуђа у предметима ратних злочина. Влада Србије се залаже за персонализацију свих злочина, па би било добро и да се нашој јавности, медијима и сведоцима, омогући да присуствују суђењима у Хрватској у сличним случајевима за злочине почињене у операцијима “Олуја” и “Бљесак”.
- Да ли Србија и Хрватска могу унапредити економске односе?
- Србија је заинтересована за укидање вештачки створеног дисбаланса у трговинској размени и дефициту који сада постоји. Залажемо се за слободан проток робе и капитала. Сматрам да је то најсигурнији пут за побољшање веза између наших држава. Желимо да српска предузећа слободно могу да учествују на хрватском тржишту без препрека. Од изузетне је важности да се српским компанијама омогуће исти услови пословања и уласка на тржиште, како је то омогућено хрватским компанијама у Србији.
- Светска економска криза упућује на заједничка тржишта и на сарадњу са суседима...
- Ово су тешка економска времена за цео свет, па тако и за наш регион. Баш због тога ми морамо да сарађујемо на економском плану, међутим та сарадња мора да буде сарадња једнаких, на једнаким и правичним тржишним основама. Ако сарадња није двосмерна, онда она нема ни економске логике, ни политичког оправдања. Због тога имамо пуно вере у разумевање хрватске владе и отвореност према српским компанијама и капиталу.
- Да ли намеравате да покренете питање дефинисања државне границе са Хрватском?
- То питање је од изузетног значаја и ми ћемо на конструктиван начин прићи његовом решавању. Очекујемо да наиђемо на разумевање Хрватске стране за наш став око границе на Дунаву и да се најзад померимо са мртве тачке.
- Када ће доћи до разграничења и шта је предлог Србије?
- Сматрамо да питање границе са Хрватском мора бити што пре решено и наш предлог је да граница пролази средином Дунава. Ако сада решимо тај проблем, избегло би се његово политизовање и евентуалне тешкоће приликом уласка у ЕУ.
- Хоћете ли изнети наш предлог премијеру Санадеру?
- Спремни смо да што пре наставимо разговоре на ту тему са хрватским колегама и искористићу прилику да премијера Санадера позовем да се то реши. Грађани, са обе стране Дунава, имају потешкоћа због нерешеног питања граничне линије и морамо да им изађемо у сусрет. Тако би се избегле тензије и показала заједничка зрелост пред улазак у ЕУ.

Антрфиле:

СРПСКА РОБА МОРА ДА ПРЕЂЕ ГРАНИЦУ

- Да ли ће бити више српских производа на хрватском тржишту?
- Очекујем више производа српских предузећа на хрватском тржишту, јер су трговине у Србији пуне производа хрватских предузећа, без икаквих блокада. Ми ћемо свакако и даље бити отворени за хрватски капитал.
- Очекујете ли већа улагања српске привреде у Хрватску?
- Познато је какав третман имају хрватски улагачи у Србији, којима је потпуно слободно омогућено да дођу у посед неких наших најпознатијих компанија. То бисмо желели да видимо и у Хрватској. Такав потез хрватске владе омогућио би велики напредак у нашим односима и развој економских односа.

ДАНАС СУЂЕЊЕ ЗА ЗЛОЧИН У КАЛУЂЕРСКОМ ЛАЗУ

Данас, 19.03.2009; Страна: 13

Подгорица - Правни заступник породица косовских избјеглица које су, према оптужници, ликвидирали припадници ВЈ на сјеверу Црне Горе током НАТО интервенције 1999, предао је Влади Црне Горе предлог за поравнање ради обештећења породица настрадалих.

У Калуђерском Лазу и околини Рожаја убијено је око 20 избјеглица, а међу њима је било дјеце, жена и старца. Војно обавјештење било је да се радило о обрачуну са терористима. За злочин у Калуђерском Лазу оптужено је седам припадника јединице која је дјеловала у оквиру Подгоричког корпуса ВЈ. Они су у притвору очекујући суђење које је заказано за данас у Вишем суду у Бијелом Пољу. Осми на листи оптужених је Предраг Стругар, командант батаљона у чијем је саставу јединица дјеловала. Он је држављанин Србије, у Београду је, и недоступан је органима гоњења. Иначе, син је хашког осуђеника Павла Стругара.

PRESS CLIPPING

Петак 20.03.2009. год

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИМ И РАСЕЉЕНИМ ЛИЦИМА

Данас, 20.03.2009; Страна: 17

Општина Гроцка прикључиће се Данском савету за избеглице, који као партнер Високог комесаријата за избеглице Уједињених нација и европске Комисије, започиње пројекат помоћи у грађевинском материјалу за угроженије категорије избеглих и расељених лица.

Општина Гроцка позива све заинтересоване грађане који живе на њеној територији и испуњавају услове за доделу помоћи у грађевинском материјалу да поднесу захтев. Обрасци за подношење захтева могу се добити у Повереништву за избеглице општине Гроцка. Додатне информације за попуњавање захтева могу се добити од представника Данског савета за избеглице у понедељак 23. марта 2009. године у времену од 11 до 13 часова у просторијама Повереништва за избеглице општине Гроцка. Рок за подношење захтева је 26.март.

СТАНОВИ ДО 2012. ГОДИНЕ

Вечерње Новости, 20.03.2009; Страна: 24

ГРАДСКА УПРАВА ПОЖАРЕВЦА ОБЕЋАВА ПОМОЋ РОМИМА ИЗ КАРТОН НАСЕЉА

ПОЖАРЕВАЦ - У заједничкој акцији градске управе Пожаревац и Привредног друштва “Термоелектране и копови Костолац”, станарима дивљег “картон насеља” на Лучичком путу, обезбеђена је донација од 50 тона угља за огрев. Поводом испоруке другог дела ове помоћи, станаре насеља обишао је градоначелник Пожареваца Миодраг Милосављевић и том приликом обећао трајно решење у наредне три године. - Међу приоритетима локалне самоуправе биће стамбено збрињавање станара овог нерегистрованог насеља. У сарадњи са републичким органима, питање њиховог трајног смештаја требало би да се реши најкасније до 2012. године - рекао је градоначелник. Дивље насеље на Лучичком путу подигнуто је 1999. године, када су после НАТО бомбардовања у Пожаревац пристигле ромске избеглице са Космета. Породице које су прве дошле сместиле су се илегално у баракама предузећа “Рад”, а остали су касније у близини подигли учерице, немајући другог избора.

У почетку је овде живело 46 породица, да би данас остало 20, са више од 100 чланова, највише деце. Живе у неусловним објектима, склепаним од картона и најлона. Воду захватају на само једном шпрку а струју су обезбедили тако што су сами довукли каблове из оближњих барака.

- Пошто не можемо да се запослимо, једини извор прихода наших породица представља продаја старог гвожђа сакупљаног по градским депонијама. Ипак, реч је о симболичним сумама, недовољним за живот и школовање деце - рекао је координатор насеља Рамадан Бериша.

БАН КИ МУН: УНМИК ЋЕ ОСТАТИ САМО НА ПОДРУЧЈУ КОСОВСКЕ МИТРОВИЦЕ

Политика, 20.03.2009; Страна: А7

Њујорк – Генерални секретар Уједињених нација Бан Ки Мун оценио је, у извештају за седницу Савета безбедности, која ће се одржати 23. марта да је безбедносна ситуација на Косову и Метохији стабилна мада се у северном делу Косовске Митровице догодила серија инцидената. Бан Ки Мун је навео да је у току убрзано преобликовање мисије УН на Косову и Метохији уз, како је навео, консултације са главним актерима на терену. Очекује се да ће она бити завршена до почетка буџетског циклуса 2009–2010. године. После тога Унмик ће остати у веома смањеном обиму на подручју Косовске Митровице, где ће се бавити питањима мањина, повратком расељених и слободом кретања и културним наслеђем, навео је Бан Ки Мун.

САМО ЈЕ ПОВРАТАК ЛОШЕ ОЦЕНИО

Вечерње Новости, 20.03.2009; Страна: 3

САВЕТ БЕЗБЕДНОСТИ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА У ПОНЕДЕЉАК О ИЗВЕШТАЈУ
БАН КИ МУНА, КОЈИ ЈЕ СИТУАЦИЈИ НА КОСМЕТУ ДАО ПРЕЛАЗНУ ОЦЕНУ

У 2008. свега 582 повратника. Безбедносна слика стабилна, поручио генерални секретар

БЕЗБЕДНОСНА ситуација на КиМ је стабилна, мада се у северном делу Косовске Митровице догодила серија инцидената. Реконфигурисана мисија УН остаће у веома смањеном обиму на подручју Косовске Митровице и бавиће се питањима мањина, повратком расељених, слободом кретања и културним наслеђем. Ово су оцене Бан Ки Муна, генералног секретара УН, изнете у јуче објављеном редовном извештају о стању у Покрајини, који ће чланице СБ разматрати на седници у понедељак.

Упркос томе што је ситуацију проценио стабилном, генерални секретар је ипак навео да је у 2008. години повратак расељених био у драстичном паду - само 582 особе. Ки Мун у извештају каже и да је дошло до преноса надлежности у правосуђу са Унмика на мисију ЕУ, док се у анексу извештаја, који је потписао шеф Еулекса Ив Де Кермабон, наводи да ће мисија ЕУ постати оперативна до краја зиме. Имајући у виду супротстављена очекивања Приштине и Београда пред заседање СБ УН, већ се може “намирисати” да дискусија у седишту УН ни овог пута неће ићи глатко. Србија очекује одговор на питање - зашто се план у шест тачака Бан Ки Муна, који су потврдиле све чланице СБ, не примењује. Приштина има идеју да мисију УН на КиМ треба “пензионисати”.

- Унмик је суочен са све већим изазовима у погледу испуњавања свог мандата по резолуцији 1244, јер многи Албанци сматрају да је задатак Унмика испуњен и да његово присуство представља препреку за Косово - оценио је генерални секретар и указао да су институције косовских Срба на северу покрајине неспремне да сарађују са Еулексом око царина, а да се лидери косовских Срба и Београд и даље противе сарадњи са канцеларијом Међународног цивилног представника. Актуелан је и проблем забране уласка српским званичницима у покрајину. После заустављања четири посланика на административној линији, Косовска полиција јуче је онемогућила и помоћнику

министра за КиМ Бојану Анђелковићу да оде у Пећ, где је намеравао да обиђе повратничка села.

Пошто формат седнице СБ још није познат, нема званичних информација на ком нивоу ће Србија бити представљена, али с обзиром на то да седница “пада” између две годишњице: пет година од погрома над Србима на КиМ и дан пре обележавања деценије од НАТО бомбардовања, могуће је да се из Србије запути делегација на највишем нивоу - на челу са председником земље.

Антрфиле:

БОГДАНОВИЋ СА КЕРМАБОНОМ

ТОКОМ јучерашње посете Београду шефа Еулекса Ив де Кермабона, министар за КиМ Горан Богдановић рекао је да очекује да ће цивилна мисија наћи начин за трајно решење проблема који угрожавају српско и друго неалбанско становништво: од снабдевања струјом, ослобађања Фљорима Ејупија, недостатка слободе кретања на КиМ, до забране уласка званичника Србије на КиМ.

ПРОБЛЕМИ СРБА ПОВРАТНИКА

Политика, 20.03.2009; Страна: А5

Према попису из 1991. године, у Хрватској је регистровано 582.000 Срба и 106.000 Југословена. Десет година касније на том простору забележено је 201.000 Срба и 76 Југословена. Рачуница каже да је више од 400.000 Срба напустило Хрватску, а доста њих је и погинуло. Када се говори о повратницима, често се манипулише бројкама.

– У медијима се често помиње да повратника има више од 100.000. УНХЦР мисија за Хрватску 2007. године спровела је једно истраживање према којем регистрованих повратника има 120.000, док је оних који су узели личне карте Хрватске – 52.000. Око 13.000 лица је умрло, то је изнад просека за регион и говори о тешким условима у којима су ови људи живели у Хрватској – рекао је Саво Штрбац, директор Српског документационог центра Веритас.

Више од 42.000 избеглица није повратило станарска права, што подразумева право на коришћење стана и откуп по повољнијим условима. Штрбац је скренуо пажњу и на проблем конвалидација радног стажа, као и на неисплаћивање пензија, јер за период од 1991. до 1998. године треба исплатити око 40.000 пензија. Реч је о пензионерима који су пре рата остварили пензију. Њима је Хрватска једнострано обуставила исплату 1. августа 1991. године, јер је, како је наведено, „корисник примања изазвао околности због којих је дошло до обуставе исплате”.

– **Треба поменути и враћање свих запоседнутих пољопривредних имања својим законским власницима. У Хрватској постоји на хиљаде хектара заузетог пољопривредног земљишта у чији посед не могу да уђу власници, повратници или избеглице** – рекао је Штрбац, који упозорава да доста манипулације има и када је реч о процесима за ратни злочин.

– У извештају Државног одвјетништва Републике Хрватска за 2007. годину стоји да су од 1991. до краја 2007. године за ратни злочин против нешто више од 4.900 особа поднесене кривичне пријаве. Од тог броја, одбачено је 26 одсто пријава, док је против 3.827 лица покренут поступак. Број се није смањивао, ратни злочин не застарева и сваке године се подnose нове пријаве, отварају нове истраге и доносе се правоснажне пресуде

и у присутности и у одсутности – казао је Штрбац и додао да је Интерпол расписао око 1.200 потерница. Од тог броја 74 лица су лишена слободе, 24 изручена у Хрватску и 11 је ослобођено или је поступак обустављен.

„ЈАБУКА” НЕ ОДУСТАЈЕ ОД „СОС ПРОДАВНИЦА”

Политика, 20.03.2009; Страна: А12

Неће нас поколебати изјаве министра који сматра да продавци и синдикати „не могу да деле грађане на богате и сиромашне и издају им социјалне картице”, кажу у „Јабуци”

И поред неслагања поводом предлога да Београд добије продавницу за снабдевање најсиромашнијих, трговинска кућа „Јабука” отвориће следеће недеље прву „СОС продавницу” у Булевару краља Александра 532. У тој намери, према речима Милене Радуловић из „Јабуке”, неће их поколебати изјаве министра трговине Слободана Милосављевића да продавци и синдикати „не могу да деле грађане на богате и сиромашне и издају им социјалне картице”, јер то, према његовом мишљењу, треба да буде посао државе. Међутим, конкретне потезе државе у помоћи сиромашним јавност још није имала прилике да види, док истовремено „СОС маркети” ничу у државама у окружењу.

Према незваничним подацима, око 400.000 људи у главном граду испуњаваће услове да пазаре у овим радњама. „Јабука” најављује да ће до краја априла Београд имати пет таквих дућана – у Новом Београду (пијаца у Блоку 44), на Дорћолу (Мике Аласа 54), у Орловском насељу и у Раблеовој улици број 17 у Миријеву.

– Настојали смо да покријемо све делове града у којима махом живе старији и сиромашнији суграђанида да лакше преброде кризу. Одричемо се дела марже и спуштамо цене на најниже. Од 32 добављача само два су се изјаснила да не могу да учествују у акцији – рекла је Радуловићева. Она истиче да не зна коме је засметала оваква намера „Јабуке”, конкуренцији, појединим политичарима или лобистима, али је уверена да ова трговина има велику подршку јавности и да ће се ширити списак произвођача који желе да помогну угроженима.

– **У почетку ће на улазним вратима бити истакнуто ко може да купује у „СОС маркету”. Купци ће морати да покажу доказ о свом социјалном статусу, пензиони чек, уверење са бироа, избегличку легитимацију...** Недељу дана пре отварања јасно смо рекли о каквој радњи је реч. Ако држава сматра да на овај начин кршимо закон, нека нас казни, али нека образложи свој став – каже наша саговорница. Да су продавнице за социјално угрожене грађане велика потреба, показују и вести из бивших југословенских република, у којима се јуче такође највише говорило о овом начину снабдевања.

После Љубљане, у којој је први овакав маркет већ отворен, помиње се да би сличне трговине ускоро требало да се отворе и широм Хрватске. Према писању хрватских медија, Алан Јураковић, председник управе непрофитне организације „СОС задруга”, изјавио је да ће, осим у Љубљани, до средине ове године отворити још неколико оваквих радњи у којима они са примањима нижим од 500 евра могу да купују робу широке потрошње по ценама нижим и до 70 одсто. За куповину у „СОС маркету” купац мора да има потврду центра за социјални рад, а може једном месечно да купи робу у вредности од 25 евра. Двочлано домаћинство с месечним примањима до 800 евра има могућност да пазари робу за 40 евра, трочлано с примањима до 1.000 евра за 50, а већа домаћинства с примањима до 1.200 евра потрештине за 60 евра. И влада Федерације

Босне и Херцеговине прихватила је иницијативу о отварању продавница за сиромашне, а прве такве трговине требало би да прораде до лета. Министарства трговине, рада и социјалне политике у обавези су да припреме програм, а рачуна се да би тај посао могао бити завршен до маја.

ЕЗ СТРУЈЕ 14 СЕЛА У КОСОВСКОМ ПОМОРАВЉУ

Данас, 20.03.2009; Страна: 2

Гњилане - - Без електричне енергије остало је још пет села у гњиланској општини, изјавио је јуче Предраг Стојковић, шеф канцеларије Министарства за КиМ у Косовском Поморављу. Поред девет села која данима немају струју, КЕК је искључио напајање и селима Горње Кусце, Стража, Станишор, Мелинци и Драганац. Без струје је остало више од 2.500 Срба. Од укупно 73 села са српским становништвом струја је искључена у 14 села у којима живи око 10.000 Срба, јавља Бета. КЕК је почео је да искључује струју и повратничким селима у Метохији. Село Суви Лукавац код Осојана, где живи 54 Срба и четири ашкалијске породице, већ девет дана нема струју.

ПРОПИС НЕОПХОДАН, ОПОЗИЦИЈА НЕЗАДОВОЉНА ТЕКСТОМ

Данас, 20.03.2009; Страна: 3

Посланици наставили расправу о Предлогу закона о забрани дискриминације

Београд - Посланици Скупштине Србије јуче су у доста дисонантном тону наставили расправу о Предлогу закона о забрани дискриминације, којим се утврђује да повреда начела једнаких права и обавеза постоји ако се лицу или групи, због личног својства, неоправдано ускраћују права и слободе или намећу обавезе које се у истој или сличној ситуацији не ускраћују или не намећу другом лицу или групи и ако су циљ или последица предузетих мера неоправдани.

Посланици владајуће коалиције, али и опозиције сложили су се јуче да је закон потребан Србији, али је опозиција, износећи критике, навела да предложени текст није добар и да на неодговарајући начин регулише ту материју. Светозар Чиплић, министар за људска и мањинска права, одбацио је јуче критике опозиције, тврдећи да предложени пропис није само услов за приближавање земље ЕУ и „улазак“ на белу шенген листу, већ и дуг према грађанима Србије, јер је то „кровни закон“ којим се не уводе права, већ се на специфичан начин та права штите. Посланици Либерално-демократске партије изразили су бојазан да закон неће бити примењиван, да ће на њега због расправе бити бачена сенка, уместо да се покаже да је друштву у Србији важна борба против дискриминације. Шеф посланичке групе ЛДП Чедомир Јовановић указао је на нелогичност тек усвојеног измењеног пословника којим се посланицима који су уложили амандмане ускраћује право да о њима говоре, јер расправа у појединостима не може да траје дуже од 10 сати.

- Уставни суд је пре пет година оборио члан Пословника на коме смо ми радили и инсистирали и обавезао нас да сваком посланику допустимо да говори о амандману који је поднео. Под хитно закажите консултације посланичких клубова, како би се нашао адекватан одговор на тако нешто и немојте очекивати од ЛДП-а да жртвује

интересе грађана зато што се доноси закон уз кршење Устава - рекао је Јовановић. Посланици Демократске странке Србије оценили су да није било ваљане јавне расправе и да је Предлог закона о забрани дискриминације зато лош, на шта указује и око 500 поднетих амандмана.

Божидар Делић, посланик Напред Србије, као примере дискриминације навео је расељена и избегла лица, али и војне резервисте, учеснике рата из 1999. који протестују јер су им угрожена права. Посланици Српске радикалне странке оценили су да владајућа већина не брине о садржају закона, који је - како су навели - лош, као и да је владајућој већини једино важно да он буде усвојен. Радикали су, поред осталог, замерили увођење повереника, чиме се само повећава државна администрација. Одговарајући на критике, министар за људска и мањинска права Светозар Чиплић казао је да увођењем институције повереника неће бити повећана државна администрација јер ће постојећи кадрови бити само прераспоређени. Посланик За европску Србију Јелена Триван истакла је да однос према закону показује колико је друштво спремно да прихвати различите људе као једнаке и колико су предрасуде укорењене у српском друштву.

- Ништа се ново не уводи овим законом, он дефинише говор мржње и тешке облике дискриминације, уводи ред - рекла је Триванова и додала да однос према том закону говори да појединци нису прихватили ни Устав Србије. Жељко Ивањи (Г17 плус) навео је да су „накнадне промисли Владе о том закону довеле Србију у заблуду да се у њему заправо ради о геј браковима, што није истина“.

- Нема овде геј лобија. Овде се брани право на различитост. Бити другачији је право појединца, а обавеза већине је да различитост поштује, толерише и прихвата као чињеницу и не само то него и да му посвети потребну пажњу - рекао је Ивањи. Посланици опозиције искористили су јуче почетак седнице парламента да Влади Србије и министрима упуте посланичка питања, што им је омогућено недавно усвојеним изменама Пословника о раду. Милош Алигрудич, шеф посланичке групе Демократске странке Србије поново је тражио обавештење о прекјучерашњем гласању за избор Соње Лихт за члана Одбора Агенције за борбу против корупције, тврдећи да је било нерегуларности приликом гласања. Он је рекао да је погледао листинг гласања и на основу њега утврдио да је током првог гласања за Лихт гласало 125 посланика, после чега је гласање поновљено. Алигрудич је тражио да му председница Скупштине објасни у чему се састојала нерегуларност првог гласања. Председница парламента Славица Ђукић-Дејановић одговорила је да је у електронском систему регистрована грешка, о чему ју је обавестила потпредседница Скупштине Гордана Чомић, због чега је поновила гласање, наводећи да ће стручњаци утврдити да ли је било грешке у електронском систему.

Антрфиле:

Геј парада у суботу?

У кулоарима Скупштине Србије јуче се пронела информација да ће у суботу бити организована геј парада у Београду, али нико није могао да каже ко ће бити њен организатор. Александар Мартиновић рекао је да ће геј парада бити одржана у Сјеници и Новом Пазару, а на питање зашто тамо одговорио је: „Закључите сами“. Посланици СРС и ЛДП су међусобно по ходницима цинично коментарисали да се „геј парада одржава сваког дана у парламенту“, као и да је „забрињавајуће то што Драган Марковић-Палма сувише лично све то доживљава“.

ЂУКИЋ-ДЕЈАНОВИЋ: Пословник не мора стриктно да се поштује

Славица Ђукић-Дејановић, председница Скупштине Србије, рекла је јуче новинарима да постоји могућност доношења одлуке о продужењу расправе о амандманима на Предлог закона о забрани дискриминације. „Увек постоји могућност да се у толерантној атмосфери договоримо, али то мора бити договор шефова свих посланичких група“, рекла је Дејановићева и додала да „ако је јавност заинтересована Пословник не мора да буде стриктно поштован“. На питање новинара да ли ће бити довољно времена за расправу о великом броју амандмана, председница парламента је одговорила да је предвиђен максималан број сати за амандмане, као и да је шефовима посланичких група дата могућност да говоре додатно по 15 минута. „Стриктно ћу поштовати Пословник само ако Административни одбор не да другу сугестију или ако се не донесе заједничка одлука са шефовима посланичких група“, навела је председница и додала да је скептик по питању договора јер поједини шефови посланичких група не долазе на консултације.

PRESS CLIPPING

Субота 21.03.2009. год

ЦВЕТКОВИЋ И САНАДЕР НЕ ЗАБОРАВЉАЈУ ПРОШЛОСТ, АЛИ НЕЋЕ ДА ЖИВЕ У ЊОЈ

Борба, 21.03.2009; Страна: 5

Сусрет хрватског и српског премијера у Београду

Премијери Србије и Хрватске Мирко Цветковић и Иво Санадер изјавили су јуче да је неопходно јачање односа двеју земаља, као и да су покренута многа отворена питања која оптерећују те односе. Премијери су признали и да ће за решавање неких од њих бити потребно више времена.

„Посета премијера Санадера и хрватске делегације представља допринос дијалогу двеју земаља. Политички дијалог је нужан у сарадњи на билатералном и регионалном плану. Међутим, и даље постоје крупне разлике у ставовима Београда и Загреба које се тичу пре свега територијалног интегритета и суверенитета Србије, односно хрватског признавања независности Косова и тужбе за геноцид“, рекао је премијер Србије Мирко Цветковић.

Цветковић је истакао да су отворена многобројна питања, да ће нека бити решена врло брзо, а нека у будућности, уз сталну потребу да се успоставе бољи односи између двеју држава. „Једно од питања свакако је повратак избеглица. Обе владе сматрају да тај процес мора да се подржи. Другу групу представљају економска питања и могућност сарадње у областима енергетике и саобраћаја. Сведоци смо енергетске кризе везане за односе између Русије и Украјине“, наглашава Цветковић.

Српски премијер је додао да је било речи и о убрзању рада Међудржавне комисије за сукцесију, најавивш и њен састанак за 15. април. Премијер Хрватске Иво Санадер рекао је да су односи између Хрватске и Србије кључни за стабилност југоисточне Европе и истакао да за њих не важи принцип - „што је мом суседу горе, то је мени боље“.

„Сведоци смо, како је поменуо премијер Цветковић, колико је несташница плина представљала проблем и Србији и Хрватској. Не желимо да зависимо од тога да ли ће се Русија и Украјина свађати, или не. Причали смо и о питањима из рата која муче обе стране. Прошлост нећемо заборавити, али у њој нећемо живети. Из ње морамо увек изнова пронаћи начин како решавати и могуће проблеме у будућности“, рекао је Санадер.

Санадер је подсетио да у Хрватској траже 1.100 несталих особа и да Загреб од српских институција очекује „пуну истину“, која ће бити пружена и с хрватске стране. „Неопходно је породицама рећи шта се догодило и упознати их с истином“, додао је Санадер и подсетио да Хрватска 3. априла улази у НАТО и да су све ближи уласку у ЕУ. „Сутра ћемо, као чланица НАТО, давати подршку суседима.

Нећемо се понашати као Словенија, већ ћемо се држати принципа - што је нашим суседима боље и нама је боље“, истакао је Санадер. Хрватски премијер је додао да је сваки хрватски држављанин добродош ао уколико жели да се врати и да мора да постоји начело добровољности. „Има важних питања у којима се не слажемо, али ћемо покушати да омекшамо односе“, истиче Санадер. Санадер је позвао српског премијера

да узврати посету Загребу сматрајући да је неопходно наставити дијалог званичника двеју земаља.

Директорка Канцеларије Владе Србије за европске интеграције Милица Делевић и државни секретар за политичка питања у хрватском министарству спољних послова и интеграција Бјанка Матковић потписале су у име две државе Протокол о сарадњи у процесу европских интеграција.

Истовремено, министар просвете у Влади Србије Жарко Обрадовић и његов хрватски колега Божо Бишкупић потписали су Меморандум о сарадњи у области језика и књижевности. Санадер се у једнодневnoj посети Србији састао и с председником Србије Борисом Тадићем и председником Народне скупштине Славицом Ђукић-Дејановић.

КОНФУЗИЈА ОКО ОТВАРАЊА СОС ПРОДАВНИЦА

Борба, 21.03.2009; Страна: 3

Најава Асоцијације слободних и независних синдиката (АСНС) да се у договору с трговинским ланцима и Министарством трговине почиње 25. марта с отварањем социјалних продавница за сиромашне грађане изазвало је приличну конфузију у јавности. Поставило се и питање да ли је могуће по садаш њим законима отварање продавница које ће бити резервисане само за одређену категорију грађана.. Министарство трговине је поводом предлога иницијативе АСНС да се оснују социјалне продавнице у којима би се снабдевали сиромашни грађани, формирало радну групу, која разматра искуства из других земаља са формирањем таквих продавница, а посебно Словеније.

У принципу Министарство подржава отварање скромније опремљених продавница, у којима би цене могле да буду ниже од 10 до 15 одсто, али за све грађане, а што се тиче најугроженијих, за њих се разматра модел примењен у другим земаљама, где постоје непрофитне СОС продавнице, у оквиру невладиних хуманитарних организација. У Словенији је таква продавница отворена у складу са њиховим социјалним законодавством, преко невладине организације „Европска СОС задруга „ која се финансира из ИПА фондова ЕУ. Купцима социјалне картице издаје центар за социјални рад, уз коју могу да набаве производ по ценама нижим од 40 до 70 одсто.

Директорка маркетинга „Јабукe“ Милена Радуловић рекла је Танјугу да они управо проверавају да ли постоји законска могућност да отворе најављену продавницу и да не види зашто се ствара толика збрка око једне хуманитарне акције, коју влада треба да подржи, јер је интересовање грађана изузетно велико.

Она је казала да зову људи из разних крајева Србије који нуде простор за отварање таквих продавница, тако су јуче имали и два позива из Младеновца и један из Врања.

После продавнице која ће бити отворена у Булевару Краља Александра 532 у Београду, следи до краја марта и отварање продавнице на Карабурми, у Патриси Лумумбе, а затим и у Блоку 44 у Новом Београду, Миријеву и Дорћолу..

Право куповине по повлашћеним ценама имаће незапослени, пензионери чије пензије не прелазе 20.000 динара, радници са мањим примањима од минималне месечне зараде, инвалиди, избеглице и корисници социјалне помоћи. АСНС је најавио да се преговара и са удружењем „Здрава алијанса“ да се укључе у пројекат, што у том удружењу нису могли да потврде. „Здравој алијанси“ јуче ништа ближе нису могли да кажу јер им је директор на путу.

СКАНДАЛОЗАН ИЗВЕШТАЈ МУНА

Курир, 21.03.2009; Страна: 3

ПРИШТИНА - "На Косову и Метохији нема безбедносних проблема. Унмик и Еулекс испуњавају обавезе из свог мандата, безбедносна ситуација је стабилна, а једини проблем је драматичан пад броја повратка расељених", пише, између осталог, у извештају генералног секретара УН Бан Ки Мун о Косову који ће бити представљен Генералној скупштини 23. марта. Мун даље наводи да Унмик остаје на подручју Косовске Митровице у врло смањеном обиму, а бавиће се питањима мањина, повратка расељених, слободе кретања, заштите културног наслеђа.

"Институције косовских Срба на северу неспремне су да сарађују с Еулексом када је реч о царини, а лидери косовских Срба и Београд и даље се противе сарадњи с канцеларијом међународног цивилног представника. Драматичан пад повратка расељених забрињава јер су се прошле године вратила само 482 расељена лица", констатује Мун. Председник скупштинског Одбора за КиМ Љубомир Краговић сматра да је међународна заједница саставила још један "шокантан и понижавајућ" извештај, којим се "Србима насмејала у лице".

- Ситуација никада није била гора, Срби пред новим егзодусом и истребљењем, људи живе данима без струје и воде, КПС их пребија, малтретира им жене и децу, а Еулекс све то мирно посматра! Пуцњаве, паљевине, испаливање ракета, подметање експлозива постали су свакодневица - наводи Краговић.

Звонимир Стевић, државни секретар Министарства за КиМ, тврди да Еулекс уопште не функционише на КиМ.

- У овој веома деликатној ситуацији Еулекс не жели да се укључи у решавање проблема. Ситуација је најгора у последњих 10 година. Нема услова за повратак расељених - подсећа Стевић.

Изјаву шефа Еулекса Ива де Кермабона да се нада да ће ускоро "на северу бити успостављено правосуђе" Краговић сматра бацањем прашине у очи.

- Он се и досад понашао у стилу: "Ништа нисмо видели, немамо информацију, нисмо надлежни". Ако Еулекс служи само да би надгледао увођење независности, нека се покупе и нека одмах оду кући - поручује Краговић.

УДРУЖЕЊЕ

Глас Јавности, 21.03.2009; Страна: 3

БЕОГРАД - Избегличка и друга удружења Срба из Хрватске одлучила су да формирају јединствену Асоцијацију, а оснивачка скупштина биће одржана данас у Београду. Како је Танјугу изјавио председник Организационог одбора проф. Милојко Будимир, чланице Асоцијације ће се борити за остваривање циљева који су дефинисани платформом усаглашеном крајем прошле године са државним органима и надлежним институцијама Србије.

АГРЕГАТИ ЗА УСТАНОВЕ

Вечерње Новости, 21.03.2009; Страна: 7

ГЊИЛАНЕ - У свим срединама на Космету где је то потребно, обезбедићемо агрегате како бисмо омогућили несметани рад установа, јер их је немогуће

обезбедити за сва домаћинства појединачно - рекао је за "Новости" Горан Богдановић, министар за КиМ.

Богдановић каже да Београд неће одустати да помаже Србима на Космету, и објашњава да је куповина агрегата само привремено решење док се не реши начин испоруке електричне енергије српском живљу у покрајини. Он је навео да Влада Србије и његово министарство интензивно преговарају са представницима међународне заједнице на Космету око тог проблема. После тродневног искључења, села Ранилуг, Глоговце, Томанце и Панчело добила су електричну енергију, док су без струје више од две недеље житељи Шилова, Горњег Кусца, Станишора, Страже, Макреша, Нелца и Драганца у општини Гњилане, као и села Лабљане, Грнчар, Бинач и Могила у општинама Косовска Витина и Ново Брдо. Без струје већ трећу недељу су Срби у општинама Вучитрн и Обилић, као и повратничка села у Метохији.

ЧИЈИ СУ ВРАЊСКИ РОМИ

Вечерње Новости, 21.03.2009; Страна: 6

Расељавање два дивља насеља испод Газеле отворило и питање људских права Врањанци уцену Београда - узмите своје Роме или нема пара, не прихватају

МИРОЉУБ Стојчић, градоначелник Врања, тврди да је од Министарства рада и социјалне политике пре месец дана добио писмо у ком, укратко, пише - да је врањска локална самоуправа дужна да преузме "своје" Роме који живе испод београдског моста Газела! Врањанци су, како нам је речено, одбили да то ураде, позивајући се на право сваког да живи где му је воља, на шта је из Београда, тврде у локалној самоуправи, отворено запрећено да ће Врању бити ускраћена финансијска средства из републичког буџета уколико се не повинује!

Пописом, који је спровео град Београд августа 2007. године, установљено је да 220 ромских породица живи у два дивља насеља лоцирана испод и поред моста Газела. Њих би требало преселити како би се обавила реконструкција моста. Расељавање ових породица је приоритет и мора бити спроведено - пише између осталог у допису Министарства рада и социјалне политике.

- Написали су нам још да ће Београд за Роме избеглице са Косова и бивших југословенских република, као и оне који су рођени у Београду, направити станове, а остали морају да се врате тамо одакле су дошли. Па и ми овде имамо избеглице, неколико стотина њих, па никог нисмо терали да се сели, већ смо им градили станове - каже за "Новости" Бранимир Стојанчић, члан Градског већа задужен за социјална питања. Он и градоначелник Стојчић, наставља Стојанчић, одбили су да присуствују састанку у Београду 9. марта, пошто сматрају да је реч о дискриминацији и гажењу основних људских права о слободи кретања. Али и Београђани су били упорни.

- Свакодневно смо трпели притиске да то морамо да урадимо. Чак је било и отворених претњи да ће "случај Врање" бити изнет на седници Владе, и да ће нам "ако затреба" бити ускраћена и средства из републичког буџета - каже Стојанчић. Ипак, посетио је врањске Роме у Београду и свих 58 одбили су да се врате у Врање.

- Чак и да ти људи пристану да се врате, Министарство рада не нуди никакву помоћ да се овде збрину, него су све препустили нама. А ми располажемо скромним средствима од 78 милиона динара за социјална давања ове године и за те људе, једноставно, не би било пара - објашњава Стојанчић.

ШПАНЦИ СЕ ПОВЛАЧЕ СА КОСОВА

Глас Јавности, 21.03.2009; Страна: 2

Мадрид донео одлуку о својим војницима у саставу Кфора

Било би потпуно недоследно да Шпанија остане војно присутна у покрајини коју не признаје као независну државу - рекао је посланик опозиционе Народне странке Густаво де Аристегуи

ПРИШТИНА - Шпанија је саопштила да ће до краја августа повући све своје војнике са Косова, јер су, како је речено, испунили свој задатак, јавио је Би-Би-Си, а пренео Фонет. Око 600 шпанских војника тренутно је распоређено у општини Исток, где чувају, између осталог, Србе повратнике у селу Осојане и манастир Гориоч. Одлуку о повлачењу пренела им је у њиховој косовској бази Карме Чакон, шпански министар одбране, која им је - не улазећи у детаље - рекла да су испунили задатак и да је време да се врате кући.

Министарка Чакон није слетела на приштински аеродром, него у војну базу НАТО код Ђаковице, како би избегла сусрет са званичницима у Приштини у складу са политиком Шпаније, која не признаје независност Косова. И одлука о повлачењу шпанских војника са Косова је последица таквог става Мадрида, истакао је у разговору за Би-Би-Си посланик опозиционе Народне странке Густаво де Аристегуи, који већ двадесетак година пажљиво прати збивања на простору бивше Југославије.

Логична одлука

- Владајући социјалисти нису признали независност Косова, а опозициона Народна странка је још гласније од владе критиковала проглашење независности. С обзиром на то било је јасно да ће Шпаније пре или касније повући своје војнике са Косова. Било би потпуно недоследно да Шпанија остане војно присутна у покрајини коју не признаје као независну државу - рекао је Де Аристегуи. Из кабинета генералног секретара НАТО Јап де Хоп Схефера су увиђено, али ипак довољно јасно критиковали Шпанију, рекавши да до било каквих значајнијих измена у Кфору треба да дође тек пошто се унутар Алијансе постигне сагласност да су испуњени услови за то.

- Уз дужно поштовање према генералном секретару НАТО, ја се апсолутно не слажем с њим. Неопходно је пре свега поштовати суверене одлуке земаља чланица НАТО као међународне организације. Чињеница да је тако велики број земаља - без обзира на то колико су оне важне - начинио огромну грешку признавши нелегално и једнострано проглашену независност, никако не значи да сви други треба да их следе и да направе исту грешку - навео је посланик опозиционе Народне странке Густаво де Аристегуи. Реаговања

Разлог најављеног повлачења шпанских војника из састава Кфора је чињеница да Мадрид не признаје једнострану проглашену независност Косова, сагласни су медији, али различито оцењују оправданост такве одлуке.

„Шпанска влада, која покушава да сузбије сецесионистичке покрете у земљи Баска и Каталонији, не признаје Косово као суверену државу“, подсетио је Њујорк тајмс. Шпански лист АБЦ сматра да је то требало, ако је уопште требало, да се уради чим су Албанци прогласили независност, а не сада, више од годину дана касније, „када то само изазива огорченост становништва које је веома ценило и поштовало рад и професионалност шпанских војника“.

Антрфиле:

Преузимање одговорности

- Земље које су признале Косово, а немају војнике на Косову треба да пошаљу своје трупе, како би биле доследне политици коју воде, а ако оне не желе да пошаљу војнике, то није проблем ни шпанске владе ни Краљевине Шпаније у целини. Многе земље које су признале независност Косова немају своје војнике на терену. Оне сада треба да преузму одговорност за безбедност и стабилност у покрајини. Ако су желеле да признају независност Косова, онда је то њихов проблем и њихова грешка - рекао је шпански посланик Густаво де Аристегиу.

ИМА ДЕЦЕ ЗА ЦЕО ТИМ

Вечерње Новости, 21.03.2009; Страна: 38

БРАЧНИ ПАР НЕБОЈША И ЈАСМИНА РИСТИЋ ИЗ ВРЊАЧКЕ БАЊЕ, ОВИХ ДАНА ДОБИЛИ СУ ЈЕДАНАЕСТО ДЕТЕ

Уз осморицу дечака стигла трећа девојчица

Можда и најбројнија у Србији, дванаесточлана породица Јасмине (39) и Небојше Ристића (48) из Врњачке Бање ових дана добила је принову - једанаесто дете у фамилији.

У породилишту Здравственог центра у Краљеву Јасмина је 5. марта родила девојчицу Ивону и, после само два-три дана “боловања”, отишла кући да негује свој породични тим.

Уз тек рођену Ивону, Ристићи имају још две девојчице, Тамару (5) и Сару (6), и осморицу дечака - од најмлађег Ђорђа којем је тек нешто више од године, до годину дана старијег Марка, па Луке (4), Бранка (7), Павла (8), Петра (9), Николе (12) и најстаријег Ивана коме је 14 година.

- Ништа нисмо посебно планирали. Све је, напосто, плод љубави, Божја и наша воља - кажу Јасмина и Небојша, и не трудећи се да разјашњавају зашто и откуд толико деце. Ристићи су, иначе, врњачко-новосадска “комбинација”. Тек пре три и по године, кад су већ имали осморо деце, доселили су се у Врњачку Бању, Небојшино родно место и кућу његове мајке Катарине, одакле је Небојша и кренуо у војне школе, стигао до пешадијског официра ЈНА и, у ратном вихору, напустио војну службу. **Дотад, Ристићи су живели као подстанари у Новом Саду где је Јасминина породица избегла из Хрватске.**

Иако многобројни, за Ристиће се не може рећи да су баш социјални случај. Али, сви они ипак живе само од Небојшине плате референта заштите у врњачком јавном предузећу “Бели извор”, помоћ најближих и неке додатне приходе. И, ма колико за “нормалну” породицу био прихватљив, њихов породични буџет не може да без видљивих потешкоћа поднесе све издатке, посебно трошкове седморо ђака колико Ристића иде у основну школу. А, кад већ догодине најстарији Иван упише средњу, па за њим одмах и Никола, па Петар, па Павле, и тако редом до првог запослења или факултета, биће знатно тешко и да се преживи. Уз Божју помоћ, која им је, чини се, и до сада била главни ослонац, Ристићи ће не само преживети већ и многе нацивети.

Антрфиле:
КОМФОР

Ристићи који су сада подстанари за неки месец требало би да се уселе у свој стан

од око 200 квадрата и то у згради која је саграђена на њиховом плацу и на месту старе породичне куће готово у центру Врњачке Бање.

PRESS CLIPPING

Недеља 22.03.2009. год

АСОЦИЈАЦИЈА СВИХ СРБА ПРОГНАНИХ ИЗ ХРВАТСКЕ

Пресс, 22.03.2009; Страна: 4

БЕОГРАД - У Београду је јуче основана Скупштина Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске, која је, између осталих, као своје приоритете промовисала враћање станарских права, обнову имовине, решавање питања повратка и отварање конзулата у Книну. Скупштини је присуствовао потпредседник Владе Јован Кркобабић и Владика Атанасије који је благословио скуп и пренео благослове и поздраве патријарха Павла и митрополита Амфилохија. Скупштину чине 28 удружења која се залажу и за објављивање тајних оптужница, решавање питања држављанства, радног стажа...

СТВОРЕНА АСОЦИЈАЦИЈА ПРОГНАНИКА

Курир, 22.03.2009; Страна: 2

Удруживање

БЕОГРАД - Избегличка и друга удружења Срба из Хрватске формирала су јуче јединствену асоцијацију која ће деловати на основу платформе усаглашене с Владом Србије. Асоцијацији је приступило 25 удружења, чије ће интересе заступати 52 делегата, а на оснивачкој скупштини, одржаној у просторијама општине Нови Београд, за њеног председника изабран је професор Милојко Будимир.

У обраћању делегатима, потпредседник Владе Јован Кркобабић, задужен за питања избеглица, изразио је жаљење што Асоцијацији нису приступили чланови свих удружења која су прихватила владину платформу

ТУЖБЕ НИСУ РЕШЕЊЕ

Курир, 22.03.2009; Страна: 4

НИШ - Бивши премијер Србије Зоран Живковић оценио је јуче да отворена питања Србије и Хрватске могу бити решена ако се политичари понашају као државници, а не као дневни демагози.

- Питање тужби је једно од питања које имамо на столу данас. Поред тога, ту је питање избеглица и њихових станарских права, а имамо и нерешено питање границе на Дунаву. Да ли ће то бити решено, зависи од тога да ли су политичари у Србији и Хрватској дневни демагози или државници. Сви ти проблеми могу да

буду решени - рекао је Живковић у интервјуу агенцији Бета. Он је казао да узајамне тужбе Хрватске и Србије не могу да реше проблеме између две државе.

ХРВАТСКА ПОДРШКА СРБИЈИ

Политика, 22.03.2009; Страна: А2

Посета премијера Иве Санадера Београду кључна за стабилност у региону

Загреб – Односи Хрватске и Србије кључни су за стабилност региона, истичу хрватски медији поруку београдске посете премијера Иве Санадера, преноси Тањуг. У позитивно интонираним извештајима и првим коментарима указује се на њене резултате у виду исказане подршке Србији на њеном путу у евроатлантске интеграције, потписивање неколико споразума и договоре о заједничким пројектима у енергетици. Хрватски медији су нагласили Санадерову изјаву да се Хрватска према Србији „неће понашати као што се понаша Словенија према Хрватској”. Па ће Хрватска као чланица НАТО-а и као земља близу уласка у ЕУ дати пуну подршку суседима. Извештава се и о предаји докумената о уласку у ЕУ за које је Хрватска преводе платила милионе евра, као и о потписивању протокола о сарадњи у процесу европских интеграција који је уз потписани меморандум о сарадњи на подручју књижевности и лингвистике најопипљивији резултат посете.

Наглашена је сагласност две стране о потреби заједничког наступа две земље у време економске кризе, као и сарадње у питањима инфраструктуре и енергетике, односно о хрватском интересу за резервоар у Банатском Двору, а српског интереса за веће коришћење Јадранског нафтовода. Медији нису пропустили да помену да су обе стране признале постојање тешких питања која оптерећују две земље, пре свега око тужбе суду у Хагу и признавања Косова, али и закључак да ће се решавати она питања која ће моћи лакше да се реше и око којих две стране могу лакше да се усагласе као што су повратак избеглица, сарадња у саобраћају или убрзање рада међудржавне комисије за сукцесију која би требало да се састане већ 15. априла. Значајна тема био је и положај мањина у двема земљама, па се цитира изјава српског председника Бориса Тадића да су „било какве идеје о Србији до Карловца и Карлобага опасне идеје које припадају прошлости и екстремистима” и да „Србија више неће водити ратове”, као и да „Србија сматра да је Хрватска домовина Срба у Хрватској и да они тамо треба да остварују своја права и имају улогу у демократском развоју”. Наглашено је да је Санадер посетио представнике хрватске мањине који су нагласили добру сарадњу са српском мањином у Хрватској, али и „затражили да имају онакав статус какав ужива српска мањина у Хрватској”. Вест да је Санадера дочекало неколико десетина избеглих Срба с транспарентима о Српској крајини и Шешељевим ликом брзо је устукнула пред вестима о обављеним контактима хрватског премијера с државним врхом Србије, као и вести о договорима и сагласности око питања која су била на дневном реду београдског сусрета.

PRESS CLIPPING

Понедељак 23.03.2009. год

ДРЖАВА ПЛАЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, 23.03.2009; Страна: 34

Избегли и прогнани из бивших република СФРЈ који немају други основ осигурања, имају право на здравствено осигурање о трошку буџета Републике Србије, уколико имају потврђен статус избеглице, односно прогнанника. И, ако имају боравиште у Србији, а приходе испод прописаног цензуса. Здравствену књижицу добијају у филијали РЗЗО према месту борава, а оверава се на шест месеци.

Приликом пријаве прилажу фотокопију избегличке, односно прогнаничке легитимације, уз оригинал на увид. Уз то предају и доказе о својству чланова породице, као и доказе о висини месечних прихода свих чланова. Избеглицама самцима здравствено осигурање се финансира из буџета уколико њихов месечни приход не прелази износ нето минималне зараде у републици увећан за 30 одсто, што умарту износи 19.906 динара. Уколико живе са члановима породице, цензус је у висини нето минималне зараде у Републици, која тренутно износи 15.312 динара.

ЗА ОБРОКЕ ПРИЈАВЉЕНО И 247 НАЈУГРОЖЕНИЈЕ ДЕЦЕ

Блиц - Србија, 23.03.2009; Страна: 8

Народна кухиња у Пироту имаће 700 корисника

ПИРОТ - Око 700 Пироћанаца моћи ће од 1. априла да добија оброке у народној кухињи. До сада се Црвеном крсту пријавило 860 људи, од којих услове испуњава 846. Међу пријављенима је и 247 деце.

Две трећине пријављених су из породица које примају социјалну помоћ, а велики је и број незапослених, старих и радника из пропалих фирми.

- Став комисије која је одређивала кориснике је да све породице самохраних родитеља, без обзира на број чланова, добију бонове. Такође, сва деца ће добити бонове, а у предности су и старе особе. **У првом плану су нам биле најугроженије категорије, а после тога инвалидне особе, избегли и расељени и незапослени - каже секретар Црвеног крста Миролjub Мијић.** Иако је Црвени крст Србије одредио квоту од 550 obroka дневно, локална власт у Пироту се сагласила да се број корисника повећа.

- Одлучили смо да ћемо за све који испуњавају услове обезбедити топли оброк - каже председник општине Владан Васић. У Црвеном крсту кажу да је комисија донела одлуку да се почне са припремом obroka за 700 корисника.

- Остали ће бити на листи чекања. Уколико општина обезбеди додатна средства у буџету, можемо да повећамо број корисника - каже Мијић.

АКЦИОНИ ПЛАН ВИШЕ НИЈЕ ДРЖАВНА ТАЈНА

Данас, 23.03.2009; Страна: 3

Дневни лист Данас је из Министарства унутрашњих послова добио документ под називом Информација о стању и планираним активностима Републике Србије до априла 2009. усмерених ка либерализацији визног режима ЕУ. У овом документу, који је Влада усвојила 11. децембра, таксативно су наведене мере које одређена министарства морају да предузму из области своје делатности у циљу укидања виза за земље Уније. **Реч је о министарствима правде, унутрашњих послова, спољних послова, рада и социјалне политике и здравља, као и Комесаријату за избеглице. Овај документ је одмах по његовом усвајању МУП прогласио државном тајном.** Сматрајући да грађани Србије имају право да знају шта и када њихова влада има обавезу да учини у циљу ступања земље на белу шенгенску листу, Данас се жалио поверенику за доступност информацијама од јавног значаја. Повереник Родољуб Шабић је прошле недеље донео обавезујуће решење о скидању ознаке тајне са Акционог плана. Шабић је у образложењу одлуке навео да је МУП преценио важност договора који је имао са представницима ЕК. МУП је то решење испоштовао.

Комесаријат за избеглице: До априла треба да припреми предлог стратегије за управљање миграцијама. Комесаријат је припремио одлуку о формирању Координационог тела Владе за управљање миграцијама, што је учињено и ово тело је формирано.

Антрфиле:

Задаци и рокови

- Министарство правде: Требало је до краја 2008. да припреми укупно седам нацрта закона - о потврђивању конвенција из области високотехнолошког криминала, трговини људским бићима, прању, тражењу, заплени и конфискацији прихода стечених криминалом, финансирању, сузбијању и спречавању тероризма, као и закон о међународној правној помоћи у кривичним стварима. Сви закони усвојени су у Скупштини Србије у марту ове године. С мањим закашњењем формирано је Радно тело Владе за усклађивање деловања у области правосуђа и унутрашњих послова за борбу против корупције и разних облика организованог криминала.

- МУП: До краја 2008. требало је да припреми предлоге стратегија за супротстављање илегалним миграцијама и за борбу против организованог криминала, са пратећим акционим плановима. МУП је урадио нацрте обе стратегије и упутио их у процедуру усвајања. У истом року требало је да припреми предлог одлуке о формирању Координационог тела Владе за спровођење Стратегије за интегрисано управљање границом. Тај акт је у процедури. МУП је припремио и Споразум надлежних органа о сарадњи у области интегрисаног управљања границом, који је потписан у марту.

- Министарство здравља: Предлог стратегије за борбу против дрога, до фебруара 2009. Стратегија је усвојена 26. фебруара.

- Министарство рада и социјалне политике: До краја 2008. требало је да припреми предлог стратегије за реинтеграцију повратника на основу Споразума о реадмисији. Стратегија је усвојена у фебруару 2009. Ово министарство има рок до априла да припреми предлог акционог плана за прихват, збрињавање и интеграцију повратника по основу Споразума о реадмисији. Према сазнањима Данаса, израда је у току. Закон о забрани дискриминације је у процедури усвајања у Народној скупштини

ИЗБЕГЛИЦЕ НАСТУПАЈУ ЈЕДИНСТВЕНО

Данас, 23.03.2009; Страна: 4

Београд- Представници 25 организација избеглица формирали су, у суботу у сали СО Нови Београд Асоцијацију избегличких и других удружења Срба из Хрватске, која би убудуће требало да заступа њихова права и интересе пред домаћим и међународним институцијама. Члан оснивачке скупштине Милојко Будимир навео је да је у програму те асоцијације залагање за враћање станарских права или правичну накнаду, отварање конзулата у Книну, доношење новог закона о избеглицама и оснивање документационог центра.

Програмом је предвиђено и инсистирање на исплати заосталих пензија и старе штедње, повратку расељених, истражи о несталим особама, а асоцијација ће се бавити и тужбама за ратне злочине чији је број, како је рекао Будимир, у овом тренутку непознат. „Што се нас тиче, Хрватска спроводи ‘Олују’ од 1995. до данас, законима и уредбама које доноси“, рекао је Будимир и додао да је „посебно тужно“ што није испуњен ниједан међудржавни споразум о решавању проблема избеглица. Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић позвао је присутне да уложи напор и сва остала удружења „истински интегришу у јединствену асоцијацију, да би се добила бројчана превага која би омогућила легитимно иступање у име избеглица“. Он је рекао да је хрватски премијер Иво Санадер јуче у Београду одбио да разговара о повлачењу хрватске тужбе против Србије за геноцид пред Међународним судом правде и додао да ће Србија припремити документацију о злочинима почињеним над Србима од 1941. до 1995. године. „Без обзира што су аргументи Хрватске танки, ставови других земаља које су на њиховој страни нису занемарљиви“, рекао је Кркобабић и додао да ће Србија инсистирати да се „сваки погрешан потез“ третира истом мером. Он је навео да је Србија до сада добила одговоре 22 европске земље које су најавиле подршку у настојању да Хрватска испуни права избеглих и прогнаних током рата 1991. до 1995. године. Бета

САВЕТ БЕЗБЕДНОСТИ УН О КОСОВУ

Дневник, 23.03.2009; Страна: 2

Савет безбедности Уједињених нација расправљаће данас у Њујорку о ситуацији на Косову. На седници ће бити размотрен извештај генералног секретара УН Бан Ки-муна о раду Унмика. Ставове Београда изнеће председник Србије Борис Тадић. Косово ће на седници представљати министар спољних послова Скендер Хисени.

У извештају Бан Кимуна који се односи на период од 1. новембра 2008. до 9. марта 2009. оцењује се да је на Косову у току убрзана реконфигурација мисије УНМИК-а, која би требало да се оконча до почетка буџетског циклуса 2009-2010. У извештају је, као анекс, садржан и извештај Еулекса. Институције Косова оцениле су да је извеш тај Бан Кимуна, који ће бити представљен на седници СБ УН, објективан, али да је важно да Савет безбедности схвати да наставак мандата УНМИК-а у независном Косову нема смисла. У делу извештаја који се односи на безбедност Бан Ки-мун је навео да је безбедносна ситуација на Косову стабилна, али да је у северном делу Митровице забележена серија инцидената. Наводи се такође да је у 2008. забележен драматичан пад повратка расељених особа и да су се, према подацима УНХЦР-а, само 582 особе које припадају мањинским заједницама вратиле на Косово.

ОКО ЗА ОКО

Курир, 23.03.2009; Страна: 3

Срби из Косовског Поморавља затражиће данас од Владе да ЕПС прекине транзит електричне енергије Косову уколико се наставе рестрикције струје

К. МИТРОВИЦА - Представници четири општине из Косовског Поморавља на јуче одржаној седници у Шилову одлучили су да од Владе Србије затраже да ЕПС прекине транзит електричне енергије из увоза за Косово и Метохију уколико се настави рестрикција струје српским селима на КиМ. Делегација општина Ново Брдо, Гњилане, Косовска Каменица и Косовска Витина данас ће се састати с председником Скупштине Славицом Ђукић-Дејановић и министрима енергетике и КиМ Петром Шкундрићем и Гораном Богдановићем како би им саопштили предлоге за решење хуманитарне катастрофе настале због искључења струје. Председник општине Косовска Витина Ненад Којић за Курир каже да нико из Поморавља не помишља да преговара са представницима Косовске електроенергетске корпорације (КЕК), нити са такозваном приштинском владом.

- Ми разговарамо с нашом државом. Очекујемо конкретне мере од званичног Београда. Конкретно, зна се да ЕПС контролише напон из Београда. Сав увоз струје на КиМ зависи од Србије, а ми смо изложени невиђеној тортури, притисцима и уценама. Проблем мора хитно да се реши, јер нека села попут Шилова већ 23 дана немају струју. Тражићемо да држава стане на нашу страну и инсистирати да провајдер за Србе буде ЕПС, а не КЕК - каже Којић. У селима Косовског Поморавља, али и централног Косова већ 14 дана нема струје. Фрижидери и замрзивачи су отопљени, а народ, како тврди Којић, буквално гладује.

- Договорили смо се и да све акције убудуће буду координисане. Протести пре свега. На седници смо осудили и међународну заједницу, која толерише хуманитарну катастрофу која нам се дешава. Такође, одговорено је и министру Богдановићу, односно разјашњена је његова изјава да смо преговарали са КЕК и да смо "као локална самоуправа сами решили проблем". То, нажалост, није тачно - категоричан је Којић. Начелник Косовскопоморавског округа Драган Николић наводи да је одлучено да ни убудуће неће бити преговора с КЕК.

- Тражимо безусловно да укључе струју, па тек онда можемо да преговарамо о техничким детаљима. Плаћање није проблем, јер ми јесмо за то, али све мора да се реши у Београду. Тражићемо да ЕПС буде други провајдер, да уведе колективна бројила у српским срединама, и да се тако тачно зна колико дугујемо. Онда би ЕПС преко компензације КЕК плаћао онолико колико потрошимо. Држава је обећала да ће преко Унмика решити тај проблем - каже Николић.

Антрфиле:

Мрак и у Метохији

Села Осојане, Шаљиновица, Тучепо и Кош у Метохији без струје су већ трећи дан. Потпредседник општине Исток Вуко Ђурић тврди да се притисак албанских институција на Србе из дана у дан наставља.

- Синхронизовано се врши притисак, почев од паљевине кућа у Дрснику, покушаја убиства петоро Срба у Истоку до искључивања струје у срединама где живе Срби. Становништво Осојанске долине није у могућности да исплаћује 200 евра месечно, што је захтев КЕК, који инсистира на измирењу дуговања у висини од неколико хиљада

евра по домаћинству - тврди Ђурић. У Осојанској долини, која обухвата села Шаљиновицу, Тучепу, Кош и Суви Лукавац, тренутно живи око 900 Срба повратника.

ИСЕЛИЛЕ СЕ 503 ХРВАТСКЕ ПОРОДИЦЕ

Политика, 23.03.2009; Страна: А18

Од силних средстава која су стигла у БиХ, на име помоћи избеглим и расељеним, Хрвати добили само два одсто

Сарајево – Делегат у Дому народа Парламентарне скупштине БиХ Иво Мирко Јовић изјавио је за „Политику” да се Хрвати који живе у Босни и Херцеговини осећају несигурно, понижено и да БиХ доживљавају као земљу која је створена само за два друга народа, „из ког разлога многи од њих желе трајно да оду из ове земље”. Он се позива на изјаву кардинала Винка Пуљића и подсећа да су „током прошле године Сарајево напустиле чак 503 хрватске породице”, према његовом мишљењу „отеране су”.

„Процес даљњег иселјавања могуће је зауставити само уколико се послуша и глас хрватског народа који жели такву БиХ која ће бити уређена и устројена на начин да сви који у њој живе имају иста права, јер земља подељена на два ентитета није никоме добро дошла. Ја нећу рећи да је решење трећи ентитет, то треба да буде предмет договора представника Срба, Хрвата и Бошњака, који би морао бити легализован и у парламенту”, каже Јовић. Истовремено сугерише да је садашње устројство БиХ, које је чини „неправедном, скупом и нефункционалном земљом”, производ „светских моћника”, који они, каже, „увек кад им то затреба употребљавају за међусобна разрачунавања”.

Према Јовићевом мишљењу суживот у БиХ је могућ, али само по моделу „једни поред других”, а кад је о Сарајеву реч он сматра да то није град који би могао „послужити као пример мултикултуралности и мултиетничности”. Напротив „ако је примарни циљ био да се од Сарајева направи једнонационалан град онда се у томе успело”. То је град, наставља он, „у којем зграде носе назив Момо и Узеир, а нема Мате, у којем се некадашњи Врбања мост на Миљацки, на којем су на почетку рата убијене Олга и Суада, назива само Суадин мост, град у којем међу укупно 290 општинских већника нема ниједног Хрвата”. Јовић је мишљења да се о суживоту тешко може говорити ако се „упире прстом само у називе појединих улица у Мостару, а занемарује чињеница да је после рата преименована трећина сарајевских улица”, да „једна од њих носи име министра Ирфана Љубијанкића који је погинуо изнад Бихаћа, што „ја, наравно, поздрављам, али се и питам зашто у Сарајеву нема и улице која би носила име министра Јозе Леутара који је у овом граду убијен и то на свиреп начин”. „То су све поруке Хрватима да овде нису добро дошли”, изричит је Јовић који, у контексту незавидног положаја хрватског народа, износи и додатне чињенице. Помиње, између осталог, и процес повратка и тврди да су „од силних средстава која су стигла у БиХ, на име помоћи избеглим и расељеним, Хрвати добили само два одсто”, те да на појединим и то већим подручјима, на којима су пре рата живели Хрвати, ни дан-данас није обновљена ниједна кућа”. Додаје да незадовољство и неспокој код хрватског народа изазива и чињеница да је „после рата у БиХ убијено стотињак Хрвата”, подсећа на случајеве убиства у Коњицу, Лукавцу, Какњу, Приједору и Градишки”, док процесе које води Суд БиХ по питању ратних злочина назива „посебном причом”. Тешко је, каже Јовић, „разумети да Суд БиХ у истом дану изрекне 80 година затвора

групи Хрвата, који при томе нису оптужени и за смртни случај, а ослободи групу бугојанских Бошњака који су осам месеци у 20 логора злостављали Хрвате и неке од њих поубијали”. Данас, наставља он, „појединци, који су непосредно руководили тим логорима, обављају врло значајне функције”. Коментаришући иницијативу Алтернативне владе Хрватске Републике Херцег-Босне за мирно раздруживање из Федерације БиХ Јовић каже да „то није реално, а ни потребно”.

„Кад се у БиХ говори на начин изношења жеља, посебно неостваривих онда је то нешто што је убитачно, што вуче назад”, закључује он.

PRESS CLIPPING

Уторак 24.03.2009. год

ПРОЗВАЛИ ЈОВАНА КРКОБАБИЋА

Куир, 24.03.2009; Страна: 4

БЕОГРАД - Коалиција удружења избеглица у Србији оптужила је јуче потпредседника владе Јована Кркобабића да питање избеглица посматра као „страначки плен који је добио“.

У саопштењу ове коалиције подсећа се да је Кркобабић на оснивању Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске 21. марта рекао да је Коалиција удружења избеглица у Србији под патронатом Владе Хрватске и да „није добро што је поново дошло до поделе унутар избегличког корпуса“.

Коалиција потпредседнику Владе замера и на оцени „да су чланови 46 избегличких удружења изманипулисани и увучени у Коалицију у уверењу да ће од тога имати корист“.

КОАЛИЦИЈА ИЗБЕГЛИЦА ПРОЗИВА КРКОБАБИЋА

Данас, 24.03.2009; Страна: 6

Београд - Коалиција удружења избеглица у Србији оптужила је потпредседника Владе Јована Кркобабића да питање избеглица посматра као „страначки плен који је добио“. У саопштењу ове коалиције подсећа се да је Кркобабић на оснивању Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске 21. марта рекао да је Коалиција удружења избеглица у Србији под патронатом Владе Хрватске и да „није добро што је поново дошло до поделе унутар избегличког корпуса“.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, 24.03.2009; Страна: 18

БЛАЦЕ - Блачка општина изградиће 12 станова за избеглице и социјално угрожене. Изградњу финансира немачка хуманитарна организација „АСБ“. Општина је обезбедила дозволе и земљиште. Зграда ће бити изграђена у ширем центру Блаца, а завршена за 18 месеци. Према речима повереника за избеглице блачке општине Драгише Гочманца, ускоро ће бити расписан конкурс за доделу станова. На територији општине има 90 избеглих и 1.174 расељених.

СУРОВО

Курир, 24.03.2009; Страна: 11

Старца Божидара Радовића из Поповића код Раче, чији је син Срдан изгорео, пре који месец избацили из колективног центра за избеглице, а ни сада га нико неће

КРАГУЈЕВАЦ - Божидар Радовић (64) из Поповића код Раче, чији је син Срдан изгорео протеклог викенда, избачен је пре који месец из колективног центра у Рачи! Како сазнајемо, он је разведен и дуже време је провео у колективном смештају у Карађорђевој дому званом „Рамбује“, зато што нико није хтео да се брине о њему! На захтев осталих корисника колективног центра, отказано му је гостопримство јер није водио рачуна о томе где ће обавити основне физиолошке потребе.

После тога, међуопштински Центар за социјални рад са седиштем у Баточини привремено га је сместио у породичну кућу у Поповићу и обезбедио новчану накнаду како би синови и бивша жена бринули о њему. После трагедије, смрти двадесетседмогодишњег сина Срдана, породица је дигла руке од старца! - Свакодневно смо у контакту са запосленима у Центру за социјални рад у Рачи, полицијом и лекарима Дома здравља. Као прелазно решење, од тренутка кад је изашао из колективног смештаја, обезбедили смо да Божидар буде у својој кући и да породица уз одређену накнаду брине о њему.

У току је комплетирање документације неопходне да се он смести у неку установу. Божидар се креће, али веома тешко и уз помоћ других. После трагедије и шока који је доживео, он је у још тежем стању - изјавила је Милица Бркић, директор међуопштинског Центра за социјални рад у Баточини. После трагичне смрти његовог сина Срдана, о Божидару брине један од мештана из месне заједнице Поповић, који му доноси храну, обезбеђује огрев и греје собу у којој живи. Он и шеф месне заједнице заменили су врата која су потпуно изгорела, очистили ђубре у кући и колико-толико створили неке основне хигијенске услове за становање.

- Дом здравља нам је одговорио да Божидар Радовић није за болничко лечење - каже Бркићева. Оцена Дома здравља зачудила је запослене у Центру за социјални рад, јер је утврђено да је старац животно угрожен! Божидар је, наиме, све време лежао у соби у којој је био леш Срдана Радовића. Несрећа се догодила највероватније још у току ноћи, на улазу у собу у којој је старац лежао. Врата су изгорела, а угљенисано тело младића однето је на обдукцију тек сутрадан после подне, после увиђаја који је извршио истражни судија Округног суда Слободан Свилкић. Утврђено је и да је старац задобио повреде главе од пламена који је захватио Срдана! Лекари су га превили, дали му ињекцију и отишли! Тек треба да се, након комплетирања документације, а уз сагласност самог старца, донесе одлука где и шта даље са њим. Према подацима којима располаже Центар за социјални рад, Божидар је пре неколико месеци због промрзина примљен на болничко лечење, а затим смештен у колективни центар. Како је старац промрзао, засад је непознато!

Антрфиле:

Сумњив пламен?

- Обдукција тела Срдана Радовића није завршена. Инсистирао сам на обдукцији јер је два дана пре трагедије дошло до физичког сукоба између преминулог и његовог млађег брата Славише - каже судија Слободан Свилкић. Истрага ће дати и одговор на питање

како је старац повређен и Срдан изгорео а да ватра није захватила ништа друго у соби сем врата и штокова!

НЕМА АЗИЛА ЗА СРБЕ У ШВАЈЦАРСКОЈ

Блиц, 24.03.2009; Страна: 3

Швајцарске власти од 1. априла неће прихватати захтеве за политички азил људи из Србије и са Косова јер су постале „сигурне државе“.

Србија и Косово су, заједно са западноафричком државом Буркином Фасо, одлуком швајцарске владе, стављени на листу „сигурних држава“. Како је наведено у саопштењу власти, кључни критеријуми за укључивање држава на ову листу јесу поштовање људских права и примена међународних конвенција у области људских права и заштите избеглица.

Људи из Србије и са Косова ће убудуће азил моћи да добију само у појединачним случајевима, ако постоје наводи који јасно указују да је било прогона. Број захтева за азил из Србије и са Косова прошле године порастао је за четвртину - на 16.606. Швајцарски уред за миграцију једном годишње проверава статус „сигурне земље“ за све државе са листе. Уколико се испостави да се ситуација у некој земљи погоршала, од владе се тражи њено скидање са листе сигурних.

СРБИЈА И КОСОВО НОВЕ СИГУРНЕ ДРЖАВЕ

Борба, 24.03.2009; Страна: 7

Азил

Швајцарска влада саопштила је јуче да од 1. априла неће прихватати захтеве за политички азил људи из Србије и са Косова. У саопштењу је наведено да су Србија и Косово одлуком владе стављене на „листу сигурних држава“, заједно са западноафричком државом Буркином Фасо. Влада Швајцарске наводи да су кључни критеријуми за укључивање ових држава на листу поштовање људских права и примена међународних конвенција у области људских права и заштите избеглица.

Људи из Србије и са Косова ће убудуће према наводима Бете азил моћи да добију само у појединачним случајевима ако постоје докази који указују да је било прогона. Број захтева за азил из Србије и са Косова прошле године је порастао за 25 одсто и износио нешто мање од 17.000. Швајцарски уред за миграцију једном годишње проверава статус „сигурне земље“ за све државе са листе. Уколико се испостави да се ситуација у некој земљи погоршала - од владе се тражи њено скидање са листе сигурних.

ПОЧИЊЕ ДА РАДИ НАРОДНА КУХИЊА

Данас, 24.03.2009; Страна: 17

Пирот - Од 1. априла у народној кухињи у Пироту храниће се 700 социјално угрожених људи. Ова бројка није коначна, јер је интересовање велико, а Општина је спремна да помогне и већи број корисника. За десет дана, колико је трајало пријављивање у Црвеном крсту, јавило се 860 сиромашних, од којих услове испуњава

846 лица. Алармантан је податак да је међу гладнима и 247 деце која ће се уз одрасле такође хранити на народном казану. Око 60 одсто потенцијалних корисника ових obroка је из породица које примају социјалну помоћ, а велики је и број незапослених, старих и радника из пропалих фирми.

- Став комисије која је одређивала кориснике јесте да све породице самохраних родитеља, без обзира на број чланова, добију бонове. **Такође, сва деца ће добити бонове, а у предности су и старе особе. У првом плану су нам биле ове најугроженије категорије, а после тога инвалидна лица, избегли и расељени и незапослени - каже за Данас секретар пиротског одбора Црвеног крста Миролуб Мијић. Иако је Црвени крст Србије одредио квоту од 550 obroка дневно, локална самоуправа у Пироту се сагласила да се број корисника повећа и да obroке добију сви који испуњавају услове.**

- Информација да се значајно повећао број људи који се пријавио за ову врсту помоћи није пријатна. Због тога смо одлучили да за све који испуњавају услове, обезбедимо средства како би добили топли оброк. Видећемо у Црвеном крсту колико ће још средстава бити потребно, али Општина је спремна да то финансира - каже председник Општине Пирот мр Владан Васић. У Црвеном крсту кажу да је комисија донела одлуку да се почне са припремом obroка за 700 корисника.

- Остали ће бити на листи чекања. Уколико локална самоуправа обезбеди додатна средства у буџету, можемо да повећамо број корисника - каже Мијић. У народној кухињи топла јела за сиромашне припремају се већ 16 година, а прошле године ове obroке добијало је 450 корисника. Корисници топлих obroка добијаће ову помоћ наредна четири месеца, а по престанку рада кухиње, делиће им се, као и до сада, пакети намирница. Најповољнију понуду за припрему топлих obroка доставио је Тигар - пословни сервис, угоститељство. Они ће obroке делити на две локације у граду, у просторијама Месне заједнице у Тијабари и у просторијама у Козарачкој улици, у Новом тигровом насељу.

ЗАУСТАВИМО ТУБЕРКУЛОЗУ

Политика, 24.03.2009; Страна: А26

Сматрало се да ће откриће антибиотика помоћи у искорењивању туберкулозе, али је ово и даље једна од најраспрострањенијих заразних болести. Процењују се да је њоме заражено између две и три милијарде људи. **Због тога је овогодишњи Светски дан борбе против туберкулозе, под слоганом „Ја могу да зауставим туберкулозу“ усмерен на све делове друштва који могу дати допринос у смањењу стопе оболевања. Једна од организација која још од 2005. године, у сарадњи са Министарством здравља Републике Србије, образује и активно проналази особе оболеле од ове заразне болести у ромским дивљим насељима и камповима за избегле и интерно расељене особе је и Црвени крст Србије.**

Како кажу у овој организацији њихов циљ је да допринесу превенцији туберкулозе и то кроз побољшање услова за живот угрожених група становништва. Због тога се отварају народне кухиње, оболелим у амбулантној фази лечења деле прехранбени пакети, образује становништво да препозна симптоме болести, а активисти Црвеног крста оболеле упућују у здравствене службе ради дијагностике. **Укупно је 69 организација Црвеног крста из Србије укључено у реализацију ових активности.** Поводом обележавања Светског дана борбе против туберкулозе, Црвени крст Палилуле, организоваће данас од девет до 14 часова предавања у Дому ученика средњих школа

ПКБ у Падинској Скели, у основним школама „Олга Петров“, „Старина Новак“, „Зага Маливук“ и у средњој школи „Раде Кончар“, саопштили су из Црвеног крста Србије.

ТАДИЋ: СВИМА ЈЕ ЈАСНО НА КОСОВУ НЕМА ДРЖАВЕ

Политика, 24.03.2009; Страна: А1

Бомбардовање које није проглашено ратом
Оптимистичке процене генералног секретара УН о стању на Косову демантује реално стање на терену

Обраћајући се члановима Савета безбедности на јучерашњој седници посвећеној Косову, председник Србије Борис Тадић је подсетио на жртве НАТО бомбардовања Србије. У акцији коју, како је нагласио, није одобрио Савет безбедности погинуло је 2.500 цивила, међу њима било је 89 деце, а рањено је 12.500 особа. Срби су пре десет година кажњени бомбама, а косовски Албанци десет година касније, упркос протеривању Срба и паљењу њихових кућа и црква, бивају награђени тиме што је више од 50 земаља признало нелегалну независност наше јужне покрајине.

Тадић је нагласио да Србија принципијелно осуђује сваки ратни злочин и да је сваки злочинац особа са именом и презименом те да колективна кривица народа или државе не може постојати. Недавна пресуда Хашког трибунала, како је рекао, четворици бивших званичника СР Југославије и једном званичнику Србије, у случају Косова, показала је да не постоји колективна кривица државе Србије и њених грађана. „Да ли су казне овим осуђенима примерено високе могуће је расправљати, нарочито у светлу ослобађајуће пресуде вођи ОВК и бившем косовском премијеру Рамушу Харадинају у чијем процесу су сведоци, по тврдњи тадашње тужитељке Хашког трибунала Карле дел Понте, чак и физички ликвидирани, али једно је сигурно – за конкретне злочине кажњене су конкретне особе и тиме је још једном скинута анатема са читавог једног народа“, нагласио је Тадић. Он је поменуо и учестале нападе на косовске Србе протеклих месеци. За њих, како је рекао, ни данас нема безбедности, слободе кретања, правде, струје, воде. Тадић је као насиље над Србима из Шилова оценио вишенедељно искључење струје.

Са прве стране – Таквим потезом они су, како је рекао, доведени у ситуацију да плаћајући рачуне такозваној републици Косово, индиректно признају ову нелегалну творевину. Зато, како је истакао, не може да се сложи са оптимистичким проценама из извештаја генералног секретара јер те тврдње демантује реално стање на терену. Према његовим речима свима је јасно да на Косову, 13 месеци после нелегално једнострано проглашене независности, нема државе. Тадић је апеловао на Унмик и Еулекс да обезбеде кретање званичницима Србије на целокупном простору Косова јер оно што се сада дешава дубоко узнемирава српско становништво покрајине. Председник Србије позвао је и чланице УН да се уздрже од признања независности Косова, јер се косовски случај налази пред Међународним судом правде који треба да одговори на питање да ли је једнострано проглашење независности од стране привремених институција самоуправе Косова у сагласности са међународним правом. **Он је поновио да се Србија залаже за нове преговоре јер они могу да обезбеде праведно, компромисно и обострано прихватљиво решење.** Србија, како је рекао, никада неће признати независност Косова ни посредно, ни непосредно и наставиће са

дипломатском, правном и мирном одбраном свог интегритета. Партнерска сарадња са Еулексом и Унмиком, како је рекао, треба да буде настављена како би био имплементиран новембарски извештај генералног секретара УН, као и његовог план од шест тачака који предвиђа наставак дијалога са Београдом.

Он је подсетио да је услов Београда за преобликовање међународне мисије била њена **статусна неутралност, под окриљем Уједињених нација и у складу са Резолуцијом 1244. Тадић је нагласио да Београд инсистира да Унмик настави свој посао на целој територији Косова јер без Унмика није могуће у потпуности испунити План од шест тачака Бан Ки Муна.**

ДЕСЕТ ГОДИНА ОД НАТО АГРЕСИЈЕ

Преглед, 24.03.2009; Страна: 5

Напади на Југославију почели 24. марта, а окончани 10. јуна 1999. године

Бомбардовање је трајало 11 недеља, погинуло је између 1.200 и 2.500 људи. Према подацима УНХЦР, Косово је од доласка мировних снага напустило око 230.000 Срба и Рома, а у покрајину се вратило око 800.000 избеглих Албанаца

Данас се навршава десет година од почетка ваздушних напада на Савезну Републику Југославију (СРЈ), које су спровеле армије 19 чланица НАТО-а. Напади су трајали 11 недеља и у њима је, према проценама различитих извора, погинуло између 1.200 и 2.500 људи. У бомбардовањима, која су без прекида трајала 78 дана, тешко су оштећени инфраструктура, привредни објекти, школе, здравствене установе, медијске куће, споменици културе...

Напади на Југославију почели су 24. марта 1999, на основу наређења тадашњег генералног секретара НАТО-а Хавијера Солане, а југословенска влада исте ноћи прогласила је ратно стање. Акција НАТО-а, коју су Влада СРЈ, али и бројни правни стручњаци назвали агресијом, уследила је после неуспешних преговора о решењу кризе на Косову у Рамбујеу и Паризу, фебруара и марта 1999. године. **Тадашње власти у Београду процениле су штету на око стотину милијарди долара и затражиле надокнаду од чланица НАТО-а. Група економиста Г17 штету је проценила на 29,6 милијарди долара.** Бомбардовање Југославије окончано је 10. јуна, усвајањем Резолуције 1244 Савета безбедности УН. Дан раније, представници ВЈ и НАТО-а потписали су у Куманову Војно-технички споразум, којим је прецизирано повлачење снага ВЈ са Косова и улазак у покрајину међународних војних трупа. НАТО је изводио нападе на СРЈ са бродова у Јадрану, из четири ваздухопловне базе у Италији, а у неким операцијама учествовали су и стратешки бомбардери који су полетали из база у западној Европи, па и из САД. Криза је окончана посредничком мисијом финског председника Мартија Ахтисарија и бившег руског премијера Виктора Черномирдина. Најпре је председник СРЈ Слободан Милошевић, почетком јуна, прихватио њихов план за размештање међународних трупа на Косову, а потом је тај договор верификовала Скупштина Србије. Јединице ВЈ повукле су се са Косова након доношења резолуције УН, а прве међународне трупе ушле су на територију Косова из Македоније већ 12. јуна 1999. године.

То је највећа операција Алијансе, а највише војника је дошло из Немачке, Француске, Италије и САД. У саставу Кфора на Косово је дошло 37.200 војника из 36 земаља, од чега је 30.000 из земаља чланица НАТО-а. У међувремену је број тих снага смањен на 16.000. Према подацима УНХЦР, Косово је од доласка мировних снага напустило око

230.000 Срба и Рома, а у покрајину се вратило око 800.000 избеглих Албанаца. У многобројним инцидентима у истом периоду убијено је око 500 људи, рањено више десетина и отето 200, према албанским изворима. Према српским изворима од почетка бомбардовања киднаповано је око 1.500 неалбанаца. Од укупно расељених са Косова, према подацима УНХЦР, које је у јануару прошле године изнео тадашњи министар за повратак и заједнице у влади Косова Бранислав Грбић, на Косово се до сада вратило 16.500 расељених, од којих су 45 одсто припадници српске заједнице. Власти у Приштини, пак, истичу да се до сада на Косово вратило 18.300 људи, припадника свих заједница.

У децембру 2008, на годишњој конференцији Савеза удружења интерно расељених - Унија у Београду, оцењено је да су подаци о повратку на Косово у тој години поражавајући, јер се на тај корак одлучило само 386 људи. На том скупу представник УНХЦР-а у Србији Џон Јанг оценио је да повратак расељених није успео ни након девет година, јер више од 200.000 људи и даље, без решења, живи ван својих домова.

ПОГОРШАН ПОЛОЖАЈ СРБА У ФЕДЕРАЦИЈИ БИХ

Политика, 24.03.2009; Страна: А4

Бањалука, 23. марта – Према проценама Завода за статистику Федерације БиХ, у њој живи нешто мање од 2,4 милиона становника. Од тога Срби чине свега три процента или око 80.000 житеља Федерације БиХ, што ће рећи да их је данас у овом делу Босне и Херцеговине мање него што их је до 1991. године било у федералном делу Сарајева.

„Ове бројке и укупан положај Срба у Федерацији БиХ, а поготово у Сарајеву, показују да бошњачки политичари, који стално говоре о мултиетничкој, мултинационалној и мултиконфесионалној БиХ, воде лицемерну политику“, оценио је за наш лист шеф Клуба Срба у Већу народа Републике Српске Сташа Кошарац. Он каже да сарајевске школе похађа „свега 150 српске деце“. „Истовремено, у институцијама града Сарајева и Кантона Сарајево запослено је свега три процента Срба иако би их, у складу са важећим прописима, требало да буде 37 одсто, јер су Срби до рата чинили више од трећине становништва овог града. Да су Срби у неравноправном положају говори и податак да једино Српској православној цркви у Сарајеву није враћена њена имовина“, објашњава Кошарац. Наш саговорник каже да у сарајевској општини Илијаш, у којој је до рата било 44 одсто Срба, данас нема запосленог ниједног Србина. Истоветна је ситуација и у општини Хацићи, у којој су Срби до 1991. чинили 37 процената становништва. „Ништа боље није и у другим градовима – Мостару, Бихаћу, Бугојну, Зеници, Тузли... у којима је до рата живео велики број Срба, а сада су сведени на неколико стотина становника у овим општинама, који су, углавном, без посла“, додао је Кошарац.

Према његовим речима, српска имовина у Федерацији БиХ споро се обнавља, поготово у оним општинама у којима тај процес зависи од локалних органа власти. О томе сведочи и податак да више од 70 насеља у која су се вратили Срби ни данас немају струју. „Посебан проблем су она српска насеља у Федерацији БиХ у којима су после потписивања Дејтонског споразума систематски уништаване српске куће и инфраструктура у тим местима. То је рађено са циљем да се онемогући повратак српског народа на његова вековна огњишта“, наглашава Кошарац.

ТУЋМАН НИЈЕ ЖЕЛЕО СРБЕ У ХРВАТСКОЈ

Политика, 24.03.2009; Страна: А5

На суђењу тројници хрватских генерала у Хагу тужиоци не одустају од оптужбе да је хрватски државни врх планирао и спровео прогон Срба с подручја Крајине

Загреб, 23. марта – Суђење тројници хрватских генерала у Хагу – Анти Готовини, Ивану Чермаку и Младену Маркачу – полако улази у завршну фазу. Изређали су се сведоци оптужбе, одбрана оптужених је покушала да обезвреди њихове наводе, али су тужиоци данас потврдили да не одустају ни од једног навода оптужнице сматрајући их доказаним.

„Хрватски војни, али и политички врх планирао је и спровео план прогона Срба из Крајине, а тиме су се касније хвалили”, рекао је данас пред хашким судским већем тужилац Алан Тигер, одбијајући захтеве одбране за одбацивање оптужнице. „Остаје теза о удруженом злочиначком подухвату, јер су хрватске власти, на челу с бившим председником Фрањом Туђманом, гранатирањем, разарањем, пљачком и застрашивањем присилно уклониле Србе из до тада заузетих хрватских подручја”, рекао је такође Тигер.

Главни хашки тужилац је напоменуо да „Туђман, као ни они којима се окружио, није желео Србе у Хрватској”, јер су „за њега вишенационалне државе у основи биле нестабилне, а Срби били претња”. За потврду тога Тигер је цитирао транскрипте са Туђмановог састанка са сарадницима на Брионима уочи војне акције „Олуја” у лето 1995. године, као и хашко сведочење тадашњег америчког амбасадора у Хрватској Питера Галбрајта.

Хашко тужилаштво види јасну намеру да се протерају Срби из Туђманових изјава на том брионском састанку, на којем је, како се наводи у оптужници, и договорен злочиначки подухват, али и из његових изјава после војне акције „Олуја” када је, према цитирању тужиоца Тигера, рекао да је „Хрватска сада чиста као у Звонимирово време”. Тужилаштво такође сматра да је доказано и неселективно гранатирање Книна и других градова у Крајини почетком „Олује”. О томе је данас говорио тужилац Едвард Русо указујући да сви докази упућују на то да су напади били усмерени на цивилне, а не војне циљеве, што „показује јасну намеру да се српско становништво застраши и присили на бекство”. Позивајући се на изјаве појединих сведока, изнео је податак да је само током таквог гранатирања Книна погинуло између 50 и 75, а рањено између 30 и 40 цивила. О делу оптужнице која говори о убиствима српских цивила, те пљачки и паљењу њихове имовине говорио је тужилац Саклен Хедерали. Ти злочини су се чинили јавно, војна и цивилна полиција није интервенисала према починитељима, рекао је он и закључио да су ти догађаји „одражавали политику или, у најблажем случају, прећутно одобравање хрватских власти”.

АСОЦИЈАЦИЈА ИЗБЕГЛИЦА У СРБИЈИ

Грађански лист, Датум : 22.3.2009, Страна : 4

Представници 25 организација избеглица формирали су јуче Асоцијацију избегличких удружења Срба из Хрватске, која би убудуће требало да заступа њихова права и интересе пред домаћим и међународним институцијама. Члан оснивачке скупштине Милојко Будимир навео је да је у програму те асоцијације

залагање за враћање станарског права или правичну накнаду, отварање конзулата у Книну, доношење новог закона о избеглицама и оснивање документационог центра. Програмом је предвиђено и инсистирање на исплати заосталих пензија и старе штедње, повратку расељених, истрази о несталим особама. Асоцијација ће се бавити и тужбама за ратне злочине чији је број, какоје рекао Будимир, ти овом тренутку непознат.

Што се нас тиче, Хрватска својим законима и уредбама спроводи „Олују“ од 1995. до данас рекао је Будимир и додао да је „посебно тужно“ што није испуњен ниједан међудржавни споразум о решавању проблема избеглица. Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић позвао је присутне да сва остала удружења истински интегришу у јединствену асоцијацију како би се добила бројчана превага која би омогућила легитимно иступање у име избеглица“. Скуп који је одржан у сали Скупштине општине Нови Београд благосиљао је владика хвостански Атанасије, који је „апеловао на људско и човечно што је остало, да се пробуди и успостави услове нормалног и праведног живота за све“у Хрватској.

PRESS CLIPPING

Среда 25.03.2009. год

ДОПИНГ ЗА ПЛАНИРАНЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ ПРОЈЕКТЕ

Данас, 25.03.2009; Страна: 11

Из ИПА фонда Србији 120 милиона евра по хитном поступку

Београд - Европска комисија могла би већ данас да одобри захтев Србије да се из ИПА фонда директно у буџет преусмери 120 милиона евра као подршка превазилажењу кризе, сазнаје Данас. Реч је о иницијативи коју је прекјуче у Бриселу поднео вицепремијер Божидар Ђелић, а у српској Влади надају се да ће средства стићи већ у другом кварталу ове године.

- Новац јесте намењен покривању буџетског дефицита, али ће бити искоришћен за инвестиционе пројекте државе. Јер, мањак у буџету не постоји само на страни плата и пензија већ ће средства недостајати и за планиране инвестиције па ћемо тај недостатак покрити из средстава ИПА фонда - каже за Данас саветник вицепремијера Горан Радосављевић. Он наводи да је реч о средствима из ИПА фонда намењеним за 2009. годину, која би Србија, по редовној процедури, добила вероватно тек 2011. године. Радосављевић истиче да су сви детаљи договорени и да се сада чека само формална одлука. „Новац очекујемо у другом кварталу с обзиром на то да у трећем тромесечју предстоје избори у Европској унији па би процес одлучивања могао да се отегне“, каже Радосављевић.

Иначе, Србији је у оквиру ИПА за 2009. годину намењено 194,8 милиона евра. Радосављевић подсећа да ће преостали износ од око 60 милиона евра (не морају бити повучена сва одобрена средства) бити употребљен за друге пројекте, али ће они бити реализовани по редовној процедури односно до 2011. године. Када је реч о пројектима који ће због преусмеравања новца у буџет остати ускраћени, саветник потпредседника истиче да Влада од њих не одустаје па ће бити финансирани из других извора или из средстава ИПА за наредне године. Он није могао да каже који инвестициони пројекти ће бити финансирани са тражених 120 милиона евра, али је подсетио да је планирано око десет и да ће вероватно бити изабрано шест. Кристина Нађ, портпарол европског комесара за проширење Олија Рена, каже за Данас да Европска комисија неће коментарисати захтев Србије с обзиром на то да је у току одлучивање о тој иницијативи.

Србија ће у периоду од 2007. до 2012. из ИПА фонда (Инструмент за претприступну помоћ) моћи да повуче око 1,2 милијарде евра. Нашој земљи отворене су прве две компоненте ИПА (помоћ у транзицији и изградња институција, као и прекогранична сарадња). Из ИПА се финансирају конкретни пројекти попут, рецимо, подршке побољшању ефикасности правосуђа и полиције, Пореске управе и Управе царина, избеглицама и интерно расељеним лицима, заштити права грађана и мањина, образовању и борби против дрога, куповина два филтера у Термоелектрани Никола Тесла, за израду плана за канализацију и отпадне воде у сливу Западне Мораве... (део пројеката одобрених Србији). Међутим, процедура је таква да је тренутно у току реализација пројеката предложених за 2007. годину.

Антрфиле:
Процедура

Према процедури Европске комисије износ средстава за одређену календарску годину одобрава се у периоду август-октобар те године. Потом се у марту или априлу наредне године између Владе Србије и Европске комисије потписује финансијски споразум, а расписивање тендера креће тек од друге половине исте године да би реализација пројеката била завршена за годину и по до две године после почетка преговора. Зато ће тек у априлу ове године уследити потписивање финансијског споразума Владе и ЕК за средства ИПА за 2008. годину, а пројекти за прошлу годину вероватно ће бити реализовани тек у првој половини 2010. Због тога ће и преосталих 60 милиона евра из ИПА за 2009. годину бити употребљено 2011. године док ће износ од 120 милиона евра стићи ове године.

УДРУЖЕЊА

Вечерње Новости, 25.03.2009; Страна: 17

ПАРАЋИН - Из општинске касе ове године биће расподељено 1,5 милиона динара удружењима грађана чије је седиште у параћинској општини. Конкурс је отворен до 25. марта, а удружења конкуришу пројектима. Друштвеним организацијама намењено је пола милиона динара. **По 400.000 динара определиће се хуманитарним удружењима, инвалидима и организацијама које се старају о имовини од посебног значаја, док је 200.000 намењено удружењима која окупљају избегле, прогнане и расељене.**

МАЊЕ ОБОЛЕЛИХ ОД ТУБЕРКУЛОЗЕ

Блиц, 25.03.2009; Страна: 10

Годишње у свету милион и шесто хиљада људи умре од ове опаке болести

Број оболелих од туберкулозе у Србији константно опада, тако да се стопа оболевања у периоду 2003-2008. смањила 35 одсто, показују подаци пројекта „Контрола туберкулозе у Србији“ представљени јуче поводом Светског дана борбе против ТБЦ-а. Прошле године је на 100.000 становника новооболелих било 24, прецизирао је министар здравља Томица Милосављевић и тиме поткрепио тврдњу да је достигнут и премашен основни циљ пројекта „Контрола туберкулозе“.

Он је истакао да је активно трагање за оболелима у ризичним популацијама обухватило популацију у целом казнено-поправном систему у Србији, популацију Рома који живе у 122 нехигијенска насеља у 14 градова у Србији и лица из 75 колективних центара лоцираних у 40 градова. Према његовим речима, систем за електронско прикупљање података успостављен је у лабораторијама за дијагностику туберкулозе у чијој мрежи се налази 28 лабораторија на територији целе Србије, чиме се омогућава бржи проток информација и већа поузданост података. Шеф Канцеларије Светске здравствене организације за Србију др Дорит Ницан-Калушки рекла је да је трећина светске популације заражена том болешћу и да годишње од те опаке болести умре око 1.600.000 људи.

ХАМАРБЕРГ ОД ДАНАС У ПОСЕТИ КОСОВУ

Борба, 25.03.2009; Страна: 7

Комесар за људска права Савета Европе Томас Хамарберг долази данас у четвородневну посету Косову, где ће са званичницима разговарати о правима мањина, раду контролних агенција, напорима у борби против корупције, као и проблемима у вези са правима избеглица. Хамарберг ће се састати и са директорима међународних организација и институција на Косову, представницима невладиних организација и локалним властима у Приштини и Косовској Митровици.

ПРЕЖИВЕЛА СКОК СА БРАНКОВОГ МОСТА

24 сата, 25.03.2009; Страна: 2

Јуче око 15.50 сати у највећем саобраћајном шпицу, депресивна С. Б. (34) покушала је да се убије скочивши с Бранковог моста у Саву. Речна полиција на време је на обалу извукла жену, која, иако повређена од пада, сад више није у животној опасности. Она нема документа и дуго није знала да каже ни где живи, а **незванично се сазнаје да је реч о избеглици из Приштине.**

ПРВИ „СОС“ МАРКЕТ

Блиц - Београд, 25.03.2009; Страна: 1

Први „СОС“ маркет, намењен социјално угроженим грађанима, биће отворен данас у 10.30 сати у Булевару краља Александра 532. Такође, од данас ће се издавати „потрошачке картице“, односно легитимације, којима ће потрошачи у овом маркету основне намирнице куповати по ценама јефтинијим за 20 до 50 одсто.

- Идеја је да помогнемо социјално угроженим грађанима, нежелећи никог да дискриминишемо. Такође, отварањем ових маркета обезбедићемо нова радна места, а већинском понудом домаћих производа чувамо и привреду - истакла је Ранка Савић, председница Асоцијације слободних и независних синдиката, која је и покренула акцију „Сос“ маркета.

Она је најавила да ће се од данас издавати „потрошачке картице“, којима ће се потрошачи легитимисати приликом куповине. **Право на куповину у маркету имају запослени са минималним примањима од 15.150 динара, који уз личну карту и доказ о примањима, картице могу извадити у просторијама АСНС у Карађорђевој улици 71. Пензионерима са примањима мањим од 20.000 динара, незапосленим, расељеним и избеглим особама, примаоцима социјалне помоћи и особама са инвалидитетом, уз личну карту и пензиони чек, односно потврду службе за запошљавање или легитимацију, картице ће се издавати у објектима „Јабука“ у Улици Светог Николе 43 и Чича Илије 6. У понуди маркета нашло се преко 300 артикала основних животних намирница и потреба за кућу.**

- Добављачи су се одрекли дела зарада, а наша компанија смањила је маржу у овим објектима са 30 на 50 одсто, чиме смо грађанима понудили цене ниже у просеку од 20

до 50 одсто. Према нашим пројекцијама грађани који овде пазаре могу да остваре уштеду од сто евра на месечном нивоу, што је најзначајније за угрожене категорије ставовништва – каже Милорад Мишковић, директор „Јабуре“. Он је појаснио да је маркет лимитирао куповину лука на 15 кг, кромпира на 20 кг, шећера на 3 кг, а млека и уља на 3 л по једној куповини, како би се избегле могуће малверзације и нелегална препродаја робе. План је да се до краја маја отвори још 10 маркета, а до краја априла биће отворени маркети на Карабурми, Дорћолу, Миријеву и новобеоградском Блоку 44. Први „Сос“ маркет свечано ће отворити Слободан Милосављевић, министар трговине и услуга.

УПУЋЕНА ПОМОЋ СРПСКИМ ПОВРАТНИЦИМА У ХРВАТСКОЈ

Данас, 25.03.2009; Страна: 19

Нови Сад - Српским повратничким задругама у Републици Хрватској јуче је упућена помоћ коју им је упутило Извршно веће АП Војводине, посредством покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима. Реч је о помоћи у виду семенског кукуруза у вредности 3.838.150 динара и калемова винове лозе у вредности 424.000 динара који су намењени повратницима у општинама у Далмацији, западној Славонији, Лици, Банији и Кордуну.

- Ово је само део подршке коју Извршно веће Војводине пружа породицама и задругама Срба који су се вратили у Републику Хрватску. Уз подршку решавању њихових стамбених проблема и поновног опремања домаћинства, настојимо да пружимо снажну подршку њиховом материјалном стандарду и успешној економској интеграцији у средини у којој живе. До сада смо упутили помоћ у различитим облицима у највећи број задруга и средина у којима породице повратника, као и припадници српске заједнице у Републици Хрватској живе и раде - рекао је председник Извршног већа АП Војводине Бојан Пајтић. Акцију су својим донацијама помогли Институт за ратарство и повртарство и Пољопривредни факултет у Новом Саду, Департаман за воћарство, виноградарство, хортикултуру и пејзажну архитектуру.

НА „НАРОДНОМ КАЗАНУ“ СВЕ ВИШЕ ДЕЦЕ

Политика, 25.03.2009; Страна: А22

Пирот – Скоро двоструко већи број деце храниће се на казану Народне кухиње у Пироту од 1. априла. Тако ће уместо 550, колико је било предвиђено, кувани оброк добијати 700 корисника. Општина је за рад Народне кухиње издвојила 1,8 милиона динара. У пиротском Црвеном крсту страхују да ће до краја године број корисника премашити 1.000.

Две трећине пријављених су из породица које примају социјалну помоћ, а велики је и број незапослених, старих и радника из пропалих фирми. Највише има пријављене деце. Прошле године их је на списку било 96, док их сада има 247. Иначе, од 860 пријављених само 14 није испунило услове за ову врсту помоћи, али је Црвени крст кроз додатне услове морао да број корисника ограничи на 700.

– Све породице самохраних родитеља, без обзира на број чланова, добиће бонове према одлуци комисије. Такође, сва деца ће добити бонове, као и старе особе. **Приоритети су нам најугроженије категорије, а затим инвалидне особе, избегли и расељени, незапослени – каже секретар Црвеног крста Миролуб Мијић.**

PRESS CLIPPING

Четвртак 26.03.2009. год

УСКРШЊИ БАЗАР РУКОТВОРИНА

Политика, 26.03.2009; Страна: А25

Традиционални Ускршњи базар рукотворина жена избеглица, који је организован под покровитељством Фондације принцезе Катарине, биће отворен данас у 10 часова. Радове ће, у галерији „Прогрес“, изложити више од 60 учесника, међу којима су представници удружења избеглих и расељених лица, ментално недовољно развијених особа и чланови школа за децу ометену у развоју. Базар, који је могуће посетити до 28. марта, отвориће Владимир Цуцић, комесар за избеглице Владе Србије.

ДВОСТРУКИ ЖИВОТ КОСОВСКИХ ПРОГНАНИКА

Политика, 26.03.2009; Страна: А8

Не желе да напусте Колективни центар у Трмбасу где имају смештај, ручак, загарантовани „минималац“ од 14.000 динара, а сналазе се и „са стране“

Крагујевац – **Око 290 корисника услуга Колективног центра за избегла и расељена лица у Трмбасу, међу којима је највише прогнаника са Косова и Метохије, не жели да напусти овај гето иако су неки од њих ту већ пуних 18 година. Зашто? Страх од суочавања са нормалним животом, који им кроз разне пројекте нуде локални органи власти и државне институције, или својеврсне привилегије које им пружа „слободна територија“ организована по принципу „снађи се како знаш и искористи све што ти се даје“!**

Колективни центар у Трмбасу, формиран још с почетка ратних сукоба на просторима бивше Југославије, свим корисницима услуга пружа бесплатан смештај у пристојним зиданим и дрвеним баракама које су својевремено служиле за смештај крагујевачких школараца. У овом некадашњем дечјем одмаралишту сваки прогнанник има право на по један бесплатан оброк (ручак: кувано јело и пола хлеба по особи), а средства за плаћање комуналних трошкова обезбедила је држава, односно Комесаријат за избегла и расељена лица при Министарству за рад и социјалну политику.

Зато, како у изјави за наш лист каже управник Колективног центра у Трмбасу Живорад Благојевић, никог не треба да чуди то што је до сада само једно лице одлучило да се одрекне избегличког статуса и напусти овај „сабирни центар“. Према Благојевићевим речима, уз све погодности које имају у Колективном центру, корисници услуга се често користе и „нечасним радњама“ како би обезбедили додатне приходе, уз оне које им већ даје држава.

– Велики број корисника наших услуга радио је у јавним предузећима на Косову, па и сада прима загарантовани „минималац“. Неко пет хиљада, неко 14.000 динара. То, признајем, није много, али је суштина у томе да им је овде све

бесплатно. Ја разумем њихову муку, али не могу да издржим а да не кажем како је овај колективни центар већ годинама Мека за разноврсне видове криминогеног понашања, од крађе уличних шахта и препродаје секундарних сировина, до нелегалне трговине робом из хуманитарне помоћи и ситног криминала – каже Благојевић, наводећи да би многи Крагујевчани, корисници услуга Центра за социјални рад, „били срећни када би могли да добију оно што у Трмбасу имају избеглице са Космета”.

Према речима Славице Стевановић, начелнице крагујевачког одељења Комесаријата за избегла и расељена лица, највећи проблем у Колективном центру у Трмбасу праве бесправно усељена лица која немају статус избеглих и расељених. Да у Трмбасу има „свега и свачега” признају и сами корисници услуга, али тврде да им је препродаја робе из хуманитарне помоћи на крагујевачком бувљаку или на улици био једини начин да преживе. У породици Трајковић сматрају да су средства од шест хиљада до девет хиљада евра, које им нуде неке хуманитарне организације, недовољна да започну живот ван колективног центра.

– Шта могу да добијем за те паре!?! Неку страћару у неком селу. Па, боље ми је да будем овде, барем сам ближе Крагујевцу. Могу да идем до града нешто да радим, а овде, то је тако већ годинама, долазе предузимачи који нас ангажују да беремо воће и поврће или радимо као физикалци на грађевинским пословима – каже Ненад Трајковић, прогнаник из Обилића. Према речима Славице Савељић, члана Градског већа за социјалну политику, у Трмбасу су, после 18 година постојања овог центра, остала само она лица која нису у стању да се брину сама о себи. Те особе, како каже у изјави за наш лист, била су зависна од помоћи и тамо где су пре живела.

– По различитим основама ми смо до сада поделили 120 социјалних станова за те особе, али чак и они који су се уселили после извесног времена кажу да им је било боље у колективном центру. Не плаћају кирију, али за храну, одећу и обућу морају сами да се снађу. То им, изгледа, тешко пада. Још су лошији резултати кад је реч о пројектима који предвиђају радни ангажман – каже Савељићка. Она је у највећем броју случајева наилазила на негативан став прогнаних на иницијативе које им је понудила.

– Стално им постављам једно те исто питање: да ли су, можда, пре него што су дошли овде, живели у Њујорку!?! Многи од њих су саградили куће у крагујевачким приградским насељима, али не станују у њима, већ их издају под закуп и користе их ко зна за шта још. Да ствар буде чуднија, у колективном смештају у Трмбасу, како су ми рекли сами корисници услуга, живи и полицајац са Косова који прима 80.000 динара месечно – каже Славица Стевановић у изјави за „Политику”.

НА ПОМОЛУ НОВИ ПОГРОМ

Глас Јавности, 26.03.2009; Страна: 2

Албанци настављају нападе не Србе не би ли их протерали са севера

Игор Раичић: Специјалне јединице РОСА на Младенце покушале да нам упадну у кућу и одведу оца, под лажном дојавом да смо пуцали. Улаз каменован, док је у кући била четворомесечна беба

БЕОГРАД - Албанске терористичке институције, уз помоћ Еулекса и уз прећутно одобравање режима из Београда настављају са прогањањем и малтретирањем Срба на Косову и Метохији. Доказ за то су и последњи напади специјалне албанске јединице на Србе на верски празник Младенци, а после којих нико од

српских званичника није реаговао - каже за Глас Игор Војиновић из народног покрета „Отаџбина“.

Малтретирање

Он истиче да је на делу перманентно и планско малтретирање Срба у северном делу Косовске Митровице са циљем да се застраше и предају српски север. Последњи напад био је у недељу увече, у Бошњачкој махали, када је породица професора средње Техничке школе Игора Раичића претрпела вишесатну психичку и физичку тортуру. И то није био први пут.

- Широм Космета се славе Младенци. Тако је и моја породица, од јутра имала госте, веселили смо се и певали с пријатељима. Међутим, предвече, пошто је дошао један пријатељ са супругом чули смо да иза њих неко лупа на капији. Отац је отишао да отвори, а ја сам остао у кући са братом, снајом и четворомесечном бебом. **Чули смо галаму и видели да се отац расправља са људима у униформи РОСА, специјалне јединице, и да су му рекли да ће да претресу двориште јер имају дојаву да се из наше куће пуцало - прича за Глас Раичић и видно узнемирен додаје да су специјалци рекли да немају налог и одмах потом насилно покушали да уђу. Како су сва мушка чељад пружала отпор, специјалци су ухватили оца и пријатеља и почели да их извлаче из дворишта.**

Трагови

- А ми смо их вукли унутра. Кад су видели да не могу да их извуку, и то верујем са намером да их одведу у јужну станицу и премлате) један из групе, ћелави, нас је попрскао неким спрејем у очи. У том тренутку смо успели да увучемо оца и пријатеља у двориште, затворили капију и повукли рајбер - објашњава Раичић. Потом су, како каже, позвали у помоћ КПС и после петнаестак минута, пет-шест припадника КПС из северне станице, међу њима и један странац, претресло је двориште и кућу и нису пронашли оружје. Ван куће је, како каже наш саговорник, било још око педесетак припадника КПС, углавном Албанаца.

- Кад су Срби завршили претрес, брат и ја смо били одведени у СУП да дамо изјаву и док смо ми били тамо, у нашу кућу је дошла специјална регионална јединица из Јужног дела станице који су такође претресли све и констатовали да код нас нема оружја. Мени је у здравственом центру констатовано запаљење рожњаче - каже професор Раичић, али додаје да му је највећа жалост што „никоме од функционера нема да се жали, што овде не дође РТС и не сними како је онај ћелави ногом толико ударао у капију да су улубљена. На капији су, каже и трагови каменица које су бацали Албанци из КПС. Иначе, ова породица је имала и других сукоба, када су им Албанци ломили стакла на ауто. Ове избеглице из Истока, међутим, кажу да из ове куће, коју су добили још у време када је Слободан Самарџић био министар за КиМ, немају где и „неће одолети притисцима макар изгинули“.

Антрфиле:

Лака

мета

У „Отаџбини“ кажу да су Раичићи лака мета јер је њихова кућа баш код моста који спаја северни са јужним делом Митровице.

- Ово је притисак на нас. Специјалци су „само“ одрадили свој посао, а то је малтретирање и застрашивање Срба. Једини начин да се заустави насиље над нама је да у Покрајини прораде све институције државе, а најбитније је да дође наша полиција и војска. Ако се овако настави, врло је могуће да ће бити нови

шиптарски погром над Србима чим се време пролепша - истиче Игор Војиновић, који подсећа и да се већ недељама на северу лепе плакати на којима је и позив руској војсци да дође и заштити Србе кад већ не долази српска војска.

КОЛИКО КОШТА ШЛАЈФНА ПРЕВОДА

Време, 26.03.2009; Страна: 14

Санадер у Београду

Ако су, као што годинама тврди хрватска страна (у последње време све више и српска), српски и хрватски потпуно различити језици, у чему је онда услуга – кад сву документацију за приступање ЕУ коју Загреб нуди Београду, сада ваља превести са хрватског на српски – питали су неки хрватски медији, поводом чињенице да се Београд захваљивао на дару, а Загреб задовољно примао захвалнице

Ево, пред нашим очима, пао је Берлински зид између хрватског и српског језика, или ако баш још није пао, клима се као зуб неке стогодишње српске или хрватске бабе – том ироничном реченицом Маринко Чулић, аналитичар и некадашњи уредник легендарног сплитског "Ферал трибјуна", поиграо се на порталу Индекс.хр. једним аспектом изненадног српско-хрватског отопљавања односа – причом о одлуци Загреба да Београду уручи хрпу документације за приступ Европској унији, чији превод кошта око милион евра.

Чулић, при том, није ни први ни једини хрватски аутор који је приметио нелогичност приче о вредном поклону Загреба Београду, о коме су медији нашироко писали уочи доласка хрватског премијера Иве Санадера у Београд, да би, у извештајима након његових сусрета са београдским домаћинима, цела прича спала на неутрално саопштење да су директорка Канцеларије за европске интеграције Милица Делевић и државна секретарка за политичка питања у хрватском министарству спољних послова и интеграција Бјанка Матковић потписале, у име двеју држава, Протокол о сарадњи у процесу европских интеграција.

Ако су, наимае, као што годинама тврди хрватска страна (у последње време све више и српска), српски и хрватски потпуно различити језици, у чему је онда услуга – кад сву ту важну документацију сада ваља превести са хрватског на српски – питали су неки хрватски медији, поводом чињенице да се Београд захваљивао на дару, а Загреб задовољно примао захвалнице.

КАО НОРМАЛНИ: Можда се такво критичко анализирање вести о уступању документације и може оценити као претерано; и можда је неком мудро одлуком цела прича из прагматичних разлога након сусрета Санадера и београдских домаћина увијена у неразумљиво званично саопштење о потписаном Протоколу о сарадњи и једнако необјашњену тврдњу да ће се о условима уступања документације тек разговарати. И свакако је претерано говорити о "паду Берлинског зида" па макар и само у контексту разбијања језичке баријере. Чињеница је, ипак, да је побољшање комуникације Београда и Загреба, чак и ако се две стране до сада ипак нису, што би рекао Чулић "непосредном погодбом на домородачком језику", договориле о нечем сасвим конкретном – (потенцијално) врло важна политичка вест.

И то не само зато што су због хрватског признања Косова и тужбе против Србије за геноцид ти односи годину дана били практично на нули (две земље су, након одлуке Загреба да призна независност јужне српске покрајине, чак повукле амбасадоре). Из коментара у српским и хрватским медијима везаних за боравак Санадера у Београду произилази, наиме, да је вест о побољшању односа важна због чињенице да су две земље, притиснуте проблемима у комуникацији са ЕУ и све оштријом економском кризом, напоскон одлучиле да повуку потез од кога би обе стране могле да имају користи.

И београдски и загребачки коментатори, наиме, слажу се да је и Србији и Хрватској било преко потребно да, што би рекао Драгољуб Мићуновић, председник спољнополитичког одбора Скупштине Србије, који је, десетак дана раније, боравио у Загребу где је примљен на највишем могућем нивоу, "пред међународном јавношћу покажу да умеју да буду нормални и добри суседи".

Хрватска је, због граничног спора, запала у озбиљне проблеме са "подалпским Србима" – како у Загребу, са ескалацијом спора са Словенијом, све чешће "од миља" зову грађане једине бивше југословенске државе која је постала чланица ЕУ. А Србија је, након једностраног проглашења независности Косова и одлуке Хрватске, Македоније и Црне Горе да ту независност признају, дошла, такорећи, у стање хладног рата са важним суседним земљама. Европској унији, с друге стране, веома је важно, због безбедности, да односи међу суседима буду добри, објаснио је Мићуновић суштину тог проблема. Добросуседска сарадња зато је један од услова за успешно путовање ка Европи, који и Београд и Загреб морају да испуне, без обзира на то на колико се различитим деоницама у овом тренутку сада налазе (чињеница да је Санадер, тврдњом да се Хрватска неће понашати према Србији као Словенија према њој, истакао да је Загреб битно даље одмакао на путу ка ЕУ, озбиљно је увредила неке београдске медије, који су љутито протестовали због "покровитељског односа према Србији, иако нема довољног покрића за то").

ДОБРО ДОШЛИ, ДРАГИ ГОСТИ: Осим проблематичних односа са суседима, Србију и Хрватску везује и озбиљна беспарица, која би, према неким рачуницама, могла бар донекле да се ублажи узајамним отварањем. Прво су економски конструктивно завапили Хрватски угоститељи – пословни људи из Дубровника јавно су апеловали на српске туристе да им помогну у спасавању туристичке сезоне, а туристички званичници Истре и Далмације потрудили су се да учествују на Сајму туризма у Београду. С друге стране, чланови Српске асоцијације менаџера искористили су прилику да, преко премијера Мирка Цветковића, Санадеру пошаљу писмо у коме се жале због проблема на које наилазе у настојањима да конструктивно послују у Хрватској. Српски менаџери тврде да су "за разлику од трговинских ланаца у Србији, који су отворени за робу из Хрватске, малопродајни ланци у власништву хрватских компанија далеко рестриктивнији када је реч о пласману и продаји робе произведене у Србији", као и да "у Србији послује пет хрватских ланаца малопродаје (од којих је Идеа највећа и заузима друго место по величини на српском тржишту), док ниједна српска компанија нема малопродајни објекат у Хрватској".

Одлазећи из Београда, хрватски премијер је преко Тањуга незадовољним привредницима поручио да "не би смјело бити препрека пласману србијанске робе на хрватскоме тржишту и да би хрватски или српски производи, ако су добре квалитете,

прије него што освоје западноевропско тржиште требали бити приступачни купцима у објема државама". Хрватски премијер је објаснио и да су притужбе српских привредника да имају проблем са пласманом робе у хрватским трговинским ланцима један од разлога што је у посету Београду повео и "врло јако изасланство предвођено потпредсједником владе Дамиром Поланчецом, као и водеће људе ИНА, ЈАНАФ-а, ХЕП-а, Диокија и ПЛИНАЦРО-а, који већ имају развијену сурадњу са партнерима у Србији". У извештајима објављеним поводом посете хрватске делегације Београду, на најконкретнији учинак обновљене комуникације личи управо тврдња да су две стране разговарале о економској сарадњи и договориле се да се на техничком нивоу наставе разговори о различитим видовима сарадње у области енергетике и саобраћаја. Што би рекао Санадер, "нећемо заборавити нашу недавну прошлост, али не смемо у њој живети".

Гост Београда имао је, ипак, при одласку и примедбу – оценио је да "није добро" да се уочи његовог доласка у Београд створило уверење да би питање међусобних оптужби Хрватске и Србије пред Међународним судом правде у Хагу могло бити решено. Управо на то је, наиме, указивала изјава српског премијера Мирка Цветковића, који је, само дан пре Санадеровог доласка, предложио да Хрватска и Србија повуку тужбе и тако реше један од најтежих проблема у међусобним односима.

Као што су бројни коментатори и очекивали, Санадер се није "упецао" на Цветковићеву понуду, досетивши се да се позове на мудрост. "Ми ћемо рјешавати питање по питање. Најприје она лакша. Тако раде мудри политичари у свијету, па тако требамо и ми", одлазећи из Београда, тим речима је објаснио чињеницу да се током разговора није појавила ни назнака могућности решења неког од познатих тешких питања.

МУДРО И ПОУЧНО: Хрватска штампа и српски циници су Санадеровом изјавом о "мудром понашању" објаснили и чињеницу да разговорима највиших представника две земље није присуствовао Вук Јеремић, српски министар иностраних послова. Јеремић је током прошле године на примеру односа Хрватске према Србима и Србији више пута исказивао свој патриотизам. Због његових изјава о етничком чишћењу Срба у Хрватској током деведесетих, и оцене да хрватска одлука о признању Косова представља "територијално угрожавање Србије", у новембру је, примера ради, протестовало хрватско министарство спољних послова, саопштивши, између осталог, да се "таквим изјавама само потврђује оправданост правног поступка који Хрватска води против Србије пред Међународним судом правде у Хагу".

У петак, у време Санадерове посете Београду, Јеремић није имао прилику да настави започету расправу, јер су га раније преузете обавезе одвеле у – Турску. Како сада стоје ствари, шеф српске дипломатије ће и у наредном периоду морати пажљиво да планира своје обавезе, јер су најављени и нови састанци врхова две државе – већ се говори да би српски председник Борис Тадић у мају могао да посети Загреб, као и да би релативно скоро пут Београда могао да крене хрватски председник Стјепан Месић.

Већ поменути хрватски новинар Маринко Чулић, тим поводом извео је занимљиву рачуницу, према којој су се, током 13 година од успостављања дипломатских односа Србије и Хрватске, званичници две државе срили највише петнаестак пута, док су се, с друге стране, двојица покојника, Слободан Милошевић и Фрањо Туђман, срили чак 47 пута! Из рачунице следи и питање – има ли бољег доказа да су две земље неупоредиво више енергије утрошиле у припрему рата, него у његово санирање, којем се још не

види краја? И поучан закључак: "Тек када се тај омјер обрне, моћи ће се говорити да су двије земље окренуле нову страницу."

За сада је, лако је сложити се са Чулићем, цела прича спакована на исту страницу на којој је била и до сада – али је, после дуже паузе, ипак додат нови пасус који може представљати најаву наставка приче, што је, с обзиром на досадашње искуство, заиста важна вест. У међувремену, на тој, постојећој страници и даље ће се налазити бар четири тешка питања о којима ће се Србија и Хрватска, одлучивши се за мудар приступ, бавити тек у неком наредном периоду. Реч је о већ поменутој тужби (хрватска тужба за геноцид пред Међународним судом правде, поднета у јулу 1999. године) и противтужби (Србија је, након што је Хрватска у новембру прошле године признала независност Косова, најавила да ће тужити Хрватску за злочине почињене у "Олуји" 1995. године, али је и данас нејасно докле се стигло с том намером). Судаћи по анкетама са случајним пролазницима, које су, у сусрет разговорима Санадера и српског политичког врха об(ј)авили медији, рекло би се да време за повлачење тужби, шта год о прагматичности таквог потеза евентуално мислили политичари – још није дошло. Захваљујући таквом (не)расположењу јавног мњења, ни преостала кључна питања неће бити лакше решити – проблем повратка избеглица и њихових станова, као и проблем несталих лица и на једној и на другој страни. Да цела прича о помирењу буде још компликованија, ту је и питање нерешене границе на Дунаву (Србија предлаже да се граница са Хрватском утврди средином пловног тока Дунава, док Хрватска, која се у преговорима око границе са Словенијом залаже за принцип средине воденог тока, са Србијом жели да се разграничи по линији катастра успостављеној крајем XIX века).

PRESS CLIPPING

Петак 27.03.2009. год
(локалне новине)

ОТЕЖАЛИ СТАНАРИМА У ВЕЉКА ВЛАХОВИЋА 52

Панчевац, Датум : 6.3.2009, Страна : 4

„СПАС” критикује Градску стамбену агенцију

Савет панчевачких сениора ових дана упутио је градоначелници Весни Мартиновић и председнику Скупштине града Тиграну Кишу отворено писмо, у коме их упозорава на проблеме станара зграде у Улици Вељка Влаховића 52–56.

Иако је ова зграда, са 76 станова, саграђена захваљујући донацији владе Италије на основу програма за трајну интеграцију избеглица, СПАС је хтео да највишим функционерима градске власти скрене пажњу на то да постоје бројне несугласице између станара и Градске стамбене агенције.

– Када су додељени станови, ГСА је са станарима склопила уговоре по принципу „узми или остави”. Без могућности да одаберу нешто друго и повољније, они су их потписали. Иако је ГСА сачинила те уговоре, она их је прва прекршила – каже Богица Стакић, један од копредседника СПАС-а.

Он додаје да је у члану 7. било наведено да су закупци дужни да у року од 15 дана од потписивања уговора с ГСА закључе уговоре и с јавним предузећима, међу којима су „Водовод и канализација”, „Хигијена”, „Грејање”, „Електровојводина” и Дирекција. Након извесног времена, из ГСА је стигло ново упутство, по коме се станарима одузима право да сами закључују уговоре с „Електровојводином” и „Грејањем”.

Према Стакићевим речима, последица оваквог понашања јесте то да закупци станова још не знају с којим осигуравајућим друштвом имају склопљен уговор, а уз то плаћају електричну енергију као пословни простор.

Јосип Јелић, члан руководства СПАС-а, додаје да је још апсурдније то што станари зграде у Улици Вељка Влаховића плаћају закупнину у еврима (1,6 евра по метру квадратном) иако је платежно средство у нашој држави динар. Према Јелићевим речима, понашање ГСА и градске власти у овом случају не доприноси остваривању идеје о интегрисању избеглица у нашу државу, нити решавању проблема социјално угрожених породица.

– У отвореном писму које смо упутили Мартиновићевој и Кишу тражимо да нам одговоре на следећа питања: под којим условима је италијанска влада финансирала изградњу станова у Улици Вељка Влаховића; какве су обавезе локалне самоуправе уговорене с донатором у погледу опремања и уређења грађевинске парцеле; како је могуће да се плаћање закупа станова који се користе

искључиво за становање опорезује с 18 процената на име ПДВ-а; зашто је ГСА у име станара потписала уговоре с „Грејањем” и „Електровојводином”; ко је донатор друге две изграђене зграде и под којим условима закупци у њима користе своје станове? – рекао је Јелић

ПЛАН ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Реч народа, Датум : 24.2.2009, Страна : 3

На деветој седници градске скупштине потрајало је и разматрање планова и програма јавних предузећа а директори истих редом су одговарали на питања одборника ДСС и СРС док је краће трајало разматрање планова рада установа и фондација града.

Опозиција је подржала усвајање Локалног акционог плана за унапређење положаја избеглих и интерно расељених лица за период 2009-2012. године јер су, како су истакли, активно учествовали у његовој изради. План за циљ има побољшање животно егзистенцијалних и социјалноматеријалних услова за интеграцију избеглих и расељених кроз локалне програме за трајно решавање стамбеног питања најугроженијих породица и унапређење њиховог положаја кроз мере олакшавања приступа информацијама и правима из различитих области живота.

Оперативни циљеви плана су да се у периоду од почетка 2009. до краја 2010. изгради двадесет станова(16 за избегла и расељена лица а 4 за домаће становништво у стању социјалне потребе) , затим да се до половине ове године формира канцеларија за информисање и правну помоћ овим лицима и обезбеде услови за њен континуирани рад до 2012. године. Такође, у периоду од почетка 2010. до краја 2012. године треба обезбедити трајно стамбено збрињавање за становнике нерегистрованог колективног центра. Процењено је да ће за реализацију Локалног плана 2009-2012. година бити укупно потребно око 556 хиљада евра. Из буџета локалне самоуправе планира се издвајање потребних средстава у износу од око 80 хиљада евра, за цео период реализације . У 2009. потребна су средства из буџета у износу од око 8 хиљада евра а у 2010. око 29 хиљада евра. Средства за реализацију Локалног плана обезбеђиваће се делом из буџета локалне самоуправе, делом из донаторских буџета односно помоћу пројеката који ће се прави) ти на основу овог локалног плана.

PRESS CLIPPING

Петак 27.03.2009. год

РУКОТВОРИНЕ ЖЕНА ИЗБЕГЛИЦА

Куир, 27.03.2009; Страна: 14

Отворен ускршњи базар

БЕОГРАД - Комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић отворио је јуче традиционални ускршњи базар рукотворина жена избеглице и школа за децу ометену развоју, који ће трајати до 28. марта у галерији "Прогрес".

Радове је изложило више од 60 учесника, а на отварању је изведен пригодан уметнички програм и модна ревија у којој су учествовали манекени и деца ометена у развоју. Цуцић је рекао да се изложба традиционално одржава под покровитељством Фондације принцезе Катарине Карађорђевић и да је најбољи пример како не треба посустати у тешким временима.

САНДАЛЕ УКРАШЕНЕ БЕЛИМ ЛУКОМ

Политика, 27.03.2009; Страна: А23

Грнчарија, ешарпе, накит, кошуље од српског платна, деверски пешкири и осликана дрвена јаја, део су традиционалног Ускршњег базара рукотворина жена избеглица, отвореног јуче у галерији „Прогрес“. На манифестацији, под покровитељством Фондације принцезе Катарине, радове је изложило више од 60 учесника, међу којима су представници удружења избеглих и расељених лица, ментално недовољно развијених особа и чланови школа за децу ометену у развоју. Драгана Симић, члан Друштва за помоћ особама ометеним у развоју Стари град, продаје рукотворине дечака и девојчица из ове установе.

- За 150 динара можете купити ланчиће, плетене и хеклане капе. Дечаци су правили дрвене чивилуке, рамове за слике и беџеве. Излажемо радове, не због богатих људи који можда и наврате или зараде, већ због оних који имају велико срце. Желимо да покажемо колико су ова деца талентована, а они који то цене, купиће неки сувенир у знак подршке. Због тога су цене симболичне - каже Драгана.

Занимљив поклон за предстојеће празнике су украшена јаја и има их разних. Међу необичним рукотворинама могу се наћи и несвакидашње сандале. Креаторка Марина украшава ђонове кинеским материјалима, свилом и необичним папирима. За 2.500 до 3.700 динара екстравагантне даме могу шетати престоницом у сандалама украшеним белим луком, лимуном, бисерима, сламом, цвећем, перјем, ружичастим машнама... До 28. марта, од 10 до 20 часова, могу се пазарити и украсне свеће, хеклани столњаци, вунене кравате, традиционална српска одећа, памучни џемпери, слике... **Приход од хуманитарног базара, који је организован под покровитељством Фондације принцезе Катарине, намењен је женама избеглицама, њиховим породицама, удружењима и специјалним школама.**

ДО КРАЈА ГОДИНЕ И ГРАДСКА ОПШТИНА КОСТОЛАЦ

Данас - Браничево, 27.03.2009; Страна: 3

Радови у више смерова - индустријска зона, план регулације обилазнице, анекс спортске хале и пројекат дечијег вртића

У периоду од 5. децембра 2008. године до данас одржане су три седнице Скупштине града са обиљем тачака. Најобимнија била је последња на којој се разматрало око 105 питања и међу којима се расправљало о давању сагласности на цене услуга јавних предузећа, као и плановима и програмима пословања за 2009. годину.

- У овом тренутку радна група је дала један предлог који треба да се разматра на надлежним органима, а тиче се формирања Градске општине Костолац и сеоских месних заједница које јој припадају. У том циљу доћи ће до организовања зборов грађана у насељима која се разматрају као део будућих градских општина. Градска месна заједница Костолац, на предлог радне групе која је формирана, треба да уради краћу економску анализу оправданости формирања административног дела органа управе и колико би то оптеретило буџет града Пожаревца који би та средства пренео Градској општини Костолац. У том року би се урадио и предлог Статута Градске општине, а до краја септембра би требало да буде утврђен коначан предлог, да би се у новембру донела одлука о расписивању избора за одборнике Градске општине Костолац. Тим чином би ми заокружили формирање Градске општине Костолац и у 2010. години имали би нови облик организовања локалне управе у граду Пожаревцу. Настављен је добар начин рада и координација са, сада, новом опозицијом, Српском радикалном странком и Демократском странком Србије, о чему говори преглед одржаних седница од формирања коалиције. Одржане су три седнице са обимним дневним редом, са пуном активношћу свих одборника. Последња седница имала је 105 тачака и трајала је мало дуже, али усвојили смо сва потребна документа за рад у 2009. години. Поред донетог буџета за 2009. годину, извршен је и ребаланс буџета, донети су планови и програми рада јавних предузећа и установа, фондова, расписани избори за Савете месних заједница у сеоским и градским срединама. Сада већ припремамо наредну седницу која ће бити одржана већ негде око 10. априла, а која наставља континуитет обавеза који проистиче из законодавне власти, истиче Миомир Илић, председник Скупштине града Пожаревца.

Према речима Вукице Васић, заменика градоначелника Пожаревца, нова коалициона власт наставила је са реализацијом започетих пројеката, формиран су пројектни тимови за одређене пројекте као што су заобилазница Пожаревац-Костолац, Индустријска зона, затим тим за спровођење локалног акционог плана за избегла и интерно расељена лица, тим за реализацију и довођење у фазу готовости изградње вртића у Костолцу, изградњу вртића у Пожаревцу, завршетак улице Драже Марковића, анекса спортске хале Костолац, тим за пројекат изградње историјског архива, за регулационе планове...

- Најближи завршетку свакако су радови на довршетку анекса спортске хале у Костолцу, где су и ове године опредељена извесна средства из НИП-а. Очекујемо да Костолац добије анекс поред већ постојеће хале, што је јако битно због предстојеће Универзијаде која треба да се одржи овог лета у Београду. Пројекат дечјег вртића у Костолцу такође је у фази завршетка, потребно је да се заврше радови које изводи „Топлификација“, опремање простора мобилијаром и одређеним уређајима, као и стављање оградe, а по завршетку тих радова треба да се приступи добијању дозволе како би се објекат пустио у функцију а то очекујемо врло брзо. Што се тиче Индустријске зоне и свих заобилазница, Дирекција за изградњу града ради регулационе планове, то је дефинисано скупштинском одлуком, а једна одлука односи се на то да се

уради детаљни урбанистички план простора за малу привреду, или Индустијску зону и та је одлука на Скупштини донета 23. априла 2008. године. План регулације пута обилазнице Пожаревац-Костолац је утврђен скупштинском одлуком 25.09.2008. године и за ова два пројекта Дирекција за изградњу има рок од око два месеца да их заврши. Када је реч о згради Историјског архива, потребно је регулисати имовинско- правне односе, проширење постојећег простора и изградња нове зграде Архива планира се у улици Моше Пијаде. На седници Градског већа Архиву је одобрено 300 000 динара за комплетирање пројектне документације. Када говоримо о Љубичеву, такође је потребно извршити регулисање имовинско- правних односа као и дужничко- поверилачких са Унион МЗ, КПЗ Забелом, Управом за републичке робне резерве и другима, напомиње заменик градоначелника Пожаревца.

Важан је и пројекат изградње вртића у Пожаревцу, разматра се могућност градње у Ратарској улици где су такође нерегулисани имовинско- правни послови, једним делом власник земљишта је ПТТ Београд, град Пожаревац, а делом су то јавне површине. - Неопходна је сагласност Републичке дирекције за имовину и регулисање тих односа, тако да смо у поступку решавања. Сваки од ових пројеката је приоритет на свој начин, само је питање који од њих има подлогу за реализацију.

Потребно је поменути и план за решавање питања „ картон-насеља“ где је у плану изградња двадесет станова за интерно расељена избегла лица, од чега ће 16 бити за њих, а четири за породице у категорији социјалног статуса. Сада тражимо најповољнију локацију, а до јуна би требало да буде отворена канцеларија за пружање правне помоћи. Од 2010. до 2012. године је планирано регулисање стамбеног простора за нерегистровани колективни центар, како се званично назива картон-насеље. Добијена су средства из данске донације АМСЦ банк и морамо приоритетно приступити проналажењу локације. Оно што је најважније, да бисмо било шта почели да радимо, неопходно је да постоје регулисани имовинско-правни односи и дефинисани регулациони планови. Ми смо на томе порадили, одржано је доста седница Градског већа са доста тачака, донет је велик број значајних одлука из разних области, каже Вукица Васић.

Антрфиле:

План сталне социјалне заштите

Одсек за финансирање друштвених делатности, као организациона јединица у оквиру Одељења за друштвене делатности Градске управе обавља послове праћења стања у друштвеним делатностима, послове у области предшколског и школског образовања, културе, спорта, информисања и социјалне заштите, финансијско-евиденционе послове из области борачко-инвалидске заштите и дечје заштите. У периоду децембар 2008. - фебруар 2009. године ова служба обрадила је 98 захтева за тренутну помоћ и 37 осталих захтеве за одобрење новчане помоћи. У складу са законским обавезама сачињен је и прослеђен свим основним школама списак деце дорасле за упис у први разред основне школе, а Предшколској установи списак деце предшколског узраста за упис у вртић. **Такође се врши континуирана социјална заштита која подразумева требовање и доставу маркица за превоз корисника. Ова служба обрађује и захтеве из области културе, спорта, информисања, друштвене бриге о деци, врсте заштите грађана којима је потребна у области права инвалида, војних инвалида, породица палих бораца, цивилних и инвалида рата, као и социјалне заштите и повереништва за избегла и расељена лица.**

Контрола локалних јавних прихода

Одељење за послове градске пореске управе организовано је тако да може обављати послове утврђивања наплате и контроле локалних јавних прихода. У последњих 100 дана вршена је достава решења за порез на имовину и накнада за коришћење грађевинског земљишта, као и читавање неизмирених пореских обавеза за ове врсте јавних прихода. Одељење је обезбеђено потребном хард-опремом. Инсталиран је информациони систем за обављање послова, а извршена је миграција базе података 31.12.2007. године. Потребно је да се изврши још једна миграција података по завршеном рачуну пореске управе. Одлуке које треба да донесу органи локалне самоуправе су урађене и у фази су разматрања, односно јавне расправе, а то су Нацрт одлуке о локалним комуналним таксама, Нацрт одлуке о локалним административним таксама, Нацрт одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта и Нацрт одлуке о утврђивању висине накнаде за уређивање грађевинског земљишта, након чега ће ући у скупштинску процедуру. То су важне одлуке које представљају основу за финансирање буџета града Пожаревца

АТРИБУТИ „ДРЖАВНОСТИ” КОСОВА

Политика, 27.03.2009; Страна: А15

Проглашење независне државе Косово не само да је преседан у начину решавања међуетничких проблема у савременој историји света и Европе, већ представља промоцију државе која практично не испуњава ниједан атрибут државности. Шта је самопрокламована држава Косово најбоље говоре бројке и званични извештаји западних земаља, удружења и организација. Од 192 чланице Уједињених нација, до сада су, кршењем међународног права, независну државу Косово признале 54 земље или, од 6,750 милијарди становника на овој планети 5,850 милијарди не признаје Косово као државу.

Држава Косово је ваљда једина држава у свету у којој се не зна тачан број становника, с обзиром на то да су Албанци у последње три деценије бојкотовали све пописе становништва који су долазили из Београда. Унмику и Кфору је остало да нагађају да на Косову и Метохији данас живи између 1,8 и 2,4 милиона становника. Зато се „зна” колико Албанаца на Косову има илегално оружје: 460.000 (подаци УНДП-а и одељења УН за лако наоружање у Приштини). Да је ОВК терористичка организација утврдио је бивши амерички председник Џорџ Буш када је, прокламацијом број 452 и указом 13.219 из 2001. године, Тачија и друштво ставио на црну листу због помагања терористичким организацијама.

Данас више од 23.000 Албанаца са Косова чами у затворима 27 земаља ЕУ, због трговине наркотицима (подаци Интерпола из средине 2008. године). У последње две године, према званичним подацима КПС-а из Приштине, на Косову је пронађено и уништено више од 40 поља марихуане. На једној плантажи код Вучитрна, 2007. године, марихуана је била засађена на 92 ара. Званична влада из Приштине признаје да се 95 одсто робе увози. Годишње, Косово увезе робу у вредности већој од три милијарде долара. Забележено је да Косово извози коришоне и цемент. Косово сада има званичну незапосленост од 72 одсто, просечну плату од 150 евра, бруто-друштвени производ од 1.100 евра, а, како у годишњем извештају из 2008. године тврди УНДП и шеф ове службе Фреди Моринг, „На Косову сваки десети становник леже и устаје гладан”, да је 53 одсто косовског становништва сиромашно (милион људи), од тога чак 14 одсто екстремно. УНДП прецизира да је стандард косовског становништва на нивоу афричке државе Того. Сви досадашњи извештаји

омбудсмана за Косово региструју овај простор као „црну рупу” људских права, док УНХЦР званично признаје да Срби на Косову живе у понижавајућим условима. Према извештају међународне организације „Транспарентност” из Берлина која се бави индексом корупције земаља у свету, из 2008. године, Косово је четврта најкорумпиранија економија на свету, после Камеруна, Камбоце и Албаније. На Косову је у последњих 10 година уништено више од 6.800 споменика на српским гробљима и срушено 155 српских цркава и манастира. Каква је то држава која свом становништву током читаве године примењује рестрикције воде и струје. До 1999 године, Косово је извозило струју, а данас косовске термоелектране производе тек око 600 мегавата, док је Косову потребно око 900 мегавата струје дневно. У извештају ОЕБС-а и Унмика из октобра 2008. године, констатује се да 88 одсто косовских општина има несташицу воде током читаве године. Ни у једној албанској партији, а више их је од 30, нема ниједног члана из било које друге националне заједнице, па и то говори колико се верује демократским албанским партијама на Косову.

ПОМОЋ СРПСКИМ ПОВРАТНИЦИМА

Преглед, 27.03.2009; Страна: 5

Извршно веће Војводине ће, преко покрајинске Дирекције за робне резерве, упутити 25 тона минералног ђубрива Асоцијацији за развој и унапређење села Дрсник у општини Клина на Косову и Метохији, саопштио је јуче Покрајински секретаријат за информације. Та асоцијација Срба повратника покренула је пољопривредну производњу не само у Дрснику него и у осталим местима клинске општине, у којој живи око 250 повратничких породица. Хуманитарна помоћ из Војводине биће у Дрсник допремљена у сарадњи са Црвеним крстом Србије, наведено је у саопштењу.

PRESS CLIPPING

Субота 28.03.2009. год

1.000 ДОМОВА ЗА РАСЕЉЕНЕ

Вечерње Новости, 28.03.2009; Страна: 11

ВЛАДИМИР ЦУЦИЋ, КОМЕСАР ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ, НАЈАВЉУЈЕ РЕШАВАЊЕ СТАМБЕНИХ ПРОБЛЕМА ИЗГНАНИХ СРБА

Прогнани ће добити станове, грађевински материјал или привремени кров над главом

До краја године хиљаду избегличких породица требало би, уз помоћ Комесаријата за избеглице, да добије кров над главом. Неки од њих уселиће се у нове станове, други у обновљена стара сеоска домаћинства. Један број породица, уз помоћ грађевинских пакета завршиће започете куће, а најугроженији ће бити смештени у објекте такозваног заштићеног становања.

Ускоро ће почети и градња станова које ће избеглице моћи да купе по најнижој цени на тржишту и под кредитним условима далеко повољнијим од оних које дају банке. - Зидати, зидати и зидати наш је план за наредне три године - најављује за "Новости" Владимир Цуцић, комесар за избеглице. - Средства су обезбеђена из више фондова, делом из буџета и Националног инвестиционог плана. Стамбени проблеми прогнаних су нам приоритет, јер без крова над главом нема трајног решавања проблема прогнаних.

Из приступних фондова Европске уније Комесаријат је, највише за грађевинске послове, добио девет милиона евра, и то у програму који је почео 2007. године и још се реализује. Од тога је већ почела градња, подела грађевинских пакета и куповина сеоских домаћинстава за 706 породица. Ове године трошиће се у исте сврхе и око шест милиона из Приступних фондова за прошлу годину.

- **Први пут од када постоји Национални инвестициони план и избегличка популација добила је део ових средстава. Додуше, тражили смо 175, а добили само 50 милиона динара, али цела држава је у проблему, па не можемо да будемо незадовољни - каже Цуцић. - Ове паре биће довољне за зидање објекта за 25 станова у којима ће живети најугроженији. Из буџетских средстава уплатили смо на рачуне 20 општина око 38 милиона динара, за решавање још 120 стамбених питања, а они ће својим средствима помоћи за још 20 стамбених јединица или грађевинских пакета. План нам је да укључимо све општине, да и оне одвоје бар мали део средстава, али да то буде стална пракса и да помогну макар плацевима и инфраструктуром.**

Први пут планирани су и станови који ће се продавати прогнанима. Захваљујући кредиту Банке Савета Европе од десет милиона евра биће изграђено 100 станова у Новом Саду и 150 у Београду. Квадрат је процењен на око 800 евра, колико кошта сама изградња, а плаћање ће бити на 20 година, са почеком за учешће од годину дана и каматом од два одсто годишње.

Комесар најављује и 7,5 милиона долара од УНХЦР-а, који ће опет већином бити потрошени на градњу. Да није кризе, каже, станова би било и више. Али, обећава он,

план да хиљаду породица добије станове, сеоска домаћинства или грађевински материјал да доврше куће - биће сигурно испуњен.

Антрфиле:

ХРАНА ПРИОРИТЕТ

- КРИЗА која куца на сва врата, погодила је и онако осетљиву избегличку популацију - сматра Цуцић. - **Иако се пакети хуманитарне помоћи већ годинама не деле масовно, морамо да будемо спремни да то обновимо ако буде потребно. Зато не смемо сва средства да трошимо на градњу. Јер, шта значе куће за стотину људи, ако су хиљаде гладне?! То не смемо да дозволимо.**

ХАМАРБЕРГ: НА КОСОВУ НАЈТЕЖЕ РАСЕЉЕНИМ РОМИМА

Данас, 28.03.2009; Страна: 5

Приштина - Комесар за људска права Савета Европе Томас Хамарберг, након четвородневне посете Косову, оценио је као хуманитарну катастрофу стање људских права у камповима Рома на северу Косова, док је као озбиљне случајеве кршења људских права навео и неодоговорност у третирању судбине око 2.000 несталих особа.

Најтежи случај у кршењу људских права, према њему, јесте стање у ромским камповима на северу Косова, где људи имају високи проценат олова у крви, након контаминације тог простора. „Мислим да је скандалозно да и после пет година од када је Светска здравствена организација констатовала опасност којој су ови људи изложени од велике количине олова, власти нису ништа предузеле за ове грађане“, истакао је комесар СЕ.

ЗА ХРВАТСКУ ОТИШЛО СЕМЕ КУКУРУЗА

Дневник, 28.03.2009; Страна: 6

ИНСТИТУТ ЗА РАТАРСТВО ПОМОГАО ПОВРАТНИЦИМА

Новосадски институт за ратарство и повртарство помогао је повратницима у Хрватској упутивши им пре неколико дана семе кукуруза вредно 3,8 милиона динара. Ову пошиљку добиле су повратничке породице и задруге у 17 општина у Лици, Банији, Славонији..., а пољопривредницима који су се вратили својим кућама из Војводине су стигле и саднице винове лозе. У организовању ове помоћи учествовали су, поред Института за ратарство и повртарство, Извршно веће Војводине и Департаман за воћарство, виноградарство, хортикултуру и пејзашну архитектуру Пољопривредног факултета у Новом Саду. Пакет помоћи који су Војвођани послали повратницима у Хрватској вредео је 4,3 милиона динара.

СРБИЈА - ХРВАТСКА: СИМБОЛИЧАН УВОД У БОЉЕ ОДНОСЕ

Борба, 28.03.2009; Страна: 21

На дистанци од недељу дана, колико је протекло од једнодневнoг боравка хрватског премијера Иве Санадера у Београду, могуће је направити биланс постигнутих резултата. Санадер је дочекан уз све државничке почести. Црвени тепих, свечани строј и свирање химни.

То се приликом ранијих посета није догађало, па је свакако вредно бележења. Добродошлицу су му пожелели сви министри, осим онога коме је то по функцији у опису послова и радних задатака. Изостао је, није тешко погодити, Вук Јеремић. Некако, он је перципиран као главни фактор кварења односа у протеклој години, па је приликом припремања посете као да се подразумевало да се она догоди на дан кад је Јеремић на некој другој географској тачки и у неком другом послу. Програм посете био је доста обиман. Санадер се састао са српским председником Борисом Тадићем, премијером Мирком Цветковићем и председницом Скупштине Славицом Ђукић - Дејановић.

У међувремену, како то ред налаже, састао и са политичким представницима хрватске заједнице у Србији. Ова посета има велики значај јер је уследила након године у којој су односи перманентно кварени и треба је посматрати као снажан симболички гест којим је означена промена курса у односима две државе које за себе воле казати како заправо од њих и њихове политике, па и њихових међусобних односа зависи укупна стабилност на Балкану. Оно што је додатно појачало ту симболику јесте прва Санадерова изјава након разговора са Цветковићем, да је дошао дати подршку Србији у евроатланским интеграцијама и да се Хрватска према Србији неће понашати онако како се тренутно према Хрватској понаша а Словенија. Тиме је Санадер послао поруку на више страна. Српској страни, да је Хрватска спремна на партнерство и добре односе, Бриселу да ће Хрватска кад уђе у ЕУ пре Србије бити фактор који ће помагати у српском приближавању Европи и Словенији да се не понаша онако како би то била комшијска обавеза. Наравно, о конкретним резултатима разговора није се ни могло говорити, осим да су побројане тешке теме у односима две државе, али да треба радити на оним нешто лакшим питањима како би се временом дошло и до решавања тих тежих.

Тек да се не каже да баш ништа конкретно није урађено, потписана су два споразума, један везан за сарадњу око језика и књижевности, а други око међусобног помагања у европским интеграцијама. Хрватска делегација је успут донела поклон у виду преведених материјала потребних за Брисел, вредан око милион евра. Отворен је разговор и на теме везане за енегетику и саобраћај, **а Санадер након сусрета са Тадићем казао још да питање повратка избеглица у Хрватску више није политичко питање и да је Хрватска ту потпуно свесна својих обавеза. Дакле, највећи резултат ове посете јесте у чињеници да је отворен дијалог и да ће се он ширити. Већ у мају ће у посету Загребу ићи Борис Тадић**, а очекује се да ће током године у Београд доћи и Стипе Месић.

У парламентима две државе направљени су клубови пријатељства. У Хрватском Сабору клуб пријатељства има 20 посланика док још није „избројано“ колико је посланика Скупштине Србије ушло у нетом основани клуб. Кад говоримо о овом добродош лом отопљавању српско - хрватских односа онда свакако морамо поменути двојицу људи који су уложили велики напор па и политички кредибилитет да до њега дође. То су Драгољуб Мићуновић и Милорад Пуповац. Има свакако још политичких личности које су на томе радиле, али Мићуновић и Пуповац су дали кључни допринос.

Две недеље пре Санадерова доласка у Београд, Драгољуб Мићуновић је провео недељу дана у Загребу.

Тај одлазак је спремао од прошле јесени, од тренутка кад су односи између Србије и Хрватске стигли на најнижу тачку, у време кад је хашки суд прихватио хрватску тужбу а Србија припремала контратужбу. Занимљиво, да су већ у том тренутку Мићуновић и Јеремић, људи из исте странке, један председник скупштинског одбора за спољну политику а други министар спољних послова, о српско - хрватским односима говорили потпуно другим језицима. Мићуновић је одмах тражио смиривање тензија а Јеремић њихово разбуктавање. Тадић је подржао обојицу. Сада је „политички хороскоп“ склонији Мићуновићу него Јеремић у и добро би било да то остане тако у дужем временском периоду. Добро за све.

PRESS CLIPPING

Недеља 29.03.2009. год

СКУЋИЛЕ СЕ ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, 29.03.2009; Страна: 30

Помоћ расељенима у Лозници

На подручју лозничке општине избеглички статус има 1.750 лица, а према подацима Повереништва за избеглице у овом граду током прошле и почетком 2009. реализовано је више пројеката и програма помоћи који за циљ имају трајно збрињавање избеглих лица у лозничком крају.

– У сарадњи са Европском агенцијом за развој и реконструкцију и Европском перспективом из Београда, за осам избегличких породица обезбеђена је помоћ у грађевинском материјалу, у вредности од по 4.000 евра, док је за дванаест породица обезбеђена помоћ у доходовним пројектима, чија је вредност, у зависности од пројекта, до 1.200 евра. С хуманитарном организацијом „Визија“ и УНХЦР-ом обезбеђена је помоћ за седам породица за реализацију пројеката из области пољопривреде, а крајем прошле године ову помоћ добило је шест избегличких породица које су у обавези да се две године баве реализацијом пољопривредног програма – каже Драган Станић, повереник за избеглице у Лозници. С представницима Међународне организације за миграције договорена је градња монтажних кућа за осам породица, што ће, како каже Станић, бити врло брзо урађено.

– Такође, осамнаест социјално најугроженијих избегличких породица добило је шпорете и пећи на чврсто гориво, хигијенске пакете, ћебад и душеке. Помоћ је реализована у сарадњи са УНХЦР-ом а новина је да ће убудуће и избегла лица која су се трајно интегрисала имати право да конкуришу за све врсте помоћи које ћемо реализовати у наредном периоду, наглашава Станић.

ПРИВРЕМЕНИ СТАНОВИ ЗА ПРИВРЕМЕНЕ СРБЕ

Глас Јавности, 29.03.2009; Страна: 3

ПОЗИВ ХРВАТСКОГ ПРЕМИЈЕРА ПРОГНАНИМ СРБИМА ДА СЕ ВРАТЕ
МАСКАРАДА ЗА ЕВРОПУ

Повратак је тешко изводљив док између 25.000 и 40.000 хрватских грађана српске националности не добије и станарска права која су изгубили почетком деведесетих година управним или судским поступком

БЕОГРАД - Ако се догађај од прошле недеље из Шибеника може сматрати добродошлицом Србима у Хрватску, онда је позив премијера Ива Санадера протеранима да се врате право лицемерје.

Непознати починиоци су у недељу у Шибенику потпуно уништили и ишарали слово „У“ на „мерцедесу“ београдске регистрације чији власник је Шибенчанин који већ дуже време живи у Србији. Даријо Маричић је Хрват који живи у Београду, а у Шибеник је

дошао на дан смрти своје мајке и њену сахрану. Група непознатих вандала разбила је његов ауто камењем, а разбијена су и три стакла, укључујући и предње. Власништво

Некако у исто време, хрватски премијер позвао је Србе да се врате у Хрватску, али су мали изгледи да се то оствари, не само због разних инцидената, већ се то тешко може десити све док између 25.000 и 40.000 хрватских грађана српске националности не врати и станарска права која су изгубили почетком деведесетих година управним или судским поступком. Сам институт станарског права укинут је пред десетак година, а једина опција која се сада нуди Србима је стамбено збрињавање. Директор Документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац тврди да на тај начин Хрвати купују улазницу за Европу и подсећа да се приликом пописа у Србији 2001. године свега пет одсто изјаснило да се жели вратити у Хрватску.

- Срби су пре рата били власници 50.000 станова широм Хрватске. Због тога „Веритас“ процењује да би се бар 100.000 Срба вратило у своје домове уколико би им се вратила имовина - каже Штрбац. Њихова процена се базира на претпоставци да је свака породица имала по четворо чланова па, ако већ деца не могу да се врате, онда би то сигурно урадили родитељи.

Понуда

- Уместо тога, Хрвати су понудили стамбено збрињавање иза којег се крије велика превара - истиче Штрбац и подсећа да је ту форму 2004. године смислила Рачанова влада по којој категорија станарског права више не постоји јер је то тековина социјализма.

- Е, сад пошто је њима жао Срба који имају друштвене станове, они ће бити збринуте у нове, али не на истој локацији. Осим тога, ти станови се не могу ни наследити нити откупити. Они се, такође, могу добити под условом да подносиоци захтева немају кућу на подручју СФРЈ, да нису продали, заменили и поклонили стан - додаје Штрбац.

До сада се јавило око 4.000 породица, а ти станови морају бити изграђени до 2011. године. До 2004. године 17.500 српских породица је поднело захтев за обнову кућа, а од тог броја 8.700 се још увек вуче по другостепеним органима. Ако би се обновио овај неспорни број кућа, вратило би се око 30.000 Срба. Председник СНСД-а Милорад Пуповац каже да је број избеглица у Србији 70.000-80.000, а у БиХ је 12.000, али је у овом тренутку тешко утврдити колико њих заправо спада у наследнике станарског права и права на обнову кућа. То ће се тачно знати наредних месеци.

- Има и оних који су се формално и вратили, али нису успели да остваре своја станарска права. Наше процене су да је број бивших носилаца станарских права од 17.000-18.000 до 30.000. Друго је питање да ли су то избеглице или војна лица - додаје Пуповац. Подсећамо да је у Хрватској 1991. године живело 582.000 Срба. Од 106.000 Југословена, 80 одсто били су Срби. Значи, у Хрватској је пре рата живело више од 600.000 Срба. Према попису из 2001. у Хрватској је било 201.000 Срба, језиком бројки речено - више од 400.000 Срба је нестало у тих 10 година. Из Србије је у Хрватску током 2007. године прешло 1.400 Срба, а из Хрватске се у Србију исте године вратило 3.800. Хрватски Филозофски факултет је за потребе УНХЦР-а у мају 2007. спровео истраживање по којем се у ту државу вратило и остало да живи 52.000 Срба, 7.000 су шетачи и 13.000 оних који су се вратили је већ умрло.

Антрфиле:

Потврда лицемерја

Штрбац указује на још један проблем који је доказ Санадеровог лицемерја. - Тражимо озбиљну ревизију кривичних поступака. Хрвати су рекли да су помиловали више од 21.000 Срба за кривично дело оружане побуне, а никад нису објавили списак имена. Они константно сваке године воде процесе против повратника чији број варира од 1.900 до 2.000. Да није тога у Хрватску би се вратили 70.000 - 80.000 радно способних Срба - указује Штрбац.

Пример Карловца

У Карловцу су Срби напустили 1.880 станова и покренут је поступак да им се одузме станарско право. Јелка Глумичић, председница одбора за људска права у Карловцима, уз напомену да се на нивоу целе Хрватске број таквих станова креће од 25.000 до 28.000, истиче да је за стамбено збрињавање поднето свега 5.000 захтева, од чега 450 у овом граду.

ЛИЦЕМЕРИ

Курир, 29.03.2009; Страна: 5

БЕОГРАД - Хрватски премијер Иво Санадер поново је позвао Србе да се врате у Хрватску, али његовој влади не пада на памет да им врати станарска права. Наиме, између 25.000 и 40.000 хрватских грађана српске националности почетком деведесетих година изгубило је станарско право управним или судским поступком. Сам институт станарског права укинут је пре десетак година. Једина опција која се сада нуди јесте стамбено збрињавање. Саво Штрбац, директор Документационог центра "Веритас", тврди да Хрвати на тај начин купују улазницу за Европу.

- На попису избеглица у Србији из 2001. свега пет одсто људи се изјаснило да се жели вратити у Хрватску. С обзиром на то да су Срби пре рата имали 50.000 станова широм Хрватске, процена "Веритаса" је да би се бар 100.000 Срба вратило у своје домове уколико би им се вратила имовина. Рачунамо да је свака породица бројала по четворо чланова, па ако већ деца не могу да се врате, онда би се родитељи сигурно вратили. Уместо тога, Хрвати су понудили стамбено збрињавање, иза којег се крије велика превара. Ту форму је 2004. смислила Рачанова влада, по којој категорија станарског права више не постоји јер је то тековина социјализма. Е сад, пошто је њима наводно жао Срба који имају друштвене станове, они ће бити збринуте у нове станове, али не на истој локацији. Поред тога, ти станови се не могу ни наследити нити откупити. Они се, такође, могу добити под условом да подносиоци захтева немају кућу на подручју бивше СФРЈ, да нису продали, заменили и поклонили стан. Око 4.000 породица се јавило, а ти станови морају бити изграђени до 2011. године - појашњава Штрбац. Према његовим речима, 17.500 српских породица је до 2004. поднело захтев за обнову кућа. - Од тог броја 8.700 захтева се још увек вуче по другостепеним органима. Ако би се обновио овај неспорни број кућа, вратило би се око 30.000 Срба. Као треће, тражимо озбиљну ревизију кривичних поступака. Хрвати су рекли да су помиловали преко 21.000 Срба за кривично дело оружане побуне, а никад нису објавили списак имена. Они сваке године воде око две хиљаде процеса против повратника. Да није тога, у Хрватску би се вратило 70.000-80.000 радно способних Срба - указује директор "Веритаса".

Јелка Глумичић, председница Одбора за људска права Карловац, открива да је у Карловцу било 1.880 станова које су Срби напустили и против њих је покренут поступак за одузимање станарских права.

- На нивоу целе Хрватске тај број се креће од 25.000 до 28.000. Од тога свега 5.000 је поднело захтев за стамбено збрињавање, док је у Карловцу тај број 450 - прецизира Глумичићева.

Антрфиле:

Само 52.000 Срба у Хрватској

У Хрватској је 1991. живело 582.000 Срба, а од тога 106.000 Југословена, од којих су 80 одсто Срби. Значи, преко 600.000 Срба је тада живело у тој бившој југословенској републици. Према попису из 2001, у Хрватској је било 201.000 Срба и 76 Југословена. Значи, преко 400.000 је нестало у тих 10 година. Из Србије је у Хрватску током 2007. године прешло 1.400 Срба, а из Хрватске се у Србију исте године вратило 3.800. Хрватски филозофски факултет је за потребе УНХЦР у мају 2007. спровео истраживање, по којем се у ту државу вратило и остало да живи 52.000 Срба.

PRESS CLIPPING

Понедељак 30.03.2009. год

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Блиц - Србија, 30.03.2009; Страна: 3

БЛАЦЕ

У оквиру програма „ИПА 2007“ који финансира немачка хуманитарна организација АСБ у Блацу ће у наредних годину и по дана бити изграђено 12 станова намењених избеглицама. Локална самоуправа обезбедила је локацију и неопходне дозволе за изградњу насеља, а право на трајно коришћење станова избеглицама ће бити обезбеђено посредством конкурса који ће ускоро бити отворен.

ПРОГРАМИ ПОМОЋИ ИЗБЕГЛИЦАМА

Глас Јавности, 30.03.2009; Страна: 15

ЛОЗНИЦА - У Лозници избеглички статус има 1.750 особа, а за један број њих Комесаријат за избеглице, уз помоћ донатора, током прошле и почетком ове године обезбедио је различите програме помоћи за трајну интеграцију у локалну заједницу.

Према речима повереника Комесаријата за Лозницу Драгана Станића, у сарадњи са Европском агенцијом за развој и реконструкцију и Европском перспективом из Београда, за осам избегличких породица је обезбеђена помоћ у грађевинском материјалу, у вредности од по 4.000 евра, а за дванаест породица помоћ у доходовним пројектима, од по 1.200 евра. Пројекти из области пољопривреде за седам породица реализовани су уз помоћ хуманитарне организације „Визија“ и УНХЦР. Станић је додао да ће ускоро почети градња монтажних кућа за осам избегличких породица, које ће финансирати Међународна организација за миграције.

УСПОРИЛИ ПУТ ДО ВИЗА

Вечерње Новости, 30.03.2009; Страна: 3

ТЕХНИЧКЕ ПРИПРЕМЕ ЗА "БЕЛИ ШЕНГЕН" НИСУ ЗАВРШЕНЕ, МИНИСТАРСТВА КАСНЕ МЕСЕЦ ДАНА

Проблеми приликом издавања нових пасоша и израде обавезних стратегија

УКИДАЊЕ виза до 2010. неће бити могуће уколико не буду испуњени технички задаци које пет министарстава мора да заврши до априла! Иако већина њих тврди да посао приводи крају, пут преко границе и даље ће бити "трновит" јер за то је,

поред виза, потребно поседовање нових пасоша. Опремање наших амбасада за њихово издавање грађанима у иностранству, међутим, иде веома споро. У Министарству спољних послова кажу да ће рок бити пробијен за месец дана, а као разлог наводе мањак новца за уградњу опреме. Засад је опремљено осам од 66 представништава.

У Комесаријату за избеглице, који треба да одради свој део посла на путу до "белог шенгена", уверавају да су "залегли" да до априла заврше нацрт стратегије за управљање миграцијама. Није завршен ни предлог акционог плана за прихват, збрињавање и интеграцију повратника по основу Споразума о реадмисији, али у Министарству рада кажу да ће учинити све да испоштују рок.

У Министарству правде хвале своју ажурност. Слободан Хомен, државни секретар, каже за "Новости":

- Усвојен је 21 закон који смо ми припремали, а још четири смо упутили у процедуру. Отишли смо и корак даље, ка потписивању Споразума о међународној сарадњи у кривичним стварима. Министарство полиције припремило је предлог стратегије за супротстављање илегалним миграцијама и борбу против организованог криминала, као и одлуку о формирању координационог тела за спровођење Стратегије за интегрисано управљање границом. Оцену напретка Србије ка "белом шенгену", Европска комисија објавиће у мају. Али, упркос проблемима у амбасадама и томе што је неколико стратегија у овом моменту недовршено, упућени у процесе европских интеграција не мисле да ће пробијање рокова утицати на извештај Комисије. Осим тога, када администрација буде испунила све што је до ње, и даље ће питање "шенгена" зависити од воље ЕУ.

Антрфиле:
УСПЕХ

МИНИСТАРСТВО здравља је као једину обавезу имало да припреми Предлог стратегије за борбу против дрога. Ту стратегију је Влада пре месец дана и усвојила.

ЈЕДНА ИЗБЕГЛИЧКА ПРИЧА

Политика, 30.03.2009; Страна: А10

Једна избегличка прича

Ратни вихор 1999. године довео нас је из Урошевца најпре у избеглички центар у Бујановцу, а затим у Смедерево.

До јуна те године нисмо размишљали да напустимо огњиште. Живели смо у стану који смо добили од Фабрике шавних цеви само две године пре бомбардовања. Међутим, када се наша војска повукла, а супруг који је као припадник Треће армијске области вратио са положаја и када су Албанци почели да чине злочине над српским живљем и уништавају српску имовину, решили смо да спасемо децу. **Са торбом у руци напустили смо стан. Нас и још стотинак Срба војници Кфора сместили су у зграду општине. Међутим, Албанци су запретили да ће и нас и зграду дићи у ваздух, после чега нас пребацују у једно српско двориште које су оградиле бодљикавом жицом. Ноћи смо проводили у магацину на железничкој станици.**

Како су „Косовотранс” преузели Албанци, Кфор их је на једвите јаде и уз велику новчану надокнаду убедио да дозволе да се преостали Срби аутобусима овог предузећа

превезу у Србију. Њихов услов је био да аутобусе са српским избеглицама возе Албанци. Убрзо по поласку, возачи су са пута скренули у шуму и зауставили се код кречане. Само захваљујући томе што су аутобусе пратили хеликоптери Кфора вратили су се на друм и довели нас до граничног прелаза, где нас је преузела наша милиција. Одвели су нас у оближњи манастир Прохор Пчињски.

После неколико дана, по нас су дошли рођаци са којима смо отишли код њих у Смедерево. Очекивали смо да ће Сартид, у чијем је саставу била фабрика у Урошевцу у којој је супруг радио, да му обезбеди посао. Како до тога није дошло, почео је да ради као надничар. Данас од његове зараде живи цела породица. Трауме које су преживели током бомбардовања и повлачења са Косова оставиле су дубок траг на деци. **Њерка пати од депресије, а шум на срцу се због претрпљених недаћа погоршао. И после десет година има ноћу кошмаре. И мени је нарушено здравље, а син, који од друге године болује од бронхитиса, добио је бронхијалну астму. Последње четири године нисмо примили ни динар помоћи од државе, нити од хуманитарних организација. Пошто у колективном центру за нас није било места, отишли смо у подстанаре. Супруг се обраћао борачкој организацији не би ли добио помоћ макар у лековима, али ни они нам нису изашли у сусрет.** Тако сада живимо од онога што супруг заради, иако је и њему здравље у великој мери нарушено, и минималне надокнаде са бироа.

ПОШТО КОСОВО

Курир, 30.03.2009; Страна: 3

Тренд исељавања Срба с Косова наставља се и последњих дана, људи беже због искључења струје, тешке материјалне ситуације, угрожавања безбедности

БЕОГРАД - Због учесталих искључења струје, која у неким местима трају и по неколико недеља, тешке материјалне ситуације и угрожавања личне безбедности, Срби с Косова и Метохије у последње време све више продају своја имања и куће и селе се у Србију.

У селу Рабовце, општина Липљан, за 200 до 300 евра може се купити ар њиве, а цене плацева с кућом крећу се од 3.000 до 5.000 евра. На нешто атрактивнијим локацијама, попут Чаглавице, која је на три километара од Приштине, цене имања су више. За једну њиву треба издвојити од 5.000 до 20.000 евра по ару, док се унутар села цене плацева крећу од 15.000 до 30.000 евра.

- У Чаглавици, која је била етнички чисто српско село са 300 домаћинстава, до данас је продата трећина српских кућа. Ту је некад живело свега 15 албанских породица, и то на периферији, док данас у самом селу има преко 150 кућа, а на периферији око 200 Албанаца. Чак је и Агим Чеку у Чаглавици сазидао велику кућу! Албанци све то раде плански. Купују од Срба куће, па их сруше и на тим плацевима праве своје виле - каже за Курир један од мештана Чаглавице који је из безбедносних разлога инсистирао на анонимности. Он тврди да свако мало искрсне неки сукоб Срба и Албанаца.

- Кад зидају, Шиптари обично пролазе кроз дворишта наших људи, направе велики неред испред куће с камионима и грађом... Прошле године купили су два плаца унутар села и на њима направили 55 кућа. На тај начин од једног српског плаца праве своја насеља - објашњава за Курир један мештанин Чаглавице.

Наш саговорник додаје да ништа боља ситуација није ни у другим местима широм јужне покрајине.

- У Рабовцу је у протекла три месеца продато десет српских кућа. Разлози за то су вишеструки - од крађе стоке па до претњи по личну безбедност. **Најкритичнија је ситуација у селу Пасјане, одакле се само током прошле године иселило 120 српских породица - упозорава наш саговорник.**

Звонимир Стевић, државни секретар у Министарству за КиМ, признаје у изјави за Курир да исељавање Срба с Космета поприма драматичне размере.

- Тај процес је нарочито изражен на подручју централног Космета, где Срби продају имања по енормно високим ценама. Наши сународници селе се и из Косовског Поморавља и Метохије. Из Штрпца се само у прошлој години иселило 50 младих брачних парова због немогућности запошљавања. То и недостатак безбедности кључни су разлози због којих наши људи беже. Морам да признам да нисмо успели да нађемо адекватно решење за овај проблем. Можда се нешто може учинити организованим повратком Срба на КиМ - указује Стевић најављујући да ће Министарство за КиМ ових дана представити стратегију одрживог опстанка и повратка на КиМ.

Антрфиле:

Куршумлија следећа

Зоран Вучковић, председник општине Куршумлија, каже за Курир да је безбедносни фактор један од кључних разлога због чега се становништво исељава из тог дела Србије.

- Ако се овакав тренд настави, цела наша општина ће за двадесетак година бити брисан простор! У неким селима на граници са административном границом живи свега по неколико људи, углавном стараца, док су нам четири села скроз празна. По подацима из децембра 2008. у нашој општини живи око 19.500 људи. **Цео топлички регион, у који спадају Куршумлија, Прокупље, Блаце и Житорађа, има нешто више од 100.000 становника, док општина Подујево на КиМ, из које нам Шиптари упадају и секу дрва, броји преко 120.000 људи - истиче Вучковић.**

ШИПТАРИ ЗАПОСЕДАЈУ СРПСКУ ЗЕМЉУ

Глас Јавности, 30.03.2009; Страна: 3

Косово и метохију сваким даном напушта све већи број Срба

БЕОГРАД - Срби са Космета све више продају своја имања и куће, и то по веома високим ценама, због искључења струје која трају и по неколико недеља, тешке материјалне ситуације и угрожене безбедности. Примера ради, у селу Рабовце код Липљана стварни и фиктивни купци за ар њиве која кошта 200 до 300 евра нуде од три до пет хиљада евра. У Чаглавици, удаљеној од Приштине око три километра, њиве се продају по цени од пет до 20.000 евра по ару, а у самом селу плац кошта од од 15.000 до 30.000 евра.

Невероватно

- У Чаглавици, која је била чисто српско село са 300 кућа, продато је 100 српских. У селу је некада живело 15 албанских породица, данас их је 150 у центру, а на периферији око 200. Чак је и Агим Чеку у Чаглавици сазидао велику кућу. Албанци све то раде плански. Прошле године Шиптари су купили два плаца унутар села и на њима направили 55 кућа - каже један мештанин Чаглавице који инсистира на анонимности и

тврди да је недавно један Шиптар по имену Бајрам из Глоговца купио земљу и куће у вредности од невероватних 45 милиона евра. Ништа боља ситуација није ни у другим местима широм наше јужне покрајине. Тако је у Рабовцу у протекла три месеца продато десет српских кућа. Најкритичније је у Пасјану, одакле се само током прошле године иселило 120 породица, које нису продале своја имања. Слично је и на југу Србије. **У Прешеву Срби чине свега осам одсто становништва. Супротна тенденција је у Медвеђи, одакле се Шиптари исељавају, док ће се око Бујановца, где живи 60 одсто Албанаца, 30 одсто Срба и нешто мало Рома, наредних година ломити копља око етничке превласти.**

Опустела села

Срби се селе и из Куршумлије, која се налази на административној граници са Косметом, где често упадају албански екстремисти са косовске општине Подујево. Чести су и упади шумокрадица. Зоран Вучковић, председник општине Куршумлија, каже да је безбедносни фактор један од узрока исељавања.

- Ако се овакав тренд настави, цела наша општина ће за 10-20 година бити брисан простор. У неким селима на административној граници са Косовом живи свега двоје стараца који немају куд да оду, док су четири села скроз празна - каже Вучковић.

Антрфиле:

Драматично

Звонимир Стевић, државни секретар у Министарству за Косово и Метохију, признаје да исељавање Срба са Космета поприма драматичне размере.

- Тај процес је нарочито изражен на подручју централног Космета, Косовског поморавља и Метохије. Из Штрпца се иселило 50 младих брачних парова због немогућности запослења, али одлазе и због безбедности. **Једно од решења видимо у организованом повратку Срба на Космет** - указује Стевић и најављује да ће ово министарство ових дана представити стратегију одрживог опстанка и повратка.

PRESS CLIPPING

Уторак 31.03.2009. год

ИЗБЕГЛИЦЕ ОТРОВАНЕ ОЛОВОМ И АРСЕНОМ

Глас Јавности, 31.03.2009; Страна: 6

Светске организације ТРАЖЕ ЗАТВАРАЊЕ ЛОГОРА У СЕВЕРНОЈ МИТРОВИЦИ

ПРИШТИНА - Друштво за угрожене народе и Косово Medikal emerđžensi grup захтева да се избеглице хитно евакуишу из два избегличка логора у северној Митровици и да им се пружи одговарајућа медицинска помоћ.

У саопштењу о стању Рома, Ашкалија и косовских Египћана у два избегличка логора у северној Митровици ове две организација пребацују међународним и домаћим институцијама „скандалозну пасивност и равнодушност“.

Логори Остероде и Чесмин Луг, у којима данас борави око 560 избеглица, међу којима више од 200 деце млађе од десет година, подигао је УН на одлагалиштима рудника Трепча, који је стављен ван погона. Ови логори требало је да буду одавно затворени због затрованости оловом, арсеном, антимоном, кадмијумом и манганом. Међутим до данас људи нису евакуисани из њих.

Концентрација олова у крви тестираних избеглица била је вишеструко изнад допуштених референтних вредности. Експерти су се сагласили да те енормне вредности доводе до неизлечивих оштећења нерава, имунолошког система и крвне слике, те да проузрокују оштећења коштане сржи. Посебно су угрожена деца и труднице, наводи се у саопштењу Друштва за угрожене народе и Косово медикал емерџенси груп.

ПАЦОЛИ КЕШИРАО 500.000 ЕВРА!

Глас Јавности, 31.03.2009; Страна: 3

Глас јавности на Космету, у местима где више нема српских имања и кућа

На откупљеној српској земљи у Чаглавици, Ајвалији и Лапљем Селу - тржни центри, хотели, клинике, стоваришта и први зоо-врт на Косову. Куће се продају од 100.000 до 300.000 евра. У Ајвалији је познати албански бизнисмен Беџет Пацоли саградио и оградио велико насеље за своју ужу породицу названо „Маригона“

ЧАГЛАВИЦА - На дојучерашњој српској земљи у Чаглавици, Ајвалији, Лапљем Селу, Преоцу... у централном Косову, где су рађали кукуруз и пшеница, данас на тим површинама Албанци убирају приход од великих тржних центара, хотела, клиника, стоваришта, пумпи, фабрика, па и првог зоолошког врта на Космету. Албанци су сву ову земљу купили од Срба у последњих 7- 8 година.

На излазу из Приштине према Урошевцу, на атрактивној локацији брда Ветерник, у атару села Чаглавица више нема ни центиметра српске земље. Све су Срби продали Албанцима углавном по цени од 20.000 евра за ар. Мештани

Чаглавице тврде да је више од 90 одсто српске земље поред пута Приштина - Урошевац у дужини од 40 км. прешло у руке Албанаца.

Баснословне цене

Иако је Унмик 2001. године, донео Уредбу којом се ограничава продаја српске имовине на стратешки важним местима, она као да је подстакла продају, па Албанци купују земљу на тим местима по баснословној цени, као што је то у атарима села Чаглавица, Лапље Село и Преоце. У Чаглавици, великом чисто српском селу, које је до 1999. године имало више од 300 домаћинстава о купопродаји земље и кућа и говоре и ћуте, а продаја се и даље несметано одвија. **Мештани Чаглавице тврде да је продато више од 100 кућа, а да се само 1/3 Албанаца уселила у њих. О цени кућа се само нагађа, а у селу говоре да цена зависи од квалитета и локације и да су продаване од 100.000 до 300.000 евра. На откупљеној српској земљи сада су јапански тржни центар, фабрика и хотел „Горење“ из Словеније, хотели „Мадрид“, „Адрија“, више клиника... у Ајвалији је познати албански бизнисмен Бецет Пацоли саградио и оградио велико насеље за своју ужу породицу названо „Маригона“. За њега се тврди да је за откупљену српску земљу дао више од 500.000 евра.**

- Жалосно је што се напушта ово место. Народ је од независности престрашен и у неизвесности. **Добро би било да се заустави продаја, али Србија до сада ништа овде није предузела да спречи да се отуђује српска имовина.** Где год одеш у селу чујеш причу „ја ћу да продам“, „ја ћу да продам“. У последње време у Преоцу је продато 50 српских кућа, а у Лапљем Селу је све масовнија продаја српске земље - жали се Слободан Марковић из Чаглавице.

Потајне продаје

На периферији Чаглавице према Приштини, ту поред Ветерника, затичемо две табле „плацеви на продају“. - Ставили смо таблу „плацеви на продају“ да не будемо изузетак у селу, јер овде сви потајно продају и ћуте. Ако други продају и ми ћемо. Не могу вам рећи која је цена, јер то овде сви крију, а бога ми чекамо само повољну цену за наше плацеве - вели Лукосава Микић из Чаглавице. Поред српског гробља и цркве у Лапљем Селу на купљеној српској земљи већ раде албанска стоваришта, тржни центри и пумпе.

Антрфиле:

Дијаспора разочарана Србијом

Српски месечник Глас југа из Грачанице је пре пет година, покренуо иницијативу да српска дијаспора купује српску земљу у централном Косову од Срба који се одлучују да је продају. Међутим, акција апсолутно није успела јер, како овде веле, ако држава Србија није била способна да спречи куповину српске земље, зашто да то чини српска дијаспора, која је стотинама километара далеко од Косова.

БЕЗ ИКАКВИХ ШАНСИ ЗА ОПСТАНАК 8.500 СРБА

Глас Јавности, 31.03.2009; Страна: 2

ТУЗЛА - Председник Удружења за повратак у Тузлански кантон Зоран Јовановић упозорио је да за 8.500 Срба повратника у том бошњачком кантону нису обезбеђени ни основни животни услови, а да су им људска права и безбедност угрожени.

- За српска насеља нема економског развоја, инфраструктура је у лошем стању, а православни верски објекти се уништавају - рекао је Јовановић. **Он је истакао да је од**

11.000 порушених или оштећених српских кућа у Тузланском кантону обновљено мање од 2.000, док је више од 90 одсто бошњачке имовине обновљено, пренели су медији. Живојин Миљановић, председник Српског грађанског већа општине Калесија, једне од 13 општина Тузланског кантона, тврди да бошњачке власти дискриминишу српски народ.

- Немамо ниједну запослену особу српске националности, не поштују се права Срба као конститутивног народа - рекао је он, додајући да је у целом том кантону запослено мање од четири одсто Срба. У Калесији је пре рата живело око 8.000 Срба, од којих се до сада из избеглиштва вратило 370 . Од 1.300 порушених и оштећених објеката обновљено је око 300.

ДЕЦИ С ЉУБАВЉУ

Вечерње Новости, 31.03.2009; Страна: 20

хуманитарна АКЦИЈА УДРУЖЕЊА СРПСКОГ САВЕЗА И САВЕЗА МЛАДИХ ИЗ ШВЕДСКЕ малишанима са Косова и метохије

Летовање најмлађих неизвесно због недостатка новца

ПРЕДСЕДНИК Српског савеза у Шведској Никола Јанић и његов млађи колега, Срђан Младеновић, председник Савеза младих, покренули су у сарадњи са Црвеним крстом и Министарством за дијаспору, акцију прикупљања средстава да би деци из српских енклава са Косова и Метохије приуштили одлазак на море.

- Одлука о овој акцији донета је у тренутку када смо помоћник министра за дијаспору Вукман Кривокућа и ја од представника Црвеног крста Драгице Кљајић чули да ће ове године тешко обезбедити деци из косовских енклава одлазак на море - истиче Јанић. Он је својим акцијама из Шведске до сада обезбедио већи број стипендија за школовање студентима из Републике Српске, централне Србије и Космета, набављао опрему и компјутере за школе и разне друге видове помоћи.

- У свима акцијама помоћи учествују удружења и чланови Српског савеза и Савеза српске омладине из Шведске, а много тога је окончано захваљујући председнику младих, Срђану Младеновићу. наглашава Јанић који тврди да су српски малишани у покрајини прави мали хероји...

А тешке животне судбине косметске деце најбоље познаје председник Савеза српске омладине у Шведској, Срђан Младеновић. Оне га не остављају равнодушним и испред Удружења ове организације последњих десет година обилази и помаже српском живљу у покрајини. А поготову породице са више деце, попут Стојановића из околине Гњилана, Ђорђевића из Племетине, Јанковића из околине Косовске Каменице и многе друге...

- Неописив је осећај када деци која су прерано одрасла и која у првим годинама свог живота размишљају о својој безбедности и безбедности својих најдражих, измамите осмех на лицу. Кад видите да су и њихове породице срећне јер сте обрадовали њихове најмлађе и приуштили им што они због недостатка посла и других околности нису у стању да учине - објашњава Срђан Младеновић који подсећа да осим ограничене слободе кретања у својим срединама, српска деца на Космету нису безбрижна ни у својим домовима. - Свестан тешке ситуације српског живља на Космету, понекад се осећам тужно када чујем сасвим другачије описе ситуације у покрајини.

Антрфиле:
ЗА БЕЗБРИЖАН одмор

- ПОШТО време одмиче, неопходно је што пре обезбедити средства за овогодишњи боравак српске деце са Космета у Баошићима на мору, тако да све људе добре воље молимо да нам се придруже и помогну нашој деци да барем накратко изађу из сивила косметске свакодневице - истиче Срђан Младеновић. Својим примером већ се истакла породица Јанић која је поклонила три хиљаде евра док је две хиљаде уплатило неколико удружења Српског савеза и савеза српске омладине. За све информације око уплате контактирати госпођу Драгицу Кљајић из Црвеног крста Србије на тел: 011-26-21-030, а за општирнице информације на адресу: janic@telia.com

ПОМАЖУ И СТАРИМА

ОСИМ деци, представници Удружења Српског савеза из Шведске и Савеза младих помажу и старим и болесним лицима, попут старица у Приштини којима су доделили новчана средства и поклоне за Божић, али и расељенима у контејнерским насељима које су обрадовали печеницама, храном и воћем за најрадоснији хришћански празник. Осим новчаних донација Удружења Српског савеза у Савеза младих из Шведске помажу болесној деци у набавци лекова, потребног школског прибора, одеће, обуће...

ОПЕТ ЋЕ СЕ ИСПЛАТИТИ РАД “НА ЦРНО”

Вечерње Новости, 31.03.2009; Страна: 5

ПРЕДЛОЖЕНА МОГУЋА РЕШЕЊА ЗА УБЛАЖАВАЊЕ ФИНАНСИЈСКЕ КРИЗЕ погодиће најугроженије слојеве друштва. Радници страхују да ће их овај нови удар довести на руб преживљавања. Синдикати прете

ПРЕДЛОЖЕНА решења за превазилажење финансијске кризе изазвала су салве негодовања међу грађанима Србије. Синдикати најављују протесте, у удружењима пензионера истичу да су “поново жртвовани”, радници страхују да ће их овај нови удар, који је уследио недуго након “замрзавања” општег колективног уговора, довести на руб преживљања. У Унији послодаваца Србије оцењују да ће повећање пореза на зараде изазвати катастрофу у привреди, јер држава опет опорезује оне који раде легално, а оне који праве трећину бруто друштвеног производа радећи “на црно”, нико неће дирати.

- Послодавци ће бити принуђени да смање плате запосленима на ниво близак минималцу, што ће само додатно продубити социјалну кризу - УПС упозорава Владу Србије.

И у Министарству рада и социјалне политике потврђују да су упознати са негативним реакцијама јавности и сумњају да би додатни порез могао да заживи. Истовремено, ресорни министар Расим Љајић оцењује да ће, уколико “падне” идеја о додатном опорезивању, Србија морати да нађе начина да попуни губитак у државној каси. Ипак, не сумња да су нам социјалне мере, потекле из његовог министарства, потребније него икад и да ће, уз мале модификације ипак заживети:

- Питање је да ли ће моћи да се скрати радна недеља, али верујем да ће бити могуће обезбедити три милијарде динара за остале социоекономске мере. Оне су неопходне и зато ћемо морати да се потрудимо да их реализујемо. Највећа давања била би усмерена на децу:

- Предлаже се да се дечји додаци исплаћују два пута годишње. За ту сврху би морало да се обезбеди 1,4 милијарде динара и тим би се новцем покрили трошкови за 365.808 малишана.
- Треба појачати материјално обезбеђење и помоћ (МОП), које тренутно прима 59.210 породица, са 151.180 чланова, као и дати веће износе породицама са више деце.
- Радницима текстилне, дрвнопрерађивачке и индустрије обуће, који не примају плате или подижу минималац, исплатити солидарну помоћ од 5.000 динара.
- У случају смањења потребе за радом, послодавци треба да се одреде да раднике пошаљу на плаћено одсуство од 45 дана и у то време да им исплаћују 60 одсто плате. По истеку овог рока, предлаже се могућност још 45 дана одмора током којег би запослени примали минималац.
- **У ангажовању на јавним радовима предност треба дати избеглима и расељенима, Ромима, особама са инвалидитетом, вишковима радника...**

Антрфиле:

СВАКО ТРЕЋЕ НЕЛИКВИДНО

ПОСЛЕДЊИ подаци Уније послодаваца од 18. марта говоре да је тренутно 35.500 од укупно 106.000 предузећа у Србији неликвидно! Рачуни су блокирани у 57.000 предузећа. 400.000 људи ради у сивој економији на коју отпада 5,5 милијарди БДП-а

СРБИ ИЗ САКРАМЕНТА САГРАДИЛИ КУЋУ

Спортски журнал, 31.03.2009; Страна: 17

Наши земљаци из главног града, али и других градова Калифорније, прихватили су позив Хуманитарне организације Дивац, попа Дана Поповића и Мирослава Миливојевића, председника српске заједнице да се окупе на добротворном ручку и прикупе средства за куповину једне куће избеглицима у њиховој отаџбини. У томе су успели, што је слици на којој су живе боје прекриле загаситу подлогу дало рам са позлатом.

Сала налик оној у Хајату, примерено мање раскошна, свима који су први пут били у прилици да присуствују оваквој манифестацији у дијаспори, сијала је захваљујући атмосфери чија је основна нит била људскост. Наши земљаци, који није тешко то закључити не живе у благостању окупиле су се као својеремено на моби, да помогну, али и да се друже. Заједништво је било једна од ствари која је пленила, несебичност није била последица животних прилика, већ нешто што су добили генима. Један од тих 200 који су покупили симпатије био је и наш колега Небојша Тошић, Сарајлија кога је рат са Јахорине одвео до Пацифика. Некадашње перо Ослобођења и Аса, са лептир машном попут славног Мире Радојчића, дошао је са апаратом у руци, да у заједници остане траг на скуп са породицом Дивац, на коме је пружио подршку некоме ко није имао среће да га пут одведе у Калифорнију. Тошић поносно показује на сина који се прихватио да волонтерски помогне, присећа се Батана Кочовића и поздравља Мићу Бјелогрића, прича о данима када је имао све и дану у коме је све отишло у вихор.

Не жали се и не смета му што је новине заменио брисачем у једној од овдашњих школа. Напротив, хвали се како је због те плате успео да купи плац, „дотера“ кућу и на том

ранчу стави казан. Онај за ракију. Са собом је на скуп понео и једну флашу, тек да покаже да се добра лоза пече и надомак Сакраментa. Било је ту и других занимљивих сцена, попут пецкања којим је Брка Стојаковић, Пеђин отац, зачикавао Дивца, али и старине из далматинских крајева, побегле још 1945. Као и сцене у којој честити домаћин упознаје ћерку са стаситим Јованом са Бежанијске косе, у жељи да се ту изроди љубав. Мотив да му зет буде из Србије, не скрива. Ништа мање занимљив није био ни долазак Игора Кокошкова са Гораном Драгићем, словеначким репрезентативцем са нашим генима. На питање откуд он на овом скупу искрен, дечачки одговор: Желео сам да упознам Дивца - рекао је Драгић.

Сви ови утисци, ипак, нису померили жижу са разлога због кога су се сви окупили. Циљ је остварен, прикупљена су средства за једну кућу, што је само још један корак „ХОД-а“ ка тежњи да се угасе колективни центри, а људима у њима врати воља за животом.

- Изузетно сам срећна због одзива, већина наших емиграната у Сакраменту и околини и сами су избеглице које се још муче и боре да среде свој живот. И оне имућније је погодила ова велика криза, па знам колико је требало труда и љубави уложити да би се све организовало на овакав начин. Дошли су овде у жељи да помогну онима у Србији који немају могућност да се боре са недаћама - рекла је Снежана Дивац, не заборавивши да каже да је скуп благословио владика Максим из Лос Анђелеса. Истовремено није превидела да нагласи улогу сваког појединца који се прикључио акцији „Можеш и ти“:

- Није ово Владина и моја акција, већ сваког ко је дао допринос у мери и на начин који је могао. Управо зато се акција и зове „Можеш и ти“. Сличне добротворне акције биће организоване у свакој парохији у САД. Обраћајући се сународницима, Владе Дивац је истакао да му је изузетно дарго што се поново виде, потом поентирао:
- Надам се да ћемо се ујединити око ствари која ће све нас учинити бољим Хришћанима, бољим Србима, бољим житељима ове планете и помоћи онима којима је помоћ неопходна!

Антрфиле:

Дружење Дивца са децом без старања

Проблеми су универзална ствар. Деца која су малтретирана, без родитељског старања подлегла разним искушењима штићеници су дома у Ривер Оуку. Владе Дивац дружио се у недељу са њима у дворана која је изграђена захваљујући сенатору Дерилу Штајнбергу и њему. Поред демонстрације кошаркашких умећа, Дивац је деци поклонил лопте и мајице. Руководиоци дома у име Штајнбергове фондације асу Кингса уручили су захвалницу.

PRESS CLIPPING

Среда 01.04.2009. год

У ОБРОКУ НЕМА МЕСА НИ ЗА ДЕЦУ

Блиц - Србија, 01.04.2009; Страна: 6

Тежак живот избеглица у мотелу "Атина" на југу Србије

Гладујемо јер је храна коју добијамо једнолична. Дете мора да се оперише али операција касни јер му је лоша крвна слика, надам се да ће се поправити макар од болничке хране, прича мајка малолетног Кристијана

ЛЕСКОВАЦ - Од петнаестак избегличких центара на југу Србије преживео је само један, онај у напуштеном мотелу „Атина” у Лесковцу. Осим Комесаријата за избеглице, који обезбеђује оброке без меса, за ове људе више нико не мари. Ни држава ни локалне власти не обраћају више пажњу на њих - а и пријатељи их се ретко сете. У овом центру живи око 90 људи са двадесетак малолетне деце. Већина је из Урошевца.

Када су се 1999. године са завежљајима у рукама повукли са Косова, пратећи војску, нису ни сањали да никада више неће видети своје домове. Куће су им порушене и похаране, имања су заузеле комшије Албанци. Од некадашњих домаћина, каже Зоран Белић, постали су убога сиротиња, заборављени људи без будућности. - Нити из Владе, нити из општинских структура - нико нас није за ових осам година обишао. А сви обећавају, видећемо се после избора и касније - ништа - каже Белић. Мотел је недавно продат, па станари руинираног здања, које море и друге бриге, не знају која је њихова следећа станица на избегличком путу, дугом десет година. - **Живимо у неизвесности. Пре почетка ове школске године замало нас нису избацили. Кажу, мотел је продат, мора да се реновира и депанданс. Поново су дошли пре неки дан и рекли да идемо када се заврши школска година. А ми не знамо куда ћемо. Они који су продали куће на Косову и у Србији купили нешто, отишли су, а ми не можемо да продамо ни стан ни земљу - јада се Слободанка Радић из Урошевца, која у 25 квадрата живи са два одрасла сина.**

Већина избеглица у мотелу је из Урошевца. Овде су стигли 2001. године из Прохора Пчињског. Док многи једва чекају да напусте оронуте собе и бедан избеглички живот, има и оних који, плашећи се јер немају куд, најављују останак у овом мотелу.

- Ма, не идем нигде док ми држава не обезбеди нешто. Држава ми је изгубила кућу, држава мора да ми обезбеди другу - бесан је избеглица средњих година, који се представио као Саша. Осим Комесаријата за избеглице, који обезбеђује оброке без меса, на ове људе не обраћа више пажњу нико ни од државне ни од локалне власти, а и пријатељи их се ретко сете. Боли их то што их ни на десетогодишњицу почетка бомбардовања Косова нико није посетио. - Ма, не само да нас тог дана нико није обишао, већ нам годинама нико није прекорачио праг, нико из Владе, нико из општинских структура. Ми за њих не постојимо - додаје Белић.

Међу избеглицама има и факултетски образованих људи, радника и сељака, али је само троје њих успело да добије привремени посао. Дивна Вељковић и њен супруг, просветни радници, нису били те среће. - Говорили су да нема посла ни за њих, а камоли за нас, а који смо то ми, не знам - огорчена је ова наставница српског језика. Посла нема ни за Слађану Станковић, самохрану мајку са малолетним дететом, избеглом из Качаника. Она преживљава са две хиљаде динара дечјег додатка. У фрижидеру мемљиве избегличке собе од шест квадрата само полупразна тегла са цемом од шљива и полупразна чаша павлаке.

- **Мој син Кристијан и ја гладујемо јер је храна коју добијамо једнолична и без меса. Изнурени смо.** Ево, дете мора да се оперише како не би остало стерилно до краја живота. Али операција касни јер му је лоша крвна слика. Надам се да ће се поправити од болничке хране. Има апетит и воли да једе. Ја бих му од уста одвојила, али шта да издвојим када немам - тужна је Слађана која каже да је тражила посао свуда, од пијаце, преко Кинеза, до политичких странка. - Бар да ме је неко слагао, обећао. Ништа, а хоћу да радим, нећу милостињу - прича ова млада жена.

Од Комесаријата за избеглице добијају храну, али какву?

Шпагете, макароне, кромпир-чорба, све то иде клот. Бациш кучету, али ни оно неће да једе - описују углас „јеловник Комесаријата” окупљени станари мотела „Атина” у Лесковцу.

ПРОМОВИСАЊЕ СУЖИВОТА, АЛИ И СУВЕРЕНИТЕТА

Данас, 01.04.2009; Страна: 4

Министарство за КиМ отворило јавну расправу о Радној верзији стратегије одрживог опстанка и повратка 2009-2015. Рок за примедбе 6. април л Сарадња с међународним мисијама л Рачуна се и на стране донације

Београд - Министарство за Косово и Метохију отворило је јуче јавну расправу о Радној верзији стратегије одрживог опстанка и повратка за период од 2009. до 2015. године, у којој се предлажу мере које би требало да „омогуће опстанак Срба и неалбанаца на КиМ и повратак интерно расељених лица“. Документ је објављен на интернет сајту Министарства (www.kim.sr.gov.yu). Јавна расправа ће трајати до 6. априла, а како је Данасу речено, за сада не постоји рок до којег би коначна верзија нацрта стратегије требало да буде достављена Влади Србије.

Циљеви предложене стратегије су, како се наводи у документу: остваривање, заштита и унапређење људских права и основних слобода, очување културног идентитета, економски раст и развој, јачање капацитета локалне самоуправе и стварање услова у сарадњи с међународном заједницом за одржив повратак и опстанак интерно расељених лица. На основу шестогодишње стратегије која „промовише мултиетничност и културну разноликост, као основне демократске и опште прихваћене европске вредности, које стварају предуслове за суживот свих њених грађана“ утврђиваће се, како се планира, акциони планови за период од три године. За остваривање стратегије, која се планира у сарадњи с међународним мисијама у Покрајини, надлежно је Министарство за КиМ. При кабинету премијера Србије требало би да се формира тим за њено спровођење, који ће извештавати о реализацији документа. Влада ће „најмање једном у две године расправљати о спровођењу стратегије и усвајати одговарајући програм мера и акција за унапређење активности утврђених стратешким документом“. Ради потпуне и успешне реализације, у року од

три месеца предвиђа се израда и усвајање оперативних акционих планова за период од три године.

Предложена стратегија садржи пресек стања на КиМ у свим областима живота, као и предлога и мера које треба да обезбеде „остваривање, заштита и унапређење људских права и основних слобода; економски раст и развој, повраћај и заштиту имовинских права, очување српске верске и културне баштине, повратак расељених и јачање капацитета локалне самоуправе“. Министарство за КиМ, између осталог, предлаже „поновно успостављање и јачање улоге специјалног известиоца за људска права генералног секретара УН“, као и „интернационализацију проблема непоштовања људских права и слобода, јачање сарадње Срба и осталих неалбанаца с међународном мировном мисијом и невладиним организацијама које се баве заштитом људских права“.

„Циљеви економског развоја српске заједнице на КиМ усклађени су са основним развојним опредељењима Републике Србије, стратешким опредељењима општина и регионалном политиком ЕУ“; наводи се у предложеном документу. Такође се наглашава „неопходност развоја привредне инфраструктуре, ревитализације постојећих предузећа, дефинисања стратегије приватизације привредних субјеката, максималног и рационална коришћења природних ресурса, структурна прилагођавања привреде и ефикаснијег решавања демографских и кадровских проблема и питања повратка расељених лица“.

За остваривање предложене стратегије рачуна се на средства из буџета Србије и донације из фондова УН, ЕУ, појединих држава, градова, привредних субјеката и појединаца, посебно из дијаспоре. Такође се планира и да „Србија, у разумном року и уз дефинисање у акционим плановима, обезбеди повољне банкарске кредите за различите намене, уз државну гаранцију“.

ПОДРШКА РЕФОРМАМА

Данас, 01.04.2009; Страна: 4

Србија добија од ЕУ 168 милиона евра бесповратне помоћи

Београд - Представници Владе Србије и Европске комисије потписаће данас у Ваљеу споразум о бесповратној финансијској помоћи вредној 168 милиона евра. Помоћ је намењена реализацији пројеката који се финансирају средствима из Инструмента за претприступну помоћ (ИПА) за 2008. годину, саопштила је Делегација Европске комисије у Србији. **Финансијски споразум за коришћење средстава из програма ИПА 2008. потписаће потпредседник Владе за европске интеграције Божидар Ђелић и шеф Делегације Европске комисије Жосеп Љоверас.**

Средства из фонда ИПА биће искоришћена за подршку реформама, укључујући усклађивање домаћих стандарда са европским. Четвртина средстава биће намењена пројектима који укључују увођење европских стандарда и оспособљавање државе да преузме обавезе за будуће чланство у ЕУ. **Део средстава намењен је подршци избеглим и интерно расељеним лицима.** Пројектом финансираним средствима ИПА фонда требало би да буде обезбеђен и привремени смештај избеглицама.

Споразумом је, између осталог, предвиђена финансијска подршка јачању капацитета Народне банке Србије. Циљ је оспособљавање и јачање капацитета НБС у оквиру макроекономског и стратешког економског планирања, примена стратегија и политика попут либерализације кретања капитала. Пројекат ће помоћи припрему комплетног

банкарског и финансијског сектора за интеграцију у финансијски систем ЕУ, наведено је у саопштењу Делегације ЕК.

Део средстава ИПА 2008. биће издвојен за обуку службеника у републичкој влади и општинским властима, студентске стипендије, борбу против корупције, укључивању деце маргинализованих група и деце с посебним потребама у систем предшколског и школског образовања.

У оквиру ИПА фонда Србији је за период од 2007. закључно са 2012. годином на располагању око милијарду евра. Средства за 2007. износила су 189,7 милиона евра, од чега је 56 одсто било намењено техничкој помоћи, односно изградњи институција, тренинзима и спровођењу закона. Остатак новца отишао је на инвестиције, односно инфраструктурне пројекте и набавку опреме. У оквиру програма помоћи за 2008. средства за инвестиције одлази 46 одсто укупне помоћи, а на техничку подршку 54 одсто.

Антрфиле:

Чему је намењен европски новац

Јачање капацитета Народне банке
Припрема финансијског сектора за ЕУ
Обука државних службеника
Борба против корупције
Привремени смештај избеглица
Образовање деце с маргине

ЗА РЕФОРМЕ 168 МИЛИОНА

Дневник, 01.04.2009; Страна: 5

ДАНАС СПОРАЗУМ С ЕУ

Представници Владе Србије и Европске комисије потписаће данас у Ваљеву споразум о бесповратној финансијској помоћи Европске уније Србији вредној 168 милиона евра. Помоћ је намењена реализацији пројеката који се финансирању новцем из Инструмента за претприступну помоћ, односно ИПА фонда за 2008. годину, саопштено је из Делегације Европске комисије у Србији. Новац из фонда ИПА 2008. би ће искоришћен за подршку реформама, укључујући усклађивање домаћих стандарда с европским. Четвртина пара биће намењена пројектима који укључују увођење европских стандарда и оспособљавање државе да преузме обавезе за будуће чланство у ЕУ.

Део је намењен подршци избеглим и интерно расељеним лицима. Пројектом финансираним новцем ИПА фонда требало би да буде обезбеђен привремени смештај избеглицама. Споразумом је, између осталог, предвиђена финансијска подршка јачању капацитета Народне банке Србије. Циљ је оспособљавање и јачање капацитета НБС-а у оквиру макроекономског и стратешког економског планирања, имплементације стратегија и политика, попут либерализације кретања капитала. Пројекат ће помоћи припрему комплетног банкарског и финансијског сектора за интеграцију у финансијски систем ЕУ, наведено је у саопштењу делегације Европске комисије. Део новца ИПА 2008. биће издвојен за обуку службеника у Републичкој

влади и општинским властима, студентске стипендије, борбу против корупције, укључивању деце маргинализованих група и деце с посебним потребама у систем предшколског и школског образовања. **У оквиру ИПА фонда Србији је за период од 2007. закључно с 2012. годином на располагању око милијарду евра.**

КАД ДРЖАВА ИЗГУБИ ТУЂЕ КУЋЕ

Данас, 01.04.2009; Страна: 25

Продат последњи избеглички центар на југу Србије

Лесковац - **Од петнаестак избегличких центара на југу Србије, преживео је само један, у напуштеном мотелу Атина у Лесковцу. Осим Комесаријата за избеглице, који обезбеђује оброке без меса, за ове људе више нико не мари.** Ни држава ни локалне власти не обраћају више пажњу на њих, а и пријатељи их се ретко сете.

У овом центру живи 83 људи са око двадесеторо малолетне деце. Већина је из Урошевца. Када су 1999. године са завежљајима у рукама стигли са Косова, пратећи војску, нису ни сањали да никада више неће видети своје домове. Од некадашњих домаћина, каже Зоран Белић, постали су убога сиротиња, заборављени људи без будућности:

- Нити из владе, нити из општинских структура нико нас није за ових осам година обишао. А сви обећавају, видећемо се после избора и касније ништа - каже Белић. Међу избеглицима има и факултетски образованих људи, радника и сељака, али је само троје њих успело да добије привремени посао. Дивна Вељковић и њен супруг, просветни радницу, нису били те среће:

- Говорили су да нема посла ни за њих, а камоли за нас - каже Дивна. Посла нема ни за Слађану Станковић, самохрану мајку са малолетним дететом, избеглу из Качаника:

- Не знам где се више нисам обратила, од Кинеза, преко пијаца, општине, Центра за социјални рад. Била сам и код политичких странака, нико ми није изашао у сусрет - прича самохрана мајка.

- **Од Комесаријата за избеглице добијају храну - шпaгете, макароне, кромпир чорба, све то иде клот. Бациш кучету, али ни оно неће да једе - описује Вељковић.** Мало је старијих људи са пензијама, а млађи преживљавају од дечјег додатка од 25 евра. Дивна Вељковић каже да се не сећа када је последњи пут купила чарапе и ципеле, а младу мајку Слађану брине што сину не може да приушти месо: - Има апетит и воли да једе. Ја бих му од уста одвојила, али шта да издвојим када немам - тужна је Слађана. **Стање у колективном центру посебно је напето ових дана јер је мотел недавно продат. Док већина станара једва чека да напусти оронуте собе, у којима по пет до шест особа живи у 25 квадрата, има и оних који се не плаше неизвесности. - Ма, не идем нигде док ми држава не обезбеди. Држава ми изгубила кућу, држава мора да ми обезбеди другу - каже избеглица, који се представио као Саша.**

ПРОТЕРИВАЊЕ

Глас Јавности, 01.04.2009; Страна: 2

САРАЈЕВО - Директор Бироа за људска права Демократске иницијативе сарајевских Срба (ДИСС) Душан Шеховац изјавио је да су се Срби из Сарајева иселили због несигурности, страха и претњи које су добијали од представника Странке демократске акције.

- Исељавању Срба и Хрвата из Сарајева допринела је међународна заједница која није водила рачуна о томе да им помогне - рекао је Шеховац. Посланик у Представничком дому парламента БИХ Славко Јовичић упозорио је да Срби и даље напуштају Сарајево јер за њих, како је рекао, нема места у главном граду БИХ. **Пре рата у Сарајеву је живело више од 167.000 Срба, а сада их је мање од 7.000.**

СПОРАН БУЏЕТ ВОЈВОДИНЕ: ЗА ПРСКАЊЕ КОМАРАЦА 621 МИЛИОН

Пресс, 01.04.2009; Страна: 7

НОВИ САД - Војвођанска власт планира да у 2009. години потроши чак 621 милион динара на запрашивање комараца, док ће за развој сточарства бити одвојен само 71 милион! **У Предлогу буџета Покрајине, о коме је јуче цео дан расправљала војвођанска скупштина, предвиђа се и око 100 милиона динара за разне невладине организације, док ће избегла и расељена лица моћи да рачунају на помоћ од само шездесетак милиона.**

Посланик ДСС-а Борко Илић изјавио је да покрајинска власт очигледно очекује најезду комараца.

- 621 милион за запрашивање комараца је нереално много новца. То је готово један одсто покрајинског буџета, док је, рецимо, за развој сточарства планиран свега 71 милион. ДСС због овога неће подржати предложени буџет - рекао је Илић. Шеф посланичке групе радикала Милорад Мирчић каже да буџет има проблем и са планираним приходима, јер је „лоша наплата пореза и доприноса“.

- А тек расходи не одговарају реалном животу. За социјална давања, здравство и пољопривреду је предвиђено нереално мало пара, док ће на комарце да потроше 600 милиона! К’о да ће да прскају магарце, а не комарце! Спорна су и издвајања за невладине организације, за које планирано око 100 милиона динара. Они су то урадили тако што је сваки секретаријат предвидео паре за НВО у оквиру свог буџета, па се на први поглед и не види колико је то пара. Постоје неке невладине организације, као што су Црвени крст и оне које се баве спортом, које треба финансирати, али не разумем да добијају толико пара - рекао је Мирчић. С друге стране, посланик владајућег ДС-а Душан Елезовић објашњава да је ставка за прскање комараца „релативно висока“ јер за то више не стижу паре из републичког буџета.

- Покрајина је у целости преузела финансирање уништавања комараца. А и у Војводини се комарци прскају по европским стандардима и то је скупља метода. Што се тиче НВО, и претходних година смо издвајали значајна средства за те намене. **Подсетио бих да у невладин сектор, између осталог, спадају и цркве, Црвени крст и разна избегличка удружења, која на овакав начин примају финансијску помоћ** - објаснио је Елезовић.

ФИЛМ О КОСОВСКИМ ИЗБЕГЛИЦАМА НА ФЕСТИВАЛУ КРАТКОГ МЕТРА

Пресс, 01.04.2009; Страна: 27

У такмичарском програму 56. београдског фестивала документарног и краткометражног филма јуче су у Дворани културног центра приказани, између осталих, „Првенство света“ Валентине Делић у продукцији Радио-телевизије Србије и „Тачка прекида“ Игора Тохоља у продукцији „Мегаком филма“.

Дугометражни документарцац „Првенство света“ (70 минута) представља причу о екипи људи интерно расељених с Косова који су 2007. ишли као наша репрезентација у уличном фудбалу на Светско првенство бескућника у Копенхагену. Поред њихових проблема да уопште набаве дресове у земљи која одјекује од парола „Косово је Србија“, ауторка прати и једну другу „утакмицу“, ону на светској политичкој сцени. Одвајање дела територије суверене европске државе постаје „лопта“ којом се добацују светске силе. Делићева најављује да ће после премијере на фестивалу „Првенство света“ бити приказано и на РТС-у као серија од три епизоде.

Редитељ, сценариста и монтажер филма „Тачка прекида“ (28 минута) Игор Тохољ истиче да је то филм о машиновођама као стварним херојима. Они се у свакодневном послу суочавају с могућношћу да против своје воље некоме одузму живот, без праве шансе да реагују, а после тога готово увек остају с горким осећањем кривице. Неки од њих имају и више од 20 случајева те врсте у каријери, од којих су већина самоубице. Међу тим случајевима има и преживелих захваљујући брзој реакцији људи за командама локомотиве.

PRESS CLIPPING

Четвртак 02.04.2009. год

СРБИЈИ 168 МИЛИОНА ЕВРА

Данас, 02.04.2009; Страна: 1

Потписан споразум о бесповратној помоћи ЕУ

Ваљево, Београд - Потпредседник Владе Србије Божидар Ђелић и шеф делегације Европске комисије Жосеп Љоверас потписали су јуче споразум о помоћи Србији од 168 милиона евра. Бесповратна помоћ Европске уније намењена је реализацији пројеката који се финансирају средствима из Инструмента за претприступну помоћ, односно Фонда ИПА, за 2008. Потписивање овог споразума представља другу траншу средстава од једне милијарде евра које је ЕУ наменила Србији у периоду од 2007. до 2011.

Србији је за ову годину, према вишегодишњем плану давања новца из ИПА фонда, намењено 190,9 милиона евра. Како је за Данас објаснио Огњен Мирић, координатор за фондове Европске уније у кабинету потпредседника Владе за европске интеграције, Србија ће осим ових 168 милиона евра добити целу суму од 190,9 милиона. - Разлика постоји зато што се пројекти, као што су Темпус, пројекат нуклеарне безбедности у Винчи и пројекат отклањања последица болести животиња, неће финансирати путем националних пројеката, већ на регионалном нивоу - рекао је Мирић.

У склопу Финансијског споразума, који вреди 168 милиона евра, одобрено је 36 пројеката. Добијен новац биће искоришћен за подршку реформама, укључујући усклађивање домаћих стандарда са европским. Четвртина средстава биће резервисана за пројекте који укључују увођење европских стандарда и оспособљавање државе да преузме обавезе за будуће чланство у ЕУ.

Новац је, између осталог, намењен избеглим и интерно расељеним лицима, јачању капацитета Народне банке Србије, обуци службеника у Влади и општинским властима, укључивању деце маргинализованих група и деце са посебним потребама у систем предшколског и школског образовања, борби против корупције и другим областима. Трошење тог новца за сада контролише Европска комисија, преко домаћих и иностраних партнера, односно фирми које су за тај посао ангажоване преко тендера. Српска Влада тренутно предузима кораке како би створила услове да сама контролише трошење новца.

Шеф делегације Европске комисије у Београду Жосеп Љоверас је новинарима у Ваљеву рекао да ће Србија постати пуноправна чланица Европске уније током наредне деценије и истакао да до тада Србија мора да настави са реформама на свим пољима. Љоверас је избегао да каже које се године тачно очекује улазак Србије у ЕУ, напомињући да то зависи од Србије. Тренутно, казао је, у целом свету влада економска криза која ће утицати и на Србију, али се реформе, које ће довести до јачања конкурентности привреде и стварања снажније економије земље, морају наставити. Он је позвао предузећа у Ваљеву да интензивирају реформе и повећају своју конкурентност како би на тај начин дала допринос процесу придруживања ЕУ. Амбасадорка Чешке Републике Хана Хубачкова очекује да ће Србији до краја године бити укинут визни режим за

улазак њених грађана у ЕУ, оцењујући да ће 2009. бити прекретница за Србију у том погледу. Амбасадор Краљевине Шведске у Београду Нилс Кристер Брингеус подсетио је да од 1. јула Шведска преузима председавање ЕУ од Чешке и оценио да је процес визне либерализације кључни део процеса европских интеграција Србије. Брингеус је истакао да процес придруживања ЕУ јача реформе у друштву и навео да се око 40 одсто тих реформи односи на заштиту животне средине. Амбасадори 22 земље чланице ЕУ посетили су јуче све средње школе у Ваљеву, градску топлану, која је изграђена средствима ЕУ и Истраживачку станицу „Петница“.

ПОСКУПЕЛЕ КОМУНАЛИЈЕ

Глас Јавности, 02.04.2009; Страна: 14

РУМА - У Руми су од јуче услуге јавних комуналних предузећа Стамбено и Водовод скупље за осам одсто. Тако цена грејања у становима износи 54 динара по квадрату, а за пословни простор 130 динара. Домаћинства ће кубик воде плаћати 25 динара, а привреда 62. Све цене су без ПДВ. **Такође, румски парламент усвојио је акциони план за решавање стамбених питања избеглица и привремено расељених лица .**

СЕНАТОР КАЛИФОРНИЈЕ ПОМАЖЕ ДИВЦУ

Пресс, 02.04.2009; Страна: 40

Током утакмице, док се Владе Дивац сликао с гостима у ложи генералног менаџера Кингса Цеофа Питрија, калифорнијски сенатор Дерил Стајнберг му је саопштио да су се гости те ложе непосредно пред његов долазак договорили да прикупе средства за још једну кућу и тако помогну акцију „Можеш и ти“.

- Они су између себе успели да скупе довољно новца који можемо да употребимо за куповину још једне куће. Кућа по кућа, и остварићемо циљ који смо себи поставили у јесен 2007, а то је да све људе из избегличких кампова преселимо у њихове домове - прокоментарисао је Дивац.

ПОРЕЗ ЗА НЕСПОКОЈ

Вечерње Новости, 02.04.2009; Страна: 7

МИНИСТАР Расим Љајић БОРАВИО у РаШком округу и Краљеву

МАТАРУШКА БАЊА - Влада Србије још разматра опције и тражи решење за попуњу "рупе" у државном буџету од 100 милијарди динара. Увођење додатног пореза на плате грађана сигурно није популарна мера и могла би да изазове бујицу протеста и социјалних немира, а ММФ не занима начин на који ћемо, осим штедњом у државној управи и смањењем трошкова, обезбедити те паре.

Ово је јуче изјавио министар Расим Љајић приликом посете Геронтолошком центру у Матарушкој Бањи код Краљева, где је дошао у оквиру акције "Солидарност" коју води ово минастраство. Љајић је јуче посетио и друга места у Рашком округу, како би на

терену "снимио" социјалну ситуацију, као што је то до сада учинио у педесетак градова и општина по Србији.

- Због мањка буџетских средстава за социјалну политику од око 20 одсто у односу на прошлу годину, наше Министарство мора да одреди приоритете, а то можемо само увидом у стање на терену јер живот није статистика - нагласио је Љајић. **Боравећи у Матарушкој Бањи, министар Љајић разговарао је и са градоначелником Краљева Љубишом Симовићем, који је министра упознао са изузетно тешким социјалним (не)приликама у граду на Ибру - почев од и даље великог броја незбринутих избеглица, незапослености, привредног колапса и све већег броја социјално угрожених Краљевчана.**

КАКО КОМЕНТАРИШЕТЕ ПРЕДЛОГ СТРАТЕГИЈЕ ОДРЖИВОГ ОПСТАНКА И ПОВРАТКА НА КИМ?

Данас, 02.04.2009; Страна: 2

Дејан Раденковић

заменик председника Одбора за КиМ Скупштине Србије

Чуо сам да је документ објављен на сајту, али чланови Одбора за КиМ још нису добили текст радне верзије те стратегије од Министарства за КиМ, иако је обавеза извршне власти да званично обавештава законодавну власт, укључујући и чланове скупштинских одбора, о својим активностима. За разлику од Министарства спољних послова које нам редовно доставља извештаје о свим својим активностима везаним за Косово, са Министарством за КиМ то није случај. У петак би требало да се одржи седница Одбора за КиМ на којој би ресорно министарство требало да поднесе извештај о досадашњем раду, као и да представи даље планове и стратегију, у оквиру које ћемо вероватно имати прилику да будемо обавештени о том документу и да и изнесемо своје мишљење.

Рада Трајковић

председница Извршног одбора СНВ КиМ

Очигледно је да је уложен напор да се направи документ који идентификује проблеме и стање цивилног функционисања Срба на КиМ. Проблем је, међутим, што предложеној стратегију треба спровести на простору који није демилитаризован ни безбедносно, ни ментално. Стратегија не помиње, нити нуди било каква решења за област безбедности која подразумева правосуђе, полицијску и војну безбедност. Такође је изостављен и институционални аспект, јер документ нигде не каже да ли ће Срби са КиМ, као најзаинтересованији за спровођење стратегије, бити део косовских институција како би могли да је примене, да ли ће косовски Албанци бити заинтересовани да на томе раде или ће то бити пројект косовских Срба и Београда.

Ранђел Нојкић

директор Поште Србије на КиМ, функционер СПО

Одлука да јавна расправа о овом документу, објављеном на сајту Министарства за КиМ, траје до 6. априла без јавне дебате и округлих столова на којима би учествовали

стручњаци за области за које је стратегија предложена, није добра. Недовољно је да се стратегија само објави на сајту. Што се тиче предложених мера, утисак је да су документ припремали људи који нису са терена. Мене су професионално највише занимале поште, које се у опису стања помињу само у наслову, док је предложена стратегија дефинисана у једној реченици. Не нуди никакво прецизније објашњење, нити решење за различита стања која имамо у поштанском саобраћају северно и јужно од реке Ибар. Такође су и области царина и полиције nedовољно јасно дефинисане. Да би се ови проблеми решили, потребна је дебата уживо.

Мемљи Краснићи
портпарол Владе Косова

Влада Косова има своју стратегију повратка свих људи који су напустили Косово после 1999. Постоји посебно Министарство за повратак, као и Савет за повратак који је под надлежношћу председника Косова и Уред за заједнице који је директно под патронатом премијера. Питањем повратка баве се све ове институције, а ту су и косовски закони и Устав, као и појединачни пројекти. За нас је важно шта они спроводе, а не документи које министарства Владе Србије и српски званичници доносе за унутрашњу употребу.

PRESS CLIPPING

Петак 03.04.2009. год

ЗБОГ ИЗБЕГЛИЦА НА МЕТИ ПОРЕЗНИКА

Правда, 03.04.2009; Страна: 9

Хотел „Ромулијана“ у Гамзиградској бањи затражио је помоћ Комесаријата за избеглице Србије због решења Пореске управе о плаћању 11 милиона динара пореза на додату вредност на услуге које су пружали избеглицима. У хотелу наводе да су на основу решења Пореске управе дужни да ретроактивно за протекле три године плате 11 милиона динара. Пословодство хотела сматра да је до сада измиривало пореске обавезе на законит начин за шта, како тврде, имају и доказе.

НЕКАД ДОМАЋИНИ, САД СИРОТИЊА

Куир, 03.04.2009; Страна: 14

ЛЕСКОВАЦ - Каква је судбина 83 прогнаних Срба са Косова и Метохије смештених у Лесковцу, потпуно је неизвесно јер од петнаестак избегличких центара на југу Србије преживео је само један. Он се налази у напуштеном делу депанданса мотела “Атина” код Лесковца. Осим комесаријата за избеглице који обезбеђује оброке без меса, за ове људе више нико нити мари нити пита. У овом центру живи и двадесетак деце. Већина избеглица је из Урошевца. Када су после бомбардовања и повлачења војске 1999. године са завежљајима у рукама напустили родну крај, нису ни сањали да никада више неће видети своје домове.

- Од некадашњих домаћина постали смо убога сиротиња од које сви беже. Нико из владе и општине нас није обишао за ових осам година - каже Зоран Белић, један од станара.

Међу избеглицима има и факултетски образованих људи, радника и сељака, али је само троје њих успело да добије привремени посао. Посла нема ни за Слађану Станковић, самохрану мајку са малолетним дететом која је избегла из Качаника. Ова крхка жена каже да не зна коме се све није обраћала за посао, од Кинеза, преко пијаце, Центра за социјални рад, политичара. Прогнани од Комесаријата за избеглице добијају шпагете, макароне, кромпир са чорбом - клот.

- Бациш мало кучету, али и оно неће то да једе - описују несрећни станари. Мало је старих људи са пензијама, а млађи без посла и икаквих средстава преживљавају од дечјег додатка од 25 евра.

ЦЕНТРИ ЧЕКАЈУ ПОВРАТНИКЕ

Вечерње Новости, 03.04.2009; Страна: 6

СПОРАЗУМОМ О РЕАДМИСИЈИ 2008. ПРИСИЛНО ВРАЂЕНО САМО 568 НАШИХ ДРЖАВЉАНА

Најављена армија од 100.000 оних које ће нам Запад присилно вратити

ПРИХВАТНИ центри за наше држављане који су, према Споразуму о реадмисији, враћени из западних земаља у Србију, отворени су у шест градова, али у њих још нико није стигао. Почетком прошле године, када је Споразум ступио на снагу, најављивана је армија од 100.000 људи, која ће, без радних виза и држављанстава, бити протерана у Србију. Званично је, међутим, за целу прошлу годину присилно враћено свега 568 људи. Сви они прошли су кроз Канцеларију за реадмисију на Аеродрому “Никола Тесла”. **Грубе процене кажу да се још неколико хиљада вратило добровољно, али о томе не постоје прецизни подаци. Они границу пређу регуларно, као и сви остали путници и нису дужни да се пријаве било коме.**

Комесаријат за избеглице, који је носилац целог пројекта, отворио је прихватне центре у Суботици, Београду, Бањи Ковиљачи, Зајечару, Житорађи и Краљеву.

- Отварање центара била нам је једна од обавеза за “бели шенген”. Сада чекамо да стигну корисници - каже Владимир Цуцић, комесар за избеглице. - **Намера нам је да повратници информације о центрима добију још у земљама из којих долазе. Да им већ служба која их враћа у Србију каже која права имају, као и да информаторе добију у нашим дипломатско-конзуларним одељењима и црквама. Спремили смо се тако да дневно можемо да примимо од 100 до 120 људи. А у шест центара у сваком тренутку може да се смести од 10 до 40 особа. План је да они ту остају најдуже недељу дана, а после се упућују на центре за социјални рад. Чим стигну, добиће здравствену помоћ, ако је потребна, и започеће поступак добијања докумената.**

- Здравствени прегледи повратника веома су важни. Прошле године имали смо случај да је деветоро људи дошло са активном туберкулозом. Срећом, то је откривено на време - истиче Цуцић. Цуцић наглашава како су за овај посао потрошена минимална средства. **Прихватилишта су направљена у већ постојећим, само адаптираним колективним центрима, а ни нови људи нису запошљавани. Сви они већ раде при комесаријату.**

- **Биће одређено пет регионалних координатора, који ће да прате како се повратници укључују у заједницу и како ти центри раде. Важно је и пратити њихов останак, јер секундарна миграција, повратак у западне земље је огроман. Процењује се, чак, око 60 одсто - закључује он.**

Антрфиле:
НАЈВИШЕ РОМА

УКУПНО 70 одсто повратника је ромске националности. Следе Бошњаци, па Албанци, Срби, Ашкалије, Горанци... Највише их се враћа на југ и исток Србије. Али, подаци постоје само за оне који су присилно враћени.

ДОНАЦИЈА САКРАМЕНТА ЗА ИЗБЕГЛИЧКИ ДОМ У СРБИЈИ

Блиц, 03.04.2009; Страна: 35

Хуманитарна акција кошаркашке легенде у Калифорнији
Кингси уручили чек Фондацији Ана и Владе Дивац – ХОД на износ од 15.000 долара

Владу Дивцу су, по његовој жељи, уместо поклона, Сакраменто Кингси уручили чек за Фондацију Ана и Владе Дивац - ХОД на износ од 15.000 долара. Тај новац ће бити усмерен за акцију „Можеш и Ти“. За време церемоније откривена је спомен-

плоча на којој је уклесан следећи текст на српском језику: „Куповина и изградња овог дома омогућена је донацијом од стране ‘Малооф Спортс & Ентертаинмент’, Хуманитарној организацији Дивац, у сврху повлачења дреса бившег НБА и Сакраменто Кингс великана Владе Дивца, 31. марта 2009.“

- **Дар је кућа која ће се купити негде на територији Србије за једну породицу из избегличког кампа. Послали су камен који ће бити уграђен у ту кућу.** То је баш леп чин, рекао је Дивац, а преноси Б92. Током утакмице, док се Владе Дивац сликао са гостима у ложи генералног менаџера Кингса Џефа Питрија, калифорнијски сенатор Дерил Стајнберг му је саопштио да су се гости те ложе непосредно пред његов долазак договорили да прикупе средства за још једну кућу и тако помогну акцију „Можеш и ти“.

- **Они су између себе успели да скупе довољно новца који можемо да употребимо за куповину још једне куће. Кућа по кућа, и остварићемо циљ који смо себи поставили у јесен 2007. године, а то је да све људе који из избегличких кампова преселимо у њихове домове** - прокоментарисао је Владе Дивац.

- Очекивао сам да буде овако емотивно, али док се не догоди никад не знате како ћете реаговати. Издржао сам да се не заплачем иако је било заиста дирљиво. Ни у најлепшим сновима нисам очекивао овакав догађај. Прижељкивао сам да будем најбољи у школи, најбољи у граду, у својој земљи, али никад нисам мислио да ћу доживети овакву почаст од људи са којима сам провео само шест година - рекао је Владе Дивац након церемоније „пензионисања“ његовог дреса Сакраменто Кингса у „Арко арени“.

Антрфиле:

Помоћ грчких пријатеља

Активности Фонда Ана и Владе Дивац у САД са терена „Арко арене” преселиле су се у кућу веома утицајног Грка Ангела Тсакопулоса, где је организована донаторска вечера.

На аукцији, на којој су се нашле фотографије са потписима Влада Дивца, као и његови дресови, прикупљено је преко 12. 000 долара, који ће бити искоришћени за наставак акције „Можеш и ти” чији је циљ решавање стамбеног питања избеглих и расељених лица која живе у колективним центрима у Србији. Љубазни домаћини, који су и овог пута потврдили блискост грчког и српског народа, у част Владе Дивца направили су специјалне слаткише у облику његовог дреса и тарту у бојама српске заставе. Јуче су иначе, ученици Интернационалне школе Цхартвелл из Београда и Фонд Ана и Владе Дивац – ХОД посетили Колективни центар Крњача. Деца из Интернационалне школе поклонили су овом приликом, својим вршњацима из колективног центра Крњача пакете са гардеробом, обућом и играчкама.

НА КАЗАНУ 700 ЉУДИ

Данас, 03.04.2009; Страна: 17

У Пироту почела да ради народна кухиња

Пирот - Јуче је у Пироту почела да ради народна кухиња у којој ће се хранити 700 социјално угрожених људи из овог града. Они ће на два градска пункта добијати кувана јела и хлеб. Најповољнију понуду за припрему топлих obroка доставио је

Тигар - пословни сервис, угоститељство. Секретар Општинског одбора Црвеног крста у Пироту Мирољуб Мијић каже за Данас да је за рад кухиње владало велико интересовање и да се пријавило 840 људи који живе у веома тешкој ситуацији.

- Алармантан је податак да је међу гладнима и 247 деце која ће се уз одрасле, такође, хранити на народном казану. **Око 60 одсто потенцијалних корисника ових obroка је из породица које примају социјалну помоћ, а велики је и број незапослених, избеглих и расељених лица, старих лица и радника из пропалих фирми.** Корисници топлих obroка добијаће ову помоћ наредна четири месеца, а по престанку рада кухиње, делиће им се, као и до сада, пакети намирница. Мијић каже да је Црвени крст Србије обезбедио obroке за 550, а остало општина Пирот. Корисници народне кухиње јуче су стрпљиво чекали у реду за свој оброк, многи су избегавали било какав контакт са медијима, стидећи се што су се ту нашли.

- Осморо нас је у породици, од тога четворо деце. Узео сам храну за све нас. Живимо од социјалне помоћи и дечјег додатка. Друго немамо. Кад кухиња не ради, сналазимо се како знамо и умемо - каже један од корисника кухиње. Седамдесетпетогодишња бака додаје да је ове године први пут дошла за оброк.

- Узела сам само за себе. Живим сама од 5.000 динара пензије и ово ми је велика помоћ - каже она. И други су са жаљењем констатовали да су принуђени на ову врсту помоћи, да имају мале пензије и вишечлана домаћинства.

НАЈВЕЋИ ТЕРЕТ НА ОПШТИНАМА

Данас, 03.04.2009; Страна: 7

Не зна се колико ромске деце похађа припремни предшколски програм

Београдски Роми из нехигијенских насеља углавном су расељени с Косова, не могу да изваде документа, а родитељи често не знају које године су им деца рођена

ТРАГОМ

Београд - Иако званична статистика показује да је више од 90 одсто деце обухваћено обавезним припремним предшколским програмом, не постоје поуздани подаци о томе колико је међу њима Рома. **Највећи проблем представља то што многа деца ромске националности нису нигде регистрована, па локална власт не може да позове њихове родитеље да их упишу у припремни предшколски програм, али ни да казни оне који то не учине.**

- Министарство просвете је још у октобру послало допис свим школским управама у Србији да се повежу с невладиним организацијама и локалним самоуправама како би евидентирали ромску децу која не похађају припремни предшколски програм и подстакли их да се упишу. У оквиру сваке школске управе одређени су пунктови за пријављивање деце која нису обухваћена овим програмом, а то се пре свега односи на ромску децу - каже за Данас Милка Андрић, помоћница министра просвете за предшколско и основно образовање. Она додаје да Министарство просвете сваке године прикупља податке о броју предшколаца, али да се не може поуздано рећи колико је Рома укључено у припремни предшколски програм, јер нема прецизне евиденције о њиховом пребивалишту. Тај закључак показују и прелиминарни резултати истраживања Удружења васпитача Београда. Нада Гертнер, задужена за односе с

јавношћу у овом удружењу, каже за Данас да су обилазећи нехигијенска насеља утврдили да је највећи број ромских породица расељен са Косова.

- **Ти људи немају документа, нити могу да их изваде, јер немају пријаву боравка, а самим тим не могу да остваре право на социјалну помоћ и дечји додатак. Многи родитељи не знају које године су им деца рођена, па их не уписују на време у школу, тако да се дешава да их пријаве са осам или девет година и онда иду у школе за образовање одраслих** - прича Нада Гертнер. Подаци из извештаја Министарства просвете о припремним предшколским програмима за школску 2006/2007. и 2007/2008. показују да број деце која потичу из маргинализованих група постепено расте (не постоје одвојени подаци за Роме). Све је више и предшколских група с неуобичајено великим процентом ромске деце, и преко 40 одсто, што може да указује на све већу сегрегацију, указује Мартина Вукасовић, директорка Центра за образовне политике.

- У извесном броју градова (Стара Пазова, Врбас, Нови Сад, Рума, Суботица, Крагујевац, Бујановац, Бојник, Лебане, Прокупље, Ниш) на повећању обухвата припремним предшколским програмима највише раде локалне невладине организације, уз подршку осталих ромских удружења грађана из Београда или Црвеног крста и међународних донатора - каже Вукасовићева за Данас. Предлогом новог закона о предшколском образовању и васпитању предвиђена је обавеза локалне самоуправе да води евиденцију о упису предшколаца, на исти начин као и када је реч о упису у први разред основне школе.

Милка Андрић, помоћница министра, подсећа да је пре три године, када је уведен обавезан припремни предшколски програм, Министарство просвете издало стручно упутство у коме је „локална заједница означена као битан чинилац који треба да води евиденцију и да се стара о томе да сва деца буду уписана у предшколско“. Ромске организације, међутим, с правом постављају питање ко ће бити задужен да попише све Роме који живе у нехигијенским и другим насељима у земљи.

Антрфиле:

Активности Ромског образовног фонда

Мартина Вукасовић, директорка Центра за образовне политике, подсећа да је 2006. Ромски образовни фонд финансирао пројекат у циљу укључивања ромске деце у припремни предшколски програм, који је реализован у 24 општине и обухватио је око 600 деце. Како сазнаје Данас, овај пројекат се тренутно спроводи у девет општина у Србији, а планирано је да у наредних годину или две буде проширен у 30 до 40 општина. Ромски образовни фонд делује у више земаља источне Европе и региона бивше Југославије, а укључивање ромске деце у предшколске установе је њихов приоритетни пројекат у Србији.

ЧЕК ЗА БЕБЕ

Вечерње Новости, 03.04.2009; Страна: 19

НЕЗАПОСЛЕНЕ породиље од петка могу да предају Секретаријату за социјалну заштиту захтеве за новчану накнаду од 40.000 динара. Захтеви се примају у Тиршовој 1, сваког радног дана од осам до 17 часова. Једино је за породиље из Младеновца, Обреновца и Лазаревца пријем захтева организован на пунктовима Секретаријата за социјалну заштиту у тим општинама. Право на додатну новчану

накнаду могу да остваре незапослене мајке које су се породиле после 13. фебруара ове године, када је ступила на снагу одлука Скупштине града о помоћи трудницама и породиљама. Све оне морају да имају пребивалиште у Београду, пријављено закључно са 11. фебруаром ове године. **На 40.000 динара могу да рачунају и породиље које су расељене с Косова и Метохије, и ако имају боравиште у Београду пријављено, такође, закључно са 11. фебруаром 2009. године.**

Захтев за помоћ подноси се у року од три месеца од дана порођаја, а уколико је породиља спречена да га лично преда, може да се јави Секретаријату за социјалну заштиту на број телефона 3605-600, како би јој на кућну адресу дошао овлашћени радник и преузео документацију. Што се тиче исплате 35 одсто накнаде зараде за време одржавања трудноће, за то не треба подносити никакав захтев. Она се обавља преко послодаваца, према преузетим подацима од Републичког завода за здравствено осигурање на основу којих је исплаћено 65 одсто накнаде зараде.

PRESS CLIPPING

Субота 04.04.2009. год

НАЈВИШЕ ПАРА ОПШТИНАМА

Блиц - Новац, 04.04.2009; Страна: 7

ОД 168 МИЛИОНА ЕВРА ИЗ ЕВРОПСКИХ ФОНДОВА

Бесповратна финансијска помоћ Европске уније намењена је пројектима који се финансирају средствима из инструмента за претприступну помоћ, односно ИПА фонда за 2008. годину

Највише новца добиле су општине - више од четвртине укупне помоћи или 45,4 милиона отпада на програм подршке општинској инфраструктури. Новац ће бити распоређен на реструктурирање јавних комуналних предузећа и инфраструктуру. У области друштвено-економских захтева нешто више од трећине новца биће инкасирано буџет Електропривреде Србије, за смањење нивоа загађења животне средине.

Финансијска помоћ ЕУ предвиђена је за замену опреме у термоелектранама "Никола Тесла", "Колубара" и "Морава". Један од највећих појединачних корисника помоћи је здравство. За успостављање унапређеног болничког информационог система у 10 болница биће издвојено 7,5 милиона евра, а за побољшање управљања инфективним медицинским отпадом у 35 здравствених установа шест милиона.

Протеклих десет година део новца из бриселске касе одваја се за избеглице и интерно расељена лица. Овај пут је за обезбеђивање смештаја, издржавање породица интерно расељених и правну помоћ избеглима издвојено шест милиона евра. Помоћ ће добити и друге маргинализоване групе, па ће 5,5 милиона евра Брисел издвојити за смањење сиромаштва деце с инвалидитетом, жена у руралним подручјима и Рома, као и усвајање заједничких стратегија социјалне заштите у десет округа. Планирано је да се 6,3 милиона евра потроши на утврђивање програма за вакцинацију у складу са препорукама ЕУ, обуку ветеринарских инспектора и ловаца, као и за смањење случајева беснила и свињске грознице. Помоћ ће добити Народна банка Србије. За повећање нивоа стручности и ефикасности запослених у НБС, повећање квалитета макроекономског и стратешког економског планирања, управљања девизним резервама и јачање контролне функције финансијског сектора у складу са прописима ЕУ биће утрошено 2,5 милиона евра. Исту своту новца добиће и Агенција за борбу против корупције која ће постати оперативна идуће године. **У оквиру ИПА фонда Србији је од 2007. до закључно са 2012. на располагању око милијарду евра.**

РУШЕЊЕ УЦЕРИЦА КОД „БЕЛВИЛА”,
Политика, 04.04.2009; Страна: A19

Уклањањем дивљег насеља смештеног код Универзитетског села, припрема се траса предвиђена за асфалтирање. – Роми који су остали без домова блокирали Улицу Јурија Гагарина и протестовали испред Скупштине града.

– Не знамо где ћемо вечерас заноћити. Комшиница се породила и у току дана треба да изађе из болнице са бебом, а дом су јој порушили. Багери крче пут, а ми пред њима склањамо покућство. Оно што нисмо успели да сачувамо, здробљено је и одвезено камионима ко зна где. Не знамо шта нас је задесило – узнемирено су јуче причали становници нехигијенског насеља смештеног у ували код Универзитетског села у новобеоградском Блоку 67. Док су радници надлежних градских служби од ране зоре рушили ове учерице и багерима склањали шут са трасе предвиђене за асфалтирање и претварање у 600 метара дугу саобраћајницу, житељи ромског дивљег насеља блокирали су Улицу Јурија Гагарина и најавили да ће убудуће на њој да спавају јер, како кажу, немају где.

Спортисти који ће се од 1. до 12. јула надметати на Универзијади 2009. биће смештени у комплексу „Белвил”, а храниће се у ресторану „Експо центра”. Због тога радници „Београд пута” чисте ову трасу којом ће неколико хиљада такмичара пролазити сваког дана.

Незадовољни што су остали без крова над главом и што је, како кажу, требало много раније да буду обавештени о рушењу, око 60 житеља дивљег насеља код „Белвила” протестовало је синоћ испред Скупштине града. Придружио им се и Срђан Шајн, председник Ромске партије.

Ромима је покушао да се обрати Владан Ђукић, секретар Секретаријата за социјалну заштиту, али су присутни одбили да га саслушају и упорно су клицали градоначелничково име.

– Срушених 50 ромских кућа пример је кршења људских права. Захтевамо да градоначелник под хитно пронађе адекватан смештај људима који су остали без крова над главом. Није истина да нико од ових људи нема пријављен боравак на територији града. Надлежни су показали да немају основна системска решења. Порушили су домове онима који имају пребивалиште у престоници, а претходно им нису доделили привремени смештај. Становници овог насеља добили су решења о исељењу дан пре уласка багера. Према овом документу, имају рок од 15 дана да поднесу жалбу, како би се одлучило о другостепеном поступку – рекао је Шајн и затражио од Ђиласа да писмено потврди да ниједна кућа више неће бити срушена и да ће ове породице добити смештај.

Незадовољне Роме успео је донекле да смири Вито Михајловић, народни посланик и члан Одбора за смањење сиромаштва, који се сложио да ниједна кућа, било учерица или вила, не сме бити срушена без алтернативног решења. Он је истакао да су ове породице овде већ десет година и да су тиме стекле нека права.

– **Не можемо их тек тако препустити улици. У обавези смо да им нађемо привремени смештај. Породице које су дошле из унутрашњости морају се тамо вратити. Највећи проблем су особе које су дошле са Космета. Они који имају пребивалиште у Београду биће смештени у градски центар за социјални рад, а питања избеглих лица решаваће Комесаријат за избеглице – каже Михајловић.**

Роми који су остали без смештаја нису много обраћали пажњу на дата обећања, већ су гласно размишљали где са децом да проведу ноћ. Рушење чатрља осудио је и Саша Јанковић, републички заштитник грађана, који је истакао да се багерима

и полицијом не решава проблем сиротињских насеобина, нити се спроводи циљ увелико пропагиране „Декаде Рома” у Србији.

Антрфиле:

Протест пред Скупштином града и данас

Саобраћај у Улици Јурија Гагарина у Новом Београду поново је потекао синоћ око 20 сати пошто су се разишли Роми који су ту протестовали због рушења њихових нелегално подигнутих чатрља код Универзитетског села, јавила је Бета. Поједини учесници блокаде потом су се придружили групи Рома из истог насеља која је протестовала испред Скупштине града. Њима је Владан Ђукић, секретар за социјалну заштиту, предложио да потраже смештај у Центру за социјални рад, али су они одбили ту сугестију јер је услов за то да су пријављени да живе на територији Београда, а онису избеглице са Косова. **Демонстранти су такође одбили предлог Комесаријата за избеглице да се преселе у Крагујевац, где постоји потребан смештај, објашњавајући да желе да остану у Београду.**

БУЏЕТ КРАТАК ЗА СРБЕ ПОВРАТНИКЕ

Политика, 04.04.2009; Страна: А15

Загреб – Заступници Хрватског сабора већином гласова усвојили су ребаланс државног буџета, који је смањен због економске кризе. Приходи буџета смањени су са првобитних 124 милијарди куна (16,64 милијарди евра) на 116 милијарди куна (15,57 милијарди евра), а расходи са планираних 126,9 милијарди куна (17,03 милијарди евра) на 121,5 милијарди куна (16,3 милијарди евра). Буџет је, као што се види, и даље у минусу, што ће се морати покрити додатним уштедама и страним кредитима, а нови ребаланс буџета уследиће по свему судећи одмах после главне туристичке сезоне од које сада и највише зависи судбина хрватске укупне привреде.

Против оваквог ребаланса побунили су се тројица заступника Самосталне демократске српске странке која је иначе у владајућој коалицији са ХДЗ-ом, а придружило им се и неколико представника других мањина. Гласали су против зато што је ребалансом за 280 милиона куна (37,8 милиона евра) смањен новац намењен повратку избеглица, што наравно погађа овдашњу српску заједницу.

Уочи гласања потпредседник СДСС-а и заступник Милорад Пуповац је замерио Санадеровој влади што иако су чланови владајуће коалиције представници СДСС-а нису позвани да учествују у изради ребаланса. „Главни проблем више није само новац, већ да ли се можемо договорати о стварима од заједничког интереса” – указао је Пуповац. Како је и нови државни буџет у минусу влада настоји додатним мерама штедње да ублажи тај проблем. Тако је донела одлуку о ограничавању износа накнада за учествовање у раду надзорних одбора и управних већа. Највиши износ убудуће може износити до 2.000 куна (270 евра), а до сада је то често било и четири пута више.

ХРВАТСКА ПОТЕРНИЦА ЗА СИМОМ ДУБАЈИЋЕМ

Политика, 04.04.2009; Страна: А1

Бивши партизански старешина, који данас живи у Београду, терети се за смрт 13.000 заробљеника 1945. године у Словенији

Загреб, 3. априла –Хрватско Државно тужилаштво саопштило је данас да је истражном судији загребачког Жупанијског суда упутило захтев за покретање кривичне истраге против Симе Дубајића због основане сумње да је починио кривично дело против човечности и међународног права. Тужилаштво је предложило да се преко Министарства унутрашњих послова за Дубајићем распише међународна потерница. Сима Дубајић је тешко болестан и с породицом живи у Београду откако је као избеглица напустио родно Кистање код Книна.

– Хрватске власти га сумњиче да је „као командант Мотомеханизованог 4. одреда ЈА оформио посебну групу војника и организовао транспорт ратних заробљеника из Кочевја до места њихове егзекуције где их је убијено најмање 13.000, а тела су им побацана у природне јаме. У синоћној емисији загребачке ХТВ „Отворено” емитован је део исповести Симе Дубајића, а из београдског студија укључен је и Миломир Марић. Водитељка загребачке емисије скоро да га није више ништа питала када је Марић понудио да говори, између осталог, и о пријатељству Дубајића с Фрањом Туђманом, које је, како је рекао, „учвршћено на Кочевском рогу”.

PRESS CLIPPING

Недеља 05.04.2009. год

ПРИВРЕМЕНИ КОНТЕЈНЕРИ ЗА РОМЕ

Блиц, 05.04.2009; Страна: 28

Још један протест због рушења барака у Новом Београду

Становници Болеваца спречили су синоћ постављање контејнера за Роме којима су срушене куће на Новом Београду. Становници околних насеља су блокирали пут.

Договор о привременом смештају за Роме из нехигијенског насеља на Новом Београду, чије су бараке срушене због изградње објеката за Универзијаду, постигнут је на јучерашњем састанку у Скупштини града. **Према речим председника Ромске партије Срђана Шајна, представници међународних организација - УНХЦР-а и ОЕБС-а, који су учествовали у преговорима са градом, саопштили су да ће град у току ноћи обезбедити нужни смештај, као и да ће за Роме са Новог Београда бити обезбеђена храна.** Роми окупљени на платоу испред Скупштине града Београда разишли су се мирно после састанка. Одласку пред Скупштину града претходио је протест код насеља и блокада Улице Јурија Гагарина у Новом Београду. Јучерашњи протести су били мирни, није било рушења и демолирања града или блокаде улица, као што је то било случај у петак, када је и срушено нехигијенско насеље. На протесту испред Скупштине града окупило се стотинак Рома, десетак других грађана и представника невладиних организација. Протест је подржао и Срђан Шајин, председник ромске партије.

– Роми желе да се у Београду организује савршена Универзијада али никако не разумеју зашто им челници града нису обезбедили било какав смештај пре него што су им на врата барака налепили судска решења о извршењу и у року од 24 сата их оставили без икакве имовине. **Одговорност за људе који су ноћ провели на отвореном сносе сви они који су знали да за потребе организације Универзијаде мора да се изгради улица на месту где је било ромско насеље – истиче Шајин, и додаје да би њихово премештање у било какве колективне избегличке центре по унутрашњости Србије за њих представљало селидбу у још гору социјалну ситуацију.**

Чланови неколико невладиних организација који су се придружили протесту заједно са Ромима носили су транспарент на ком је писало „Против диктатуре капитала“. Из државне администрације протестантима се једино обратио Марко Караџић, државни секретар у Министарству за људска и мањинска права.

– **Морамо доћи до системског решења како се овако нешто више никада не би догодило. Понудићемо контејнерски смештај свима онима који имају пребивалиште у Београду, док ћемо осталим интерно расељеним лицима понудити кров над главом у избегличким центрима у унутрашњости Србије. Биће тешко утврдити колики број људи је остао без смештаја, јер се списак за 24 сата са 250 имена проширио на 300.** МУП мора да обезбеди људе који су тренутно без смештаја на београдским улицама од свих видова физичког насеља – рекао је Караџић.

Заштитник права грађана, републички омбудсман Саша Јанковић осудио је начин на који су градске власти угрозиле основна људска права грађана.

– Све и да постоје формални разлози за рушење барака ових несрећних људи, пре тога су надлежне службе морале да идентификују све који имају право на адекватан нужни смештај. Требало је на време да припреме план за смештај и на тај начин избегну примену силе, али и то да деца проводе ноћ на отвореном – каже Саша Јанковић. Да подсетимо, рушење бесправно подигнутих објеката у ромском насељу у близини Универзитетског насеља почело је у петак ујутро.

Антрфиле:

Ћилас: Раселићемо све који коче развој града

Градначелник Београда Драган Ћилас је за време протеста на другом крају града у Хали „Пионир“ присуствовао обележавању 4. априла, Дана студената, где је само кратко прокоментарисао рушење дела ромског насеља на Новом Београду. – У Београду живи више хиљада ромских породица у бесправно подигнутим објектима на различитим локацијама. Ниједна од њих неће бити расељена ако не живи у објекту који кочи развој града. Позивам све који у овом тренутку пружају подршку Ромима чије су куће срушене да дођу у Скупштину града и понуде нам решење за излазак из ове ситуације – рекао је Драган Ћилас.

ПЛАН ЗА ПОМОЋ СРБИМА НА КИМ

Курир, 05.04.2009; Страна: 3

БЕОГРАД - Министарство за КиМ отворило је јавну расправу о Стратегији одрживог опстанка и повратка људи у јужну српску покрајину. Носилац реализације те стратегије, министар за КиМ Горан Богдановић, за Курир каже да је реч о стратегији „на дуже стазе“.

- Радимо на конкретним предлозима, у последњих неколико месеци имали смо састанке с председницима општина на Косову, слушали смо њихове предлоге. Због тога смо Стратегију и упутили на јавну расправу. Када се то заврши, упутићемо предлог Влади - каже Богдановић и додаје да је **ово први пут да Министарство излази с конкретним предлозима како помоћи Србима на КиМ и како омогућити повратак расељених.**

- Потребно је омогућити развој пољопривреде и мањих фарми, обновити и саградити куће и можда саградити колективне центре - наводи Богдановић. Према његовим речима, предлогом је предвиђено и формирање предузећа за производњу струје, развијање школа, амбуланта и болница, и, наравно, достава потребне количине лекова. С друге стране, бивши државни секретар у Министарству за КиМ Душан Пророковић оцењује да стратегија нема никакву сврху уколико постоји намера да се прихвати Ишингеров план.

- Примена било које стратегије зависиће од односа Владе према Косову и међународним мисијама, те у том смислу мало тога може зависити од Министарства за КиМ. Кључ проблема представља неприхватање Ишингеровог плана, који, у ствари, представља успостављање добросуседских односа - каже Пророковић и додаје да су последњи инциденти на Косову смишљени како би увукли српску владу преговоре.

- То су притисци на Београд како би се кренуло с применом тог плана. Албанци покушавају да увуку српску владу у преговоре у вези са струјом, које би они тумачили као почетак успостављања добросуседских односа - истиче Пророковић.

БРАТСТВО УБИСТВО

Курир, 05.04.2009; Страна: 4

У Хрватском сабору и српском парламенту основани клубови српско-хрватског пријатељства, прогнани Срби огорчени овим гестом

БЕОГРАД - Десетак дана после посете хрватског премијера Ива Санадера Београду, посланици Скупштине Србије и Хрватског сабора основали су клубове српско-хрватског пријатељства. Прво су то учиниле комшије и основале Хрватско-српску скупину пријатељства, да би пре неколико дана исто урадило 18 посланика ЗЕС, ЛДП и мањинских странака и формирало Клуб пријатељства са Хрватском. Овакав потез посланика два парламента осудили су, пре свих, Срби прогнани из Хрватске током акције „Олуја“. Они сматрају да би, уместо што оснивају „фан-клубове“, две државе прво морале да реше горућа питања повратка Срба, имовине који су оставили за собом, као и питање тужбе пред Међународним судом правде. **Директор Информационо-документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац истиче да формирање поменутих клубова неће побољшати положај избеглих Срба из Хрватске нити убрзати њихов повратак.**

- **Око две трећине Срба - око 400.000 људи - и даље је изван Хрватске. Не видим да је формирање ових клубова окренуто нама, јер у њиховом саставу су такозвани европејци којима је циљ да се што пре заборави прошлост, како би убрзано кренули ка Европи.** Лако је њима да се на такав начин играју и праве мостове пријатељства кад нису део избегличког корпуса као ми! Клубови нам сигурно неће омогућити да се вратимо у наше станове, вратити нам земљу, обновити куће, дати пензије и све оне ствари од којих зависи повратак - категоричан је Штрбац. С друге стране, потпредседник СДСС Милорад Пуповац каже да не треба прецењивати називе два клуба, односно да не треба тумачити да је, и поред толико отворених питања, дошло до пријатељства са Хрватском.

- Ове групе треба да покажу како се неке ствари могу решити и да не треба да постоји само комуникација између влада и председника, већ и између парламентарца. Верујем да ће се унапредити културна и економска сарадња, али и да ћемо допринети бржем решавању преосталих болних питања која су и даље препрека успостављању добрих односа. Свакако да ћемо се бавити питањима избеглица, ратног наслеђа у корист избеглих Срба, али и нас у Хрватској - закључује Пуповац.

Антрфиле:

„Пријатељске“ оптужнице

Саво Штрбац истиче да је пре оснивања пријатељских клубова морало да се реши питање кривичних пријава које је хрватска држава подизала против Срба за дело оружана побуна.

- Од 1991. године до сада поднето је тајних 4.900 кривичних пријава за ратне злочине, од којих је процесуирано око 3.800. Срби имају страх од повратка јер постоји могућност да су њихова имена на некој тајној оптужници. Осим тога, званични хрватски подаци показују да постоји и око 1.200 међународних потерница расписаних против Срба - истиче Штрбац.

НАПЕТО У БРЂАНИМА
Политика, 05.04.2009; Страна: А9

Косовска Митровица – Састанак представника општине Косовска Митровица, насеља Брђани и команданта северног сектора Кфора Филипа Бра, који је био заказан за јуче у 14 часова, није одржан због обавеза команданта Кфора. Бра је око поднева отказао долазак уз образложење да има „други неодложан састанак”. „Недолазак команданта Филипа Бра показује да он не жели да чује наше идеје за мир и толеранцију и спроведе их у дело, већ траже инциденте и сукобе већих размера, како би после тога могли другачије да интервенишу”, рекао је један од представника насеља Брђани Синиша Лазић.

У насељу Брђани, делу северне Митровице, локални Срби спречили су Албанце повратнике да почну реконструкцију кућа. Срби траже да се најпре омогући повратак њиховим сународницима на Косово, а да се тек потом врате и расељени косовски Албанци.

„Ми тражимо заштиту државе Србије, очекујемо наредне недеље и долазак министра за Косово и Метохију Горана Богдановића, јер намера такозване албанске државе није само насељавање насеља Брђани, већ читавог севера Космета”, рекао је данас Лазић. Председник општине Косовска Митровица Ненад Топличевећ навео је да институције Косова све више врше притисак и настоје да силом населе Албанце у северни део Косова. „Ми већ дуги низ година тражимо да крене организовани повратак Срба у јужни део града, јер је 450 породица писано затражило да се врати у своје домове. Нажалост, представници Унмика и Кфора нису се изјаснили да ли желе да учествују у повратку Срба”, рекао је Топличевећ. Према његовим речима, такво понашање међународне заједнице изазвало је револт Срба у насељу Брђани који се противе обнови албанских кућа и насељавању Албанаца у том делу града. Нови састанак са командантом северног сектора Кфора заказан је за уторак у 10 часова.

БАТИНЕ ОСВЕТИО УБИСТВОМ
Глас Јавности, 05.04.2009; Страна: 14

СУКОБ У СЕЛУ ПРИВИНА ГЛАВА код Шида ОКОНЧАН ТРАГЕДИЈОМ

Подстанар Станко Милутиновић (23) у петак убио је станодавца Живка Косановића (49) зато што га је после прошлогодишње свађе претукао

ШИД - Станку Милутиновићу (23) из села Привине Главе, код Шида, истражни судија Округног суда у Сремској Митровици одредио је једномесечни притвор због сумње да је у петак поподне у селу убио Живка Косановића (49), из Шида. Како је полиција јуче саопштила не наводећи пуна презимена убијеног и осумњиченог, Милутиновић је прекјуче, срео Косановића после неколико година у Привиној Глави и, пошто од раније имају нерашчишћене односе, јер га је Косановић претукао, Милутиновић је отишао до куће, узео пиштољ „ЦЗ“, за који нема оружни лист, вратио се у Улицу ЈНА, и испалио неколико хитаца у правцу Косановића. Он је, услед задобијених повреда, преминуо на лицу места, а Милутиновић је побегао да би се неколико сати касније предао полицијским службеницима Полицијске станице Шид. Према незваничним информацијама, Милутиновић је у Косановића пуцао из

непосредне близине док је овај разговарао телефоном. У њега је испалио један хитац, а пре него што ће пуцати наводно му је рекао: „Ово ти је дуг за оно од лане“.

Наиме, Косановић, иначе избеглица из Шидских Бановаца у Хрватској, прошле године је, после свађе с Милутиновићем, избеглицом из Босне, који живи као подстанар у кући Косановића у Привиној Глави, Милутиновића претукао и наредио му да се исели. Међутим, Милутиновићи су остали ту да живе, па се претпоставља да је Косановић дошао да реши насталу ситуацију.

Спорна кућа иначе припада Душану Косановићу Сиви, који је 2005. године директорки Фонда за хуманитарно право Наташи Кандић предао касету са снимком убиства шесторо муслимана у Трнову код Сарајева које су починили припадници јединице „шкорпиони“. Пошто је дао касету, Душану Косановићу је одобрен улазак у програм заштите сведока, тако да му је промењен идентитет и обезбеђен живот у иностранству. У кући у Привиној Глави остали су да живе Милутиновићи, који су у међувремену почели да се баве козарством и скупљањем секундарних сировина. Прошле године када је Живко Косановић затражио од Милутиновића да му испразни кућу, јер је, бар тако тврде мештани, имао намеру да то имање прода, Милутиновићи нису имали куд, па је дошло до озбиљне свађе и туче.

PRESS CLIPPING

Понедељак 06.04.2009. год

ПОПИС ИНТЕРНО РАСЕЉЕНИХ

Правда, 06.04.2009; Страна: 21

СМЕДЕРЕВО - У општини Смедерево ће у уторак, 7. априла, почети попис интерно расељених са Косова и Метохије, изјавио је управник избегличког кампа у Радинцу код Смедервва, Зоран Радојковић. Радојковић је новинарима у Смедереву рекао да би попис требало да буде завршен до 8. маја. Попис, који ће, поред Смедерева, бити обављен у Врању, Нишу, Крагујевцу и Краљеву, требало би да пружи потпунију слику о расељенима са Косова и Метохије. Прво ће бити регистровани расељени у приватном смештају, а потом и људи који су смештени у колективним центрима.

ПАЖЊА

Ало!, 06.04.2009; Страна: 5

Попис интерно расељених лица са КиМ почеће 7. априла у Смедереву. Биће обављен и у Београду, Врању, Нишу, Крагујевцу и Краљеву

МНОГЕ ИЗБЕГЛИЦЕ БЕЗ ЗДРАВСТВЕНИХ КЊИЖИЦА

Ало!, 06.04.2009; Страна: 3

Издавање здравствених књижица расељенима са Косова и Метохије, али и избеглима из Босне и Хрватске и даље траје, без обзира на то што је 15. фебруара укинута право да се здравствене услуге у домовима здравља и болницама добијају само на основу потврде или избегличке легитимације.

Тако велики број избеглица тренутно не може да оствари право на бесплатно лечење. Како за „Ало!“ објашњавају у Републичком заводу за здравствено осигурање, расељених са Косова и Метохије који нису стекли други основ осигурања има 67.923, док је избеглих са истим осигуравајућим статусом 39.004. Издавање књижица за расељене са Косова је готово завршено, док је највеће изненађење настало у случају избеглица које живе у Београду.

- Особе са избегличким статусом је требало да изваде књижице још 2007. године и у готово целој Србији је тако и урађено, осим у Београду. Лекарима су једноставно примали особе са избегличким легитимацијама, без упућивања у филијале како би били евидентирани као осигураници, па је тек после инструкције везане за 15. фебруар утврђено да велики број њих још нема књижицу - кажу у једној о београдских РЗЗО филијала, где је владала прилична гужва у претходна два месеца. Да би добили здравствену књижицу, избеглице пензионери морају донети на увид чек

од последње пензије, а они који немају примања морају донети доказ о томе - радну књижицу или потврду да нису пензионери осигураници у матичној земљи.

НЕКАД ДОМАЋИНИ, САДА СИРОТИЊА

Глас Јавности, 06.04.2009; Страна: 15

НЕИЗВЕСНА СУДБИНА ИЗБЕГЛИЦА У МОТЕЛУ „АТИНА“ КОД ЛЕСКОВЦА

ЛЕСКОВАЦ - После продаје хотела „Атина“ у Лесковцу неизвесна је судбина 83 прогнана Срба са Косова и Метохије који су ту смештени. Већина станара „Атине“ једва чека да напусти чађаве собе у којима по пет-шест особа живи у 25 квадрата, али има и оних који се плаше нове селидбе.

- Ја немам куд. Зато нећу ићи никуд док ми не обезбеде да ми киша не пада на главу. Изгубио сам све - кућу, имање, богатство. Све ми је остало на Косову и Метохије - каже један од станара. Од петнаестак избегличких центара на југу Србије једино постоји још овај депанданс у напуштеном делу хотела. Сем Комесаријата за избеглице, који обезбеђује оброке без меса, за ове људе више нико нити мари нити пита. У овом центру живи и двадесеторо деце. Већина избеглица је из Урошевца. Када су после бомбардовања и повлачења војске 1999. године са завежљајима у рукама напустили родни крај, нису ни сањали да никада више неће видети своје домове. - Од некадашњих домаћина постали смо убога сиротиња од које сви беже. Нико из владе и општине нас није обишао за ових осам година - каже Зоран Белић, један од станара.

Међу избеглицама има и факултетски образованих људи, радника и сељака, али је само троје њих успело да добије привремени посао. Посла нема ни за Слађану Станковић, самохрану мајку са малолетним дететом, која је избегла из Качаника. Ова крхка жена каже да не зна коме се све није обраћала за посао, од Кинеза, преко пијаци, Центра за социјални рад до политичара.

ГРАДОНАЧЕЛНИК БЕОГРАДСКИМ РОМИМА НУДИ СМЕШТАЈ

Дневник, 06.04.2009; Страна: 12

ИНЦИДЕНТИ ПОСЛЕ РУШЕЊА РОМСКОГ НАСЕЉА ДИГЛИ БЕОГРАД НА НОГЕ

Градоначелник Београда Драган Ђилас изјавио је јуче да ће Ромима из нехигијенског насеља на Новом Београду, који имају пребивалиш те у главном граду, понудити да пређу у прихватне центре.

Наиме, то су Роми који су после рушења нелегалног насеља у Блоку 67, где су до сада живели, провели ноћ на отвореном. Становници Бољевца, у коме су постављени контејнери за привремени смештај Рома, спречили су блокадом пута њихово досељавање у то место. Државни секретар за људска и мањинска права Марко Карацић осудио је понашање становника Бољевца и позвао цркву, Црвени крст и грађане да помогну људима који су остали без домова, пренео је Б92. Бета преноси да је шеф службе за заштиту избеглица УНХЦР-а Џон Јанг рекао да је обезбеђено око 100 ћебади и душека. Шефица Светске здравствене организације у Србији Дорит Нисом рекла је да је поносна на Србију због односа према Ромима, али и додала да

је рушење кућа створило лош утисак о држави која председава Декадом Рома и организује Универзијаду. Она је рекла да невладине организације нису желеле да се мешају већ да помогну граду Београду. Градоначелник Београда је на ванредној конференцији за новинаре рекао да је град спремио све прихватне центре у Београду за узраст деце и пунолетних, као и центре за стара лица. **„Понудићемо им да пређу у те центре, с тим што се они који немају пребивалиште у Београду морају вратити у оне средине из којих су дошли у Београд“, рекао је Ђилас и додао да ће град платити њихов повратак у те средине.** „То је закон и око тога нема преговора ни са ОЕБС-ом, ни са УНХЦР-ом, ни са невладиним организацијама“, рекао је он, најављујућ и да ће данас разговарати са представницима УНХЦР-а и ОЕБС-а и пренети им ставове око којих, како је рекао, нема компромиса. Градоначелник Београда је навео да није тачно да су Роми одбили да пређу у Бољевце из разлога безбедности. „Одбили су да се преселе јер кажу да тамо немају од чега да живе, а не желе да се баве пољопривредом“, рекао је он. Ђилас је казао да је један контејнер у Бољевцима запаљен и да ће од МУП-а тражити да се нађу починиоци и да буду најстроже кажњени.

Антрфиле:

Сви се баве декадама Рома

Градоначелник Драган Ђилас казао је да почињу сезонски послови у Београду и да ће покушати да за Роме нађу такве послове, али, како је навео, они имају „друге исплативије активности“. „То је бизнис у којем се користе деца. Та деца не раде то зато што хоће, већ зато што их је неко натерао. Сви се баве неким Декадама Рома, а ми нисмо мрднули нигде последњих пет година“, рекао је он.

ПРОВОКАЦИЈА РАСЕЉЕНИХ ИЛИ ПРВИ КОРАК У ПРОЦЕДУРИ

Данас, 06.04.2009; Страна: 1

Косовски Срби незадовољни јавном расправом о радној верзији стратегије одрживог опстанка и повратка

Грачаница, Звечан, Косовска Митровица, Београд - **Већина политичких представника косовских Срба незадовољна је начином на који је Министарство за Косово и Метохију организовало јавну расправу о радној верзији стратегије одрживог опстанка и повратка на КиМ, која се данас завршава. Саговорници Данаса тврде да јавне расправе на КиМ није ни било.** На њихове критике да објављивање радног документа на сајту Министарства за КиМ представља „провокацију“, из Министарства за КиМ одговарају да је ово тек први корак на путу ка коначном документу. Оливер Ивановић, државни секретар у Министарству за КиМ, негира у изјави за Данас спекулације да би ово министарство могло бити укинито. Упркос таквим предлозима појединих представника Срба са КиМ Ивановић тврди да је „Министарство за КиМ једно од најсигурнијих у Влади Србије, јер његово постојање показује колики значај садашња владајућа гарнитура даје очувању суверенитета и територијалног интегритета државе“.

- **Иако сам посланик владајуће коалиције у Скупштини Србије, члан скупштинског одбора за КиМ и одборник у Скупштини општине Звечан, за стратегију сам чула из медија и нисам упозната с њеним садржајем.** Питам се ко је припремао тај документ, јер су укинута стручни тимови. Не би ме чудило да је

преписана нека од ранијих верзија. У политици сам већ 18 година, живим на КиМ и тврдим да већ целу деценију покушавамо да направимо стратегију за повратак, а као резултат имамо да се 2008. више људи са КиМ иселило него што се вратило - каже за Данас **Стојанка Петковић, посланик Г17 плус у републичком парламенту.** Скупштински одбор за КиМ, напомиње Стојанка Петковић, није тражио да му се текст стратегије достави, јер је то дужност надлежног министарства. **Она сматра да је понуђена стратегија „тешка манипулација косовским Србима који никад нису били у тежој ситуацији“ и да неће допринети повратку расељених лица, ако се зна да су „буџетска издвајања за КиМ умањена за две милијарде динара, а тек следе ребаланс републичког буџета и још већа криза“.**

Иако је Горан Богдановић, министар за КиМ, недавно изјавио да су о радној верзији стратегије „још у новембру организовани округли столови са свим председницима општина и локалним самоуправама у Покрајини, чији је посао био да организују јавну расправу“, као и да је документ достављен Српској православној цркви, осим Стојанке Петковић, и Милан Ивановић, одборник из Звечана и председник Српског националног већа северног КиМ, као и Рада Трајковић, председница Извршног одбора СНВ КиМ, тврде за Данас да о стратегији на терену није било ни помена. **Епископ рашко-призренски Артемије (Радосављевић) такође је потврдио за наш лист да званично није добио текст предложене стратегије, а Данас током седмодневне јавне расправе није добио из Српске патријаршије одговор да ли су упознати с документом, чији се део односи и на очување културне баштине, као и да ли ће и ко у име СПЦ доставити примедбе на адресу Министарства за КиМ.**

- Расправа о стратегији преко сајта је неозбиљна и више је унутрашња реклама и сакупљање позитивних поена за Министарство за КиМ код оних који ће оцењивати њихов рад - премијера и председника Србије - сматра Рада Трајковић. У Министарству за КиМ Данасу је објашњено да је јавна расправа најављивана већ дуже време и да ће на основу примедби које до данас буду стигле на Преднацрт стратегије бити припремљена нова верзија која ће бити достављена на мишљење појединцима и политичким групацијама како Срба који су остали на КиМ, тако и расељеним лицима. **Оливер Ивановић, државни секретар за КиМ, изјавио је за наш лист да он лично сматра да „стратегија мора бити краћа и прецизнија у ставовима“.** Ивановић каже да документ мора да садржи који се број повратника планира, које су зоне повратка, колико је средстава потребно, из којих извора ће се повратак финансирати, као и ставове свих битних фактора за повратак, укључујући међународну заједницу и косовске Албанце“.

Антрфиле:

ИВАНОВИЋ: Министарство остаје

„Ако се већ зна да политику према КиМ води Министарство спољних послова, било би добро да се у оквиру рестрикције министарстава укине Министарство за КиМ које нема стратегију ни за техничка питања, па државни секретари дају препоруке да се на локалном нивоу сарађује с косовским Албанцима, као да то није део независних косовских институција. Очигледно је да и министар и државни секретари не сарађују међу собом, јер дају различита и изјаве“, каже Стојанка Петковић. Њено мишљење дели и Рада Трајковић, која тврди да „контрадикторне изјаве министра Богдановића и државних секретара Звонимира Стевића и Оливера Ивановића више збуњују Србе на КиМ него што објашњавају шта држава хоће“. Упркос прозивкама, Оливер Ивановић тврди да је „Министарство за КиМ једно од најсигурнијих у Влади Србије, јер његово постојање показује колики значај садашња владајућа гарнитура даје очувању

суверенитета и територијалног интегритета државе“. Ивановић каже да критике о неактивности Министарства не стоје, јер је „започело тежак посао увођења реда у послове на КиМ, пре свега када је реч о финансијама.

ЈАКШИЋ: Нелегитимне одлуке Владе Србије

Потпредседник Скупштине заједнице општина АП КиМ Марко Јакшић изјавио је за Данас да смена председника Скупштине Приштина Радована Ничића, који је и председник Скупштине заједнице, неће утицати на рад ове организације. Јакшић каже да ће „Скупштина заједнице радити као да се ништа није догодило, јер је распуштање и увођење привремене управе у скупштина Приштина и Пећ нелегитимно и противзаконито“. „Министарства за КиМ и државну и локалну самоуправу бахато крше закон, јер за увођење привремене управе у општине Пећ и Приштина не постоји ниједан од три законом предвиђена услова. У обе ове општине, за које Министарство за КиМ на име материјалних трошкова даје 40.000 динара месечно, а оптужује их за финансијске злоупотребе, постоји апсолутна одборничка већина. Овде је реч о кршењу изборне воље грађана и покушају да се пред косовске локалне изборе Срби гурну у косовске институције и да прихвате Ахтисаријев план“, тврди Јакшић. Оливер Ивановић негира оптужбе да Влада Србије сменама у општинама Приштина и Пећ покушава да „уруши“ Скупштину заједнице општина АП КиМ. Ивановић каже да Скупштина заједнице „није релевантан саговорник, јер не постоји ни у Уставу, ни у законима“, већ је реч о „организацији опозиционих странака која служи за нападе на Владу Србије и представља трибину за једног или два човека“. Он тврди да одборници из странака владајуће коалиције у републичком парламенту, све мање учествују у раду Скупштине заједнице.

ЕУЛЕКС СЕ КИТИ ЛАЖНИМ УСПЕСИМА

Глас Јавности, 06.04.2009; Страна: 2

Мисија ЕУ од данас делује пуним капацитетом на Косову и Метохији

Српским властима забрањен слободан улазак у Покрајину, 30.000 захтева за враћање имовине нерешено, Еулекс завршио једно суђење, а хиљаду чека, нису идентификовани и процесуирани починиоци погрома над Србима 17. марта...

БЕОГРАД - Мисија Еулекс данас ће формално прогласити да делује „пуним капацитетом“ на целом Космету и свечано представити своје централно седиште у Приштини.

Шеф мисије Ив де Кермабон и шеф Међународне цивилне канцеларије и представник ЕУ на Косову Питер Фејт говориће о „успеху у раду који је мисија забележила од како је распоређена по целом Косову“. А о страдању Срба које се већ месецима дешава на очи или уз благослов припадника Еулкса за Глас говоре лидери нашег народа у Покрајини.

Смањена безбедност

- Еулекс је дошао из земаља које су признале Косово и било је очекивано да спроводе Ахтисаријев план. Постигли су да власт из Београда не може слободно да дође у Покрајину, па чак ни министар за Косово и Метохију који овде живи. Може да дође само у северни део, јер је народ ту уклонио царине. Безбедност је драстично смањена - Еулекс полиција се одазива на позиве Срба из КПС тек после више сати и само надзире шта раде Албанци и помаже им да спроведу независност. Договор о отварању судова у

северној Митровици са српским судијама још није реализован, а ради само симболичан број Еулекс судија - набраја Милан Ивановић, председник СНВ северног Космета. Ивановић истиче да је Еулекс завршио једно суђење, а још хиљаду чека, да још нису идентификовани и процесуирани починиоци погрома над Србима 17. марта 2004. године, а они Албанци који су ухваћени у злочинима који су интензивирани од како је Еулекс 9. децембра постао оперативан - одмах су и пуштени. Еулекс је, наводи, пустио Албанце који су изболи српског дечака из Ђаковице, затим Албанце који су напали српске полицајце из КПС у Бошњачкој махали, па некажњени напади пред припадницима Кфора...

- Истовремено, ништа није урађено поводом 30.000 захтева Срба за враћање имовине и за враћање прогнаних Срба на Космет, док се у северној Митровици обнављају куће за повратак Албанаца. Знате шта ће бити успех Еулекса - да се од 100 Албанаца врате свих 100, а од 250.000 Срба да се не врати ниједан - каже Ивановић. Председник скупштинског Одбора за Косово и Метохију Љубомир Краговић оцењује да Еулекс наставља праксу да лажно представља наводне успехе, а прескаче да извести о многим проблемима, инцидентним ситуацијама, терористичким акцијама које су организовали шиптарски обавештајци уз помоћ страних обавештајних служби.

Ћуте о српским проблемима

- Поједини актери су ухваћени и приведени у станицу полиције, али су одмах одвођени из северне Митровице и пуштани на слободу. Нису процесуирани, иако су позната њихова имена. Успех Еулекса је што су забранили улазак посланика и тако спречили да се у Покрајини одржи седница скупштинског Одбора за Космет. У сарадњи са Шиптарима објавили су списак 116 српских функционера које треба кривично процесуирати - каже Краговић и апелује да држава енергичније укаже на ове проблеме како би се Еулекс стопирао.

Антрфиле:

Мршав биланс

- Еулекс је успешно покренуо активности у програмском приступу и надгледању, праћењу и саветовању у области правосуђа, укључујући и корективну службу, полиције и царинске службе широм Косова на јединствен начин. Судије и тужиоци покренули више су од 80 судских расправа, један процес против ратног злочинца, који је осуђен на 17 година затвора, окончали прво суђење у Окружном суду у Митровици, после паузе од годину дана. Екхумирано је 13 несталих особа, идентификовани остаци 23 раније нестале особе, а остаци тела 18 особа предати породицама. Полиција Еулекса распоредила се широм Косова у 34 полицијске станице и шест регионалних главних штабова Косовске полиције. Преко специјалне јединице полиције, граничне полиције и цариника, константно је присутан на прелазима на северу Косова, способан да брзо реагује полицијским јединицама широм Косова. Успостављен је и елемент царинске контроле - регистрација комерцијалне робе, на прелазима на северу Косова - Јариње и Брњак, што је унапредило сакупљање прихода и пад кријумчарења нафте - наводи се у саопштењу Еулекса.

PRESS CLIPPING

Уторак 07.04.2009. год

БРОЈ РАСЕЉЕНИХ ОПАО ЗА 3.000

Пресс, 07.04.2009; Страна: 16

БУЈАНОВАЦ - Број расељених са Косова и Метохије који су регистровани у Бујановцу од 2000. године, када је извршен последњи попис, до данас смањен је за око 3.000 људи. Повереник Републичког комесаријата за избеглице у Бујановцу Синиша Ковачевић је рекао да је на последњем попису расељених лица са Косова и Метохије 2000. године у општини Бујановац пописано 5.040 особа, а да данас број расељених у колективним центрима и приватном смештају не прелази 2.000.

ПОПИС

Вечерње Новости, 07.04.2009; Страна: 17

СМЕДЕРЕВО - Данас у Смедереву почиње попис интерно расељених са Косова и Метохије. Прво ће бити регистровани расељени у приватном смештају, а потом из колективног центра. Смедерево је на седмом месту у Републици по броју избеглих и ресељених. Према званичној евиденцији, у граду живе 8.822 расељене особе и 848 избеглица. Попис би требало да се заврши до 8. маја.

ЕДУКАТИВНИ КУРС ЗА РОМЕ

Вечерње Новости, 07.04.2009; Страна: 20

ПОЖАРЕВАЦ - Најмлађи Роми у Пожаревцу ускоро крећу са припремном школском наставом, у објекту који се адаптира за потребе Удружења Рома Браничевског округа. Реч је о простору површине 330 квадратних метара, у кругу старе касарне, који се преуређује захваљујући донацији Владе Јапана, у износу од 60.000 евра. За почетак, биће оформљене две групе од по 40 предшколаца, због учења српског језика и укључења у редовно похађање основне школе. У овом објекту спроводиће се и образовање одраслих и деце без завршене основне и средње школе, уз одржавање радионица, семинара и курсева за рад на рачунарима.

Касније ће се у овом центру пружати правна помоћ расељеним и избеглим лицима, али и свим осталим Ромима у остваривању њихових права. - После техничког пријема, уследиће свечано отварање, које ће, у име донатора, уприличити амбасадор Јапана, рекао је председник Удружења Рома Браничевског округа Мирослав Вељковић.

ОЈАДИО РОМЕ КОД БЕЛВИЛА!

Пресс, 07.04.2009; Страна: 16

Енвер Ковачи, председник Удружења расељених Рома са Косова и Метохије издавао неважеће избегличке легитимације. Својим сународницима из нехигијенског насеља у Блоку 67 изнајмљивао места за бараке и наплаћивао дивље прикључке за струју.

Председник Удружења расељених Рома са Косова и Метохије Енвер Ковачи изнајмљивао је места за бараке у Блоку 67 недалеко од стамбеног комплекса Белвил и то по цени од 50 евра. **Како кажу станари тог нехигијенског насеља, Ковачи им је наплаћивао и дивље прикључке за струју, а расељенима са Косова издавао неважеће избегличке легитимације!**

Иако се представља као представник и заступник интереса Рома у дивљем насељу, према речима једне од станарки порушених барака у Улици Јурија Гагарина, Ковачи је себи купио стан и уопште не живи у насељу код Белвила.

Безвредан папир

- Обезбедио је своју жену и децу! Има стан, два мобилна телефона и комби. А нама су исекли струју, порушили кућу и спавамо под ведрим небом. **Како га само није срамота да прича како је наш представник и како живи са нама овде!** - каже **Жељка**. Према њеним речима, **Ковачи је свим станарима нехигијенског насеља у 67 блоку који су дошли са Косова издао избегличке легитимације.**

- **Тек смо после сазнали да је тај папир безвредан. Нико у граду неће да призна ту нашу личну карту. А он је и за то узео паре!** - наводи наша саговорница. Енвер Ковачи је, како тврде његови сународници, прикључивање каблова за струју и "качење" на бандеру наплаћивао је 1.000 динара, а чланарину за удружење 500 динара. Екипа Пресс јуче је обишла две локације на Чукарици, на којима према тврдњама Рома Ковачи има стан. Међутим, ни на једној локацији није био присутан. Роми на Белим водама реагују врло бурно када се помене име Енвера Ковачија.

- Тај човек се обогатио на нашу беду. Све нам је узео. Он се предствала да је добар, али није добар. Остали смо без ичега, једва крпимо крај с крајем. Не виђам га, али ако га будем видео свашта ће да му се деси! - очајан је Јариф Адејми један од житеља Белих вода и закључује да пошто га нема у становима највероватније је побегао негде, јер су сви кивни на њега. **И он и његове комшије су расељена лица са Косова и Метохије. Према незваничним тврдњама, Енвер Ковачи је добио новац од "Делта холдинга" да расели Роме још када је почела градња "Делта ситија".** Међутим, представник Рома са Косова и Метохије је још 2006. тврдио да он новац није добио и да му је стан доделила Дирекција за градско и земљиште и изградњу Београда.

Ковачи: Лажне оптужбе

С друге стране, Енвер Ковачи тврди да су оптужбе против њега лажне.

- То што је градоначелник рекао да ја имам стан на Чукарици, није тачно. Живим у Земуну са својом породицом. Све што имам зарадио сам. Тачно је да имам два телефона, требају ми да бих могао да се чујем са својом децом. Уосталом, нико њега не пита шта он има, нити га неко проверава где живи - наводи Ковачи. Како каже, дошао је у насеље само да би помогао људима који су остали без крова над главом, а не да би узимао неке новеца.

- **Дошао сам да помогнем колико могу. Они знају да увек могу да ми се обрате ако им нешто треба - истакао је Ковачи.**

Антрфиле:

Поједини прихватили смештај

Секретар за социјална питања Владан Ђукић и секретарка за дечију заштиту Љиљана Јовчић, предложили су да се деца и старији људи из "Белвила" збрину у београдским прихватним центрима. Већина Рома одбила је ову понуду, а смештај су прихватиле три мајке са петоро деце. Они ће бити збринуте у Дом за незбринуту децу "Дринка Павловић", где ће на располагању имати собу са мокрим чвором и дневни боравак. Привремени смештај у Прихватилишту за стара и одрасла лица прихватило је и двоје старих из овог насеља а, како је најављено, данас ће у дом бити смештен и један отац са четворо деце. Иначе, новобеоградски Центар за социјални рад пописао је све Роме из тог насеља који имају пребивалиште у Београду, око 30 њих.

Ћилас: Смештај само за Роме из Београда

Градоначелник Београда Драган Ћилас изјавио је јуче, после састанка са представницима ОЕБС-а и УНХЦР-а, да ће за становнике дивљег ромског насеља са пребивалиштем у Београду бити обезбеђен адекватан смештај, а да ће они који нису из Београда морати да се врате у средине из којих су дошли. Нико ко нелегално заузме део градског земљишта не може од града очекивати стан или новчану помоћ. Појединци имају станове ван овог нелегалног насеља, а искоришћавају људе који су ту и на њима зарађују, о чему ћемо доставити податке надлежнима - истакао је Ћилас. Министар унутрашњих послова Ивица Дачић рекао је да када је у питању истрага у вези са паљењем контејнера у Бољевцима, где је требало да се смести део Рома из насеља у Новом Београду, нема информацију, али да ће то бити предмет интересовања полиције.

НАКНАДА РАСЕЉЕНИМА

Дневник, 07.04.2009; Страна: 9

Особе расељене с Косова и Метохије, које су носиоци права на исплату привремене новчане накнаде, могу подићи свој новац на шалтерима свих пошта у граду. Новчана накнада односи се на октобар 2008. године.

РАДИ ШТА ХОЋЕ

Курир, 07.04.2009; Страна: 5

Посланици са КиМ незадовољни Предлогом стратегије за одрживи опстанак и повратак на Космет, министра Горана Богдановића оптужују за самовољу

ПРИШТИНА - Министар за КиМ Горан Богдановић самовољно спроводи државну политику према Космету, држећи текст стратегије одрживог опстанка и повратка у тајности, каже за Курир Стојанка Петковић, посланик Г17 плус из јужне српске покрајине. Према њеним речима, министар је вероватно преписао неки од ранијих пројеката Координационог тела за КиМ, будући да је изостала јавна расправа. Петковићева, која се оваквим ставом прикључила групи косметских Срба незадовољних радом Министарства за КиМ, каже да у покрајини ништа не функционише и да не постоји основна комуникација посланика и министра. - За стратегију сам чула из медија. Срамота! Министар Богдановић је обећао да ћемо се бар једанпут месечно састајати како бисмо заједнички усаглашавали државну политику према КиМ, али ништа од тога. Игнорише нас. Лицемерно је

рекао да је Министарство ставило стратегију на интернет сајт да је погледамо - каже Петковићева и додаје да повратка Срба на КиМ нема, већ да се наставља исељавање. Потпредседник Одбора за КиМ Дејан Раденковић за Курир каже да је "веома незадовољан" што је изостала јавна расправа о стратегији.

- **Озбиљан приступ Министарства био би да је барем Одбор за КиМ на време упознат са стратегијом. Али, нема никакве комуникације између извршне и законодавне власти. Не видим ниједан разлог да и ми не будемо носиоци те стратегије, да организујемо тематску седницу одбора. Апсурдно је да људи на КиМ, који једва преживљавају, на интернету гледају Нацрт стратегије - каже Раденковић.** Један од лидера СНВ централног Косова Ранђел Нојкић каже да је Нацрт стратегије видео на интернету.

- **Одмах се види да су то радили људи који не знају праве прилике на КиМ. Не познају ни основна животна питања, ни основне услове за повратак. Пошто сам директор поште на овим просторима, уверио сам се у то и професионално. Пошту су поменули само у наслову. Уопштено, стратегија не заслужује такво име јер није представљена ситуација, нису сагледани проблеми нити предложени начини за превазилажење. Мртво слово на папиру - закључује Нојкић.**

Министар Богдановић јуче није имао времена да одговара на оптужбе посланика и политичара са КиМ.

- На састанку сам, заиста немам времена за то - рекао је министар.

Антрфиле:

Еулес прорадио

Еулес је јуче формално прогласио деловање пуним капацитетом и отворио централно седиште у Приштини. На церемонији отварања шеф те мисије Ив бе Кермабон рекао је да је "ово највећа и најсложенија мисија која је икада успостављена".

- Циљ мисије која ће бројати 3.000 људи јесте да успостави владавину права на целој територији Косова. Ми смо свесни изазова, али заједничким радом са свима можемо успоставити владавину права како бисмо живели мирно и без страха - рекао је Кермабон.

СРБИЈИ ШЕСТ МИЛИОНА ДОЛАРА

Преглед, 07.04.2009; Страна: 5

Програм подршке запошљавања младих и управљање миграцијама

Главни корисници програма, који ће бити спроведен у 35 општина у Јужнобачком, Београдском и Пчињском округу, јесу млади, укључујући и Роме и повратнике који се враћају у Србију по основу Споразума о реадмисији, као и сви млади који се сматрају потенцијалним емигрантима

Влада Србије и агенције Уједињених нација у Србији заједнички ће спроводити програм „Подршке националним напорима за промовисање запошљавања младих и управљање миграцијама“, уз помоћ средстава из шпанског Фонда за остваривање миленијумских циљева развоја. Програм је омогућен документом који су јуче у Влади Србије потписали потпредседник Владе Млађан Динкић, в.д. сталног координатора УН Ленарт Коцалаинен и амбасадор Шпаније у Србији

Ињиго де Паласио Еспања. Главни корисници програма, вредног шест милиона долара, који ће бити спроведен у 35 општина у Јужнобачком, Београдском и Пчињском округу, јесу млади, укључујући и Роме и повратнике који се враћају у Србију по основу Споразума о реадмисији, као и сви млади изложени ризику од социјалне искључености који се сматрају потенцијалним емигрантима. Активности у оквиру заједничког програма допринеће остварењу националних циљева из документа о Миленијумским циљевима развоја у Србији, усвојеном 2006. године. Ти циљеви подразумевају смањење стопе незапослености младих за најмање трећину до 2015. године, као и значајно смањење незапослености особа с инвалидитетом, Рома, избеглица и интерно расељених. Активности програма биће конкретно усмерене на развијање политике запошљавања младих и миграторне политике, оснаживање капацитета државних институција и подршку локалним институцијама у циљу ефикаснијег руковођења новим програмима за запошљавање и социјалним услугама. Шпански фонд ће, према речима амбасадора Еспање, региону Балкана посветити посебну пажњу, како би се се помогла реализација неколико програма у различитим земљама региона, за шта је планиран буџет од 54 милиона долара. Србија, која је за Шпанију приоритетна земља у региону, биће међу најважнијим корисницима средстава из Фонда која су намењена реализацији пројеката на Балкану, нагласио је он. Реч је о три пројекта, с планираним буџетом од више од 12 милиона долара, који ће бити коришћени за програме који се тичу младих, запошљавања и миграције, спречавања конфликтка, изградња мира и развоја приватног сектора, прецизирао је Еспања. Коцалаинен је указао да је неопходна стална посвећеност остваривању Миленијумских циљева развоја, нарочито у садашњим околностима економске кризе. Он је најавио да ће Србија, осим средстава за овај програм, добити још 20 милиона долара за спровођење још два програма. Реч је о програмима за изградње мира у јужној Србији и подршци одрживог туризма за рурални развој. Динкић је истакао да се та донаторска помоћ у потпуности уклапа у нови пакет мера који ће Влада Србије ових дана саопштити јавности, а који ће предвидети значајна средства за запошљавање младих. Буџет од три милијарде динара ће бити реструктуриран тако што ће највећи део тих средстава бити уложен у запошљавање приправника, као и за јавне радове који ће помоћи незапосленима и социјално угроженима да нађу посао у условима светске економске кризе, закључио је Динкић.

ИЗБЕГЛИШТВО У СРБИЈИ РЕШЕЊЕ У СОЦИЈАЛНО-ТРЖИШНОМ КЉУЧУ

Данас, 07.04.2009; Страна: 8

Проф. др Милорад Муратовић

Примиче се један неславни јубилеј - двије деценије избјегличке голготе у Србији, а да за то одуготежало вријеме ниједан егзистенцијални проблем избјеглица и прогнаника још увијек није ријешен на друштвено одржив начин, односно на мјери стандарда људске правде и морала, номинираног законодавства и просперитетне политике. Штавише, још увијек није постало доминантно друштвено и политичко опредељење да се перспектива избјеглиштва не може ријешити без ангажовања и активног учешћа легитимних и легалних представника избјеглица из система њиховог самоорганизовања.

Избјеглице, прогнаници и расељеници у Србији су на самом друштвеном дну сиромаштва, биједи, обесправљености и ерозије властитог идентитета у свим његовим димензијама. У таквим околностима шчепала нас је глобална економска,

финансијска и социјална криза, репресија и депресија, тешко бреме невоља које чини Свјетска економска криза (СЕКА), а промишљање избјеглица данас и овдје мора имати у виду те околности као темељну условљеност покретања и решавања њихове перспективе.

Тај продужени период масовне људске страданије у Србији фокусиран је и од стране водећих хуманитарних институција УН и Европске уније, а што је било и предмет дијалога на Међународној конференцији у Женеви децембра прошле године. Захваљујући томе, међународне и европске институције ставиле су проблеме избјеглица у Србији у врх својих стратешко-акционих приоритета. Владајуће елите у Србији, међутим, једнако као и оне у окружењу понашају се тако као да не уважавају озбиљност и ургентност решавања евидентираних проблема (Дејтонски мировни споразум, Бечки уговор о сукцесији, Стратегија Србије, Сарајевски процес, ургентност одговарајуће законске номинације, продуктивна сарадња Србије као земље егзила са земљом домицила - БиХ и Хрватска). Елите настављају комуникацију без легитимних представника избјеглица, а самим тим и на њихову штету и на штету друштва и државе.

Коалиција 46 избјегличких удружења у Србији, формирана и озакоњена на основу позитивног међународног и домаћег искуства, покушава да учини искорак из препрека и раља обесправљености избјеглица, односно да проблеме избјеглица лоцира на пут њихове одрживе животне перспективе. О томе су званични представници Коалиције реализовали дијалог са релевантним домаћим и међународним институцијама, а путем писменог и усменог интервјуа методом ЕГЗЕМПЛАРА провјерили су своја програмска одређења међу избјеглицама у општинама у којима се налазе матичне јединице Коалиције.

Током посљедња два мјесеца (фебруар-март 2009), представници Коалиције избјегличких удружења обавили су разговор са потпредсједником Владе, комесаром за избјеглице, шефом Мисије УНХЦР-а, шефом Одјељења за политичка питања Комисије ЕУ, Министарством за људска и мањинска права Србије, омбудсманом Србије, генералним секретаром Савеза пензионера Србије. Писмени и усмени интервју у општинама и градовима у којима дјелују матичне јединице Коалиције избјегличких удружења фокусирали смо на типичне примјере што одражавају положај, интересовања и визију о перспективи бивших и садашњих избјеглица. Више од 80 одсто (81,4) интервјуисаних није задовољно досадашњим процесом локалне интеграције, а близу 90 одсто њих (88,9) процедурама што се промовишу и реализују у систему повратка. Преко двије трећине упитаних (76,5 одсто) саопштава оштре примједбе на занемаривање објективне процјене употребне вриједности, поврата или правичне надокнаде ВИС-а. Посебно су огорчени (84,7 одсто) небригом надлежних институција за стварање услова за транспарентан приступ стеченим правима. При томе поентирају феномен пензија (98,3 одсто), социјалне заштите (85,4 одсто), здравствене заштите (93,3 одсто). Исказују незадовољство начином на који штампани и електронски медији прате структурни друштвени проблем именован избјеглиштво (78,1 одсто).

Такође, исказују незадовољство статусом законодавства о избјеглицама, спорости и нетранспарентности усвајања новог закона (69,6 одсто), тј. спорашћу доношења неопходних регулативних прописа. У ред високог незадовољства иде и аргинализација и дискриминација самоорганизовања избјеглица (82,9 одсто) иако је то једини начин да ова огромна људска маса искаже вољу, интересе, одређења и амбиције, што би било нормално да се уважава од стране званичних државних и друштвених субјеката, укључујући и организације цивилног друштва. Скоро сви интервјуисани подржавају конституисање Коалиције избјегличких удружења у Србији, како би се избјеглице

активно укључиле у процес ријешавања своје животне перспективе, односно како би се спријечиле даље манипулације и дискриминација избјеглица. Већина упитаних (57,2 одсто) спремна је да се лично ангажује као волонтери у раду матичних удружења, док преостали подржавају овакво организовање, иако немају времена да се стално укључе у систем волонтерског рада, јер морају обезбјеђивати голу егзистенцију, претежно радом „на црно“.

Ни интеграција, ни реинтеграција избјеглица не може се остварити истрајавањем на примјени досадашњих метода, тј. без учешћа избјеглица и маргинализовањем стварног стања. Уважавајући досадашње посљедице СЕКЕ, једини могући излаз је ослањање на социјално-тржишни кључ као нови приступ продуктивним развојним пројектима и перспективама, а у чему учешће избјеглица има незамјенљиво мјесто. Јер, није спорно да избјеглицама, као и осталим грађанима, треба капитал за подмиривање њихових основних животних потреба. Проблем је у томе што је у досадашњој дугогодишњој пракси занемаривана друга страна ове дирекције - да избјеглице требају капиталу, друштву, држави, институцијама и организацијама цивилног друштва на свим просторима интеграције и реинтеграције. Без тога услова, нема равноправности, реконцилације, правде, перспективе, прогреса и трајног мира на Балкану. Алтернатива остваривању социјално-тржишног кључа јесте хаос, анархија, нови сукоби и безакоње. Активно и организовано учешће избјеглица охрабрује јачање система људскости, солидарности, правде и законитости, без чега нема ни морала ни будућности земаља домицила и егзила избјеглица.

Аутор је потпредседник Коалиције и председник Удружења избјеглица и прогнаника у Србији

PRESS CLIPPING

Среда 08.04.2009. год

ДРЖАВА УДАРИЛА ПО СВОМ ЦЕПУ

Вечерње Новости, 08.04.2009; Страна: 2

Премијер Мирко Цветковић и ресорни министри представили јуче јавности пакет Владиних мера које треба да помогну попуњавање РУПЕ У буџету за 100 милијарди динара

- Плате веће од 40.000 - мање 10 одсто, а преко 100.000 - 15 одсто (за државне установе)
- Државни апарат мањи за 8.000 запослених
- Већи порез на имовину и луксузна возила
- Привреди субвенције 162 милијарде
- За потрошачке кредите - 21 милијарда
- Посао за 10.000 приправника
- Инвестиције у Коридор 10

ВЛАДА Србије после вишедневног "лутања" пронашла је формулу да запуши буџетску рупу дубоку око 100 милијарди динара, а да тим новим мерама, ипак, не удари толико драстично по џепу најугроженијих грађана, како се то у први мах најављивало. После различитих верзија, спекулација, дилема, пробних балона и контардикторних сценарија, српски министри усагласили су јуче други по реду План Владе за економску стабилност Србије.

Суштина новог свеобухватног пакета мера је да ће државна администрација бити укупно јефтинија за око милијарду евра. Расходи државе смањиће се за 90 милијарди динара, а приходи повећати за 16 милијарди динара. Централне идеје нове економске стратегије су драстично резање државног апарата, упумпавање новца у привреду, одбрана социјално угрожених слојева становништва и инвестирање у јавне радове и инфраструктуру.

Све економске новине требало би да ступе на снагу заједно са усвајањем ребаланса буџета у парламенту, што ће се, према очекивањима у Влади, десити почетком маја. Пакет мера не предвиђа непопуларне намете чије су најаве протеклих дана узбуркале јавност - солидарни порез, додатно опорезивање плата за шест одсто. Није искључено, како су поручили у Влади, да се, у складу са кретањима кризе, донесе и нови пакет мера за неколико месеци. Ове мере су засада дефинитивне и више их "медијски притисци не могу променити".

Председник Владе Србије Мирко Цветковић на јучерашњој конференцији за новинаре у Немањиној 11, поводом новог економског пакета, поручио је:

- Овим мерама Србија ће се супротставити глобалној економској кризи. Пакет садржи оперативне, али и стратешке потезе. Србија се налази пред озбиљним искушењима али ћемо новим економским мерама обезбедити стабилност и пребродити кризу. Министар финансија Диана Драгутиновић признала је да се током прављења мера осећала слично онима који се први пут попну на Монт Еверест, при јаким олујним ветровима:

- Имали смо тежак задатак да више смањимо расходе, него што ћемо повећати приходе,

и успели смо у томе. Квалитет ових мера је да штеде сви помало, а више они који више и имају - оценила је Драгутиновићева.

УШТЕДЕ

У представљању мера - економски министри су најпре пошли од себе. Сва министарства ће смањити расходе за једну четвртину, односно за 26 одсто у односу на планиране, што ће бити уштеда од 40 милијарди динара. Трошкови свих буџетских корисника смањиће се за 40 одсто, чиме ће буџет бити ојачан за 12 милијарди динара. Локална самоуправа биће ускраћена за 15 милијарди, а трошкови јавних предузећа за око пет милијарди динара. Фонд за здравство остаће без четири милијарде динара.

ЗАМРЗАВАЊЕ

Предвиђено је да се замрзну плате и пензије у државној, покрајинској и локалној администрацији, јавним предузећима и агенцијама, чиме ће се уштедети 13 милијарди динара.

Привремено ће бити смањене и плате у државном апарату, укључујући и локалну и покрајинску администрацију, Скупштину Србије, Народну банку Србије, Привредну комору Србије, регионалне привредне коморе. План је да се плате веће од 40.000 динара нето смањују за 10 одсто, а преко 100.000 за 15 одсто. Највиши износ плате у државном апарату не сме бити већи од шестоструког износа просечне зараде у Србији, односно не више од око 180.000 динара.

- Ове мере се односе само на предузећа, агенције и организације које су 100 одсто у власништву државе, а неће важити за плате запослених у образовању, здравству, култури, институцијама социјалне заштите, војсци, полицији и правосуђу - прецизирао је Млађан Динкић, потпредседник Владе и министар економије. Он је истакао и да ће мере везане за плате важити до краја године, а да ће уштеда између једне и две милијарде динара бити преливена у Фонд за борбу против кризе.

- Ако се криза настави и идуће године, и мера ће бити продужена - најавио је Динкић.

АДМИНИСТРАЦИЈА

Према новим мерама, Влада ће у наредној години смањити број запослених у државној администрацији на свим нивоима. У наредних девет месеци биће смањено 10 одсто запослених у државном апарату:

- У Влади, државним институцијама, локалним самоуправама, више од 8.000 грађана у наредних девет месеци остаће без посла - рекао је Динкић. - Отпуштаће се они који не раде довољно, а процене су да 30 одсто запослених ништа не ради, а примају плату. Сви који остану без посла, отпремнине ће добијати према Закону о раду и оне неће бити стимулативне. Неопходно је и да се ускоро донесе и нови закон о државним службеницима.

Локалне скупштине мораће да смање број запослених у зависности од развијености општине и броја становника. Такође, запошљавање у државни апарат биће дозвољено само уз посебно одобрење Владе.

ПОСКУПЉЕЊА

Од непопуларних мера које ће директно погодити све грађане, на првом месту је

повећање акциза на бензин за два динара и дизела за четири, чиме ће држава прикупити пет милијарди динара. Уводи се и привремена такса од 10 одсто на потрошене импулсе у мобилној телефонији, што је добитак за државу од три милијарде динара. Повећава се порез на имовину и луксузна возила - аутомобиле, јахте, авионе, летилице, што је такође прилив од три милијарде динара. Повећањем накнада на остале приходе (дивиденде, ауторска права...), зарадиће се око пет милијарди.

КРЕДИТИ

Влада ће обезбедити субвенционисане кредите за привреду у висини од 162 милијарде динара. Тиме ће се стимулисати банке да одобре 117 милијарди динара кредита са упола мањим каматним стопама. Планирани су и кредити за ликвидност предузећа (четири милијарде даје држава, а 80 милијарди банке), за инвестиције (пет милијарди држава, а 12 милијарди банке)...У плану су и додатни потрошачки кредити за грађане за које ће држава да издвоји милијарду, а банке 20 милијарди динара.

ЗАПОШЉАВАЊЕ

Држава ће да издвоји три милијарде динара за запошљавање младих приправника и за јавне радове. Како је објаснио Динкић, суштина је да 10.000 младих приправника до полагања приправничког испита добија плату у износу до 22.000 динара, у зависности од стручне спреме. Нужно је да буду запослени у приватном сектору, јер се у државној администрацији забрањује запошљавање. И у новим мерама, предвиђене су инвестиције у Коридор 1, за шта ће без страних кредита само из буџета бити издвојено пет милијарди динара за аутопут Нови сад - Хоргош, деоницу Левосоје - Прешево и обилазницу око Београда.

Антрфиле: ПРЕДЛОГ ММФ

ДИНКИЋ је открио да је солидарни порез на плате, који није ушао у нови пакет, предложио ММФ.

- У суботу сам обавестио људе из ММФ да није добро да уводимо тај порез и да постоји други начин да нађемо тих 30 милијарди динара. Очекујемо да ММФ прихвати ускоро наш свеобухватни пакет мера.

ПОМОЋ СИРОМАШНИМА

МИНИСТАР за рад и социјалну политику Расим Љајић појаснио је да ће новац из фонда за борбу против кризе ићи најугроженијима:

- То су пре свих породице са шест и више чланова, самохране мајке, старачка домаћинства, Роми, избеглице, деца до 13 година... - набројао је Љајић. Он је најавио да ће о свим мерама Влада разговарати са социјалним партнерима, како би се за њих обезбедила што шира друштвена подршка.

НЕЋЕ БИТИ ИНФЛАЦИЈЕ

ДИАНА Драгутиновић је уверена да нови пакет мера неће утицати на повећање инфлације у наредном периоду:

- Повећање акциза на гориво и увођење таксе на мобилне телефоне деловаће једнократно на инфлацију, само у месецу када те мере буду уведене. То не може изазвати дугорочну инфлацију - рекла је министар финансија. Она је изнела став да не би било добро да се uvede евро као валута у Србију, и да динар треба задржати што је дуже могуће.

НЕМА ЕПИДЕМИЈЕ

ПРЕМИЈЕР Цветковић је рекао да је могуће да ће у наредном периоду бити више банкротства у привреди, али да неће бити "епидемије до краха":

- Многе мере управо се односе на очување ликвидности у српској привреди којој не прети банкрот.

БОРБА ЗА СВАКИ ДИНАР

Поред крупних мера штедње, држава ће смањити и број регулаторних тела којих сада има 102. У државном апарату ће се смањити службена путовања у иностранство, забрањују се коришћења угоститељских услуга из буџета (осим протокола према међународним делегацијама), куповина службених аутомобила, а смањују се и трошкови службених мобилних телефона...

ПОМОЋ НА НАЦИОНАЛНОМ И ЛОКАЛНОМ НИВОУ

Данас - специјални додатак, 08.04.2009; Страна: 6

Од 2007. УНДП и Министарство за људска и мањинска права спроводе пројекат смањења угрожености Рома у Србији

Београд - Циљ пројекта „Смањење угрожености Рома у Србији“, који од 2007. године спроводе Уједињене Нације - Програм за развој (УНДП) и Министарство за људска и мањинска права на регионалном нивоу је јачање капацитета институција на националном и локалном нивоу да координирају и прате спровођење активности за унапређивање положаја Рома у Србији, кажу за Данас из Министарства за људска и мањинска права, које има сличне активности и у Црној Гори и на Косову, уз подршку и координацију канцеларије УНДП у Братислави.

Потреба за оваквим активностима је настала 2002. године када је донет Закон о заштити права и слобода националних мањина, којим је Ромима признат статус националне мањине. Тадашње Савезно Министарство за националне и етничке заједнице покренуло је у сарадњи са Организацијом за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) израду свеобухватног документа за унапређивање положаја Рома и 2003. основало канцеларију за спровођење истог. Од 2005. уз подршку Европске Агенције за реконструкцију уводи се и друга, локална компонента са циљем повезивања националног и локалног нивоа и пружања подршке спровођењу конкретних активности на терену - у општинама се ангажују координатори за ромска питања, израђују и спроводе локални акциони планови за унапређивање положаја Рома.

Богданка Тасев, координаторка УНДП за Роме у локалним самоуправама каже за Данас да је у оквиру локалне компоненте од почетка 2005. године подржано ангажовање 47 координатора за ромска питања у општинама и градовима у Србији.

- Веома је битно и наше присуство и подршка у смислу обука не само координатора већ и представника локалних самоуправа о значају Декаде Рома и Националних акционих планова за унапређивање положаја Рома. Кроз више од 30 обука смо оснажили координаторе за ромска питања и представнике локалних самоуправа у Србији и помогли им да израде локалне акционе планове, док смо кроз доделу малих грантова помогли почетак спровођења тих акционих планова у дело - указује Тасев. Најзначајнији резултати на националном нивоу су, како додаје, оснивање интерминистарског тела задуженог за координацију активности државних органа - Савета Владе Републике Србије за унапређивање положаја Рома и спровођење Декаде укључивања Рома, којим председава потпредседник Владе за ЕУ интеграције Божидар Ђелић, а чијем раду стручну и техничку подршку пружа Министарство за људска и мањинска права, **Канцеларија за спровођење националне стратегије за унапређивање положаја Рома са пратећим акционим плановима, која ће ускоро бити усвојена, која поред области образовања, здравља, становања и запошљавања, обухвата и области социјалне заштите, културе, медија и информисања, антидискриминације, личних докумената, положаја жена, интерно расељених лица и повратника по основу споразума о реадмисији.**

Иако смо на почетку пројекта имали проблема да заинтересујемо општине да се укључе у пројектне активности и да ангажују координаторе за ромска питања, објашњава наша саговорница, данас смо дошли у ситуацију да се локалне самоуправе саме пријављују за учешће и да је у 18 општина систематизовано радно место координатора за ромска питања. У преосталим општинама и градовима координатори су након финансирања од стране пројекта наставили ангажовање кроз уговоре о делу, док се њихова систематизација очекује у скорој будућности.

- Још постоје нерешени статуси координатора у седам општина у Србији и наш тим ће покушати да у сарадњи са локалним самоуправама реши овај проблем. **Највидљивији су резултати које смо остварили кроз доделу малих грантова, када смо током прошле године помогли спровођење 12 малих пројеката у 10 општина и градова у Србији, а ове године је у току спровођење 28 таквих пројеката у 27 општина и градова.** Охрабрујућа је и чињеница да су све локалне самоуправе учествовале у тим пројектима, издвајајући буџетска средства за спровођење дела активности. Као примере добре праксе навела бих град Чачак, који је за ову годину издвојио 922.000 евра за спровођење мера акционих планова, док Сомбор из свог буџета већ трећу годину за редом издваја 1.950.000 динара, Крагујевац 1.630.560, а Бујановац и Јагодина по 1.500.000 динара за спровођење инклузије Рома - наглашава Богданка Тасев. С обзиром на то да је Србија преузела председавање Декадом Рома, канцеларија УНДП издвојила је додатна средства за подршку спровођења активности Председавања, у износу од 50.000 долара.

Антрфиле:

Развој мониторинг оквира на националном нивоу

УНДП подржава Владу Србије и у развоју мониторинг оквира на националном нивоу, кроз идентификовање постојећих индикатора који би могли користити за праћење ефеката спровођења Акционих планова у областима образовања, запошљавања, здравства и становања.

Спона локалне ромске заједнице и институција

„У опису посла координатора за ромска питања је да буде спона између локалне ромске заједнице са свим институцијама, које функционишу на локалу и у којима могу да остваре своја права. Осим тога, координатор свакодневно сарађује са Канцеларијом за спровођење ромске националне стратегије и на тај начин се информисе о свим активностима и конкурсима ресорних министарстава“, објашњава Богданка Тасев.

СА КОСОВА РАСЕЉЕНО 23.000 РОМА

Куир, 08.04.2009; Страна: 7

БЕОГРАД - У Србији има око 23.000 регистрованих интерно расељених Рома са Косова, речено је јуче Тањугу у Високом комесаријату Уједињених нација за избеглице (УНХЦР). Према проценама УНХЦР, велики број ових лица нема лична документа - извод из матичне књиге рођених и личну карту, и није у могућности да оствари основна права на здравствену заштиту, школовање и рад. Према истраживањима из 2007. године, које су организовали УНХЦР и Програм Уједињених нација за развој (УНДП), 26,6 одсто интерно расељених Рома због недостатка документације.

ЉАЈИЋ: ЗА СИРОМАШНЕ ТРИ МИЛИЈАРДЕ ДИНАРА

Преглед, 08.04.2009; Страна: 1

Пакет мера за заштиту најугроженијих грађана, према речима Расима Љајића, министра рада и социјалне политике биће ускоро усвојен а за ову намену у буџету ће бити издвојено три милијарде динара. **Процена је да ће се 255.000 породица суочити са последицама економске кризе, а Влада ће, према његовим речима штитити породице са шест и више чланова, самохране мајке, старачка домаћинства, ромске породице, избеглице и интерно расељене, као и децу до 13 година старости и старије од 65 година који живе у лошим условима.** Љајић је најавио да ће Влада до краја недеље са послодавцима и синдикатима и локалном самоуправом наставити социјални дијалог, како би се добила што шира подршка за примену нових мера штедње за ублажавање последица економске кризе. Према његовим речима није време за демонстрације и штрајкове. Он је најавио и да ће се у Београду 24. априла одржати регионална конференција на којој ће бити представљене мере које земље у окружењу, али и ЕУ, примењују да би се сачувала економска стабилност у кризним временима.

ПОРОЂАЈ С ТУЂИМ ДОКУМЕНТИМА

Данас - специјални додатак, 08.04.2009; Страна: 5

УНИЦЕФ и УНХЦР спровode пројекте усмерене на стицање основних исправа за ромску популацију

Београд - Недостатак докумената и нерегистровање рођења представљају озбиљну препреку интеграцији Рома у заједницу. Без основних докумената људи не постоје пред законом и суочавају се са опасношћу да буду лица без држављанства. Нерешавање

њихових проблема је питање поштовања основних људских и мањинских права, поручују из Уницефа и УНХЦР-а.

СОЦИЈАЛНА ИСКЉУЧЕНОСТ

Мирјана Миленковски-Вукичевић, асистенткиња за медије из УНХЦР-а истиче за Данас да од фебруара прошле године УНХЦР спроводи пројекат „Друштвено укључивање и приступ људским правима заједница Рома, Ашкалија и Египћана на Западном Балкану“ у координацији са пројектом УНИЦЕФ-а „Универзална цивилна регистрација ромске деце“. Предвиђено је да овај програм траје 18 месеци. Пројекат „Борба против социјалне искључености: универзална регистрација рођења у Србији“, који су заједнички осмислили и спроводе Министарство за рад, запошљавање и социјалну политику, Министарство за људска и мањинска права, УНХЦР, УНИЦЕФ и невладина организација Прадис завршава се 30. јуна ове године.

Миленковски-Вукичевић, објашњава да је пројекат усмерен на Роме Ашкалије и Египћане - интерно расељена лица, домицилне Роме и Роме повратнике по уговорима о реадмисији. Како истиче, о броју интерно расељених Рома, као и о лицима којима недостају лична документа, података нема.

- Циљ пројекта у Србији је да се спроведе информативна кампања о потреби уписа у матичне књиге рођених и да се укаже на значај поседовања докумената ради приступа основним социјално-економским правима. Кампања је усмерена на ромску популацију, као и на представнике управе и власти на локалном и националном нивоу. Истовремено, у сарадњи са партнерском организацијом „Праксис“, УНХЦР омогућава бесплатну правну помоћ у прибављању докумената и процедурама накнадног уписа у матичне књиге рођених - напомиње наша саговорница.

ДИСКРИМИНАЦИЈА ПРИЛИКОМ ПОДНОШЕЊА ЗАХТЕВА

Миленковски-Вукичевић истиче да, према истраживању УНХЦР-а и УНДП-а из 2007. године 26,6 одсто интерно расељених Рома има проблеме у приступу правима због недостатка документације. Уз то, напомиње она, недавно истраживање Данског савета за избеглице у централној Србији показује да 48,5 одсто интерно расељених Рома нема личне документе.

- Процене УНИЦЕФ-а указују да пет одсто ромске деце у Србији није уписано у матичне књиге рођених, а кроз пројекат цивилне регистрације Рома који УНХЦР финансира са Европском Комисијом и у којем сарађујемо и са УНИЦЕФ-ом, за протеклих годину дана пројекта идентификовали смо око 600 лица ромске националности у 15 општина, односно градова у Србији, који нису уписани у матичне књиге рођених - указује Миленковски-Вукичевић. Она наглашава да се за интерно расељене Роме, матичне књиге измештене са Косова налазе се на југу Србије. Због тешког положаја и сиромаштва, ти људи не могу да путују да добију неопходне изводе из матичних књига рођених. Уз то, део књига је уништен или остављен на Косову током сукоба 1999.

- Роме се често жале и на дискриминацију и корупцију у измештеним канцеларијама приликом предавања захтева, а постоји и проблем „генерацијског неуписивања“. Поред тога, због недостатка документације Ромкиње се порађају ван болница, често са туђим документима... - наглашава наша саговорница. Она додаје да је досад пројекат спроведен у 15 општина, а у општини Стара Пазова реализација је почела недавно, након чега следе Куршумлија, Бујановац, Алексинац и Нови Београд. Миленковски-Вукичевић наводи да велику помоћ на терену пружају пројекту дају представници

локалних органа власти. Пресудан значај за идентификацију лица којима је потребна ова помоћ имају ромски координатори на терену.

- У складу са устаљеном праксом, ступамо у контакт са стално запосленим ромским координаторима у општинама, а тамо где их нема, УНХЦР ангажује сараднике - Роме, по савету НВО које раде на тим општинама - објашњава наша саговорница. Она напомиње да је до средине јануара уз подршку локалних власти у 13 општина посећено 56 ромских насеља, 739 Рома је добило савет и информације о процедурама уписа у матичне књиге рођених, поднето је 200 захтева за обнову и накнадни упис и идентификовано још 183 лица за накнадни упис.

РИЗИК ДА ДЕЦА БУДУ ЗЛОУПОТРЕБЉЕНА

Оливер Петровић, руководилац програма за рани развој деце у канцеларији Уницефа у Београду каже за Данас да деца, која су лишена овог права уписа у матичне књиге рођених, постају правно „невидљива“ деца, у повећаном ризику да буду злоупотребљена, и без једнаке шансе да учествују у животу своје заједнице. Дугорочни циљ пројекта Уницефа, како објашњава, је да свако дете у Србији буде уписано у матичну књигу рођених. Поред тога, напомиње, специфични циљеви пројекта су да се идентификују разлози и механизми неуписивања деце у матичну књигу рођених, те да се подигне свест родитеља о неопходности пријаве рођења, сензитивишу запослени у јавним установама по питању проблема маргинализованих група и обезбеди држављанство за новорођену децу. Према истраживању Уницефа у Србији се близу 99 одсто деце уписује у матичне књиге рођених, без значајнијих разлика по полу, месту становања, али са значајним разликама по етничкој припадности.

- Досадашње активности и ситуација на терену потврђују да је проблем ових лица потребно системски решити, што подразумева доношење адекватног законског оквира и ангажовање свих релевантних актера. У циљу адекватног решења проблема, Центар за унапређивање правних студија израдио је Модел закона о поступку признавања правног субјективитета, користећи искуства НВО Прајсис у раду на појединачним предметима и уочене препреке у стицању правног субјективитета. Циљ Модела закона је обезбеђивање признавања правног субјективитета у једноставном и ефикасном поступку, који не би био оптерећен бројним формално-правним условима - истиче Петровић.

Антрфиле:

ТВ спот и радио џингл

„Продуцирали смо два ТВ спота и један радио џингл, на српском и ромском језику, који су први пут у мају емитовани на РТС и на радио и ТВ станицама са великом покривеношћу“, додаје Миленковски-Вукичевић.

Компликована процедура уписа

Мобилни тимови Прајсиса су, како додаје Петровић, у 14 општина обишли 57 различитих ромских насеља и у досадашњем раду идентификовано је 350 деце која нису уписана у матичну књигу рођених. Покренуто је 128 поступака накнадног уписа деце у матичну књигу рођених и успешно решено 53 поступка. Низак проценат решених случајева указује на компликоване процедуре накнадног уписа, које понекад ни обучени правни тимови не могу успешно да заврше. Поред тога, покренуто је 76 поступака накнадног уписа одраслих лица у матичну књигу рођених. „Резултати показују да један неуписани родитељ, односно једно пунолетно лице, обично повлачи

за собом троје до четворо деце, које због недостатка својих докумената, није успео да пријави у законском року“, наводи Петровић.

РОМИ СУ И ДАЉЕ ПРАВНО НЕВИДЉИВИ

Данас - специјални додатак, 08.04.2009; Страна: 4

Неизвесно да ли ће по завршетку Декаде Рома у Србији положај ромске националне мањине бити бољи

Београд - Иако је Декада Рома ушла у четврту годину, различита су мишљења у српској јавности, али и међу стручњацима и надлежним институцијама какве ће резултате на крају Србија постићи у побољшању положаја ромске популације. Саша Гајин из Коалиције против дискриминације каже за наш лист да када је реч о положају Рома у Србији, велики број проблема се и даље не решава, а посебно у законској регулативи.

- Рецимо, довођење у могућност заштите њихових права, смањење и укидање дискриминације, која је један од највећих проблема с којим се суочавају Роми у нашој земљи. По мом мишљењу, најпре би требало Ромима обезбедити правни субјективитет, с обзиром да су тренутно правно невидљива лица. Проблем је у томе што постоји решеност Министарства за људска и мањинска права да се ова ствар среди, али други надлежни органи, као што је Министарство за државну управу и локалну самоуправу у чијем је надлежношћу уписивање у матичне књиге рођених, нису спремни - указује Гајин.

Наш саговорник објашњава да је потребно усвојити општи антидискриминациони закон. Ипак, он сматра да ће ромска популација „са зебњом“ ући у 2016. годину, јер је искуство показало да власт не схвата озбиљно проблеме Рома.

- **Случај интерно расељених лица, међу којима је велики број Рома, никада није занимао државу, тако да и даље не постоји политичка воља да се крене у решавање њихових проблема - наводи Гајин и истиче да када Србије буде донела закон о признавању правног субјективитета Ромима, моћи ће да крене у решавање осталих проблема пуном паром.** Према његовим речима, нејасно је зашто Министарство за државну управу и локалну самоуправу одбија да се суочи с проблемом уписа у матичне књиге.

- Ромима у Србији је увек тешко и њима ништа не значи Декада, као ни век Рома, тако да ће 2015. проћи незапажено и напретка неће бити све док се оваква свест у нашој земљи не промени - закључује Саша Гајин.

PRESS CLIPPING

Четвртак 09.04.2009. год

ПОПИС ПОВРАТНИКА НА КОСОВО 21. АПРИЛА

Данас, 09.04.2009; Страна: 4

Краљево - У пет колективних избегличких центара у Краљеву 21. априла почеће попис расељених лица која желе да се врате на Косово. Попис ће спровести Министарство за КиМ и УНХЦР. На подручју Краљева, према последњем попису, живи 19.758 лица расељених са Косова. Попис ће трајати до 8. маја, казао је краљевачки повереник Комесаријата за избеглице Слободан Станишић. Највећи број расељених је смештен у Матарушкој Бањи где постоје три колективна центра, један део људи је смештен на Берановцу, а у „шаторском насељу“ код Старог аеродрома је 128 Рома избеглих са Косова.

РАДНА ГРУПА ПОЧИЊЕ ПОПИС У ДИВЉИМ НАСЕЉИМА

Политика, 09.04.2009; Страна: А7

На првом састанку Радне групе за збрињавање Рома из дивљих насеља у престоници, одржаном јуче, усвојена је стратегија чије ће спровођење почети пописом Рома. Особама које имају пребивалиште у Београду, као и расељеним са Косова који нису у програму Комесаријата за избеглице биће обезбеђен смештај у прихватиљима и социјалним становима и добиће помоћ у налажењу посла.

За избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине бригу ће преузети Комесаријат за избеглице. Грађанима који немају пријављено пребивалиште у Београду биће обезбеђена места у прихватиљима али ако се утврди да им је здравље угрожено и да су хитни случајеви. Осталима, за које се са надлежнима из њихове општине установи да су им обезбеђени услови за живот, биће обезбеђен превоз до места пребивалишта.

ИЗ АМЕРИКЕ СА НОВЦЕМ ЗА ДЕСЕТ ИЗБЕГЛИЧКИХ КУЋА

Блиц, 09.04.2009; Страна: 35

Владе Дивац о хуманитарној мисији у САД

„Радује ме сазнање да се све више наших људи из дијаспоре укључује у помоћ расељеним лицима и избеглицама у Србији“

Као некад у играчким данима, Владе Дивац је прошле недеље још једном био у центру пажње НБА и кошаркашке Америке. Дрес Сакраментса са бројем 21, који је наш легендарни кошаркаш носио шест година са великим успехом, отишао је у легенду, под сводове „Арко арене“.

Боравак у Сједињеним Америчким Државама, председник Олимпијског комитета Србије искористио је и да би за Фонд „Ана и Владе Дивац - Хуманитарна

организација Дивац“ прикупио што више новца за избеглице и расељена лица у Србији.

- Да почнемо од Сакраментa, стварно сам поносан на све оно што ми је бивши клуб приредио, као и на НБА лигу која је једном Европљанину подигла дрес под кров дворане. Наравно, драго ми је и због саиграча који су имали један део утицаја на моју каријеру. То је за мене велика част - каже за „Блиц“ из Чикага Дивац. Велико признање за Србију, нашу кошарку и вас лично?

- Управо тим редом, пресрећан сам што је слика из „Арко арене“ послата у свет, то је била права промоција моје земље и народа. Српска кошарка је овиме потврдила да је дала на хиљаде врхунских кошаркаша и подсетила да се тај трофејни спорт играо, игра се, и тек ће се играти. Што се мене тиче, ово је једна врста сатисфакције целе каријере и показатељ да су ми се силна одрицања током живота, ипак, исплатила. Многи, који вас дуго нису видели, дошли су да вас поздраве?

- Истакао бих пре свега пажњу и одушевљење наше дијаспоре. Без сумње, наш народ овде може да буде поносан, као и они који су преко малих екрана гледали овај догађај у Србији. Да, многи су дошли да ме поздраве и захвале се, ту је била „моја екипа“ - Предраг Стојаковић, Крис Вебер, Скот Полард и Даг Кристи. Сви су у Сакраменту свесни да је то био златан период клуба, најбољи резултати у историји.

Новинари су вас питали да ли ћете некад постати тренер Кингса?

- Јесу, пошто прате мој живот после играчке каријере и активности у Србији. Знају да сам председник Олимпијског комитета и да у овом тренутку желим да помогнем спорту у својој земљи. Наравно, они би желели да се ја вратим тамо, питали су ме да ли очекујем да у будућности седнем на клупу Сакраментa, али су добили одговор да у наредних неколико година нема ништа од тога.

А да будете председник Србије?

- Лично не бих волео да уђем у политику, зато што верујем да ће код нас бити боље и да нећу морати да размишљам у том правцу. Шакил О’Нил је носио дрес Србије са презименом О’Ниловић, а Пеђа Стојаковић је, наравно, имао посебно место у вашој каријери?

- Наше поштовање је обострано, чуо сам његову изјаву да сам од њега на свакој утакмици „избацивао“ максимум, као и он од мене, остали смо велики пријатељи. Тражио сам термин када гостује Њу Орлеанс, како би се мој брат Пеђа нашао у улози помагача на самој церемонији, пошто њега и не сматрам гостом. Мој избор је био да окупим што је могуће више саиграча, био је ту и Боби Џексон, дакле, за мене и клуб, емотивно вече у којем смо се сетили старих добрих времена.

Фондација „Дивац“ је у Америци радила пуном паром?

- Искористио сам прилику да приближим тамошњим људима да у Србији и после 15 година од престанка рата имамо расељена лица и избеглице на које смо заборавили. Скупили смо новац за шест кућа, а до краја мог боравка овде, до суботе, биће их укупно десет. То је велики успех фондације. Јуче сам стигао у Чикаго где ћу организовати донаторску вечеру са мојим пријатељима, бићу гост у српском конзулату, отићи ћу до наше цркве, пошто ће се у акцију укључити владике Лонгин и Кристофер. У Сакраменту сам посетио православну цркву у Сан Маркосу код Сан Дијега, тамо смо обезбедили две куће кроз донаторске вече. Радује ме да је све више људи укључено у то - рекао је Дивац.

Антрфиле:

Подршка „Инфостана“

„Инфостан“ такође учествује у акцијама Фондације „Дивац“?

- Обрадовала ме је вест о сарадњи са „Инфостаном“, знам да су људи хумани и да ће испратити акцију. „Инфостан“ нам је слањем признаница на кућне адресе пружио прилику, и овим путем им упућујем велику захвалност. Моја супруга и породица знају какав је глас народа у избегличким камповима и шта им је потребно - додаје Дивац.

Припреме за игре у Ванкуверу и Лондону

Дивац је остварио и занимљиве контакте везане за Олимпијски комитет. - Направио сам договор да следећи пут кад будем долазио у Америку будем званични гост њиховог комитета. Искористићу тада прилику и да обезбедимо спортску опрему за Зимске игре у Ванкуверу и Игре у Лондону 2012. године - рекао је Дивац.

ДОДАТНИ НОВАЦ ЗА СРБИЈУ БЕЗ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Данас, 09.04.2009; Страна: 25

Фонд Дивац и ЈП Инфостан у заједничкој акцији

Београд - У заједничкој акцији Фонда Ана и Владе Дивац - ХОД и ЈП Инфостан већ у првих неколико дана прикупљена су значајна новчана средства намењена трајном решавању стамбеног питања избеглих и интерно расељених лица која већ годинама бораве у колективним центрима, саопштила је јуче ова хуманитарна организација. Иначе, од почетка акције „Можеш и ти“, прикупљено је више од 1,4 милиона евра кроз разне видове донација, што је довољно за збрињавање око 100 породица. Главни партнери Хуманитарне организације Дивац у спровођењу акције „Можеш и ти“ су УНХЦР, Интерсос и Комесаријат за избеглице Републике Србије. Једна од кампања је и акција покренута у сарадњи са ЈП Инфостан, а која подразумева добровољне прилоге путем уплатница овог предузећа.

БУЏЕТ КРПЕ ШТЕДЊОМ НА ЛЕКОВИМА

Глас Јавности, 09.04.2009; Страна: 4

РЕПУБЛИЧКОМ ЗАВОДУ ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ВЛАДА СКРЕСАЛА ЧЕТИРИ МИЛИЈАРДЕ ДИНАРА

БЕОГРАД - Републички Завод за здравствено осигурање износ од четири милијарде динара, за колико му је најновијим мерама Владе о штедњи скресан буџет, покушаће да надокнади уштедом на лековима! Уштеда ће се остварити већом контролом злоупотреба приликом издавања лекова на рецепт, што ће пацијенте натерати да испразне своје препуне кућне апотеке.

Директорка Завода за здравствено осигурање Светлана Вукајловић каже да Завод припрема мере које ће омогућити да и без четири милијарде динара у буџету Фонда грађани остваре права која су и до сада имали.

- Нисам забринута јер је Завод у кризу ушао без дугова, а пошто је влада замрзла плате у здравству онда ћемо 2,6 милијарди динара које су биле предвиђене за повећање плата у здравству крајем године усмерити у правцу здравствене заштите. **Те четири милијарде биле су предвиђене за здравствено осигурање социјално угрожених категорија становништва, незапослене и избегла лица, а ми смо их и до сада**

финансирали - каже Вукајловићева. Она истиче да ће уштеде почети од рестрикције лекова, јер је примећено да лекари у великом броју крше прописе приликом издавања лекова на рецепт, што доводи до гомилања лекова у свакој кући.

- Спровешћемо мере рационалније употребе лекова, јер смо приметили да ту постоји луфт за уштеду. Велики је број кршења правила о максималним дозама лекова утврђених Решењем о регистрацији лекова. Тако је на четири милиона људи издато 70 милиона рецепата. Поред тога примећена је и злоупотреба да се лекови дописују на рецепту. То ћемо променити изменом правилника о начину издавања лекова и новим системом контроле - каже Вукајловићева и истиче да ће се на лековима штедети и производњом мањих паковања о чему ће се договорити са Агенцијом за лекове.

ТРАТЕГИЈА ЗА СРБЕ НА КОСОВУ

Глас Јавности, 09.04.2009; Страна: 2

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је да је „сасвим нормално да су прве реакције на понуђени преднацрт Стратегије одрживог опстанка и повратка расељених Срба на Косово и Метохију негативне јер „после десет година чекања да се врате на своја огњишта људи помало губе стрпљење“. Он је упозорио да је десет година прошло и да се не могу игнорисати „неке чињенице које су се догодиле.

- Косовску независност не признајемо и нећемо је никада признати. Међутим, ми не можемо да заборавимо на чињеницу да су косовски Албанци веома важан фактор на Косову и они у овој стратегији морају имати посебно место - рекао је он

АЛБАНЦИ ОДЛОЖИЛИ ПОВРАТАК

Правда, 09.04.2009; Страна: 3

За јуче најављен почетак радова на обнови пет кућа у насељу Брђани, чији су власници Албанци, одложени су за седам дана, рекао је командир полицијске станице у северном делу Косовске Митровице Милија Милошевић.

Срби из Брђана окупили су се јуче ујутро како би исказали свој протест због чињенице да нису створени услови за повратак Срба у њихове домове. **Председник општине Косовска Митровица Ненад Топличевић наглашава да је представницима УНМИКа поднето око 450 захтева Срба који желе да се врате у јужни део града, настањен Албанцима.**

PRESS CLIPPING

Петак 10.04.2009. год

КЉУЧНИ ПРОБЛЕМ КРОВ НАД ГЛАВОМ

Данас, 10.04.2009; Страна: 17

Рума - Општина Рума усвојила је локални акциони план за унапређење положаја избеглих и интерно расељених лица, који се односи на период од 2009. до 2013. године. Циљ овог планског документа је проналажење ефикаснијих решења за проблеме ове популације у локалној средини. Њиме је предвиђено да се до краја другог квартала ове године обезбеде услови за решавање стамбених проблема за 12 породица кроз програме финансијске помоћи за завршетак градње стамбеног простора.

Потом би, у наредној години, на ред дошао откуп сеоских кућа за десет породица, као и програми самозапошљавања у пољопривреди, а 2013. године планира се решавање стамбеног питања за 20 избегличких породица. Иначе, према подацима Комесаријата за избеглице Републике Србије, на територији румске општине регистровано је 2.429 избеглих и 196 интерно расељених лица.

РЕГИСТРАЦИЈА РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА

Преглед, 10.04.2009; Страна: 5

Регистрација расељених лица која су заинтересована за повратак на Косово и Метохију биће организована у четири колективна центра у Бујановцу током маја, изјавио је повереник републичког Комесаријата за избеглице у Бујановцу Синиша Ковачевић. Ковачевић је рекао да ће регистрацију расељених који желе да се врате на КиМ у колективним центрима спровести обучена лица из УНХЦР-а, док ће расељени који се налазе у приватном смештају, уколико су заинтересовани за повратак, моћи да се региструју у Врању.

„Расељенима који се одлуче за повратак нуди се изградња или реновирање куће, као и дистрибуција хране два пута месечно од стране УНХЦР-а“, рекао је Ковачевић. Према најави, УНХЦР ће у колективном центру „Стара циглана“ у Бујановцу заинтересоване за повратак пописати 18. маја, у колективном центру „Пролеће“ 19. маја, у колективном центру „Салваторе“ 20. и 21. маја, и у колективном центру „Дечји вртић“ 22. маја.

Ковачевић наводи да се у колективним центрима у Бујановцу тренутно налази 406 расељених, и то највећи број породица из општина Гњилане, Витина и Урошевац, за које републички Комесаријат за избеглице обезбеђује смештај и три obroка дневно, а процењује се да је у приватном смештају у Бујановцу још између 1.200 и 1.500 расељених лица. Регистрација је почела 6. априла и обавља се у већим градовима Србије: Врању, Нишу, Краљеву, Крагујевцу, Београду и Новом Саду.

ПОПИС ПОВРАТНИКА

Правда, 10.04.2009; Страна: 17

КРАЉЕВО - У пет колективних избегличких центара у Краљеву 21. априла почеће попис расељених лица која желе да се врате на Косово. Попис ће спровести Министарство за Косово и Метохију и УНХЦР. На подручју Краљева, према последњем попису, живи 19.758 расељених са Косова. Попис ће трајати до 8. маја, казао је краљевачки повереник Комесаријата за избеглице Слободан Станишић. Највећи број расељених је смештен у Матарушкој Бањи где постоје три колективна центра

ПОТВРДЕ ДА КУПУЈУ ДОБИЛО 35 ГРАЂАНА

Куир, 10.04.2009; Страна: 14

КРАГУЈЕВАЦ - Потврде да тргују у СОС пекари у Крагујевцу добило је 35 грађана, али се већи одзив очекује наредних дана, јер је градска управа проследила свим месним заједницама обавештења за грађане, изјавила је начелник градске управе за здравство, социјалну политику и друштвену бригу о деци Драгица Домановић.

- Прави и већи одзив грађана тек очекујемо - рекла је Домановићева и навела да **право да тргују у новоотвореној СОС пекари имају корисници материјалног обезбеђења коју добија 851 породица, затим породице са укупним примањима до 30.000 динара, расељена и избегла лица.** Прва СОС пекара у Крагујевцу отворена је на иницијативу млина и пекаре "Јевтић" из села Сипић у општини Рача, која на тај начин жели да помогне сиромашном слоју становништва да лакше преброди економску кризу.

ДРАМАТИЧНО У УБОГОМ ДОМУ

Вечерње Новости, 10.04.2009; Страна: 20

БАРАКЕ ОКО 400 ИЗБЕГЛИЦА ИЗ БиХ И СА КОСМЕТА БЕЗ ВОДЕ, А УСКОРО МОЖДА И БЕЗ СТРУЈЕ

Одсутнима месечни рачуни за струју и по 680 евра! Надлежни прете сечом

БЕРАНЕ - У избегличком центру Рудеш, у коме су смештени прогнаници из БиХ и са Космета, права је драма, коју само живот може да изрежира. Нова, колективна драма око 400 људи започета је искључењем насеља са водоводне мреже, а маказе висе и над кабловима који у убоге домове спроводе струју.

- Стање на Рудешу је изузетно тешко. Због нагомиланих дугова које расељени на могу да плате. ЈП "Водовод" и канализација је насеље искључило са водоводне мреже, а прети им се и искључењем струје - изјавио је јуче Брахо Адровић, потпредседник општине Беране, који је примио делегацију прогнанника. - Општина је помагала досад колико је могла, а у овом тренутку једино можемо да интервенишемо како би дугове платили у ратама - био је искрен Адровић.

Из насеља готово нико не ради. Они који могу, кажу, плаћају струју и воду. - Како да плате дугове они који нигде не раде, они који су потерани из својих домова - питао се јуче Предраг Голубовић, показујући свој рачун за струју од 1.455 евра.

Зорица Амруш нам се пожалила на струјомере, за које каже да су у баракама, пре неколико година, замењени - старим.

- Та бројила најблаже речено, на чудан начин, читавају струју. Једна наша сапатница (име познато редакцији) оболела је од канцера и месецима се лечи у Београду. Њој је за септембар стигао рачун од 680 евра за струју коју није утрошила - јадала се јуче Зорица Амруш, која је уточиште, силом прилика, нашла у највећем избегличком насељу у Црној Гори. Да ли ће ионако туробан живот прогнаника додатно загорчати електричари, који су до сада за утрошену струју намиривали многобројни донатори којих више нема, остаје да се види наредних дана...

ТЕШКО БРЕМЕ ПРОШЛОСТИ

Политика, 10.04.2009; Страна: А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: СРБИ И ХРВАТИ – КАД ЋЕ ОТОПЉАВАЊЕ

Србија и Хрватска стварале су и разарале Југославију. Пред њима је задатак да старовековно надметање око пијемонтства у уједињавању јужних Словена и лидерства на Балкану замене односима историјски одговорне и равноправне сарадње нових постјугословенских држава пред њихов улазак у Европску унију. Ако је помирење Француске и Немачке било пресудно за стварање уједињене Европе, помирење Хрвата и Срба има исто такво значење за Балкан.

Односи између Срба и Хрвата у прошлости нису били нимало лакши од француско-немачких односа; можда су били и тежи с обзиром на етничку измешаност и блискост, али и политичке амбиције два народа. Тежње да сви Срби буду у једној држави и да Хрвати имају своју државу историјски су и политички легитимне, али су се сукобљавале кроз централизам и сепаратизам, и, још горе, кроз оружане сукобе и етничка чишћења. Осећања да смо једни другима неопходни мешала су се, на парадоксалан начин, с осећањима да једни другима стојимо на путу. Распад Југославије сам по себи не би био трагичан да није нанео нова тешка зла једном и другом народу.

Докле год српски званичници не буду у стању да рат у Хрватској назову освајачким а не грађанским ратом, а хрватски званичници не признају да је, осим што је био одбрамбени, тај рат представљао и етничко чишћење Срба, лебдеће тешка мора прошлости над историјом њихових народа. Међусобни рат 1991-1994. доиста је велика мрља за Србе, али није био ни само одбрамбени за Хрвате. О томе ће историја имати да саопшти многе непријатне истине и Србима и Хрватима. Остатак те мучне прошлости свакако је и тужба Хрватске за српски геноцид и српска противтужба, као и признање независности Косова, у чему су очекивања на страни Хрватске. **Скорашња посета хрватског премијера Ива Санадера Београду и предстојеће путовање Бориса Тадића у Загреб чини се да отварају нову страницу српско-хрватских односа.** Званичници две државе коначно су се сагласили да прошлост оставе историји (не и њено стављање под тепих) и да се окрену обнављању и побољшању међусобних односа. Пуно је неодложних послова и супротстављених интереса о којима Београд и Загреб треба што пре да се договоре. Осим Косова, централно питање на Балкану је однос Србије и Хрватске према Босни Херцеговини.

Сагласност две државе да су за судбину БиХ првенствено одговорни њени народи и да им је важнија унутрашња интеграција од специфичних односа са Србијом и Хрватском, кључна је за стабилност БиХ.

Особито је значајно за будући однос Србије и Хрватске да се и у једној и у другој земљи сузбијају обостране предрасуде и стереотипи у стилу Србин-четник, Хрват-усташа. Јер то је највећа деценијама сејана идеолошка и духовна брана међусобном приближавању. Много ће свакако значити ако се закасни повратак избеглих Срба убрза и учини са што мање препрека.

Јер, што више време протиче, све мање се може очекивати повратак младих људи. Сигурно је да досад није ни изблиза учињено да се избегли Срби подстакну за повратак у Хрватску.

Истинско помирење Србије и Хрватске, које је изгледа на помолу, ићи ће наравно постепено (решавањем најпре лакших проблема), али је тај процес неизбежан. Успех на том пољу за обе земље биће истовремено и важна легитимација за њихов улазак у Европску унију.

САБЛАСНА ПУСТОШ У ХОТЕЛУ „РУДО”

Политика, 10.04.2009; Страна: А23

Рудо – Главни трг у Рудом, поред споменика Првој пролетерској бригади и Дома културе, препознатљив је и по хотелу „Рудо”. Вољом власника, Ђорђа Пецикозе, од јануара је, након низа штрајкова, десет најупорнијих радника хотела на „колективном годишњем одмору” без могућности да се пријаве на евиденцију незапослених, јер им за последњих 11 година нису плаћене обавезе за пензијско-инвалидску и здравствену заштиту. Уз то, предузеће им дугује и 13 плата.

Иако од почетка године не прима госте, у „Руду” још станује 10 српских избеглица којима су запуштене хотелске собе алтернативни смештај. Како им је, знају само они – немају ни воду ни струју, а протекле зиме су се смрзавали иако је Министарство избеглица и расељених лица Владе РС управо за њих допремило потребне количине мазута за централно грејање, али је власник хотела мазут продао.

После приватизације хотел је кратко радио, након чега је власник почео да се неодговорно понаша према запосленима, а посебно према избеглицама овде смештеним на основу уговора са Министарством избеглица и расељених лица РС, истичу у општини. На власника хотела кивни су и бивши радници, јер их је на превару упутио на колективни годишњи одмор који траје већ четврти месец.

– Рекао нам је да у кухињи не може да обезбеди топлу воду ни грејање хотела, тако да би сви требало да одемо на колективни одмор, обећавши да ће нас позвати на посао кад се све санира и отопли. Ништа није санирано, а у међувремену је и струја искључена, каже доскорашња рецепционарка Биљана Вилотић. Она додаје да су њих десеторо у почетку, на смену, чували и закључавали хотел, али су недавно одустали, тако да је препуштен зубу времена. И док локална власт, како тврде, нема законску моћ да нешто радикалније промени, једини хотел Б категорије у овом граду на Лиму делује сабласно пусто и запуштено, нарушавајући некадашњу слику Трга Прве пролетерске бригаде.

ПОЗОРИШТЕ ЗВЕЗДАРИШТЕ ДО 16. АПРИЛА

Преглед, 10.04.2009; Страна: 4

„Позориште Звездариште“ је назив Седмог дечјег позоришног фестивала који ће до 16. априла трајати на тргу испред општине Звездара. Фестивал, који се ове године одржава под слоганом „Звездица за свако дете“ јуче је отворио Милан Поповић, председник општине Звездара.

Почетак „Звездаришта“ најавили су аниматори, мађионичари, глумци, а пролећну атмосферу употпунило је око 400 деце из вртића и школа. И ове године у такмичарском делу фестивала представиће се најбоља сценска остварења у позоришној продукцији за децу на подручју наше земље али и земаља у окружењу.

Осим 13 најбољих представа у такмичарској селекцији овогодишњи фестивал обећава богате бесплатне пратеће садржаје и две тродневне радионице. У сарадњи са БиС ИТ рециклажним центром организован је уметнички наградни конкурс на тему „Рециклирај, креирај, сјај звезда сачувај“, а током фестивала, на тргу испред општине Звездара, биће постављен Грeen Поинт – место где посетиоци могу донети своје старе мобилне и фиксне телефоне, компјутерске мишеве, каблове и други ИТ отпад на рециклажу. Сваког рециклера очекују улазнице за фестивалске представе и друге награде. Отварање изложбе, проглашење победника конкурса и додела награда заказани су за понедељак, 13. април, у 13 сати. **Цена улазница за представе је 250 динара, а велики број улазница подељен је бесплатно деци из домова и хранитељских породица, деци из избегличких кампова, деци са инвалидитетом, као и деци из социјално угрожених породица.**

PRESS CLIPPING

Субота 11.04.2009. год

РЕГИСТРОВАНО ГАЗДИНСТВО ДОНОСИ ОКО 160.000 ДИНАРА

Дневник, 11.04.2009; Страна: 6

ВОЈВОДИНА ЋЕ ПОМАГАТИ ЗАПОШЉАВАЊЕ У ПОЉОПРИВРЕДИ

У оквиру програма за очување радних места у Војводине Извршно веће Војводине усвојиће у среду меру подстицања запошљавања у пољопривреди. Услови за добијање субвенција, које ће износити 130.000 динара и додатак од 25 одсто, је да незапослено лице региструје пољопривредно газдинство и најмање две године плаћа обавезне порезе и доприносе у пољопривреди.

Предност ће имати незапослена лица која припадају посебно угроженим категоријама становништва на тржишту рада а то значи млађи од 30 година, старији од 50, Роми, избегла, расељена и прогнана лица, самохране мајке, жене са села као и незапослени који примају новчане накнаде од Националне службе за запошљавање. Извршно веће Војводине ће посебно стимулисати незапослене за регистровање пољопривредних газдинстава и на тај начин што ће они који узму ове субвенције имати приоритет и код одобравања кредита из области пољопривреде код покрајинских фондова али и приликом доделе бесповратних средстава за наредну годину код Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

ПОЧИЊЕ ОБНОВА 22 СРПСКЕ КУЋЕ

Политика, 11.04.2009; Страна: А32

Босанско Грахово – Министарство за избеглице и расељена лица Федерације Босне и Херцеговине обезбедило је средства за финансирање пројекта обнове 22 српске куће, која ће почети овог месеца на подручју општине Босанско Грахово, сазнаје Тањуг у Скупштини општине овог града. „Вредност овог пројекта је 700 конвертибилних марака, односно 30.000 по једном стамбеном објекту”, рекао је начелник општине Босанско Грахово Урош Макић. Он је додао да ће током ове године шест српских села добити електричну струју, коју Срби повратници чекају већ 12 година. И снабдевање водом за пиће биће у Босанском Грахову много стабилније и квалитетније јер ускоро почиње реконструкција градског водовода, за шта су обезбеђене цеви у дужини од 10 километара.

ФРИЗИРАНИ ПОДАЦИ

Вечерње Новости, 11.04.2009; Страна: 8

МНОГА кола на српским друмовима, сазнајемо у Центру за моторна возила АМСС, имају „фризиране“ податке у саобраћајним књижицама - са уписаном знатно мањом кубикажом од стварне.

- То је последица регистрације возила привремено расељених лица. Наравно, оних који су то злоупотребљавали. Један човек је регистровао чак 300 аутомобила.

Једноставно, донесу изјаву да је возило њихово, кажу да немају никаква документа, на техничком прегледу им упишу да аутомобил, рецимо, уместо 2.500 кубика има 1.500, и то се нађе у саобраћајној. Али, уколико држава буде одлучна и овај ће се проблем брзо решити - кажу у Центру за моторна возила АМСС.

УСЕЉЕЊЕ СЛЕДЕЋЕ НЕДЕЉЕ

Блиц - Београд, 11.04.2009; Страна: 5

Смештај за Роме у Миријеву

Орловско насеље већ у току следеће недеље постаће ново пребивалиште за прве ромске породице из нехигијенских насеља планираних за рушење. Упркос проблемима са сувласницима земљишта на коме је постављено 11 контејнера, Град сматра да су испуњени сви услови за насељавање Рома и додају да нико овим решењем неће бити оштећен.

Контејнери који су пре два дана постављени на ливади Орловског насеља изненадили су десетак сувласника те парцеле. Наиме, иако је један од власника и Општина Звездара, они кажу да их нико није обавестио нити питао да ли они уступају своје земљиште Граду.

- На овом земљишту није извршена физичка деоба тако да се не зна који део коме припада. Хоћемо да се прво одреди шта је чије, а тек онда да се усељавају ромске породице - објашњава Томислав Танасковић, један од сувласника спорног земљишта. Према његовим речима власници ће захтевати од Општине и Дирекције за грађевинско земљиште да се утврди и изврши јасна подела једног хектара и 17 ари површине.

- Упознат сам са овим проблемом, али будући да смо и ми један од власника сматрамо да су контејнери постављени на делу који припада нама. Препарцелизација ће се урадити и ту ништа није спорно. Још једном одговорно тврдим да нико неће бити оштећен и да поштујемо свачије право на приватну својину - прича Милан Поповић, председник Општине Звездара.

Осим проблема са власницима земљишта, доласком породица из нехигијенског насеља нису одушевљени ни локални Роми који се плаше да ће се овде настанити више од 11 породица.

- Нисам сигуран да ли ће они овде моћи да опстану. Овде нема канализације ни осталих инфраструктурних услова. Ко ће да контролише да не направе и овде допонију? Није решење правити гето - каже Зоран Костић који се представља као староседелац Мирјева.

Без обзира на све, Град остаје при ставу да овде настани Роме из дивљих насеља са пребивалиштем у Београду које ће бити срушене због изградње и проширења градске инфраструктуре. У наредних неколико дана би требало да се уведе вода, струја и монтирају покретни тоалети и уради оновна инфраструктура, а како незванично сазнајемо прве породице ће се овде уселити већ следеће недеље. **Осам породица из објекта у Војвођанској улици 19 очекује усељење у Орловско насеље. Њима је сада неопходна социјална помоћ јер су од 2006. године привремено смештени у објекат који је предвиђен за изградњу стамбеног објекта са 92 стана и 17 локала, али и због проширења ове улице. Услов о пребивалишту на територији престонице испуњава само једна породица којој је прошле недеље порушена барака код „Белвила“. Расељене са Косова и Метохије збринуће Комесаријат за избеглице, а решење за остале је повратак у унутрашњост.**

„СКОРО ФРАНЦУСКА” И „КАО НЕМАЧКА”

Политика, 11.04.2009; Страна: A14

ШТА ДА СЕ РАДИ: СРБИ И ХРВАТИ – КАД ЋЕ ОТОПЉАВАЊЕ

Односи између Србије и Хрватске почели су да отопљавају. Разлози се дају наслутити, али њихова поткрепљеност није јасна. Две државе које се диче својим значајем и могућностима међусобне сарадње, раздвајају контроверзни рат из друге половине 1991. године, тешки ратни злочини, нерешена успомена геноцида над српским народом у НДХ, чињеница да су Срби из Хрватске и данас најбројнија прогнаничка популација у Европи, а Србија је још увек 13. држава света по броју избеглица... Пошто се садашње владе неуверљиво диче како су раскинуле са прошлошћу (мада: хрватски премијер био је шеф кабинета „оца домовине”, а у Србији друга личност државе и други министар владе макар и формално још увек верују да је Слободан Милошевић највећи Србин после војда Карађорђа) - треба рећи да је Хрватска у међувремену признала независност Косова, прекршивши тако онај сасвим лабави принцип којим је оправдавала рат који је водила за границе, а против српског народа. Хрватска је 2008. успела и да дочека да се Међународни суд прогласи надлежним по њеној тужби против Србије за геноцид. Србија је, са прагматично-политикантским деценијским закашњењем, поднела противтужбу.

Да ли су ово основе добросуседства и заједништва? Током историје многе међусобно зарађене државе имале су боље и складније међусобне односе. Српске власти, међутим, имају друге приоритете. Њихова искреност према Косову не разликује се много од Милошевићевог разумевања Крајине. Не би, иначе, враћале амбасадоре у Вашингтон и европске престонице, а истовремено протеривале црногорског и македонског представника. Слично је и са контратужбом: кажемо да смо оштећени и невини, а нудимо нагодбу. Србија је, међутим, суочена са тешкоћама: њен застој у европским интеграцијама је дугорочан, траје већ четири године (од добитка Студије изводљивости), има огроман буџетски мањак и сведок је застоја политичких и кризе економских реформи. Хрватска има извесних мука са даљим европским интеграцијама, Словенија је активно и упорно фрустрира око граничних питања... И Београд и Загреб, дакле, имају потребу да се покажу пред Бриселом и докажу како доприносе стабилности у региону, а посебно у БиХ.

Србија нема дефинисану политику према Хрватској. Јасно је да политички статус и права српског народа нису на листи приоритета осим уколико немају хуманитарну (избегличку) или дневнополитичку димензију. Посета Драгољуба Мићуновића Загребу и инсистирање на значају који би имало уступање хрватских превода докумената важних за европске интеграције представили су Србију као површну и неусредсређену. Хрватска, међутим, има јасан политички рачун: поред сопственог значаја у региону, спомињањем питања границе на Дунаву показује алтернативу словеначкој искључивости, а ништа не жртвује. **Кад је реч о осталим питањима, од Босне и претњи хрватске окупације Републике Српске до станарских права прогнаника, нисмо чули ништа ново. Санадерова посета довела је до успостављања некакве сарадње око европских интеграција и Меморандума из области језика и књижевности.** У вези са меморандумом треба рећи да није јасно ни да ли је реч о „језику” или „језицима”, као ни какав је то документ ако до сада „није било конкретније сарадње Министарства (просвете) са Хрватском (...), односно припадницима српског народа у овој држави”.

Србија и Хрватска несумњиво нису балканска Француска и Немачка. Поменуте две државе међусобно је упутило јединство у поразу. Прва је поражена 1940, друга 1945.

године. Прва је претендовала на политичку, а друга на економску доминацију у Европи. Област њихових спорова (Алзас) постала је средиште европских установа... Хрватска жели и има разлога да очекује вођство у јужнословенском свету у наредним деценијама. Србија је поражена и из пораза не зна да изађе. Да је Србија значајно напредовала од лошег стања у ком је идејно и програмски била током деведесетих година претходног столећа, питање статуса српског народа у Хрватској и прогнаника било би кључно, а обнова аутономних котара које је Хрватска обећала постало би кључна одредница међусобних политичких односа. Такође, реципроцитет једини је предуслов повратка на стандард у привредним и другим односима из 1990. године. Све ово као да посебно не занима наше политичаре. Славни балканолог Трајан Стојановић избројао је чак шест политичких генерација у новијој историји Хрватске које су према Србима и Србији, у прагматичном смислу, имали сасвим различит однос. Рекао бих да се традиција наставља. Незаинтересованост и несталност Србије, такође, стара је и дугорочна појава.

PRESS CLIPPING

Недеља 12.04.2009. год

У ЧИКАГУ ПРИКУПЉЕНО 100 ХИЉАДА ДОЛАРА

Блиц, 12.04.2009; Страна: 42

Акција Хуманитарне организације Дивац

Рекордна сума намењена акцији „Можеш и ти” прикупљена је на вечери у престижном ресторану „Топаз”, којом је закључена серија добротворних скупова Фонда Ана и Владе Дивац – ХОД, током које су акције организоване и у Сан Дијегу и Чикагу.

Хуманитарна организација Дивац крунисала је америчку турнеју хуманитарном вечером у Чикагу, на којој је прикупљено 100.000 долара. Рекордна сума намењена акцији „Можеш и ти” прикупљена је на вечери у престижном чикашком ресторану Топаз, којом је закључена серија добротворних скупова Фонда Ана и Владе Дивац – ХОД, током које су сличне манифестације организоване и у Сан Дијегу и Чикагу. Вече пре скупа у „Топазу” конзул Србије Деско Никитовић организовао је пријем у конзулату, на коме су Ана и Владе Дивац нашим земљацима из Чикага и околине презентовали планове и циљеве везане за збрињавање избеглих и расељених лица из колективних центара у овој години. Душан Петровић, председник Управног одбора „Wrigleysa”, пореклом из Ивањице, недавно је са породицом основао своју хуманитарну фондацију. Прва акција његове фондације је донација 50 хиљада долара за ХОД-ову акцију „Можеш и ти”. Поред Петровића, Владе Дивац се посебно захвалио и Колу српских сестара, сјајном домаћину Бранку Паликући власнику ресторана „Топаз”, Марију Симићу сликару пореклом са Косова који је дао на аукцију неколико својих дела, као и конзулу Никитовићу.

– Превасходна жеља ми је била да наше земљаке упознам са идејом и циљем акције – рекао је Владе Дивац на завршетку америчке турнеје а преноси Б92.

– Чикаго је превазишао сва наша очекивања и од срца се свима захваљујем на оваквој подршци. Остварила ми се жеља да се Срби уједине око једне идеје. У ових двадесетак година био сам на неки начин њихова спона са матицом. Током каријере репрезентовао сам и своју породицу, земљу и народ. Као што сам и људима у Чикагу рекао, надам се да сам то урадио на најбољи могући начин – закључио је легендарни кошаркаш.

ПРОБНО ПРЕБРОЈАВАЊЕ БЕОГРАЂАНА

Политика, 12.04.2009; Страна: А19

„Трбухом за крухом” из готово целе Србије, али и Републике Српске, у престоницу годишње стигне 11.000 нових становника. – „Прави” попис за две године. До 15. априла пописивачи ће покушати да сазнају колико је Београђана Треба ли Београду лаки или тешки метро, колико је линија ГСП-а потребно да саобраћаја кроз неки део града, где ће бити изграђен стамбени блок, да ли је у близини

зграда могуће саградити трафо-станицу или да ли ће бити изграђен мост – не зависи само од новца. Када су пре неколико година Јапанци хтели да финансирају изградњу ћуприје преко Дунава, интересовало их је да ли ће у Панчевачком риту бити подигнуто насеље, јер без људи мост не би имао готово никакву сврху. Једна од битнијих компоненти сваког пројекта јесте колико становника живи у ком делу престонице. Одговоре на ова питања покушаће до 15. априла да добију пописивачи који ће методом случајног узорка покушати да израчунају колико у Београду станује људи. Радмила Вићентијевић, начелница Одељења статистике становништва, привредних и друштвених делатности из Градског завода за статистику и информатику, објашњава да се пробни попис становништва спроводи увек две године пре главног пописа. То се ради јер је потребно припремити и проверити методолошка упутства, решења за спровођење пописа становништва, домаћинства и станова, тестирати припремљене обрасце, сагледати колике су границе пописних кругова, улице и кућни бројеви које пописивач мора да обиђе и обави пописивање у року од 15 дана... – Један од важних циљева пробног пописа јесте и сагледавање могућности за идентификационо повезивање пописа становништва, домаћинства и станова 2011. године и пописа пољопривреде, с обзиром на то да се попис пољопривреде није спроводио на територији Србије од 1960. године. Морамо да знамо у ком смеру ће се кретати број становника у граду. Узорак испитиваних је репрезентативан јер ће бити анкетирани случајно одабрани суграђани и што ће обухватити и градска и сеоска насеља у Србији. Пробним пописом биће обухваћено око 5.000 домаћинства и око 12.000 људи – истиче Вићентијевић.

Она додаје да се пробним пописом тестира и питање о инвалидитету или оштећењу код особа у намери да се, уколико се покаже за сврсисходно, направи регистар инвалидних лица у Србији.

Према последњим подацима у Београду живи више од 1.700.000 грађана који имају статус сталног становништва што значи да су статус регулисали пријавом стана и личном картом. У односу на претходни попис, којим је око 136.000 избеглих са Косова и Метохије третирано као привремено присутна лица у Београду, велики број њих се определио да трајно овде остане. Такође је и добар део прогнаних са територије бивших југословенских републиката исто урадио, па самим тим је кроз такав прираштај Београд увећао број становника. Због тога се очекује да ће за две године званично у Београду живети око 150.000 људи више него на последњем попису.

На тај начин се објашњава како се број житеља главног града повећава иако је последњих година регистрован негативан природни прираштај. Уколико би се само ови подаци посматрали онда би у Београду сваке године било мање за 4.000 људи. Упркос томе, захваљујући доласку „трбухом за крухом” становника из готово целе Србије, али и Републике Српске, у престоници годишње има чак 11.000 становника више. – Често се говори да у Београду живи два милиона становника, али тај податак није исправан. Тачно је да се свакога дана у Београду налази више од 60.000 особа којезбог школовања овде бораве. Такође, у главни град дође и неколико десетина хиљада људи на лечење или у посету рођацима. Овељуде треба рачунати када се раде пројекти комуналних система или трговачка инфраструктура, јер се они у граду задржавају од неколико дана до неколико година – истиче Вићентијевић.

Наша саговорница напомиње да домаћинства у која буду ушли пописивачи са овлашћењем, већ треба да имају припремљене податке о члановима који су тренутно одсутни или који раде до касно у ноћ, како би подаци за таква лица, а које даје други члан домаћинства, били што исправније уписани у пописни лист. То значи да би

морали да имају записан датум рођења, њихов матични број, занимање, школску спрему и општину школовања.

– Потребно је и припремити податке о поседовању пољопривредног земљишта и сточног фонда за све чланове домаћинства, без обзира на то да ли станују на општини Савски венац или у Лазаревцу – закључује Радмила Вићентијевић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 13.04.2009. год

РАДЕНКОВИЋ: МИНИСТАРСТВО ЗА КОСОВО И МЕТОХИЈУ ЈЕ НЕОЗБИЉНО

Политика, 13.04.2009; Страна: А7

Заменик председника скупштинског Одбора за Косово и Метохију Дејан Раденковић оценио је јуче неозбиљним то што Министарство за КиМ при изради Стратегије одрживог опстанка и повратка у покрајину није консултовало то скупштинско тело.

„Министарство је врло неозбиљно приступило том проблему и донело Стратегију без јавне расправе и без комуникације са Одбором. Нико од чланова Одбора није упознат за стратегијом коју је израдило то министарство” изјавио је Раденковић. Он је рекао да у стратегији одрживог опстанка и повратка на КиМ приоритет треба дати опстанку постојеће српске заједнице у покрајини и њеном јачању.

РАДИКАЛИ ОЈАДИЛИ ИЗБЕГЛИЦЕ ЗА СТО СТАНОВА

Дневник, 13.04.2009; Страна: 13

БИВШИ ГРАДОЧАЧЕЛНИК БАЧКЕ ПАЛАНКЕ „ПРОБИРЉИВ” У ПРЕПИСЦИ С ДОБРОТВОРИМА

Владе Дивац, актуелни председник Олимпијског комитета Србије, планетарна кошаркашка легенда, хуманитарац и човек коме људи с разлогом верују, поклонио је избеглицама с простора бивше Југославије кућу у Товаришеву, селу бачкопаланачке општине. Исто је учинила и организација „Интер –СОС“ па бескућницима пристиглим БиХ и Хрватске даровала домове у оближњем Обровцу. Извршно веће Војводине је преко Покрајинског фонда за помоћ избеглицама откупило 21 кућу у Младенову, Обровцу, обе Гајдобре и Визићу. Ова, на изглед, идилична прича звучи сасвим другачије после разговора с општинским повереником за избеглице Радославом Милошевићем. – Деведесетих година прошлог века, након распада СФРЈ, пристигло је у општину више од 10.000 избеглица – каже Милошевић.

– То је највећи број који је нека локална заједница издржавала у тешким временима, али је и разумљиво, јер је после Другог светског рата више од 40 одсто овдашњег становништва колонизирано. Они су касније примали своју родбину, а због близине Хрватске, с којом нас спаја мост, велик број Срба оданде је дошао овде. Од тада радим овај посао и одговорно тврдим да је највећи промашај паланачка локална управа начинила пре нешто више од две године, када смо могли да окућимо сто избегличких породица. Тад су на власти у Бачкој Паланци били радикали са својим „пробраним“ коалиционим партнерима, а председнику општине Драгану Бозалу (уједно лидеру месне филијале СРС-а), Комесаријат за избеглице Србије и Европска агенција за реконструкцију упутила су Позивно писмо 23. марта 2007.

Предмет је био Републички програм за трајну интеграцију избеглица у Србији кредитима Банке за развој Савета Европе ЦЕБ. Овом инвестицијом, вредном близу 29 милиона евра, била је предвиђена изградња хиљаду стамбених јединица на територији осам до десет општина, за око 4.000 корисника, а Бачкој Паланци је намењено више од сто станова.

Али зашто није изграђен ниједан? – Писмо о намерама од 16. марта 2007, на српском и енглеском, као и мапа распореда избеглица према месту становања, достављени су првенствено тадашњем председнику наше општине Драгану Бозалу. Пошто није одоворио на први позив, понуда је послата и другим путем, јер је у целом пројекту локална самоуправа требала да учествује бесплатним грађевинским земљиштем и комуналном структуром. Копију преписке руководиоца Програма господин Јорген Енгел доставио је и тадашњем републичком комесару за избеглице Драгиши Дабетићу, његовом заменику Николи Вукојевићу и помоћници Сузани Мишић, те регионалној координаторки за избеглице Ивани Ћурки и мени – објашњава Милошевић док нам показује већ бајато писмо, које Бозало није потписао, па сад више од хиљаду избеглица бескућника у граду зна коме да се обрати.

ВАРАО ИЗБЕГЛИЦЕ ЗА МОНТАЖНЕ КУЋЕ

Курир, 13.04.2009; Страна: 11

БЕОГРАД - Велики број избеглица, углавном Сарајлија, поднео је Првом општинском јавном тужилаштву у Београду кривичне пријаве против Бранка Остојића, власника фирме "Нобел компани" из Земуна, који им је, како тврде, узео новац за монтажне куће, чији власници никада нису постали, пишу медији у Републици Српској.

Против бившег потпредседника Владе Републике Српске Бранка Остојића кривичну пријаву крајем марта прво су подигли Јадранка и Радомир Хрисафовић из Новог Београда, због кривичних дела преваре, лажног пријављивања, те непрописног извођења грађевинских радова. Такође, Грозда Николић из Земуна, те Лука и Зора Боровић, у пријави Остојића терете за кривична дела подстрекивања и неправилног извођења грађевинских радова. Јавни тужилац Првог општинског тужилаштва у Београду Горан Илић рекао је да није овлашћен да даје информације о предметима у овој фази.

ЦЕЛА КУЋА КОШТА КОЛИКО „ЈУГО”

Дневник, 13.04.2009; Страна: 13

РАСУЛИ СЕ ГАСТАРБАЈТЕРИ ИЗ АПАТИНСКИХ СЕЛА ОД КАНАДЕ ДО ХРВАТСКЕ

С око 5.000 становника Сонта је највеће село апатинске општине, али и све временскије. – Последње године биле су економски тешке за паорлук, многа су радна места приватизацијом изгубљена јер су продата предузећа закатанчена, па тренутно у другим земљама, првенствено у Хрватској али и Западној Европи, ради

око 500 Сонћана. Зато је све више празних кућа које се продају у бесцење, од 1.500 до 5.000 евра – каже члан Савета МЗ Сонта Антун Златар.

Одлазак у иностранство или у веће домаће градове свакодневица је и осталих апатинских села. Остају само старија домаћинства, која нису у стању да се баве ни пољопривредом. Свилојево има око 1.400 становника, а близу 400 је у седмој деценији. – **Иако се воде на бирачким списковима, село је давно напустило око 120 мештана**, а само у последњој деценији још педесетак брачних парова, у просеку с по двоје деце. Највише је отишло у Канаду, а последњих година у Чешку, Словачку и широм Европе. **Последњих 15 година дошло је око 600 људи, махом избеглица, али је још доста празних кућа иако их је пре неколико година продато око 80** – каже, секретар МЗ Свилојево Тибор Бала, и додаје да је тренутно празно око 20 кућа чији су власници преминули, а деца не желе да се врате или их задрже. – **Солидна кућа кошта колико нови "југо" или просечан, половни "странац"**. Млади неће да се врате, посебно ако заврше школе. Враћа се само ко не успе у граду, а таквих је мало. Нешто је боље у Купусини, мада је и у њој проблем старачких домаћинстава изражен. – Од око 2.400 становника, близу 600 има више од 60 година. Село напуштају углавном факултетски образовани млади људи, док се велики број оних који се нису определили за факултетску диплому, ипак, одлучује да остане у селу и бави пољопривредом, па тако имамо и већи број младих пољопривредника – вели председник Савета МЗ Купусина Иштван Петер. Пригревица спада у већа села с око 4.000 житеља, а велики број младих из тог места студира у Новом Саду и Београду, где и остају након дипломирања. Њихови родитељи, међутим, углавном имају посао у Сомбору и Апатину или се баве пољопривредом. Да би задржала младе, општина велику наду полаже у развој туризма и изградњу производних погона у будућем робно-транспортном центру. У међувремену се по селима гради инфраструктура, живот постаје све квалитетнији, али у томе незапослени тешко могу уживати.

ЖИВОТ ИЗМЕЂУ ТУГЕ И СМЕХА

Данас, 13.04.2009; Страна: 20

Лесковац - избеглички камп Атина

Сви се сећамо - а ко се тога не би присетио - Толстој је на самом почетку „Ане Карењине” записао: **Све срећне породице личе једна на другу, свака несрећна породица несрећна је на свој начин!**

Снажно ме је та мисао великог писца зграбила док сам боравио у мотелу „Атина”, последњем избегличком кампу на југу Србије. Слика је била оштра, довољно речита и толико стварна да сам на мах постао део овог кампа и ових људи који су давно изгубили свој косметски завичај, своје куће у Урошевцу и Качанику. Међу осамдесет и троје станара овог насеља двадесеторо је деце! Свако без изузетака има своју дугу и тужну причу у чијем је средишту - завичај! Сви, и Видоје, и Миланка, и Слађана и њихова деца.. били су део тужне, болне, сузама опијене колоне невољника која је морала да оде из завичаја заједно са јединицама ондашње војске. То је прошлост, време пре десет година. У избегличком насељу су пуних осам. Сада је беспарица њихов свакодневни живот. То је мука која се не може описати. Обраћали су се локалној власти, Кинезима, накратко су неки радили на пијаци, тражили помоћ од Центра за социјални рад... Комесаријат за избеглице обезбеђује храну. То је велика помоћ, али довољна тек да се, можда, преживи. И ништа више.

Живот, ипак, овде - а такве су слике и другде - тече између туге и смеха. Било је и свадби и рођења, нажалост, и сахрана! Плануло је више љубави, четири брака су

склопљена, родило се и неколико деце. Такво је људско трајање. Привремени станари избегличког кампа, иако су изгубили завичајно небо, осећају његов мирис. Намах се пробуде, јер су сањали звезде изнад породичног дома којег више нема. Говоре, не оптужују, да схватају свој живот као нешто што је морало да се деси, као део судбине коју су им други кројили, као старо, похабано одело, које су приморани да носе, јер друго немају. У овом насељу, једином од петнаестак некадашњих избегличких центара на југу Србије, има и радника, и чиновника, наставника... Неколико је деце, односно младића из избегличких соба одлазило на факултете и стигло је време дипломирања, али и доба стрепњи да је напор улудан, јер ће тешко доћи до првог радног места.

Чујемо, бележимо, готово да и сами плачемо док слушамо тужну, болну причу једне жене, која се не сећа када је последњи пут купила чарапе и ципеле. То је горка истина њене садашњице и то је вероватно трајање њених будућих дана. **Бити избеглица - а за људе који су напустили косовски вилајет кажу да су само „расејана лица“** - јесте деоница животне туге која једноставно не може да се опише. Није ту присутан само осећај немоћи, осећај да некоме сметате или да сте другима на терету, него и осећај дубоке поразности и самосажалења. Тако, баш тако, говоре ови људи којима је једина неизвесност - неизвесност будућих дана!

Колективни центар „Атина“ недавно је добио новог власника. Нико не зна његово име, још се није појавио неко да им саопшти ту вест. Оно што очекују је - иселење. Када ће то бити и где ће путовати, неизвесност је од које се побољева и намах умире. До тог дана ће се то и десити, јер је овде доста болесних, старих, немоћних. За неке ће то бити спас! Већину ипак не напушта нека далека, само њима знана нада. Чули смо и на крају прибележили крајње потресну причу. Један од станара овог кампа, који је био веома болестан и деловао уплашено, на питање доктора чега се толико боји, одговорио је гласом у боји највеће туге:
- Докторе, плашим се да ћу сутра остати жив!

ПОМОЋ ОД СРЦА

Вечерње Новости, 13.04.2009; Страна: 23

100.000 ДОЛАРА ЗА ХУМАНИТАРНУ ОРГАНИЗАЦИЈУ „ДИВАЦ“

ХУМАНИТАРНА организација „Дивац“ крунисала је америчку турнеју хуманитарном вечером у Чикагу на којој је прикупљено 100.000 долара. Рекордна сума намењена акцији „Можеш и ти“ прикупљена је на вечери у престижном чикашком ресторану „Топаз“, којом је закључена серија добротворних скупова Фонда „Снежана и Владе Дивац - ХОД“, током које су сличне манифестације организоване и у Сан Дијегу и Чикагу. Вече пре скупа у „Топазу“ конзул Србије Деско Никитовић организовао је пријем у конзулату, на коме су Снежана и Владе Дивац нашим земљацима из Чикага и околине презентовали планове и циљеве у вези са збрињавањем избеглих и расељених лица из колективних центара у овој години. Владе Дивац се посебно захвалио „Колу српских сестара“, сјајном домаћину Бранку Паликући, власнику ресторана „Топаз“, Марију Симићу, сликару пореклом с Косова, који је дао на аукцију неколико својих дела, као и конзулу Никитовићу.

- Превасходна жеља ми је била да наше земљаке упознам са идејом и циљем акције - рекао је Дивац на завршетку америчке турнеје. - Чикаго је превазишао сва наша

очекивања и од срца се свима захваљујем на оваквој подршци. Остварила ми се жеља да се Срби уједине око једне идеје.

ОДЛУКА СУДА БИТНА ЗА ПОВРАТАК

Куир, 13.04.2009; Страна: 2

К. МИТРОВИЦА - Државни секретар за КиМ Оливер Ивановић изјавио је да ће мишљење Међународног суда правде, без обзира на то какво оно буде, веома утицати на живот на Косову и Метохији, пре свега на повратак расељених Срба и других неалбанаца.

- Реалност је таква да је, иако стално радимо на томе, 2008. година прошла без икаквог повратка. Проглашење независности Косова од стране косовских Албанаца сигурно је обесхрабрило покушај многих да се врате - оценио је Ивановић и додао да се нада да ће се то временом смиривати и да ће бити повећаног броја захтева за повратак, нарочито према руралним срединама.

- Ако Срби, после десет година, што није тако лако, очувају жељу да се врате, онда ће се они сигурно и вратити - рекао је Ивановић, упозоривши на проблем узурпиране имовине Срба и других неалбанаца.

- Свакако ћемо у комуникацији са међународном заједницом и Еулесом инсистирати да убеди локалне судије да суде на основу закона, а не на основу етничке припадности - нагласио је Ивановић.

С друге стране, он сматра да би Србима на Косову и Метохији требало помоћи и покретањем малих и средњих предузећа.

- Предузећа у којима раде Срби трпе огромне притиске и имају прилично отежане услове за рад, па би пројекат кредита за мала и средња предузећа требало да им помогне - закључио је Ивановић.

ТАЊА И ЈЕЛЕНА ПОНОС НЕВЕСИЊА

Политика, 13.04.2009; Страна: А18

Минуле године Тања Вујичић је изабрана за најлепшу девојку БиХ а Јелена Радовић, проглашена најбољом математичарком ове земље

Невесиње – Тања и Јелена су матуранткиње невесињске гимназије, и из истог су разреда. Обе су и лепе и вредне, у дневнику све саме петице. Тања Вујичић прошле године је изабрана за најлепшу девојку Босне и Херцеговине а Јелена Радовић, проглашена најбољом математичарком ове земље... Тања је била у Јоханесбургу међу најлепшим девојкама планете Земље, а Јелена је у Барселони заузела треће место на Светском првенству математичара...

Невесиње је годину за нама посветило младим људима. Тањи и Јелени, али и другима, попут Синише Гамбелића балканског шампиона у кик боксу, коме је додељена повеља града... У Невесињу су одлучили и да стипендирају готово две стотине студената, а први пут, награђени су и најбољи средњошколци. Поред Јелене су још и Марко Рајковић и Владимир Ивковић, државни шампиони у математици и физици. Ни људе које је последњи рат учинио несрећним у Невесињу нису заборавили.

Прве ратне године, у ову општину се, углавном из места у долини Неретве, слило готово двадасет и пет хиљада избеглица. Данас их је овде остало десетак хиљада.

– Заједно са њима у Невесињу смо подигли пет нових насеља са око хиљаду и по стамбених јединица... У току је и изградња стамбеног блока са још двадесетак станова намењених најугроженијим категоријама становништва општине. Невесиње је положило велики испит хуманости. На то смо не мало поносни, каже Бранислав Миковић, начелник Општине Невесиње. Ни ову општину није поштедела економска криза. Али у граду не заборављају приватизацију „Јавор текстила” и пословање овог предузећа које је из године у годину све боље.

– Тај колектив су купили Италијани који, са садашњих седамдесет радника број запослених треба да повећају за још педесетак. Бољег примера уласка страног капитала, поред бродске Рафинерије нафте, у Републици Српској није било, поносно ће начелник Миковић.

Невесињска „Кнез Михаилова”, како од миља зову недавно обновљену централну градску улицу и шеталиште, претесна је за младе Тање, Јелене, Синише, Владимире...

– Тања ће на јесен на Економски, Јелена, Марко и Владимир на неки од природно-математичких факултета... И други ће њиховим стопама. Али та деца Невесиње никада неће заборавити. Бар се томе надамо, наставља начелник Миковић истичући да се Невесињци, поучени недобром прошлошћу, „у добру никада нису поносили, ни у злу покорили”.

„Невесињци опасност и смрт примају као обична дела...” написао је својевремено Јован Цвијић истичући да су „ти људи најстрашнији јунаци који жуде за херојском славом...”. И још је додао „Овде ти се, испољавају најбоље особине динарске – љубав за слободом те ширина и дубина народне свести”.

PRESS CLIPPING

Уторак 14.04.2009. год

РЕГИСТРАЦИЈА ЗА ПОВРАТАК НА КОСОВО

Политика, 14.04.2009; Страна: А9

Министарство за Косово и Метохију, Комесаријат за избеглице Републике Србије и Високи комесаријат за избеглице УН почели су 6. априла регистрацију интерно расељених лица за повратак на Косово и Метохију. Циљ ове акције је регистрација лица која желе да се у 2009. години врате у јужну српску покрајину под постојећим околностима, као и процена њихових потреба.

– Закључно са последњим даном прошле недеље за повратак се регистровало 50 породица. Имајући у виду ове податке, врло смо оптимистични и надамо се да ће се ова акција у целости успешно спровести. **Врло је важно да се у току ове године помогне онима који желе да се врате. Добар ефекат би се постигао и код донатора.** Наравно, ово је само почетак, па се надамо да ће и обезбеђење услова за останак протећи успешно – казали су за „Политику” из сектора за одрживи повратак и опстанак у Министарству за Косово и Метохију. Сва интерно расељена лица која изразе жељу за повратак у текућој години, а нису обухваћена овом првом фазом регистрације, биће накнадно евидентирана.

ОБИЈЕНИ КОНТЕЈНЕРИ

Правда, 14.04.2009; Страна: 13

Непознате особе разбиле су прозоре на контејнерима и провалили врата на викендици које је косовско министарство за повратак прошле године поставило за Србе повратнике у селу Живињане код Призрена, речено је агенцији Бета. У време провале у контејнерима и у викендици, који су постављени за привремени смештај до завршетка изградње њихових кућа, није било никога јер су повратници у децембру 2008. године отишли у избегличке кампове у централној Србији да проведу зиму.

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, 14.04.2009; Страна: 11

ШИД: Током овог месеца Повереништво за избеглице расписало је јавни конкурс, који се односи на све избеглице које нису успеле да реше стамбено питање. У сарадњи с италијанском хуманитарном организацијом „Интерсос”, пет породица из Шидске општине добиће монтажне куће од 40 квадратних метара. Вредност једне куће је 12.000 евра. У повереништву за избеглице општине Шид кажу да избеглице треба да задовоље само два услова, а то је да имају плац у власништво и породицу од најмање три члана.

ЖИВОТ ЈЕ ТАМО ДАЛЕКО
Глас Јавности, 14.04.2009; Страна: 13

**ДЕСЕТ ХИЉАДА СРБА НАПУСТИЛО ОПШТИНУ СРЕБРЕНИЦА ЗА ПОСЛЕДЊИХ
ДЕСЕТ ГОДИНА ОД КАД СУ ВЛАСТ ПРЕУЗЕЛИ БОШЊАЦИ**

Лош третман према српским месним заједницама - у Скеланима становништво своје производе мора возити стотину километара до прелаза у Зворнику, ту иду и код лекара, не стиже им штампа и немају банку

Општину Сребреница је од 2000. године, од када су власт у овој општини преузели Бошњаци, напустило више од 10.000 грађана српске националности, рекао је председник Скупштине општине Сребреница Радомир Павловић.

- **На подручју општине Сребреница било је више од 500 монтажних кућа у којима су живеле избеглице из разних крајева БиХ. Све те куће су исељене, а људи, тражећи боље услове живота, највише одлазе у Србију - рекао је Павловић.** Од завршетка рата далеко више Срба је напустило ову општину, него што их тренутно живи у Сребреници.

- **Спречен је повратак Срба који су протерани и чија је имовина уништена током напада на српска села уз реку Дрину. Највећи део тих људи избегао је у Бајину Башту и друге општине у Србији.** Њима је онемогућен повратак у Сребреницу. Због тога је све мање Срба у овој општини. Лоши услови живота их наводе на одлазак - рекао је Павловић. Говорећи о лошем третману челника општине према српским месним заједницама, Павловић је рекао да локалне власти у последњих десетак година циљано заобилазе развој месне заједнице Скелани како би овај, већински српски крај што више осиромашило, а преостало становништво се раселило.

- Здравствена заштита у амбуланти у Скеланима функционише на минимуму. Запослен је свега један лекар и то у једној смени, на 3.000 становника. Све то јесте у циљу наставка расељавања становништва Подриња. Најближи здравствени центар је у Зворнику, удаљен 100 километара. Дом здравља и апотека у Сребреници удаљени су 50 километара с тим што санитет не ради у поподневној и ноћној смени, а јавни превоз кроз ово село не функционише још од 1992. године. **Процент смртности је драстично повећан, а наставак расељавања српског становништва се наставља -** нагласио је Павловић. Он је констатовао да у Скеланима у последњих осам година није отворено ниједно радно место.

- Укинут је гранични прелаз, па становништво своје производе мора возити стотину километара далеко, до прелаза у Зворнику. Откуп млека иде до месних заједница на скеланском крају и ту настаје блокада. Млеко се откупљује само у месним заједницама са већински бошњачким становништвом. Не може се купити ни штампа. Не постоји банка, па становништво своје пазаре свакодневно носи по 50 километара - прецизирао је Павловић. Надлежне институције Србије потврдиле да с простора Скелана и околине у Србији живи пет хиљада породица који су избегли у последњих 20 година.

ВЕКНА ХЛЕБА И КОНЗЕРВА

Вечерње Новости, 14.04.2009; Страна: 29

У КАМПУ „САЛВАТОРЕ“ У БУЈАНОВЦУ ЖИВИ НА СТОТИНЕ РОМА ИЗБЕГЛИХ СА КОСОВА

Између учерица лутају полугола дечица, кокоши, голубови, пси луталице...

БУЈАНОВАЦ - На једној ледини надомак Бујановца, у кампу „Салваторе“, већ десетак година, тачније од бомбардовања, живе Роми, избеглице са Косова. Тачан број ових несрећних људи нико не зна. Званично има их 190, али Синиша Ковачевић, повереник за избеглице у Бујановцу, каже да их се доселило барем још толико. Незванично - бројка иде и до шест стотина. Картон насеље испод Газеле, грубо звучи поређење, али прави је Менхетн у односу на „Салваторе“.

Иако му име у преводу значи спасилац, десетине учерица прекривених најлоном, на којима су уместо прозора и врата залепљени тер папир и картон, тешко да могу да ове убоге људе спасе од било чега. Али, оне су њихов једини дом. Нико од њих не ради, макар се послом не може назвати сакупљање картона и старих новина по околним контејнерима.

Између лутају полугола дечица, кокоши, голубови, пси луталице, мачке. Струје и воде нема. Додуше, неколико чкиљавих сијалица, дивље прикључених на оближњу бандеру, и чесма у центру кампа, једина су благодет цивилизације. У сваком кутку овог тужног места осећа се несносни задах људске несреће.

- Ми не радимо, деца не иду у школу. Живимо од милостиње Комесаријата за избеглице. Дневно следовање нам је векна хлеба и конзерва на две особе и шоља-две чаја - описује Расим Куртеши, избеглица са Косова.

Овде је са супругом и петоро деце дошао из Пећи пре десет година. Речено им је да ће бити ту само привремено, а после ће им већ наћи решење. Али, решења нема ни на видик, осим што им повремено понуде да се врате на Косово.

- Није да ја не бих волео да се вратим. Остало ми је на Косову све што сам имао - кућа и посао. Спасили смо само голе животе. Овде немамо никакве услове, али смо барем живи. А где доле да се вратим? - пита Куртеши. За разлику од њега породица Авдија планира да се врати на Косово.

- Ми и још девет породица хоћемо да идемо доле, па шта нам да Бог. Овде више не може да се издржи, погледајте само на шта ово личи. Верујем да ће нам на Косову бити боље. Уосталом, негде мора да се умре - филозофски закључује Мукарем Авдија.

Антрфиле:
ИЛЕГАЛЦИ

- У БУЈАНОВЦУ је у колективном смештају укупно 406 људи избеглих са Косова. У кампу „Салваторе“ званично живи 190 Рома. Још толико их се, међутим, у међувремену населило. Дошли су из Македоније, одакле су их протерали. Требало би да сада поново проверимо ко би се од њих вратио на Косово. Чисто сумњам да ће неко да изрази такву жељу - каже Синиша Ковачевић, повереник Комесаријата за избеглице у Бујановцу.

PRESS CLIPPING

Среда 15.04.2009. год

СРБИ ПОВРАТНИЦИ ПОНОВО СЕ СЕЛЕ

Глас Јавности, 15.04.2009; Страна: 9

САРАЈЕВО - Савез избеглица и расељених Републике Српске упозорио је јуче да се Срби, којих се само три одсто вратило из избеглиштва у Федерацију БиХ, поново исељавају из тог бошњачко-хрватског ентитета, јер више не могу да подносе дискриминацију у свим областима живота.

Срби у Федерацији БиХ су, истакао је тај савез, обесправљени када је реч о запошљавању, употреби српског језика и ћирилице, праву на пензију и здравствену заштиту, а многи немају ни елементарне услове за живот као што су вода и струја, пренели су медији.

У 70 насеља на подручју Федерације БиХ, где се из избеглиштва вратило око 15.000 Срба, већ 12 година живе без струје. Најтеже стање је у Санском Мосту, Кључу, Босанском Петровцу, Босанском Грахову, Гламочу, Лукавцу, Тузли, Чапљини и Мостару.

У посебно тешком положају је неколико стотина Срба повратника у насељу Горња Бочиња, код Маглаја, који су изложени сталним провокацијама, претњама и нападима муцахедина, који су узурпирали српска имања и користе их и уништавају. **На подручју Федерације БиХ обновљено је само 14 одсто порушене српске имовине, док се у више од 200 српских села није још нико вратио.**

ДРЖАВЉАНИ ИЗГУБЉЕНИХ ПРАВА

Политика, 15.04.2009; Страна: А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: СРБИ И ХРВАТИ – КАД ЋЕ ОТОПЉАВАЊЕ

Као највећа препрека приближавању Хрватске Европској унији помиње се гранични проблем са Словенијом, али мислим да су у том погледу још већа препрека избегли и прогнани Срби, њени држављани. Кад би наши проблеми били решени то би могло да допринесе бољим односима Србије и Хрватске, па и приближавању Хрватске ЕУ. Ми избегли Срби заиста не желимо да Хрватску зауставимо на том путу, али требало би пре него што Хрватска уђе у ЕУ да ови наши проблеми буду скинути с дневног реда.

Такође, верујемо да би проблеми Срба избеглих из Хрватске пре били решени да нису решавани само билатерално, у односима Хрватске и Србије, него да су у те разговоре били укључени представници међународне заједнице. Јер, показало се да потписи Србије и Хрватске, па и БиХ, не помажу у решавању избегличких захтева. Подсећам на потписане документе: Споразум о нормализацији односа из 1996, Бечки споразум из 2001, Сарајевску декларацију из 2005. који предвиђају враћање имовинских и других права избеглом становништву. Преузете обавезе

Хрватска није испунила, нити је међународна заједница посебно притискала због тога.

Који то проблеми треба да буду решени? **Реч је, између осталог, о 40.000 одузетих станарских права.** У свим бившим југословенским републикама станарска права избеглицама су враћена, једино се то у Хрватској није десило. **Хрватска има и око 40.000 избеглих пензионера који за време ратних збивања нису примали пензије.** Они сад траже да им се та разлика исплати. У Хрватској су и приватизована многа предузећа у чијем стварању су учествовали и Срби, али они су из приватизације искључени.

Постоје и тајне оптужнице против избеглих Срба, процењује се, још око хиљаду. Хрватске власти неке од њих активирају управо у тренутку кад долази до већег повратка избеглица.

Све нам то указује да Хрватска не жели да јој се Срби врате и да ова држава не поштује сопствени закон који мањинама гарантује сва грађанска права (мада су Срби у Хрватској до 1990. били конститутиван народ). Поред тога, Срба готово и да нема у државној управи тако да се стиче утисак, који износе и неке невладине организације (Хјуман рајтс воч, Амнести интернешенел), да је реч о третману који се односи на становнике „другог реда”.

Да не помињем безбедносне проблеме и нападе на нашу православну цркву, на пример у Далматинској епархији, или оштећења аутомобила са регистарским ознакама из Србије, затим разне графите, атмосферу на концертима и утакмицама, мржњу исказану у медијима. Прошло је скоро две деценије од почетка српско-хрватских сукоба, али мржња се исказује и даље, као да Хрватска купује време у настојању да се што мањи број избеглица врати својим кућама.

Односе две државе отежава и тужба Хрватске против Србије, мада су Срби избегли из Хрватске прихватили ову тужбу с надом да ће судски процес послужити да се изнесу сви они аргументи који се односе на страдања Срба у овом последњем рату, али и у Другом светском, у време НДХ. Јер узрок последњег рата из деведесетих може се довести у везу с догађајима из Другог светског рата, кад је на простору НДХ страдало готово милион Срба.

На примедбу из Загреба да српска страна не жели да призна своју одговорност за збивања током прошле деценије, кажемо да тај период не смемо заборавити. Али треба га препустити истраживачима, научницима, судовима, посебно Међународном суду правде у Хагу. Али враћање грађанских права избеглим Србима обавеза је Хрватске према њеним држављанима. Залажемо се и за то да свако треба да буде кажњен за злочине које је починио, без обзира на то из ког је народа. Али не може цео један народ да буде кажњен због злочина појединаца.

Срби пуно очекују и од локалних избора у Хрватској заказаних за 17. мај, мада проблеми који се односе на ускраћена права Срба у надлежности су Сабора, а не локалних органа. Сабор је прошле године донео закон којим је Србима одузето станарско право. Прешлог децембра донет је и Закон о коришћењу пољопривредног земљишта којим се од избеглица тражи да плате велике казне због необрађеног земљишта, оног које не могу да обрађују.

У току су процеси пред Уставним судом Хрватске који би требало да зауставе примену ових прописа чије доношење показује какво је расположење званичног Загреба према хрватско-српским добросуседским односима.

Да би се ови проблеми могли што успешније решавати, у Београду је крајем прошлог месеца основана Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске која је дала пуну подршку Влади Србије и њеном документу од девет тачака, упућеном у више

од 80 држава. Прва реакција на тај документ охрабрују и дају нам наду да истрајемо у својим захтевима.

САМИ КРОЈИТЕ СУДБИНУ

Вечерње Новости, 15.04.2009; Страна: 2

ЈАП ДЕ ХОП СХЕФЕР о месту Србије у интеграцијама и ЗАХЛАЂЕЊУ односа после формирања КБС

НАТО није услов за ЕУ. КБС треба да обезбеди сигурност. Чекамо предлог за ревизију Кумановског споразума

СРБИЈА сама бира да ли ће, осим у ЕУ, ући и у НАТО, али је пракса протеклих година показала да чланство у обе организације иду руку под руку - каже, у ексклузивном интервјуу за "Новости", генерални секретар НАТО Јап де Хоп Схефер, који ће ову дужност обављати до августа, када је препушта Данцу Андерсу Фогу Расмусену. - Недавно се, чак, говорило о новом хладном рату између Москве и Вашингтона, нарочито у контексту догађаја око Абхазије, Јужне Осетије или Косова, као и поводом размештања америчког антиракетног штита у Чешкој и Пољској. Како односи између НАТО и Русије, у тренутку када је НАТО прославио 60 година постојања, поново могу да постану ближи?

- Конфликт у Грузији прошлог августа и руско једнострано признање "независности" две грузијске републике, навели су неке посматраче да поверују да може да дође до краја сарадње између НАТО и Русије. То се, међутим, није догодило. Односи између НАТО и Русије су веома важни и веома вредни. НАТО и Русији је потребно партнерство које охрабрује дијалог око свих питања - не само око којих се слажемо, него и оних око којих нисмо у сагласности.

- Председник Србије Борис Тадић је упутио оштар протест генералном секретару УН Бан Ки Муну и вама, у вези с оснивањем Косовских безбедносних снага. Да ли и даље подржавате ту паравојну формацију и како оцењујете ваше тренутне односе са Србијом?

- **О овом питању се нашироко разговарало међу савезницима. Колективно смо дошли до закључка да је договор о распуштању Косовског заштитног корпуса и оснивању Косовских безбедносних снага у сагласности и у складу с мандатом Кфора да обезбеди сигурну средину на Косову на основу Резолуције 1244 СБ УН. На тим основама, Кфор сада обавља задатке с нагласком на обезбеђивању професионализма и мултиетничности ових снага.**

- Београд је, због КБС, чак довео у питање наставак свог учешћа у "Партнерству за мир"...

- Што се тиче учешћа Србије у "Партнерству за мир", ваша земља је недавно с НАТО склопила први Индивидуални програм партнерства. То видим као солидну основу за практичну сарадњу на многим пољима одбране и безбедности, од учења језика и медицинских услуга, до војних вежби. НАТО је спреман за даље развијање нашег партнерства са Србијом. Али, српска влада треба да дефинише ниво и амбицију у том смислу.

- Србија жели да задржи свој неутрални војни статус. Да ли може да уђе у ЕУ без претходног уласка у војне структуре НАТО?

- НАТО и ЕУ су две различите организације. Оне своје одлуке доносе независно, укључујући и оне о тако важним питањима, као што је проширење. Ми, такође, свако за

себе, имамо своје одвојене инструменте да помогнемо земљама које то желе, да се припреме за чланство. Дакле, тачно је, чланство у једној организацији није услов за чланство у другој. У пракси, видели смо протеклих година да чланство у ЕУ и НАТО иду заједно. За мене је то природно, јер НАТО и ЕУ промовишу суштински исте вредности и теже сличним стратешким циљевима. На тим основама, највећи број земаља у централној и источној Европи је истовремено затражио чланство у обе организације.

- Подржавате ли идеју Београда да се ревидира Кумановски споразум између НАТО и Србије, и како би, конкретно, та ревизија могла да се оствари?

- Председник Тадић ми је указао на интерес Србије да се прилагоди примена Војно-техничког споразума потписаног између Кфора и српских војних снага 1999. године. Било која одлука НАТО с тим у вези је политичко питање које треба да се упути савету Северноатлантске алијансе да о томе одлучи. У складу с тим, да би се то питање успешно решило, затражили смо од Србије да нам достави детаље о изменама које жели и изнесе разлоге због којих то треба да се уради. Схватам да ваше власти планирају да то ураде у погодном тренутку.

- Многи Срби су били приморани да напусте Косово од 1999. године због свакодневних претњи и застрашивања. Мислите ли да Кфор у потпуности испуњава мисију за коју је добио мандат и да Срби данас могу да се осећају слободно на Косову?

- Током готово деценије, Кфор извршава своје дужности да би ефикасно остварио сигурну и безбедну средину на Косову, у сагласности са својим мандатом на основу Резолуције 1244 СБ УН. То ће и даље бити ангажман Кфора и целе алијансе. Драго ми је што све заједнице, укључујући и заједницу Срба с Косова, систематски веома високо оцењују способност Кфора и у њега имају поверења.

Антрфиле:

МИР НА БАЛКАНУ ЈЕ ЈОШ КРХАК

- Да ли је Балкан, и даље, "буре барута" или војне структуре попут НАТО држе ситуацију под контролом?

- Током протекле две деценије безбедносна ситуација на Балкану се јасно побољшала, и НАТО је поносан због улоге коју је у томе одиграо. У више наврата је интервенисао да би прекинуо масакре и конфликт, гарантовао је сигурност и стабилност и створио услове да започну обнова и помирење. Наравно, НАТО и нације које су у његовом саставу, веома су свесни да је оно што је остварено, и даље, у одређеним случајевима, крхко и недовршено. Обавезали смо се на испуњење нашег ангажмана, нарочито на Косову, али и свуда у региону. Лично, евроатлантски пут видим као неопходан за суштинску стабилност региона. У том смислу, драго ми је што су се Албанија и Хрватска придружиле алијанси и што наши партнери широм региона напредују ка евроатлантским интеграцијама.

PRESS CLIPPING

Четвртак 15.04.2009. год

УНХЦР: 108 ПОРОДИЦА СПРЕМНО ДА СЕ ОДМАХ ВРАТИ НА КОСОВО

Данас, 23.04.2009; Страна: 7

Београд - Нешто више од 100 расељених продица прихватио је да се под постојећим условима, у року од 60 дана, врати на Косово и Метохију, изјавио је јуче представник УНХЦР-а за заштиту избеглица Никола Баћи.

На скупу посвећеном повратку и попису интерно расељених спремних да се врате у Покрајину, који су почетком априла покренули Министарство за Косово и Метохију, УНХЦР и Дански савет за избеглице, Баћи је рекао да прве резултате те акције треба очекивати већ средином јуна.

- Досад нам се пријавило 108 породица. Подаци о првој групи од 23 породице већ су у Приштини, у УНХЦР-у који би у року од 60 дана у сарадњи са Министарством за повратак и заједнице требало да обезбеди услове за повратак тих људи - рекао је Баћи. На скупу је речено да већина од пријављених људи на повратак чека и три четири године. Баћи је навео да анкетари расељеним предочавају информације о помоћи коју могу да очекују - да она подразумева привремени смештај уколико им је имовина узурпирана, намештај и између осталог шестомесечну помоћ у храни, огреву. Међу пријављенима је и десетак породица које до сада нису биле на списковима за повратак, казао је Баћи. Према његовим речима, анкетари су почели да обилазе колективне центре и информишу људе, али у Гроцкој и Краљеву где живи 38 односно 27 расељених породица нису наишли на оне који размишљају о повратку. Регистрација се, како је рекао, одвија систематски и у седам центара - у Београду, Новом Саду, Краљеву, Нишу, Смедереву, Крагујевцу и Врању.

Представник Министарства за Косово и Метохију Борислав Тајић оценио је да попис представља нову стратегију и иницијативу којом се оживљава процес повратка који је досад био готово занемарљив. Златко Маврић из Савеза удружења интерно расељених рекао је да се бољи резултати очекују „тек када се прочује да се људи враћају, да су на својим имањима и под својим кровом“. Маврић је подсетио да се у 2008, према подацима Савеза, у Покрајину вратило 12 породица, а према подацима УНХЦР-а 368. Током и након 1999. са Косова се иселило више од 200.000 Срба и неалбанаца, од којих се до сада у Покрајину вратило мање од 18.000.

ПОЧЕО ПОПИС ПОВРАТНИКА

Правда, 23.04.2009; Страна: 21

КРАЉЕВО - У пет колективних избегличких центара у Краљеву почео је попис расељених лица која желе да се врате на Косово, а који спроводе Министарство за Косово и Метохију и Високи комесаријат УН за избеглице. Највећи број расељених је смештен у Матарушкој Баћи где постоје три колективна центра, један број је смештен у норвешкој кући на Берановцу, а у „шаторском насељу“ код Старог

аеродрома налази се 128 Рома избеглих са Косова, На попис могу да се јаве и расељена лица са Косова која се налазе у индивидуалном смештају.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц - Србија, 23.04.2009; Страна: 1

КРУШЕВАЦ

Повереништво за избеглице и расељена лица из Крушевца реализује пројекат помоћи у грађевинском материјалу за избеглице и прогнана лице на територији града. Вредност помоћи по једној породици је до 375.000 динара.

СРБЕ ИЗ ТУЗЛЕ

Глас Јавности, 23.04.2009; Страна: 9

Бошњаци опет протерују

ТУЗЛА - Секретар Удружења за повратак у Тузлански кантон Митар Михајловић изјавио је да се након рата у овај кантон вратило 6.950 Срба, али да је од 2007. године повратак Срба потпуно заустављен због недовољне безбедности.

„Повратка Срба у Тузлански кантон, где их је пре рата живело више од 100.000, више нема, нити ће га бити због дискриминаторског односа бошњачких власти“, рекао је Михајловић.

Он је упозорио да је безбедност у Тузланском кантону угрожена не само Србима повратницима, већ и православним свештеницима који, да би светили водицу, српске куће обилазе у цивилној одећи.

„Свакодневно ме зову Срби повратници и кажу да због неиздрживог притиска и застрашивања поново напуштају своја огњишта и селе се, овај пут трајно, у Републику Српску или Србију“, каже Михајловић..

ПРЕПРЕКЕ „НА НЕКОМ ПУТУ”

Политика, 23.04.2009; Страна: А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: РОМСКИ КРУГ НЕРАЗУМЕВАЊА

Проблем насеља која су испод стандардних услова за живот познат је у многим великим градовима. У њима живе најсиромашнији становници. Особеност Београда је да у њима живе, углавном, Роми. Не живе сви Роми у таквим насељима. Највећи број Рома у Београду је, упркос тешким и неповољним условима за живот, интегрисан у ширу друштвену заједницу. У истраживању о београдским ромским насељима које је 2002. године урађено у Друштву за унапређивање ромских насеља, установљено је да у београдским градским и приградским општинама постоје 152 неформална сиромашна насеља са укупном популацијом од око 60.000 људи, од којих је највећи број Рома. Евидентирана насеља су у опсегу од релативно пристојних хигијенских и животних

услова (градска насеља), до екстремно сиромашних и нехигијенских (сламови) и са здравствено ризичним условима за становање (насеља на депонији). Процењено је да у 96 неформалних нехигијенских насеља у којима је сакупљање отпада важна економска активност живи њих око 24.000. Ромско насеље испод моста „Газела” преко Саве у Београду је један општепознат и веома видљив слам са отприлике 2.000 становника. То је изузетно сиромашно насеље. Куће су натрпане једна поред друге од сваковрсног приручног отпадног материјала. Нема струје, снабдевања водом, канализације или поплочаних улица. Скоро свака породица је укључена у сакупљање отпада и заједница је један велики хаотични центар за рециклажу. Ово насеље као да чека да се догоди несрећа – пожар или епидемија. Ко су становници „картонских насеља“ и зашто они живе у тако лошим условима? То су, углавном, најсиромашнији Роми чија се „стратегија преживљавања“ заснива на „сакупљачком привређивању“. Оно што је ново у овом типу „економије“ јесте то да се „картонска насеља“ не подижу на депонијама (то је био случај ранијих година) него у „срцу градског ткива“. То је због промене у начину сакупљања ђубрета. Ђубре се сада сакупља „на извору“, а не на „ушћу“. Као и код свих миграција, економске прилике су узрок покретљивости радне снаге. Београд, као највећи град у Србији, са најдинамичнијом трговином, прави је „рудник“ за „сакупљачко привређивање“. С обзиром на то да секундарних сировина има више у Београду него у мањим и сиромашнијим општинама, главни град је постао дестинација ка којој се крећу Роми из разних крајева. Неформална насеља насељавају сиромашни Роми „са свих страна“ У њима има „рођених Београђана“, досељеника из разних крајева Србије, избеглица и расељених лица са Косова и, у последње време, повратника из иностранства, као и Рома из суседних држава.

Заједнички именоватељ ових неформалних насеља је – неодрживост, упркос чињеници да нека од њих постоје већ више од 50 година. Услови живота у таквим насељима су на граници хуманитарне катастрофе.

С друге стране, неформална насеља су често на „атрактивним локацијама“ и препрека су за развојне планове и инвестиције. То фрустрира власнике и инвеститоре, и власт је принуђена да тражи „брза“ решења. Судбина ових насеља и људи који у њима живе – изван је интересовања шире јавности. Роми долазе у фокус интересовања само поводом пригодних манифестација (Светски дан Рома, Декада Рома) или, у „проблем ситуацијама“, када су препрека „на неком путу“ или „лепом изгледу“. Стицајем околности, почетком априла, Роми су у жижи интересовања јавности из оба разлога. Случај „картонки уз Белвил“ десио се уочи Светског дана Рома. То нам је дало прилику да пратимо, такође истовремено, два аспекта „ромске ситуације“: (1) горку и опору стварност (људи у проблему) и (2) мноштво напора и позитивних корака са примерима добре праксе који се чине у Декади Рома.

PRESS CLIPPING

Четвртак 07.05.2009. год

БЕСПЛАТАН ОДЛАЗАК НА ИЗБОРЕ У ХРВАТСКОЈ

Данас, 07.05.2009; Страна: 4

Београд - Коалиција и Асоцијација избегличких удружења организују бесплатан одлазак хрватских држављана на локалне изборе у Хрватској 17. маја, саопштио је Републички комесаријат за избеглице. „Организованим изласком на изборе помажемо сами себи у остварењу својих бројних нерешених статусних, имовинских и других питања“, истиче се у саопштењу. За све информације грађани могу да се обрате општинском поверенику за избеглице или удружењима Срба из Хрватске.

СРБИН КАНДИДАТ ЗА ГРАДОНАЧЕЛНИКА ВУКОВАРА

Политика, 07.05.2009; Страна: А23

Срби би могли да постану начелници у 52 хрватске општине

Вуковар – Први пут након осамостаљивања Хрватске међу кандидатима за градоначелника Вуковара наћи ће се и један Србин, речено је Тањугу у седишту Партије подунавских Срба (ППС).

За кандидата за првог човека града на десној обали Дунава именован је Андреј Лесковац, иначе син председника ППС-а Радета Лесковца, док су заменици кандидата, односно кандидати за два доградоначелника Вуковара Динко Баждар и Драгољуб Рајак, такође српске националности. Њихову кандидатуру, која је стигла од стране ППС-а, потврдило је Градско изборно поверенство града Вуковара са Албином Росандићем на челу.

Локални избори у Хрватској одржаће се 17. маја, на којима ће Самостална демократска српска партија (СДСС) учествовати у сарадњи с Хрватском демократском заједницом (ХДЗ).

Заступник СДСС-а у Сабору Хрватске Ратко Гајица и председник Коалиције избегличких удружења у Србији Миодраг Линта позвали су Србе из Хрватске с тренутним боравком у Србији да се и они укључе у изборе, како би што више сународника доспело у локалне органе власти и тако био олакшан њихов повратак.

Према процени Линте, Срби би могли да постану начелници у 52 хрватске општине, односно да у 11 жупанија добију место жупана или његовог заменика. На већи број биралишта у Хрватској биће организован бесплатан превоз избеглица из Србије.

КРОЗ СРБИЈУ ПРОШЛО ПОЛА МИЛИОНА ИЗБЕГЛИЦА

Борба, 07.05.2009; Страна: 3

За време рата у Хрватској и Босни и Херцеговини (1991-1995) у Србији је склониште нашло између 500.000 и 800.000 прогнаних и расељених лица, док скоро 14 година после потписивања Дејтонског споразума у нашој земљи и даље живи око 100.000 избеглица.

Организација „Жене у црном“ од 1995. до 1998. године отворила је три кампа у којима су била смештена расељена и прогнана лица, којима су несебично пружали помоћ. Сташа Зајевић из организације „Жене у црном“ каже да је кроз Србију прошло између 500.000 и 800.000 избеглица. „Радили смо у избегличким камповима, помагали женама с економским проблемима, како би дошло до економског оснаживања. Расељена и прогнана лица била су запостављена и од државе и од њихових породица. Имали смо великих проблема с полицијом, док су многи говорили о некој помоћи само како би добили политичке поене“, каже Зајевићева. Она додаје да су шест година непрестано радили и помагали избеглицама, што је била њихова људска и морална обавеза, а не патриотска манипулација. „Вршена је нелегална мобилизација расељених и прогнаних, а Буба Морина која је била на челу Комесаријата за избеглице до данас није одговарала због својих поступака, што је представљало кршење Женевске конвенције.

Тражили су да им се предају спискови са именима избеглица, што је тежак прекршај и кривично дело. Циљ им је био представљање лажног патриотизма“, истиче Зајевићева. Комесаријат за избеглице и УНХЦР радили су истраживање о положају расељених и прогнаних лица. Према том истраживању главни проблеми с којим се суочавају су стопа незапослености која је знатно виша него у популацији Србије и нерешено стамбено питање. Сениша Воларевић из организације „Група 484“ каже да избеглице углавном живе као подстанари или у колективним центрима. „Према анкети о животном стандарду, 90 одсто грађана Србије живе у стану који је у њиховом власништву, док 45 одсто избеглица живе као подстанари“, истиче Воларевић. Он додаје да избеглице живе у веома лошим условима, испод линије сиромаштва, немају приходе како би задовољили основне потребе. „Међу избеглицама има много социјалних случајева, с тешким животним причама“, закључује Воларевић.

КОМЕСАР ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ СРБИЈЕ ОСУДИО СЛУЧАЈ ПРИМАЊА МИТА

Данас, 07.05.2009; Страна: 25

Службеник Комесаријата за избеглице осумњичен за корупцију

Куршумлија - Републички комесар за избеглице Србије Владан Цуцић најоштрије је јуче осудио поступак службеника Комесаријата за избеглице М. Н. који је ухапшен због примања мита. „Случај је остављен судским органима да га преиспитају и расветле до краја. Иза тог чина који је нарушио углед Комесаријата за избеглице стоји појединац“, казао је Цуцић.

Он је поводом хапшења М. Н. (50) обишао данас Центар за социјални рад у Куршумлији и разговарао са секретаром Општинског Црвеног крста Миломиром Николићем и председником општине Зораном Вучковићем. Окружни суд у Прокупљу одредио је у понедељак једномесечни притвор службенику Републичког комесаријата за избеглице М. Н. из Београда (50) због сумње да је узео мито у износу од 2.500 евра. Осумњичени је ухапшен у ресторану у центру Куршумлије у тренутку када је од једног

службеника Црвеног крста узимао мито. Полицији у Куршумлији је пријављено да службеник Републичког комесаријата за избеглице тражи мито да би наводно „наштимовао“ финансијски извештај о пословању колективног избегличког центра „Селова“ код Куршумлије, који је у надлежности локалног Црвеног крста. Припадници куршумлијске полиције су претходно обележили новац који је предат осумњиченом М. Н.

ДОНАТОРСКИ САСТАНАК О ИЗБЕГЛИМ И РАСЕЉЕНИМ

Данас, 07.05.2009; Страна: 4

Београд - Представници Владе Србије и УНХЦР-а одржали су јуче донаторски састанак са члановима амбасада у Београду и међународних организација да би трајно решили проблем избеглих и расељених у Србији. На састанку је оцењено да је важно наставити с реализацијом пројеката за трајно решавање проблема избеглица, наводи се у саопштењу Владе Србије. Републички комесар за избеглице Владимир Цуцић подсетио је да Србија са 300.000 избеглих и расељених заузима прво место у Европи.

ПОМОЋ УГРОЖЕНИМ МАЛИШАНИМА

Куир, 07.05.2009; Страна: 15

Удружење грађана за међународну сарадњу и слогу међу народима „Про конкордатија популорум“, у координацији с Министарством за Косово и Метохију, организовало је хуманитарну акцију намењену за 50 малишана смештених по избегличким камповима, као и породицама којима је помоћ најпотребнија.

Помоћ се састоји од одевних предмета, књига, играчака и кондиторских производа. У донирању и организацији ове хуманитарне акције најзаслужнији су чланови породице Михајловић-Капларевић из Београда, који су и чланови наведеног удружења грађана, док је слаткише поклонила фирма „Соко Штарк“.

„ГАРДИЈАН“: СВИХ 220.000 СРБА МОРА ДА СЕ ВРАТИ НА КОСОВО

Пресс, 07.05.2009; Страна: 5

ЛОНДОН - Косово ће остати извор нестабилности ако не буду искорењени извори међуетничких напетости, решена имовинских права и побољшан тежак положај мањина, оценио је јуче британски „Гардијан“.

- Протести Срба у Брђанима разликују се од досадашњих по мотивацији - незадовољству косовских Срба због неуспеха међународне заједнице да осигура безбедан повратак око 220.000 Срба и других неалбанаца, протераних с Косова. У последњих 10 година се, према подацима УН, вратило свега 16.500 расељених лица, а број повратника се сваке године смањује - пише „Гардијан“.

ШИПТАРИ ОСТВАРУЈУ ПРЕТЊЕ

Глас Јавности, 07.05.2009; Страна: 2

Влада у Приштини тврди да ће уз помоћ Еулекса заузети север Космета

Косовска влада и Еулекс увелико раде на успостављању пуне контроле над севером Косова и тај циљ ће остварити, изјављује Азем Власи. Министарство за Косово и Метохију сматра да има помака у реализацији плана УН о шест тачака

БЕОГРАД - Бивши саветник Рамуша Харадинаја, приштински адвокат Азем Власи изјавио је јуче да влада Косова и Еулекс увелико раде на успостављању пуне контроле над севером Косова и да ће тај циљ несумњиво ускоро остварити. Он је додао да је интервенција Еулексове полиције у Брђанима „у складу с прокламованим циљем мисије“ и поздравио одлучност да спроведу повратак Албанаца и Срба.

Шеф Координационог центра и државни секретар министарства за Космет Звонимир Стевић за Глас каже да у деловању Еулекса не види рад у интересу повратка Срба на напуштена и разрушена огњишта, већ да се та мисија сврстала на албанску страну.

- У односу на ово што се дешава око Брђана, мисија ЕУ и међународна заједница имају много озбиљније послове - повратак полицајаца у КПС службу где је проблем линија командовања, проблеме у правосуђу, по којим ће се законима судити и проблем јавних исправа. Еулекс је пре свега задужен за спровођење плана о шест тачака усвојених у Савету безбедности УН - наводи Стевић.

Према његовим речима, дипломатија, представници Владе Србије и Министарства за Косово и Метохију преговарају с представницима амбасада, упућују протесте и захтевају да се крене у реализацију плана о шест тачака.

У том погледу има позитивних помака, јер представници међународне заједнице и УН обећавају да ће почети спровођење плана - истиче Стевић. С друге стране, потпредседник Заједнице српских општина и насеља на Космету Марко Јакшић каже да га не чуде намере Азема Власија и Еулекса, већ власт у Београду.

- Срби већ 15 дана гутају сузавац, а нико из ресорног министарства да дође да охрабри народ. То само значи да се Београд слаже с политиком коју најављује Власи и мисија ЕУ - каже Марко Јакшић и додаје да нема потребе да из Министарства за Косово ико иде по амбасадама, већ да би требало да дођу да буду с народом. Он сматра поражавајућим то што министар Горан Богдановић тера Србе да се интегришу у „Косово“ плаћајући му струју.

- Треба прво вратити 6.000 Срба који су протерани са својих радних места у термоелектранама, па после тога причати да ли плаћамо струју и којим компанијама. Још је поразније што је црвено дугме за струју у Београду. Али због европске перспективе нико неће да га притисне - категоричан је Јакшић. Председник скупштинског Одбора за Косово и Метохију Љубомир Краговић апелује на владу да „се уразуми“ и конкретним потезима стави на знање Шиптарима на Космету да Срби никада неће признати лажну државу.

- Како ствари иду, изгледа да је Власи у праву. И раније смо указивали да ће Еулекс радити на надгледању плана Ахтисарија. Ипак, морају да рачунају да српском народу не могу ускратити његова права. Имаће великих проблема, иако је српски народ препуштен сам себи. Срби су изгубили наду у помоћ државе, јер она чини све да нам одмогне у одбрани институција. Почев од питања воде и струје, па до застрашивања у Брђанима. Преосталих 135.000 Срба неће одустати од

јачања својих институција. Независност могу да остваре само бруталном силом. Ако издајници у Влади Србије и начине договоре са Албанцима, ми ћемо их одбацити, а инструменти су нам Скупштина заједница и локалне самоуправе на КиМ - закључује Краговић.

Антрфиле:

Устав Косова искључује контролу

Председник покрајинског одбора СПО Ранђел Нојкић сматра да тамо где је већинско српско становништво неће моћи да се успостави контрола. - То је немогуће чак и ако се поштује и устав Косова и закони о локалној самоуправи. Много је важније да Срби искористе овај тренутак, у смислу захтева за свеобухватном децентрализацијом, чиме би се омогућило да становништво само управља на локалном нивоу, оним што је најбитније за живот - каже Нојкић.

НАСТАВЉЕН ПРОТЕСТ У БРЂАНИМА

Борба, 07.05.2009; Страна: 13

Еулекс полиција је и јуче у косовскомитрович ком насељу Брђани бацила велику количину сузавца на групу Срба који протестују због тога што Албанци у том насељу без њихове сагласности обнављају куће. Припадници Еулекса бацили су према наводима Бете сузавац на Србе који су покушали да пробију кордон Косовске полиције и крену ка линији раздвајања која град дели на албански и српски део и иза које је почела обнова пет албанских кућа порушених 1999. године. Представник насеља Небојша Минић изјавио је да ће протести у том насељу престати чим се и Србима дозволи да обнове своје куће. У насељу Брђани живи око 2.000 Срба и 500 деце.

PRESS CLIPPING

Петак 08.05.2009. год

ПОЗИВ СРБИМА ЗА ИЗБОРЕ У ХРВАТСКОЈ

Курир, Страна : 2, Датум : 8.5.2009

БЕОГРАД - Министар за дијаспору Срђан Срећковић позвао је расељене Србе из Хрватске да гласају на локалним изборима у Хрватској 17. маја, оценивши да су ти избори од изузетне важности за српску заједницу у Хрватској. На овим изборима српско гласачко тело укупно ће имати 297.000 бирача, од којих готово 100.000 живи у Србији и Републици Српској. Срећковић је додао да је на изборима 2005. у Хрватску отпутовало више од 6.000 гласача, што је омогућило апсолутну власт у 18 општина и градова и значајно учешће у власти 25 градова и општина.

Срећковић је прецизирао да је „од посебног интереса“ учешће Срба у власти у Пакрацу, Окучанима, Воћину, Слатини, Петрињи, Глини, Костајници, Двору, Топуском, Вргинмосту, Војнићу, Крњаку, Лашком, Доњем Лапцу, Плитвичким језерима, Удбини, Грачацу, Обровцу, Бенковцу и Книну.

СНВ ОСУЂУЈЕ ХАПШЕЊЕ ДВОЈИЦЕ СРБА ПРЕД ИЗБОРЕ

Политика, Страна : А4, Датум : 8.5.2009

Загреб, 7. маја – После јучерашњег хапшења двојице Срба на Банији под сумњом да су починили ратни злочин тако што су 18. октобра 1991. године као припадници војске РСК наводно убили цивила Владимира Летића у селу Стубаљ код Хрватске Костајнице, данас је реаговало Српско народно веће у Загребу. У саопштењу, које потписује његов председник Милорад Пуповац, позивају се надлежне институције да у хитном поступку установе „постоје ли у овом случају ваљани докази за одлуку о задржавању у притвору и за судски процес”. Подсећа се, наиме, да су и до сада државна тужилаштва покретала сличне поступке, нарочито на подручју Сисачко-мославачке жупаније, да би се онда накнадно установило да не постоје потребни докази или веродостојни сведоци за оно за шта се такви појединци терете.

„До сада је таквим поступањима правосудних институција почињена велика штета појединцима и њиховим породицама, те истовремено међу бројним избеглицама створен утисак о правној несигурности и немогућности повратка”, указује се у саопштењу.

СНВ такође указује на „већ више година устаљену праксу да се приликом изрицања пресуда за ратне злочине припадницима Хрватске војске и полиције активирају и судски поступци против припадника српске заједнице, независно од тога има ли за њих оправдања или не”.

„Чињеница да се овај процес покреће непосредно пред локалне изборе отвара простор за сумњу да се њиме желе додатно обесхрабрити сви они који локалне

изборе виде као прилику за повратак, односно за стварање политичких претпоставки за повратак и интеграцију”, упозоравају такође из СНВ-а.

ЛОКАЛНИ ИЗБОРИ У ХРВАТСКОЈ
Политика, Страна : РТ1, Датум : 8.5.2009

ТВ Студио Б, 20.00 – Да ли су локални избори у Хрватској, заказани за седамнаести мај, велика шанса за избегле Србе да повећају свој утицај? Да ли су избеглице из Хрватске добро организоване и колико им држава Србија помаже у остваривању права у земљи из које су избегли?

Колико Хрватска поштује права Срба, шта се променило, а где се уопште није одмакло у побољшању позиције избеглих и прогнаних али и повратника.

Како искористити најављени улазак Хрватске у ЕУ да српска национална заједница осим културне аутономије има и реалну политичку моћ у одлучивању.

То су нека од питања на која ће у емисији „У сусрет” одговарати Ратко Гајица, саборски заступник, Владимир Цуцић, комесар за избеглице и Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења Срба из Хрватске.

ИСПЛАТА ДАНАС
Блиц, Страна : 5, Датум : 8.5.2009

РАСЕЉЕНИ

Исплата новчане накнаде расељеним лицима са подручја АП Косово и Метохија за новембар 2008. године почеће данас, саопштила је Национална служба за запошљавање. У саопштењу је наведено да ће се исплате вршити на шалтерима свих пошта.

СВАКЕ ГОДИНЕ ПЕТ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ
Дневник, Страна : 11, Датум : 8.5.2009

АКТИВНОСТИ ОПШТИНСКОГ САВЕТА ЗА МИГРАЦИЈЕ У КУЛИ

КУЛА: Општински Савет за миграције у Кули завршио је и усвојио Локални акциони план за унапређење положаја избеглих и расељених лица која бораве на територији кулске општине. По евиденцији са последњег пописа становништва у општини Кула живи око 950 избеглих и око 250 расељених лица, док је укупан број избеглица који се настанио у кулској општини око 3.500.

-Документ представља логичан наставак општег, стратешког приступа локалне самоуправе развоју општине и побољшању услова за живот грађана. Након усвајања и успешно започетог процеса примене неколико кључних стратешких докумената локалне заједнице успешно спровођење Локалног акционог плана за унапређење положаја избеглих и интерно расељених лица, даће допринос и даљој реализацији

општих стратешких опредељења наше локалне самоуправе - рекао је председник општине Кула Светозар Буквић.

Локални акциони план се односи на период 2009. – 2013. година и њиме је планирана помоћ избеглим и интерно расељеним лицима за решавање стамбеног питања и подршка програмима за запошљавање. У плану је да се сваке године обезбеди барем по пет кућа за избегла лица, као и да се помаже онима који сами започну градњу или адаптацију својих стамбених објеката. Према речима повереника за избегла и расељена лица у општини Кула Милеве Ковач, општина ће у оквиру својих могућности у наредном периоду финансијски подржати донаторске програме намењене овој популацији.

PRESS CLIPPING

Субота 09.05.2009. год

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Курир, Страна : 15, Датум : 9.5.2009

КУЛА - У Кулу, општину са шест насеља и 50.000 становника, стално се населило 3.500 избеглица. Локалним планом за избегла и расељена лица, који је Скупштина општине недавно усвојила, уз учешће Комесаријата за избеглице, предвиђено је да се до 2013. године за избегличке и расељене породице откупи годишње најмање 25 сеоских кућа.

Планирано је и да се бесплатно обезбеди укупно 15 пакета (годишње по три) грађевинског материјала избегличким домаћинствима за довршење започетих грађевинских објеката. Пројекат се финансира из помоћи Европске уније, а спроводи га међународна организација за миграције (ИОМ).

МИНИСТАРСТВО ПОЗИВА НА ХИТАН ПОВРАТАК РАСЕЉЕНИХ

Данас, Страна : 2, Датум : 9.5.2009

Београд - Министарство за КиМ позвало је, поводом дешавања у насељу Брђани, на „хитан и истовремени повратак свих расељених лица с Косова“ и истакло да инсистира на реципрочном, двосмерном повратку. У саопштењу се наводи да Министарство „осуђује сваку врсту насиља на северу КиМ“ и позива на мир све становнике Покрајине.

Срби из Брђана, у северној Косовској Митровици, нису се јуче с представником Еулекса договорили о обнови својих кућа у делу тог насеља. Албанци су почели обнову пет кућа у Брђанима.

ХРВАТИ СЕ ПЛАШЕ СРПСКИХ ГЛАСОВА

Глас Јавности, Страна : 3, Датум : 9.5.2009

Брутално застрашивање Срба уочи локалних избора у Хрватској

Хапшење Љубана Брадарића и Перице Ђермановића из Костајнице покушај је хрватских власти да спрече тамошње Србе да изађу на изборе у великом броју

БЕОГРАД - Хапшење Љубана Брадарића (68) и Перице Ђермановића (41) из Костајнице у Хрватској покушај је бруталног застрашивања Срба уочи локалних избора у тој земљи, заказаних за 17. мај, сматрају политичари. **Министар спољних послова**

Вук Јеремић истиче да Србија неће имати никакво разумевање или толеранцију за такву политику Хрватске.

- То не може другачије да се схвати осим као намеран гест усмерен ка томе да се обесхрабри гласање Срба на локалним изборима у Хрватској. Мислимо да људи који су ухапшени нису били на јавним оптужницама у које је јавност имала увид и овим се понавља ситуација из 2005. године, када су у Хрватској агресивним мерама покушавало исто што и сад - наглашава Јеремић и додаје да је то „базично кршење људских права, које заслужује најоштрију институционалну, политичку и сваку другу осуду“.

Министар дијаспоре Срђан Срећковић за Глас истиче да Србија подржава учешће Срба на локалним изборима у Хрватској.

- Надам се да ово није хрватска акција да се Срби уплаше и да се смањи њихов одзив јер је сваки глас врло важан, будући да Срби имају већину у 18 општина. Ако буде великог одзива, тај број би се могао попети и на 25 општина - каже Срећковић.

Потпредседник Владе Хрватске Слободан Узелац оцењује да би правосудни органи требало да раде као независни.

- Међутим, све то делује прилично неуверљиво. Бојим се, али не тврдим да је реч о томе да се утиче на што мањи одзив повратника да гласају на локалним изборима - сматра Узелац.

Председник СНВ у Хрватској Милорад Пуповац наглашава да осуђује хапшење двојице Срба.

- Чињеница да се процес покреће непосредно пред локалне изборе отвара простор за сумњу да се њиме додатно обесхрабрују сви они који локалне изборе виде као прилику за повратак, односно за стварање политичких претпоставки за повратак и интеграцију - оцењује Пуповац.

Заменик председника СНС Александар Вучић тврди да је реч о општем застрашивању Срба.

- Тај случај нема само везе с локалним изборима, већ је реч о покушају да Срби никад не подигну главу и никад ништа не питају. Хрватска показује моћ над Србијом, утерује страх у кости Србима и наша земља мора да реагује - закључује Вучић.

Потпредседник СРС Наташа Јовановић каже да је хапшење Срба не изненађује.

- Власт у Хрватској оличена је у зликовцима са Стјепаном Месићем и Ивом Санадером на челу. Ниједан Србин не може да буде сигуран у Хрватској докле год је та власт на челу Хрватске - истиче Јовановићева.

Драган Јовановић, потпредседник НС, за наглашава да Хрватска није спремна за повратак Срба.

- Сва њихова реторика о повратку, због условљавања Европе, пада у воду када видимо бројне примере шиканирања Срба. Овај случај само је кулминација и покушај да се Срби застраше и да не дођу на изборе. Изгледа да они те оптужнице праве по потреби, а онај ко се нађе у притвору, више никад не пожели да дође у Хрватску - закључује Јовановић.

Антрфиле : Већ виђено

Лидер СДСС-а у Хрватској Војислав Станимировић оцењује да су хапшења Брадарића и Ђермановића тенденциозна.

- Будући да је то учињено непосредно пред локалне изборе, за циљ вероватно има застрашивање људи који би могли да дођу у Хрватску да гласају. Ово није ништа

ново, сценарио је већ виђен. Ако мање људи дође, мање ће бити српских гласова, а тиме се онемогућава улазак Срба у институције система - тврди Станимировић.

КУЋА ЗА ДВАНАЕСТОЧЛАНУ ПОРОДИЦУ ВОШТИЋ

Политика, Страна : А20, Датум : 9.5.2009

Варварин – Дванаесточлана породица Раденка Воштића (48), који је 1999. године био принуђен да се исели из Јеловца код Клине на Косову, јуче је добила на поклон комплетно сеоско домаћинство у селу Избеница, на десетак километара од Варварина, према падинама Јухора.

Дародавац је Српска напредна странка, која је по нижој цени купила кућу захваљујући разумевању власника манастира Покров Пресвете богородице у Мрзеници. Раденко каже да је пресрећан што његова породица има на располагању 12 соба, али и стају са пратећим објектима за пољопривредне машине.

Воштићи су десет година живели у трошној кући у селу Сталаћ. Раденко није могао у близини да нађе посао, па је морао у Београд, где се, као грађевинац, запослио у предузећу „Монтер”. У Београду и сада ради, али би, каже, после добијања куће у Избеници, пристао и за половину плате да ради било где, само да буде близу породице.

– Прошло је више од десет година, колико је моја породица провела у нехуманим условима у Сталаћу. Захвалан сам свим добрим људима, који су се потрудили да нам помогну – рекао је Раденко Воштић, примајући кључеве из руку Томислава Николића, председника СНС.

НЕЋЕ СРБЕ

Курир, Страна : 3, Датум : 9.5.2009

Брутално застрашивање уочи избора у Хрватској наставило се хапшењем двојице Срба, Хрвати у страху од њиховог масовног изласка на биралишта

БЕОГРАД - Хапшење Љубана Брадарића (68) и Перице Ђермановића (41) из Костајнице у Хрватској покушај је бруталног застрашивања Срба уочи локалних избора у тој земљи заказаних за 17. мај. Министар спољних послова Вук Јеремић истиче да Србија неће имати било какво разумевање или толеранцију за такву политику Хрватске.

- То не може другачије да се схвати осим као намеран гест усмерен ка томе да се обесхрабри гласање нашег народа на локалним изборима у Хрватској. Мислимо да људи који су ухапшени нису били на јавним оптужницама, у које је јавност имала увид. Овим се понавља ситуација из 2005, кад су у Хрватској агресивним мерама покушавало исто што и сад - наглашава Јеремић и додаје да је то "базично кршење људских права, које заслужује најоштрију институционалну, политичку и сваку другу осуду".

Министар дијаспоре Срђан Срећковић у изјави за Курир каже да држава подржава учешће Срба на локалним изборима у Хрватској.

- Надам се да ово није хрватска акција да се Срби уплаше и да се смањи њихов одзив, јер је сваки глас врло важан, будући да Срби имају већину у 18 општина. Ако буде великог одзива, тај број би се могао попети и на 25 општина - истиче Срећковић.

Потпредседник Владе Хрватске, Србин Слободан Узелац, оцењује да би правосудни органи требало да раде као независни.

- Међутим, све то делује прилично неуверљиво. Бојим се, али не тврдим, да је реч о томе да се утиче на што мањи одзив повратника да гласају на локалним изборима - сматра Узелац.

Председник СНВ у Хрватској Милорад Пуповац осуђује хапшење двојице Срба.

- Чињеница да се процес покреће непосредно пред локалне изборе отвара простор за сумњу да се њиме додатно обесхрабрују сви они који локалне изборе виде као прилику за повратак, односно за стварање политичких претпоставки за повратак и интеграцију - оцењује Пуповац.

Заменик председника СНС Александар Вучић тврди да је реч о општем застрашивању Срба.

- Тај случај нема везе само с локалним изборима, већ је реч о покушају да Срби никад не подигну главу и никад ништа не питају. Хрватска показује моћ над Србијом, утерује страх у кости нашим људима, због чега држава мора да реагује - поручује Вучић.

Потпредседницу СРС Наташу Јовановић хапшење Срба не изненађује.

- Власт у Хрватској оличена је у зликовцима, са Стјепаном Месићем и Ивом Санадером на челу. Ниједан Србин не може да буде сигуран у Хрватској докле год је та власт на челу Хрватске - истиче Јовановићева. Драган Јовановић, потпредседник НС, наглашава да Хрватска није спремна за повратак Срба.

- Сва њихова реторика о повратку, због условљавања Европе, пада у воду кад видимо бројне примере шиканирања Срба - закључује Јовановић.

Антрфиле : Већ виђено

Лидер СДСС у Хрватској Војислав Станимировић оцењује да су хапшења Брадарића и Ђермановића тенденциозна.

- Будући да је то учињено непосредно пред локалне изборе, за циљ има застрашивање људи који би могли да дођу у Хрватску да гласају. Ово није ништа ново, сценарио је већ виђен. Ако мање људи дође, мање ће бити српских гласова, а тиме се онемогућава улазак Срба у институције система - објашњава Станимировић.

ИНВАЗИЈА

Куир, Страна : 4, Датум : 9.5.2009

Оливер Ивановић упозорава да Албанци градњом кућа у Брђанима покушавају да испровоцирају Србе како би дошло до већих сукоба

БЕОГРАД - Изградња и обнова албанских кућа у Брђанима и даље напредовање Албанаца према северном делу Косовске Митровице, у коме живе Срби, политички је пројекат који носи опасност од даље инвазије Албанаца ка северу покрајине, упозорава државни секретар у Министарству за КиМ Оливер Ивановић. Он је убеђен да иза овог пројекта стоји цела косовска влада и општина у јужном делу Митровице. Ивановић тврди да прети опасност од радикализације

ситуације, односно да се немири може проширити на Бошњачку махалу и насеље Три солитера.

- Да Срби нису реаговали на насељавање Брђана, могли смо очекивати праву инвазију косовских Албанаца на север, што је политички пројекат за који Албанци уживају иподршку неких међународних представника - тврди Ивановић. Небојша Минић, представник мештана Брђана, каже за Курир да је ситуација у овом насељу веома напета.

- У праву је Ивановић када упозорава на радикализацију, али би он први требало да буде међу нама. Ово није сеоски проблем, не плашимо се Албанаца, али смо бесни због понашања Еулекса и Кфора. Немамо људи за бацање, у интересу нам је да сачувамо сваког човека - каже Минић, који не искључује да је градња у Брђанима политички маркетинг и ојачавање локалне власти у јужном делу Митровице. Минић додаје да су у току договори са Унмиком, како се Срби не би даље доводили у опасност.

- Затражили смо да нам обезбеде изградњу пет српских кућа у том делу и да нам пруже потребну безбедност, какву су пружили и Албанцима, које је обезбеђивало 200 специјалаца и 1.000 припадника Кфора - истиче Минић.

Радикал Љубомир Краговић из Косовске Митровице каже да је као становник тог града на Ибру веома забринут, јер ће Албанци на све начине покушавати да изазову проблем с мештанима Брђана.

- Срби су заплашени, али и чврсто решени да истрају у намери да граде своје куће. Знају да Албанци који сада обнављају куће раније ту нису живели, већ да су плаћени да изазову неред и да представе нас као страну која спречава повратак, иако је супротно. Јасно је да су Албанци добили задатак од обавештајних служби да пређу „жуту линију“ раздвајања, а Брђани су једно од главних упоришта. Срби су спремни на сваку врсту провокација, једино не би били у стању да се супротставе физичкој сили - оцењује Краговић.

Антрфиле : Рецепи: Неће бити провокација

Председник општине у јужном делу града Бајрам Рецепи негира да Албанци граде без сагласности обе стране.

- Сваки грађанин Косова има право да поврати своје власништво, тако што ће поново градити разрушене објекте или тако што ће их обнављати. У том делу раније није било Срба, али су они у међувремену дошли до неких кућа које су куповали од Албанаца. Проверићемо како су ишле те трансакције, као и да ли су били укључени косовски или Унмикови судови, а уколико се испостави да имају валидну документацију, приватно власништво мора да се поштује. Наредићемо Албанцима да не провоцирају своје комшије - истиче Рецепи.

PRESS CLIPPING

Недеља 10.05.2009. год

ЛОКАЛНИ ИЗБОРИ ШАНСА ЗА СРБЕ

Дневник, Страна : 5, Датум : 10.5.2009

ЗАСТУПНИК СРБА У ХРВАТСКОМ САБОРУ РАТКО ГАЈИЦА

Локални и избори за жупанијске скупштине у Републици Хрватској заказане су за 17. мај, а тамошњи политичари из српских странака тврде да су они од велике важности за српску заједницу. Позив Србима избеглим из Хрватске да гласају већ је упутио овдашњи Министар за дијаспору Срђан Срећковић, а у Хрватској је најгласнија Самостална демократска српска странка (СДСС). Заступник СДСС-а у хрватском Сабору Ратко Гајица за "Дневник" каже да су ови избори важни за Србе у Хрватској јер локална самоуправа, према новим законима у Хрватској општине, градови и жупаније, добијају већа овлашћења.

Непосредан избор начелника, градоначелника и жупана јача њихову функцију. Они ће имати политички јача овлашћења и моћи ће да доносе врло важне одлуке за своју средину - каже Гајица. - Срби сада имају прилику, под условом да постигну добар резултат, да добију више места у општинским и градским већима и више места у жупанијским скупштинама. Од тога зависи да ли ће у извршној власти имати већи утицај. Гајица подсећа да је учешће српске заједнице у представничким телима Хрватске нормирано Законом о правима националних мањина. Ту пише да је држава обавезна да осигура пропорционалну заступљеност, према броју српских бирача.

Срба с правом гласа у Хрватској има око 290.000 чиме им је гарантован велики број представника у локалним телима. Са друге стране, Закон каже да тамо где је учешће српске заједнице више од 15 одсто, Срби имају право на представништво у градском већу и право на функцију заменика начелника или заменика градоначелника или жупана.

Жупане вероватно нећемо имати јер је то скоро немогуће, али заменике сигурно. Сада имамо заменике жупана само у Вукоаварској и Осијечкој жупанији. После ових избора то би се могло проширити на Шибеник, Задар, Госпић, Карловац, Сисак, Бјеловар - рекао је Гајица. Према његовим речима Срби имају доста интереса у Хрватској, пре свега у области пословања и имовинских права. У Хрватској је донет закон о пољопривредном земљишту који каже да се земља мора обрађивати, али и да се земља може дати у закуп неком другом. Цела процедура давања земље у закуп спроводи се на локалном нивоу, у градовима и општинама, и ту лежи један од бројних разлога зашто је важно да Срби имају више заступника у институцијама. Гајица каже да ће већина Срба који живе у Хрватској изаћи на изборе јер, како тврди, знају колико су избори за њих битни. По питању излазности избеглих Срба је, каже, скептичан, јер њима ситуација у Хрватској изгледа другачије.

Ти људи су оптерећени бројним искривљеним предрасудама. Ту има доста манипулације и бојим се да ће људи у тој ситуацији имати штету коју ће спознати тек када прође време. Јачањем реалнијих информација, здравије сарадње на релацији Загреб - Београд, покушавамо да мењамо атмосферу - каже Гајица и напомиње да је решавање имовинских односа избеглих Срба један од разлога

зашто би они требало да учествују у изборима. Изгубили смо 10 година да бисмо почели причати о обнови кућа, струји и води, а то су елементарне ствари. О станарским правима тек сада можемо причати - каже Гајица. - Планирано је да до краја 2009. године Хрватска Србима који су имали станарско право, изгради око 2.000 станова. То није довољно, али морамо знати да за то треба пуно новца, па је и ово што се ради у садашњим околностима добар резултат. С друге стране, Хрватска сада доноси стратегију регионалног развоја. Она се односи на регионе у којима су били или јесу Срби. Хрватској је у интересу да тај простор оживи. На тој тачки се спајају интереси Срба и државе. За то ће бити и обезбеђени новци из буџета Хрватске, ЕУ, јер је то стратегија њеног развоја и део укупног процеса уласка Хрватске у ЕУ. То даје шансу нашим људима да учествују, да активирају своју имовину и да се подузетничким духом окористе тим новцем.

Антрфиле : Бесплатан превоз

Организовани одлазак аутобусима је планиран за петак 15. маја, између 18 и 19 часова, са великог паркинга код београдског "Сава Центра". Повратак је по завршетку избора у недељу 17. маја, такође између 18 и 19 часова. Превоз се неће наплаћивати.

PRESS CLIPPING

Понедељак 11.05.2009. год

СРЕЋКОВИЋ ПОЗВАО РАСЕЉЕНЕ ДА ГЛАСАЈУ

Глас Јавности, Страна : 2, Датум : 11.5.2009

БЕОГРАД - Министар за дијаспору Србије Срђан Срећковић позвао је расељене Србе из Хрватске да гласају на локалним изборима у Хрватској 17. маја и саопштио да је рок за пријављивање продужен до сутра, 12. маја.

Срећковић је оценио да су ти избори од изузетне важности за српску заједницу у Хрватској, наводи се у саопштењу Министарства за дијаспору Србије. Он је нагласио да је остало још само седам дана до избора и навео да је због велике заинтересованости продужен рок за пријављивање до уторка, као и да је због важности избора организован бесплатан превоз до изборних јединица у Хрватској.

Срећковић је рекао да је Министарство за дијаспору подржало многобројна избегличка удружења Срба из Хрватске да се уз подршку Комесаријата за избеглице што боље организују како би у што већем броју гласали на локалним изборима у Хрватској и тако помогли Србима да остваре што већи утицај у локалној власти.

Министар је истакао да је од изузетне важности да се повећа број општина са српском апсолутном влашћу и изабере више Срба начелника у општинама и градовима, као и да се повећа број одборника у жупанијским скупштинама.

НАСТАВАК ПРОТЕСТА ЗАВИСИ ОД УНМИКА

Глас Јавности, Страна : 2, Датум : 11.5.2009

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Наставак протеста Срба у насељу Брђани, у северном делу Косовске Митровице, зависиће од исхода данашњих преговора представника Срба са Унмиком.

Срби из овог насеља, који протестују већ трећу недељу заредом, захтевају да пре повратка Албанаца у овај део града буде омогућен повратак протераних Срба на Косово и Метохију, али и да се дозволи обнова порушених кућа чији су власници Срби у овом месту.

Срби су од Еулекса прошле недеље затражили да се омогући да поред Албанаца који су започели реконструкцију кућа то исто буде дозвољено и Србима и да наизменично седам дана на обнови раде Албанци, а наредних седам Срби.

Представници Еулекса огласили су се по овом захтеву ненадлежним, истичући да су они у насељу Брђани задужени да помогну Косовској полицијској служби да очува мир и безбедност у овом делу града. Еулекс полиција минулих дана употребљавала је сузавац против Срба који су протестовали.

Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је Танјугу да представници локалних Срба треба у преговорима с међународном заједницом на Косову да пронађу решење за овај проблем.

Једнострана одлука да дође до повратка Албанаца у овај део Косовске Митровице је грешка, а грешку су начинили и представници Кфора и Еулекса који су се појавили као асистенција некеме који је једнострано одлучио да се врати, рекао је Ивановић.

„Нико не спори право на власништво, то је имовина која припада Албанцу и која остаје његова ако је у међувремену не прода, али тренутак повратка и договора зависи од две етничке заједнице, којих засада нема“, рекао је Ивановић.

ХУМАНЕ ЖЕНЕ „МАЈЧИНОГ КРИЛА”

Дневник, Страна : 10, Датум : 11.5.2009

БАЧКА ПАЛАНКА: Савез жена „Мајчино крило” из Бачке Паланке годинама је познато по хуманитарним акцијама, а првенствено по помоћи коју шаљу или лично носе сународницама с Косова. Јованка Ајдер, председник Савеза жена каже да су заврш или акцију поводом Ускрса, а већ следи нова. Помоћ смо однели избеглима с Косова и Метохије у Врањској Бањи и Бујановцу, као и војницима и полицајцима који се налазе на линији раздвајања Србије и Косова, али и у три основне школе у Косовској Митровици – каже Ајдерка.

– Помоћ је била у храни, школском прибору, средствима за хигијену, постељини, обући... Паланачке жене посебно истичу у велик број донатора, а овог пута било их 20. Поред Скупштине општине, Црвеног крста, Герентолошког центра, помоћ су обезбедиле и месне заједнице, политичке странке, појединци, јавна предузећа и установе. Жене истичу да им је у дистрибуцији овога пута на руци био и УНХЦР који је помоћ однео на одредиште.

ШАНСА ЗА ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА

Данас, Страна : 9, Датум : 11.5.2009

Министар за дијаспору Срђан Срећковић позвао расељене Србе из Хрватске да гласају на изборима

Београд - Министар за дијаспору Србије Срђан Срећковић позвао је расељене Србе из Хрватске да гласају на локалним изборима у Хрватској 17. маја, и саопштио да је рок за пријављивање продужен до уторка, 12. маја. Срећковић је оценио да су ти избори од изузетне важности за српску заједницу у Хрватској, наводи се у саопштењу Министарства за дијаспору Србије. Он је нагласио да је остало још само седам дана до избора и навео да је због велике заинтересованости продужен рок за пријављивање до уторка, као и да је због важности избора организован бесплатан превоз до изборних јединица у Хрватској.

Према његовим речима, на локалним изборима 17. маја српско гласачко тело укупно ће имати 297.000 бирача, од којих готово 100.000 живи у Србији и

Републици Српској, наводи се у саопштењу. Срећковић је рекао да је на прошлим локалним изборима који су одржани 2005. године, захваљујући сличној организацији у Хрватску отпутовало више од 6.000 гласача, што је омогућило апсолутну власт у 18 општина и градова, као и значајно учешће у власти у 25 градова и општина. Министар је истакао да је од изузетне важности да се повећа број општина са српском апсолутном влашћу и изабере више Срба начелника у општинама и градовима, као и да се повећа број одборника у жупанијским скупштинама. Он је рекао да је учешће Срба у локалној власти у Хрватској важан фактор за повратак расељених и за бржу обнову кућа, повећање безбедности и евентуално запошљавање.

„КРУШЕДОЛСКА ЗВОНА” ЗА СЛОГУ И ЉУБАВ

Политика, Страна : А36, Датум : 11.5.2009

Сабору одржаном минулог викенда на Фрушкој гори, присуствовало је неколико хиљада Крајишника који данас живе широм Србије

Крушедол – Трећем црквено-народном крајишком сабору „Крушедолска звона”, одржаном минулог викенда крај манастира Крушедол на Фрушкој гори присуствовало је неколико хиљада Крајишника, који данас живе широм Србије. Колоне возила почеле су да се сливају ка Крушедолу већ у суботу ујутру, а фрушкогорском питомином одјекивала је крајишка песма ојкача.

Већ трећу годину заредом, састају се овде другог мајског викенда да евоцирају успомене на завичај, да заједнички певају и тугују за огњиштима на Банији, Кордуну, Лици, Подравској Слатини, Западној Славонији, с којих су већина насилно протерани.

Након литургије коју је служио владика Банатски Никанор, одржан је парастос свим погинулим, несталим и преминулим Србима из Крајине и са Косова и Метохије. Благосиљајући овогодишњи сабор, владика Никанор, и сам избеглица, позвао је све Србе на слогу, саборност и љубав, на поштовање свих људи, ма које вере и нације били.

Бурно поздрављен, окупљенима се обратио и премијер Републике Српске Милорад Додик, који је нагласио да никад не смемо заборавити оно што се Србима десило у последњој деценији двадесетог века, да је овај сабор место сретања и место незаборава, прилика да се Крајишници сете тешких времена, да негују традиције завичаја из кога су протерани, где су им мржњом и силом почупани корени.

Позвао их је да у новом завичају, уз сву тугу и носталгију коју су донели са собом, негују слогу и љубав, да се боре за нови живот достојан човека. На сабору „Крушедолска звона” наступила су културно-уметничка друштва Крајишника из Крагујевца, Београда, Кљајићева, Хртковаца и Дрвара, а одржана је и смотра крајишких књижевних стваралаца- Крајишника.

Антрфиле : Без представника власти

На нескривено изненађење присутних, осим заменика председника општине Рума Драгана Кардаша,, сабору крај манастира Крушедол није присуствовао нико од

званичника Владе Србије, нити је било представника Општине Ириг на чијем се подручју одржава ова манифестација.

СТАМБЕНИ КРЕДИТИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Глас Јавности, Страна : 6, Датум : 11.5.2009

СТАРА ПАЗОВА - Десет избегличких породица са подручја ове сремске општине које су започеле изградњу кућа добиле су стамбене кредите у износу од по 3.400 долара, од којих је половина бесповратна, а други део ће враћати током пет година.

Средства су обезбеђена из међународног пројекта за збрињавање избегличких породица, у оквиру којег су програмом УН Хабитат у Новим Бановцима подигнуте две стамбене зграде са по 38 (укупно 76) станова у које су се крајем 2007. године уселиле избегличке породице са подручја старопазовачке општине.

ПОКЛОНИ РАСЕЉЕНИМ ЂАЦИМА

Правда, Страна : 21, Датум : 11.5.2009

КУРШУМЛИЈА - Савез српске омладине из Шведске поклонио је компјутер ђацима Основне школе „Коста Војиновић“, која је пре десет година из Подујева расељена у Куршумлији. Педесетак ученика који похађају ову школу, приредбом и скромном свечаношћу приредили су добродошлицу гостима, а била је то прилика и да се на скроман начин обележи школска слава. Деца су дарове добила и од „Кола српских сестара“, а Градска управа за социјалну и дечију заштиту Новог Сада угостила их је тродневном екскурзијом у Војводини.

ДОЛАРИ ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Страна : 10, Датум : 11.5.2009

СТАРА ПАЗОВА: Десет избегличких породица, које су започеле изградњу стамбених објеката, добило је повољне зајмове у износу од 4.700 долара, из програма СИРП. Од тог износа 1.700 долара је бесповратно, док се остатак враћа у наредних пет година. Средства су обезбеђена, како је уручујући у Старој Пазови решења о додели зајма рекао председник општине Стара Пазова Горан Јовић, у оквиру сарадње општине Стара Пазова са међународним хуманитарним организацијама. Јовић је нагласио да ће се, и у наредном периоду, залагати за активно укључење ове општине у програме помоћи и интерграције избеглих лица. Синиша Девић је један од десет избеглица који је добио зајам за завршетак стамбеног објекта у Голубинцима, где се населио доласком из Подравске Слатине 1994.године.Очекује да, овим средствима, до зиме, оспособи кући коју гради и да

његова петочлана породица, која сада живи у две собе, стекне прави кров над главом, а исте наде деле и остале породице које су примиле решења о кредиту.

СРБИ ИЗ НЕКОЛИКО СЕЛА ПЛАЋАЈУ СТРУЈУ КЕК-У

Политика, Страна : А7, Датум : 11.5.2009

Више хиљада српских домаћинстава још се опире потписивању колективног споразума

Косовска Митровица – После вишегодишњег опирања и свакодневних проблема са несташицом електричне енергије неколико хиљада Срба из Гораждевца, Прилужја и још неколико села са Косова и Метохије пристали су да потпишу колективни споразум са Косовско-електроенергетском корпорацијом (КЕК), која их обавезује да за март и април уплате паушал од 26 евра. Од маја треба да почну да плаћају износ који буде прочитан на сваком бројилу.

Тако сада струју имају поједина српска села у централном Косову, а после десет година не морају да стрепе да ће остати без струје ни Срби у повратничким селима у пећкој регији, као и у једној од већих енклава у Гораждевцу, затим Срби у Осојанској долини, јер су се споразумом обавезали на плаћање одређеног износа. Али већина српских породица у Косовском Поморављу, на подручју Штрпца и у другим местима уговоре са КЕК-ом још није склопила и суочава се са несташицама струје.

У колективним споразумима који су потписани нема ниједног обележја независне државе Косово, како су раније наводили представници српских средина који су одбијали да их потпишу. Потписивање колективног уговора, иначе, оверили су представници локалне канцеларије за заједнице, а један од услова да овај споразум „заживи” је и тачка у којој се наводи да најмање 70 одсто домаћинстава мора да буде укључено, односно да мора да измирује дугове КЕК-у.

Како за „Политику” тврди саговорник који је имао увид у овај документ, и био у прилици да разговара са онима који су потписивали признанице, на њима је руком исписано име, презиме и износ од 26 евра. За Србе је и даље непознаница да ли ће у неком року, односно за годину или 36 месеци, како стоји у једној од тачака, морати и да измире дуг за последњих десет година. Такође, споран је параграф 2. тачка 4. колективног уговора у којем пише да се КЕК обавезује да неће искључивати потрошаче због постојећег дуга, али нигде децидирано не пише да ли ће тај дуг бити отписан или евентуално замрзнут. Судећи по изјави Виктора Буцале, портпарола КЕК-а, српски дуг „неће бити опроштен, али ће бити замрзнут”. Због тога мештани из појединих српских средина и не потписују ове колективне уговоре. Хоће ли и Срби из Косовског Поморавља, Штрпца и северног Косова пристати на потписивање колективног споразума, показаће се ускоро.

Незванично сазнајемо да су о проблему електричне енергије и потписивању споразума у неколико наврата разговарали представници министарства и представници америчке владине организације УСАИД и да су тек након тога Срби „не на своју руку” пристали на потписивање овог документа. Оливер Ивановић, државни секретар у Министарству за КиМ, рекао је недавно да проблем са струјом треба да се решава на локалном нивоу, јер ту не постоје политичке импликације. Додаје да „када се направи споразум на локалном нивоу, после тога ’Електропривреда Србије’ може да да техничку процену тог договора и уђе у разговоре како би затражила признавање своје лиценце”. „ЕПС мора сада да преузме обавезу за одржавање мреже и наплату електричне енергије, а

тржишна је ствар где ће куповати електричну енергију коју би дистрибуирала српским срединама на Космету”, објаснио је Ивановић.

Антрфиле : Рок за Грачаницу до 11. маја

Једна од већих српских енклава Прилужје у општини Вучитрн потписала је колективни споразум, као и село Граце у овој општини. Паушал од 26 евра плаћају и Срби из општине Обилић, у селима Бабин Мост и Племетина, а више од 12 села пристало је да КЕК-у измирује дугове и у општини Липљан. То су Ливађе, Доња и Горња Гуштерица, Добротин, Ново насеље, српски део Липљана, Суви До, Летина, Радево, Старо Грацко, Рабовце. У повратничким селима Пећког округа више у мраку неће бити житељи Белог Поља, Брестовика и Љевоше, као и житељи Гораждевца који се из тог села нису исељавали. Одахнуће и Срби из Осојанске долине, који припадају општини Исток.

Срби из Грачанице мораће до 11. маја да се одлуче хоће ли потписати споразум или ће бити у мраку, а још је непознаница како ће реаговати житељи Лапљег Села и Чаглавице.

PRESS CLIPPING

Уторак 12.05.2009. год

РАЗГОВОР СА ДЕЛЕГАЦИЈОМ ОЕБС

Курир, Страна : 2, Датум : 12.5.2009

Славица Ђукић-Дејановић

БЕОГРАД - Председница Скупштине Славица Ђукић-Дејановић разговарала је јуче са делегацијом Парламентарне скупштине ОЕБС, коју предводи председник ПС ОЕБС Жоао Соареш, о даљој сарадњи Скупштине и ОЕБС. У разговору су доминирале теме везане за сарадњу Скупштине и Парламентарне скупштине ОЕБС, као и Народне скупштине и Мисије ОЕБС у Србији.

Разговарало се и о важности посматрачких мисија ОЕБС и регионалној сарадњи о питањима поштовања људских права и решавања питања статуса расељених и избеглих лица, које треба да има мултилатерални карактер, саопштило је Одељење Скупштине за односе са јавношћу.

ВЕЛИКЕ ШАНСЕ СРБА НА ИЗБОРИМА

Блиц, Страна : 3, Датум : 12.5.2009

ХРВАТСКА

На локалним изборима у Хрватској који се одржавају у недељу 17. маја Срби имају могућност да освоје чак 18 места начелника општина или градоначелника градова, 50 места њихових заменика и десетак заменика жупана уколико се одазову у великом броју и тако поправе свој положај и права у Хрватској, оценио је за „Блиц“ Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица у Републици Србији, која организовано из Београда води Србе на изборе.

Аутобуси крећу већ у петак испред Сава центра, а они који се још нису пријавили могу то да учине на телефоне Ко--алиције 011 2420730, 2429730 или 3610762.

ПРЕКИНУТ ПРОТЕСТ

Блиц, Страна : 3, Датум : 12.5.2009

БРЂАНИ

Вишенедељни протести и сукоби у Брђанима крај Косовске Митровице разрешени су јуче договором да и Срби, поред Албанаца, почну обнову кућа у том мешовитом

насељу, саопштили су локални представници Срба. У насељу Брђани у среду ће почети обнова пет српских кућа, на истом месту где је у току обнова албанских кућа порушених 1999. године.

ГЛАСАЈТЕ, МАКАР И ПРЕКО ВОЉЕ
Политика, Страна : А4, Датум : 12.5.2009

ИНТЕРВЈУ: РАТКО ГАЈИЦА

Срби из Хрватске ће имати директну корист од тога што ће својим сународницима помоћи да заузму важне положаје у локалној власти

Између 80.000 и 100.000 Срба, који живе у Србији, има бирачко право у Хрватској и веома је важно да што више њих отпутује и гласа на локалним изборима да би што више њихових сународника добило важне функције у извршној власти у општинама, градовима и жупанијама.

„Важно је да 17. маја гласају сви који су интересно везани за Хрватску, или због имовине, коју тамо имају, или због неког права, које су тамо остварили или могу остварити. На локалном нивоу доносиће се у наредном периоду многе важне одлуке које се тичу директних интереса људи и изузетно је важно да Срби искористе своју бројност и изборном математиком дођу до тога да могу да утичу на власт. Зато их позивам да гласају, па макар и преко воље”, каже за „Политику” Ратко Гајица, посланик Самосталне демократске српске странке у Хрватском сабору. Гајица додаје да је за заинтересоване организован и бесплатан превоз, јер за разлику од парламентарних на локалним изборима није могуће гласати у хрватским представништвима у Србији.

„Срби сада у више од 20 општина имају ’своје начелнике’, а у више од 50 учествују у власти. Очекујемо да ће тај број после ових избора бити знатно већи. Добра прилика за нас јесте то што, на основу закона о правима националних мањина, имамо могућност да добијемо заменике жупана у неколико жупанија: у Шибенику, Задру, Госпићу, Карловцу, Сиску и Бјеловару, што је уз Вуковар, Винковце и Осиек, где је владином одлуком то раније уведено, велики број важних функционера у извршној власти”, наводи Гајица.

Какво је интересовање за одлазак на гласање?

Није онолико колико би рационално требало бити, наравно, разумем да су људи давно отишли, и код њих је још велики степен неповерења да могу да се врате и остваре своја права. Али је важно да схвате да ће од тога гласања имати непосредну корист. Навешћу само пример закона о пољопривредном земљишту, који предвиђа и санкције за власнике који из неоправданих разлога не обрађују земљу, али и то да онај ко не обрађује земљу из оправданих разлога (рецимо јер не може да се врати тамо) може да добије новац од закупнине када општина да његову земљу у закуп. Читав тај посао обавља се у градовима и општинама и врло је важно да можемо да спречимо могуће пропусте администрације.

Да ли се бојите да ће се, када на изборе изађе више српских странака, гласови расути. Затим како неког убедити да треба да отпутује у Вуковар и да уместо за кандидата из

Партије подунавских Срба гласа за кандидата за градоначелника из ХДЗ-а са којим сте ви тамо у коалицији?

Технички гледано постоји опасност од расипања гласова. Међутим, можда је то тешко објаснити некеме са стране, али мислим да су Срби у Хрватској у огромној мери сазрели да схватају ко их је и како организовао, која је технологија најрационалнија и који се политички и други компромиси морају правити мислећи на сутра. Мислим да су Срби у огромном броју начисто које „дугме треба да притисну”, због тога се расипања гласова много не бојим.

Већ неколико година сарађујете у власти са ХДЗ-ом на државном нивоу. Какав помак је то донело Србима у Хрватској?

Десет година се ништа није дешавало чак ни на обезбеђивању основних животних услова да људи тамо могу да опстану – да имају струју, воду, нове куће и посао. То је почело да се ради тек 2003. и до краја ове године ће тај посао бити завршен. **Сада су два нова питања кључна – враћање станова, односно стамбено збрињавање и регионални развој. Због бројних околности тешко ће бити изводљиво да се свима врате станови у којима су живели, због чега је понуђена могућност стамбеног збрињавања. До краја 2009. очекује се око 2.000 таквих уселења, што је недовољно, али ипак представља помак.**

За ову доделу станова, иначе, поднето је по пет хиљада захтева у областима које су биле ратно подручје и у онима у којима се није ратовало, што је много мање од половине укупног броја Срба са станарским правом у Хрватској, који се процењује на неколико десетина хиљада.

У ХРВАТСКОЈ ПРВИ НЕПОСРЕДНИ ИЗБОРИ ЗА ГРАДОНАЧЕЛНИКЕ

Политика, Страна : А4, Датум : 12.5.2009

Загреб – Срби, који су и даље најбројнија мањинска национална заједница у Хрватској, с оптимизмом очекују предстојеће локалне изборе заказане за 17. мај. Потпредседник најјаче српске странке СДСС-а Милорад Пуповац истиче да би ови избори требало да омогуће већи број представника Срба у јединицама локалне самоуправе.

„Посебно тамо где их до сада није било, као што је то случај у делу задарске жупаније, у Бенковцу и задарском залеђу, у западној Славонији, те у великим градским срединама као што су Осиек, Ријека, Пула, Карловац, Сисак. А исто вреди и за жупаније,“ каже он.

На изборним местима у 556 општина и градова пред бирачима биће четири гласачка листића на којима ће бирати жупана, чланове жупанијске скупштине, градоначелника или начелника општине и чланове општинског односно градског већа. На бирачком списку ове године има 4.046.418 грађана с правом гласа, што је за непуних 30.000 мање него на парламентарним изборима 2007. године. Али, то је, како је ових дана упозорила Самостална демократска српска странка – за око 400.000 више него што пунолетних бирача има према попису становништва.

Срби тренутно држе већинску власт у 18 општина, а сада се надају да ће се тај број повећати. Зато је важно да на изборе дође и што више избеглица који живе у околним земљама а имају хрватске личне документе (легитимацију која им

прошле изборе организовано аутобусима из Србије их је дошло око 6.000, а сада је та организација уз помоћ избегличких организација и државе Србије још темељније припремљена.

На изборе излазе четири српске странке: највећа и која је убедљиво била најуспешнија на прошлим изборима Самостална демократска српска странка (председник Војислав Станимировић) која је присутна практично у целој Хрватској. На вуковарском подручју за изборе се пријавила и Партија подунавских Срба (председник Раде Лесковац) која је истакла и свог кандидата за градоначелника Вуковара, као и новооснована Нова српска странка настала од

СДСС-ових дисидената. Недавно је основана и Демократска партија Срба међу чијим оснивачима је председник СДФ-а Вељко Џакула. СДСС се узда у своју досадашњу политику успостављања коалиција, па ће тако и на локалном нивоу бити у коалицији с ХДЗ-ом у Книну (где подржава досадашњу градоначелницу ХДЗ-а Јосипу Римац с тим да би добили место заменика градоначелника), те у Вуковару, где им је такође обећано место заменика градоначелника.

СОАРЕШ: СРБИЈА ОСТВАРИЛА НАПРЕДАК

Политика, Страна : А6, Датум : 12.5.2009

Председник ПС ОЕБС-а подржава што скорију визну либерализацију и улазак Србије у Унију

„Уочавамо напредак који је Србија остварила од наше последње посете (пре годину дана) и наставићемо пажљиво да пратимо развој демократских институција”, рекао је јуче на конференцији за новинаре председник Парламентарне скупштине ОЕБС-а Жоао Соареш, који је на челу делегације те скупштине допутовао у посету Србији. На питање да ли подржава визну либерализацију за грађане Србије, он је одговорио да је то питање за званичнике Европске уније, али да он, као политичар и грађанин ЕУ, подржава што скорију визну либерализацију и улазак Србије у Унију.

Након састанка са шефом сталне делегације Народне скупштине у ПС ОЕБС-а Сузаном Грубјешкић, Соареш је, како преноси Тањуг, изјавио да је Србија у последњих годину дана остварила напредак у погледу развоја демократских институција у земљи.

Соареш се састао са председником Народне скупштине Републике Србије проф. др Славицом Ђукић-Дејановић, која је истакла значај мисије ОЕБС-а на Косову и Метохији, наведено је у саопштењу.

Разговарало се и о важности посматрачких мисија ОЕБС-а, о регионалној сарадњи, о питањима поштовања људских права и решавања питања статуса расељених и избеглих лица које треба да има мултилатерални карактер, саопштило је Одељење скупштине за односе са јавношћу.

ЗЛОЧИН ИЗ ЧИСТА МИРА

Политика, Страна : А19, Датум : 12.5.2009

Данас на годишњицу страдања 1.500 Срба, махом са Кордуна, на спомен-обележју на глинском гробљу биће одржан парастос невиним жртвама

Глина – Глина је веома уочљиво место на мапи српских страдања у Другом светском рату. Већ 1941. године овде су се догодила два велика погрома над српским становништвом. У јавности се више зна за покољ у храму Српске православне цркве, када је на несхватљив начин ликвидирано око 1.500 Срба, махом са Кордуна, под изговором да ће бити „само” прекрштени. Међутим, у сенци овог догађаја остао је мајски погром исте године, када су у овом банијском градићу побијени сви Срби од 16 до 60 година. Тек педесетак је избегло смрт пуком случајношћу. Данас, на годишњицу овог страдања, на спомен-обележју на глинском гробљу биће одржан парастос невиним жртвама.

Уочи Другог светског рата Глина је била седиште и административни центар котара. У самој варошици нешто више од половине становништва чинили су Хрвати, а остали су били Срби. У целом котару две трећине житеља чинили су Срби. И док су околна села била практично етнички чиста, односно или српска или хрватска, Глина није подељена у националне квартове. Грађани су испреплетени комшијским, брачним, кумовским и другим везама.

Националне поделе почеле су тридесетих година прошлог века, када је адвокат Мирко Пук у варошици окупио 20 до 30 „франковаца” и „праваша” и основао националистичку проушашку групу. Пук је у оснивању НДХ био близак сарадник Славка Кватерника, усташког идеолога, а постао је и министар правосуђа и писац закона усташке државе.

Пук се сматра главним иницијатором мајске ликвидације Срба. У књизи Славка Голдштајна „1941. година која се враћа” аутор наводи да су почетком маја, најпре у Загребу, а онда у Глини, почели договори око акције. Постоје сведочења да је на састанку у Усташком стану, команди која је налазила у центру града поред хотела „Касина” договорено да се попишу сви глински Срби од 16 до 60 година, па су се неки запитали „чему пописи кад их треба ликвидирати све”. Убрзо су почела хапшења. Студент Златко Пинотић, Хrvat и син директора основне школе, који је иначе први кроз град пронео заставу НДХ, обавестио је свог пријатеља Србина Бору Меанџију да се Србима спрема зло, па је овај побегао. Али трговац Марко Вујасиновић није послушао упозорење, сматрао је да ником ништа није скривио и да се нема због чега бојати. Одведен је и убијен.

Пекар Илија Летић натеран је да на брзину обуче одело преко пицаме, када се побунио, убијени су на лицу места он и син Душан и шегрти Раде и Славко, а све у присуству пекареве супруге и троје малолетне деце међу којима је био и седмогодишњи Ђорђе.

У усташкој рацији која је трајала ноћу 11. и 12 маја одведено је близу 400 Срба, али и Хрвата који су се противили хапшењу својих комшија. Хрвати су сутрадан пуштени, а Срби су стрељани у селу Прекопа, предграђу Глине где су мештани уз обалу истоимене реке, у тајности, претходних дана ископали раке.

Жртве су стрељане, а „оверавање” оних који су давали знакове живота лично је својим пиштољем извршио Никица Видаковић, син градоначелника Мате Видаковића. Глињани су у мају 1941. страдали, како се овде каже, из чиста мира. Пре тога на овом подручју није било инцидената нити било каквих повода са српске стране. Као и у већини случајева када су у питању жртве Другог светског рата на Банији, број

страдалих у мајском погрому у Глини није тачно утврђен, а претпостављена бројка се креће од 260 до 582. Глина је уочи рата 1941. имала 2.800 становника. Више од пола су били Хрвати, а у „српском” остатку су пола биле жене. У српској популацији на коју су усташе циљале страдали су сви мушкарци од 16 до 60 година. Спасили су се само ретки. Процењује се да је смрт избегло педесетак душа, а сви остали радно способни Срби у Глини су ликвидирани. Са тим сазнањем дочекана је 1991. година. У „Олуји” глински Срби су избегли, а до данас се вратила тек трећина.

PRESS CLIPPING

Среда 13.05.2009. год

НОВА ПОНИЖЕЊА ЗА ПРОГНАНИКЕ

Правда, Страна : 6, Датум : 13.5.2009

Председник Регионалног одбора за помоћ избеглицима Војводине, Раденко Попић, сматра да прогнане Србе не треба посебно позивати на бојкот локалних избора у Хрватској, о чему сведочи податак о веома малом броју оних који су се до сада пријавили. Он је критиковао избегличка удружења која пропагирају излазак на изборе, јер то неће променити положај Срба у Хрватској. На другој страни, Србија за избеглице издваја свега 0,08 одсто буџета, што износи 28 динара дневно по особи, истакао је Попић.

ПОЗИВ НА БОЈКОТ ЛОКАЛНИХ ИЗБОРА У ХРВАТСКОЈ

Данас, Страна : 5, Датум : 13.5.2009

Нови Сад - Три избегличка удружења позвала су јуче Србе прогнане из Хрватске да не излазе на тамошње локалне изборе, јер хрватске власти још нису решиле избегличке проблеме.

Председник Центра за комуникацију „Правда“ из Параћина Драган Секуловић на конференцији за новинаре је оценио да су предстојећи избори у Хрватској „фарса“ и поручио избеглицима да не гласају, пошто ће у супротном дати легитимитет хрватским властима и да ће изгледати да оне поштују све европске стандарде.

ГЛАС И ЗА ПОВРАТАК

Вечерње Новости, Страна : 6, Датум : 13.5.2009

ЛОКАЛНИ ИЗБОРИ У ХРВАТСКОЈ ПРИЛИКА ДА СЕ ПОПРАВИ ПОЛОЖАЈ СРБА У СУСЕДНОЈ ЗЕМЉИ

Срби ће имати већинску власт у општинама где су живели

СВЕ смо учинили да се Срби у што већем броју организују и одазову на локалне изборе у Хрватској. Надамо се да ће више хиљада људи отићи да гласа и да ће гласати за себе и своје интересе - каже за "Новости" Јован Кркобабић, потпредседник Владе Србије.

Вицепремијер, задужен за питања избеглица и интерно расељених верује да ће избори дати резултате, ако се Срби масовно одазову:

- Срби ће имати већинску власт у општинама где су вековима били већинско становништво. Тако ће директно моћи да утичу на побољшање свог положаја, лакше ће се људи враћати, а биће и безбедније.

У Хрватску се, илуструје Кркобабић, прошле године вратило свега око 200 избеглих Срба, а из Хрватске је у Србију дошло око 3.000 људи који на свом огњишту и после наводног повратка нису видели никакву перспективу.

Према подацима Хрватске и УНХЦР, у ту државу се после рата вратило око 100.000 Срба избеглих за време грађанског рата, али Кркобабић каже да та бројка не одговара реалном стању:

- Наши подаци говоре да се око 53.000 избеглих вратило. Хрватска све грађане који дођу, изваде путовницу и личну карту региструје као повратнике, без обзира на то да ли су се ти људи задржали само два до три дана тамо, па се вратили у Србију.

Потпредседник каже да би се више десетина хиљада избеглих вратило у Хрватску када би им били обезбеђени елементарни услови за то:

- Питање радног стажа не може да реши више од 15.000 људи. Хрватска није надокнадила дуг за 45.000 српских пензионера који нису примали пензију од 1991. до 1997. године...

Антрфиле : ТАЈНЕ ПОТЕРНИЦЕ

ЈЕДАН од већих разлога за спор повратак Срба је и питање њихове безбедности.

- Стално хапсе и приводе Србе у Хрватској због сумње у наводне ратне злочине. Око 1.200 људи је на тајним потерницама и многи не смеју да се врате јер не знају да ли су на списку и да ли ће да их ухапсе чим пређу државну границу - каже Кркобабић.

ЗАЈМОВИ ЗА ДЕСЕТ ПОРОДИЦА

Данас, Страна : 21, Датум : 13.5.2009

Стара Пазова збрињава своје избеглице

Стара Пазова - Председник општине Стара Пазова Горан Јовић, уручио је ових дана решења о додели зајмова из програма СИРП у висини од по 240.000 динара прогнаним и избеглим лицима која живе на подручју старопазовачке општине. Реч је о десет породица које су већ започеле изградњу стамбених објеката и којима ће добро доћи средства која су обезбеђена у сарадњи општине и међународне заједнице.

- Реч је о веома повољним кредитима од 1.700 америчких долара који се добијају бесповратно, а исто толико се враћа у периоду од пет година са месечном ратом од 31 долара. Очекујем да ће ових десет породица тиме трајно решити своје стамбено питање - рекао је Јовић.

Породица Синише Девића која живи у Голубинцима од 1994. године, а доселили су се из Подравске Слатине, једна је међу десет породица које су добиле зајам. Каже, тај зајам ће му добро доћи да из старе куће у којој има само две просторије а петочлано је домћинство - двоје деце, супруга и мајка, пређе у нову кућу коју ће сада успети да заврши.

НОВИНАР (ПРЕ)ВИДЕО ЗВАНИЧНИКЕ
Политика, Страна : А15, Датум : 13.5.2009

Међу нама

У извештају „Политике” са сабора „Крушедолска звона”, новинар између осталог преноси „...нескривено изненађење присутних, да сабору крај манастира Крушедол није присуствовао нико од званичника Владе Србије.” И ми смо „нескривено изненађени”, осим ако у Крушедолу нису одржана два сабора. Једном је присуствовао Владимир Цуцић, комесар Комесаријата за избеглице Србије, као и Раде Дубајић, саветник за избеглице потпредседника Владе Србије Јована Кркобабића. Судаћи по извештају, ту је био и новинар „Политике”.

Не замерамо: много људи, висока температура „неуобичајена за ово доба” и јако сунце, па ето могућег разлога да новинар „Политике” превиди присуство „власти”. Није први, а верујемо ни последњи пут.

Кабинет потпредседника Владе Србије Јована Кркобабића

PRESS CLIPPING

Четвртак 14.05.2009. год

БЕСПЛАТАН ПРЕВОЗ НА ИЗБОРЕ

Куир, Страна : 3, Датум : 14.5.2009

БЕОГРАД - Аутобусима из Београда биће организован бесплатан превоз на локалне изборе у Хрватској који се одржавају у недељу, саопштио је јуче Комесаријат за избеглице Републике Србије.

Сви аутобуси полазе испред Сава центра изузев линије за Обровац која креће испред хотела Југославија. За подручје Далмације аутобуси полазе у петак, 15. маја у 18 часова, а повратак је у недељу у вечерњим сатима. Аутобуси за подручје Лике полазе у петак у 21 час, а повратак је у недељу у вечерњим сатима. Аутобуси за подручје Баније и Кордуна полазе у петак у 23 часа, а повратак је у недељу увече. За подручје Западне Славоније аутобуси полазе у суботу у 11 часова, а повратак је у недељу увече. Аутобуси за Обровац полазе у суботу испред хотела „Југославија“ у 20 часова и успут сакупљају гласаче у Батајници, Пазови и Шимановцима, а повратак је у понедељак у 18 часова. Како је саопштено, за све заинтересоване гласаче изван Београда организован је превоз аутобусима до Београда.

ИЗБОРИ СУ КОРАК ДО ПОВРАТКА

Куир, Страна : 7, Датум : 14.5.2009

БЕОГРАД - Српски сабор Двери позива све Србе избегле из Хрватске који имају право гласа у Хрватској да узму учешћа на предстојећим локалним изборима 17. маја 2009. године.

"Антицивизацијске скривене оптужнице и тоталитарна пракса хрватске државе да се Срби застрашују хапшењима само потврђују колико су се уплашили могућности да наши сународници масовно изађу на локалне изборе и преузму део власти у Хрватској. Зато је то разлог више да се на изборима изборимо за Србе у Хрватској. Заједнички апел Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске, као и Коалиције удружења избјеглица у Републици Србији, и први пут координисана акција тих удружења с представницима наше државе, говори о томе да је сада тренутак да се масовним изласком на изборе учини оно што до сада нисмо били у стању", пише у саопштењу Српског сабора Двери.

Масовним учешћем на овим изборима, сматра ова организација, Срби имају шансу да освоје неке нивое власти и да тако све оне теме које хрватска држава гура у страну, као што су повратак избеглица, враћање станарских права, регулисање пензија за избегле Србе, борба против скривених оптужница којима се плаше Срби повратници, поново дигну на највиши ниво приоритета у решавању свог статуса. Све ове теме се онда могу отворити не само преко државних органа Србије и

Међународне заједнице, већ и у систему у Хрватској, и то онда чини додатни притисак који ће спречити перфидне мере Хрватске против повратка Срба на своју земљу.

ИЗБОРИМО СЕ У ХРВАТСКОЈ!

Глас Јавности, Страна : 2, Датум : 14.5.2009

БЕОГРАД - Српски сабор Двери позива све Србе избегле из Хрватске, а који имају право гласа у Хрватској да гласају на предстојећим локалним изборима заказаним за 17. мај. Антицивизацијске скривене оптужнице и тоталитарна пракса хрватске државе да се Срби застрашују хапшењима само потврђују колико су се уплашили могућности да наши сународници масовно изађу на локалне изборе и преузму део власти у Хрватској. Зато је то разлог више да се изборимо за Србе у Хрватској, наводи се у апелу Српског сабора Двери.

БЕСПЛАТАН ПРЕВОЗ НА ИЗБОРЕ У ХРВАТСКОЈ

Ало!, Страна : 3, Датум : 14.5.2009

Аутобусима из Београда биће организован бесплатан превоз на локалне изборе у Хрватској, који се одржавају у недељу, саопштио је Комесаријат за избеглице Републике Србије

ИЗБЕГЛИЧКИ СТАНОВИ

Вечерње Новости, Страна : 5, Датум : 14.5.2009

ВРАЊЕ - Локална самоуправа договорила се с представницима УНХЦР и „Хаузинг центра“ о изградњи 20 станова за избеглице. Станови ће бити изграђени у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима за најугроженија расељена лица и локално становништво“. Пројекат ће бити финансиран средствима из фондова Европске уније, а вредан је 500.000 евра. Локацију и уређење инфраструктуре обезбедиће Врање.

БЕСПЛАТНО

Вечерње Новости, Страна : 7, Датум : 14.5.2009

Гласачи који желе да учествују у локалним изборима у Хрватској имају организован бесплатан превоз, а оверену потврду могу добити код општинског повереника за избеглице. У петак испред Сава центра у 18 часова крећу "Ластини" аутобуси за Далмацију. Са исте адресе у 21 час полазе аутобуси за Лику, а у 23 часа за Банију и

Кордун. У суботу у 11 часова крећу аутобуси за Западну Славонију, а за Обровац у 20 часова испред хотела "Југославија".

Очекује се да ће на локалним изборима у Хрватској гласати око 5.000 становника са тренутним пребивалиштем у Србији.

БЕСПЛАТАН ПРЕВОЗ НА ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ

Глас Јавности, Страна : 3, Датум : 14.5.2009

БЕОГРАД - Аутобусима из Београда биће организован бесплатан превоз на локалне изборе у Хрватској који се одржавају у недељу, саопштио је јуче Комесаријат за избеглице Републике Србије.

Сви аутобуси полазе испред Сава Центра изузев линије за Обровац која креће испред хотела Југославија. За подручје Далмације аутобуси полазе у петак, 15. маја у 18 сати. Аутобуси за подручје Лике полазе у петак у 21 час. Аутобуси за подручје Баније и Кордуна полазе у петак у 23 часа. За подручје западне Славоније аутобуси полазе у суботу у 11 часова. Аутобуси за Обровац полазе у суботу испред хотела „Југославија“ у 20 часова и успут сакупљају гласаче у Батајници, Пазови и Шимановцима. Повратак из свих крајева Хрватске је у недељу увече. Како је саопштено, за све заинтересоване гласаче изван Београда организован је превоз аутобусима до Београда.

СДСС ОЧЕКУЈЕ ВИШЕ МАНДАТА

Данас, Страна : 13, Датум : 14.5.2009

Пуповац оптимиста уочи локалних избора у Хрватској

Загреб - Потпредседник Самосталне демократске српске странке (СДСС) и саборски заступник Милорад Пуповац рекао је ФоНету да је ова странка, „као водећа у српској заједници, спремна да на предстојећим изборима осигура већи број мандата за Србе у Хрватској на општинском и жупанијском нивоу“.

Пуповац очекује да ће ова странка, у неким срединама у којима до сада није имала водећу улогу и места градоначелника и начелника, то овог пута осигурати.

„Спремни смо да осигурамо одређену заступљеност Срба и у градским срединама, где до сада тога није било. Ради се о Пули, Ријечи, Карловцу, Сиску и Осијеку“, истакао је Пуповац.

Оно што је посебно важно, додао је Пуповац, на допунским изборима који ће бити расписани 60 дана након што се одрже редовни избори, СДСС жели да осигура одређени број заменика жупана. **„Требало би да имамо заменике жупана у Задарској, Шибенској-Книнској, Личкој, Карловачкој, Сисачко-мословачкој и неколико западнославонских жупанија“, навео је Пуповац.** Тиме би се, према његовим речима, удео Срба у локалној власти веома значајно поправио. „На попису бирача је сада више Срба него што их је било на попису становништва 2001“, подсетио је Пуповац.

САМО ДВОЈЕ ПУТУЈЕ НА ИЗБОРЕ
Политика, Страна : А44, Датум : 14.5.2009

Лесковац – Према подацима Комесаријата за избеглице, у Лесковцу тренутно живи око 250 избеглих лица, највише са подручја Книнске крајине.

Међутим, као и на претходним изборима у Хрватској, ни за предстојеће, који се одржавају 17. маја, нема заинтересованих за гласање.

Како сазнајемо од Игора Коцића, повереника Комесаријата за избеглице, пријавиле су се само две особе које би да остваре своје бирачко право. Комесаријат, иначе, организује бесплатан превоз до биралишта.

ГЛАСА СВЕГА ТРИ ОДСТО СРБА
Правда, Страна : 6, Датум : 14.5.2009

КАТАСТРОФАЛАН ОДЗИВ СРПСКИХ ИЗБЕГЛИЦА ЗА ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ У ХРВАТСКОЈ

Од 150.000 Срба из Хрватске који тренутно живе у избеглиштву, само 4.000 њих учествоваће на локалним изборима који се у Хрватској одржавају у недељу!

Иако се у јавности појавила информација да нека избегличка удружења позивају Србе на бојкот гласања, председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске Милојко Будимир каже да је став 70 избегличких удружења која су окупљена у овој и у Координацији избегличких удружења да се иде на изборе. Будимир позиве на бојкот сматра манипулацијом која користи интересима хрватских власти.

- Асоцијација позива Србе на одлазак јер су ови избори врло битни за нас.

Сложили смо се ми из Асоцијације и из Координације избегличких удружења са којом смо потписали споразум да позовемо избеглице да гласају, али демократско је право сваког појединца да сам одлучи. Комесаријат за избеглице Србије координира посао око организације путовања тамо, што значи да је то став и државе Србије у овој ситуацији - рекао је Будимир.

Будимир каже да није задовољан бројем оних који су се пријавили да путују на локалне изборе у Хрватску.

- Око 4.000 се пријавило, а требало би да изађе 150.000 јер би се онда битно изменила ситуација и онда бисмо у општинама Хрватске могли да учинимо нешто више на повраћају наших права и имовине - каже он.

Позиве на бојкот неких избегличких удружења у Србији Будимир сматра провокацијом.

- Нека удружења захтевају да нам се најпре врати право конститутивног народа у Хрватској које смо имали у СФРЈ, па да тек онда прихватимо да гласамо. То није реално и само нам доноси штету. Не бих искључио ни могућност да су та удружења изманипулисана од стране некога ко ради у интересу Хрвата - објашњава Будимир.

И Министар за дијаспору у Влади Србије Срђан Срећковић сматра да су локални избори велика шанса да се повећа број општина у којима Срби имају власт.

- Српска национална заједница у Хрватској и даље има пуно проблема а многа њихова људска, грађанска, политичка и економска права се не поштују. Посао државе је да помогне да организује прогнанима да изађу на гласање, јер је важно да Срби у што већем броју општина учествују у локалној власти. У овом тренутку, српска национална

заједница има апсолутну власт у 18 општина а, ако довољан број људи буде изашао на ове изборе, надамо се да ће они имати апсолутну власт у 25 општина.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Страна : 1, Датум : 14.5.2009

ЛЕСКОВАЦ

Високи комесаријат за избеглице УН и невладина организација „Хаусинг центар” саградиће наредног лета стамбену зграду са 20 станова за избеглице, расељена лица са Косова и сиромашне Лесковчане. Градњу ће финансирати ЕУ, а град ће обезбедити опремљено земљиште.

ПРИШТИНА, ГРАД БЕЗ СРБА

Политика, Страна : РТ1, Датум : 14.5.2009

РТС 2, 20.00 – Срби из Приштине свој град нису видели пуних десет година. За њих је Приштина забрањени град. Чак и оним Србима који су на ободу града, у селима Чаглавици, Грачаници, Лапљем селу и другим местима, приступ граду је онемогућен.

У Приштини је до јуна 1999. живело преко 40.000 Срба. Шта је највећа препрека у процесу повратка прогнаних Срба и других етничких заједница? Када ће се Срби из Приштине вратити? Одговоре дају представници УНХЦР-а, УНДП-а, Владе Косова, Комесаријата за избеглице и други.

У емисији ће се чути и шта о о повратку Срба у Приштину мисле Албанци. Уредник Светлана Вукмировић, сниматељ Новица Танасијевић.

PRESS CLIPPING

Петак 15.05.2009. год

ИЗБЕГЛИ СРБИ ПОЗВАНИ НА ИЗБОРЕ У ХРВАТскоЈ

Правда, Страна : 7, Датум : 15.5.2009

Издазак на локалне изборне 17. маја у Хрватској једини је начин за решавање проблема избеглих Срба, поручили су у Београду представници те заједнице.

Председник Заједнице Срба Хрватске и БиХ Бранислав Швоња рекао је да су предстојећи локални избори у Хрватској веома важни и да су можда од „историјског значаја“ за избегле Србе. Швоња је рекао да се очекује организовани одлазак око 10.000 људи на изборе у Хрватској који ће, како је оценио, умногоне променити постизборну слику.

ИМИГРАНТИ КАО КРИМИНАЛЦИ

Политика, Страна : А2, Датум : 15.5.2009

С обзиром на то да илегална имиграција постаје кривични прекршај, поставља се питање шта ће бити са децом имиграната

Рим, 14. маја – **Проблем имиграције који је последњих дана потресао Италију не завршава се, нажалост, само депортацијом избеглица. Након вишемесечних најава, италијанска скупштина је дефинитивно изгласала контроверзни Закон о безбедности. Овим мерама, како коментарише Кристофер Хејн, директор италијанског савета за избеглице, битно је угрожен статус не само илегалних имиграната и избеглица већ и оних који легално бораве на италијанској територији.**

Закон одобрава организовање грађана по патролама као начин „одбране“ од имиграната које министар унутрашњих послова Роберто Марони назива „волонтерима за безбедност“. Нелегална имиграција постаје кривични прекршај којим се рескира казна од пет до десет хиљада евра, а након суђења и аутоматска депортација.

Предвиђа се и продужење боравка на шест месеци (у односу на претходних 60 дана) у центрима за идентификацију имиграната, а цена захтева за држављанство и дозволу боравка знатно је повећана. Казну до три године затвора рескирају и сви они који изнајмљују станове илегалним имигрантима, док су државни службеници, укључујући докторе и директоре школа, дужни да пријаве све оне који илегално бораве на територији Италије.

С обзиром на то да илегална имиграција постаје кривичан прекршај, поставља се питање шта ће бити са децом ове групе имиграната. Италијански медији говоре о „деци духовима“ коју, у страху од депортације и кривичне казне, родитељи вероватно неће уписивати у матичну књигу рођених. „На тај начин регистровање у матичну књигу рођених обавиће бабице и медицинске сестре, што је типично за децу која нису

призната од стране родитеља”, изјавио је директор свештеничког одељења за имигранте у центрима за идентификацију отац Ђанромано Њезото.

„Мајке без дозволе боравка и пасоша ризикују да им деца буду усвојена од стране других људи”, мишљење је чланице италијанске демократске партије Донателе Феранти.

Новим „законом о сигурности”, према мишљењу италијанске опозиције, ризикује се стварање паралелног друштва „невидљивих” илегалних имиграната, а „ако овако наставимо ускоро ће и Обама бити забрањено да уђе у Италију”, прокоментарисао је један од представника опозиције Антонио ди Пјетро.

Италија је последњих дана и озбиљно прекршила један од интернационалних закона: конвенцију о избеглицама из 1951. године.

У међувремену, борба против илегалних имиграната се наставља: јуче је у италијанском приморском граду Гаета министар Марони предао три патролна брода либијским властима како би се учврстила и усавршила сарадња у борби против илегалне имиграције и изјавио: „Против имиграције борићемо се свим средствима.” У Италији је последњих година број избеглица ипак вртоглаво порастао: према извору УНХЦР-а, пре неколико година од 17.093.361 избеглице у свету, у Италији је боравило 12.440 особа. Сетимо се и да је Италија представљала спас и за многе избеглице из бивше Југославије. Према речима портпарола УНХЦР-а у Италији Лауре Болдрини, године 1999. постигнут је рекорд од 33.000 захтева за азил, углавном од особа које су долазиле са Косова.

Тренутно највећи број избеглица чине Нигеријци (5.333 у 2008.), Сомалци (4.473), Еритрејци (2.739) и Авганистанци (2.005).

Последњих година Италија све мање представља синоним за „обећану земљу” и у економском, а Законом о безбедности – и у правном смислу.

Антрфиле : Од почетка године у Средоземљу се удавило 339 имиграната

Рим – Од почетка године, 339 илегалних имиграната изгубило је живот у Средоземном мору, у покушају да дођу до Италије, саопштила је јуче католичка хуманитарна организација Сант Еђидио.

Према подацима те невладине групе, број жртава прошле године достигао је 642, док су од 1990. до 2009. године живот изгубила укупно 4.052 имигранта.

БОРБА ЗА ОТКУП СТАНОВА И ВРАЋАЊЕ ПЕНЗИЈА

Дневник, Страна : 14, Датум : 15.5.2009

ПУПОВАЦ И СТАНИМИРОВИЋ ПОЗИВАЈУ СРБЕ НА ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ У ХРВАТСКОЈ

Удео Срба у локалној власти у Хрватској значајно ће се поправити након избора у недељу, очекује Самостална демократска српска странка (СДСС). **Њен потпредседник и саборски заступник Милорад Пуповац каже да ће ова странка, у неким срединама у којима досад није имала водећу улогу и места градоначелника и начелника, то овог пута осигурати.**

– Спремни смо да осигурамо заступљеност Срба у Пули, Ријечи, Сиску, Карловцу и Осијеку, где до сад тога није било – рекао је Пуповац, који очекује да на

допунским изборима, расписаним 60 дана након редовних, СДСС осигура и замене жупана у Задарској, Шибенско-книнској, Личкој, Карловачкој, Сисачкомословач кој и неколико западнославонских жупанија.

Председник СДСС-а, такође саборски заступник, Војислав Станимировић за “Дневник” каже да су на предстојећим изборима шансе ове, највеће странке са српским предзнаком у Хрватској, боље него досад. – Имамо власт у 18 општина у Хрватској, а у још 13 наша су места доначелника и заменика. Сад смо предали 37 независних листа за општине и градове и очекујемо одличан резултат јер имамо своје организације и у Истри. Тамо је демократија на високом нивоу кад гледате издалека, али кад се примакнете, видите да су Срби дискриминисани при запошљавању, у правосуђу, здравству, просвети, државним службама – каже Станимировић..

Уз позив избеглицама из Србије да дођу на биралишта у Хрватској, Станимировић истиче да је за све који су из ове земље отишли, али и тамошњу српску заједницу, сад још важније да њихови представници уђу у извршну власт општина, градова и жупанија, како би заједно с другима могли њима управљати.

– Наш приоритет биће питање откупа станова, и то без дискриминације српског у односу на већинско становништво, а инсистираћемо и на враћању пензија украдених између 1991. и 1997. Сума од око 100 милиона евра је велика и држава је нема, али има начина да се обештети више од 20.000 оштећених пензионера – наглашава Станимировић.

Антрфиле : Бесплатно аутобусима

За одлазак на изборе у Хрватској организован је бесплатан превоз аутобусима из Београда. За подручје Далмације (Бенковац, Книн, Бискупија, Цивљане, Ердевик, Кистање, Дрниш, Скрадин) полазе испред Центра “Сава” у петак, 15. маја, у 18 часова. За Лику (Доњи Лапац, Удбина, Плитвичка језера, Грачац, Срб, Врховине, Госпић) аутобуси полазе с истог места такође у петак, али у 21 час. Аутобуси за Банију и Кордун (Слуњ, Крењак, Глина, Петриња, Костајница, Двор, Топуско, Вргинмост, Војнић, Плашко) је испред Центра “Сава” у петак у 23 часа, а повратак у недељу увече. За западну Славонију (Пакрац, Липик, Окучани, Ђуловац, Воћин, Слатина, Брестовац, Дарувар, Вировитица, Бјеловар) полазе испред Центра “Сава” у суботу, у 11 часова, а повратак у недељу увече.

Аутобуси за Обровац полазе у суботу, 16. маја, испред хотела “Југославија” у 20 часова и успут скупљају гласаче у Батајници, Пазови и Шимановцима, а повратак је у понедељак, 18. маја, у 18 часова. За све заинтересоване гласаче изван Београда организован је превоз аутобусима до Београда. Тако где нема организованог аутобуског превоза, могу се добити оверене потврду код општинског повереника за избеглице. Она се издаје у три примерка и служи за бесплатан превоз “Ластиним” аутобусима до Београда. У местима где не саобраћају “Ласта”, путницима ће трошкови карте бити накнадно рефундирани.

PRESS CLIPPING

Субота 16.05.2009. год

СТАНОВИ УГРОЖЕНИМА

Вечерње Новости, Страна : 5, Датум : 16.5.2009

СМЕДЕРЕВО - Град на Дунаву је од Европске комисије добио помоћ за изградњу **20 станова**. Они ће бити додељени најугроженијим грађанима. Пројекат је вредан милион евра, а изградња почиње овог лета. Рок за завршетак радова је **20 месеци**. У нове станове уселиће се четири смедеревске и **16 избеглих и расељених породица**.

ИТАЛИЈАНИ ГРАДЕ СТАНОВЕ

Блиц – Србија, Страна : 2, Датум : 16.5.2009

КРАГУЈЕВАЦ - Италијанска влада обезбедила је **3,8 милиона евра** за унапређење услова становања маргиналних група у **11 општина** у Србији, међу којима је и Крагујевац. За донације и повољне кредите УХ Хабитата, кроз СИЛД програм, конкурисаће Градска стамбена агенција из Крагујевца са дефинисаним пројектима за стамбено збрињавање Рома из картонског насеља, откуп напуштених сеоских домаћинстава за трајно збрињавање избеглица и расељених лица, пружање новчане подршке сиромашним суграђанима за довршетак започетих објеката за становање, изградњу рампи за хендикепиране особе до институција у граду које их сада немају и друге потребе те категорије становништва.

СРБИ У КОАЛИЦИЈАМА СА СДП НА ЛОКАЛУ

Блиц, Страна : 7, Датум : 16.5.2009

Милорад Пуповац за „Блиц”

Милорад Пуповац, лидер Социјалдемократске српске странке, у разговору за „Блиц” каже да очекује да ће та партија освојити апсолутну власт у најмање **22 општине** у Хрватској, а да ће учествовати у власти у још најмање **30 општина** и градова. Занимљиво је да ће највећа српска странка у Хрватској по свој прилици имати више коалиција са СДП него са ХДЗ који подржава на републичком нивоу.

„СДСС ће остварити знатно бољи резултат него на прошлим изборима. Истакли смо преко **1.000 кандидата** у **74 општине**, града и жупаније, и у већини случајева на изборе излазимо самостално. Верујем да ћемо овога пута увећати број општина у

којима ће СДСС освојити већину - 22 уместо 16, колико смо освојили на прошлим изборима. Тада смо имали 250 одборника у локалним парламентима широм Хрватске, а сада рачунам да ћемо имати најмање 300”, каже Пуповац.

- Какве су прогнозе када је реч о већим градовима?

- Очекујем да ћемо добити одређен број мандата у Пули, Ријеци, Карловцу и Осијеку, и на тај начин ћемо политички објединити српску популацију, што до сада није био случај.

- Ко су вам партнери на овим изборима?

- Специфичност ових избора је у томе да имамо већи број локалних партнерстава са СДП и Хрватском народном странком. Са ХДЗ ћемо заједно у Вуковарско-сријемској и у Карловачкој жупанији, као и у Вуковару и Книну. За разлику од ранијих година, сада расте број странака са којима сарађујемо и очекујем да ће у две наведене жупаније мандати СДСС бити пресудни у томе ко ће формирати власт. Треба додати да се ради о веома важним жупанијама у којима протеклих 18 година неприкосновену власт држи ХДЗ.

- Како ХДЗ, са којим сте у коалицији на нивоу републике, гледа на вашу све тешњу сарадњу са опозиционим СДП на локалу?

- Локални избори нису национални и немамо обавезу да партнерство које постоји на државном нивоу спроведемо и на локалу. Друго, ХДЗ није показао озбиљнији интерес за оно што смо ми планирали, а треће - постоје тешкоће у функционисању нашег партнерства још од доношења Закона о пољопривредном земљишту и одлуке да се смањи буџет за програм повратка прогнаних, избеглих и расељених лица и њихово стамбено збрињавање.

ЛОКАЛНИ ИЗБОРИ ШАНСА ЗА СРБЕ

Политика, Страна : А6, Датум : 16.5.2009

Око пет хиљада избеглих Срба гласаће данас на локалним изборима у Хрватској. На пут из Србије у Хрватску кренуо је само мањи број од 300.000 српских избеглица, каже Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења Срба из Хрватске.

„Људи су разочарани и дестимулисани, већина њих интегрисала се у нове средине. Нажалост, нисмо још у ситуацији да вратимо права која смо имали као конститутиван народ, али ипак гласањем се праве макар ситни помаци који би требало да воде ка враћању онога што нам је одузето”, каже Будимир за „Политику”.

Он се нада да ће захваљујући гласовима избеглих Срба, странке које заступају њихова права успети да освоје власт у много већем броју општина у којима су некада Срби били већина него што је то био случај на прошлим локалним изборима 2005. године.

– Прошли пут смо добили власт у 16 општина, а сада бисмо желели да добијемо дупло више. Имамо шансу да добијемо и заменике градоначелника и жупанија – објашњава Будимир.

Са сличним аргументима и Самостална демократска српска странка (СДСС) Милорада Пуповца позивала је протеклих дана Србе да дођу и гласају на локалним изборима. Како у разговору за „Политику” каже Пуповац, излазак на изборе још једна је прилика да се оснажи политичка улога Срба у Хрватској. Према његовим речима много тога, од

развоја локалних средина, решавања питања избеглица, обнове кућа до регулисања радног стажа и пензија, зависи од резултата избора.

СДСС ће, зависно од жупаније до жупаније, на изборе изаћи у коалицији са Социјалдемократском партијом, Хрватском демократском заједницом, Хрватском народном странком, Истарским демократским сабором. Одлуку да, рецимо у Вуковару, СДСС за градоначелника подржи кандидата ХДЗ-а, наишао је на критику оних који се противе изласку Срба на изборе. На питање зашто би Срби гласали за тог кандидата, Пуповац каже да је то реалност и да је за место потпредседника кандидован њихов члан.

– То је нова политика за Вуковар са два странкама које до сада у овом граду нису сарађивале. Сада се отворио простор да сарађују и то је оно што је данас у Вуковару могуће. Реч је двојици младих људи, а наш циљ је да се у политици ослободимо старих кадрова . Кома смета што је то ХДЗ и СДСС мора разумети реалност”, истиче Пуповац.

Међу онима који сматрају да Срби не би требало да иду на гласање је и Саво Штрбац, директор Документационог центра „Веритас”. Он каже да су услови под којима српске странке излазе на изборе бољи него претходних година, али ипак сматра да њихово учешће неће допринети промени државне политике Хрватске која је до сада одбијала да Србима врати она права и имовину коју су имали.

Његово мишљење дели и Раде Чубрило, један од избеглих Срба који тврди да је Хрватској само важно да изласком Срба на изборе добије легитимитет као правна држава који ће јој користити за улазак у Европску унију. Чубрило сматра да би се тек враћањем Србима свих права која су имали као конститутивни народ стекли услови и за учешће Срба у политичком животу Хрватске.

ВЕЛИКА ШАНСА ЗА СРБЕ

Вечерње Новости, Страна : 4, Датум : 16.5.2009

Милорад Пуповац председник СДСС, о изборима у Хрватској И ИЗГЛЕДИМА СУНАРОДНИКА

Наши начелници у 20 општина и учешће у власти у многим жупанијама

ПРВИ пут после ратних деведесетих, Срби у Хрватској су у прилици да постану озбиљнији политички фактор у тој земљи. На локалним изборима, који се одржавају сутра, биће примењен уставни закон о правима националних мањина који и Србима гарантује пропорционалну заступљеност у извршним и представничким телима власти.

- Политичка улога Срба у Хрватској у локалним срединама биће оснажена - каже у интервјуу "Новостима" Милорад Пуповац, председник Српског народног већа у Загребу и потпредседник СДСС.

- У колико општина и жупанија Срби, реално, могу да узму власт или да барем учествују у њеној подели?

- Очекујемо да ћемо у више од 20 општина имати своје начелнике, у више од 30 заменике начелника, а у најмање 10 жупанија имати заменика жупана. Гласови Срба, на пример у шибенско-книнској и у карловачкој жупанији, биће пресудни за формирање

већине. У многим општинама и жупанијама логично је очекивати да ћемо бар учествовати у формирању локалне већине.

- Колико ће веће присуство Срба у власти убрзати процес повратка избеглица у Хрватску и регулисање њихове имовине?

- **Битно ће убрзати те две ствари, јер ће значајније присуство Срба створити у локалним самоуправама бољу атмосферу, поправити међусобне односе Срба и Хрвата, а то ће свакако резултирати и још бољим односима Србије и Хрватске.**

- На претходним изборима, мали проценат Срба излазио је на биралишта, нарочито у градским срединама. Мислите ли да је српски корпус у Хрватској свестан своје велике шансе?

- Да, стиче се утисак да људи схватају значај ових избора. Охрабрује нас и податак да влада велико интересовање за долазак на биралишта наших сународника, који имају пребивалиште у Србији.

- Да ли сте задовољни ангажманом власти у Србији да омогући Србима одлазак у Хрватску, на биралишта?

- Овог пута јесмо. Апел су упутили сви - од председника Бориса Тадића, преко ресорног потпредседника Владе са сарадницима, до Комесаријата за избеглице. Сви су урадили велики посао и на томе смо веома захвални нашој матичној држави.

Антрфиле : СДСС ЧЕТВРТИ У САБОРУ

КОЛИКО ови избори могу да појачају утицај СДСС, највеће српске странке у Хрватској?

- **Досад смо имали 250 мандата на локалном нивоу, а сада ћемо значајно повећати тај број, јер на овим изборима имамо 1.200 кандидата за локалне изборе. После ових избора, СДСС ће бити четврта или пета странка по снази у Хрватској.**

СТАНОВИ ЗА СИРОМАШНЕ

Вечерње Новости, Страна : 19, Датум : 16.5.2009

Насеље Камендин

ГРАДСКИ социјални станови за које је недавно завршен конкурс су саграђени.

Најугроженији суграђани, 63 породице, у њих ће се уселити већ за који месец. Нове зграде у Камендину у петак су обишли заменик градоначелника Милан Кркобабић и државни секретар у Министарству рада и социјалне политике Драги Видојевић.

Шансу да стекну право на живот у градским квадратима на последњем конкурс ју је потражило 739 Београђана. Стамбена комисија идуће недеље започиње контролу документације.

- Очекујем да ће она за месец дана да заврши рад - рекао је Кркобабић. - Станови су по структури гарсоњере, једнособни и двособни. Највећи има 48 квадрата. Потпуно су савремено опремљени - имају грејање, струју, паркет, а имамо четири стана прилагођена за инвалиде. Овог пута нико неће добити стан а да заиста не испуњава услове. Рад комисије ће бити потпуно отворен. Радиће и два месеца ако треба. Свака примедбаће се размотрити, сваки папир. Они који се уселе, то ће бити заиста најугроженији грађани.

Заменик градоначелника, међутим, није желео да открива да ли зна за људе који су до сада усељени у социјалне станове, а нису испунили услове.

- Да ли ви верујете да има оних који су добили а нису имали право - био је одговор Кркобабића. - Први пут ћете сада у Београду имати јавно додељивање. Свако ће моћи да види ко је конкурисао, са којим документима. Београђани који прођу на конкурс стећи ће право да у градском стану живе пет година. То време ће плаћати 50 одсто економске цене кирије, али заменик градоначелника није могао да прецизира колико је то новца.

- Прави се скала и ако имате потпуно угрожене грађане, који немају никаква примања, од њих не можете да очекујете да плате било шта - одговорио је Кркобабић. - То су све специфични случајеви. Морамо да будемо флексибилни. Кирија је нека врста симболике, обавезе. Већ за две недеље Београд ће започети градњу још 80 социјалних станова у Камендину. Заменик градоначелника је најавио да ће се следеће године саградити 400 социјалних станова у насељу Др Иван Рибар, а 2011. године још 200. Цена градње је, рекао је Кркобабић, испод 1.000 евра по квадрату.

Антрфиле : СЛОВЕНАЧКЕ ПЕНЗИЈЕ

ДРЖАВНИ секретар Драги Видојевић је најавио да би до краја године могао да се реши проблем наших грађана који су део или целу пензију зарадили у Словенији. Прва рунда разговора са словеначким колегама је завршена.

- То је последња бивша република са којом Србија нема споразум који регулише проблем пензионера - рекао је Видојевић. - Започели смо разговоре. Наставиће се крајем јуна са идејом да до краја године то питање буде уређено. Реч је о око 8.000 пензионера, чија се примања сада исплаћују из нашег фонда.

PRESS CLIPPING

Недеља 17.05.2009. год

СДСС ОЧЕКУЈЕ ПОБЕДУ

Глас Јавности, Страна : 2, Датум : 17.5.2009

ЗАГРЕБ - Самостална демократска српска странка СДСС, која сад има три посланика у Сабору, очекује да ће на данашњим локалним изборима у Хрватској освојити апсолутну власт у најмање 22 општине, а да ће учествовати у власти у још најмање 30 општина и градова, углавном у повратничким подручјима и у источној Славонији.

- Имаћемо већи број већника него раније и бити присутни тамо где до сада нисмо били
- каже потпредседник СДСС Милорад Пуповац и истиче да је задњих година спроведено кадровско јачање и повећања броја одбора странке, међу осталим и у Истри и западној Славонији, али и у великим градовима као што су Осиек, Ријека, Пула, Карловац и Сисак.

ГЛАС ЗА ПОВРАТАК

Вечерње Новости, Страна : 11, Датум : 17.5.2009

У КНИНУ СУ НА ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ ДОПУТОВАЛЕ И ИЗБЕГЛИЦЕ КОЈЕ ИМАЈУ ПРЕБИВАЛИШТЕ У СРБИЈИ

Дошло 730 Срба да изаберу своје представнике

Биљана Стјеља

МАЈСТОРЕ, има ли места код вас да пошаљем мајку - упита жена возача аутобуса број 4 који креће за Книн. Испред Сава центра у петак је кренуло око 1.000 људи за Далмацију како би гласали на локалним изборима у шибенској жупанији. Око 130 аутобуса пошло је пут Хрватске да дају свој глас. Траже представнике у градском парламенту. Надају се биће и боље, а можда се потом и врате у родно место.

- А, право да вам кажем, не знам за кога да гласам, упознаћу се доле - говори Милка Росић, са тренутном адресом у Београду, али са хрватским папирима у џепу. - Ако не изаберемо већнике у Книну никад нам нема повратка. Милка засада не размишља да се врати на родну груду. У Книну је 21 годину радила у Железници, а сад је трговац. Обилази ћерку, зета и унуке у некадашњој Крајини барем три пута годишње, али неће да се врати и „буде јој на грбачи“. А овај јој је пут добра прилика да сврати међу своје. Макар на дан. Аутобуси пуни гласача крећу не би ли својим гласом угурали којег српског већника у кнински парламент. Ово су први избори у Хрватској где се градоначелник бира директно, а његове ће одлуке убудуће да зависе од подршке

парламентараца. Срби засад имају трећину и надају се да ће је и задржати. И тако осигурати неки буџет. **Ипак, и српска се власт овде поделила. Самостална српска демократска странка и Демократска партија Србије иступају одвојено. Свађају се око мандата. Ова нова, оснивана тек пре пар месеци оптужује „пуповце“ да кокетирају са ХДЗ-ом.**

Жељко Цепина, потпредседник ССДС сматра да није време да Книн има Србина за градоначелника, али заступа став странке да је оптимално да имају заменика и јаку подршку у „Вијећници“. То је, како каже, већ договорено. Сада их је трећина и на многе одлуке могу директно да утичу. Њихов је кандидат Драган Јерковић.

- Од када дајемо подршку ХДЗ изградили смо путеве и асфалтирали улице у свим српским селима - појашњава Цепина. - Многи су се млади вратили у Книн и већ нашли посао. Углавном у општини. Ипак, многи, макар они у зрелим годинама, не виде будућност на далматинском кршу.

Илија Котараш из Книна каже да за њега доле „нема леба“:

- Ко ће да ме запосли са 52 године. У Книну ми је остала стара мајка, а ја сам од 1995. у Батајници. Добио сам државни посао и куд ћу сад, само чекам да се пензионишем. А после ћу видети шта ћу.

У међувремену путује за Панчево и тамо зарађује плату. Боље икакву, него никакву - вели.

А политика у Книну, по речима „већника“ никад боља. Сарађују и Срби и Хрвати. Немају куд - прича Анте Гутић, начелник суседне општине Цивљане. У његовом региону Срби су већина. Тачније, сви - сем његове породице. Ипак, конкурише већ за трећи мандат у овој општини. И то као Хрват, кога из милоште у овом крају и Срби и Хрвати зову „Србољуб“.

- Од 2001. кад се у Цивљане није могло ни ући, обновили смо 280 српских кућа - прича Гутић. - Изградили смо водопумпу, асфалтирали све улице, покренули каменолом, запослили све младе повратнике, отворили три дућана, обезбедили превоз... Али стари неће назад. И то могу да разумем. Ко ће да се врати после 15 година. Боје се, снашли су се већ у Србији и тешко им је да крену све из почетка. А пропаганда је чудо. Сви горе мисле да се овде људи још кољу. Власти у Книну, пак, понављају да је сасвим друго време и да су се ратне секире давно закопале. У граду, који у Хрватској пропорционално има највише младог света, тврде да - има будућности. Сарађују сви на „истој ствари“. Приватизација је у јеку, а „Шваба не пита за националност већ шта знаш да радиш“ - објашњавају.

Антрфиле : ЖУПАНИ И ВЕЋНИЦИ

У ХРВАТСКОЈ се данас одржавају пети по реду локални избори од проглашења независности, а први на којима ће се челни људи општина, градова и жупанија бирати непосредно.

Данас ће, од седам до 19 часова, око 4,08 милиона грађана бирати 866 чланова жупанијских скупштина и 51 члана загребачке Градске скупштине, као и 2.206 чланова градских и 5.343 општинска већа. За 21 жупанијску скупштину и загребачку Градску скупштину, као и за 126 градских већа и 427 општинских већа поднете су укупно 2.982 кандидационе листе на којима је 46.324 кандидата.

НЕСУЋЕНИ ОЛИМПИЈЦИ ГЛАДУЈУ

Блиц, Страна : 16, Датум : 17.5.2009

Етиопски атлетичари још чекају на српско држављанство

Боравак Тамрата Легесеа (26), Гебрезибера Гебреслусеа (29) и Естефаноса Ешетеа (19) у Србији постаје неизвестан јер им у августу истиче виза

Тројица атлетичара из Етиопије Тамрат Легесе (26), Гебрезибер Гебреслусе (29) и Естефанос Ешете (19), како сада ствари стоје, ипак се неће такмичити у српским дресовима. И сам њихов боравак у Србији постаје неизвестан јер им у августу истиче виза. Иако су сва тројица имали норму за Олимпијске игре и Светско првенство у атлетици, нису могли то да докажу, тако да данас на имању код Уба, где бораве, готово да гладују.

Најмлађи од њих Естефанос био би идеалан кандидат за предстојећу Универзијаду, али због техничких потешкоћа свој таленат троши на снимање реклама за 20 евра дневно или на уличне трке по градовима Србије на 3.000 до 5.000 метара.

Један од отежавајућих разлога због којих им МУП Србије није одобрио захтеве за држављанство можда је и тај што су једном већ бежали из избегличког кампа у Мађарску. Одатле су их мађарске власти вратиле, што је нашој полицији познато. Међутим, то је само претпоставка једног од њихових добротвора - Драгана Животића, директора атлетског клуба „Партизан“.

– Слободно време трошим на тренинге и трчање, а помогнем и око баште и стоке на имању. Волео бих да се озбиљније бавим атлетиком, али немам могућности – прича Естефанос на лошем српском. Естефанос је био јуниор до ове године, тврди њихов тренер Зоран Моловић, а по резултатима је могао да учествује на Универзијади. Гебреслусе је могао на Светско првенство.

– У међувремену, тренирају, али нећемо још дуго имати средстава да им помажемо. Добро би нам дошле било какве донације – каже Моловић. Тројица Африканаца су након доласка у Србију новембра 2007. из административних разлога лежали у затвору у Падинској скели месец дана, да би након тога били смештени у избегличком логору у бањи Ковиљачи. Одатле уз помоћ Животића и Моловића прелазе да живе и тренирају у село Памбуковица код Уба, где Моловић има стару породичну кућу.

– Прихватио сам их из хуманих разлога. Нашао сам им смештај и тренера јер су желели да буду чланови клуба „Партизан“. То, нажалост, неће моћи јер су им захтеви за држављанство одбијени. Они сада само својим спортским резултатима могу да заслуже да остану – прича Животић. Додаје да ће можда ући у нову процедуру за добијање „папира“, али да о њиховом статусу мишљење морају да дају Министарство омладине и спорта и МУП и да одлуку мора да донесе и Влада Србије.

Естефаносов земљак Гебреслусе веома воли Србију и Србе и каже да ће му бити жао ако буде морао да оде за три месеца одавде. Толико, каже, им још траје боравишна виза. И мештани Уба, где су атлетичари смештени, заволели су их. А и како и не би, кад им тамнопути момци често помажу око имања.

Антрфиле : МУП: Захтев за држављанство није поднет

Министарство унутрашњих послова Србије доставило нам је одговор у коме стоји да тројица Етиопљана - Легесе, Гебреслусе и Ешете нису ни подносили захтев за пријем у држављанство закључно са 14. мајем текуће године.

PRESS CLIPPING

Понедељак 18.05.2009. год

У ДВАНАЕСТ СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Страна : 7, Датум : 18.5.2009

Немачка хуманитарна организација „АСБ“ обезбедила је 12 станова за избегле и расељене са Космета и из Хрватске, који се налазе у колективном центру Селова код Куршумлије. Станови у новоизграђеној стамбеној зграде у насељу Расадник у Куршумлији биће подељени трочланим и четворочланим породицама из тог центра. Планирано је да се породице избеглих и расељених. у станове чију изградњу финансира немачка хуманитарна организација, уселе до августа следеће године.

ХРВАТСКОЈ КАМЕНОВАНИ АУТОБУСИ СА СРБИМА

Прес, Страна : 7, Датум : 18.5.2009

БЕОГРАД - У Хрватској су јуче одржани локални избори на којима је учествовало и око 5.000 избеглих Срба. Избори нису прошли без инцидената.

Непознате особе оштетиле су два паркирана аутобуса српских регистарских таблица у центру Бенковца. Потпредседник Самосталне српске демократске странке Милорад Пуповац изјавио је да су избори, ипак, прилика за стварање другачије политичке културе толеранције и афирмацију српске заједнице у Хрватској.

УСТАШЕ КАМЕНОВАЛЕ СРПСКЕ АУТОБУСЕ

Правда, Страна : 6, Датум : 18.5.2009

ВИШЕ ОД 5.000 СРБА ОТПУТОВАЛО У ХРВАТСКУ ДА ГЛАСА НА ЛОКАЛНИМ ИЗБОРИМА

Аутобуси са београдским и румским регистарским ознакама, који су превозили бираче из Србије на локалне изборе у Хрватској, каменовани су у Бенковцу, на паркингу у Улици краља Дмитра Звонимира.

Задарска полиција саопштила је да је на једном од њих каменом оштећена каросерија аутобуса, док је на другом разбијено стакло! Материјална штета процењује се на више од хиљаду евра, а полицијска управа у овом граду поднела је предлог за покретање кривичног поступка против непознатог починиоца, пренели су хрватски медији

У Хрватској је јуче ујутро отворено 6.591 бирачко место на којима су гласачи по први пут непосредно бирали чланове општинских и градских већа, жупанијских

скупштина и Градске скупштине Загреб, јединица локалне и регионалне самоуправе, као и општинске начелнике, градоначелнике, жупане и градоначелника Загреб. Ови избори посебни су по томе што се на њима први пут непосредно бира 429 општинских начелника и 435 њихових заменика. Такође, бирачи су одлучивали о 126 градоначелника и 194 њихових заменика. На овим изборима биће изгласан и 21 жупан, односно 42 заменика жупана. Више од 5 000 избеглих Срба гласало је на изборима у Хрватској. Кампању за изборе спроводиле су две избегличке организације Срба, у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Републике Србије и уз подршку Владе и председника Бориса Тадића.

- Највећи број оних који су се регистровали, дошли су у организованом или сопственом превозу, у две далматинске жупаније, најпре у задарску и у шибенскокнинску. Посебно је важан њихов долазак у задарску жупанију - истиче Милорад Пуповац, потпредседник Самосталне српске демократске странке.

- **С обзиром на то да је у задарској жупанији било највише тешкоћа када је у питању повратак, охрабрујућа је чињеница да су људи одлучили да учествују на локалним изборима. Значи да нису изгубили веру у повратак у свој завичај и средине из које су отишли пре 14 година. Циљ ССДС је осигурати што већу заступљеност Срба у локалним срединама. Ови избори су прилика за стварање другачије политичке културе толеранције, као и афирмацију српске заједнице у Хрватској истакао је Милорад Пуповац.**

ОШТЕЋЕНА ДВА СРПСКА АУТОБУСА У БЕНКОВЦУ

Ало!, Страна : 2, Датум : 18.5.2009

Непознате особе ош-тетиле су два паркирана аутобуса српских регистарских таблица у центру Бенковца, саопштила је јуче задарска полиција. На аутобусу марке ДАФ београдских регистарских ознака у ноћи између суботе и недеље каменом је оштећен лим, па је на каросерији видљиво удубљење, а на другом аутобусу исте марке и румских регистарских ознака каменом је разбијено бочно стакло.

Процењено је да је на оба аутобуса нанета штета од око 8.000 куна (око 1.100 евра), а полиција је против непознатих починилаца поднела предлог за покретање казненог поступка. Аутобуси су били паркирани у центру Бенковца. На шире подручје Задра током суботе и недеље стигло је тридесетак аутобуса из Србије, којима су дошли хрватски грађани српске националности на гласање.

СИРОТИЊСКА ВЛАСТ

Курир, Страна : 2, Датум : 18.5.2009

Срби очекују да на изборима у Хрватској победе у 22 општине, али у њима нема пара за озбиљнији повратак избеглих

БЕОГРАД - Срби очекују да на локалним изборима у Хрватској који су одржани јуче освоје власт у барем 22 општине. На тај начин би се, према мишљењу челника највеће српске странке у Хрватској Самосталне демократске српске

странке (СДСС), лакше спроводила политика повратка наших сународника на њихова огњишта.

С друге стране, без обзира на то у колико градова освојимо власт, то неће побољшати положај локалних Срба јер општине немају пара, тврди Саво Штрбац, директор Информационо-документационог центра „Веритас“.

Милорад Пуповац, председник СНВ у Загребу и потпредседник СДСС, очекује да ће његова странка након ових избора имати већину у барем 22 општине, док ће у додатних тридесетак градова имати заменике начелника и градоначелника.

- Очекујемо да ћемо и у 11 жупанија (регија) добити место заменика жупана, али то ће се коначно знати за 60 дана, кад се буду одржали допунски избори. Преко пет хиљада гласача стигло је из Србије. Места где ћемо сигурно самостално формирати власт су Јагодњак, Трпиња, Маркушица и Ердут у Источној Славонији. У Банији то су Двор на Уни, Вргинмост, Војнић и Крњак, а у Лици Врховине, Доњи Лапац и Удбина. У Далмацији рачунамо на општине око Книна, Кистање, Бискупија и Ервеник. Такође, у градском већу Карловца имаћемо своје заступнике, као и заменика жупана Карловачке жупаније. Слично ће бити у Сиску, Пакрацу, и Истри, где смо у коалицији са Истарским демократским сабором. Са ХДЗ смо у коалицији у Книну и Вуковару и у тим градовима нам припада место заменика градоначелника - објашњава Пуповац и додаје да су локални избори веома важни за повратничку афирмацију избеглица.

Саво Штрбац, с друге стране, сматра да локални избори у Хрватској неће поправити положај Срба.

- Хрвати су од 105 општина направили 425, по систему три села једна општина, па и да освојимо власт у 22 општине, колики је то проценат од укупног броја градова? **Према попису из 2001. године у Хрватској је живело 201.000 Срба и око 76.000 Југословена, а данас их је још мање. Хвале се како је 5.500 Срба отишло на гласање, а заборављају да избеглица из Хрватске у Србији има преко 300.000. Што се тиче Книна, сумњам да ће 700 гласача који ће гласати у том граду и околини ништа променити јер је ту досељен велики број Хрвата из босанских врлети. Без обзира на то у колико општина створимо већину, ништа нећемо постићи јер општине немају пара. Новац је у жупанијама и на државном нивоу, а Хрвати су тако скројили своје жупаније да кад би се сви Срби вратили, не би смо имали већину ни у једној жупанији - оцењује Штрбац.**

Антрфиле : Каменицама на аутобусе

Непознате особе оштетиле су каменицама у ноћи између суботе и недеље два паркирана аутобуса српских регистарских таблица у центру Бенковца. Штета се процењује на око 1.100 евра, а полиција је против непознатих починилаца поднела предлог за покретање казненог поступка.

Левичарска подметачина

Слободан Узелац, члан СДСС и потпредседник хрватске владе, тврди да им највећи проблем ствара некоректан однос такозваних левих странака СДП, Хрватске народне странке и Социјалистичка радничка партија покојног Стипа Шувара, за које Срби традиционално гласају „јер мисле да су оне леве, а у ствари нису“.

- Те странке Србима нису дале ништа у местима где су на власти. Једино су нас уважавали кад смо на нашим листама добијали више гласова. Поред њих велике проблеме нам стварају и мале српске странке. То су заправо отпадници од наше странке

који нису били задовољни својим положајем у СДСС. Довољно је да на локалу узму 20-50 гласова и да ми изгубимо изборе од ХДЗ или СДП - упозорава Узелац.

ЗНАЧАЈАН КОРАК ЗА ПОВРАТАК СРБА

Глас Јавности, Страна : 3, Датум : 18.5.2009

Јуче одржани локални избори у Хрватској

Политички представници Срба у Хрватској очекују да ће после локалних избора имати већину у 22 општине и остварити учешће у срединама где до сада нису били заступљени. У Хрватску допутовало више од 5.000 гласача из Србије

БЕОГРАД - У Хрватској су јуче одржани локални избори на којима су грађани први пут непосредно гласали за највише функционере општина, градова и жупанија. Својим учешћем на изборима Срби ће покушати да остваре већи утицај у локалној власти него до сада, али и да уђу у парламенте општина, градова и жупанија где до сада нису били заступљени, најављују челници Самосталне демократске српске странке.

Председник СНВ у Загребу и потпредседник СДСС Милорад Пуповац очекује да ће његова странка после ових избора имати већину у барем 22 општине, док ће у додатних тридесетак градова имати заменике начелника и градоначелника.

- Очекујемо да ћемо и у 11 жупанија добити место заменика жупана, али то ће се коначно знати за 60 дана када се буду одржали допунски избори. Више од 5.000 гласача стигло је из Србије. Места где ћемо сигурно самостално формирати власт су Јагодњак, Трпиња, Маркушица и Ердут у источној Славонији. У Банији то су Двор на Уни, Вргинмост, Војнић и Крњак, а у Лици Врховине, Доњи Лапац и Удбина. У Далмацији рачунамо на општине око Книна, Кистање, Бискупија и Ервеник - објашњава Пуповац и додаје да су локални избори веома важни за, како је рекао, повратничку афирмацију избеглица.

Слободан Узелац, члан СДСС и потпредседник хрватске владе, тврди да им највећи проблем ствара некоректан однос тзв. левих странака СДП, Хрватске народне странке и Социјалистичке радничке партије покојног Стипа Шувара за које Срби традиционално гласају.

- Те странке Србима нису дале ништа у местима где су на власти. Једино су нас уважавали кад смо на нашим листама добијали више гласова. Поред њих велике проблеме нам стварају и мале српске странке. То су заправо отпадници од наше странке који нису били задовољни својим положајем у СДСС. Довољно је дана на локалу узму 20 до 50 гласова и да ми изгубимо изборе од ХДЗ или СДП - упозорава Узелац.

С друге стране, директор Информационо-документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац сматра да локални избори у Хрватској неће поправити положај Срба.

- Хрвати су од 105 направили 425 општине, по систему три села једна општина, па и да освојимо власт у 22 општине колики је то проценат од укупног броја градова. Према попису из 2001. године у Хрватској је живело 201.000 Срба и око 76.000 Југословена, а данас их је још мање. Хвале се како је 5.500 Срба отишло на гласање, а заборављају да избеглица из Хрватске у Србији има више од 300.000. Што се тиче Книна сумњам да ће 700 гласача који ће гласати у том граду и околини ишта променити јер је ту досељен велики број Хрвата из босанских врлети. Без обзира на то у колико год општина

створимо већину, ништа нећемо постићи јер општине немају пара. Новац је у жупанијама и на државном нивоу, а Хрвати су тако скројили своје жупаније да када би се сви Срби вратили не бисмо имали већину ни у једној жупанији - оцењује Штрбац.

Антрфиле : Инциденти у Бенковцу

Непознате особе оштетиле су каменицама у ноћи између суботе и недеље два паркирана аутобуса са српским регистарским таблицама у центру Бенковца. Штета се процењује на око 1.100 евра, а полиција је против непознатих починилаца поднела предлог за покретање казненог поступка.

БИРАЛИШТА ПОЛУПРАЗНА

Вечерње Новости, Страна : 5, Датум : 18.5.2009

Репортери "Новости" на биралиштима у Вуковару и ОКОЛИНИ

ОДЗИВ бирача на локалним изборима у Вуковарско-сремској жупанији био је до 16 часова изузетно низак. Од укупно нешто више 181.000 уписаних бирача, од чега је око 33.000 Срба, до тада је гласало свега 27 одсто. У самом Вуковару је на биралишта изашло тек 20 одсто уписаних у бирачке спискове. Њих, укупно, има нешто више од 33.000, од чега око 12.500 Срба.

Захваљујући новом изборном закону о локалним изборима, вуковарским Србима су загарантована места дојупана ове жупаније и заменика градоначелника. Што се жупанијског и градског већа тиче, ту и даље важи пропорционални изборни систем.

- Очекујемо да ћемо у Жупанијском већу задржати садашњих шест од укупно 41 заступничког места, као и највећи део од садашњих осам мандата у Градском већу Вуковара. Један ће нам, највероватније, узети Нова српска странка, а нешто можда и СДП за који и даље гласа доста Срба - изјавио је за "Новости", непосредно пошто је гласао у ОШ "Драгутин Тадијановић" др Војислав Станимировић, председик Самосталне демократске српске странке (СДСС), убедљиво најјаче српске партије у Хрватској.

Трећој српској странци која у Вуковару има своју листу, Партији подунавских Срба коју предводи Раде Лесковац, овде се не дају готово никакви изгледи. На самим биралиштима, за разлику од претходних година, није било никакве еуфорије, нити инцидената. И Хрвати и Срби, још више него очигледно удаљени једни од других, долазили су на њих ћутећи. Међусобне комуникације практично није ни било.

- Немојте да вас то чуди, трагови сукоба су су још дубоки - објашњава Хрватица Катарина Вангеш. - Време је да се власт у Вуковару промени и да дођу поштенији и одговорнији људи. Доста ми је ових који су прикачили крстове, католичке или православне, свеједно, и само мисле о себи.

Мада није превелик оптимиста, какав-такав бољитак од локалних избора очекује и Србин Саво Грабовац.

- Надам се да ће нова власт убрзати процес међусобног приближавања, али и да ће најзад покренути привреду, јер сви живимо једнако лоше, рекао бих готово бедно - вели Грабовац.

Антрфиле : САРАДЊА СА ХДЗ

СДСС је на овим изборима подржао кандидата ХДЗ за жупана Вуковарско-сремске жупаније Божу Галића и његовог страначког колегу Дамира Барну који ће, највероватније, бити изабран за новог градоначелника Вуковара.

- Пошто нас Срба нема довољно да бисмо у изборима за те функције могли да рачунамо на победу, проценили смо да је корисније да подржимо Галића и Барну који ће сигурно бити изабрани у првом кругу, да бисмо тако убрзали и постављење њихових заменика који ће бити Срби - објашњава Станимировић.

ВЛАСТ ИЗ ДРУГЕ РУКЕ

Вечерње Новости, Страна : 5, Датум : 18.5.2009

”Новости” СА СРБИМА НА ГЛАСАЊУ У ШИБЕНСКО-КНИНСКОЈ ЖУПАНИЈИ

Срби се надају месту заменика градоначелника

ГРАЂАНИ Шибенско-книнске жупаније су током јучерашњег дана бирали своје представнике који ће их заступати у градској и регионалној власти. У првом кругу локалних избора директно се гласало за начелнике општина, градоначелнике, жупане..., а како се могло приметити по редовима испред готово свих биралишта, излазност би могла да буде рекордна у односу на раније године.

У Книну је око 7.500 пунолетних грађана, од којих је око 2.000 српске националности, имало прилику да на четири листића заокружи личност и партију за коју сматрају да би требало да их заступа у наредне четири године. Из ових се разлога на 15 книнских биралишта запутило и око 730 гласача из Србије, који су након погрома 1995. године, своје крајишке адресе заменили за српске. Током викенда су из “дијаспоре” допутовали и прогнаници из околних општина - Кистања, Бенковца, Цивљана, Ервеника, Бискупије... У овом су крају Срби до “Олује” чинили готово апсолутну већину, а данас, са око 30 одсто у укупном становништву, представљају највећу националну мањину.

Ипак, у овим су изборима наступали разједињени па су српске интересе заступале две партије - Самостална демократска српска странка и Демократска партија Србије.

Ми смо на овим изборима подржали актуелну градоначелницу Јосипу Римац, која је кадар Хрватске демократске заједнице - каже Жељко Џепина, потпредседник СДСС и председник Већа српске националне мањине.

- Њеним би реизбором нашем кандидату Драгану Јерковићу било осигурано место заменика градоначелника. То сматрамо одличним успехом јер је сасвим нереално очекивати да Србин ускоро буде на челу Книна. Али са позицијом тик уз градоначелника можемо да постигнемо веома много. Уколико освојимо и трећину мандата у градском парламенту, што је сасвим извесно јер нам је то и до сада полазило за руком, можемо да учинимо пуно тога за Србе у Книну и околиним селима.

А на готово свим бирачким местима у граду јуче је забележена велика излазност. Редови су се низали већ од раних јутарњих часова. Највеће су гужве забележене до поднева.

Потпуно је било неочекивано да ће оволико људи доћи да гласа - прича Анита Чавић, председник изборног штаба на бирачком месту број два у некадашњој Старој гимназијикоја је данас зграда книнског “Велеучилишта”. - Одзив је већи него што ја

памтим да је икада био. Мислим да нећемо побројати све гласове до 1, 2 сата иза поноћи.

Српска мањина која се вратила у ове крајеве, али и они који о повратку тек размишљају, највише се надају јакој опозицији у Градској вијећници. Од 17 одборника који доносе све важне одлуке у овој општини, очекују макар трећину својих представника. Тиме би, како кажу, обезбедили и нова радна места, бољу инфраструктуру до српских заселака, али и утицали на стварање бољих услова за повратак још макар 1.000 душа.

Антрфиле : БЕЗ СВАЂЕ И ТУЧЕ

НИ на једном бирачком месту није постојало посебно обезбеђење, а није забележен ниједан инцидент. Мештани кажу да свађа и туча није било “ни у оно време”, а свакако их не очекују ни данас. Ипак, на једном од 13 аутобуса којим су допутовали гласачи из Србије, освануо је натпис “Хрватска”. Исписан је аутолаком у предизборној зори.

ЗАОКРУЖИЛИ БРЖИ ПОВРАТАК Вечерње Новости, Страна : 5, Датум : 18.5.2009

ВИШЕ ОД 5.000 СРБА ЈУЧЕ ПОСЕТИЛО СВОЈЕ ДОМОВЕ И ГЛАСАЛО НА ЛОКАЛНИМ ИЗБОРИМА У ХРВАТСКОЈ

Излазност знатно већа него пре четири године, највећа у varaждинској жупанији

На локалним изборима у Хрватској, који су одржани јуче, избрани су чланови општинских и градских већа, жупанијских скупштина и Градске скупштине Загребa. Гласачи су први пут непосредно бирали председнике општина, градова и жупанија. На изборима је гласало и више од 5.000 Срба који су организовано дошли аутобусима, уз подршку државних органа Србије.

На 6.591 бирачком месту бирано је укупно 866 чланова жупанијских скупштина и 51 члан загревачке Градске скупштине, као и 2.206 чланова градских и 5.343 општинских већа.

До 16 часова гласало је око 1,1 милион бирача, односно 32,66 одсто, саопштила је државна изборна комисија.

Највећи одзив забележен у Вараждинској жупанији где је гласало 42,22 одсто бирача, а најмањи у Вуковарско-сремској жупанији 27,17 одсто. Ове године одзив на локалним изборима већи је него пре четири године када је до 11 часова гласало 409.000 бирача, односно 11,85 одсто. И тада је највећи одазив био у Вараждинској, а најмањи у Вуковарско-сремској жупанији. И подаци о послеподневном одзиву илуструју осетан пораст у односу на локалне изборе из 2005. године. Тада је до 16 часова на бирачка места изашло 28,51 одсто бирача.

На локалним изборима учествовали су и Срби, који ће покушати да се изборе за учешће у власти у још више општина и градова него до сада, али и да уђу у већа и Скупштина општина, градова и жупанија где до сада нису били заступљени. Гласачи су такође бирали и 429 општинских начелника и 435 њихових заменика, 126 градоначелника и 194 заменика, 21 жупана и 42 њихова заменика, градоначелника Загребa и његова два заменика.

Забележено је и више случајева кршења изборног ћутања. На неким бирачким местима догађало се да представници странака или независних листа бирачима објашњавају како и за кога да гласају или како да воде евиденцију о томе ко је гласао.

Најзанимљивији је инцидент у Великом Пољу у Новом Загребу где су посматрачи ГОНГ-а тражили да се с бирачког места уклони крст и слика покојног хрватског председника Фрање Туђмана.

Антрфиле : Оштећена два аутобуса са српским таблицама

НЕПОЗНАТИ починиоци оштетили су два аутобуса регистрована у Србији, апаркирана у центру Бенковца. Како је саопштила задарска полиција, на аутобусу марке ДАФ београдских таблица каменом је оштећен лим, па је настало удубљење, док је аутобусу исте марке, румских регистарских ознака, каменом разбијено бочно стакло.

Процењена материјална штета на оба аутобуса је око 1.080 евра, а надлежни су поднели предлог за покретање кривичног поступка против непознатог починиоца.

Аутобусима су на гласање на локалним изборима у Хрватској допутовали избегли Срби који живе у Србији, а полиција је навела да је на шире подручје Задра дошло 30 аутобуса са српским избеглицама.

ГЛАСОВИ СРБА БИ МОГЛИ ДА ПРЕСУДЕ У ВИШЕ ОПШТИНА

Блиц, Страна : 6, Датум : 18.5.2009

Милорад Пуповац, лидер СДСС, о локалним изборима у Хрватској

Српски гласови могли би да буду језичак на ваги у више општина, посебно у другом кругу, каже за „Блиц” Пуповац. Избегли Срби аутобусима ишли на гласање

На локалним изборима у Хрватској гласови Срба, укључујући и оне избегле, могли би да буду пресудни за формирање органа власти у низу општина, а свакако ће допринети већој афирмацији права српске заједнице, оцењује за „Блиц” Милорад Пуповац, лидер Социјалдемократске српске странке (СДСС). Он истиче да прве процене указују на то да се на изборе, које хрватски медији оцењују као најважније гласање на локалном нивоу од деведесетих година, одазвало око 5.000 избеглих Срба, двоструко више него на претходне.

Т. Трикић

„У општинама где се буде одржавао други круг, гласови српских бирача могли би да буду језичак на ваги који ће одлучити коме ће припасти власт на локалном нивоу”, истиче Пуповац. Он наводи да су, према подацима хрватске полиције, из Србије дошла 103 аутобуса са гласачима. „Знатан број дошао је сопственим превозом. Највећи постотак њих ишао је у правцу Далмације, у Шибенско-книнску и Задарску жупанију, што је позитивно и пријатно изненађење”, каже Пуповац и објашњава да је Задарска жупанија важна јер је у њој било потешкоћа са повратком избеглих.

„Очекујемо да ће они у низу општина ојачати нашу позицију као заједнице, позицију СДСС као најјаче српске странке у Хрватској, као и да ће се залагати за интензивнији повратак избеглих”, наводи наш саговорник. „Значајан утицај српски гласови могли би

да имају у Вуковару и Книну, где нам је на прошлим изборима недостајао један мандат да освојимо већину у градском већу”, додаје он.

СДСС је истакао преко 1.000 делегата у 11 жупанија и 74 општине, а у многима наступа у коалицији, негде са опозиционом СДП, а негде са ХДЗ, док је у Истри у коалицији са Истарским демократским сабором. Према речима Пуповца, странка би могла да освоји власт у 22 општине, а још у најмање 30 да учествује у власти. На прошлим изборима освојила је већину у 16 општина и имала 250 одборника у локалним парламентима.

Пети по реду локални избори од проглашења независности Хрватске доносе значајну новост - први пут општински начелници и градоначелници, њихови заменици, жупани и градоначелник града Загреб бирају се непосредно. Ако ниједан кандидат не добије већину гласова у првом кругу избора, за две недеље одржава се други круг избора у који иду два кандидата са највише освојених гласова.

Аналитичари очекују да ће ови избори показати однос политичких снага у земљи у ситуацији када опада подршка бирача владајућем ХДЗ који има већину у парламенту. Невладина организација „Грађани организовано надгледају гласање” (ГОНГ), која са 700 посматрача и 50 мобилних тимова контролише изборни процес, забележила је бројне случајеве кршења изборног ћутања. У Новом Загребу група младића напала је посматраче када су тражили да се на изборном месту скине крст и слика Фрање Туђмана.

Антрфиле : Каменовани аутобуси из Србије

Непознате особе оштетиле су уочи избора два паркирана аутобуса српских регистарских таблица у центру Бенковца, саопштила је задарска полиција. Према полицијском извештају, на аутобусу марке ДАФ београдских регистарских ознака, у ноћи између суботе и недеље каменом је оштећен лим, па је на каросерији видљиво удубљење, а на другом аутобусу исте марке и румских регистарских ознака каменом је разбијено бочно стакло. Процењено је да је на оба аутобуса нанета штета од око 8.000 куна (око 1.100 евра). Полицијска управа Задра потврдила је да је на шире подручје Задра током суботе и недеље стигло тридесетак аутобуса из Србије којима су дошли хрватски грађани српске националности на гласање.

Хрватске жупаније

1. Загребачка
2. Крапинско-загорска
3. Сисачко-мословачка
4. Карловачка
5. Вараждинска
6. Копривничко-крижевачка
7. Бјеловарско-билогорска
8. Приморско-горанска
9. Личко-сењска
10. Вировитичко-подравска
11. Пожешко-славонска
12. Бродско-посавска
13. Задарска
14. Осјечко-барањска
15. Шибенско-книнска
16. Вуковарско-сријемска

17. Сплитско-далматинска
18. Истарска
19. Дубровачко-неретванска
20. Међумурска
21. Град Загреб

ЛОКАЛНИ ИЗБОРИ ШАНСА ЗА ДРУГАЧИЈУ ПОЛИТИКУ

Дневник, Страна : 23, Датум : 18.5.2009

ЗАГРЕБ: На локалним изборима у Хрватској, који су јуче почели у седам часова а бирачка места су се затварала у 19. часова, четири милиона бирача, гласало је за чланове општинских и градских већа, жупанијских скупштина и градске скупштине Загреба. Гласачи први пут су непосредно бираали председнике општина, градова и жупанија. На изборима је гласало и више од 5.000 избеглих Срба који су организовано дошли аутобусима, уз подршку државних органа Србије.

Резултати анкета међу бирачима по изласку са биралишта у великим градовима Хрватске, које су објавиле ТВ станице, показују надмоћ кандидата и листи опозиционе Социјалдемократске партије над ХДЗ-ом, али у странкама истичу да то ништа не значи и да треба сачекати прве незваничне резултате. До 16 часова данас гласало је око 1,1 милион бирач а, односно 32,66 одсто бирача, саопштила је државна изборна комисија. Невладина организација „Грађани организовано надгледају гласање“ (ГОНГ) која са 700 посматрача и 50 мобилних тимова контролисала изборни процес саопштила је да су избори протекли у демократској атмосфери, уз појединачне инциденте. У Вуковару је непозната особа претила посматрачу ГОНГ-а, а у Шибенику је на једном бирачком месту посматрачима забрањен приступ. Забележено је и више случајева кршења изборног ћутања. На неким бирачким местима догађало се да су представници странака или независних листа бирачима објашњавају како и за кога да гласају или како да воде евиденцију о томе ко је гласао. Најзанимљивији је инцидент у Великом Пољу у Новом Загребу где су посматрачи ГОНГ-а тражили да се с бирачког места уклони крст и слика покојног хрватског председника Фрање Туђмана. Бирачки одбор то је и учинио, али се појавила група мушкараца која је претила посматрач има и тражила да се крст врати на зид.

У бројне средине, углавном у повратничким подручјима, аутобусима је дошло преко 5.000 избеглих Срба, што је постигнуто у кампањи коју су спроводиле две избегличке организације у сарадњи са Комесаријатом за избеглице, уз подршку владе и председника Србије Бориса Тадића.

У БЕНКОВЦУ ОШТЕЋЕНА ДВА СРПСКА АУТОБУСА

Дневник, Страна : 23, Датум : 18.5.2009

ЗАГРЕБ: Непознати починиоци препрошле ноћи су оштетили два аутобуса регистрована у Србији, паркирана у центру Бенковца, у северној Далмацији, којима су дошли избегли Срби да би гласали на локалним изборима у Хрватској. Како је саопштила Задарска полицијска управа, на аутобусу марке „ДАФ“ београдских таблица

каменом је оштећен лим, па је настало удубљење, док је аутобусу исте марке румских регистарских ознака каменом разбијено бочно стакло.

Процењена материјална штета на оба аутобуса је око 8.000 куна (око 1.080 евра), а надлежни су поднели предлог за покретање кривичног поступка против непознатог починиоца. Аутобусима су на гласање на локалним изборима у Хрватској допутовали избегли Срби који живе у Србији, а полиција је навела да је на шире подручје око Задра дошло 30 аутобуса са српским избеглицама. Аутобуси су размештени у Србу, Грачацу, Бенковцу и другим насељима у Задарској жупанији.

PRESS CLIPPING

Уторак 19.05.2009. год

СРБИ ОСВОЈИЛИ ВЛАСТ У 20 ОПШТИНА

Глас Јавности, Страна : 2, Датум : 19.5.2009

Српски политиЧари у Хрватској делимиЧно задовољни резултатима гласања

Прелиминарни резултати петих локалних избора у Хрватској показују да су Срби највећи помак направили у задарској, а добар резултат остварили су и у личкој, сењској, шибенско-книнској, пожешко-славонској и сисачко-мославачкој жупанији

БЕОГРАД - Према прелиминарним резултатима са петих локалних избора у Хрватској Срби су највећи помак направили у задарској жупанији, а добар резултат остварили су и у личко-сењској, шибенско-книнској, пожешко-славонској и сисачко-мославачкој.

Највећа српска странка у Хрватској СДСС засада је одржала већину у местима у којима је била или учествовала у власти, али се примећује и пад њене популарности у односу на претходне локалне изборе. Део гласова досадашњих бирача СДСС отишао је мањим српским партијама које нису успеле да забележе конкретан резултат. Међутим, досадашњим број пребројаних гласова које је ова партија освојила нису једнако задовољни сви њени функционери.

Потпредседник хрватске владе и члан СДСС Слободан Узелац рекао је за Глас да је на изборима направљен нови помак, нарочито у оним деловима Хрватске у којима је до сада било отпора повратку и обнови.

- То се посебно односи на подручје околине Задра, града Бенковца и припадајућих подручја. У подручјима Лике, Кордуна и Баније смо поновили ранији успех. Нешто слабији резултати него раније су у подручју Обровца, који је такође део задарског залеђа. Посебно се захваљујем Комесаријату за избеглице који је помогао долазак избеглих на гласање јер су то људи који су у неколико наврата јавно изјавили да желе да живе у Хрватској. То нису никакве птице селице које се селе за време избора, него људи који упорно настоје да се врате својим кућама. Њихов долазак је имао позитивног ефекта - нагласио је Узелац.

С друге стране, председник СДСС Војислав Станимировић другачије тумачи прелиминарне изборне резултате.

- Немамо још коначне изборне резултате, али они су лошији него на претходним локалним изборима за око 20 одсто. Код Срба је дошло до дисперзије гласова с обзиром на то да се појавило четири-пет малих странака које су се регистровале пред изборе. Оне су нам узеле гласове а нису прешле изборни праг, што је ишло у корист великих странака. Такође, један од проблема је мала заинтересованост за изборе, а велико је незадовољство радом владе. Излазност је око 30 одсто у целој држави - објаснио је Станимировић. Уставни закон из 2002. године предвиђа да Срби у Хрватској имају право на места градоначелника, заменика градоначелника и заменика начелника у око 70 градова и општина.

Антрфиле : Нови напад на српске гласаче

У банијском месту Петриња око 50 хрватских ветерана пресрело је аутобусе којима су се избегли Срби враћали с гласања, али су и поред интервенције полиције, аутобуси морали да иду алтернативним путем.

С ветеранима се посвађао и кандидат Хрватске народне странке за градоначелника тог места Даринко Думбовић, на чији је ауто из гомиле долетела и стаклена флаша, али се све завршило без физичког обрачуна.

Кандидат ХДЗ за градоначелника Петриње Жељко Ненадић оптужио је Думбовића да је „интервенисао како би обезбедио несметан пролаз својих гласача“, али је Думбовић негирао те тврдње, истичући да српски гласачи нису гласали за њега.

ГЛАСАЧИ ИЗ СРБИЈЕ НАПАДНУТИ У ПЕТРИЊИ

Ало!, Страна : 2, Датум : 19.5.2009

Београдске аутобусе са гласачима из Србије пресрело је и зауставило око педесетак револтираних грађана у Петрињи, баш у изборној ноћи, па их је полиција преусмерила алтернативним путем у Србију.

Удружења настала у Домовинском рату у Петрињи зауставили су пут гласачима из Србије, а после интервенције полиције, подигли су још већу галаму и вређали полицијске службенике, пренео је хрватски интернет-потрал Индец.хр. Полиција је, на крају, била приморана да аутобусе београдског аутопревозника „Ласте“ преусмери на алтернативну руту. Са окупљеним грађанима вербално се сукобио и кандидат коалиције око Социјалдемократске партије за градоначелника Даринко Думбовић, на чији је аутомобил из гомиле долетела и стаклена боца, али инцидент није прерастао у отворени физички обрачун. Поред тог напада, забележен је инцидент кад су у центру Бенковца непозната лица у ноћи са суботе на недељу каменовала два паркирана аутобуса и направила штету око 1.100 евра.

ХДЗ ИЗГУБИО ВЛАСТ У СВИМ ВЕЋИМ ГРАДОВИМА

Блиц, Страна : 6, Датум : 19.5.2009

Локални избори у Хрватској без изненађења

У 11 градова СДСС добио начелника општине већ у првом кругу. ХДЗ изгубио веће градове, али води у жупанијама. Санадер прогласио победу

Расплет локалних избора у Хрватској мораће да сачека други круг, где ће владајућа Хрватска демократска заједница и главна опозициона Социјалдемократска партија (СДП) наставити битку за непосредно биране жупане у чак 15 од 20 жупанија, као и у више великих градова, где ниједан кандидат није обезбедио апсолутну већину. **Највећа партија Срба у Хрватској, Социјалдемократска српска странка (СДСС) већ у првом кругу успела је да обезбеди заступљеност у осам жупанија и у 40 општина и градова, а у 11 општина победила и добила начелника општине.**

Т. Трикић

Званичници СДСС очекују да ће још 11 до 12 општина добити у другом кругу за две недеље и истичу да је у односу на претходне изборе остварен напредак, јер су тада представници Срба били заступљени у шест жупанија и 30 општина.

Милорад Пуповац, потпредседник СДСС, каже за „Блиц” да је странци СДП узео део гласова у Славонији и Барањи, а у Далмацији новоформирана Демократска партија Срба.

Али после другог круга Срби у Хрватској ће добити додатну шансу да на допунским изборима, који се расписују у року од 60 дана, попуне места у преосталим од укупно 11 жупанија и 71 општине и града, колико је законом предвиђено за њихове представнике.

СДСС је у многим жупанијама наступао у коалицији, било са ХДЗ, било са СДП. СДП је однео сигурну победу у Приморско-горанској жупанији, а ХДЗ је освојио апсолутну већину у Личко-сењској и Задарској. Али владајућа партија ће, по свој прилици, морати да препусти опозицији неке веће градове, попут Сплита, где предузетник Жељко Керум, независни кандидат који је добио нешто преко 40 одсто гласова, има највеће шансе да победи у другом кругу.

У Загребу је актуелни градоначелник Милан Бандић освојио 48,5 одсто гласова бирача, а независни кандидат Јосип Крегар 23,4 одсто, док је кандидат ХДЗ Јасен Месић, освојио само 12,9 одсто. За разлику од Бандића, кандидат СДП за градоначелника Ријеке Војко Оберснел освојио је, према излазним анкетама, више од 50 одсто гласова већ у првом кругу (57,6 одсто).

У Вуковару је СДП приредио изненађење и уздрмао традиционалну доминацију ХДЗ. Али ХДЗ би након четири године могао да се врати на власт у Пожешко-славонској жупанији, којом је досад управљао СДП.

Иво Санадер, премијер Хрватске и председник ХДЗ, оценио је да је његова странка победник локалних избора.

Антрфиле : Блокирани српски аутобуси

У банијском месту Петриња око 50 хрватских ветерана пресрело је прексиноћ аутобусе у којима су се избегли Срби враћали с гласања, а и поред интервенције полиције, аутобуси су морали да иду алтернативним путем. Припадници градске координације удружења ратних ветерана препречили су пут гласачима из Србије, а након интервенције полиције вређали су полицајце, па је против најгрлатијег од њих, који је шаком лупао по службеном возилу, полиција поднела предлог за оптужницу. Полиција је аутобусе „Ласте” преусмерила и пратила алтернативном рутом.

„Мени све, вама ништа”

Изненађење на изборима приредио је и релативно непознат кандидат Јошко Краљевић Риса из села код Имотског, уласком у други круг са кандидатом ХДЗ Матом Ласићем, којем је за длаку измакла победа. Краљевић је успео да освоји 27,89 одсто гласова наступајући са слоганом „Мени све, вама ништа”.

Срби у локалној власти

Жупанијске скупштине са српским представницима:

1. Вуковарско-сријемска
2. Пожешко-славонска
3. Вировитичко-подравска
4. Сисачко-мословачка
5. Карловачка
6. Личко-сењска
7. Шибенско-книнска
8. Истарска

Општине у којима су Срби добили већину и начелнике:

1. Кистање
2. Врховине
3. Борово
4. Јагодњак
5. Бискупија
6. Маркушица
7. Негославци
8. Книн
9. Цивљани
10. Крњак
11. Ервеник

БЛОКИРАНИ АУТОБУСИ

Куир, Страна : 5, Датум : 19.5.2009

ЗАГРЕБ - У банијском месту Петриња око 50 хрватских ветерана пресрело је прексиноћ аутобусе у којима су се избегли Срби враћали с гласања, а и поред интервенције полиције, аутобуси су морали да иду алтернативним путем.

Како преносе медији у Хрватској, припадници градске координације удружења произашлих из рата препречили су пут гласачима из Србије, а након интервенције полиције вређали су полицајце, па је против најгрлатијег од њих, који је шаком лупао по службеном возилу, полиција поднела предлог за оптужницу.

ОЧАЈ СТАНУЈЕ КОД ВАЈФЕРТА

Вечерње Новости, Страна : 20, Датум : 19.5.2009

Већ 25 година у бившој управној згради рудника у старом костолцу живи преко 50 ромских породица

Цакови брашна и политичари са обећањима међу Костолачке стижу само пред изборе

КОСТОЛАЦ - Ђорђе Вајферт (1850-1937), један од највећих индустријалаца пре Другог светског рата и први гувернер Народне банке Србије, тешко да би данас препознао управне зграде које је подигао у Старом Костолцу, пошто је купио рудник мрког угља на потезу данашњег Костолаца. Некада велелепне спратне грађевине,

које су редовним одржавањем могле да трају бар два века, данас представљају ругло и опасност за станаре. **Пре 25 година, у ове зграде уселили су се Роми бескућници и данас у њима живи преко 50 породица. Међу бројним староседеоцима, кров над главом овде су нашле и ромске породице избегле са Космета после НАТО бомбардовања 1999. године.**

- Срамота је да људи живе у оваквим условима у 21. веку. **Зграде су толико дотрајале да само што се не сруше.** У мом стану, у коме живим са супругом и седморо деце, пре три године срушио се плафон а ја немам паре да га поправим - прича Ибрам Ајети. Ове зграде имају струју, али не и воду, због чега не постоје ни елементарни услови за одржавање хигијене, па су болести честа појава. -

Поред свих мука због беспарице и сталне неизвесности шта ће бити сутра, не можемо да живимо од пацова и мишева, који гмижу 24 сата свуда унаоколо, по дворишту и собама. Зато ноћу не смемо да заспимо, у страху да нам не изуједају и заразе децу - жали се Ибрамова супруга Нермија Ајети.

Бајрам Диљај, један од првих станара овог насеља, жали се на незапосленост, због које не могу да нахране своје вишечлане породице.

- Већина од нас ради само повремено и та зарада није довољна да се подмире ни најосновније потребе. Ми не тражимо милостињу, већ само радна места, како бисмо решили најважнији животни проблем, а не да нам године пролазе по депонијама, у скупљању отпада - каже Бајрам. Он и његове комшије тврде да их се сете само политичари, уочи избора, кад масовно похрле у ово насеље, обећавајући брда и долине.

- Тад обавезно свраћају и доносе нам џакове брашна, само да бисмо гласали за њих. Чим се домогну власти и фотелја, више их нема на видуку, као да у земљу пропадну - каже Бајрам.

Антрфиле : БАРЕМ СТРУЈА

- Срећа је да у зградама имамо струју, али је проблем што немамо од чега да платимо рачуне, па нам је често секу. Било би добро кад би нас надлежни ослободили ове обавезе, што су нам често обећавали, али никако да остваре. Велики проблем представља нам и близина пепелишта костолачког угљенокопа, са кога се пепео развејава и трује нам децу, па су многа од њих од малих ногу астматична - жали се Ибрам.

СРБИМА ВЛАСТ У ЧАК 20 ОПШТИНА

Куир, Страна : 3, Датум : 19.5.2009

БЕОГРАД - На петим локалним изборима у Хрватској од стицања независности Срби су највећи помак остварили у задарској жупанији, а добар резултат остварили су и у личко-сењској, шибенско-книнској, пожешко-славонској и сисачко-мославачкој. Самостална демократска српска странка (СДСС) освојила је мандате и у карловачкој, вировитичко-подравској и истарској жупанији. Према речима Милорада Пуповца, потпредседника СДСС, та странка преузела је власт у 11 општина и градова већ у првом кругу, а у 11 то може урадити и у другом кругу.

- **Наша пројекција да ћемо имати преко 20 општина и градова је реално остварива. У Вуковару и Белом Манастиру остварили смо слабији резултат, али**

немамо разлог за незадовољство - оцењује Пуповац и додаје да би резултати СДСС били бољи да им део гласова нису узеле конкурентске српске странке.

Насупрот њему, председник СДСС Војислав Станимировић не крије незадовољство резултатима.

- Раније смо у свим жупанијама имали око 250 мандата, а сада очекујемо око 200.

На лош резултат утицала је дисперзија српских гласова на три-четири новоосноване српске партије, неизвршене обавезе ХДЗ у вези са станарским правима Срба, као и профитирање СДП на лошим резултатима ХДЗ. **Много гласова су нам узеле хрватске левичарске странке. Срби у урбаним срединама Загребу, Осиеку и Ријеци традиционално гласају за СДП. Иста је ситуација и у Лики, Банији и Кордуну, који су познати као партизански крајеви - објашњава Станимировић.**

Његов страначки колега Слободан Узелац, члан СДСС и потпредседник хрватске владе, задовољан је оствареним резултатима.

- У Лики, Банији и Кордуну поновили смо успех с претходних избора. Највећи напредак остварили смо у задарској жупанији. Освојили смо више него пре четири године, а мање од планираног - признаје Узелац.

СРБИ ДЕО ВЛАСТИ У 40 ОПШТИНА

Дневник, Страна : 24, Датум : 19.5.2009

РЕЗУЛТАТИ ЛОКАЛНИХ ИЗБОРА У ХРВАТСКОЈ

ЗАГРЕБ: Хрватски премијер и председник владајуће ХДЗ-а Иво Санадер прогласио је јуче победу ХДЗ-а и коалиционих партнера одмах пошто је Државна изборна комисија објавила прве неслужбене резултате с јучерашњих локалних избора.

Иако је ХДЗ изгубио највеће градове у земљи, Загреб, Сплит, Ријеку и Осиек, уверљиво је победио у 15 од 21 жупаније. Потпредседник Самосталне демократске српске странке (СДСС) Милорад Пуповац изразио је јуче задовољство резултатима које је та партија остварила на локалним изборима у Хрватској и наду да ће после другог круга они бити још бољи. Приметио је да би већ сада били бољи да није било расипања гласова на мале странке.

“СДСС је остварила врло добар резултат на овим изборима”, оценио је Пуповац у телефонској изјави Танјугу. Он је подсетио да је заступљеност Срба осигурана у више од 40 општина и градова и у осам жупанија, од којих је СДСС у четири осигурала заступљеност самостално, а у четири с коалиционим партнерима. СДСС је, према његовим речима, у 11 општина и градова већ у првом кругу преузела власт, а у 11 то може урадити у другом кругу.

“Дакле, наша пројекција да ћемо имати преко 20 општина и градова је реално остварива”, казао је Пуповац. “Сада остаје други круг и, оно што је важно, остају допунски избори.” Допунски избори ће, како је објаснио, бити расписани 60 дана после другог круга избора за све оне средине у којима Срби нису ушли у представничка тела или у којима нису изабрани њихови заменици начелника, градоначелника или жупана. Потпредседник СДСС је, такође, оценио да би резултати били још бољи да није било расипања гласова на мале странке.

ЛЕТУЈМО У ХРВАТСКОЈ

Данас, Страна : 9, Датум : 19.5.2009

Прелиминарним резултатима локалних избора у Хрватској готово сви су задовољни, па чак и Срби, који верују да ће на овим изборима освојити више од 20 мандата, што би значило да би остварили за минимум четири мандата бољи резултат него пре четири године.

Иако према незваничним подацима у Србији има око 100.000 избеглих Срба са правом гласа у Хрватској, на недељне изборе отпутовало је њих око 5.000. Што је опет дупло више него на претходним. Чак тридесетак аутобуса отишло је пут Хрватске. Упркос очекивањима да би све могло да прође без инцидента, он се догодио. У центру Бенковца два аутобуса су оштећена, а хрватска полиција је против непознатих починилаца поднела кривичну пријаву.

У истом тренутку у ком су Срби још увек на листи непожељних, бар када је њихово уплитање у политичку сцену Хрватске у питању, угоститељи с Хрватског приморја први пут отворено крећу у кампању привлачења српских туриста. Београд је препун билборда у којима се сви позивају да дођу поново и „осете мирис Јадранског мора“. Хрватско приморје је током прошлог лета угостило више од 110.000 туриста из наших крајева, а улазак на „велика врата“ обезбедили су београдски и пулски аеродром отварањем авионске линије, која ће ове сезоне у шпицу добити и појачање.

На Истарску ривијеру је прошле године дневно долазило и до 300 Срба, а домаћини кажу да инцидентата нема, и да их није било ни у она „најгора времена“. Прича је нешто другачија јужније. Далмација је многима болна тачка, море је тамо можда и најлепше, али је и пријем Срба много мање топао него у Истри. Мишљења су подељена, па тако још увек има Срба који упркос свим лепотама једне од најлепших европских обала још не размишљају да летују тамо, али и оних који су већ уплатили нимало јефтине аранжмане и једва чекају да крену. Тако је и са Хрватима. На форумима може да се прочита да је све више оних који немају ништа против да угосте Србе, што је до пре коју годину било незамисливо. Може да храбри то што на лествици најмање пожељних туриста Срби после деценијског таворења више нису на првом месту. Храбри и то што је Јат најавио да ће ускоро осим за Пулу из Београда полетати и авиони за Дубровник. Што рече један Дубровчанин „А, чујте, фала Богу, старе ране се цијеле...не?!“

НАПАД НА СРПСКЕ ГЛАСАЧЕ

Данас, Страна : 13, Датум : 19.5.2009

Петриња - Београдске аутобусе са гласачима из Србије пресрело је и зауставило око педесетак револтираних грађана у Петрињи, баш у изборној ноћи, па их је полиција преусмерила алтернативним путем за Србију. Чланови удружења насталих током рата у Петрињи зауставили су пут гласачима из Србије, а после интервенције полиције, подигли су још већу галаму и вређали полицијске службенике.

Полиција је била приморана да аутобусе београдске „Ласте“ преусмери на алтернативну руту. Са окупљеним грађанима вербално се сукобио и кандидат коалиције око Социјалдемократске партије за градоначелника Даринко Думбовић, на

чији је ауто из гомиле долетела и стаклена боца, али инцидент није прерастао у отворени обрачун.

ПОМОЋ МЛАДИМА

Вечерње Новости, Страна : 6, Датум : 19.5.2009

ВЛАДА ИТАЛИЈЕ ОПРЕМИЛА РАЧУНАРИМА 110 ШКОЛА

Око 200 милиона евра за донације

УЧЕНИЦИ из 110 средњих школа у Србији добили су нову рачунарску опрему захваљујући Амбасди Италије у Београду, која је издвојила око 715.000 евра за овај пројекат. Министар просвете Жарко Обрадовић рекао је јуче да је ова помоћ драгоцене и да ће помоћи да се лакше заврши акција увођења Интернета у све школе у нашој земљи. - Опремљени су рачунарски кабинети у 110 образовних установа, а посебно смо задовољни што су обухваћене школе широм Србије - рекао је министар Обрадовић.

- Влада Италије је у протеклих десет година, преко разних пројеката и донација Србији издвојила око 200 милиона евра - казао је Алесандро Мерола, амбасадор Италије у Србији.

- Имали смо пројекте помоћи бескућницима, избеглим и расељеним лицима, а део програма је био усмерен и ка сектору образовања и здравству, рекао је Мерло, и додао:

- Имам изузетну сарадњу и са садашњим властима. Када је комуникација добра, све иде глатко и послови се одвијају одлично.

PRESS CLIPPING

Среда 20.05.2009. год

СДП - ПРЕМАЛО ЗА УСПЈЕХ

Данас, Страна : 8, Датум : 20.5.2009

Премда у СДП-у тврде да им резултати локалних избора представљају сјајну стартну позицију за освајање наредних парламентарних избора, у црвеној средишњици немају много разлога за славље. Баш као и ХДЗ, углавном су успјели задржати досадашње позиције. Али што је за Санадерову странку успјех, за СДП није. Зоран Милановић тврди да је странка потврдила снагу и стабилност. То је друго име за корачање у мјесту, статус кво. Нема искорака. СДП у великим градовима стоји јако добро па се може хвалити да је опција урбанијег, образованијег и пропулзивнијег дијела популације. Али тако је било и досад. У мало мањим градовима, досадашњим ХДЗ-овим утврдама, Дубровнику примјерице, у комбинацији с ХНС-ом направили су врло добар посао, па ће након другог круга можда славити и побједу. И то је углавном све.

Круцијалног помака нема. Нема преокрета ни промјене тренда. СДП је, прво, пропустио шансу да се наметне као прва странка у држави. Није угрозио ХДЗ. Санадерова је партија обранила своју позицију, што је за владајућу странку у постојећим увјетима равно подвигу. Све је против ХДЗ-а: економска криза, безбројне афере, штрајкови, побуне... Таква констелација обично ради за опозицију. Али ХДЗ је успио сачувати досадашњу количину власти, СДП није успио искористити прилике које су му ишле на руку. Поновила се ситуација као с прошлих парламентарних избора, када је странка у финишу изгубила такорећи већ готову побједу. СДП мора видјети гдје су разлози те његове јаловости и немоћи. Стратегија чекања да ХДЗ сам себе побиједи не даје резултата.

Друго, локални су избори показали да СДП није успио ријешити свој велики проблем недостатка коалицијских партнера. Санадер је уз себе везао готово цијелу страначку сцену па СДП за партнере може имати само регионални ИДС и због вишка неконтролираних амбиција својих лидера сасвим непоуздани ХНС. Прескромно да би се на тој осовини пројектирала побједа на идућим парламентарним изборима.

Очекивање да се проблем рјешава сам од себе чим СДП побиједи на изборима, које рачуна на искуство да је под шатором побједника увијек гужва, може функционирати, али и не мора. ХДЗ-ови трговачки аргументи успјешно ће ријешити и такве изазове. **Владајућа је странка у своју бирачку резерву претворила не само Хрвате по БиХ, него и Србе који аутобусима долазе на гласање, с јасном упутом кога ће заокружити, а СДСС повремено намигивање СДП-у користи само да би Санадеру послао поруку.**

Треће, шеф СДП-а Зоран Милановић сасвим се неочекивано нашао у проблему јер је као носитељ листе у Загребу далеко испод Бандићевих резултата. Као кандидат за градоначелника, Милан Бандић освојио је 15-ак посто гласова више од своје странке. Предизборна су истраживања показивала да ће однос бити обрнут. Непотребном и неопрезном авантуром уласка у изборну утрку Милановић је сам себе претворио у великог губитника. Остварени резултати имаће озбиљне унутарње импликације за

СДП. Да се не мора борити у другом кругу, Бандић би већ славио своју побједу у перманентном, непроглашеном рату против Милановића. Умјесто да странку припрема за јуриш у освајање парламентарних избора, шеф СДП-а морат ће се хрвати с проблемима у властитим редовима, отпором, вјеројатно и унутарстраначким обрачунима.

НИЈЕ КАСНО ЗА ПОВРАТАК НА БАНИЈУ

Политика, Страна : А21, Датум : 20.5.2009

Кандидат коалиције СДП, ХНС, ХСС и ХСЛ Милан Бакшић је већ у првом кругу постао нови градоначелник Глине. Том успеху знатно су допринели гласови глинских Срба

Глина – Протекли локални избори за Глину су историјски. Први пут од оснивања нове хрватске државе овде није победио кандидат ХДЗ. Марко Сремић, након 18 година, више неће бити градоначелник. Он своје место уступа много умеренијем Милану Бакшићу коме су, у убедљивој победи, подршку дали и овдашњи Срби. Они сматрају да ће сада много лакше остваривати своја права и да су бољи услови за повратак њихових сународника.

Кандидат коалиције Социјалдемократске партије, Хрватске народне странке, Хрватске сељачке странке и Хрватске социјално либералне странке Милан Бакшић је већ у првом кругу постао нови градоначелник Глине. **Том успеху знатно су допринели гласови глинских Срба, а Српска демократска самостална странка је уочи избора потписала коалициони споразум о подршци Милану Бакшићу и заједничком постизборном наступу у Градском већу. Највише мандата за формирање новог Градског већа има ХДЗ (седам), поменута коалиција има пет, СДСС два, а новооснована Демократска партија Срба – ДПС освојила је једно место. Да би формирао веће у коме би већину имали његови истомишљеници, нови градоначелник мора да добије сагласност представника ДПС-а, чији ће глас бити тас на ваги нове политичке сцене у Глини. Како се претпоставља, и ХДЗ ће тражити подршку ДПС-а јер би му она обезбедила већину у градској власти, а то би омогућило досадашњем глинском лидеру Марку Сремићу да заузме функцију председника Градског већа и тако и даље остане у врху глинске политике.**

Без обзира на исход, глински Срби имају много разлога за задовољство, посебно када се има у виду да је на протеклим жупанијским изборима поново убедљиво победила Марина Ловрић, која се на месту челника Сисачко-мославачке жупаније налази већ други мандат и то захваљујући банијским Србима чију подршку ужива. Милан Мркаљ (СДСС), досадашњи члан глинске градске власти, каже да се на изборима показало да је могућ политички договор свих оних којима је напредак Глине у срцу.

– Уз све проблеме, мора се истаћи да Срби постепено добијају боље услове за живот. Обезбеђују се станови за повратнике који су изгубили станарско право, Срби се запошљавају, али само у приватном сектору. У јавним службама то није случај мада и Уставни закон Хрватске налаже процентуално запошљавање припадника националних мањина. За сада број Срба у јавним установама, у полицији и правосуђу је занемарљив. Од 50 глинских полицајаца само двојица су Срби. У општинском суду који поред Глине прекрива, Топуско и Гвозд (Вргинмост) не ради ниједан Србин,

без обзира што овде има неколико Срба судија са свим потребним квалификацијама. Али све се мења и околности за живот Срба су све повољније.

Поручујем избеглим Србима да за повратак није касно и да још има шанси да овде обезбеде егзистенцију која би за многе била далеко боља него у избеглиштву – каже Милан Мркаљ. Он види шансу у развоју привреде и приватизацији. Пословни људи не гледају на нацију него на способност па се Срби углавном запошљавају у том сектору, а за јавни сектор националност (српска) још увек је препрека. Он наглашава да је и прошла ХДЗ-ова власт финансирала опремање просторија за српску заједницу у центру града, где ће деловати и културно друштво „Просвета” и где се управо сакупљају књиге за српску библиотеку.

Данас у општини Глина живи око 10.000 становника, а трећина су Срби. Тек негде око четвртине од ове популације се вратила из избеглиштва. Пре рата у овој банијској општини укупно је било око 23.000 становника, а Срби су представљали преко половине становништва.

ПОЗИВ СРБИМА ДА СЕ ВРАТЕ НА КОСМЕТ

Данас, Страна : 4, Датум : 20.5.2009

Приштина - Специјални представник ЕУ на Косову Питер Фејт изјавио је да је **безбедносна ситуација много боља него раније и позвао расељене Србе да се врате.** Он сматра да повратак мора да се оствари ако за то има политичке воље, да су безбедносни услови побољшани, да је Еулекс оперативан у пуном капацитету и да ће обезбедити да се осигура владавина закона. „**Мислим да је сада, неколико година после конфликта, ситуација достигла тачку да, ако има политичке воље, повратак мора да се оствари**”, рекао је Фејт током посете селу Свињаре код Косовске Митровице.

У СОЦИЈАЛНИМ СТАНОВИМА ЗА ПОЛА ТРЖИШНЕ КИРИЈЕ

Политика, Страна : А8, Датум : 20.5.2009

Одбор за смањење сиромаштва Скупштине Србије донео је једногласну одлуку да се у најскоријем року на дневни ред скупштинског заседања стави Предлог закона о социјалном становању. Председница Скупштине Србије Славица Ђукић-Дејановић истакла је да је право на становање једно од основних људских права и да на плану стамбене политике у нашој земљи постоји парадокс – стамбена изградња је једна од најпрофитабилнијих привредних грана а велики број особа нема решено стамбено питање.

Помоћник министра за заштиту животне средине и просторног планирања Небојша Јањић подсетио је да овај закон предвиђа оснивање агенције за социјално становање и не предвиђа продају тих станова већ само – њихов закуп, и то по ценама које су дупло мање од тржишних.

Државни секретар у Министарству рада и социјалне политике Љиљана Лучић оценила је да је развој социјалног становања битан елемент социјалне интеграције маргинализованих група друштва – избеглих и расељених, особа са

хендикепом, младих људи који излазе из система социјалне и домске заштите...Она је такође додала да се код стамбеног збрињавања социјално маргинализованих група, као што су Роми, мора избећи просторна сегрегација, односно стварање стамбених гета и да се паралелно са решавањем њиховог стамбеног проблема морају реализовати и пратећи програми интеграције – као што су образовање и запошљавање.

БЛОКИРАН ПРОЦЕС ПОВРАТКА СРБА

Политика, Страна : А40, Датум : 20.5.2009

Тузла - Удружење за повратак у Тузлански кантон упозорило је да је од 2007. године повратак Срба у тај кантон потпуно блокиран због опструкција и дискриминаторског односа бошњачких власти, јавља Танјуг. „Од 100.000 Срба, колико је пре рата живело на овом подручју, из избеглиштва се вратило 6.950 који живе у веома тешким условима“, рекао је секретар овог удружења Митар Михајловић.

Он је додао да влада Тузланског кантона троши средства на повратак Бошњака у источни део Републике Српске, уместо да Србима повратницима и онима који то желе обезбеди минималне животне услове. „Свакодневно ме зову Срби повратници и кажу да због притиска и застрашивања поново напуштају огњишта и селе се, али овај пут трајно у Републику Српску или Србију“, рекао је Михајловић.

ЦАРИНА ЗА СРБЕ

Курир, Страна : 4, Датум : 20.5.2009

Еулекс од данас контролише сва комерцијална возила на прелазима Брњак и Јариње, Срби најављују протесте због ове одлуке

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Еулекс од данас уводи специфичан начин царинења и контроле протока роба на административним прелазима с Косовом и Метохијом у Брњаку и на Јарињу, показује интерни документ у који је Курир имао увид. Еулекс ће такође почети с фотокопирањем личних карата свих шофера комерцијалних возила која улазе на Косово, а новина је и да ће узимати копије трговинских исправа које прате товар. Срби су већ најавили протесте јер сматрају да Еулекс на овај начин у пуном обиму уводи царину између Србије и њене јужне покрајине. У саопштењу мисије ЕУ пише да ће, како би се смањио ниво превара и кријумчарења на прелазима, Еулекс оверавати копије трговинских исправа.

- Подаци и документа које Еулекс буде прикупио биће подељени локалним хомолозима у царинским службама Косова и Србије. Ове мере значе јачање контроле - тврде у мисији ЕУ.

Звонимир Стевић, државни секретар Министарства за КиМ, сматра да је ово још једна велика грешка Еулекса.

- Покушавају да уведу царину усред Србије, на мала врата. Слажем се да треба контролисати проток робе и спречавати шверц и све криминалне радње, али на

целој територији Косова. Еулес ван свог мандата уводи ове мере, а претходно се с нама ништа нису договорили. Једноставно, траже начин да на сваки начин науде Србима и помогну Албанцима - уверен је Стевић.

Љубомира Краговића, председника Одбора за КиМ, затекли смо јуче недалеко од административне линије у Јарињу.

- Организоваћемо протесте. Ово је још један покушај да нам наметну своју верзију независног Косова. Јасно је да ове мере, као и сви остале послове, могу да ураде у сарадњи с локалном самоуправом, али очигледно је да Еулес то не жели. Демонстрирају силу, на нама је да им се мирно супротставимо - поручује Краговић.

Милутин Николић, председник Уније послодаваца КиМ, тврди да је ово још један удар на Србе и на стандард грађана на северу.

- Класична политичка подметачина и дискриминација, шта да вам кажем! Никома од нас шверц и безакоње нису у интересу, али испада да само Срби кријумчаре. Овако сигурно неће решити проблем, већ ће само створити нову напетост и нетрпељивост међу два народа - закључује Николић.

Антрфиле : Угрожен и централни Космет

Ненад Петковић, председник општине Урошевац, за Курир каже да су Срби у централном Косову најугроженији последњом одлуком Еулеса.

- **Тадићу смо на време предали 73.000 потписа да не прихватамо Еулес. Знали смо унапред шта ће да нам ураде. Само нам погоршавају и отежавају живот, чине га неподношљивим. Као да им није доста што живимо у гету, на ивици егзистенције, већ нас и понижавају на све начине! Одлука Еулеса је директна примена Ахтисаријевог плана.** Поново се прави царина између Срба у Србији. Јариње и Брњак су административни прелазни, не граница. Затварају нам доток хране и лекова. Осећамо се као 1999, народ је остао без присуства своје државе, заборављен, издан - киван је Петковић.

АПОТЕКА „БЕОГРАД“ ПОДРЖАВА НАЈБОЉЕ

Преглед, Страна : 13, Датум : 20.5.2009

ПРОИЗВОДЊА ЛЕКОВА

Апотека „Београд“, највећа апотекарска установа у Србији, расписала је **Конкурс за стипендирање десет студената фармације под називом „Подршка најбољима“.** Као друштвено одговорна компанија, лидер у области апотекарства, с квалитетним људима, искуством, знањем и традицијом, Апотека „Београд“ овим путем жели да привуче талентоване студенте фармације и омогући им да управо ту стекну практична знања и усаврше се у области за коју буду заинтересовани.

На Конкурс се могу пријавити кандидати који испуњавају следеће услове: да су студенти пете године Фармацеутског факултета у Београду, смер дипломирани фармацеут, држављани Републике Србије или имају статус избеглице, нису старији од 24 године, с просечном оценом најмање 8,50 и да нису губили ниједну годину студија.

Конкурс је отворен од 20. маја до 3. јуна. Детаљније информације и текст Конкурса заинтересовани кандидати могу видети на интернет сајту Апотеке „Београд“ – www.apotekabeograd.co.rs као и на сајту Фармацеутског факултета -

www.pharmacy.bg.ac.rs. Десет најбољих кандидата ће поред стипендије за школску 2009/10. годину, имати прилику да обављају стручну праксу у Апотеци „Београд“ уз помоћ и подршку својих ментора – стручњака Апотеке.

Овај пројекат стипендирања талентованих студената Фармацеутског факултета у Београду покреће се у години у којој Апотека „Београд“ обележава 170 година постојања и рада апотеке „Македонија“ која наставља традицију прве београдске Правителствене државне апотеке. Данас Апотека Београд у свом саставу има 103 апотеке и пет производних јединица, са преко 1.000 запослених.

PRESS CLIPPING

Четвртак 21.05.2009. год

НА ДОБРОМ СМО ПУТУ ДА СРУШИМО ШЕНГЕНСКИ ЗИД

Дневник, Страна : 3, Датум : 21.5.2009

ЕКСКЛУЗИВНО: „ДНЕВНИК“ ДОБИО НА УВИД ИЗВЕШТАЈ ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ О ВИЗНОЈ ЛИБЕРАЛИЗАЦИЈИ СА СРБИЈОМ

Извештај Европске комисије (ЕК) о испуњавању услова из “мапе пута” за визну либерализацију је, генерално гледано, врло позитиван, али ће Србија морати да направи још неколико корака у следећих неколико недеља ако жели да у јулу или септембру ЕК донесе одлуку да предложи Савету ЕУ да стави нашу земљу на позитивну шенгенску листу. Као што је „Дневник“ најавио, ЕК у свом извештају није изнела мишљење да ли, и када, Србија, али и друге земље Западног Балкана, треба да буду стављене на позитивну шенгенску листу, већ је таксативно набрајала шта је добро урађено и где је потребно поправити стање. **У извештају ЕК, подељеном државама чланицама Уније у уторак, а у који је „Дневник“ имао ексклузиван увид, стоји да је Србија испунила већину услова, али не и све. Генерално гледано, за визну либерализацију смо спремни само у области сигурности докумената, док у преостала три блока – илегална имиграција и реадмисија, јавни ред и безбедност, те спољни односи и фундаментална права – Београд мора да учини додатне напоре.** Читајући детаљно извештаје о сваком блоку на више од 150 страна, закључује се да су кључни проблеми за долазак Србије на позитивну шенгенску листу следећи: издавање пасоша на основу регистара општина с Косова, који за ЕК нису више веродостојни; мањкавости у процедури утврђивања идентитета за издавање пасоша; контрола границе с Косовом; техничка опрема на гранич ним прелазима, као и раширена корупција.

Блок 1 СИГУРНОСТ ДОКУМЕНАТА

У извештају ЕК стоји да је Србија направила врло добар напредак у испуњавању услова у области сигурности докумената. Каже се да је до 30. априла издато 504.225 биометријских пасоша и 527.362 личне карте. Безбедносне мере у биометријским документима (слике и отисци прстију) су на линији са стандардима ЕУ. Тренутно Србија теоретски може да произведе 150 нових пасоша на сат, а по мишљењу експерата ЕК-а, да би се достигао постављени циљ да сви пасоши буду замењени до краја 2009. године, потребно је повећати број машина за њихову производњу, као и број лица која раде издавања нових пасоша. Иначе, Комисија сматра да је израда и дистрибуција пасоша сигурна и ефикасна. У извештају се поздрављају акције предузете у борби против корупције у државној управи и увођење дисциплинских санкција за корупцију везану за фалсификовање пасоша. У 2008. години је, како се наводи, ухапшено 211 службеника, али у ЕК сматрају да то није довољно. Потребно је још веће ангажовање, посебно у сузбијању корупције међу особљем које је ангажовано на издавању или производњи нових пасоша. Што се тиче пријаве украдених или несталих пасоша,

српски МУП ради на успостављању система за аутоматско обавештавање Интерпола о украденим пасошима. У 2008. години српске власти су пријавиле 69.248 несталих или украдених пасоша. У закључку се каже да је утисак да је Србија, генерално гледајућ и, испунила услове из области сигурности докумената. Додатне провере неопходне су код издавања извода из матичне књиге рођених за оне чије је пребивалиште на Косову и код ваљаности и сигурности процедура од издавања крштенице до добијања биометријског пасоша.

Блок 2 ИЛЕГАЛНЕ МИГРАЦИЈЕ И РЕАДМИСИЈА

Србија је направила значајан напредак на пољу контроле граница и политике азила и миграција, и то је најмање добра оцена у извештају за Србију. Организација граничне полиције, наводи се у извештају, на линији је са стандардима ЕУ. Ипак, потребно је да се бројно појача састав граничне полиције и да се он још боље утренира. То је приоритет, подвлачи се у извештају.

Такође је неопходно да се унапреди инфраструктура на 82 гранична прелаза, колико их Србија има, посебно техничком опремом, која је неизоставна за добру контролу и надзор границе. То се посебно односи на контролу камиона, која би морала да буде значајно унапређена. Иако је Закон о заштити државне границе у доброј мери сагласан европским стандардима, ЕК има примедбе на концепте и дефиниције коришћене у Закону и Стратегији, који нису у складу с терминологијом ЕУ. Власти у Србији би требало да дају гаранције да ће бити довољно новца за имплементацију новог закона и предвиђених мера. Сарадња српских власти с Еулексом/Косовском полицијом на граничној линији с Косовом требало би да се значајно побољша. Границу с Косовом, констатује се у извештају, не контролише гранична, већ регуларна полиција, и сарадња на контроли граничне линије није развијена а контролни пунктови су малобројни, посебно на северу Косова. **У закључку се каже да се чини да је Србија испунила велику већину услова из блока 2, али да су у вези с имплементацијом Закона о странцима неопходне додатне провере, а неопходно је да се осигура и ефикасна сарадња између различитих органа власти на граничној линији с Косовом.**

Блок 3 ЈАВНИ РЕД И БЕЗБЕДНОСТ

Србија је направила суштински напредак у испуњавању услова који се односе на јавни ред и безбедност, оцењује се у извештају ЕК. Законодавна база за борбу против организованог криминала и корупције је постављена. Кључне стратегије су усвојене у бројним областима, али недостају акциони планови за борбу против организованог криминала, прања новца и трговине дрогом. У извештају се запажа да постоје мањкавости у борби против организованог криминала и препоручује се да се унапреде капацитети правосудног система и појача законодавна база. Такође је неопходно да се обједине подаци о организованом криминалу, да би били јасни и корисни за статистичку обраду и разврставања по криминалним категоријама и докле се стигло у процесуирању кривичних дела. Што се тиче корупције, очекује се да се настави коришћење посебне истражне технике. Број разоткривених случајева корупције расте, али је број извршних пресуда за корупцију и даље врло мали у поређењу с бројем покренутих поступака, констатују експерти ЕК. Чини се да је Србија задовољила већину постављених услова из блока 3 „мапе пута” за визну либерализацију, суд је експерата ЕК, уз напомену да су додатни напори потребни за имплементацију закона и стратегија за борбу против организованог криминала, као и за обезбеђивање одговарајуће финансијске подршке и додатних људских ресурса, без којих нема успешне имплементације.

Блок 4 СПОЉНИ ОДНОСИ И ФУНДАМЕНТАЛНА ПРАВА

Као и у претходном блоку, и у овом је Србија направила суштински напредак. Законодавна база за обезбеђивање слободе кретања и приступа личним документима је успостављена, усвојене су антидискриминаторне мере и гаранције за заштиту мањина. Србија је одрадила добар посао на интеграцији избеглица и интерно расељених лица. Обезбеђене су им личне карте и отворена могућност да остваре право на српско држављанство. Око 250.000 избеглица је од 1996. године добило српско држављанство, тако да је број оних које га траже у паду. Србија је до сада издала 7.141 биометријски пасош лицима која живе на Косову, од којих је 1.520 издато косовским Албанцима. Србија издаје пасоше грађанима с Косова на основу старих регистара који су пребачени с Косова на територију Србије. Ти стари регистри нису комплетни, а Србија има специфичну процедуру за утврђивање држављанства подношењем извода из матичне књиге рођених или неког сличног документа или његове копије. Веродостојност тих докумената, као и процедура, на врло су ниском нивоу поверљивости. Како год било, даљи тог догађаја је тешко предвидети, сматрају експерти ЕК-а.

И КУЋУ ПРОДАО ДА БИ ХРАНИО И ШКОЛОВАО ДЕЦУ

Дневник, Страна : 12, Датум : 21.5.2009

НАКОН ПРОТЕРИВАЊА ИЗ НЕМАЧКЕ, РОМ Д. Ц. УБИО СЕ У ЖАБЉУ

Повратник из Немачке, Ром Д. Ц. (1969) одузео је себи живот прекјуче у Жабљу, а као мотив се помиње немогућност да плати кирију за стан у којем је живео са супругом и четворо деце. Председник Ромске партије Срђан Шајн и председник асоцијације “Ромска мрежа Војводине” Иван Димитров тврде да је Д. Ц. тражио помоћ од свих доступних институција, али ње није било.

– Д. Ц. је био 15 година у Немачкој, одакле је, због реадмисије, с породицом протеран у Србију – каже за “Дневник” Димитров. – У Ђурђеву је купио кућу, али како није могао да нађе посао, морао ју је продати да би издражавао и школовао децу. Оно мало новаца што им је остало потрошили су на кирију и храну. Димитров тврди да се Д. Ц. обраћао Центру за социјални рад у Жабљу, месној Канцеларији за инклузију Рома, као и општинским властима.

– Тражио је да буду смештени у општинску кућу, али су у Центру за социјални рад тврдили да немају расположиве општинске куће ни за кога – тврди Димитров.

– Предао је и писмену молбу за пријем код председника општине, који га није примио. Више пута обраћао се директору жабаљске Канцеларије за инклузију Рома Душану Радуу, али му он није помогао. Димитров тврди да општина Жабаљ има слободних кућа где је породица Д. Ц. могла бити смештена, али се ради о безобразлуку. У саопштењу, које је потписао са Шајном, пише да РП и АРМВ захтевају да се до краја испитају све околности овог случаја, а да одговорни из Канцеларија за инклузију Рома Жабаља и Војводине поднесу оставке. Директор локалне Канцеларије за инклузију Рома Душан Радуу каже да је учинио све што је могао да помогне угроженој породици.

– Покојник ми се обраћао неколико пута и ја сам га упутио у Центар за социјални рад, где смо успели да му испослужемо социјалну помоћ од 8.900 динара месечно, те 1.700 динара дечјег додатка – каже Радуу. – То је све што је било у мојој моћи, а Жабаљ нема расположивих кућа где бисмо их сместили. Радуу напомиње да његова

канцеларија још није званично установљена, нема буџет, а Скупштина општине тек треба да га именује за директора.

– И кад проради, Канцеларија Роме може само да упути на адресе где могу остварити одређена права и неку помоћ, какву је Д. Ц. и добио – каже Раду, и тврди да Димитров и Шајн воде политичку кампању. Како смо незванично сазнали, председник општине Жабал, као и Центар за социјални рад, обећали су новчану помоћ за сахрану. Димитров се, пак, пита шта ће бити с породицом Д. Ц.

– Његова жена је у Немачкој преживела саобраћајну несрећу у којој им је погинуло једно дете, а она остала доживотни инвалид, па сигурно неће моћи да се брине о четворо деце – упозорио је Димитров.

РАСУЛИ СЕ СРПСКИ ГЛАСОВИ

Политика, Страна : А2, Датум : 21.5.2009

Српске странке у Хрватској нису сарађивале ни у једној изборној јединици, па су постигле лошије резултате него што су објективно могле

Загреб, 20. маја – **Политичке странке са српским предзнаком на протеклим локалним изборима у Хрватској исказују релативно задовољство постигнутим резултатима, од оне највеће (СДСС) до тек основаних уочи избора. Српску националну заједницу на изборима је представљало пет странака (и већи број независних кандидата): Самостална демократска српска странка (председник Војислав Станимировић), Српска народна странка (која је после смрти оснивача Милана Ђукића скоро замрла), Партија подунавских Срба (председник Раде Лесковац), Нова српска странка (настала од дисидената СДСС-а у Вуковару које предводи Светислав Лађаревић) и најновија Демократска партија Срба (председник Митар Којадиновић, а међу оснивачима је Вељко Цакула, који није био на изборним листама).**

У вишестраначју политичке странке могу да сарађују и да се према интересима удружују, али је та могућност изостала међу српским странкама у Хрватској па су постигле слабије резултате него што су то објективно могле, чиме је највише закинута српска национална заједница у Хрватској.

Највидљивији пример је неуспех српских листа у Задарској жупанији, на чијем подручју се истовремено и најтеже остварује повратак избеглих Срба и њихова домаћим прописима и међународним правилима гарантована права. Док је ХДЗ у коалицији с хрватским странкама ХСС, ХСЛС, ХСП и ХСУ у жупанијској скупштини освојио уверљиву већину, српски бирачи су се „расули” између две националне листе (и донекле СДП-а), па је листа СДСС-а са Слободаном Узелцем на челу освојила тек 4,12 одсто, а новоосновани ДПС који је предводио Бранислав Швоња 2,91 одсто гласова и тиме су Срби остали без својих представника у жупанијској скупштини где је и главна власт за то подручје. На први поглед је видљиво да су заједно могли да пређу изборни праг од пет одсто.

И у неким мањим срединама, где су хрватске странке ишле заједно и постигле оптималне резултате, догодило се нешто слично. **Највећа „гужва” је била у Вуковару, где је за Градско веће СДСС забележио слабији резултат него на прошлим изборима (9,49 одсто, а ХДЗ са својим партнерима 42,77), али су део бирача без учинка (јер нису прешли изборни праг) одвукли НСС са 4,01 одсто и ППС са 2,52 одсто.** На то је вероватно делимично утицала и одлука вођства СДСС-а да

подржи кандидата ХДЗ-а за градоначелника уз противуслугу да СДСС добије место његовог заменика, што већ спада у оно што се назива прагматична политика. На исти начин СДСС је поступио и у Книну, где је ХДЗ знатно јачи него у Вуковару, док је на пример у Сисачко-мославачкој жупанији СДСС у коалицији са СДП-ом на свим изборним нивоима.

Новоосновани ДПС успео је – како нам каже његов председник Митар Којадиновић – да освоји девет већничких места: три у Обровцу, а по једно у Бенковцу, Книну, Ервенику, Грачацу, Глини и Војнићу. **Највећа српска странка СДСС отприлике је поновио резултате с прошлих избора: власт је освојио у петнаестак општина, а има укупно преко 230 већника (број још није коначан због неких приговора с терена).** СНС је најбољи резултат постигао у Плашком, где његов носилац листе Радмила Медаковић има шансе да освоји функцију начелнице општине.

МИРИС ДУЊА СА БАНИЈЕ

Политика, Страна : А23, Датум : 21.5.2009

Стојићи су своју плантажу у селу Дабрна код Глине подигли без икаквих кредита и субвенција, а скрећу пажњу да су европске агенције спремне да кроз овакве пројекте финансирају повратак избеглица

Глина – Млади дуњарник у селу Дабрна код Глине ових мајских дана је у пуном цвету, а прошле јесени је већ дао завидан род. Њега је уз помоћ браће која живе у Сиску и Загребу посадио Србин повратник Ђуро Стојић. Наредних година требало би да му воћњак буде озбиљан извор прихода, а цео посао је добар пример онима који се враћају из избеглишта на родна огњишта на Банији.

Први резултати говоре да је експеримент с дуњом успео. Посађено је 700 стабала на површини већој од хектара и она одлично изгледају. То значи да су овдашња клима и тло погодни за ову воћку, а стручњаци чак тврде да су услови богомдани, значи одлични. Зашто су Стојићи одабрали баш дуњу? Она се овде традиционално садила, и то по једно до два стабла за кућне потребе, односно за спремање зимнице, џемова и сокова.

Великих дуњарника није било, па је плантажа у Дабрни за ово подручје, па и за целу Хрватску, пионирски подухват. Овдашња земљишта су мало експлоатисана, здрава и богата храном за биљке. Дуња се прска само једном пре цветања и у воћњаку нема много посла током године, а даје крупне плодове (тежине и до пола килограма), што олакшава браће. Сазреле дуње се ређе једу свеже, а због специфичног укуса, имају широку примену у прехранбеној индустрији: за производњу чајева, компота, џемова, пекмеза, сокова. Због тога што, уместо шећера, у великој мери садржи пектине, користе се као везиво, односно у изради желеа за друге прехранбене производе. Велика је предност што одгајивачи могу да искористе и оштећене плодове у печењу ракије. Дуњевача се већ афирмисала у свету код љубитеља воћних ракија.

Узгој дуње може бити атрактиван баш за повратнике из избеглиштва, пошто се не траже велика улагања. Стојићи су своју плантажу подигли без икаквих кредита и субвенција, а скрећу пажњу да су европске агенције спремне да кроз овакве пројекте финансирају повратак. Дуња има статус еколошког производа и у њеној производњи се мало користи хемија, па се њен узгој уклапа у савремене токове у стварању здраве

хране. Ђуро каже да би волео да му се придружи још Банијаца како би имали што веће количине овог воћа за тржиште и како би се купци пре заинтересовали, а познато је да је прерађивачкој индустрији потребна већа количина ове сировине.

PRESS CLIPPING

Петак 22.05.2009. год

СТАНОВИ ЗА СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНЕ

Прес, Страна : 17, Датум : 22.5.2009

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Градоначелник Сремске Митровице Бранислав Недимовић потписао је јуче са представницима Међународне организације за миграције (МОМ) документ о изградњи 40 станова за социјално угрожене, избегле и расељене особе и локално становништво. Вредност инвестиције је око 530.000 евра и финансира се из претприступних фондова ЕУ преко Делегације ЕК у Србији.

НЕЗАВИСНОСТ ЈЕ НЕПОВРАТНА

Преглед, Страна : 2, Датум : 22.5.2009

Бајден: Успех независног Косова је приоритет за америчку администрацију

Потпредседник САД Џозеф Бајден рекао је јуче у Приштини да је успех независног Косова приоритет за америчку администрацију. Обраћајући се посланицима Скупштине Косова, Бајден је рекао да су САД опредељене да Косову и земљама Балкана помогну да се интегришу у Европску унију. Бајден је оценио да је на Косову постигнут велики напредак.

„Наш циљ је да искажемо опредељење Обама-Бајден администрације за стабилност и напредак на Балкану и да поново афирмишемо да је политика САД да види Европу која је у целости слободна и у миру“, поручио је амерички потпредседник. Он је оценио и да је пут до независности Косова био тежак.

„Ваш пут је прошао кроз бруталну кампању етничког чишћења од стране режима Милошевића. Била је потребна интервенција НАТО да се то заустави“, рекао је Бајден. Бајден је рекао да су пред Косовом велики задаци и да је независност Косова једина опција за стабилност региона.

„Једина опција за стабилност региона, јесте да је ваша независност апсолутно неповратна“, додао је он. Потпредседник САД је истакао да је његова земља задовољна што је 60 земаља признало Косово и истакао да они подстичу и друге да то учине.

„Пријем Косова у ММФ је још један доказ да међународна заједница прихвата реалност независног Косова“, оценио је Бајден. Бајден се zaloжио за остваривање опредељења из плана Мартија Ахтисарија, укључујући мере које ће дати општинским и националним заједницама већи степен контроле. Он је истакао да је од суштинског значаја да „већина успе да успостави дијалог са српском заједницом на Косову“. **„Ви такође треба да учините напоре да побољшате услове за повратак расељених Срба и припадника других заједница на своја имања на целом Косову“, рекао је Бајден.**

PRESS CLIPPING

Недеља 24.05.2009. год

УКЉУЧИТЕ СЕ

Глас Јавности, Страна : 16, Датум : 24.5.2009

Прошле недеље није било колумне, а васкршњи и првомајски број нису уопште имали додатак за ловце и риболовце, што је изазвало реакцију читалаца који су мислили да нас је неко „одозго“ стопирао.

У Куриру и Гласу јавности тако нешто не пролази. Настојање лидера Г17 плус да уништи ове новине као што уништава много тога у Србији, не успева, па је сасвим погрешно и помислити да може да се утиче на власника да угаси неке рубрике.

Свесни смо да у овом тренутку само у Гласу јавности ловци могу да сазнају истину о дешавањима у „свом“ савезу, ипак не можемо стално да будемо фокусирани на ту тему, а нове траже много рада и истраживања. Доћи до правих података је врло тешко, а на крају је питање шта ћете ви учинити, пошто прочитате овај текст.

Како год, једно време ћемо провести у истраживању „Србијашума“, још једног чувара националног богатства. Кренућемо у проверу података о сечи шума, о развојним путевима ситних лопова до места у министарствима и директорским кабинетима, о могућем постојању избегличког лобија, о постављењима у Управном одбору и (не)компетентности.

То је наш план, а ви поштовани ловци можете бити сигурни да смо и даље са вама, али не очекујте да се само читањем недељног Гласа јавности наставе промене. Укључите се и припремајте за предстојећу Скупштину ЛСС и могућу обману са променом Статута

КОВАЧЕВИЋУ БРОНЗАНИ ВИТЕЗ

Вечерње Новости, Страна : 20, Датум : 24.5.2009

СЕРИЈА РТС „ГОРКИ ПЛОДОВИ“ НАГРАЂЕНИ НА ФЕСТИВАЛУ У РУСИЈИ

САМО седам дана по завршетку приказивања серије „Горки плодови“ на РТС-у, драма сценаристе и редитеља Сенише Ковачевића добила је у петак награду „Бронзани витез“ на Међународном филмском фестивалу „Златни витез“ у руском граду Липецку. У конкуренцији од 24 серије, „Горки плодови“ су се нашли на трећем месту, иза Пољске и Француске.

- Жири је све серије одгледао раније, а на фестивалу је приказана једна епизода по нашем избору - објашњава Ковачевић који у Русији остаје до 1. јуна. - Имали смо одличан пријем код публике, чак је било непријатно слушати све хвалоспеве. Јако сам задовољан због награде, добили смо потврду да можемо да се хватамо укоштац са другима.

Ковачевић каже да постоје озбиљне шансе да се серија емитује у Русији, али додаје да то, ипак, зависи од РТС-а. **Причу у којој је спојио криминалце, политичаре,**

избеглице, наркодилере, уметнике, професоре и силиконске певачице, Руси су препознали као своју.

- Најчешћи коментари су били да су „Горки плодови“ потпуно руска серија, а да је разлика само у језику. У серији у којој сам покушао да дијагностикујем један историјски и психолошки тренутак у животу моје земље, Руси су видели сличност са својом домовином, па су коментарисали да је то прича о постјелџиновској Русији - каже Ковачевић који је пре две године на овом истом фестивалу добио награду „Златни витез“ за филм „Синовци“.

„Горки плодови“ су у Липецку добили комплименте и за продукцију, што како примећује сценариста и редитељ, не би требало да чуди, јер је серија снимана по заборављеном продукционом моделу.

- Нисам морао да смањујем трошкове, шта год ми је требало, имао сам - и бродове, и авионе, и запаљене аутомобиле, и пуну салу Народног позоришта. И жири и публика су приметили да серија изгледа раскошно, али нисам хтео да им причам како смо се ми сналазили да бисмо све то направили.

PRESS CLIPPING

Понедељак 25.05.2009. год

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Политика, Страна : А21, Датум : 25.5.2009

Лесковац – Високи комесаријат за избеглице Уједињених нација и невладина организација Хаусинг центар изградиће у Лесковцу зграду за избегла и расељена лица. До наредног лета средствима Европске уније биће изграђена зграда са двадесет станова, од којих су четири намењена за социјално угрожене породице из самог Лесковца, док ће шеснаест станова бити додељено на коришћење социјално угроженим избеглим и расељеним особама.

Како је за „Политику“ изјавио Игор Коцић, повереник Комесаријата за избеглице у Лесковцу, корисници станова неће имати право да их откупе. Зграда ће бити у власништву града, а локална самоуправа ће бесплатно уступити комунално уређено земљиште, а посебном одлуком ће бити дефинисани услови за коришћење ових станова. О будућим корисницима одлучиваће комисија формирана у ту сврху. Изградњом ових станова биће створени услови за затварање последњег колективног центра у Лесковцу, у мотелу „Атина“.

ЗАБОРАВЉЕНИ ПОВРАТНИЦИ У КЛИНИ

Правда, Страна : 2, Датум : 25.5.2009

Срби повратници у села у општини Клина жале се на тешку економску ситуацију, али и на провокације и притиске да опет напусте своја села. У општину Клина се од планираних 314 породица вратило само 160, а повратници су почели да продају имања и куће.

- Знамо да Влада Србије издваја велика средства да помогне живот Срба на Косову. Међутим, Срби повратници који стално живе у селима општине Клина скоро да и нису осетили ту помоћ, јер та средства у малим количинама прелазе реку Ибар - тврди шеф Канцеларије за заједнице у општини Клина Милорад Шарковић

СЕЛО БЕЗ БИРТИЈЕ

Политика, Страна : А22, Датум : 25.5.2009

У Бабинцу нема ни цркве, ни школе, ни продавнице. Чак ни кафане. Али има свирке и песме под готово сваким кровом

Костајница – Пре готово два века у Бабинцу, селу пет-шест километара далеко од Костајнице у Републици Српској, биле су само две колибе. У једној се скрасила бака Ђуја, а у другој чича Милан Чолић. Није прошло пуно времена, а у Бабинац

долазе његови нови становници, прогнаници са Баније. По тој баба-Ђуји село Бабинац је и добило име.

И једно од четрдесетак врела питомине поткозарског краја, по тој баки носи име „Ђујиновац”. А друго врело – „Опанак” добило је име по опанцима, опуташима, које је бака Ђуја сама правила и обувала их када је ишла на врело по воду.

Данас је у Бабинцу око 150 душа Чолића, Згоњанина, Вујановића, Гачића, Миљковића, Вукмировића, Кукрика, Станића, Зарића... али и Мухарема. Сви су православци. Чак и Мухареми који, откако знају за себе, носе српска имена и славе крсну славу. Читали су они књиге и листали документе, али никада нису сазнали откуд им презиме Мухарем.

Политичари су током педесетак година прошлог века углавном својатали Бабинац. Село је два пута припадало данашњој Козарској Дубици, а по једном Новом Граду и Костајници.

У Бабинцу нема ни цркве, ни школе, ни продавнице. Чак ни сеоске биртије. Али има свирке и песме под готово сваким кровом. Овде је тамбурица увек враћала наду у живот. Дизала из мртвих, рекли би сељани. С тамбурицом су се пријатељи и зоре дочекивали. На арманима, пландиштима, а заправо пољанама расутим по селу, свирало би се, ашиковало и, уз тамбурицу, волело.

Пре шездесетак година, Борко, Гојко, Симо и Чедо били су чланови првог већег сеоског тамбурашког оркестра. Данас су у Бабинцу тамбураши окупљени у оркестру „Воденица”. Све инструменте за тамбурашки квартет израђује сам Јефто који подједнако добро познаје и разликује „сремски од фаркашког, односно руског штима”.

– Да је бар мало среће, израда жичаних инструмената, за моју породицу могла би да буде уносан извозни посао од кога би се могло доста добро живети. Интересовање је велико, посебно у Хрватској у којој се мало ко бави овим послом иако је код њих тамбурица национални инструмент – прича Јефто Чолић. За само десетак последњих година у Бабинцу је засађено на стотине дунума воћњака. Питомином се расула стабла шљиве, крушке, малине, али и три хектара површине на којој, већ другу годину, треба да роде лешници.

– Жалосно је што многи од нас сарађују само са закупцима. И то у свим пословима. Ето, ја сам саднице такозване истарске љеске купио од неког закупца из Новог Сада који је, опет, те саднице набавио од неког свог пословног партнера из Турске. Замислите, зараду и Истранима и Турцима и Новосађанима морам да донесем и платим на крају само ја и мени слични – јада се Јефто. Једно стабло крушке већ више од две стотине година доминира Бабинцем. Веле да су га „неки ратници, поробљивачи, калемили неком сортом какве није било у Босни”. Кажу да су војске сушиле плод те крушке и тиме се храниле. Веле да је „само једна половина осушене крушке убране у Бабинцу, ратнику била довољна за цели један дан”.

Антрфиле : Како је Месић рушио стабла

Причају у Бабинцу како је Стипе Месић седамдесетих година прошлог века, после одлежане затворске казне, дошао у Слабињу, родно село своје супруге. Недалеко од села, у шуми Сијенац код Бабинца, рушио је стабла.

– Са секиром и „жагом цугерицом” у шуму је ишао заједно са мојим ујаком, а његовим пашанцем... Ко је тада могао и поверовати да ће нам, како год је рушио стабла, са својим политичким истомишљеницима, Месић срушити и бившу земљу – каже Јефто Чолић.

ГРАЂАНИ СРБИЈЕ НЕЋЕ РОМЕ ЗА ШЕФОВЕ

Блиц, Страна : 4, Датум : 25.5.2009

Закон против дискриминације мора да заживи

Међу групама са најугроженијим правима у Србији су Роми, инвалиди, сиромашни, али и ХИВ позитивни, сексуалне мањине и Албанци, показује истраживање „Стратецик маркетинга”

Упркос похвалама које су на рачун домаћих власти за Закон против дискриминације стигле од међународних организација, последње истраживање агенције „Стратецик маркетинг” показује да је у Србији још присутан висок степен неједнакости и предрасуда према различитом.

Законом донетим у марту ове године предвиђене су казне за прекршиоце у висини од 10.000 до 100.000 динара, али је проблем у томе што грађани још нису довољно информисани о механизмима којима се могу заштитити од неједнаког третмана. Надлежни су међутим оптимисти и очекују да ће нова регулатива утицати на већи степен толеранције у друштву.

Према истраживању које је реализовано у сарадњи с Министарством рада и социјалне политике и Програмом Уједињених нација за развој (УНДП), већина грађана Србије не подржава дискриминацију и неједнакости, али је свесна да су те појаве присутне, највише због незнања и религиозних уверења. **Највећи број грађана (60-63 одсто) слаже се да су од група дискриминацији највише изложени сиромашни, особе са менталним и физичким инвалидитетом и Роми, као и да је највише нетолеранције изражено према ХИВ позитивним особама, сексуалним мањинама и Албанцима.**

Истраживање је показало да већина испитаника остаје при ставу да не би волели да виде Роме као учитеље своје деце или своје шефове. У њиховим оценама, жене и Срби били би најбољи учитељи, док би Роми, припадници сексуалних мањина и Албанци најмање успешно радили тај посао.

Грађани имају строже критеријуме када је у питању посао њиховог шефа, него учитеља, па је тако свега 30 одсто оних који сматрају да би Роми добро обављали тај посао. Када су у питању припадници сексуалних мањина, свега 26 одсто њих сматра да би они били добри шефови, док се за Албанце одлучило њих 28 одсто. Готово 79 одсто испитаних сматра да би Роми најбоље обављали посао радника Градске чистоће.

Светлана Логар из агенције „Стратецик маркетинг” каже да постоји потенцијал за стварање антидискриминационе климе код нас, али да у ставовима грађана има доста декларативног.

- Када су у питању дискриминисане групе, први су им на уму Роми, па затим особе са инвалидитетом, док су сексуалне мањине за наше грађане и даље потпуни табу - истиче Логар и додаје да је област у којој грађани Србије препознају висок ниво дискриминације област запошљавања и напредовања на послу.

Марко Карацић, државни секретар у Министарству за људска и мањинска права, у изјави за „Блиц” каже да је ово министарство било свесно какви ће резултати урађеног истраживања бити.

- Оно чему смо ми дали приоритет јесте едукација и подизање нивоа свести о томе које су обавезе сваког појединца у друштву. Ово друштво је дуги низ година било затворено и изоловано, а ми и даље имамо јаке снаге које промовишу ксенофобију и дискриминацију. Мислим да ми који живимо у овој земљи не можемо да будемо

изненађени резултатима истраживања - објашњава Караџић. На питање какве су могућности да се нови закон у таквој ситуацији примени код нас, Караџић одговара:

- Ми сада уз помоћ међународних организација правимо систем којим бисмо пратили случајеве дискриминације, а планирамо да се у рад укључе и тужилаштво, судство и невладине организације. Радимо и на припреми едукативних материјала са упутствима о значају примене овог закона. С друге стране, већина анкетираних (36 одсто) оценила је да се држава недовољно бави овим проблемом, а нешто више од трећине сматра да проблем дискриминације држава треба да сврста међу приоритете.

Зоран Мартиновић, државни секретар у Министарству рада и социјалне политике, каже да је кључна ствар то што грађани нису упознати са механизмима заштите од дискриминације.

- Доношење Закона о забрани дискриминације јесте једно од ефикасних средстава да се ствари промене. Он садржи одредбе о прекршајној одговорности оних који својим активностима врше дискриминацију. За прекршај је предвиђена казна од 10.000 до 100.000 динара, а предвиђена је и судска заштита. Поступак може покренути лице над којим се дискриминација врши или, на пример, нека невладине организација - објашњава Мартиновић за „Блиц”. Истраживање о дискриминацији биће обављено још једном ове и једном следеће године.

Антрфиле : Запошљавање особа са инвалидитетом

Скупштина Србије је 13. маја усвојила Закон о професионалној рехабилитацији и запошљавању особа са инвалидитетом. Овај закон предвиђа утврђивање статуса и процену радне способности особа са инвалидитетом, подстицајне мере за послодавце у случају запошљавања људи који имају инвалидитет, као и мере и активности за професионалну рехабилитацију.

НЕБРИГА

Курир, Страна : 7, Датум : 25.5.2009

Летњиковац краља Александра у Нересници, из времена када је планирао да започне експлоатацију злата из Пека, деценијама пропада

КУЧЕВО - У селу Нересница код Кучева већ деценијама пропада летњиковац краља Александра Првог Карађорђевића, саграђен почетком тридесетих година. Имање се простире на око два хектара, са вилом у централном делу, коју је краљ подигао када је постао већински власник акционарског друштва „Нересница - Глоговица“.

Пошто је планирао да покрене интензивну експлоатацију злата из реке Пек, због чега је требало да чешће долази у ове крајеве, краљ је, међу четинарима, липама и кестеновима, саградио пространу вилу и пријемну и помоћну зграду. Међутим, планове о вађењу злата и боравку породице Карађорђевић у Нересници прекинуо је атентат 1934. године, три дана пре пуштања у рад гигантског багера. После Другог светског рата нова власт је конфисковала летњиковац.

- **Краљевски комплекс је био празан све до седамдесетих година, када је уступљен Војсци за спровођење предвојничке обуке. У празним просторијама, без краљевског намештаја, данас су остали само делови војног инвентара. Неколико претходних година цео комплекс је служио као избеглички камп. Данас овде живи само једна сиромашна породица, којој је уступљена пријемна зграда, првобитно**

намењена боравку краљевског особља - прича Славко Јовановић, референт у Туристичкој организацији Кучево.

Породица Карађорђевић већ годинама није обилазила летњиковац, који би требало да јој се врати у посед чим се донесе закон о враћању имовине. **Принц Александар је посетио Нересницу пре неколико година, приликом обиласка избеглица, али није показао веће интересовање за летњиковац своје породице.**

Иако нема законских основа да брине о краљевском комплексу, Туристичка организација је, уз дозволу општине, преузела кошење траве, да зграде не би зарасле у коров.

- Иако су вила и зграде руинирани, више пута смо водили у обилазак групе туриста, јер су сами изразили такву жељу. Уколико касније породица Карађорђевић летњиковац буде уступила општини, моћи ћемо да га уредимо и уврстимо у редовну туристичку понуду - рекао је Јовановић.

Антрфиле : Краљ као бизнисмен

Осим већинског власништва у АД „Нересница - Глоговица“, на име краља Александра водили су се и рудник угља Сиколe и фабрика за прераду златне руде у Глоговици, коју је конфисковао суд у Неготину. Суд у Кучеву одузео је краљу и руднике лигнита Раденка и Шевица, руднике за вађење златне руде Бродица и Железник, лабораторију за прераду злата и багер у реци Пек. Наведена имовина била је саставни део рударског предузећа „Нересница - Глоговица“.

PRESS CLIPPING

Уторак 26.05.2009. год

СПОРАЗУМ ДАЧИЋ - КАРАМАРКО

Преглед, Страна : 3, Датум : 26.5.2009

Министри унутрашњих послова Србије и Хрватске Ивица Дачић и Томислав Карамарко на јучерашњем потписивању Споразума о полицијској сарадњи две земље и Уговор о реадмисији, у Ријечи.

Дачић и Карамарко су нагласили да нови споразум сада и званично регулише сарадњу две земље у размени информација, спречавању организованог криминала и корупције, заједничкој контроли државне границе и другим подручјима полицијског рада.

СТАНОВИ ЗА СРБЕ ПОВРАТНИКЕ

Политика, Страна : А19, Датум : 26.5.2009

Дрвар – У ужем градском језгру Дрвара у Федерацији БиХ почела је обнова пет стамбених зграда у којима је 60 станова за Србе повратнике који се налазе у избеглиштву у Републици Српској и Србији. „Ради се о обнови девастираних објеката, за шта је Министарство за људска права и избеглице БиХ обезбедило милион и 240.000 конвертибилних марака”, изјавила је начелница општине Дрвар Анка Папак-Додиг.

На подручју Дрвара на обнову чека још 1.700 стамбених објеката у власништву Срба, од којих је 460 у ужем градском подручју, које су крајем лета 1995. порушиле регуларна војска Републике Хрватске и домаће снаге Хрватског већа одбране.

Око 8.000 Срба повратника у Дрвару живи у веома тешким условима, јер су радно способни без посла, ученици без права на употребу српског језика и писма ћирилице у школама, а пензионери без права на пензију коју су зарадили и примали пре рата на том простору.

ШОПИНГ ИЗ ФОТЕЉЕ, АЛИ ПО ЕВРОПСКИМ СТАНДАРДИМА

Борба, Страна : 6, Датум : 26.5.2009

Посланици су јуче наставили шесту седницу редовног заседања и разматрање „хрпе“ амандмана поднетих на законске предлоге, обзиром да је само на први сет закона о пољопривреди и руралном развоју поднето око 1300. Током дана је завршен претрес амандмана на предлоге закона о општој безбедности производа и закона о електронској

трговини, који ће да допринесу већој сигурности производа на тржишту и отварању нових радних места. Законом о општој безбедности производа требало би да се створи основ да у Србији за неколико месеци почне примена европског система брзог обавештавања о безбедности производа „Рапекс“.

Према речима предлагача, овим законом су обухваћене европске директиве о безбедности производа и испуњени највиши европски стандарди. Циљ му је заштита здравља, као и спречавање да небезбедни производи из ЕУ дођу на тржиште Србије. Ступањем на снагу Закона о електронској трговини коначно ће и у Србији, бити уређена област веома распрострањеног и популарног куповања из фотеље.

Радикали су највише критиковали Предлог закона о безбедности производа и најавили да га неће подржати. Србија ће имати проблем како да се одбрани од поплаве опасних производа који ће доћи из ЕУ и поред овог закона, сматрају радикали, а њихов члан Владан Јеремић подсетио је да је прошле године са европског тржишта повучено преко 1.300 производа. СРС сматра и да је у питању интерес ЕУ да прошири своју технологију, иако се, како кажу, показало да оно што стиже из Европе није увек здраво. Шеф посланичке групе СРС Драган Тодоровић је замерио Влади што, како је навео, није доставила мишљење на поднете амандмане. Председница парламента Славица Ђукић-Дејановић обавестила је Тодоровића да је Влада доставила мишљење на амандмане пре седам дана. Затим је Тодоровић констатовао да није први пут да посланички клуб СРС не добија „одређене папире“. НС је поднела амандмане којима тражи поштравање најнижих казни за увознике опасне робе од 500.000 динара и смањење распона у казнама које се крећу до три милиона. Насупрот њима, СВМ сматра да ће овај закон допринети спречавању нелојалне конкуренције.

Биће елиминисани произвођачи који су свесно, на уштрб квалитета производа, смањивали цене и тиме постајали нелојална конкуренција онима који су обезбеђивали најбољи квалитет, оценила је Елвира Ковач из СВМ. Послеподне је започет и претрес око 1300 амандмана пристиглих на 15 закона из области пољопривреде и руралног развоја.

Антрфиле : УНДП брине о избеглим и расељеним лицима

Новоименовани стални координатор Програма за развој УН (УНДП) у Србији Вилијам Инфанте је у Дому Народне скупштине разговарао са председницом парламента Славицом Ђукић Дејановић о борби против сиромаштва и интензивирању регионалне сарадње у решавању проблема избеглих и интерно расељених лица. Српски парламентарци, како је навео стални координатор УНДПа, могу да рачунају на помоћ ове специјализоване агенције УН у заштити људских и дечјих права, јачању надзорне функције у односу на регулаторна тела, као што су омбудсман и антимонополска комисија, и посебно када је у питању примена законских прописа.

ВЕХАБИЈЕ И СРБИ ЈЕДНИ ПОРЕД ДРУГИХ

Политика, Страна : А4, Датум : 26.5.2009

Један од терориста напада на САД 11. септембра 2001. године, својевремено борао у Бочињи, некад српском селу, код Маглаја

Маглај – Из Бочиње су већ одавно деложирани муцахедини. У овом српском селу данас је седам кућа насељених вехабијама, односно бившим муцахединима, и стотинак домова српских повратника.

Без обзира што „људи са дугим брадама и трофрталним хлачама“ нема баш тако пуно, у селима под Озреном још увек се не може стати на крај проблемима са којима се сусрећу српски повратници. За време наше посете Бочињи, стада чији су власници вехабије уништила су плантажу са три хиљаде младих садница које је на свом имању посадио Раде Тешановић... Некако у исто време локалне власти су одбиле захтев свештеника Далибора Ђекића за увођење заједничког часа веронауке за сву децу српских повратника у овај део маглајске општине...

Због свега што се дешава, односно због небриге локалне власти за српске повратнике, не изненађује чињеница да је један Србин недавно продао вехабијама три, додуше, порушене куће и 86 дунума земље за само двадесет и две хиљаде марака!

За последњих девет година, од када је интензивирао повратак, Срби су у Бочињи продали седам кућа вехабијама. Једна од њих, преуређена, сада је џамија у коју, сваког петка, на верски обред долазе аутомобилима углавном из Аустрије.

– Ми овде немамо никаквих проблема са Србима. Они имају своје, а ми своје. Али када је политика у питању, онда је то друга прича. Ми смо већ заборављени. Сналазимо се сами и живимо од данас до сутра – јада се за наш лист Ибрахим Делић, вехабија из Жељезног поља код Зенице, који у Бочињи обавља послове главног имама.

– Било им је добро када су у Бочињу на верске обреде долазиле реке незнатих који су од власти добијали по десет-двадесет марака за један долазак. Данас немају те напојнице и зато их је много мање у Бочињи – каже Радослав Јовић. Наставу у основној школи у Бочињи похађа шеснаест ученика, деце Бошњака, односно бочињских вехабија, као и двадесет петоро деце српских повратника. У школи се учи по наставном плану и програму Федерације БиХ. И то на бошњачком језику.

– Када смо их питали зашто се не учи на српском језику кажу како се нико од Срба није јавио на конкурс – појашњава свештеник Ђекић. Политички аналитичар и први послератни председник Општинског већа у Маглају Џевад Галијашевић тврди за наш лист да је „у српском селу Бакотић, током 1999. године, шест месеци боравио Мухамед Ата, пилот једног од авиона који су, 11. септембра 2001. године, порушили торњеве Светског трговинског центра у Њујорку“.

Боравка Мухамеда Ате сећају се многи Срби који су крајем деведесет и девете обилазили куће у Бакотићу, припремајући се за повратак у родни крај до кога је дошло наредне године.

– Мухамеда Ату, кога сам касније препознао по сликама које су обилазиле свет, видео сам више пута. Становао је у кући српске породице Ђурковић. По много чему разликовао се од више стотина муцахедина којих је тих година било у Бакотићу и Бочињи. Чак је једне прилике притекао у помоћ петочланој породици Србина Радослава Никића која је у децембру деведесет и девете аутомобилом слетела у хладну реку. Ето догодило се и то да терориста спасава Србе – прича Стевица Лазић, српски повратник у Бочињу. Али уз све ове, чак и оне о светски познатим терористима, јесте и прича која улива бар мало наде у лепше и извесније сутра српских повратника у шест села предратне месне заједнице Бочиња. Овде се, наиме, сваке године на дан Архангела Гаврила организује Завичајни сабор „Озрен“. Он би, ове године четврти пут, требало да у Бочињи окупи више хиљада Срба које је, са дедовине, рат отерао у свет.

Тада ћемо се, а то је жеља свих нас, договорити о подизању бране на речици Бочињи. Био би то и туристички центар, али и значајан привредни капацитет пошто ћемо водом из језера, уз остало, и наводњавати наша имања, каже Сретко Ђурковић.

ВЕРУЈЕМО У СРБИЈУ

Вечерње Новости, Страна : 2, Датум : 26.5.2009

АМБАСАДОР Француске у Београду Жан-Франсоа Терал оценио је, уочи званичне посете председника Бориса Тадића Паризу, да је Србија у сваком погледу "кичма региона" и да јој та позиција даје посебну предодређеност да се интегрише у Европску унију.

- Посета председника Тадића Паризу, 27. и 28. маја, има за циљ да помогне Србији да напредује, нарочито на путу ка њеној европској будућности - рекао је Терал за Тањуг.

- Будућност Србије је у Европској унији, она нема алтернативу. Србија ту ни по чему није и не може да буде изузетак. Напротив, Србија јесте и све више ће бити кичма региона.

- Верујемо у Србију Бориса Тадића - рекао је Терал.

Он је указао да је званични Париз, као и остале чланице ЕУ привржен сарадњи с Хашким трибуналом.

- Веома смо свесни очекивања које Србија има у вези с укидањем виза и стављања на белу шенгенску листу. Тај циљ је легитиман и ми га подржавамо - рекао је француски амбасадор.

Он је, међутим, упозорио да постоје озбиљни ризици везани за питања контроле илегалног усељавања и за питања безбедности.

- **Неопходно је усвојити техничке мере које се односе на издавање виза, контролу граница, ефикасно функционисање процедуре реадмисије, издавање пасоша, сарадњу између полиција.**

ИЗБЕГЛИМА 15 МОНТАЖНИХ КУЋА

Дневник, Страна : 25 Датум : 26.5.2009

БАР: Представници општине Бар и немачке невладине организације "Хелп" потписали су јуче споразум о изградњи 15 монтажних кућа за породице избеглих и расељених, привремено смештених у Бару.

Потписани меморандум предвиђа да изградња тих кућа буде завршена до марта наредне године, саопштено је након потписивања меморандума. **Изградња монтажних кућа површине од 35 до 45 квадратних метара, коштаће више од 300.000 евра. Посебна комисија ће утврдити критеријуме за доделу тих објеката избеглим и расељенима у Бару, којих је више од 2.000.**

Директор Завода за збрињавање избеглица Жељко Шофранац је прецизирао да ће предност за коришћење монтажних кућа имати најугроженије породице са највећим бројем чланова.

PRESS CLIPPING

Среда 27.05.2009. год

ШУМАДИЈИ 22 ПРОЈЕКТА ЈАВНИХ РАДОВА

Преглед, Страна : 12, Датум : 27.5.2009

Директорка крагујевачке Националне службе за запошљавање Љиљана Петровић уручила је јуче предузећима, установама и организацијама из Шумадије одлуке о одобреним јавним радовима којима је предвиђено запошљавање 581 особе на период од три до шест месеци.

Петровићева је рекла да је за средства из Шумадије конкурисало 40 предузећа и установа, а да је Министарство економије и регионалног развоја одобрило 22 пројекта укупне вредности око 94 милиона динара. „Одобрено је два и по пута више пројеката него прошле године“, рекла је Петровићева.

Она је навела да је циљ јавних радова помоћ особама са првим и другим степеном стручне спреме, које најтеже долазе до посла и које су неретко и у тешким породичним и материјалним ситуацијама, али и особама са инвалидитетом, избеглим и расељеним лицима. Уручењу одлука о одобреним јавним радовима у градској управи Крагујевца присуствовао је и заменик градоначелника

Небојша Здравковић, који је истакао да је у условима светске економске кризе, када је најважније сачувати радно место, значајно када се отварају нова, макар је то и ангажовање радника у јавним радовима. Крагујевцу је одобрено осам пројеката, Книћу четири, Баточини три, по два Рачи, Аранђеловцу и Тополи, док је општини Лапово одобрен један пројекат.

ОДОБРЕНА 22 ПРОЈЕКТА

Данас, Страна : 24, Датум : 27.5.2009

Конкурс за јавне радове у Шумадији и Поморављу

Крагујевац - У Крагујевцу су јуче уручене одлуке о јавним радовима предузећима, установама, организацијама и удружењима са територије Шумадије и Поморавља. На овогодишњем конкурс Министарства економије и регионалног развоја за финансирање јавних радова шумадијско-поморавска предузећа и установе учествовала су са 40 пројеката. Одобрена су 22, у укупној вредности од око 94,4 милиона динара, што је два и по пута више новца од суме којом су јавни радови у Шумадији и Поморављу финансирани лане.

Директорка крагујевачке филијале Националне службе запошљавања Љиљана Петровић каже да је међу одобреним јавним радовима највише оних из социјално-хуманитарне делатности, затим одржавања животне средине и обнављања инфраструктуре.

Превасходни циљ јавних радова, према њеним речима, јесте да се помогне онима који најтеже долазе до посла, односно лицима са првим и другим степеном стручне

спреме који су, неретко, и у незавидном материјалном положају и тешкој породичној ситуацији, затим особама са инвалидитетом, избеглицама и расељеним лицима. На јавним радовима у Шумадији и Поморављу ове године биће ангажовано 580 незапослених и махом материјално угрожених житеља овог дела Србије.

PRESS CLIPPING

Четвртак 28.05.2009. год

НИ ОВЕ ГОДИНЕ БЕЗ ЛИСТЕ ЧЕКАЊА У НОВОСАДСКИМ ВРТИЋИМА

Данас, Страна : 19, Датум : 28.5.2009

Иако је било обећања да ће већ од ове године листа чекања у вртићима Радосног детињства бити ствар прошлости, ни ове године сви малишани неће наћи смештај у државним вртићима. Списак примљене деце у вртиће те установе на Конкурсу за 2009/2010. годину биће истакнут на вртићима у петак, 29. маја, сазнајемо у тој установи. Ове године биће примљено више од 3.000, док ће испод црте остати 2.050 малишана. Евентуани број слободних места знаће се почетком септембра уколико неко од родитеља примљене деце не потврди упис или уколико буде одустајања, а захтеви за регресирање трошкова моћи ће да се поднесу од 1. августа.

Цена боравка за сада су за јаслени узраст 2.794, а за децу од три до седам година 2.100 динара, док је за децу која остварују право на дечији додатак и породица расељених и избеглих лица 1.050 динара.

НЕАЛБАНЦИ ЛИСТОМ БЕЖЕ С КОСОВА

Правда, Страна : 10, Датум : 28.5.2009

МЕЂУНАРОДНА ГРУПА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА МАЊИНА ТВРДИ ДА АЛБАНЦИ ТЕРОРИШУ СРБЕ

Припадници мањина напуштају Косово јер се тамо суочавају са шиканирањем и дискриминацијом, упозорава Међународна група за заштиту права мањина. Проглашење независности Косова створило је у међународној заједници вакуум када је у питању заштита права мањина, што је погоршало ситуацију у којој су се нашле мале етничке заједнице и приморало многе њихове припаднике да заувек напусте своје домове, пише у извештају ове организације из Лондона. У извештају се упозорава да припадници српске, турске, горанске, ромске, босанске и хрватске мањине почињу да напуштају Косово, јер се тамо суочавају са различитим видовима дискриминације.

- Припадници малих мањинских група посебно су суочени са ограничавањем кретања и политичком, социјалном и економском дискриминацијом - рекао је извршни директор Међународне групе за заштиту права мањина, Марк Латимер. Према његовим речима, припадници ових мањинских група ускраћени су такође за неопходне информације или образовање на сопственом језику.

- Све ово, у комбинацији са тешким економским условима, навело је већину припадника ових група да почну да напуштају Косово - додао је Латимер.

БОГДАНОВИЋУ ЗАБРАЊЕН УЛАЗАК НА КОСОВО

Данас, Страна : 2, Датум : 28.5.2009

Београд - Министру за Косово и Метохију Горану Богдановићу и саветнику за КиМ председника Републике Млађану Ђорђевићу јуче је забрањен улаз у Покрајину.

Богдановић је требало да обиђе Ранилуг и села Косовског Поморавља, у којима је било планирано отварање обданишта, саопштило је то министарство. Саветник Ђорђевић и представници банке Интеза планирали су да отворе и повратничку кућу у селу Кормињане. Процедура најаве делегације је поштована, у складу са договором са УН и ЕУ, али је Министарство од Еулекса добило информацију да привремене институције на Косову ту посету не одобравају. Министарство овакав потез оштро осуђује и „сматра га кршењем основних људских права, па то желе што пре да реше и у том циљу ће се обратити УН и високом представнику ЕУ“.

PRESS CLIPPING

Петак 29.05.2009. год

СТАНОВИ ЗА УГРОЖЕНЕ

Прес, Страна : 16, Датум : 29.5.2009

СМЕДЕРЕВО - Локална самоуправа и УНХЦР потписали су Меморандум за изградњу 20 станова. Избегла и расељена лица из избегличког кампа у Радинцу користиће 16, а преостала четири стана намењена су социјално најугроженијим смедеревским породицама. Вредност пројекта је милион евра.

Град обезбеђивањем локације и инфраструктуре у насељу Ковачићево покрива 30 одсто, док је преосталих 70 одсто обезбедио УНХЦР. Радови треба да почну за месец дана, а планирано је да станови буду усељени следеће године.

СДСС ПОЗИВА СРБЕ НА ИЗБОРЕ И ЈЕДИНСТВО

Дневник, Страна : 21, Датум : 29.5.2009

ПРЕД НЕДЕЉНИ, ДРУГИ КРУГ ЛОКАЛНИХ ИЗБОРА У ХРВАТСКОЈ

Девет хрватских жупанија и осам градова који у првом кругу локалних избора 17. маја нису изабрали представнике локалних и регионалних власти, то ће учинити у другом кругу у недељу. Како у многим местима гласови Срба могу бити језичак на ваги који ће одлучити коме ће припасти власт на локалном нивоу, Самостална демократска српска странка (СДСС) позива гласаче да на ове изборе изађу у што већем броју. Од недељног резултата ће, истичу, умногоме зависити и развој локалних средина, решавање питања избеглица, обнове кућа, неисплаћених пензија, права на имовину...

– Очекујемо да ћемо после другог круга и допунских избора, који ће се одржати у наредна два месеца, по броју одборника и општина у којима ћемо управљати бити на нивоу из 2005. године. Дакле, имаћемо 16 или 17 општина с местом начелника и око 230 одборничких мандата – каже у разговору за "Дневник" председник Извршног одбора СДСС-а Боро Ркман. Он подсећа на то да на претходним изборима одзив грађана није био задовољавајући – у просеку у целој држави изашло их је око 35 одсто, а тако је и у срединама у којима је СДСС истицао листе. Нарочито низак одзив у био је у повратничким срединама јер у њима живи махом старачко становништво и много је оних који нису способни да сами дођу до бирачких места. Конце су, како су у СДСС-у и претпостављали, у првом кругу помрсиле мале, новоосноване странке са српским предзнаком, чији су гласови за српску заједницу изгубљени.

– Посебан проблем је дисперзија српских гласова. Највећи број тих малих странака није прошао изборни праг и њихови су се гласови претопили, махом су отишли ХДЗ-у и СДП-у. Рецимо, у Вуковару је СДП добио 13 мандата, а пре је имао три. По нашим проценама, у тих 13 мандата је више од 70 одсто српских гласова. У

општини Двор, која је изразитио повратничка, било је десет листа за општинско веће, а међу њима чак седам српских – наводи Ркман, додајући да у Вуковару, где није остварен очекиван изборни резултат, његова странка у други круг избора иде у пакету с ХДЗ-ом и очекује место заменика начелника.

Након другог круга избора за општинске начелнике СДСС верује у победу у Вргинмосту, Двору, Кистањама, Грачацу, Ердуту, Трпињи... Одборничка места ова странка имаће у неким општинама у којима до сада није учествовала у власти, попут Сиска, Дарувара, Дубице...

Иначе, избори за градоначелника у другом кругу одржаће се у Загребу, Великој Горици, Сиску, Осијеку, Вуковару, Сплиту, Дубровнику и Шибенику. Овогодишњи локални избори донели су и велику промену, јер су гласачи први пут непосредно бирали општинске начелнике, градоначелнике, жупане и њихове заменике, за разлику од досадашњег система бирања када се гласало искључиво за политичку странку, која је затим, у складу с изборним резултатима, на поједине функције постављала своје кандидате.

ЦИЉ ЈЕ УБЕДИТИ СРБЕ ДА САРАЂУЈУ С ЕУЛЕКСОМ

Дневник, Страна : 2, Датум : 29.5.2009

ШТА ЗА ВИЗНУ ЛИБЕРАЛИЗАЦИЈУ ЗНАЧИ ПОБОЉШАЊЕ САРАДЊЕ БЕОГРАДА С МИСИЈОМ ЕУ

Челници Еулекса врло су задовољни делом извештаја о спремности Србије за визну либерализацију који говори о потреби побољшања сарадње с том мисијом, пренели су „Дневнику“ извори у Савету ЕУ. У мисији ЕУ на Косову, наиме, сматрају да је то врло јака порука Београду и да је она више политичке а мање техничке природе. Тачније, Београд би, по њима, пре требало да искористи свој утицај на косовске Србе, но што се од њега очекује да подигне ниво контроле граничне линије с Косовом.

– Верујемо да Београд може да убеди Србе на Косову да сарађују са Еулексом и да престану са организовањем демонстрација. Затим, потребно је побољшати и учинити ефикаснијим канале информисања између Еулекса и Београда и радити, заједничким снагама, на спречавању шверца и преливању организованог криминала с обе стране граничне линије – рекао нам је извор близак Еулексу. У извештају ЕК о спремности Србије за визну либерализацију помиње се и прављење нових тзв. ад-хок аранжмана између Србије и Еулекса.

Извор „Дневника“ објашњава да су ти аранжмани попут онога по којем припадници Еулекса фотокопирају докумената лица која превозе робу између Србије и Косова и шаље их Београду и Приштини. – Ми бисмо желели да направимо квалитативну разлику и да институционализујемо те аранжмане, јер верујемо да ни Србији ни Косову није у интересу да губе паре од ненаплаћених царина, а поготово то није у интересу општинама са српском већином на северу Косова, које би требале да добијају део тог новца. Овако, имамо најјефтинији бензин у Европи на северу Косова, а од тога користи имају само криминалци и шверцери – каже наш саговорник. А следећа ставка, везана за сарадњу у контроли границе, могла би да буде искоришћена као додатни мотив за повратак Срба у косовску полицију. – Биће неопходно да се успостави боља сарадња између српске полиције, Еулекса и КПС-а. У том смислу на граничним прелазима са

Србијом би могли да буду распоређени косовски Срби повратници у полицију, који би били нека врста моста за успостављање поверења и боље сарадње у борби против шверцера и криминалаца – објаснио је извор „Дневника”.

БЛОКИРАН ПОВРАТАК СРБА

Политика, Страна : А48, Датум : 29.5.2009

Гламоч – Начелник општине Гламоч Радован Марковић упозорио је да је повратак

избеглих Срба у ову општину у Федерацији БиХ блокиран због проблема у обнови порушених кућа, тешке економске ситуације и немогућности запошљавања, јавља Тањуг. „Од 1996. године до сада вратило се 4.900 становника Гламоча или 28 посто популације, према попису 1991. године”, рекао је Марковић, додавши да је од тог броја 2.000 Срба, 1.500 Бошњака и 1.400 Хрвата, већином расељених из других подручја БиХ.

Он је упозорио да Срби живе у веома тешким условима, јер у многим насељима немају ни струје.

ЗАПОСЛЕЊЕ ЗА СВАКОГ ЧЛАНА ПОРОДИЦЕ

Данас, Страна : 18, Датум : 29.5.2009

Из градске касе биће издвојено више од 110 милиона динара за расељавање нехигијенских насеља

Градско веће усвојило је јуче Акциони план за расељавање нехигијенских насеља која се налазе на територији града. **Акциони план предвиђа набавку 300 мобилно-стамбених контејнера и 30 санитарних контејнера, а процењена вредност ове набавке износи 110 милиона динара.** За сваку породицу биће обезбеђен по један контејнер, а десет породица ће користити један санитарни контејнер.

Град је преузео одговорност за расељавање породица које имају пребивалиште на територији града, расељене са Косова и Метохије и избеглице из бивших југословенских република, под условом да не поседују имовину на неком другом месту. За расељавање породица у стамбене контејнере, Град ће обезбедити превоз, а припремљен је и посебан социјални програм. **Град ће за почетак помоћи свим особама да добију лична документа, а крајњи циљ је да се обезбеди посао бар једном члану сваке породице.** Град ће то постићи помоћу три стратегије: запошљавања у јавном сектору, обезбеђивање директног или индиректног запошљавања у Градском центру за рециклажу и саветовање или обука за посао и помоћ при запошљавању посредством Националне службе за запошљавање.

Планирано је да рециклажни центар буде такозвано средње предузеће под управом Града, који ће обезбедити запошљавање 220 особа и можда још око хиљаду неформалних радних места у сакупљању отпада. Алтернативна локација за овај центар, планиране површине од око 4,5 хектара, је на Палилули, а прелиминарно је општина Звездара најавила могућност за реализацију рециклажног центра и на својој територији.

Акциони план, предвиђа прецизно мапирање свих нехигијенских насеља, као и бесправно уселених зграда у граду.

Процењује се да у Београду има око 130 нехигијенских насеља, у којима живи неколико десетина хиљада становника.

Антрфиле : Република решава проблем 62 породице

Провером у новембру и децембру 2007. године утврђено је да од 175 породица које живе испод моста Газела њих 114 испуњава услове за градски програм расељавања. Преостале 62 породице су мигранти или сезонски радници који су у Београд дошли из разних крајева Србије и градске власти, у складу са законским прописима и територијалном надлежношћу, нису прихватиле одговорност за њихово расељавање, већ је одлучено да републички органи преузму одговорност за њихово расељавање, наводи се на сајту градских власти.

НОВИ СМЕШТАЈ И СОЦИЈАЛНА ПОМОЋ ЗА 300 ПОРОДИЦА

Блиц, Страна : 2, Датум : 29.5.2009

Градско веће усвојило Акциони план за расељавање нехигијенских насеља

Према Акционом плану за расељавање нехигијенских насеља на териорији Београда за 2009. годину, усвојеном јуче на седници Градског већа, нови смештај, али и социјалну и здравствену заштиту добиће 114 породица испод „Газеле“ и још 186 из других београдских општина.

Београду има око 130 нехигијенских насеља, у којима живи неколико десетина хиљада становника. Нехигијенска насеља испод моста „Газела” припадају категорији највећих са пописаних 220 породица, то јест 986 особа. Планирана је набавка 300 мобилно-стамбених контејнера и 30 санитарних контејнера, а процењена вредност ове набавке износи 110 милиона динара. За сваку породицу обезбеђен је по један контејнер, а десет породица ће користити један санитарни контејнер. **Град је преузео одговорност за расељавање породица које имају пребивалиште на територији Београда, оних расељених са Косова и Метохије и избеглица из бивших југословенских република, под условом да не поседују имовину на неком другом месту.**

Провером у новембру и децембру 2007. године утврђено је да од 175 породица које живе испод моста њих 114 испуњава услове за градски програм расељавања. Градске власти нису прихватиле одговорност за расељавање преосталу 61 породицу које не испуњавају ове услове. Припремљен је и посебан социјални програм који се тиче образовања и здравствене заштите, а у плану је и изградња рециклажног центра који ће обезбедити запошљавање 220 особа и можда још око хиљаду неформалних радних места у сакупљању отпада.

PRESS CLIPPING

Субота 30.05.2009. год

МЕСНИ ПОКЛОН

Вечерње Новости, Страна : 5, Датум : 30.5.2009

КРАГУЈЕВАЦ - Удружење пољопривредних произвођача „Сељак“ из Цветојевца укључило се у једну хуманитарну акцију. У сарадњи са Одељењем за пољопривреду и социјалну политику Скупштине Крагујевца, уручило је 500 килограма свињског меса за потребе кухиње Колективног центра Трмбас. У овом центру смештено је 185 расељених и избеглих лица.

PRESS CLIPPING

Недеља 31.05.2009. год

ЗА ИЗБЕГЛЕ И ИНТЕРНО РАСЕЉЕНЕ 36 СТАНОВА

Политика, Страна : А32, Датум : 31.5.2009

Сремска Митровица – У сремскомитровачком насељу „Камењар” биће саграђена стамбена зграда са 36 станова намењених избеглим и интерно расељеним особама. Пројект реализују Међународна организација за миграцију, Комесаријат за избеглице и град Сремска Митровица, а средства од 530.000 евра обезбеђује Делегација Европске комисије у Србији.

Станови ће бити величине 38 квадрата, зградом ће управљати овдашњи Центар за социјални рад, а градња би требало да буде завршена у августу наредне године. Ово је први пут да Сремска Митровица на овај начин решава проблем смештаја избеглица и прогнаних лица, којих на подручју града има још око 4.500.

НАШАО ГРОБ У СВОМ ДВОРИШТУ

Курир, Страна : 14, Датум : 31.5.2009

РУДИЦЕ - Србин Богдан Дашић по повратку на Космет нашао је гроб у дворишту, преко пута прага своје разрушене куће у селу Рудице код Клине. Он није једини. И други повратници тврде да у селу има више места која личе на хумке.

- Нешто налик на гроб први пут сам видео 23. априла 2005, када је нас десетак посетило село у организацији Данског савета за избеглице. Тада смо овде, преко пута прага моје разрушене куће, угледали ту хумка - прича Дашић. Исти тај гроб нашли су Дашић и десеторо повратника и сада, четири године касније, када су се почетком маја коначно вратили да обнове разрушене Рудице.

- Мој брат од стрица и ја смо по одобрењу међународних стручњака недавно делимично откопали гроб и нашли остатке људског тела. О томе сам обавестио чланове међународне форензичке екипе за ексхумације, и они су преузели део нађене кости и рекли да ће нас обавестити о резултатима ДНК анализе за најмање 45 дана - наглашава Дашић.

Он је, каже, још 2005. посумњао да је неко ту покопао посмртне остатке његовог брата Радосава (1949), за кога сведоци тврде да је убијен после доласка међународних снага на Косово 1999. У селу је тада остало седам мештана, који се до данас воде као нестали јер нису нађена њихова тела. И други повратници у Рудице тврде да у селу има више места која личе на хумке и да ће зато тражити од надлежних да сва та места истраже.

ИЗБОРИ НА КОСМЕТУ ОПЕТ ДЕЛЕ СРБЕ

Политика, Страна : А1, Датум : 31.5.2009

Уколико не спроведу децентрализацију пре избора, Албанци нису заинтересовани за мултиетничко Косово, каже Рада Трајковић

Председник Косова Фатмир Сејдиу наставља консултације с представницима партија о локалним изборима, а до средине недеље ће бити завршене консултације са представницима свих политичких партија и тада ће Сејдиу изаћи са конкретним предлогом о датуму одржавања општинских избора, највероватније у другој половини октобра.

Локални избори које приштинске власти организују самостално, без Унмика, већ су поделили косовске Србе, јер не постоји јединствен став о томе да ли на њима треба учествовати. За сада, ни Влада Србије ни Министарство за КиМ немају став о томе, а док се не изда препорука, односно обавезујуће упутство за косовске Србе, како је то бивало на свим претходним изборима, косовски Срби ће се опредељивати према страначкој припадности и ставу њихових „централа”.

Са прве стране – Председник Покрајинског одбора СПО-а Ранђел Нојкић и овога пута залаже се за излазак на биралишта, али под условом да се истовремено одрже и парламентарни избори.

„Албанци не могу једнострано примењивати Ахтисаријев план у коме јасно пише да се након успостављања закона, који су већ донесени у скупштини Косова, почне са одржавањем и локалних и парламентарних избора”, каже Нојкић за „Политику”. На питање да ли је то једини услов под којим би Срби требало да изађу и да ли сматра да би учешћем у скупштини Косова нешто добили с обзиром на то да су Срби у мањини, Нојкић одговара да „Београд мудро политиком може много да уради и да натера све Србе да гласају”.

Потпредседник СНВ-а Косова и Метохије Рада Трајковић сматра да на изборе треба изаћи, али тек пошто се обави децентрализација и Срби добију своје општинске и територијална целине.

„Уколико не буде децентрализације, то значи и да међународна заједница, али и Албанци, нису заинтересовани за мултиетничко Косово”, каже Рада Трајковић. Тачан датум одржавања избора није познат, а поједини албански политички представници спомињу 25. октобар. Ипак, ни овај датум за „Политику” нико није могао да потврди у Централној изборној комисији. На консултацијама код косовског председника већ је био Бојан Стојановић, потпредседник Самосталне либералне странке, партије која је добила место министра за повратак и заједнице у влади Хашима Тачија.

Представници Срба са севера Косова оштро се противе изласку на биралишта. Марко Јакшић каже да тај позив не треба ни коментарисати, јер се „они којима је стало до КиМ тога дана сигурно неће појавити на биралиштима”. До сада су се на КиМ у организацији Унмика одржавали локални избори 2000, затим годину касније када и парламентарни, потом 2004. (такође и парламентарни). Унмик је 2007. године био само посматрач и обезбедио је логистичку подршку.

Како за „Политику” каже Богољуб Сталетовић, в. д. главног извршног службеника Секретаријата ЦИК-а, избори ће се ове године одржати у 38 општина (с обзиром на то да су Албанци већ спровели децентрализацију у три, а у плану је у

још пет општина). Према досадашњим информацијама Еулекс неће имати никакву улогу у организацији осим што ће евентуално учествовати као посматрач, односно биће у служби безбедносних снага.

PRESS CLIPPING

ЛОКАЛНИ ИЗБОРИ У ХРВАТСКОЈ
(пресек штампе од 30.04.2009. до 06.05.2009. године)

ЕВИДЕНТИРАЊЕ ЗА ЛОКАЛНЕ ИЗБОРЕ
Сомборске новине, 24.4.2009, Страна : 2

ПОЗИВ ИЗБЕГЛИМ И ПРОГНАНИМ ЛИЦИМА ИЗ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

Сва избегла и прогнана лица из Републике Хрватске која имају исказницу са пребивалиштем у Републици Хрватској и хрватски пасош или било коју другу путну исправу, а заинтересована су да 17. маја гласају на локалним изборима у Хрватској, треба да се јаве у Комесаријат за избегла и прогнана лица – Повереништво Сомбор ради евидентирања и организовања бесплатног превоза.

Адреса Повереништва је Трг Светог тројства број 1, а бројеви телефона су 25-839 и 422-764.

ПОЗИВ СРБИМА ДА ГЛАСАЈУ У ХРВАТСКОЈ
Прес, 30.4.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Председник Коалиције избегличких удружења у Србији Миодраг Линта позвао је јуче све избеглице из Хрватске које живе у Србији да у што већем броју изађу на предстојеће локалне изборе у Хрватској 17. маја, јер је то једини начин да остваре своја права у тој земљи. Он је додао да ће Хрватској значајан део овлашћења бити у рукама начелника, градоначелника и жупана на локалном нивоу. Сви Срби из Хрватске који имају бирачко право, моћи ће до 8. маја да се пријаве за бесплатан превоз до бирачких места у просторијама Удружења избеглица у Београду у улици Краљице Марије 47/2 и Ломиној 4.

БЕСПЛАТАН ПРЕВОЗ У ХРВАТСКУ
Куир, 05.05.2009; Страна: 14

Избори

ЗРЕЊАНИН - Повереништво за избеглице града Зрењанина обавестило је држављане Републике Хрватске који имају бирачко право да ће бити организован бесплатан аутобуски превоз за одлазак у Хрватску на локалне изборе. Локални избори у Хрватској заказани су за 17. мај, а бирачки спискови се могу проверити до 8. маја. Повереништво за избеглице саопштило је да је пријављивање за путовање на изборе сваког радног дана од осам до 17 сати у згради Градске управе у Зрењанину.

БЕСПЛАТАН ПРЕВОЗ НА ИЗБОРЕ У ХРВАТСКОЈ

Пресс, 05.05.2009; Страна: 6

ЗРЕЊАНИН - Повереништво за избеглице града Зрењанина обавестило је држављане Републике Хрватске који имају бирачко право да ће бити организован бесплатан аутобуски превоз за одлазак у Хрватску на локалне изборе. Локални избори у Хрватској заказани су за 17. мај, а бирачки спискови се могу проверити до 8. маја. Повереништво за избеглице саопштило је да је пријављивање за путовање на изборе сваког радног дана од 8 до 17 сати у згради градске управе у Зрењанину.

ГЛАС ЗА БОЉИ ЖИВОТ СРБА У ХРВАТСКОЈ

Политика, 05.05.2009; Страна: А8

Око 270.000 Срба уведено је у бирачки списак за локалне изборе у овој суседној држави. – Бесплатан превоз на гласање Ако учествујеш у власти можда можеш да обезбедиш амбуланту или аутобус који ће туда да пролази три, четири пута дневно... Можеш да обезбедиш низ малих ствари које су животни битне. Уколико кажеш, ја више не живим ту, и не занима ме шта се тамо дешава, мораш знати да се неко од твојих сународника ипак определио да тамо настави живот. Помози му, јер те ништа не кошта. Иди, буди један дан и врати се. Овако објашњава Владимир Цуцић, комесар за избеглице, објашњава важност предстојећих локалних избора у Хрватској. Избори, заказани за 17. мај, представљају могућност за отпочињање процеса остваривања многих права. У Хрватској у овом тренутку живи око 200.000, а 270.000 Срба уведено је у бирачки списак и има сва лична документа потребна за учешће на изборима.

– То је значајна бројка, пре свега са становишта остваривања будућих права, која би решила низ отворених питања. Када о томе говорим, онда имам у виду питања која се тичу повратка станарских права, питање конвалидације радног стажа, али и великог броја неисплаћених пензија које хрватски пензиони фондови практично не признају, питање и једног броја несталих, погинулих и киднапованих... Свакако ту је и питање обнове, јер у неким местима нема ни комуналне инфраструктуре (путева, струје, воде...), али ни социјалне (домова здравља, школа, вртића...), тако да је највећи део фертилне популације спречен да се врати – каже Цуцић. Данас је, можда, најповољнија ситуација, то што се учешће мањинских заједница у власти неће одређивати према подацима из пописа становништва, већ према подацима из бирачких спискова. То конкретно значи, према речима нашег саговорника, да ће Срби у свакој средини моћи да рачунају на неколико процената више учешћа у власти него што је то био случај на прошлим локалним изборима у Хрватској.

– Рецимо за западну Славонију, за Пакрац, уместо неких седам одсто, учешће Срба у власти ће износити тридесетак одсто. То значи да по изборним одредбама Хрватске у срединама где освојимо 15 одсто власти у локалној заједници и више од пет одсто у жупанијама, можемо рачунати на доградоначелника, доначелника општине или дожупана. То је велика ствар која ће олакшати и унапредити положај Срба. И то је већ ситуација када можете да доносите одлуке, али и да без вас не може да се донесе одлука – истакао је Цуцић.

Комесаријат за избеглице потрудиће се да омогући бесплатан превоз свима који желе да оду. Зато је потребно да се пријаве до 8. маја својим удружењима, а тамо где удружења нема, могу се обратити општинским повереницима за избеглице који ће о томе обавестити удружења.

– Никаква пријава неће бити могућа после 8. маја. Исто тако нећемо допустити да на пут крену они који немају бирачко право – изричит је Владимир Цуцић.

Антрфиле:

Значај конзулата у Книну

Конзулат у Книну је врло битан. Са тог подручја можда је највећи део људи који је у овом тренутку у избеглиштву у Србији. Тај део је сада непокривен и конзулат би био право место за све врсте решења конзуларних активности и послова које једна држава може да има. Ми се искрено надамо да ће се то што пре реализовати. Онда ће комуникација са хрватским властима на терену бити далеко лакша – каже Владимир Цуцић, комесар за избеглице.

ПОЗИВ ПРОГНАНИМА НА БОЈКОТ ИЗБОРА

Правда, 06.05.2009; Страна: 3

Удружење прогнанника Центар за комуникацију „Правда“ из Параћина позвало је сва избегла и прогнана лице да бојкотују предстојеће локалне изборе у Хрватској. Уместо да се избеглим и прогнаним Србима из Хрватске након 18 година врате куће, станови и пословни простори, заостале пензије, радни стаж, да им се врати или надокнади отета покретна имовина, да се надокнади штета на приватним објектима у зонама ван војног деловања, опет им се нуди велико и бајковито... ништа - наводи се у саопштењу за јавност

ГЛАС ЗА СПАС

Курир, 06.05.2009; Страна: 8

Локални избори у Хрватској последња су шанса да Срби поврате своја станарска, имовинска и сва остала права која су им одузета после рата

БЕОГРАД - Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске, позвао је своје сународнике да се у што већем броју одазову гласању на локалним изборима у Хрватској, који се ове године одржавају 17. маја.

Који је циљ позива ваше асоцијације, али и коалиција избегличких удружења из Хрватске, да се Срби масовно одазову на ове изборе?

- Ово је последња прилика да Срби узму активно учешће на локалном нивоу у Хрватској, односно последња шанса да повратимо своја станарска, имовинска и сва остала права која су нам одузета после рата. Ми смо два пута покушавали да преко локалних избора у Хрватској поправимо свој положај, али због малог одзива нисмо могли много тога да променимо.

Међу Србима из Хрватске влада велико интересовање за ове изборе. Како то објашњавате?

- Пошто очекивану помоћ и разумевање од међународне заједнице нисмо добили, а Србија мало тога може да учини у земљи чији председник владе Иво Санадер сматра да су сви проблеми Срба у Хрватској решени, схватили смо да нам преостаје једино да сами себи покушамо да помогнемо. Излазак на изборе је једина опција за бољи живот. Захваљујући активном учествовању наше асоцијације на прошлим локалним изборима

у Хрватској, одржаним 2005. године, Срби су у 16 хрватских општина добили власт. Људи тамо данас живе много боље него раније.

Који је разлог досадашњег слабог одзива Срба на изборима у Хрватској?
- Расположење људи и политичка ситуација у Хрватској депримира Србе. Па није читав народ починио злочин да на тај начин буде кажњен! Људи су изгубили веру и наду да ће бити боље јер и после толико година живе као подстанари, док су им куће запосели туђинци.

Да ли је због примене уставног закона о правима националних мањина у Хрватској Србима пружена могућност да значајније учествују и у жупанијској власти?

- Наравно! То је суштина нашег залагања! Чак је и Стјепан Месић 2007. године изразио жељу да нам помогне и рекао нам да је чињеница да смо ми највећи губитници. Нажалост, он није имао овлашћења да мимо хрватског сабора донесе било какву одлуку, а стање је данас можда и горе него раније...

На шта конкретно мислите?

- Захваљујући новом хрватском закону о коришћењу земљишта, велике су шансе да Срби остану без земље. Наиме, свако ко не обрађује земљу мораће да плати казну у износу од 1.500 евра, у супротном му се одузима. Српски демократски форум је на овај закон упутио жалбу и сада нам преостаје да чекамо и видимо шта ће се догодити. Иако немају организован превоз, због близине, сигурно је да ће и Срби из Славоније и Барање желети да гласају. Шта им поручујете?

- Пошто живе близу, њима је лакше да се сами организују и дођу. Очекујем да сви Срби са хрватским пасошима изађу на гласање, јер је то наша обавеза. Пре свега према људима који тамо годинама живе у јако тешким условима, али и поред тога не намеравају да напусте земљу где су им корени.

Како данас народ Хрватске гледа на становнике српског порекла?

- Осећа се мржња, мања него раније, али се осећа... Међутим, на политичкој сцени су приметне неке промене набоље оног тренутка кад је Српска самостална демократска странка ушла у коалицију са ХДЗ.

Антрфиле:

Хвала министру Јеремићу!

Шта мислите о најављеном отварању конзулата у Книну?

- Желим да се захвалим министру спољних послова Вуку Јеремићу, који је имао разумевања за овај предлог избегличких удружења у Срба у Хрватској. Министар је једини који је схватио колики значај ће имати и колико ће овај конзулат олакшати повратак Срба у Хрватску. Али, потребно је да наша земља и Министарство за дијаспору формирају посебан сектор који ће се бавити проблемима избеглих Срба. Поред тога, морамо се залагати за отварање српских фирми и обезбеђивање радних места, јер цаба све, ако људи неће имати где да раде.

Крајишки сабор уочи одласка

Како ће бити организован бесплатни полазак из Београда на гласање у Хрватску?

- Окупљање је планирано 16. маја у 18 часова, на паркингу испред Сава центра. Пре самог одласка, тачније 9. маја, код манастира Крушедол организујемо Црквено-народни крајишки сабор поводом прогона Срба из Западне Славоније. Ту ће, такође, сви који на то имају право, моћи да се пријаве за бесплатан одлазак на гласање у Хрватску. Очекујемо да Сабор посети око 10.000 људи и овом приликом позивам све заинтересоване да нам се придруже и увеличају свечаност.

ИЗБЕГЛИЧКО УДРУЖЕЊЕ ПОЗИВА НА БОЈКОТ ИЗБОРА У ХРВАТСКОЈ

Данас, 06.05.2009; Страна: 4

Београд - Удружење прогнанника Центар за комуникацију Правда из Параћина позвало је јуче сва избегла и прогнана лице да бојкотују предстојеће локалне изборе у Хрватској због још увек нерешених проблема избеглица и повратника у тој држави. Оцењује се да је једино решење да се избегличка удружења, Скупштина и Влада Србије обједине око захтева да Хрватска реши проблеме избеглица и прогнанника и да јој се на тај начин блокира пут ка ЕУ, док не реши нагомилане проблеме.

ПОСЛЕДЊА ШАНСА ЗА БОЉИ ЖИВОТ СРБА

Глас Јавности, 06.05.2009; Страна: 3

Интервју Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске

БЕОГРАД - Председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске Милојко Будимир у интервјуу за Глас позива своје сународнике да се у што већем броју одазову гласању на локалним изборима у Хрватској, заказаним за 17. мај.

- Ово је последња прилика да Срби узму активно учешће на локалном нивоу у Хрватској, односно последња шанса да повратимо своја станарска, имовинска и сва остала права која су нам одузета после рата - каже Будимир.

Како објашњавате велико интересовање међу Србима из Хрватске за ове изборе?

- Пошто очекивану помоћ и разумевање од међународне заједнице нисмо добили, а Србија мало тога може да учини у земљи чији председник владе Иво Санадер сматра да су сви проблеми Срба у Хрватској решени, схватили смо да нам преостаје једино да сами себи покушамо да помогнемо. Излазак на изборе је једина опција за бољи живот. Верујете ли да ће Срби у Хрватској почети озбиљније да решавају конкретне проблеме?

- Пре свега очекујем да се реши питање повратка имовине, али и да се поправи положај наших људи који тамо живе као подстанари. Поред тога је потребно активно учествовање наше земље у помагању Србима.

На који начин Србија може да помогне свом народу у Хрватској?

- Потребно је да наша земља и Министарство за дијаспору формирају посебан сектор који ће се бавити проблемима избеглих Срба. Поред тога, морамо се залагати за отварање српских фирми и обезбеђивање радних места јер цабе све, ако људи неће имати где да раде.

Шта поручујете Србима у Славонији и Барањи?

- Пошто живе близу, њима је лакше да се сами организују и дођу. Наравно да очекујем да сви Срби са хрватским пасошима изађу на гласање јер је то наша патријархална обавеза.

Организован је бесплатни полазак из Београда. Када је заказано окупљање?

- Окупљање је планирано 16. маја у 18 часова на паркингу испред Центра „Сава“. Пре самог одласка, тачније 9. маја, код манастира Крушедол организујемо Црквено народни крајишки сабор поводом прогона Срба из Западне Славоније. Ту ће такође, сви који на то имају право моћи да се пријаве за бесплатан одлазак на гласање у Хрватску.

PRESS CLIPPING

ЛОКАЛНИ ИЗБОРИ У ХРВАТСКОЈ

МИЛОРАД ПУПОВАЦ: ХДЗ СРЕЂУЈЕ ПОПИСЕ БИРАЧА

Данас, 25.04.2009; Страна: 8

Загреб - Самостална демократска српска странка најавила је јуче да ће предложити оснивање парламентарне комисије која би утврђивала стварно стање бирачких спискова и евиденције о пребивалишту. Потпредседник СДСС-а Милорад Пуповац рекао је да у томе има много незаконитости, зато што право на двојно држављанство за собом повлачи и двојно пребивалиште, чија је последица око 400.000 бирача више него што их је евидентирано пописом становништва. Пуповац сматра да ХДЗ „сређује“ пописе бирача тако што из пребивалишта незаконито брише избјегле Србе, који су продали своје куће, станове или изгубили станарско право и на њихове адресе уписује Хрвате досељене из БиХ.

Он је подсетио да је из Хрватске прогнано око 150.000 Срба, који нису сами одјавили своја пребивалишта, већ су то незаконито урадила државна тијела, иако на то немају законско право. На њихове адресе, рекао је Пуповац, од 2002. до 2007. доселило се више од 100.000 Хрвата из БиХ.

- Дакле, није тачно да се евиденција о пребивалишту није сређивала, већ супротно, она се стално сређивала и то на основу јасне филозофије - дописивања и отписивања - истакао је Пуповац. Он је напоменуо да је његова странка предлагала ХДЗ-у да се уведе рок од шест до 12 мјесеци у којем би се морало предиделити које пребивалиште означити као примарно, али да то ХДЗ није прихватила.

СДСС ТРАЖИ ИСТРАГУ О БИРАЧКИМ СПИСКОВИМА

Политика, 25.04.2009; Страна: А17

Број бирача у Хрватској је према попису бирача за око 400.000 већи него према попису становништва

Загреб – Хрватској предстоје локални избори, па је и тема бирачких спискова актуелна. Јуче су у Сабору одржали конференцију за новинаре представници Самосталне демократске српске странке – њен саборски заступник Милорад Пуповац и председник загребачког Већа српске националне мањине Саша Милошевић. Повод су оптужбе на рачун те странке из редова владајуће ХДЗ (с којом су у коалицији) како наводно СДСС спречава сређивање бирачког списка и доношење новог закона о пребивалишту. Према тврдњи СДСС-а, чињенице су другачије, што су поткрепили службеним статистичким подацима.

„Према подацима Државног завода за статистику, Државног изборног поверенства, важећег Закона о пребивалишту и боравишту као и на основу нашег искуства, ствари заправо стоје другачије”, рекао је Милорад Пуповац и објаснио: „Тачно је да у Хрватској постоји разлика између броја бирача и броја становника па је за око 400.000 број бирача према попису бирача већи од броја бирача према попису становништва. Тако је 2003, дакле две године од одржавања пописа становништва разлика била 377.955, а 2007. разлика је повећана на 434.110. Та разлика последица је континуиране

политике досељавања хрватских држављана из суседних земаља, јер се у Хрватску од 1993. до 2007. године доселило – стварно или административно – готово пола милиона људи.”

Пуповац додаје да се према службеним подацима из Хрватске у том раздобљу одселило скоро 150.000 хрватских држављана, а већина њих није одјавила своје пребивалиште већ је то учинило надлежно државно тело, па се „претпоставља да су то или етнички Срби или припадници других мањинских етничких заједница”.

У СДСС-у зато закључују да „није тачно да се евиденција о пребивалишту није сређивала. Она се континуирано сређивала и то на основи јасне ’филозофије’ – дописивања и отписивања”, каже Пуповац и указује да се у Хрватску само у раздобљу од 2002. до 2007. „доселило” више од 100.000 хрватских држављана, махом Хрвата из БиХ, а из Хрватске се „одселило” скоро 50.000 хрватских држављана, углавном Срба. „Дакле, надлежно тело из евиденције о пребивалишту брисало је особе с примарним (хрватским) пребивалиштем, јер је утврђено да је особа продала кућу или не живи у стану на којем је имала станарско право, али исто тело није брисало особе са секундарним (нехрватским) пребивалиштем, које неретко нити имају имовину нити стан већ само адресу пријаве пребивалишта”, указује Пуповац и подсећа да је такво „брисање” из пребивалишта незаконито, јер се може спровести само на захтев и уз сагласност конкретне особе.

СДСС ће зато предложити Сабору оснивање Истражног поверенства са циљем да испита шта се то дешава са бирачким списком и зашто се неки бришу из пребивалишта без властите воље, а други дописују иако и не живе у Хрватској.

БЕСПЛАТНО У ХРВАТСКУ

Пресс, 28.04.2009; Страна: 6

БЕОГРАД - Коалиција и Асоцијација избегличких удружења у Србији организује бесплатан одлазак на гласање на локалним изборима у Хрватску, у циљу партиципације избеглих Срба у политичком животу те земље, саопштио је јуче Комесаријат за избеглице. Избори у Хрватској заказани су за 17. мај, подсећа се у саопштењу. - Ово је прилика да што масовнијим изласком на биралишта у недељу, 17. маја, захвалимо и нашим рођацима, пријатељима, комшијама за сву помоћ коју нам пружају из завичаја, иако и сами живе у тешким условима - додаје се у саопштењу.

БЕСПЛАТНО НА ГЛАСАЊЕ

Дневник, 29.04.2009; Страна: 8

Локални избори у Хрватској одржаће се у недељу 17. маја. Право гласа имају пунолетни држављани Републике Хрватске, као и избегли Срби који живе у Новом Саду а имају пребивалиште у Хрватској. Повереник за избеглице позива све заинтересоване из града да приступе евидентирању које ће се обавити у одсеку за избегла и прогнана лица у улици Краља Александра 14 и то 28. 29. и 30. априла и 4. 5. 6. и 7. маја од 7.30 до 15.30 часова. Превоз до биралишта је обезбеден, а време поласка биће саопштено благовремено. На овим изборима бирају се општински начелници, градоначелници, жупани и њихови заменици, те већници у општинско градско веће и жупанијску скупштину.

ГАЈИЦА: ГЛАСАЈТЕ, МАКАР И ПРЕКО ВОЉЕ

Правда, 30.04.2009; Страна: 2

Заступник Самосталне демократске српске странке у Сабору Хрватске Ратко Гајица позвао је све избегле Србе да гласају на локалним изборима у Хрватској 17. маја макар им, како је рекао, „то било и преко воље“.

- Срби у Хрватској су концентрисани у неколико средина које нису довољно развијене. Да би се такво стање про, менило, мора се утицати на власт, поготову на локалну власт, и зато је битно наше учешће на изборима - поручио је Гајица.

ГЛАС ЗА СРПСКУ БУДУЋНОСТ

Глас Јавности, 30.04.2009; Страна: 2

Коалиција Удружења избеглица из Хрватске апелују на сународнике

Предстојећи локални избори у Хрватској, заказани за 17. мај, представљају велику шансу за повећање политичког утицаја српске националне заједнице у тој земљи

БЕОГРАД - Предстојећи локални избори у Хрватској, заказани за 17. мај, велика су шанса за српску заједницу да повећа свој политички утицај у општинским и жупанијским управама, поручили су представници 47 избегличких удружења. Према речима Миодрага Линта, председника Коалиције удружења избеглица из Хрватске, нарочито је важно да Срби из Хрватске изађу локалне изборе јер ће њихов глас у многоме помоћи да њихови рођаци, пријатељи и комшије у Хрватској имају своје представнике у локалној самоуправи.

- Чињеница је да се Хрватска налази пред уласком у ЕУ, а то је управо шанса за српску националну заједницу да, осим културне аутономије, има и праву политичку моћ у одлучивању. У Хрватској, према последњем попису, има 250.000 Срба и 40.000 оних који су уписани у бирачки списак, а живе у Србији. Једна смо од најбројнијих националних мањина у Европи. Позивамо нашу сабраћу и сународнике да, иако им је тешко, на изборе изађу из позитивног ината јер је то пут ка разрешењу свих недаћа и мука с којим се Срби из Хрватске сусрећу у последњих двадесетак година - објашњава Линта.

Председник заједнице Удружења избеглица Раде Матијаш сматра да Срби морају бити јединствени и наћи времена да изађу на изборе јер је то дужност и обавеза за будуће генерације.

- Оловка и гласачки листић су наше оружје. Ситуација је таква да сада у Книну има осам већника и да без Срба не може функционисати општинска власт. Тако је и у Братунцу, Грачацу, Бенковцу, а надамо се да ће после избора утицати на власт у Шибенику, Осијеку и Вуковару. Довољан број места у локалној самоуправи обезбедио би и увођење ћирилице, па би тако на саобраћајним таблама имена градова била исписана и на ћирилици, а то је велики помак - уверава Матијаш. Ратко Гајица, посланик СДС-а у хрватском Сабору, истиче да је положај Срба у Хрватској далеко од доброг, али да је учињен напредак.

- Морамо анимирати младе на повратак јер је чињеница да је међу повратницима огроман проценат старијег становништва. Како бисмо опстали, неопходан је млади кадар, али морају да се створе услови - запослење. Европска инвестициона банка

заинтересована је да улаже у сектор пољопривреде и занатство и тако упосли на десетине хиљаде наших млађих сународника - закључује Гајица.

Антрфиле:

Повратак српске тробојке у Книн

Представници избегличких удружења поздравили су потез министра спољних послова Вука Јеремића за отварање конзулата Србије у Книну.

- Осим техничких послова које ће обављати ово конзуларно представништво, за нас ће имати симболичан карактер јер ће се по први пут после „Олује“ опет вијорити српска тробојка у Книну. Народу који тамо живи вратиће се вера да њена матица брине за њихове потребе и интересе - наглашавају чланови Удружења.

Бесплатно на гласање

Избеглицама из Хрватске које живе на територији Србије, а желе да остваре бирачко право биће обезбеђен бесплатан превоз до бирачких места у Книну, Бенковцу, Обровцу, Грачацу, Кореници, Топуском, Дворима, Слуњу, Војнићу, Пакрацу, Глини, Окучанима, Плашкима, Плитвичким језерима, Ервенику и Дрнишу. За све додатне информације заинтересовани могу позвати на телефоне Удружења избеглица 011/24-29-730, 011/24-20-790.

ИДЕМО ДА ПОБЕДИМО

Курир, 30.04.2009; Страна: 15

Локални избори у Хрватској, заказани за 17. мај, велика шанса за избегле Србе да повећају свој утицај у местима у којима су у већини

БЕОГРАД - Предстојећи локални избори у Хрватској, заказани за 17. мај, велика су шанса за избегле Србе да повећају свој политички утицај у општинским и жупанијским управама у којима су у већини, поручили су представници 47 избегличких удружења са ових простора. Према речима Миодрага Линта, председника Коалиције удружења избеглица из Хрватске, нарочито је важно да Срби изађу на изборе, јер ће њихов глас помоћи да њихови рођаци, пријатељи, комшије у Хрватској имају своје представнике у локалној самоуправи.

- Хрватска се налази пред уласком у ЕУ, а то је управо шанса за српску националну заједницу да, осим културне аутономије, има и праву политичку моћ у одлучивању. У Хрватској, према последњем попису, има 250.000 Срба и 40.000 оних који су уписани у бирачки списак, а живе у Србији. Једна смо од најбројнијих националних мањина у Европи. Позивамо нашу сабраћу и сународнике да, иако им је тешко, на изборе изађу из позитивног ината јер је то пут ка разрешењу свих недаћа и мука са којима се Срби из Хрватске сусрећу у последњих двадесетак година - истиче Линт, напомињући да Срби, уколико их изађе у довољном броју, имају реалне могућности да имају своје председнике општина, начелнике, али и градоначелнике.

Раде Матијаш, председник заједнице удружења избеглица који живе у Србији, сматра да Срби морају бити јединствени и наћи времена да изађу на изборе, јер их на то обавезују будуће генерације.

- Оловка и гласачки листић су наше оружје. Ситуација је таква да сада у Книну има осам одборника Срба и да без њих не може функционисати општинска власт. Тако је и

у Братунцу, Грачацу, Бенковцу, а надамо се да ћемо после избора утицати на власт у Шибенику, Осијеку, Вуковару... Довољан број Срба у локалној самоуправи успео би да уведе ћирилицу, па би тако на саобраћајним таблама имена градова била исписана и на нашем писму, а то је велики помак - уверава Матијаш. Ратко Гајица, посланик у СДС у хрватском Сабору, истиче да је положај Срба у Хрватској далеко од доброг, али да је учињен напредак јер више не постоји бојазан да ће вас хапсити, пребијати на улици и малтретирати.

Антрфиле:

Одлична идеја конзулат у Книну

Представник избегличких удружења поздравили су намеру Вука Јеремића, министра спољних послова, да се у Книну отвори конзулат Србије.

- Осим техничких послова које ће обављати ово конзуларно представништво, за нас ће имати симболичан карактер, јер ће се први пут после "Олује" опет вијорити српска тробојка. Народу који тамо живи вратиће се вера да матица брине за њихове потребе и интересе - наглашавају представници свих удружења.

Бесплатно на гласање

Избеглицама из Хрватске који живе на територији Србије, а желе да остваре своје бирачко право биће обезбеђен бесплатан превоз до бирачких места у Книну, Бенковцу, Обровцу, Грачацу, Кореници, Топуском, Дворима, Слуњу, Војнићу, Пакрацу, Глини, Окучанима, Плашкима, Плитвичким језерима, Ервенику, Дрнишу. За све додатне информације заинтересовани могу позвати телефоне Удружења избеглица 011/24-29-730, 011/24-20-790.

ИЗАЋИТЕ НА ИЗБОРЕ

Вечерње Новости, 30.04.2009; Страна: 4

ПОРУКА СРБИМА У ХРВАТСКОЈ

Председник Коалиције избегличких удружења у Србији Миодраг Линта позвао је све избеглице из Хрватске које живе у Србији да у што већем броју изађу на предстојеће локалне изборе у Хрватској 17. маја јер је то једини начин да остваре своја права у тој земљи.

УЧЕШЋЕМ У ВЛАСТИ ДО ОСТВАРИВАЊА ПРАВА

Данас, 30.04.2009; Страна: 13

Позив Србима избеглим из Хрватске да изађу на локалне изборе

Београд - Председник Коалиције избегличких удружења у Србији Миодраг Линта позвао је јуче све избеглице из Хрватске које живе у Србији да у што већем броју изађу на предстојеће локалне изборе у Хрватској 17. маја јер је то једини начин да остваре своја права у тој земљи.

- У наредних неколико година се отвара могућност да наши земљаци крену у процес решавања својих имовинских, статусних, стечених и других права. Да бисмо та права

могли остварити, треба да снажно партиципирамо у властима на локалном нивоу у Хрватској - рекао је Линта на конференцији за новинаре у Београду. Он је додао да ће Хрватска, „која се ближи уласку у ЕУ“, у складу са европским стандардима ићи ка децентрализацији, па ће тако значајан део овлашћења бити у рукама начелника, градоначелника и жупана на локалном нивоу.

Линта је истакао да ће тако избегли хрватски Срби, поред тога што ће моћи да се боре за своја права преко својих изабраних представника на локалном нивоу, „пружити пуну подршку Србима који су остали у Хрватској“, јер је „наш циљ успостављање снажне везе између два дела истог народа“.

С тим се сложио посланик СДСС-а у хрватском Сабору Ратко Гајица који је истакао да је потребно развити програм регионалног развоја да би простори на којима живе Срби били погодни за нормалан живот. Додао је да је то могуће само ако Срби буду имали утицај на власт, што се остварује учешћем на изборима и ако се у Хрватску врате млади људи.

Гајица је рекао да је хрватско министарство регионалног развоја доделило од укупно 12,5 милиона куна, чак осам милиона Србима за пројекте регионалног развоја. Он је, такође, изјавио да је превазиђен проблем око бирачких спискова са хрватским властима, које су донеле одлуку да ти спискови у свим локалним срединама буду кориговани у односу на број Срба у попису становништва, јер у попису бирача има 70-80.000 Срба више.

Антрфиле:

Бесплатан превоз на гласање

Локални избори у Хрватској биће одржани 17. маја, а сви Срби из Хрватске који имају бирачко право моћи ће до 8. маја да се пријаве за бесплатан превоз до бирачких места на подручјима северне Далмације, Лике, Кордуна, Баније и западне Славоније у просторијама Удружења избеглица у Београду, у Улици краљице Марије 47/2 и Ломиној 4.

ПОЗИВ НА ИЗБОРЕ У ХРВАТСКОЈ

Правда, 28.04.2009; Страна: 6

Асоцијација избегличких удружења, уз подршку Комесаријата за избеглице Србије, организоваће бесплатан одлазак хрватских држављана који живе у Србији на локалне изборе у Хрватској 17. маја 2009. године.

- Организованим изласком на изборе, осим што помажемо својим најближим рођацима, помажемо и сами себи у остварењу својих многобројних нерешених питања. Изласком на биралишта остварујемо и једно од основних права да бирамо и будемо бирани у местима широм нашег завичаја - наводи се у поруци.

ПРИЈАВА БИРАЧА ЗА ИЗБОРЕ У ХРВАТСКОЈ

Данас, 28.04.2009; Страна: 18

Градски повереник за избеглице Слободан Вукашевић позвао је избеглице из Хрватске да се евидентирају за предстојеће локалне изборе у суседној држави који ће се одржати 17. маја.

Право гласа имају сви пунолетни држављани Републике Хрватске, како избегли Срби тако и други хрватски држављани који живе у Новом Саду, а имају пребивалиште у Хрватској.

Евидентирање бирача обавиће се у просторијама Одсека за избегла и прогнана лица у Краља Александра 14, и то данас, 29. и 30. априла, као и 4, 5, 6. и 7. маја у радно време Градске управе - од 7.30 до 15.30 часова. Они који желе да се пријаве за локалне изборе у Хрватској треба да понесу особну исказницу или путовницу. У Одсеку за избегла и прогнана лица истичу да ће бити обезбеђен превоз до бирачких места, а време поласка аутобуса биће благовремено саопштено.

PRESS CLIPPING

-СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ НА УБУ-

СТАНОВИ ЗА 18 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА НА УБУ

Политика, 25.04.2009; Страна: А9

Уб – Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић уручио је јуче на Убу кључеве 18 станова избегличким породицама из Хрватске и Босне и Херцеговине са пребивалиштем на територији Србије. Избеглички станови на Убу налазе се у такозваној Тодоровићевој згради подигнутој у центру вароши на месту где се раније годинама налазило старо Среско начелство, а потом интернат Учитељске школе. Изградња те зграде трајала је више од десет година, а била је спорна због нерашчишћених имовинско-правних односа пекара Михаила Тодоровића, општине Уб и Комесаријата за избеглице Србије, па је на крају постигнут договор да Тодоровић добије шест, а Комесаријат за избеглице 36 станова, док су локали у приземљу раније продати као пословни простор. Станови су избеглицама били подељени још 2000. године, али до сада није било могуће уручити кључеве њиховим станарима.

РАСЕЉЕНИМА 1.000 СТАНОВА

Вечерње Новости, 25.04.2009; Страна: 6

Јован Кркобабић уручио избеглицама ДРАГОЦЕНЕ КЉУЧЕВЕ

На Убу до краја године још 18 породица под кровом

УБ - Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић уручио је јуче кључеве 18 станова намењених избегличким породицама у Убу. Уручујући, симболично, уз кључеве и црвену јабуку, Кркобабић је најавио да ће у наредних месец дана и преосталих 18 станова у згради у центру Уба бити додељено на коришћење избеглицама и социјално угроженим породицама.

У санацију постојеће зграде некадашњег старог интерната, Комесаријат за избеглице уложио је 10 милиона динара. Општини Уб, која је у реновирање зграде уложила два милиона динара, за уступљено градско грађевинско земљиште припада шест станова. - Ове године, избеглицама ће бити додељено око 1.000 станова у градовима и општинама широм Србије, како би што пре изашли из колективног смештаја - рекао је Кркобабић. - Доделом станова, свакако, не решавају се њихови проблеми, али се ипак доприноси да муке које су их снашле буду бар мање.

АПЛАУЗ

Ало!, 25.04.2009; Страна: 7

Потпредседник Владе Јован Кркобабић уручио је у Убу кључеве 18 станова за избегличке породице из Хрватске и БиХ

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц - Србија, 27.04.2009; Страна: 1

УБ

Првих 18 избегличких породица из Хрватске и БиХ са пребивалиштем на територији Србије добили су кључеве од станова у такозваној Тодоровићевој згради у центру Уба. Изградња те зграде трајала је више од десет година, а била је спорна због нерашчишћених имовинско-правних односа између њеног инвеститора Михаила Тодоровића, општине Уб и Комесаријата за избеглице Србије. Преосталих 18 избегличких станова биће подељено у року од два месеца.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц - Србија, 27.04.2009; Страна: 1

УБ

Првих 18 избегличких породица из Хрватске и БиХ са пребивалиштем на територији Србије добили су кључеве од станова у такозваној Тодоровићевој згради у центру Уба. Изградња те зграде трајала је више од десет година, а била је спорна због нерашчишћених имовинско-правних односа између њеног инвеститора Михаила Тодоровића, општине Уб и Комесаријата за избеглице Србије. Преосталих 18 избегличких станова биће подељено у року од два месеца.

PRESS CLIPPING

Понедељак 01.06.2009. год

ДРУГИ КРУГ ЛОКАЛНИХ ИЗБОРА У ХРВАТСКОЈ

Блиц, Страна : 6, Датум : 01.06.2009

У другом кругу локалних избора, одржаном јуче у Хрватској, водеће политичке партије укрстиле су копља у борби за челне положаје извршне власти у девет жупанија, као и за градоначелнике у педесетак градова, укључујући оне највеће.

Милорад Пуповац, лидер Самосталне демократске српске странке (СДСС), каже за „Блиц” да су Срби у Хрватској задовољни резултатима и да су повећали број мандата и у општинским и у жупанијским већима.

„Имали бисмо и боље резултате да није дошло до дисперзије српских гласова, који су се посебно у Задарској жупанији одлили на неке мање новоформиране српске странке”, истиче Пуповац.

У другом кругу кључни градови за које се борила СДСС били су Вуковар, где странка очекује место заменика градоначелника, али и Грачац, Обровац и Сисак, у којем је подржала кандидата Социјалдемократске партије Хрватске (СДП), објашњава наш саговорник.

Он истиче да је и за други круг организован превоз Срба избеглих из Хрватске, али је одзив био мањи него у првом кругу пре две недеље. Према резултатима првог круга, СДСС се показала као најзначајнији политички фактор јер је укупно освојила 211 мандата у већима општинама и градова и скупштинама жупанија, док су остале странке освојиле 30 мандата: Српска народна странка шест, Демократска партија Срба девет, Нова српска странка 13 и Банијска српска странка из Двора два мандата.

Највећи публицитет у другом кругу добили су избори за градоначелнике у важним центрима попут Загреба и Сплита. У Загребу, који има статус жупаније, бирало се између Милана Бандића, кандидата СДП који је у првом кругу освојио 48,54 одсто гласова, и независног кандидата Јосипа Крегара, који је у други круг ушао са 23,18 одсто освојених гласова. Бандићу је замало измакла победа у првом кругу, док је кандидат ХДЗ био на трећем месту са освојених око 13 одсто гласова. Највише градоначелника бирало се у Сплитско-далматинској жупанији.

НОВИ ЗАКОН ЗА БОЉЕ ОДНОСЕ С ДИЈАСПОРОМ

Дневник, Страна : 13, Датум : 01.06.2009

Министар за дијаспору Срђан Срећковић указао је јуче на велики значај новог закона о дијаспори за побољшање односа дијаспоре и матице. Срећковић је рекао да ће новим законом о дијаспори, први пут, бити уређени и прецизирани односи матице и расељеног народа. Он је објаснио да ће централно тело у тим односима бити Скупштина дијаспоре и Срба у региону у којој ће учествовати и председник Републике,

али и представници привредне коморе, цркве и осталих институција важних за национални и културни идентитет. **Срећковић је подсетио и на велика девизна средства која дијаспора, путем девизних дознака и директног инверстирања, улаже у Србију, прецизирајући да је од 2000. године у Србију ушло око 500 милиона долара инвестиција.**

МАЈКА ОСТАЛА УЗ БОЛЕСНО ДЕТЕ

Курир, Страна : 15, Датум : 01.06.2009

КУРШУМЛИЈА - Данијел Арсић (15) потпуно је слеп од рођења и болује од аутизма. Пре 13 година имао је једну операцију у чувеном руском очном институту Калуги и од тада реагује на светлост. Након последњег прегледа, лекар овог института др Терешћенко предложио је четири десетодневне терапије ласером, које ће активирати очне живце.

- Једна десетодневна терапија која би се обавила на клиници „Еликсир“ у Новом Саду кошта 18.000 динара. Осим тога, треба негде да нађемо смештај и храну за тих десет дана, као и превоз. И све то четири пута - објашњава Данијелова мајка Рада (34), додајући да породица тај новац нема. **Рада је са родитељима с Косова избегла у Куршумлију. Данијел је као превремено рођена беба лечен у Београду три месеца. Његов отац није могао да прихвати болесно дете и, када је Данијел имао годину и по, хтео је да га смести у дом.**

- Нисам прихватила! Нисам могла! Он је онда ултимативно рекао да морамо да идемо из куће и развео се - прича Рада грлећи сина. Млада мајка у другом месецу трудноће са аутистичним и слепим сином вратила се код родитеља. Заједно са оцем Стојадином и мајком Миленом чинила је све да му помогне.

- У својој несрећи, после доласка у Куршумлију доживела сам и тренутке среће. Упознала сам Милету Михајловића, који је прихватио Данијела као да је његов. Добили смо и Милана, који сада има седам година. Милета је радио као цивилно лице при војсци, али је, као технолошки вишак, остао без посла. Једина стална примања моје породице данас су туђа нега и помоћ коју добијам за Данијела. Ја и Милета покушавамо повременим пословима да увећамо буџет, али је то доста тешко јер у Куршумлији има пуно незапослених, а мало посла - каже Рада.

ОЗБИЉНО РАЗМИШЉАМ О ТОМЕ ДА БУДЕМ ИЗВЕСТИЛАЦ ЗА СРБИЈУ

Дневник, Страна : 2, Датум : 01.06.2009

ИНТЕРВЈУ: ХАНЕС СВОБОДА, АУСТРИЈСКИ ЕВРОПАРЛАМЕНТАРАЦ

Носилац листе Социјалистичке партије Аустрије на изборима за Европски парламент (ЕП) Ханес Свобода у интервјуу за „Дневник“, седам дана пре тих избора, изразио је бојазан да ће следећи састав ЕП-а бити мање наклоњен проширењу Европске уније. По његовим речима, није сигурно ни да ће давање сагласности за визну либерализацију у Европском парламенту проћи глатко, али да се треба борити да ЕУ одржи своје обећање дато Западном Балкану и да због тога он озбиљно размишља о томе да буде извештач ЕП-а за Србију у следећем сазиву.

– Искрено, прибојавам се сценарија који се све више учвршћује – објашњава Свобода. – **Атмосфера је све мање позитивна за даље проширење ЕУ, јер су јавна мњења све отвореније против тога. Међутим, то не значи да ћемо се ми зауставити, напротив, то је сигнал да радимо више и да објашњавамо нашим бирачима предности проширења.** Видите, свако проширење доноси ризик, али још већи је ризик да ЕУ одустане од обећања датог земљама Западног Балкана да ће постати део Уније када испуне услове. **Другим речима, нашим грађанима морамо да објаснимо да проширење на Западни Балкан кошта, али би нас још скупле стајало да му затворимо врата.**

Један од првих задатак новог ЕП следеће јесени требало би да буде давање сагласности за визну либерализацију за државе Западног Балкана које су испуниле услове из „мапе пута“ Европске комисије. Да ли ће то проћи глатко кроз ЕП или су могућ а одуговлачења?

– Мислим да бисмо врло лако могли наићи на проблеме током процедуре, поготово што имамо повећање броја криминалних дела чији починиоци долазе из западнобалканских земаља. Та чињеница може имати утицаја на европарламентараце, јер, за разлику од Комисије и Савета које гледају на техничке детаље, европарламентарци мисле на грађане који су их изабрали, а они највише осећају криминал, што је случај у Аустрији. Једноставно, постоји страх да ће се с визном либерализацијом повећати број криминалних дела, а самим тим и незадовољство наших бирача.

Како предупредити такав сценарио и створити климу да предлог о визној либерализацији брзо добије сагласност ЕП-а?

– **Потребна је добра аргументација Европске комисије која ће представити предлог. Потребне су чврсте гаранције да визна либерализација неће допринети порасту криминала на улицама наших градова. Неопходно је и да имамо јасну слику о успешној примени Споразума о реадмисији. Због свега наведеног, не бих дао као завршен посао брзи пролаз предлога ЕК о визној либерализацији кроз Европски парламент, али је чињеница да ЕУ треба да се држи својих датих обећања и у нашем је интересу да имамо визну либерализацију ако су сви услови испуњени.**

Какву улогу игра извештај ЕП-а за неку земљу кандидата или потенцијалног кандидата за чланство у ЕУ?

– Врло је важно да извештај буде веома ангажован и да буде из једне од главних партија у ЕП-у, јер је онда много лакше одрадити посао писања извештаја и доношења резолуција. Потребни су извештаји – поготово у овој ситуацији, не баш повољној по проширење – који имају капацитет и јаку вољу да озбиљно раде на свом послу извештача ЕП-а и да имају довољно јак кредибилитет да обезбеде већину у Европском парламенту за своје извештаје и резолуције.

У претходном сазиву ЕП-а ви сте, у име социјалиста, као свој први избор узели Хрватску. Постоје ли шансе да, с обзиром на то да је Хрватска пред вратима ЕУ, овога пута изаберете Србију, имајући у виду изузетно добре односе с председником Србије Борисом Тадићем и да је владајући ДС ваша сестринска партија?

– Признајем да ме та идеја врло привлачи. Истина, с једне стране, волео бих да завршим започети посао с Хрватском, али, с друге, маме ме и изазов да почнемо посао са Србијом. О томе озбиљно размишљам, јер имам добре везе са српским политичарима, познајем ситуацију. А Србија је најважнија земља у региону. **Моја идеја је да морамо што више тога да урадимо да удаљимо Србију и од помисли на изолацију, и онда да је доведемо у позицију у којој ћемо моћи да пронађемо неко решење за питање Косова с којим би Србија могла да живи.** Али, хајде да сачекамо резултате избора и видимо која ће група бити најјача и какав ће избор имати.

Антрфиле : Срби у Аустрији

Аустријски Срби су до сада по правилу гласали за вашу Социјалистичку партију. Да ли се бојите да „удварање“ лидера екстремне деснице Карл-Хајнца Штрахеа Србима у Аустрији, поготово око питања Косова, може променити ту традицију?

– Увек смо имали Србе у Аустрији који су били веома националистички настројени и можда они сада виде у господину Штрахеу добар избор. Али, Срби у Аустрији врло добро знају да је све што су добили у Аустрији – захваљујући социјалистима, и кад би зависило само од Штрахеа, они не би могли ни живети у Аустрији јер се он залаже за Аустрију без странаца. Тако да мислим да ће неки Срби гласати за Штрахеа, али да ће већина остати верна у давању подршке социјалистичкој партији.

Хаг неће бити имун на Американце

Званични став Сједињених Држава од 1. јуна ће бити да Србија сарађује с Хашким трибуналом. Колико таква позиција може помоћи Београду у одмрзавању Прелазног споразума о трговини?

– Ако би амерички став имао утицај и на Брамерцов извештај о сарадњи Србије, било би много лакше да стигнемо до позитивног циља, односно одмрзавања Прелазног споразума о трговини. И поред тога, став Вашингтона ће, сам по себи, сигурно имати утицаја на земље које су критиковале Србију због сарадње с Хашким трибуналом, попут Холандије. Нема никакве сумње да ће став Сједињених Држава да сарађујете с Хашким трибуналом имати врло позитивне ефекте на европске интеграције Србије.

PRESS CLIPPING

Уторак 02.06.2009. год

СРБИ ПОБЕДИЛИ У 15 ОПШТИНА

Куир, Страна : 3, Датум : 2.6.2009

БЕОГРАД - На управо завршеним локалним изборима у Хрватској Срби су победили у 15 општина, каже Војислав Станимировић, председник СДСС, најјаче странке Срба у Хрватској. Он је задовољан постигнутим резултатима јер ће се тако омогућити бржи повратак прогнаних на њихова огњишта.

- У тим местима смо апсолутна већина и имамо 210 одборника. Општине у којима ћемо формирати власт су Двор, Борово, Грачац, Врховине, Гвозд (некадашњи Вргин мост), Маркушица, Неглосавци, Јагодњак, Трпиња, Крњак, Ервеник, Кистање...

За 14 дана биће поновљени избори у Доњем Лапцу, док је у Удбинама у току жалбени поступак, јер смо тамо однели победу за један глас више, а онда су нам то поништили под изговором да су два листића била неважећа. Једино смо у општини Плашки у Лици изгубили градоначелника - каже Станимировић. Према његовим речима, успех СДСС тим је већи што у хрватској постоји укупно пет српских странака.

- Остале четири српске странке освојиле су укупно 23 мандата. У градовима смо лоше прошли јер наш коалициони партнер на државном нивоу ХДЗ није испунио обећања везана за откуп српских станова. Због тога смо изгубили у Белом манастиру. Ипак, и са оваквим успехом моћи ћемо да радимо на повратку нашег народа на његова огњишта. Тренутно има 40.000-50.000 људи који циркулишу на релацији Србија - Хрватска. Њима ништа не значи да се врате у своје куће ако немају посла - указује Станимировић.

И Саша Милошевић, заменик председника Српског националног већа у Загребу и потпредседника СДСС Милорада Пуповца, задовољан је оствареним резултатима јер је за њихову странку гласало 88 одсто српских бирача.

- У неким местима као што су Гвозд, Сисак, Мајур и Петриња смо направили помак. У Личко-сењској жупанији смо добили неколико већника више него на претходним изборима. Слично је и у Пожешко-славонској жупанији - истиче Милошевић.

НЕСЛОГА УМАЊИЛА УСПЕХ

Глас Јавности, Страна : 2, Датум : 2.6.2009

Срби у Хрватској делимично задовољни резултатима локалних избора

После другог круга локалних избора у Хрватској, Срби су обезбедили учешће у девет од 11 општина у којима су имали кандидате. Представници Срба сматрају да би резултати били знатно бољи да је међу њима било јединства

БЕОГРАД - Према незваничним резултатима прекјучерашњег другог круга локалних избора у Хрватској, Срби су обезбедили учешће у власти у девет од 11 општина у којима су имали кандидате.

Председник асоцијације која окупља 30 друштава и удружења Срба избеглих из Хрватске Милојко Будимир рекао је за Глас да је постигнут успех, али да нема разлога за задовољство.

- Постигли бисмо боље резултате да је међу Србима у Хрватској било јединства. Уочи првог круга формирано је неколико странака, а у Грачацу су се појавила и два независна кандидата који су умањили могућност постизања бољих резултата српских странака. Самостална српска демократска странка Војислава Станимировића победила је у личким општинама Грачац и Удбине, као и у далматинским општинама Обровац и Кистање. Српска народна странка, коју је основао покојни Милан Ђукић, у власти је у Плашком. На изборе је изашла и Демократска партија Срба Вељка Жакуле, а у Вуковару се гласало и за Партију подунавских Срба Радета Лесковца - каже Будимир. Потпредседник Самосталне српске демократске странке Милорад Пуповац у изјави за Глас навео је да је у неким срединама ова странка постигла боље резултате него пре четири године, али да су у појединим општинама подбацили, те да из тога морају извући поуку. - Ми смо као странка ишли самостално на изборе, сачували смо шта смо имали, а у неким срединама смо појачали утицај. Али, негде смо и подбацили, као на пример у Вуковару и Белом Манастиру. У наредном периоду морамо се потрудити да исправимо пропусте - рекао је Пуповац, који је у суштини задовољан постигнутим и очекује да ће њихов утицај бити појачан.

Пред ССДС је још један озбиљан задатак - припреме за изборе који ће уследити кроз три месеца, а на којима ће се бирати заменици жупана, градоначелника, начелника општина и већници. Пуповац очекује да ће на ове изборе, поучени искуством прекјучерашњих, изаћи спремнији и постићи успех.

Антрфиле : И даље грађани другог реда

Милојко Будимир истиче да после оваквих изборних резултата Срби очекују да им се омогући бољи живот и створе услови за повратак.

- Како у Хрватској није до краја изведена децентрализација, односно власт у локалу није ојачана, и даље се о свему одлучује у Загребу, па Срби не могу много да утичу, нити било шта да промене. Зато ће и даље бити грађани другог реда. Сада очекујемо од међународне заједнице да утиче на демократске промене и одреди критеријуме како Срби не би били дискриминисани - закључује Будимир и додаје да после ових избора није битније измењен однос снага између две најјаче странке у Хрватској - ХДЗ и СДП.

БЛОКИРАН ПОВРАТАК

Куир, Страна : 3, Датум : 2.6.2009

Б. ГРАХОВО - Начелник општине Босанско Грахово Урош Макић изјавио је да на обнову у овој општини у Федерацији БиХ чека 1.400 српских стамбених објеката, од којих је 200 станова на које предратни корисници имају станарско право.

- Због недостатка средстава за обнову, блокиран је повратак избеглих Срба, а и оних 3.500 који су се вратили живе у веома тешким условима - рекао је Макић. Он је навео

да је један од главних разлога што је живот Срба повратника постао неподношљив због дискриминаторског односа кантоналних власти, предвођених Хрватском демократском заједницом, према општини Босанско Грахово.

И ПОГИБИЈЕ ДЕЦЕ СУ БИЛЕ „КОЛАТЕРАЛНА ШТЕТА”

Политика, Страна : А8, Датум : 2.6.2009

Током бомбардовања НАТО-а, у својим домовима, двориштима или избегличким колонама настрадало је 81 дете

„... Па тада смо ми хтеле да правимо колаче, моја сестра Јуца, то смо хтеле да буде за тату... Онда смо ми кренули да купимо нешто за те колаче... Моја сестра и ја смо биле позади, а сестра Јуца и Оља и Мирко били напред, кренули су да пређу мост у Мурину. И онда је долетела та бомба и они су погинули... Сахранили су их тамо на гробљу...”

Овако је пре десет година, тада седмогодишња, Теодора испричала судском вештаку како су за време НАТО агресије погинули њена рођена сестра, сестра од тетке и друг на мосту у Мурину 30. априла 1999. године. Од 24. марта, када је почело НАТО бомбардовање, па наредних 78 дана, укупно је убијено 81 дете.

Тачно пре једне деценије у Србији деца су страдала у својим домовима, у двориштима, аутобусима, возовима, на пашњацима док су чувала стоку... За њихову смрт нико није одговарао, цивилне жртве тада је НАТО оправдавао злогласним термином „колатерална штета”.

– Читамо у медијима да је, због деликта студента Миладина Ковачевића, у Америци исплаћена накнада оштећеној жртви у износу од 900.000 долара. Целокупно јавно мњење САД једва се смирило, пошто је то обештећење плаћено. Претило се и санкцијама... А шта ћемо ми да кажемо? Како наша јавност да се смири због 81 убијеног детета? – пита се Живојин Алексић, криминалиста и професор на Правном факултету у Београду.

Алексић је и рецензент књиге докумената „Деца оптужују”, коју је издала Југословенска комисија за сарадњу са Уницефом 2000. године, а говори о деци убијеној током бомбардовања. Исту књигу југословенски Комитет за злочине предао је Хашком трибуналу.

– Имао сам ту част и тугу да будем рецензент ове књиге, коју је приредио сада покојни Илија Симић. Ово је најтужнија рецензију у мојој научној каријери, зато што ова књига, о којој је реч, представља крик и вапај за правдом и обештећењем – истиче Алексић.

У књизи налазимо списак убијене деце, њихове податке, фотографије из породичног албума, али и фотографије лешева... Све су то потресне приче и слике које се тешко заборављају. Рецимо, најмлађе убијено дете имало је између три и четири месеца. Страдало је на путу Призрен – Сува Река приликом бомбардовања колоне албанских цивила. У тој колони погинуло је укупно 23 детета.

– По свим правилима кривичног поступка, обављени су увиђаји и обдукције. Погибије деце су током бомбардовања 1999. године документоване, а прикупљени докази правно валидни – каже Алексић.

СИРОТИЊА ОД РОЂЕЊА
Вечерње Новости, Страна : 6, Датум : 2.6.2009

ОБЕЛЕЖЕН МЕЂУНАРОДНИ ДАН ДЕТЕТА

Међународни дан детета јуче је обележен и у Србији, али не празничном атмосфером већ упозорењима. Најмање 300.000 малишана је у зони сиромаштва, а ефекти кризе још је додатно продубљују.

Међу најугроженијима су - пубертетлије. Истраживања о потрошњи су показала да деца испод 13 година троше изузетно мало новца и да је чак 21 одсто деце сиромашно! По овим подацима, она су у знатно горој позицији од старијих грађана, међу којим је сваки десети на рубу преживљавања.

Највећи проценат бедом погођених малолетника одраста у великим породицама, у селима југоисточне и западне Србије, или су део мањинских група - Рома, избеглица, расељених...

- У сиромашним породицама неухрањене бебе, лакше од 2,5 килограма, рађају се дупло чешће него у просечним породицама, а у оваквим породицама су и двоструко чешћи случајеви њиховог заостајања у развоју - оценила је Ан-Лиз Свенсон, директорка Уницефа за Србију, Хрватску и Црну Гору.

У Србији тако скоро свако пето дете живи у сиромаштву и тиме повећава ризик да пунолетство дочека у социјалној изолацији.

ИЗЛЕТ ЗА ДЕЦУ БЕЗ РОДИТЕЉСКОГ СТАРАЊА

Блиц, Страна : 8, Датум : 2.6.2009

Педесетак штићеника Дома за децу и омладину без родитељског старања „Душан Радовић" из Ниша отпутоваће на једнодневну екскурзију захваљујући средствима која су скупљена од продаје улазница за хуманитарни концерт „Музика за дечји осмех", који је одржан 13. маја у сали Факултета уметности. Концерт је организовао Ротаракт клуб „Константин Велики" из Ниша.

- На концерту смо скупили нешто више од 60.000 динара. Нишлије су препознале нашу жељу да помогнемо деци која нису крива за то што живе у дому. За тај новац ћемо им организовати излет до Јагодине, јер желимо да и ови малишани посете зоолошки врт у том граду. Сигурна сам да ћемо их обрадовати јег деца воле да виде животиње. Циљ нам је да им ова екскурзија остане у лепом сећању за наше најмлађе суграђане. При повратку из Јагодине деца ће посетити манастир Липовац.

- Ту ћемо за штићенике и васпитаче из Дома организовати ручак - каже Јована Солуновић из Ротаркат клуба. **Чланови овог клуба су активни у организовању хуманитарних акција прикупљању средстава за децу без родитеља, болесну децу, штићенике Дома у Кулини, децу избеглих и расељених особа.**

PRESS CLIPPING

Среда 03.06.2009. год

МИ СМО РОБОВИ!

Куир, Страна : 14, Датум : 3.6.2009

Убијамо се од посла, а плате нема, тврде радници угоститељско-туристичког предузећа „Ромулијана“ у Гамзиградској бањи, који су ступили у штрајк

ЗАЈЕЧАР - Радници угоститељско-туристичког предузећа „Ромулијана“ у Гамзиградској бањи код Зајечара, њих 55, јуче су ступили у генерални штрајк, тражећи од послодавца исплату 12 заосталих плата, уплату доприноса за пензионо и здравствено осигурање, као и потписивање колективног уговора о раду.

Штрајк запослених у овом предузећу подржали су Самостални синдикат, као и АСНС, који је већински.

- Убијамо се од посла! Хотел „Гамзиград“ са осталим пратећим објектима одлично ради, капацитети су попуњени више од 70 одсто, а ми не добијамо ни динар за свој рад - причају незадовољни радници. Они су и прошле године штрајковали, и тада им је, како кажу, директор Милисав Јовановић обећао да ће бити боље, уплатио неколико зарада, а онда је наставио по старом.

- Директор је врло арогантан, прети нам отказима уколико ступимо у штрајк, као и стечајем, због кога ћемо сви на биро. Нећемо моћи више ни да се лечимо, јер нам не уплаћује доприносе за здравствено осигурање. Третира нас горе него робове, јер су робовима обезбеђивали бар храну и смештај - истичу запослени, који су обезбедили минимум рада, тако да, тврде они, гости неће трпети због њихове муке.

Запослени оптужују директора да је лошим и несавесним пословањем довео предузеће у блокаду и траже да се његовим радом позабаве правосудни органи. Директор Милисав Јовановић каже да би се и сам придружио штрајкачима, јер ни он не прима плату, али да с позиције у којој се налази није у могућности да то уради.

- Предузеће је у блокади од новембра прошле године, али не мојом грешком, већ због једне бесмислене одлуке државе. С обзиром на то да смо од 1991. године на смештају имали избеглице, за које још увек спремамо храну, то смо ПДВ на име смештаја као некатегорисани објекат плаћали осам одсто, али је држава потпуно неосновано нашла да је требало да плаћамо 18 одсто и ретроактивно зарачунала камату, те нас је Републичка пореска управа блокирала за 11.600.000 динара.

Искористили смо сва правна средства и тренутно водимо управни спор код Врховног суда. Ова блокада нас је вратила десет корака уназад - истиче Јовановић и додаје да је предузеће „Ромулијана“ годинама у кризи. Због тога је оно прошле године из друштвеног предузећа пререгистровано у државно, али проблеми нису решени. У току је процес приватизације, али се чека уредба Владе Србије за угоститељске објекте у бањама.

Антрфиле : Директор: Отераћемо госте!

Директор Јовановић сматра да предузеће из ове ситуације не може да изађе штрајком, већ једино деблокадом рачуна или приватизацијом. Стечај, како каже, не иде никоме у прилог.- Штрајк на почетку туристичке сезоне не шаље добру поруку нашим потенцијалним гостима - каже директор Јовановић.

НОЋНИ ИЗБОРНИ ПРЕОКРЕТ У УДБИНИ

Политика, Страна : А21, Датум : 3.6.2009

Најнеобичнији случај на протеклим локалним изборима у Хрватској збио се у овој општини, где је до поноћи водио кандидат СДСС-а, а затим га за један глас победио кандидат ХДЗ-а

Од нашег сталног дописника

Загреб – У Хрватској се још увелико коментаришу резултати другог круга локалних избора, па је сад на ред дошао и избор неколико стотина начелника општина (укупно градова и општина сада у РХ има 550, док их је 1990. било 105). Најнеобичнији случај догодио се у Удбини у Лици, где је до сада осам година на челу општине био представник Срба (јер су већина становника), а сада ће бити Иван Пешут из ХДЗ-а. Ни то не би било необично да изборна победа није остварена са само једним гласом преваге.

Иван Пешут, економиста по занимању, тврди да је то постигнуто јер су за њега наводно гласали и многи Срби: „Вратио сам након осам година хрватску власт у Удбину захваљујући уз Хрвате и гласовима око 200 Срба који су били превага за моју победу. Поносан сам што су Срби препознали мој предизборни програм суживота који им је нудио Хрват”, изјавио је он одмах после пребројавања гласова.

На другој страни, у редовима Самосталне демократске српске странке чији је кандидат за начелника општине Слободан Бјелобаба за само један глас изгубио „Ми смо приликом првог пребројавања гласова имали један глас више, после је уследила изборна хемија. Жалићемо се свима, јер смо покрадени”, каже Милан Узелац који је био кандидат за заменика начелника општине.

У првом кругу избора кандидат ХДЗ-а за начелника општине добио је 527 гласова (47,7 одсто), из СДСС-а 476 гласова, а из СДП-а 196 (чији су симпатизери такође листом Срби). Занимљиво је да већину у општинском већу чине представници Срба, а начелник општине је према овом изредова Хрвата, што само упућује да вођење политике и доношење одлука у овој сиромашној личкој општини, из које је већина српског становништва расута по свету у избеглиштву, уопште неће бити једноставно.

ТАЧИ ПОЛОЖИО КАМЕН-ТЕМЕЉАЦ ЗА КУЋУ ПОРОДИЦЕ СПАСИЋ

Политика, Страна : А6, Датум : 3.6.2009

Приштина – Косовски премијер Хашим Тачи положио је јуче у селу Јанина Вода, код Обилића, камен-темељац за кућу повратничке породице Спасић, чију изградњу финансира косовско министарство за повратак и заједнице. Тачи је

трочланој породици Спасић пожелео добродошлицу, на „ново Косово, мултиетничко и толерантно”, преноси агенција Тањуг.

На питање новинара колико ће и где још оваквих кућа за повратнике бити изграђено ове године на Косову, Тачи је одговорио: „Тамо где има потребе”. Породица Спасић – Дарко, његова супруга Светлана и син Миљан – на повратак чека три године, а пре две године су се званично обратили Програму УН за развој са захтевом за повратак.

Градња куће за породицу Спасић је реализација прве фазе индивидуалног повратка Срба и осталих неалбанаца на Косово. **У овој фази треба да почне градња 44 куће за индивидуални повратак, а до краја године тај број би требало да се удесетостручи. У Министарству за повратак и заједнице имају око 650 захтева за повратак Срба у овој години. Током прошле године на Косово се вратило 650 особа, што је најмање од проглашења независности у марту прошле године. Од 1999. године на Косово се вратило нешто мање од 20.000 људи од преко 200.000 расељених.**

PRESS CLIPPING

Четвртак 04.06.2009. год

ПОЧЕЛА ИСПЛАТА ПОМОЋИ НА КИМ

Правда, Страна : 5, Датум : 4.6.2009

Министарство рада и социјалне политике Србије саопштило је да је од првог јуна почела исплата помоћи материјално угроженим породицама на Косову и Метохији. Како је прецизирано, реч је о новчаној накнади за месец април текуће године.

Према подацима ресорног министарства, у Србији је регистровано око 255.000 социјално угрожених породица, а значајан удео чине породице избеглих, прогнаних и расељених лица.

УКРАДЕНИ ПОДАЦИ О ИЗБЕГЛИЦАМА

Дневник, Страна : 13, Датум : 4.6.2009

ОБИЈЕН КОМЕСАРИЈАТ У НОВОМ САДУ

Просторије Комесаријата за избеглице у Новом Саду обијене су у ноћи између другог и трећег јуна, а нестали су подаци о избеглим, прогнаним и расељеним лицима која живе на подручју града. Како је за “Дневник” изјавио повереник за избеглице у Новом Саду Слободан Вукашевић, из две канцеларије однета су два кућишта компјутера, док су остали делови рачунара остали тамо где су били.

– У једном су базе података за све избеглице и прогнанике, а у другом за расељена лица. Међутим, све смо имали сачувано и на диску и податке смо поново инсталирали, тако да заправо нисмо прекидали рад.

Најважније је да ниједан податак није изгубљен – каже Вукашевић, наглашавајући да избеглице, прогнани и расељени немају разлога за бригу да ће имати било каквих компликација у вези с документима. Њему није познато шта би могао бити мотив те пљачке. До сада се, каже, тако нешто није дешавало.

– Не знам због чега је неко починио ово кривично дело, полиција ће то испитати. Ми смо обавестили и МУП и надлежне органе у граду. Међутим, судећи по томе шта је те ноћи однето из наших канцеларија, могли бисмо рећи да провалнику циљ није био да дође до материјалне користи, већ до података. Због чега, тешко је и претпоставити – каже Вукашевић.

ПОСАО ЗА ТРУДНИЦЕ УЗ ПОМОЋ ГРАДА

Блиц, Страна : 12, Датум : 4.6.2009

Мере за подстицање рађања

Послодавци ће добијати новац из буџета

Због пада наталитета од 30 одсто и алармантног податка да свака трећа жена у репродуктивном периоду није рађала, локална власт је одлучила да започне борбу да град добије што већи број становника. Прва од тих је акција „Трудноћом до посла“, у оквиру које ће послодавци добијати новац из буџета града да запосле трудне жене.

- Новоформирани Савет за повећање наталитета мора хитно да предузме низ мера јер је драстичан пад стопе наталитета у граду. **Према статистичким подацима, 1985. на хиљаду становника у Нишу је рођено 13, а прошле године девет беба. Уз то треба имати на уму да је у Ниш после 1999. дошло око 15.000 расељених са Косова, који традиционално имају више деце.**

Формирали смо пет тимова: тим за породицу и подстицање рађања, тим за праћење демографских података, тим за едукацију младих, тим за вантелесну оплодну и здравствену бригу о деци и тим за медијску кампању промоцију здравља. Савет ће се залагати да се на тржишту рада подстиче запошљавање младих незапослених родитеља. Једна од првих акција је „Трудноћом до посла“, у оквиру које ће послодавци добити материјални стимуланс да запосле трудне жене, јер ће им локална самоуправа давати средства за плате. Те фирме ће добити бесплатну радну снагу. Захтеваћемо да се појачано контролишу послодавци како би се онемогућила прикривена дискриминација жена које желе да рађају децу - каже проф. др Јелена Војиновић, председница Савета. Нишлијка Биљана Илић (30) прича да она као и већина њених другарица није рађала јер нису решиле проблем запослења.

- Ретко се приватни послодавци одлучују да запосле жену са малим дететом. Знају да мајка мора да одсуствује са посла чим се дете разболи. Не могу са дипломом правника да се запослим пет година. Надам се да ћу добити посао у оквиру те акције - прича Биљана.

PRESS CLIPPING

Петак 05.06.2009. год

НОВИ СТАНОВИ ИЗБЕГЛИМА

Правда, Страна : 18, Датум : 5.6.2009

КУРШУМЛИЈА - Око 80 избеглица из Хрватске, БиХ, и расељених са Космета, планирано је да се из колективног центра Селова надомак Куршумлије до августа 2010. пресели у нове станове.

За њих је немачка хуманитарна организација „АСБ“, у сарадњи са УНХЦРом, откупила 12 станова у новој стамбеној згради у насељу Расадник у Куршумлији. Према речима Славољуба Милојковића, повереника за избеглице ове општине, станове ће бити подељени трочланим и четворочланим породицама које годинама живе у неадекватним условима.

ПОМОЋ МАТЕРИЈАЛНО УГРОЖЕНИМА

Данас, Страна : 11, Датум : 5.6.2009

Крагујевац

- На конкурс Министарства економије и регионалног развоја за финансирање јавних радова учествовало је 40 пројеката, а „зелено светло“ добила су 22, чија вредност премашује 94,4 милиона динара. То је два и по пута више новца од суме којом су јавни радови у Шумадији и Поморављу финансирани лане. Директорка крагујевачке филијале Националне службе запошљавања Љиљана Петровић каже да је међу одобреним јавним радовима највише оних из социјално-хуманитарне делатности, затим одржавања животне средине и обнављања инфраструктуре.

Превасходни циљ јавних радова, према њеним речима, јесте то да се помогне онима који најтеже долазе до посла, односно лицима са првим и другим степеном стручне спреме који су и у незавидном материјалном положају. У тој категорији су и особе са инвалидитетом, избеглице и расељена лица. На јавним радовима у Шумадији и Поморављу ове године биће ангажовано 580 незапослених и махом материјално угрожених житеља овог дела Србије.

ОЗБИЉНО УПОЗОРЕЊЕ

Куир, Страна : 7, Датум : 5.6.2009

НОВИ САД - Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Родољуб Шабић оценио је јуче да крађа компјутера са личним подацима више десетина хиљада лица из службених просторија повереника за избеглице у Новом Саду није и не сме бити третирана као „обично кривично дело“.

- То што су у посед неовлашћених лица доспели лични подаци хиљада грађана отвара безброј могућности за злоупотребе и представља озбиљну, реалну претњу за права и интереса људи чији су то подаци - истакао је Шабић.

Овај случај би требало схватити као озбиљно упозорење да је однос према заштити приватности грађана знатно испод неопходног нивоа.

- **Кад је у питању заштита података о личности, озбиљно заостајемо иза не само земаља Европске уније него и иза земаља из непосредног окружења. Ако је прво и разумљиво, с другим не бисмо смели да се миримо, и зато је неопходно да без одлагања почнемо да мењамо постојећу ситуацију**“, нагласио је Шабић.

PRESS CLIPPING

Недеља 21.06.2009. год

ДОМ МНОГИМА ЈОШ ДАЛЕКО
Вечерње Новости, Датум : 21.6.2009, Страна : 8

СРБИЈА ЈУЧЕ ОБЕЛЕЖИЛА СВЕТСКИ ДАН ИЗБЕГЛИЦА КАО РЕКОРДЕР У БРОЈУ ЗБРИНУТИХ услед присилних миграција

Проблеми расељених и даље су првенствено - социјални

СВЕТСКИ дан избеглица јуче је у Србији обележен подсећањем на њихов деценијски проблем, а уједно је послужио и као повод за покретање иницијативе за трајно решавање избегличких питања. Наша земља је са 100.000 избеглих и дуго више расељених прва у Европи по броју оних које је удомила услед присилних миграција.

Према подацима Републичког комесаријата за избеглице и УНХЦР-а, у Србији тренутно борави 104.246 избеглих људи, од чега је око 74 одсто из Хрватске, а 26 одсто из Босне и Херцеговине.

- Србија и даље третира избегле и расељене као трошак уместо као ресурс - сматра Миодраг Схестха, извршни директор Групе 484, невладине организације која се бави проблемима ове велике популације. - У време беле куге, у нашу је земљу дошао велики број људи, који су радно способни и вољни да привређују. И док Европа увози кадрове, ми не умемо да искористимо оно што имамо.

Тако је проблем избеглих и расељених, и након 18 година колико је прошло од првих сукоба на подручју бивше Југославије, првенствено - социјални. И даље је без смештаја и с приходима испод границе сиромаштва око 41 одсто избеглих. Око 33 одсто нема посао, а чак 6.000 и даље станује у колективним центрима.

Ипак, свега пет одсто их је вољно да се врати у земље из којих су прогнани. У БиХ се вратило 31 одсто, а Хрватску свега 18 процената, а у остале земље отишло је око 49.000. Више од 200.000 избеглица и прогнаних добило је држављанство Републике Србије.

Зато ће се највише новца утрошити у интеграцију оних који су одлучили да остану у Србији. Према најавама српског комесара за избеглице, Владимира Цуцића, у овој је години ЕУ наменила Србији око 16 милиона евра, а УНХЦР 523.000 евра за решавање избегличких питања.

- А од Централне европске банке је обезбеђено десет милиона евра за избеглице који могу да отплаћују стамбене кредите - потврдио је српски комесар за избеглице Владимир Цуцић.

Антрфиле : НАЈТЕЖЕ НА КОСОВУ

НАЈУГРОЖЕНИЈА популација су интерно расељени. Реч је о 20.000 људи који су истерани из својих домова али који никада нису напустили Косово и Метохију, већ су се само селили у друге српске средине у тој покрајини. Њихова је позиција

најнеповољнија јер немају могућности да се интегришу у својим новим срединама пошто власти упорно инсистирају на њиховом повратку.

НОВАЦ ЗА СМЕШТАЈ

ЗА прихват и збрињавање из буџета Србије је до сада издвојено више од 250 милиона евра. Од тога 42 милиона за смештај у колективне центре и социјална давања, 72 милиона за здравствену заштиту и 150 милиона за образовање. До сада је у оквиру програма интеграције кроз различите програме стамбено збринато 30.400 особа, у шта је Србија уложила 56 милиона евра, с тим што је највећу помоћ обезбедио УНХЦР, а последњих година је водећу улогу у подршци програмима интеграције преузела ЕУ.

НА КОСОВО ЖЕЛИ ДА СЕ ВРАТИ 3.500 СРБА

Курир, Датум : 21.6.2009, Страна : 4

УНХЦР

ПРИШТИНА - Косово пружа довољну сигурност за повратак расељених и избеглих особа, изјавио је поводом Међународног дана избеглица, 20. јуна, шеф мисије Високог комесаријата УН за избеглице (УНХЦР) на Косову Херман Штурволд, а преноси дневник Коха диторе.

- Мислимо да је сигурност на Косову довољна за повратак расељених и у већини случајева нема разлога за страх - рекао је Штурволд. Према његовим речима, „подршка и ангажовање институција Косова, али и међународних организација“, довели су до повратка неких исељеника на Косово, док око 3.500 изражава жељу да се врати.

НАСТАВЉА СЕ ГРАДЊА КУЋА ЗА ПОВРАТНИКЕ

Курир, Датум : 21.6.2009, Страна : 4

ИСТОК - Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић посетио је јуче Црколез код Истока, где је у завршној фази изградња две куће за повратнике.

Он је, како преноси КиМ радио, рекао да су села Црколез, Бање и Суво Грло прошла тежак период и повратак Срба у ова места по његовим речима даје простор за умерени оптимизам. Оно што Министарство за Косово и Метохију може да уради јесте да настави са изградњом оваквих објеката - рекао је Ивановић и изразио забринутост због чињенице да осмогодишњу школу похађа само шест ученика. - То је најбољи индикатор стања. Мало ко ће се усудити да доведе децу ако стање није потпуно безбедно - рекао је Ивановић.

СРБИЈА ПРВА У ЕВРОПИ ПО БРОЈУ ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 21.6.2009, Страна : А11

Србија је и ове године 20. јун, Светски дан избеглица, дочекала као прва на листи земаља у Европи и 13. у свету по броју избеглих и расељених, с више од 307.000 особа које још живе ван својих домова.

Шеф мисије Високог комесаријата УН за избеглице (УНХЦР) на Косову Херман Штурволд оценио је да „Косово пружа довољну сигурност за повратак расељених и избеглих особа”, преноси Бета.

„Мислимо да је сигурност на Косову довољна за повратак расељених и у већини случајева нема разлога за страх”, рекао је Штурволд. По његовим речима, „подршка и ангажовање институција Косова, али и међународних организација” довели су до повратка неких исељеника на Косово, док око 3.500 изражава жељу да се врати.

С друге стране, шеф Мисије ОЕБС-а амбасадор Вернер Алмхофер позвао је јуче на складније кораке како би се унапредио повратак избеглих. Он је истакао да централне и локалне власти већом посвећеношћу и спровођењем пројеката везаних за повратак морају створити услове погодне за одржив повратак свих расељених лица.

PRESS CLIPPING

Понедељак 22.06.2009. год

ЗГРАДА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Глас Јавности, Датум : 22.6.2009, Страна : 15

ЗАВРШЕН КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ 20 СТАНОВА У ПЕТРОВЦУ

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У Петровцу на Млави завршен је конкурс за доделу 20 станова који се граде за избеглица и социјално угрожено локално становништво. У новој стамбеној згради, која се подиже у близини колективног центра „Касарна“, у 16 станова уселиће се избеглице из овог центра, а у четири локално социјално угрожене породице. На конкурс за доделу станова пријавиле су се 32 породице, од којих су 22 из колективног центра, 12 живи у приватном смештају, те 20 локалних породица. Стамбена комисија требало би да 30. јуна донесе коначну одлуку ко ће уселити у станове.

За ову стамбену зграду, која се подиже у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, локална самоуправа обезбедила је земљиште и неопходну комуналну инфраструктуру. Десет станова имаће површину од 22 до 25 квадрата, осам ће имати 30 квадрата, а два стана по 40 квадрата.

За време ратова на простору некадашње СФРЈ, у петровачку општину пристигло је око 1.200 избеглица. Половина њих нашла је приватни смештај, док су остали смештени у стару петровачку касарну. Од 600 особа, данас ту живи њих 230. Пошто ће овај колективни центар морати ускоро да се затвори, решење за смештај једног броја породица је у изградњи стамбених зграда. Прва зграда, са 44 стана, у коју је уложено 630.000 евра, усељена је у јулу 2007. године.

Градилиште поред колективног центра „Касарна“ недавно је обишао Метју Џонсон, представник сектора америчке Владе за помоћ земљама са избеглим и расељеним лицима, који финансира поменути објекат. Џонсон је тада најавио могућност за подизање још једне зграде за решавање стамбених проблема угрожених. Меморандум о изградњи 20 станова прошле године потписали су представници локалне самоуправе, Центра за социјални рад Петровац и Жагубица и хуманитарне организације „Хаус инг центар“, која финансира изградњу.

НИ ГОВОРА О ПОДЕЛИ ПОКРАЈИНЕ

Правда, Датум : 22.6.2009, Страна : 2

МИНИСТАР ЗА КОСОВО И МЕТОХИЈУ ГОРАН БОГДАНОВИЋ ПОРУЧИО

Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић успротивио се идеји поделе покрајине и казао да повратак Срба и других неалбанаца не зависи само од новца, већ од физичке и правне сигурности за нормалан живот.

- **Новац јесте потребан да би се њима обезбедили услови за повратак, али људи који желе да се врате морају, пре свега, имати нормалне услове за живот** - казао је Богдановић. Он је додао да се морају створити услови за одрживи опстанак, да људи који се враћају могу да живе безбедно, од свог рада и да могу да планирају будућност своје деце. Коментаришући изјаве да је подела Косова једино решење, Богдановић је истакао да Влада никада није разматрала ту идеју и да је сигуран да је никада неће ни разматрати.

- **Волео бих да ми заговорници поделе објасне како би исцртали ту линију без турбуленција, етничких напетости и нових сукоба** - рекао је Богдановић. Он је напоменуо да јужно до Ибра живи више од 60 одсто Срба и да се тамо налазе цркве, манастири и други споменици српске историје и културе.

- Уосталом, зашто бисмо делили нешто што је наше? - упитао је Богдановић.

ПОБОЉШАН ПОЛОЖАЈ ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 22.6.2009, Страна : 10

У Панчеву је положај избеглих и интерно расељених „знатно побољшан“ у протеклих неколико година, изјавио је представник Повереништва за избеглице у том граду, Зоран Граовац.

- **На територији града регистровано је 13.945 избеглих и 1.600 расељених, и град је већини обезбедио нормалне услове за живот** - рекао је Граовац поводом Светског дана избеглица. Граовац је рекао да је у протеклих неколико година обезбеђен кров над главом за 150 породица.

ПОДСТИЦАЈ

Вечерње Новости, Датум : 22.6.2009, Страна : 12

БЕОГРАДСКА филијала НСЗ саопштила је да послодавци који отварају до 50 нових радних места имају право на субвенцију од 80.000 динара по новозапосленом.

Послодавац мора да запосли радника са евиденције НСЗ, а приоритет ће имати они који запосле особе са инвалидитетом, припаднике ромске националности, жене старије од 45 година, мушкарце преко 50 година, дугорочно незапослене, избегла и расељена лица, особе у реадмисији и жене.

ТУГУ ПЕСМОМ ЛЕЧЕ

Вечерње Новости, Датум : 22.6.2009, Страна : 31

КРАЈИШНИЦИ ДРУЖЕЊЕМ ОБЕЛЕЖИЛИ МЕЂУНАРОДНИ ДАН ИЗБЕГЛИЦА

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Од Београда до Шида, са десне стране Дунава и леве обале Саве састали се Крајишници, бивше избеглице у хотелу „Сирмиум“ у Сремској Митровици, баш на Међународни дан избеглица, састали се да се подсети на родне крајеве, Лику, Кордун, Банију, Папук, Босанску крајину... да

запевају крајишку ојкачу, да их жеља мине, да се подсети на обичаје, комшије, на родна огњишта.

Баш на Међународни дан избеглица, Крајишници певају и играју, у колу су, нису више у избегличким колонама. Овде у питомом Срему пружена им је братска рука, помоћ, осмех, комшијски позив на кафу и ракију.

- То се не заборавља. Не одјавимо се ми, већ, једном тако, годишње пожелимо да се „вратимо“ у родне крајеве, да се сетимо и да се видимо. Пребројимо оне који су успели, они који су се вратили, и оне којих више нема међу нама. Овде смо, добро нам је, ако човеку коме су силом почупани корени, може игде бити добро. Вуче нешто родном крају, одзвања крајишка песма ојкача, па се ми састанемо, испевамо, деци објаснимо одакле смо, да не забораве. Волим ја и сремске тамбураше, али, не умем да објасним - каже професор Слободан Вујичић, председник Заједнице Срба из Хрватске и Босне и Херцеговине. На то Светозар Ивковић, из Вргинмоста, већ проверени Сремац, нуди ракијом.

- Пробајте ову сремско-кордунашку ракију стару десет година - каже Светозар, и додаје. - Видите ракија је печена у Срему, од сремске шљиве, а како је казанџија био Кордунаш, онда је то сремско-кордунашка ракија, најбоља комбинација за мамурлук.

На подијуму хотела „Сирмијум“ смењују се оркестри и изворне крајишке певачке групе.

„Прелције“ из Београда, „Носталгија“ из Сремске Митровице „Српска Тронежа“ из Батајнице, „Петрова гора“ из Сремске Митровице, „Млинари“ из Инђије, „Звуци Баније“ из Сремске Митровице...

ОТКАЗИ ПО НАЦИОНАЛНОМ КЉУЧУ?!

Прес, Датум : 22.6.2009, Страна : 16

У апатинском КТЦ-у од почетка године без посла је остало 17 радника. Отпуштени тврде да је „радио“ национални кључ против Срба јер су радници хрватске националности остали на радним местима

АПАТИН - Од почетка године из апатинског КТЦ-а (хрватска компанија „Крижевачки тржни центар“), од 50-ак запослених, отпуштено је 17 радника. Наредних дана на улици ће остати још троје, а најављују се и нови откази. **Симптоматично је да без посла остају само избеглице и домаћи Срби, док су сви Хрвати остали на својим радним местима, тврде бивши радници КТЦ-а, који су у суботу организовали протестни скуп испред КТЦ-а.**

Брачни пар Радмила и Гордан Брдар без посла су остали у размаку од само три месеца. Обоје су радили у КТЦ-у, он у праоници, од краја 2006. године, она у продавници, на одређено, од прошле године. Гордану је отказ уручен у марту, Радмили пре неколико дана.

Трећи пут на улици

- Ово нам је трећи пут у последњих 18 година да остајемо на улици. Са два сина 1991. године морали смо да одемо из Госпића. Привремено уточиште смо пронашли у Доњем Лапцу, који смо у „Олуји“ морали да напустимо четири године касније. Изгледа да ни у Србији нема живота за нас. Тек смо мало стали на ноге, ево нас опет нигде - очајна је Радмила, док се њен супруг пита да ли је случајно то што међу отпуштенима нема

ниједног радника хрватске националности, већ су листом у питању избеглице или домаћи Срби.

- Готово половина радника је хрватске националности, али нико од њих није остао без посла. Од 10 избеглица досад је нас шесторо добило отказ. Остали отпуштени су домаћи Срби. Више него очигледно је да су прорадили кланови и личне везе, тј. кућна пријатељства.

Гордан, додаје да ће, заједно са осталим колегама, тужити фирму јер им је оспорено право на отпремнину, па и на годишњи одмор, на који су имали законско право, за који им је одговорено „да га искористе код следећег послодавца“. Тридесетогодишњи Дражен Бакић је избеглица из Осијека, а у КТЦ-у је радио више од две године. Пре отказа константно је, како тврди, био изложен мобингу шефа техничког одељења, на ком је радио.

- Кад више нисам могао да трпим свакодневна шиканирања, у присуству претпостављених сам се пожалио на однос шефа према мени. После три дана ми је уручен отказ - каже Бакић. Његову причу потврђује и двадесетчетворогодишња Миљана Кокић, избеглица из Подравске Слатине, која је две и по године радила на каси и такође трпела свакодневна иживљавања контролорке.

Није било мобинга

- Сад ми је јасно да је психичко малтретирање, којем смо били изложени свакодневно, било систематско, само са намером да нас отерају - тврди Миљана. „Најсвежије“ решење о отказу уручено је у петак Александру Дмитровићу (29) из Пригревице, једином квалификованом виљушкарсти у апатинском КТЦ-у.

- Мене су пустили, а двојицу преосталих магационера натерали да полажу испит за управљање виљушкарком, и то о свом трошку, уз претњу да ће им, уколико одбију, уследити што и мени, отказ - каже Александар.

По речима Емилије Ковачић, директорке апатинског КТЦ-а, одлука о отпуштањима је донета на нивоу управе, а изазвана је економском кризом.

- О томе ко ће добити отказ нисам одлучивала ја, већ управа из Суботице. Међутим, национална припадност није утицала на то ко ће отићи. Ни сада не знам ко је које националности, нити ме то интересује, ти људи ме занимају искључиво као радници. Лаж је и да су поједини били изложени мобингу. Разумем њихову огорченост, али оптужбе не стоје, каже директорка КТЦ-а - додајући да је и она избеглица из Хрватске.

Антрфиле : Решење без образложења

Јелени Дражић је само месец дана после повратка са породилског одсуства уручено решење о престанку радног односа.

- Кад сам била у петом месецу трудноће, због посла који је захтевао тежи физички рад, који нисам могла да избегнем, морала сам на одржавање трудноће, јер је постојала опасност да изгубим бебу. Кад сам се вратила са породилског, после само месец дана добила сам отказ, без образложења - каже Јелена.

PRESS CLIPPING

Уторак 23.06.2009. год

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У ВОЈВОДИНИ

Правда, Датум : 23.6.2009, Страна : 7

Покрајински фонд за пружање помоћи избеглицама и УНХЦР потписали су јуче уговор вредан 200.000 евра, за куповину сеоских кућа у Војводини за 25 породица. Уговор су потписали директор Фонда Дејан Павловић и шеф представништва УНХЦРа у Србији Ленарт Коцалајнен, саопштио је Покрајински секретаријат за информације. Коцалајнен је најавио да је у плану скоро потписивање са Комесаријатом за избеглице уговора у вредности од 700.000 долара, за подршку локалним акционим плановима у српским општинама.

БЕСПЛАТНИ АДВОКАТИ ЗА СИРОМАШНЕ

Правда, Датум : 23.6.2009, Страна : 11

ПОТПИСАН УГОВОР О ПРАВНОЈ ПОМОЋИ НАЈУГРОЖЕНИЈИМ ВОЈВОЂАНИМА

У Новом Саду је потписан уговор о спровођењу Пројекта бесплатног правног заступања сиромашних грађана пред судовима у Војводини. Уговор су потписали Покрајински секретаријат за локалну самоуправу и међуопштинску сарадњу, Адвокатска комора Војводине и 19 војвођанских општина. Покрајински секретар за локалну самоуправу Јадранка Бељан Балабан је рекла да је задовољна тиме што велики број општина жели да се укључи у пројекат и сиромашним грађанима помогне решавање правних питања.

- Примена овог модела бесплатне правне помоћи на целој територији Војводине ће омогућити његову доступност свим грађанима који испуњавају услове, независно од тога у којој општини имају пребивалиште - рекла је Бељан-Балабан. **Грађани који желе бесплатну помоћ морају имати стално пребивалиште или боравиште, односно избеглички статус у Војводини и да нису ангажовали адвоката.**

ИЗБЕГАВАЊЕ РАЗГОВОРА О ИЗБЕГЛИЦАМА

Данас, Датум : 23.6.2009, Страна : 6

Изражавамо незадовољство садржајем интервјуа који је ваша новинарка Снежана Чонградин урадила са председником Хрватске господином Стјефаном Месићем. **Сматрамо недопустивим не поставити питање о повратку избјеглица и њихове**

имовине шефу државе која је још увијек главна препрека провођењу Сарајевске декларације и регионалном затварању круга избјегличке несреће на Балкану.

Ни у набројаним препрекама приступању ЕУ уважени предсједник Месић није ни поменуо овај проблем вјешто се фокусирајући на односе са Словенијом, и реформе у правосуђу и јавној управи...

Напомињем да је БиХ вратила преко 95 одсто имовине избјеглим и расељеним лицима и испунила све одредбе Анекса 7. Дејтонског мировног споразума, а Хрватска ни трећину, а ето Хрватска је много ближа ЕУ него БиХ. То неко у Европи зове правдом, а поштени људи на Балкану поновном завјером против БиХ која је и послије свега највећа жртва крвавих сукоба из ближе прошлости. Не замјерајте нам на овом писму, јер ми увијек гледамо да уграбимо прилику и изоштримо питања која сви у региону вјешто избјегавају, и бјеже од проблема избјеглих и расељених.

Истина је да сте у истом броју читаву страну б. посветили међународном Дану избјеглица и разговарали са избјеглим и расељеним лицима, али од нас мало зависи, све је још увијек у рукама бахатих и неодговорних политичара. **Добра је, рецимо, тема за ваше новинаре, а веома незгодна за чланове наше владе или министре, па и самог предсједника државе, како то мисле помоћи избјеглицама у овој години када су на 97.000 избјеглица издвојили из државног буџета свега милијарду динара што износи 28 динара дневно по избјеглом лицу, и зашто је, рецимо, Министарство вјера добило преко 850 милиона динара када тамо нема бескућника ни жртава рата.**

Читамо Данас годинама и сваки дан, а раније смо читали Нашу Борбу. Учините више за нас јер је још увијек овдје више корумпираних и националистичких новина и новинара који су увелико кумовали избјегличкој несрећи на простору бивше СФРЈ, а и данас више подржаваје целате него жртве. Е, ви не дајте да се то зло понавља. **Раденко Попић, предсједник Регионалног одбора за помоћ избјеглицама Војводине Нови Сад**

КОРАК БЛИЖЕ ХРВАТСКОЈ, КОРАК ДАЉЕ ОД БИХ

Дневник, Датум : 23.6.2009, Страна : 2

ДИРЕКТОР ЦЕНТРА ЗА РЕГИОНАЛИЗАМ АЛЕКСАНДАР ПОПОВ СУМИРАО РЕЗУЛТАТЕ НОВОСАДСКОГ САМИТА

Протест Полиција Косова раздвојила је јуче Србе и Албанце у насељу Брђани, у северној Косовској Митровици, након што су Срби протестовали због изградње пута у том насељу. Срби из Брђани најавили су, међутим, да ће и данас наставити протесте, захтевајући да се пре повратка Албанаца омогући повратак Срба на Косово.

Они такође траже поштовање договора с представницима Унмика, по којем Срби и Албанци могу обнављати своје куће у овом насељу у односу пет према пет. Избори Одлука косовског председника Фатмира Сејдијуа да локални избори на Косову буду одржани 15. новембра у косовским опозиционим партијама је окарактерисана као “лоша”. Министар за КиМ Горан Богдановић рекао је, пак, да у Влади Србије још није било разговора о томе да ли би Срби требало да учествују на локалним изборима. Но, Самостална либерална странка, која окупља Србе на Косову, намерава да учествује на изборима. Бојан Станојевић, шеф посланичке групе ЛС у Скупштини Косова, каже да ће они изаћи на изборе без обзира на став власти у

Београду. “Надам се да ће српски народ направити консензус и схватити да морамо да одлучујемо сами о себи”, рекао је Станојевић. Директор Центра за регионализам Александар Попов оценио је да би се ефекти нетом одржаног Самита државника земаља централне Европе могли одразити на напредак у суседским односима на Западном Балкану. У изјави за “Дневник” он је оценио да је у том погледу најзначајнији билатерални сусрет Самита онај између председника Србије и Хрватске, Бориса Тадића и Стјепана Месића, пошто “осовина Београд–Загреб чини окосницу односа у региону”.

– Важно је да се након лошег тренда, који је постојао у односима двеју земаља у претходном периоду, а после одлуке Хрватске да призна независност Косова, крене путем обнове међусобних односа. Јер, то доприноси релаксирању односа у целом региону – сматра Попов. Он напомиње да је у том контексту нарочито позитивна најава хрватског председника о решавању питања тајних оптужница за злочине почињене током рата у Хрватској, али и да она представља признање да такви спискови постоје. Наиме, подсетио је на то да су хрватске власти претходно негирале постојање тајних оптужница, али су се ипак дешавала повремена хапшења одређеног броја повратника у Хрватску, који су касније ослобађани.

– То је стварало страх код других који су размишљали о повратку. И зато је ова Месићева најава веома значајна у контексту олакшања повратка избеглих који су тренутно настањени у Србији, а желе да се врате у Хрватску – указао је наш саговорник. По његовим речима, корак даље у нормализацији односа двеју земаља може се очекивати и од најављене посете председника Србије Бориса Тадића Хрватској, која би требало да се реализује у септембру. Попов, међутим, указује и на то да је на Самиту пропуштена прилика да се слична порука емитује и кад је реч о односима с Босном и Херцеговином, који су се, како је навео, последњих година свели углавном на односе на релацији Београд–Бањалука. Он је, наиме, напоменуо да је та прилика пропуштена пошто на Самиту нису била и преостала двојица чланова Председништва БиХ, Жељко Комшић и Харис Силајдић, већ само председавајући и Небојша Радмановић.

– Да су представници сва три ентитета, односно сва три члана Председништва БиХ, били на Самиту у Новом Саду, то би била најбоља порука да идемо у правцу пуне нормализације односа. Међутим, индикативно је да Силајдић и Комшић нису дошли, посебно након Комшићевог захтева да се подигне оптужница против Добрице Ћосића и Зорана Лилића. Дакле, то показује да на релацији Београд – Сарајево имамо сталне односе вруће–хладно, чему доприносе и неки тонови из Београда, као што је недавни став министра Вука Јермића којим је оспорио право БиХ да буде у Савету безбедности зато што, како је оценио, није права држава него протекторат. Све су то тонови који кваре односе – указао је Попов.

Антрфиле : Специјални односи

Саговорник „Дневника”, иначе, подржава то што Србија инсистира на примени Дејтонског споразума као његов гарант, али сматра да Београд мора отићи и корак даље од најава да специјалне односе, какве има с Републиком Српском, жели да успостави и с Федерацијом. Јер се ни ту, како је приметио, не види целина БиХ. „Права порука из Београда била би да желимо да успоставимо специјалне односе с Босном и Херцеговином као целином”, поручио је Попов.

СТИГАО И ПРВИ МИЛИОН ИЗ АМЕРИКЕ

Дневник, Датум : 23.6.2009, Страна : 14

УНХЦР КУПУЈЕ 25 ПАОРСКИХ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ

У Војводини ће 25 избегличких породица добити свој дом, саопштила је јуче покрајинска влада након што је, у оквиру обележавања Светског дана избеглица, потписан уговор који ће омогућити да се из фондова ЕУ обезбеди 200.000 евра за куповину сеоских кућа за избеглице.

Уговор о сарадњи Војводине и Високог комесаријата УН за избеглице потписали су директор Покрајинског фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима Дејан Павловић и шеф УНХЦРа у Србији Ленарт Коцалајнен. Ово је први пут да УНХЦР у директној сарадњи с неком покрајинском институцијом реализује овакав пројекат, који омогућава да из фондова ЕУ буде обезбеђен новац, овог пута 200.000 евра, којим ће бити стамбено збрињаване избеглице. Покрајински фонд ће од ових пара купити сеоске куће за 25 породица. Премијер Бојан Пајтић, који је присуствовао потписивању уговора, каже да су избегла лица међу социјално најугроженијима у земљи, а преко програма подршке досад је окућено око 600 породица, за шта је утрошено око 200 милиона динара.

– У нашој покрајини неколико хиљада људи избеглих из Хрватске, БиХ и с Косова добило је прилику да живи достојанствено и своју децу подиже у нормалним условима, примереним 21. веку. Новац предвиђен уговором додатно снажи настојања да наредних година буду решени проблеми ове изразито угрожене популације и да људима који су решили да овде остану буде пружена таква прилика, а онима који желе да се врате, за то такођ е обезбеде добри услови – закључио је др Пајтић.

Коцалајнен уговор види и као „покушај да се испуне ранија обећања о већој подршци интеграцији избеглица“, најављујућ и да је у плану потписивање уговора с Комесаријатом за избеглице, вредног 700.000 долара, за подршку општинским акционим плановима. Истакавши да је ЕУ један од највећи донатора избеглица у Србији, Коцалајнен је захвалио Влади САД, која је свој први допринос од милион долара упутила пре недељу дана.

ОПОРАВАК У БОГОВАЋИ

Блиц, Датум : 23.6.2009, Страна : 11

ДЕЦА

Више од 70 дечака и девојчица из социјално најугроженијих породица с подручја главног града отпутовало је јуче на седмодневни опоравак у Боговађу. То су деца без родитеља, са хроничним оболењима, из нехигијенских насеља, као и деца сиромашних породица прогнаних и расељених.

ИЗБЕГЛИЧКО ПИТАЊЕ НИЈЕ РЕШЕНО

Грађански лист, Датум : 20.6.2009, Страна : 4

БЕОГРАД – Светски дан избеглица, 20. јун – прилика је да подсетимо међународну заједницу и наше комшије на то да проблеми српских прогнаника и интерно расељених у Србији "ни издалека нису решени", изјавио је данас потпредседник владе Јован Кркобабић. Он је истакао да Србија има пуну моралну и политичку обавезу да се обрати свету поводом Међународног дана избеглица јер је једина европска земља у којој је проглашена дуготрајна избегличка криза, која траје скоро две деценије.

– За Србију овај дан није апстрактни дан сећања, будући да се још бори с егзистенцијалним проблемима 300.000 особа у статусу прогнаних и расељених, а ту је и више од 200.000 оних који су узели њено држављанство, а од којих већина нема кров над главом нити стално запослење – навео је потпредседник владе у интервјуу Тањугу.

Он је указао на то да постоји огромна разлика између избеглих и протераних – јер "протерани су људи, жене и деца који су бежали спасавајући голи живот, под кишом куршума, граната и авионских бомби".

– Хрватски званичници за све прогане употребљавају еуфемизам, па говоре 'они који су отишли, напустили Хрватску', као да је реч о људима који су отишли својом вољом, на летовање или неки излет – рекао је он.

Кркобабић је поновио да процес повратка Срба у Хрватску тече сувише споро и да власти у Загребу, упркос свим апелима, нису показале довољно политичке воље да створе услове за нов суживот.

На питање како се у Србији гледа на изјаве хрватских званичника да је избегличко питање завршено – потпредседник владе био је категоричан: "Избегличко питање неће бити завршено све док постоји иједан протерани грађанин, све док се не врате сва лична и имовинска права, док има отворених спискова за хапшење повратника".

ПОВРАТАК БЕЗ СТРАХА ОД ТАЈНИХ ОПТУЖНИЦА

Грађански лист, Датум : 19.6.2009, Страна : 4

ПРЕДСЕДНИЦИ СРБИЈЕ И ХРВАТСКЕ БОРИС ТАДИЋ И СТЈЕПАН МЕСИЋ О СУДБИНИ ПРОГНАНИХ ИЗ ХРВАТСКЕ

Хрватска жели да се питање повратка избеглица које су још у Србији што пре реши и да се оне што пре врате у Хрватску, поручио Месић

НОВИ САД - Председници Србије и Хрватске Борис Тадић и Стјепан Месић сложили су се синоћ у Новом Саду да би требало што пре покренути процес укидања тајних оптужница против грађана Србије које постоје у Хрватској. После сусрета су Месић и Тадић изјавили новинарима како би решавање тог питања

омогућило повратак многим грађанима који страхују од тајних оптужница и тајних спискова.

- Реч је о држављанима Хрватске који су настањени у Србији и којима тајни попис смета да се што пре врате у домовину. Ми ћемо то питање покренути на свим нивоима јер ће то омогућити повратак не само појединцима него и читавим породицама - рекао је Месић. - Хрватска жели да се питање повратка избеглица које су још у Србији што пре реши и да се оне што пре врате у Хрватску јер су њени грађани. Хрватска може бити представљена у свету као зрела демократија само ако њени грађани са сигурношћу долазе у домовину, регулишу свој статус и враћају се у своје домове.

Да би се све то остварило, наставио је Месић, грађани морају бити сигурни да им се не може ништа лоше догодити приликом повратка, попут питања тајних оптужница или пописа осумњичених за нека казнена дела учињена за време рата.

- Ако људи не знају ко је на попису, онда сви осећају нелагодност и онда нема повратка. Ми нешто морамо учинити, а већ смо с надлежним органима у Србији и Црној Гори направили споразум да се досијеи држављана Србије и Црне Горе што се гоне по службеној дужности, а не могу бити изручени Хрватској - предају правосудним органима како би се наставио поступак у Србији и Црној Гори - истакао је Стјепан Месић.

Тадић је новинарима рекао да је у разговору с Месићем било речи и о европским интеграцијама двеју земаља, продубљивању билатералних односа и економске сарадње те питању спорне границе на Дунаву.

- Све земље које су настале на простору бивше Југославије - убрзано иду према чланству у ЕУ и то је наш заједнички циљ. Једни друге подржавамо у остварењу чланства с пуном снагом и искреношћу, и ко год уђе пре у ЕУ - убрзано ће повући и друге земље западног Балкана у процес интеграција - подвукао је Тадић.

- Постоји и питање дефиниције граница. Сагласили смо се да ово решење, које има привремени карактер, треба да остане и надаље и да идемо у правцу решавања тог питања у духу добросуседства и сарадње како не бисмо једни друге блокирали на путу европских интеграција - истакао је Тадић и додао да ће се одазвати на Месићев позив и у септембру посетити Загреб ради наставка започетих разговора, који су на узлазној линији.

После Месића, Тадић се синоћ састао и с председником Италије Ђорђом Наполитаном, али након тог сусрета није било изјава за медије.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛА И РАСЕЉЕНА ЛИЦА

Грађански лист, Датум : 19.6.2009, Страна : 10

Сремска Митровица је један од 29 градова у Србији којима је Влада Србије одобрила милион и по динара за решавање социјалних проблема избеглих и интерно расељених лица. Овим средствима ће се једном броју породица решити стамбено питање и побољшати услови живота.

По речима заменика градоначелника Сремске Митровице, овај град је изradio и усвојио стратешка акциона документа, формирао Савет за миграције и добио наменска средства, тако да ће се најугроженијим породицама и појединцима ускоро институционално обезбедити трајно решење стамбеног проблема.

PRESS CLIPPING

Среда 24.06.2009. год

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И РАСЕЉЕНЕ

Прес, Датум : 24.6.2009, Страна : 18

СУРДУЛИЦА - Немачка невладина организација „Арбајтер-Самаритер-Бунд“, заједно с Комесаријатом за избеглице Србије, потписала је јуче Меморандум о разумевању са општинама Гацин Хан, Сурдулица, Медвеђа, Куршумлија и Блаце и центрима за социјални рад. У ових пет општина градиће се станове за избеглице, расељене и социјално угрожено локално становништво. У Куршумлији и Блацу изградиће се стамбене јединице са по 12 станова, у Сурдулици и Медвеђи осам станова, а у Гацином Хану четири стана. Укупна вредност пројекта је 1.760.000 евра.

АМЕРИКА ПОМАЖЕ СРБИМА

Дневник, Датум : 24.6.2009, Страна : 2

Представници власти Косова и Америчке агенције за међународни развој потписали су јуче меморандум разумевања, којим је Влада САД дала једнократну помоћ за побољшање услова живота косовских Срба у износу од 250.000 евра. Амбасадорка САД на Косову Тина Кајданоу је навела да је њена влада до сада инвестирало 19 милиона долара у програме за побољшање услова живота и повратак припадника заједница на Косову, посебно српске, те да ће САД у будућности за ту намену инвестирати још 15 милиона долара.

ХРВАТИ У БИХ ЖЕЛЕ НЕЗАВИСНУ ДРЖАВУ

Политика, Датум : 24.6.2009, Страна : А19

Мостар – Више од 95 одсто Хрвата у БиХ жели независност, односно што скорије отцепљење од „тамице народа“, како називају и доживљавају Федерацију БиХ, показала је анкета коју је у протеклих месец дана спровела невладина организација Кроација либертас из западног Мостара.

Анкета је показала и да више од 70 одсто грађана БиХ свих националности жели да се на референдуму изјасни о новом уређењу БиХ да би се решило једно од суштинских питања, саопштила је та организација.

На референдуму би се грађани изјаснили да ли желе троентитетско уређење БиХ, или независност Хрватске Републике Херцег Босне, Републике Српске и Бошњачке уније, како би се звала будућа бошњачка држава. Потпуно је јасно да је БиХ протекторат међународне заједнице и држава која је од самог почетка имала

„фабричку грешку” и да већина њених грађана тешко остварује основна људска права, наведено је у саопштењу, пренели су медији.

Над небошњачким становништвом систематски се проводи разрађен план етноцида, културоцида и етничког чишћења, а посебно је систематична кампања медија из Сарајева који агресивно желе да асимилирају остала два конститутивна народа у мегаломанском покушају стварања такозване босанске нације, истакла је Кроација либертас.

Представници те организације сматрају да је посебан проблем данашње БиХ систематска исламизација друштва, целих градова и региона, након чега се небошњачко становништво иселава у друга, како се каже, слободна подручја.

ШАМАР

Курир, Датум : 24.6.2009, Страна : 4

БЕОГРАД - Француски председник Никола Саркози поручио је председнику Косова Фатмиру Сејдијуу да високо цени достигнућа Косова у последњих годину и по дана од проглашења независности. Покушавајући да охрабри нова признања Косова у јужној српској покрајини, Саркози је занемарио више од 250 међунационалних инцидената, у којима су жртве били искључиво Срби и неалбанци.

„За годину и по од проглашења независности ваша је држава знала да се афирмише на међународној сцени. Последња признања Косова и улазак у међународне финансијске институције доказују динамику процеса у коме је Косово ангажовано. Ви сте на себе преузели да руководите дехкатним реформама потребним да би се консолидовала демократија и правна држава на Косову, уз пуно поштовање европских вредности. Ви сте дали лични допринос напорима који имају за циљ да дају заслужено место газличитим заједницама које чине Косово и на тај начин доприносите регионалној стабилности”, каже се у Саркозијевом писму.

Државни секретар у Министарству за КиМ Оливер Ивановић био је крајње суздржан у оцени Саркозијевог писма.

- Било је очекивано да Француска овако реагује, али морамо да мислимо на други аспект наше сарадње, на евроинтеграције. Француска нам доста помаже, али заувек ће остати мрља на нашем односу због њиновог признања независности - истиче Ивановић.

Атиалитичар Душан Јањић сматра да Саркози себе мора да опере пред комплетном светском јавношћу, као и да покаже да није подржао погрешан пројекат.

- **Запад неће да призна ни пораз ни очигледну грешку. Неће одустати док им се не понуди нешто јаче да би подржали Србију. Србија треба да помогне Француској да полако почне да мења политику према Косову. Није њихова политика око Косова тако једноставна. Они активно покушавају да измене стратегију, да приђу Србији. Зато и није добро да еуфорично реагујемо на сваку Саркозијеву изјаву - сматра Јањић.**

Сличан став има и Бранко Бранковић, бивши амбасадор уУН.

- **Нема разлога да се коментарише став држава које су признале независност. Без обзира на све напоре и притиске, ствар са признањем независности није мрднула у последњих годину и по дана. Афричке, блискоисточне и азијске земље које су на**

удару имају својих проблема и не обазим се превише на Саркозија - закључује Бранковић.

Антрфиле : УН демантује Саркозија

Списак међуфационафних инцидената на периоду од 17. фебруара када је проглашена такозвана независност до данас, и те како демантује председника Француске, Демантује га и посиедњи извешиеј шефа Унмика Ламберта Занијера Савету безбедности УН.

- Општа безбедносна ситуација на КиМ је крхка, а ситуација са бројем повратника разочаравајућа. Највише инцидената био је у северном делу Косова, у Брђанима и Сувом Долу, као у Косовском Поморављу, поводом искључења струје. Од Јануара до априла на Косово се добровојно вратило свега 137 прогнаних, међу којима 24 Албанца, 30 Срба и 54 Рома, Ашкалија и Египћана, што је разочаравајуће мало - кажу у УН.

ВЛАДА САД ДАЛА ЈЕ ЈЕДНОКРАТНУ ПОМОЋ

Прес, Датум : 24.6.2009, Страна : 16

Влада САД дала је једнократну помоћ од 250.000 евра за побољшање услова живота косовских Срба. Америчка влада је до сада инвестирала 19 милиона долара у програме за побољшање услова живота и повратак припадника различитих заједница на Косово.

ПОМОЋ ЗА ТЕСЛИНЕ СТУДИЈЕ

Вечерње Новости, Датум : 24.6.2009, Страна : 15

Потомак славног научника осамнаестогодишња Данијела Тесла, у избеглиштву, као подстанар, припрема се за упис на факултет

ПОТОМАК славног научника из Смиљана, Данијела Тесла, која као избеглица са мајком живи у Смедереву, о којој су „Новости“ писале, марљиво се ових дана припрема за упис на факултет.

Животна прича једног од најмлађих потомака највећег генија изазвала је бројне коментаре наших читалаца на сајту „Новости“.

Добри људи који су у нашем листу прочитали како живи један од потомака најславнијег Србина спремни су да помогну, да узврате његовом потомку бар делић онога што је он подарио Србији.

До сада, било је обећања, али помоћи није. Једино је Електропривреда помогла. Осим што јој је дала славно презиме, судбина није другим наградила Данијелу. Рат, избеглиштво, подстанарски живот и битка за егзистенцију пратиле су је од детињства.

Није имала ни пуних пет година када је ратна „Олуја“ отерала из родног Радуча у Хрватској. Породична кућа срушена је и спаљена, а Данијела је са мајком пребегла у Србију. Отац Дане Тесла преминуо је две године пре „Олује“. Данијелин отац Дане је Николин чукунунук, тачније Николин брат од стрица је чукундеда Данета

Тесла. Данијела је на завршној години Економско-трговинске школе и планира да упише Економски факултет.

- Имам талента за цртање, али живот ми је показао да се од заљубљености у дар не може живети - каже Тесла. - Највећа жеља ми је да завршим економију. Данијелина мајка Милка од тешког печалбарства у Италији издржава себе и Данијелу. Ради на грађевини мушке послове - кречи, поставља плочице, паркет, малтерише. Припрема новац за Данијелино студирање.

Антрфиле : ЖИРО-РАЧУН

СВИ који желе да помогну Данијели Тесли да настави школовање могу то учинити прилогом на њен жиро-рачун код Рајфајзен банке:

број девизног рачуна: 3526505 00000 14914070

број динарског рачуна: 265-0000000686597-11

PRESS CLIPPING

Четвртак 25.06.2009. год

ДЕВЕТ МИЛИОНА ЕВРА ЗА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Борба, Датум : 25.6.2009, Страна : 6

Програм „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“ први је те врсте који се финансира из фондова ЕУ за претприступну помоћ (ИПА) у износу од девет милиона евра и за циљ има пружање подршке избеглицима у остваривању трајних решења и побољшање услова живота интерно расељених лица.

Шеф делегације Европске комисије у Србији Жозеп Љоверас рекао је јуче, на конференцији за новинаре, да ће ЕУ до 2010. уложити још 26 милиона евра за даљу помоћ избеглим и интерно расељеним лицима у Србији. ЕУ је у оквиру „Карде“ програма у последњих пет година издвојила 26,5 милиона евра за развој одрживих решења проблема избегличке и расељеничке популације у Србији, а са ових последњих девет милиона евра, то износи укупно 35,5 милиона евра за помоћ тој популацији, прецизирао је Љоверас.

Представник УНХЦР у Србији Ленарт Коцалајнен објаснио је да ће у оквиру тог програма бити додељено 370 пакета грађевинског материјала, испоручене и склопљене 74 монтажне куће, а биће изграђено додељено и 256 стамбених јединица у заштићеним условима.

Програм предвиђа и доходовне активности намењене избеглим и интерно расељеним лицима и одређеном броју социјално најугроженијих породица за унапређење животних услова кроз испоруку 473 пакета за покретање или проширивање пословних и пољопривредних активности, додао је Коцалајнен. Он је истакао да ће на тај начин укупно око 1.000 породица добити могућност да живе независно, не само добијањем „крова над главом“, већ и остваривањем економске одрживости.

ВЕЋИНА РОМА СМАТРА ДА НЕМА НИКАКВЕ КОРИСТИ ОД ДЕКАДЕ РОМА

Борба, Датум : 25.6.2009, Страна : 5

Велика већина Рома у Србији, њих 80 одсто, сматра да није било никакве користи од Декаде инклузије Рома, резултат је истраживања Ромског центра за демократију и агенције Аргумент. Роми, према том истраживању, очекују да до краја декаде, 2015. године, буду решени проблеми њиховог запошљавања и становања и да им деца заврше школу, док здравље није њихов приоритет, пошто је питање лечења и здравствене заштите навело 4,7 одсто испитаника.

Истраживање је спроведено од августа до октобра 2008. године на узорку од 1.500 испитаника у 30 општина Београда, Војводине и централне Србије, чиме је обухваћено 5.800 чланова домаћинстава. Тања Димитријевић из Ромског центра за демократију

рекла је да су ромске заједнице затворене и да 54,3 одсто Рома живи у насељима у којима је и рођено. Навела је да је 71,5 одсто Рома рођено у Србији, док је њих 12,5 одсто расељено са Косова, а 0,8 одсто су избеглице из бивших југословенских република. Од укупног броја испитаника, њих 40 одсто има завршену основну школу, 28 одсто је без завршене основне школе, 12,5 одсто нема никакву школу, а 87 одсто Ромкиња нема завршену основну школу или уопште није похађало школу.

Трећина Рома у Србији живи у условима недостојним човека, показало је истраживање. У Београду 73 одсто Рома живи у нехигијенским насељима, док је у Крагујевцу тај проценат 13,6, а у Нишу 10,4. Две трећине Рома је незапослено, а они који раде највише су ангажовани на сезонским пословима, прикупљању секундарних сировина и продаји половне робе, уз месечне приходе између 3.700 динара и 12.000 динара, што је готово три пута мање од просечне зараде у Србији. Готово 97 одсто Рома има извод из матичне књиге рођених, а радну књижицу њих 81,5 одсто, док пасош поседује нешто мање од половине Рома, 47,7 одсто. Роми у Србији најмање поверења имају у приватне фирме, синдикате, ромске и остале политичке странке, а највеће поверење код Рома уживају црква, војска и председник Србије Борис Тадић.

Шеф Секретаријата за ромску националну стратегију у Министарству за људска и мањинска права Љуан Кока рекао је да је у протеклој години у којој је Србија председавала Декадом Рома учињено доста и да је „подигнута свест“ грађана о проблемима Рома, а да су државни функционери „урадили највише што су могли“.

„За четири године од почетка декаде успели смо да се ромска деца уписују средње школе, а имамо и 420 Рома студената. Буџет нам је преполовљен јер смо од планираних 1,1 милијарди динара добили 542 милиона, али, са друге стране, ромске организације подносе нестручне пројекте од којих је половина везана за прикупљање базе података“, рекао је Кока.

Осман Балић из невладине организације Лига за Декаду рекао је да у Србији нема инклузије, него патернализма државе и истакао да су од 28.000 службеника у државној управи само двоје Роми, којих у Србији живи око 400.000. „Не треба народ да љуби руку дародавцу и да политичари милују децу у изборној кампањи. Министарства су старомодна и политичка воља је на нивоу маркетинга и сопствене промоције, а од 100 Рома само један доживи 60 година живота“, рекао је Балић. Декада инклузије Рома је покренута 2005. године са циљем да се побољша положај Рома у земљама централне и југоисточне Европе и да се смање велике разлике између Рома и већинског становништва. Србија је прошле године председавала декадом, а председништво ће сутра преузети Словачка.

ДЕЦА УГЛАВНОМ НЕ ЗНАЈУ СРПСКИ ЈЕЗИК

Данас, Датум : 25.6.2009, Страна : 18

Зрењанински Центар за реинтеграцију повратника из ЕУ

Зрењанин - Највећи проблем повратничке деце је непознавање српског језика, због чега не могу да се споразумеју са околином и наставе школовање, кажу у зрењанинском Центру за реинтеграцију повратника из ЕУ. Према њиховим подацима, у средњобанатском региону 99,2 одсто повратника из Европе у процесу реадмисије ромске су националности. Већина депортованих породица је из

Немачке, мањи део из Аустрије, Швајцарске и скандинавских земаља. Школовање њихове деце је немогуће јер не знају језик.

- Проблем ових људи је у томе што нису дошли у Србију својом вољом, већ принудно. Овде живе у горим условима него у развијеним земљама, а њихова деца су била интегрисана у попуно другачије услове, не знају језик и тешко се уклапају. То се посебно односи на повратничку децу која нису обухваћена редовним основним школовањем, која не познају довољно српски језик или је њихово школовање прекинуто из другог разлога - објашњава Огњен Михаић, координатор Центру за реинтеграцију повратника.

Према његовим речима, 84 повратничке ромске породице живи у Зрењанину док је велика већина у селима и за те људе је тешко организовати било какву едукацију. Активности овог Центра усмерене су на решавање основних проблема повратника - израду личних докумената, нострификацију диплома, остваривања права на социјалну и здравствену заштиту, образовање и запошљавање, организацију едукативних и психосоцијалних радионица са повратничком децом, женама и породицама.

ИЗБЕГЛИЦА 23.000, А РАСЕЉЕНИХ ПЕТ ХИЉАДА

Данас, Датум : 25.6.2009, Страна : 19

Савет за управљање миграцијама и трајна решења избеглих и расељених лица, основан као радно тело Градског већа града Новог Сада, на првој седници усвојио је Пословник о раду којим се уређује рад Савета, а у циљу што бољег сагледавања и праћења стања и проблема избеглих, прогнаних и расељених лица. На седници је формирана и радна група за израду локалног акционог плана (ЛАП) за унапређење положаја избеглих и расељених лица у граду Новом Саду за период 2009-2013. године.

На седници Савета је констатовано да се на простору града Новог Сада у статусу избеглиштва још увек налази преко 23.000 избеглица и преко 5.000 расељених лица, те је оцењено да је неопходно предузети мере да се незавидан положај дела избеглица и расељених лица у планираном периоду побољша.

Члановима Савета је представљена и радна верзија ЛАП-а, која подразумева податке о избеглим и интерно расељеним лицима у граду Новом Саду, проблемима са којима се срећу, циљеве, задатке и активности у решавању спорних питања, као и праћење и оцену успешности локалног акционог плана. Радна верзија ЛАП - а представља полазиште за израду коначне верзије овог документа, који ће у каснијој фази бити предмет расправе и одлучивања Градског већа града Новог Сада.

ЗА ЈАВНЕ РАДОВЕ У ВОЈВОДИНИ 305 МИЛИОНА ДИНАРА

Прес, Датум : 25.6.2009, Страна : 17

НОВИ САД - Извршно веће Војводине је на јучерашњој седници донело одлуку о финансирању близу 200 пројеката пристиглих на конкурс за јавне радове на територији покрајине, у укупној вредности од нешто више од 300 милиона динара.

На конкурс, затворен 1. јуна, стигло је 575 пројеката, а одлучено је да се финансира 199 понуда, вредних 304,7 милиона динара. **Предност су добили програми везани за неговање старих и немоћних лица, као и они где је привремени посао понуђен маргинализованим друштвеним групама, као што су Роми, избегле и расељене особе и жене са села.**

МАМАЦ

Курир, Датум : 25.6.2009, Страна : 4

Американци и Албанци донирају пола милиона евра за косовске Србе, који сматрају да је у питању пропаганда уочи новембарских избора

БЕОГРАД - Влада САД дала је једнократну помоћ од 250.000 евра за побољшање услова живота косовских Срба, а споразум о донацији потписали су 23. јуна представници Канцеларије за питања заједница у такозваној влади Косова и УСАИД. Меморандумом је предвиђено да обе стране донирају по 250.000 евра за пројекте који су везани за развој заједница, што подразумева економску одрживост, бољи квалитет живота и слободу кретања.

- Пројекат помоћи посебно се односи на српску заједницу, у циљу побољшања њиховог живота. Жеља нам је да мањинске заједнице доживљавају Косово као своју земљу и место заједничког живота. Сви ови пројекти који су везани за економску сигурност и социјални статус поправиће њихов живот и њихову интеграцију - изјавио је овом приликом косовски премијер Хашим Тачи.

Један од потписника споразума Срђан Сентић, шеф Канцеларије за питања заједница, каже да су они, имајући у виду тежак положај свих заједница на Косову, одлучили да преко УСАИД програма за развој заједница прошире мрежу ангажованости.

- У области заштите права заједница императив је да Влада Косова у потпуности разуме да је проблем појединих невећинских заједница јединствен и да га таквим приступом морамо решавати. Само бољи живот грађана Косова омогућава трајну стабилност, коју сви ми желимо - рекао је Сентић у Приштини.

Ипак, српски министар за КиМ Горан Богдановић оцењује овакав поступак САД и косовске владе као притисак на Србе на КиМ.

- Уосталом, шта може да се уради са 250.000 евра? Шта може да се побољша, колико тога може да се изгради? То мора да се ради на другачији начин. Много је те међународне помоћи слато, па Срби са Косова ништа од тога нису ни видели ни осетили - каже Богдановић.

Милан Ивановић, председник СНВ северног Косова, наглашава да Албанци не желе да Србима буде боље, што показују сталним искључивањем струје и стварањем немогућих услова за живот, као и ограничавањем слободе кретања.

- То је пропагандни потез, посебно због предстојеће предизборне кампање. Срби не треба од албанских квазиинституција да примају било какав новац. У питању је покушај да се уношењем пара један део Срба приволи да изађе на изборе, па да се они прикажу као мултиетничка држава. Хашим Тачи ће уложити 10 милиона евра да би привукао Србе на изборе, нашли су један број оних који су у стању да за новац све ураде, тако да је и ово део тог пакета - закључује Ивановић.

Антрфиле : Новац невладином сектору

Висар Река, саветник у косовском Министарству за заједнице и повратак, каже да је новац дат Канцеларији за питање заједница у Влади Косова, те да ће тим средствима заправо располагати невладине организације, и то углавном српске.

- Те организације ће у срединама где живе Срби планирати и спровести пројекте који ће ојачати српску заједницу. На Косову опште стање није најбоље и ово није најатрактивније место за живот, а овим пројектом то ћемо поправити. Створићемо боље економске услове за живот, направити школе, побољшати запошљавање и слично, пре свега да би развијенија заједница била магнет за повратак људи - објашњава Река.

PRESS CLIPPING

Петак 26.06.2009. год

ПОСАО ЗА 60 ЛЈУДИ

Блиц, Датум : 26.6.2009, Страна : 12

Градско веће одлучило је јуче да издвоји из буџета 2.305.000 динара за рашчишћавање спомен парка „Бубањ“ где ће се запослити 60 особа. Половина запослених биће нискоквалификовани радници, Роми, избегле и расељене особе које немају запослење. На простору Бубња после рашчишћавања биће направљена трим и бициклическа стаза за шта је задужена општина Палилула.

СРЕБРЕНИЦУ НАПУСТИЛО 10.000 СРБА

Дневник, Датум : 26.6.2009, Страна : 23

СРЕБРЕНИЦА: Председник Скупштине општине Сребренице Радомир Павловић упозорио је да су Срби у тој општини у Републици Српској, иако су већински народ, доведени у тежак и неравноправан положај. Он је рекао да су Срби у такав положај доведени због агресивне политике Бошњака који, захваљујући посебном изборном закону, имају већину одборника у општинској скупштини.

“Свакодневне претње, притисци, уцене и застрашивања разбијају уверење у опстанак српског народа у Сребреници”, навео је Павловић у отвореном писму медијима. Он је изнео податак да је због неиздрживог притиска и потпуног занемаривања решавања стамбених проблема Срба, ову општину, од 2000. године, откад су Бошњаци преузели локалну власт, напустило 10.000 Срба који су били избегли из Федерације БиХ. “Поред тога, 5.000 домицилних Срба које су муслимани протерали из Сребренице током ратних 1992. и 1993. године, који се сада налазе у Србији, не могу да се врате јер ни домаће ни међународне организације не показују интерес за обнову њихових кућа”, навео је Павловић.

Он је указао и на велику дискриминацију у расподели донаторских средстава јер је до сада обновљено само 600 српских, а 2.500 бошњачких кућа од којих је већина празна, јер се власници не враћају. Он сматра да Срби нису равноправни ни у запошљавању у сребреничким предузећима која су отворена уз помоћ донаторских средстава, а радна места су заузели Бошњаци. Павловић је поново упозорио да Бошњаци нису одустали од идеје и захтева од пре две године да Сребреницу територијално и административно истргну из уставно-правног система Републике Српске.

ВУЈАНОВИЋ: ПРИШТИНА ДА ВРАТИ 16.000 ЦРНОГОРАЦА

Прес, Датум : 26.6.2009, Страна : 5

ПОДГОРИЦА - Председник Црне Горе Филип Вујановић оценио је да Црна Гора има добру комуникацију с Косовом и да црногорска влада „стрпљиво и промишљено“ одређује када ће успоставити дипломатске односе с Приштином. - Приштина мора на јасан и одређен начин да саопшти да постоји расположење за трајан и одржив повратак расељених из Црне Горе на Косово, којих је 16.000, и да омогући заступљеност Црногораца у Скупштини. За мене је то отворено питање и мислим да га не треба стављати под тепих, већ јасно саопштити наш државни однос - додао је Вујановић.

Подгорица - Црногорски председник Филип Вујановић затражио је јуче од косовских институција даразмотре питање повратка расељених, као и питање статуса црногорске заједнице на Косову.

Вујановић се том изјавом издвојио од колега из Македоније, Косова и Албаније који нијесу истакли ниједну препреку за сарадњу са сусједима. **Вујановић је казао да је од председника Косова Фатмира Сејдуа тражио да Црногорци што прије добију статус мањинске заједнице која обезбјеђује аутентично представљање у парламенту.** Друго очекивање Црне Горе је да се на јасан и прецизан начин саопшти расељеним са Косова у Црној Гори да ће им бити обезбијеђен трајан и одржив повратак на Косово. **Вујановић је рекао да више од пет година има стални контакт са расељеним који су у више наврата исказали јасну намјеру да се врате на Косово.** Он је, као позитиван примјер, навео напоре црногорске Владе да поврати расељене са подручја Буковица.

Косовски председник није директно одговорио да питање да ли ће црногорска заједница убрзо добити статус мањинске. **Он је казао да је за тренутни третман црногорске заједнице, на неки начин, крива српска национална заједница која је злоупотребљавала црногорски народ.**

Када је ријеч о повратку расељених, Сејдиу је казао да косовске власти желе да се ти људи врате својим домовима. Новинаре је занимало када ће Црна Гора и Македонија успоставити дипломатске односе са Косовом. Сејдиу је рекао оставио Црној Гори да одлучи када је најбољи моменат, истичући да са косовске стране постоји спремност за то. „Уважавам разумијевање првог човјека Косова, да је успостављање дипломатских односа између двије земље веома осјетљиво питање и да Црној Гори треба оставити да на квалитетан начин оцијени када ће то урадити“, рекао је Вујановић.

PRESS CLIPPING

Субота 27.06.2009. год

СТАНОВИ ЗА ПРОГНАНЕ

Вечерње Новости, Датум : 27.6.2009, Страна : 5

Свилајнац - На периферији овог града завршена је изградња 14 станова за прогнана и избегле породице са Косова и из Крајине.

Изградњу објеката финансирани су Европска агенција за реконструкцију и развој и грчка невладина организација "Европске перспективе", који су уложили 230.000 евра. Општина Свилајнац обезбедила је локацију и комплетну инфраструктуру.

ПУНА ЧАША, А ЦЕПОВИ ПРАЗНИ

Политика, Датум : 27.6.2009, Страна : А20

Повећање цена разних услуга градских јавних предузећа у Краљеву изазвало је прилично негодовање грађана, поготово зато што је одлука о поскупљењу воде уследила на захтев иностраног партнера

Краљево – Градска скупштина Краљева, на заседању одржаном 20. јуна, донела је одлуку да кубик воде за домаћинства са 17,56 поскупи на 32,12 динара по квадратном метру стамбеног простора, да се пречишћавање и одвођење отпадних вода убудуће, уместо осам динара по квадрату, плаћа 14,60 динара. Такође, поскупело је и грејање за пословни и стамбени простор па ће, рецимо, грађани убудуће по квадрату стана свих 12 месеци плаћати 27 одсто више, односно 52 уместо 44,80 динара. Повећање цена својих услуга затражила је и „Чистоћа“ и, такође према одлуци градске скупштине, грађани ће услугу изношења смећа плаћати шест одсто више, што је 2,23 уместо 2,10 динара по квадрату стана.

Родитељи ће за боравак свог првог детета у вртићу плаћати 3.080 уместо досадашњих 2.376 динара. Повећане су и цене разних погребних услуга тако да ће се сахрана убудуће плаћати 4.113 уместо 3.880 динара.

Сва ова поскупљења некако би код грађана и „прошла“ да није повећања цене воде, и то за око 80 одсто. Да све буде још „болније“, како се на краљевачким улицама може чути, „то поскупљење је уследило по 'диктату' Немаца, а локални политичари су га 'у име и за рачун грађана' олако прихватили“. О чему је, уистину, реч?

Цена воде за грађане повећана је толико јер одавно већ онемоћала краљевачка привреда, која је до сада плаћала воду три пута скупље него домаћинства, то више не може да подноси. Како у „Водоводу“ дознајемо, фирме дугују 90 одсто вишемилионског дуга овом јавном предузећу, примера ради, дуговање за потрошену воду само Фабрике вагона и „Магнохрома“ износи 216 милиона динара и ко зна како и када ће бити наплаћено. Зато је, ваљда, цена воде за предузећа остала иста, 59 динара по кубуку, а сав нови намет пребачен на кућне буџете.

Додуше, донекле је тачно да је то тражио и инострани партнер, јер Краљево је један од осам градова у којима се примењује споразум о инвестирању и развоју ове инфраструктуре, потписан између Владе Србије, односно Министарства за НИП и владе Немачке, а који финансијски подржава немачка банка КФВ. На услове тог споразума пристала је и локална самоуправа у Краљеву и овде је, за реконструкцију водоводне мреже, већ потрошена донација од 800.000 евра. **Но, услов за добијање нових пара у износу од пет милиона евра за нова технолошка унапређења у краљевачком водосистему јесте постизање економске цене воде до 2013. године, изједначавање цена за сваког потрошача, наплата сваком потрошачу, па ће чак и на јавним чесмама попијену воду плаћати градска управа, а неће бити бесплатне воде ни за социјалне случајеве, избеглице..., односно евентуалне повластице за њих ићи ће на рачун локалне самоуправе.**

Без сумње, представници поменуте банке хоће чисту рачуницу и сигурност повратка свог новца и, само у случају да се за то створе предуслови, Краљеву нуде два милиона евра као донацију и три милиона као кредит, по каматној стопи од један одсто – месечно!

– Упркос таквој камати, кад се све сабере – каже за „Политику“ Марко Ромчевић, директор краљевачког предузећа „Водовод“ – ипак је овако добијен новац јефтин, а то што се тражи постизање економске цене је на прилично здравим основама. Наиме, нема логике да привреда плаћа вишу цену воде од грађана, а да грађани пију воду по цени нижој од производне која је сада 39 динара по кубуку. Улагање у водосистем и постизање 'праве' и јединствене цене до 2013. године значи да ћемо имати довољно квалитетне воде и у сушном периоду. Због цене мораћемо да је штедљиво трошимо, а не троструко више од становника Европе, који воду плаћају око пет евра по кубуку.

Ромчевић не скрива да ће, док се не достигне та економска цена, вода покупљивати сваке године. То је, дакле, дугорочни план за увек пуну чашу здраве пијаће воде, али су на другом тасу многи пресахли извори прихода у Краљеву. Јер, после приватизације, готово да не ради „Магнохром“, Фабрика вагона, „Јасен“, „Гибњара“, „Кисикана“... Нема више „Папирпомета“, „Пољопромета“, „Гвожђара“... Незапосленост у овом граду је око 25 одсто, односно посао тражи 15.002 становника, а они „срећници“ који имају радна места зарађују просечно 28.823 динара, што је за пет хиљада мање од просека у Србији.

СРБИ ТРЕБА ДА ИЗАЂУ НА ИЗБОРЕ АКО ЖЕЛЕ ЛЕГИТИМИТЕТ ЗА НОВЕ ОПШТИНЕ

Данас, Датум : 27.6.2009, Страна : 2

Садри Ферати, министар администрације локалне самоуправе у Влади Косова

Централна изборна комисија ускоро ће објавити упутство како ће Срби расељени с Косова моћи да гласају на локалним изборима 15. новембра

РАЗГОВОР

- Предстојећи локални избори на Косову представљају реализацију Ахтисаријевог плана, а излазак Срба на гласање једини је начин да нове општине у којима они живе добију легитимитет, истиче у разговору за Данас косовски министар администрације локалне самоуправе Садри Ферати.

- Према законима Републике Косово и Плану деловања за децентрализацију, нове општине које Влада Косова планира да формира легитимисаће се одржавањем локалних избора, које је председник Фатмир Сејдиу расписао за 15. новембар. Министарство администрације локалне самоуправе, у сарадњи с Међународном цивилном канцеларијом, донело је одлуку о именовану припремних екипа за општину Клокот. Ти тимови имају обавезу да припреме локалне изборе тамо где се планира формирање нових општина - каже Садри Ферати, одговарајући на питање да ли ће децентрализација бити у потпуности спроведена пре предстојећих избора.

- Косово сада има 30 општина и три „пилот“ општинске јединице. Каква ће слика бити после локалних избора?

- **Радимо на томе да после избора на Косову буде 38 општина с пуним надлежностима. Три „пилот“ јединице - Ђенерал Јанковић, Јуник и Мамуша су одлуком Скупштина Косова 2008. добиле легитиман статус општина и представљају добар модел за процес децентрализације, како у погледу услуга грађанима, тако и за општинску независност и ефикасан рад локалних самоуправа. Каква ће тачно бити слика после локалних избора одредиће учешће грађана на њима, посебно тамо где су нове општине планиране. Њих ће легитимисати само излазак Срба на локалне изборе. Косово је одлучно да интегрише све заједнице. Верујемо да српска заједница неће пропустити ову прилику.**

- Ко све, према косовском Закону о држављанству, има право гласа и на који начин ће евентуално моћи да гласају прогнани Срби?

- Закон о локалним изборима даје право гласа и расељеним грађанима с Косова, у овом случају Србима који желе да учествују на изборима. Организација изборног процеса и гласање су у надлежности Централне изборне комисије која ће, верујем, ускоро изаћи са упутством како ће гласати грађани који се тренутно не налазе на Косову. Косовске институције стално апелују на српске грађане да буду део институција, јер Косово нуди једнака права за све оне који желе овде да живе.

- Да ли сте контактирали званичнике у Београду како би се решило питање гласања расељених лица?

- С Београдом нисмо имали непосредне контакте, али као министар имам честе контакте са представницима Срба с Косова и многи од њих су изразили спремност да сарађују с нама.

- Да ли су законском одредбом да кандидати за градоначелнике могу бити само лица која последње три године живе у појединим градовима елиминисани Срби који су из готово свих градова на КиМ протерани 1999?

- То је дефинисано Законом о локалним изборима, који не представља препреку за грађане који моментално не живе на Косову. За кандидате за градоначелнике довољно је да су регистровани у тој општини и да је сачувана њихова евиденција као становника те општине. Сви они који желе да живе на Косово добро су дошли и равноправни су са осталим грађанима.

- Шта је сврха предстојећих локалних избора, с обзиром на то да су претходни одржани пре две године?

- Реализација плана Мартија Ахтисарија, која је добила сагласност институција Косова. Тај план ће се спровести до краја. Ахтисаријевим планом је и предвиђено одржавање локалних избора после две године, док су за изборе за Скупштину Косова предвиђене четири године.

Како оцењујете тврдње да овим изборима Приштина жели да поништи резултате локалних избора које је маја 2008. на КиМ организовао Београд?

- Ми никада нисмо признали те изборе. Уверени смо да је то била импровизација која не служи интересима грађана Косова. Учешћем Срба на косовским изборима основаће се општине са легитимитетом и пуном легалношћу на основу демократских начела.

- Косовске власти и међународна заједница већ десет година се не базирају на кршење права Срба на рад, готово сви су протерани с посла. Сада им нуде запослење у припремним тимовима за децентрализацију. Да ли је то неки вид политичке манипулације?

- За недовољно квалитетан живот Срба на Косову крив је утицај који је на њих вршио службени Београд. Институције Косова стално су апеловале да се Срби укључују у институције, у овом случају да се запошљавају у њима.

Објављивање конкурса за општинске припремне екипе, њихове плате и процедура нису политичка манипулација, него јасан показатељ да Косово нуди једнака права за све који желе да живе овде.

Антрфиле : Попис у марту 2011.

Према Фератијевим речима, попис становништва на Косову почеће у марту 2011 године. „Влада је пре два дана, у четвртак 25. јуна, донела ову одлуку. Република Косово се обавезала да испуни у потпуности Ахтисаријев план који предвиђа и попис становништва“.

Позиви на бојкот

Делегати Скупштине заједнице општина Косова и Метохије усвојили су у Грачаници Видовданску повељу којом позивају Србе на бојкот локалних избора. Делегати су затражили да се „све српске институције“, као и председник и премијер Борис Тадић и Мирко Цветковић, обрате Србима на Косову и позову их на бојкот. Повељом се тражи и да се све политичке партије изјасне поводом расписаних „албанских избора“ и да позову грађане на бојкот. Исти позив упућен је и Српској православној цркви.

СИРОТИЊО, И БОГУ СИ ТЕШКА

Правда, Датум : 27.6.2009, Страна : 8

ТУЖНА ПРИЧА ЗОРАНА ПОЖАРА, СТАНОВНИКА ИЗБЕГЛИЧКОГ КАМПА У КРЊАЧИ.

Судбина избеглих Срба, и после више од једне деценије, остаје неизвесна. Привремени смештај по избегличким камповима постао је трајно решење, а, у недостатку бољег, захвални су и на томе.

Не мрзим Хрвате, могао бих тамо да живим, али има претњи. Један ми је поручио: „Поштедео сам те у рату, али сада нећу“

Састанемо се, повремено плачемо за родном грудом, а сутра ко куда Глоса: Тражио сам обнову поступка, али они траже да се лично појавим тамо. Слушам Месићеве изјаве да ће укинути оптужнице, а зна се шта су изјаве политичара

Зоран Пожар (36), некада становник села Слинац код Петриње, а данас избегличког кампа у Крњачи крај Београда, осуђен је у одсуству на шест година због оружане побуне против хрватске државе. Посредством Српског демократског

форума изјаснио се за повратак у завичај, али више није наиван. Сачекаће боља времена.

- По члану 236 члан терете ме за тежи облик оружане побуне. Као војник ЈНА, био сам заробљен на самом почетку рата, а никакав злочин нисам починио. Постоји закон о амнестији, али се примењује селективно. Тражио сам обнову поступка, навео ову адресу, али они траже да се лично појавим тамо. Слушам Месићеве изјаве да ће укинути оптужнице, а зна се шта су најаве политичара - каже Зоран.

О каквој је игри Хрвата реч, говори и то да је његов отац у општинском суду у Петрињи добио документ да Зоран није осуђиван, док је у жупанијском суду на снази пресуда од шест година затвора.

Заробљеништво је оставило последице: оболео је од рака лимфних жлезда, остао без косе, занемоћао. Хемотерапија му је помогла, сада је релативно добро, али мајка није могла да гледа сина на носилима. Умрла је само месец након што се Зоран разболео, у својој 45. години. Отац се вратио у село, кућа је срушена, али је добио мали монтажни објекат. Иако већ у дубокој старости, бави се обрађивањем имања, воћњака, производи ракију. Зими је са сином, снајом Мирјаном Грујић (34) и унуком Зораном (6) у Крњачи, а на пролеће поново „иде у партизане“. Мучи га, како каже, неизвесна будућност.

- Данас имам психичких проблема, осећам се као пацов. Не мрзим Хрвате, могао бих тамо да живим, али, има претњи. Један ми је поручио: „Поштедео сам те у рату, али сада нећу“ - напомиње Пожар. Трећина младих из села, а било их је доста приближно његових година, сада су у иностранству. Од 22 повратника, колико је било прошле године, остало је 12. Помрли су. Питамо, има ли шансе за колективни повратак.

- Не знам у чему је ту проблем, нешто недостаје у организацији. Састанемо се повремено, плачемо за родном грудом, а сутра ко куда. А наше (српске) партије, како која. Многи нису тражили помоћ за обнову, мислећи да ће бити још прилике, па им је та шанса пропала - каже он. Собичак у бараци, пренатрпан, „као у купеу воза“. Напољу се мали унук Зоран игра са тек прогледалим мачићима. Још није за школу, воде га у дечји вртић.

- У немогућности бољег, захвалан сам и на овоме. У општини Палилула сам тражио да ми помогну да решим питање стана, рекли су ми да нема средстава. Знам да су многи добили, али ја нисам члан ниједне странке, нисам активан у политици - каже. Његова породица живи од примања на која има право као војни инвалид, а супруга му је пре девет година остала без руке, и сада не ради. У иностранству немају никога.

Антрфиле : „Навлакуша“

Супруга Мирјана каже да не смеју дозволити могућност да њен муж падне у руке Хрватима. Навлаче га да им дође. У удружењу логораша су нас упозорили да Зоран ни у Босну не би требало да путује. Његов круг је Београд, најбоље је да мирује овде. Али, избеглички кампови се распуштају, не знамо куда ћемо ако тако буде и овде. Чували бисмо неку стару особу, ако се укаже прилика - прича Мирјана.

PRESS CLIPPING

Недеља 28.06.2009. год

ВИДОВДАН НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

Глас Јавности, Датум : 28.6.2009, Страна : 2

Србија данас обележава 620 година од Косовског боја

БЕОГРАД - Српска православна црква и српски народ обележавају данас Видовдан, верски и национални празник и 620. годишњицу сећања на страдање српске војске која је 1389. на Косову и Метохији бранила своје земље и хришћанство од моћне Отоманске империје.

Митрополит црногорско-приморски Амфилохије, заменик патријарха СПЦ Павла, прославиће Видовдан са верницима на Космету, а архијерејску литургију служиће у цркви манастира Грачаница.

Министри за Косово и Метохију и културу Горан Богдановић и Небојша Брадић од јуче бораве на Космету, где су у Лепосавићу отворити изложбу „Културна баштина“ из фондуса Музеја из Приштине. Колона возила у којима су били министри Богдановић и Брадић и саветник председника Србије Млађан Ђорђевић гађана је каменицама код Лепосавића.

Командир Полицијске станице у Лепосавићу Драган Стефановић потврдио је да се инцидент догодио око 12,30 и да у њему није било повређених, али су два возила мање оштећена.

Колона возила је, после краћег заустављања због овог инцидента, наставила пут ка Косовској Митровици где су присуствовали свечаној седници Универзитета у Митровици. Богдановић ће данас присуствовати Видовданској литургији у манастиру Грачаница, а затим ћ заједно са Брадићем обићи Газиместан и Пећку патријаршију.

Антрфиле : Инцидент без значаја

Министар за КиМ Горан Богдановић изјавио је да инциденту код Лепосавића не треба придавати значај.

- То су људи који су дошли, нажалост, из Београда, то је неки покрет који по мени уопште није битан. Ја увек стојим иза својих изјава и данас стојим иза изјава које сам давао пре два дана - рекао је Богдановић, који је изјавио да су барикаде на северу Космета „обичне провокације“.Протести због увођења царинских контрола на административним прелазима Јариње и Брњак трају већ недељу дана.

Концерт на Врачару

Атанасије хвостански, викарни епископа патријарха Павла служиће на Видовдан архијерејску литургију у цркви Светог кнеза Лазара на Звездари.Парастос за све пострадале на Космету, од Косовског боја до данас биће служен и у београдској цркви Светог Марка. Вечерњи концерт духовне музике биће одржан први пут у крипти

Спомен-храма Светог Саве у Београду на месту будуће цркве Светог великомученика Лазара.

УНХЦР на тесту

Министар за КиМ Горан Богдановић изјавио је да је више од 600 расељених српских породица спремно да се врати у Покрајину, у оквиру акције која се спроводи са УНХЦР, те да ће реализација то пројекта бити први тест искрености за међународну заједницу.

- То је први тест за међународну заједницу и привремене институције Косова да ли истински желе да се Срби врате или се само вербално залажу за то. Током акције која траје до краја месеца обићи ћемо све колективне центре и видети колико је људи спремно за повратак, а за сада је више од 600 породица изразило ту жељу - рекао је Богдановић.

ОКО 600 ПОРОДИЦА СПРЕМНО ЗА ПОВРАТАК

Прес, Датум : 28.6.2009, Страна : 6

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић изјавио је јуче да је око 600 расељених српских породица спремно да се врати у покрајину, у оквиру акције која се спроводи са УНХЦР-ом, те да ће реализација њиховог повратка бити први тест искрености за међународну заједницу.

- Током акције која траје до краја месеца обићи ћемо све колективне центре и видети колико је људи спремно за повратак, а за сада је више од 600 породица изразило ту жељу - рекао је Богдановић.

СТАНОВИ ЗА 14 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Прес, Датум : 28.6.2009, Страна : 10

СВИЛАЈНАЦ - Министар рада и социјалне политике Расим Љајић уручиће у понедељак у Свилајнцу решења о додели станова за 14 вишечланих породица избеглих из Хрватске и БиХ и интерно расељених са Косова и Метохије, који су уточиште нашли у овој општини, најавило је ресорно министарство. Реч је о становима из програма трајне интеграције избеглица, кога спороводи грчка невладина хуманитарна организација „Европска перспектива“.

ПОВРАТАК

Вечерње Новости, Датум : 28.6.2009, Страна : 8

МИНИСТАР за Косово и Метохију Горан Богдановић изјавио је јуче да је око 600 расељених српских породица спремно да се врати у Покрајину, у оквиру акције која се спроводи са УНХЦР-ом, а да ће реализација њиховог повратка бити први тест искрености за међународну заједницу. Према његовим речима, обавеза државе је да у

сарадњи са међународном заједницом покуша да те људе врати на њихова вековна огњишта, поготово што се у последњих десет година на Косово и Метохију вратило мање од 3.000 људи, док је тренд одласка много већи.

PRESS CLIPPING

Понедељак 29.06.2009. год

НОВАЦ ЗА ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ

Дневник, Датум : 29.6.2009, Страна : 10

БАЧКА ПАЛАНКА: Одлуком Комесаријата за избеглице Републике Србије, орасподели средстава намењених за подршку интеграције избеглица и побољшању услова живота интерно расељених, Бачкопаланачка општина добила је 1.875.000 динара.

Захваљујући овим средствима набавиће се грађевински материјал као помоћ за завршетак започетог или адаптацију неадекватног стамбеног простора. Овај износ је скроман, али ће Општински акциони план омогућити да се учествује и на нареним конкурсима - каже председник Општине Бачка Паланка Коста Стакић. На територији бачкопаланачке општине има неколико стотина избеглица, а да би се за њихово збрињавање могло конкурисати за средства мађународне заједнице, морају се сачинити пројекти. Они морају бити у складу са Националном стратегијом за решавање проблема интерно расељених лица и избеглица и Стратегијом за борбу против сиромаштва.

ЦРНА ГОРА РЕШАВА СТАТУС РАСЕЉЕНИХ

Правда, Датум : 29.6.2009, Страна : 7

Црна Гора ће до почетка 2010. године решити статус расељених особа из Хрватске и Босне и Херцеговине, најављено је из Министарства унутрашњих послова.

До тада би требало да буду донесена решења да ли се прихвата захтев за црногорским држављанством тих расељених лица, да ли ће бити „преведени“ у статус избеглица или ће добити статус странаца, После тог рока, према најавама, не могу више имати садашњи статус расељеника. Расељеници захтеве за могу подносити до 31. јула.

ДОК ЈЕ СРБА БИЋЕ ВИДОВДАНА

Вечерње Новости, Датум : 29.6.2009, Страна : 4

Низом манифестација претходних дана на Космету обележено 620 година од Косовске битке. Битка започета 1389. још није завршена

После 620 година од чувене Косовске битке, сабрали смо се овде да се сетимо наших славних предака који су своје животе положили да бисмо ми данас на КиМ живели. Они су знали зашто се десио бој на Косову, шта бране и од кога бране. И ми данас знамо ради чега смо се овде сабрали, да се помолимо Богу, али и да

кажемо да је Косово света српска земља натопљена крвљу, сузама и знојем наших предака. Косово је било, јесте и биће срце Србије као што је то било и пре 620 година."

Овим речима, владика рашко-призренски Артемије обратио се приликом служења парастоса косовским јунацима пострадалим у боју на Косову. Уз саслужење митрополота црногорско-приморског Амфилохија и викарног епископа липљанског Теодосија, са свештенством Рашко-призренске епархије, пред више хиљада окупљених верника и Срба из свих крајева Космета, али и осталих делова Србије, владика Артемије је подсетио на значај овог празника за целокупни српски живаљ.

- Битка која је започела 1389. године још није завршена. Управо у наше време распламсава се и њен крај се још не назире. Ово је уједно и десети Видовдан који дочекујемо у изузетно тешким условима, издвојени и удаљени од мајке Србије. Наш народ је свикао на муку, па и ово данашње страдање подноси херојски, храбро, са надом у Бога и васкрсење нашег рода и државе на овим просторима. Јер док је нас на Косову и Метохији, Косово ће бити и остати српско.

Горан Богдановић, министар за КиМ, који је у пратњи Млађана Ђорђевића, саветника председника Србије за Космет, министра културе Небојше Брадића и Оливера Ивановића, државног секретара у Министарству за КиМ, присуствовао парастосу на Газиместану, истакао је како је мир неопходан свим грађанима на Косову и Метохији, јер "дошли смо у ситуацију да овде једна етничка заједница није пожељна, а друга заједница ради неке ствари које су против интереса других народа који живе на овим просторима".

- Ово је доказ да расељени Срби желе да се врате на КиМ, али и порука свима да Срби не желе да се одрекну ових простора и да желе да живе на Косову - рекао је министар Богдановић. по речима Часлава Бојовића, председника Удружења "Видовдан" са Космета, Србима могу одузети имања, куће, станове и убити их, али оно што је свето никада не могу отети једном народу.

- Охрабрује нас присуство великог броја младих људи који су дошли на овај празник - рекао је Бојовић.

Обележавање парастоса косовским јунацима на Газиместану пратиле су јаке снаге Кфора и Еулекса, али и Косовске полицијске службе. До Споменика косовским јунацима на Газиместану верници и посетиоци пристизали су у великим колонама, са аутомобилима и аутобусима регистарских ознака из свих крајева земље, али и из окружења... Уочи парастоса, у манастиру Грачаница одржана је литургија коју је служио владика Артемије са митрополитима Амфилохијем и милешевским Филаретом и свештенством.

Антрфиле : Песничко причешће

Као и ранијих година током видовданских празника, у Грачаници је одржано традиционално видовданско причешће. Традиционални "Златни крст кнеза Лазара" додељен је аустријском песнику Петеру Хандкеу, "Грачаничка повеља" припала је песнику с Космета Моши Одаловићу, док је кондир "Косовке девојке" припао Милици Лилић-Јефимијевић, из Приштине.

ОДЛИКОВАЊА

ВЛАДИКА Артемије одликовао је, орденом "Мајка девет Југовића" 75 жена из целе епархије рашко-призренске, које су родиле више од троје деце.

ТЕШКО ДО ПОСЛА ПОСЛЕ ЧЕТРДЕСЕТЕ

Политика, Датум : 29.6.2009, Страна : A1

Тражим посао месецима, али проблем настаје када наведем године старости, каже четрдесетчетворогодишња Зорица Николић

Београђанка Зорица Николић (44), по струци правни техничар, већ осам месеци безуспешно тражи посао. Има одрасле синове и потпуно је спремна да се, како тврди, посвети послу, али иако је прошла неколико програма усавршавања преко Националне службе за запошљавање, послодавци немају слуха за њен захтев.

– Године су највећи проблем. Већина послодаваца тражи кандидате до 35 година старости. Активно тражим посао и преко интернета, редовно шаљем своју биографију уз помоћ корисничког сервиса НСЗ, али проблем настаје оног момента када наведем године старости – каже Николићева за „Политику”.

После 19 година радног стажа стеченог у неколико фирми, и вишемесечне потраге за послом још није изгубила наду да ће се ипак изборити за радно место, а како каже, пристала би и на запослење са нижом стручном спремом.

– Чак и у продавницама траже касирке које имају 20-35 година. Размишљала сам и о преквалификацији, или да се запослим на пијаци, али су плате заиста мизерне. Иначе, говорим енглески и руски језик, поседујем дактилографски сертификат прве А класе, познајем рад на рачунару и администрацију и имам искуства у том послу – прича Зорица, иначе разведена мајка два сина од којих један студира у иностранству где ради и сам се издржава.

Наша саговорница истиче да је веома задовољна сарадњом са својим саветником за запошљавање, Марином Костић која нам је потврдила да су послодавци првенствено заинтересовани за запошљавање млађих људи.

– Међутим, има и оних који не желе да обављају едукацију, па запошљавају управо категорију средовечних грађана – објашњава Костићева. Зорица Николић не одустаје од тражења посла, прима надокнаду од Завода за запошљавање, а нада се да ће јој, ако се не запосли, пре тога, бити лакше да до радног места дође када напуни 45 година. Наиме, НСЗ пружа могућност једнократне субвенције од 80.000 до 160.000 динара фирмама које запосле особе старије од 45 година као и олакшице послодавцима према Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање. Приоритет за добијање посла имају лица која имају мање шанси да се запосле без финансијске подршке државе укључујући и лица старија од 45 година. Такође послодавци који запосле старије од 45 година могу да остваре право на олакшице при плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање.

– На евиденцији се тренутно налази 280.488 особа старијих од 45 година, што је 36,5 одсто од укупног броја незапослених. Од тог броја, 120.000, односно 42 одсто њих је без стручне квалификације што је отежавајућа околност приликом налажења посла – каже за „Политику” Драган Ђукић, директор сектора за посредовање у запошљавању у НСЗ.

Осим субвенција и олакшица при плаћању доприноса за послодавце, у мере финансијске подршке спадају и програми јавних радова, субвенција за покретање сопственог бизниса у висини од 130.000 динара као и програми обука и преквалификације. За ту сврху ове године је намењено 3,5 милијарди динара. Око 16.000 грађана старијих од 45 година требало би до краја ове године да добије посао захваљујући мерама подршке Националне службе за запошљавање.

Послодавци су, како каже Ђукић, највише заинтересовани за отварање нових радних места уз субвенције или запошљавање уз олакшице при плаћању доприноса, а до 30 одсто укупног броја запослених путем ових програма су старији од 45 година. Он истиче и да програм јавних радова даје добре резултате када је у питању привремено запошљавање ове категорије незапослених, а нарочито лица са нижим нивоом образовања.

Особе старије од 45 година имаће предност приликом запошљавања у оквиру 396 одобрених пројеката јавних радова на којима ће се ангажовати тешко упошљиве категорије становништва, као што су инвалиди, Роми и расељене особе. Од септембра ће, како каже наш саговорник, почети нови циклус курсева за стицање додатних знања и вештина или промену занимања.

БРАНЧИЛОВО СЕЛО У СРЦУ ГРМЕЧЛИЈА

Политика, Датум : 29.6.2009, Страна : А22

Браћа се живот у Хашане: пре девет година у сеоској школи која носи име Бранка Ћопића била су само четири ученика, 2009. наставу је похађало седамнаесторо, а на јесен ће их бити још троје

Хашани – Учитељици Душанки Дакић син и снаха подарили су унучицу Анђелу... Мала Николина Давидовић петицом је завршила два разреда у једној школској години... На јесен ће у школске клупе сести три првачића. То су деца српских повратника на дедовину подно Грмеча... Десетак километара до јуче каљавог сокака који, од центра општине Крупа на Уни, води до Хашана, асфалтирало је републичко министарство просвете и културе...

И тротоар кроз центар села је завршен баш као и пут који води родној кући великог српског књижевника Бранка Ћопића...

Прича Брацо Ољача, председник Савета месне заједнице Хашана, још и о новим стадима подгрмечких фармера Ђурђа Ђука и Слободана Рајлића и о неколико стотина хектара више заораних површина него лањског пролећа и о обновљеној цркви Јована Крститеља у којој је крштен Бранчило и о новим повратничким породицама...

– Када је, пре девет година, школа која носи име нашег Бранка Ћопића почела са радом, у њој су била само четири ученика. Ове године наставу је похађало њих седамнаест. На јесен ће их, ако бог да, бити још троје. Не може се тиме поносити ниједна школа у подгрмечком крају – каже учитељица Душанка.

После вишегодишњег избеглиштва, у Хашане се вратила Десанка Ћопић. Супруг јој Милан, брат по стрицу Бранка Ћопића, умро недавно, а Десанку на родно огњиште вратио син Слободан.

– Прво сам поставила на зид Бранков текст: „Кренух свијетом у даљи незане и понесох у срцу Хашане”. Да село нисам носила у срцу не би ме можда толико ни вукло мојим Хашанима – прича Десанка којој су деца обновила и лепо уредила порушену кућу. Недалеко је и кућа коју је обновио Здравко Ћопић, одавно настањен у Бачкој Паланци. А тај Здравко нашао је на сеоском игралишту Бранкову бисту коју су, на свој начин „обрадили” припадници муслиманског Петог корпуса. Здравко је бисту однео са собом да би је поново вратио пред сеоску школу у Хашанима у којој је његов рођак, књижевник, срицао прва слова.

– Мало их је који знају да је Бранко 1939. добио књижевну награду Краљевске академије наука и да је од тог новца купио књиге и у својој викендици, а заправо кући у којој се родио, отворио библиотеку. Прву у Босанској Крајини. Ту у трошној кући, окружен књигама, писао је своја дела све до одласка на одслужење војног рока у Марибор – прича Милан Дакић.

У Хашанима се још прича о данима које је Бранчило проводио у Хашанима. Кад год би дошао „одметнуо” би се у задругу и ту, са сељанима, испијао брљу. И увек шеретски убадао. Сељани нису могли веровати да „тако велик човек прича свашта”. Посебно оно у вези са женскимa. Стрина Даница била је његов најомиљенији лик.

– Када дође у задругу, спуштао се на наш ниво и постајао део наше свакодневице. То смо посебно ценили код њега... Трагао је и за давно заборављеним речима. Сећам се да се никако нисмо могли сетити како се зову оне гране које „притишћу” пласт сена да га ветар не однесе. Бранчило се сетио да је то, народски речено, прљ. И у књигама је ту реч касније користио – присећа се Милан Дакић.

Начелник општине Крупа на Уни Младен Котур, задовољан што се „неко сетио Хашана и асфалтирао пут до села”, обећава да ће се ове године обновити Ћопићева родна кућа како би село за коју годину постало место књижевне манифестације. Данас је у Хашанима стотинак повратничких домова. А само пре годину дана било их је тридесетак мање... Лане су без струје била три заселка, а данас ниједан. У свима сијају сијалице... Прошле године у Хашанима тек стотинак крава, неколико стотина оваца и око петсто хектара ораничних површина. Данас је све то утростручено...

Све је то, уз приче о деци српских повратника, потврда да ће живота под Грмечом, у Бранчиловим Хашанима, ипак бити. А и не било га зна ли се колико сељани воле Хашане, своје и Бранка Ћопића.

КУЋА НАСРЕД КОЛОВОЗА

Политика, Датум : 29.6.2009, Страна : А24

Стамбена зграда у Улици Ивана Цанкара 20 у Земуну, стара готово цео век, власништво Републике Србије

У делу Улице прве пруге у земунском насељу Ретензија на средини коловоза налази се двоспратна кућа око које, веровали или не, аутомобили морају да обилазе да би наставили даље кретање низ улицу. Овај трошни стамбени објекат који се званично налази на адреси Ивана Цанкара 20 тренутно је дом за неколико избеглих домаћинстава, а зграда се, према наводима из општине Земун, на том месту налази готово цео век. Некада је овим делом Земуна пролазила железничка пруга, која је у међувремену затрпана, а поред ње се и тада налазила та двоспратница, данас власништво Републике Србије.

Део Прве пруге из правца Улице Цона Кенедија је годинама асфалтиран до броја седам одакле почиње макадамски пут. Возачи даље немају куда. принуђени су да скрену лево, преко широког тротоара чији је један део, очито принудно, остао без могућности за паркирање возила. После тих проблематичних десетак метара коловоз се даље наставља на остатак ове земунске улице. Саобраћај у том делу је знатно успорен, а поједини суграђани су, кажу, покушавали да организују и асфалтирање овог дела коловоза. Екипе „Београд пута” су обећале да ће овај посао обавити још минулог месеца, иако по том питању досад ништа није урађено.

Станарка суседне зграде, Вера Рељић, из Улице Ивана Цанкара, која се у овај крај доселила још 1971. године, каже да су бивши станари спорне зграде расељени јер је објекат био у плану за рушење.

– Зашто та идеја није спроведена у дело, заиста не знам. Постоји прича да су надлежни из општине Земун доделили избеглицама ове станове на коришћење – присећа се станарка.

У општини Земун одбацују ове наводе, истичући да су 1974. године општинске власти донеле закључак којим се ова парцела даје на коришћење градској Дирекцији за изградњу и реконструкцију, а корисник је град Београд.

По урбанистичко-техничким условима из 1969. године на овој парцели требало је да никне стамбени објекат до 11 спратова са приземљем.

– Дирекција за изградњу и обнову је тада покренула процес расељавања носиоца станарских права и зграда је испражњена – пише у званичном саопштењу општине.

Зашто објекат у Ивана Цанкара 20 још није порушен, у општини Земун кажу да им није познато, као и да су се у њу бесправно уселили грађани са нерешеним стамбеним питањем и делом они са избегличким статусом.

– Ниједно од бесправно усељених лица на тој адреси нема сагласност општине и у станове су ушли самоиницијативно. Није поднет ни захтев за легализацију. Будући да је још 1973. године град постао корисник ове непокретности, искључиву сагласност да грађани остану у становима у Ивана Цанкара 20 може дати само корисник непокретности, то јест град – закључују у општини.

Овај крај Земуна је, иначе, познат по стамбеним објектима и пословним локалима који су деведесетих година прошлог века бесправно никли на бројним јавним, зеленим и површинама за паркирање возила, тако да случај зграде насред коловоза није усамљен, иако је јединствен.

PRESS CLIPPING

Уторак 30.06.2009. год

ИЗБЕГЛИЦАМА 14 СТАНОВА

Блиц, Датум : 30.6.2009, Страна : 5

СВИЛАЈНАЦ - У оквиру пројекта који је реализовала грчка невладина организација „Европска перспектива“ у Свилајнцу је додељено 14 станова породицама избеглих и расељених са територије ове општине. Вредност ове инвестиције је око 230.000 евра, а кључеве је уручио министар рада и социјалне политике Расим Љајић.

- Сарадња на оваквим пројектима најбоље је решење за проблем интерно расељених лица. Од 2003. до данас смо завршили 430 оваквих стамбених јединица. Настојаћемо да свима који остају у Србији обезбедимо кров над главом, али ће се Влада Србије трудити да обезбеди повратак онима који желе да се врате у Хрватску и БиХ. У Србији је данас 97.000 расељених са простора бивше Југославије - рекао је Расим Љајић.

Станови су површине 30-50 квадрата, а један стан додељен је социјално угроженој породици из Свилајнца.

- Грчка има довољно средстава да помогне у реализацији оваквих пројеката и помогне у обезбеђивању станова онима који су најугроженији. Ово је једна од седам зграда које смо у Србији помогли - рекао је амбасадор Грчке у Србији Димостенис Стоидис.

НИЗ СПОРАЗУМА С ШВАЈЦАРСКОМ

Преглед, Датум : 30.6.2009, Страна : 2

Србија и Швајцарска данас ће у Београду потписати низ споразума о сарадњи у области полиције, визних олакшица, реадмисије и миграције. Министар полиције Ивица Дачић и његова швајцарска колегиница, Евелин Видмер Шлумш, потписаће "Споразум о полицијској сарадњи, Споразум и протокол о реадмисији, Споразум о олакшаној процедури за издавање виза и Меморандум о разумевању о партнерству у области миграција".

БРОЈ ГОВОРИ

Грађански лист, Датум : 27.6.2009, Страна : 3

155 девојчица и дечака из социјално најугроженијих породица, укључујући и избеглице и расељене, као и децу без родитеља боравиће на одмору у Грчкој у организацији Црвеног крста Србије и Грчке.

ИВАНОВИЋ СА ПРЕДСТАВНИЦИМА СЗО

Правда, Датум : 30.6.2009, Страна : 5

Државни секретар Министарства за Косово и Метохију Оливер Ивановић упозорио је представнике Светске здравствене организације на велике здравствене потребе интерно расељених лица и повратника.

Како се наводи у саопштењу, Ивановић је у разговору са заменицом директора регионалног бироа СЗО Натом Менабде затражио да ова организација посвети више пажње потребама тих категорија становништва, као и да ојача своју улогу на терену како у техничком, тако и у надзорном смислу.

ВАНДАЛИЗАМ

Курир, Датум : 30.6.2009, Страна : 5

На Видовдан Шиптари из Гњилана срушили спомен-чесму витезовима кнеза Лазара, Срби овај чин виде као поруку да нису добродошли на Космету

Ово је била најмасовнија прослава Видовдана на територији Косова у последњих десет година и зато су Шиптари морали да реагују, кажу наши саговорници

БЕОГРАД - Рушење спомен-чесме витезовима кнеза Лазара у центру Гњилана на Видовдан Срби с Косова и Метохије оцењују као провокацију са циљем да се и оно мало преосталих неалбанаца протера са вековних огњишта! Овај вандалистички чин отворена је порука Србима повратницима да нису добродошли, а онима који још нису кренули пут Србије да следе пример оних који су напустили Космет. Лидер СНВ централног Косова Ранђел Нојкић рушење спомен-чесме сматра отвореном провокацијом.

- Изабрали су баш Видовдан, који је за нас врло важан празник. То је одговор Србима на став да је Косово саставни део Србије. То је такође сигнал Србима да нису добродошли - истиче Нојкић.

Звонимир Стевић, државни секретар Министарства за КиМ, тврди за Курир да се рушење спомен-чесме у центру Гњилана може именовати свакако, осим као цивилизацијски чин.

- **Ово недело, почињено на велики празник свих Срба, има за циљ нешто што је апсолутно немогуће, а то је затирање свега што указује на наше вековно присуство на простору Косова и Метохије.** У Гњилану је, одмах по доласку Кфора, срушена и биста кнеза Лазара, али то није спречило Србе да свих ових година, на Видовдан, у све већем броју и у целој Србији, достојно одају пошту светом кнезу и његовим витезовима - наглашава Стевић.

Стојанка Петковић, посланик Г17 плус из Звечана, сматра да је скандал који се десио на Видовдан у Гњилану сигнал преосталим Србима да нису пожељни.

- На Газиместану, где је било много Срба, не само са Косова већ и из централне Србије и иностранства, није било инцидента, док су нам у Гњилану порушили споменик. Тамо где се снима и где ће слика о том догађају отићи у свет не провоцирају и не праве нове нереде - указује Петковићева.

Ненад Петковић (СРС), председник општине Урошевац, каже да Албанци нису случајно одабрали Видовдан за рушење српских споменика.

- Ово је била најмасовнија прослава Видовдана на територији Косова у последњих десет година. Шиптари стално причају о некаквом повратку Срба, али од тога нема ништа. Из Косовског Поморавља више је Срба отишло него што се вратило. Пре петнаестак дана у српским селима Бављак и Српски Бабуш са неколико кућа су скинути прозори и врата и однет је намештај. Представници међународне заједнице и КПС су нам рекли да су то куће у којима више не станују Срби. Па, и у Енглеској има кућа у којима нико не живи па то не значи да треба да буду опљачкане - истиче Петковић.

Спомен-чесма, која је заједно са спомеником кнезу Лазару подигнута у центру Гњилана поводом прославе 600-годишњице Косовске битке, срушена је у недељу на Видовдан багером. На власти у Гњилану је Демократски савез Косова (ЈДК) покојног Ибрахима Косова.

Антрфиле : И мртви им сметају

Од уласка трупа НАТО 1999. на Косово спаљено је, порушено, оскрнављено и демолирано 148 цркава и манастира и готово 400 српских гробаља. Само у два дана 17. и 18. марта 2004. уништено је 36 православних светиња. Спаљена јеширом света позната Богородица Љевишка, манастири Зочиште, Девич и многе друге цркве. Према подацима Рашко-призренске епархије, од доласка међународне мисије на Косово до данас Албанци су уништили и поломили више од 6.750 споменика на око 250 српских гробаља, која су у потпуности или већим делом савњена са земљом.

PRESS CLIPPING

Среда 01.07.2009. год

ПОМОЋ ВЕЋА 35 МИЛИОНА ЕВРА

Правда, Датум : 1.7.2009, Страна : 5

Европска унија ће ове године у Србији са више од 35 милиона евра помоћи програме из области цивилног друштва, изјавио је шеф за операције Мисије Европске комисије у Београду Пјер Дибман.

Цивилно друштво је годинама један од приоритета Европске уније, рекао је Дибман приликом представљања новог круга подршке за организације цивилног друштва у Србији. Он је нагласио да ће за избеглице и расељене особе у Србији бити три милиона и за програме из области мањинских права 1,5 милиона евра.

ЛАКШЕ ДО ШВАЈЦАРСКИХ ВИЗА

Борба, Датум : 1.7.2009, Страна : 6

Министар унутрашњих послова Србије Ивица Дачић и министарка правде и полиције Швајцарске Евелин Видмер-Шлумс потписали су јуче у Палати „Србија“ споразуме о сарадњи у областима борбе против организованог криминала, визне либерализације и реадмисије.

Дачић и Виднер-Шлумс потписали су Споразум о полицијској сарадњи у борби против организованог криминала, Споразум о реадмисији лица која незаконито бораве, Споразум о олакшаној процедури за издавање виза и Меморандум о разумевању Србије и Швајцарске о миграционом партнерству. После потписивања споразума Дачић је изјавио да је сарадња са Швајцарском од изузетне важности због тога што у тој земљи живи велики број грађана Србије, пренела је Бета.

Како је оценио, због тога је потребно да две полиције сарађују како би се борили против организованог криминала, разбојништава, шверца дроге, прања новца и других кривичних дела. Дачић је изразио очекивање да ће Споразум о олакшаној процедури за издавање виза бити привременог карактера и да ће од 1. јануара наредне године бити укинута визе за грађане Србије за путовања у земље Европске уније. Он је додао да је швајцарску колегиницу упознао са податком да је Србија испунила све обавезе из Мапе пута и додао да очекује да средином јула буде покренута процедура за укидање виза.

„За то је потребна спремност полиције и државе да спречи преливање криминала преко границе и друге негативне појаве које би могле да прате укидање виза“, казао је Дачић.

Швајцарска министарка Евелин Видмер-Шлумс је такође оценила да су споразуми веома битни због тога што у тој земљи илегално борави велики број грађана Србије и изразила спремност Швајцарске да помогне у њиховој реинтеграцији по повратку у Србију. Према њеној оцени, Споразум о визним олакшицама биће прелазно решење до коначног укидања виза. Министри Дачић и Видмер-Шлумс нису могли да кажу колико људи из Србије илегално борави у Швајцарској, али је Дачић навео да је до сада, по Споразуму о реадмисији, из те земље враћено 1.600 грађана Србије.

ЗА ПОВРАТАК НА КОСОВО ПРИЈАВИЛО СЕ 800 ПОРОДИЦА

Борба, Датум : 1.7.2009, Страна : 6

Шеф представника УНХЦР у Србији Ленарт Коцалаинен изјавио је јуче да се 800 породица пријавило за повратак на Косово и Метохију и да косовске власти морају обезбедити основне услове за њихов повратак.

Коцалаинен је на округлом столу, који је организовао скупштински Одбор за смањење сиромаштва, рекао да су Влада Србије и УНХЦР преузели озбиљне напоре да региструју оне који желе да се врате на Косово и да је на Приштини да обезбеди минималне услове за прихватање тих особа. Он је напоменуо и да се приликом тражења трајних решења за расељене мора узети у обзир да већина жели да остане у Србији. Према његовим речима, главни фокус УНХЦР-а је да се заврши процес избеглих и да се затворе колективни центри.

Специјални представник генералног секретара УН о људским правима Валтер Келин рекао је да интерно расељени имају право да се врате у место пребивалишта и да им се морају обезбедити право на имовину као и заштита од дискриминације и насиља. Он је напоменуо да та основна права морају бити поштована и додао да ће о томе разговарати са представницима у Приштини.

Помоћник министра за КиМ Бојан Анђелковић рекао је да питање повратка мора да буде побољшано, али је напоменуо да су подаци о 800 пријављених за повратак у ту покрајину охрабрујући. Он је навео да је после 10 година први пут јача жеља за „ужурбани повратак“, али да је поражавајуће да у 21. веку и даље постоје места која нису безбедна.

Заменик председника скупштинског Одбора за КиМ Дејан Раденковић такође је указао да повратак расељених не може бити у великој мери све док се не осигура њихова безбедност у тој покрајини. Председница одбора за смањење сиромаштва Снежана Стојановић Плавшић рекла је да се број сиромашних услед економске кризе може повећати за дупло и да ће највише бити погођене најосетљивије групе, међу којима и избегла и расељена лица.

800 ПОРОДИЦА СЕ ВРАЋА НА КОСМЕТ

Правда, Датум : 1.7.2009, Страна : 10

ШЕФ УНХЦР У СРБИЈИ ЛЕНАРТ КОЦАЛАИНЕН ТРАЖИ СИГУРНОСТ ЗА СРБЕ

За повратак на Косово и Метохију пријавило се 800 породица и косовске власти им морају обезбедити основне услове, казао је јуче шеф УНХЦРа у Србији Ленарт Коцалаинен.

Он је на округлом столу, који је организовао скупштински Одбор за смањење сиромаштва, казао да су Влада Србије и УНХЦР преузели озбиљне напоре да региструју оне који желе да се врате на Косово и да је на Влади Косова да обезбеди минималне услове за прихватање тих особа. **Коцалаинен је напоменуо и да се приликом налазака трајних решења мора узети у обзир да већина жели да остане у Србији.**

- Главни фокус УНХЦРа је да се заврши процес избеглих и да се затворе колективни центри - казао је он. Специјални представник генералног секретара УН о људским правима Валтер Келин рекао је да интерно расељени имају право да се врате у

место пребивалишта и да им се морају обезбедити право на имовину као и заштита од дискриминације и насиља. Помоћник министра за Косово Бојан Анђелковић казао је да питање повратка мора да буде побољшано, али је напоменуо да су подаци о 800 пријављених за повратак у ту покрајину охрабрујући.

PRESS CLIPPING

Четвртак 02.07.2009. год

УЗ ОТПРЕМНИНЕ ДО ПОСЛА

Преглед, Датум : 2.7.2009, Страна : 2

Пројектом "Отпремнином до посла" посао добило 2.020 незапослених

Пројектом "Отпремнином до посла" посао је, за 2,5 године, добило 2.020 незапослених, саопштено је јуче на завршној конференцији тог пројекта. Циљ пројекта је да подржи поновно запошљавање радника који током транзиције остају без посла, а финансирани су га Аустријска агенција за развој (АДА) и Влада Србије.

Амбасадор Аустрије у Србији, Клеменс Која, изјавио је на конференцији да је пројекат реализован преко 29 филијала Националне службе за запошљавање. Како је казао, за Србију је веома битно да у периоду транзиције реши питање ниске стопе отварања нових радних места.

Он је додао да Аустрија подржава жељу Србије за пријем у ЕУ и навео да у Србији послује око 290 аустријских предузећа у свим секторима и да је Аустрија највећи инвеститор. Заменик сталног представника Програма Уједињених нација за развој (УНДП), Рини Ренза, рекла је да је пројекат "Отпремнином до посла" добар пример и да се може применити и у другим земљама.

Помоћник министра економије, Љиљана Џувер рекла је да је циљ пројекта да се пасивне мере запошљавања претворе у активне кроз улагање отпремнине у ново запослење. Џувер је рекла да је пројекат понудио могућност да се добровољно, уз обавезно улагање дела отпремнине, поново запосле код новог послодавца или покрену сопствени посао користећи подршку пројекта. **Она је казала да ће Влада Србије наставити да помаже особама са инвалидитетом, младима, женама, дугорочно незапосленим, Ромима, повратницима из иностранства обухваћеним реадмисијом.** Од 2.020 запослених, 1.602 је искористило субвенцију Пројекта за samozapoшљавање да би остварило своје предузетничке идеје, а 418 корисника запослило се код 190 послодавца у приватном сектору. Удео жена у укупном броју корисника је 37 одсто. Код новог запошљавања удео жена износи 45 одсто, код samozapoшљавања удео је 35 одсто. Пројекат је највише успеха имао у Крагујевцу, Краљеву, Ужицу, Врању, Нишу и Крушевцу.

ЛОКАЛНЕ КОНСУЛТАЦИЈЕ СА УДРУЖЕЊИМА ЖРТАВА

Борба, Датум : 2.7.2009, Страна : 6

У Требињу су одржане локалне консултације са удружењима жртава, логораша, ратних војних инвалида, избеглих и расељених лица и са представницима невладиних организација из Требиња, Гацког, Љубиња и Невесиња, у организацији чланова Коалиције за РЕКОМ - Центра за грађанску сарадњу из

Ливна и локалног саорганизатора НВО Солидарност за југ. Уводничарке, Наташа Кандић из Фонда за хуманитарно право из Београда и Александра Летић, координаторка Коалиције за РЕКОМ за БиХ из Хелсиншког одбора за људска права у РС, упознале су учеснике консултација са досадашњим током консултативног процеса у региону, као и искуствима других земаља у свету у којима су постојале Комисије.

ХРВАТСКИ ПРЕМИЈЕР ПОДНЕО ОСТАВКУ

Борба, Датум : 2.7.2009, Страна : 3

Иво Санадер из личних разлога одступио с партијских и државних положаја

Премијер Хрватске Иво Санадер изненада је поднео оставку на све партијске и државне функције, укључујући функцију председника владе. Он је најавио да ће за новог мандатара предложити досадашњу потпредседницу владе Јадранку Косор.

Одлуку о повлачењу с положаја Сандер је саопштио јуче на ванредној конференцији за новинаре. Он је образложио да оставку подноси из личних разлога. „Одлуку нисам донео олако, већ након дубоког размишљања“, рекао је Санадер и прецизирао да се повлачи из активне политике. Он је додао да одлазак с функције премијера не значи да је прихватио „неку од бројних функција које су му нуђене у Бриселу“.

Санадер, на питање новинара, није негирао да његова оставка у извесном смислу може да се доведе у везу са застојем Хрватске на путу ка Европској унији. „Имао сам и то на уму приликом доношења одлуке. Пројекат европских интеграција нема шансе ако би се прихватило начело уцене. Има и то удела код доношења одлуке да поднесем оставку, што се толерисало такво понашање неких држава према Хрватској“, додао је одлазећи премијер Хрватске. Он је, ипак, рекао да одлази задовољан, јер су стратешки циљеви остварени, пошто је Хрватска постала чланица НАТО, Савета безбедности УН и на прагу је ЕУ. Он је додао да за улазак у ЕУ треба да буде донета политичка одлука и да би онда преговори могли да буду завршени за три месеца. „Ја сам своје направио и сад је време за друге. Мој посао је завршен. Политика је служење хрватском народу, а ја сам 20 година имао част то радити“, истакао је Санадер.

Одговарајући на питања, Санадер је рекао да не искључује могућност да се у будућности поново политички ангажује, одбацивши и истовремено тумачења да се повлачи због тешкоћа у које је Хрватска упала. **Он је рекао, такође, да је о својој одлуци обавестио председника државе Стјепана Месића. Раније је о оставци обавестио најуже сараднике и клуб заступника Хрватске демократске заједнице (ХДЗ), а затим и коалиционе партнере.** Иначе, новог мандатара именује председник државе, а потом његов избор треба да буде потврђен већином гласова у хрватском сабору. Мандатар у року од 30 дана треба да састави нову владу и за то добије подршку парламента, а у супротном, расписују се ванредни избори. Када је реч о партијским функцијама, Санадер је навео да је прихватио функцију почасног председника ХДЗ-а који има право гласања на свим страначким конвенцијама.

Антрфиле : Биографија Иве Санадера

Иво Санадер је рођен 8. јуна 1953, у Сплиту (Хрватска) где је завршио основну школу и гимназију. Извесно време је студирао филозофију у Риму (Италија). Студије књижевности, компаративну књижевност и романистику, завршио је на Филозофском факултету у Инсбруку (Аустрија), где је 1982. докторирао на тему „Назор о свету у

позоришном делу Жана Ањуа“. По завршетку студија вратио се у Хрватску и од 1983. четири године је радио у Сплиту као програмски уредник, а потом као в.д. главног уредника сплитске издавачке куће „Логос“. У Тиролу (Аустрија) је 1990. основао ХДЗ на чије је чело дошао након смрти лидера странке Фрање Туђмана. За заступника ХДЗ у Сабору први пут је изабран 1992. У августу исте године постао је министар за науку и технологију, а већ у јануару 1993. заменик министра спољних послова. Политички успон доживео је након смрти лидера ХДЗ Фрање Туђмана 1999. У унутарстраначким сукобима и расколима победио је свог главног ривала Ивића Пашалића и преузео вођство странке. На парламентарним изборима 2000. поново је изабран за заступника у Сабору. Два пута је биран за премијера Хрватске, 2003. након парламентарних избора на којима је ХДЗ освојила највише посланичких мандата у Сабору и, други пут, 12. јануара 2008. Санадер говори енглески, немачки, италијански и француски језик. Ожењен је Мирјаном, професорком археологије и историје уметности на Филозофском факултету у Загребу. Има две кћерке.

Биографија Јадранке Косор

Јадранка Косор рођена је 1. јула 1953. у Пакрацу. У Липику је завршила основну школу, а у родном месту гимназију. Дипломирала је на Правном факултету у Загребу. Новинарским позивом почела је да се бави 1972. Била је новинар „Вечерњег листа“, потом Радио Загреба. Од 1991. четири године је као новинар Хрватског радија водила емисије за избеглице и настрадале из Домовинског рата.

Тај сектор је пратила и за информативни програм Хрватског радија. Посланик и потпредседница Сабора била је у периоду од 1995-2000. Крајем 2003. изабрана је за потпредседницу владе и министарку за породицу. И у новој влади, 2008, изабрана је за потпредседницу у ресору друштвених делатности, спољне политике и људских права, а истовремено је и министарка породице, бранитеља и међугенерациске солидарности. Члан је ХДЗ, у којој је од 1995. две године била потпредседница. За заменицу председника ХДЗ-а изабрана је 2002. Почасни је члан Удружења родитеља погинулих бранилаца. Добитник је награде „Златно перо“ Хрватског новинарског друштва. Објавила је четири књиге. Говори енглески и немачки језик. Има сина Ловру.

Прекретница за положај Срба

У другом Санадеровом мандату, коалициони партнер у његовој влади постала је Самостална демократска српска странка Милорада Пуповца, док је потпредседник СДСС Слободан Узелац постао потпредседник владе. На тај начин је српска странка у Хрватској први пут после рата деведесетих учествовала у власти, а аналитичари су оценили да је реч о прекретници кад је реч о положају Срба у Хрватској.

ПРИЈАТЕЉИ ЗАУВЕК

Вечерње Новости, Датум : 2.7.2009, Страна : 40

СТАН НЕЋЕ РАЗДВОЈИТИ ПОРОДИЦЕ ИЗ ГЛИНЕ И ДУБЉА КОД СВИЛАЈНЦА

СВИЛАЈНАЦ - Четворочлана породица Милана Мартића, чија је кућа на селу у близини Глине у "Олуји" спаљена, после деценију и по "привременог смештаја" у

Србији, добила је свој кров над главом у Свилајнцу. Пре два дана, кључеве новог стана у новоподигнутој згради за избегле и прогнане у овом граду уручили су министар Расим Љајић и Димостенос Стоидис, амбасадор Грчке.

- Стан неће ни за длаку удаљити моју породицу од добротвора Радмиле и Слободана Ђетића, чију смо кућу у Дубљу бесплатно користили равно десет година. Немам речи како да им захвалим - каже Милан, столар и један од најбољих радника свилајначке "Брезе". Он и његова супруга Анђелија добили су од Ђетића на коришћење две куће од стотинак квадрата, помоћне објекте и башту од 23 ара, где су формирали велики пластеник за поврће.

- Бранки, њиховој ћерки, која је ове године завршила Пољопривредну школу, пластеник је био и "пракса" и "дипломски рад" - каже Слободан Ђетић. - Када сам видео колико су вредни и радни, од срца сам им дао да све ове године одржавају комплетно домаћинство. На наше питање да ли Мартићи имају неке друге обавезе према њему, одговара:

- Заједно обезбеђујемо дрва за огрев и - печемо прасиће. Ђетићи не желе да се Мартићи одселе у Свилајнац, а Милан нам одговара:

- До јесени сигурно нећемо ићи. Треба обилан род поврћа обрати и припремити зимницу. Ко зна, можда ту останемо још дуго, ако нам буде омогућено. И Бранки се свиђа домаћинство на периферији Дубља у миру и тишини, чије двориште "покрива" велико стабло ораха. Ова новопечена техничарка хортикултуре бави се и сликарством. За успомену на боравак у Дубљу насликала је стару - музејску кућу породице Ђетић, подигнуту 1918. године.

- "Најближи" стану у Свилајнцу је, ипак, син Слободан, који је овде стекао диплому техничара расхладних уређаја и одмах се запослио - вели Милан Мартић.

Антрфиле : ИМЕЊАК

- КАДА сам се први пут вратио у Хрватску, да обиђем очевину, полицајац ме је добро загледао, затим гласно прочитао моје име, а потом уз осмех вратио ми личну карту - каже Милан Мартић, имењак бившег председника РС.

КОД ПАЈТИЋА ПРОТЕСТ ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 2.7.2009, Страна : 14

Избеглице окупљене у Удружењу прогнаних и угрожених "Право на живот" из Сремске Митровице протестовале су јуче испред Извршног већа Војводине, тражећи од покрајинске власти помоћ да се окуће и реше егзистенцијалне проблеме. Како нам је речено у овом удружењу, 12 породица живи у веома тешким условима, без воде, струје и било каквих примања, док је пет у катастрофалној ситуацији. С представницима избеглица разговарала је покрајинска секретарка за социјалну политику и демографију Новка Мојић и договорено је да проблем стамбеног збрињавања најугроженијих решава надлежни покрајински фонд и Секретаријат.

"Право на живот" наводи и да је избеглицама који протестовале обећана и једнократна помоћ од по 50.000 динара.

ДЕЦА НЕ ЗНАЈУ ШТА ЈЕ ВОДОКОТЛИЋ

Курир, Датум : 2.7.2009, Страна : 15

НОВИ САД - Милован Гуслов, председник Удружења за избегла и социјално угрожена лица у Сремској Митровици, каже да држава Србија показује крајњу небригу према избеглицама у највећем граду Срема, које већ скоро двадесет година живе без крова над главом.

- Избегличке породице из Хрватске и БиХ, са бројним члановима, међу којима има и по шесторо деце, већ двадесетак година живе на улицама Сремске Митровице и околине у кровинарама покривеним најлонима, у влажним и трулим баракама, без воде и струје - упозорава Гуслов и додаје:

- Верујте да се рађају и одрастају деца која у 21. веку не знају шта је водокотлић?! Гуслов је јуче пред зградом Извршног већа Војводине (ИВВ) чекао да њега и 11 породица са децом, са којима је дошао из Сремске Митровице, прими покрајински секретар за социјалну политику и демографију Новка Мојић.

ПРЕВАРОМ ПРОДАЛИ ТУЋА ИМАЊА НА КОСОВУ

Блиц, Датум : 2.7.2009, Страна : 2

У Крагујевцу осуђена група која је ојадиле расељене Србе

Бојан Шошкић из Пећи и Нешо Адамовић из Голупца преко својих помагача у полицији проваљивали у компјутерски систем МУП-а Србије и узимали податке о власницима имања, а онда израђивали лажне личне карте

У крагујевачком Окружном суду је на казне од једне до три године затвора осуђено 12 лица која су на превару продавала имања Срба са Косова и Метохије. Ово је први случај да су изречене казне за распродају туђих имања, а у процесу који се водио у Крагујевцу, као организатори групе која је расељена лица ојадиле за износе од више милиона евра, наводе се Бојан Шошкић (34) из Пећи и Нешо Адамовић (39) из Голупца. Они су, како „Блиц“ сазнаје у правосуђу, „само део групе која је, заједно са помагачима албанске националности, у току протеклих девет година продавала на стотине имања и направила штету која се мери стотинама милиона евра“.

Према речима Окружног тужиоца Драгице Лојанице, 12 лица је учествовало, како се доказало, у продаји три имања - два у Пећи и једног у Ђаковици. За тај „посао“ криминалци су узели око 150.000 евра. Петоро од њих је окривљено и за продају још четири имања Срба са Косова, али се тај процес води пред судом у Пожаревцу, а суђење тамо није још увек почело.

- Организатори су налазили људе који по годинама, али и физички личе на власнике имања на Косову. Преко својих помагача у полицији су проваљивали у компјутерски систем МУП-а Србије, и узимали податке о тим лицима, а онда израђивали лажне личне карте. Та документа су имала реалне податке о власнику, али је фотографија била лажна. Онда су одлазили у Крушевац, где је катастар за сва имања на Косову, и узимали „лист непокретности“ и остале папире који су потребни да се нека некретнина прода. Даље их је пут водио на Косово, где су у суду „легално“, уз помоћ фалсификата,

оверавали купопродајне уговоре. Купац, по правилу Албанац, новац је уплаћивао у банку, они би га одмах са својим документима подизали и са тим парама ишли у Рашку. Ту су их чекали организатори, узимали паре, а сваком од њих давали „зараду“ према заслуги.

„Глумци“, који су изигравали власнике имања, добијали су по 1.000 евра, фалсификатори докумената су добијали по 50 евра, док су „пратиоци“, односно људи који су путовали са продавцем, а било их је углавном двоје, да пазе да не побегне са новцем, добијали по 2.000 евра - каже Драгица Лојаница. Банда, која је неправоснажно осуђена у крагујевачком Окружном суду, откривена је 13. маја 2008. године, када је продала имање породице Вукасовић из Ђаковице. У Окружном суду у Крагујевцу тврде да су осуђени помагачи Радослав П. (74) из Пожаревца, Веселинка Ј. (47), Ивана Мариловић (27), Перица М., полицајац из станице граничне полиције Рујан, и Жељко С. из Великог Градишта.

Они су користили туђ идентитет, али и обезбеђивали пратњу до Косовске Митровице где су се представљали као стварни власници. Због фалсификовања јавних исправа и прављења лажног печата суда осуђени су Жељко Д. из Београда и Саша Ж. Потенцијалне купце овој организованог криминалног групи, која је радила на штету Срба са Косова, налазио је Ментор Хоџа из Београда, који је имао Агенцију за промет непокретности и преко ње налазио купце. Да је пресуда Окружног суда у Крагујевцу само начела врх пирамиде превара, у којима су ојађене стотине породица расељених Срба са Косова и Метохије, потврђује и адвокат Славиша Вукосављевић, који заступа више породица које су на сличан начин оштећене јер су им имања продата без њиховог знања.

- Ја заступам шест породица којима је продата имовина. У два случаја, код породица из Витомирице, добио сам судски спор и имовина им је враћена. У току су спорови за породице Миловановић, Славковић, Станковић и Бојовић из Пећи. Морам да истакнем да ја не признајем правне институције Косова, али имовина не може да се врати ако се поступак не поведе пред њиховим судом. Зато пресуда против превараната, изречена у Крагујевцу, јесте важна, али нема никакво реално дејство да се украдена имовина врати. Она може да послужи једино као доказ у новом поступку који ће се повести на Косову. Износи, за које су оштећени грађани са Косова, мере се десетинама милиона евра. Све се компликује и због тога што купци укњиже некретнине, а затим их продају, па оне прелазе из руке у руку - каже адвокат Вукосављевић.

Антрфиле : Албанци ми јавили да ми је продата кућа

У мноштву породица које су због превараната остале без имовине су и Станковићи из пећког насеља Брежаник. Како је за „Блиц“ изјавио Драган Станковић, који је из родног града отишао 1999. године, „сазнао је да нема имовину 2003. године, „и то две године након што је продата“.

- Звали су ме Албанци да купе кућу од 400 квадрата у Улици Вељка Влаховића. Рекао сам да није на продају, али су ме онда звали и сутрадан, и рекли да их лажем, јер сам имовину већ продао. Био сам шокиран, и када сам проверио, било ми је јасно да је неко продао не само моју кућу већ и имовину двојице комшија, и још један плац од 71 ара. Све је то купац платио 250.000 марака, а само моја кућа је толико вредела. Покренуо сам поступак и сада се судимо. Знам да ме је преварио Мирослав З. и Агрон К. Вратићу своје, а они ће ићи у затвор - каже Драган Станковић, који данас живи у Београду.

Преварени и Албанци

Адвокат Живорад Лекић, који брани оптужене, каже да ће се жалити на пресуду јер „нису преварени Срби, власници имања, већ купци, Албанци“.

- Породице чија су имања продата са фалсификованим исправама нису оштећене, јер су оне и даље власници своје имовине. Праве жртве су Албанци, који су те непокретности купили. Они не могу да их укњиже и у сваком случају губе сваки судски спор. Они су изгубили новац, и то велике суме, јер су купили нешто што никада неће бити њихово - каже Лекић.

ОБАВЕЗА ПРЕМА ИЗБЕГЛИЦАМА

Грађански лист, Датум : 30.6.2009, Страна : 3

СВИЛАЈНАЦ - Министар рада и социјалне политике Расим Љајић изјавио је у Свилајнцу да је обавеза Србије да решава проблем избеглица који су се одлучили да остану у Србији, али и да омогући њихов повратак кући.

- Више од 5.000 људи још живи у колективним центрима и обавеза је државе да се ти центри затворе, али људима који су у тим установама морамо обезбедити кроз над главом - рекао је Љајић.

Министар Љајић и амбасадор Грчке у Београду Димостенис Стоидис уручили су јуче у Свилајнцу кључеве станова за 14 вишечланих породица избеглих из Хрватске и Босне и Херцеговине и интерно расељених с Косова и Метохије који су утодште нашли у тој општини. Изградњу станова, у коју је уложено око 230.000 евра, финансирала је грчка невладина хуманитарна организација „Европска перспектива“ из програма трајне интеграције избеглица. Љајић је похвалио добру сарадњу с међународном заједницом и невладиним организацијама на оваквим пројектима.

СВИЋЕ ИЗБЕГЛИМА И РАСЕЉЕНИМА

Грађански лист, Датум : 29.6.2009, Страна : 9

Савет за управљање миграцијама и трајна решења избеглих и расељених лица, основан као радно тело Градског већа града Новог Сада, на првој седници усвојио је Пословник о раду којим се уређује рад Савета, а у циљу што бољег сагледавања и праћења стања и проблема избеглих, прогнаних и расељених лица, каже се у саопштењу из кабинета градоначелника.

На седници конститутивног карактера, формирана је и Радна група за израду Локалног акционог плана (ЛАП) за унапређење положаја избеглих и расељених лица у граду Новом Саду за период од 2009. до 2013. године.

Члановима Савета представљена је и радна верзија ЛАП-а, која подразумева прикупљање података о избеглим и интерно расељеним лицима у Новом Саду, проблемима с којима се сусрећу, циљевима, задацима и активностима у решавању спорних питања, као и праћење и оцену успешности локалног акционог плана.

Радна верзија ЛАП-а представља полазиште за израду коначне верзије овог документа, који ће у каснијој фази бити предмет расправе и одлучивања Градског већа.

На седници Савета констатовано је да у граду има преко 23.000 избеглица и преко 5.000 расељених лица. Такође је оцењено да је неопходно предузети мере како би се незавидан положај дела избеглица и расељених лица у планираном периоду побољшао, закључује се у саопштењу.

PRESS CLIPPING

Петак 03.07.2009. год

ГРАД ПЛАЋА ПЕНАЛЕ ЗБОГ КАШЊЕЊА ГРАДЊЕ

Блиц – Србија, Датум : 3.7.2009, Страна : 4

Протестно писмо владе Италије градској власти Ваљева

Завршетак зграде за избеглице у насељу Пети пук касни 11 месеци. Донатори из Италије инсистирају на томе да зграда буде усељена како би платили радове

Власти у Ваљеву мораће да плате 3,5 милиона динара да би добиле новац од италијанске владе за градњу зграде за избегличке породице. Влада Италије, која финансира изградњу преко програма УН “Хабитат”, протестовала је код ваљевских власти што та зграда у насељу Пети пук није завршена, иако је то требало да се моћи да добију новац од италијанских донатора.

Завршетак радова, планиран за јесен 2008. године, већ је неколико пута одлаган због финансијских проблема извођача радова, београдског предузећа “Естетика интерпројекат”. Неколико пута је Општинска стамбена агенција, задужена за реализацију пројекта, уверавала канцеларију УН “Хабитата” да ће радови бити завршени. Како ни последње обећање да ће грађевинари посао завршити 31. марта није испоштовано, како сазнаје “Блиц”, на адресу градских власти влада Италије је упутила протестно писмо.

- Добили смо такво писмо од Лихије Рамирез која је водила програм социјалног становања у оквиру којег је та трећа зграда за избегличке и социјално угрожене породице и који је трајао до 30. јуна - потврђује градоначелник Ваљева Зоран Јаковљевић. По његовим речима, основни проблем је у томе што је “Естетика интерпројекат” и даље у финансијској блокади, “а поступак избора новог извођача радова је дуготрајан и компликован”.

- Што се тиче завршетка радова, Градско веће и Скупштина су усвојили одлуку да се за тај посао потребних 3,5 милиона динара обезбеди из буџета. Сада покушавамо да пронађемо варијанту да посао заврши подизвођач радова. На крају, нећемо остати без тих 3,5 милиона јер та средства која обезбеђује УН “Хабитат” постоје. Да их повучемо, међутим, не можемо док се не изврши технички пријем и зграда не добије употребну дозволу - објашњава Јаковљевић.

Градоначелник Ваљева додаје да се са донаторима сада преговара да се крајњи рок за усељење пролонгира до септембра. Он тврди да је добио уверавање да град неће сносити санкције због непоштовања рока, али напомиње да зграда “коначно мора

бити завршена” како би Ваљево убудуће могло да учествује у новим пројектима социјалног становања.

- Ако ништа друго, град ће обезбедити средства да се зграда заврши и да се људи уселе - каже Јаковљевић. Градоначелник, међутим, није желео да одговори на питање да ли ће неко сносити санкције због пробијања рокова и раније изневерених обећања датих донаторима у Италији. Одговор на то питање није било могуће добити ни у Општинској стамбеној агенцији, јер је директор Драган Бранковић на годишњем одмору.

Скоро две године избегличке породице које су на конкурс прошле за добијање станова у згради на Петом пуку чекају на кључеве, а због новонастале ситуације су огорчени.

- **Првобитно је требало да добијемо кључеве лета 2008. године, па су тада померили рок. Моја породица је у септембру прошле године дала отказ код газде код којег смо били 14 година и имали одличне услове, очекујући да се следећег месеца уселити у стан који смо добили. Изневерени смо тада, па смо морали да пређемо у једну гарсоњеру, супруга и ја, син од 11 и ћерка од шест година. Добро је што сад у марту не дадосмо ту отказ, вероватно бисмо морали на улицу!** Ја искрено више не верујем да ћемо се икада уселити, јер нас лажу на свака три месеца. У истом подстанарском положају су и остали - каже један од Ваљеваца, родом из околине Книна, који треба да добије стан. Изградњом ове зграде биће окончан програм становања и трајне интеграције, који се спроводио у још шест градова Србије.

Претходно су прошле године, у завршену зграду у насељу Сретена Дудића станове добиле 24 породице, док је у стамбеној згради у Новом насељу усељено 11 породица. Изградња и тих зграда каснила је више од осам месеци.

БИОГРАФИЈА

Дневник, Датум : 3.7.2009, Страна : 6

Представник делегације Европске комисије у Србији Пјер Дибман представио је у Београду програме финансијске помоћи Европске уније пројектима невладиних организација у Србији. Дибман је најавио да ће ЕУ ове године издвојити 16 милиона евра за програме помоћи избеглицама и расељенима и 30 милиона евра за програме помоћи и ромској заједници у Србији. Такође, за програм помоћи медијима и мањинама у Србији биће издвојено по 1,5 милиона евра. Како је најављено, скупови о представљању пројеката ЕУ за помоћ цивилном сектору у Србији биће одржани и у Суботици, Новом Пазару и Нишу.

Потпредседник Владе за европске интеграције Божидар Ђелић и шеф Делегације Европске комисије у Србији Жозеп Љоверас потписали су финансијске споразуме за програме прекограничне сарадње, у износу од 2,6 милиона евра. Новац ће бити обезбеђен из фонда ИПА, а програми ће бити реализовани у сарадњи са Хрватском, Црном Гором и БиХ. Програми прекограничне сарадње су, подсетимо, инструмент ЕУ фокусиран на одрживи

социоекономски развој, заштиту животне средине, борбу против организованог криминала и промовисању сарадње „људи са људима” . Циљ им је смањење разлике у стопи развијености између региона ван граница ЕУ, али и промовисању сарадње између локалних заједница у бројним областима, од економије до културе. Програми се реализују кроз такозване грант шеме, механизме који омогућавају директну финансијску подршку корисницима. Све информације заинтересовани за пројекте могу да нађу на сајту www.evropa.gov.rs.

Министарство финансија Србије и Министарство регионалног развоја и становања Румуније објавили су први позив за достављање предлога пројеката у оквиру Програма прекограничне сарадње Румунија-Србија. Програмом су дефинисана три области интервенције: економски и друштвени развој, заштита животне средине и реаговање у ванредним ситуацијама. Укупан износ расположивих средстава из касе ЕУ за овај позив износи 10.419.132 евра, а вредност појединачних донација креће се у распону од 30.000 евра до 1.000.000 евра, у зависности од природе пројекта. Конкурс је отворен до 29. јула, а све информације о условима учествовања као и пријавна документација могу се наћи на интернет адресама: www.romania-serbia.net и www.evropa.gov.rs.

РЕЧ ПЛУС

Блиц, Датум : 3.7.2009, Страна : 4

Слободан Узелац, потпредседник Владе Хрватске

Ванредни избори ако ХДЗ не испоштује захтеве Срба

Поводом оставке Иве Санадера, хрватског премијера, Слободан Узелац, потпредседник Владе Хрватске задужен за регионални развој, који представља Самосталну демократску српску странку, каже за „Блиц” да је његова странка поставила услове за подршку новој влади.

- Затражили смо као услов за нашу даљу подршку Влади да се пуно успешније спроводи оно што је Санадер јасно прокламовао везано за повратак српских избеглица у Хрватску. То је садржано и у коалиционом договору потписаном пре две године. Нисмо задовољни реализацијом, она мора бити пуно ефикаснија. Могу прихватити објективне разлоге попут финансијских, али не и субјективне, којих и те како има.

Узелац каже да је за српску заједницу мање важно ко ће бити на челу Владе, да ли Јадранка Косор или неко други, а много је важније да се остварује оно што је договорено.

- Наше је мишљење да су разлози због којих смо ушли у ову владу, а то је пре свега стварање претпоставки за што бржи повратак избеглица пуно значајније од тога ко ће ту владу предводити. То наткриљује кадровска питања. Ако се то буде поштовало, ако се реализује договорено, нема разлога за ванредне изборе. Што се нас тиче, учинићемо све што је у нашој моћи да се то и оствари.

**САНАДЕРОВА ИЗНЕНАДНА ОСТАВКА НЕ ДОНОСИ НИШТА НОВО СРБИМА
У ХРВАТСКОЈ**

Изненадна оставка хрватског премијера Иве Санадера узбуркала је јавност, како у Хрватској, тако и у свим земљама региона. И док трају нагађања о разлозима овог потеза, и хоће ли се, сада већ бивши премијер вратити политици, Србима у Хрватској, сматрају наши саговорници, та оставка неће донети битније промене. **Некадашњи премијер владе РСК, Борислав Микелић, сматра да се за српски живаљ ништа значајније неће променити после Санадеровог одласка.**

- **Нема никакве суштинске промене јер у тој влади и даље седе Станимировић и Пуповац, који су класични колаборационисти и који нису ништа учинили да се статус Срба побољша. Српске куће у Крајини су полуразрушене и зарасле у коров, тамо има више дивљих свиња које тумарају наоколо него људи. То Санадера није занимало, он се само декларативно залагао за повратак расељених лица, да би се додворио Западу. Исто је нама и са Ивом и без њега - каже Микелић, и додаје да ће Санадер преко Јадранке Косор из сенке наставити да управља земљом.**

Директор Документационо-информационог центра „Веритас“, Саво Штрбац, такође сматра да Санадерова оставка ништа не мења по питању Срба у Хрватској.

- **Верујем да ће се Санадер кандидовати на председничким изборима. Он је током „Олује“ обављао високе функције, а онда је напрасно, почетком деведесетих, постао демократа, „преобукао“ се и кренуо да се брине за судбину Срба у Хрватској. Тада је и први пут честитао Божић нашем народу. Не мислим да ће се за Србе било шта променити боље, довољно је рећи да се и даље не зна судбина преко 2.000 несталих из Крајине, а повратак је и даље веома тежак - наглашава Штрбац.**

Слободан Лаловић, функционер ДСС-а, оставку премијера Хрватске не види као нешто што ће променити статус Срба у тој земљи.

- **Већ постоји утврђена политика Хрватске према Србима, која је јасна и готово непромењива, тако да одлазак Санадера ту неће ништа изменити. Чак и да нека друга странка, уместо ХДЗа, дође на власт, та се политика према српској мањини не би мењала - мисли Лаловић.**

ПРОДАВАЛИ ТУЂЕ

Вечерње Новости, Датум : 3.7.2009, Страна : 19

ОСУЂЕНИ "ПРОДАВЦИ" СРПСКИХ ИМАЊА НА КиМ

Крагујевац - Неправоснажном пресудом Окружног суда у Крагујевцу на затворске казне од једне до три године и осам месеци затвора осуђена је "екипа" која је организовала и учествовала у незаконитој продаји српских имања на Косову и Метохији.

Као организатори групе, која је продавала имања косовских Срба, без њиховог знања и уз помоћ фалсификоване документације означени су Бојан Ш.(34) и Ненад А.(39). Уз помоћ "екипе" од десетак особа, имали су помагаче и у полицији, налазили су људе који су по годинама, евентуално и физички личили на праве власнике имања. Правили су лажне личне карте са подацима о стварним власницима, на којима су биле лажне фотографије. Уговарали су продају имања косовским Албанцима, а за себе узимали новац који су делили према "заслугама".

- Пресуђено је за продају три имања у Пећи и једно у Ђаковици. Процес се наставља, делу ове групе суди се и у Пожаревцу - кажу у крагујевачком тужилаштву.

На затворске казне, поред Бојана Ш, и Ненада А, осуђени су и Радослав П. (74), Веселинка Ј. (47), Ивана М. (27), затим Перица М, Жељко С, Саша З, Ментор Х, Жељко Д.

Један од оштећених Драган Станковић, који је избегао 1999.године, готово четири године касније сазнао је да је остао без имања. Јављали су му се Албанци нудећи му новац за кућу, али их је он одбијао. Онда су му једном рекли да је његова кућа већ продата. Тек касније је сазнао да је у његово име неко продао кућу за 250.000 евра, као и имовину његових комшија. У посебном судском поступку покушава да врати своју имовину у Пећи.

НЕ РАСИПАЈТЕ ПАРЕ СИРОМАШНИХ

НИН, Датум : 2.7.2009, Страна : 29

Светска правила

Добра вест је да се сиромаштво у Србији преполовило између 2002. и 2007. године. У 2002. готово 14 одсто становништва, или око милион људи, било је сиромашно. У 2007. око пола милиона нашло се у тој групи, или 6,6 одсто становништва. Нажалост, очекује се да се овај тренд преокренуо због међународне економске кризе, али је ситуација још увек боља него на почетку 21. века

Скијајући у Аустрији, протекле зиме, једна дама из Београда хвалила се како је добила једнократну помоћ од 4.000 динара јер прима минималну пензију. Са тим

новцем платила је неколико кафа на скијашким стазама. А њена српска пензија је мала јер је добар део свог радног века провела у Енглеској, пратећи мужа који је тамо радио. Са релативно малим радним стажом у Србији могла је да добије само минималну пензију. И док је намера једнократне помоћи била искрена жеља да се новцем помогне сиромашнима, овој дами и њеном супругу тај новац и није баш био потребан. Радећи у иностранству они су стекли мало богатство.

Зар не мислите да у овој причи нешто није како треба? Зар се не би сложили са тим да је било боље да је тих 4.000 динара отишло неком ко је заиста сиромашан? Не сумњам у добре намере власти да помогну сиромашнима. Али хоћу да кажем да ако желите да помогнете онима којима је то потребно онда треба да знате ко су они и да ту помоћ баш њима усмерите, иначе се све може завршити тако да новац добију и добростојећи људи.

А како да утврдимо ко су сиромашни? За то постоје разни начини али се Студија о животном стандарду становништва (ЛСМС) сматра једним од најсвеобухватнијих начина анализе сиромаштва. Она узима у обзир целокупну потрошњу становништва:

од тога шта купујете у продавницама, преко онога што сте убрали у својој башти, до онога што сте добили од рођака из иностранства... Е, финансирањем ЛСМС-а Британско одељење за међународни развој (ДФИД) и Светска банка помогли су Србији да што боље сагледа сиромаштво у земљи. Последње такво истраживање урађено је 2007. године а објављено је 2008.

Добра вест је да се сиромаштво у Србији преполовило између 2002. и 2007. године. У 2002. години 14 одсто становништва, или око милион људи било је сиромашно. У 2007. око пола милиона нашло се у тој групи, или 6,6 одсто становништва. Нажалост, очекује се да се овај тренд преокренуо због међународне економске кризе, али је ситуација још увек боља него на почетку 21. века. **Иначе, економска теорија прихвата да људи имају и сопствене представе о томе да ли су сиромашни или не. Чак и према том, такозваном субјективном мерењу сиромаштва тренд између 2002. и 2007. године био је позитиван: 18 одсто становништва су себе видели као сиромашне 2002. године, а 13,4 одсто у 2007.**

Па ко су људи иза ових бројки? Они живе у сеоским крајевима, далеко од великих градова и главних инфраструктурних коридора, они су део породице у којој је глава породице незапослена, слабо су образовани, или су стари или су деца и немају много земље. Овај опис укратко приказује оно што стручњаци зову „профил сиромаштва“ у Србији.

Као и у многим другим земљама у транзицији, сиромаштво је и у Србији углавном сеоски феномен. **У 2007. години 9,8 одсто сиромашних живело је у руралним крајевима, док их је у градским срединама било 4.3 одсто. А 2002. године 17,7 одсто сиромашних живело је у сеоским и 11,2 одсто у урбаним срединама.** На срећу, између 2002. и 2007. године сиромаштво је брже падало у руралним него у градским срединама: смањило се осам одсто у сеоским и 6,8 одсто у градским срединама. Али регионалне разлике унутар Србије су дубоке, дуго трају и повећавају се. **Подаци показују да су најсиромашнији људи који живе у сеоским деловима југоисточне Србије: у 2002. години 27,2 одсто њих је било сиромашно а – са 18,7 одсто – остало је највеће и у 2007. Можда ће то многе изненадити, али иза тога долази средња Србија са 19,1 одсто сиромашних у**

2002. и 10,7 одсто у 2007. Приградска подручја Београда и Шумадија су такође у врху листе. Као што се могло и очекивати најмање сиромашних је у урбаним деловима Београда (9,3 одсто 2002. и три одсто 2007)

Можда није изненађујуће да људи са вишим и факултетским образовањем готовода нису изложени сиромаштву. У 2007. тек њих 0,7 одсто са вишим и 0,6 одсто са факултетским образовањем били су сиромашни. Али број сиромашних значајно расте како опада ниво образовања: домаћинства са главом породице која је необразована или није завршила основну школу забележила су највеће стопе сиромаштва од 18,7 одсто у 2007. Док је стопа сиромаштва међу старијим грађанима (+65) са 19,9 одсто у 2002. смањена на 9,6 одсто у 2007., четвртина сиромашних су старији људи. Деца између шест и 14 година и деца до пет година такође су изложена изнадпросечном сиромаштву; они чине петину свих сиромашних.

Напокон, важно је знати да су најсиромашнији међу сиромашнима Роми, избеглице и интерно расељена лица. За неке од вас ове бројке биће досадне и хладне, али немојмо заборавити да се иза сваке од цифара крије тужна људска прича.

Сви ови подаци помогли су српским владама да развију и актуелизују Стратегију смањења сиромаштва (ССС) са позитивним резултатима. **Међутим влада још увек троши око 1,4 милијарде долара на субвенције разним предузећима док на програме којима помаже сиромашнима троши нешто изнад 211 милиона долара.** У светлу међународне економске кризе Светска банка верује да је сада време да се преиспита потрошња у јавном сектору и да се смањена средства преусмере ка програмима намењеним сиромашнима. Да се осигура да све мањи јавни извори заиста и дођу до оних којима су највише потребни и да се не расипају на фриволне расходе. Другим речима, морамо учинити више са мање, извести то продуктивније и осигурати да рањиви људи добију већи део колача.

Шта треба урадити? Српске власти треба да се усредсреде на програме који најефикасније стижу до сиромашних. Постојећи програм материјалног збрињавања породица (МОП) и дечији додатак су добро дизајниране мере како би се то постигло.

МОП, као програм помоћи сиромашнима, је изграђен тако да помаже баш сиромашним домаћинствима. Право на ову помоћ зависи од укупних примања једног домаћинства, из чега се изузима само нека друга врста социјалне помоћи. Јаки су аргументи да се ова врста мера прошири и да се повећа број домаћинстава која могу остварити право на ту помоћ. Србија на овај програм троши мање него нове чланице Европске уније. Чак и оне међу њима које мало троше – попут Пољске, Летоније и Естоније – троше на то више него Србија.

Друга добра мера је дечији додатак. Њиме се помажу деца у породицама које имају ниска примања. Ниво ове помоћи је, међутим, низак а постоји потреба и да се поједностави процедура како би је породице оствариле. Немојте расипати новац сиромашних на оне који скијају у Аустрији!

PRESS CLIPPING

Субота 04.07.2009. год

НАКНАДА

Вечерње Новости, Датум : 4.7.2009, Страна : 6

ИСПЛАТА новчане накнаде расељеним лицима са подручја Аутономне покрајине Косово и Метохија почиње данас, најавила је Национална служба за запошљавање. Реч је о накнади за јануар 2009. године, а исплата ће се обављати на шалтерима свих пошта.

ПРИХВАТИЋЕМО ПРЕДЛОГ ЗА НОВУ ВЛАДУ

Дневник, Датум : 4.7.2009, Страна : 20

ЛИДЕР СДСС-а СТАНИМИРОВИЋ ЗА „ДНЕВНИК”

ЗАГРЕБ: Прихватићемо предлог ХДЗ-а о избору нове владе, односно његове кандидаткиње за мандатара Јадранке Косор, али то не мора да значи да ћемо остати у коалитији. Сада смо само дали подршку за предлог који иде председнику Месићу, а наш коначан став ће се видети у Сабору када се буде гласало и када ми дижемо или не дижемо руку – каже за у разговору „Дневник“ лидер Самосталне демократске српске странке (СДСС) Војислав Станимировић. Срби су, вели, спремни да остану у коалитији, али под одређеним условима.

– Садашњи разговори с ХДЗ-ом иду у том правцу да коалитиони споразум морамо ревидирати или обновити јер га нисмо потписали с Јадранком Косор већ с Ивом Санадером. Видећемо и у садржају и у временским роковима о чему се ради јер доста каснимо, а тражићемо да се, ако останемо у тој коалитији, оснажи место потпредседника Владе које имамо.

Који су ваши услови и који ресор ћете тражити?

– То могу бити, рецимо, људска права, националне мањине и неке друге области где би вицепремијер из наших редова био главни координатор. У сваком случају, десетак Владиних уреда се доста тичу наше заједнице и били бисмо задовољни ако би наш човек био главни координатор тих свих уреда или да добије конкретан ресор, уз потпредседничко место. Тако би више могао да учини за српску заједницу. У случају да не буде тако, поставља се питање наше подршке ХДЗ-у.

Очекујете ли јачи притисак СДП да изађете из власти и расписивање превремених парламентарних избора?

– СДП нас стално притиска да изађемо из власти, али од њих не можемо много очекивати. У Србији је једна перцепција овога што говорим, али кад дођете овде, сасвим је другачије. Имамо 15 општина и 15 начелника Срба којима не пада на памет да изађу из коалитионог споразума јер би те општине могле ставити кључ у браву. Оне су сиромашне, буџетске општине, које очекују пројекте за обнову. СДП има своју причу за српске бираче, а из опозиције није у стању ништа да нам

пружи. И када је могао, ништа од њега нисмо добили, према томе, немамо разлога да плачемо за СДП-ом, као ни за ХДЗ-ом.

Да ли ће одласком Санадера, однос између Загреба и Београда кренути силазном путањом и колико би то могло угрозити интересе избеглица, повратника и српске заједнице у Хрватској?

– Санадер је владао аутократски. Његовим одласком, ако се нешто не промени у вези с амбицијама за председника државе, односи у Влади могли би и мало олабавити, у том смислу да ће поједини министри постати самосталнији и да ћемо моћи лакше комуницирати с њима. До сада су министри без Санадера тешко доносили било какве одлуке. Према томе, не могу сада рећи какав ће тај однос бити, мислим да се неће посебно мењати. Прерано је за оцене билатералних односа. Можда се они у неким областима, попут просвете, културе, па чак и привреде, и убрзају.

Антрфиле : Пуповац: чекамо програм владе

ЗАГРЕБ: Потпредседник СДСС Милорад Пуповац изјавио је да чека програм будуће хрватске владе и разговор с новим мандатаром. Он је, због стабилности будуће владе, предложио оснивање коалиционог већа које би се редовно састајало, најмање сваки пут пре почетка саборског заседања, али и чешће како би се видело шта влада предлаже Сабору.

СРБИ, ЧУЈТЕ ВАПАЈ „ГЛАСА СРПКИЊЕ“

Правда, Датум : 4.7.2009, Страна : 38

ПОЗИВ СВИМ ЉУДИМА ДОБРЕ ВОЉЕ ДА ПОМОГНУ ПРОГНАНИМА

Организација „Глас Српкиње“ наставила је хуманитарну акцију прикупљања и одношења помоћи камповима прогнанника са Косова и Метохије у Гроцкој и на Авали. Уз помоћ људи добре воље из српске дијаспоре, прогнаницима су обезбеђене намирнице, одећа и средства за хигијену.

Облаци тешки као олово надвили су се над Гроцку, и чинило се да киши нема краја. Имала сам утисак да небо плаче као и српски прогнаници са својих огњишта. Пролетеле су толике године да су се и птице вратиле у крајеве из којих су одлетеле, само наши избегли немају куд да се врате. Захваљујући људима добре воље протама Велибору, Недељку, Благоју, браћи и сестрама из Сан Дијега Живку, Јелени, Милицаву, Вери, Душану и Божи, смештеним прогнаницима у прихватним центрима Авала и Гроцка однели смо намирнице, одећу и средства за хигијену. Децу смо обрадовали слаткишима, а баке и деке кафом. Ђока Ђацић, већ по ко зна који пут, снабдео је децу патикама - изјавила је за Правду протиница и књижевница Радмила Цива Армић.

Захваљујући њеном великом ангажовању, и несебичној помоћи генералног менаџера Агенције за некретнине „Јустиција“, Јасмине Радивојевић, прогнаници су добили малу помоћ која им изузетно много значи, јер их уверава да нису заборављени.

Протиница Армић у име „Гласа Српкиње“ и овом приликом моли све људе добре воље да се прикључе акцији помоћи за прогнаничке кампове, јер ће тако помоћи људима без кућног огњишта да победе искушења на свом тешком животном путу. **Она подсећа да су се ових дана две госпође, извесне Весна и Цаца, саме понудиле да прогнаннике у кампу Крњача изненаде својим поклонима.**

PRESS CLIPPING

Недеља 05.07.2009. год

УЧИНАК ВЛАДЕ У БРОЈКАМА

Политика, Датум : 5.7.2009, Страна : А12

- Пад бруто друштвеног производа у Србији у првом кварталу 2009. износио је око 6 одсто у односу на исти период прошле године, а према проценама, јунска инфлација на годишњем нивоу била је 5 одсто
- У прва три месеца 2009. забележен је пад промета у трговини од 11 одсто
- Од формирања владе издато је око 640.000 биометријских пасоша и око 690.000 личних карата са или без чипа, а дневно се обради око 6.000 захтева
- Од 7. јула 2008. до краја априла 2009. на територији Србије укупан буџетски приход био је 719,4 милијарде динара, а донето је 98.500 решења о принудној наплати
- Откривено за 31,8 одсто више кривичних дела из области еколошког криминала
- Заплењено је више од 1,6 тона дроге
- Реализовано је више од 420 милиона евра субвенционисаних кредита за привреду и грађане
- Смањен је број запослених за више од 200 у Министарству спољних послова
- Дечји додатак користи 390.274 деце.
- Откривено је да 111 лица у локалној самоуправи на КиМ има „дупли радни однос” и код другог послодавца
- **Подељено је 700 оваца повратничким породицама у Метохији**

ПОДСТАНАРИ - НАЈСЛАБИЈА КАРИКА У КРИЗИ

Прес, Датум : 5.7.2009, Страна : 9

БЕОГРАД - Када је министар рада и социјалне политике Расим Љајић као најугроженије категорије становништва у време кризе означио незапослене, децу, старе, особе са инвалидитетом, Роме, избеглице, рурална старачка и вишечлана домаћинства, чини се да је заборавио категорију која остаје ван статистичких обрада, иако неретко и поменути слојеви припадају управо тој групи - подстанарској.

- Они су угрожена друштвена група самим тим што живе под туђим кровом, а криза се најсуровије прелама баш преко њихових леђа - каже адвокат Мирко Мирковић, председник ИО Удружења подстанара „Велеград“. Он наводи да се не зна тачан број подстанара у Београду, али незванично их је више од 150.000.
- Наше удружење заступа подстанаре у Београду, јер их ту има највише у Србији. По оној народној „где је танко, ту се и кида“, глобална криза се обрачунава најтеже са њима. Не само да су ретки случајеви да станодавци смање кирију, него је било доста покушаја да њима пребаце и плаћање рачуна за „Инфостан“, који су стари више од десет година. Неки су се жалили да газде чак покушавају да им подигну цену станарине

- прича Мирковић. Према речима Томислава Секулића, председника Удружења посредника у промету некретнина, не треба очекивати да станодавци почну да смањују ренте, додајући да би то било могуће једино уколико би тржиште понудило више бољих и јефтинијих станова.

- Тек онда када станодавци схвате да ће изгубити станара и целу ренту уместо да му смање цену за 10 до 20 одсто, може доћи до промене. Сви ти успавани закуподавци, који не желе да мењају било шта, нити их се тиче шта се дешава на тржишту, биће суочени са суровом реалношћу. Сада је већа понуда због одласка студената, који одјављују станове преко лета, а имамо исто тако људе који су одустали од закупа пословних и стамбених простора који им служе за повремену употребу. Видно је опао број оних који траже непокретности - наводи Секулић.

Маријана М. (30), правник, одлучила је да се са трогодишњом ћерком врати код родитеља, који живе шездесетак километара од Београда, јер више не може да плаћа кирију 300 евра.

- Уз дажбине за струју, телефон и "Инфостан", од плате коју примам из два дела и са закашњењем не остане ништа. Овако, одлучила сам да се вратим у село, путоваћу на посао по сат и по - објашњава Маријана.

ЗА РОЂЕНДАН ДВЕ ФОТЕЉЕ

Политика, Датум : 5.7.2009, Страна : А7

ПОРТРЕТ БЕЗ РАМА: ЈАДРАНКА КОСОР

На 56. рођендан, 1. јула, Јадранка Косор је сазнала да је, повлачећи се из политике, Санадер њу одредио за будућег шефа странке и да ће бити прва жена премијер Хрватске. И мада Санадеров избор „наследника” није било неко велико изненађење, будући да је правница из Пакраца важила за човека од његовог највећег поверења, прве оцене у хрватским медијима биле су углавном да „министрица Косор” није дорасла послу који треба да обавља. Углавном је истицано да је реч о особи која нема неки велики углед у јавности, нити било какву политичку особеност, да никада није учествовала у креирању страначке политике, али и то да јој део ХДЗ-а спочитава српско порекло.

Интернет форуми пуни су, иначе, ових дана прича о пореклу и детињству Јадранке Косор, чија биографија из угла хрватских националиста изгледа знатно друкчије од званичне. Откривајући да је право (заправо девојачко) презиме нове премијерке Влаисављевић, те да није пореклом из Пакраца (у коме је рођена) већ из злогласног четничког села Бучја, бројни учесници форума поуздано знају и да је њен ујак четнички вођа Душан Влаисављевић, који је одгајио Јадранку, ваљда пошто је отац Хрват напустио њу и мајку Српкињу. Српски националисти је, с друге стране, никако не доживљавају као своју јер је за њих, баш као и Санадер, „изашла испод Туђмановог шињела”.

У њеном званичном „животопису” на сајту владе Хрватске пише да је Косорова рођена у Пакрацу, завршила Правни факултет у Загребу, а од 1972. године радила као новинар, те да је од 1991. до 1995. године водила емисије за прогнанике и избеглице на Хрватском радију. У то време улази и у политику. Била је посланик ХДЗ од 1995. до 2003. године, а у оба Санадерова кабинета била је потпредседница задужена за социјална питања и истовремено министарка породице, бранитеља и међугенерациске

солидарности. Писац четири књиге, од којих су две са темом из „домовинског рата”, а две поезије, говори енглески и немачки (пасивно) и мајка је сина Ловра.

У председничкој кампањи 1995. године отворена је афера која је прати до данас. Хрватски медији писали су да се жена која је целу своју каријеру изградила на бризи о избеглицама, породицама и угроженима, 1995. уселила у стан из кога су, уценама у мањи стан на периферији пресељена малолетна браћа Дробац, који су у стану свог оца, пензионисаног пуковника ЈНА, живела сама пошто су им умрли родитељи. Један од браће касније је извршио самоубиство, а Јадранка Косор следеће године откупљује стан, на који је, како је навођено, право остварила као особа заслужна за оружане снаге РХ, према одлуци министра одбране Гојка Шушка. Косорова је све ово демантовала, али читав случај никада до краја није разјашњен.

PRESS CLIPPING

Понедељак 06.07.2009. год

СУБВЕНЦИЈЕ

Вечерње Новости, Датум : 6.7.2009, Страна : 10

Београдска филијала Националне службе за запошљавање саопштила је да послодавци који отварају до 50 нових радних места имају право на субвенцију од 80.000 динара по новозапосленом.

Послодавац мора да запосли радника са евиденције НСЗ. Приоритет ће имати они који запосле особе са инвалидитетом, припаднике ромске националности, жене старије од 45 година, мушкарце преко 50 година, дугорочно незапослене, избегле и расељене, људе у реадмисији и жене.

Субвенција се одобрава послодавцима који су ликвидни, уредно измирују обавезе по основу доприноса за обавезно социјалано осигурање за запослене и који немају смањење броја запослених у последња три месеца.

ЕКОНОМСКА КРИЗА ОТЕЖАВА ПОВРАТАК СРБА НА КОСОВО

Ало!, Датум : 6.7.2009, Страна : 3

Министар за повратак и заједнице у Влади Косова Саша Рашић изјавио је да ће то министарство, заједно са различитим међународним организацијама, у овој години подржати повратак око 600 расељених породица и оценио да је највећа препрека овом процесу лоша економска ситуација. Он сматра да се питање повратка расељених „беспотребно политизује“ и објашњава да се ради о „хуманитарном питању и апсолутном праву свакога да се врати у своје родно место“.

ВРЕМЕ ЈЕ ЗА НОВИ КОАЛИЦИОНИ СПОРАЗУМ

Правда, Датум : 6.7.2009, Страна : 22

СРБИ ИЗ ХРВАТСКЕ ПОСЛЕ САНАДЕРОВЕ ОСТАВКЕ ОЧЕКУЈУ АКТИВНИЈИ СТАВ СДСС-А

Незадовољни начином досадашњег рјешавања бројних проблема избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске, а посебно потписаним Коалиционим споразумом између Самосталне демократске српске странке и Хрватске демократске заједнице на чијем се челу налазио Иво Санадер захтјевамо:

Да СДСС са новим мандатаром за састав хрватске владе потпише нови Коалициони споразум, у коме би избјеглим и прогнаним Србима била враћена основна људска и грађанска права и били поништени сви дискриминаторски закони које је донио хрватски Сабор на штету хрватских држављана српске националности. За праћење реализације опредјељења из Коалиционог споразума треба

формирати заједнички савјет који ће се састајати једном мјесечно, а обавезно прије сједница Владе и Сабора на којима ће се разматрати витална питања од интереса за српску заједницу.

Беспоговорно и без икаквих резерви, као полазиште и основу за потписивање новог коалиционог споразума треба неизоставно прихватити одређења садржана у акту који је усвојила Влада Србије, и то:

- **Свим носиоцима станарских права и њиховим законским наследицима признати**

право на натуралну реституцију или одговарајућу новчану компензацију;

- **Елиминисати рестриктивне прописе како би они који имају право на конвалидацију, то право што прије остварили;**

- **Пензионерима из Републике Хрватске исплатити све доспјеле а неисплаћене пензије, за вријеме од обуставе до поновне успоставе;**

- **Убрзати и завршити обнову ратом уништене имовине и изградњу инфраструктуре, како би се успјешно реализовао одржив повратак;**

- **Признати право на дионице бившим запосленицима по истим критеријумима по којима су то право оствариле њихове радне колеге хрватске националности;**

- **Вратити власницима сву узурпирану приватну имовину уз прописану новчану надокнаду. Извршити поврат запосједнутих пољопривредних имања њиховим законским власницима уз повлачење Закона о пољопривредном земљишту.**

- **Поједноставити процедуру за добијање хрватског држављанства повратницима који се третирају као страни држављани:**

- **Зауставити манипулације са листама оптужених за ратне злочине које су у функцији етничког чишћења**

- **Истражити све регистроване и нерегистроване гробнице и извршити идентификацију посмртних остатака;**

- **Побољшати безбједоносну ситуацију уз ефикаснију акцију државних институција на свим нивоима.**

Председник Асоцијације избјегличких и других удружења Срба из Хрватске Милојко Будимир, проф.

СРБИ ИЗ БИХ ИМАЈУ СВОЈУ ДРЖАВУ, ЗАШТО БИ ГЛАСАЛИ И У СРБИЈИ

Борба, Датум : 6.7.2009, Страна : 4

Идеја Милорада Додика да Срби из РС имају посланике у Скупштини Србије није могућа нити потребна

Ово је још једна у низу Додикових националистичких изјава, јер он себе жели да прикаже као заштитника свих Срба у БиХ

Премијер Републике Српске Милорад Додик, изјавио је да би грађани тог ентитета волели да активно учествују у изборима за Скупштину Србије. „Ми не тражимо интеграцију која би подразумевала снажно учешће у политичком животу Србије, али бисмо волели да наши људи овде могу да изаберу два-три посланика у Скупштини Србије“, рекао је Додик групи новинара из Србије која је била у дводневној посети Бањалуци.

Као пример на који се треба угледати, навео је да сви Хрвати у БиХ имају и држављанство Хрватске и да врло активно учествују у изборима у матичној држави. „Засад не постоји техничка могућност да Срби из РС учествују на изборима у Србији и гласају“, рекла је за „Борбу“ председница српског парламента Славица Ђукућ-Дејановић. Према њеним речима у обзир долази само оно што је у складу са Законом о изборима и скупштинским Статутом.

„С обзиром на то да је у плану нови изборни закон, видећемо како ће то питање бити регулисано“, додала је Дејановић.

Министар за дијаспору Срђан Срећковић је објаснио да Закон о дијаспори и Србима у региону, прави разлику између дијаспоре, која обухвата политичку и економску емиграцију, и Срба у региону, који у околним земљама живе као аутохтоно становништво. Срећковић је прецизирао да се под Србима у региону подразумевају припадници српског народа који живе у Словенији, Хрватској, Босни и Херцеговини

- Републици Српској, Црној Гори, Македонији, Румунији, Албанији и Мађарској. **„Предлог Закона о дијаспори који се налази у скупштинској процедури омогућиће да три милиона Срба широм света први пут добије прилику да се активно укључи у друштвена, економска и политичка дешавања у Србији, као и да од Београда добију подршку која је деценијама изостајала“, подсетио је Срећковић.** Он је додао да је Република Српска најближа Србији па је могућа економска и политичка сарадња у складу са стандардима ЕУ.

„Најважнија институција која треба да произађе из овог закона јесте Скупштина дијаспоре и Срба у региону која ће бити носећа институција нове политике“, прецизирао је Срећковић и додао да ће Скупштину дијаспоре и Срба у региону чинити 44 делегата дијаспоре и Срба у региону. Министар је објаснио да је Законом предвиђено да Скупштина дијаспоре за решавање конкретних проблема формира Економски савет, Савет за статусна питања и Савет за културну, просветну, научну и сарадњу у области спорта. Министар је додао да је нацртом закона предвиђено и конституисање Савета за односе са Србима у региону, који ће чинити председник Србије, председник Владе, ресорни министри, председник Извршног већа АП Војводине, представник Српске православне цркве и комесар Комесаријата за избеглице Републике Србије, као и оснивање Савета за дијаспору који ће водити политику према дијаспори, а чиниће га представници ресорних министарстава. „Законом се оснива и буџетски фонд за дијаспору и Србе у региону ради остваривања конкретних циљева, као што је неговање српског језика и ћириличног писма и очување културног, етничког и верског идентитета“, додао је Срећковић. Председник Социјалдемократске уније и члан посланичког клуба ЛДП у Скупштини Србије Жарко Кораћ је против Додиковог предлога.

„Ја не могу и не желим да гласам на изборима у БиХ“, нагласио је Кораћ и додао да свако треба да гласа у земљи где живи. „Тачно је да је хрватски устав омогућио да сви Хрвати у БиХ који имају и држављанство Хрватске активно учествују у изборима у матичној држави, али то је преседан“, оценио је Кораћ додајућ и да је нелогично да група грађана остварује бирачко право у две земље. „Ово је једна у низу Додикових националистичких изјава, јер он себе жели да прикаже као заштитника свих Срба у БиХ“, рекао је Кораћ. Према његовим речима „неки политичари из Србије су, на жалост, омогућили Додику да се меша у овдашње политичке прилике и дали му већи значај него што заиста има“.

Програмски директор ЦеСИД-а Ђорђе Вуковић каже за „Борбу“ да за Србију, генерално, не би било добро да грађани Републике Српске активно учествују на изборима за Скупштину Србије и да имају своје посланике у српском парламенту.

Према његовим речима постоје други модалитети како они могу да утичу на политички живот у Србији, али овај, како каже, не би био добар.

„Не би било паметно да људи који се осећају Србима, а живе у другим земљама, сада гласају у Србији јер не деле судбину државе за коју гласају. У том смислу се поставља више питања, између осталих, да ли и Срби из Црне Горе који такође имају српско држављанство треба да гласају у Србији“, истиче Вуковић напомињући да ово питање захтева широку расправу, која се, на жалост, код нас обично заврши у некој националистичкој еуфорији, „сви Срби у једној држави, сви Срби гласају за један поредак и слично“. „Није ми познато колики је број људи из БиХ који имају двојно држављанство, али сви они би имали право да гласају на изборима у Србији. Ако претпоставимо да сви Срби у БиХ имају и српско држављанство, што је њима врло лако да остваре, онда би се радило о огромној популацији која у том случају не би имала само два, три мандата у Скупштини Србије него можда и 50“, истиче Вуковић. Према речима Вуковића, међутим, ту се поставља питање зашто би држављани неке друге државе имали више привилегија него држављани Србије.

„Зашто би неко из БиХ имао право да гласа и у БиХ и у Србији и зашто ја немам то исто право у Босни јер ако неко одлучује о политичкој заједници у којој ја живим логично је да и ја одлучујем о политичкој заједници у којој он живи. Дакле, ми треба да делимо исту судбину а не да неко одлучује о мојој политичкој заједници, а да живи у другој“, подвлачи Вуковић. Хрвати се нису усрећили БиХ земљацима Ђорђе Вуковић истиче да то што имају Хрвати није баш нека светска пракса. „Расправа у Хрватској око тих изборних јединица дијаспоре и слично, ако се не варам, дошла је до тога да је Социјалдемократска партија одбила чак и да кандидује своје људе у јединици дијаспоре и сматра да је то нешто што је јако неправедно. Зато ту треба бити доста опрезан и видети шта, како и под којим условима држављани једне земље могу гласати ако су трајно настањени у некој другој земљи. Али то је доста широка расправа и не би требало да буде неко правило које би се тек тако прихватило јер, напосто, људи треба да одлучују о политичком поретку у коме живе“, сматра Вуковић

Антрфиле : Хрвати се нису усрећили БиХ земљацима

Ђорђе Вуковић истиче да то што имају Хрвати није баш нека светска пракса.

„Расправа у Хрватској око тих изборних јединица дијаспоре и слично, ако се не варам, дошла је до тога да је Социјалдемократска партија одбила чак и да кандидује своје људе у јединици дијаспоре и сматра да је то нешто што је јако неправедно. Зато ту треба бити доста опрезан и видети шта, како и под којим условима држављани једне земље могу гласати ако су трајно настањени у некој другој земљи. Али то је доста широка расправа и не би требало да буде неко правило које би се тек тако прихватило јер, напосто, људи треба да одлучују о политичком поретку у коме живе“, сматра Вуковић Ђорђе Вуковић

ПОМОЋ ЗА ПРОГНАНИКЕ

Борба, Датум : 6.7.2009, Страна : 6

Организација „Глас Српкиње“ поклонила је породицама које у живе избегличким камповима на Авали и београдским насељима Крњачи и Гроцкој санитарније,

одећу, обућу, намирнице и слаткише. Попадија Радмила Цица Армић из Београда изјавила је за „Борбу“ да та организација окупила људе добре воље из Сан Дијега и свештенике из Београда и да су дарови однети прогнаницима: „Са овим људима се живот поиграо и креирао им судбину недостојну човека у 21. веку. Треба им показати чињењем добрих дела да смо уз њих“.

ДА УПОЗНА СВЕТ ОКО СЕБЕ

Вечерње Новости, Датум : 6.7.2009, Страна : 43

ПЕТНАЕСТОГОДИШЊИ ДАНИЈЕЛ АРСИЋ, КОЈИ ЈЕ СЛЕП ОД РОЂЕЊА, У КУРШУМЛИЈИ ЧЕКА ПОМОЋ

Дечаку неопходне терапије на очној клиници у Новом Саду, али мајка није у стању да му помогне и обезбеди новац за операцију

ПОСЛЕ десетодневних терапија на очној клиници у Новом Саду, коју му је омогућио Фонд хуманости нашег листа, петнаестогодишњем Данијелу Арсићу из косметског села Грнчара, слепом од рођења, знатно је боље. Сада малишан већ разликује светлост од таме, што представља помак у његовом целокупном здравственом стању. Јер, психофизички и говорни поремећаји чине дечака до извесне границе аутистичним и нагоне га да се повлачи у свој свет. Свет у коме још једино места има за његову мајку Раду (34), која је са дечаком остала сама већ у његовој првој години живота, јер га отац таквог није желео.

- Мој Данијел је рођен у седмом месецу трудноће, због чега су се јавила оштећења вида и друге физичке сметње. Међутим, пошто није могао да прогледа, пре тринаест година рађена му је операција очију на руској клиници у Калуги, захват којим је спречено даље пропадање ока. Спречено је и потпуно затварање очних капака, и од тада су неопходне редовне контроле и вежбе како би се сачувало постојеће стање, односно спречило да не дође до сушења ока - истиче дечакова мајка Рада, која годинама покушава да извуче дечака из "оклопа" који му је наметнула болест, али и да сачува његове очи од даљих оштећења. - Због тога идемо на редовне контроле на очну клинику у Београду, али су, и поред тога, Данијелу неопходне терапије четири пута годишње, које трају по десет дана на очној клиници у Новом Саду - наглашава ова жена, упорна да помогне свом малишану.

Избегла с Космета 1999. године, када су Срби тражили спас у сигурним срединама, Рада каже да је лечење слепог сина био додатни мотив да се исели с Космета, где и даље живе чланови њене породице.

- Уточиште смо пронашли у Куршумлији, где су ме, морам признати, примили одлично. Не само мене, већ и моје болесно дете. А ту сам засновала и нову породицу. Срећом, супруг Милета, с којим имам сина Милана (7), прихватио је моје дете из првог брака као своје. Он ми је био највећа подршка и ослонац.

Последњих десет година заједно смо се борили да помогнемо Данијелу у лечењу и обезбедимо му неопходне терапије. Све док Милета пре три године није остао без посла цивилног лица у војсци - каже жена кроз уздахе на које се, са кревета у коме седи, оглашава Данијел:

- Мама, када ћемо да се шетамо? - не баш потпуно разговетно, али разумљиво, пита је дечак, који је две године похађао школу за слепу децу у Земуну, али је због аутизма

прекинуто даље обучавање слепог дечака, који, по речима мајке, ипак комуницира са околином.

- Никада се до сада нисмо обраћали за помоћ. Прву операцију платили су моји родитељи који су због тога продали део земље, а потом смо се ја и супруг сналазили радећи физичке послове, али сада једноставно нисмо у стању да набавимо средства за његове неопходне терапије. Више нису у стању ни моји да ми помогну, јер ми је отац преминуо пре три године. На Космету у околини Витине остала ми је само мајка о којој такође бринем - истиче своју немоћ Рада, уверена да ће бити оних који ће пружити руку помоћи њој и њеном сину....

Антрфиле : ЗАХВАЛНОСТ

ЗАХВАЉУЈУЋИ "Новостима" које су уплатиле новац неопходан за терапије на клиници "Еликсир" у Новом Саду, мом сину је боље. Међутим, пошто је наредни третман заказан већ у августу, питање је хоћемо ли успети да му омогућимо наредни одлазак у Нови Сад - истиче захвалност, али и забринутост, дечакова мајка Рада. Захвална, како каже, "Новостима", што су се прве одазвале да помогну њеном слепом сину, не заборавља да спомене ни Министарство за КиМ, које је обећало средства за смештај у Новом Саду, али и хумане људе попут Чедомира Панотовића из Прокупља и Милоранке Радосављевић из Шведске, који су им помогли симболичним донацијама.

РАЧУН

СВИ који желе да помогну петнаестогодишњем Данијелу Арсићу, дечаку слепом од рођења, како би могао да прими све неопходне терапије, могу то да учине уплатом на рачуе Комерцијалне банке, динарски: 205-9011003615051-70 и девизни 90-310-0872462.3

PRESS CLIPPING

Уторак 07.07.2009. год

ЗАХТЕВ ИЗБЕГЛИЦА

Куир, Датум : 7.7.2009, Страна : 3

БЕОГРАД - Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске затражила је јуче потписивање новог Коалиционог споразума којим би избеглим и прогнаним Србима из Хрватске „била враћена основна људска и грађанска права и поништени дискриминаторски закони које је донео хрватски Сабор“. У саопштењу те Асоцијације тражи се да Самостална демократска српска странка и нови премијер Хрватске потпишу нови Коалициони споразум.

- За праћење реализације опредељења из Коалиционог споразума треба формирати заједнички савет који ће се састајати једном месечно, а обавезно пре седница Владе и Сабора на којима ће се разматрати витална питања од интереса за српску заједницу - наводи се у саопштењу.

ПРИВРЕМЕНИ ПОСАО ЗА 145 ЛИЦА

Данас, Датум : 7.7.2009, Страна : 21

Јавни радови у Сомбору

Сомбор - У 12 пројеката јавних радова на подручју града Сомбора биће привремено упуслено 145 незапослених лица са евиденције филијале Националне службе за запошљавање. Пројекат ЈКП Чистоћа, вредан 4,6 милиона динара, о уклањању дивљих депонија, уништавању корова и подраста на шест месеци упуслиће 25 лица. Удружењу избеглих и прогнаних Рома из Бездана за уређење и чишћење рекреативног простора и канала одобрено је 1,2 милиона динара, а десет лица овај посао треба да окончају у року од четири месеца, а УГ Мој Сомбор добило је 954.000 динара за ветрозаштитни појас око града, на чему ће три месеца бити ангажовано 10 особа.

Спортски центар Соко у Сомбору изградиће трим стазу и уредити околину, а тај пројекат, вредан 2,9 милиона динара, реализоваће 12 лица у року од пола године. Спортско-рекреативни центар уређиваће и житељи Алексе Шантића, биће ангажоване 22 особе на шест месеци, а вредност пројекта је 4,1 милион динара. Ромско удружење Сингу андо дем у Дорослову преузело је обавезу уређења села за 870.000 динара, пет лица биће ангажовано на шест месеци, док је удружењу Рома Бели голуб у Бачком Моноштору одобрено 865.000 динара за ангажовање пет лица на шест месеци на спасавању ромских кућа од пропадања. Пројекат јавних радова у селу Риђица, вредан 2,3 милиона динара, подразумева ангажовање 15 пољочувара на период од пет месеци, док ће у Бездану, у ткачници Новитет - Дунав три лица бити ангажована пола године на рестаурацији аутентичних разбоја, вредност пројекта је 509.000 динара. У градској месној заједници Нова Селенча биће реализован пројекат, вредан 3,6 милиона динара, којим ће бити ангажовано 15 геронтодомаћица на пола године. У селу Гаково, пак, биће

ангажовано 20 геронтодомаћица, такође на шест месеци, а вредност пројекта је четири милиона динара.

СРБИЈА БЕЗ КОСОВА ДОБИЈА БЕЛИ ШЕНГЕН

Данас, Датум : 7.7.2009, Страна : 4

Европска комисија утврдила препоруку за решење проблема косовских грађана с биометријским пасошем Србије

- Свим аргументима борићемо се против те препоруке, поручују из Владе
- Ако Београд буде прагматичан - откачиће нас, каже Момчило Трајковић
- Бојазан да ће почети ново иселјавање косовских Срба, овог пута „на папиру“

ТРАГОМ

Београд - Готово је извесно да ће грађани Косова с пребивалиштем у тој покрајини бити изузети из препоруке Европске комисије о укидању шенгенских виза према Србији, сазнаје Данас из извора блиских ЕК у Бриселу. Ипак, став ЕК према овом питању биће званично објављен тек 14. јула, када Комисија буде саопштила препоруке о визној либерализацији оних земаља региона Западног Балкана које су најбоље напредовале ка белој шенгенској листи.

Извори блиски Влади Србије потврдили су нам ову информацију. **„Сигурни смо 99 одсто да се укидање виза неће односити на особе са пребивалиштем на КиМ. Сачекајмо 14. јул, али све говори да ће тако бити и да ће се односити и на Србе, Албанце, Роме, значи на све грађане Србије с местом пребивалишта на КиМ“**, рекао нам је тај извор, који није желео званично да говори пре објављивања препоруке ЕК. Наш извор близак Влади каже да је преговарачки тим Србије за визну либерализацију спреман за такав став Брисела и инсистира да је реч о - препоруци, коју на крају друге институције ЕУ, дакле Савет Уније и Европски парламент, не морају усвојити. „Свим аргументима ћемо се борити да она не буде усвојена и да бели шенген важи за све грађане Србије“, поручују из Владе.

Ипак, уколико званични Београд дође у ситуацију „узми или остави“, неизвесно је да ли ће државни врх због питања нерешеног статуса Косова „жртвовати“ понуђену слободу путовања за грађане централне Србије. Важан је и проблем више од 200.000 косовских Срба, који би били дискриминисани због тога што признају Србију за своју државу. Могуће је да ће Срби који имају пријављено пребивалиште на Косову почети да пријављују место становања у општинама централне Србије. То би значило и нови талас иселјавања Срба с Косова, ако не у пракси, а оно на папиру. На ову опасност указује и Момчило Трајковић, председник Српског покрета отпора с КиМ.

- Уколико Влада у Београду буде прагматична, откачиће нас који смо с Косова, што би значило да одустају од свих стратегија и планова за очување ове покрајине. Оваква вест ће се сигурно лоше примити код Срба на Косову, али и код Албанаца, јер сви желе слободно да путују. На овај начин ЕУ условљава Србију да на неки начин попусти у свом ставу о очувању Косова - каже Трајковић за Данас.

Према његовим речима, уколико услов за слободно путовање буде пребивалиште у централној Србији, може се очекивати да не само Срби него и Албанци крену у масовну промену места пребивалишта.

- Први ћу тако нешто учинити. Пријављен сам код Унмика и грађанин сам Косова, а према тумачењу Србије грађанин сам и Србије. Одјавићу се с Косова и пријавити у Србији. То неће учинити само Срби већ и Албанци, па ће Србија бити у још већем проблему, јер ће у будућим пописима бити уврштено много више Албанаца него што их реално има - закључује Трајковић.

Маја Бобић, генерална секретарка Европског покрета у Србији, за Данаса каже да постоји безбедносни проблем српских пасоша и да укидање виза неће важити за грађане који имају старе српске пасоше. Према њеним речима, уколико Европска комисија буде препоручила да укидање виза не важи за грађана с пребивалиштем на Косову, Србија би требало да учини све како би се то питање решило, и у томе сарађује с Еулексом као мисијом ЕУ на Косову.

Подсетимо, у нацрту предлога који би Колегијум ЕК требало да усвоји 14. јула у Стразбуру, пише да „визна либерализација важи за грађане с пребивалиштем на територији Републике Србије, али не и за грађане с пребивалиштем на територији Косова под Резолуцијом 1244“. У свим документима ЕУ, с обзиром на то да независност Приштине нису признале све државе Уније, Косову се додаје наставак „под Резолуцијом 1244“. У образложења се наводи да су разлози за такву одлуку безбедносно-технички и да се односе на чињеницу да власти у Београду не контролишу територију Косова и да зато и не могу да обезбеде сигурност издавања докумената и испуњавање других услова и мерила које је Србија испунила, или је на добром путу да их испуни, на делу територије без Косова из Мапе пута за визну либерализацију. Комисија ће 14. јула, одмах по усвајању, упутити препоруку у Савет ЕУ и Европски парламент, како би почео да тече рок од три месеца за мишљење Парламента, да би се избегло кашњење из процедуралних разлога. Циљ је да посао буде завршен до 30. новембра, односно да на седници Савета министара правде и унутрашњих послова ЕУ буде усвојена одлука да визна либерализација за Србију, Црну Гору и Македонију почне 1. јануара 2010. године.

Антрфиле : Акциони план неизвестан

После препоруке Европске комисије у Србију ће стићи писмо ЕК с препорукама шта званични Београд још треба да уради како би безвизно путовање заиста заживело од почетка следеће године. Према најавама потпредседника Владе Божидара Ђелића, Србија би после пријема писма требало да усвоји акциони план. Али, како су нам рекли извори блиски преговарачком тиму Србије, за то вероватно неће бити потребе јер ће већина преосталог посла док стигну писма бити урађена.

АШИК У АКШАМ И ТОМЕ СЛИЧНО

Данас, Датум : 7.7.2009, Страна : 5

Свака власт од деведесете, обећавала је „пуно учешће“ (укључив и бирачко право) дијаспоре у државним пословима матице, али се све завршавало на предизборним математичким прогнозама које, овој или оној странци, нису ишле у прилог.

„Видовдански дани дијаспоре“, смрт најпоштованијег Србина из Холивуда, али и захтев Заједнице санџачке дијаспоре министрима Љајићу и Угљанину да, по цену

рушења Владе, сачувају Санцак као јединствени регион - опет су пажњу јавности скренули на однос матице према нашим људима у расејању.

Додворавање и кокетирање власти с деловима сопственог народа изван граница отаџбине, идилични љубавни „ашик у акшам“, није изум србијански. **У суседству је то поодавно крунисано браком: Око 400.000 Хрвата с пребивалиштем изван домовине има право гласа и политичке репрезентације у Хрватској (РХ), путем засебне листе за дијаспору која гарантује заступничка места у Хрватском сабору кандидатима расејања.** Иако и тамо постоје ускостраначки страхови: бојазан од факта да 90 одсто бирача из дијаспоре што искористи своје право јесу Хрвати из БИХ који гласају „... зна се“; ту је и латентан страх од могуће експлозије излазности хрватских држављана српске народности прогнаних по Србији, Босни и свету... Али, за такву изборну политику постоје и разумни економски разлози: велики део тих исељеника плаћа порез на некретнине у домовини и упумпава огроман новац у њу, а дијаспора је, само у осамостаљење РХ, директно „инвестирала“ чак 700 милиона евра.

У Србију пет милијарди долара стиже годишње управо по основу девизних дознака из дијаспоре, што чини једну седмину свих економских вредности које се у држави Србији створе за 12 месеци. Српско расејање је, само од 2000, инвестирало пола милијарде долара у Србију, што је, не рачунајући приватизацију, сума свих директних страних инвестиција...

То, ипак, није довољно да се политички глас наших распршених сународника чује у Србији. Јер, иако су се политичари, пре избора, увек заклињали у дијаспору, после њихових мандата остајале су преваре и неиспуњена обећања; од дијаспоре се искамчивао „патриотизам“, а она није чак ни необавезно консултована. Наше расејање броји скоро три и по милиона људи различитих нација, пореклом из Србије, и Срба из Србије и бивше СФРЈ. **Многи формално не поседују држављанство Србије или немају пребивалиште у њој, или су још малолетни, али је лако доказиво да међу њима, и према важећем изборном закону, има најмање 400.000 потенцијалних бирача.** Ипак, за последње парламентарне изборе регистровано је само 51.211 таквих бирача, гласао их је, наравно, тек симболичан број, али је „изборни туризам“ страначких активиста - контролора у 42 земље, на 77 бирачких места на свим континентима, претпрошлог маја, коштао пореске обвезнике барем колико и један озбиљан софтвер и пратећа гвожђурија довољни да, путем интернета, своје бирачко право оствари цело наше расејање широм планете.

Да ли је - као што, отварајући видовданско саборовање, рече ресорни министар Срећковић - дошло време да се односи матице и дијаспоре напokon „поставе на партнерске и односе узајамног поверења, јер је држава годинама замајавала наше људе из расејања“? И може ли један такав глас, с обзиром на нејакост министрове партије у шеснаестостраначкој коалицији, нешто да промени? У РХ сте, још од 1992, независно од тога колико држављанстава имали - у тој земљи, увек и искључиво хрватски држављанин. Зато 750.000 грађана БиХ и још 100.000 становника Србије остварује право на двојно држављанство (и путовнице, и „бели Шенген“) са Хрватском. У окружењу се једино официјелна Подгорица, од сопствених сународника расутих (пре свега, по Србији) широм света, брани ригидним законом о држављанству, па прети да ће сваки држављанин Црне Горе, у случају добијања другог држављанства, бити исписан из црногорског...

Србија има заиста либерални закон, према којем је довољно да се, било где у свету, изјасните Србином, и већ можете рачунати на држављанство Србије. То право може да оствари и сваки грађанин пореклом из Србије.

Закон о дијаспори и Србима у региону који је у скупштинској процедури, по први пут предвиђа институционално организовање расејања кроз Скупштину дијаспоре и Срба у

региону. Али и, коначно, дефинише ко чини ту нашу дијаспору и сународнике у окружењу: то су, на име, сви држављани Србије и њихове потомци, без обзира на националну, верску или политичку припадност, а који живе ван граница земље и сви припадници српског народа који државу Србију сматрају за матичну.

Дакле, сасвим национално и сасвим космополитски. Уосталом, мало је познато да је и неформалну химну српске дијаспоре, свој вапај „Остајте овдје“, Шантић упутио својим комшијама, херцеговачким муслиманима који су, након уласка Хабсбурговаца у БиХ, масовно иселјавали у Турску. Песник је био зао пророк, колективна бежанија са ових простора затим се циклично занављала. Остаје нада да ће држава смоћи снаге да, потискујући своје политичке калкулације и страначке дигитроне, окрене к себи тај огромни распршени људски, економски и интелектуални потенцијал, „на ползу Србије“.

КОСОВО: ДИПЛОМАТИЈА ЗАМЕНИЛА НАСИЉЕ, НЕМА ПОВРАТКА РАСЕЉЕНИХ, НА ТЕРЕНУ СИРОМАШТВО

Данас, Датум : 7.7.2009, Страна : 3

Стање у школама на КиМ изузетно је лоше, неке више личе на штале, тако да ће један од приоритета Министарства бити да се оне реновирају и уреде, каже Горан Богдановић

- Актуелна Влада Србије од јула 2008. до данас покушава да реши све неправилности и грешке које је за собом оставила влада Војислава Коштунице, али то је недовољно у односу на велика очекивања Срба и осталог неалбанског становништва у Покрајини, каже за Данас министар за Косово и Метохију Горан Богдановић. Он наводи да је Министарство за КиМ фокусирано на повратак интерно расељених лица која живе у колективним центрима, пошто су она најугроженија.

- Подстакли смо привредни и економски развој и 25 правних лица добило је кредите, пописали смо пољопривредна газдинства, дефинисали реалне потребе земљорадничких задруга и покренули производњу малина у општини Штрпце. У сарадњи са СПЦ доста је урађено на заштити установа и споменика културе, а начињен је и значајан помак на пољу правосуђа и поштовања људских права. У време новогодишњих празника сва деца узраста до 14 година су добила поклоне, док је на почетку школске године Министарство обезбедило уџбенике за више од 1.000 ђака - наводи Богдановић. Он додаје да је стање у школама на КиМ изузетно лоше и да неке од њих „више личе на штале“, тако да ће један од приоритета Министарства бити да се оне учине бољима, да се реновирају, окрече и да се обезбеде одговарајући хигијенски услови.

Богдановић истиче да су тврдње да се више улаже у север Косова него у енклаве неосноване и да је то био случај док он није био министар, а да је сада око 70 одсто средстава уложено у подручје „јужно од Ибра“.

- Ситуација се и политички побољшала јер више нема директива из Београда и сатанизовања опција које нису по вољи политичара на власти, већ је Србима на КиМ дата нека врста политичке аутономије у одлучивању о њиховим интересима - напомиње Горан Богдановић.

Рада Трајковић, потпредседница Српског националног већа КиМ, истиче за Данас да је добро што је Влада „одлучно радила на демотивацији да се политички и етнички

проблеми на Косову и Метохији решавају насиљем“, односно да се политика реализује насиљем.

- Друга ствар је да је Влада релаксирала српску заједницу у смислу да је дата слобода да се на терену може примењивати оно што није државна политика, а да се не буде санкционисан као што је то било у време Милошевића, а делимично и док је премијер био Војислав Коштуница, јер је и тада било репресије - каже Трајковићева.

Према њеним речима, није учињено оно што је најављивао Млађан Динкић, министар економије и регионалног развоја, а то је економска аутономија Срба с Косова. „То је нешто у чему Влада није била доследна“, наглашава Трајковићева.

Како наводи, власти у Београду могу веома мало да утичу на повратак Срба на КиМ то у оној мери у којој за то имају међународну подршку. Ова саговорница Данаса замера Влади што „економски форсира кадрове са севера КиМ, док се све што је испод Ибра запоставља“. Такође, како каже, Влади недостаје доза искрености према грађанима Србије и КиМ.

- Београд би морао да призна да на КиМ постоји само симулација власти Србије, а када би то учинио и степен поверења у Владу би можда порастао - оцењује Рада Трајковић.

КЉУЧЕВИ ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Политика, Датум : 7.7.2009, Страна : А32

Чајнице – Ових дана је успешно завршена трећа фаза пројекта обнове 45 кућа повратницима у Вишеград, Рудо, Чајнице, Соколац и Хан Пијесак. Вредност пројекта износила је милион и 500.000 марака, а финансијски су га подржали министарства за расељена лица Федерације БиХ и Кантона Сарајево, а спровела аустријска организација Хилфсверк. Протеклог викенда кључеви обновљених домова уручени су повратницима у општину Чајнице.

ОБНОВА 169 СРПСКИХ КУЋА И СТАНОВА

Политика, Датум : 7.7.2009, Страна : А32

Босанско Грахово – Начелник општине Босанско Грахово Урош Макић изјавио је да су обезбеђена средства којима ће до краја ове године бити обновљено 169 српских кућа и станова у тој општини у Федерацији БиХ.

„Реч је о 85 породичних зградама, финансира Министарство за људска права и избеглице у Савету министара БиХ путем Фонда за повратак који је за обнову 30 станова одобрио 600.000 конвертибилних марака. Здружене оружане снаге регуларне војске Републике Хрватске и домаће снаге Хрватског вијећа обране су крајем лета 1995. године у агресији на Босанско Грахово срушиле 95 одсто стамбених објеката од којих још 1.326 није обновљено.

НЕЋЕ КОНТЕЈНЕРЕ ХОЋЕ СТАНОВЕ

Блиц, Датум : 7.7.2009, Страна : 11

Роми са Н. Београда

Роми из насеља „Белвил“ и „испод Бувљака“ који треба да буду расељени не пристају да буду смештени у контејнере, већ захтевају да им се доделе станове. Они још не знају где ће бити расељени, а како је речено на јучерашњем састанку у насељу „Белвил“, за време Универзијаде неће организовати протесте.

- Желимо да знамо који су планови Града. Универзијада је у току и ми се плашимо да ће да нас раселе и да ће нам срушити баракe багерима. **Нећемо да живимо у контејнерима, већ хоћемо да нам се обезбеде станове.** Већ 21 дан смо затворени са свих страна због Универзијаде. **Овде људи не раде, не примају социјалну помоћ и немамо од чега да живимо - прича за „Блиц“ Ариф Кадријај, Координатор за расељена лица са Косова и Метохије.**

Драган Станковић, потпредседник Извршног одбора Националног савета Рома истакао је да не види решење за житеље овог насеља, јер им Град не нуди дугорочно решење.

- Они им нуде могућност да из картонских барака пређу у лимене конзерве од 13 квадрата. Град би требало да се ангажује и да додели овим људима било какве станове. Иако су они нелегално на овом земљишту имају права да искажу своје незадовољство. Уколико се не испуне њихови захтеви они ће изаћи на улицу и протестовати - каже Станковић.

Марко Карацић, државни секретар у Министарству за људска и мањинска права каже да Министарство у складу са својим надлежностима све време ради на томе како би се положај Рома побољшао.

- **Увек постоји решење. Неопходно је да се људима који живе у оваквим условима омогући да у складу са минималним стандардима имају нормалан живот - каже Карацић.**

На састанак су били позвани Владан Ђукић, градски секретар за социјалну заштиту, Петар Антић, помоћник министра у Министарству за људска и мањинска права и Вита Михаиловић, председник Националног савета Рома, али нико од њих није присуствовао састанку. Како је за „Блиц“ рекао Вита Михаиловић он је у том тренутку био на састанку са Расимом Љајићем, министром рада и социјалне политике који су у разговору покушали да дођу до решења како би се помогло житељима ромских насеља.

PRESS CLIPPING

Среда 08.07.2009. год

ЖИВОТ УВЕК НА ПРВОМ МЕСТУ

Преглед, Датум : 8.7.2009, Страна : 5

Богдановић: Учињено све да се побољша положај Срба на КиМ

Према речима министра за Косово и Метохију, без обзира на све проблеме, Влада је остала доследна политици залагања за европске интеграције и очувања суверенитета и територијалног интегритета кроз политичку и дипломатску борбу за очување КиМ у саставу Србије

Министар за Косово и Метохију Горан Богдановић изјавио је јуче, поводом годину дана рада владе, да је његово Министарство учинило све како би Срби остали на Косову и како би се побољшао њихов положај.

„Упркос чињеници да се овај састав Владе Србије суочио са бројним наслеђеним и новонасталим проблемима који су додатно појачани светском финансијском кризом, Влада је уз велико ангажовање на свим пољима успела да спроведе бројне реформе и усвоји многе законе и направи помак“, наводи се у изјави Богдановића. Према његовим речима, без обзира на све проблеме, Влада је остала доследна својој политици залагања за европске интеграције и очувања суверенитета и територијалног интегритета кроз политичку и дипломатску борбу за очување КиМ у саставу Србије.

Додао је да се у протеклих годину дана Министарство за КиМ „приближило и посветило у потпуности грађанима Космета“. „Како би све услуге и помоћ српској заједници биле доступније поред већ постојеће у Косовској Митровици, отворене су и канцеларије и у Грачаници, Гњилану и Клини“, навео је министар. Богдановић је казао да су Министарству „на првом месту живот и проблеми обичних људи“. „Њихов опстанак и останак у Покрајини гарант је да ће Косово увек бити део Србије“, навео је он.

„У претходном периоду је израђена и Стратегија одрживог опстанка и повратка. Сада смо у завршној фази регистрације избеглих и расељених лица која желе да се врате на КиМ и имамо податак даје пријављено око хиљаду породица. Очекујемо да ће уз подршку УНХЦР-а процес повратка почети у најскорије време“, навео је министар. Богдановић је додао да је обезбеђено 200 милиона динара за подстицање економског развоја у Покрајини. Према његовим речима, први део средстава је већ уручен, а на основу резултата конкурса остатак ће бити додељен до краја године.

„У интересу правилне расподеле новца, спроведена је и интерна контрола у оквиру Министарства, која је обухватила целокупни проток новчаних средстава и финансирање локалних самоуправа које се у потпуности реализује из буџета Министарства за Косово и Метохију. Захваљујући контроли и домаћинском односу само за период прошле године остварена је уштеда од 120 милиона динара“, навео је Богдановић.

Антрфиле : Озбиљне препреке за расељене

Представник Генералног секретара Уједињених нација за људска права интерно расељених, Валтер Калин, изјавио је да су расељени са Косова „и даље суочени са озбиљним препрекама“ у вези са повратком кућама или интеграцијом у местима где тренутно бораве. „Особе које су интерно расељене ван или унутар Косова и даље су суочене са озбиљним препрекама у вези са повратком или локалном интеграцијом, рекао је Калин након посете Београду, Приштини и другим градовима од 28. јуна до 4. јула ове године.

У саопштењу УН Калин је рекао да Срби са Косова чине највећи број интерно расељених, али је напоменуо да је „срео и неке Албанце који чекају повратак на северно Косово“. Калин је навео и да је остварено „извесно побољшање у локалној интеграцији интерно расељених“.

НЕМА БЕЛОГ ШЕНГЕНА ЗА СРБЕ СА КИМ

Глас Јавности, Датум : 8.7.2009, Страна : 2

ЕВРОПСКА УНИЈА НАСТАВЉА ПРОГОН 250.000 РАСЕЉЕНИХ СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

Нацрт предлога Европске комисије о визној либерализацији са Србијом предвиђа да грађани са пребивалиштем на територији Косова неће моћи да путују у земље ЕУ без виза, чиме се директно признаје независност јужне српске покрајине

БЕОГРАД - Европска комисија је саопштила да нико ко поседује нови српски пасош са местом пребивалишта на територији Косова неће моћи да користи визне олакшице, тврде медији у Приштини, истичући да Европска унија изузимањем Косова и Метохије из визне либерализације за Србију признаје Косово као независну државу.

Уколико је ова информација тачна, то значи да ЕУ наставља прогон 250.000 расељених Срба и неалбанаца из јужне српске покрајине јер их присиљава да се одрекну својих огњишта ако желе да добију „бели шенген“!

У нацрту предлога визне либерализације пише да она важи „за грађане са пребивалиштем на територији Републике Србије, али не и за грађане са пребивалиштем на територији Косова под Резолуцијом 1244“. Како расељени са КиМ имају пребивалиште у јужној покрајини, а ван ње само боравиште, морали би да озваниче пребивалиште у централној Србији или Војводини да би доспели на белу шенген листу! С друге стране, тако губе статус расељених лица и статистички се бришу са листе прогнаних који би требало да се врате у покрајину! У владиној Канцеларији за европске интеграције тврде да им такав нацрт предлога за визну либерализацију још није стигао.

- Чим видимо нацрт предлога, моћи ћемо да изнесемо мишљење - кратка је била Ивана Ђурић, задужена за односе са јавношћу у Канцеларији за европске интеграције.

Слично размишљају и у Радној групи за либерализацију визних односа са ЕУ, где смо могли добити само незваничну изјаву.

- Имамо само оно што смо прочитали у медијима. А ту се опет спомиње да је Косово територија, а не држава, и да је под Резолуцијом 1244, а знамо да та резолуција поштује суверенитет Србије. Значи, ликованье Приштине је преурањено. Треба, ипак, сачекати да добијемо тај нацрт, који је подложен и мењању до краја године када треба да дође на усвајање - кажу у Радној групи.

У МУП Србије тврде да изузимање Косова и Метохије из визне либерализације нема никакве везе са његовим признавањем, већ су у питању безбедносни мотиви. А како

истичу, рестриктивне мере се односе само на Албанце, а не на Србе, без обзира да ли и даље живе у јужној покрајини или су расељени. Иако јасно пише да су изузетак за бели шенген „грађани са пребивалиштем на територији Косова“, у МУП инсистирају да то треба читати између редова.

- ЕУ неће сумњиве људе са српским пасошима. МУП Србије не може на КиМ да ради теренску проверу јер нас тамо нема. Заправо, проблем је са Албанцима, јер њих не можемо проверити. За Србе који живе на КиМ имамо податке овде, а и начина да урадимо провере на српском делу покрајине. За територију под контролом Албанаца то није случај. Ни за расељене нема проблема јер имају боравак у Србији и право на биометријске пасоше - објашњавају у МУП.

Досад је око 1.500 Албанаца добило српске биометријске пасоше, док је пријаве поднело око 7.600.

Антрфиле : Кући: ЕУ признала Косово

Заменик премијера Косова Хајредин Кући изјавио је да је ЕК у правном и политичком смислу јасно поручила да грађани Косова не треба да узимају српска идентификациона документа.

- Јасно је да је Косово независна држава и да су њени грађани држављани Косова. Оно што се ради у Србији представља тенденцију за разне злоупотребе. Убеђен сам да ће грађани Републике Косово, што обухвата и Србе, бити окренути косовском идентитету - рекао је Кући, додавши да Влада Косова очекује да ЕК јасно означи пут визне либерализације и за Косово.

ПРЕПРЕКЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ СА КОСОВА

Правда, Датум : 8.7.2009, Страна : 8

ПРЕДСТАВНИК ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА УН, ВАЛТЕР КАЛИН, УПОЗОРАВА:

Представник генералног секретара УН за људска права интерно расељених, Валтер Калин, изјавио је да су расељени са Косова „и даље суочени са озбиљним препрекама“ у вези са повратком кућама или интеграцијом у местима где тренутно бораве.

Говорећи о повратку расељених, Калин је рекао да се око 800 породица са Косова пријавило за повратак кућама.

- Спровођење тог програма и остварени резултати показале да ли тамошње власти, укључујући и општине у мањинским подручјима повратка, желе да прихвате и олакшају повратак - нагласио је Калин. Он је навео и да је остварено „извесно побољшање“ у локалној интеграцији интерно расељених.

- Позитиван и јасан напредак од моје прошле посете (2005. године) је да су органи власти, попут Комесаријата за избеглице, започели програме помоћи расељенима за напуштање колективних центара, у којима су животни услови ужасни, пресељење у сопствене куће и станове и обезбеђење егзистенције - рекао је Калин.

ЗАШТИТИ ПРАВА РОМА У НЕФОРМАЛНИМ НАСЕЉИМА

Политика, Датум : 8.7.2009, Страна : А7

Министарство за људска и мањинска права у наредном периоду очекује рад у области забране дискриминације и побољшања положаја ромске националне мањине, посебно оних Рома који живе у неформалним насељима, речено је јуче на конференцији за медије поводом годину дана рада овог министарства, уз оцену да је министарство било веома активно на пољу унапређивања и заштите људских права, а посебно права мањина.

– Очекује нас и велики рад на заштити права самохраних мајки, жена и деце. Министарство за људска и мањинска права, у сарадњи са другим министарствима, свакодневно ради на спровођењу свих препорука и обавеза међународних органа које је Србија прихватила, како би наше друштво постало препознатљиво по поштовању људских права – рекао је Марко Карацић, државни секретар у овом министарству.

Петар Антић, помоћник министра за људска и мањинска права, истакао је да је влада усвојила Закон о националним саветима националних мањина, као и Уредбу о Савету Републике Србије за националне мањине. У Сектору за међународну сарадњу и интеграције урађена је и публикација „Структура популације присилних повратника по споразумима реадмисије у Србији”, ради упознавања државних органа, невладиних организација и јавности са проблемима оних који се у земљу враћају у складу са заштићеним споразумима о реадмисији.

КАКО ЋЕ СЕ ДОЛАЗАК ЈАДРАНКЕ КОСОР НА МЕСТО ПРЕМИЈЕРКЕ ХРВАТСКЕ ОДРАЗИТИ НА ОДНОСЕ СА СРБИЈОМ?

Данас, Датум : 8.7.2009, Страна : 2

Верујем да ће односи Србије и Хрватске сада бити побољшани. Сарадњу земаља у региону диктира стицај околности који не оставља много избора. Ко год да дође на премијерско место, односи две земље морају ићи набоље.

Милан Париводић
функционер ДСС

Односи две земље неће бити унапређени. Остаће на истом нивоу, у најмању руку. Чини се да је сукоб у ХДЗ настао између екстремније и блаже струје, а пошто је Јадранка Косор избила у први план извесно је да је победила та ортодокснија струја. С аспекта државне сарадње, то може бити само отежавајућа околност. Бивши премијер Иво Санадер био је јак премијер, а Јадранку Косор не могу да замислим да буде прави вођа.

Милојко Будимир
председник Удружења Срба из Хрватске

С обзиром на то да нисмо били задовољни положајем избеглица из Хрватске у периоду кад је Иво Санадер био премијер, сада ћемо затражити од представника Срба у владајућој коалицији да направе нови коалициони споразум и да проблеми

избеглица буду стављени на дневни ред. Досадашњи закони који су у Хрватској усвојени били су дискриминаторски у односу на избеглице и сада очекујем да многобројни проблеми избеглица буду у првом плану.

Славица Пеић
председница ИО Хрватског националног вијећа

Мислим да долазак Јадранке Косор на место премијерке Хрватске не би требало битније да утиче на досадашње односе две земље. Континуитет политике Хрватске према Србији ће се наставити и сматрам да ће квалитет односа између две земље остати исти. Наиме, односи Хрватске и Србије тренутно стагнирају и не мислим да ће сада напредовати нити да ће се погоршати.

ВИЗНИ ГЕНОЦИД

Курир, Датум : 8.7.2009, Страна : 5

Нико ко има српски пасош с местом пребивалишта на територији Косова неће уживати визне олакшице, без виза 250.000 Срба регистрованих на КиМ!

БЕОГРАД - Европска унија ће изузимањем становника Косова из визне либерализације за Србију признати јужну српску покрајину као независну државу!

Како је саопштено из Европске комисије, нико ко има српски пасош с местом пребивалишта на територији Косова неће уживати визне олакшице! Оваквим гестом ЕУ наставља прогон 250.000 расељених Срба и неалбанаца из јужне српске покрајине јер их присиљава да се одрекну својих огњишта ако желе да добију бели шенген.

У нацрту предлога визне либерализације пише да она важи за грађане с пребивалиштем на територији Србије, али не и за грађане с пребивалиштем на територији Косова под Резолуцијом 1244. Како расељени са КиМ имају пребивалиште у јужној покрајини, а ван ње само боравиште, морали би да озваниче пребивалиште у централној Србији или Војводини да би доспели на белу шенген листу! С друге стране, тако губе статус расељених лица и статистички се бришу с листе прогнаних који би требало да се врате у покрајину.

У Владиној Канцеларији за европске интеграције нису могли ништа да коментаришу, јер им нацрт предлога још није стигао.

- Чим видимо нацрт предлога, моћи ћемо да изнесемо мишљење - кратка је била Ивана Ђурић, задужена за односе с јавношћу у Канцеларији за европске интеграције.

Слично размишљају и у Радној групи за либерализацију визних односа са ЕУ, где смо добили само незваничну изјаву.

- Имамо само оно што смо прочитали у медијима. Ту се опет спомиње да је Косово територија, а не држава, и да је под Резолуцијом 1244, а знамо да та резолуција поштује суверенитет Србије. Ликовање Приштине је преурањено. Треба сачекати да дође на усвајање - кажу у Радној групи.

У МУП Србије тврде да изузимање КиМ из визне либерализације нема никакве везе с његовим признавањем, већ су у питању безбедносни мотиви. Како истичу, рестриктивне мере односе се само на Албанце, а не на Србе, без обзира на то да ли и даље живе у јужној покрајини или су расељени. Иако јасно пише да су изузетак за бели

шенген „грађани с пребивалиштем на територији Косова“, у МУП кажу да то треба читати између редова.

- ЕУ неће сумњиве људе са српским пасошима. МУП Србије на Косову не може да ради теренску проверу, јер нас тамо нема. Заправо, проблем је с Албанцима, јер њих не можемо да проверимо. За Србе који живе на КиМ имамо податке овде, а и начин да их проверимо на српском делу покрајине. За територију под контролом Албанаца то није случај. Ни за расељене нема проблема јер имају боравак у Србији и право на биометријске пасоше - објашњавају у МУП. Досад је око 1.500 Албанаца добило српске биометријске пасоше, док је пријаве поднело око 7.600.

Антрфиле : Кући: ЕУ признала Косово

Заменик премијера Косова Хајредин Кући изјавио је да је ЕК у правном и политичком смислу јасно поручила да грађани Косова не треба да узимају српска идентификациона документа.

- Јасно је да је Косово независна држава и да су њени грађани држављани Косова. Оно што се ради у Србији представља тенденцију за разне злоупотребе. Убеђен сам да ће грађани републике Косово, што обухвата и Србе, бити окренути косовском идентитету - рекао је Кући, додавши да влада Косова очекује да ЕК јасно означи пут визне либерализације и за Косово.

РАТ ПОМОЋУ „ШТАПА И КАНАПА“

Данас, Датум : 8.7.2009, Страна : 16

Генерал-пуковник Спасоје Смиљанић, командант РВО и ПВО ВЈ у време бомбардовања, за Данас говори о својој књизи ратних мемоара

Авион Ф117А срушили смо застарелим руским радарским и ракетним системима. НАТО до данас није открио број срушених летелица, ми имамо материјалне доказе за две.

Ко год мисли да је ВЈ могла да победи НАТО, тај је луд. Нико није ни ушао у рат да победи НАТО, војска је била против рата, свесна да следи велика погибелъ и разарања, али услови који су нам наметнути, натерали су нас да бранимо земљу. Значи, нисмо ми победили НАТО, али смо их отпором натерали да ипак наставе да траже политичко решење, јер им није успео план да остваре своје циљеве за три дана.

Ово у интервјуу за Данас каже генерал-пуковник у пензији Спасоје Смиљанић, командант РВ и ПВО из времена напада НАТО на Југославију, коме је управо изашло друго издање књиге „НАТО агресија - РВ и ПВО у одбрани отаџбине“, објављене у јануару ове године. Књигу је почео да пише спремајући се да сведочи на суђењу Милану Милутиновићу „и осталима“ у Хашком трибуналу.

- Јесте ли били забринути да ће и против вас бити подигнута хашка оптужница? Бринуо јесам, да неко нешто не исконструише. Био сам потпуно сигуран и у току да снаге РВ и ПВО не чине ништа што је у супротности са Женевском конвенцијом, хуманитарним и ратним правом. Постојала је строга наредба да бомба не сме пасти на школу или џамију, на цивилне колоне или избеглице. Наређење је било да се не дејствује док слика на земљи не буде јасна, онолико колико може да буде. РВ и ПВО није имао ниједан злочин, и против наших људи није покренута ниједна пријава. У оптужници против Милошевића било је написано да је српска авијација дејствовала ноћу 2. априла по селу

Ногавац, поред Суве Реке, и убила 100 цивила. Касније сам тражио да се та тема отвори у случају Милутиновић и остали, где смо доказали да је у питању била грешка или намера НАТО авијације, у то нисам улазио, јер су пронађени њихови пројектили.

- Књигу почињете питањем: „Имате ли систем С 300?“ које вам је шест дана пре почетка бомбардовања поставио Џон Пембертон, амерички војни изасланик? Од 12. фебруара до 18. марта Пембертон је тражио три пута пријем код мене. Они нису били сигурни да ли ми имамо руски противракетни систем С-300. Тај систем је Генералштаб Русије хтео да нам да, али Борис Јељцин није, јер се залагао за ненарушавање односа са Америком, с обзиром на то да је Русија у то време била у незавидној ситуацији. Међутим, и наша некооперативност према Јељцину, две- три године пре агресије, била је битан чинилац зашто нисмо добили С-300.

- Подаци о броју оборених авиона НАТО су различити. Ви у књизи наводите да су оборена само два?

То су само подаци за оно за шта имамо материјални доказ. Суштина је да кад су авиони Ф117А полетали из Авијана да се врате у Америку, четири нису полетела. Не знам зашто. Број изгубљених авиона НАТО крије ко змија ноге. И то ће се последње сазнати, ко зна кад.

- Први и једини у свету сте срушили тај чувени „стелт“ Ф117А. Начин на који сте ратовали називате „ратна креативност“. Шта је то?

Ти „стелт“ авиони су јако добро откривани застарелим руским радарима П14, П15 и П18 који су били стари 40 година и избачени из употребе код нас. Вратили смо их јер је тај метарски фреквентни систем, далеко боље од савремених центиметарских, откривао авионе „стелт“ технологије. Тако смо застарелим руским радаром П18 открили невидљивог, а такође застарелим руским ракетним системом НЕВА оборили га. Било је у нашој ратној креативности и умешности много „штапа и канапа“ и то нас је спасило. НАТО је своју тактику заснивао на технологији, али нису рачунали на људе. Ми смо, рецимо, направили макете авиона МИГ 29 и одметнули их НАТО авијацији за дејства. Они се нису разликовали од правих. У тој борби Голијата против Давида за нас је главни циљ био одбрана и у томе смо успели. РВ и ПВО је изгубио 39 људи, што је, наравно, много, али је за такав рат испод очекивања.

Антрфиле : Коштуница знао да Милошевић иде у Хаг

- Шта је био разлог вашег изненадног пензионисања у јулу 2001. године? Дан после одвођења Милошевића у Хаг, ја сам Коштуници, пред колегијумом начелника Генералштаба рекао да је то криминал, злочин и кршење Устава. Ја као командант РВ и ПВО, за испоручење сам сазнао у 18 сати и 15 минута на пријему у „Хајату“ поводом националног дана Белорусије. Пришао ми је Живадин Јовановић и рекао: „Генерале, одведоше Слобу.“ Напустио сам пријем и отишао у команду РВ и ПВО, где сам сазнао да су планирани летови хеликоптера МУП-а, а да о томе систем противваздушне одбране земље не зна ништа. Да нису најављени и да се то крије од снага у систему ПВО. Пре овог дана је тражено од нас да се појача противваздушна одбрана на правцу према Босни. Три дана су хеликоптери Сфора врло интензивно улазили у наш ваздушни простор. Из Лондона је 28. јуна полетео „фалкон“ Савезне владе, у чијој сенци лети „Бритиш ервејзов“ авион до самог уласка у Југославију. На тремећи Мађарске, Хрватске и Србије, тај авион се одваја и слеће на аеродром у Тузли, да преузме Милошевића и одведе га у Хаг, а „фалкон“ слеће на Сурчин. На колегијуму код Коштунице, после инсистирања

Павковића, и то три пута, да нас прими, он нас је обавестио да о томе уопште није био обавештен. Искрено говорећи и Павковић се изјаснио да ништа није знао, као и његови

први помоћници. Мени се чинило да су и Коштуница и они – знали, што сам јавно изнео. Петнаест дана после је написан указ о мојој смени. Павковић ми је рекао да је на цедуљици добио моје име за смену и пензионисање и да му је наређено да припреми указ.

PRESS CLIPPING

Четвртак 09.07.2009. год

СРБИ ПОВРАТНИЦИ НА КОСОВО

Преглед, Датум : 9.7.2009, Страна : 3

Српкиња повратница у село Дршник код Клине, разгледа своју разрушену кућу. У Дршнику је изграђено педесетак нових кућа за повратнике, а само њих дванаест се вратило и стално живи у селу. Повратници кажу да Срби продају своју земљу око села и да се купци Албанци посебно интересују за локације близу пута.

ДИСКРИМИНАЦИЈА

Курир, Датум : 9.7.2009, Страна : 4

Да би доспели на „бели шенген“, 250.000 расељених мораће да промени пребивалиште, док ће 100.000 Срба који су остали на Косову морати да се исели

БЕОГРАД - Европска унија кроз визне олакшице перфидно наставља етничко чишћење 350.000 Срба са Косова и Метохије, јер ће безвизни режим са ЕУ имати само грађани чија адреса у пасошу гласи на централну Србију или Војводину. Да би доспели на бели шенген, 250.000 расељених мораће да промени пребивалиште и тако се одрекне јужне покрајине. Још 100.000 Срба који су остали на КиМ, у замену за исту привилегију, вероватно ће морати да се исели изван административне границе.

Европска комисија припремила је предлог по ком ће грађани јужне покрајине моћи да добију српске биометријске пасоше, који би били вађени искључиво у Координационом центру у Београду, али неће моћи с њима да путују у ЕУ без виза. Премијер Мирко Цветковић укидање виза од 1. јануара 2010. види као једно од главних постигнућа Владе. Међутим, и он посредно признаје да то неће важити за грађане са територије Косова.

- Влада још није добила предлог Европске комисије. Проблем је што се Косово третира као независно, што је бесмислено. Наши пасоши су валидни за грађане који живе и у централној Србији и на Косову, али визе важе за једне, а за друге не. Борићемо се да сви грађани Србије добију право да слободно путују, али је то повезано с питањем безбедности на Косову које због Резолуције 1244 није у нашим рукама. Ако будемо могли, ми ћемо ту нешто учинити - каже Цветковић.

Звонимир Стевић, председник Координационог центра за КиМ, сматра да се у овом случају ради о европском лицемерју.

- Изузимање једног броја Срба из визног режима представљало би дискриминацију и флагрантно кршење људских права! Вероватно би желели да Срби заувек напусте покрајину. Пасоше могу добити сви држављани Србије, где год живели у свету! Али они имају моћ и демонстрирају силу - истиче Стевић.

Љубомир Краговић, посланик СРС са КиМ, иде корак даље тврдећи да је у току етничко чишћење Срба које спроводи ЕУ.

- Визни режим је само једна од метода, а ту је и недостатак струје, пристрасно правосуђе... Да ли то значи да неко ко живи у Грачаници, Лепосавићу, Штрпцу није грађанин Србије као онај у Нишу, Крагујевцу или Београду? Да ли треба неко ко је с Косова да се региструје да живи у Рашкој, Ваљеву, Новом Саду да би доспео на „бели шенген“? Срби се присиљавају или да оду, или да прихвате косовске исправе и институције. За то је крива и Влада, која чини све да Србе исели из покрајине - уверен је Краговић.

Антрфиле : ДС: Хипотеза

Јелена Триван, портпарол ДС, каже за Курир да је веома лоше ићи са непотврђеним хипотезама у јавност, а потом на њима базирати причу.

- Пустимо преговарачки тим за визну либерализацију да уради свој посао. Влада ће водити рачуна о интересима свих њених грађана - поручује Триванова. Ни у радној групи за визну либерализацију ни у Владиној канцеларији за европске интеграције нису желели да коментаришу овај случај све до уторка 14. јула, када ће предлог ЕК бити усвојен и званично објављен.

БЕСПЛАТНА ПРАВНА ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Курир, Датум : 9.7.2009, Страна : 15

ПОЖАРЕВАЦ - У Синђелићевој улици број 7 у центру Пожареваца отворена је Канцеларија за пружање правне помоћи интерно расељеним и избеглим лицима са Косова и Метохије.

Канцеларија ће се бавити прикупљањем документације за избегле и расељене са територије КиМ, Хрватске и БиХ. Све правне услуге у овој канцеларији биће бесплатне, као и добијање личне документације. Према подацима Комесаријата за избеглице, током ратова на територији бивше СФРЈ у Пожаревац је пристигло око 4.500 избеглих и расељених, међу којима је највише деце и старих лица.

СДСС ПОДРЖАЛА ВЛАДУ КОСОРОВЕ

Правда, Датум : 9.7.2009, Страна : 7

Самостална демократска српска странка подржава нову владу Хрватске, јер од ње очекује наставак решавања проблема повратка српских избеглица, поручио је потпредседник СДССа Милорад Пуповац. Пуповац, који је и посланик те странке у хрватском парламенту, рекао је да СДСС сагласна са владиним мерама економске стабилизације и да је зато гласала за њено формирање.

КАКО ХРВАТСКА ВРАЋА СТАНАРСКА ПРАВА

Политика, Датум : 9.7.2009, Страна : А14

Говорећи на недавном састанку комисија за нестала лица у Загребу, потпредседница хрватске владе госпођа Ј. Косор поновила је по ко зна који пут

„податак“ да је у Хрватској обновљено 140.000 објеката и да је за то потрошено 2,5 милијарде евра, толико новца колико кошта аутопут којим се Хрватска поноси.

Под претпоставком да „објекат“ прихвати просечну четворочлану породицу, испада да је госпођа Косор збринула 560.000 несрећника! **Обнова просечног „објекта“ стајала је Хрватску ни мање ни више 17.857 евра, или ако се узме да је просечан квадратни метар око 500 евра, „објекти“ би, да су грађени нови, имали у просеку по 40 квадрата, што и није лоше. Једино што се не зна јесте где су стали ти сви објекти и где се дедоше тих готово 600.000 људи који би живели у њима.**

Србима је у Хрватској отето између 40.000 и 45.000 станова. Они су додељени или поклоњени „бранитељима“, избеглим Хрватима из БиХ, а нови власници су их откупили по често невероватно ниским ценама. Истовремено, за своје држављане, Хрвате, нова Хрватска је дозволила откуп станова које су некада добили на исти начин и под истим условима као и Срби из Хрватске. Тиме је Хрватима дозвољен откуп станова, док је грађанима друге националности, Србима, то право ускраћено.

Центар за права становања већ је Европском комитету за социјална права при ЕУ тужио Хрватску за ово отимање станова. УНХЦР је затражио званичне податке од Хрватске. Тражени подаци су добијени у форми табела. У њима недостаје податак колико је Срба заиста узело станове, односно јесу ли Срби и у којој мери корисници социјалних станова или су то Хрвати дошли пре свега из БиХ. УНХЦР на том податку узалудно инсистира већ годинама. Коначни закључак УНХЦР-а јесте да ће решења (не и станове!) добити далеко мање од 10 одсто оних који су решење са социјалним становима тражили! Па и тада остаје отворено питање ко су тих „далеко мање од 10 одсто“, јесу ли то заиста Срби или неко други?

Осврнућемо се само на табелу која носи наслов „Листа пријављених за станове у областима под специјалном бригом“, а односи се на делове Хрватске где су некада живели Срби и били процентуално доминантна нација. Из те табеле, из њене прве колоне, **види се да се укупно пријавило 8946 потенцијалних социјалних корисника. Од тога њих 2994 су избеглице регистроване у Србији или Црној Гори.** Логично је претпоставити да се ту ради о Србима из Хрватске, јер Срби су протеривани и бежали углавном и искључиво у Србију.

Али, 5714 пријављених никада нису били пријављени као избеглице у Србији! Користећи исту здраву логику, може се претпоставити да се у овом броју не садрже Срби већ да се углавном ради о Хрватима из БиХ или однекуд другде. Да ствар буде још гора, каже иста табела, Србима који су се пријавили да добију социјалне станове у срединама где су некада искључиво живели Срби позитивно је решене 26,04 одсто захтева, а оним другима (несрбима) чак 72 одсто!

Хрватска је недавно почела ревизију ко живи у додељеним становима. У 470 обиђених станова у Загребу, Ријеци, Сплиту, Задру, Осијеку, Бјеловару, Пожеги, Вировитици, Слатини, Славонском Броду и још неким местима, а који су додељени српским породицама, утврђено је, нико не живи и према томе исти станови се имају одузети! Оно што недостаје у овој слагалици јесте одговор на питање – а зашто неко тамо не живи. Не живи, јер за Србе нема посла, нема ничега до сталног притиска, ничег сем голих зидова у становима социјалне бригае.

Милојко Будимир, проф. председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске

PRESS CLIPPING

Петак 10.07.2009. год

ЛИЧНА ДОКУМЕНТА ЗА ЉУДЕ У НЕВОЉИ

Данас, Датум : 10.7.2009, Страна : 2

Правна помоћ за избегле и расељене у Канцеларији за пружање правне помоћи

Након почетне фазе рада, у новоотвореној канцеларији бесплатну правну помоћ добијаће и локално становништво

Пожаревац - Вукица Васић, заменик градоначелника Пожаревца у присуству представника локалне самоуправе и Републичког Комесаријата за избеглице отворила је прошлог четвртка у Синђелићевој улици број 7, у центру Пожаревца, Канцеларију за пружање правне помоћи интерно расељеним и избеглим лицима са Косова и Метохије. Отварање ове канцеларије реализовано је у склопу Акционог плана за избегла и расељена лица, који је Градска управа израдила прошле године, у оквиру Стратегије развоја социјалне заштите од 2008. до 2012. године.

Израдом овог документа, у којем су, као најрањивије групе, одређени интерно расељени и избегли, Роми, млади, инвалидна и стара лица, Пожаревац се сврстао међу 14 градова у Србији који су први израдили такав стратешки документ. Све додатне информације могу се добити на телефоне 012/ 539- 789 и 539- 790.

- Имам искрену потребу да похвалим људе из локалне самоуправе Пожаревца, и то из више разлога. Први разлог је што су међу првима у држави формирали Савет за управљање миграцијама и што су направили и усвојили локални акциони план. Други разлог је што су имали воље и знања да привуку средства Европске комисије и на ову територију привуку организацију која ће бити извођач радова у изградњи двадесет монтажних кућа за интерно расељена лица. Мислим да је Пожаревац показао да има велико срце јер је на своју територију примио око 4 500 лица која су овде емигрирала због ратних дејстава у окружењу, истакао је том приликом Иван Георгинов, помоћник комесара Владимира Цуцића.

- Велики значај имају локалне самоуправе и интеграција централних и локалних власти. Град Пожаревац је одговоран град и показао је бригу за ову категорију становништва, и у том циљу је 2 008. године усвојен стратешки документ Стратегија социјалне заштите, а убрзо затим једна ставка у самој Стратегији односила се на локални акциони план за избегла и интерно расељена лица.

Формирана је радна група која је израдила тај стратешки план који је усвојен у децембру, и град Пожаревац је на тај начин сврстан у 14 градова у Србији који су урадили овај документ и показали бригу за ове људе. Специфични циљеви односе се пре свега на изградњу 20 станова у периоду до краја наредне године, други специфични циљ био је отварање Канцеларије до краја јуна ове године што овим путем чинимо, и трећи специфични циљ је од 2010. до 2012. године стамбено збрињавање за становништво нерегистрованог колективног центра. Ова градска власт

је показала да је социјално одговорна и бригом за ову категорију становништва, нагласила је Вукица Васић.

Повереник за избеглице Љиљана Драјић, испред новоотворене Канцеларије за пружање правне помоћи, нагласила је да је први корак у даљем раду успостављање контакта са организацијама које се баве правном помоћи чиме би се омогућило оно што је у овом тренутку неопходно, а то је прибављање докумената.

Новотворена канцеларија у почетку ће пружати правну помоћ избеглим и интерно расељеним лицима, а касније ће ову помоћ моћи да добију сви грађани Пожареваца и околних насеља. У почетној фази рада, канцеларија ће се бавити прикупљањем документације за избегле и расељене, не само са територије Косова и Метохије, већ и Хрватске и Босне и Херцеговине. Све правне услуге у овој канцеларији биће бесплатне, као и добијање личне документације.

Помоћ у реализацији овог амбициозног пројекта понудила је немачка невладина организација АСБ, која је спремна да поклони 14 монтажних објеката, уз обавезу града да уступи земљиште и обезбеди инфраструктуру.

Трећи циљ, чија ће реализација бити окончана до 2012. године, односи се на стамбено збрињавање житеља нерегистрованог колективног центра на Лучичком путу, популарно названог «Картон сити», од којих већина припада ромској популацији са Косова и Метохије.

Антрфиле : Избеглих и расељених 4500

Према подацима Комесаријата за избеглице, током ратова на територији бивше СФРЈ, у Пожаревац је пристигло око 4.500 избеглих и расељених, међу којима је највише деце и старих лица.

МЕСИЋУ, СРАМ ДА ТЕ БУДЕ!

Ало!, Датум : 10.7.2009, Страна : 2

ПОЛИТИЧАРИ У СРБИЈИ ОСУЂУЈУ НАСТУП ПРЕДСЕДНИКА ХРВАТСКЕ У САВЕТУ ЕВРОПЕ

Представници свих политичких странака у Србији сагласни су да се председник Хрватске Стјепан Месић у најмању руку понео некоректно када је прекјуче на Летњем универзитету демократије у Стразбуру рекао да „Србија треба да се декосовизира“, а да „Срби још треба да уче о демократији“. Потпредседник СПО и министар за дијаспору Срђан Срећковић каже за „Ало!“ да овакве изјаве не доприносе помирењу и успостављању добросуседских односа.

- Нажалост, Стјепан Месић се посебно у задње време истиче таквим, у најмању руку некоректним и недипломатским изјавама, и користи сваку прилику да се меша у унутрашња питања Србије. Србија ће и даље радити на побољшању односа у региону, али ће и даље најодлучније штитити своје интересе - поручује Срећковић. Посланик Г17 Плус Жељко Ивањи каже да је Месићево излагање било увредљиво и непримерено и уверен је да су наши представници били у праву када су напустили салу после оваквих речи председника Хрватске.

- Није проблем у томе што је изнео свој став о независности Косова, али први пут чујем да неки државник учи друге демократији! Увредио је и потценио младе људе који су били на предавању. А очигледно је и да председник Хрватске не

познаје историју, јер би онда знао да демократија у Србији постоји од Првог српског устанка - објашњава Ивањи и додаје да га то још више чуди јер зна да је Месић „српског порекла!“

Он наводи и да ако уђемо у такву врсту расправе, ми Хрватима можемо да пребацимо да су били на страни поражених сила у Другом светском рату и да их оптужимо за концепт усташтва. Лидер Нове Србије Велимир Илић сматра да „Србија нема домаћина и председника и да зато може да нам ради ко шта хоће“.

- Борис Тадић је тог истог Месића недавно примио и угостио и чак му дозволио да нам држи предавање усред Новог Сада! Тада се Тадић смешкао Месићу и причао о томе да је Хрватске демократска земља, а што га није питао кад ће та Хрватска да врати имовину протераним Србима?! Како сме Месић да прича о демократији, кад су онолике Србе протерали - пита Илић. Подсетимо, током Месићевог увредљивог излагања већина наших представника напустило је салу. Хрватског председника до краја су саслушали само представници ЛДП-а.

ЈОШ 16 СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Куир, Датум : 10.7.2009, Страна : 14

Насеље Котлујевац

ЗАЈЕЧАР - У насељу Котлујевац, на обали Тимока, у септембру почиње изградња стамбеног објекта са 16 стамбених јединица намењених избеглим и расељеним лицима, као и социјално најугроженијим Зајечарцима. Тим поводом јуче је потписан Меморандум о разумевању на реализацији пројекта социјално становање у заштићеним условима који ће партнерски реализовати Комесаријат за избеглице, Центар за социјални рад у Зајечару, „Интерсос“ и Град Зајечар. Вредност објекта је 300.000 евра, а изградња ће трајати годину дана. Ово је трећи објекат те врсте који се гради у Зајечару.

ИЗБЕГЛИЦЕ ИСЕЉАВАЈУ ИЗ ХОТЕЛА „СРБИЈА“

Прес, Датум : 10.7.2009, Страна : 14

БОР - Око стотину избеглих и расељених лица са Косова и Метохије мораће да се иселе из хотела „Србија“ који је приватизован. Њима је јуче уручена одлука Републичког комесаријата да напусте хотел јер је истекао уговор о закупу.

Понуђено им је да пређу у објекте у Крагујевцу, Шапцу, Караташу код Кладова или Гамзиградској бањи. Реч је о двадесетак породица, од којих су само три одлучиле да напусте Бор у којем живе од 1999. године.

ЈАЊИЋ И ИВАНОВИЋ ВЕСНИЦИ СРПСКОГ „ПРОЛЕЋА”

Политика, Датум : 10.7.2009, Страна : А16

У листу „Политика” објављена су истог дана, 1. јула 2009. два интервјуа, на истој страни, са Душаном Јањићем и Оливером Ивановићем. Интервјуи су запањујући и узнемирујући за све нас који живимо на Косову и Метохији, иако смо већ годинама постали имуни на изјаве Душана Јањића, Оливера Ивановића, Раде Трајковић, Ранђела Нојкића и сличних.

Оне који се толико залажу за улазак у Европску унију, замолио бих да прво посете Косово и Метохију, да виде јад, беду и чемер, да виде логоре где живе тотално обесправљени Срби, да барем остали део Србије не доживи нашу судбину. Србе на Космету су сви заборавили па чак и „невладине” организације. А од доласка Кфора нестало је око 2.000 Срба. Од стресова и немаштине у избеглиштву пре времена умрло је више хиљада Срба и доживело судбину Срба из Крајине. Један велики број Срба нашао је уточиште на северу Космета, јер им је Кфор наредио да пређу с друге стране Ибра. Тако је Ибарски мост у Косовској Митровици постао чувен у свету и атракција свих који дођу у овај град.

Ту су се Срби окупили у нади да ће преживети балистички нож и спасти децу. Нису ни слутили да ће их неко ко се зове Душан Јањић и Оливер Ивановић после десет година назвати криминалцима и шверцерима, јер, забога, не прихватају косовске институције.

Питам Душана Јањића и Оливера Ивановића, зашто су Албанци устали против своје државе која им је заправо обезбедила данашње цивилизацијске тековине, иако су у Другом светском рату били на страни Хитлера, иако су тада протерали са Космета триста хиљада Срба, а на просторима Дренице после Другог светског рата изгинуло је седам хиљада партизана у борби са балистима.

Интервјуи са Јањићем и Оливером Ивановићем изазивају несаницу за оног ко добро познаје косовске прилике, али и резигнацију због безочних лажи и подметања. Питам Оливера Ивановића испред које странке, организације је постављен за државног секретара?

Да су Душан Јањић и Оливер Ивановић увертира пред буру показује и реаговање Владе Србије сменом Марка Јакшића с места директора митровачке болнице.

Златибор Ђорђевић, Косовска Митровица

РАЗРЕШЕН ГОСПИЋКИ СУДИЈА

Политика, Датум : 10.7.2009, Страна : А23

Судија Бранко Милановић „прославио” се пресудама којима је српског повратника осудио због „500 година геноцида над Хрватима”, а покушај силовања америчке кошаркашице описао као „руковање”

Загреб – Неколико година требало је хрватском правосуђу да се одрекне услуга судије Бранка Милановића из Госпића, који је својим благо речено контроверзним пресудама заузео трајно место у његовим аналима и нанео му ненадокнадиву штету. Државно судбено веће разрешило га је јуче судске функције у госпићком Жупанијском суду.

Судија Милановић постао је познат широј јавности још 2003. године када је осудио српског повратника из избеглиштва Светозара Карана због наводног

ратног злочина (на поновљеном процесу Каран је ослобођен), када је у образложењу пресуде навео да су оптуженикови „преци заједно с Османлијама већ 500 година вршили геноцид над Хрватима”.

Још већу „прашину” у јавности подигао је пресудом којом је „госпићког Туђмана” Јосу Мраовића (како су га звали у том крају), повратника из Аустралије и локалног тајкуна који је финансирао госпићки женски кошаркашки клуб, ослободио оптужбе за покушај силовања тамнопуте кошаркашице из САД Илише Царет. У образложењу је навео да би се у супротном „свако нежељено руковање могло изједначити са силовањем”, чиме је изједначио насилно „гурање прста у анус” (како је утврђено на суђењу) са свакодневним руковањем. Како су о том судском скандалу писале америчке новине није тешко замислити.

Бранко Милановић, међутим, није разрешен судачке функције због таквих невероватних пресуда, него – како је образложено – због неуредног обављања судачке дужности и великог броја пресуда које му је укинуо Врховни суд.

ССП, РЕАДМИСИЈА И ЦЕФТА НЕ ОДНОСЕ СЕ НА КОСМЕТ

Политика, Датум : 10.7.2009, Страна : А6

Међународне уговоре који се не односе на јужну покрајину доносила и владајућа већина из прошлог сазива парламента

Они који сматрају да Србија треба да прихвати, засад незванично потврђено, решење Европске комисије према којем визе не би биле укинуте и грађанима са Космета, подсећају на то да се ни Споразум о стабилизацији и придруживању, ни Јединствени споразум о реадмисији, као ни ЦЕФТА споразум, три важна документа које је потписала Србија, не односи на територију Косова и Метохије под међународном управом.

У члану 135. ССП-а, који је потписан 29. априла 2008. године, а ратификован у Скупштини Србије 9. септембра исте године, дакле у време садашње владе, дословце је речено: „Овај споразум се не примењује на Косову које је тренутно под међународном управом у складу са Резолуцијом Савета безбедности Уједињених нација 1244 од 10. јуна 1999. године. Ово не доводи у питање садашњи статус Косова нити одређивање његовог коначног положаја према истој Резолуцији.”

Након што је овај документ потписан, уз тадашње различите оцене парламентарних странака у Србији, у којима су најоштрије критике износили радикали и ДСС, Оли Рен, европски комесар за проширење ЕУ, наглашавао је да је ССП са Србијом „неутралан” кад је реч о статусу Косова.

Преговоре о Споразуму о стабилизацији и придруживању Србија је, у оквиру државне заједнице са Црном Гором, почела још 10. октобра 2005, када је речено да се не односе на Косово, које је под управом међународне заједнице. Јединствени споразум о реадмисији Србија је потписала 18. септембра 2007. године, а српски парламент га је ратификовао 7. новембра те године, у време владе Војислава Коштунице. Споразум је ступио на снагу у јануару 2008. године. На територији Косова и Метохије се спроводе споразуми о реадмисији у сарадњи са Унмиком.

У пракси, Албанци се из земаља ЕУ враћају на Косово и Метохију посредством цивилне мисије УН на основу механизма сарадње ове мисије са земљама ЕУ. Што се тиче ЦЕФТА, мултилатералног Споразума о слободној трговини у југоисточној Европи, Србија је крајем 2006. године, са још осам земаља (Албанија, Босна и

Херцеговина, Бугарска, Хрватска, Македонија, Молдавија, Црна Гора, Румунија) и Унмик Косовом (као царинска територија) постала чланица те трговинске асоцијације. Поводом чињенице да Србија овај трговински регионални споразум није потписала и за територију Косова и Метохије (већ је то учинио Јоаким Рикер, шеф Унмика), Војислав Коштуница, тадашњи премијер, рекао је тада да је у преамбули овог споразума Космет дефинисан као „територија о којој се преговара”, као и да је реч о поштовању повеље УН и поштовању суверенитета и територијалног интегритета. ЦЕФТА споразум Србија је ратификовала у парламенту 25. септембра 2007. године, такође у време Коштуничине владе.

PRESS CLIPPING

Субота 11.07.2009. год

БОГДАНОВИЋ ОДБАЦУЈЕ ТВРДЊЕ СЕЈДИЈУА

Политика, Датум : 11.7.2009, Страна : А6

Констатацију косовског председника Фатмира Сејдијуа да влада Србије и „паралелне структуре на северу Косова онемогућавају повратак“ расељених и избеглих Срба, министар за Косово и Метохију Горан Богдановић је оценио сасвим нетачном.

Сејдију је у интервјуу црногорској Атлас телевизији рекао да је проблем у томе „што је, нажалост, већина тих људи, такозваних паралелних структура – још и дан-данас инструмент једне ирационалне политике која се води од стране Београда или од стране србијанске владе”.

Богдановић је у изјави „Политици” одбацио такве наводе. **„Наш интерес је да се Срби који су протерани и избегли са Косова и Метохије врате својим кућама. То је наш примарни циљ, али да би се то остварило неопходно је да се обезбеди слобода кретања и безбедност свим људима, што до сада власти у Приштини нису учиниле”**, рекао је он.

Сејдију је пре два дана говорио да косовске власти теже ка томе да обезбеде повратак и сигурност за све грађане, као и да он лично, влада и парламент, предузимају различите активности како би се они који су на Косову што пре интегрисали у систем. Он је такође позвао Србе који сада живе у северном делу Косова, а у Приштини, Призрену или Пећи имају своју имовину и стално место пребивалишта, да се врате у своје домове.

Поводом овог позива министар за Косово и Метохију је нагласио да косовска влада још није ништа учинила да се Србима и осталим неалбанцима врати имовина. „Све приче о повратку остају на вербалном нивоу, а да би се људи заиста вратили потребно је показати истинску вољу и предузети мере које би обезбедиле неопходне услове за безбедан повратак”, рекао је Богдановић.

На констатацију косовског председника да би Албанци и Бошњаци требало да се враћају својим домовима на северу Косова, Богдановић каже да је северна Косовска Митровица једина истинска мултиетничка средина, пошто у њој живи више од 2.500 Албанаца. „Изградња кућа у Брђанима је пример који показује да се повратак Албанаца на север Косова заиста догађа, за разлику од јужне Митровице, у којој нема ни једног Србина”, каже Богдановић.

ХРВАТСКУ, ОЧИГЛЕДНО, БОЛИ ИСТИНА

Правда, Датум : 11.7.2009, Страна : 3

УДРУЖЕЊА СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ ПОЗДРАВЉАЈУ ПОТЕЗ ВУКА ЈЕРЕМИЋА:

Асоцијација избегличких и других удружења Срба из Хрватске поздравља мудар политички и дипломатски чин који је направио министар спољних послова

Републике Србије. Вук Јеремић, отказујући учешће на Кроација самиту у Дубровнику, због одбијања организатора да му дозволи учешће на отварању тог скупа.

- Хрватску, очигледно, јако боли истина и никако није спремна да се с њом суочи, јер етнички чистачи и њихови политички истомишљеници и покровитељи, истина, невешто камуфлирани у демократско рухо, у Хрватској и даље ведре и облаче. Нису спремни да чују другачије мишљење, које је истинито, а које је министар Јеремић имао снаге и храбрости да понови већ у неколико наврата поручили су из те Асоцијације.

Такође се истиче да министар износи само чињенице које је уважио и Хашки трибунал, у поступку који се води против хрватских генерала Готовине, Маркача и Чермака за удружени злочиначки подухват.

- Ове министрове изјаве су мелем за наше ране, које највише боле када се приближава август и када обележавамо тужну годишњицу прогона - додаје се у саопштењу.

САОПШТЕЊЕ МУП СЛОВЕНИЈЕ

Петак 10.07.2009.

ВРАЋЕН ГРАЂАНСКИ СТАТУС ЗА 2.259 ИЗБРИСАНИХ

Словеначко министарство унутрашњих послова саопштило је даје до 5. јула издало 2.259 допунских одлука грађанима који су 1990-их, после осамостаљења Словеније, избрисани из регистра грађана те земље.

Тим одлукама некада избрисани поново стичу право грађанства у Словенији. Оне им омогућају да добију стални боравак и сва права која проистичу из тога као што су социјално и пензијско осигурање, а такође и да, ако желе, поднесу захтев за добијање држављанства. **Из регистра грађана Словеније избрисано је 18.000 становника, највећим делом из бивших југословенских република. У складу са одлуком Уставног суда, министарство је припремило закон којим ће бити отклоњене све утврђене неусклађености, и, поред осталог, "регулисани критеријуми за утврђивање неодређеног правног појма стварног боравак у Републици Словенији".**

Према наводима министарства, закон неће регулисати само издавање дозвола за стални боравак већ и ретроактивно признавање сталног боравак од 26. фебруара 1992. Предлог предвиђа "индивидуално разматрање стицања статуса и исто као ни допунске одлуке неће никоме додељивати држављанство или одштету". МУП још наводи да ће закон бити упућен на међуресорско усклађивање, а пре усвајања у влади ће бити узета у обзир и мишљења релевантних невладиних организација. У словеначком парламенту делује посебна комисија, која би требало да утврди како је дошло до брисања грађана из регистра становника Словеније, као и како је дошло до разлике у њиховом броју - између раније утврђених 18.000 и накнадно утврђених око 20.000, за шта је оптужена министарка унутрашњих послова, Катарина Кресал. У словеначком парламенту су се, због тога, чули захтеви за утврђивање њене одговорности и оставку.

ЖРТВЕ ДРУГОГ РЕДА

Борба, Датум : 11.7.2009, Страна : 37

Без системског програма, који ће обухватити здравствену, образовну и пензијску подршку жртвама, не може се очекивати да жртве доживе правду, чак ни у случају где су конкретни починиоци недела кажњени

Постоји ли законска дискриминација цивилних жртава и може ли се говорити о „жртвама другог реда“? Које су препреке у остваривању права на репарације у судским поступцима? Боје ли се жртве да туже државу? Може ли се говорити о неповољном положају жртве у судском поступку? Неке одговоре на ова питања даје Сандра Орловић, заменица директорке Фонда за хуманитарно право и координаторка пројекта Попис страдалих, убијених и несталих на Косову у периоду 1998-2000.

Према њеном истраживању, жртве злочина и других тешких кршења људских права су, након демократских промена у октобру 2000, очекивале да тешко наслеђе прошлости заузме важно место у новој политичкој агенди Србије, али се то није догодило. „Уместо поштовања жртава и преузимања одговорности за њихово страдање, нова српска политичка елита, нарочито после смрти премијера Зорана Ђинђића, показала је упадљиву равнодушност према жртвама злочина које су починили припадници српских снага на територији Хрватске, Босне и Херцеговине, Косова и Србије. Таквим односом власти, жртвама је ускраћена веома важна морална сатисфакција какву би представљало јавно признање њихових страдања“, каже Орловићева. Многи држављани Србије, који су страдали на територији Републике Србије, а у вези са оружаним сукобима у Хрватској и БиХ, нису добили никакав вид помоћи, ни од институција Србије, нити од институција других држава. „У Санџаку су и данас видљиве последице етнички мотивисане репресије српске полиције и војске према бошњачком становништву.

Бошњаци из преко 20 села у општини Прибој, још увек, се не могу вратити својим домовима“, објашњава Сандра Орловић и даје пример најмасовнијег случаја кршења људских права. „То је принудна мобилизација преко 10.000 српских избеглица из Босне и Херцеговине и Хрватске, коју је у периоду од 1992-95. године спроводило Министарство унутрашњих послова Републике Србије уз помоћ ВЈ и војне полиције Републике Српске Крајине.“

Законска регулатива која уређује ову област постоји у Србији. То су, пре свега, Закон о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца и Закон о правима цивилних инвалида рата. Речју, у Србији постоји на закону заснован систем материјалне подршке цивилним жртвама рата, члановима породица цивилних жртава рата, лицима која су умрла од последица повреда задобијених у рату, борцима, ратним војним инвалидима и члановима породица палих бораца.

„Међутим, закони из круга прималаца државне помоћи искључују жртве за чије страдање су одговорни полицајци и војници“, тврди Орловићева. Закон дефинише цивилног инвалида рата као „лице код кога наступи телесно оштећење од најмање 50 одсто услед ране, повреде или озледе које су оставиле видне трагове, задобијене злостављањем или лишењем слободе од стране непријатеља за време рата, извођења ратних операција, од заосталог ратног материјала или непријатељских диверзантских, односно терористичких акција“.

„Формулације ‘од стране непријатеља’ и ‘непријатељских, диверзантских, односно терористичких акција’ директно дискриминишу све жртве за чије су

страдање одговорни припадници МУП-а и Војске Југославије, јер закон не сматра да они припадају тој непријатељској страни.

Даље, услов да су повреда или смрт настали ‘за време рата или извођења ратних операција’ додатно онемогућава примену овог закона на жртве кршења људских права у Србији у периоду 1992-95, јер званичан став Србије је да није била у рату“, објашњава Орловићева, која је три године водила пројекат ФХП-а „Репарације жртвама кршења људских права у прошлости“. Она каже да српске институције, до сада, нису показале интерес за измену ових закона или за

доношење једног свеобухватног програма подршке и помоћи жртвама тешких кршења људских права који би „укључио и жртве српске војске и полиције на територији Србије, јер би такав програм био у супротности са званичним тумачењем да су злочине чинили појединци без знања и подршке институција“. У недостатку званичног програма репарација, жртвама преостаје могућност да у судским поступцима за накнаду штете против државе Србије остваре делимично обештећење. „Први проблем с којим се жртве суочавају јесу строга правила доказног поступка. Други проблем се односи на квалитет исказа. С обзиром на то да су кршења људских права о којима је овде реч настала у специфичним околностима, нереално је очекивати да је жртва у могућности да прибави било какве доказе. Жртва има веома мале изгледе да докаже своје тврдње и успе у спору. У земљама које су системски обештетиле жртве тешких кршења људских права у прошлости, процедура доказивања навода жртава и захтеви у погледу самих доказа веома су упрошћени.

У Аргентини, закон предвиђа да једно административно тело одлучује о захтевима за обештећење породица жртава (присилно одведених од стране војске и полиције за време диктатуре 1975-1983), а држава је та која је у обавези да прибави доказе о нестанку лица“, објашњава Орловићева и указује на још једну озбиљну препреку у остваривању права на репарацију судским путем, а то је „застарелост тужбених захтева“. Рокови који се примењују у случајевима накнаде штете су према Закону о облигационим односима, три године од момента када је оштећено лице сазнало за штету, а најдуже пет година од настанка штете. „Могућност примене дужих рокова у поступцима против државе онемогућио је Врховни Суд Србије правним мишљењем утврђеним фебруара 2004.

ВСС је у свом правном ставу одбацио примену дужих рокова застарелости права на накнаду штете у случајевима када жртве кршења људских права која су починили војници и полицајци, туже републику Србију ради обештећења“, каже Орловићева и појашњава да се ово десило у време када су ФХП и друге организације за људска права, у име принудно мобилисаних српских избеглица из Хрватске, покренуле бројне поступке против РС због незаконите мобилизације. Она каже да без „системског програма, који ће обухватити здравствену, образовну и пензијску подршку жртвама, не може се очекивати да жртве доживе правду, чак ни у случају где су конкретни починиоци недела кажњени“.

Антрфиле : Репарације по УН

Према резолуцији Генералне скупштине УН „Основна начела и смернице за остваривање права на правни лек и репарације жртава тешких кршења међународног права, људских права и озбиљних повреда међународног хуманитарног права“, усвојена је на 64. пленарној седници децембра 2005. Жртвама се сматрају „лица која су појединачно или у групи претрпела штету која укључује физичке или менталне повреде, емотивну патњу, материјални губитак или озбиљну повреду њихових основних права путем аката или пропуста који

представљају тешка кршења међународног права људских права или озбиљне повреде међународног хуманитарног права. Када је то примерено и у складу с унутрашњим правом, термин ‘жртва’ укључује и чланове уже породице или штићенике непосредне жртве и лица која су претрпела штету у настојању да помогну жртвама у невољи или да спрече њихову виктимизацију“.

Тортура

Фонд за хуманитарно право је документовао неколико случајева тортуре у Санџаку за које су лекари здравствених установа одбили да издају документацију о насталим повредама, с изговором да се плаше полиције, или су жртвама тортуре издавали потврде у којима је писало да су повреде задобили у тучи.

PRESS CLIPPING

Недеља 12.07.2009. год

РАТНИ ЗЛОЧИНАЦ СЕ КРИО КАО ИЗБЕГЛИЦА

Глас Јавности, Датум : 12.7.2009, Страна : 2

Министарство правде ће тражити екстрадицију Мухарема Гашија

БЕОГРАД - Министарка правде Снежана Маловић изјавила је јуче да је то министарство добило потврду од канцеларије Интерпола у Београду да је у Италији ухапшен Мухарем Гаши, осумњичен за ратне злочине на Косову 1999. године, и најавила да ће Министарство правде по хитном поступку упутити захтев за његову екстрадицију. Маловићева је подсетила да је Гаши један од лидера ОВК кога је надлежни суд у Србији оптужио за догађаје на Косову и Метохији 1999. године.

- Гаши је у Италији имао статус избеглице и ја очекујем да ће за њега бити надлежни органи који се баве процесуирањем кривичних дела ратног злочина, а то је Тужилаштво за ратне злочине и Веће Окружног суда у Београду - рекла је Маловићева

Она је додала да ће за његову екстрадицију бити надлежан суд у Болоњи. Италијанска агенција Анса пренела је јуче да је за Гашијем издата међународна потерница, а он је живео у близини Риминија, где је радио као возач камиона. Гаши се 1999. године као добровољац прикључио ОВК, а исте године је учествовао у нападу на једну кућу у Клини, чији је власник убијен из ватреног оружја, док су други чланови домаћинства рањени, подсетила је Анса.

ПЕНЗИОНЕРИ НА ИВИЦИ ГЛАДИ

Куир, Датум : 12.7.2009, Страна : 7

Више од 240.000 најстаријих живи са мање од 11.100 динара месечно

БЕОГРАД - У Србији више од 240.000 пензионера живи са мање од 11.100 динара месечно, а истовремено су износи на мајским пензионим чековима за 2.717 њих премашили 72.300 динара.

Према подацима Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, чак 183.986 пензионера, највише пољопривредника, живи с пензијом мањом од 8.400 динара, тик изнад границе сиромаштва.

Међу пензионерима са највећим примањима налазе се бивши радници републичког и савезног МУП (469), учесници и носиоци Споменице из Другог светског рата (378), академици (15) и некадашњи запослени у Министарству иностраних послова (13). Чак 1.543 пензионера на основу општих прописа месечно прима 72.321 динар, између 72.322 и 96.721 динара на пензионом чеку сваког месеца добија њих 767, а 102.766 и више динара на основу општих и посебних прописа добијају 62 пензионера.

У Србији данас 1.587.413 пензионера чине једну од седам најугроженијих категорија становништва, јер су њихова примања углавном на ивици сиромаштва или испод ње. На листи најугроженијих категорија грађана налазе се и дугорочно незапослени, Роми, деца и млади, жене, инвалиди, као и избегла и расељена лица. Посебно су угрожена старачка домаћинства са једним чланом у удаљеним планинским селима, због чега се ради на промени постојеће регулативе да би им била пружена могућност додатне помоћи.

PRESS CLIPPING

Понедељак 13.07.2009. год

СИЛАЈЦИЋ: УСЛОВ ПРИЗНАЊЕ ЗЛОЧИНА

Правда, Датум : 13.7.2009, Страна : 2

Члан Председништва БиХ Харис Силајцић поручио је да БиХ жели добросуседске односе са Србијом, „ али то није могуће док Србија не призна злочине које је починио претходни режим и док не буде ухапшен Ратко Младић”.

Силајцић верује да су „успели повратак избеглица који је гарантован Дејтоном, никада у правом смислу није остварио”. Он је подсетио да су Хрватска и Црна Гора усвојиле Резолуцију о обележавању 11. јула Даном сећања на злочине у Сребреници, али да то нису учиниле БиХ и Србија.

РАДИОНИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 13.7.2009, Страна : 10

ПЕТОРО Рома из Панчева и околине добило је по 200.000 динара бесповратних средстава за отварање предузетничких, занатских и услужних радњи, у оквиру споразума о самозапошљавању, потписаног између управе града Панчева и Националне службе за запошљавање.

Према речима Новице Ђорђевића, члана градског већа, тај новац за Роме из Панчева, Старчева и Глогоња одобрен је на основу приложеног бизнис-плана за отварање лимарске, столарске и аутомеханичарске радионице, за производњу сточне хране и рад забавног парка. Панчево је ове године издвојило 2,2 милиона динара. Из тог фонда, који, поред Рома, могу користити инвалиди и избегле и расељене особе, досад је утрошено милион динара.

УТОЧИШТЕ ЗА ПРОГНАНЕ

Вечерње Новости, Датум : 13.7.2009, Страна : 31

ОПШТИНА ЗВЕЧАН ОБЕЛЕЖИЛА ПУНОЛЕТСТВО НА ПЕТРОВДАН

Последњих 18 година међу најтежим за све Србе

ЗВЕЧАН - Свечаном седницом у новоизграђеним просторијама одборници Скупштине општине Звечан обележили су јуче 18 година од оснивања. Уз подсећања на потешкоће и успехе, председник општине Драгиша Миловић, истакао је да се "после 18 година може апсолутно потврдити оправданост одлуке о формирању општине Звечан".

- Период иза нас један је од најтежих за цео српски народ. Звечан је био уточиште близу 1.000 протераних Срба из Хрватске, а после Кумановског споразума 1999. још 4.000 Срба из осталих крајева КиМ. У тим судбоносним данима, заједно са општинама Зубин Поток и Лепосавић, успели смо да сачувамо становништво, организујемо га и дамо допринос да се за Србију врата која се зову Косово и Метохија не затворе - рекао је Миловић. - Задатак Владе Србије, али и свих који живе на Косову и Метохији да та врата стрпљиво и сложено широм отворимо и штитимо српски интерес у целини.

Он је подсетио да је у плану "завршетак радова на изградњи две зграде са 72 стана, пројекат Бањска који обухвата реконструкцију манастира и насеља, као и запошљавања младих".

- Одбацујемо једнострано проглашену независност Косова, а у оквиру Резолуције 1244 сарађиваћемо са Кфором и Унмиком. Залагаћемо се за јачање улоге УН - рекао је Миловић.- Административни прелази Јариње и Брњак нису и не смеју постати гранични прелази. Почасном грађанину ове општине Југославу Костићу уручено је признање, као и успешним спортистима и ученицима основних и средњих школа.

ИТАЛИЈАНИ (НЕ) ИЗРУЧУЈУ ГАШИЈА

Дневник, Датум : 13.7.2009, Страна : 14

ДА ЛИ ЋЕ СЕ КОСОВСКОМ АЛБАНЦУ СУДИТИ У СРБИЈИ

Тужилаштво за ратне злочине очекује да италијанске власти изруче Србији Мухарема Гашија, који је пред правосуђем Србије оптужен за ратне злочине против цивила на Косову 1999. године, изјавио је јуче портпарол тог тужилаштва Бруно Векарић.

„Истрага против Гашија и још две особе траје већ одређено време. Терети се да је у Берковцу убио два Србина и да је тројицу злостављао. Очекујемо да ће се у складу са законом он наћи пред нашим већем за ратне злочине“, рекао је Векарић. Он је додао да је Србија расписала око 160 потерница за некадаш њим припадницима Ослободилач ке војске Косова (ОВК) који се сумњиче за злочине над српским становништвом. Векарић је изразио уверење да у случају Гашија, италијанске власти неће поступити као недавно Бугарска, када је косовски премијер Агим Чеку пуштен из притвора у коме је задржан по потерници Србије. Гаши је живео у близини Риминија, где је радио као возач камиона. У Италију је стигао са статусом избеглице, а о његовој евентуалној екстрадицији одлучиваће Апелациони суд у Болоњи.

АЗИЛ КОЈИ ЖИВОТ ЗНАЧИ

Вечерње Новости, Датум : 13.7.2009, Страна : 15

АМЕРИЧКЕ ВЛАСТИ ДАНАС НА МЕНХЕТНУ ОДЛУЧУЈУ О ДЕПОРТАЦИЈИ ПОЗНАТОГ ГЛУМЦА ЖАРКА ЛАУШЕВИЋА

Једна од солуција јесте и апликација за боравак у САД. Београд размишља о изручењу

О америчкој судбини и могућој депортацији глумца Жарка Лаушевића данас ће одлучивати Управни орган за надзор над имиграционим питањима САД, који ће заседати на Менхетну. Против њега поднета је специфична врста оптужнице - "позив да се представи", на основу чега ће надзорни орган у Њујорку утврдити оправданост Лаушевићевог привођења.

Приликом саслушања требало би да се утврди да ли постоји основ за удаљавање Жарка Лаушевића, и уколико постоји, да ли се на њега односи неки од основа за изузеће од тога. **Од могуће депортације из САД Лаушевића би могао да "спасе" - азил, као најчешћи основ за изузеће.** Једна од солуција јесте и да поднесе апликацију за стални боравак у Америци. Није јасно хоће ли потерница имати неки утицај на одлуку управног органа.

- Сачекаћемо одлуку власти САД, па ћемо тек тада размишљати да ли ћемо слати захтев за екстрадицију или не - рекао је за "Новости" државни секретар Министарства правде Слободан Хомен. Како смо сазнали, одлука која буде данас донета биће првостепена, на коју постоји могућност жалбе, и то у року од 30 дана. Одмах после тога, без поновног саслушања, другостепено решење доноси Апелационо веће имиграционог надзора. И на ову одлуку постоји могућност жалбе, и то Савезном суду. Тиме се предмет из управног поступка сели у суд. У случају позитивне одлуке за Жарка Лаушевића, тужилац неће имати право жалбе ван управног поступка.

Предмет Лаушевића могао би у оквиру судског поступка да стигне и до Врховног суда Америке. Овај суд, међутим, одлучује искључиво по предметима за које сам сматра да су вредни преиспитивања. Имиграциона полиција САД привела је 2. јула глумца под оптужбом да незаконито борави у Америци. За њим је Трећи општински суд у Београду, на основу захтева Вишег суда у Подгорици, расписао потерницу, јер је глумцу остало да иза решетака проведе још осам година и пет месеци, због двоструког убиства у Подгорици.

Тачније, 31. јула 1993. године у кафићу "Епл" Лаушевић је из свог пиштоља ЦЗ-99 убио Драгора Пејовића и Радована Вучинића, а тешко ранио Андрију Кажиха. Првобитно је осуђен на 13 година робије, казна је потврђена 1994. године, а затворске дане провео је у Спужу и Пожаревцу. Савезни суд поништио је ово пресуду, казна му је фебруара 1998. године преиначена на четири године, због двоструког убиства у прекорачењу нужне одбране. Лаушевић је убрзо после тога напустио земљу и преселио се у Њујорк. Позоришне даске заменио је грађевинским скелама, где се бавио молерајем. Таман када се мислило да је дошао крај Лаушевићевим мукама, Врховни суд поништио је 30. марта 2001. године ту одлуку и вратио је на 13 година затвора.

Антрфиле : ПОТЕРНИЦА И ПОМИЛОВАЊЕ

НЕ ПОСТОЈИ могућност да се повуче потерница или да се избегне затворска казна, потврдио је за "Новости" Драган Милошевић, портпарол Трећег општинског суда у Београду. Постоји могућност помиловања или ванредног ублажавања казне, али о томе би требало да одлучује Врховни суд Србије. Према српским законима, помиловања може дати једино председник Србије Борис Тадић.

У вароши никлој на половини територије предратне столачке општине више је живота него што су се првих поратних година могли надати највећи оптимисти

Берковићи – Иако је у Немачкој дошао до свега о чему његови вршњаци, и не само они, могу само сањати, тридесетдвогодишњи Драган Вучетић из невесињског села Биограда није заборавио родну Херцеговину. Посебно не Берковиће, варошицу у којој је срицао прва слова и из које се отиснуо у свет. Прво у Београд, а потом и у Немачку у којој је и стекао звање доктора техничких наука.

– Дошао је Драган лане код нас са намером да се распита за могућности добијања земље како би у питомини берковићке општине подигао воћњак... Прво смо се не мало изненадили и обрадовали, да бисмо затим његову намеру оберучке прихватили... Данас Драган у нашем крају има педесет хектара земље на којој је засадио јабуке. Догодине ће се под воћем наћи још стотинак хектара великог Драгановог имања на којем раде Берковићани... Ето, такви смо ми Херцеговици. Било где да смо, дедовину и родни крај не заборављамо – каже Ранко Лучић, начелник берковићке општине, која је после дејтонске поделе Босне припала Републици Српској.

Слично су урадили и браћа Жељко и Ранко Роган који су, пошто су већ 1992. избегли из Сарајева, у Берковићима, свом родном крају, подигли прехрамбено-прерађивачки комплекс у коме је до радних места дошло стотинак избеглица... У Берковићима је данас на десетине пластеника, штала и пчелињака...

– У избеглиштву се није имало ни на шта друго ослонити осим на оно што има на дедовини. А у Берковићима, дедовини многих нових, а заправо старих становника ове општине, воће, поврће, мед... са имања наших мештана најцењеније је код купаца у великим дисконтним центрима у Мостару и Чапљини. Да није тога ко зна како би се и преживело... Да није било несреће и рата можда и не бисмо знали колико смо вредни и богати идејама и духом – прича начелник Лучић

Уз чињеницу да је у Берковићима готово три хиљаде сунчаних сати током једне године и да се ускоро прилази комасацији и мелиорацији Дабарског поља, те да се приводе крају послови на реализацији великог програма хидромелиорационог система Горњи хоризонти, ова херцеговачка општина могла би да буде велика фабрика здраве хране.

– Шанса је то коју нећемо пропустити. Јер имати такво богатство на дохват руке, а не знати га понудити Европи која за тим жуди, заиста би била недопустива грешка и нас и наше Републике Српске – закључује Лучић.Првих ратних месеци 1992. у Берковиће се слило више од три и по хиљаде избеглица углавном из Стоца, Мостара, Сарајева и Чапљине. У Берковићима, који тада још нису били проглашени општином, било је више од седам хиљада становника. Данас их је овде нешто више од три и по хиљаде.

У општини је и око четири стотине запослених и око триста педесет основаца и ученика средњих школа. Из Берковића је стотинак студената углавном на бањалучком, мостарском и београдском универзитету. Из Берковића су многа позната спортска имена попут кошаркаша Тепића и одбојкаша Бјелице, репрезентативаца Србије. У берковићкој општини нема детета које се не бави спортом и није члан неког од десетак спортских клубова ове општине.

Овде, у једној од десетак рубних општина Републике Српске, веле да им је сваке идуће боље неголи претходне године. Јер у Берковићима не прође ни једна година а да се у њој не подигне десетак нових кућа, штала, пластеника, пчелињака, воћњака...

Антрфиле : Слика краља Петра

Поред заставе Републике Српске и грба Берковића, у кабинету начелника Ранка Лучића доминира слика краља Петра.

– Мој дјед Митар био је солунски добровољац и велики краљев поштовалац. Говор који је уочи пробоја Солунског фронта краљ одржао добровољцима, дјед Митар знао је напамет. За живота би тај говор увек и с поносом понављао... Дједа сам пуно ценио и као његов добар унук никада се нисам одвајао од слике краља Петра. Она је свакодневно са мном. Ма где да сам. Јуче у полицији, данас у кабинету начелника, а сутра ко зна... Где год будем ја, ту ће бити и краљева слика – поносно ће Ранко Лучић.

ХУМАНОСТ ПРВИ КРИТЕРИЈУМ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ

Политика, Датум : 13.7.2009, Страна : А24

Приједор – Ретка су предузећа у Републици Српској која запошљавају велики број особа са инвалидитетом, попут приједорске фирме у којој су од 15 запослених једанаест инвалиди. Већ годинама раде за машинама уз чију помоћ израђују елементе за паркет и то углавном за инострано тржиште. Власник овог предузећа Света Карановић каже да се све десило сасвим случајно.

– **Након избеглиштва из Санског Моста, ратне 1995. године отишао сам у Нови Сад, а потом се вратио у наше крајеве и решио кренути у приватни бизнис – прича Карановић и наводи да се у почетку бавио производњом цигле, потом бетонских цеви и да је крајем деведесетих запошљавао углавном избегло и расељено становништво. Касније се определио за производњу елемената за паркет где већину радника чине ратни војни инвалиди.**

– Судбина је хтела да сам као и моја покојна супруга инвалид. Познавајући психу тих људи али и то колико им значи посао, одлучио сам предност у запослењу дати управо њима –додаје Карановић и вели да данас њих 15 стиже произвести уговорене количине елемената за паркет који се извозе у Шведску, Хрватску, те у Краљево и Чачак у Србији. Сви радници су уредно пријављени и што је најбитније, редовно примају плату. За овакав пројекат Карановић има подршку републичког Фонда за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида који подстиче оваква предузећа и нуди им низ погодности. Карановић у свом предузећу има кадрове различитих профила – од правника, инжењера до занатлија. Раде Удовчић је машински инжењер и већ неколико година ради као пословођа.

– Рађен сам на Градачцу и инвалид сам шесте групе. На жалост, имам 30 година радног стажа и морам радити још да би једнога дана остварио право на пензију – прича Удовчић и додаје да је олакшавајућа околност што је већ раније радио у дрвној индустрији.

– Лане сам поднео захтев и добио лиценцу за производњу европалета, односно палета за транспорт робе које би се радиле за Хрватску и Норвешку – прича Карановић и каже да остаје при свом опредељењу да би се свака нова производња базирала управо на раду инвалида. Уколико би се јавио неко од заинтересованих привредника из Српске или Србије, овај предузетник је спреман за нове привредне програме на подручју општине Приједор, а под оваквим условима. Пошто се ради о људима средње животне доби које данас мало ко жели да прими на посао, Карановићев подухват се већ одавно препричава међу послодавцима у граду под Козаром.

САРАДЊА БЕОГРАДА И ПОДГОРИЦЕ И БЕЗ АМБАСАДОРА

Дневник, Датум : 13.7.2009, Страна : 23

ДАН ДРЖАВНОСТИ ЦРНЕ ГОРЕ

ПОДГОРИЦА: Председник Црне Горе Филип Вујановић изразио је јуче уверење да ће Подгорица ускоро имати амбасадора у Београду. „Уверен сам да ћемо ускоро имати амбасадора у Београду, а свој део процедуралне обавезе заврш ићу одмах. Мислим да је пренаглашено коментарисано одсуство нашег амбасадора у Београду, а недовољно вреднована успешност сарадње две блиске државе“, рекао је Вујановић у интервјуу подгоричкој „Побједи“, поводом 13. јула, Дазана државности.

Вујановић је оценио да су односи две земље често погрешно посматрани и вредновани кроз одуштво амбасадора у Београду. Црна Гора нема амбасадора у Београду од октобра прошле године када је Србија тадашњој амбасадорки Анки Војводић Србија ускратила гостопримство, непосредно након што је њена земља признала једнострано проглашену независност Косова. Црна Гора је косовску независност признала 9. октобра, дан након што је Генерална скупштина УН одлучила да од Међународног суда правде затражи мишљење да ли је једнострано проглашена независност Косова у складу са међународним правом.

Што се тиче успостављања дипломатских односа Подгорице с Приштином, Вујановић је подсетио на његов добро познат став о очекивањима да Косово призна црногорску мањину и „сасвим јасно искаже намере обезбеђења повратка рашељених са Косова“. Црногорски премијер Мило Ђукановић изјавио је, међутим, недавно да је црногорска влада спремна да преиспита одлуку о признавању косовске независности, уколико се Међународни суд правде експлицитно изјасни да је реч о кршењу међународног права.

PRESS CLIPPING

Утора 14.07.2009. год

ПРИВРЕМЕНА ЗАРАДА НАЈМАЊЕ 16.000

Дневник, Датум : 14.7.2009, Страна : 14

ЈАВНИ РАДОВИ У ВОЈВОДИНИ ОД 20. ЈУЛА

За јавне радове Покрајина ће ове године издвојити 310 милиона динара, а 1.842 незапослена из свих општина у Војводини ће од 20. јула имати прилику да раде најдуже пола године, махом на пословима одржавања и заштите животне средине, у социјалним и хуманитарним делатностима... Многи од њих, чак 720, неговаће и стараће се о старим особама, а покрајинској власти је при одабиру пројеката било важно да на овај начин до посла дођу радно маргинализоване друштвене групе - Роми, избеглице и расељени и жене за села.

Како је јуче образложио покрајински секретар за запошљавање Мирослав Васин, јавни позив за прикупљање пројеката јавних радова проистекао је из програма ПИВ-а за очување броја радних места. Биће финансирано 199 пројеката јавних радова из покрајинског буџета, а у послу учествује неколико секретаријата и Канцеларија за инклузију Рома. **Они која имају први и други степен школске спреме месечно ће примати минималну зараду од око 16.000 динара, уз плаћене порезе и доприносе. За оне са средњом школом, тај је износ увећан за 15 посто, за вишу - за 30 одсто и за високу - 45 одсто, уз плаћене порезе и доприносе.**

Рецимо и да су чак 83 пројекта, од приспелих 199, из области заштите животне средине. Од тога се 31 пројекат односи на санацију отпада, 16 на заштиту зеленила, а 36 на комуналну хигијену. У оквиру социјалне политике, 20 пројеката се односи на социјалну заштиту, а чак 48 на неговатељство, које је значајно с обзиром на то да је војвођанско становништво старо и геронтолошки центри не могу да му пруже сву помоћ и бригу. Део тих радова ће обављати геронтолошки центри, а део удружења грађана.

ХРВАТИ ГА НАПАЛИ, ХРВАТИ ГА СПАСЛИ

Ало!, Датум : 14.7.2009, Страна : 2

Радован Рашковић (52), који се после неколико година избегличког живота вратио на своје огњиште у Книн, захвалан је хрватској полицији која га је одбранила од напада разуларених младића. Рашковићу су пре три дана двојица пијаних Хрвата упали у кућу и претукли га, а живу главу је извукао само захваљујући томе што се полиција појавила брзо после његовог позива. - Не желим да вам причам о томе шта је било и могу да вам кажем само да захваљујем полицијској станици

Книн и полицијској управи шибенско-книнској на брзој интервенцији и професионалности - каже Рашковић за „Ало!“.

Младићи су прво викали испред куће, вређали га на националној основи и тада је Рашковић позвао полицију. Ипак, двојица деветнаестогодишњих нападача успела

су да разбију врата и изударају несрећног човека који је успео да им побегне у купатило. Тада су се испред куће појавила четири полицајца који су савладали нападаче.

БРУКА!

Курир, Датум : 14.7.2009, Страна : 6

Саша Рашић , министар за повратак у Тачијевој влади, уместо да сазида 15 кућа за расељене Србе, платио 350.000 евра за ТВ промоцију

ПРИШТИНА - Министар за повратак у Тачијевој привременој влади Саша Рашић потрошио је 350.000 евра на емитовање емисије „Све је могуће са Аном“ на српском језику, који се емитује на приштинској радио-телевизији Косова, коју гледа 0,1 одсто косметских Срба. За ову суму могло је да се изгради чак 15 кућа за повратнике.

Како Курир сазнаје у централни УН у Приштини, део новца за овај „пројекат“ министра Рашића обезбедили су данска влада и УНДП, а део Министарство за повратак.

- Емитовање једне епизоде из серијала „Све је могуће са Аном“ на српском језику који се емитује на приштинској РТК кошта око 50.000 евра, таман колико и изградња две куће за српске повратнике на Косово. **Програм који према овдашњим истраживањима гледа укупно 0,1 одсто Срба води дописница Слободне Европе и некадашњи студент Косовског института за новинарство и комуникацију (КИЈАЦ), а сам пројекат подржавају и многи донатори, попут УНДП, који фактички и воде Министарство за повратак, до данске владе. Један од водећих људи КИЈАЦ је Дикађин Горани, иначе саветник Хашима Тачија за безбедност - открива наш саговорник, високо рангирани дипломата УН.**

Министар Саша Рашић функционер је Самосталне либералне партије, која је блиска државном секретару српског министарства за КиМ Оливеру Ивановићу и која се отворено залаже за независно Косово, као и за излазак Срба на локалне изборе у новембру.

- Драгутин Перић, бивши председник општине Приштина, потврдио је за Курир да је Рашић заиста издвојио баснословну суму за емитовање, како каже, бескорисног ТВ програма:

- Пправе циркус! Али, нека, може им се. Лобирају у свим општинама да Срби изађу на локалне изборе, а Рашић се често појављује на РТК и недвосмислено подржава независност. Иначе, иза СЛП стоји Оливер Ивановић. Долазио је у Грачаницу и покушавао да направи општински одбор, али смо их све најурили! Влада Србије, макар вербално, противи се изласку Срба на изборе, али прошлост нас учи да ће ипак занемарљив број Срба изаћи. Као Тачијева икебана. Све су то ујдурме о којима овде у Грачаници све знамо - каже Перић.

Један од најближих сарадника Саше Рашића подсећа да је приштински министар за локалну самоуправу Садри Ферати у сарадњи с Рашићем издвојио чак 2,5 милиона евра за кампању убеђивања Срба у грачаничкој енклави:

- Рашић је створио финансијски јак лоби на челу са Дином Хасанијем, шефом приштинске Агенције за приватизацију. Хасанијев заменик је Слободан Патровић, високи функционер Самосталне либералне партије.

Иначе, редакција Курира ни после три дана и мноштва покушаја није успела да од Рашића добије одговор на ове оптужбе. На његов мобилни број јављао се возач, док

нам је секретарица у Министарству за повратак поручила да је „министар на састанку до сутра“. За разлику од српских медија које бојкотује, Рашић се свакодневно појављује у гласилима на албанском језику.

Антрфиле : Недоступан и Оливер

Осим Рашића, нисмо успели да дођемо ни до државног секретара Министарства за КиМ Оливера Ивановића, који је, како нам је речено, на годишњем одмору до 20 јула.

Финансира и ОВК

Саша Рашић потиче из села Добротин, у којем се тренутно гради стамбено насеље за за инвалиде рата, ветеране ОВК и за породице палих бораца! Овај пројекат, потврђено нам је у УН, финансира Министарство за повратак. Како тврди наш извор, високи дипломата УН, Рашић руководи изградњом насеља за повратнике у Лапљем селу, а први корак Министарства био је да сагради кућу свом партијском колеги Слободану Петровићу.

- Водимо интерну истрагу јер постоје озбиљне сумње да Министарство не користи новац од донација на регуларан начин. Није тајна да је УНД готово преузео руковођење овим министарством, односно да обављамо „изградњу капацитета“. Између осталог, поседујемо и доказе да је Рашић у више наврата дао новац за имплементацију разних пројеката секретару СЛП, извесном Игору Артиновићу, директору невладине организације ЦСД.

МОЛБА ЗА ИЗРУЧЕЊЕ ГАШИЈА

Курир, Датум : 14.7.2009, Страна : 3

БЕОГРАД - Министарка правде Снежана Маловић изјавила је јуче да ће наредних дана италијанским правосудних органима бити достављена молба за изручење Мухарема Гашија, осумњиченог за ратне злочине на Косову 1999. године. Маловићева је у изјави Тањугу навела да се у српском министарству правде интензивно ради на комплетирању потребне документације, додајући да ће за Гашијеву екстрадицију бити надлежан суд у Болоњи.

Српска министарка правде је подсетила да је то министарство обавештено да је у Италији ухапшен Гаши, један од лидера ОВК, који се у Србији терети за тешко кривично дело убиство два Србина и рањавање још тројице у селу Берковац код Клине. Гаши је у Италији имао статус избеглице, живео је у близини Риминија, где је радио као возач камиона, а ухапшен је на основу међународне потернице коју је за њим расписала Србија.

Портпарол српског Тужилаштва за ратне злочине Бруно Векарић прецизирао је да се у овом тренутку на основу захтева тог тужилаштва трага за преко 100 припадника ОВК, а који су, према сазнањима, починили ратне злочине на Косову и Метохији за време сукоба и после сукоба са НАТО.

До сада су пред Веће за ратне злочине у Београду, према његовим речима, изведена само двојица косовских Албанаца, припадника ОВК - Синан Морина, који је ослобођен оптужби, и Антон Лекај, који је правоснажно осуђен на 13 година затвора.

ЛУЖАНИ ОЖИВЕ САМО ЈЕДНОМ ГОДИШЊЕ

Политика, Датум : 14.7.2009, Страна : А21

У малом, питомом селу удаљеном од Санског Моста шест километара, на Петровдан се окупљају Срби који су напустили завичај. Пре рата овде је било више од шездесет домаћинстава, а данас их је само четири

Сански Мост – Уочи Петровдана, у малом, питомом селу Лужани, удаљеном од Санског Моста шест километара, окупили се Срби повратници и они који су завичај напустили по избијању рата на овим просторима. Четврта је година како се православци тог малог места овако друже са циљем да подстакну повратак у овај део Федерације БиХ. Пре рата овде је било више од шездесет домаћинстава, а данас их је само четири.

– Лужани вапе за људима, младошћу и свим оним што је овде било пре рата – каже Дујо Миланко, један од иницијатора ових окупљања. Из Словеније, Србије па и бројних градова Републике Српске стигли су Лужанци да покажу како завичај нису заборавили.

– Ово је лепо село које пружа шансу Србима да, уз пољопривреду и друге делатности, оживе угашена огњишта. Окупили смо се да видимо шта можемо да учинимо како би људи овде могли да живе од свога рада – рекао је Миланко и подсетио да су Лужани пре рата били богато село. Данас, четрнаест година од завршетка рата, место има електричну енергију и воду. У суседној Томини лане су на месту порушене саградили нову цркву и тиме обележили сто година њеног постојања. Недостају уређени путеви, школа и све што је потребно за нормалан живот, што треба да обезбеде власти Санског Моста.

Међу малобројнима који су се вратили на порушено имање су Радивоје и Милена Кондић. Након избегличких и повратничких мука, данас живе солидно.

– Гајимо поврће које продајемо на пијаци у Санском Мосту, а имамо и седамдесетак пчелињих друштава. Боримо се за живот – говоре у глас истичући да оваква окупљања дају наду и веру у боље сутра. Кућу су саградили уз помоћ донатора и жале што немају комшије, као некада, да се друже.

Родне Лужане давно је напустила Душанка Марковић која живи у Новом Саду. Због жала за завичајем и губитка најмилијих, одлучила је да сваке године присуствује овом догађају.

– Наше село је готово нестало. Ово је прилика да га оживимо бар једном у години, да одемо на гробље, дружимо се. Речју да очувамо нашу традицију – каже Душанка. Исто мисли и Остоја Шобот који више од три деценије живи у Крању у Словенији, а родом је из Лужана.

– Никада не могу заборавити своје село, овде сам први пут угледао сунце и зато волим сваки грумен ове земље – не крије осећања Остоја Шобот који је земљацима улепшао дружење говорећи одломак из Кочићевог „Јазавца пред судом”. Мало село у Федерацији БиХ чека нови сусрет старих житеља. Ово место граничи се са још неколико српских села сличне судбине у којима живе малобројни повратници, где су школе празне, а куће порушене.

СРПСКО–ХРВАТСКИ ОДНОСИ НА НИЗБРДИЦИ

Политика, Датум : 14.7.2009, Страна : А5

Поступци и изјаве хрватских званичника поново донели захлађење између две земље. – „Политика” незванично сазнаје да Србија неће доливати уље на ватру јер не би требало потенцирати разлике

Два прошлонедељна догађаја – отказивање учешћа министра спољних послова Вука Јеремића на Кроација самиту у Дубровнику, јер му није дозвољено да говори на отварању, како је било договорено, и изјава председника Хрватске Стјепана Месића у Стразбуру да Србија мора да се „декосовизира”, односно да престане непрекидно да отвара питање Косова – у јавности су створили утисак да су односи између две земље кренули силазном путањом.

После хрватског признања Косова и тужбе за геноцид пред Међународним судом правде између Београда и Загреба наступио је период захлађења. А односи две најзначајније земље у региону почели су да отопљавају, посебно после мартовске посете Драгољуба Мићуновића, председника Одбора за иностране послове Скупштине Србије, Загребу и доласка бившег премијера Иве Санадера у Београд. Најновије захлађење које је иницирала хрватска страна поклопило се са променама на тамошњој политичкој сцени, односно одласком Санадера са премијерског положаја и челне функције у ХДЗ-у па су неки склони тумачењу да је и то један од могућих разлога за другачије сигнале који стижу из ове земље.

Да таква мишљења нису потпуно без основа говори и чињеница да је Јеремића, према информацијама „Политике”, на скуп у Дубровник позвао Санадер приликом недавног сусрета у Атини. Њих двојица су се договорили да се обрате учесницима самита првог дана и да се ту заврши њихово учешће јер је за други дан било планирано обраћање представника привремених косовских институција, а међу позванима је био и Хашим Тачи. Санадеров и Јеремићев план се, међутим, изјаловио јер су српском министру буквално у последњи тренутак из Загреба јавили да ће моћи да говори тек другог дана када и косовски представници што је он одмах одбио.

До промене става Загреба дошло је напрасно о чему говори и податак да је већ у Дубровнику била десеточлана делегација Министарства спољних послова и да је Јеремић већ спаковао кофер. И поред Јеремићевог отказивања државна агенција Хина објавила је вест да Јеремић долази у Дубровник, огласило се Министарство иностраних послова Хрватске оптужујући Јеремића да је сам највише томе допринео својим изјавама, па се стиче утисак да је неко имао намеру да од читавог случаја направи скандал. **Јеремићеву судбину доживео је и словеначки министар иностраних послова Самуел Жбогар због чега је и он отказао учешће на Кроација самиту. Понашање Хрватске, према неким незваничним информацијама, изазвало је негативне реакције код осталих учесника самита.**

Међутим, без обзира на овакве „испаде” хрватске стране, како „Политика” незванично сазнаје, Србија неће доливати уље на ватру јер, како кажу наши извори, не би требало потенцирати разлике већ стишавати ситуацију. Српска отворених питања која оптерећују две земље: положај Срба, повратак избеглица, станарска права, тужбе Међународном суду правде, границе између две државе...

Према речима Милорада Пуповца, председника Самосталне демократске српске странке, оно што се догодило у Стразбуру и Дубровнику још се не може тумачити као погоршање односа, али се може у то претворити уколико се кључни људи српске и

хрватске политике не врате на оне позиције које су имали у последњих шест-седам месеци.

„О томе колика би била штета, не само за те две земље него и за регију, да се односи две земље трајно наруше не треба посебно говорити. Многа питања нису на ваљан начин решиле, а свакако и да промене на политичкој сцени у Хрватској носе многе непознанице како ће се та питања у будућности регулисати”, каже **Пуповац** за „Политику” и додаје да је у интересу Србије да има иницијативу у побољшању односа. Професор Факултета политичких наука и бивши амбасадор Србије у Француској др Предраг Симић истиче да не треба имати илузију да ће нерешена питања из старије и новије прошлости и у будућности оптерећивати односе између две земље, али да је оно што их спаја заједничка европска перспектива.

„Од 2000. године и смрти Фрање Туђмана и одласка Слободана Милошевића ти односи су у једном континуираном успону, али са ’рупама на путу’. Застоји и проблеми у приближавају Србије и Хрватске ЕУ као и осталих земаља западног Балкана због заокупљености Брисела својим проблемима довели су до одређене нервозе. Уосталом и Санадер је своју неочекивану оставку образложио немогућношћу да превазиђе препреку, пре свега у односима са Словенијом”, објашњава Симић.

Оштро иступање Месића, он тумачи његовом склоношћу да на скуповима врло често износи своје ставове не само о Хрватској него и о другим земљама, посебно о Србији.

„У овом тренутку то су више сигнали упозорења ЕУ да западни Балкан не испусти из вида и са својих радара. Али и да не заборави искуство из деведесетих година када је до рата дошло између осталог и зато што су врата Европске заједнице била доста чврсто затворена за чланство бивше Југославије”, сматра Симић.

Зато је, како каже, овом тренутку проевропска оријентација Београда и Загреба оно што доноси стабилност не само у ове две земље него и у Босни и Херцеговини која од њих много зависи.

БЕЛИ ШЕНГЕН НИЈЕ ПРИЗНАЊЕ НЕЗАВИСНОСТИ

Дневник, Датум : 14.7.2009, Страна : 2

ОГРАНИЧЕЊЕ ДОМЕТА ВИЗНЕ ЛИБЕРАЛИЗАЦИЈЕ СТАВИЛО БЕОГРАД У НЕЗГОДАН ПОЛОЖАЈ

Европски комесари **Жак Баро** и **Оли Рен** представиће сутра у Бриселу на конференцији за новинаре садржај одлуке Европске комисије, која ће бити донета данас у Стразбуру, према којој ће Савету министара ЕУ бити предложено да се од **1. јануара 2010.** укину визе за путовање држављана Србије, Црне Горе и Македоније у земље ЕУ. Подсетимо, како је „Дневник” већ писао, Београд ће до белог шенгена морати да задовољи још неколико техничких ставки из „мапе пута“, и то до краја новембра, како би Савет министара ЕУ последњег дана тог месеца могао да усвоји предлог Комисије, што би отворило врата да визна либерализација ступи на снагу 1. јануара 2010. Такође, по поменутој одлуци ЕК-а, за грађане с пребивалиштем на територији Косова визни режим ће остати на снази.

Бивши шеф југословенске дипломатије, а сада координатор ОЕБС-а **Горан Свилановић**, сматра да прихватање визне либерализације у форми коју предлаже Европска комисија не значи да би тиме Србија признала независност Косова. Он, међутим, наводи да су у том смислу много значајнији будући планови ЕУ у контактима с Приштином.

– Мислим да се Европска комисија спрема да започне рад на студији изводљивости придруживања Косова. Ако је то тако, то је посебан поступак придруживања, што је много значајније него цела ова прича о визама – рекао је Свилановић.

С друге стране, Демократска странка Србије оптужила је Владу да ће, уколико прихвати да грађане Косова и Метохије изузме из процеса визне либерализације, учествовати у тихом признавању независности Покрајине.

Посланик ДСС-а Јован Палалић оценио је да је врхунски државни и национални интерес да сви грађани Србије имају могућност да путују без виза, што значи и грађани који живе на Космету. **Функционер ДСС-а Марко Јакшић устврдио је, чак, да ће, у супротном, велики број младих Срба с Косова да се пресели у централну Србију, односно да ће таква евентуална одлука Владе изазвати "нови егзодус".**

Шеф Бироа МУП-а за међународну сарадњу и европске интеграције Дражен Маравић рекао је да наша држава чека званичан став Европске комисије како ће бити решен проблем грађана Косова и Метохије, којима, по најавама из Брисела, неће бити укинуте шенгенске визе. **У том контексту он није желео ни да прејудицира какав ће статус имати око 250.000 интерно расељених и прогнаних с Косова у остале делове Србије.**

– Најпре да сачекамо званичан предлог Комисије – каже Маравић за „Дневник”. – **Али сигурно се нећемо задовољити решењем које не би обухватило све наше грађане и настојаћемо да, онолико колико то зависи од нас, визна либерализација важи за све. На молбу да објасни шта у суштини значи „Координациони центар”, који се у документу ЕК-а најављује као орган који ће једини моћи да издаје биометријске пасоше за грађане с Косова, Маравић је подсетио на то да МУП већ годинама има Координациону управу за Косово и Метохију.**

– Та управа већ делује и обједињује рад измештених полицијских станица. Можда је неко мислио на њу, јер и сада се исправе издају у измештеним полицијским управама, чијим радом координира то тело. У сваком случају, ми ћемо се поставити према ономе што буде конкретно написано у предлогу одлуке Европске комисије – рекао нам је Маравић, додајући да, како год да буде гласила одлука ЕК-а, „нема ни говора о томе да ће она на било који начин прејудицирати статус Косова и Метохије”.

Наш саговорник је, иначе, објаснио да и по одлуци ЕК-а о укидању виза Србија наставља посао на укључивању у “бели шенгенски простор”. Комисија би, наиме, требало да паралелно с одлуком о стављању Србије на позитивну листу, Београду упутити и пропратно писмо с преосталим техничким активностима које би земља требало да уради. Маравић је, при томе, потврдио писање „Дневника” да ће се један од захтева Брисела односити на усвајање акционог плана за борбу против организованог криминала.

– **На том плану се тренутно ради, док је Стратегија за управљање миграцијама, која ће такође бити наведена као један од услова ЕК-а, већ написана и у процедури је усвајања – навео је Маравић.**

PRESS CLIPPING

Среда 15.07.2009. год

ИСЕЉЕЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Блиц, Датум : 15.7.2009, Страна : 11

БОР

Из Републичког комесаријата за избеглице недавно је наложено да се избеглички колективни центар у хотелу „Србија“ у Бору - затвори. Особе које тамо живе морају да буду поново расељене у друге колективне центре.

Колективни смештај посетили су представници Комесаријата за избегла и расељена лица, као и представници Фондације „Дивац“, и састали се са др Предрагом Балашевићем, замеником председника општине. Фондација ће финансирати изградњу 11 монтажних објеката ако општина обезбеди грађевинско земљиште и инфраструктуру.

СРБИ НЕ БИРАЈУ ПО АХТИСАРИЈУ

Вечерње Новости, Датум : 15.7.2009, Страна : 4

ЛОКАЛНИ ИЗБОРИ НА КОСОВУ, ЗАКАЗАНИ ЗА 15. НОВЕМБАР, НЕМАЈУ ПОДРШКУ ВЛАДЕ СРБИЈЕ

Упркос сугестијама из Београда, пријавило се пет српских странака

БЕОГРАД неће позвати Србе да учествују на локалним изборима на КиМ. Горан Богдановић, министар за КиМ, каже да у српским срединама функционишу легална руководства изабрана на локалним изборима.

Иако су овог пута и власт и опозиција јединствени у ставу да Срби не треба да дају легитимитет косовским привременим институцијама, пет партија косовских Срба и једна странка која представља косовске Црногорце пријавиле су се за учешће на изборима заказаним за 15. новембар. Реч је о Савезу независних социјалдемократа КиМ, Партији нове демократије, Партији демократских промена, Српској народној партији и Партији Срба КиМ. Ту је и Демократска партија Црногораца.

- Очекујем да српски живаљ испоштује савет који је изрекла Влада Србије. Децентрализација по Ахтисаријевом плану није добра за Србе. Убеђен сам да ће на те изборе изаћи занемарљив број Срба - каже Оливер Ивановић, државни секретар за КиМ.

Исто мисли и Горан Арсић, начелник Косовског округа.

- Иако из Фејтове канцеларије обећавају додатни број општина за Србе, сигуран сам да ће се одазвати веома мали број Срба, а то ће бити саучесници садашњих власти у Приштини - истиче начелник Арсић.

Да би приволели Србе на изборе, приштински органи нуде повећање општина са 30 на 38. Децентрализацијом би Срби добили шест својих општина и проширену општину Ново Брдо.

Антрфиле : ДУГ ЗА СЛОБОДУ

Оснивач Црногорске демократске странке Косова је Слободан Вујичић (39), познат у јавности као председник Удружења Црногораца на Косову. Овај некадашњи кошаркаш КК Косово Поље је 1998. године испред кафића „Фреска“ у Приштини убио Драгана Илића, због чега је осуђен на 13 година затвора. Одлежао је девет година у Пожаревцу, а када је на издржавање казне пребачен у затвор у Истоку, на Косову - ослобођен је. После тога је почео да заступа расељене Црногорце.

“ГРАТИС” АДВОКАТИ

Вечерње Новости, Датум : 15.7.2009, Страна : 5

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Потписаним уговором са војвођанском владом, бесплатног правног заштитника у судском процесу од сада имају најсиромашнији житељи општина Сремска Митровица, Стара Пазова, Инђија, Рума и Шид. Услов је стално место боравка или избеглички статус. Правне савете имаће власници и носиоци "социјалне карте".

ЖЕЛИМО ДА СЕ ВРАТИМО КУЋИ

Курир, Датум : 15.7.2009, Страна : 8

ЗОЧИШТЕ - Зора се тек назирала, али је порта манастира Зочиште, српске светиње на крајњем југу Србије, већ поодавно била крцата. Срби са целог Космета, али и они пристигли из других крајева Србије, окупили су се да заједно са братством манастира прославе славу, Светог Козму и Дамјана, али и да се опет сусретну са бившим комшијама, пријатељима, старим љубавима...У ликовима младића и девојака препознавали су се пријатељи и рођаци који се годинама нису видели. Ратка Божовић препричавала је како је, после више од десет година, опет преспавала у својој кући у селу Зочиште.

- Плакала сам, плакала... Нисам могла да се зауставим. Испред врата су ми били Кфор и КПС, а ја сам ноћ провела на душеку. Где ја да идем, ово је моја кућа! - јецајући показивала је на село које се простире испод манастира и на низ белих кућа, одавно направљених за Србе повратнике, у којима нико не живи. Она је прва која се одлучила да се врати.

- **Али, како ја да живим овде? Од 56 српских кућа. колико је некад било у селу, обновљено је око 30. Ни ствари немамо, а обећали су. Ни воду, ништа. Како да останем ту да живим?** - питала се Ратка наглас. Љубинко Станојевић, родом из Раковице, дуже од 40 година је на привременом раду у Немачкој. Родну кућу није видео од давне 1988. године, када је, како каже, почео прогон Срба из тог града.

Народ се полако окупљао око трпезе. Страни војници, увек присутни кфоровци, распитивали су се код својих преводилаца о сваком делу црквене службе. Гледали су у народ и, вероватно, остали у незнању чему су у ствари присуствовали.

PRESS CLIPPING

Четвртак 16.07.2009. год

ОТКАЗАНА СТАНАРСКА ПРАВА - ПРОБЛЕМ

Преглед, Датум : 16.7.2009, Страна : 5

Најновији подаци Мисије Високог комесаријата УН за избеглице (УНХЦР) у Београду показују да су отказана станарска права најтежи проблем избеглица из бивше Југославије, саопштио је данас Комесаријат за избеглице Србије.

Подаци о резултатима програма стамбеног збрињавања, који се последњих пет година спроводи у Хрватској, а које је Мисија УНХЦР доставила потпредседнику владе задуженом за социјална питања и Комесаријату за избеглице Србије, показују да је то питање „и даље најважнији и најтежи проблем избеглица са подручја бивше Југославије“, истиче се у саопштењу. „То наставља да производи негативне последице за преко 30.000 породица којима је одузето станарско право, односно више од 100.000 особа, и њима је тако ускраћена могућност, за разлику од осталих грађана Хрватске, да се врате у своје станове или их приватизују под повољним условима, као што је био случај на другим подручјима бивше Југославије“, оцењује Комесаријат за избеглице Србије.

Према подацима УНХЦР-а, у подручјима која су била под заштитом УН - подручје бивше Републике Српске Крајине - од укупно 8.946 поднетих захтева за стамбено збрињавање око 3.158 (35 одсто) су поднеле особе које бораве у Србији као избеглице или друга ратом погођена лица. Позитивно је решено укупно 5.327, од чега су само 1.270 (24 одсто) захтеви особа које су као избеглице регистроване у Србији у периоду од 1996. до 2005. године. Подаци се односе на захтеве за стамбеним збрињавањем поднете од стране бивших носилаца станарских права - избеглица, бивших избеглица или других ратом погођених лица који бораве на територији Србије, а „којима су та права одузимана судским одлукама или по сили закона у периоду од 1991. до 1995. године“.

ПЕНАЛИ ЗБОГ „ЗАБУШАВАЊА“

Преглед, Датум : 16.7.2009, Страна : 19

Општинска агенција за стамбену изградњу касни са изградњом станова солидарности

Како ни последње обећање да ће грађевинари посао завршити 31. марта није испоштовано, на адресу градских власти Влада Италије је упутила протестно писмо у којем изражавају дубоко разочарење, а Ваљево ће морати да за завршетак радова из буџета уложи 3,5 милиона динара

Ваљево

Влада Италије која финансира изградњу последње зграде програма социјалног становања за избегличке породице у Ваљеву преко програма УН „Хабитат“, најоштрије је протестовала код ваљевских власти што зграда у насељу Пети пук није завршена, иако је требало да прве станаре прими пре 11 месеци. Последица

тога је наплата „пенала“. Тако ће из градске касе, односно џепова пореских обвезника, бити „избијено“ неколико милиона динара да би се у објекат који се гради још од 2007. године, уселила 41 породица. Тек након тога град ће моћи да добије новац од италијанских донатора.

Завршетак радова, планиран за јесен 2008. године, већ је неколико пута одлаган због интерпројекат“. Неколико пута је ЈП Општинска стамбена агенција (ОСА), задужена за реализацију пројекта, уверавала канцеларију УН „Хабитата“ да ће радови бити завршени. Како ни последње обећање да ће грађевинари посао завршити 31. марта, није испоштовано, на адресу градских власти Влада Италије је упутила протестно писмо у којем изражава дубоко разочарење.

- **Добили смо такво писмо од госпође Лихије Рамирез која је водила програм социјалног становања у оквиру којег је та трећа зграда за избегличке и социјално угрожене породице и који је трајао до 30. јуна** - потврђује градоначелник Ваљева Зоран Јаковљевић. По његовим речима, основни проблем је у томе што је „Естетика интерпројекат“ и даље у финансијској блокади, „а поступак избора новог извођача радова по закону о јавним радовима је дуготрајан и компликован“.

- **Што се тиче завршетка радова, Градско веће и Скупштина су усвојили одлуку да за тај посао потребних 3,5 милиона динара, обезбеди из буџета. Сада покушавамо да пронађемо варијанту да посао заврши подизвођач радова. На крају, нећемо остати без тих 3,5 милиона, јер та средства која обезбеђује УН „Хабитат“ постоје. Да их повучемо, међутим, не можемо док се не изврши технички пријем и зграда не добије употребну дозволу- објашњава Јаковљевић.**

Градоначелник Ваљева додаје да се са донаторима сада преговара да се крајњи рок за уселење пролонгира до септембра. Он тврди да је добио уверавање да град неће сносити санкције због непоштовања рока, али напомиње да зграда „коначно мора бити завршена“, како би Ваљево убудуће могло да учествује у новим пројектима социјалног становања. „Ако ништа друго, град ће обезбедити средства да се зграда заврши и да се људи уселе“, каже Јаковљевић.

Градоначелник, међутим, није желео да одговори на питање да ли ће неко сносити санкције због „пробијања“ рокова и раније изневерених обећања датих донаторима у Италији. Одговор на то питање није било могуће добити ни у Општинској стамбеној агенцији, јер је директор Драган Бранковић био на годишњем одмору, а осим њега у том ЈП нико није овлашћен за званичне изјаве. Истина најављено је саопштење, које није стигло.

Иначе, Општинска стамбена агенција је основана у марту 2005. и њено формирање је услов радикала за учешће у власти. Изласком радикала ОСА је прешла у ингеренцију ДСС, која и данас „дрма“ овом институцијом, која запошљава десетак радника за које је тешко утврдити шта и како раде, што је видљиво и у овом случају. Одговорних нема, а порука о каквој градској власти се ради је јасно упућена будућим инвеститорима.

ОВК ЕТНИЧКИ ОЧИСТИО КОСМЕТ ОД СРБА

Политика, Датум : 16.7.2009, Страна : А4

Вашингтон, јула – Да је било воље и непристрасног приступа, да је НАТО бомбардовање заиста имало „хуманитарни циљ“, међународна заједница и Вашингтон

могли су да подигну најтежу оптужницу против ОВК за злочине које су ови починили када су српске снаге поражене у јуну 1999.

Професор политичких наука и историје на Универзитету у Аризони Дејвид Гибс, међутим, у својој најновијој књизи „Хуманитарна интервенција и разарање Југославије”, оспорава владајуће званично америчко мишљење да је то био „добар рат”. Напротив, он га карактерише веома сличним оном који је довео до фијаска у Ираку. У свом научном раду, заснованом на јавним документима, Гибс оспорава сва три свеprisутна мита о овом рату: 1. НАТО је отпочео са бомбардовањем тек када су сви дипломатски напори да се споразум оствари мирним путем – исцрпљени, 2. косовски конфликт је морално и етички једноставан: Срби су агресори и угњетавачи, а Албанци жртве, 3. ваздушни напади НАТО-а спречили су веће злочине и имали су позитиван ефекат на стање људских права на Косову. Сва три мита су намерно подстицане заблуде које најновија књига Дејвида Гибса научно раскринкава. „НАТО и чувари мира УН одмах после српског пораза поставили су ОВК на власт, а ОВК је моментално искористио своју нову позицију да кампањом насиља и застрашивања етнички очисти Косово од Срба”, пише Гибс.

О терору над Србима забелешке је направила канцеларија ОЕБС-а, а описали су га у својим мемоарима званичници УН Ијан Кинг и Вит Мејсон: „Лета 1999. владала је сезона освете и најсуровијег разбојничког насиља. ОЕБС је прикупио на десетине хорор прича. Глвонемеи Ром отет је из своје куће, јер је његова породица наводно сарађивала са Србима, четрдесетчетворогодишњи Србин усмрћен је металним шипкама од стране руље косовских Албанаца... Срби су убијани док су радили на пољима... Сви ови злочини десили су се док су под надзором НАТО-а чувари мира надгледали безбедност Косова.” Гибс у овом поглављу између осталог закључује да је „давнашњи албански циљ етнички чисте територије, без Срба, постигнут у многим деловима Косова”.

У ствари, обе стране су биле опаке, па је потпуно погрешно подгрејавати мит о агресорима и албанским жртвама. Злочини које су на Косову и претходно у Босни починиле српске снаге не могу бити изговор за амнестију злочина ОВК, додаје аутор. Он при томе каже да су „САД биле савезници у неким од тих злочина јер су подржавале ОВК”. Данас, десет година после тих догађаја, не бисмо смели да прикривамо злочине било које стране.

А да се ти злочини и даље прикривају доказ је, како је у исцрпном разговору за „Политику” рекао професор Гибс, и најновија књига Карле дел Понте. Ипак, како у закључку своје књиге каже Гибс, у случају Косова „највише узнемирава чињеница да је такозвана хуманитарна интервенција служила углавном да се умноже тешки злочини”. „У том смислу косовски рат је сличан инвазији на Ирак 2003. која је такође ’продата’ америчкој јавности као хуманитарна акција – да се ’спасе’ ирачки народ од насилног диктатора. Главна лекција из косовског и ирачког искуства јесте то да војне акције – чак и када их називамо хуманитарним – често изазивају још већу и масовнију људску патњу.”

КУЋЕ ЈОШ ДАЛЕКО

Вечерње Новости, Датум : 16.7.2009, Страна : 6

СТАНАРСКА ПРАВА ВЕЛИКИ ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИЦА

ОТКАЗАНА станарска права и даље су најтежи проблем избеглица из бивше Југославије - закључак је Мисије Високог комесаријата УН за избеглице (УНХЦР) у Београду.

- Овај проблем наставља да производи негативне последице за више од 30.000 породица којима је одузето станарско право - оцењује Комесаријат за избеглице Србије.

- Њима је ускраћена могућност, за разлику од осталих грађана Хрватске, да се врате у своје станове или да их приватизују под повољним условима, као што је био случај на другим подручјима Југославије.

Према подацима УНХЦР-а, на подручјима која су била под заштитом УН, као што је бивша Република Српска Крајина, од укупно 8.946 поднетих захтева за стамбено а позитивно је решено свега 5.327.

ФЕДЕРАЦИЈА ИЗБЕГАВА ДА НАДОКНАДИ ШТЕТУ СРБИМА

Дневник, Датум : 16.7.2009, Страна : 21

ГЛАМОЧ: Правни заступник групе Срба избеглих из Гламоча, адвокат Емир Карача, поново је упозорио да Федерација БиХ још није спровела коначну и обавезујућу одлуку Дома за људска права БиХ, према којој је тај ентитет дужан да исплати штету причињену њиховој узурпираној приватној имовини.

“Ради се о кућама, земљишту и другим објектима који су уништени 1996. године када су Сфор и Војска Федерације БиХ на Гламоч ком пољу, које је приватно власништво Срба, формирали војни полигон ‘Одважна Барбара’ за обуку бојевим гађањем”, рекао је Карача медијима Републике Српске. **Он је упозорио да су избегли Срби, власници те уништене имовине, сада у веома тешком положају, јер нити им је исплаћена одштета да би живот наставили у Републици Српској или Србији, нити се могу вратити јер им куће нису обновљене.**

Карача пред Општинским судом у Ливну заступа у овом процесу 187 Срба који су крајем лета 1995. године побегли из Гламоча пред налетом регуларне војске Републике Хрватске. Имовина им је касније бесправно запоседнута и уништена

СТАНАРСКО ПРАВО ЈОШ НАЈВЕЋА МУКА ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 16.7.2009, Страна : 14

Бившим носиоцима станарских права у Хрватској, односно избеглицама и онима који су раније имали тај статус, а сада су држављани Србије, одобрена је четвртина од укупног броја захтева за стамбено збрињавање у овој суседној земљи. Тачније, толико их је “прошло” на тзв. подручју посебне државне бриге у Хрватској, делу који је био под заштитом УН. **Комесаријат за избеглице у Србији саопштио је да је од 8.946 поднетих захтева за програм стамбеног збрињавања који је хрватска држава понудила у замену за станарска права, из Србије стигло 3.158, а одобрено их је 1.270. На подручју ван посебне државне бриге, од 4.562 захтева избеглица из Србије позитивно је решено 629.**

Комесаријат је оценио да је питање отказаних станарских права и даље најважнији и најтежи проблем избеглица с подручја бивше Југославије. Без станова је, подсетимо, остало 30.000 породица и њима је ускраћена и могућност да се, за разлику од осталих грађана Хрватске, врате у своје станове или их приватизују под повољним условима,

као што је био случај у другим републикама бивше СФРЈ. Због тога, додаје се у саопштењу, ваља наставити преговоре с Хрватском уз учешће међународне заједнице.

ПРЕТУЧЕН НА ЊИВИ!

Куир, Датум : 16.7.2009, Страна : 10

Муке Срба повратника

КЛИНА - У селу Грабац, у општини Клина у Метохији, јуче је на својој њиви претучен Радош Магић (61). Представник села Радоња Магић рекао је да је његовог рођака у несвесном стању на њиви пронашла супруга, те да је због овог инцидента узнемиреност међу Србима повратницима изузетно велика. Он је истакао да тридесетак Срба повратника најављују да ће, ако Кфор не буде вратио статични пункт у село, због овог инцидента напустити ово повратничко место.

Портпарол косовске полиције у Пећи Авни Ђонбаљај изјавио је синоћ да су Магићу у Ургентном центру у Пећи лекари констатовали фрактуру лобање и да је потом пребачен у приштинску болницу. Ђонбаљај је рекао да је Магић задобио повреде вероватно ударцем тупим предметом по глави и да није био у стању да да било какву изјаву. Нагласио је да се сумња да је Магић нападнут, али да то засад не може са сигурношћу да се тврди.

PRESS CLIPPING

Петак 17.07.2009. год

ГРАДИЋЕ СЕ СТАНОВИ И КУПОВАТИ СЕОСКЕ КУЋЕ

Данас, Датум : 17.7.2009, Страна : 19

Скупштина града Сремска Митровица донела план за решавање проблема избеглих

Сремска Митровица - Један од приоритетних задатака Сремске Митровице у склопу решавања проблема избеглих, расељених и прогнаних јесте изградња станова управо за ове категорије становништва као и за социјално угрожене. Овај пројекат вредан је 530.000 евра, а реализује се уз помоћ Европске уније преко Међународне организације за миграције и Комесаријата за избеглице. За изградњу 34 стана, колико је планирано, град треба да обезбеди парцелу и да је комунално опреми. Одлучено је да се станове граде у овдашњем насељу Камењар.

На подручју града живи око 4.500 избеглих, прогнаних и расељених лица, а многи међу њима нису решили своја егзистенцијална питања, запошљавање и стамбено питање. Да би се кренуло корак по корак у решавању ових проблема сачињен је локални акциони план који је усвојен на последњој седници градског парламента.

Према речима ресорне начелнице Василије Броцић, план представља стратешки документ којим се сем поменутих, покушава да реши и питање имовине ових људи у земљама њиховог порекла.

- План је реалан и заснован је на стварним могућностима локалне самоуправе и виших инстанци. Међу 4.500 избеглих, њих око 140 стамбено је незбринито, подстанари су, незапослени, а ту су и вишечлане породице са децом и инвалиди. Код планирања смо све то имали у виду тако да овај акциони план неће бити мртво слово на папиру. Сем изградње поменута 34 стана, у плану је и куповина сеоских кућа, као и преквалификација за лакше запошљавање ових категорија - наводи Василија Броцић и додаје да је планирано да се сваке године купи неколико кућа на селу. У ту сврху прибављена је и евиденција објеката на подручју општине и то оних који се могу купити за износ до шест хиљада евра, а сачињен је и каталог намењен заинтересованим за решавање стамбеног питања на овај начин.

- Куће ће се куповати из градске касе и других извора, а у плану је и помоћ надлежних код адаптације неусловних простора или при завршетку започетих објеката - каже начелница.

ПРЕТУЧЕН РАДОШ МАГИЋ

Правда, Датум : 17.7.2009, Страна : 7

Радос Магић, Србин повратник у село Грабац код Клине, који је задобио фрактуру лобање, је у свесном стању, потврдила је дежурна лекарка у Ургентном центру у Приштини Дафина Пашоли.

- Након прегледа и анализа установљено је да је пацијент Магић задобио фрактуру лобање и да му је преломљено више ребара. Утврђено је и да има крв у мокраћи, а по телу подливе - казала је она и нагласила да је и поред свих тих повреда стање пацијента за сада стабилно и да није потребна операција. Магић је рекао да га страшно боле глава, рука и леђа. **Он је навео да није видео нападача јер је ударен са леђа, после чега је пао. Мештани Грабаца су раније рекли да су припадници Кфора престали пре три дана да обезбеђују село.** Магића су пронашли Срби прекјуче око 14.30, како лежи непокретан у локви крви у свом шљивику изван села. Он је најпре збринут у Ургентном центру у Пећи одакле је пребачен у Приштинску болницу.

ГЕТО!

Курир, Датум : 17.7.2009, Страна : 2

Влада и даље не објашњава зашто је дозволила челницима ЕУ да на питању укидања виза деле Србе на грађане првог и другог реда

БЕОГРАД - Ни два дана од најаве укидања визног режима за све који живе у централној Србији власти у Београду не објашњавају зашто су дозволиле челницима ЕУ да на питању укидања виза Србе деле на грађане првог и другог реда. **Очигледна дискриминација сопствених грађана који имају пребивалиште на Косову и Метохији, или бар личну карту пријављену у јужној покрајини, није тема ни за једног од државника који су протеклих месеци учествовали у процесу укидања виза за Србију.** Нико, дакле, не објашњава како је могуће да ће право на бели шенген уживати сви Срби, макар живели на Филипинима или у Хондурасу, али не и они који су настањени на КиМ.

Потпредседник Владе задужен за европске интеграције Божидар Ђелић, на питање да ли ће се Срби селити с Косова на територију уже Србије како би у пасошу имали адресу погодну за безвизни режим, каже штуро: „Мислим да неће“. Ђелић, међутим, не објашњава на чему базира тај оптимизам.

- То што се визна либерализација не односи на грађане КиМ није дискриминација, јер се у одлуци о укидању виза за грађане Србије наводи да је то одлучено без икаквог прејудуцирања коначног статуса Косова, по Резолуцији 1244. Одлука о укидању виза је у потпуности донета у складу с нашом политиком, а комисија ће наставити да ради по том питању са српским и другим властима. О даљим питањима за визну либерализацију за грађане КиМ и Београд ће бити питан за мишљење - уверен је Ђелић.

Ни Милица Делевић, директор Владине канцеларије за европске интеграције, није могла да разјасни на који начин ће европска полиција разликовати пасош становника КиМ од осталих српских биометријских пасоша.

- Најбоље да о тим детаљима питате МУП, то је ипак њихов посао, не бих желела да нешто погрешим - кратко ће Делевићева. Међутим, у МУП јуче нисмо успели да добијемо одговор на ово питање.

Владика рашко-призренски Артемије сматра да би било часно и поштено да се Србија захвали ЕУ и одбије овакву понуду.

- Пристанак на дискриминацију је недопустив, и са уставне и с моралне тачке гледишта. Пристајемо на дробљење територије, признајемо да Косово више није Србија. Бели шенген добијамо по цену да изгубимо јужну покрајину. Ово је можда

највеће понижење које нам је приредила ЕУ, а ко зна шта нас још чека - истиче Артемије.

Милан Ивановић, председник Српског националног већа северног Косова, каже да ће овај акт потпомоћи етничко чишћење Срба.

- Плашим се да ће ово довести до напуштања покрајине, прво младих и стручнијих, а после и осталог српског народа. Овом одлуком дискриминишу се Срби са КиМ, који опет постају грађани другог реда. Лицемерној ЕУ сметамо ми, наводно због безбедносних услова, а не смета јој царство криминала и трговина дрогом - закључује Ивановић.

Антрфиле : Расељенима ипак пасош без виза

Како Курир сазнаје, расељени с Косова моћи ће да добију биометријске пасоше с којима ће имати право на путовање без виза. **С друге стране, житељи КиМ који су остали у покрајини мораће да ваде пасош у Координационој управи у Београду, која ће тек бити формирана.** Наш извор додаје да ова ствар још није дефинитивна и да ће бити биће још преговора о томе до 1. јануара следеће године.

ПРАВЕДАН СВЕТ - ПУСТА ЖЕЉА

Данас, Датум : 17.7.2009, Страна : 2

У последње време сведоци смо великих промена, догађања, а Бога ми, и претњи да ћемо бити на рубу егзистенције, да нам прете откази, сиромаштво, дрога, трговина људима, насиље у породици, недостатак радних места... Све то под изговором да је крива светска економска криза и сви се вајно труде да ублаже њене последице, неко са више а неко са мање успеха. У овим и оваквим временима наша држава је креирала социјалну политику да максимално заштити обичног грађанина. За нас расељене никако нема правог и сврсисходног решења.

Зато смо приморани да обијамо шалтере и често затворена врата многобројних институција. Прво су нам на основу зеленог картона (боравишта) давали некакве потврде на папиру формата А4 са којима смо могли да одемо лекару али само стари и деца. А за нас млађе? Па, можемо ми и приватно.

Онда су нам тражили да променимо пребивалиште како бисмо могли да се пријавимо служби за запошљавање. Али, авај, сада кад је договорено да сви морају имати књижице (јер искрено потврде су превазиђене још давних осамдесетих), а ми хоћемо у Европу, ето проблема и нових критеријума за те фамозне здравствене књижице - не може, само ко има зелени картон. И, тако, поново смо у зачараном кругу из којег нико не уме да изађе. Док се сви вртимо у том зачараном кругу, један врсни интелектуалац није успео да себи издејствује адекватно лечење и здравствену заштиту, па је свој животни век завршио у подстанарској собици, у инвалидским колицима са ампутираним ногама, слеп, шлогиран, разочаран и остављен од свих.

Други пример, један пензионер који је навикао да све буде по слову закона, одради све како му наложе. На крају, гле, одбију да му овере здравствену књижицу иако су добили два парафа од надлежних из Београда. Питам се, шта то не ваља у овом Новом Пазару? Да ли овде важе неки посебни прописи или можда нисмо имали среће јер су млади почетници на шалтерима.

Можда овде неко не зна, а неко заборавља да у државној управи постоји хијерархија. Све се надам, да су се заборавили јер очигледно се не сете да њихов став и рад подлеже мониторингу неких организација које се баве кршењем људских права. Браним се размишљањима и неверовањем, да су ова два случаја прошла овако само зато што су ти људи „Косовари“. У супротном, моје разочарење би било велико и тешко, а вера у праведан свет само моја пуста зеља.

Свет по мери сваког, и трогодишњег Ромчића који гладан и бос проси испод огласне табле наше свакодневице и жељно својим окицама зури у наше пуне цегере. Свет који би требало да заштити родитеље од разузданих синова и кћери, што у својој егоцентричности померају границе моралних начела. Свет у коме је породица полигон за решавање проблема на најпримитивнији начин уз плач, тучу, физичко и сексуално злостављање јер већина није дорасла и прерасла границу културног понашања и интелектуалног размишљања, па не можемо да говоримо и о психичком злостављању. Свет у којем не би требало ни да постоји израз избеглица, прогнаник, расељено лице, маргинализоване групе, социјализација, транспарентност. И да завршим, не тако давно били смо сведоци да ромска деца нису просила јер су њихови родитељи били кажњавани ако им дете не заврши основну школу или пружи руку на улици. Били смо и сведоци кад је полицајац који је видео или чуо за злостављање привео и по хитном поступку послао преступника код судије за прекршаје, а околина бојкотовала непослушну децу.

Питам се, зашто нису постојали појмови избеглица, расељено лице или маргинализована група?! Нису нам криви ни ратови ни транзиција, ни Европа. Криви смо ми, ми који смо решили да све оно што нас је штитило од свега и свачега одбацимо као лоше тековине. Одбацимо јер, тобоже, нећемо бити цоол. Одбацили јер то транзиција тражи. А транзиција тражи да свако ради, јер треба да прими плату. Они који умеју, знају и желе да сачувају свој свет немају прилику да се чује њихов глас.

Ауторка је председница Удружења расељених жена са Косова и Метохије из Новог Пазара

„ХЕРЦЕГОВАЧКА ТРОЈА” ОСТАЈЕ БЕЗ СРБА

Политика, Датум : 17.7.2009, Страна : А21

Од око две хиљаде становника Габеле у Херцеговини, већина су Хрвати. Срба је до 1992. године било око четири стотине. Након година проведених у избеглиштву, у обновљене домове вратило се једва стотинак

Мостар – Име места Габела у Херцеговини постало је познато у широј јавности средином осамдесетих година прошлог века, када је мексички научник Роберто Салинас Прајс изнео интригантну тезу да је античка Троја била смештена управо овде, на обалама Неретве. Та теорија углавном је примљена са скепсом. Да ли су Данајци тројанског коња подметнули овде, или негде другде, вероватно ће остати вечита дилема, али је несумњиво да су се на подручју Габеле и околине често водиле битке и ратови.

Са географским положајем какав се пожелети може, уз десну обалу Неретве, на пола пута између Чапљине и Метковића, свега десетак километара од мора, са благом климом и издашном природом, Габела је одувек била мета освајача. Својим изгледом месташце одударе од већине херцеговачких насеља: углавном су куће нанизане уз стрм

брежуљак испресецањ уским улицама са малим, збијеним кућама. Ту је некада био важан средњовековни трговачки центар, трговало се сољу, воћем и поврћем, вином, али и робовима. На врху брежуљка и данас постоје зидине средњовековног града, а међу рушевинама нађен је и један крилати лав уклесан у камен, као доказ да су и Млечани некада били овде. Трговачко умеће и вештину наследили су и данашњи становници Габеле: из овдашњих пластеника и са пажљиво обрађиваних њива на тржнице широм БиХ и суседних земаља одлазе тоне свежег воћа и поврћа.

– Овде је природа таква да човек који хоће и зна да ради никада не може бити гладан. А онај ко добро ради може да има и птичјег млека. Па овде на готово свакој њиви има врело, доста је сунца и тоpline, све успева – говори један од најстаријих мештана, осамдесетогодишњи Јово Лојпур.

На питање шта мисле о теорији по којој је Троја била баш у њиховом селу, мештани не говоре ни потврдно, ни одрично – можда јесте, можда није, ко ће то знати. Још, чини се, нису сигурни да ли би то за њих било добро или лоше. Габела је мешовите националне структуре. Од око две хиљаде становника већина су Хрвати. Срба је до 1992. године било око четири стотине. Након година проведених у избеглиштву, у обновљене домове вратило их се једва стотинак.

Многе српске куће још су у рушевинама. Највећи број Срба из Габеле окупи се крајем јуна месеца у селу код цркве Успења Пресвете Богородице. Јер и Габела, као готово свако место у Херцеговини, има своје сећање на страдање. У порти цркве у Габели сахрањени су посмртни остаци четири стотине Срба из овог краја које су усташе убиле током Другог светског рата.

– **Било је и ратова и страдања. У сваком рату који је био наш народ овде је страдао, па и у овом последњем. Зато су данас људи из Габеле махом расељени далеко од Херцеговине. Много их се одселило у Србију, у Београд. Зато нам је жао што се сви више не укључе и не ангажују да се куће овде поправљају, да се људи враћају тамо одакле су потекли. Зашто и Влада Србије не би помогла ту обнову? Па ово је земља богомдана за живот, богата, издашна, то би свакоме било у интересу. Нажалост, сви одлазе па ће и Габела и цела долина Неретве временом остати без Срба – с тугом прича Лојпур, а док говори о родном крају и сузе му заискре у очима. И он је неколико година живео као прогнаник, па се вратио у своју кућу. Успео је, каже, да крене из почетка, па и да буде „међу првима у селу“ иако је већ у старости.**

Надају се у Габели да ће и млађи свет пореклом одавде препознати угодно место за живот, или макар за зараду, јер што се овде засеје, не може да омане. Тако би макар нека угашена огњишта поново заискрила.

PRESS CLIPPING

Субота 18.07.2009. год

ПО ПАСОШ У БЕОГРАД

Вечерње Новости, Датум : 18.7.2009, Страна : 3

ПОСЛЕ ПРЕПОРУКЕ ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ О ВИЗАМА ГРАЂАНИМА СА КиМ ПУТНЕ ИСПРАВЕ ИЗДАВАЋЕ СЕ У ЈЕДНОМ МЕСТУ

На документу без шенгена стајаће „МУП - Координациона управа“

ПРЕДЛОГ да се Србији укину визе оставио је део њених грађана са КиМ, „под санкцијама“. То се односи и на расељене, који у централној Србији имају боравиште, али им се пребивалиште и даље води у покрајини. Осим тога, они ће по нове пасоше, по свему судећи, ускоро морати у Београд, а не као до сада у измештене полицијске управе у Врању, Нишу...

Како за „Новости“ каже Дражен Маравић, шеф Бироа за међународну сарадњу и европске интеграције у МУП, у дијалогу са Европском комисијом „констатована је потреба за јачањем капацитета државних служби које учествују у издавању пасоша грађанима са КиМ“:

- Зато би најбоље било да се процедура централизује и да они захтеве за пасоше предају у Београду и да их ту преузимају. Пасоши им се неће разликовати од оних које добијају грађани из осталих крајева земље, с тим што ће се као издавалац означити „МУП - Координациона управа“. Ова ознака сугерисаће да бели шенген не важи. Рад новог центра са свом документацијом на једном месту, тек се припрема. По препоруци ЕК, Београд треба да обезбеди и поуздани надзор граничне линије према Косову, уз сарадњу са Еулексом и са полицијском структуром Косова.

Питање је, међутим, како ће Београд сарађивати са косовском полицијом.

- У одлуци ЕК стоји да смо обавезни на размену информација са Еулексом, односно косовском полицијом. Наша полиција и раније је размењивала информације са Унмиком, а сада и са Еулексом. Спремни смо да сарадњу са Еулексом формализујемо кроз посебан протокол - каже Маравић, не осврћући се на појам „косовска полиција“.

По њему, веома је важно што у предлогу ЕК стоји објашњење да је српска полиција у немогућности да врши провере на терену - по Резолуцији 1244. Помињањем ове резолуције, каже, потврђен је територијални интегритет и суверенитет Србије.

Члан скупштинског Одбора за КиМ Дејан Раденковић не сумња у став ЕК да визе за грађане КиМ остају из безбедносних, а не из политичких разлога:

- Није стављена тачка. Радићемо на превазилажењу безбедносних препрека, да би се виза ослободили и грађани са овог дела територије.

ФЕЈТ: ПОДРШКЕ ЕВРОПСКЕ КОМИСИЈЕ И НАТО ДАЈУ ЛЕГИТИМИТЕТ СПРОВОЂЕЊУ АХТИСАРИЈЕВОГ ПЛАНА

Данас, Датум : 18.7.2009, Страна : 2

Косово и Метохија између међународне управе и самопроглашене независности

На позив Канцеларије специјалног представника ЕУ на Косову новинари београдских редакција Фонета, Бете, Политике, Блица и Данаса од 13. до 15. јула боравили су у Приштини. Идеја домаћина била је да преко медија српску јавност упозна са улогом ЕУ на Косову и Метохији после једностраног проглашења независности и залагањем њених институција у Покрајини за „изградњу мултиетничког косовског друштва, мир, безбедност и развој целог региона“.

Густ програм сусрета с међународним и косовским званичницима, нажалост, није оставио много места за приче из свакодневног живота. **Иако су се домаћини трудили да се њихова мисија што мање доводи у везу са статусним питањем, ситуацију је почетком прошле недеље најбоље објаснио Хавијер Солана, високи представник за безбедност и спољну политику ЕУ.** Задовољан што „људи на Косову изгледају срећније после проглашења независности“, Солана је у Приштини пред новинарима обећао да ће се „тај тренд наставити уз помоћ Брисела, преко Еулекса и других организација“.

Европска унија је у јужној српској покрајини сада присутна преко специјалног представника Питера Фејта, који је истовремено и међународни цивилни представник. Ту су и Канцеларије за везу Европске комисије, која је задужена за то да помаже Косову на путу европских интеграција и Еулекс, на чијем је челу Ив де Кермабон. У сусретима са званичницима све три институције чули смо о програмима који се под капом Брисела припремају, финансирају и спроводе на КиМ, мада су нека питања остала без конкретних одговора.

О Чему се не говори

Питер Фејт је, рецимо, избегао да директно одговори на питање да ли му дужност међународног цивилног представника, задуженог за спровођење Ахтисаријевог плана, смета у обављању посла специјалног представника ЕУ, чије све државе чланице нису признале самопроглашену независност Косова. Фејт се не слаже с оценом да је Канцеларија међународног цивилног представника „нелегална“, јер ју је основала група држава које су признале једностране потезе Приштине, а не СБ УН, чијом је Резолуцијом уведен протекторат у јужну српску покрајину. Он сматра да је довољно и „изузетно важно што иза ове канцеларије стоје, с њом сарађују и дају јој легитимитет Европска комисија и НАТО“.

Од Кјартана Бјорнсона, отправника послова Канцеларије за везу Европске комисије на Косову, нисмо успели да чујемо да ли у историји европских интеграција постоји пример да Брисел улаже новац и помаже европски пут отцепљеног дела неке државе с којом је потписао Споразум о стабилизацији и придруживању, а који она једнострано спроводи, као што је то случај са Србијом. Бјорнсон је, такође, избегао да каже и какве би последице могло да има негативно мишљење Међународног суда правде о једностраним потезима Приштине. У овој канцеларији тврде да раде у оквирима Резолуције 1244 СБ УН, да је о свим поменутих питањима Брисел разговарао с Београдом, али нису желели да прецизирају какав је став српских власти.

Представници и први човек Еулекса Ив де Кермабон, иначе бивши командант Кфора, тврде да је реч о строго техничкој мисији која нема мандат да преговара и потписује споразуме, већ само надгледа, контролише и саветује косовске институције, бринући се

за изградњу владавине права. У Еулексу негирају да сама чињеница да ова мисија помаже институције самопроглашене републике Косово доводи у питање неутралност мисије. Такође не схватају ни отпор који Срби, посебно на северу КиМ, показују према њиховом деловању у правосуђу, полицији и царинама. Ипак, задовољни су недавним повратком Срба у Косовску полицијску службу, а Кермабон каже да се „у сарадњи са властима у Београду и Приштини ради на успостављању радног процеса у суду у Косовској Митровици“.

ТАЧИЈЕВА „ПРОВОКАЦИЈА“

Новинари из Београда имали су прилику да разговарају и са косовским премијером Хашимом Тачијем и двојицом министара у његовој влади из Самосталне либералне странке - Ненадом и Сашом Рашићем. Тачи је као председник владе у сусрету са београдским новинарима далеко опуштенији него што је то био као лидер опозиције, али је чекање на раније заказани сусрет прешло праг академских правила понашања.

Тачијева похвала појединих српских званичника који у приватним контактима признају нову косовску реалност, у Београду је одмах оцењена као „провокација“.

Ипак, косовски премијер није пропустио прилику да истовремено оптужи званичне српске власти да ометају Приштину у регионалној сарадњи, јер „прате неваспитану политику прошлог века и негују менталитет Слободана Милошевића и Шешеља“. Тачи, иначе по образовању историчар, каже да је један од аргумената Приштине пред Међународним судом правде управо „стогодишње насилно присуство Србије на Косову које се завршило геноцидом над Албанцима, као и економско насиље које је она у том периоду извршила“. На Тачијевој „црној листи“ налази се и Карла дел Понте, бивши главни тужилац Хашког суда, зато што „у сарадњи с регионалним криминалцима износи неосноване оптужбе против Албанаца“.

Одвојени сусрети са српским министрима у Влади Косова организовани су на терену - на градилиштима у Грачаници и Лапљем Селу, где се зидају станове за повратнике и интерно расељена лица. Министарство за рад и социјална питања на чијем је челу Ненад Рашић, радове у Грачаници финансира од уштеђених средстава. У првом комшилуку станове за расељене зида и Влада Србије, а нешто даље, ка Ајвалији, налази се и високим бетонским блоковима ограђено имање Бецета Пацолија.

Ненад Рашић нам показује зграду са 20 станова која је завршној фази градње и објашњава да министарство на чијем је челу гради још 14 станова у Добротину који ће, кад се спроведе децентрализација по Ахтисаријевом плану, бити у саставу новоформиране општине Грачаница.

Са министром за повратак и заједнице Сашом Рашићем разговарамо у Лапљем Селу, где се граде две зграде за повратнике. Рашић објашњава да према међународним стандардима, цео пакет подршке осим станова обухвата и намештај, покућство, храну за шест месеци и 2.000 евра социјалне помоћи. Каже да сличне станове Министарство, у сарадњи са међународним организацијама, зида и у другим деловима КиМ.

Оба министра из СЛС, за које у странци тврде да нису у сродству, сматрају да предстојећи локални косовски избори немају алтернативу, као ни опстанак српске заједнице. Тврде да завршетак радова и усељење станова планирано за почетак јесени немају никакве везе с изборима 15. новембра и предизборном кампањом. На питање где ће, рецимо, гласати у Грачаници, у којој се налази и седиште општине Приштина, формиране после избора које је Београд организовао маја 2008, Ненад Рашић каже да ће се за бирачка места, ако буде требало, користити канцеларије међународних организација и привремени контејнери.

Без хапШења

У оквиру тродневног боравка на КиМ београдски новинари обишли су и станицу КПС у Грачаници, Канцеларију Еулекса за нестала лица и судску медицину, административни прелаз код Лепосавића, како би видели на делу рад Еулекса на евиденцији робе која се уноси у Покрајину, као и највећу донацију Европске комисије на КиМ - Колашинску индустријску пекару у Зубином Потоку, за коју је купљена пећ за хлеб. Непланирано у програм је ушао и сусрет са Рамушем Харадинајем, председником Алијансе за будућност Косова и бившим командантом ОВК. Харадинај критикује Владу Косова због корупције, слабог економског програма и недовољно активне спољне политике. Каже да нема никакве контакте са Тачијем, али негира да је преко приштинских медија претио актуелном премијеру да ће га ухапсити кад дође на власт. Београду замера политичко непријатељство према Косову, тврди да се не плаши да би, као Агим Чеку, могао да буде ухапшен у иностранству - сматра да „Интерпол више узима у обзир ослобађајућу пресуду Хашког суда, чије су судије од почетка знале да није крив, него мишљење Београда“. Не крије да је „тежак“ око четири милиона евра, али не жели да детаљније говори како их је зарадио, нити да именује најимућније људе на КиМ.

Антрфиле : Историјско место

Током боравка у Приштини веома брзо се схвата да живот, поготово ноћни, у овом граду има бар два колосека. У централном делу града са згуснутим ресторанима, кафанама, кафићима и баштама окупљају се углавном службеници међународних мисија, политичари и нешто мање запослени у косовским институцијама. Има и млађег света, али већина становништва нема довољно новца за овакве ноћне проводе. Најоптимистичније незваничне процене незапослености крећу се око 50 одсто. За наш смештај домаћини су одабрали хотел у старом делу Приштине, надамак главних косовских и међународних институција. Већ на рецепцији гостима је јасно да је то, гледано из перспективе „нове косовске стварности“, историјско место. Фотографије сведоче да су ту били први командант Кфора генерал Мајкл Џексон, садашњи потпредседник САД Џозеф Бајден, бивши амерички председник Бил Клинтон, као и покојни председник Косова Ибрахим Ругова, чије су књиге такође изложене.

У близини хотела, на основу прецизних објашњења добијених уочи пута препознајем место на којем је некада била кућа писца Радмиле Тодић - Вулићевић, чија је књига „Косово и Метохија - имање и немање“, недавно објављена и у Италији. Ту је сада паркинг, а одмах до њега ресторан Либурнија, смештен у два века старој кући са сачуваним аутентичним намештајем и покућством, чију су вредност градске службе заштите откриле, како тврде у ресторану, тек кад су почели с радом.

Проблем несталих лица

- На огради око косовског парламента налазе се фотографије несталих Албанаца, неке од њих окићене избледелим пластичним цвећем. „Према званичним подацима, као нестали воде се око 1.300 Албанаца, 420 Срба, 76 Рома, више од 100 припадника других етничких група“, каже Ален Робинсон, један од шефова Канцеларије Еулекса за нестала лица и судску медицину. Он објашњава да је ова служба последњих недеља лоцирала 22 особе, укључујући и масовну гробницу у околини Гњилана у којој је минимум 11 особа, укључујући четворо деце.

Робинсон каже да је рано говорити којој етничкој групи припадају, а посебан проблем наводи, већ дуже време нерешено питање око 400 неидентификованих скелета за које је Канцеларија набавила ДНК профиле, али недостају узорци крви

сродника. Према његовим речима, планира се и испитивање потенцијалне масовне гробнице у Белаћевцу код Обилића.

PRESS CLIPPING

Недеља 19.07.2009. год

ОБЕЋАНА ЗЕМЉА И ПРАЗНА ОБЕЋАЊА

Политика, Датум : 19.7.2009, Страна : А12

Шесточлана породица Чикарић враћена из Шведске у Србију и два месеца живи у тешким условима у прихватном центру

Тридесетдеветогодишњи Фадил Чикарић од 19. маја ове године, када је по Споразуму о реадмисији враћен у Србију, са децом и супругом живи у Центру за интервентни прихват повратника у Обреновцу. Он је 18. септембра 2003. године са туђим пасошем успео да уђе на територију Шведске. Повео је са собом тада десетогодишњу ћерку Валентину. Две године касније придружила му се и супруга са још двоје малолетне деце.

– **Од самог старта сам затражио азил и одобрење за рад. Дозволу за рад нисам успео да добијем, бавио сам се механиком „на црно”, али смо добијали социјалну помоћ.** Нисмо живели лоше, деца су се савршено уклопила у нову средину, савладала језик, Валентина је ишла у школу, а тамо се родила и најмлађа Хана. Међутим, 19. маја ове године полиција је рано ујутру покуцала на наша врата, спаковали су нас и вратили у Србију – прича Фадил за „Политику”. **Првобитно је планирано да у прихватном центру остану једно вече, али ни два месеца касније за њих није пронађено боље решење.**

– **Услови су никакви, поготово за децу. Ситуацију додатно компликује чињеница да је наш четрнаестогодишњи син Данијел у инвалидским колицима, а двоипогодишња Хана болује од епилепсије.** И данас страхујем и за децу и за себе, овде није безбедно, смештени су свакакви људи, има сезонских радника и алкохоличара – објашњава наш саговорник и додаје да од када су дошли, он и његова породица нису добили никакву материјалну помоћ, а тек дан пре нашег разговора стигао им је први хигијенски пакет.

Док не стигне обећаних 10.000 динара једнократне социјалне помоћи, преживљавају, како каже, од новца који им пошаље његов брат. **Фадил је одјављен са адресе на Новом Београду, где је боравио пре одласка у Шведску, па је и пријава места боравка без које не могу добити личне исправе била велики проблем.** Првобитно су му, како каже, појединци тражили сто евра по особи да би се пријавили. **Пуким случајем, помогао му је један Обреновчанин, који је целу породицу пријавио без икакве надокнаде, тако да за десетак дана очекују личне карте.** У Шведској су живели скромно али солидно, док пре три године није стигла одлука за депортовање. Међутим, нису их, како тврди, дирали све до сад, јер су живели мирно и нису починили ниједно кривично дело.

У привременом смештају, осим Фадила, дочекали су нас и његова тридесетједногодишња супруга Рада, која је у трећем месецу трудноће, двоипогодишња Хана, шеснаестогодишња Валентина, Данијела, која има осам година и Данијел, коме је четрнаест година.

– **Осећам се као у логору, не смемо слободно да се крећемо, живимо у страху. Из Шведске сам дошла у другом стању, хтела сам да абортирам.** Међутим, то није било

могуће, нисам могла да сакупим документацију, јер немамо ни здравствене књижице. Новца за приватне прегледе немамо – прича Рада Чикарић. **Иако у „Информатору за повратнике” стоји да се са путним листом који добијају може добити хитна медицинска помоћ, Рада тврди да јој то није помогло, те да без здравствене књижице не могу да се лече ни она ни деца.**

– Ово је кршење и људских и дечјих права, не разумем зашто нас је држава прихватила кад не можемо добити ни најосновнију заштиту – пита Рада показујући неугледну собу у коју су смештени.

Комесаријат им, како кажу, није помогао при изради личних докумената, а до родних листова су дошли уз помоћ невладине организације „Праксис”. Са друге стране из Комесаријата за избеглице тврде да чине све што је у њиховој моћи, али да је ситуација тешка за све, па и за повратнике.

– Након доласка породице Чикарић у Републику Србију, организовали смо прихват на аеродрому, превоз породице и ствари до прихватног центра у Обреновцу. **Радници Комесаријата били су уз Чикариће све време од прихвата до данас. Обезбеђен им је смештај и исхрана, обавештене су све надлежне институције о њиховом стању и потребама и сви су реаговали у складу са својим надлежностима. Због специфичне ситуације у којој се породица налази продужен јој је боравак у Центру са 14 дана до даљег.** Подељени су им пакети са средствима за хигијену. – каже за „Политику” Светлана Јовановић, службеница из комесаријата за избеглице и додаје да Комесаријат центру „ПИМ Ушће стандард”, где су смештени Чикарићи, за смештај и храну по особи дневно плаћа 304 динара. Услови смештаја и за избеглице и за расељена лица, као и за повратнике по реадмисији јесу, како каже, једнаки.

У складу са Стратегијом реинтеграције повратника по основу Споразума о реадмисији, Комесаријат је од 5. маја ове године преузео руковођење Канцеларијом за реадмисију, а задужен је за помоћ при контакту са установама здравствене и социјалне заштите приликом издавања докумената, интервентни прихват лица која немају где да оду и слично.

– Водимо рачуна и о томе да сваки повратник буде информисан да постоји канцеларија где могу да добију основне савете и помоћ. Они попуњавају упитник на основу кога се добија свеобухватна слика. Од 5. јуна смо евидентирали 91 повратника из Данске, Словеније, Немачке, Шведске и Швајцарске. Поред разговора повратници добијају и информатор са контакт телефонима основних служби које им могу пружити помоћ. Планирамо да урадимо таква упутства за сваку општину појединачно – објашњава Јовановићева. Иначе, у Србији, поред овог, постоје још три прихватна центра – у Белој Паланци, Зајечару и Шапцу. Јовановићева тврди да ће комесаријат пружити подршку и помоћ локалној самоуправи у коју се породица Чикарић буде упутила када напусти центар.

Ипак, Валентина Чикарић каже да јој је овде ужасно и да жели само да се врати у Шведску и живи као и сви њени вршњаци. Она је била веома добра ученица, али није могла да настави школовање у Србији због недостатка документације.

– Комесаријату смо оставили све контакте из њене школе у Шведској како би се сведочанство нострификовало, али од тога нема ништа. Прошао је последњи дан за пријаву – огорчено прича њена мајка Рада, док у Комесаријату тврде да нису добили ниједан школски документ на увид. И у Канцеларији за реадмисију и у Комесаријату за избеглице кажу да је велики проблем тај што они не добијају податке о здравственом стању лица која долазе, па не могу унапред да припреме терен.

Антрфиле : МУП проверава ко се враћа у Србију

Из Министарства унутрашњих послова кажу да је по доласку у Србију свим лицима враћеним по реадмисији загарантована слобода кретања и настањивања, а према евиденцији којом располаже ово министарство мање је забележених случајева реадмисије држављана Србије у другу земљу, уколико су из те или неке друге државе враћени.

– По добијању замолница о реадмисији од надлежних органа иностраних земаља које су укључене у Споразум, МУП Србије врши провере држављанског статуса и идентитета лица на које се замолница односи. О томе када ће и на који начин лице, за које је утврђено да постоји обавеза преузимања, бити враћено одлучује надлежни орган државе која ту особу враћа – наводе из МУП-а у писаном одговору за „Политику” и додају да особе које се врате по основу споразума остварују право на издавање личне карте и путне исправе по хитном поступку.

ОКО ХИЉАДУ ПРИСИЛНИХ ДЕПОРТАЦИЈА ГОДИШЊЕ

Политика, Датум : 19.7.2009, Страна : А12

На основу Споразума о реадмисији из земаља западне Европе у Србију ће се вратити још неколико десетина хиљада људи

Зоран Пањковић, саветник за помоћ и заштиту угроженим мигрантским групама у Канцеларији за реадмисију, каже да не постоје прецизни подаци колико је укупно наших држављана са нерегулисаним бораваком у земљама Европске уније.

– **Према начелним проценама очекује се да се још неколико десетина хиљада људи врати у Србију на основу споразума о реадмисији. Очењује се да толико особа неће успети да легализује свој боравак у земљама западне Европе. На првом месту по броју повратника је Немачка, затим Швајцарска и Шведска. Годишње се обави око хиљаду присилних депортација, преко аеродрома „Никола Тесла”, а процењује се да је број добровољних повратника троструко већи – објашњава Пањковић за „Политику”.**

Повратници се, како каже наш саговорник, враћају редовним, комерцијалним летовима, ако је реч о појединцима или једној до две породице, а чартер-летовима се враћа од 50 до 60 особа.

– **Међу повратницима је највише Рома, више од 70 одсто, а њих следе Бошњаци, потом Срби и Ашкалије. Углавном су у питању радно способни мушкарци и жене, у просеку од 30 до 55 година старости. Они су, у највећем броју случајева, неквалификовани радници, имају основно образовање, а веома мали број њих завршену средњу школу – каже Зоран Пањковић.**

Један број наших држављана који се враћају у Србију слабо познаје језик, а већ су се навикли на културу понашања која влада у земљама из којих долазе, па им повратак пада још теже.

– Још је компликованије ако су отишли као деца, а враћају се као одрасли људи. Управо због тога долази до тзв. секундарне миграције, па једна трећина повратника на све начине покушава да се врати у земље из којих је дошла. Уколико неко успе да пребегне и поново буде ухваћен сноси последице у земљи у коју се вратио – прича Пањковић.

По његовим речима, када се особа, по реадмисији, врати у Србију и добије печат и путни лист да је прешла гранични прелаз постаје слободан грађанин. Као евидентирани

повратник може потражити помоћ у органима државне управе на локалном нивоу, у општини.

– По споразуму о реадмисији, повратници на основу путног листа могу добити једнократну новчану помоћ у центру за социјални рад чији износ зависи од снаге локалне самоуправе из чијег се буџета финансира. Помоћ може бити у износу од три до 20.000 динара за целу породицу. Она јесте незнатна, али како повратници углавном долазе без новчаних средстава, она колико-толико користи. На београдском аеродрому могу добити и бесплатну карту у једном правцу, како би дошли до места боравка, а по новој стратегији и акционом плану могу добити и смештај у прихватним центрима у трајању до четрнаест дана – појашњава Пањковић.

Већина повратника, како каже наш саговорник, има проблем са личним документима, почевши од извода из матичне књиге рођених до пријаве пребивалишта која се нарочито тешко добија, јер је део повратника распродао своју имовину и нема где да се пријави.

Држава покушава да, у сарадњи са невладиним сектором организује бесплатну правну помоћ, да се повратницима плате таксе за израду потребних докумената, за нострификацију школских диплома за децу и слично.

Неалбанско становништво са Косова и Метохије може да изабере да ли жели да се врати тамо или у неки други део Србије.

– Уник администрација на Косову и Метохији склопила је посебан споразум о реадмисији по којем се Албанци враћају преко аеродрома у Приштини. Део неалбанског становништва требало би да буде упитан да ли жели да се врати на КиМ или у неки други део Србије – објашњава Пањковић. Он додаје и то да уколико је повратник починилац кривичног дела у земљи из које долази наша држава не мора бити обавештена о томе.

– Споразум о реадмисији чак налаже да се негативни подаци о особама не достављају, такве податке евентуално сазнајемо из разговора, али повратник и тада има право да се не изјашњава о томе. Међутим, уколико је особа напустила Србију по учињеном кривичном делу и сада је повратник бива процесуирано у складу са нашим законодавством – закључује наш саговорник.

УСЛОВ ЗА „БЕЛИ ШЕНГЕН”

Политика, Датум : 19.7.2009, Страна : А12

Способност контролисања нелегалне миграције својих држављана један је од главних критеријума за укидање виза некој земљи

Како није могло да буде споразума о визним олакшицама за поједине групе грађана Србије (уведеним почетком прошле године) без истовременог потписа на споразум о реадмисији, тако је и за „бели шенген” (сада на видуку, од почетка следеће године) услов да Србија прихвата своје држављане за које се у земљама Европске уније утврди да не поседују легална документа за боравак на Западу. Унија једноставно не жели да, отварајући сопствене границе према државама западног Балкана, себи направи још веће проблеме код куће.

– Уколико се од почетка примене „белог шенгена” испостави да су држављани Србије, мимо грађана Косова, и даље заинтересовани да добију азил у земљама Западне Европе, можемо поново очекивати визна ограничења – упозорава Данило Ракић, из невладине организације Група „484”, објашњавајући да ми, према ставу ЕУ,

„потенцијалне мигранте треба да држимо што даље од ЕУ” и да у свету „то, напосто, тако функционише: ако имате велики број тражилаца азила из неке земље, намеће се визни режим”.

Ракић наводи пример Чешке, којој је Канада пре неколико година укинула визе. Сада грађани Чешке, превасходно ромске националности, у великом броју траже азил у Канади, јер то право немају у ЕУ будући да је Чешка чланица ЕУ, па је питање увођења канадских виза за чешке грађане поново актуелизовано. Уз упозорење да је визна либерализација неодвојива од реадмисије, Ракић подсећа на то да је ранијих година „Србија перципирана као веома проблематична земља што се тиче миграционих токова”. У немачкој амбасади су, прича Ракић, својевремено рачунали колика је вероватноћа да држављани Србије затраже азил у њиховој земљи. Дошли су до закључка да се налазимо тик уз Кину, чији се број држављана не може ни поредити са оним које има Србија.

Или, према подацима УНХЦР, пренетим у пројекту „Ка белој шенгенској листи“, Групе „484”, у 2005. години, по броју поднетих захтева за азил, Србија (тада заједно са Црном Гором) била је прва у свету као земља порекла тражилаца азила, са 22.109 захтева, а у 2006. години на четвртом месту, са 15.647 захтева, иза Ирака, Кине и Русије. По истом критеријуму, Србија (и Црна Гора), у 2006. години, била је на другом месту у Европи, иза Ирака, а у државама ЕУ на трећем, иза Ирака и Руске Федерације. Непромењене позиције (у свету, Европи и ЕУ) Србија је задржала и у првом полугодишту 2007. године.

Сличан проблем имала је и Румунија, деведесетих година прошлог века, када је велики број њених грађана, пре свега Рома, тражио азил у земљама Западне Европе. Према неким незваничним сазнањима, Румунија је решила тај проблем тако што је наметнула својим држављанима који су злоупотребили право на азил једну врсту ограничења у издавању путних докумената. Србија, према Ракићевим речима, има уставно ограничење, не може некоме ко је тражио азил да укине право на слободно кретање, односно право на путну исправу. Од 1999. ЕУ посебно ради на изградњи свеобухватне стратегије у области миграција, јер у њене земље сваке године уђе више од 100.000 илегалних миграната. Стање илегалних миграција тамо је до те мере алармантно да је, према оцени изнетој у поменутом пројекту, један од главних критеријума за одлуку да ли ће се нека држава наћи на позитивној односно негативној листи визног режима њена способност да успешно контролише нелегалне миграције сопствених држављана, односно странаца који преко територије те државе доспевају у ЕУ. А, очигледан пример тога какав значај ЕУ придаје проблематици миграција је и чињеница да је Европска комисија предвидела готово четири милијарде евра за период од 2007. до 2013. године за питања миграција.

Наша земља је почетком ове године усвојила Стратегију о реинтеграцији повратника. Истичући да је њен нацрт састављен чак четири године раније, Ракић, који је аутор прве верзије тог нацрта, каже да смо ми „под притиском европских интеграција” сачинили тај документ.

– Чињеница је да се то никада не би урадило да то није постављено као предуслов за европске интеграције, односно за визну либерализацију – каже Ракић и додаје да се највећи део средстава очекује од страних донатора, а мањи део из буџета. Не постоје прецизни подаци о броју повратника из западних земаља у Србију од 2000. године. **Збрајањем захтева за депортовање који су упућени нашим властима и добровољних повратника, дошло се до броја од око 40.000 људи, „за које постоји статистички траг”.** Наиме, ова невладина организација има сазнања да је МУП Србије од 2000. године из западних земаља добио више од 27.000 захтева за депортовање држављана Србије који су у тим земљама боравили без важећих

докумената. Поред тога, преко Међународне организације за миграције враћено је још 13.000 људи.

– Међутим, вероватно је реч о још већем броју повратника – наглашава Ракић, који истиче и да МУП стално добија похвале од Европске комисије и од полицајаца из других земаља ЕУ у вези са реадмисијом.

СТРАХ ОД ПРОТЕРИВАЊА АЗИЛАНТЕ ТЕРА У ИЛЕГАЛУ

Политика, Датум : 19.7.2009, Страна : А13

Берлин, јула – Грађани Србије углавном су нестали из немачке статистике о подносиоцима захтева за азил од када су, пре неколико месеци, подаци о броју ових људи почели да се воде одвојено за Србију и Косово. Већ раније су, неколико месеци после проглашења независности, почели одвојено да се региструју подаци за Црну Гору.

Док је пре проглашења независности Косова Србија била обично на првом или другом месту дугачке листе земаља по броју новоподнетих захтева за азил, по статистичким подацима за период од јануара до маја ове године слика је другачија. У том периоду је 257 људи из Србије затражило азил у Немачкој, те је она тако сада на десетом месту. У мају је 65, у априлу 37 људи из Србије затражило политички азил у овој земљи.

Са смањењем броја „азиланата“ нису се промениле шансе за добијање политичког азила у Немачкој. Од јануара до маја позитивно је решено тек 1,8 одсто разматраних захтева. Када је о онима из Србије реч, стопа повољног решавања равна је нули. Шансу да бар привремено остану у Немачкој имају они подносиоци захтева за азил који у одговарајућој процедури добију заштиту од протеривања. Они у кратким интервалима морају да продужавају привремену дозволу боравка. У Немачкој тренутно живи близу 200.000 људи са овим статусом толерисане особе, а настојања хуманитарних организација и појединих опозиционих странака да издејствују да власти донесу повољно решење којим би био трајно регулисан њихов боравак нису уродила плодом.

Према подацима Савезног уреда за миграцију и избеглице за 2007. годину, док су се подаци о азилантима водили заједно за Србију и Косово, међу подносиоцима захтева за азил из Србије 37 одсто је Албанаца и 43 одсто Рома, док је Срба било 2,5 одсто. Немачке хуманитарне и организације за људска права које брину о азилантима којима прети опасност од протеривања су најузнемираније због судбине Рома, пре свега Рома са Косова. Јер, њих у завичају, који у великом броју случајева уопште и не познају, чека највећа неизвесност.

Недавно је немачки савезни парламент, Бундестаг, гласовима владајуће конзервативно-социјалдемократске коалиције и опозиционих либерала одбацио захтев левице, који су подржали и зелени, да се суспендује спровођење одлуке о протеривању избеглица на Косово. Реч је превасходно о Ромима и Ашкалијама са Косова којих у Немачкој, како процењују хуманитарне организације, има око 30.000.

Немачке невладине организације већ годинама успевају својим акцијама да постигну да проблем азиланата и њиховог протеривања из Немачке буде стално присутан у јавности. Крајем прошле године су највећи листови и електронски медији извештавали о случају породице Идић. Ова интегрисана ромска породица, чија су се деца (Семра, Мерима, Весна и Едијан) родила у Немачкој, дуго се, како се детаљно описује у Семриној књизи за коју је предговор написао нобеловац Гинтер Грас, борила против

протеривања и планираног смештања у једно од сиромашних ромских гето-насеља по Србији. Уз помоћ Католичке и Протестантске цркве, које су у више наврата пружиле уточиште Идићима и после одлуке Вишег управног суда у Диселдорфу, случај је решен – али само делимично повољно. У Србију је протеран отац, а мајка и деца остали су да живе легално у Немачкој – и да се боре за његов повратак.

PRESS CLIPPING

Понедељак 20.07.2009. год

КАТАНАЦ НА ВРАТА КАСАРНЕ

Вечерње Новости, Датум : 20.7.2009, Страна : 17

После петнаест година затвара се последњи избеглички центар у браничевском округу, нови станови у октобру

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Листа са именима 20 корисника станова у згради која се зида у близини колективног избегличког центра "Касарна" у Петровцу на Млави, биће објављена средином наредног месеца. Станове ће на коришћење добити 16 избегличких породица овог центра и четири социјално угрожене породице с територије општине.

Нова зграда требало би да се заврши за два месеца, а додела кључева и усељење, средином октобра. Тада би избеглички центар "Касарна", после пуних 15 година, дефинитивно требало да остане без својих станара. Ово је последњи избеглички центар на територији осам општина Браничевског округа.

За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је 1.200 избеглица. Највише их је из Хрватске, који су у Србију дошли после акције "Олуја". Половина их је нашла приватни смештај, а остали су заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас ту живи њих 230.

Пошто сви колективни центри у Србији ускоро морају да се затворе, нова зграда је друга по реду намењена збрињавању избеглица. У њој ће 10 станова имати површину од 22 до 25 квадрата, осам - 30, а два стана биће површине 40 квадратних метара.

КАКО ХРВАТСКА ВРАЋА СТАНАРСКА ПРАВА

Данас, Датум : 20.7.2009, Страна : 6

Говорећи на недавном састанку Комисија за нестала лица у Загребу, потпредседница хрватске владе госпођа Јадранка Косор поновила је, по ко зна који пут „податак“ да је у Хрватској обновљено 140.000 објеката и да је за то потрошено 2,5 милијарди еура, толико новца колико кошта аутопут којим се Хрватска поноси.

Под претпоставком да „објекат“ прихвати просечну четворочлану породицу, испада да је госпођа Косор збринула 560.000 несрећника! Обнова просечног „објекта“ стајала је Хрватску ни мање ни више 17.857 еура, или ако се узме да је просечан квадратни метар око 500 еура, „објекти“ би, да су дизани нови „објекти“, имали у просеку по 40 квадрата, што и није лоше. Једино што се не зна, а то је где су стали ти сви објекти и где се дедоше тих готово 600.000 људи. Хрватска јесте земља невероватних података и бројки, једина у свету где има више гласача од становника, али ови подаци су заиста превазишли сваку машту. А у међународним односима, машта није јак аргумент.

Помало фрустриран од невероватних и очито неистинитих података о становима социјалног збрињавања које хрватски званичници износе, УНХЦР је затражио званичне податке од Хрватске. Напросто, игра бројева је морала добити какав-такав кредибилитет како би међународна заједница коначно знала на чему је. Коначно, тражени подаци су добијени у форми табела. Они су, по старој пракси, непотпуни, и подешени тако да се добије утисак да Хрватска „чини напоре“ у решавању проблема отетих станова. У њима основни податак недостаје, а то је колико Срба је заиста узело станове, односно јесу ли Срби и у којој мери корисници социјалних станова или су то Хрвати дошли, пре свега из БиХ. Тај податак УНХЦР никада неће добити и на њему узалудно инсистира већ годинама.

Табеле, урађене у ведрим бојама, крију низ нетачности и нуде полуистине. За статистику је одавно речено да спада у групу наука које се могу подешавати тако да дају тражени резултат. Али неке се ствари не могу сакрити, ма колико се аутори трудили. **Коначни закључак УНХЦР јесте да ће решења (не и станове!) добити далеко мање од 10% оних који су решење са социјалним становима тражили! Па и тада остаје отворено питање ко су тих „далеко мање од 10%“, јесу ли то заиста Срби или неко други?**

И на крају да видимо шта се дешава са оним малобројним и далеко испод 10% станова које су Срби несрећници прихватили као решење. Хрватска је недавно почела ревизију ко живи у додељеним становима. У већини случајева је утврђено да нико не живи и према томе исти станови се могу одузети. **Тако ће ови станови прије рока бити додељени Хрватима, јер по закону и није предвиђен откуп, тако да Срби не могу постати њихови власници. Избегли Срби носиоци изгубљених станарских права још увек живе у нади да ће Хрватска прије уласка у Европску унију вратити одузета станарска права својим држављанима српске националности. Милојко Будимир Председник Асоцијације избјегличких и других удружења Срба из Хрватске**

УНХЦР: ТЕЖАК ПОВРАТАК НА КОСОВО

Правда, Датум : 20.7.2009, Страна : 4

Шеф Канцеларије Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) у Београду, Ленарт Коцалаинен, изјавио је да се за повратак на Косово пријавило хиљаду породица, као и да је поднето око 90.000 захтева за повратак узурпиране имовине приватних лица и пословних субјеката,

- Расељени са Косова наводе да су безбедност, нестабилност и слобода кретања главни разлози зашто се они не враћају. Лично мислим да су веома озбиљни разлози за то и немогућност запошљавања, као и други социјални и економски разлози - закључио је Коцалаинен.

ШТРПЦУ ПРЕТИ ХУМАНИТАРНА КАТАСТРОФА

Правда, Датум : 20.7.2009, Страна : 7

ЦРВЕНИ КРСТ УПОЗОРАВА НА ТЕШКУ СИТУАЦИЈУ ЗБОГ НЕСТАШИЦЕ СТРУЈЕ

Мештани општине Штрпце уопште немају струју од 11. јула, а ситуација је по речима секретара Црвеног крста у Штрпцу Ивице Пужића, веома лоша. Пужић је рекао да се несташица струје која траје већ 20 дана, највише одражава на здравље људи, уредно пружање здравствених услуга, чување намирница и функционисање колективних центара у којима је смештено 320 интерно расељених лица. Очекује се, додао је, интервенција представника међународне заједнице како би се зауставила хуманитарна катастрофа која прети становницима Сиринићке Жупе. Пужић је подсетио да је организација Црвеног крста Штрпце упутила апел представницима Међународног комитета Црвеног крста, Међународној Федерацији црвеног крста и Црвеног полумесеца али и свим представницима међународне заједнице на КиМ како би помогли да Штрпце добије уредно снабдевање струјом.

Представници КЕКа затражили су од Срба потписивање колективних и појединачних уговора са том компанијом о плаћању струје и надлежност над трафостаницом у Штрпцу, а нису дали никакве гаранције да ће стари дуг бити отписан.

СВИ ИДЕМО ИСТИМ ПУТЕМ – КА ЕУ

Дневник, Датум : 20.7.2009, Страна : 2

ПРЕДСЕДНИК ХРВАТског САБОРА ДР ЛУКА БЕБИЋ ПРИЛИКОМ ПОСЕТЕ СУБОТИЦИ

– Моја је порука да сви идемо у истом правцу, неко мало спорије а неко брже. Али, темељни интерес хрватске државне политике је да југоисток Европе крене према Европској унији и другим евроатлантским асоцијацијама. Хрватска је спремна да учини све да олакша пут свим својим суседима – рекао је на прекјучерашњој конференцији за новинаре у Суботици председник Хрватског сабора др Лука Бебић, додајући да је свима у интересу да имају „мирно и просперитетно суседство“. С тим у вези, он је поновио поруку војвођанским Хрватима да буду мост у сарадњи између Србије и Хрватске и они који ће подстицати европске процесе у држави у којој живе. Он је, одговарајући на питање да упореди положај Хрвата у Србији и Срба у Хрватској, рекао да од осам посланика националних мањина у Сабору Срби имају три, а сви заједно чине већину која подупиरे Владу.

– **Када смо правили план повратка избеглица, није било лако. Ниједном избеглици није лако када оде па се враћа тамо где је углавном све запуштено и разрушено. Али, дали смо себи задатак да у томе што смо записали у Уставном закону о правима националних мањина и у програму повратка избеглица не треба да нас тера ни Европа ни било какви други политички притисци. За то постоји политичка воља, а једини је проблем недостатак пара, што донекле успорава тај процес. Ми доиста мислимо да националне мањине у Хрватској нису никакав проблем или сметња него оне и те како могу бити повезница с другим државама, као што су то Хрвати у Србији. То је будућност и нема другог пута од тога да сви имају максимална права како бисмо онда сви скупа могли бити у оркестру који се зове држава и сви свирати своје деонице без дисонантних тонова – рекао је Бебић.** Коментаришући изјаву председника Самосталне демократске српске странке Милорада Пуповца да ће тражити укидање (већ неколико година суспендованих) виза Хрватске за грађане Србије, др Бебић је рекао да ће разговори о томе бити настављени приликом сусрета председника Стипе Месића и Бориса Тадића у Загребу на јесен, као и приликом посете председника Хрватског сабора Скупштини Србије, такође на јесен.

– Генерално, тенденција у вези с тим је позитивна и иде се ка решавању тог питања. Другог пута нема, јер се комуникација између људи и роба мора успоставити и никакве административне запрете не могу зауставити живот нити ми то желимо – казао је др Бебић. Одговарајући на питање какав је његов став у вези са статутом Војводине, он је рекао да Хрватска не жели да се меша у унутрашње уређење Србије, али и додао да је Војводина одувек имала аутономију.

– Војводина је у временима која су поприлично иза нас била пример европског приступа решавању питања националних мањина и као таква, одувек имала својих специфичности. Постоји и статут који је изгласала Скупштина Војводине и који су њени представници објашњавали по србијанским градовима. Што се Хрватске тиче, ми желимо све оно што је у оквиру демократског развоја аутономије регија и надам се да ће Скупштина Србије врло брзо изгласати статут, јер ми с Војводином желимо да сарађујемо интензивније него ли с другима, из простог разлога што се Србија с Хрватском граничи управо преко Војводине. Но, ми не желимо никакве посебне и бочне везе без знања централних власти у Србији, за које мислим да им је исто тако важна добра комуникација с Хрватском. Дакле, ми нећемо чинити ништа сепаратно, уколико то није прихваћено и регулисано статутом, тј. Уставом и законима Републике Србије – рекао је председник Хрватског сабора.

Антрфиле : Гости из Србије добродошли

Председник Хрватског сабора је, коментаришући недавно уништавање аутомобила с београдским регистарским таблицама у Дубровнику, рекао да осуђује „сваки напад на било кога“, али и додао да се реакције појединаца не могу предвидети.

– Наша полиција деловала је врло брзо и ухапсила починитеље, који ће врло брзо бити процесуирани. Ми осуђујемо сваки такав експрес и напад и хрватска држава са својим институцијама ће се борити против тога. Нажалост, то се не може предвидети, али је то тако и у другим земљама с далеко уређенијом традицијом државности. У сваком случају, ми ћемо и даље деловати у правцу да заштитимо свакога ко у Хрватску дође као гост, а сваки гост из Србије, Мађарске или било које друге средине је добродошао у Хрватску – рекао је др Лука Бебић.

ДЕЦА ИЗБЕГЛИЦЕ ИЗ АВГАНИСТАНА НОВИ ДОМ НАШЛИ НА ВОЖДОВЦУ

24 сата, Датум : 20.7.2009, Страна : 3

Од оснивања Центра, јединственог у југоисточној Европи, збринуто је 39 деце из Авганистана, Албаније и Ирана...

У згради Завода за васпитање деце и омладине на Вождовцу пре два месеца отворен је Центар за смештај деце избеглица, затечених на територији Србије без пратње родитеља или старатеља. Центар у Београду једини је те врсте у југоисточној Европи и до сада је у њему збринуто 39 малолетника из Авганистана, Албаније и Ирана.

СУЗЕ - Бежећи од лошег живота, сиромаштва и ратова, прелазећи границе та деца преживљавају голготу на путу ка бољем животу. Када их погранична полиција Србије нађе на територији наше земље, шаље их у Центар на Вождовцу. Због топлог људског

опхођења и бриге запослених да имају услове достојне човека, ова деца у сузама напуштају Центар, одакле се после 30 до 90 дана, ако затраже азил, шаљу у Центар за азил у Бањи Ковиљачи. Тамо се даље решава њихов статус.

– Имају две спаваће собе, купатило, дневни боравак. Са њима раде педагози, социјални радник и психолог. Бринемо о њиховом здрављу, обезбеђујемо гардеробу, посебну исхрану и водимо рачуна о њиховим верским потребама. Долазе у групама, уплашени, с лошим искуством из других земаља и затвора, не познају људе, језик. Кроз Србију желе да оду даље на Запад – каже за „24 сата” Драган Роловић, директор Завода за васпитање деце и омладине. До сада су у Центру збринута деца од 14 до 17 година, међу којима није било девојчица. Готово сви су у присуству преводиоца изразили жељу да остану у Србији и затражили су азил.

– Водимо их у обилазак града, причамо о Србији. Жељни су разговора. Одавде одлазе захвални и у сузама, јер су добили више него што очекују – каже Роловић. Колика је жеља те деце да побегну из своје земље и сиромаштва, говори и пример дечака из Авганистана који је годину дана пешице путовао, пре него што је хуманост осетио у Центру на Вождовцу. Запослени кажу да они врло брзо науче неколико речи на српском језику.

– Овде су сви добри према нама. Једино што не можемо да излазимо одавде сами – каже седамнаестогодишњи Авганистанац, мешајући енглески, српски и климање главом.

Антрфиле : Препозната потреба за отварањем Центра

За отварање Центра била је потребна сарадња многих државних институција. „Министарство за рад и социјалну политику и Сектор за бригу о породици и деци је на основу међународних споразума и наших закона и искуства препознало потребу за отварањем оваквог Центра и одлука о томе донета је у мају прошле године”, каже за „24 сата” Драган Роловић.

Децу посетили спортисти из Авганистана

Током Универзијаде спортисти из Авганистана обишли су мале земљаче. „Када сам их упознао, рекли су ми да су напустили своју земљу јер су имали много проблема и зато су и дошли овде. Њима су потребни помоћ и подршка и драго ми је што могу и да је добију у овом Центру”, изјавио је Рабани Гулам, спортиста из Авганистана.

ХИЉАДУ ПОРОДИЦА ЧЕКА НА ПОВРАТАК

Глас Јавности, Датум : 20.7.2009, Страна : 2

БЕОГРАД - Шеф Канцеларије Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) у Београду Ленарт Коцалаинен изјавио је да се за повратак на Косово и Метохију пријавило хиљаду породица, као и да је поднето око 90.000 захтева за повратак узурпиране имовине приватних лица и пословних субјеката.

„Расељени са Косова наводе да су безбедност, нестабилност и слобода кретања главни разлози зашто се они не враћају. Лично мислим да су разлози и немогућност запошљавања, као и други социјални и економски разлози“, рекао је Коцалаинен.

PRESS CLIPPING

Уторак 21.07.2009. год

ДОМ ЈЕ ОСТАО ТАМО ДАЛЕКО
Вечерње Новости, Датум : 21.7.2009, Страна : 9

У центру за азил у бањи ковиљачи, где 70 странаца чека срећу са ликом папира и личне карте

Од почетка године уточиште Србије затражило 140 људи, највише из Авганистана, Ирака

ИСПОД српске заставе, дечје безбрижно, као да ништа на свету није важно - ни летња олуја која се спрема, ни то што су напустили свој дом и дошли у туђу земљу, међу људе чији језик, правила и спортове не знају - Кан и Сани безбрижно играју крикет.

Дечаке који јурцају за црвеном лоптом са терасе посматра бројна породица. Њих 15 стигло је са Шри Ланке, пре једва недељу дана. Они су најновији од 70 житеља Центра за азил у Бањи Ковиљачи, прихватилишта за све који траже уточиште у Србији. Међу њима је и најмлађи “азилант”, беба од свега неколико месеци.

Две зграде повезане застакљеним ходником, смештене на обронку брда, неколико стотина метара изнад бањске вреве, као да се повијају од терета испреплетаних људских судбина. Тешких и несрећних, без изузетка. Ту су млади Авганистанци који се препиру испред улазних врата. Па девојка са плавооком бебицом. Дошла је пошто јој је неко обећао да ће се бринути о њој, па је довео у Центар. И најбољи играч овдашњег фудбалског клуба, снажан момак из Обале Слоноваче, тршаве косе и бисерних зуба, са увек развученим осмехом. У Бањи га сви знају и воле.

- Забије и по четири гола по утакмици. Кажу да је играо са Дрогбом у омладинцима. И био бољи од њега - причају у селу. - Био би “материјал” и за репрезентацију Србије, само кад би добио држављанство. Али, до српских папира није лако доћи.

- Од 1. априла прошле, када је Србија преузела послове око азила од УНХЦР, па до почетка ове године, било је 52 људи који су тражили уточиште. А у првих пет месеци 2009. чак 140! Држава је доделила само четири азила, и то привремена, такозване “супсидијарне заштите”, једном Ирачанину и тројици Етиопљана. То су први случајеви да је наша земља дала привремени азил - каже Радош Ђуровић, председник организације Центра за заштиту тражилаца азила, која азиланте заступа пред државом.

- У двостепеном поступку проверавају се њихови разлози за тражење азила. Држава је оправдано строга, а важно је што се према њима сви односе добро. Посебно полиција, са којом нема проблема.

Већина азиланата је дошла у Србију нелегално, аутомобилима и камионима. Неки и авионом. Када их ухвате, кажу, на енглеском, те магичне речи, обично једини пртљаг који понесу са собом: “I seek asylum”. “Тражим азил”. Тако улазе у процедуру за добијање заштите од наше државе, мада ретко дочекају исход. Побегну даље, ка западној Европи. Србија - па тако и Центар у којем имају смештај, здравствену заштиту, храну и воду, што је за многе био сан - само им је успутна станица.

Ови људи воде живот испуњен страхом, стрепњом и надом. Плаше се фотоапарата. Ма, ни оловку не воле да виде. Резу (26), Авганистанца немирних очију, ухватили су наши граничари када је пругом покушао да уђе у Србију.

- Викнуо сам: "Хоћу азил". Знам енглески јер сам био преводац савезничким снагама - почиње причу Реза. - Зато су ме сматрали издајником. Нисам желео да се борим у талибанима, да носим браду. Сметале су ми религијске обавезе. Хтео сам да се модерно облачим, да имам девојку. Баш због девојке се Резин живот окренуо наглавачке.

- Она је била више симпатија - вели готово постиђено. - Срели смо се на базару у Кабулу. Охрабрио сам се и питао је како ми стоји сако који сам пробао. Разменили смо бројеве телефона. Хтео сам да је запросим, али њен отац то не би дозволио. Онда ју је удао за другог. Тада сам и дефинитивно осетио да не припадам, да морам да побегнем одатле. Рези су у Авганистану остали браћа и родитељи. Он би желео да оде у Шведску, али и овде је, за сада, задовољан. Излази у кафиће и дискотеке у Лозници. И - коначно може да се лепо обуче. А његова прича само је кап у мору разлога који ове људе наводе да срећу потраже негде "тамо далеко".

Антрфиле : КАМИОНИ

ДА БИ се докопали "бољег сутра", азиланти су спремни на све. Трафикинг је разрађен, а тарифе се знају - да би стигли до Француске и Шведске треба им и до 12.000 долара. Дешава се, ипак, да их оставе у Суботици, па им кажу "Ево, у Француској сте". А они не знају разлику. Путују и камионима са "дуплим дном". Запечате их у Турској, па их возе без ваздуха, воде и хране, по њих тридесетак, цео дан и ноћ. Много их се угуши. Када стигне, возач истовари само лешеве.

СРБИЈА МЕРИ ПУЛС

ЛЕТО је сезона азиланата. Мање ствари се носи, лакше се путује, мање полиције и граничара има свуда. А очекујемо да ће неки остати и после Универзијаде - објашњава Радош Ђуровић.

- Ово је прави мерач пулса за све светске кризе. Кад год се нешто деси негде у свету, то се одрази и на Србију. Чак и ако је 10.000 километара далеко.

ХУМАНО ПРЕ СВЕГА

ЦЕНТАР за заштиту и помоћ тражилаца азила је невладина организација која им пружа бесплатну правну, психолошку и интеграцијску помоћ. Чини је тридесетак људи, углавном младих правника, али и адвоката, доктора, политиколога, научника. Окупила их је жеља да помогну људима којима судбина није била наклоњена. Ни финансијске неприлике нису биле сметња да се боре за њихова права. Тек од ове године почели су да примају новац.

И БЕОГРАД МОЖЕ БИТИ МЕТА ШИПТАРА

Правда, Датум : 21.7.2009, Страна : 8

Његово високо преосвештенство, владика рашкопризренски Артемије, сматра да Албанци желе најпре да остваре замисао „Велико Косово“, да би затим прешли на пројекат „Велика Албанија“. Према његовим речима, то су недвосмислене поруке

остварењу тих циљева, сматра владика Артемије, Албанци неће оклевати да нападну сам Београд, као и остале градове Србије.

• Каква су ваша предвиђања о даљем развоју ситуације на Космету и југу Србије? Да ли ће Шиптари да наставе са терористичким нападима?

Оно што се дешава нама на Косову и Метохији је такође на територији Србије. Ово што се десило пре неколико дана у селу Градац код Клине, као и оно код Бујановца, је, наравно, на територији Србије. **Познавајући добро ситуацију у задњих 10 година, сматрам да они неће престати са провокацијама и терором, са нападима на српски народ и на наше светиње док коначно не постигну свој циљ, а то је да Косово и Метохију потпуно очисте од Срба.** Наравно да ова ескалација на територији уже Србије показује да њима није довољно само Косово и Метохија у тзв. постојећим границама, него да желе "Велико Косово", а онда и "Велику Албанију". То је недвосмислена порука ових напада, али не треба искључити могућност напада и на сам Београд и остале градове наше државе.

• Зашто то чине баш сада?

Ту су они да се ми не успавамо, и да нас непрекидно подсећају да су присутни а да њихови снови још нису остварени. У сваком случају, они користе присутност и подршку међународне заједнице на Космету, која им омогућује да спроводе оно што је замишљено. А говорим о подршци Америке и ЕУ да се доврши посаорађен у протеклих 10 година.

• Да ли су Албанци заплашени најављеним колективним повратком Срба? Уједно село између Пећи и Приштине за повратак се пријавило око 600 српских породица.

Нисам чуо за то село ни за те породице, али, у сваком случају, ови напади, поготово на овог мученика у селу Градац, порука су онима који помишљају на повратак да одустану од те намере, а онима који су се вратили да поново напусте Косово и Метохију, што су, чини ми се, и постигли. Сазнајем да су Срби из Градца напустили село и вратили се у раније место прогонства.

• Да ли видите могућност ратне ескалације?

Наравно да не постоји та могућност јер је наша држава, још пре проглашења независности косовске државе, рекла да нећемо одговорити на силу, и да Косово и Метохију нећемо бранити помоћу војске, као што би то учиниле све демократске државе.

• Може ли доћи до демилитаризације и одласка српских снага из Копнене зоне безбедности?

Уместо да се врати одређени број припадника службе безбедности, на шта имамо право по Резолуцији 1244, они предузимају кораке да нас удаље из тих области. И то присуство смета шиптарским терористима да заврше посао прогона свих Срба са Косова и Метохије. Њихова стратегија и политика потпуно су јасне, али нама у Србији и Београду није јасно шта ми треба да радимо.

• Могу ли наоружани Албанци са југа Србије, уместо као терористи, бити признати од својих западних ментора? Када то питам, мислим на неке лоше знакове, попут тога да је у Загребу за америчког амбасадора управо постављен Џејмс Б. Фоли, који је пред рат 1999. године ОВК скинуо са америчке листе терористичких организација?

Све што се догађа на Косову и Метохији у задњих 10 и више година, пре отвореног сукоба, су лоши знаци и сигнали, који њима доносе одређене резултате а које ми, на жалост, нити видимо, нити уважавамо.

• Да ли је адекватан ситуацији начин на који наши званичници одвраћају Србе од учешћа на локалним изборима на Косову и Метохији?

То више није ни индиректно, него отворено признавање државе Косово. Нажалост, нема никаквог механизма који би те људе могао да призове памети. Знамо да је 2004. родине Београд позивао Србе да учествују на изборима. Ова порука, да се не учествује, мени је сувише анемична и без икаквих наговештаја било каквих мера ако неко ипак оде да гласа. Како видим, има и неких комби партија и странака, Које су спремне да дају легитимитет изборима које организује тзв. влада Косова.

- Ибрахим Тачи тврди да ће Србија признати Косово. Да ли сте приметили да је званични Београд дао неки повод за то?

Нажалост, све што се дешава са Еулексом, дозвола да дође и да спроводи Ахтисаријев план и да међународна заједница толерише ове терористичке нападе, а да ниједног починиоца не пронађе, све су то знаци да Београд прећутно чини оно што још не може јавно да каже. Али, зар нисмо далеко од дана или бар године када ће се то и јавно казати?

Антрфиле : Богдановићева изјава недостојна коментара

- Како видите однос министра Богдановића према протесту због царине на прелазима 1 и 31?

Право да вам кажем, не знам за ту изјаву нити могу да је коментаришем.

- Богдановић је изјавио да су „балван револуције ствар прошлости“, даје људима који су устали против косовске царине стало самодо сликања за медије?Сматрам да је тако нешто, ако је тачно, недостојно сваког коментара.

БЕЗ СТРУЈЕ 15.500 ЉУДИ

Блиц, Датум : 21.7.2009, Страна : 2

Штрпце - Око 15.500 мештана Сиринићке и Средачке жупе, на подручју општина Штрпце и Призрен, 20 дана немају струју. Резерве хране су на измаку, али је најтежа ситуација у Колективним центрима у којима је смештено 320 расељених Срба. “Свеже намирнице, месо и месне прерађевине, су избачене на сметлишта.

Конзервирана храна скоро да није за употребу”, каже секретар Црвеног крста Штрпца Вања Пужић. “Највећи проблем је обезбеђивање хране колективним центрима, јер су котлови на којима је спремана храна прикључени на струју и не могу се прикључити на било који други алтернативни извор напајања”, каже Пужић наводећи да је алармантна ситуација и у локалном дому здравља. “Енормно расте број пацијената, посебно дечјег узраста оболелих од цревних болести”, каже он.

PRESS CLIPPING

Среда 22.07.2009. год

КАРТА КОЈА СЕ И ЖИВОТОМ ПЛАЋА
Вечерње Новости, Датум : 22.7.2009, Страна : 17

ПОТРЕСНЕ ПРИЧЕ ИЗ ЦЕНТРА ЗА АЗИЛАНТЕ У БАЊИ КОВИЉАЧИ О ПУТУ ДО СЛОБОДЕ

Девојци из Обале Слоноваче убили родитеље, а њу силовали. Иранцу Ахмедалију у покушају бега према Европи убијена девојка

ТАМО, у мом селу у Обали Слоноваче, живот не значи ништа. Дечаци носе оружје које им дају ратне поглавице, и њима је сасвим нормално да убију човека. Онако, из шале. Они чак и не знају шта то значи. Воде увек недостаје, хране углавном нема. Струју, и то из агрегата, имају само богаташи. Мени су убили родитеље пре пет година, али тек када сам схватила да изласка из безвлашћа нема, одлучила сам да побегнем. Чак сам и силовање некако успела да прегурам.

Док говори на убрзаном француском, Селин, ниска пуначка девојка коврцаве косе која јој извирује испод мараме дречавих боја, као да поново проживљава драму која ју је натерала да седне у авион до Београда и затражи азил у Србији. **Селин је сада једна од седамдесетак житеља Центра за азил у Бањи Ковиљачи. Чека папире и нада се нечем бољем. У себи, можда, потајно кује планове да се домогне Европске уније, баш као и већина у једином српском дому за азиланте.**

- Живела сам на северу земље, баш у подручју где је беснео грађански рат. Али, тек по његовом окончању почео је прави хаос - нервозно наставља Селин своју исповест. - Оружане групе су упадале у села и убијале све за које су сматрали да су можда били сведоци њихових зверстава током рата. Моје родитеље су убили за пример, јер нису желели да се повежу са побуњеницима. Мене су оставили. У том делу Обале Слоноваче скоро да нема старих, а понекад ни одраслих људи. Само наоружана деца и војници. Селин је одлучила да потражи срећу другде. Србија и Европа тада јој нису биле ни на крај памети. Упутила се у петомилонски Абиџан, бивши главни град њене земље.

- Силовали су ме на путу до тамо. Путеви су најгори. Криминалци постављају заседе, пљачкају и убијају. Ишла сам са пријатељицом, када су нас заскочили. Њу су убили, мене "само" злостављали и оставили ме да умрем. Некако сам, ипак, остала жива - превише мирно каже Селин. - Покушала сам да се снађем у Абиџану, да нађем посао. А онда сам на пијаци налетела на једног од челника побуњеника. Био је то командант одреда који ми је убио родитеље. Знала сам да не могу да се обратим полицији. Позајмила сам паре, продала све што сам имала, и некако села у авион. Истанбул, па Београд. И ево ме сада овде...

Иза врата сваке собе нова тешка судбина. Жагор кује планове за будућност, на оно што су оставили не воле да се враћају. Тамнопути Ахмедали из Ирана, тако, још никоме није јавио да му је на "путу ка срећи" погинула девојка.

- Сви су ми говорили да не треба да је водим, да ће ме само успоравати, да ће нас ухватити и убити. А ја нисам могао да је оставим - каже Ахмедали, чији су родитељи из

Авганистана побегли у Иран. Као избеглица, могао је да се нада само физичким пословима. Хтео је више. - Сакупили смо новац и некако дошли до турске обале, када се пронео глас да су нас пронашли. Морали смо одмах да кренемо ка Грчкој, и то у невреме, када има много патрола полиције. Један чамац грчке обалске страже их је приметио и почео да јури бродић натоварен људима.

- Пуцали су на нас, викали да станемо. У тој пометњи, чамац је дао гас, а моја девојка испала у море. Почео сам да вриштим. Желео сам да се окренемо, да јој дам руку и спасем је. Нису ми дозволили други путници - уз пригушен јецај каже овај етнички Паштун. - Ухватили су ме за руке и ноге, само сам могао да урлам. Чим смо се докопали обале, затражио сам азил, и после тридесетак дана се обрео у Србији. А моја девојка? Мислим да се удавила...

Антрфиле : ЗАЉУБЉЕНИ ХАЗАР

АВГАНИСТАНАЦ Мухамед, који се смеши и клања док захваљује чак и за најмање ситнице, припада Хазарима. Зато у његовој земљи није било среће за њега.

- Не личимо на Паштуне, па су нас прогањали Талибани. А не постоји власт која може да те заштити - каже Мухамед. - Био сам пастир, живео релативно добро, док се нисам до ушију заљубио у девојку са којом сам чувао овце. Њен отац је био Талибан, па нам је забранио да се виђамо. Хтео је да ме убије јер је мислио да смо имали секс. А нисмо. Онда сам продао све што сам имао, сваку овцу и кућерак у којем сам живео, и побегао

ПСИХОЛОШКИ ПРОБЛЕМИ

МНОГИ који дођу у Србију доживе прави културни шок. Неки први пут виде клозетску шољу, неки никако да се навикну да овде воде има довољно. И за бацање. Најтежи су, ипак, психолошки проблеми. Рођаци који су успели да се домогну Европе писали су им да возе “мерцедесе” и да имају сјајне послове. **Када нови невољници стигну, затекне их тешка и неизвесна борба са бирократијом, живот у Центру или потуцање по великим градовима. Ту на сцену ступа београдска организација Центар за заштиту тражилаца азила. Осим правне, они азилантима пружају и психолошку помоћ, пошто се многи разочарају. Али, то им не смета да “онима тамо” и даље причају како су успели у животу.**

ИДЕНТИТЕТ

РАДОШ Ђуровић из организација ЦЗА каже да “ухваћене” азиланте прво воде у Падинску скелу, а потом у Центар у Бањи Ковиљачи. Најтеже је утврдити њихов идентитет, пошто многи бацају документа, у страху да их не врате. Неки израђују и лажна. Тако је један Палестинац са данским пасошем човека који тек донекле личи на њега прешао све границе, док га није ухватио наш граничар у Суботици.

ДИСКРИМИНАЦИЈА ЛИВАЊСКОМ КАНТОНУ

Правда, Датум : 22.7.2009, Страна : 2

Начелници општина Дрвар, Гламоч и Босанско Грахово упозорили су да власти Ливањског кантона већ годинама спроводе дискриминацију према тим општинама, где су Срби повратници већинско становништво.

- Политика владајуће Хрватске демократске заједнице у Ливањском кантону према овим општинама је катастрофална и срачуната на даље економско пустошење и неодрживост повратка избеглих Срба, наведено је у писму које су потписали начелница општине Дрвар Анка Папа-кДодиг, Босанског Грахова Урош Макић и Гламоча Радован Марковић.

ПРИЈЕПОЉЕ ЗБРИЊАВА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 22.7.2009, Страна : 4

У Пријеполу је потписан Меморандум о разумевању, који за циљ има затварање Центра за смештај избеглих и интерно расељених лица „Јабука“ у Пријеполу. Потписници овог меморандума су општина Пријеполје, УНХЦР, Комесаријат за избеглице, Центар за социјални рад Пријеполје и Фондација Ана и Владе Дивац. Општина Пријеполје обезбедила је грађевинско земљиште и одговарајућу инфраструктуру, на коме ће, уз техничку и финансијску подршку УНХЦРа и Фондације Ана и Владе Дивац, бити изграђен објекат за стамбено збрињавање 13 породица. Вредност самог објекта је око 210.000 евра.

ТЕШКА СИТУАЦИЈА У ШТРПЦУ

Курир, Датум : 22.7.2009, Страна : 3

ШТРПЦЕ - Представници Црвеног крста Косова и Метохије упозорили су јуче да је ситуација у општини Штрпце, где нема струје 21 дан, изузетно тешка, нарочито у четири колективна центра у којима живи више од 300 расељених.

Секретар Црвеног крста Косова и Метохије Драгиша Мурганић изјавио је, после обиласка колективних центара у Штрпцу, да је хуманитарна катастрофа на делу и да је ситуација у овој општини више него алармантна.

- У пет-шест квадрата живе људи којима је потребна медицинска, хуманитарна и свака друга врста помоћи. Сада су и без електричне енергије. Последице оваквог стања морају се што пре санирати. Људи су огорчени, јер се налазе у ужасној ситуацији - истакао је Мурганић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 23.07.2009. год

БЕСПЛАТНЕ ИДИ-ВИДИ ПОСЕТЕ У ХРВАТСКУ

Дневник, Датум : 23.7.2009, Страна : 14

ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У ВОЈВОДИНИ

Избеглице из Хрватске које живе у Војводини могу бесплатно да отпутују у места ранијег пребивалишта да би прибавиле документацију, решиле проблеме у вези с имовином и оствариле друга права. Ово им омогућава Покрајински фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима који, као и претходних година, организује бесплатни аутобуски превоз до неколико места у Хрватској. Фонд је расписао јавни позив за иди-види посете, који је објављен у нашем листу 14. јула ове године, а односи се на сва избегла лица која имају пребивалиште на територији Покрајине.

Као и претходних неколико година, Фонд ће једном месечно организовати четвородневне бесплатне аутобуске посете избеглим лицима из Хрватске на релацији: Рума – Нова Пазова – Инђија – Нови Сад – Бачка Паланка – Илок – Вуковар – Винковци – Жупања – Поповача – Сисак – Петриња – Глина – Војнић – Слуњ – Кореница – Удбина – Грачац – Книн – Обровац и назад.

Први полазак је у среду, 29. јула, а потом ће сваког месеца, такође средом, бити организована бесплатна „иди-види“ посета. Фонд позива све заинтересоване избеглице да се благовремено пријаве и искористе ову могућност како би реализовали своја неостварена права у земљи порекла. Поменимо да је током 2007. и 2008. у двадесет аутобуских тура ову могућност искористило 687 избеглих лица. Они који би да у Хрватску отпутују у среду још увек се могу пријавити јер места има. **Информације о овој, али и другим активностима Фонда за пружање помоћи избеглицима, могу се добити на телефон 021/475–4295.**

СВЕШТЕНИК УЗУРПИРАО КУЋУ ПРОГНАНИКА

Политика, Датум : 23.7.2009, Страна : А14

Ја сам Марија Радека. До 1995. године са породицом сам живела у месту Карин у Далмацији. Након операције „Олуја” напустили смо Хрватску, и од тада живим у Новом Саду. Свештеник католичке цркве, велечасни Дарко Банфић, након операције „Олуја” незаконито се уселио у нашу кућу у Карину, и од тада је користи као викендицу за одмор. Велечасног Банфића смо молили да се исели из куће. Он је то одбио, говорећи да ми тамо немамо шта да тражимо, да је то хрватска земља, да нећемо смети ни да уђемо у Хрватску, јер ће нас одмах ухапсити полиција. Стога смо велечасног тужили (спор се водио пред Опћинским судом у Обровцу, предмет број П-70/08). Након четврте (и последње) расправе, која је одржана 18. 12. 2008, Опћински суд у Обровцу донео је пресуду, наложивши

велечасном Банфићу да се исели из куће. Међутим, он је поднео жалбу Жупанијском суду у Задру, тврдећи да има јаче право на нашу имовину од нас. Поступак је сада „на чекању” и неизвесно је када ће бити окончан.

Да ствар буде гора, мој муж Маринко Радека погинуо је на једном новосадском градилишту 16. 9. 2008. Живим као подстанар у Новом Саду. Председник и премијер Хрватске позвали су све избегле да се врате кући. Како ја да се вратим кад ми је имовину и право на повратак отео један свештеник. Он треба да проповеда мир, веру у бога и љубав међу људима, а не да отима туђу имовину и спречава власнике да се врате на њу. Зашто је хрватско правосуђе тако споро? Зашто су потребне године да се овај спор оконча? Ближи се четрнаеста годишњица операције „Олуја”. Ни након 14 година за мене нема повратка кући. Како се овакви случајеви уопште још могу дешавати у једној земљи која је кандидат за пуноправно чланство у ЕУ, и која је готово завршила приступне преговоре. Велечасни Дарко Банфић тренутно је управник жупа Мала Горица, Стари Фаркашић и Жажина. Осим тога, уредник је и водитељ емисије „Духовна мисао”, на радију РТЛ. Чему он може подучавати вернике који долазе на његове мисе? Како католичка црква није предузела никакве мере према свом свештенику који је прекршио све људске и божје законе?

О НАРОДУ У ОСАМ ДРЖАВА

Политика, Датум : 23.7.2009, Страна : А15

У Хрватској, Црној Гори, Македонији и Словенији број Срба данас је за 34,4 одсто мањи него пре двадесет година

Чедомир Антић,
Напредни клуб

Напредни клуб је објавио Извештај о политичким правима српског народа у региону за 2008/2009. годину. Колико ми је познато ово је први пут, откако су крајем осамдесетих година прошлог века успостављене вишестраначка демократија и њој неопходне слободе, да је положај српског народа, који изван граница Србије аутохтоно живи у осам балканских држава, постао предмет једне опширније анализе. Извештај, при том, нема непосредан краткорочан политички циљ, није га финансирала било која влада, нека фондација или невладина организација.

На Балкану је током протеклих двадесет година тријумфовао национализам. Поражен је само онај национални покрет који није имао јасне циљеве, чији је приоритет била одбрана постојећег, одавно преживелог, стања. **Данас, баш као и пре 2000. године, политика Србије нема очигледан и чврст правац. Изузев жеље за прикључивање Европској унији не постоји трајна, промишљена и обавезујућа политика. Реч је само о некаквом ишчекивању нових недаћа, излазним стратегијама, економији деструкције која покрива зјапећи понор између потрошње и производње...**

Наша спољна политика, наши економски односи са иностранством, наша просветна и културна политика не препознају односе са Србима у региону као важну тему. Да ли је ова незаинтересованост подстакнута објективним сагледавањем застарелости и бесмислености овог питања? Питање ових права било је некада велики разлог или кључно оправдање. Србија је данас држава са највише избеглица у Европи, а у свету је тринаеста. Невоље наших сународника и данас знатно утичу на расположење милиона грађана Србије који потичу из ових крајева, угрожавајући тиме темеље наше

демократије. Уосталом, каква може бити наша сарадња са суседима, о којој се толико говори, ако је њена цена лош однос према нашем народу? **Србија је прошле године одвојила из буџета скоро три пута више новца за финансирање разних пројеката националних мањина које живе на њеној територији него што је одвојила за сличне или исте активности четири пута бројнијег српског становништва из осам држава које је окружују. Србија, рецимо, годишње помаже македонску националну мањину са чак 15,5 пута већом свотом новца од оне којом влада Македоније финансира активности српских организација!**

При том Срба у Македонији има више.

Званична Србија и наша јавност морају да се одреде према чињеници да је у Хрватској, Црној Гори, Македонији и Словенији број Срба данас за 34,4 одсто мањи него пре двадесет година! За то време, само је на територији Републике Хрватске вођен рат.

Треба ли да се оглушимо о чињеницу да наш народ у Словенији и Албанији нема чак ни статус (аутохтоне) националне мањине. Колико читалаца зна да је Хрватска после 1995. укинула аутономне котаре Книн и Глину? Да ли је у нашој јавности било речи о препорукама Савета Европе Хрватској да усклади устав са стањем од пре 1991. године? Колика је пажња посвећена чињеници да се из Хрватске и током 2007. године више Срба иселило него што се у њу вратило (3.818 у односу на 1.479 грађана)?

У протекле две године траје међународна политичка, медијска и судска кампања против демократски изабраног вођства Републике Српске. Површна анализа штампаних и електронских медија показује ко је тај сукоб започео, са којим циљем и из којих је центара вођен. Исти они којима не би сметао опстанак Северног Кипра, као самосталне федералне јединице будућег, „уједињеног” европског Кипра, тврде да је даље гашење Републике Српске услов грађења европске будућности БиХ. **Треба ли подсетити да Срби у Црној Гори чине трећину становништва, али немају одређен статус, да су симболично заступљени у државној управи и свим дужностима које именује влада у Подгорици (од 1 до 5 одсто)? Да ли је опште позната чињеница да Срби у Македонији не уживају пуну слободу вероисповести?**

Да ли смо демократе само док ћутимо о овим питањима важним за европску будућност Србије и Балкана? Многи од нас су се борили против режима који је толерисао ратне злочинце и величао криминалце. Да ли ћемо бити достојни себе ако се сврстамо уз оне активисте који јавно тврде да су цивилне жртве из редова српског народа и „призвале рат” у коме су страдале?

РАСЕЉЕНИ ЖЕЛЕ НАЗАД У ЂАКОВИЦУ

Правда, Датум : 23.7.2009, Страна : 7

Међу више од хиљаду породица које су преко УНХЦР-а регистроване за повратак у јужну српску покрајину, највише је оних које желе да се врате у Метохију. Предњачи Ђаковица, у коју би желело да се врати око 300 српских породица. Подаци УНХЦР-а показују и да се за повратак изјаснило највише оних који живе у колективним центрима. Они чекају одговор локалних албанских власти, које треба да доставе прецизне податке шта је са имовином Срба и имају ли они где да се врате.

МАЊЕ КРИМИНАЛА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Политика, Датум : 23.7.2009, Страна : А21

Бањалука – Општи криминалитет у Републици Српској мањи је за 3,7 одсто него у првих шест месеци прошле године, казао је јуче новинарима у Бањалуци републички министар унутрашњих послова Станислав Чађо. Он је рекао да се и број имовинских деликата смањило за 23,4 процента, а за 10,8 одсто мање је и кривичних дела против живота и тела. Такође, смањен је број нарушавања јавног реда и мира и број саобраћајних несрећа.

„Осим тога, сви извештаји говоре да је безбедност повратника, Бошњака и Хрвата, као и других етничких група добра, као и стање међунационалних односа. Све то скупа даје нам право да кажемо да је Полиција Републике српске најбоље организована и најефикаснија безбедносна агенција у Босни и Херцеговини”, рекао је Чађо.

Директор Полиције Републике Српске Урош Пена је истакао да се криминал у Републици Српској смањује и да је створен „позитиван амбијент на којем могу да нам позавиде многе полицијске агенције”. Пена је додао да је откривеност дела из општег криминалитета 64,3 одсто, а крађе аутомобила 57,1 проценат. Пена је такође рекао да ће се и у будућем периоду посебно инсистирати на расветљавању дела из привредног криминала и додао да су у првих шест месеци, у овој области, поднесене 302 кривичне пријаве. Што се тиче ратних злочина, рекао је Урош Пена, полиција је поднела 86 извештаја. „Идентификована су 352 осумњичена за ратне злочине и 543 њихове жртве”, навео је директор Полиције Републике Српске и додао да она „на високом нивоу сарађује са Хашким трибуналом, Еуфором и НАТО-ом”.

PRESS CLIPPING

Петак 24.07.2009. год

ШТА СУ ЧИКАРИЋИ „ЗАБОРАВИЛИ” ДА КАЖУ

Политика, Датум : 24.7.2009, Страна : А17

МЕЋУ НАМА

У листу „Политика” од 19. јула 2009. године, у репортажи под насловом „Обећана земља и празна обећања” чији је аутор новинарка Бранка Малиш, Фадил Чикарић и Рада Станковић, повратници из Шведске, нису рекли истину о томе шта је Комесаријат за избеглице урадио за њих од 19. маја од када су смештени у интервентни центар у Обреновцу. Породицу су радници Комесаријата сачекали на аеродрому и сместили их у Центар за примарни прихват, неколико минута пре поноћи. Чекала их је спремна соба, а обезбеђена им је и вечера. Осим комбија било је потребно још једно возило за смештај лица и ствари које су имали.

Понуђена им је још једна соба, што су Чикарићи одбили. Комесаријат је дошао до сазнања да у Лозници, Јадранска Лешница, живи Радин отац. Тамо, из њима добро познатих разлога, нису пожељни. Заборавили су да кажу да су већ регулисали пријаву пребивалишта у Обреновцу, а да се још увек налазе у центру.

Пре одласка у Шведску углавном су живели од материјалне помоћи центара за социјални рад у местима у којима су имали пријављена пребивалишта, а од социјалне помоћи су живели и у Шведској. Центрима за социјални рад и Дому здравља Обреновац су дали опречне изјаве о болести деце, о чему постоје валидни докази. Да дете Хана има повремене нападе епилепсије нису пријавили, ни раднику на аеродрому у Канцеларији за реадмисију, ни радницима Комесаријата. Да је Рада Станковић у трећем месецу трудноће констатовала је надлежна здравствена служба неколико дана након смештаја у центар, о чему такође постоје докази. За све потребне лекарске прегледе и интервенције добили су упуте. Рада је заборавила да каже да је инсистирала на прекиду трудноће и да је послушала савет свог супруга да је не прекида, и да деца нису одведена на заказане лекарске прегледе.

Повереништво за избеглице општине Обреновац покренуло је поступак за добијање извода из МКР и уверења о држављанству за Фадила и Данијелу. Родитељи немају документа о завршеној школи за дете Валентину. Такође, а што би могло бити од користи, не могу да се сете ни назива улице у којој су становали за време боравка у Шведској. Комесаријат се обратио Министарству просвете и Министарству спољних послова ради утврђивања чињеница и помоћи за прибављање школске документације за децу.

Регулисали су пријаву пребивалишта у Обреновцу, по убрзаној процедури биће им готова лична документа, али се и даље налазе у Центру. Са регулисаним документима добиће право на МОП, дечији додатак и додатак за туђу негу и помоћ за болесно дете.

Понуђено им је и решење за привремени смештај, преко Градског центра за социјални рад, али су га одбили као неодговарајуће. У разговору са Фадилом сазнали смо да због страха за безбедност породице не сме да их остави саме и почне

нешто да ради. Тај страх не потиче, како тврди, од тренутног окружења, већ због породичних сукоба пре одласка у Шведску (информације добијене од Повереништва у Лозници). И на крају податак да за смештај и исхрану ове породице, за 30 дана, Комесаријат за избеглице треба да плати 54.720 динара. Комесаријат за избеглице

СЕДМОЧЛАНА ИЗБЕГЛИЧКА ПОРОДИЦА ДОБИЛА СТАН

Пресс, Датум : 24.7.2009, Страна : 14

УЖИЦЕ - Седмочлана породица Вишњевац, која је после рата у БиХ избегла из Сарајева, јуче се уселила у стан који је добила у оквиру ужичке хуманитарне акције „Буђење доброте и љубави“.

Стан се налази у Севојну, чију градњу је финансирала немачка хуманитарна организација „Хелп“. За усељење градско руководство је овој породици поклонило веш-машину.

РЕЗУЛТАТИ КОНКУРСА У АВГУСТУ

Данас, Датум : 24.7.2009, Страна : 4

Додела станова који се граде у близини колективног избегличког центра „Касарна“ у Петровцу на Млави

Петровац на Млави - Комисија за доделу станова који се граде у близини колективног избегличког центра „Касарна“ у Петровцу на Млави, списак од 20 корисника објавиће средином наредног месеца.

Станове ће на коришћење добити 16 избегличких породица из овог центра и четири социјално угрожене породице са територије општине Петровац. **Нова зграда требало би да се заврши за два месеца, док ће се додела кључева и усељење обавити средином октобра месеца. Десет станова имаће површину од 22 до 25 квадрата, осам ће имати 30 квадрата а два стана биће површине 40 квадратних метара.** За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је око 1.200 избеглица. Највише их је било из Хрватске, који су у Србију дошли после акције „Олуја“. Половина њих нашла је приватни смештај, док су остали заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас у овим објектима живи њих 230. Пошто сви колективни центри у Србији ускоро морају да се затворе, решење за смештај једног броја породица нађен је у подизању стамбених зграда и додели земљишта и грађевинског материјала за изградњу индивидуалних објеката.

Нова стамбена зграда, друга по реду намењена збрињавању избеглица, почела је да се зида након прошлогодишњег потписивања меморандума између локалне самоуправе, Центра за социјални рад Петровац и Жагубица и америчке хуманитарне организације „Housing center“, која финансира изградњу. За ову стамбену зграду, која се подиже у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, локална самоуправа обезбедила је земљиште и неопходну комуналну инфраструктуру. У октобру месецу, након доделе кључева за нове станове, колективни избеглички центар „Касарна“ дефинитивно ће остати без својих

„станара“. Тиме ће, након 15 година, бити затворен последњи избеглички центар на територији осам општина Браничевског округа.

ОСТАЛИ БЕЗ СИНА И БРАТА, А МОРАЈУ ДА ПЛАТЕ ТАКСУ

Блиц, Датум : 24.7.2009, Страна : 5

Драма породице убијеног младића

Породица Златка Оцокољића, убијеног у Гучи пре три године, мора да плати 235.000 динара за судску таксу, а одштету не могу да наплате

Породица Златка Оцокољића из Котраже, којег је пре три године на сабору трубача у Гучи убио Борис Бодић убовши га ножем у срце, приморана је да на име такси на тужбу и судску пресуду држави уплати 235.200 динара. Њима суд није признао сиромашко право на које се позивао правни заступник породице, иако целокупна имовина Оцокољића не би могла да намири ову суму.

Све што су имали, Ратомир и Љубица Оцокољић, заједно са своја три сина Златком, Јадранком и Робертом, оставили су у Дубровнику, одакле су 1991. године избегли у драгачевско село Котражу. Петнаест година касније, 2. септембра 2006, најстарији од браће, тада двадесетшестогодишњи Златко, задобио је на сабору трубача смртоносни ударац у срце. Убица Борис Бодић осуђен је на осмогодишњу казну затвора коју издржава у Нишу. Пошто су Оцокољићи тужили убицу захтевајући накнаду за душевни бол, Општински суд у Чачку пресудио је да се сваком члану Златкове породице исплати по 500.000 динара. Међутим, суд је истовремено обавезао и тужиоце да на рачун такси за судске трошкове уплате по 58.800 динара, односно укупно 235.200 динара. Тако ће Љубица по овом основу морати да уплати више од своје четири, а Ратомир око три месечне пензије.

Јадранко и Роберто поготово нису у могућности да плате овај износ, јер имају минимална и нередовна примања, довољна тек за подмирење најосновнијих обавеза, попут плаћања рачуна и хране. С обзиром на то да је веома мала вероватноћа да ће икада моћи да наплате два милиона динара од осуђеног, који из затвора излази тек за шест година, а на његово име се не води никаква имовина, правни заступник породице Оцокољић Дејан Савковић затражио је примену сиромашког права које би његове клијенте ослободило обавезе плаћања такси.

Суд је то, међутим, одбио.

- Суд би морао да има пуно више слуха за случајеве попут овог, када је неопходна примена сиромашког права. У противном, постоји опасност се наруши право на елементарну правичност. У прилог томе говори и пример породице Оцокољић, која је, када сам им предочио да таксу свакако морају платити, а да је наплата онога што њима припада крајње неизвесна, размишљала да ли уопште да тужи убицу свог сина и брата, иако је правоснажно утврђено да је он крив - истиче Савковић.

Како је држава веома ажурна када треба да наплати оно што јој се дугује, Оцокољићи су стављени у крајње незавидан положај. Чак и када би продали све што имају, а то је мали стан у Котражи купљен од тамошње школе, имали би таман толико да подмире овај дуг.

Хтели смо и да одустанемо од тужбе, али смо сазнали да би и у том случају морали да платимо досадашње трошкове. Не видим на који начин бисмо могли да набавимо

235.000 динара сем да све продамо и останемо без ичега. Друго решење је да новац позајмимо, али не смемо да се усудимо ни на тај корак. Све ово је за нас веома мучно и фрустрирајуће. Од пара које треба да наплатимо смо се опростили. Покушавамо да заборавимо на трагедију која нас је задесила, али нас све ово враћа на ужасни догађај. Осећамо се бедно и немоћно јер знамо колики смо губитак претрпели, а сада још морамо држави да дамо и новац за то - каже Јадранко Оцокољић.

PRESS CLIPPING

Субота 25.07.2009. год

СТРАНЦИ У СОПСТВЕНОЈ ДРЖАВИ

Данас, Датум : 25.7.2009, Страна : 4

Грађани са пребивалиштем на Косову и Метохији не могу да отворе банковни рачун у Србији

НАША ПРИЧА

Београд - У већини банака у Србији грађани чије је пребивалиште на Косову и Метохији не могу да отворе банковни рачун на територији централне Србије. За разлику од грађана централне Србије, који рачун отварају само уз неки од личних докумената, грађани са КиМ могу да постану клијенти само уколико имају пријаву боравка на територији централне Србије.

Иначе, пријава боравка се захтева и у процедури за отварање резидентног рачуна за стране држављане. У Србији има око 206.000 интерно расељених лица са Косова и Метохије.

Према Уставу Србије, Косово и Метохија је саставни део српске државе. Новинару Данаса приликом покушаја да отвори рачун у Рајфајзен банци је речено да уколико има пребивалиште на Косову и Метохији, „као страном лице има право на резидентни рачун само ако поседује и личну карту и пријаву боравка“. На питање шта значи резидентни рачун, одговор је гласио да особа има право на тај рачун „ако живи у Србији дуже од годину дана“.

Из Комерцијалне банке кажу за Данас да је општеважећи пропис за све грађане да рачун могу да отворе у најближој експозитури.

- Уколико грађанин има пребивалиште, на пример, у Призрену или Суботици, а нема ниједан документ о томе да је у Београду пријавио свој боравак, он не може да отвори рачун у Београду - истичу из Комерцијалне банке.

У банци Интеза нам је објашњено да грађанин који има личну карту са пребивалиштем на КиМ, мора да поседује и легитимацију расељених лица са Косова и Метохије како би отворио рачун. Тај документ расељеним лицима издаје Комесаријат за избеглице преко повереника за избеглице.

Српска банка, Сосијете женерал и Хипо алфа банка, такође, имају политику да је осим личне карте неопходна и пријава боравишта.

За разлику од ових банака, у Агробанци и Поштанској штедионици тврде да је потребна само лична карта.

Грађани Србије са пребивалиштем на Косову и Метохији имају низ практичних проблема када је реч о документацији. Новине око издавања нових биометријских пасоша, такође, доводе до тога да ће све већи број грађана са Косова и Метохије почети да мења своје пребивалиште. Грађани са КиМ моћи ће да добију нове српске пасоше, али ће морати да траже визе за путовања у земље ЕУ. Уколико грађанин промени пребивалиште губи право гласа на локалним изборима на КиМ. И интерно расељена лица имају великих проблема приликом добијања радних књижица, јер се добијају по пребивалишту. Мада су матичне књиге измештене по градовима

Србије, као што су Краљево или Крагујевац, ипак треба отпутовати како би се прикупила потребна документација.

ШКОЛА ЗА ДЕЧЈЕ ОСМЕХЕ

Вечерње Новости, Датум : 25.7.2009, Страна : 12

Стотинак малишана са Космета у Школи пријатељства на Тари заборавља тешку свакодневицу.

Тринаестогодишња Марина Савић, из Новог Брда, на Космету имала је само три године када јој је убијен отац. Девојчица и даље не може да разуме зашто је морала да остане без оца, али мајка Радка настоји да јој надокнади ту љубав. То покушавају и организатори Школе пријатељства на Тари у којој међу 400 деце из Србије и Републике Српске борави и стотинак деце са Космета. Без једног или оба родитеља, из материјално угрожених породица и изолованих енклава, малишани се овде друже и заборављају недаће које превазилазе њихове године, а са којима живе свакодневно.

- Деца кроз радионице васпитно-образовног и спортског садржаја откривају нове таленте, интересовања и потенцијале, склапају нова пријатељства, а пре свега уче како да постану што бољи људи - истиче Гордана Гавриловић, директорка Школе.

- На трагедије у којима сам остала без родитеља нисам могла да утичем. Али, могу да се трудим да будем добар ђак, унука, другарица - паметно говори Марија Ивановић (14), девојчица на чијем се лицу упркос осмесима, огледа неизбрисив траг туге. Њен отац Владица погинуо је у Лужанима код Подујева у аутобусу који је погођен у НАТО бомбардовању. Мајка Мирјана настрадала је неколико година касније у саобраћајној несрећи на путу Ниш - Прокупље... Свесне трагедија које су их задесиле, Марија и њена другарица Александра Пантовић (14) често се узајамно храбре. Александра је остала без оца Живорада који је као полицајац погинуо на Преполцу, надомак административне линије куршумлијске општине. Без страха се овде играју и друже Лидија Михајловић из Рабовца на централном Космету и Анђела Уламовић (12) из Ораховца. То је за њих прави поклон, јер им слобода, кажу, највише недостаје. Много тога још недостаје овој деци. Многима од њих родитељи не раде, свикли су на немаштину и неизвесност. Овде на Тари нахране се љубављу и чврстом вером да ће сутра бити боље.

Антрфиле : ОДМАРА СЕ И СТЕФАН СТАЈИЋ

Међу децом са Космета је и Стефан Стајић (15), дечак који је са мајком Славицом избегао из Ђаковице, а који се 2007. године преживео струјни удар од 25.000 волти и које је после 20 операција ипак опоравио. Стајићима је Хуманитарна организација "Наша Србија" купила стан у Нишу, где су по расељеништву пронашли уточиште.

PRESS CLIPPING

Недеља 26.07.2009. год

ВИШЕ ГРУПА СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНИХ НЕЋЕ ПЛАЋАТИ ПАРТИЦИПАЦИЈУ

Блиц, Датум : 26.7.2009, Страна : 10

РЗЗО је право коришћења здравствене заштите без плаћања партиципације проширио на већи број осигураника, којих је у 2008. било 362.712. Право сада имају и осигураници и чланови њихових породица ако укупни месечни приход по члану породице не прелази нето минималну зараду која износи 13.920,00 динара, ратни војни инвалиди, цивилни инвалиди рата, слепа лица и трајно непокретна лица, особе која остварују новчану накнаду за туђу помоћ и негу другог лица, као и добровољни даваоци крви...

Ово право имаће и незапослени, избегла, расељена и прогнана лица, старији од 65 година без права на пензију, као и Роми. Да би грађани остварили ово право, неопходно је да у својој филијали РЗЗО поднесу одређени образац и друга потребна документа.

КОД БОГАТАША ТАНКА ХУМАНА ЦРТА

Блиц, Датум : 26.7.2009, Страна : 5

Као по правилу, Срби највећу солидарност показују тек када су у питању велика страдања, па не чуди што смо највише пажње и обзира једни према другима показали током бомбардовања 1999. И након мартовских немира на Космету 2004. године, када је велики број Срба напустио ову српску покрајину, телефони Црвеног крста Србије били су усијани од позива грађана који су нудили смештај и храну за прогнане. Да се наше саосећање за проблеме и патњу других буди само када су у питању масовна страдања или смо готово увек спремни да помогнемо?

— Како је хуманост индивидуално варијабилна, можемо говорити о појединцима који су хумани у мањој или већој мери, а не можемо је уопштавати на нивоу нације и рећи да су неки народи хуманији од других. Ипак, за нас су карактеристични хуманост и гостопримство коју имају све словенске нације — каже др Петар Бокун, психолог.

Наша земља је прва у Европи по броју избеглих и интерно расељених особа, којих према званичним подацима има око 300.000. Иако их се већина запослила и живи од свог рада а не од помоћи, и даље има оних који живе испод границе сиромаштва, смештени у 73 колективна центра широм земље. Бригу о тих пет и по хиљада људи води држава, али без пакета помоћи које добијају од домаћих и страних организација, тешко да би преживели.

— Чињеница да смо од почетка ратова на простору бивше државе, па до данас, широког срца примили све те људе, показује да наш народ има капацитет хуманости, који није изгубио упркос тешким материјалним ситуацијама кроз које

пролази. Лако је прихватити школоване младе људе, али треба прихватити и старе, изнемогле и болесне, па и њима је потребно уточиште. Ту смо ми као народ показали већу хуманост оддрагих — каже Бокун.

Да нисмо изгубили осећај за сународнике које је задесила несрећа, упркос сталним финансијским кризама, показује и недавна акрија Црвеног крста Србије, када су за само раг месеци сакупили пет милиона динара за помоћ деци са Косова.

— Уз рачуне инфостана послали смо Београђанима и уплатнице за помоч деци. Одзив грађана је био задовољавајући, а прилози су најчешће били у висини од две до три хиљаде динара. Највећи износ који је неко од наших суграђана уплатио био је 50.000 динара, што је изненађујуће, ако узмемо у обзир да је економска криза погодила све слојеве становништва — објашњава Весна Миленовић, генерални секретар Црвеног крста Србије, и додаје да су стара, половна гардероба и обућа најчешћи вид прилога који људи доносе у локалне канцеларије Црвеног крста, махом зато што су створили такву навику, а делом и зато што желе да помогну а немају довољно новца. Међу донаторима има и појединих домаћих фирми које стално издвајају новац за хуманитаме акције Црвеног крста, али би било добро када би се остали привредници укључили у већем броју, сматра наша саговорница.

— Нису хумани само они који дају новац за донације, већ су то и људи који свакодневно помажу старима и болеснима, а за које не чујемо на телевизији. Узмите за пример само добровољне даваоце крви. Можда немају пуно новца, али дају оно што имају, а то је сопствена крв која ће спасти нечији живот, шта је хуманије од тога — додаје Бокун. Осим доброволјних давалаца крви, велики допринос раду хуманитарних организација дају и волонтери. Тако, на пример, чак 60.000 волонтера ради за Црвени крст у Србији.

Међутим, иако су хуманитарне акције у Србији честе, не наилазе увек на добар одзив, те нажалост не успеју у доброј намери. Тако је крајем прошле године у галерији „Цвијета Зузорић“ одржана добротворна аукција „Звона Метохије“ на којој је било представљено 130 слика, скулптура, графика и цртежа еминентних уметника, професора и академика, као и аутора млађе генерације. Средства прикупљена продајом ових уметничких дела била су намењена као помоћ српском становништву у косметским енклавама, али је нажалост продато само пет слика за износ од 1.420 евра, што је представљало катастрофалан неуспех.

Антрфиле : МОЗЕС И ТИ

Својом акцијом „Можеш и ти“ Хуманитарна организација Дивац (ХОД) је до сада успела да прикупи нешто више од око милион евра за куповину сто кућа за смештај избеглих особа. Само путем СМС порука грађани Србије су прикупили знатан део тих средстава, а просечна донација је износила 1.000 динара. Ипак, како је према проценама УНХЦРа за решавање стамбеног питања тих људи неопходно око 600 кућа, ХОД наставља са прикупљањем новца за помоћ избегиим лицима.

НЕДОСТАЈУ ДОБРОТВОРИ

Чињеница је да бројни спортисти, привредници, уметници и политичари поклањају велике суме новца у добротворне сврхе. Та традиција постоји одавно у српском народу, али је сада можда најмање изражена. **Нама данас недостају задужбинари и велики добротвори попут Капетан Мише, али је битно да су људи и даље вољни да са вама поделе и оно мало што имају - каже Бокун.**

И КФОР УЗУРПИРА ИМОВИНУ

Курир, Датум : 26.7.2009, Страна : 4

Дански савет

КРАГУЈЕВАЦ - Канцеларији Данског савета за избеглице у Крагујевцу од почетка ове године поднето је 200 захтева интерно расељених лица или њихових наследника за заштиту непокретне имовине на Косову и Метохији. У оквиру програма правне помоћи који финансира Европска унија од јуна 2008. године канцеларија пружа бесплатне правне информације и савете и без накнаде заступа клијенте у имовинским споровима пред косовским судовима.

Виши правник у крагујевачкој канцеларији Данског савета за избеглице Драгана Ристић рекла је агенцији Бета да се правни тим канцеларије највише бави оставинским поступцима и тужбама поднетим 2004. године за накнаду штете на имовини која је настала после 1999. године. **Она је додала да има доста предмета у вези са узурпацијом имовине и са илегалном окупацијом и заузимањем имовине од стране Кфора.**

СОПСТВЕНИХ ЧЕТИРИ ЗИДА У НОВОМ ЗАВИЧАЈУ

Дневник, Датум : 26.7.2009, Страна : 5

ПОКРАЈИНА ПОМАЖЕ ИЗБЕГЛИЦАМА

Србија је држава с највећим бројем расељених и избеглица у Европи, а у Војводини живи половина ове популације. Колико је проблем и даље озбиљан најбоље говори то што је крајем прошле године Високи комесаријат УН за избеглице Србију уврстио међу пет земаља с дуготрајном избегличком кризом.

Деценију и по након ратних дешавања јасно је да државе у региону нису показале довољно политичке воље да се реше проблеми ове популације: **повратак у Хрватску готово је стао, ова земља није омогућила решавање питања имовине, десетине хиљада изгубљених станова, неисплаћених пензија....;** Србија за све ово време није дигла глас у одбрану права које су избеглице изгубиле, сваки комесар кретао је од почетка, кадрови су се мењали... Стога оно што Покрајина у последњих пар година предузима да би помогла људима који су остали без крова над главом има посебну димензију - у Војводини се, захваљујући вољи да се проблем реши, ствари ипак померају.

Четрнаест година од потписивања Дејтонског мировног споразума, у Србији има још 97.203 избеглица и 206.044 интерно расељених. На територији Војводине од укупног броја живи 48 одсто избеглих и прогнаних и пет одсто интерно расељених. О њима у последње две године највише брине Фонд за пружање помоћи избеглицама. Ако изузмемо невладин сектор (УНХЦР или, рецимо, Дивчеву фондацију, која је за кратко време за ову популацију урадила много и у Војводини и у другим деловима земље), може се рећи да је Фонд заправо једина институција на коју се овдашње избеглице које су дошле у равницу могу ослонити.

Најсвежији пример је недавно потписан уговор о сарадњи Покрајине и УНХЦР-а који омогућава да из фондова Европске уније буду обезбеђена средства, у овом

случају у висини од 200.000 евра, која ће бити употребљена за стамбено збрињавање избеглица. Покрајински Фонд ће од ових пара купити сеоске куће за 25 породица на територији Војводине. Овај се посао ближи крају - 55 избегличких породица се пријавило на конкурс, људи су изабрали куће с окућницама у којима би да живе а већ сутра ће те објекте погледати архитекте, које ће дати свој суд, а избеглице ће посетити Комисија за доделу средстава и дати коначан предлог... Прошле године је, подсетимо, преко Фонда у војвођанским местима купљено 110 кућа с окућницама, а избеглице су добијале и донације у грађевинском материјалу како би завршиле или адаптирале куће у којима станују. Лане је Фонд стамбено збринуо 355 породица са преко 2.000 чланова.

Преко Фонда тренутно избеглице из Хрватске које живе у Војводини могу бесплатно да отпутују у места ранијег пребивалишта да би прибавиле документацију, решиле проблеме у вези с имовином и оствариле друга права. Као и претходних неколико година једном месечно ће се организовати четвородневне бесплатне аутобуске посете избеглим лицима из Хрватске на релацији: Рума – Нова Пазова – Инђија – Нови Сад – Бачка Паланка – Илок – Вуковар – Винковци – Жупања – Поповача – Сисак – Петриња – Глина – Војнић – Слуњ – Кореница – Удбина – Грачац – Книн – Обровац и назад. Први полазак је у среду, 29. јула, а потом ће сваког месеца, такође средом, бити организована бесплатна „иди-види“ посета.

PRESS CLIPPING

Понедељак 27.07.2009. год

НЕОСНОВАН СТРАХ ОД МИГРАЦИЈА

Политика, Датум : 27.7.2009, Страна : А10

ШТА ДА СЕ РАДИ: СРБИЈА НА ПУТУ КА ЕУ – МЛАДИ ДАЉЕ ОД СРБИЈЕ?

Јелена Предојевић-Деспић*

Међународне миграције веома се добро прилагођавају условима глобализације. Временом се обим миграција повећава, у њихове токове укључују се мигранти из све већег броја земаља. Наговештавање нове фазе у оквиру европских миграција почело је рушењем Берлинског зида 1989. и падом тоталитарних режима у државама средње и источне Европе. Ширењем ЕУ крајем прошлог и почетком овог века „миграциони простор” између истока и запада, истока и југа у исто време се појављује и као простор порекла и простор пријема, транзита и циркулације. Земље из којих се раније углавном исељавало (Италија, Португалија, Пољска, Турска) сада постају и земље у које се усељава.

С друге стране, међународне миграције током деведесетих постале су једно од кључних питања унутрашње и спољне сигурности земаља ЕУ. Неоснован страх од прекомерног прилива радне снаге из нових земаља чланица Уније и могућег наглог раста илегалних миграција, које би унеле пометњу и прекомерни притисак на тржиште рада, био је подстакнут догађајима непосредно после пада Берлинског зида – када је више од милион људи мигрирало са истока на запад (иако су то били углавном припадници немачких етничких мањина који су се уз подршку Немачке усељавали у ту земљу).

Поред тога, велики прилив избеглица са простора бивше Југославије на почетку деведесетих појачао је убеђење о немогућности предвиђања миграционих токова. То је додатно утицало да се на различитим нивоима власти у ЕУ створи, како се често наводи, „атмосфера кризе” и покрену „ксенофобичне реакције” које су довеле до заузимања јачег одбрамбеног става, односно увођења рестриктивних имиграционих закона, као што су режим азила или шенгенска платформа.

Током деведесетих потврдило се, међутим, да су страховања од прекомерних миграција из бивших комунистичких земаља била потпуно неоснована и да се почетни миграциони талас (чији главни покретачи и нису били економски разлози) касније није поновио. Страх од прекомерног прилива младог и радно способног становништва, као што се догодило током шездесетих и седамдесетих година прошлог века, и даље постоји. Упркос ригорозним правним „механизмима контроле”, миграциони токови радне снаге усмеравају се ка подручјима у којима постоји потреба за рад досељеника. Али за разлику од времена када су имигранти тежили да се трајно населе у земљи имиграције, данас све више прибегавају новим видовима привремених и циркуларних миграција, као и стратегијама сталне мобилности, чији је циљ да се поправи финансијска ситуација породица у домовини, али и да се у нову средину не емигрира за стално.

У нашем случају, сам чин стављања Србије на „белу” шенген листу неће битно променити емиграционе трендове, јер ове визне олакшице и не подразумевају могућност добијања радних виза. Укидање туристичких виза може, међутим, значајно да допринесе повећању покретљивости, нарочито младих, образованих и стручних категорија становништва. Проширење могућности да млади и образовани људи лакше одржавају контакте са својим вршњацима и колегама из околних земаља и стичу нова знања може само да допринесе развоју Србије. То, такође, може допринети стварању друштвене климе да што више младих, који би желели да оду, ипак, одлучи да остане у земљи или се врати и настави каријеру у Србији.

Приближавање Европској унији на различите начине води ка стабилнијој социјалној, економској и политичкој ситуацији у земљи, што такође може значајно да утиче на смањивање емиграционих трендова. Стога, главни путеви супротстављања иселљавању младих треба да се граде кроз стварање повољнијих услова за школовање, запошљавање, рад и грађење каријере и решавање стамбеног питања.

То нарочито треба имати у виду, јер већина развијених земаља, како европских, тако и прекоморских, дуже време континуирано спроводи различите мере за привлачење и задржавање што већег броја младих, талентованих и образованих људи. С обзиром на то да знање постаје један од главних носилаца даљег економског напретка, развијене земље теже да направе што повољнији систем за визне олакшице, за добијање радних дозвола, као и да услови школовања и стипендирања младих који углавном долазе из мање развијених земаља буду бољи.

*Институт друштвених наука,
Центар за демографска истраживања

PRESS CLIPPING

Уторак 28.07.2009. год

ИЗБЕГЛИЦАМА СЕОСКА ДОМАЋИНСТВА

Правда, Датум : 28.7.2009, Страна : 10

Комесаријат за избеглице у сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом „Интер СОС“ откупиће сеоска домаћинства за трајни смештај шест избегличких породица у Лозници. Повереник Комесаријата Драган Станић каже да је у току поступак откупа сеоских домаћинстава са окућницом за два породице, а да ће ускоро на тај начин бити збринуте још четири.

Вредност појединачне донације је 620.000 динара, а тај износ биће директно уплаћен продавцу домаћинстава. Приликом усељења, избеглице ће добити 80.000 динара по породици за адаптацију и реконструкцију сеоских кућа.

БЕЗ ГУЖВИ НА ШАЛТЕРИМА

Данас, Датум : 28.7.2009, Страна : 19

Конкурс за регресирање услуга ПУ „Радосно детињство“ од 1. августа

На шалтерима Предшколске установе „Радосно детињство“ јуче није било гужви иако је то био први дан када родитељи уписане деце могу подићи формуларе потребне за стицање права на регресирање услуга ове установе. Шалтери у управној згради у Павла Симића 9 раде од 7 до 13 сати, а од 1. августа када ће почети конкурс те се прима потребна документација за остваривање права на регресирање, шалтери ће радити и до 15, а касније по потреби и до 17 сати.

Економска цена боравка деце у ПУ „Радосно детињство“ за сада износи 15.648 динара, а цена са регресирањем од 80 одсто је 3.129 динара на шта има право свако уписано дете јер ће град и ове године издвојити средства за умањење трошкова. Додатни попуст могу остварити родитељи који примају дечји додатак, социјалну помоћ, избеглице, а боравак у вртићу за треће дете је бесплатно.

У овој установи истичу да родитељи сваког уписаног детета морају доћи по обрасце и од 1. августа поднети потребну документацију за регресирањем боравка јер ће у супротном, уколико не поднесу захтев, плаћати пуну, економску цену.

Поред обрасца који добијају на шалтеру ПУ „Радосно детињство“, родитељима је потребан и извод из матичне књиге рођених за дете, потврда из предузећа где су запослени о просечним примањима у последња три месеца или потврда да су незапослени од Националне службе за запошљавање. Све потребне информације могу се добити на шалтерима у Павла Симића 9 или на телефон 420-438.

КАКО ПРЕЖИВЕТИ С ТРИ ДИНАРА ДНЕВНО?

Дневник, Датум : 28.7.2009, Страна : 14

ВОЈВОЂАНСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ ПРОЗИВАЈУ ПОКРАЈИНСКОГ ПРЕМИЈЕРА БОЈАНА ПАЈТИЋА

Регионални одбор за помоћ избеглицама Војводине најоштрије осуђује понашање покрајинске администрација која је, како тврде, током 2009. обуставила све пројекте и конкурсе за доделу помоћи овој популацији.

– **Драстичним смањењем буџета практично је обустављен рад Покрајинског фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима – каже за „Дневник“ председник Одбора Раденко Попић.**

– Колико су била искрена обећања председника др Бојана Пајтића да ће Покрајина помоћи „да и избегличка деца живе као и сви њихови вршњаци“ види се и по томе што буџет за 2009. предвиђа три пута мања издвајања. Уместо лањских 178 милиона динара, ове године одобрено је само 63 милиона, док је Фонд тражио пет пута више, односно 350 милиона. Поређења ради, плате су покрајинским функционерима умањене десет одсто, а издвајање за избеглице за чак 300 посто. Дакле, Покрајина издваја дневно три динара по избеглом лицу, а њих је у Војводини с признатим статусом више од 47.000. Попић упозорава на то да незадовољство међу овом популацијом расте због оправданих примедби на рад републичке, али и покрајинске власти. Сва питања су остала отворена: стамбено збрињавање и запошљавање, повратак отуђене имовине, превасходно станарских права у Хрватској, пензијскоинвалидска заштита, регулисање статуса и добијање држављанства, информисање, самоорганизовање и политичко деловање, бирачко право...

– Све то могло је и морало бити расправљено на редовним седницама Покрајинског пододбора за избеглице, као органа Покрајинске скупштине, и Савета за избеглице, који је формиран при покрајинској влади, али су резултати рада ова два органа депримирајући и. Пододбор се није састао већ три године, а Савет је током 2008. одржао само две седнице – последњу пре девет месеци. **То довољно говори и о одсуству било какве одговорности људи који воде Пододбор и Савет – каже Попић, додајући да је недавно упутио и молбу председнику покрајинске владе да смени председника Савета Јанка Веселиновић а због његове презаузетости и избора за посланика Републичке скупштине,** те да је из кабинета др Пајтића добио усмени одговор, без образложења, да он то неће учинити. Ни на две писане молба да прими представнике избегличких организација из Црвенке, Куле и Зрењанина први човек ПИВ-а није одговорио, напомиње Попић.

– Да ли због неусвајања статута и закона о надлежностима Покрајине или стварног недостатка новца у буџету – помоћ за избеглице у 2009. је практично обустављена – упозорава наш саговорник, оцењујући да је одговорност за постојеће стање на Демократској странци и њеним коалиционим партнерима који имају власт у Војводини.

Антрфиле : Политиканство

– Активности Савета за избеглице не могу се мерити бројем седница. У покрајинској каси мање је новца за избегличку популацију, али и друге институције – каже председник Савета Јанко Веселиновић.

– Оптужбе на наш рачун могу се свести под политиканство појединаца. озбиљна избегличка удружења у земљи подржавају Савет и Покрајинско извршно веће јер знају шта радимо. А колико је Регионални одбор за помоћ избеглицима Војводине релевантна организација – велико је питање.

ДЕЧИЈА МУКА ПОТИЧЕ ИЗ ПОРОДИЦЕ?

Дневник, Датум : 28.7.2009, Страна : 7

ПРОНАЂЕНИ ДЕЧАЦИ С КЕЈА - ЈЕДАН ПРЕДАТ „СИГУРНОЈ ДЕЧИЈОЈ КУЋИ”, А ДРУГИ ПОБЕГАО

Од два брата који су у среду и четвртак претходне недеље преспавали на клупама поред улаза у “Штранд”, полиција је пронашла и збринула једног - дванаестогодиш њег Н. Ђ. из Бачког Градишта.

Дечак је, према наводима полиције, затечен у суботу око 5.45 сати док је и трећу ноћ заредом проводио на клупи. Поред њега је, према тврдњама суграђанина Шандора З, очевица који је и позвао патролу, спавао још један млађи дечак. - То је био други пут да затекнем два дечака на клупи. Спавали су обучени у чисто беле панталонице. Нисам хтео да их будим, већ сам поново позвао полицију и казао да дечаци опет спавају на Кеју. Потом сам отишао даље, али кад сам се вратио после десетак минута, деца више нису била ту. Портир са “Штранда” ми је објаснио је полиција дошла одмах након позива – објаснио је Шандор. Малолетни Н. Ђ. одвезен је у “Сигурну дечју кућу” и предат на старање васпитачима ове установе. Према незваничним информацијама, други дечак је млађи брат дванаестогодишњака, и њих двојица не живе на подручју Новог Сада. У град их је послао њихов старији брат. Како “Дневник” сазнаје, намера брата била је да двојица млађих чланова породице просе по граду, п о ш т о с в о ј и м м а л и м бројем година не носе кривич ну одговорност за прошење.

Породица дечака доселила се са Косова, и, незванично, родитељи не воде много рачуна о малишанима, који су ноћи проводили склупчани на дрвеној клупи на Кеју. Из “Сигурне дечје куће” при Центру за социјални рад потврђено је да је полицијско довођење Н. Ђ. Према њиховим тврдњама, узраст тог дечака остао је неодређен, пошто је он више пута мењао причу о тачном датуму рођења.

Млађи брат није доведен, тако да запосленима у Центру није познато шта се са њим десило, али претпостављају да је побегао. Како год посматрали овакав епилог, срећно или тужно, чињеница је да су ова два малишана, дуже време своје детињство просипали по улици. Чињеница је и да су им можда топле летње ноћи пријале, или да је задовољење свакога постављено на ниже лествице када се за боље не зна. Ипак, чему друштво и претензије и новац и свет, ако ћемо олако заборављати на највеће богатство – децу? Битан је труд, да деца проживе детињство на сигурном. Јер, шта дете зна, и шта би требало да зна када је у питању сурова свакодневица.

ПОГИНУЛИ ВРАЋАЈУЋИ СЕ СА СВАДБЕ

Дневник, Датум : 28.7.2009, Страна : 13

ТЕШКА ТРАГЕДИЈА ЗАДЕСИЛА ДВЕ ПОРОДИЦЕ ИЗ СТАРЕ ПАЗОВЕ

Две породице у Старој Пазови заувек су завијене у црно. Живко и Мара Кнежевић, из Улице Десанке Максимовић, остали су без сина Јовице (43) и снахе Зоре (39), а у Дринској улици туга је у кући Јелене Вуковић, која је остала без сина Николе (39), кћери Зоре и зета Јовице. Кнежевићима и Јелени Вуковић остала су два унука – Никола и Живко Кнежевић. Њих троје, враћајући се са свадбе из Приједора, погинули су у недељу ујутро око 2.45 часа на путу Бијељина – Павловића ћуприја, на обилазници око Бијељине, када су се својим „пунтом“, који је возио Никола Вуковић, сударили с „фолксвагеном цета“, за чијим је воланом био Милован Аничич (22) из Велике Обарске код Бијељине, који је такође изгубио живот у овој несрећи. У возилу „пунто“ настрадао је и сапутник Горан Деветак (36), који је такође ишао на свадбу у Приједор. Он је задобио тешке телесне повреде и задржан је на лечењу у болници у Бијељини. У кући Јелене Вуковић окупиле се комшије и родбина. Јелени су остале две кћери, Милка и Милева, али ни њихово присуство не може утешити мајку, која је прво изгубила мужа у рату у Босни, а сада, када се као избеглица из села Дабар, код Санског Моста, коначно скућила и остала да живи са сином Николом, дошла је нова несрећа – док су журили са свадбе из Приједора, из старог краја, остала је без сина, кћери и зета. Још мајка не верује да јој се деца неће појавити пред кућом.

– Јој, несрећо моја, децо моја, зар да вас мајка сахрањује? Унуци ми остадоше сироти, оде ми мој Никола, стуб кућни, мајчина узданица. Зар никад више нећу видети моју Зору и Јовицу? – нарич е мајка Јелена. Комшије, већином избеглице од Санског Моста, сви се скућили у новом насељу у Старој Пазови, покушавају да на тренутак утеше мајку Јелену, а за Николу кажу да је био вредан и поштен момак, кућу је подигао, оца заменио, домаћин њене куће био. Она је сада остала сама.

– Ишли су рођацима на свадбу, у Приједор, срце их вукло да виде стари крај, родбину и пријатеље. Још двоја кола су одавде отишла на ту свадбу, али су они остали да спавају. Не знам зашто су се Зора, Јовица, Никола и Горан Деветак толико журили и враћали по ноћи – каже нам једна рођака породице Вуковић, такође избеглица из села Дабар код Санског Моста. Отац и мајка Јовице Кнежевића, Живко и Мара, још не могу да поверују да су им погинули син и снаха, да су им два унука остали сирочићи. Живко као да разговара сам са собом, говори:

– Јавили су да стижу, како се то могло да се догоди да страдају ту, пред кућом, код Бијељине? Не, они ће ипак доћи! – прича Живко и грли унучиће Николу и Живка. Према последњим доступним информацијама, тела погинулих биће допремљена у Стару Пазову после одређених међудржавних административних решења, те процедуре која се мора обавити преко конзулата Србије у Бањалуци. Што се тиче тешко повређеног Горана Деветака, он ће, чим буде могао да се транспортује, бити превезен на даље лечење у Медицински центар у Сремској Митровици.

PRESS CLIPPING

Среда 29.07.2009. год

ИТАЛИЈАНИ ПОМАЖУ
Вечерње Новости, Датум : 29.7.2009, Страна : 18

ИМАЊА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

ЛОЗНИЦА - Шест избегличких породица, које живе у Лозници, заинтересовано је за откуп сеоских домаћинстава, што је једна од могућности за решавање "крова над главом". Посао се реализује у сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом "Инрес СОС", изјавио је Драган Станић, повереник Комесаријата за избеглице Владе Србије у Лозници.

По његовим речима, ускоро, по окончању процедуре, две породице моћи ће да уђу у сеоска домаћинства, као своја. Врло брзо, сматра он, скупиће се још четири породице. **Донација од 620.000 по породици уплаћује се лично продавцу имања. Тазе домаћини добиће 80.000 динара за адаптацију и реконструкцију, а на њима је, каже наш саговорник, да заврну рукаве, "јер, што боље то учине, пре ће бити, не само ваљано збринути, већ и постати домаћини у правом смислу те речи".**

Кроз Лозницу, у минулих 17 година, прошло је више од пола милиона избеглих и прогнаних. Статус избеглице тренутно има више од 1.000 људи, који мењају избегличке легитимације.

ИСПЛАТА НАКНАДЕ РАСЕЉЕНИМА
Глас Јавности, Датум : 29.7.2009, Страна : 6

Исплата привремене новчане накнаде расељенима са подручја Косова и Метохије за фебруар 2009. године почеће данас, најављено је из Националне службе за запошљавање. Исплата ће се обављати на шалтерима свих пошта, подсећа се у саопштењу.

СВЕ ДУЖИ РЕД СИРОМАШНИХ
Вечерње Новости, Датум : 29.7.2009, Страна : 5

ПОЛА МИЛИОНА ГРАЂАНА НА СОЦИЈАЛИ

Око 160.000 особа у просеку месечно прима по 2.500 динара

НОВАЦ, смештај у дом, посредовање при разводу, помоћ у васпитању детета - са овим захтевима чак пола милиона грађана прошле године се обратило центрима за социјални рад широм Србије. Према последњим подацима Републичког завода за социјалну заштиту, број корисника помоћи највећи је у последњих пет година!

- На стално повећање броја корисника највише утиче сиромашење становништва, висока стопа незапослености, разарање вредносног система, више дисфункционалних породица, старење становништва, избеглиштво, положај особа са инвалидитетом и Рома - упозорава директор Завода за социјалну заштиту **Живорад Гајић**.

Парадокс, међутим, представља што су најчешће помоћ тражили - Војвођани.

- То што у северном, и уједно најразвијеном делу Србије, имамо највећи број корисника у односу на број становништва, показује само да су Војвођани боље упознати са могућностима које им стоје на располагању - оцењује Гајић.

Највише се становника обраћало центрима да би добили новчану помоћ. Материјано обезбеђење и помоћ (МОП) - скромних 2.500 динара за појединца - било је најтраженије. Месечно око 160.000 особа добија чек са симболичним износом и за то је држава само у овој години наменила око четири милијарде динара.

- Право на ову помоћ може да оствари појединац, односно породица без прихода или са приходом, који је испод минималног нивоа социјалне сигурности, уколико испуњавају додатне услове око поседовања имовине, њеног коришћења, могућности издржавања од стране сродника, радну способност и могућност запошљавања - објашњава Гајић. Према броју породица у попису становништва је ову услугу користило 2,2 одсто породица.

Антрфиле : ВИШЕ ПОСЛА

САМО један стручни радник центра је у просеку током 2008. године радио са 267 корисника. Годину раније, тај број је био мањи - 225 особа. Ангажовање радника центара за годину дана повећан је, дакле, за скоро 20 одсто.

НА ОДЛАЗАК МИСЛИ СВАКИ ТРЕЋИ

Политика, Датум : 29.7.2009, Страна : А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: СРБИЈА НА ПУТУ КА ЕУ – МЛАДИ ДАЉЕ ОД СРБИЈЕ?

Марко Аксентијевић*

Према резултатима истраживања миграционог потенцијала Србије у 2009, које су урадили НВО Група 484 и „Стратецик маркетинг”, сваки пети грађанин Србије је у претходних годину дана размишљао о исељењу, а сваки четрдесети је предузео неке кораке у том правцу. У поређењу са сличним истраживањем из 1998, то је ипак четири пута мање заинтересованих за емиграцију.

Они који размишљају о одласку у иностранство – како некада, тако и сада – су радно активно становништво Србије. Профил потенцијалног мигранта указује да се најчешће ради о младим, образованим особама из градске средине, пред којима је тек решавање егзистенцијалних проблема: запошљавање, оснивање породице, стицање стамбеног простора. Истраживање показује и то да је свака трећа особа између 15 и 29 година у протеклој години размишљала о одласку из земље.

Ако посматрамо само оне који су предузели конкретне кораке ка емиграцији, односно затражили радну или боравишну дозволу, долазимо до процене од 30.000 (односно око 0,5 одсто) становника Србије (без Косова и Метохије) који чине стварни миграциони потенцијал. Већина испитаника није (до сада) одлучила да

емигрира првенствено из субјективних разлога – породичних обавеза, тренутног запослења, старости и слично, док је тек свака десета особа као основни проблем за одлазак навела објективне тешкоће при добијању радне дозволе.

Половина свих испитаних као потенцијалну земљу дестинације види неку од чланица ЕУ, а углавном је реч о земљама у којима имају родбину или блиске пријатеље. Наравно, чланством Србије у Европској унији и стицањем права на рад у земљама чланицама реално је очекивати да ће се повећати и број потенцијалних миграната, првенствено оних радно способних. С друге стране, можемо очекивати и да се услови живота у Србији поправе и да то демотивише већи одлазак и живот и рад у иностранству. Започето школовање, посао, стан, породица и друштвени контакти довољни су разлози да се изабере – останак.

Према истраживању, најчешћи разлози за исељење су: економска и политичка ситуација у Србији (51 одсто), бољи услови за посао у иностранству (18 одсто), док само седам одсто испитаника као разлог наводи „стицање нових искустава”. Одговор на то шта Србија треба да уради како би миграције становништва свела на ствар избора (уместо да буду израз нужности), сам се намеће. За државу је задржавање младих и образованих, као и повратак оних који су већ отишли, заправо бављење самом собом. Неко може рећи да нам и није потребно истраживање о миграционом потенцијалу како бисмо закључили да су нам неопходне економске и институционалне реформе.

Ми подсећамо тим поводом да су миграције у великој експанзији у целом свету. Миграциона политика може утицати и на демографску слику државе као и на њен економски развој. Из ових анализа не треба искључити ни људе који су се вратили из емиграције, према нашим сазнањима, њих око 420.000. Повратници су у просеку старији од исељеника, али и они могу допринети развоју земље својим искуством и капиталом. Државном политиком могу се и подстицати емиграциони трендови као један од путева решавања социјалних проблема у земљи. Наравно, и такав и сваки други приступ захтева озбиљну миграциону стратегију коју сада немамо.

*Истраживач Групе 484

”ЦРВЕНО” ЗА ПЛАВЕ ПАСОШЕ

Вечерње Новости, Датум : 29.7.2009, Страна : 4

У ПОТРАЗИ ЗА ВИЗАМА, ГРАЂАНИ СРБИЈЕ У АМБАСАДАМА И ДАЉЕ НАИЛАЗЕ НА ВЕЛИКЕ ПРЕПРЕКЕ

Старе путне исправе не примају у представништвима Бугарске и Пољске. Грчка не одбија захтеве

ГРАЂАНИ Србије, у ишчекивању белог шенгена, у бели свет не путују ни лако, ни јефтино. Последња рампа јесте - одбијање амбасада да после 1. октобра издају шенген визе власницима плавог пасоша. Последња три месеца ове године, са том исправом моћи ће да се путује само у Турску, Хрватску, Египат или Тунис...

За добијање бугарске визе потребно је да од тренутка када је улазак одобрен, пасош важи бар још шест месеци, тако да је у ову земљу практично немогуће путовати са плавом исправом. У амбасади Пољске плаве пасоше, издате 2009. године, уопште не примају.

Поједине амбасаде и даље не скраћују листу докумената потребних за визу, чак ни за студенате, спортисте, новинаре... За кратак пословни боравак у Италији, на пример, потребна је потврда о запослењу, листинг о уплатама осигурања из ПИО фонда, просек плата, писмо компаније у којој је неко запослен, позивно писмо домаћина, фотокопија радне књижице, плаћено осигурање...

Категоријама грађана Србије, на које се односе визне олакшице, улазак у ЕУ је бесплатан, а за остале је 35 евра.

- На почетку сезоне Грчки конзулат је утврдио правила, а нисам чуо да је неко одбијен за визу - каже за "Новости" Љубиша Нешовановић, из агенције "Робинзон". - И шпанска амбасада је "олабавила" режим. Осим ове две амбасаде, више нико не одобрава групне визе.

У разговорима са аташеима Аустрије и Италије дознали смо да, у складу са препоруком ЕУ, више не издају групне визе. Због тога су агенције, које организују чартер летове за Сицилију, биле приморане да туристима обезбеде колективне визе у другим амбасадама. За аустријску визу, рецимо, сада је неопходно добити гаранције од грађанина Аустрије којем ће Привредна комора потврдити да плаћа порез и да добро послује. И кад се прикупе сви папири муке тек почињу. Позивање броја, на који се заказују термини за предају документације, у појединим амбасадама може да траје сатима, па и данима.

Шампиони по броју издатих виза су грчки конзулати у Београду и Нишу, јер током шпица дневно издају од 3.000 до 5.000 виза. Прошле године амбасада је дала око 400.000 "шенгена" грађанима Србије. Визне олакшице код њих се поштују, па деца до шест година, пензионери, ђаци, уметници, новинари и друге групе не плаћају визе, а добијају мулти-шенгене.

Иако Амбасада Грчке групне визе наплаћује евро, већина туристичких агенција и даље за услугу визирања путницима узима од шест до девет евра. Када се овај износ помножи са бројем туриста који летују у Грчкој са групним визама, јасно је да српске агенције на овој услузи зараде огроман новац.

Антрфиле : РАЗЛИЧИТИ АРШИНИ

ЗА неке земље грађанима Србије нису потребне визе, али многе наплаћују улазне таксе. Прелазак албанске границе кошта 10 евра. На Кубу се путује без визе, али се излазна такса наплаћује 25 долара! Уједињени Арапски Емирати издају два типа виза: споре и брзе. Уколико туриста раније одлучи да путује, виза је 70 евра, ако се одлучи дан пред пут дупло скупља.

За Сингапур и Малдиве никада нам нису биле потребне визе. А Тајланд је, да би придобио што више туриста, ове године свима укинуо визе, које су коштале 100 евра.

У РУСИЈУ ДВОЈАКО

- **ПРЕМА Споразуму о безвизном режиму између Русије и Србије, грађани обе земље путују без виза. Али, то важи само за грађане Србије са црвеним пасошима -** појаснио је за "Новости" Олег Булдаков, саветник у Амбасади Русије.

Власницима плавих пасоша визе су потребне, а цена зависи од брзине одобравања. Хитно издавање, са роком до седам дана, кошта 100 долара, а у осталим случајевима кошта 50 долара.

PRESS CLIPPING

Четвртак 30.07.2009. год

МЕМОРАНДУМ ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Политика, Датум : 30.7.2009, Страна : А7

Меморандум о разумевању чији је циљ затварање центра за смештај избеглих и интерно расељених лица, „Јабука” у Пријепољу, потписан је јуче у овом граду. Општина Пријепоље обезбедила је грађевинско земљиште и одговарајућу инфраструктуру, на којем ће уз техничку и финансијску подршку УНХЦР-а и Фондације Ана и Владе Дивац бити изграђен објекат за стамбено збрињавање 13 породица, саопштено је јуче из хуманитарне организације „Дивац”.

УКРАТКО

Вечерње Новости, Датум : 30.7.2009, Страна : 30

ДЕЈАН Шулкић, председник општине, најављује да ће у новој згради од 16 станова, 12 добити избегла и расељена лица, а четири домаће породице које су социјално угрожене.

Биће подигнуто четири-пет монтажних кућа, док ће 15-20 породица добити грађевински материјал за завршетак започетих домова. Обезбеђено је и 15-20 економских грантова за започињање неког посла. На територији општине Велика Плана има 1.800 расељених лица са Косова и Метохије и 210 избеглих из бивших југословенских република.

СКРЕСАНА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 30.7.2009, Страна : 8

Извршно веће Војводине ове године одобрило је 63 милиона динара покрајинском Фонду за избегла и расељена лица, односно три динара дневно по једном лицу, изјавио је Председник Регионалног одбора за помоћ избеглицима у Војводини, Раденко Попић.

- У Војводини тренутно живи нешто више од 47.000 лица с тим статусом - рекао је Попић и додао да је Фонд тражио од Извршног већа Војводине 350 милиона динара за подршку и помоћ избеглим и прогнаним у Војводини, а да је добио пет пута мање.

САБОРОВАЊЕ ХРВАТСКИХ АНТИФАШИСТА

Политика, Датум : 30.7.2009, Страна : А21

Дан устанка у Србу, који службена Хрватска више не признаје као државни празник, постаје народни празник

Срб – Личко место Срб, на обронцима прелепе котлине у коју се стиже заобилазно – најчешће низ шумовити Српски кланац из правца Грачаца, обележио је минулог викенда 68. годишњицу народног устанка против фашистичких окупатора.

Тај датум, 27. јул, деценијама је у Хрватској био и државни празник Дана устанка, али је то престао бити када је РХ постала самостална држава. Та дуга антифашистичка традиција прекинута је грубо, на симболичан начин, када су припадници Хрватске војске у току акције „Олуја” у августу 1995. године „ослободили” празан Срб и тенковским гранатама гађали велики споменик устанку на брду изнад места док га нису разрушили.

Затим је и Срб већим делом разрушен, о чему и после 14 година сведоче изрешетане и разрушене куће и привредни објекти у самом средишту места. Народ Срба распршио се по свету, а вратио се тек мањи део, јер ако не гајите овце и козе или вам не капље каква пензијца, практично нема више од чега да се живи.

Хрватска се и службено, по Уставу, темељи на антифашистичким коренима које су јој у Другом светском рату дубоко засадили партизани, али срушени споменик у Србу није обновљен иако је ту почела народна борба против окупатора у Хрватској изазвана погромима усташа над српским становништвом тог краја. Устаници су, међутим, били Срби, што у новим околностима осамостаљења хрватске државе најблаже речено није било пожељно, па је дошло до ревизије историје и тумачења како је то у ствари била „четничка буна” против хрватске државе (НДХ), а празник Дана устанка је укинут.

Како се у Хрватској под утицајем тих ревизиониста гледа на народни антифашистички устанак у Србу илуструје текст у „Илустрираној повијести Хрвата” из које би младе генерације требале да уче о својој недавној прошлости. Док се Срб уопште не спомиње, наводи се да су 27. јула 1941. „српске постројбе (четници) починиле геноцид над Хрватима у Босанском Грахову и околним хрватским селима и засеоцима”. Затим се каже да су неколико дана касније „партизанске постројбе (састављене од Срба) у осветничком походу спалиле село Боричевац, а затим починиле масакр над Хрватима и муслиманима у Кулен Вакуфу”.

Међутим, публициста Славко Голдштајн пише да су већ у априлу 1941. тек формиране усташке власти почеле да хапсе истакнутије Србе у Лици и убијају их по затворима и логорима, а 4. јуна су с Немцима склопили споразум о масовном исељавању Срба из НДХ у Србију. Крајем тог месеца присилно је исељено српско становништво с подручја Плитвичких језера (око 1.200) и упућено у Дрвар, а затим је Макс Лубурић са усташком јединицом за „специјалне задатке” дошао у Лику с Павелићевим овлашћењем за „акцију чишћења”. Првог јула упао је у село Суваја недалеко од Срба и претежно хладним оружјем усташе су побиле све које су затекли – углавном жене, децу и старце, укупно 173 особе, јер су се мушкарци склонили у шуме. Тада се још није веровало да је могуће такво дивљаштво, јер тако нешто се у тим крајевима није памтило.

То је био први усташки покољ у том крају, а затим су на сличан начин страдала и села Бубањ и Осредак. Укупно је у та три села убијено најмање 279 особа, међу којима и десеторо деце млађе од пет година, што је изазвало устанак народа тог краја.

Још половином маја 1941. усташе су формирале своју „творницу смрти” на Велебиту, логор Јадовно директно повезан с Госпићем и острвом Паг, у којем су до краја августа када је интервенцијом италијанских окупатора затворен – значи за 132 дана, ликвидирале и бациле у бездане јаме најмање 40.123 особе. Како је до сада утврђено (детаљно је у својој књизи описао Ђуро Затезало, дуго година директор архива у Карловцу), међу њима је било 38.012 Срба, 1.998 Јевреја, 88 Хрвата и 25 осталих. Било је то очито губилиште намењено за Србе, у првом реду оне из Лике.

Лика је – како су на прослави подсетили некадашњи партизански борци – у НОБ дала 25.000 бораца, од којих је 9.000 погинуло, а тридесетак хиљада цивила је страдало од фашистичког терора. Била је тих првих година кичма ослободилачког покрета у Хрватској и никаква накнадна историја неће променити те чињенице. Када је после више година младој РХ због европског окружења поново устребао антифашистички имиџ, установљен је Дан антифашистичке борбе, који се 22. јуна обележава као сећање на оснивање првог партизанског одреда у Хрватској недалеко Сиска, који је био састављен искључиво од комуниста. То, међутим, ипак није био народни устанак, до којег је дошло месец дана касније у Србу.

Пре шест-седам година скромно и малобројно, окупљање народа овог краја и антифашиста из других крајева Хрватске сваке године на тај датум постајало је све бројније и масовније, а данас се већ претворило у саборовање народа овог краја којима је то повод и прилика да се виде, као и антифашиста из целе Хрватске. Остаци споменика и овај пут покривени су венцима и цвећем оних који и даље верују у изворне антифашистичке корене, а потпредседник владе, у којој представља СДСС, Слободан Узелац најавио је да ће ова српска странка и њена три саборска заступника напустити владајућу коалицију ако влада Јадранке Косор најзад не обнови разрушени споменик устанка, што су досадашње владе избегавале.

ОСУЂЕНА НА ЖИВОТ!

Глас Јавности, Датум : 30.7.2009, Страна : 12

Добрила Бјелаковић из Рогатице већ 17 година не скида црнину за породицом страдалом у рату

Од сина Славише, ћерке Соње и супруга Раденка остале су јој још само успомене и старе фотографије, којима сваке вечери, пред спавање, исприча где је тог дана била, кога је срела, шта је с ким попричала...

Осуђена на живот и тугу до гроба, после једне од највећих ратних трагедија забележених за рата у Босни, Добрила Бјелаковић (63) из Рогатице пуних 17 година не скида црнину, исписујући својим животом драму којој нема краја и која ће бити окончана тек оног дана када се и сама пресели својима, горе на небеса.

Од сина Славише, рођеног 1965. године, ћерке Соње (1973 - 1992) и супруга Раденка (1939 - 1992) Добрили су остале тек успомене, старе фотографије и наслови из новина, још од оних дана када се црна судбина свом силом обрушила на њену породицу. Када су, једно за другим, отишли прво Славиша, а потом и Соња и Раденко, а она остала сама, за цео живот. Међу њима и један пожутели новински лист, на њему велики наслов „Добрила је остала сама“.

- Црн је мени живот без њих, зато и носим црнину и нећу је скидати све док не одем њима - завапи Добрила у свом станчићу у Рогатици, препуном успомена, у ком, из сваког кутка, на сваком кораку, извире тешка туга. Туга до гроба

И сваке вечери, пред спавање, Добрила тим сликама, Соњиним хаљинама, Славишином матурском оделу, исприча где је тог дана била, како је провела дан, кога је срела, шта је с ким попричала...

- Од како ми их злочинци узеше, ја живим за њихове рођендане, за нашу крсну славу Аранђеловдан, за успомене, сећање на дивне дане кад смо били заједно... То је мој живот, ја другог немам! Ретко ми ко долази, ни ја не идем далеко од њих, обично до цркве и манастира, тамо сам им најближа... Понекад их сањам, ономад Соњу, вели ми - „лепо ми је мајко, али немам тебе“ - препричава Добрила свој живот, свој јад и тугу, у којој су сваки дан, свако јутро и свако вече исти... Славе јој је, каже, страдао 24. јуна 1992. године. Био људина. Тог дана муслимани им најпре запалили кућу, мало даље, поубијали неке људе. Славе извлачио рањене. После, вратио се да види згариште и ту, пред кућом, налетео на мину.

- Истог дана ранише Раденка... У болничкој постељи сазнао је да Слава више нема. Два месеца касније, на Велику Госпојину, Радојко, Соња и ја кренули смо колима од Борикапрема Рогатици... Одједном, сасуше рафали преко кола, Радојко клону на волан, Соња позади јаукну и само прошапта - „мама, ранише ме...“ После, кад сам се пробудила, њих двоје су били мртви, ја жива, около наши борци, а Романија се около орила од јаука... После се и на сахрани Романија орила од јаука, али, све цаба, ја остала сама - прича Добрила.

Зашто само Србима суде

Прича, а само повремено застане, па пита - „а што само Србима суде за злочине?“

- Ја знам ко је убио моју Соњу и мог Радојка, зна то читава Рогатица, ал ‘шта вреди. Ено убица, слободно се шетају по Сарајеву. Ја знам да мени суд неће вратити моје, али нека раде поштено - каже јетко. После трагедије, прича Добрила, кренули су, један за другим, дани без сна, без живота...

- У почетку долазили људи, питали треба ли ми нешто, помагали око споменика... После, кад је прошла годишњица, нестало свих... Е, тада сам схватила да сам остала сама... Ретко кад ми ко данас покуца на врата, једино друг мог Слава Мишо Бојовић сврати, помогне... - каже Добрила. Вели, дан-данас, кад год на телевизији чује, кад у новинама прочита, да је некоме потребна помоћ за операцију, лек, кад чује за некога да нема хлеба, помогне, да колико може. Зна да би тако учинили и њена деца, Радојко... И још вели, кад су муслимани почели да се враћају у Рогатицу, она је свакоме пришла, изјавила саучешће. Њој су неки пришли, рекли да жале због свега што се десило, други нису...

Прича тако, застане, па опет пита - а што само Србима суде за злочине.

- Гледам, гледам, па не верујем... Што само Србе осуђују за рат... Па, ево, погледајте мене, погледајте ону јадницу, горе, на крају улице, којој су мучили и убили петоро из куће... Што за те злочине не суде?

Антрфиле : Повратак у Рогатицу

Десетак година после трагедије Добрила је живела у општинском станчићу... После је из тог стана морала да изађе... Једна страна хуманитарна организација финансирала је, у међувремену, изградњу куће на темељима старе, спаљене 1992. године. Добрила после није могла ни у тој кући... Продала је и купила стан у Рогатици, у ком и данас живи.

PRESS CLIPPING

Петак 31.07.2009. год

ХРВАТСКА И ДАЉЕ ОТЕЖАВА ПОВРАТАК СРБА

Политика, Датум : 31.7.2009, Страна : А7

У мери у којој ова суседна држава обезбеди имовинска права опадаће број избеглица у Србији

После 14 година од када је у акцији „Олуја” из Хрватске протерано око 200.000 Срба, проблем имовинских и станарских права избеглица и даље није решен. Неспремност Хрватске да на задовољавајући начин реши проблеме враћања индивидуалних права својих држављана српске националности који као избеглице бораве на територији Србије, сврстало је нашу земљу у једну од пет држава са дуготрајном избегличком кризом у свету.

– **Нажалост 200.000 избеглих није цифра укупног протеривања из Хрватске. Пре тога била је операција „Бљесак” у којој је око 40.000 људи напустило западну Славонију, не треба заборавити одласке који су уследили 1998. године током процеса реинтеграције источне Славоније, Барање и западног Срема у састав Хрватске – каже за „Политику” Владимир Цуцић, комесар Комесаријата за избеглице Републике Србије.**

Он сматра да укупан број избеглих Срба из ове суседне државе свакако није мањи од 300.000 људи. Он, такође, истиче да у прилог овој тврдњи говоре и подаци из пописа који је Република Хрватска спровела деведесетих година. Статус избеглице у Србији данас има око 86.000 људи, од чега су 80 одсто лица са територије Хрватске. Ту несрећну одредницу добили су због чињенице да не могу да реше најбитније животне проблеме.

– У мери у којој се врате имовинска права, у тој мери ће и број избеглица опадати. То је суштина зашто људи остају у статусу избеглице. Тамо где поврат било којих права није могућ, ред је да почнемо да причамо о компензацији – наглашава Цуцић.

Станарско право свакако јесте најбитније, али није и једино које се наводи као проблем у вези са остваривањем права избеглица из Хрватске. Конвалидација радног стажа, неисплаћене пензије, обнова имовине, учешће у процесу приватизације, повраћај свих запоседнутих пољопривредних имања законским власницима, статус боравка и држављанство за повратнике, суђења за ратне злочине, безбедносна ситуација – још увек су брига избеглица.

Наш саговорник напомиње да је Хрватска у потпуности испоштовала низ личних права, као што су упис у бирачки списак, аплицирање за нова држављанства и углавном сва друга, нематеријална права. Међутим, проблем је са оним, финансијски мерљивим правима.

Цуцић је, такође, подсетио да је једно од ретких нематеријалних права које није решено питање погинулих и несталих.

– Процес повратка свакако успоравају и тајни спискови, односно потернице због наводних ратних злочина. Дешавају се ситуације да када крене мало масовнији повратак или нека врста тренутног доласка, увек имате то да се два или три човека

ухапсе због наводног ратног злочина, па буду месец дана у притвору, па се та оптужница нити подигне, нити се шта деси. И то за оне који би хтели да се врате, најалост представља јасну поруку – каже Цуцић.

Антрфиле : Колективни центри ће се затварати

У Србији постоје 72 колективна центра, у којима живи око 6.200 људи. Владимир Цуцић, комесар за избеглице, каже да ће ти центри постепено морати да се затварају, али да при том нико неће остати без крова над главом.

ЗА СРБИЈУ БЕЗ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Блиц, Датум : 31.7.2009, Страна : 11

ФОНДАЦИЈА ДИВАЦ

У Пријепољу је потписан Меморандум о разумевању који за циљ има затварање центра за смештај избеглих и интерно расељених лица „Јабука” у Пријепољу. Потписници овог меморандума су Општина Пријепоље, УНХЦР, Комесаријат за избеглице Републике Србије, Центар за социјални рад Пријепоље, Фондација Ана и Владе Дивац, док ће за реализацију пројекта бити задужен Хоусинг центар из Београда.

ЗА СРБИЈУ БЕЗ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Пресс, Датум : 31.7.2009, Страна : 8

ПРИЈЕПОЉЕ - Меморандум о разумевању који за циљ има затварање центра за смештај избеглих и интерно расељених лица „Јабука“ потписан је јуче у Пријепољу. Потписници овог меморандума су општина Пријепоље, УНХЦР, Комесаријат за избеглице Републике Србије, Центар за социјални рад Пријепоље, Фондација „Ана и Владе Дивац“, док ће за реализацију пројекта бити задужен „Хаузинг центар“ из Београда. Општина Пријепоље обезбедила је грађевинско земљиште и одговарајућу инфраструктуру, на коме ће уз техничку и финансијску подршку УНХЦР-а и Фондације „Ана и Владе Дивац“ бити изграђен објекат за стамбено збрињавање 13 породица.

НИКО НЕ МИСЛИ НА БЕСКУЋНИКЕ

Куир, Датум : 31.7.2009, Страна : 14

Очајне избеглице

ЧЕЛАРЕВО - Избеглице у Челареву су огорчене на овдашњу власт и надлежне институције зато што стално заобилазе ово месту кад је у питању решавање проблема нас бескућника, изјавила је група избеглица у овом месту.

- У Челарево је пре 14 година, након „Олује“, стигло око 2.000 избеглица. Највише их је дошло из Босанског Петровца, али и из других места бивше БиХ - каже Саша Мандић, један од избеглица, који је нагласио да се један број вратио у родни крај, тако да данас у Челареву има око 500 избеглица. Мандић је истакао да је избеглицима обећавано сто бесплатних плацева, изградња монтажних стамбених објекта и друга помоћ за стамбено збрињавање, али све је остало само на обећањима.

АКО ЗАБРЉАМО С ПОВРАТНИЦИМА, ЛЕТИМО СА БЕЛОГ ШЕНГЕНА

Дневник, Датум : 31.7.2009, Страна : 2

„ДНЕВНИК” ИСТРАЖУЈЕ: РЕАДМИСИЈА ЈЕ И ДАЉЕ ЦРНИ ОБЛАК НАД БЕЗВИЗНИМ РЕЖИМОМ

Процес реадмисије – повратка наших држављана из западноевропских земаља, где бораве без уредне документације – још увек траје. Процене су да је до сада у Србију враћено више од 45.000 људи, што је битно утицало на одлуку европских институција да Србију протезирају до безвизног режима који се очекује од почетка наредне године. Процес реадмисије до сада је, на папиру, текао одлично, наш МУП је у неколико наврата добијао похвале за организацију прихвата, али из угла повратника слика није нимало светла. Готово да не постоји човек који је враћен из неке од западних земаља, а да не сања о поновном одласку тамо.

Многи то и покушавају, а укидање виза би требало да им олакшају ситуацију. Данило Ракић из невладине организације „Група 484“ каже да би држава морала много више учинити на реинтеграцији повратника из иностранства, јер би је, убрзо након уписивања на белу шенгенску листу, чекало поновно увођење визног режима уколико ствари крену погрешним током.

– Реалан ризик за нашу земљу представља могућност да азил у западним државама и даље буде популаран за наше грађане и да се и даље високо котирамо на листама тражилаца уточишта. Ако се то догоди, можемо поново очекивати увођење визних ограничења – упозорава Ракић. – **Одређени број повратника из ЕУ, будући да је већи део живота провео тамо, више уопште и не размишља о наставку живота у Србији, али гаји нереална очекивања да ће наставити живот на Западу.**

Реинтеграција је, зато, веома важна јер велики број илегалних имиграната из Србије државу може коштати нових визних ограничења, што се већ догађало.

Визна либерализација била је до сада, и остаће, уско везана за реадмисију. А какав проблем може настати показују подаци УНХЦР-а од пре само четири године. **Тада је Србија била прва на свету по броју грађана који траже азил. Укупно је, наиме, у 2005. години било 22.109 захтева. Следеће године се нашла на четвртном месту. Ни 2007. године позиција Србије није се мењала.** Стратегија Србије за реинтеграцију повратника усвојена је пре неколико месеци, али је то урађено искључиво због тога што је то један од предуслова за наставак европских интеграција. Међутим, постојање стратегије не значи и да она функционише у пракси. **Држава није спремна да финансира такав подухват из буџета, због чега очекује донације, којих у последње време готово да и нема.** Добру страну напора Србије да стигне до беле шенген листе, на другој страни, представља донош ење Закона о азилу. Ракић каже да је закон, који је донет прошле године, добар.

– Систем азила је за нас релативно ново искуство. Процедuru за утврђивање избегличког статуса људи ван простора државе је од УНХЦР-а преузео МУП Србије.

Закон је из ЕУ легислативе преузео и сва рестриктивна ограничења која она прописује – објашњава Ракић. **По његовим речима, Србија обично има око 50 до 60 људи који траже азил, али се углавном ради о особама које су ухваћене у илегалном преласку границе и циљ им је нека трећа држава, махом у Западној Европи. У бањи Ковиљачи тренутно борави око 40 људи који чекају спровођење Закона о азилу.** Ракић каже да се често дешава да људи који у Србији уђу у процедуру за избеглички статус или азил, нестану.

– Јасно је да они, на неки начин, успевају да наставе пут ка некој другој европској земљи – закључује саговорник „Дневника”.

Антрфиле : Комшијско решење

Проблем којег се Ракић прибојава већ се десио Румунији у прошлој деценији. Велики број Румуна је, наиме, тражио азил у западним земљама, због чега се власт у Букурешту затекла пред оштрим критикама европских званичника који су тражили да се тај проблем хитно отклони. Румунска влада је то решила тако што је ограничила добијање путних исправа свима који злоупотребе право на азил.

БЕСПЛАТНО ПО ДОКУМЕНТА У ХРВАТСКУ

Дневник, Датум : 31.7.2009, Страна : 9

У ОРГАНИЗАЦИЈИ ФОНДА ЗА ПРУЖАЊЕ ПОМОЋИ ИЗБЕГЛИМА

Избегли и проганани грађани Хрватске који су се настанили у Војводини имају право на бесплатан аутобуски превоз до својих некадашњих пребивалишта због прибављања докумената, подношења захтева за обнову кућа и остављања других права у тој бившој југословенској републици, сазнајемо од повереника за избеглице у карловачкој општини Наде Остојић - Агбабе. Организује га ове године основани покрајински Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима и предвиђено је да траје четири дана. - Право на има један, у изузетним случајевима два члана породице, о чему одлуку доноси посебна комисија - каже Нада Остојић - Агбаба. - Они могу на овај начин отићи у Хрватску само једном у току године. Избеглице настањене у Карловцима могу образац пријаве за пут да подигну у канцеларији 4, у Магистрату сваког радног дана од 8 до 13 сати, где ће добити и информације. Пријаве треба да поднесу Фонду за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима, на Булевару Михајла Пупина 25 у Новом Саду. Дужни су да приложе и доказ да су избегли или прогнани из Хрватске, као и обједињену писмену изјаву о добровољном одласку на пут, да ће сносити трошкове боравка, али да немају довољно новца за превоз. Оваква путовања биће организована до утрошка пара обезбеђених за то, а најкасније до краја године. Додатне информације избеглице могу да добију и директно у Фонду на број телефона 475 - 42 - 95.

СПРЕМ'ТЕ СЕ, СПРЕМ'ТЕ, БАЛИЈЕ...

Данас, Датум : 31.7.2009, Страна : 5

„На граничним прелазима Републике Српске раде мешовите екипе граничара састављене од Срба, Муслимана и, понегде, Хрвата. Српске граничаре ћете лако препознати, и поред њихове строгости, по томе што им се, када погледају ваше исправе, зацакли топао поглед у углу очију, јер долазите из Србије. И да не прочитате име на таблици муслимана-граничара, познаћете га лако по нескривеној мржњи са којом чита ваше име у пасошу и са гађењем вам га враћа не климнувши при том ни главом. И један, баш такав, са лицем на коме се огледа вековна мржња...“ (Момо Капор, „На граници ума“, НИН, 11. 9. 2008).

У нормалном свету коме, бар декларативно, тежимо, фашизам, нацизам, антисемитизам, национализам и свако угрожавање људских и мањинских права нису опције којима се дичимо. Али се о њима академски разговара. Понекад, бога ми, и храбро забележи.

Из своје удобне позиције „лаког писца“, Момо Капор, узгред и сенатор Републике Српске, храбро је детектовао проблем. Тиме је мисија писца окончана. Но, тиме траума изазвана прекограничним мањком српског кисеоника и изостанком „зацакљеног топлог погледа у углу очију“ није нестала.

Синиши Вучинићу, узгред и четничком војводи Републике Српске, Србије и осталих српских земаља у васиони, синула је идеја која сигнализира пустош у глави: проблем је у образовању, васпитању, одгоју... Свињама се бацају погрешни бисери... Клинци не читају Капора... Деца се школују на таласу маште, а не памћења...

Тако ће у Републици Српској ускоро бити основан Наставни центар за образовање младих четника. Требиње, затим Бања Лука, коначно Источно Сарајево, постаће Меке где ће уточиште наћи на хиљаде омладинаца и омладинки од 16 до 22 године, који ће „неговати и баштинити четништво, као најсветлију традицију српског народа“ и промовисати исто „као идеологију (?) будућности“! „Зацакљење топлог погледа у углу очију“ могу вежбати и Муслимани и Хрвати, под условом да им се на лицу „не огледа вековна мржња“ и да им у крштеници не пише како потичу „из породица које су окрвавиле руке српском крвљу од Првог светског рата до данас“. Такви ће, мирољубиво саопштава војвода - „бити извиждани и испљувани“.

Подразумева се да је фотелја ректора резервисана за Синишу Вучинића, доказано четничко искуствено биће („Убио сам на стотине Муслимана и Хрвата и стрељао на стотине заробљеника“, „Шпигл“). Омладину ће, на четничким Харвардима у Републици Српској, подучавати Момо Капор & други „еминентни писци, историчари, интелектуалци“! Активности наставног карактера биће усмерене ка „разобличавању негативне слике која о четништву можда влада“.

Иако, за сада, нису усклађени са Болоњском декларацијом, наставни програми су флексибилни, а садржаје је могуће креирати самостално, у сарадњи са локалном заједницом и избеглим становништвом у непосредном окружењу. Већ су обезбеђена бесплатна наставна средства, ресурси за реализацију предметног програма су у фази чишћења и деконзервирања, а провере знања и стручне оспособљености вршиће се на факултативним излетима и екскурзијама: Цавтат, Дубровник, Сребреница... Ученици ће по завршетку првог семестра добијати звање „по-четник“, а по матурирању - „ВКВ четник“. Најбољим полазницима биће омогућен бесплатан упис у Вишу четничку школу. Да, ђачке униформе нису обезбеђене, толерисаће се ношење кућевних, очевих или рођачких, макар и похабаних.

Синиша Вучинић није потпуно нова звер на небу националне политике. Овај херцеговачки провинцијски политичар већ две деценије је заробљен у урбаним стезницима Београда. После кратке и бурне каријере монтера трактора у ИМТ-у, био је оснивач нечега што звахе се „Метафизичка држава монархије Србске“, али и правојне формације „Српски соколови“ која је оргијала по Републици Српској, те тајног удружења „Златна рука“ чији је „рукопис“ био намењен Јеврејима, комунистима и осталим „србомрзцима“... Странчарио је у СНО, Конзервативној странци, Ројалистичкој омладини и догурао до члана Дирекције ЈУЛ-а...

Легитимисао се, у међувремену, и као лидер Ројалистичког покрета, Радикалне странке „Никола Пашић“, Радикалне странке левнице, Српске партије социјалиста... У „најдужој дедињској ноћи“, по одвођењу Милошевића у затвор, ухапшен је у бегу, са калашњиковом у руци.

Све је, дакле, био, а није био ништа. Ова последња његова, наоко наивна и не без комике, битка за атрактивно место у партеру националних величина, нешто је већ више од обичног рекламерског флајера четниколиког фрајера. Аутентични представник активног неуспеха решио је да уз просветљење раје у мирној БиХ, методски-показно, нешто и прикоље. Не бира: може Милош Васић, може и Жарко Кораћ, ма, може свака персона која са „зацакљеним топлим погледом у углу очију“ не подржава четноедуковање.

Лаке речи, плитка памет и тешка рука одувек су на овим координатама биле компатибилне. Да би реч, посебно лака, била корисно средство споразумевања, она мора звучати тупо, попут ударца маљем. Требало би само пронаћи оног који ће да замахне. Зато Капорова улога у овој причи, иако епизодна, јесте битна: (о)лаке речи вапе за сулудим решењима.

Како решити овај поетско-едукативно-кривични дефект? Можда дати штап и једном и другом, узети их за руку и одвести у њихово парче пустаре да тамо на миру сањају и осматрају и небеса и „свој“ народ. Ваљда им се, кад се магла на небесима распрши, одозго укаже „зацакљени топли поглед у углу очију“ муслиманског граничара. И осветли „лица на којима се огледа вековна мржња“!

Знам, поуздано, да би многима лакнуло.

ОБЕСПРАВЉЕНИ СРБИ ПОВРАТНИЦИ

Дневник, Датум : 31.7.2009, Страна : 21

ГРАХОВО: Начелник општине Грахово Урош Макић изјавио је да је та општина један од ретких примера у Европи где је још увек на снази апартхејд који је наметнула влада Ливанског кантона.

"Све се циљано ради само да се 3.750 Срба повратника одавде поново исели, да би огромно природно богатство припало неком ко овде никада није живео", рекао је Макић медијима Републике Српске. Он је додао да је општина Грахово под неиздрж ивим економским притиском и да је, како је рекао, окупирана у свим областима, тако да је на делу отворена пљачка огромног шумског богатства.

"Одлучни смо да се томе стане на крај или да се селимо", каже Макић, додајући да је заједно са начелницима Дрвара и Гламоча упутио писмо премијеру Федерације БиХ Мустафи Мујезиновићу, у коме упозоравају на тешку економску ситуацију. Он је подсетио да су Срби повратници у Грахову највише обесправљени у области запошљавања, јер су им радна места недоступна у јавним предузећима и установама,

као што су пошта, електродистрибуција, полиција и друге, у којима на посао долазе Хрвати из Ливна или Бенковца.

"Прихватили смо Ливански кантон и Федерацију БиХ као нашу реалност, али очигледно је да Срби овде нису добродошли и да неке сметају", каже начелник општине Грахово. Он је указао и на тежак положај ученика у основној школи, од којих је 90 одсто српске националности, којима је укинута група националних предмета, ускраћено право на српски језик и писмо ћирилицу, а наметнут им је школски програм из Хрватске.

МУП СЛОВЕНИЈЕ: ВРАЋЕН ГРАЂАНСКИ СТАТУС ЗА 2.259 ИЗБРИСАНИХ

Словеначко министарство унутрашњих послова саопштило је да је до 5. јула издало 2.259 допунских одлука грађанима који су 1990-их, после осамостаљења Словеније, избрисани из регистра грађана те земље. Тим одлукама некада избрисани поново стичу право грађанства у Словенији. Оне им омогућују да добију стални боравак и сва права која проистичу из тога као што су социјално и пензијско осигурање, а такође и да, ако желе, поднесу захтев за добијање држављанства. Из регистра грађана Словеније избрисано је 18.000 становника, највећим делом из бивших југословенских република. У складу са одлуком Уставног суда, министарство је припремило закон којим ће бити отклоњене све утврђене неусклађености, и, поред осталог, "регулисани критеријуми за утврђивање неодређеног правног појма стварног боравка у Републици Словенији". Према наводима министарства, закон неће регулисати само издавање дозвола за стални боравак већ и ретроактивно признавање сталног боравка од 26. фебруара 1992. Предлог предвиђа "индивидуално разматрање стицања статуса и исто као ни допунске одлуке неће никоме додељивати држављанство или одштету". МУП још наводи да ће закон бити упућен на међуресорско усклађивање, а пре усвајања у влади ће бити узета у обзир и мишљења релевантних невладиних организација. У словеначком парламенту делује посебна комисија, која би требало да утврди како је дошло до брисања грађана из регистра становника Словеније, као и како је дошло до разлике у њиховом броју - између раније утврђених 18.000 и накнадно утврђених око 20.000, за шта је оптужена министарка унутрашњих послова, Катарина Кресал. У словеначком парламенту су се, због тога, чули захтеви за утврђивање њене одговорности и оставку.

PRESS CLIPPING

Субота 01.08.2009. год

ОПТУЖНИЦЕ ЈОШ ПЛАШЕ
Вечерње Новости, Датум : 1.8.2009, Страна : 7

ВЛАДИМИР ЦУЦИЋ КОМЕСАР ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ, УОЧИ ГОДИШЊИЦЕ "ОЛУЈЕ"

Срби без станарских права, пензија, радног стажа

СРБИ у Хрватској и данас, годинама после "Олује", имају исте проблеме. Нису им обновљене куће, не могу да врате станарска права, регулисање радног стажа тек је покренуто и даље их плаше тајним оптужницама... У "Олуји" је прогнано 250.000 Срба, а бар 200.000 стигло их је у Србију. И данас у регистру Комесаријата за избеглице имамо око 65.000 избеглица из Хрватске, који су дошли од почетка деведесетих. А, ова земља одбија да седне за преговарачки сто.

Овако Владимир Цуцић, комесар за избеглице, говори о проблемима који муче повратнике у Хрватску или избеглице, уочи обележавања 14 година од акције хрватске војске, која је почела 4. августа, и у којој је убијено или нестало око 2.500 Срба.

- Колико људи чека повраћај имовине?

- **Од око 18.000 захтева за обнову кућа, скоро 8.000 дуже од годину дана чека одлуке другостепеног суда. Према нашим проценама, укупно 32.000 Срба у Хрватској потражује своја станарска права. Између 200 и 300 повратничких насеља дуго је било без икакве инфраструктуре. Наравно да нико неће да се враћа у насеља без струје, воде, школе, амбуланте...**

- Признавањем радног стажа из ратних година требало би да се исправи бар једна неправда...

- **Реч је о три милиона година радног стажа, које треба да буду признате. А, још 40.000 људи чека на исплату заосталих пензија.**

- Могу ли Срби да очекују да макар буду отворене тајне оптужнице из деведесетих?

- **То је огроман проблем за повратнике, јер људи нису сигурни хоће ли их неко ухапсити када пређу границу. То их не кошта ништа, а сврха заплашивања одавно је постигнута. Многе неправде мораће убрзо да буду исправљене, јер све док не буду поштовали сва људска права, нема им пута ка Европи.**

Антрфиле : ХРВАТСКА НЕЗАИНТЕРЕСОВАНА

- ЗБОГ чега су пропали последњи преговори са Хрватском?

- **Три месеца хрватска страна премишљала се да ли хоће да дође на преговоре у Женеви, децембра прошле године, који су организовани под покровитељством Генералног комесаријата за избеглице УН. На крају се, без објашњења, нису ни појавили.**

ЦУЦИЋ: ВРАТИТИ ПРАВА ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, Датум : 1.8.2009, Страна : 8

БЕОГРАД - Комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић изјавио је јуче да би један од предуслова за било какву врсту европских интеграција земаља бивше Југославије морали бити поврат и гарантовање свих права свим држављанима на идентичан начин. - Ми смо и даље на становишту да, ако је Србија било кога оштетила за зрно песка зато што припада другом етносу, другој религији или је на било који начин доведен у ситуацију да је ратом погођено лице, Србија је у обавези да то право врати или компензује. Исто очекујемо од свих суседа - рекао је Цуцић.

ЈОШ НЕМА УСЛОВА ЗА ПОВРАТАК СРБА

Курир, Датум : 1.8.2009, Страна : 2

Избегличка удружења

БЕОГРАД - Избегличка удружења из Хрватске указала су јуче да ни 14 година после акције „Олуја“ Срби немају услова да се врате у своје домове, јер им у Хрватској нису загарантована лична, пре свега станарска права. Представници избегличких удружења подсетили су да је у акцији „Олуја“, која је почела 4. августа 1995. године, протерано више од 200.000 Срба, убијено је више од 2.500 Срба, док се око 2.300 особа води као нестало.

- **На обнову кућа још чека више од 8.000 породица. Више стотина кућа није враћено првобитним власницима српске националности, док око 40.000 носилаца станарских права чека реституцију - рекао је председник Асоцијације избегличких удружења Милојко Будимир**

ЗАБОРАВЉЕНИ ИЗА БОДЉИКАВЕ ЖИЦЕ

Борба, Датум : 1.8.2009, Страна : 11

За повратнике у Живињане још нема кућа

Осморо Срба повратника који су се прошлог августа самоиницијативно вратили у село Живињане код Призрена, чека већ годину дана да почне изградња њихових кућа. Кажу да су заборављени иза бодљикаве жице коју је Кфор поставио на уласку у село како би повратници били заштићени од провалника који су пролетос покрали њихов привремени смештај. Косовски министар за повратак и заједнице Саша Рашић тврди, међутим, да његово Министарство није заборавило на повратнике у том селу и да са донаторима и партнерима настоје да помогну у изградњи кућа за Србе који су одлучили да се врате и наставе да живе на Косову. Координатор за повратак у село Живињане Тихомир Стојановић рекао је за агенцију Бета да су се расељени Срби још 2003. године пријавили за повратак.

„До прошле године долазили смо више пута годишње на састанке са представницима УНМИК-а, локалних власти Призрена, УНХЦР-а и невладиних организација. Једанаест наших породица са 35 чланова уписано је још 2005.године за повратак у Живињане, али

наш повратак надлежни никада нису организовали“, рекао је Стојановић. Уместо повратка, додао је он, све те године представници међународних организација и УНМИК-а су ,без правих објашњења, одлагали повратак Срба у Живињане. У свим селима Средачке жупе, наводе повратници, изграђене су нове куће, само у њиховом разруш еном селу није учињен никакав помак. Зато су се прошле године одлучили на самоиницијативан повратак о чему су обавестили надлежне на Косову.

„Када смо се прошлог августа вратили, тадашњи косовски министар за повратак Бобан Станковић дошао је у село и обећао да ће за наше породице изградити шест нових кућа, а да ће ове године обнова села бити настављена“, рекао је Стојановић. Министар Станковић је, кажу повратници, смењен, али пре тога је са представницима УНХЦРа и локалне заједнице Призрен обезбедио два дрвена контејнера за повратнике. Такође је реновирана и једна викендица за привремени смештај за повратнике, а набављени су агрегат, нафта и нешто алата.

После одласка Станковића и његов наследник, актуелни министар Саша Рашић, помогао је повратницима прошле јесени у одећи и храни. Стојановић истиче да су после тога, од прошле јесени, надлежни на Косову нагло прекинули све контакте са повратницима. Он тврди да су неки локални политич ари повратнике називали „викендаш има“, а чуле су се и приче да повратници не испуњавају услове за индивидуални повратак јер имају куће и станове у Призрену. „Ти станови и куће у Призрену су углавном власништво родитеља повратника и после 1999. године су окупирани и реокупирани. За ту проверу није требало годину дана. Ја, иначе, немам сазнања да неко од повратника издаје неке од тих станова и кућа“, рекао је Стојановић.

„По нашем уверењу“, нагласио је он, „нема законске препреке да се и нама изграде куће на нашим разрушеним имањима у селу Живињане где једино имамо услове за нормалан живот“. Писане захтеве за обнову села, разрушеног после доласка међународних мировних снага на Косово, повратници су ове године упутили на адресе косовског министра за повратак Саше Рашић, као и Министарству за Косово и Метохију у Влади Србије. Одговоре још нису добили. Од како су препуштени сами себи код повратника су долазили само поједини међународни добротвори који су помогли да буду уведени струја и вода што је повратницима подгревало наду да ће почети и изградња кућа.

Антрфиле :

Незадовољавајући критеријуми за индивидуални повратак

Бивши шеф УНДП-а Фроде Мауринг крајем прошле године је рекао да није задовољан критеријумима за индивидуални повратак расељених. Зато је, према тврдњи Мауринга, прошле јесени покренута иницијатива за њихову измену како би се олакшао повратак расељених припадника мањинских заједница. У косовском Министарству за повратак и заједнице кажу, међутим, да критеријуми и приручник који „бирокуратизују“ индивидуални повратак ни данас нису поједностављени.

Позиве Сејдиуа и Тачија повратници доживљавају као трачак светла

Министар Саша Рашић рекао је да његово Министарство никада није заборавило Србе повратнике у селу Живињане. „И поред ограничених фондова за повратак расељених, а у складу са веома бирократизованим критеријумима и процедурама за повратак, ми у свакодневним контактима са донаторима и нашим партнерима, настојимо да нађемо најбоље решење да помогнемо повратницима који су искрено изразили жељу да остану и живе у селу Живињане“, рекао је Рашић. Министар је изразио наду да ће његово

Министарство ускоро успети да са својим партнерима помогне изградњу кућа и да после тога настави да им помаже да као „припадници косовске заједнице“ нормално живе на Косову. Повратници у селу Живићане кажу да тврдње министра Рашића, као и позиве председника и премијера Косова Фатмира Сејдиуа и Хашима Тачија да се врате расељени, доживљавају као трачак светла на крају тунела кроз који пролазе последњих седам година.

ЈОШ НЕМА УСЛОВА ЗА ПОВРАТАК СРБА

Глас Јавности, Датум : 1.8.2009, Страна : 3

ИзбеглиЧка удружења из Хрватске поводом 14. годиШњице акције „Олуја“

БЕОГРАД - Избегличка удружења из Хрватске указала су јуче да ни 14 година после акције „Олуја“ Срби немају услова да се врате у своје домове, јер им у Хрватској нису загарантована лична, пре свега станарска права. Представници избегличких удружења подсетили су да је у акцији „Олуја“, која је почела 4. августа 1995. године, протерано више од 200.000 Срба, убијено је више од 2.500 Срба, док се око 2.300 особа води као нестало.

- На обнову кућа још чека више од 8.000 породица. Више стотина кућа није враћено првобитним власницима српске националности, док око 40.000 носилаца станарских права чека реституцију - рекао је председник Асоцијације избегличких и других удружења Милојко Будимир. Он је навео да, када је реч о решавању станарских права прогнаних Срба из Хрватске, очекује добру сарадњу са новом председницом Владе Хрватске Јадранком Косор.

- **Она би, пошто се након рата и сама уселила у један српски стан, могла личним примером да покаже добру вољу и сада се из њега исели - навео је Будимир. Комесар за избеглице Владимир Цуцић истакао је да би један од основних предуслова за европске интеграције требало да буде и решење питања повратка.**

- **За више од 300 повратничких насеља ништа се није изменило, социјална, комунална и економска инфраструктура је тамо где је била и пре 14 година. Више од 120.000 Срба пробало је повратак, али се на простору Хрватске задржало свега 43 одсто, што је око 60.000 - навео је Цуцић.**

Председник Управног одбора Удружења погинулих и несталих Чеда Марић навео је да подаци тог удружења указују на то да у Хрватској постоји још неидентификованих гробница српских цивила.

- У нашој бази података води се око 2.300 несталих особа. Када се зброје бројке у познатим гробницама 574 тела, с бројем обдукованих на институту 249, онда се намеће питање где се налази још 1.407 несталих - навео је Марић. Представници избегличких удружења из Хрватске годишњицу „Олује“ 4. август обележиће парастосом у београдској цркви Светог Марка, а после тога одржаће се и скуп на којем ће бити прочитана декларација тих организација у којој се од власти у Хрватској тражи решење свих спорних избегличких питања.

ВРАТИТИ ЉУДСКА ПРАВА ИЗБЕГЛИМ ИЗ ХРВАТСКЕ

Борба, Датум : 1.8.2009, Страна : 7

Комесар за избеглице Србије Владимир Цуцић изјавио је у петак да би један од предуслова за било какву врсту европских интеграција земаља некадашње СФРЈ морао бити поврат и гарантовање свих права свим држављанима на идентичан начин.

Цуцић је поводом 14. годишњице хрватске војне акције „Олуја“ према наводима Фонета изјавио да је повратак избеглих и њихових права један од основних предуслова на путу Загреба ка Европској унији и исте важности као спор са Словенијом око границе. Председник Асоцијације избегличких и других удружења из Хрватске у Србији Милојко Будимир рекао је да ни после 14 година грађанска и људска права избеглица из Хрватске нису остварена и да су све резолуције остајале мртво слово на папиру.

РЕШИТИ ПРОБЛЕМЕ ПРОГНАНИХ

Данас, Датум : 1.8.2009, Страна : 4

У уторак у цркви светог Марка обележавање 14. годишњице акције „Олуја“

Београд - Представници избегличких удружења из Хрватске најавили су јуче да ће 14. годишњица „Олује“, хрватске војно-полицијске акције против Републике Српске Крајине у којој је убијено и нестало више од 2.500 и протерано 200.000 Срба, бити обележена 4. августа парастосом и комеморативним скупом у цркви светог Марка на београдском Ташмајдану.

Организатори су нагласили да неће бити протестних шетњи и нагласили да ће ове године посебна пажња бити посвећена проблему кршења станарских права у Хрватској, о чему ће бити донета и резолуција. Обнову кућа у Хрватској чека 8.000 породица, више стотина кућа није враћено легалним власницима, а преко 40.000 носилаца очекује реституцију.

Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења, оценио је јуче на конференцији за новинаре у Медија центру да политика „Олује“ у Хрватској још траје“ и да „ни после 14 година нису решена питања несталих лица, повратка српских избеглица и заштите њихових основних људских права“. Будимир сматра да нерешени проблеми „превазилазе могућности државе Србије и да је неопходно да се у њихово решавање укључи и међународна заједница“.

Како се јуче чуло, Влада Србије упутила је документ о кршењу права Срба прогнаних из Хрватске на адресе више од 80 држава света. Са јучерашње конференције за новинаре апеловано је на хрватске власти да не славе 5. август као „Дан победе и домовинске захвалности“, јер је „акција ’Олуја’ злочин који је држава Хрватска починила над својим народом“. Новом хрватском премијеру Јадранки Косор упућен је позив да се изјасни која од спорних питања је спремна да решава, а представницима српских странака у Хрватској да учешће и сарадњу са Владом услове решавањем проблема прогнаних Срба.

Антрфиле : Парастос

Како је Данасу незванично речено у седишту Српске православне цркве, парастос жртвама „Олује“ требало би да служе епископи банатски Никанор (Богуновић), захумско-херцеговачки Григорије (Дурић), иначе члан Светог архијерејског синода и хвостански Атанасије (Ракита), викар патријарха српског.

Косор да прва врати кључеве

- Јадранка Косор би, пошто се након рата и сама уселила у један српски стан, могла личним примером да покаже добру вољу и исели се. Она би могла да учини тај први гест који би други следили - рекао је Милојко Будимир, одговарајући на питање шта Срби из Хрватске очекују од новог хрватског премијера.

НЕМА УСЛОВА ЗА ПОВРАТАК У ХРВАТСКУ

Блиц, Датум : 1.8.2009, Страна : 4

РЕЧ ПЛУС

Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске

Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске, каже за „Блиц“ да 14 година након акције „Олуја“ Срби немају услова да се врате у своје домове, јер им нису загарантована права.

- Желимо да скренемо пажњу јавности на то што се десило. Прошло је 14 година, а људи нису успели да се врате у завичај. Очекујемо да се врате наша одузета права која смо имали, јер људима до сада нису обновљене куће, одузета су им станарска права, пензионери очекују да им се исплати разлика у пензијама и низ грађанских и имовинских права јер смо сви овде без ичега, а нашу имовину користе други. Када би нам имовина била враћена сигурно бисмо се вратили, а сада заправо немамо услове. Иако наши људи партиципирају у власти у Хрватској, они се не боре за нас у оној мери у којој очекујемо да би требало. Ми ћемо 4. августа у цркви Светог Марка имати парастос да се присетимо свих који су страдали у „Олуји“ - истиче Будимир.

На обнову кућа још чека више од 8.000 породица, наводи он. Више стотина кућа није враћено првобитним власницима српске националности, док око 40.000 носилаца станарских права чека реституцију.

ОБИЧНИ ЉУДИ БОЉЕ САРАЂУЈУ ОД ПОЛИТИЧАРА

Дневник, Датум : 1.8.2009, Страна : 2

ЖАРКО ПУХОВСКИ О ОДНОСИМА ХРВАТСКЕ И СРБИЈЕ

– Заоштрена реторика између Београда и Загреба и изјаве и гестови политичара с обе стране воде погоршању односа двеју земаља и они ће и у догледно време, у најмању руку, бити лоши као што су сада – оцењује у разговору за „Дневник“ професор Филозофског факултета у Загребу Жарко Пуховски, коментаришући изјаве каднидата ХДЗ-а за председника Хрватске Андрије Хебранга да се према

Србији неће водити блага политика Стјепана Месића и, с друге стране, појачавање реторике званичног Београда.

– Више-мање сваке седмице се догађа да барем неко од политичара каже нешто што не би требало и онда се наредних дана поправља то што је речено. Каткад из непажње политичари кажу нешто што заправо нису мислили, али у јавном животу то је неважно. Битне су чињенице, а чињеница је да су на обе стране политичари пречесто неопрезни у исказима. Стара немачка пословица каже „У кући обешеног се не говори о ужету“. Код нас уже значи рат, последице сукоба... Говорити тако неодговорно, дакле, може имати катастрофалне последице – каже Пуховски. Он подсећа на то да се примиче годишњица акције „Олуја“ те ћемо опет имати ситуацију која се сваке године понавља: једни ће говорити о једној страни, други о другој, а и једни и други ће заправо само делимично рећи истину, упозорава наш саговорник, питајући се како политичари и с једне и друге стране не могу никако да схвате нешто што је у филозофији давно познато – да је истина целина.

– Сви покушавају да редукују истину на државну, односно националну позицију а то, с обзиром на то да смо недавно имали рат, води подгревању сукоба, односно повређивању незараслих рана. Сада само тако видим општу ситуацију – каже Пуховски. Веома важно у целој тој причи је што у реалности постоји нешто што уопште нисмо очекивали, додаје он. **Наиме, друштвени односи су знатно бољи него односи држава. Људи иду на одморе, разговарају, сарађују, трговина добро функционише чак и у кризи, а број инцидената, с обзиром на све што се догодило, релативно је мали, напомиње Пуховски.**

– Тиме не желим инциденте да умањим или учиним неважним. Напротив. Али да ми је неко пре десетак година рекао да ће за оволико времена колико је прошло од рата број инцидената сразмерно броју посета Хрвата Србији и обрнуто, бити тако мали, то бих сматрао тешко вероватним. На срећу, сада се показало истинитим. Другим речима, обични људи боље сарађују од политичара. Наравно да и међу њима има екстремиста који ће искористити прилику за провокацију, али уопштено – друштва сарађују боље од државе – указује Пуховски. **Међутим, с друге стране, формални односи ће, како каже, бити још заоштренији зато што се, измеђ у осталог, мења политички миље у Хрватској. Одлази Месић, који је био веома важан у поправљању односа с Београдом, а истовремено, влада те земље у овом тренутку нема много разлога да се концентрише на односе са Србијом. Најпре зато што је притистнута привредним недаћама, а други разлог је што су сада, парадоксално, главни хрватски непријатељи Словенци, а не Срби.** Заиста се догађају ствари које се пре неколико година не би могле очекивати, закључује Пуховски.

Антрфиле :

ОД НОВЕ ХРВАТСКЕ ВЛАДЕ СЕ ОЧЕКУЈЕ РЕШАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПИТАЊА
Чека се потез Јадранке Косор

Комесар за избеглице Републике Србије Владимир Цуцић изјавио је јуче да очекује бољу сарадњу у решавању отворених избегличких питања са председником хрватске владе Јадранком Косор, а пре свега, представницима српског народа у хрватској влади. „Претпостављамо да ће нова влада у Хрватској бити социјално одговорна, а то није могуће без решења избегличких права“, рекао је Цуцић на конференцији за новинаре уочи 14. годишњице „Олује“. По његовим речима, реституција свих одузетих права избеглим и прогнаним „обезвеза земаља региона на заједничком путу евроинтеграција“.

Он је подсетио да протеклих година у решавању проблема избегличких права није било битнијег напретка и да се у Хрватску вратило свега 60.000 или 18 одсто прогнаних и избеглих. У Хрватској је, како је навео, узурпирано на хиљаде хектара пољопривредног земљишта избеглих Срба, а потпуно су искључени из приватизације предузећа а чијем су развоју дали пуни допринос. Председник Асоцијације избегличких и других удружења Милојко Будимир такође очекује да би нова председница хрватске владе могла више да учини за права избеглица, при чему је напоменуо да би било добро да Јадранка Косор, која се, како је устврдио, „и сама уселила у стан српског избеглице“, начини први корак, „односно личним примером покаже добру вољу и сада се из тог стана исели“.

БАНАТСКИ РЕП И ХИП-ХОП НА СТРАНИМ ЈЕЗИЦИМА

Дневник, Датум : 1.8.2009, Страна : 14

ЕВРОПСКА УНИЈА ВЕЋ ВРАТИЛА 800 РОМСКИХ ФАМИЛИЈА У ЗРЕЊАНИНСКИ АТАР

У процесу реадмисије, према подацима Зрењанинског реинтеграционог центра и локалних ромских организација које се баве овом проблематиком, до сада се у општини Зрењанин, Житиште, Сечањ и Нови Бечеј из европских земаља, вратило око 800, најчешће ромских породица.

Оне су враћене по уговору о реадмисији који је Србија потписала с Европском унијом, али се велики део тих фамилија поново обрео у нашој земљи и по ранијим споразумима, појединачно склопљеним с неким европским државама. Координатор Зрењанинског реинтеграционог центра Огњен Михаић каже за “Дневник” да ова организација, која свој програм реализује у оквиру пројекта подршке реадмисији кроз одрживу реинтеграцију повратника из Западне Европе у Србију, а који финансира ЕУ, чини све што је у њеним, нажалост, скромним могућностима да се тим људима овде омогуће најосновнија права. Подршку пружају и поједине ромске организације, нарочито Ромски центар “Ванеса” и Удружење Рома “Нови Бечеј”.

– Правна компонента пројекта подразумева да се повратницима пружи неопходна помоћ везана за решавање њихових стечених, статусних и имовинских права. Правни тимови Српског демократског форума, кроз индивидуални рад с корисницима, пружају правне савете и бесплатно обезбеђују личну, здравствену и осталу неопходну документацију. А ти папири су предуслов за остваривање свих законских, социјалних, здравствених и права на рад – објашњава Михаић. Посебна пажња посвећује се младима, међу којима су многи рођени у иностранству и не познају српски језик. Михаић истиче да се организује радионичарски рад с децом, адолесцентима и женама.

– Дечи школског узраста омогућујемо додатну наставу у школама како би лакше савладали српски језик и уопште школско градиво. Адолесценте који су прекинули школовање припремамо за ванредно дошколовање, а са женама и породицама тренутно радимо здравствене радионице и прегледе у сарадњи с домовима здравља – напомиње Михаић. Међу младим Ромима повратницима има и оних који су одлучили да своју енергију и таленат усмере у стварање музике. Тако је основано неколико ромских реп и хип-хоп састава.

– У Зрењанину постоје заиста сјајни млади, нажалост неафирмисани, ромски бендови, чија сам извођења имао прилике да чујем и видим. Међутим, за разлику од претходне

године, кад смо у раду с омладином фокус стављали на културу и афирмацију младих бендова, решили смо да ове године већи акценат ставимо на образовање, те смо помало запоставили креативне радионице и приредбе – напомиње координатор Зрењанинског реинтеграционог центра.

„ОЛУЈА“ ПРЕ, ПОСЛЕ И САДА
Правда, Датум : 1.8.2009, Страна : 8

Навршава се 14 година од масовног прогона Срба из Хрватске.

Нову личност на челу Хрватске владе, председник Асоцијације избегличких удружења Срба из Хрватске, види као прилику да се учини нешто више на решавању проблема, али да би Јадранка Косор, као симболичан гест, требало да напусти српски стан у који је ушла још почетком рата Срби протерани из својих станова у Хрватској понеће ове године у Цркву светог Марка, где традиционално на дан акције „Олуја“, 4. августа, пале свеће, кључеве својих станова како би међународну јавност упозорили на станарско, као једно од најважнијих права која су им одузета - најавили су представници избегличких удружења, породица несталих и Комесаријата за избеглице Републике Србије.

- Србима је у Хрватској одузето око 40.000 станова, проблем превазилази могућности Србије и мора да се укључи међународна заједница, јер од свега што је потписано ништа се не реализује - рекао је Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске. Он је додао да охрабрује то што Јадранка Косор, нови премијер и особа која се бавила проблематиком Срба, познаје проблем, али да би за почетак, као симболичан гест, требало да напусти српски стан у који је ушла још почетком рата у Хрватској.

- Сада би и Срби којих има у власти, и то на значајним функцијама, могли да искористе ову прилику и не би смело да се понови да се наши проблеми решавају споро или никако као када је на челу владе био Сенадер. Ако Хрватска жели у ЕУ онда не верујем да може да се прескочи ова проблематика - рекао је Будимир.

Владимир Цуцић, комесар Комесаријата за избеглице Републике Србије рекао је да је 11 одсто протераних умрло, а да је само 43 оних који се воде као повратници остало да живи у својим предратним домовима. Он је оценио да „нема битног помака“ у решавању проблема.

- Имамо „Олују“ пре, „Олују“ после, „Олују“ сада, нема битнијег помака у решавању 12 битних питања и били бисмо задовољни да се након промене на челу Владе следеће године реши бар шест. Питаћемо српске представнике у Влади Хрватске које мере и активности намеравају да предузму - рекао је Цуцић.

Председник Удружења породица погинулих и несталих лица у Крајини и у Хрватској Чедо Марић рекао је да ће паљење свећа у цркви Светог Марка на дан „Олује“ бити достојанствен скуп и да не жели да догађај добије било какво дневнополитичко значење.

- Скуп је нестраначког карактера. Наша је порука је „пустите нас да на миру оплакујемо своје мртве тих 40 минута“ - рекао је Марић.

Антрфиле : Резолуција и захтеви Србији

Поводом 14 година од прогона на Петом илинданском крајишком сабору биће донета Резолуција којом се најоштрије осуђује етничко чишћење, затирање српског народа и његових културних и друштвених вредности, покрштавање, рушење црквених светиња, стамбених објеката, хапшење, прогањање и онемогућавање повратка. Учесници Сабора ће у Резолуцији захтевати да Република Србија „хитно отклони овогодишње законске акте којима се уводи плаћање здравствене заштите за избеглице - хрватске пензионере ако се не одјаве у Хрватској”

Цуцић: Срби једни у Европи изгубили конститутивност

Цуцић је нагласио да су Срби једни народ у Европи који је изгубио своју конститутивност. Одузета прва морају се вратити или компензовати, а након тога, људима ће бити лакше да одлуче шта даље са собом и са својом породицом. Битно је да имају избор - рекао је Цуцић и додао да више од 8.000 захтева за обнову кућа годинама чека на решавање.

PRESS CLIPPING

Недеља 02.08.2009. год

ИВАНОВИЋ: ДРЖАВА ЋЕ ПОМОЋИ ПОВРАТНИЦИМА

Дневник, Датум : 2.8.2009, Страна : 2

У КЛОБУКАР КОД НОВОГ БРДА ВРАТИЛО СЕ 18 СРПСКИХ ПОРОДИЦА

Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је КИМ радију да ће ових дана посетити повратнике у Клобукару код Новог Брда и најавио да ће његово министарство пружити помоћ свим повратницима на Косово. Додао је да ће већ колико следеће недеље посетити Србе повратнике у Клобукару како би у разговору са њима пронашао најбољи начин да им се помогне.

"Добио сам информацију да се људи враћају у Клобукар. Нисам био упознат са њиховим припремама да се врате, али планирам да их обиђем, што је пре могуће и да видим шта им недостаје и који су њихови проблеми", рекао је Ивановић. Он је објаснио да ће на терену и у разговору са њима увидети које су њихове потребе, на основу чега ће Министарство направити план за помоћ. "Важно је да са њима разговарам, да видим колико њих се вратило и да ли има још заинтересованих, да видимо које су њихове потребе. На основу тога одлучићемо који ће бити следећи потез Министарства", нагласио је Ивановић.

"Ми њима морамо помоћи, као уосталом и свима другима који су се вратили и који се враћају", истакао је Ивановић. У Клобукар код Новог Брда средином јула вратило се 18 српских породица. Према речима мештана, највећи проблеми су водоснабдевање, лош квалитет новосаграђених кућа и недостатак кућних апарата. Клобукар се налази на тремеђ и пута који води ка Гњилану, Косовској Каменици и Новом Брду. Пре рата село је имало педесет кућа, које су потпуно уништене током 1999. године.

СРПСКЕ ИНСТИТУЦИЈЕ ПОСЛЕДЊЕ НА СПИСКУ

Политика, Датум : 2.8.2009, Страна : А12

Загреб

– Враћање имовине одузете после Другог светског рата у Хрватској регулисано је Законом о накнади за имовину одузету у време југословенске комунистичке владавине, како му је пуни назив. Из тога се види да се не односи на имовину која је одузета у време квислиншке НДХ, а која је после рата „подруштвљена“. Закон је донет 1996, а допуњен 2002, када су интервенцијом Уставног суда изједначени домаћи и страни држављани, јер дотадашњим прописима странцима није дато право враћања и накнаде за одузету имовину.

Затим је кренула процедура подношења захтева за враћање имовине и на крају решавање појединачних случајева, што је до сада поприлично одмакло. **Остали су,**

међутим, и неки отворени проблеми – национализовани станови у којима су затим неки други стекли станарско право, па су настали проблеми када се кренуло у откуп. Бивши власници таквих кућа и станова сматрали су да су оштећени, јер им они нису враћени, него су имали могућност накнаде (али знатно испод тржишне вредности) а ни новим станарима се није могло ускратити право да под истим условима као и други носиоци станарских права откупљују такве станове. Проблеми су се појавили и у враћању одузете имовине Српској православној цркви и Српском културном друштву „Просвјета“, што иде знатно спорије и с пуно већим препрекама него у односу на сличне институције с хрватским предзнаком.

Тако „Просвјета“, којој је враћена главна зграда где има седиште, већ годинама води судски спор за враћање објеката у Прерадовићевој 23 (до последњег рата ту је била штампарија „Борбе“) и сада је то најзад пред решењем. Многе некретнине још нису враћене ни СПЦ-у. Недавно је митрополит загребачко-љубљански и целе Италије Јован о овој теми имао састанак с министром културе Божом Бишкупићем, када му је обећан већи ангажман државе у решавању тих питања и убрзавању процедуре за враћање преосталих некретнина.

ПОМОЋ ПОВРАТНИЦИМА

Курир, Датум : 2.8.2009, Страна : 5

ГРАЧАНИЦА - Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је КиМ радију да ће ових дана посетити повратнике у Клобукару код Новог Брда и најавио да ће његово министарство пружити помоћ свим повратницима на Косово.

Додао је да ће већ колико следеће недеље посетити Србе повратнике у Клобукару како би у разговору са њима пронашао најбољи начин да им се помогне.

- Добио сам информацију да се људи враћају у Клобукар. Нисам био упознат са њиховим припремама да се врате, али планирам да их обидем што је пре могуће и да видим шта им недостаје и који су њихови проблеми - рекао је Ивановић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 03.08.2009. год

ОЛУЈА ЈОШ ТРАЈЕ

Курир, Датум : 3.8.2009, Страна : 6

Интервју Саво Штрбац

Саво Штрбац, директор Веритаса, уочи 14. годишњице хрватске геноцидне акције тврди да егзодус Срба практично није ни престао

БЕОГРАД - Пред сутрашњу 14. годишњицу хрватске геноцидне акције "Олуја" Саво Штрбац, директор Информативно-документационог центра Веритас, који је у то време био секретар Владе РСК, у интервјуу за Курир подсећа да је Хрватска извршила агресију упркос томе што је Крајина била под "заштитом" УН.

- Против 230.000 Срба (под оружјем је било око 30.000) Хрватска је ангажовала више од 200.000 војника, од чега је 138.500 директно било укључено у етничко чишћење, а ту треба додати агресорски НАТО и муслиманске снаге, тако да је непријатеља било више него становника Крајине! Однос бораца био је 7:1. За неколико дана сломљен је отпор Крајишника и протерано више од 220.000 Срба.

- Ни после 14 година нема повратка прогнаних Срба, или се враћа незнатан број, углавном стараца?

- Хрватска тобоже зове Србе да се врате, али им ми поручујемо: Хоћемо, само нам створите предуслове. Тражимо да нам се врати оно што нам припада - станови, станарска права, куће, имања, право на рад, сигуран живот... Процењује се да је окупирано између 42.000 и 50.000 српских станова и ми водимо борбу да се Србима врати имовина, али и станарска права. Међутим, Хрватска је дозволила само некакво стамбено збрињавање носиоцима станарског права. Они траже да се Србима забрани да имају имовину на територији бивше СФРЈ и да се ти станови не могу ни откупљивати ни наслеђивати. То је апсурдно, тога нема нигде у свету! Такође, преспоро тече обнова српских кућа. Више од 8.000 предмета још чека на решење. Посебна прича је процесуирање и хапшење Срба. По ко зна који пут праве се спискови, ове године ухапшена су три Србина. Један од проблема је и добијање личне карте, држављанства... Тихи егзодус Срба, то јест "Олуја", још траје!

- На мети су чак и Срби који летују у Хрватској?

- За последњих месец дана претучени су туристи у Дубровнику и Шибенику. Мислим да је хрватска мржња према Србима много јача него корист коју имају од туриста. Управо на том феномену Хрвати одгајају млађе генерације. Они који су рођени пре 1995. одгајани су да мрзе све што је српско! Онај ко са 14-15 година каменује српског туристу, постаје херој у друштву!

- Пример хајке на Србе дала је својевремено и премијер Јадранка Косор, која је отела стан двојници српских дечака који су остали без родитеља?

- Јадранка Косор је само једна од 50.000 Хрвата који су окупирали или отели српске станове. Нема Хрвата који је на некој функцији а који се није "огребао" за српску имовину. У Хрватској ван Крајине од Срба је судским путем одузето више од 23.000 српских станова. Јадранка Косор би морала хитно да се исели из тог стана.

- Зар не чуди такво понашање хрватске премијерке с обзиром на њено српско порекло?
- Потурице су увек биле већи Турци од самих Турака! Ако је тачно оно што причају сами Хрвати о њеном српском пореклу, она се непрестано мора доказивати и то оправдава њену мржњу према Србима. Ми јој највише замерамо што намерно прећуткује или сакрива српске жртве, а непрестано говори о хрватским.
- Очекујете ли осуђујућу пресуду за тројицу ратних злочинаца, хрватских генерала у Хашком трибуналу?
- Свакако! Не могу да замислим другачију пресуду осим највеће могуће казне, јер су оптужени за етничко чишћење Срба у Крајини. Нема сумње да ће та пресуда имати велики значај за Крајишке Србе. То би нам пружило могућност да повратимо имовину и остваримо сва друга права, па и да тражимо политичку аутономију по плану 3-4. Да ли ћемо то знати да искористимо, друго је питање.

Антрфиле : Убијени деца, жене, старци...

- За време геноцидне "Олује" убијено је или нестало 1.922 Срба, од чега 1.192 цивила (чак 62 одсто). Од тог броја око половина је била старија од 60 година. Међу убијенима су биле 534 жене (две трећине старије од 60 година) и 19 деце, од којих је деветоро било млађе од 14 година - указује Штрбац. Од укупног броја решена је судбина њих 813, док се 1.109 још води као нестало, од тога 756 цивила.

"Олуја" основ српске противтужбе

- Ви сте у српском правном тиму који припрема противтужбу по тужби Хрватске против Србије за наводни геноцид. На чему се она базира?
- Основ наше противтужбе биће "Олуја", али и све друге крваве акције Хрватске од 1991, које су допринеле да Срба у Крајини готово да више нема.
- А злочини над Србима за време тзв. Независне државе Хрватске?
- Тужба се заснива на Конвенцији о геноциду из 1948. и зато се, нажалост, не примењује на Други светски рат. Ми ћемо ипак детаљно објаснити читаву генезу хрватских злочина и указати и на све покоље за време НДХ.

ПРОГОН ЈОШ ТРАЈЕ!

Глас Јавности, Датум : 3.8.2009, Страна : 2

Интервју

Саво Штрбац, директор Информативно-документационог центра „Веритас“, о годишњици „Олује“

Премијерка Хрватске Јадранка Косор је због свог српског порекла као потурица која је већи Турчин и од самих Турака! Она је само једна од 50.000 Хрвата који су окупирали, или отели српске станове. Тихи егзодус Срба траје деценију и по

Четвртог августа 1995. године оружане снаге Хрватске уз подршку НАТО снага, Хрватског вијећа обране и армије БиХ извршиле су геноцидну акцију „Олуја“ којом је завршено етничко чишћење Срба у Хрватској и Републици Српској Крајини (РСК). Директор Информативно-документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац, који је у време агресије на Крајину био секретар Владе РСК, у интервју за Глас јавности подсећа

да је Хрватска извршила агресију на РСК упркос чињеници да је Крајина била под „заштитом“ УН и да су у Женеви само дан раније представници УН прихватили предлог да се преговори воде на бази плана 3-4.

- Истовремено, Крајина је добила „чврсте гаранције“ да неће бити агресије. Против 230.000 Срба (под оружјем је било око 30 хиљада бораца) Хрватска је ангажовала више од 200.000 војника, од чега је чак 138.500 директно било укључено у етничко чишћење и протеривање Срба из РСК. Кад се томе додају агресорске НАТО и муслиманске снаге, јасно је да је непријатеља било знатно више него свих становника Крајине! Однос бораца био је најмање 7:1. За неколико дана сломљен је отпор Крајишника а са вековних огњишта протерано је преко 220.000 Срба. За време агресије Хрватске и друге непријатељске снаге употребиле су најмонструозније методе убијања Срба - ватреним оружјем, гранатама и бомбама, ножевима, камама, разним хемикалијама и отровима... - истиче Штрабац.

Сведоци смо да готово деценију и по од ове крваве акције Хрватске нема повратка прогнаних Срба, или се враћа само незнатан број, углавном стараца. Како то коментаришете?

Тачно, повратка нема и за то постоји много препрека. Хрватска, додуше, декларативно тобоже зове Србе да се врате, али им ми поручујемо: Хоћемо, само нам створите предуслове. Тражимо од Хрватске да нам после 14 година врати оно што нам припада - станове, станарска права, куће, имања, право на рад, сигуран живот... Према евиденцији, процењује се да је између 42 и 50 хиљада српских станова окупирано. И ми још од тада водимо непрестану борбу да се Србима врати сва та имовина, али и станарско право на њу. Међутим, Хрватска то упорно одбија и само је дозволила некакво стамбено збрињавање носиоцима станарског права. Они траже да Срби не смеју да имају кућу или стан на територији бивше СФРЈ и да се ти станови не могу ни откупљивати ни наслеђивати. То је апсурдно, тога нема нигде у свету!

Такође, преспоро тече обнова српских кућа. Преко осам хиљада предмета, којим се тражи обнова, још чека на решавање. Посебна прича је процесуирање и хапшење Срба. По ко зна који пут праве се нови спискови, ове године ухапшена су три Србина. Оно мало повратника који одлуче да се врате на своја огњишта у непрестаном је страху од напада или лишавања слободе. Један од проблема је и добијање статусних папира (личне карте, држављанства). Једном речју, у Хрватској се стално прави таква атмосфера да се Срби не осећају нимало пријатно! Због свега наведеног стално постављамо питање - где и како Срби да се врате. Непрестано упозоравамо да тихи егзодус Срба, односно „Олуја“, још траје!

На мети су и Срби који летују у Хрватској. Како видите овај проблем?

То је посебан феномен. Прво се Срби на све стране позивају да летују у Хрватској, а онда их нападају. За последњих месец дана претучени су туристи у Дубровнику и Шибенику. Мислим да је хрватска мржња према Србима много јача него корист коју имају од туриста. Управо на том феномену Хрвати одгајају млађе генерације. Они који су рођени у периоду од 1991. до. 1995. године одгајани су кроз све сегменте друштва (школа, Католичка црква...) да мрзе све што је српско! Онај Хрват који са 14 - 15 година каменује српског туристу или му разбије кола постаје херој у друштву! О њему сви причају, то је исто као да је попио прво пиће или попушио прву цигарету.

Очигледан пример хајке на Србе дала је и председница Владе Хрватске Јадранка Косор која је својевремено отела стан и протерала двојицу дечака српске националности чији су родитељи преминули?

Јадранка Косор је само једна од педесет хиљада Хрвата који су окупирали или отели српске станове. Нема Хрвата који је на некој функцији, а који се није „огребао“ за српски стан или другу имовину. Преко 23 хиљаде српских станова који су остали у

Хрватској ван Крајине одузето је од Срба судским путем и за најбезазленије разлоге. Јадранка Косор би морала, као морални чин, да се хитно исели из тог стана.

Шта Срби могу да очекују ако се премијерка Косор тако понаша?

Несумњиво је да ће и други Хрвати следити свог премијера! Али, наш народ лепо каже - отето-проклето!

Зар не чуди такво понашање хрватске премијерке, с обзиром на њено српско порекло?

Потурице су увек били већи Турци од самих Турака! Тај феномен изражен је и код Јадранке Косор, која је сада већи католик од папе. Ако је тачно оно што причају и пишу сами Хрвати о њеном српском пореклу, она се непрестано мора доказивати и то оправдава њену мржњу према Србима. То је њен усуд. Оно што јој ми највише замерамо је што намерно прећуткује или сакрива српске жртве, а непрестано говори о хрватским.

Очекујете ли осуђујућу пресуду за тројицу ратних злочинаца хрватских генерала (Готовина, Чермак, Маркач) у Хашком трибуналу?

Свакако! Не могу да замислим другачију пресуде, осим највеће могуће казне за ове зликовце. Они су оптужени за етничко чишћење Срба у Крајини. Нема сумње да ће та пресуда имати велики значај за крајишке Србе. Пошто очекујемо да ће пресуда бити осуђујућа пружиће нам могућности да повратимо имовину и остваримо сва друга права, па и да тражимо политичку аутономију по плану 3-4. Да ли ћемо то знати да искористимо - друго је питање.

Антрфиле : Убијани деца, жене, старци...

За време геноцидне „Олује“ убијено је или нестало 1.922 Срба, од чега је 1.192 цивила (чак 62 одсто). Од овог броја око половина је старија од 60 година. Међу убијенима је било 534 жене (две трећине старијих од 60 година) и 19 деце, од којих је деветоро било старости до 14 година - указује Штрбац. Он каже да је од укупног броја убијених и несталих решена судбина 813 лица, док се 1.109 још воде као нестали (од тога 756 цивила).

„Олуја“ основ српске противтужбе

Ви сте у српском правном тиму који припрема противтужбу по тужби Хрватске против Србије за наводни геноцид. Шта ће бити основ противтужбе? Основ наше противтужбе биће геноцидна акција „Олуја“, али и све друге крваве акције Хрватске од 1991. године, које су допринеле да Срба у Крајини готово да нема. Противтужба Србије биће поднета на време (рок је март 2010. године). А бројни злочини над Србима за време тзв. „Независне државе Хрватске“? Тужба се заснива на основу Конвенције о геноциду из 1948. године и зато се, нажалост, не примењује на период Другог светског рата, када су Срби масовно страдали широм Хрватске. Међутим, ми ћемо у противтужби детаљно објаснити читаву генезу хрватских злочина и указати на историјски пресек тих злочина, па и на све покоље за време „НДХ“.

ИВАНОВИЋ: ПОМОЋ ПОВРАТНИЦИМА НА КОСОВО

Пресс, Датум : 3.8.2009, Страна : 4

ГРАЧАНИЦА - Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић изјавио је да ће то министарство учинити све да помогне повратницима у Клобукару, на Косову, који су се недавно вратили у то село. Ивановић ће данас

посетити Србе повратнике у Клобукару, где се средином јула вратило 18 српских породица. Њихов највећи проблеми су недостатак воде, лош квалитет саграђених кућа и недостатак кућних апарата. Пре рата у овом селу било је педесетак српских домова, који су током 1999. године у потпуности уништени.

НЕМА СПОМЕНИКА

Вечерње Новости, Датум : 3.8.2009, Страна : 14

ПОСЛЕ 10 ГОДИНА СРБИ НА ГРОБЉУ У ВУЧИТРНУ

ВУЧИТРН - Поводом Светог Илије неколико стотина Срба који су до рата на Косову живели у Вучитрну посетило је јуче цркву у том граду и обишло православно гробље, што је за већину њих први боравак у Вучитрну откако су га напустили 1999. године.

На гробљу готово да нема читавих споменика, а црква светог Илије, након спаљивања и рушења у марту 2004. године, обновљена је споља. Срби су, одлазећи из Вучитрна, гробље оставили читаво. Данас нису затекли готово ниједан споменик на свом месту.

На православном гробљу у Вучитрну има више од 200 гробница. У неким су сахрањене читаве породице. Споменици на гробљу су рушени годинама, а највише у марту 2004. Тада је оскрнављена и запаљена црква светог Илије, подигнута у 19. веку. Цркву су споља обновили косовске институције и реновирале црквени дом. Звоник и унутрашњост цркве су само очишћени. До пре два месеца гробље је било у корову и шибљу.

За јучерашњу славу цркве у Вучитрну гробље је очишћено на иницијативу вучитрнске општине, а уз помоћ Министарства за Косово и Метохију у Влади Србије. Председник те општине Зоран Ракић уверен је да је ово један вид повратка Срба у Вучитрн и да данашње окупљање представља подстрек за министарство да крене у акцију повратка Срба.

„ОЛУЈА" СЕ НАСТАВЉА И ДАНАС

Правда, Датум : 3.8.2009, Страна : 6

СНС ПОДСЕТИЛА НА 14 ГОДИНА ОД ПРОТЕРИВАЊА СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

Српска напредна странка подсећа на 14 година од протеривања Срба из Хрватске у „зликвачкој акцији 'Олуја'" и позива на неодложно стварање услова за повратак Срба.

- Реч је о једном од највећих злочина у Европи након Другог светског рата. „Олуја се наставља кроз онемогућавање повратка Срба на њихова огњишта, кроз њихову неравноправност пред законима Хрватске, која стално тврди да ствара услове за повратак, али се понаша супротно томе - рекао је члан Правног савета СНС-а Никола Селаковић. Он је као пример навео тајне оптужнице, на основу којих се хапсе Срби. Према његовим речима, додатни проблем је и генерисање мржње према Србима.

- Мислим на емитовање Томпсоновог концерта на хрватској државној телевизији, са кога су послате нацистичке и шовинистичке пароле, а којима је присуствовало две трећине посланика хрватског Сабора - образложио је Селаковић. Напредњаци су

оценили да би повратак био могућ када би се српским инвеститорима омогућио продор на хрватско тржиште, као што је то, само у овој години, Србија омогућила за 200 хрватских компанија.

- Ми смо за реципроцитет у економским односима. Јасно је да је долазак српских компанија тамо предуслов за повратак, јер би се са српским компанијама отворила радна места за Србе повратнике - објаснио је Селаковић.

ПРОСЈАЧКИ ШТАП СВЕ БЛИЖЕ

Вечерње Новости, Датум : 3.8.2009, Страна : 5

КОЛИКО СУ СРБИЈА И ЊЕНИ ГРАЂАНИ ЗАИСТА СИРОМАШНИ И ЗАШТО СЕ О ТОМЕ ЋУТИ

На ивици беде живи два милиона људи. Оскудица и глад не могу више да се сакрију

Смрт Д. М., житеља села Влахово, који се пре две недеље убио јер није био у стању да издржава своју породицу, није изненадила његове суграђане из Прокупља. Многи Топличани мисле да је самоубиство Д. М. очекивана последица све беднијег живота у овом делу Србије.

- Ситуација у Топличком крају је очајна. Запослени примају плате које једва достижу 15.000 динара. Чак 80 одсто људи је без посла. Комплетна привреда не ради. Фабрика „Милан Топлица“ затворена је. Њена минерална вода отиче у реку. Нова опрема је купљена, али није инсталирана, па је четворица радника чувају да је неко не украде. Вишње није имао ко да обере, а ни да откупи, па су се сасушиле на стаблима. Жене у Прокупљу просе два килограма брашна да би могле деци да умесе хлеб - открива нам позадину ове драме Витомир Михајловић, посланик из Прокупља.

Као члан скупштинског Одбора за сузбијање сиромаштва у Србији, посланик Михајловић упозорава нас да је ситуација иста и у другим општинама на југу и истоку Србије.

- НиШ је завијен у црно, јер је у овом граду без посла 30.000 људи. И у Куршумлији индустрија не ради. А „Бања“ је отишла под стечај, јер МУП није платио смештај полиције током НАТО бомбардовања. У Прокупљу су потпуно замрли и културни и спортски живот. Највећи догађај у граду био је концерт београдске певачице на базену. Људи немају од чега да живе, па се бојим да ће самоубиства бити још више - категоричан је Михајловић.

Према статистици, званично је у Србији 2007. године било 490.000 сиромашних људи, или 6,6 одсто. Граница њиховог сиромаштва било је месечно примање од 8.883 динара. Како тврде наши саговорници, због избијања економске кризе, раста трошкова живота, незапослености и отпуштања радника, сиромаштво грађана рапидно се увећава.

- На основу прелиминарних података, јасно је да се број сиромашних ове године повећао на девет одсто укупног становништва, и да ће тај број бити још већи - каже Жарко Шундерић, менаџер владиног Стратешког тима за смањење сиромаштва. Снежана Стојановић-Перишић, посланик из Лесковца, појашњава да је субјективно сиромаштво људи у Србији дупло веће од објективног и статистички мереног.

- Довољно је да границу сиромаштва подигнемо на 10.000 динара, па ће се показати да имамо дупло више сиромашних људи него што је званично регистровано - објашњава нам Снежана Стојановић-Перишић, председник скупштинског Одбора за сузбијање сиромаштва.

- Стратегија Владе Србије за смањење сиромаштва дефинише сиромаштво не само као недостатак новца за нормалан живот, већ као вишедимензионални феномен који подразумева и немогућност запошљавања, неодговарајуће стамбене услове и неадекватан приступ социјалној заштити, здравственим, образовним и комуналним услугама. У кључне аспекте сиромаштва убројано је и неостваривање права на здраву животну средину и природна богатства, пре свега на чисту воду и ваздух - наводи Жарко Шундерић.

Ако прихватимо ту чињеницу, данас у Србији на ивици беде живи око два милиона људи. Сиромаштво се највише смањило код 600.000 расељених и избеглица, јер је већина њих успела да се integriше у нову средину, а највише се повећало код деце. Близу 155.000 деце живи у тешком сиромаштву, док је још толико њих на ивици беде, потврђено је у Министарству рада и социјалне политике. **Поред деце, у великој оскудици су 120.000 старих лица, Роми, њих 200.000, и незапослени - 400.000.**

Како тврде наши саговорници, главни узроци све већег осиромашења грађана су рат, економска криза, незапосленост, лоша приватизација, присилне миграције, отпуштање радника, пад прихода и куповне моћи становника.

- Пазар у киосцима ми је пао са 50.000 на 7.000 динара дневно. Многи други киосци су затворени због слабог промета. Моја плата је са 15.000 динара смањена на 12.000. Стигла нас је беда - кратко нам је објаснила продавачица Мирјана Мараш из Земуна.

Међутим, нису сви грађани Србије подједнако у кризи и оскудици. Од просечне плате, која је, према последњим статистичким подацима, износила 32.000 динара, многи грађани Србије једва подмирују основне потребе. А за 8.883 динара, колико износи сиротињски минимум, може да се купи 70 векни белог хлеба, 66 јаја, 33 литра слатког млека и јогурта месечно.

- **Јаз међу сиромашнима је све већи и износи чак један према шест. Јер, у Београду је стопа сиромаштва три одсто, а у Босилеграду, Лебану, Црној Трави чак 19 одсто.** Статистички гледано, најсиромашније је рурално становништво југоисточне Србије, које живи у беди - каже Снежана Стојановић-Перишић.

- **Бела Паланка је једна од најсиромашнијих општина у Србији, у којој скоро пола радно способног становништва не ради, а они који раде примају мање од 10.000 динара месечно. Зато смо ми житељи одлучили да је од сада зовемо „црна Паланка“.** Сви који имају имало школе или неки занат побегли су у велики град. Уосталом, у Србији се активно и добро живи само у четири града - Београду, Новом Саду, Суботици и Апатину. У осталим насељима се животиари - прича Драган Перковић, партијски активиста.

Он открива да су у општини Бела Паланка рачуни јавних предузећа и школа месецима у блокади и да општински службеници три месеца нису примили плату. Међутим, државне установе и даље важе за најсигурније место за посао.

- У сиромашним срединама раде само запослени у државним институцијама - општини, полицији, пошти, суду и дому здравља. А да би се криза пребродила, странке запошљавају своје чланове у те институције, па многе општине, уместо 30 чиновника, колико им је потребно, имају по 200 запослених. И због тога општински буџет оде на плате а не у развој привреде и културе - тврди Снежана Стојановић-Перишић, на основу свог искуства у Лесковцу.

Већина грађана Србије једва саставља крај с крајем. Највећи део прихода троши се на храну и пиће, док се остале потребе стављају у други план, за „неко боље време“.

- **Последице су много дубље. У селима Србије има 10.000 напуштених кућа, 40.000 празних стаја и 260.000 момака који су прегурали четрдесету** - речено је недавно на Међународном научном скупу „Власински сусрети“. У Србији, као једној од најсиромашнијим земљама у Европи, 160.000 особа месечно добија чек са

символичним износом од 2.500 динара као социјалну помоћ. **За то је држава само у овој години наменила око четири милијарде динара. У Београду постоји 28 народних кухиња у којима се храни 5.655 суграђана. У Нишу храну од државе тражи 4.000 људи.** А држава планира да штрајкачима у 30 насеља додели једнократну помоћ од 5.000 динара.

Међутим, народни посланик Снежана Стојановић-Перишић сматра да излаз из кризе није у давањима, већ у оспособљавању сиромашних да се боре за посао, зараду и живот.

Држава је свесна овог проблема и зато је формирала и стратегију и одбор за борбу против сиромаштва. У владином тиму за спровођење стратегије за сузбијање сиромаштва тврде да постоје три стратешка правца борбе.

- То су динамични привредни раст и развој, с нагласком на отварање нових радних места и повећање зарада, и спречавање настанка новог сиромаштва као последице реструктурирања привреде. Двадесетак пројеката из овог програма већ је реализовано - наглашава менаџер овог тима Жарко Шундерић. У Србији се, међутим, најављују масовни откази у државној администрацији, нафтним компанијама, великим привредним системима... Свима је јасно да предстоји нови талас осиромашења. И мада се држава труди да финансира развој неразвијених и сиромашних општина, она за то нема довољно новца.

- Држава ће пакетом социјалних мера помоћи деци, старима и радницима који су остали без посла, јер су то категорије које је економска криза највише погодила. Око 220 милиона динара месечно за овај пакет социјалних мера обезбедиће се замрзавањем и смањењем плата запослених у државним и јавним предузећима - изјавио је министар Расим Љајић.

Председница парламентарног Одбора за сузбијање сиромаштва Снежана Стојановић-Перишић признаје да је ипак најбоље решење овог проблема улазак Србије у ЕУ.

- Пошто ЕУ има посебне фондове за сузбијање сиромаштва, Бугарска је, на пример, одмах после уласка у Унију, подигла стопу друштвеног развоја, решила проблем незапослености и чак изазвала повратак стручних кадрова из иностранства у земљу - рекла је Снежана Стојановић-Перишић.

Антрфиле : МЕЊА КУЋУ ЗА “ВЕСПУ“

У селу Стара Моравица, код Бачке Тополе, недавно је на бандери освануо необичан оглас: „Продајем кућу и воћњак за веспу! “Паори продају своје куће да би имали од чега да живе, или да оду код деце у Нови Сад, Суботицу или Београд. **Процене говоре да на северу Бачке има више од 2.000 напуштених кућа, које се са економским двориштем могу купити и за 1.000 евра.** Толико кошта један метар квадратни стана у Суботици. Сличних огласа има и у Семберији, а посебно у Богатићу и Батровцима. Проблем је што због оскудице нико неће да купи те сеоске куће и имања.

ПОСЛЕДЊИ У ЕВРОПИ - РЕАЛНОСТ КОЈА УПОЗОРАВА

Ми живимо једним нереалним животом, јер себи нећемо да кажемо да смо сиромашан народ, а наша земља једна од најзаосталијих у Европи - отворено каже Витомир Михајловић, народни посланик.

Према (не)званичним подацима, Србија је последња у Европи по куповној моћи становника, лошим друмовима и безбедности у саобраћају, реформи универзитета, наводњавању обрадивих површина, стопи наталитета, заштити деце, доприносу за пензије, употреби средстава контрацепције, заштити од канцера, донацији и

трансплантацији органа, производњи рибе, формирању институције државног ревизора, усвајању закона о реституцији, брзини издавања грађевинских дозвола, реформи тајних служби, отварању тајних досијеа и архива, броју грађана продемократске оријентације, транзицији и европској интеграцији.

КАТЕГОРИЈЕ СИРОМАШНИХ

У категорији перманентно сиромашних налазе се Роми - 49,2 одсто, незапослени - 10 одсто, житељи села - 9,8 одсто, избегла и расељена лица - осам одсто, старији од 65 година - седам одсто, деца - шест одсто, особе са инвалидитетом - два одсто, градски житељи - 4,3 одсто, као и домаћинства са више чланова - 3,3 одсто.

Испод линије сиромаштва у Србији живи око 120.000 грађана старијих од 65 година, а Србија месечно „произведе“ још 6.500 нових пензионера.

PRESS CLIPPING

Уторак 04.08.2009. год

БОРИС ТАДИЋ ПРИМИО ДЕЛЕГАЦИЈУ СРБА ПРОГНАНИХ ИЗ ХРВАТСКЕ

Пресс, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

БЕОГРАД - Парастос поводом 14-годишњице хрватске војне акције „Олуја“, у којој је прогнано 200.000, а убијено и нестало око 5.000 Срба, биће одржан данас у цркви светог Марка, у 11 сати. Тим поводом, председник Србије Борис Тадић примио је јуче делегацију Удружења несталих и погинулих у Крајини и Хрватској.

Председник Удружења Чедомир Марић каже да је делегација добила пуну подршку председника Тадића око решавања проблема ексхумације и идентификације тела убијених Срба.

- Председник нас је изненадио познавањем проблематике, и сложио се са нама да није довољно да само једна страна жели решавање тог проблема. Добили смо и обећање да ће покушати да се убрза процес - каже Марић. Према његовим речима, након парастоса, у порти цркве биће одржана и комеморација, а биће постављен и пано на који ће присутни моћи да окаче кључеве својих некретнина у Хрватској. Председник Документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац каже поводом годишњице „Олује“, да прогнани Срби траже активирање и примену међународног плана 34 из 1995. године.

- Хрватска ни 14 година после егзодуса није успела, или не жели, да реши српско питање по европским стандардима. Међународна заједница је планом 3-4 гарантовала Србима државу у држави. Прогнани и широм света расељени Срби још очекују значајнију помоћ међународне заједнице на решавању свог питања, посебно на имплементацији плана 3-4. Тиме би се донекле исправила велика историјска и људска неправда према Србима из Хрватске, којој је и сама увелико кумовала - рекао је Штрбац. Он додаје да се нада да ће хрватски генерали који су учествовали у акцији „Олуја“, у којој су погинула и нестала 1.922 Србина, бити осуђени у Хагу.

„Олуја“ је почела 4. августа 1995. офанзивом хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа одбране, војске босанских Хрвата, на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације. Дан касније, Хрвати су ушли у готово напуштен Книн и истакли хрватску заставу.

ДАН КАДА СУ СРБИ ПРОТЕРАНИ ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А5

За злочине у акцији „Олуја“ Хашки трибунал суди хрватским генералима Анти Готовини, Ивану Чемраку и Младену Маркачу

Република Српска Крајина, иако је била под заштитом Уједињених нација, нападнута је пре тачно 14 година, уз прећутну сагласност САД и Немачке, али и НАТО-а. Напад је почео око пет сати изјутра 4. августа 1995. године артиљеријском ватром по Книну, Банији, Лици, Кордуну и северној Далмацији.

Дан касније хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и шаховница је истакнута на книнску тврђаву. Сутрадан стижу и хрватски званичници са Фрањом Туђманом, тадашњим председником Хрватске, на челу. **Од почетка ове акције са територије Хрватске протерано је више од 200.000 Срба. Убрзо је готово целокупно српско становништво напустило територију захваћену офанзивом. Колоне избеглица кренуле су ка Србији.**

Милојко Будимир, председник Асоцијације избеглих и других удружења из Хрватске, подсетио је да је у акцији „Олуја” погинуло и нестало 1.992 лица, од којих су 1.192 цивили старији од 60 година.

– **Они су остали у Хрватској на позив Фрања Туђмана уз обећање да им се ништа неће догодити. А убијени су. Жртве ове акције су и 534 жене, од којих су две трећине, такође, биле старије од 60 година. У укупном броју убијених је и 19 деце – наводи Милојко Будимир податке из евиденције центра „Веритас”.**

На списку несталих данас стоје имена још 1.109 лица од којих су 756 цивили, међу којима 364 жене. Будимир, такође, за наш лист објашњава да Хрватска избегава да врши есхумацију, „јер би пред Хашким трибуналом, где се суди генералима, то био јасан доказ да су починили злочине”. Он наводи и чињеницу да се у Заводу за судску медицину у Загребу налази и 250 посмртних остатака који још чекају идентификацију.

За злочине почињене током операције „Олуја”, хашки Трибунал је подигао оптужницу против Анта Готовине, пензионисаног хрватског генерала и команданта ове операције, као и против генерала Ивана Чемрака и Младена Маркача. Они се терете по личној командној одговорности за злочине против човечности и кршење закона и обичаја ратовања током, али и након „Олује”. У знак сећања на жртве „Олује” данас ће у цркви Светог Марка у Београду у 11 часова бити одржан парастос.

ЧЕТРНАЕСТ ГОДИНА ОД АКЦИЈЕ „ОЛУЈА“

Преглед, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

Данас се навршава 14 година од почетка хрватске војне акције „Олуја“ која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске. Акција „Олуја“ почела је 4. августа 1995. године офанзивом Хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа обране (војска босанских Хрвата) на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације (самопрокламована Република Српска Крајина).

Дан касније, хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и истакла хрватску заставу. У операцији „Олуја“ учествовало је 138.500 припадника Хрватске војске, МУП-а и Хрватског вијећа обране. Тим снагама су се, према хрватским изворима, супротставиле српске снаге од око 31.000 војника. Подручје захваћено хрватском офанзивом напустило је готово целокупно српско становништво. Колоне избеглица на тракторима и другим пољопривредним возилима су преко подручја под контролом босанских Срба у западној и северној Босни кренуле ка Србији. **Војна акција „Олуја“ убраја се у једно од најсуровијих етничких чишћења на подручју бивше СФРЈ.**

БЕСПЛАТАН ВОЗ ДО БЕОГРАДА

Преглед, Датум : 4.8.2009, Страна : 5

Железнице Србије данас ће свима који поседују избегличке легитимације омогућити бесплатан превоз на српским пругама, како би присуствовали обележавању 14 година од страдања цивила у акцији „Олуја“, најављено је из тог предузећа.

Право на бесплатан превоз у првом и другом разреду свих врста возова без возне карте имаће сви они који са собом понесу избегличку легитимацију. На тај начин Железнице Србије омогућиће свим заинтересованима да присуствују парастосу жртвама Олује у Цркви светог Марка у Београду, наводи се у саопштењу.

ФОРМИРАТИ ФОНД СОЛИДАРНОСТИ ЗА ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А1

ИНТЕРВЈУ: МИЛОРАД ПУПОВАЦ

У последњих неколико година дошло је до застоја у решавању проблема повратника

Загреб, 3. августа – Србија и Хрватска треба што пре да, на највишем нивоу, постигну договор о решавању проблема избеглица, а нужно је формирати и фонд солидарности, каже за „Политику” председник Српског народног већа и саборски заступник Самосталне демократске српске странке Милорад Пуповац поводом годишњице хрватске војне акције „Олуја” и егзодуса српског народа из Хрватске.

„Требало би на највишем нивоу између Хрватске и Србије постићи споразум о томе како ће наставити да се решавају и како ће се решити преостала избегличка питања – и питања станарских права, суђења за ратне злочине, питања права из радног стажа и друга. Затим, врло је важно да и наша влада и владе у региону јасно дају до знања да су спремне да сарађују у тој материји, да су спремне да наставе политику повратка као део својих обавеза према ЕУ и уопште према међународној политици. Владе треба да позову ЕУ, УН, Савет Европе, земље чланице ЕУ да им помогну у формирању фонда солидарности, који би на одређено време био у функцији решавања повратка још око 100 000 избеглих Срба”, рекао је он.

Да ли су већ учињени неки кораци како би се реализовала та два циља?

Ми – СДСС и СНВ – учинићемо све да се та два услова испуне. Већ сада разговарамо с нашом владом о потреби формирања тог фонда солидарности. Упутили смо писмо још пре два месеца земљама чланицама ЕУ и Европској комисији и оно што се сада очекује јесте да наша влада буде на потезу и од ЕУ и њених чланица затражи солидарну помоћ у решавању преосталих питања.

Како оцењујете темпо повратка српских избеглица у Хрватску?

У последњих неколико година дошло је до одређеног застоја у повратку, као и до застоја у решавању неких избегличких питања која су била дефинисана Сарајевском декларацијом или међународним документима као што је, на пример, питање станарских права, листа за ратне злочине и питање пензија. Нажалост, нарастање економске кризе у Хрватској је створило претпоставке за то да се почиње штедети у различитим правцима, па онда и на средствима која су резервисана и договорена за избеглице.

Осим тога, односи између Хрватске и Србије у последње две године, посебно након што је покренуто признавање Косова, доспели су у фазу у којој у неким подручјима, укључујући и подручје повратка избеглица, нажалост, нема потребне сарадње. Изостанак те сарадње између Хрватске и Србије представља озбиљан проблем за наша настојања као заступника СДСС-а, за настојања избегличких организација и појединих међународних организација као што је УНХЦР и уопште то представља препреку у новом отварању простора за повратак.

ТАКО ЈЕ БИЛО 4. АВГУСТА

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А14

Милојко Будимир,
председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске

Ових дана навршава се четрнаест година како су хрватске оружане снаге извршиле агресију на територију бивше Републике Српске Крајине, која је била под заштитом Уједињених народа. После Миљеваца, Масленице, Медачког цепа и „Бљеска“ уследила је „Олуја“. До напада је дошло 4. августа 1995. године, и поред чињенице да је дан раније, у Женеви, крајишка делегација на састанку са хрватском делегацијом, пред представницима УН, прихватила предлог међународне заједнице за мирну реинтеграцију у Хрватску и заузврат добила чврсте гаранције да напада неће бити.

Против крајишких Срба (око 220.000 становника са око 30.000 војника) кренуло је око 220.000 војника из Хрватске и ХВО. Коначан договор за отпочињање „Олује“ десио се 17. јула 1995. на Брионима, на састанку Туђмана са најужим кругом поверљивих сарадника. Туђман је тада прихватио план који му је предложио Анте Готовина. Ово потврђује да су преговори са српском делегацијом били само фарса јер је већ раније одлучено да се крене у оружану акцију.

Бомбардовање је трајало од 4. до 7. августа. Док су Хрвати нападали, амерички бомбардери уништили су српске радарске системе. Бомбе су падале не само на градове и села, већ и на путеве закрчене избегличким конвојима. У исто време босанска муслиманска армија блокирала је путеве, па су се избеглице нашле у замци. Артиљеријском ватром нападнути су сви градови и већина села.

Према верификованим подацима ИДЦ „Веритас“, у „Олуји“ је убијено или се води као нестало 1.960 Срба, са подручјем Босанске крајине та се бројка пење на 2.615 жртава. Војни посматрачи УН у октобру 1995, само у сектору Југ, евидентирали су 22.000 порушених објеката. Нису били поштеђени ни црквени, културни и историјски, као и споменици НОБ-а. У октобру 1995. према попису Међународног комитета ЦК, у западној Крајини „вегетирало“ је 8.444 углавном старијих и немоћних. Савет безбедности осим вербалне осуде није увео казнене мере против агресора.

Хрватска 5. август слави као Дан победе и домовинске захвалности. Тиме слави етничко чишћење и смрт више од 2.500 људи, или „удружени злочиначки подухват чији је заједнички циљ био присилно и трајно уклањање српског становништва из регије Крајине“.

Дискриминирајућим законима које је касније донела, Хрватска само цементира спроведено етничко чишћење. Са законом који је донео Хрватски сабор 15. јула 2008. године, прогнаним Србима одузимају се станове и дарују другим особама, углавном избеглим Хрватима из БиХ. После је уследило доношење Закона о коришћењу

пољопривредног земљишта који има задатак да избрише Србе из земљишних књига, што би допринело њиховој дефинитивној елиминацији с простора Хрватске. Уместо да преузме одговорност за почињене злочине Хрватска покреће тужбу против Србије пред Међународним судом правде у Хагу.

САМО ХИЉАДУ ПОВРАТНИКА ГОДИШЊЕ

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А5

Последње две-три године, према подацима УНХЦР-а, у Хрватску се враћа око хиљаду српских избеглица, а у периоду 2003–2006 то је било око 5.000 годишње. Службени подаци Хрватске говоре о 130.000 српских повратника из избеглиштва, али то је укупан број избеглих који су подигли своја хрватска лична документа. Процењује се да је од свих српских повратника у Хрватској заиста остало између 60.000 и 80.000, а остали су поново отишли из Хрватске због немогућности егзистенције.

ШТРБАЦ: АКТИВИРАТИ ПЛАН 3-4

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А5

Бањалука – Председник Документационо-информационог центра „Веритас” Саво Штрбац рекао је јуче на конференцији за новинаре да прогнани Срби из бивше РСК једино решење виде у активирању и примени плана 3-4 с почетка 1995, јер Хрватска, ни 14 година после егзодуса Срба, није успела, или не жели, да реши српско питање по европским стандардима: „Срби из Хрватске верују да аутори овај план нису правили за једнократну употребу, или за тадашње челнике Хрватске, РСК или СРЈ”.

ЖЕЛИМ ДА СЕ ВРАТИМ, АЛИ НЕМАМ ГДЕ

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : А5

„Сањам да се вратим у Книн. Ко се тамо родио и радни век провео, верујте ми, није ни желео да га напусти. Овде, у Београду, од четири стана, колико их има на мом спрату, три породице не познајем”, овако прича за „Политику” Јово Каблар, пензионисани инжењер из Книна. Овај седамдесетшестогодишњак, који је пред рат био и председник општине Книн, са супругом, сином и кћерком аутомобилом је бежао ка Србији испред „Олује”.

Спаковао је само оно што је у ауто могло да стане. Иза себе је оставио четворособан стан, викендицу у околини Книна, омање пољопривредно земљиште у родном Голубићу... Успео је само да сачува викендицу у Шибенику, коју је касније продао како би сина стамбено обезбедио. У том стану и данас живе заједно.

– Када сам стигао у Србију, упућен сам на Космет, па сам у Приштини живео до бомбардовања, а потом долазим у Београд. У Книну ми је све остало – каже Каблар. Данас у његовом стану у Хрватској живи један полицајац из Вуковара. Наш саговорник је, у жељи да се врати, тражио од хрватских власти да му обнове викендицу како би имао где да живи. Међутим, захтев је одбијен.

– Објашњено ми је да немам права на обнову куће, јер је установљено да сам све време живео у Книну у стану, а не у тој кући која се налази у околини и која је заправо породична кућа моје супруге. Такође, према њиховом Закону о одузимању имовине, остао сам и без мањег пољопривредног имања. Ја желим, али немам где да се вратим. Како?

У покушају да се врати Јова Каблара онемогућава и чињеница да су га хрватске власти осудиле на 12 година робије због учешћа у оружаном сукобу: „Од осам дела због којих су ме теретили, ниједно није истинито. Онда је, према Закону о амнестији, извршење казне стављено ван снаге. Дакле, казна није брисана, само је стављена ван снаге. Али, када сам отишао у Хрватску по нова документа, позвали су ме на информативни разговор. Била је то јасна порука да не желе да се вратим.”

Треба подсетити и да су он и још 40.000 пензионера остали без пензија за период од 1991. године па до окончања ратних сукоба. Хрватска је остала дужна у просеку 81 пензију по пензионера, каже Каблар што је око четири милијарде евра.

УТИЦАЈ АКЦИЈЕ „ОЛУЈА” НА ОДНОСЕ СРБИЈЕ И ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 4.8.2009, Страна : РТ1

ТВ Студио Б, 20.50 – Годишњица акције „Олуја” у Србији се обележава службама у црквама, док се у Хрватској овај дан прославља. Колико оволике разлике у третирању овог догађаја утичу на српско хрватске односе?

Да ли „Олуја” представља основну препреку побољшању односа у постратном периоду између Србије и Хрватске? Јесу ли међусобне тужбе за геноцид засноване на правним аргументима или на политичким аспирацијама? Каква су права избеглих и расељених у региону и да ли то представља највећи проблем демократизације на просторима бивше СФРЈ? Да ли је акција „Олуја” могла бити спречена прихватањем плана 3-4 или је исход плод договора тадашњих власти? Гости: др Чедомир Антић, председник Напредног клуба, Слободан Хомен, државни секретар у Министарству правде и Драго Ковачевић, Српски демократски форум. Аутор емисије Предраг Сарапа.

У КРАЈИНУ НА ГОДИШЊИЦУ ПРОГОНА

Курир, Датум : 4.8.2009, Страна : 5

ЧЕЛАРЕВО - Из Челарева, Бачке Паланке, Футога, Ветерника, Бача и других места бачког подунавља јуче је у родни крај кренуло више десетина прогнаника из бивше Републике Српске Крајине и најзападнијих делова Босанске Крајине, да би обележили 4. август, дан када је почела хрватска војно-полицијска акција "Олуја".

У тој акцији, која је трајала од 4. до 7. августа 1995. године и којом је извршено етничко чишћење Срба из Хрватске, из својих домова прогнано је више од 250.000 Срба, а, према подацима Документационо-информационог центра "Веритас", нестало је њих близу 2.000.

ДАНАС ПАРАСТОС ЖРТВАМА "ОЛУЈЕ"

Курир, Датум : 4.8.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Парастос и комеморација погинулима у хрватској војној акцији "Олуја" одржаће се данас у цркви светог Марка у Београду у 11 часова, саопштио је Комесеријат за избеглице Владе Србије.

Како се наводи, избеглицама које живе у унутрашњости Србије и које желе да присуствују парастосу, а поседују избегличку легитимацију, обезбеђен је бесплатан превоз железницом у оба правца.

Данас се навршава 14 година од почетка хрватске војне акције "Олуја", која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске.

Акција "Олуја" почела је 4. августа 1995. године офанзивом хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа обране (војска босанских Хрвата) на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације. Дан касније, хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и истакла хрватску заставу.

Документационо-информативни центар "Веритас" у својој евиденцији има имена 1.960 погинулих и несталих Срба, од чега 1.205 цивила, међу њима 522 жене и 12 деце.

“ОЛУЈА” ЈОШ ДУВА КРОЗ ПРАЗНЕ КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 4.8.2009, Страна : 12

НАВРШИЛО СЕ 14 ГОДИНА ОД АКЦИЈЕ ЕТНИЧКОГ ЧИШЋЕЊА У КОЈОЈ СУ ХРВАТСКЕ ВОЈНЕ СНАГЕ ПРОТЕРАЛЕ ОКО 250 000 СРБА ИЗ КРАЈИНЕ

Хрватска и даље игнорише проблеме у обнови кућа, тајних оптужница, радног стажа... Само пет одсто вољно да се врати на огњишта

На прагу је и петнаеста година од хрватске “Олује”, али ране још нису зарасле. Око 2.500 настрадалих и несталих душа још оплакују породице које су и саме потражиле дом далеко од својих огњишта. У хрватској војној акцији на Крајину, изведеној 4. августа 1995. године и оцењеној као највеће етничко чишћење на подручју бивше СФРЈ, протерано је око 250.000 Срба, а готово сви су нови почетак пронашли у Србији.

ЖРТВЕ

И док се овај датум у Хрватској слави као државни празник, Србија памти слику бескрајних колона избеглица на тракторима, аутобусима, аутомобилима... који су, преко подручја под контролом босанских Срба, кренули да траже педаљ сигурности. Колоне српских избеглица каменоване су приликом проласка поред насељених места, док су Срби који су остали у својим селима, већином старији људи, били изложени насиљу хрватских војника и полицајаца. Око 400 њих је убијено у властитим кућама, око 700 је ликвидирано после завршетка борбених дејстава, а 3.200 депортовано у логоре.

Овај ће се датум зато дуго памтити, а и оплакивати. На евиденцији “Веритаса”, документационог центра, налазе се имена 1.922 погинула и нестала Србина у тој акцији и после ње, од чега су 1.192 цивили старији од 60 година. Међу погинулима је и 19 деце.

- Хрватска без ваљаног разлога избегава чак и ексхумације познатих места укопа српских жртава у акцији хрватске војске “Олуја”, а без правог разлога отеже и са идентификацијама 250 ексхумираних посмртних остатака - саопштио је “Веритас” поводом годишњице страдања. У овом документационом центру наводе и да је велики број, од око 1.500 припадника Војске Српске Крајине заробљених у тој акцији хрватске војске, осуђен на дугогодишње казне затвора због наводних ратних злочина.

ПОВРАТАК

Међу 104.246 избеглих људи, колико их данас борави у нашој земљи око 74 одсто су из Хрватске, највише из Книнске крајине.

- У протеклом периоду је око 200.000 избеглица добило држављанство Србије или се вратило у своје домове, али по броју повратника ипак предњачи Босна - подаци су Републичког комесаријата за избеглице. - На повратак у Хрватску се ретко ко одлучује. А најтеже управо прогнани крајишници. Већина напомиње да нема где или да и даље није безбедно.

А то доказују и подаци “Хјуман рајтс воча”. На подручју целе Хрватске, а нарочито у далматинској регији, са станарским правима проблем има најмање 42.000 српска држављана, а још толико пензионера Хрватска бојкотује у исплати примања. У “застоју” је и обнова 17.500 кућа и имања, а спорно је додељивање држављанстава које Хрвати одбијају како би спречили избегле у остваривању осталих права. Избеглице су и потпуно искључене из процеса приватизације иако су годинама тамо радили и остварили права на акције. Посебно су болне тајне листе на којим је око 1.200 српских имена која су учествовала у сукобима. А на разна малтретирања, сечу воћњака, крађу стоке... пожалило се око 53.000 повратника.

- Према нашим проценама између 200 и 300 повратничких насеља дуго је било без икакве инфраструктуре - наводи и српски комесар Владимир Цуцић. - Наравно да нико неће да се враћа у насеља без струје, воде, школе, амбуланте...Ипак, ова се суседна република месецима премишљала да ли уопште да седне за преговарачки сто у Женеви, и разговара са српском делегацијом о овим проблемима. Скуп је организован под покровитељством Генералног комесаријата за избеглице УН, али то није био довољно јак аргумент за Хрвате да се на њему и - појаве.

БАРАКЕ

Годишњицу од “Олује” са тугом дочекују и Срби који се, и 14 година од овог погрома, нису скућили. Тако и у највећем београдском кампу у Крњачи, рампа на улазу дели 390 становника од остатка света. Већина их је из Крајине, али су се “привремено” уселили и Срби из Барање, Славоније, Сарајева... Унутар ових бедема нашли су мало мира, али су уједно и изгубили сваку наду да боље време тек предстоји.

Скоро 6.000 избеглих и расељених и данас станује по колективним центрима. Према последњим подацима Комесаријата за избеглице у колективним центрима од којих је осам у главном граду, 48 по Србији и 17 на Косову, живи 1.299 избеглих и 4.580 расељених. Смештени су по баракама, одмаралиштима, касарнама, амбулантама, задружним домовима, вртићима...

Са 73 оваква кампа наша земља је међу шест неславних по броју избеглица и дуготрајности њиховог проблема. Зато се, и деценију и по од првих сукоба већина протераних осећа заборављено и без перспективе.

Антрфиле : 138.500

припадника Хрватске војске, МУП-а и Хрватског већа одбране учествовало је у операцији “Олуја”. Њима се супротставило око 31.000 српских војника

ПАРАСТОС

Парастос погинулима у хрватској војној акцији “Олуја” одржаће се данас у цркви светог Марка у Београду у 11 часова. Избеглицама које живе у унутрашњости Србије и које желе да присуствују парастосу, а поседују избегличку легитимацију, обезбеђен је бесплатан превоз железницом у оба правца. Парастос ће се одржати и у Бањалуци

ТАДИЋ: РЕШИТИ СПОРНА ПИТАЊА

Председник Србије Борис Тадић разговарао је са делегацијом Удружења породица несталих и погинулих у Хрватској.

- Председник је оценио да су повратак избеглих Срба у Хрватску, повраћај њихове имовине, као и процес ексхумације и идентификације жртава, питања која морају да се решавају у оквиру побољшања свеукупних билатералних односа две земље - саопштила је прес служба председника Србије.

МАЛО ЈЕ ПОВРАТНИКА

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 7

Према званичним подацима Владе Хрватске, од почетка организованог повратка избеглица 1998. до 2009. вратило се 126.000 Срба. Истраживања УНХЦР и Одсека за социологију загребачког Филозофског факултета показују да се у Хрватску вратило и у њој трајно живи само 50 одсто повратника, односно мање од 60.000 људи, што представља 18 одсто укупног броја избеглица.

Миодраг Линта из Коалиције удружења избеглица у Србији указује и на „неповољну повратничку структуру у Хрватској“: трећина повратника је старија од 65 година, осам одсто је незапослено, 11 одсто у потпуности зависи од помоћи, 11 одсто укупног броја повратника је преминуло“.

Избегличка удружења као један од главних проблема везаних за повратак наводе неспремност Хрватске да поштује индивидуална права, пре свих повратак имовине и станарска права. Износе и податке: на обнову кућа чека 8.000 породица, више стотина кућа није враћено легалним власницима српске националности, више од 40.000 пензионера који сада живе у Србији чекају на доспеле, а неисплаћене пензије, велики број избеглица није извршио конвалидацију радног стажа...

„За разлику од осталих хрватских грађана, Срби који су избегли из Хрватске у потпуности су искључени из приватизације друштвених, државних и јавних предузећа за чији су развој и просперитет дали пун допринос. Хиљаде хектара пољопривредног земљишта нису враћени у посед власника - повратника или избеглица. Постојање тајних оптужница за ратне злочине има за последицу застрашивање и спречавање повратка“, наводе представници избегличких удружења Срба из Хрватске.

Антрфиле : Муке с држављанством и безбедношћу

Велики број повратника, према важећим хрватским прописима, нема хрватско држављанство. Они су третирали као страни држављани и подлежу строгој, компликованој и скупој процедури признавања статуса странаца с привременим или сталним боравком у Хрватској. Проблем је и безбедност: повремени физички напади, вређање, скрнављење верских објеката и гробаља.

БЕСКРАЈНО ПОНАВЉАЊЕ СЛИЧНОГ

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 7

Када данас говоримо о „Олуји“, четрнаест година после, требало би да имамо довољну дистанцу која нас лишава отежавајуће патетике.

„Олуја“ је кодирана назив за војну операцију која је уследила у рано јутро, 4. августа, 1995. којом су етнички очишћени Срби са простора Северне Далмације, Лике, Кордуна и Баније. Операција која је коначно резултирала тзв. „хуманом разменом становништва“ и била фактор коначнога тријумфа политике која је сматрала да је на Балкану могућа стабилност тек кад се државице настале распадом Југославије национално хомогенизују до крајњих граница. Она је била последица различитих „силница“ на релацији Хрватска - Србија - Најбитнији фактори светске политике. Кад кажем „најбитнији фактори светске политике“ ту рачунам и Русију, да код неких националних романтика не буде непотребних заблуда.

Операције „Олуја“ не би било, да није куцнуо задњи час како би се коначно завршио рат везан за распад СФРЈ и постигнут модел око будућности БИХ. Слободан Милошевић је, само да подсетим, у то време изненада постао „кључни фактор“ мира и стабилности на Балкану. Тако су га титулирали и промовисали најбитнији представници светске политике, а он коначно урадио све да им покаже пуну кооперативност. На крају крајева, са кључним балканским партнером Фрањом Туђманом и елитом која га је довела на власт, око онога што му је понуђено он није имао битно различите циљеве. Постојали су проблеми око дефинитивне формализације тих циљева, али, рачунао је и рачунало се, да нешто мора остати и за после. Просто, доминирајућа политичка елита која је „јашила тога беснога националистичкога коња“, сматрала је да мора остати нешто што би и касније могли успешно да раде. И једва дочекала да „зграби“ то што се нудило. Сећам се док пишем ово, једне изјаве шабачкога владике Лаврентија, коју је исказао на округломе столу приређеном пре Дејтонске конференције где он каже да је све што се догодиле, те стотине хиљада избеглица у Србији, ти милиони унесрећених људи, заправо „вода на млин српскоме народу“. А зашто је то вода на млин српскоме народу, владика је објаснио у класичним националистичким категоријама, попут тврдњи да ће то довести до ревитализације српске нације у Србији. Да ће Србија коначно постати „српска“.

Кад је, коначно, 2002. године урађен попис становништва у Србији успоставило се да је процена часнејшег владике исправна, да је Србија имала 85 посто Срба што је квалификује као државу доминантно једнонационалну, али да је и поред чињенице да је у њу стигло више од пола милиона српских избеглица имала седамдесет хиљада становника мање него 1991 године. То је белодано показало колико је „органски“ приступ нацији и држави заправо најгори према грађанима државе у којој елита гура такав приступ. Где су нестали људи и поред толикога механичкога прилива пола милиона људи, нико није одговорио до сада..?

Где смо данас, у „постолујноме“ времену, на данашњи дан, четрнаест година после?

На ово питање би требало одговорити из две визуре. Прва је везана за односе између избеглица из Крајине и државе Хрватске и друга у односима између две најважније државе настале распадом Југославије - односима између Србије и Хрватске?

Од оних који су избегли у августу 1995. године, доминантан број још увек живи у Србији. Скоро сви имају држављанство Србије, али и хрватске документе. Око педесетак хиљада се вратило у Хрватску, а старосна структура повратника је таква да се тамо најчешће одлази како би се завршио живот у родноме крају. Стотињак хиљада људи живи на релацији „тамо - овамо“. Стара се о поврату имовине, одлази да обиђе родбину, лети иде на одмор да споји угодно са корисним, поправи нешто на староме имању и враћа се назад уз Србију. Кад се данас човек провоза кроз избегличке крајеве онда има горак укус пустоши и нестајања.

А у питању је простор од скоро трећине Хрватске.

Шта раде државе?

Све време, могу слободно рећи, државе се понашају тако да се ништа битно не промени, и нарочито да не угрози резултате које је доне њихов „договорени рат“. Наравно, ту се рачуна на фактор времена и рачуна се на оно што се зове „политички интерес“. Реторика у државним и међунационалним односима није као она из деведесетих година, степен сигурности повратника у Хрватској је битно бољи него пре коју годину, обнављана је порушена имовина по селима у Крајини, нема више видљивога језика мржње, но услови за повратак нису узнатредали. У избегличке крајеве се не инвестира, тамо данас не постоји ни минимум економских услова да би се могло нормално живети од властитога рада. И то је главни фактор којим се чувају достигнути резултати етничкога инжењеринга.

Међудржавна политика, билатерални односи и оно што их прати држе ту основну „црту“. Кад у њима дође до видљивога побољшања, уследи по нека изјава министра Јеремића, која целу ствар охлади, а онда се ангажује председник или трезвенији део јавности и те односе врати ка нечему трпељивијем. По систему „добар и лош полицајац“. И то на другој страни има потпуно компатибилне механизме.

О избеглицама у Србији данас, четрнаест година после „Олује“, поново брине екипа која је то радила и деведесетих година. Семо више партијски не припадају СПС-у него ПУПС-у. И они добро знају шта им је задатак. Никако не стимулирати повратак, са хрватском страном држати затегнуте односе, не стимулирати ни интеграцију државним мерама него гледати како од избеглица извући новац који ће они добити продајом имовине, исплатом пензија и сличним поводима, и који ће трошити у Србији. Од стране хрватске политике и институција имају за то потпуно сарадљиве партнере. За то се догодило да пропадне „Сарајевски споразум“ и да Србија одбије понуду Високога Комесара УН за избеглице Антониа Гутереша пласирану у децембру прошле године, да организује донаторску конференцију којом би помогао Србији да као једна од пет земаља у свету са дугорочним проблемима избеглиштва, коначно то питање скине са дневнога реда. Потпредседник српске владе Јован Кркобабић је ту понуду хладно одбио говорећи да то није проблем Србије него Хрватске. На хрватској страни се нико на то одбијање није бунио.

Сараднички однос који јако подсећа на онај који су у другим условима и другим поводима имали Слобо и Фрањо, а тиче се Срба из Хрватске. Овде нема закључка. Живот ће на неки начин разрешити ову ствар, а остаће и људи који ће индивидуално себи нешто моћи помоћи или одмоћи. Избеглице као категорија очито за нешто увек требају политичарима. И док их год они буду видели као нешто што се потенцијално може користити у политичке сврхе то ће питање остати отворено и замагљивано. На жалост. Аутор је бивши градоначелник Книна и слободни новинар

ВИШЕ ОД 1.000 СРБА СЕ ВОДЕ КАО НЕСТАЛИ

Блиц, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

Годишњица војне акције „Олуја“ у Хрватској

Данас је 14 година од почетка хрватске војне акције „Олуја“ која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске.

Док ће у Србији парастосу жртвама у цркви Светог Марка у Београду присуствовати и председник Србије, у Хрватској је 5. август државни празник, који се слави као Дан победе и домовинске захвалности за акцију „Олуја“ којом су под хрватску управу враћени последњи делови територије које су држали припадници српских војних јединица.

Председник Србије Борис Тадић је јуче, поводом четрнаесте годишњице акције „Олуја“, изјавио да су повратак избеглих, повраћај имовине Срба у Хрватској, као и ексхумација и идентификација жртава, питања која морају да се решавају у оквиру побољшања односа Србије и Хрватске.

Хрватски званичници честитали су јуче свим грађанима Дан победе и домовинске захвалности и Дан хрватских бранитеља када су хрватске војне снаге ушле у град **Книн. „На тај дан сећамо се и ове године одлучујуће победе која је омогућила да Хрватска успостави своју суверену власт на највећем делу до тада окупиране територије“**, пише у честитки хрватског председника **Стјепана Месића.**

Акција „Олуја“ почела је 4. августа 1995. године офанзивом Хрватске војске, полиције и Хрватског већа одбране на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације. Документационо-информативни центар „Веритас“ је поводом годишњице акције хрватске војске „Олуја“, која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске, саопштио да се још 1.109 Срба воде као нестали у тој акцији.

СРБИ ТРАЖЕ ПОГАЖЕНА ПРАВА, ХРВАТСКА СЛАВИ

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 6

Четрнаест година од почетка хрватске акције „Олуја“ и суноврата Републике Српске Крајине

Срби у Хрватској први пут организовано обележавају годишњицу „Олује“ сећањем на жртве. Хрватски званичници честитали свим грађанима Дан победе и домовинске захвалности

Парастосима, седницама сећања и документима којима ће се обратити домаћој и светској јавности Срби широм Хрватске, као и они који као избеглице живе у Србији обележиће данас 14. годишњицу почетка акције „Олуја“ коју су хрватске војно-полицијске снаге покренуле против некадашње Републике Српске Крајине, иако је била под заштитом УН. **Према речима Милорада Пуповца, потпредседника Самосталне демократске српске странке, српска заједница у Хрватској данас ће први пут, у организацији Српског националног вијећа скуповима сећања обележити страдање у рату од 1991. до 1995. и егзодус из 1995.**

Пуповац је за наш лист изјавио да ће данас у 10 сати почети седнице сећања Српског националног вијећа, на државном нивоу, као и у свих 18 жупанија, на којима ће учествовати и представници СДСС и српски заступници у Сабору Хрватске.

У организацији удружења Срба из Хрватске која делују у Србији, данас ће се у београдској цркви Светог Марка на Ташмајдану одржати парастос жртвама „Олује“. Најављен је и комеморативни скуп у порти Маркове цркве, биће донета резолуција којом се осуђује етничко чишћење српског народа из Српске Крајине и осталих делова Хрватске. Ове године посебна пажња биће посвећена кршењу станарских права Срба у Хрватској и другим нерешеним проблемима српских избеглица из ове бивше југословенске републике.

Председник Србије Борис Тадић јуче у разговори са члановима Удружења породица несталих и погинулих у Крајини изјавио је да су „повратак избеглих, проблеми везани за повраћај имовине Срба у Хрватској, као и процес ексхумације и идентификације жртава питања која се морају решавати у оквиру побољшања свеукупних односа Србије и Хрватске“, саопштено је из Председништва Србије. Хрватска држава „Олују“ прославља 5. августа као Дан победе и домовинске захвалности. Од 2000. овај датум обележава се и као Дан оружаних снага Хрватске

- Дан хрватских бранитеља. Председник и премијер Хрватске Стјепан Месић и Јадранка Косор, као и први човек Хрватског сабора Лука Бебић јуче су „свим грађанима и грађанкама честитали велики и значајан празник - сећање на одлучујућу победу која је омогућила Хрватској да успостави своју суверену власт на највећем делу тада окупиране територије“.

КЉУЧ САРАДЊА БЕОГРАДА И ЗАГРЕБА

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 6

Милорад Пуповац, потпредседник СДСС, о проблемима избеглица

ПУПОВАЦ: Имајући у виду мањак новца, требало би створити неку врсту фонда, уз помоћ међународне заједнице, укључујући УН, Европску комисију, Савет Европе и поједине државе чланице Европске уније. Тиме би се помогло Хрватској и другим земљама у регији да реше преостала избегличка питања

Загреб, Београд - Самостална демократска српска странка желела би да има што отворенију и чешћу сарадњу са избегличким организацијама Срба из Хрватске и надлежним државним институцијама које се баве избегличким проблемима. Очекујем да ће највиши државни представници створити услове за решавање избегличких проблема у Хрватској већ од јесени. Очекује се и посета високог комесара за избеглице УН Антонија Гутереша - изјавио је за Данас Милорад Пуповац, потпредседник СДСС и заступник у Хрватском сабору.

Упитан колико је реално да СДСС испуни захтеве избегличких удружења Срба из Хрватске које од српских заступника у хрватским институцијама траже да сарадњу са властима у Хрватској услове решавањем проблема избеглица, Пуповац каже да треба имати у виду „догађаје на хрватској политичкој сцени и у економској сфери“.

- Улазимо у турбулентно раздобље, али ћемо настојати да избеглички проблеми не буду истиснути из политичке визуре Хрватске и међународне заједнице. Није добро што између Србије и Хрватске нема дијалога о избегличким проблемима.

Наша идеја је да се створе услови за сарадњу. Њих би требало да створе највиши државни представници. С друге стране, Хрватска и све земље у регији ушле су у кризу.

Имајући у виду мањак новца, требало би створити неку врсту фонда, уз помоћ међународне заједнице, укључујући УН, Европску комисију, Савет Европе и поједине државе чланице ЕУ. Тиме би се помогло Хрватској и другим земљама у регији да реше преостала избегличка питања - сматра Пуповац.

Поводом залагања избегличких удружења Срба из Хрватске, као и појединих политичких кругова у Србији да се пронађе механизам којим би се хрватски улазак у ЕУ условио поштовањем основних права протераних Срба, Пуповац каже да је и за Београд и за Загреб „боље да нађу заједнички језик у решавању избегличких проблема, уз позив ЕУ да им пружи финансијску и другу помоћ“.

- Ако Србија и Хрватска покажу да су способне да заједно решавају отворена питања избеглица, суђења за ратне злочине, организованог криминала, сигурно би обезбедиле постепен улазак обе стране у ЕУ. Чињеница је да су многи радили на томе да се постојећи проблеми не решавају, али нова Хрватска и Србија морају наћи решења, пре свега због дуготрајне будућности. СДСС је спреман да помогне, али без сарадње Србије и Хрватске не може много да учини - категоричан је Пуповац.

Председништво СДСС је крајем прошле недеље, упркос оцени да је у хрватској влади „стално присутна тактика куповања времена и одлагање договорених и потписаних ставова из Споразума СДСС и бившег премијера Иве Санадера“, ипак, подржало владу новог премијера Јадранке Косор „због чињенице да је држави потребна стабилност“. Подршка је условљена реформским захватима у области запошљавања, пензионог и пореског система.

Антрфиле : Саво Штрбац за план 34

Бањалука - Председник Документационо-информационог центра Веритас Саво Штрбац изјавио је да Срби прогнани из Хрватске сматрају да је решење српског питања у тој држави примена Плана 34, којим им је 1995. међународна заједница гарантовала „државу у држави“, јавља Срна. Штрбац је на конференцији за новинаре у Бањалуци истакао да Хрватска ни 14 година после егзодуса Срба „не успева или не жели да реши српско питање према европским стандардима“. Он је нагласио да прогнани Срби очекују помоћ међународне заједнице на решавању њиховог питања и примени Плана 3-4 зато што би се „само тако, донекле, исправила историјска и људска неправда према Србима из Хрватске“. План 3-4 су предложили Питер Галдбрајт, Леонид Керестенцијанц и Јасуши Акаши. Он је крајишким Србима нудио широку аутономију разрађену према моделу аутономије Аланских острва у Финској, а садржао је и поглавље које се тичало Славоније, јужне Барање, западног Срема и других области.

ХАШКЕ ОПТУЖНИЦЕ ЗА „БРИЉАНТНУ ВОЈНУ АКЦИЈУ“

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 6

После „Олује“ хрватске власти затвориле су подручје бивше РСК. Улаз је био дозвољен само хрватској војсци и полицији, као и хрватским избеглицама из тог подручја. Почине минирање и рушење празних српских кућа.

Током владавине Фрање Туђмана, хрватске власти су негирале оптужбе о етничком чишћењу и одбијале сарадњу са Хашким судом за ратне злочине на простору бивше

СФР Југославије. **Иако је званични Загреб тврдио да је „Олуја“ легитимна и бриљантна војна операција против побуњеника, Хашки суд је, због почињених злочина, подигао две оптужнице против генерала Анте Готовине, Младена Маркача и Ивана Чермака.**

Пензионисани генерал Готовина ухапшен је у Шпанији 7. децембра 2005. и изручен Хашком суду. Чермак и Маркач, који се терете по личној и командној одговорности за злочине против човечности и кршења закона и обичаја ратовања током и после операције „Олуја“, добровољно су отпутовали у Хаг 2004. Њихова оптужница је потом измењена и допуњена - **оптужени су за прогон, депортације, присилно премештање, пљачку, безобзирно разарање насеља, убиства, нехумана дела и окрутан третман.**

У проширеној оптужници као учесници у тим злочинима наводе се и тадашњи председник Хрватске Фрањо Туђман, министар одбране Гојко Сушак, заповедник операције „Олуја“ генерал Готовина, начелник Главног штаба Хрватске војске Звонимир Червенко и његов претходник Јанко Бобетко. Од наведених једино је Готовина жив, а оптужница против њега је, одлуком Претресног већа Хашког суда, спојена са оптужницом против Чермака и Маркача. Суђење је у току.

НЕПОЗНАТО ЈОШ 1.109 СУДБИНА

Правда, Датум : 4.8.2009, Страна : 4

Документационо-информативни центар „Веритас“ је поводом данашње годишњице „Олује“, која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске, саопштио да се још 1.109 Срба воде као нестали у тој акцији.

- На евиденцији „Веритаса“ налазе се имена 1.922 логинула и нестала Србина у тој акцији и после ње, од чега су 1.192 цивили старији од 60 година - наведено је у саопштењу, уз напомену да је међу погинулима и 19 деце. „Веритас“ наглашава да је од укупног броја жртава до сада решена судбина 813 људи, док се на евиденцији несталих води још 1.109 особа, од којих 756 цивила, а међу њима су 364 жена.

СЕЋАЊЕ НА 2.650 УБИЈЕНИХ И 340.000 ПРОГНАНИХ СРБА

Глас Јавности, Датум : 4.8.2009, Страна : 3

У Србији се данас обележава 14. годишњица напада Српску Крајину и 13 општина у БиХ

БЕОГРАД - У Србији ће данас бити обележена 14. годишњица напада на подручје бивше Републике Српске Крајине у Хрватској и 13 општина у БиХ, у којем су хрватске и муслиманске снаге убиле око 2.650 и протерале око 340.000 Срба. У војној операцији „Олуја“ на подручју РСК у Хрватској убијено је и нестало близу 2.000 Срба, а протерано око 220.000, док су у наставку ове акције у суседној БиХ под називом „Маестрал“ хрватске оружане снаге у садејству са Петим корпусом муслиманске армије убиле још 655 и прогнале око 125.000 српских становника.

Војна операција „Олуја“ предузета је упркос томе што је дан раније, најпре на састанку у Женеви, а затим и у Београду, српска делегација прихватила предлог међународне заједнице познат као План 3-4 за мирну реинтеграцију у Хрватску, уз чврсте гаранције да српска Крајина неће бити нападнута. Око 400 Срба је убијено у

властитим кућама, око 700 је ликвидирано после завршетка борбених дејстава, а 3.200 депортовано у логоре.

Према подацима Документационо-информативног центра „Веритас“ у „Олуји“ су убијене и нестале 1.992 особе, од тога су 1.192 или 62 одсто били цивили, а више од половине њих било је старије од 60 година. Већина је убијена до краја августа.

Међу цивилним жртвама су 534 жене, од којих су две трећине старије од 60 година. Убијено је и 19 малолетника, међу којима је деветоро деце до 14 година старости. Без родитеља је остало 1.772 деце, а 1.500 припадника Српске Војске Крајине било је заробљено.

Према извештају војних посматрача УН, у „Олуји“ је спаљено 22.000 српских кућа и других објеката, при чему нису поштеђени ни црквени, историјски и споменици културе. Досад је решена судбина 813 особа, док се на евиденцији несталих води још 1.109 лица, од чега 756 цивила, међу којима 364 жене. Хрватске власти још нису ексхумирале регистроване гробнице са 550 посмртних остатака жртава.

„Олуја“ је била завршна операција сукоба током којих је убијено и нестало близу 7.000, а протерано 404.887 Срба, од тога 141.887 из градова и ратних дејстава, а само 57.000 прогнаних се досад вратило у Хрватску.

НЕПОЗНАТ БРОЈ ПОТЕНЦИЈАЛНИХ ПОВРАТНИКА ИЗ ЕВРОПСКИХ ЗЕМАЉА

Данас, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

Процес реадмисије и даље важан за стављање Србије на белу шенгенску листу Европске уније и за одржање на том списку држава

Рeadмисија се у Србији спроводи на основу кровног споразума с ЕУ и 15 билатералних споразума са 17 земаља света

Београд - **Процес реадмисије, односно повратка држављана Србије из западноевропских земаља, где бораве без уредне документације, један је од веома битних услова који је Србија морала да испуни не би ли добила зелено светло од Европске уније за стављање на белу шенгенску листу, које се очекује од почетка следеће године. Рeadмисија се у Србији спроводи на основу кровног споразума с ЕУ о враћању грађана који илегално бораве у земљама чланицама и на основу 15 билатералних споразума са 17 земаља света.**

После потписивања јединственог Споразума, у Србију је присилно враћено тек нешто мање од 1.000 људи, а процењује се да је број људи који се „добровољно“ вратио на захтев државних органа земаља ЕУ два до три пута већи.

Процена је и да се од примене билатералних споразума о реадмисији од 2003. године до сада вратило око 45.000 лица.

Владимир Петронијевић, саветник за визну либерализацију потпредседника Владе Божидара Ђелића, за Данас каже да Србија процес реадмисије спроводи без проблема.

- **Постоји више врста повратника, једни су држављани Србије, али има и оних из трећих земаља који су из Србије ушли у земље ЕУ. Постоји тачна процедура за утврђивање одговорности Србије за њихов илегални боравак у ЕУ земљама.** Трошкови су подељени, а држава пријема плаћа авионски лет, каже Петронијевић. Према његовим речима, у збрајању оних који су враћени треба бити веома пажљив, јер

има оних који су враћени на основу споразума, али и оних који су се добровољно вратили.

Посебан проблем је тај што се не зна тачан број илегалних миграната који би требало да буду враћени у матичну државу, тако да цифре варирају од 50.000 до 150.000. Такође је веома незахвално говорити о броју Срба који илегално бораве у државама ЕУ, јер у ту цифру често улазе и мигранти с подручја бивше СФРЈ. Рад на остварењу уговорних обавеза представља један од услова за слободно путовање и зато је Влада усвојила Стратегију за интеграцију повратника, у склопу које је отворена и Канцеларија за реадмисију, а све како би се на што бољи начин помогло људима који се по повратку у Србију суочавају с многобројним проблемима.

Миодраг Среста, директор невладине организације Група 484 за наш лист каже да ће ЕУ помно пратити како се одвија процес реадмисије и како се креће цифра оних држављана Срба који у иностранству траже азил. Према његовим речима, свако повећање тог броја ће бити упозорење. Среста наводи да се Србија после проглашења независности Косова, поново вратила у првих десет земаља чији грађани траже азил у Немачкој.

Када је реч о процесу реадмисије, Среста наводи да је у првој години примене споразума с Унијом депортовано око 1.000 људи, а да је у овој години број нешто мањи од 600.

- **Када нека земља утврди да неко нема документа за боравак у њој, пошаље му писмо упозорења у којем је наведено да мора у року од три месеца да напусти земљу. Постоји и подстицајни повратак који подразумева да држава даје 500 долара по члану домаћинства онима који пристану да се иселе. То је случај с Немачком или Италијом, објаснио је Среста.**

Уговор о реадмисији односи се на стране држављане и апатриде (особа без држављанства), који ће у Србију бити враћени ако се утврди директна веза и српска одговорност за њихов илегалан боравак у земљама ЕУ. То, конкретно, значи да је потребно утврдити да су странци или апатриди ушли у ЕУ са српском (неки и југословенском) визом или да су, на неки незаконит начин, из Србије доспели на територију неке од земаља чланица Уније. Странци или апатриди из Србије одлазе само ако постоје билатерални уговори са земљама чији су држављани.

Антрфиле : Албанци се враћају на КиМ посредством Унмика

Јединствени споразум о реадмисији Србија је с ЕУ потписала 18. септембра 2007, а српски парламент га је ратификовао 7. новембра исте године, у време владе Војислава Коштунице. Споразум је ступио на снагу у јануару 2008. **На територији Косова и Метохије се спроводе споразуми о реадмисији у сарадњи са Унмиком. У пракси, Албанци се из земаља ЕУ враћају на Косово и Метохију посредством цивилне мисије УН на основу механизма сарадње ове мисије са земљама ЕУ.**

Овим споразумом Србија се обавезала да прихвати повратак грађана Србије који нелегално бораве у земљама ЕУ. То се односи на грађане који су у те земље ушли без ваљаних докумената и дозвола, као и на држављане трећих земаља који су из Србије нелегално дошли на територију ЕУ.

ТРАЖЕ И ДВА ГАРАНТОВАНА ПОСЛАНИЧКА МЕСТА

Дневник, Датум : 4.8.2009, Страна : 6

РЕГИОНАЛНИ ОДБОР ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ЖЕСТОКО КРИТИКУЈЕ ЧЕЛНИКА ПОКРАЈИНСКОГ РЕСОРНОГ САВЕТА

Регионални одбор за помоћ избеглицима Војводине жестоко је реаговао на изјаву председника Покрајинског савета за избеглице Јанка Веселиновић а за "Дневник" који је ставове Одбора о обустави помоћи избегличкој популацији оквалификовао као политикантске а легитимитет и досадашњи рад ове организације довео у питање.

„Веселиновић није оспорио ниједну чињеницу о обустави помоћи избеглицима у Војводини током 2009, нити објаснио зашто девет месеци није одржана седница Савета за избеглице“, наводи у писму "Дневнику" председник овог избегличког удружења Раденко Попић, и додаје да је Регионални одбор давао различите иницијативе за побољшање рада па и кадровску обнову Савета, тражећи да у његов састав уђу представници избеглица из Хрватске и с Космета, да се обиђу општине где борави већи број избеглица, утврде њихове потребе и на нивоу Покрајине донесу одлуке о давању на привремено коришћење станова грађених донацијама.

На њихову поделу вето је ставио Уставни суд СРЈ/СЦГ и већ десет година стоје празни. Одбор је предлагао и побољшање информисање и самоорганизовање избеглица, отварање расправа о повратку избеглица у Хрватску и решавању проблема станарских права... Због Веселиновићеве тврдње да је Регионални одбор маргинална и ирелевантна избегличка организација, Попић наводи низ активности овог удружења. Оно је, рецимо, тражило да се избеглицима гарантују два места у покрајинском парламенту, те да се у статут Покрајине угради одредба да ће Војводина штитити права ове популације, а један од најзначајнијих предлога је рушење закона о напуштеним становима у Федерацији БиХ.

Јанко Веселиновић није желео да коментарише наводе из писма Регионалног одбора за помоћ избеглицима Војводине упућеног "Дневнику". – Не желим да одговарам на Попићеве оптужбе. Покрајина је на правом путу да реши проблем избеглиштва до 2012. – казао је Веселиновић.

Антрфиле : Сам у „хрватској” кампањи

Попић тврди да Веселиновић седнице надлежног Савета није заказао ни кад су усвојени закони о пољопривредном земљишту и о становању у Хрватској, који су озбиљно нарушавали права избеглих Срба, нити током расправе о изменама републичког Закона о избеглицима.

Није консултовао чланове Савета ни кад се сам појављивао у кампањи за локалне изборе у Хрватској и, у име Савета, избегле Србе позивао да изађу на изборе. Сам је одредио чланове Управног и Надзорног одбора Покрајинског фонда за избеглице и поставио повереника за избеглице, који је ових дана, без икаквог образложења, напустио функцију.

ЧЕТРНАЕСТ ГОДИНА ОД „ОЛУЈЕ”

Дневник, Датум : 4.8.2009, Страна : 2

Данас се навршава 14 година од почетка хрватске војне акције “Олуја”, која је довела до егзодуса више од 200.000 Срба из Хрватске. У Хрватској је 5. август државни празник, који се слави као Дан победе и домовинске захвалности за акцију “Олуја”. Акција “Олуја” почела је 4. августа 1995. године офанзивом Хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа обране (војска босанских Хрвата) на подручја Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације (самопрокламована Република Српска Крајина). Дан касније, хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и истакла хрватску заставу. У операцији “Олуја” учествовало је 138.500 припадника Хрватске војске, МУП-а и Хрватског вијећа обране. Тим снагама су се, по хрватским изворима, супротставиле српске снаге од око 31.000 војника. Подручје захваћено хрватском офанзивом напустило је готово целокупно српско становништво.

Колоне избеглица на тракторима и другим пољопривредним возилима су преко подручја под контролом босанских Срба у западној и северној Босни кренуле ка Србији. Власти у Србији су избегличке колоне упућивале у центре у унутрашњости земље, укључујући и Покрајину Косово. У тој покрајини је у колективним центрима било смештено неколико хиљада Срба, али су они поново избегли половином јула 1999. године, када су југословенска војска и полиција напустиле Косово, након НАТО-овог бомбардовања СР Југославије. Они су потом смештени у друге прихватне центре у Србији. Војна акција “Олуја” убраја се у најсуровија етничка чишћења на подручју бивше СФРЈ. Документационо-информативни центар “Веритас” у својој евиденцији има имена 1.960 погинулих и несталих Срба, од чега 1.205 цивила, међу њима 522 жене и 12 деце.

Пензионисани генерал Главног штаба Хрватске војске Јанко Бобетко изјавио је у августу 2001. загребачком “Јутарњем листу” да је он аутор плана акције “Олуја” и да је војни врх с тадаш њим председником Хрватске Фрањом Туђманом ту операцију припремао две године. У септембру 2002. Хашки трибунал отпечатио је оптужницу против Бобетка за злочине против човечности и кршење закона и обичаја рата у акцији Хрватске војске у Медач ком цепу. Хрватске власти нису изручиле Бобетка и он је до 29. априла 2003, када је умро, све време био у загребачкој болници.

Тадашња главна тужитељка Хашког трибунала Карла дел Понте одустала је од подизања оптужнице против генерала Петра Стипетића, који је командовао војним акцијама у склопу операције “Олуја”, после његовог исказа хашким истражитељима у октобру 2001. године. Тужилаштво је одустало и од подизања оптужнице против Мирка Норца, који је, такође, саслушан у статусу осумњиченог. Он је у Хрватској раније осуђен на 12 година затвора због ликвидације најмање 50 српских цивила на подручју Госпића и Карлобага 1991, а у мају ове године осуђен је на седам година затвора за ратне злочине против цивила у војној акцији “Медачки цеп” 1993. године.

За злочине почињене током операције “Олуја” Хашки трибунал је 26. јула 2001. отпечатио оптужницу против пензионисаног хрватског генерала Анте Готовине, који је био командант операције “Олуја”. Готовина је од тада био у бекству. Ухапшен је у Шпанији 7. децембра 2005. и изручен Хашком трибуналу. У марту 2004. Трибунал у Хагу отпечатио је оптужнице против хрватских генерала Ивана Чермака и Младена Маркача, које их терете по личној и командној одговорности за злочине против човечности и кршења закона и обичаја ратовања током и након операције “Олуја”, након чега су они добровољно отпутовали у Хаг. Неколико месеци касније двојица генерала су измењеном и допуњеном оптужницом оптужена за прогон, депортације и

присилно премештање, пљачку, безобзирно разарање насеља, убиства, нехумана дела и окрутан третман.

Антрфиле : Проблеми остали

Председник Србије Борис Тадић разговарао је јуче, поводом обележавања 14.годишњице акције “Олуја”, са делегацијом Удружења породица несталих и погинулих у Хрватској, коју је предводио председник Удружења Чедомир Марић. Како је саопш тила Прес служба председника Србије, делегација је упознала Тадића са проблемима са којима се чланови Удружења суочавају и изразила незадовољство што процес ексхумације и идентификације жртава, страдалих током рата у Хрватској, тече споро. Представници Удружења су нагласили да се, према њиховим подацима, око 2.230 особа српске националности воде као нестале у Хрватској. Тадић је нагласио да су повратак избеглих, проблеми везани за повраћај имовине Срба у Хрватској, као и процес ексхумације и идентификације жртава, питања која морају да се решавају у оквиру побољшања свеукупних билатералних односа две земље, Србије и Хрватске.

PRESS CLIPPING

Среда 05.08.2009. год

ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИХ

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2009, Страна : 5

КурШумлија - У сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом "Интертас", повереништво за избеглице у Куршумлији почеће са откупом сеоских домаћинстава за смештај избеглих и расељених породица на подручју ове општине.

Потписан је и уговор о изградњи станова за избеглице и расељена лица из колективног центра "Селова". Средства од око 300.000 евра за изградњу станова обезбедиће немачка хуманитарна организација АСБ.

'ОЛУЈА' ЗА СРБЕ И ДАЉЕ ТРАЈЕ

Пресс, Датум : 5.8.2009, Страна : 2

Годишњица „Олује“ обележена парастосом и комеморацијом убијеним Србима. Стотине прогнаних људи оставило на пано испред црквесветог Марка кључеве својих станова и кућау које не могу да уђу ни после 14 година

БЕОГРАД - Парастосом и комеморацијом у цркви светог Марка јуче је обележено 14 година од прогона и страдања Срба у хрватској војној акцији „Олуја“. Почаст убијеним Србима одали су председник Борис Тадић, црквени великодостојници и представници бројних удружења прогнаних из Крајине и Хрватске, као и око хиљаду избеглих људи.

Акција „Олуја“ почела је на јучерашњи дан 1995. офанзивом Хрватске војске, полиције и Хрватског вијећа обране (војска босанских Хрвата) на подручју Баније, Лике, Кордуна и северне Далмације. Дан касније, хрватска војска је ушла у готово напуштен Книн и истакла хрватску заставу. Представници Срба из Крајине подсетили су да је у „Олуји“ убијено и нестало око 5.000 Срба, а да је више од 250.000 протерано из Хрватске.

Окачено на хиљаде кључева

- Тражимо да се коначно реши питање несталих Срба и да се казне одговорни за злочине у акцији „Олуја“. Тражимо да Србија и Хрватска пронађу трајно и праведно решење за проблеме избеглих. У Хрватској нам још нису призната станарска права, а хрватске власти одбијају да пензионерима који живе као избеглице у Србији признају право на пензију - рекао је Чедомир Марић из Удружења протераних Крајишника.

Окупљени су носили транспаренте „Признајте Републику Српску Крајину“, „Олуја још траје“, „Вратите нас у Крајину“, „Крајишници су жртве геноцида“ и „Хрватска одуговлачи решење судбине несталих Крајишника“. У порти цркве светог Марка био је постављен пано дужине пет метара, на који су прогнани качили кључеве својих станова, кућа, гаража... па чак и аутомобила које су оставили у Хрватској. Људи су

тешким, оловним корацима прилазили паноу и лица скамењених од бола качили кључеве имовине коју су годинама стицали, а на коју не могу да остваре право пуних 14 година. Пано је већ после неколико минута био препун кључева, па су људи наставили да их одлажу на земљу. Један од прогнаних, Драган Тинтор, који је са женом и децом побегао из Сиска, потресно прича да од страха ни одећу нису понели, већ су само „сели у аутомобил и отишли“. У Сиску је имао трособан стан, а сада живи у колективном центру „Ушће“ у Обреновцу.

- Покушавао сам да решим своје станарско право, слао сам писмо тадашњем премијеру Хрватске Иви Санадеру и саборском заступнику Милораду Пуповцу. Санадер ми није ни одговорио, а Пуповац ми је послао одговор који нема никакве везе са мојим захтевом. Туга је то... Радиш годинама, мучиш се да би нешто имао, а онда све у једном моменту нестане! Све се промени! Људи са којима сам живео у истој згради почели су да ми прете, морао сам да напустим све. Спао сам на то да будем избеглица, да живим у колективном смештају. А човек који је добио мој стан и не живи у њему, већ га издаје у закуп. Али, нећу одустати, тражићу до смрти оно што је моје - прича видно потресени Тинтор.

Личанин Јово Шкундрић прича како је у центру Книна оставио стан од 56 квадрата. Из Хрватске су га пре годину и по дана позвали и понудили му бараку у замену!

Неми од туге

- Ја то нисам хтео да прихватим! Рекао сам им „Или ми вратите стан, или ми дајте новац“. Они ми нису ништа одговорили. Не могу да се помирим са тим да неко други живи у стану који сам ја кућио и не пристајем на њихове понижавајуће понуде. Само тражим оно што сам својим рукама зарадио - каже Шкундрић.

Међу несрећним људима било је много оних који од туге једва да су успели да проговоре понеку реч. Одлагали су кључеве и склањали се у страну, како би се у тишини сетили најмилијих, о којима и даље ништа не знају.

- Нека га кључ, нека стоји! Ја не могу ништа да кажем... Три сестре су ми нестале, не могу... - једва је прошапутала једна жена.

Антрфиле : „Јутарњи лист“: Језиви злочини над србима

„Олуја“ је имала три важне последице, од којих су две изузетно добре, а једна врло лоша за политичку и етичку историју Хрватске, пише јучерашњи „Јутарњи лист“. Лист наводи да су добре последице „ослобађање хрватске државе“ и губитак војне и политичке моћи Слободана Милошевића међу Србима, и додаје:

- Трећу димензију „Олује“ морамо, нажалост, оценити срамотном. „ Олуја“ је искоришћена као повод за протеривање српског становништва из Крајине. Свака озбиљна демократска држава мора учинити све да осигура равноправне животне услове и оном делу становништва које ту државу не жели - пише „Јутарњи лист“.

Реаговања

Војислав Коштуница, ДСС:

Српски народ данас одаје пошту невиним жртвама и опомиње на страшан злочин етничког чишћења

Александар Вучић СНС:

Данас, 14 година после нико не сме и нема право да заборави те злочине

Дубравка Филиповски, НС:

Ни 14 година од протеривања Срба нису створени услови да се они врате

БЕСКРАЈНА ОЛУЈА

Данас, Датум : 5.8.2009, Страна : 31

Од 250.000 Срба протераних из Хрватске пре 14 година, формално се вратила једна половина, ако је судити по издатим документима, а заиста тек једна петина, ако се гледа број оних који данас живе у Хрватској.

Због чега је повратак избеглица тако спор када се зна да Хрватска на свим осталим пољима настоји да достигне европске стандарде? Да ли је тај повратак преваходно политичко питање, или га треба посматрати и кроз призму индивидуалних интереса прогнаних, којима је у Хрватској остала значајна имовина? Колико догађаји с почетка деведесетих година прошлог века данас оптерећују односе Србије и Хрватске? О свему овоме, у специјалној емисији РТС-а “Бескрајна Олуја”, говоре републички комесар за избеглице Владимир Цуцић и историчар Чедомир Антић. Емисију води Зоран Станојевић. (РТС1, 18.25)

ПАРАСТОС ЖРТВАМА „ОЛУЈЕ“

Ало!, Датум : 5.8.2009, Страна : 3

Жртвама хрватске војне акције „Олуја“ којом су пре 14 година крајишки Срби прогнани са својих огњишта у цркви светог Марка у Београду јуче је служен парастос. Помену су присуствовали председник Србије Борис Тадић и потпредседник владе Јован Кркобабић, а парастос су служили владике Никанор, Григорије и Атанасије Ракита. На платоу испред цркве светог Марка окупило се око хиљаду Крајишника, који су развили транспарент са именима око 2.300 несталих захтевајући од хрватских власти да расветле њихову судбину, да се казне одговорни за злочине у акцији „Олуја“, као и да Србија и Хрватска пронађу „трајно и праведно“ решење за проблеме избеглих Срба. На великој табли било је окачено и неколико хиљада кључева станова широм Хрватске које су им одузеле тамошње власти са захтевом да им буду враћени.

ЗЕМЉАЦИ БЕЗ ПРАВА

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2009, Страна : 7

СРБИ У РЕГИОНУ

ЧАК 70 српских повратничких села у Босни и Херцеговини немају струју, у Хрватској још постоје тајне оптужнице и проблеми са неисплаћеним пензијама. Наши људи у Црној Гори немају јасан статус, а ускраћена су им и верска права. У Словенији је више од 20.000 људи избрисано са списка држављана и многи још нису успели да поврате тај статус.

То су показали резултати истраживања, које је Напредни клуб спровео у осам земаља у окружењу, у којима живе Срби.

- Србија је запоставила свој народ у региону - каже Чедомир Антић, оснивач клуба. - У већини земаља у којима смо радили истраживање Срби не уживају колективна права. Игор Јарамаз наглашава да највећу небригу држава показује према нашем народу у Македонији, а поготово у области верских права. Положај српске мањине најбољи је у Мађарској и Румунији, али у овим државама прети асимилација.

“ОЛУЈА” ЈОШ НЕ ПРЕСТАЈЕ! НЕ ПРЕСТАЈЕ!

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2009, Страна : 12

ПАРАСТОСОМ У ЦРКВИ СВЕТОГ МАРКА ОБЕЛЕЖЕНА 14. ГОДИШЊИЦА ПРОГОНА СРБА ИЗ КРАЈИНЕ

Служили владике банатски Никанор, захумско - херцеговачки Григорије и хвостански Атанасије

КРАЈИНО, родна грудо, Крајино, преголема туго! - заорила се јуче сетна песма прогнаних Крајишника пред црквом светог Марка у Београду. Више од хиљаду људи окупило се да обележи 14. годишњицу хрватске операције “Олуја” у којој је настрадало и нестало око 2.500 Срба из Републике Српске Крајине.

Окупљени на ташмајданском платоу само су делић од четврт милиона Крајишника који су августа 1995. напустили своја вековна огњишта и домове потражили у Србији и другим државама. Звуци родног краја учинили су да се над центром Београда промоле обриси книнске тврђаве, а бар на тренутак примакне и Лика, Далмација, Кордун, Банија...

Присетили су се Крајишници и око 2.500 настрадалих и несталих сународника. Парастос жртвама “Олује” у ташмајданској цркви служили су тројица владика - банатски Никанор, захумско-херцеговачки Григорије и хвостански Атанасије, уз саслуживање свештеника Архиепископије београдско-карловачке. Пошту погинулима одали су и председник Републике Борис Тадић, вицепремијер Јован Крkobабих, комесар за избеглице Владимир Цуцић...

- Годинама долазимо на ово место да поделимо тугу и сећање на оне које не смемо заборавити - рекао је у својој беседи епископ Никанор. - Знамо да су многи родитељи, браћа и сестре остали на вековној српској земљи чувајући је као - своју. То би требало да памтимо нарочито ми које је Србија попут мајке примила себи. На томе смо јој захвални, јер где би иначе Срби из Крајине могли стати и застати, ако не у Србији.

Понели су Крајишници и транспаренте - “Олуја још траје”, “Ми смо жртве геноцида”, “Трагедија још није окончана”. Упозоравају да многим није омогућен повратак на земљу прадедова, да кући нису добродошли, да им хрватске власти прете хапшењем... На великом пану висе неколико стотина кључева од српских станова који до данас нису враћени власницима.

Представници удружења Срба прогнаних из Крајине позвали су власти Србије и Хрватске да пронађу трајно и праведно решење за проблеме избеглих Срба као и да се казне одговорни за злочине у акцији “Олуја”. Срби из Хрватске поновили су да им у Хрватској још нису призната станарска права, као и да хрватске власти одбијају да пензионерима који живе као избеглице у Србији признају право на пензију.

Ожиљци етничког чишћења у “Олуји”, која је јуче у Хрватској прослављена као дан победе, још су видљиви. Четрнаест година премало је за заборав колона трактора са приколицама, старих-нових Петровачких цеста, избегличке туге и неизвесности.

Антрфиле : СРПСКА СТРАДАЊА

У АКЦИЈИ ”Олуја” из Хрватске је протерано око 250.000 Срба. Према подацима Документационо-информационог центра ”Веритас”, у овој војној акцији у којој је учествовало 138.500 припадника Хрватске војске и МУП убијено је близу 2.500 људи, углавном цивила, а 1.109 води се као нестало. Само у сектору ”Југ” опљачакано је, порушено и попаљено 22.000 српских кућа. Акција је изведена упркос томе што је ова област била под заштитом УН.

БАЊАЛУКА

ПАРАСТОС погинулим Србима из Хрватске у ”Олуји” служен је јуче у храму Свете тројице у Бањалуци, а на гробљу Свети Пантелија паљене су свеће на гробовима убијених.

- МУП РС и наш центар припремили су обимну документацију и предали Тужилаштву БиХ. Радимо даље на тим материјалима, обрађујемо их и селектујемо да би Тужилаштву било лакше да подигне оптужницу - рекао је вршилац дужности Центра за истраживање ратних злочина РС Јанко Велимировић.

УЛОГ НА НЕРЕТВИ КО ВУК НА КИЈАМЕТУ

Политика, Датум : 5.8.2009, Страна : А19

Ако се изграде две хидроцентрале и асфалтирају путеви, можда и буде живота у вароши са деветнаест својих последњих становника

Улог – „Одакле год му походио свуд мораш макадамом. И од Невесиња преко Морина, и од Гацка преко Чемерна и од Калиновика преко Обља. До Улога те воде само прашњаве цесте којима се тек понеко, или можда боље рећи само онај ко мора, усуди да крене.

Улог је једина варош у Републици Српској до које нема асфалта. Није то Улог заслужио”, каже путописац и хроничар овог краја Петар Ашкраба – Загорски. Варош и општина у којој је некада било 8.500 душа данас умире стојећи. Мало рат, више небрига и незнање, отерали су из Улога све осим 19 становника колико их је у овој вароши данас још остало. Деветнаесторо чељади без иједног детета.

У Улогу данас станују само аветињски мир којег наруше немирна Неретва, лавез паса и тек понека „нива” на путу до једног од многих шумских ревира. Сваког петка на верски обред у обновљену цамију Мехмед-бега Шестокриловића издалека долазе Бошњаци. Сваке године за Свету Ану, код католичке богомоље, дођу и аутобуси са Хрватима. Ни Бошњака ни Хрвата више нема у Улогу. Остало је само деветнаесторо Срба.

– Све до последњег рата било нам је лепо и потаман. Ни муслимане ни Хрвате нико није чак ни криво погледао, а камоли нешто им нажао учинио. Отишли су сами. Више се нису вратили. И данас када могу у њихов и наш Улог, то више не желе ни једни ни други – прича Коса Тунгуз.

Супруг јој Драго каже да је „Улог остављен на Неретви ко вук на кијамету”.

– Деведесет и друге, ђаво је и у Улог дошо по своје. Узео нам је и комшије и будућност. Данас немамо ништа друго осим ово мало душе, што би казао народ. Млади више воле

бити чистачи улица у Сарајеву, Мостару, Требињу... неголи се вратити у Улог – разочарано каже Драго Тунгуз. Некада је у Улогу било свега. И ђака и радника и полиције и биртија и продавница. Што је било у Сарајеву, то исто се могло наћи и у Улогу.

– Несретни рат узео нам је све. И нама Србима и муслиманима и Хрватима. У рату нико од нас није руке окаљао. И то је оно на шта смо посебно поносни. Неки баксузи дошли у Улог са стране, и муслиманима порушили џамију. Нису то смели чинити. Није богомоља ником крива – опет ће Коса.

Отићи или остати, данас на то питање у Улогу више нема ко да одговори. И Млађен Мијановић, председник месне заједнице, тешка срца то признаје.

– Да нам асфалтирају пут можда би се неко и вратио. А ако се реализује пројекат изградње чак две хидроцентрале на Неретви, који је одавно у плану, тада ће Улог сигурно оживети. Но, питање је шта ће Неретва потопити подигну ли се те две бетонске бране. Може нам потопити куће и имања, али никада то неће учинити са надом да ће бити боље – каже Млађен Мијановић.

Пет и по векова помиње се варошица Улог. И царина коју су тада караванције у овом месту морали плаћати Сандаљу Хранићу. Помиње се Улог и крајем деветнаестог века када је у овом крају почео устанак против Аустроугара. И пре стотину година када је у Улогу подигнута прва православна богомоља у овом делу српског Борча. Када је саграђен храм Светог Василија Острошког. Улог се помиње и шездесет и треће године прошлог века када је био општински центар. Улог се и данас помиње, али као варош на коју су сви заборавили. Ако је не потопе воде Неретве, опет ће бити лакше. И онима који су данас у Улогу, али и бројним другима који су се из Улога отиснули у свет у коме су постали неко и нешто.

ВЛАДИКА НИКАНОР: НЕ СМЕМО СЕ ОДРЕЋИ СВОГА

Данас, Датум : 5.8.2009, Страна : 5

У Србији, Хрватској и Републици Српској обележена 14. годишњица почетка акције „Олуја“

Београд - У присуству председника Републике Бориса Тадића, представника Владе Србије, крунских тела Краљевског дома Карађорђевић, политичких странака и више од хиљаду Срба протераних из Хрватске јуче је у цркви Светог Марка на Ташмајдану обележена 14. годишњица почетка акције хрватских оружаних снага „Олуја“ на некадашњу Републику Српску Крајину.

Помен жртвама „Олује“ служили су епископи: банатски Никанор, захумско-херцеговачки Григорије, хвостански Атанасије, викар патријарха српског и свештенство Архиепископије београдско-карловачке.

Владика Никанор је нагласио да су „жртве „Олује“ остале на српској земљи, чувајући је као своју, а не туђу“ и да због тога не смеју бити заборављене. Он се захвалио Србији што прогнани Крајишници нису остављени, указујући да је важно и да „у души сваког прогнаног православног Србина постоји воља и жеља да врати оно што је његово и да опет буде свој на своме“.

- Богу је све могуће. Не смемо никад губити наду и одрећи се свога. Сведоци смо шта с нашим Косовом раде они који су задужени да га чувају. Зато смо сви дужни да никад и ником не предамо ни део земље Србије, нарочито не Косово. Да је РСК

остала, данас би у свету било мање њих који кидишу и на делове Србије - истакао је владика Никанор.

После помена је одржан Пети илинденски сабор Крајишника на којем је усвојена Резолуција којом се осуђују „етничко-чишћење српског народа из Српске Крајине и других делова Хрватске, затирање његових културних и духовних вредности, покрштавање, рушење стамбених објеката, прогањање и онемогућавање повратка“.

- „Олуја“ је била катастрофа за Србе у Крајини, јер су за четири дана нестали са простора на којем су живели више векова. За нас „Олуја“ још траје. Тражимо да Србија и Хрватска уз помоћ међународне заједнице у разумном року нађу решења за наше проблеме - поручио је Миодраг Линта из Коалиције удружења избеглица у Србији.

Антрфиле : Скупови сећања

Српско народно вијеће јуче је у Загребу и свим жупанијама, одржало седнице сећања на све жртве рата у Хрватској од 1991. до 1995, као и жртве егзодуса. СНВ је у изјави сећања апеловао на највише представнике Хрватске, Србије и других земаља у региону да уз помоћ ЕУ „обнове сарадњу у решавању преосталих избегличких питања“. Обележавање „Олује“ у РС траје недељу дана. Парастос је јуче служен у храму Свете Тројице у Бањалуци, у присуству највиших званичника РС, после чега су положени венци на гробљу.

Транспаренти, фотографије

Испред цркве Светог Марка јуче су били постављени транспаренти „Признајте Републику Српску Крајину“, „Хрватска одуговлачи решавање судбине несталих Крајишника“, „ Нама су отели станове“ са закаченим кључевима из одузетих српских станова, као и неколико метара дуг транспарент са именима несталих Срба у „Олуји“, њихове фотографије, заставе српског народног покрета Светозар Милетић и „Српских четника“.

Венци за хрватске бранитеље

Загреб - Поводом Дана победе и домовинске захвалности и Дана хрватских бранитеља, председник и премијер Хрватске Стјепан Месић и Јадранка Косор, као и представници Сабора, положили су јуче венце и запалили свеће на споменицима хрватских бранитеља и жртава Домовинског рата, као и на гробу првог хрватског председника Фрање Туђмана.

ИНИЦИЈАТИВА СРПСКОГ НАРОДНОГ ВЕЋА

Политика, Датум : 5.8.2009, Страна : А5

Поводом 14. годишњице војне акције „Олуја“ Српско народно веће из Загреба објавило је изјаву: „ Српско народно веће подсећа да годишњице попут ове 14. могу бити прилика за продубљивање међуетничких и међудржавних подела, али могу бити и прилика да се страдања људи, укупне ратне страхоте, а посебно преостала избегличка проблематика, претвори у могућност за продубљивање међусобног разумевања и међусобне сарадње. Зато сматрамо да би највиши представници Хрватске и Србије, те других земаља у регији, требало да обнове сарадњу у решавању преосталих

избегличких питања, као што су питања обнове, питања изгубљених станарских права и права из рада, те сарадње како у санкционисању почињених ратних злочина тако и у осуди политика које су довеле до њих и до егзодуса.”

ПАРАСТОС ЖРТВАМА

Политика, Датум : 5.8.2009, Страна : А5

У цркви Светог Марка у Београду јуче је служен парастос жртвама хрватске војне акције „Олуја”. У тој акцији у којој је извршено етничко чишћење Срба на простору бивше Републике Српске Крајине убијено је око 2.000 лица, а протерано близу 220.000 људи. Парастос је служио епископ банатски Никанор, молитву је предводио епископ хвостански Атанасије, викар патријарха Павла, а у име Синода Српске православне цркве епископ захумско-херцеговачки Григорије.

Помену настрадалима је присуствовало више од хиљаду људи, а пошту жртвама одао је и Борис Тадић, председник Србије.

Представници Срба из Крајине су после парастоса на комеморативном скупу уприличеном на платоу испре цркве затражили од надлежних да се казне одговорни за злочине почињене у акцији „Олуја”, да се реши питање несталих и да се прогнанима врате ускраћена права. Ту је био постављен и пано на коме су људи остављали кључеве станова који су им током рата одузети и до данас им нису враћена станарска права.

Када је Невенка Ђујић са двадесет дана старом унуком и још пет чланова породице бежала из Книна пред „Олујом” иза себе је оставила стан од 80 метара квадратних и кућу. Четрнаест година живи у Лазаревцу као подстанар.

Слична је прича и Срба из других крајева Хрватске. Перо Јануц је родну Глину напустио пре 1995. године. Хрватски војници су његовој породици запалили кућу, чардак и шталу, а стоку одвели. Никад се неће вратити, каже. У Книн не жели да се врати Боривоје Нонковић: „Нема ни оног Книна, ни оне Крајине коју сам познавао”.

РАНЕ ОД „ОЛУЈЕ” ЈОШ ДУБОКЕ

Политика, Датум : 5.8.2009, Страна : А5

Избеглице из Хрватске већ 14 година привремено живе у кампу у Крњачи.

– Многи од њих желе да се врате на своја огњишта, али их страх и даље у томе спречава

На годишњицу „Олује” атмосфера у избегличком кампу у Крњачи, који је већ више од деценије једини дом Срба прогнаних из Хрватске, готово да је сабласна. С јадом у грлу и болом у срцу станари овог насеља тешко причају о мукама које су их довеле у овај, још увек се надају, привремени смештај. Ране су дубоке, кажу, и не ваља их „чачкати”. Поновно сећање на дан када су под притиском хрватских снага морали да напусте своја огњишта – буди револт у њима.

Шездесетчетворогодишња Даница „излетела је” 6. августа 1995. године из своје куће у Војнићу са супругом и снахом, села на трактор и упутила се, каже, у непознато.

– Нисмо знали, сине, куда да идемо. Неколико дана су нас држали опкољене у Топуском, а онда смо аутопутем кренули ка Србији. Боже, шта смо све доживели тада! Сами на целом друму, а са стране безброј Хрвата који нас гађају каменицама и прете

ножевима. Било је страшно. Успели смо живи да стигнемо до граничног прелаза Батровци и ту креће потпуни животни обрт. Ево ме у избегличком кампу – каже Даница и открива да још чува трактор који је њену породицу довезао на сигурно тле, и да би њиме радо поново кренула пут родног Војнића, али, наставља, само под једним условом.

– Одмах бих се вратила да ми је муж још жив. Без њега, не пада ми на памет. Дуга је ноћ, сине. Плашим се. Не познајем људе који сада тамо живе. Из моје куће се после много година иселила једна Хрватица из Босне, па могу да уђем у њу, али више не желим. Ране су дубоке – каже Даница и открива да је са супругом годинама полако градила малу кућицу у Грмовцу, али, када су стигли до крова, он је преминуо и све је стало. Ипак, нада се скором усељењу.

– Знам како ћу да поставим кров. Продаћу трактор и ето пара. Желим овде да се скрасим и живим у миру. Ту ми је и кћерка која је још пре „Олује” спаковала кофере и дошла у Србију – прича кроз сузе Даница.

Са парастоса жртвама „Олује” у камп долазе Милан и Душанка Пјевалица који су у Книну, кажу, оставили све. Стан, успомене, нормалан живот... Годишњица „Олује” за њих је посебан датум. Осим што су у спаваћницама три дана и три ноћи бежали ка Србији, на тај дан родио се и њихов млађи син.

– Било је страшно. Мужа ми је већ првог дана прогона заробила вараждинска бригада, а ја и деца смо кренули ка Србији. После Лединаца и Чортановаца ево нас овде, у Београду. Сва срећа па имамо смештај, а за новац се сналазимо како знамо. Док је могао, супруг, иначе наставник биологије и хемије, радио је све и свашта како би издржавао породицу. Сада је болестан, па помажу деца. Ма, само да успемо да продамо све што имамо у Хрватској и овде себи обезбедимо трајни кров над главом. Овако, сваки дан је нова неизвесност. Не знамо куда ћемо, шта ћемо, како ћемо... – прича Душанка и каже да је јуче, на парастосу жртвама операције „Олуја”, после много година поново видела свој народ са којим је до 1995. године делила живот достојан човека.

ПОМОЋ СТАРОГ ГРАДА РОМСКИМ ПОРОДИЦАМА

Преглед, Датум : 5.8.2009, Страна : 4

На иницијативу градоначелника Београда Драгана Ђиласа и оснивањем Радне групе за збрињавање Рома, седамнаест београдских општина укључило се у програм помоћи ромским породицама, које би из нехигијенских насеља требало да буду пресељене на нове локације које Град одреди. Општина Стари град упутила је помоћ вредну 3 милиона динара.

Ристо Рацо, члан Већа општине, каже да се општина Стари град придружила овој акцији и напомиње да град Београд и Радна група за збрињавање Рома спроведе решавање овог проблема на системски начин.

Последњом донацијом вредном 3 милиона динара, општина је за Роме, које у септембру чека пресељење из насеља испод моста „Газела“, купила 150 кревета и душека, 50 уљаних радијатора, 50 ормана, 50 столова и 300 столица. „Намештај је купљен и испоручен у магацин до обезбеђивања новог смештаја у другим приградским насељима и локацијама које одреди град. Општина Стари град ће и даље сарађивати са градом и Радном групом за збрињавање Рома у циљу трајног решења проблема нехигијенских насеља у граду“, каже Ристо Рацо.

Радна група за збрињавање Рома усвојила је принципе према којима помоћ од града Београда могу добити породице са пребивалиштем на територији града Београда, као и избеглице са Косова, Босне и Хрватске. Становници нехигијенских насеља, према градској одлуци, биће распоређени у све градске општине осим Старог града, Врачара, Савског венца и Новог Београда, а привремени смештај биће контролисан неколико пута годишње.

ПАРАСТОС ЖРТВАМА „ОЛУЈЕ“

Ало!, Датум : 5.8.2009, Страна : 3

Жртвама хрватске војне акције „Олуја“ којом су пре 14 година крајишки Срби прогнани са својих огњишта у цркви светог Марка у Београду јуче је служен парастос. Помену су присуствовали председник Србије Борис Тадић и потпредседник владе Јован Кркобабић, а парастос су служили владике Никанор, Григорије и Атанасије Ракита. На платоу испред цркве светог Марка окупило се око хиљаду Крајишника, који су развили транспарент са именима око 2.300 несталих захтевајући од хрватских власти да расветле њихову судбину, да се казне одговорни за злочине у акцији „Олуја“, као и да Србија и Хрватска пронађу „трајно и праведно“ решење за проблеме избеглих Срба. На великој табли било је окачено и неколико хиљада кључева станова широм Хрватске које су им одузеле тамошње власти са захтевом да им буду враћени.

ПОВРАЋАО САМ КРВ ПОСЛЕ БАТИНА

Курир, Датум : 5.8.2009, Страна : 8

КИКИНДА - Нема Крајишника који данас не плаче и не тугује за порушеним и попаљеним домовима, родном грудом и гробовима предака, који су заувек остали тамо далеко, рекли су нам јуче у породици Дрча, која је свој нови дом свила у Кикинди.

- Скувала сам јутрос кафу у осам сати, али је још нисам попила. Ручак је готов, али не верујем да ћемо сести за сто. Не прође дан а да сузу не пустим. Увек је најтеже 4. августа. Погледајте шта су ми урадили са човеком. Тамновање у хрватским затворима оставило је трајне психичке и физичке последице на њему. Он је данас стопостотни инвалид, који сав новац даје за лекове - овим речима је јуче дочекала екипу Курира Анђелија Дрча (60) у свом скромном дому у Кикинди.

Она је са својом породицом избегла из Радашиноваца код Биограда на Мору. У малој соби лежи глава породице Марко Дрча (60). Хрвати су га заробили 1. октобра 1991. године. У заробљеништву је провео 31 дан.

- Пошто сам пре рата радио у осигуравајућем друштву, знао сам много људи, па и особе из полиције којима сам доспео у шаке. Један од њих ухватио ме за главу, извадио нож и ставио испод врата говорећи: „Сад си мој, мајку ти четничку ј...м“. Ударио ме је ногом и пребио три ребра. Од болова сам пао у несвест.

Наживо су ми ишчупали бркове а од силних удараца задобио сам нагњечење мозга. Тукли су ме и газили све док са другим Србима нисам размењен. Нас 45 мученика из Задра за њихових 97 Хрвата из Книна. Слободу сам дочекао у тешком стању повраћајући крв - причао нам је јуче Марко, сећајући се страшне „Олује“. Он каже да у његовом селу данас нема ниједног Србина.

ГЕНОЦИД КОЈИ ТРАЈЕ

Курир, Датум : 5.8.2009, Страна : 8

Парастос жртвама „Олује“ служен јуче у цркви светог Марка уз присуство 2.500 људи, међу којима је био и председник Србије Борис Тадић

БЕОГРАД - У цркви светог Марка уз присуство око 2.500 људи, међу којима је био и председник Србије Борис Тадић, јуче је служен парастос жртвама хрватске војне акције „Олуја“, током које је убијено скоро 2.000, а протерано око 250.000 Срба из Крајине.

Већ 14. годину заредом Срби оплакују своје жртве, сећају се својих огњишта и пале свеће. Поред породица настрадалих и несталих, парастосу је присуствовао и велики број Крајишника са Баније, Кордуна, Лике и севера Далмације, али и Београђана, који су се и ове године окупили како би се сви заједно помолили и тихо и нечујно одали почаст.

- Прошло је доста времена, а чини се да смо на самом почетку. Хрватска без ваљаног разлога избегава чак и ексхумације познатих места укопа српских жртава, а до данас није идентификовано 250 ексхумираних посмртних остатака - изјавио је Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске, подсећајући да су Срби акцијом хрватске војске са заштићеног подручја Уједињених нација, из Српске Крајине, где су живели вековима, нестали за само четири дана.

Породице настрадалих, скрхане болом који године не могу да умање, јуче су по ко зна који пут затражиле од државе Србије да им помогне у проналажењу посмртних остатака најмилијих.

- Мајка сам два сина, а муж ми је нестао у рату. Најжалосније је што након 14 година још увек о њему не знам ништа. Мислим да би ми пао камен са срца кад би барем сазнала где му леже кости - са сузама у очима је рекла Босиљка Ђаковић, која је пре рата живела у Сиску.

Током трајања молитве, коју је предводио викар патријарха Павла епископ хвостански Атанасије, а у име Синода Српске православне цркве епископ захумско-херцеговачки Григорије, избеглице којима је Хрватска одузела станове у знак протеста организовале су акцију „Кључеви“. Тако се до краја парастоса на великом пануу нашло закачено преко 300 кључева одузетих станова.

- На овај начин смо хтели да скренемо пажњу хрватске, али и наше власти на неопходно враћање станарских права свим грађанима којима је то право у Хрватској одузето. Не можемо говорити о повратку а да нам при том није загарантовано нешто најосновније, право на сопствени кров над главом - рекао је Миодраг Линта из Асоцијације избегличких удружења из Хрватске. У исти час, помени пострадалим Србима у хрватској војној акцији „Олуја“ одржани су у црквама широм Србије и Републике Српске, а молитва се шапутала и у Далматинској епархији.

Антрфиле : Гинула и деца

- У евиденцији Документационог центра „Веритас“ налазе се имена 1.922 погинула и нестала Србина у акцији „Олуја“, од чега су 1.192 цивили старији од 60 година. Међу погинулима је и 19 деце - изјавио је Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске, и нагласио да је око 400 људи убијено у властитим кућама, скоро 700 ликвидирано после завршетка борбених дејстава, а 3.200 депортовано у логоре.

Злочин без казне

„Вратите нам Крајину, вратићу се у Крајину“, „Крајишници су жртве геноцида“, „Злочин без казне - злочин који траје“, неки су од транспарената које су носили чланови породица настрадалих и несталих у акцији „Олуја“. После парастоса одржан је и свечани програм, у коме су, између осталих, учествовали глумац Петар Краљ, КУД „Крајина“, песникиња Светлана Спајић...

ВОЈНИЋУ СМЕТАЈУ "ЛАЖНИ СТАНОВНИЦИ"

Правда, Датум : 5.8.2009, Страна : 7

У разним статистикама и пописима који се воде у државним службама и институцијама Хрватске, пуно је „лажних становника“, односно људи који не живе на овом подручју, тврди начелник општине Војнић Бранко Еремић. Према његовим речима, разлог томе није само у великом броју Срба избеглих након „Олује“, него и у многим Бошњацима. Тако се за њих из општинских и државног буџета издвајају знатна средства, иако се тај новац касније троши у Кладуши или Београду, пожалио се Еремић.

ОПОМЕНА НА СТРАШАН ЗЛОЧИН

Курир, Датум : 5.8.2009, Страна : 4

Војислав Коштуница

БЕОГРАД - Председник Демократске странке Србије Војислав Коштуница изјавио је да српски народ одаје пошту невиним жртвама и опомиње на страхан злочин етничког чишћења Срба Крајишника, који су сурово убијани и протерани са својих вековних огњишта.

- Стравична колона прогнаних од Книна до Београда је пораз сваке људскости, и остаће заувек пораз јер је то злочин етничког чишћења целог једног народа - истакао је Коштуница у изјави достављеној медијима поводом годишњице „Олује“. Коштуница је навео да се „на данашњи дан подсећамо дужности српског народа да не смемо заборавити ни једну једину невино пострадалу жртву, а знамо да је у целом прошлом веку почињено безброј злочина према српском народу“.

У КРАЈИНИ ВИШЕ ДИВЉИХ СВИЊА НЕГО СРБА

Правда, Датум : 5.8.2009, Страна : 8

Некадашњи премијер Републике Српске Крајине, Борислав Микелић, истиче да сваког 4.и 5. августа осећа „голему тугу и горчину“, јер не може да посети Крајину 12 година зато што ра је хрватско правосуђе у одсуству 1993 осудило за оружану побуну на 20 година затвора.

- У Крајину сам уградио најплодније године свог живота и рада, постигавши натпросечне резултате, што значи да је Крајина саставни део мене и мог живота - каже

он, и додаје да је као дечак преживео праву голготу, укључујући и чувени козарачки збег 1941. године. То је био разлог што је као дете Поткозарја, након Другог светског рата. провео у ђачким домовима 14 година живота. Тај пут довео га је до Летриње, где је као вишегодишњи, врло успешан генерални директор месне индустрије „Гавриловић“ стекао пуну привредну друштвену афирмацију. Са тим предузећем освојио је највиша светска признања. Из Хрватске је морао да оде у Београд 1991. само зато што је Србин. У Крајину се вратио у пролеће 1994. године, као премијер РСК.

Како лично доживљавате 4. август?

- Посебну горчину осећам када знам да Хрватска већ пуних 14 година обележава 5. август 1995. као дан величанствене победе у домовинском рату. Тада је у два дана протерано око 250 хиљада крајишких Срба и на тај начин је Хрватска извршила највеће етничко чишћење у Европи након Другог светског рата. Поставља се питање кога су то они победили у домовинском рату, јер у Хагу адвокати хрватских генерала тврде да су крајишки Срби организовано напустили Крајину. Они би се требали стидети свега тога, а не славити и поносити се.

Примећујете ли било какав напредак?

- У протеклих 14 година Хрватска није ништа улагала у просторе Српске Крајине. Они добро знају да се Срби неће вратити у опустошени и девастирани завичај, где је све зарасло у шипражје и живицу, и где има више дивљих свиња него крајишких Срба. То значи да је ХДЗ-у више стало до опустошене територије Српске Крајине него да тамо живе и рађају се Срби.

Да ли ће се нешто променити сменом на челу хрватске владе?

- Јадранка Косор је позната из периода рата у Хрватској, и да није ортодоксна ХДЗ-овка, мислите да би је након Санадера истовремено изабрали за председницу Владе и председницу ХДЗ-а? Њоме ће из сенке управљати управо Санадер. Он је само привремено напустио власт, да би се бавио бизнисом и покрио много тога са чиме располаже у земљи и иностранству. Уосталом, како би то Косор могла помоћи крајишким Србима када је та земља у рецесији?

Из ваших речи следи да нема неког посебног ефекта што у врху хрватске власти има Срба?

- Тако велики проблем не забрињава колаборационисте из СДСС-а. Пупавца и Станимировића, који већ пет година подржавају владу ХДЗ-а, а 1998. године у владу су ставили Слободана Узелца, бившег секретара Градског комитета комуниста Загреба. Таквима не одговара да се виђенији Срби враћају у завичај, јер ће им потпуно угрозити сарадњу са ХДЗ-ом.

Које је најбитније отворено питање које се односи на Србе избегле из Хрватске, односно Крајине?

- Од нормализације односа нема ништа док се у Србији и тзв. трећим земљама, налази више од 400.000 прогнаних Срба из Хрватске. Ту нису потребна извињења било ког државника и странке из Србије Хрватској. **Најбитније питање је повратак одузетих историјских права, статус конститутивног и државотворног народа. Тиме су порушили ЗАВНОХ, документ који има историјску вредност.**

Да ли сте задовољни припремама контратужбе против Хрватске?

- Требало би говорити о тужби Србије против Хрватске, а не само о контратужби. Дакле, она обавезно треба да садржи почињени геноцид над српским народом у Хрватској у периоду Другог светског рата, избацивање Срба из Устава Хрватске као конститутивног народа крајем 90-те године, инсценирање и вођење грађанског рата 1991, ратне злочине хрватских бојовника (1991-1995), етничко чишћење крајишких Срба у присуству међународних мировних снага у „Бљеску“ и „Олуји“, уништавање и пљачкање приватне имовине Срба вредне више од 35 милијарди евра.

Антрфиле : Имам Дачићево обећање

Има ли знакова да ће званични Београд заузети Ваш став?

- Разговарао сам са замеником премијера Србије и председником СПС-а Ивицом Дачићем о низу отворених питања у вези са прогнаним Србима. Дачић је од раније добро упознат са великим тешкоћама крајишких Срба и усагласили смо да се нека од тих питања хитно, већ од почетка септембра, нађу пред надлежним државним органима Србије, и да их преко министарстава и Скупштине упутимо Хрватској и међународној заједници.

Пуповац помаже независно Косово

Какву улогу данас игра Милорад Пуповац?

- Њему није било довољно да се ангажује на Космету при стварању тзв. Српског народног сабора 2006. и 2007, под окриљем ОЕБСа и тзв. Владе Косова, примењујући модел мирне реинтеграције Сремскобарањске области у Хрватску. Недавно је покренуо нови пројекат назван Академија за будућност, вредан 1.400.000 евра, намењен младим људима. То подржава и НВО сектор, а финансирају Влада Норвешке и ОЕБС. Тако он задаје додатни ударац српском народу, и сматрам да му не треба омогућити контакте с институцијама Србије и прогнаним у Србији. Питам се шта он има да ради на Косову, поред тако великих и крупних проблема које имају крајишки Срби. Он нема легитимитет, јер је на недавним локалним изборима доживео пораз.

ОЛУЈА ЈОШ ТРАЈЕ

Правда, Датум : 5.8.2009, Страна : 9

БЕОГРАДУ ОДРЖАН ПАРАСТОС ЖРТВАМА ХРВАТСКЕ ЗЛОЧИНАЧКЕ АКЦИЈЕ

Јуче је обележена 14. годишњица од почетка хрватске злочиначке акције „Олуја“, током које је убијено више од 2.000 људи, а 200.000 је протерано из Хрватске.

У цркви Светог Марка у Београду, тим поводом је служен парастос жртвама „Олује“, ком је присуствовао председник Србије Борис Тадић. Председник је изјавио да су повратак избеглих, проблеми везани за повраћај имовине Срба у Хрватској, као и процес ексхумације и идентификације жртва, питања која се морају решавати у оквиру побољшања свеукупних односа Србије и Хрватске.

Тадић је, тим поводом, разговарао са делегацијом Удружења породица несталих и погинулих у Хрватској. Представник Удружења Чедомир Марић пренео је председнику да се према њиховим подацима, око 2.230 особа српске националности воде као нестале у Хрватској.

На парастосу је било више од хиљаду људи, а многи су носили транспаренте на којима је писало „Вратите нас у Крајину“, „Олуја још траје“, „Крајишници су жртве геноцида“ и „Хрватска одуговлачи решење судбине несталих Крајишника“. Парастос је служио епископ банатски Никанор, који је за време рата у Хрватској био епископ Горњокарловачки.

Према подацима документационо-информационог центра „Веритас“, само у сектору „Југ“ опљачкано је, порушено и попаљено 22.000 српских кућа. Акција је изведена, упркос томе што је ова област била под заштитом УН.

Из Челарева, Бачке Паланке, Футога, Ветерника, Бача и других места бачког Подунавља у родни крај је отпутовало више десетина прогнаника из бивше Републике Српске Крајине. Они ће, у обновљеним храмовима, присуствовати парастосу жртвама „Олује“, а после подне ће по Петровачкој цести, којом су путрвали у избеглиштво, положити цвеће. Исто ће учинити и на мосту на граничном

Антрфиле : А у Хрватској славље

Док су се у Србији оплакивале жртве „Олује“, Хрватска је почетак те акције славила јуче као државни празник „Дан победе и домовинске захвалности“ и „Дан хрватских бранитеља“. Иако се у Хагу суди хрватским генералима „за удружени злочиначки подухват“, хрватски званичници су јучерашњи дан честитали свим грађанима.

Хрватски председник Стјепан Месић је, у својој поруци, навео да грађани Хрватске желе да граде земљу мира, равноправности и да настављају да се боре за државу која „тражи своје место у европској породици демократских држава и народа“.

ПОМОЋ ЗА ПРЕСЕЉЕЊЕ НА НОВЕ ЛОКАЦИЈЕ

Данас, Датум : 5.8.2009, Страна : 20

Општина Стари град укључила се у програм збрињавања Рома

На иницијативу градоначелника Београда Драгана Ђиласа и оснивањем Радне групе за збрињавање Рома, седамнаест београдских општина укључило се у програм помоћи ромским породицама, које би из нехигијенских насеља требало да буду пресељене на нове локације које Град одреди. Општина Стари град упутила је помоћ вредну три милиона динара.

Ристо Рацо, члан Већа општине, каже да се општина Стари град придружила овој акцији и напомиње да Град Београд и Радна група за збрињавање Рома спроводе решавање овог проблема на системски начин по питању смештаја и опремања контејнера за становање ромских породица. Као добар пример расељавања Рома из нехигијенских насеља, Ристо Рацо навео је пресељење Рома са Дорћола (код СПРЦ „Милан Гале Мушкатировић“) на нову локацију у Крњачи.

Последњом донацијом вредном три милиона динара, општина је за Роме, које у септембру чека пресељење из насеља испод моста „Газела“, купила 150 кревета и душека, 50 уљаних радијатора, 50 ормана, 50 столова и 300 столица.

- Намештај је купљен и испоручен у магацин до обезбеђивања новог смештаја у другим приградским насељима и локацијама које одреди Град и приведе их тој намени. Општина Стари град ће и даље сарађивати са Градом и Радном групом за збрињавање

Рома у циљу трајног решења проблема нехигијенских насеља у граду - каже Ристо Рацо.

Радна група за збрињавање Рома усвојила је принципе према којима помоћ од Града могу добити породице са пребивалиштем на територији Београда, као и избеглице са Косова, Босне и Хрватске. Надлежност за остале породице преузели су републички органи и те породице биће враћене у општине у којима имају пријављено пребивалиште. **Сви Роми који буду пресељени потписаће са Градом уговор о одржавању и неотуђивању контејнера и остале помоћи коју буду добили.**

Иначе, становници нехигијенских насеља, према градској одлуци, биће распоређени у све градске општине осим Старог града, Врачара, Савског венца и Новог Београда, а привремени смештај биће контролисан неколико пута годишње.

ПОЧАСТ СВИМ ЖРТВАМА РАТА БЕЗ ОБЗИРА НА НАЦИОНАЛНОСТ

Дневник, Датум : 5.8.2009, Страна : 23

СРПСКО НАРОДНО ВИЈЕЋЕ И СРПСКА ЗАЈЕДНИЦА У ХРВАТСКОЈ

ЗАГРЕБ: Српско народно вијеће (СНВ) и жупанијска већа српске заједнице у Хрватској упутили су јуче изјаву сећања којом су одали почаст свим жртвама рата од 1991. до 1995. без обзира на њихову националност. СНВ у саопштењу наводи да 14. годишњицу војне акције „Олуја“ треба искористити за јачање међусобног разумевања и сарадње, као и за избегавање продубљивања међуетничких и међудржавних подела. СНВ је оценило да би највиши представници Хрватске и Србије, али и других земаља у региону, требало да обнове сарадњу у решавању преосталих избјегличких питања, попут обнове, изгубљених станарских права и права из рада.

Сарадњу би требло успоставити како у санкционисању ратних злочина, тако и у „осуди политика које су довеле до злочина и до егзодуса“, оцењује СНВ. **Истиче се да заједничка европска будућност Хрватску и друге државе у региону обавезују да међународну заједницу, посебно ЕУ, позову да се образује солидарни фонд који би у условима економске кризе омогућио наставак процеса повратка, као и социјалну и економску ревитализацију повратничких средина.**

СНВ наводи да су хрватске војне и полицијске снаге пре 14 година, прво акцијом „Бљесак“ маја 1995, а потом и „Олујом“, успоставиле контролу на „целокупном подручју које се налазило под заштитом УН-а“, осим источне Славоније, и тиме „прекинуле петогодишње ратно стање те отвориле простор за мировна решења у БиХ и мирну реинтеграцију источне Славоније“. Истовремено, додаје се, те акције су „проузроковале нова страдања, нова разарања и нове егзодусе од преко 200.000 људи, претежно хрватских грађана српске националности“. СНВ и жупанијска већа српске заједнице истичу да изјавом сећања изражавају своје саосећање са свим жртвама страдалим у рату, а посебно оних, без обзира на њихову националност, „чији гробови још нису познати, чије страдање још није признато и чији најближи још очекују да рука правде досегне све оне који су супротно обичајима и законима узроковали страдања“. „Посебно се присећамо свих оних, међу којима је највише хрватских грађана српске националности, који се ни након 15-20 година нису успели вратити својим кућама, као и оних који још нису успели остварити своје право на дом, на рад, на пензију и укупну правну сигурност“, наводи се на крају изјаве.

ПРОТЕРИВАЊЕ ЦИВИЛА - СРАМОТНА СТРАНА „ОЛУЈЕ”

Дневник, Датум : 5.8.2009, Страна : 23

ЈУТАРЊИ ЛИСТ

ЗАГРЕБ: Војна акција „Олуја“ имала је три важне последице за хрватску државу, од којих су две изузетно добре, а једна врло лоша за политичку и етичку историју Хрватске, пише јуче „Јутарњи лист“. Како пише лист, значај „Олује“ у томе што је била ослободилачка, јер без те акције „Хрватска не би била ослобођена“ и „не би била уништена српска парламентарна држава у Хрватској“, због чега је „Олуја“ вратила Хрватску у њене међународно признате границе.

„Хрватски државни врх није имао никаквог избора него да се одлучи на војно ослобађање државне територије из два и данас сасвим неспорна разлога. Хрватска није смела пристати на План 3-4, којим се крајишким побуњеницима нудила држава у држави, јер би то значило трајну политичку нестабилност земље“, пише лист. Додаје се да без „Олује“ Хрватска „дугорочно не би могла да физички функционише као држава“.

Други, историјски значај „Олује“ тиче се бившег председника Србије Слободана Милошевића, наводи лист и тврди да је падом „Крајине“ и уласком Хрватске војске дубоко у територију Републике Српске Милошевић изгубио политичку и војну моћ међу Србима у БиХ и Хрватској. „Јутарњи лист“ додаје да пад Слободана Милошевића а спада међу најзначајније заслуге „Олује“. „Срамотно је, међутим, што је ‘Олуја’ искоришћена као повод за протеривање српског становништва из Крајине“, наводи се у тексту и додаје да свака озбиљна демократска држава мора учинити све што може да осигура нормалне, равноправне животне услове и оном делу становништва које ту државу не жели. „Уместо тога, Туђманов је режим једва дочекао масовни одлазак Срба. Одлазак Срба последице ‘Олује’ један је од два најгора Туђманова политичка греха, а други је рат Хрвата и Бошњака 1992-1994. године“, тврди лист.

Од масовног одласка Срба још су гори злочини почињени над српским цивилима, пише „Јутарњи лист“. Додаје се да треба јасно нагласити да „нико данас не би прогонио генерале Хрватске војске због артиљеријских дневника и ‘прекомерног’ гранатирања Книна да се у време ‘Олује’ и после ‘Олује’ није догодио низ језивих злочина над цивилима; да бројна села или српске куће нису биле спаљене и да разни људоджери у униформама Хрватске војске нису убијали ненаоружане људе“. „За убиства цивила не постоје оправдања. Чак и да су се она догађала против наредби, оружана сила мора бити под најстрожом контролом. Ако није, злочини се, природно и неизбежно, не могу избећи“, пише лист.

Антрфиле : Суочавање с тамном страном

„Једини начин да Хрватска изађе из те двострукости и да почне славити ‘Олују’ пуним срцем, без гриже савести, јесте суочавање с тамном страном ‘Олује’, прецизно валоризовање оних који су одговорни за недопустиве догађаје у ‘Олуји’, и кажњавање самих починилаца злочина, што се, срећом, већ догађа“, наводи „Јутарњи лист“.

СЕЋАЊЕ НА ЖРТВЕ „ОЛУЈЕ”

Дневник, Датум : 5.8.2009, Страна : 2

Јуче је обележена 14. годишњица од почетка хрватске војне акције “Олуја”, током које је убијено више од 2.000 људи, а 200.000 људи је избегло из Хрватске. У цркви светог Марка у Београду одржан је парастос и комеморација погинулима у овој акцији. Парастосу је присуствовало неколико хиљада људи, као и председник Србије Борис Тадић. Парастос је служио епископ банатски Никанор, који је за време рата у Хрватској био епископ горњокарловачки.

“Вратите нам Крајину“, “Олуја’ још траје”, “Крајишници су жртве геноцида” – пароле су које су се вијориле на комеморативном скупу одржаном након парастоса, на којем су представници Срба из Крајине затражили да се реши питање несталих Срба и да се казне одговорни за злочине у акцији “Олуја”. На комеморацији је указано и на то да још није решен проблем станарских права, а они који су остали без својих домова у Хрватској, у знак протеста, оставили су своје кључеве испред цркве.

ОДЕ И ЖИВОТ СА "ОЛУЈОМ"

Вечерње Новости, Датум : 5.8.2009, Страна : 20

ТИ тресеш ноге од мушица, а нама буба-швабе улазе у тањир - прокоментарисао је мушкарац средњих година, један од 390 станара колективног центра у Крњачи. Исту судбину с њим дели још око 5.500 избеглица у још седам центара на територији Београда. Ни после 14 година од "Олује" они се "нису снашли". Њихово једино уточиште су мемљиве бараче на периферији. Попис показује да у престоници борави чак око 30.000 избеглица.

- Не бој се, бубе су наши кућни љубимци - добацио је један.

- **Кад погасимо светла ноћу, само миле по нама - наставила је Милка Узелац, двадесетогодишњакиња из Карловаца, са избегличким стажом дугим 14 година. Од тога шест је провела у Крњачи. Оболела је од епилепсије и уз велику муку успела да оконча школовање за куварицу, али посла нема.**

- Покушала сам да радим, међутим, нико не плаћа. Плате један месец, а онда радиш за цабе. Само за лекове ми месечно треба 4.000 динара. Срећом, постоје људи који ми помажу, али када бих отишла из овог кампа не знам како бих се снашла.

Готово у глас сви се жале на смештај, храну, небригу. Званичници су их последњи пут обилазили пре пет или шест година. Кажу, дигли руке од њих. Кога је брига како је избеглицама. Ипак, годишњица је "Олује", дошли су новинари, надају се да ће бар сада боље јести.

- **Питаш како живимо, као циганска деца - каже Милорад Бобар из Винковаца. - Нема ту приче, они су нас протерали, а ови нас докусуравају. Сви се на нама богате, а ми живимо као у логору. Још струју да проведу кроз ову жицу па да угођај буде потпун.**

Милорад је инвалид, али као избеглица не може да се учлани ни у једно удружење, јер нема личну карту. Ако је извади, мораће да се исели из кампа. А куда ће?

И после 14 година ови људи за боље не знају, а да плаћају кирију немају. У собама не већим од 16 квадрата читаве породице. Тоалет заједнички. За малу нужду чекају и по пола сата. Вода из купатила цури низ ходник. Мирослав Обрић у кампу живи са

родитељима и братом. Посла нема, а ни пара. Вратио би се када би имао где. Кућа у Бенковцима је спаљена, а и боји се.

- Терају нас да одемо. Да се вратимо. Да нас буде што мање. Стално прете, још ове године и готово. Ми и после 14 година немамо нигде ништа, а ови што "брину" о нама возе бесна кола и имају станове.

Антрфиле : ЈУРЕ НАС КОНТРОЛОРИ

ВЕЋИНА избеглица са којима смо разговарали жали се да их јуре и контролори у градском превозу.

- Замислите, сваки пут заобиђу групу Рома, а нама наплаћују казне. Њих и не питају за карте. Шта ћеш, изађеш и наставиш пешке - јада се једна од станарки.

СИЛОМ ПРИЛИКА

МИЛКА Узелац је са породицом најпре избегла у Зајечар. Прво су живели у фискултурној сали, а онда их је тамошњи Црвено крст сместио у хотел. Међутим, после приватизације нови власник их је све отерао, па су морали да се силом прилика преселе у Београд. У избегличком кампу у Крњачи су од 2004. године.

СРБИ ТРАЖЕ СВОЈЕ

Курир, Датум : 5.8.2009, Страна : 4

Чланови Удружења ратних војних инвалида и породица несталих из Српске Крајине одржали су јуче протест испред хрватске амбасаде у Београду поводом 14. годишњице страдања Срба у операцији хрватске војске „Олуја“. Они су после комеморативног скупа испред цркве светог Марка кренули у протестну шетњу улицом Кнеза Милоша, а испред хрватске амбасаде председник Удружења Раде Чабрило поручио је властима у Загребу да ће се прогнани Срби „кад-тад вратити у Хрватску“. Он је затражио да се Србија за то бори политичким и дипломатским средствима, а на власт и опозицију у земљи апеловао да се уједине у решавању проблема, како би јој вратили „углед и достојанство“. **Мањој групи окупљених обратио се и председник Скупштине Српске Крајине у изгнанству Раде Лежајић, који је истакао да је услов решења „српског питања“ у Хрватској да се Србима врати статус конститутивног народа који им је одузет прекрајањем Устава без њихове сагласности. Кратак протест одржан је и испред америчке амбасаде.**

PRESS CLIPPING

Четвртак 06.08.2009. год

ЗБРИЊАВАЊЕ РАСЕЉЕНИХ

Правда, Датум : 6.8.2009, Страна : 21

КУРШУМЛИЈА - Повереништво за избегла и расељена лица и италијанска хуманитарна организација „Интертас“ збринуће шест породица које живе у овој општини.

„Интертас“ ће дати 620.000 динара за куповину кућа, а остатак ће обезбедити саме породице које ће се у њих уселити. У склопу ове акције, потписан је и уговор о изградњи станова за избеглице и расељена лица из Колективног центра „Селова“. Средства од око 300.000 евра за изградњу станова обезбедиће немачка хуманитарна организација „АСБ“, а завршетак пројекта очекује се до краја августа ове године.

ТВ АЛАПАЧА

Правда, Датум : 6.8.2009, Страна : 25

Кључеви

То је био дан кључева.

Испред цркве светог Марка страдалници из „Олује“ окачили су кључеве својих спаљених или отетих кућа у Крајини.

Испред очију јавности појавило се откриће, нова велика пљачка у којој су државни службеници добили кључеве тако што су откупили стотине и стотине станова по веома повлашћеној цени.

Испред Тадића и Верана Матића уручени су кључеви стана Чавићу, који је одмах изјавио да се то десило у прави час, јер се спремао да емигрира.

Ако је логика наука и ако нам стечено искуство даје простора за промишљање и наслућивање, шта нам говоре ова три примера?

Шта можемо да закључимо?

Да су први остали без кућа а сада и без кључева.

Да ће се други провући са опоменом.

Да је Тадић позвао Матића и питао га: „Је ли, бре, дебели, како је могуће да Панчево додели стан оној малој пегавој а да Београд не може, бар за собу већи, да поклони носиоцу мајице 'Косово је Србија'...?“

Прође и тај дан.

Први су се разишли но прихватним центрима.

Други су се укурвили.

А Веран обрису зној са чела, оде до „блади баса“ код Градске кафане и рече:

„Сестро, извадите једно пола литра, објавите у вестима за пола седам, за сваки случај...“

НЕБО ЈЕ ПЛАКАЛО ЗА КРАЈИШНИЦИМА

Глас Јавности, Датум : 6.8.2009, Страна : 12

Очај у породици Дрча, избеглица у кикинди, после 14 година од ХРВАТСКЕ ГЕНОЦИДНЕ АКЦИЈЕ „ОЛУЈА“

КИКИНДА - Нема Крајишника који јуче није плакао и туговао за порушеним и попаљеним домовима, родном грудом и гробовима предака који су заувек остали тамо далеко. Олује јуче није било на северу Баната, али је ромињајућа кишица одавала утисак да и тмурно небо плаче за више од 200.000 Крајишника који су пре 14 година протерани са вековних огњишта.

- Скувала сам јутрос кафу у осам сати, али је још нисам попила. Ручак скоро да је готов, али не верујем да ћемо сести за сто. Туга ме живу сатра. Не прође дан а да сузу не пустим. Увек је најтеже 4. августа. Што време више одмиче, бол је све већа. Издржати се не може. Погледајте шта су ми урадили са чока. Тамновање у хрватским казаматима оставило је трајне психофизичке последице на њему - овим речима јуче нас је у свом скромном дому дочекала Анђелија Дрча (60) из Радашиноваца код Биограда на Мору. Она и њена породица избегли су из Далмације на север Баната, у Кикинду.

Трагови мучења не пролазе

Уводи нас у омању собу у којој лежи глава породице Дрча шездесетшестогодишњи Марко. И након толико времена трагови нечовечног мучења још увек су видљиви на њему.

- Као члана територијалне одбране мене и покојног рођака Војина Дрчу Хрвати из суседног села су заробили 1. октобра 1991. године око шест сати јутро на тремеђи Радашиноваца, Вране и Пристега. У заробљеништву сам био 31 дан, а било је као 31 година. Ма и више од тога. Пошто сам пре рата радио у осигуравајућем друштву, знао сам много људи, па и особе из полиције којима сам доспео у шаке. Један од њих ухватио ме за главу, извадио нож и ставио испод врата и рече:

„Сад си мој мајку ти четничку ј... м“. Четник нисам био нити је ико од мојих. У твојим сам рукама, и ради шта знаш. Ударио ме је ногом и пребио три ребра. Од болова сам пао у несвест. Тортуре које сам преживео добро памтим. Наживо су ми ишчупали бркове, а од силних удараца задобио сам нагњечење мозга и грудног коша. Тукли су ме и газили све док са другим Србима нисам размењен. Нас 45 мученика из Задра за њихових 97 Хрвата из Книна. Слободу сам дочекао у тешком стању повраћајући крв - тешком муком пребира по стравичним сећањима Марко.

Тукли су по нама из авиона

Дрче су из родних Радашиноваца избегли 16. јуна 1991. у Бенковац. Тамо су се задржали до злогласне „Олује“.

- Ни сами не знајући где, нас педесетак родбине, кренуло је међу последњима 5. августа око пола пет ујутро. Са три аута и четири трактора. Војска је већ била отишла. До Србије смо путовали седамнаест дана. Нашу колону тукли су из Книна и погодили један аутобус. Рањених и мртвих било је на све стране. Потом нас је код Мартин Брода напала хрватска авијација. Најпре смо два месеца били у Сомбору, а потом су нас упутили у Кикинду. И ево нас овде. Ћерка Верица и син Бранко, такође ратни инвалид, су нам хвала Богу живи. Нас двоје животаримо. Најтужније је што смо гробове наших најмилијих оставили и до њих не можемо да дођемо - дрхтавим гласом прича Анђелија.

Антрфиле : Све су нам попалили

- Скоро сав новац који Марко добија као сто одсто ратни војни инвалид трошим на лекове. С тим новцем за живот натежемо као са праћком. Прошле године Марко је три месеца био у коми. Спасла га докторица Ковиљка Паљевић. Хвала њој и њеним колегама до неба што су га извукли из мртвих - казује Анђелија. - Имали смо у селу две куће, два аутомобила, пољопривредну механизацију, 110 оваца и коза.., а сад ништа. Све је до темеља срушено и попаљено.

Приликом хапшења Марку су одузели 30.000 марака. Немају ниједну фотографију нити било какав предмет из свог дома у Радашиновцима.

- У нашем селу нема више ниједног Србина. Неке које су дошли убили су на кућном прагу. Прича о повратку Срба је шарена лажа хрватске државе. Нема нама тамо живота-казује Анђелија.

ЗЛОЧИН ЗВАНИ „ОЛУЈА“ ХРВАТИ СЛАВЕ КАО „ДАН ПОБЕДЕ“

Глас Јавности, Датум : 6.8.2009, Страна : 19

Да темељи државе Хрватске почивају на њеном „државном и историјском праву“, да само велика, етнички чиста и католичка треба да постоји, показало се доста пута у историји у којој су жртве такве политике били Срби. Зато што нису хтели да се одрекну своје православне вере, писма и културе, стално су се налазили на удару хрватских политичара који су отворено чинили све да српски народ једноставно нестане. Пуних четрнаест година се навршило од последњег погрома српског народа када је хрватско руководство у потпуности извршило задатак Ватикана, Немачке и САД.

Злочин звани „Олуја“, који Хрвати славе као дан победе у „ домовинском рату“, прецизно је испланиран и временски одређен од тзв. међународне заједнице у веома тешком моменту за Србију, знајући да тадашње руководство из Београда неће моћи војно да помогне одбрану РСК. На основу тих показатеља, Западне силе су понудиле план 3-4 који је тако конструисан да га морају одбити обе зарађене стране, с тим што је то Хрватској дало зелено светло да у потпуности заврши започети злочин над Србима из Другог светског рата.

Политичко и војно руководство РСК је имало логистику да брани своју територију, али је дошло до неслоге, опуштања, криминала и дезертерства, па је просек старости војних јединица у одсудном моменту за борбу био преко педесет година. Бивша ЈНА је оставила технику и резерве чијом су се продајом и шверцом појединци обогатили и на време склонили, окривљујући Србију за издају и пад РСК. За два дана офанзиве хрватских бојовника нестала су вековна огњишта Срба у Крајини, близу две хиљаде побијених и преко двеста хиљада протераних са завежљајем преко рамена. Да несрећа буде већа, садашњи председник Србије се недавно извинио свом хрватском колеги и на тај начин легализовао етничко чишћење, све у циљу добросуседских односа и обостране подршке за чланство у ЕУ.

МАРТОН ЗРЕО ЗА ОСТАВКУ
Правда, Датум : 6.8.2009, Страна : 7

ПОТПРЕДСЕДНИК ЛСВ-А ОДАЈЕ ПОЧАСТ ХРВАТИМА СА ВУКОВАРСКОГ РАТИШТА

Председник Скупштине града Зрењанина, Александар Мартон, подржао је предлог представника хрватског удружења правника „Вуковар 1991“ да се у Стајићеву и Батровцима подигне спомен обележје припадницима хрватске паравојске заробљеним у борбама против ЈНА.

Понашање потпредседника Лиге социјалдемократа Војводине најоштрије су осудили представници српске опозиције, а посебно Партија ветерана Србије, за коју је то „крајње неодмерен и по српски народ увредљив гест“.

- Партија ветерана Србије није изненађена оваквим гестом Мартона, чиме је још једном испољио екстремизам и непоштовање српских бораца и државе, што и јесте једно до обележја партије чији је он потпредседник. Тиме је на себе навукао гнев свих лојалних грађана Србије, посебно ратних ветерана учесника отаџбинских ратова - кажу ветерани.

Они подсећају да су 1991. године, када је још постојала СФРЈ, оружану силу која је бранила њен територијални интегритет из заседа нападали припадници паравојних формација.

Ни Мирослав Маркићевић из Нове Србије није изненађен Мартоновим понашањем. Он сматра да би Мартона требало одмах сменити и да би у том смислу требало да реагују све политичке странке. Али, и полиција. Полиција би требало да учини нешто како би овај политички манипулант престао са својим деловањем и с отвореним испољавањем мржње према Србији и Србима. Он припада онима који од Војводине желе направити републику - рекао је Маркићевић. Он упозорава да лично нема ништа против мањина и да је за њихова права и за савете националних заједница, али да је „врло проблематичан однос“ према већинском, српском народу. Али, нико нама није крив за све то, криви смо ми Срби, и изгледа да нама треба Савет српске националне мањине, јер Срби дозвољавају да буду прегласани у својој сопственој држави - каже потпредседник НС-а. Борислав Пелевић из СНС-а поручује да неће дозволити да се таква плоча постави.

- Нећемо дозволити тај скандал, а, ако је ипак поставе, ја ћу бити први који ће те плоче да поруши - каже Пелевић. Он додаје да би тако нешто толерисао само ако би се целој Хрватској поставила спомен обележја српским жртвама, а првенствено онима који су страдали у операцијама „Бљесак“ и „Олуја“, и ако би дозволили да се врати 250.000 протераних Срба. Доста ми је више нашег извињавања Хрватима, нека се они нама извину и нека они српским борцима за слободу поставе спомен плоче. Мени је ово катастрофа, нека тај господин такве спомен плоче, ако му се гледају, потражи у „лепој њиховој“ - рекао је Пелевић.

У ДСС-у нису шокирани и кажу да од ове власти у, Србији, кој јој припада и Мартонова странка, и не очекују другачије понашање.

ГОДИШЊИЦА „ОЛУЈЕ“

Правда, Датум : 6.8.2009, Страна : 21

СУБОТИЦА - Поаодом 14 родина од почетка хрватске „Опује“, у којој је протерано око 340.000, а убијено око 2.650 Срба са подручја бивше Републике Српске Крајине и 13 општина у Босни и Херцеговини, Верица Гргуновић, председница суботичког Удружења избеглих и прогнаних, саопштила је да је у Суботици, но послвдњем попису, уточиште пронашло 11.480 избеглица. Она је нагласила да на обнову кућа чека још 8.000 породица, а више стотина кућа није враћено првобитним власницима, те да око 40.000 Срба, носилаца станарских права, чека реституцију.

ДА ЛИ СУ НАМ МУКЕ ИСТЕ?

Политика, Датум : 6.8.2009, Страна : А14

У листу „Политика“ 20. јула 2009. на првој страни објављен је наслов „Иста мука Срба и Хрвата“. Креатори фискалне политике и једне и друге државе спремају се за треће прекрајање буџета, привреде обе земље заобилазе улагачи.

Подсећамо из овог да је у Хрватској после по злу познате „Олује“ преко 200.000 Срба било присиљено да напусти своја вековна огњишта, и уз велике људске жртве, у „колони“ пређу у Србију. Постаје нејасно да се сада Хрватска, у којој је остала сва српска непокретна, али и покретна имовина, изузев трактора са којима су формирали тужну колону бежећи испред прогонитеља, сада 2009. године, упоређује с Србијом која је тај несрећни народ примила.

СРПСКИ ФЕНОМЕН

Политика, Датум : 6.8.2009, Страна : А14

Саша Миливојев, студент књижевности и песник

Јован Дучић је говорио да су Хрвати најхрабрији народ на свету, „не зато што се ничега не боје, него зато што се ничега не стиде“...

Иако се пред Хашким трибуналом сада суди тројници хрватских генерала за удружени злочиначки подухват чији је циљ био присилно и трајно уклањање Срба са подручја Крајине, као и акцију „Олуја“ када је нестало 2 000, убијено 670 и протерано 200 000 Срба, Хрватска 14. годишњицу акције слави као државни празник „Дан победе и домовинске захвалности“ и „Дан хрватских бранитеља“. Они то симболично обележавају 5. августа, када су хрватске војне снаге ушле у град Книн.

И док тај свој велики злочин званично славе као празник, а Срби званично оплакују страшне последице тог злочина, нико да упути бар хрватским, да не кажем и европским властима, званичан протест због тамошњег славља њиховог јавно признатог злочина над српским цивилима. Страшно је у каквом свету неправде живимо! Дан који славе је крај нацистичког пројекта започетог још веома давно. Прича око Крајине и одласка Срба са простора Хрватске је последица историјских околности које су годиле Хрватима да реше српско питање. Срби су у Хрватској увек били сметња, од доласка за време Аустроугарске, када су за одбрану источне границе од Турака добијали

повластице. Хрвати су убрзо Србе почели да доживљавају као главну сметњу за остваривање њихове државности.

Ово се деценијама претворило у страх због српске многољудности, а онда и у ксенофобију. Хрватска је према Србима учинила стравичне злочине и у време Првог и Другог светског рата, а све то је кулминирало деведесетих, када су противправно укинули конститутивност српском народу који је преко ноћи постао национална мањина, једнострано желећи да се одвоје од СФР Југославије. Све што се после догађало, па и „Олуја”, последица је такве политике ХДЗ-а. **У Декларацији хрватског Сабора од 2006. се тврди да је „Олуја” спроведена „уз поштовање свих одредби међународног ратног, хуманитарног и цивилног права”, а јасно пише да је и пожељно избегличке колоне нападати авионима! Зар не?**

Колико се Срба вратило у Хрватску? Колико њих жели да се врати на место одакле су протерани, на своја поља која сад припадају некоме другом? Колико њих жели да се врати у земљу где 100 000 људи слуша Томпсона, у земљу где председник владе носи венац на споменик Милету Будаку, творцу усташке идеологије? После кажу: „У Хрватској се гаје европске вредности”. Да ли је позив на истребљење српског народа европска вредност?

Како год, за стотинак година, професори широм света ће муку мучити да својим студентима објасне српски феномен да је око милион Срба протерано у периоду од 10 година из Хрватске, Босне и са Косова. У њихове домове доселили су се Хрвати, Бошњаци, Шиптари... Сви славе дане победе, над тако „геноцидним” народом који је волео да псује и да слуша гласно народњаке. То је био довољан разлог да се устане против њих. Неки су их оптуживали да су покушали да се бране. Због тога су проглашени за „најгеноциднији народ”. Неколицина јесте направила злочине у тој такозваној одбрани и они су касније процесуирани. То је даље оправдавало чињеницу да их је ипак требало отерати, јер да није започето етничко чишћење над тих милион Срба, та неколицина која је касније завршила у Хагу би вероватно могла у мирnodопским условима да упропасти неку фирму или утаји порез!

Замишљај крај дијалога:

– Чекајте професоре, нешто не разумем, а како су они најгеноциднији народ ако су претрпели највеће етничко чишћење у Европи после Другог светског рата?

– Хм! Немамо времена за дискусију, све вам пише у књизи, идемо даље на другу тему.

ШТЕДЉИВА ПРОСЛАВА, МЕСИЋ ОСУДИО ЗЛОЧИНЕ

Политика, Датум : 6.8.2009, Страна : А4

На свечаности у Книну председник РХ без имало колебања осудио све злочине почињене у време домовинског рата

Загреб – Подизањем државне заставе на книнској тврђави уз присуство државног врха, председника РХ Стјепана Месића, премијерке Јадранке Косор и председника Сабора Луке Бебића, јуче је у Книну почела прослава државног празника Дана домовинске захвалности, којим се обележава датум када је Хрватска војска 1995. у склопу војне акције „Олуја” вратила Книн под хрватску власт. Поводом тога хрватски медији пуни су сећања на дане рата за осамостаљење Хрватске и споменуте војне акције која се и данас тумачи као „величанствена победа” и остварење „тисућљетног сна” Хрвата за независношћу.

Уништење и егзодус српског народа при том се гурају „под тепих”, а етничко чишћење званично се не признаје, што потврђује и чињеница да за таква недела на хрватској страни још нико у РХ није ни оптужен, а камоли осуђен. Једина оптужница на ту тему је у Хагу, где се суди тројици хрватских генерала баш за ратне злочине почињене над српским становништвом током и одмах после акције „Олуја”.

Свест о стварним збивањима из тога времена ипак се полако и све више пробија до најшире јавности, о чему сведочи цитат из коментара у празничном броју „Јутарњег листа”:

„Нико данас не би прогонио генерале ХВ због ’прекомерног гранатирања Книна’ да се у време „Олује” и после ње није догодио језив низ злочина над цивилима.” На ту мрачну страну хрватског рата за независност на свечаности у Книну – постројавању јединица Хрватске војске и ветерана на градском стадиону – подсетио је јуче и председник Месић. Рекавши да „без најмање колебања осуђује све злочине почињене у време домовинског рата без обзира ко их је починио и ко су биле жртве”, он је истакао:

„Злочине почињене под маском хрватства морамо осудити и осуђујемо још енергичније, јер они бацају сенку на праведну и племениту борбу хрватских бранитеља и на њихову жртву. То мора бити јасно свакоме у Хрватској и свакоме у иностранству. Ова Хрватска није саздана на злочину за разлику од једне друге творевине која је у време Другог светског рата узурпирала хрватско име!”

Економска криза одразила се на прославу која се 14. пут одржава у Книну. Видљиво је то по ангажовању знатно мање учесника него што је то било претходних година. Уместо ранијих чета, јединице ХВ су биле представљене на свечаном постројавању на нивоу вода, тако да је укупно било 200 учесника. Овај пут није било ни хеликоптера ни падобранаца, а учеснике прославе надлетало је тек неколико авиона.

Једино на чему се није штедело је војнички пасуљ који је, већ по традицији, припремљен за све учеснике. Хрватски добровољци и ветерани из протеклог рата веома су незадовољни овогодишњом прославом „Олује”, што су отворено исказали. Сматрају да та прослава све више губи на значају и да се они гурају у запећак, па је неколико њихових удружења одлучило да ће отићи у Книн само да упале свеће погинулим саборцима, али да на таквој прослави, где ће их прегледати полиција, неће учествовати.

Антрфиле : Пуповац није дошао

На прослави није био ни председник Српског народног већа Милорад Пуповац, који је то овако објаснио: „Ми смо у уторак у СНВ одржали састанак сећања на којем смо пригодним програмом – минутом ћутања и прикладном изјавом – изразили дужно поштовање свим жртвама овога рата без обзира на њихову националност, као и свим жртвама егзодуса. Меморијални састанак с истим програмом одржан је и у свим жупанијама где постоје већа СНВ-а.”

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ПИО ДИСКРИМИНИШЕ МОЈУ ПОРОДИЦУ

Данас, Датум : 6.8.2009, Страна : 18

Шабан Кељменди, пензионер са Косова и Метохије, девет и по година не може да прими своју пензију

Нови Пазар - Шабан Кељменди, некадашњи секретар Савета Фонда за основно образовање АП Косово и Метохија, сада пензионер и расељено лице у Новом Пазару, обраћа се на многе адресе са захтевом да му се исплаћује пензија. Кељмендијев ход по мукама траје девет и по година. Последњу пензију примио је 2000. за фебруар.

- Без икаквог решења обустављена ми је исплата пензије. Више пута обраћао сам се Фонду ПИО Србије. Прво ми је речено да захтев поднесем седишту Филијале где имам привремено боравиште, затим сам од директора и заменика Фонда ПИО добио одговор да ће се о исплатама пензија одлучивати у пакету. Решење о привременој обустави пензије примио сам тек у јануару 2005. с образложењем да нисам у року Фонду доставио затражену документацију - прича Кељменди и нуди гомилу папира у којима је садржана његова прича.

Каже да се обраћао и министарствима за рад и социјалну политику и правду, али му је стизао одговор о ненадлежности за његове проблеме. Обратио се и народном посланику Ризи Хаљимију, који је прошле године на седници републичког парламента поставио посланичко питање „Какве су могућности да се реши конкретан случај Шабана Кељмендија из Новог Пазара?“

- Из Фонда је стигао допис у којем се каже да не располажу мојом документацијом о остваривању права на пензију, доказима о исплати пензија, оригинална документација налази се на КиМ, недостаје званична потврда Унмика о одјављивању из Приштине, затим да КиМ нема прихода по основу доприноса за ПИО, нема основа за исплату пензија корисницима са тог подручја и да овај проблем погађа и албанске и неалбанске осигуранике и кориснике што значи да нема дискриминације. Једино је тачно да немам потврду од Унмика о одјави из Приштине, али постоји потврда о пријему пријаве-одјаве боравишта од МУП Нови Пазар. Није тачно да је сва документација остала на Косову, јер надлежни фонд свим пензионерима неалбанске националности и селективно више од 6.000 Албанаца пензионера, међу њима и мом рођеном брату који живе на Косову исплаћује пензију по закону из 1992, по којем Републички ПИО преузима имовину, средства, права и обавезе фонда ПИО Косово и по коме је држава гарант тих средстава - каже Кељменди.

Он наводи и да је све ово написао и у писмима председнику и премијеру Србије Борису Тадићу и Мирку Цветковићу, председници Скупштине Славици Ђукић-Дејановић и шефовима посланичких клубова у парламенту Србије.

Шабан Кељменди је функцију секретара косметског секретара Савета Фонда за основно образовање обављао од новембра 1990. до краја јануара 1993. када је по сили закона отишао у пензију. Као расељено лице у Новом Пазару живи од јануара 2000. После свега што му се дешавало и још дешава, прошле године му је умрла супруга која није имала здравствену заштиту, Кељменди закључује да Фонд ПИО Србије према њему и његовој породици чини дискриминацију. Од првих људи у држави затражио је да га заштите и одбране његово право да располаже властитом пензијом. „Свака друга опција значи да у овој држави правда и закон не постоје“, писао је. Новинари су Кељмендију остали једина нада на путу да оствари своје право на пензију.

ПРОСЛАВА ДАНА ПОБЕДЕ И ДОМОВИНСКЕ ЗАХВАЛНОСТИ У КНИНУ

Дневник, Датум : 6.8.2009, Страна : 23

ХРВАТСКА

КНИН: У Книну је јуче обележена 14. годишњица операције „Олуја“ на којој је хрватски председник Стјепан Месић осудио злочине који су почињени у рату.

Прослава Дана победе и домовинске захвалности у Книну је почела полагањем венаца погинулим хрватским војницима на тамошњем гробљу у присуству највиших државних званичника, након чега је на книнској тврђави подигнута хрватска застава. На централној свечаности на стадиону фудбалског клуба „Динара“ присутнима су се обратили председник Стјепан Месић, премијерка Јадранка Косор и председник Хрватског сабора Лука Бебић.

„На овом месту још једном без колебања осуђујем све злочине почињене у рату без обзира ко их је починио и ко су жртве“, рекао је Месић и навео да „злочине почињене под кринком хрватства треба осудити још енергичније, јер они бацају сенку на праведну борбу хрватских бранилаца и на њихове жртве“.

Косорова је у свом говору нагласила да без ветерана не би било данашње Хрватске и подсетила на 174 погинула и 1.430 рањених хрватских војника. „Њихова је жртва уклесана у саме темеље хрватске државе“, рекла је Косорова. „Хрватска је чланица НАТО-а и њени војници данас у свету сведоче за мир, демократију и сарадњу, за све шта су наши браниоци дали животе“, рекао је Бебић.

Манифестацији на стадиону присуствовали су и министар одбране Бранко Вукелић, министар унутрашњих послова Томислав Карамарко, министар породице ветерана и међугенерацјске солидарности Томислав Ивић, представници Книна и других градова и општина, представници католичке цркве, активисти ветеранских удружења и око хиљаду ветерана.

Након свечаности одржана је миса за погинуле хрватске војнике. Манифестацији нису присуствовали представници Срба, а Српско народно вијеће и српска већа по жупанијама прекјуче су одржали седнице сећања на све жртве рата и егзодуса, независно од њихове националне припадности. У прекјуче датој изјави сећања указало се на потребу подстицаја повратка оних Срба који ни 20 година након рата нису ушли у своје куће или остварили своја права. СНВ је позвао највише представнике Хрватске и Србије, као и других земаља у региону да обнове сарадњу у решавању преосталих избегличких питања, од обнове до изгубљених станарских права, али и сарадњу у кажњавању почињених ратних злочина и осуди политика које су довеле до њих и до егзодуса. СНВ је позвао земље региона да позову међународну заједницу, а посебно ЕУ и њене чланице, на формирање солидарног фонда који би и у условима економске кризе омогућио да се процес повратка избеглица настави, а повратничке средине ревитализују у социјалном и економском смислу.

PRESS CLIPPING

Петак 07.08.2009. год

КОНКУРС

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2009, Страна : 17

ПАРАЋИН - Приведена је крају изградња стамбене зграде у насељу Данково у Параћину, па је расписан конкурс за доделу 17 станова. Према договору са донатором, невладином организацијом АСБ, 15 станова намењено је расељенима са Косова, а право да конкуришу имају породице смештене у последњем колективном центру у Поповцу.

Преостала два стана намењена су домаћем, социјално угроженом становништву и они такође могу да конкуришу “у истом пакету”.

Рок је 11. август. Пријаве са потребном документацијом достављају се Центру за социјални рад, а о кандидатима одлучује комисија састављена од представника општине, донатора, Повереништва за избеглице, УНХЦР и Центра.

“ЗАТОЧЕНИЦИ” ХОТЕЛА

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2009, Страна : 22

НЕКОЛИКО ПОРОДИЦА РАСЕЉЕНИХ С КОСМЕТА ДЕЛЕ СУДБИНУ ЗАТВОРЕНОГ РХ ЦЕНТРА “ЖУБОР”

Расељене породице смештене у околним баракама остале без струје и воде

КУРШУМЛИЈА - У баракама надомак хотела “Жубор” у Куршумлијској Бањи, неколико породица расељених с Космета деле судбину овог јединог бањског хотела. Од његовог затварања, пре готово пет година, камп-кућице у којима су смештене три расељеничке породице остале су без воде, а од пре два месеца искључена им је и струја...

- Недостатак струје додатно нам отежава живот. Немамо где да чувамо намирнице, нити на чему да припремамо храну - жали се Витомирка Гајић, самохрана мајка троје деце, избегла из Лебана код Приштине. Зато, каже, тежак животни пут у расељеништву, за њу и њено троје деце, Марију (14), Мирослава (18) и Бранка (24), и даље траје. Јер, откако су јој Албанци 1999. године, на радном месту убили супруга Грујицу (49), њихов живот добио је сасвим другачији ток...

- Морала сам да с троје деце избегнем из родног Лебана. Дошли смо у Куршумлију и једино где смо могли да се сместимо била је ова барака у којој смо и даље без елементарних ствари за једно домаћинство. Додатни терет у свакодневном животу је недостатак воде и струје - у узаној собици, уз светлост лампе на гас, објашњава своје невоље Витомирка... Деца одрастају без оца, али и основних животних услова.

Осим Гајића, у суседним баракама без струје су и Анчићи, старији брачни пар, а поред њих млађи супружници, Јована и Оливер Влашковић, са осмогодишњом ћерком Јованом.

- Поред свих недаћа које нам је наметнуло расељеништво, приморани смо да трпимо и последице неуспешне приватизације “Жубора”. Јер, искључење струје надлежни правдају великим дуговањима хотела који не ради већ пет година, иако ми са тим немамо ништа. Упркос немаштини, ми своје рачуне желимо уредно да плаћамо, само да имамо редовно снабдевање струјом - причају станари барака изнад бањског хотела, плашећи се почетка школске године, јер ће троје школараца морати да учи уз светлост свећа. Зато се станари барака у Куршумлијској Бањи надају скоријем почетку рада “Жубора”, када ће, кажу, престати њихове свакодневне муке без струје и воде...

Антрфиле : НЕМОЋНА ОПШТИНА

Самоуправа није у могућности да им помогне јер су и водоснабдевање и струја повезани са хотелом који није у нашој надлежности. Последњих месеци, откако је судским путем хотел додељен Фонду ПИО, водимо интензивне преговоре с надлежнима из овог фонда да се хотел оспособи и почне да ради. Тиме би се решило питање струје и воде за расељене породице из барака - каже Дејан Милошевић, заменик председника општине Куршумлија.

ВОДА

Куршумлијска Бања једно од места која су богата изворима термоминералних вода које отичу неконтролисано, житељи барака годинама су без воде, а доноси је у кантама са неког од извора. Зато у страху дочекују предстојећу зиму, када им је, кажу, без воде теже него лети.

ПОМОЋ ЗА БАКА ГЕНЕРАЦИЈЕ У ИНВАЛИДСКИМ КОЛИЦИМА

24 сата, Датум : 7.8.2009, Страна : 2

ТАЛЕНАТ - Млади Љубомир Тинтор, који са својом породицом живи у избегличком кампу у Крњачи, успео је да упркос инвалидитету и тешким условима живота постане ђак генерације у ОШ „Ослободиоци Београда” на општини Палилула. Сада ће, по свему судећи, а према обећању Расима Љајића, министра рада и социјалне политике још добити и знатну материјалну помоћ од државе.

Љајић је јуче посетио Љубомира и његову породицу и обећао да ће вредни и талентовани дечак добити стипендију, књиге, рачунар, превоз до школе и пратњу, као и стан у Београду, чији би закуп од почетка школске године Влада плаћала заједно с донаторима који су се већ јавили.

– То је краткорочно решење, а са Скупштином града тражимо дугорочно решење стамбеног питања јер породица има све услове да добије социјални стан – казао је Лајић.

Четворочлана породица Тинтор од 1995. године живи у једној просторији избегличког кампа. Љубомир Тинтор болује од церебралне парализе.

РЕАДМИСИЈА

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2009, Страна : 7

Од 1. јануара 2003. до 30. јуна 2008. године од иностраних органа примљено је укупно 25.352 замолница за преузимање држављана Србије и 1.845 замолница за преузимање држављана трећих земаља и лица без држављанства - навела је Влада Србије у усвојеној Стратегији управљања миграцијама.

Тачан број потенцијалних повратника није познат, а процене су од 50.000 до 150.000 особа, које би, пре свега из европских земаља, требало да се врате у Србију наредних година.

Л Е Т О

Курир, Датум : 7.8.2009, Страна : 3

Не пуцај, брате

Како што сам љут, продера се Баста улазећи са керушом Чупком у „Луду кућу“. „Како што сам љут? Већ шеснаест година устајем на леву ногу.“ Пре шеснаест година граната је однела Басти десну ногу. „Ишао сам са Чупком да јој дају керећи пасош. И добила га је без проблема. Сад ћу да ставим своју слику и она може да ме води свуд по Европи. Само, она никуд неће да иде. У томе је проблем.

Навикла на ову нашу српску храну.“ Чупка, српски одбрамбени пас, дави се чоколадом коју јој купују повремено и стални гости „Луде куће“. А саламу носи преко пута, у паркић, и закопава. И њој фали једна нога.

У саобраћајној несрећи погинула је Борка Вучић. Жена која је била чувар тајни. Провео сам цео један дан у њеном друштву. Пратио сам њен рад на оснивању Фонда младих пољопривредника. Возили смо се до Пирота, а онда до Бабушнице и назад. Био сам фасциниран њеном брзином закључивања. Њеном кондицијом и виталношћу. Попела се на четврти спрат пре свих нас. Скакутала је уз степенице а да се задихала није. Оснивала је подружнице Фонда младих пољопривредника и поклањала саднице воћки школама. Тако је страдао Крцун, тако је страдао Јочић, тако је страдала Борка. Шта је она знала што други нису знали? Знала је све.

Без банкара нема ни ратова. Она је познавала праве господаре рата. Причала је о свом високом службенику који је потрошио десет хиљада евра за одело у којем ће се срести с Рокфелером, а Рокфелер га је дочекао у цемперу. Бакица је за ручком појела једно крилице од пилета и попила једну ракију. То је било све. Њена смрт онемогућила је српско судство да је позове као сведока поводом кривичне пријаве против Млађана Динкића због кипарске афере. Није ово никаква инсинуација, али је нешто, како би рекли обавештајни кругови, што смрди не Енглезе. Они су стручњаци за саобраћајке. Од кључних сведока афере са новцем који је изношен на Кипар жив је само Кертес. Милошевић је мртав, згепечили су га његови и са врећом на глави однели у Хаг, Борка је страдала, остао је само Кертес.

Врелина у Београду. Страшна врелина. Топи се асфалт. Ноге допола у житку лепљиву масу упадају. Са Ненадом Вулевићем, писцем култног романа „Кукушка“, романа о игри и о смрти, и са Јоцом Мандарћем лутам бродом од сплава до сплава.

Бирамо ко прави на Сави најбољу рибу чорбу. Онда Јоци једног дана досади и скува нам прву рибу чорбу у малом заливу у близини Панчевачког моста. Летовање у

Београду може бити луда ствар ако имаш добру екипу за зезање. Град са реке изгледа другачије и лепше. Зашто се Београд не спушта на реку? Па зато што још траје рат око тога где ће и ко зидати по приобаљу.

Бојим се августа. Почетком августа су нам све урадили. Почетак августа је време кад су стигле избегличке колоне у Београд. Није било никог да их дочека. Долазили су несретници у колонама трактора. Сачекивала их је полиција и терала даље. Према југу и Косову. Колону која се осипала. Стизали су у празан Београд. У Београд леп, велики и страхан. Ипак, многи су успели да остану у њему. И да преживе. Многи су стигли и до Косова. Налазио сам их прошле године по српским енклавама као вечите избеглице. Сахрањују их по избегличким гробљима. Хрвати славе дан победе, 5. август. Дан када су подигли хрватску заставу на Книну.

Требало би дан избеглих Срба и у нас нечим обележити. Дан када су се у неизвесност упутили дед и унук. Сеобу која је била већа од Чарнојевићеве. Знам засигурно да је тај датум договорно одабран. У то време Београд утоне у време лепршаваог лета, да га никаква снага не може истерати на улице.

Посланици су се распустили. Мика Пилот тек сад дави комарце из авиона. Нису дозвољавале временске прилике. „Узалуд сте прашили. Комарци су као роде“, неко је написао на знаку иза наших зграда. „Мико, је л' ти наплаћујеш по хектару или по сату?“ „По комарцу“, додацује Кеза Мајор.

НАЈМЛАЂИ ЧЛАН ЋАК ГЕНЕРАЦИЈЕ

Курир, Датум : 7.8.2009, Страна : 8

Помоћ породици

БЕОГРАД - Министарство рада и социјалне политике решиће стамбени проблем избегличке породице Тинтор и помоћи да њихов најмлађи члан, упркос инвалидитету и животу у избеглиштву, настави да постиже изванредне резултате у школи, изјавио је министар Расим Љајић. Та четворочлана породица, која је 1995. године избегла из Хрватске, живи у избегличком кампу у Крњачи, а њен најмлађи члан Љубомир је, и поред церебралне парализе и лоших услова живота, завршио основну школу као ћак генерације.

- Треба да помажемо најуспешније спортисте, али исто тако треба да помажемо и овакве ученике који су најбољи у својим генерацијама - казао је Љајић, најавивши да ће, осим крова над главом, за Љубомира бити обезбеђена и стипендија, као и књиге и рачунар. Породица Тинтор живи у малој соби, а издржава се од једне плате од 13.000 динара и увећаног додатка.

С обзиром на то да је Љубомир непокретан, то министарство ће убудуће обезбедити превоз до школе и пратњу, обећао је министар. Љубомирова породица ће, рекао је Љајић, уз помоћ донатора од почетка школске године обезбедити новац за станарину за закуп стана у Београду, док ће касније, са Скупштином града, настојати да та породица, добије социјални стан који би отплаћивала.

ПОТЕРНИЦА ЗА БИВШИМ ШЕФОМ СДБ-А

Дневник, Датум : 7.8.2009, Страна : 23

ПОДГОРИЦА: Црна Гора је расписала црвену, међународну Интерполову потерницу за петорицом оптужених за депортацију 79 избеглица - муслимана и Срба маја 1992. године.

Како је медијима рекла председница специјализованог одељења за организовани криминал, корупцију, тероризам и ратне злочине у подгоричком Вишем суду, судија Миленка Жижих, потерница је расписана за петорицом окривљених за ратни злочин против цивилног становништва, који су у бекству. Потражују се бивши шеф црногорске Службе државне безбедности Бошко М. Бојовић, Милосав М. Марковић звани Мића, Радоје Б. Радуновић, Душко Д. Бакрач и Милорад М. Ивановић. Жижихева тврди да су они у Србији, а да Бојовић, Радуновић и Ивановић имају и српско држављанство и да су у Београду. (Б-92)

РЕАДМИСИЈУ ЧЕКА 25.352 ЛИЦА

Правда, Датум : 7.8.2009, Страна : 5

У периоду од 1. јануара 2003. до 30. јуна 2008. године од иностраних органа примљено је укупно 25.352 замолница за преузимање држављана Србије и 1.845 замолница за преузимање држављана трећих земаља и лица без држављанства, навела је Влада Србије у усвојеној Стратегији управљања миграцијама. Тачан број потенцијалних повратника није познат, а процене се крећу од 50.000 до 150.000 лица, која би, пре свега из европских земаља, требало да се врате у Србију наредних година.

СПРЕЧЕНА РЕПРИЗА „ОЛУЈЕ“

Правда, Датум : 7.8.2009, Страна : 7

СРПСКИ НАРОДНИ ПОКРЕТ 1389 ОБЕЛЕЖИЋЕ ГОДИШЊИЦУ НАПАДА НА ЈУЖНУ ОСЕТИЈУ

Српски народни покрет 1389, у суботу 8. августа у 13 сати испред амбасаде Русије, у Делиградској улици број 32, обележиће годишњицу агресије Грузије и НАТО пакта на Јужну Осетију. Активисти ове омладинске организације запалили свеће за жртве и предати писмо амбасадору Руске Федерације. СНП 1389 подсећа да је током напада грузијске војске, који је био подржан од стране НАТО алијансе, убијено више од 2.000 грађана Осетије, а да је 30.000 протерано, као и да је потпуно уништено десет насеља.

- Грузија је починила геноцид на становништвом Јужне Осетије. Према војним стручњацима, над Јужном Осетијом је требало да буде извршен сценарио попут „Олује“ у Републици Српској Крајини, када је Хрватска, уз помоћ НАТО пакта, протерала целокупно српско становништво са тих простора. Важно је да се скупимо у што већем броју и покажемо солидарност са Русијом, на начин на који она показује солидарност са нама објашњава Миша Вацић из СНП 1389.

Он каже да се обележавање агресије на Јужну Осетију одржава у координацији са руским омладинским патриотским удружењима и да ће сличне акције бити организоване и у Русији, Украјини и Белорусији. СНП 1389 позвао је све организације и појединце да им се у суботу придруже испред амбасаде Русије, а своју подршку акцији потврдили су и представници Народног покрета Србије.

ГАШЕЊЕ КОЛЕКТИВНИХ ЦЕНТАРА

Блиц, Датум : 7.8.2009, Страна : 5

ИЗБЕГЛИЦЕ

Министар за рад и социјалну политику Расим Љајић изјавио је јуче да ће колективни избеглички центри у Србији, у којима живи око 6.000 људи, морати да буду распуштени. „Ти људи могу да иду на улицу пре него што им се реши стамбено питање. Нажалост, немамо средстава да то решимо у кратком временском периоду”, рекао је Љајић.

ЗНАЊЕМ ДО БОЉЕГ ЖИВОТА

Вечерње Новости, Датум : 7.8.2009, Страна : 17

ЉУБОМИРУ Тинтору, ученику генерације и једном од становника барака избегличког кампа у Крњачи, у четвртак је у госте дошао министар рада и социјалне политике Расим Љајић. Уместо дарова, донео је обећања - да ће ова скромна, четворочлана породица, добити бољи дом. А петнаестогодишњи Љубомир, о којем су и "Новости" недавно писале - стипендију.

Тинторови су 1995. године избегли из Хрватске, а сигурност "привремено" пронашли у највећем београдском кампу за избеглице. У истој су соби пуних 14 година, издржавају се од једне плате у износу од 13.000 динара, а који динар капне и од увећаног додатка за туђу негу и помоћ. Љубомира, међутим, овакви услови као и церебрална парализа од које годинама болује, нису омели да у школи постиже изузетне успехе и осваја разне медаље. Његову упорност одлучио је да награди и први човек Министарства рада и социјалне политике.

- Морамо да пружимо руку онима који су највише погођени кризом - избеглицама, расељенима и најсиромашнијима, али је посебна обавеза државе и друштва да помогне талентованој деци која живе у тешким условима - образложио је Љајић своје намере. - Добро је да помажемо најуспешније спортисте, али морамо и да подржавамо овакве ученике који су најбољи у својим генерацијама. Љајић је обећао да ће учинити свешто може како би се ова породица скућила у што бољим условима, а у међувремену ће најмлађег сина Љубомира обрадовати и новим књигама и компјутером. Министарство рада и социјалне политике ће уз помоћ донатора од почетка школске године обезбедити новац за станарину за закуп стана у Београду. У плану је да касније, са Скупштином града, нађе заједничко решење да се Тинторови уселе у један од београдских социјалних станова који би отплаћивала као и сви други грађани.

И проблем одласка на наставу убудуће ће бити решен. Љубомир је у протеклих седам година у школу ишао комбијем ГСП за инвалиде. На том га је путу увек пратила мајка Даница, све док је ОШ "Ослободиоци Београда", у којој се и Љубомир образује, није

запослила као "теткицу". Новостима" је Љубомир Тинтор пре месец дана зато казао да би волео да има пратиоца за одлазак у школу "како мама не би морала да да отказ јер нема ко други да му помаже". Министар Љајић ће му и ову жељу испунити и обезбедити превоз, а мајка ће, и у школи, моћи да настави да помаже сину око кретања.

Антрфиле : СЛАГАЛИЦА

Историја је овом одличном ученику омиљени предмет, а знатижеља из ове области га је довела и до првог места у општинском такмичењу. Сада му је жеља да упише Прву београдску гимназију, а потом и факултет - правни или политичких наука. Занимају га и квизови, а мисли да би се у "Слагалици" одлично снашао.

БАРАКЕ

Колективни центар у Крњачи има око 70 барака и у њима су смештене избегле и расељене породице. У "ПИМ-ове" бараке усељавани су самци и породице из Хрватске, Босне, Косова... а многи од њих нису пронашли други смештај. У оваквих 70 кампова широм Србије живи око 6.000 душа, а министар Љајић је најавио и њихово скоро затварање.

МАТИЈА

Матија Лагатор, који пати од дислексије, такође је завршио осмогодишњу школу са свим петицама, а освајао је најбоља места на такмичењима из информатике и математике. Тако су, први пут у Србији, двоје ученика са потешкоћама у развоју равноправно завршила редовну школу са својим вршњацима, и то као - ђаци генерације. Обојица су у ОШ "Ослободиоци Београда".

PRESS CLIPPING

Субота 08.08.2009. год

ИСЕЉАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 8.8.2009, Страна : 5

Републички Комесаријат за избеглице саопштио је да ће Колективни центар за смештај избеглица „Планум“ у општини Стара Пазова бити затворен, а да избеглице из тог центра „имају могућност да се самостално одреде за даље збрињавање“.

Избеглице, њих 25, који у том колективном центру живе од 1995. године кажу да немају адекватно решење за смештај. Њих је „Планум“ обавестио да морају да се иселе до 17. августа, сутрадан ће им бити искључена вода и струја, а затим ће почети рушење објеката.

НА ОГЊИШТИМА ХИЉАДУ СРБА

Блиц, Датум : 8.8.2009, Страна : 5

Све више косовских повратника у Клини

У срце Метохијске котлине, у општину Клина, један по један прогнаник се враћа. Ничу нове куће, све је мање необрађене земље у власништву Срба, а све више оних који од косовских и међународних власти траже да се врате на своје, да попут Вулићевића, Костића, Дашића, Вулића, Пешића Лопаћанина започну нови живот, да у манастирским портама препуним верника поново одзвањају звона.

Повратак, и то онај одржив о коме се толико прича, увелико је заживео. Од десетак хиљада Срба колико их је живело до 1999. године у општини Клина, вратило се скоро хиљаду њих. Општинска канцеларија за повратак затрпана је новопристиглим захтевима. На прсте се броје домаћинства која нису поднела захтев за повратак. Људи су, како каже Ранко Костић, службеник ове канцеларије, схватили да живот на своме нема алтернативу.

- Било је тешко. Пребрајали смо се, а данас скоро да нема села у коме повратак није заживео. Прве групе од по десетак домаћинстава, за сада углавном само старијих, вратили смо у Берково, Клинавац, Бучу, Грабац, Дрсник. Видање са 48 домаћинстава и око 120 становника, од којих је 16 ђака, прихватилиште је и упориште повратка Срба - каже Костић најављујући нови талас повратка попут оног у село Рудице уз зидине манастира Будисавци где се недавно вратило десет српских домаћинстава.

У организацији невладиних организација ИОМ, "Мерси корпс" и УНДП и Министарства за повратак и заједнице у Влади Косова, у Видању је саграђено 48 кућа. Свако домаћинство добило је непосредну помоћ у пољопривредној механизацији. Братство манастира Високи Дечани поделило је десетине крава музара, стада оваца и коза.

Пожњевено је стотинак хектара пшенице, исто толико кукурузних поља биће обрано, а поједина домаћинства су ове године први пут после "десетогодишњег поста" убрала бостан и дињу из својих засада, по чему су били и препознатљиви.

Поносна што је ни од чега створила домаћинство чија се вредност процењује на стотинак хиљада евра, Драгана Костић каже да је њена породица уз фамилију Вулићевић прва кренула са товом бикова. До сада су испоручили три-четири турнуса са по десетак товљеника.

- Исплати се иако је цена живе мере далеко нижа од оне по којој комшије Албанци католици продају стоку. Ја сам поносна јер не чекам милостињу и конзерве покварене хране - вели Драгана позивајући комшије да у што већем броју прихвате понуђену шансу да се врате на своје огњиште, да локална школа од 1. септембра постане као некад "кошница пуна младих пчела". На другој страни, у северном делу општине, тик уз међу са озлоглашеном Дреницом, Клинавац и Дрсник, вратило се педесетак домаћинстава. Радивоје и Велика Лопашанин успели су да из корова извуку сваки метар земље.

- Ово је богатство. Ово није света, ово је благодородна земља, земља која ти враћа живот, на њој не можеш бити сиромаш. Наопако посади, оно роди - са сузама у очима зборе Лопашани и додају да самоћа убија и да је све бесмислено ако се млади не врате, ако школа не заживи. - Један по један старац дође, проживи месец-два и скраси се на оближњем гробљу. То није будућност - вели Велика огорчена на лекаре и службенике из државе Србије јер не долазе нити знају за њих.

Влада Радосављевић са супругом уз још три братанца са породицама после вишегодишњег обијања прагова општинских судова успео је да врати у посед вилу површине 400 квадрата ослоњену на зграду општине и канцеларије УЧК и Косовске полиције.

- Успео сам преко "Хабитата" да повратим имовину али је на Еулекс судијама да решење потврде и да ми омогуће да отворим пет-шест локала, да почнем да живим као сав нормалан свет - каже Влада наводећи да је у његовој кући Рамуш Харадинај отворио канцеларију Алијансе, да су Адем Демаћи и његов Аљбин Курти, оснивачи покрета "Самоопредељење", у кући Радосављевића штампали спискове Срба за одстрел. - Све то знају у полицији. Знају, али ћуте.

Антрфиле : Од јесени на очевини

Управо у тренутку обиласка Клинавца, Јован Јовић запослен у ИМТ у Раковици, дошао је са мајком Босиљком да обиђе темеље порушене куће. За дан-два почеће обнова, а 1. септембра ће, нада се, преспавати у свом кревету.

- Враћам се. Нећу препустити очевину Албанцима, нити ћу дозволити да Клинавац на свега километар и по од центра КLINE постане уточиште Албанаца. Ово је било и остаће српско - рече Јован пресећан што је ногом крочио преко порушеног кућног прага, што је осамдесетпетогодишњој мајци испунио жељу.

БРЖЕ И ЛАКШЕ ДО ПОСЛА
Дневник, Датум : 8.8.2009, Страна : 11

ОСНОВАН САВЕТ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ

ВРБАС: Конституисањем локалног Савета за запошљавање учињен је први корак ка решавању проблема незапослености у општини, истакнуто је након одржане седнице. Према речима повереника синдиката Независност и члана Савета Милојице Живковића, добро је да постоји опредељење код представника Привременог

органа општине да се ребалансом буџета који следи одреде конкретна средства којима ће се финансирати локални акциони план за запошљавање.

-«Позивамо предстванике и послодавачких и струковних организација са територије општине да активно узму учешће у решавању проблема незапослености -рекао је Живковић. Иначе, новоформирани Савет броји пет чланова, и чине га два предстваника Привременог органа, представник уједињених гранских синдиката Независност, представник Самосталног синдиката и Националне службе за запошљавање, али како је истакнуто то не мора бити коначан састав Савета. Према речима Драгана Стијеповића, који је представља Привремени орган у Савету за запошљавање, Савет је показао интересовање за озбиљан рад и на следећој седници Савета биће изнет конкретни план активности до краја године.

« -Мере које су предвиђене овим планом су мере за подстицање запошљавања младих финансирањем одговарајућих програма кроз субвенције, подстицање запошљавања лица са инвалидитетом, организовање сајмова за запошљавање, организовање програма за samozapošljavanje младих, лица са инвалидитетом и избеглих и прогнаних лица, организовање јавних радова и слично - рекао је Стијеповић.

НАЧИН НА КОЈИ СРПСКА ДРЖАВА ПОСМАТРА ПРОБЛЕМ СТАНОВНИШТВА НА КОСОВУ ЈЕ ПОТПУНО ПОГРЕШАН

Борба, Датум : 8.8.2009, Страна : 4

Власт у Србији требало би да се забрине за будућност коју оставља деци, каже Рада Трајковић и упозорава:

Локални избори на Косову, 15. новембра, требало би да означе крај процеса децентрализације, међутим, то блокира стратегија српске стране, која позива Србе да не изађу на изборе. Српске власти очекују да ће Међународни суд правде у вези статуса Косова донети позитивну одлуку за Београд што би им, како се надају, омогућило покретање нових преговора са Приштином, оценио је директор Косовског института за развој и истраживање политике (КИПРЕД) Иљир Деда. **„Оно што ће Србија прихватити биће подела Косова на Ибру. У неформалним разговорима највиши чланови Владе Србије обавештавају своје стране партнере да им је то циљ“**, рекао је Деда, а пренео Фонет. Деда сматра да избегавање избора, које практикује званични Београд, „нема везе са реалношћу“. Став КИПРЕД-а је да би етничке поделе требало да се заврше једном за свагда.

„Ми са Института мислимо да није добро доносити парцијална решења или процес одлагати, већ да би цео овај процес требало да се заврши 15. новембра“, рекао је Деда, који сматра да Београд не игра одлучујућу улогу о учешћу Срба на косовским изборима и децентрализацији. До пре две недеље процес децентрализације је био потпуно блокиран и за такво стање Деда криви међународну заједницу која није имала јединствен став. Он је подсетио да децентрализацијом грађани добијају јаче општине које имају велику улогу у економском развоју. Према његовом мишљењу, децентрализација има посебан значај за Србе на Косову, јер ствара институционалне механизме за њихову заштиту и опстанак. Деда је нагласио да предрасуде о децентрализацији, као лошем процесу, владају и међу Албанцима. Председница Извршног одбора Српског националног већа Косова и Метохије Рада Трајковић каже за „Борбу“ да је против било каквих подела по етничком принципу. „Начин на који српска

држава посматра проблем становништва на Косову је потпуно погрешан. Све поделе увек скупо коштају саму Србију, али власт и даље наставља да чини старе грешке. Идеја о раздвојеном становништву није остварива, јер никада у историји људског рода није успела. Етничка подељеност се граничи с нацизмом“, оценила је Трајковићева. Она сматра да би власт у Србији требало да се забрине за будућност коју оставља својој деци.

„Косово мора да буде мултиетничко да не бисмо оставили наше проблеме будућим генерацијама. Такође, очекујем такав јасан став и од албанске стране у циљу заједничког напретка ка ЕУ“, наводи Трајковићева. Према њеним речима, било какве приче о размени територија су, такође, неоствариве. „Давање југа Србије за север Косова није никакво решење, јер би то поново подразумевало чупање породица из њихових корена“, наглашава она. Председник Социјалдемократске партије Небојша Човић изјавио је да Београд и Приштина морају да разговарају да би проблеми на Косову и Метохији били решавани. Човић је рекао да једина шанса за опстанак српског народа на том простору јесте да они имају своје општине и учествују у различитим организацијама, преко којих могу да обезбеде сопствену безбедност. **„Лично мислим да ће Срби јако тешко опстати на Косову и Метохији ако изгубе локалне самоуправе“, упозорио је Човић. Он сматра да ће бити „све мање простора да можете да имате варијанту у којој ми бирамо у српским општинама по српским законима, а онда опет бирамо у српским општинама по неком косовском закону“, јер је то „неодржив концепт на дуже стазе“. Према оцени Човића, бесмислено је тумачење да ће Срби, ако изађу на изборе које организује Приштина, признати независно Косово.**

„На жалост, ми нисмо у ситуацији ни да признајемо, ни да не признајемо“, објаснио је Човић, који сматра да би „Београд и Приштина требало да разговарају“. „Тај разговор мора да почне, званично или незванично, најбоље уз посредовање и присуство међународне заједнице, и ми тога морамо бити свесни“, рекао је Човић, напомињући да је то једини начин да Срби опстану на Косову и Метохији.

„У тим разговорима Београд, кроз децентрализацију, мора да избори што је могуће већа права за локалне самоуправе“, рекао је Човић. Он се залаже да се утврде „заједничке вредности Београда, Срба који живе на Косову и Метохији и Срба који су расељени са тог простора“.

„Мислим да су заједничке вредности да се Срби максимално инфилтрирају у одређене организације преко којих ће моћи сами себе да штите. Београд може доста да их штити, али само легитимним путем“, објаснио је Човић. Према његовим речима, „питање је тренутка када ће се путеви, које имамо или кажемо да их имамо, пресећи и ми више нећемо моћи да их користимо да би заштитили наш народ на Косову и Метохији“.

Антрфиле : Задовољни, упркос сиромаштву

Грађани Косова задовољни су радом косовских институција, упркос повећаној корупцији, непотизму, незапослености и притиску на медије, резултат је истраживања Програма за развој УН (УНДП). Овај 25. извештај УНДП, који је представљен у Приштини, показао је контрадикторне перцепције грађана Косова о актуелној ситуацији. Представник УНДП Косова Морис Деулф рекао је да су то чињенице до којих се дошло на основу анкете у којој је учествовало 1.200 грађана Косова. „Реч је о закључцима донетим на основу узорка, али не представља наше мишљење или препоруке. То су само резултати истраживања“, рекао је Деулф. Према извештају УНДП, непосленост и сиромаштво су највеће претње безбедности Косова.

Петнаести дан заташкавања

Петнаест дана „Борба“ покушава да добије одговор надлежних у вези са закључком Владе Србије и уговором о лобирању са америчком агенцијом „Адвансед Практицал Солутионс“ ЛЛЦ, на основу којег грађани Србије сваког месеца плаћају 85.000 долара. На захтеве „Борбе“ да добије информације о том уговору и јуче су се оглушили у кабинетима председника Србије Бориса Тадића, премијера Мирка Цветковића, министра спољних послова Вука Јеремића и министарке Диане Драгутиновић. Одговор није стигао ни од генералне секретарке Владе Тамаре Стојчевић. Петнаестог дана коначно је на говорној пошти телефона Срђана Шапера било довољно „простора“ за поруку редакције „Борба“ - да се одазове на наше позиве.

ОЛУЈА КОЈА ТРАЈЕ ЛИ ТРАЈЕ

Данас, Датум : 8.8.2009, Страна : 8

Кад би ми могао проћи наслов у складу са „...Мостарци воле и цијене псовку...“, био би ЗАЈЕБАВАЊЕ МАЛЕ РАЈЕ ЈОШ ТРАЈЕ.

Обиљежени су дакле повијесни датуми. И Четврти коловоз и Четврти август. Први као „Дан побједи и домовинске захвалности“ и „Дан хрватских бранитеља“, а други парастосом и комеморацијом погинулима, несталима и прогнанима. Први се заправо симболично обиљежава Петог коловоза, којом приликом су, са предсједником Месићем и премијерком Косорицом на челу, хрватске државне делегације положили вијенце и запалиле свијеће на споменицима хрватским бранитељима и жртвама рата. Премијерка Косорица у друштву парламентарне делегације искористила је прилику и положила вијенац на гроб првог хрватског предсједника, једног од претендента за мјесто Оца нације, Фрање Туђмана.

Други је дакле обиљежен парастосом у цркви Светог Марка, уз око двије хиљаде присутних, и неизбјежним господином Борисом Тадићем у улози предсједника Србије. Вијести кажу да је парастос служио епископ банатски Никанор, који је негдањи епископ Горњокарловачки (Хрватска).

Послије парастоса одржан је комеморативни скуп. Представници Срба из Крајине тражили су да се ријеша питање несталих и казне одговорни за злочине током Олује. Могле су се видјети и пароле - „Вратите нам крајину“, „Олуја још траје“, „Крајишници су жртве геноцида“... **По ко зна који пут покренуто је питање нерјешених станарских права, а они које су којекакви типови гурнули међу бескућнике у знак протеста окачили су своје кључеве испред цркве.** Колико год да сам толике године покушавао схватити увијек и испочетка понављање исте приче, није ми полазило за руком. Неколико нарочито нових квадратића у мозаику некако ми висе па висе. Не знам гдје бих с њима. Кад би ми неко дао додатна објашњења, или како се то у новије вријеме воли рећи појаснио, спасило би ме. Ево узмимо на примјер само неколико питања пореданих како натрчавају. Иако нешто нисам примијетио да су приликом ових Четвртих дана осмог у години поменути „Скупштина и влада РСК у избјеглиштву“, занима ме које државе су држављани дужносници речених институција. Па нпр. да ли је у опису послова радног мјеста предсједника РС (Република Србија а не Српска) и брига о држављанима других држава и којих, па и уз етничку или неку сличну заједничку припадност. И да ли из позиције свог радног мјеста овдашњи тренутачни предсједник може ријешити питања која тиште прогнане и избјегле.

Као што ме занима да ли су хрватске државне делегације са челницима на челу, делегиране од свих припадника и власти и опозиције. У оба полагања вијенаца. Може и одговор на питање коме су упућени захтјеви, на кога су адресиране пароле, који су се

чули, односно које су виђене на комеморацији у Београду. Ја сам помислио на власти у Хрватској. Нарочито на Милорада Пуповца и узмимо на примјер Слобу Узелца. Доста. Да не претјерам.

ВРЕМЕ ВРАЋАЊА ТУРИСТА И СРБА

Данас, Датум : 8.8.2009, Страна : 6

Др Анте Жупановић, градоначелник Шибеника

Др Анте Жупановић је изабран за градоначелника Шибеника 16. јуна, као нестраначки кандидат, уз подршку Социјалдемократске партије и Хрватске народне странке (лидери су Зоран Милановић и Весна Пусић). Што се биографских података тиче, рођен је пре 60 година у Шибенику, дипломирао је на Медицинском факултету у Загребу, а спортску медицину је специјализирао у Београду. Као водитељ здравственог тима Хрватске учествовао је на Медитеранским играма 2001. и 2005, на Олимпијади у Атини 2004. и у Пекингу 2008. године. Оно што је за овај разговор важније, отворен је и за шкакљива питања, којих има на претек. добар тренд

Господине градоначелниче претпостављам да је због ферагоста Шибеник сада пун Италијана и да вам је то тренутно прва брига...

- Да, наравно, као и сваке године, због колективних годишњих одмора у Италији у ово доба креће најезда туриста са Апенинског полуотока. Ради се о правој, пуној сезони.

Шта се догађа када су Срби у питању. У Београду је много билборда који позивају грађане Србије у Хрватску... Да ли је било ефекта?

- Не бих вам могао то изразити у бројкама, али ефекта има, иако се ту не ради само о туристима из Србије, него и о доласку оних Срба који су због несретних деведесетих напустили своје куће. Оно што је важно јесте добар тренд, који треба очувати. Наше двије државе су биле у рату, али су се криминалци све вријеме договарали, вријеме је да то политичари схвате, а ја мислим да су најзад схватили и да је сада напokon кренула сарадња која би требала зауставити криминал и створити услове да поштени људи на обје стране раде и сарађују најнормалније.

Појединачни инциденти

Ипак, пре неколико дана догодио се инцидент у коме је нападнута породица једног златара из Београда...

- Појединачни инциденти неће се моћи избећи. У овом случају, који помињете, више је био по сриједи напад на паркирани аутомобил него на људе. Наравно, нико нормалан то не може оправдати, али желим бити рационалан. Сигуран сам да ће инцидента бити све мање.

Такође недавно, подметнут је експлозив испод аутомобила на шибенској риви. То је зачудило многе који знају Шибеник, зар не?

- То је нешто друго. Једноставно, обрачун из сасвим другачијих побуда, не бих вам могао прецизирати је ли због љубоморе или дугова, а можда све то заједно. Шта реално можете учинити на свом месту, посебно ако се зна да сте независан кандидат, ако су иза вас стали и Странка демократских промена (СДП) тј. бивши комунисти и Хрватска народна странка (ХНС) Весне Пусић... Ради се о левим политичким снагама које се, како се чини, окупљају у чвршћи блок, иза којег стоји и председник Хрватске Стјепан Месић.

О чему се ту ради?

- Прво, ја нисам независан него сам нестраначки кандидат. Хоћу рећи да знам гдје припадам. Био сам у бившој држави у комунистичкој партији, сада сам као нестраначки кандидат изабран за градоначелника Шибеника јер су то тако људи хтјели. Знате, када се погледа политичка сцена Хрватске виде се многе промјене на локалном нивоу, послије недавних избора. Слично као и у Шибенику догодило се и у Вуковару, у Дубровнику и на многим другим мјестима. Ја бих рекао да је најзад дошла до изражаја стручност, а не страначка припадност. Мислим да ће се то позитивно одразити и на будућност државе.

Спортска прошлост

Ви сте на место градоначелника Шибеника дошли са места првог човека шибенског Дома здравља, а ваша је специјалност спортска медицина?

- Да, то је моја професија, спортску медицину сам специјализирао у Београду и могу се похвалити, да не звучи нескромно, да сам је од 2003. увео на велика врата у Хрватску. Највећи дио моје биографије везан је за спортску медицину, па и за клупу ногометаша „Шибеника“. Сада то не радим. Знате, како би то било градоначелник, а сједи међу играчима, а са трибина се скандира којешта...Били сте активни у кошаркашком клубу „Шибенка“ у периоду када су играли Дражен Петровић, Срећко Јарић, Ивица Журиц, а на клупи су били и Мока Славнић и Влада Ђуровић...

- Био сам уз њих, ради се о сјајном периоду, одличним играчима и тренерима те о примјеру како се може одлично радити у граду који није велики центар. Остаје нам да у будућности поновимо један тако успјешан период. контакти с избеглицама

Није угодно, али да не прескочимо оно што се уосталом ни не може прескочити у односима две државе, а то је питање различите оцене „Олује“, после које је много људи избегло...

- **До егзодуса није смјело доћи, њега је свакако требало избјећи, али саму акцију „Олуја“ сматрам легалном акцијом. Понављам: до егзодуса људи није смјело доћи, али то тражи дубинску анализу. Ја мислим да је онај ко је подигао тај народ утицао на њега и да оде одавде.**

То су и ваши бивши суграђани...

- Виђам те људе посљедњих година све чешће и мислим да ће се један дио њих вратити у своје куће, али неки и неће. Растављеност и дуг живот на другом простору и промјена навика је нешто што оставља трага, посебно на другу генерацију. Зато сматрам да ће се један дио тих људи вратити, а да ће се други опредјелити за мјесто гдје сада живе. То су иначе правила живота, не само у овом случају. Много је то комплексна тема.

Који су сада ваши основни проблеми као првог човека Шибеника?

- Град је некада имао 25.000 запослених, а сада 10.000 мање. Нема више гиганта какав је био ТЛМ, творница алуминијума, нема многих других ствари. Мој је задатак да утичем да се ништа од тога не осјети, да будемо успјешни у другим стварима.

БУЂАВ ЛЕБАЦ

Данас, Датум : 8.8.2009, Страна : 1

НОЈЕВА БАРКА

У првим годинама деведесетих постојало је неколико типова српског тајног оружја од којих ниједно није било лоптастог облика. Били су то некакви изуми, малко округли, али више на ћоше, пронађени, увек је то ваљало подвући, у конспиративним списима јединог Србина који је био Хрват, и јединог Хрвата који је био Србин. Човек се у просеку осећао као Американац. А звао се Никола.

Један од првих „изума“ раних деведесетих био је некакав оклопни воз из покојне Републике Српске Крајине пред којим је почетком рата стајао усхићени ратни репортер ТВ Београд и чудио се невероватним перформансама онога што само Србин може да смисли, или измисли: „Воз се може појавити било где и у било које време, чак и тамо где нема пруге!“

Тај период новије историје окончан је пре 14 година не баш свечаним дочеком стотина хиљада Срба на граничним прелазима. Касније је та национална тактика постала традиционална. На дочецима је било све више људи, посебно оних који долазе, али је тек злато на европском првенству за кошаркаше у Атини, када су хрватски репрезентативци напустили церемонију доделе медаља пред интонирање „Хеј Словени“, указао на могућност да тајна оружја у Срба не морају имати цев, обарач и кундак, да извини Јасна Шекарић, већ само иронични позив: „Плането, настави да тренираш“. Нација је с малим закашњењем схватила магичну моћ лопте коју на општу жалост није смислио Тесла, аутор никада виђеног „српског тајног оружја“, али изумитељ мора да је био неки Србенда из неолита.

Дочеци спортиста имали су у почетку дубоко политичку конотацију. Било је пожељно тим поводом разлупати нечију амбасаду, јал братску грчку, јал сестринску хрватску, или неку успутну, тражечи литванску, зависно ко нам се замерио у „шеснаестерцу“, телеграми „свих структура“ подршке нашем спорту никад јачем но под санкцијама читани су до 28. минута дневника, негде пред моменат када је јављано да је, рецимо, пао Книн, спортски коментатори су тријумф у рукомету описивали као „освету за нашу нејач“, било је врло битно да ли ће се спортисти попети на балкон опозиционе Скупштине града, или ће их преотети једна од две владе ноћу, мучки, с леђа, експресно постављеној бини испред Савезне скупштине.

„Кад нас је примио Слободан Милошевић, један његов министар нам је честитао на успеху и рекао да жали што као награду не могу да нам доделе куће. Ја сам му рекао да не бисмо имали ништа против станова...“ - сећао се тог периода Мирослав Мута Николић, кошаркашки тренер, који, треба ли приметити, није добио ни квадратни метар, пошто се у то време стамбена питања решавала апсолутним шампионима света у скакању на главу у празан базен и вишеструким првацима у пливању по мутним водама. Стан је тако добио наш познати скакач с мотком Томислав Николић, четворособан. А стан је добила и његова лична мотка с доњом уздрхталом усном. Трособан.

Истина, Слободан Милошевић се никада у животу није бавио спортом, од стварчица налик медаљама око врата окачио је неколико препознатљивих кравата, једном му се око врата окачила и препознатљива супруга кад се вратио из Дејтона, па су приједи спортиста за његовог вакта личили на парастос погинулима у „Олуји“.

Поређали би се кошаркаши, одбојкаши или већ неки други у ред, с изразом лица ко да су наговорили средњег блокера да му „држи уши“ на колективној фотографији, Слоба би им срдачно протресао руку као да је угледао Лукашенка главом и брадом, попили би по шампањац, сок или првијенац. Онда би они отишли својим послом. А Слоба је остајао. Својим послом.

Коштуница се, хм, није бавио ничим нарочито, глупо је било питати га да ли се приде бавио и спортом, једном је ватерполистима честитао европску титулу речима: „Остаће забележено да ниједна репрезентација није злато освојила на овако убедљив начин“. Србија је тада у финалу победила Мађарску убедљивим резултатом 9:8. Шта ли би тек изјавио да су победили 22:9? Борис Тадић је већ спортски тип. Током масовне туче навијача на крају финала европског ватерполо првенства Србија - Хрватска у Крању пре шест година био је министар одбране, и „злочести“ Хрвати су имали утисак да је средиште опште макљаже око отвореног базена на жестини добијало отприлике у

близини ВИП ложе, где је један проседи Дорћолац с ожиљцима на бради, оку и глави, бранио одступницу министру спољних послова Горану Свилановићу. Који је на крају обучен скочио у базен. И пливао по средини.

Два дана касније, новинари су хтели да питају министра одбране како се све то одиграло, али он није могао да говори. „Мало сам промукао“ - рекао је мешавином шапата, тишине и ничега, што је изазвало сумњу да је који дан раније певао, много певао, ужасно много певао, или појео пет породичних паковања сладоледа заредом. Седећи у фрижидеру.

Исти тај Борис Тадић, непромукао, дочекао је прошле недеље две репрезентације и два пливача са килом злата око врата, личили су на прву поставу националних јунака деведесетих, само се та бижутерија у то време звала - кајле. Брате. Добујући кошаркашком лоптом по паркету здања на Андрићевом венцу Тадић је оставио утисак да је у међувремену постао председник Србије, захваљујући мало и чињеници да је и извесног Владу Дивца „одрао“ у баскету током једне резултатски сумњиве „утакмице“ током предизборне кампање на Ади Циганлији, на кошаркашком терену у чијој околини је сахрањен рахметли Дража. Сутрадан је са парастоса погинулима у „Олуји“ отрчао директно на усељење Милорада Чавића.

Није уселио анонимног аутора „книнске оклопњаче“ која иде по прузи, ван пруге, поред пруге и око пруге, већ момка који зна добро да плива. Пих, јунака, ал' да л' зна да плива и поред базена, ко онај наш воз?

Нађа Хигл, опет, дочекана је у родном Панчеву уз звуке мелодије „Буђав лебац“, њене омиљене, арије посвећене појачаној исхрани светског шампиона у прсном пливању на 200 метара. Буђав лебац је метафора, нешто као - колико би грађана Србије знало да плива да неко није измислио онај воз који уме и да рони. Личи да су се ствари вратиле на право место. Почели смо у августу и да побеђујемо супертајним рецептима, што индивидуално, што колективно, и без кондуктера, машиновође и отправника, само да воз никада више не настави преко неке тамо ливаде. Где нема шина.

PRESS CLIPPING

Недеља 09.08.2009. год

СТАНОВИ СПРЕМНИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ
Вечерње Новости, Датум : 9.8.2009, Страна : 5

У ПАРАЋИНУ ЗАВРШЕНА ИЗГРАДЊА СТАМБЕНЕ ЗГРАДЕ

У НАСЕЉУ Данкова, у Параћину, завршена је изградња стамбене зграде са 17 станова, од којих је 15 намењено интерно расељеним са Косова и Метохије, а два социјално најугроженијим породицама у граду.

Станови су првенствено намењени породицама интерно расељених особа са Косова, који су смештени у колективном избегличком центру "Поповац". Конкурс за расподелу станова је отворен до 11. августа, а пријаве се достављају Центру за социјални рад у Параћину. После укидања колективног избегличког центра "Поповац", у Поморавском округу, остаје још само један, " Коларс" у општини Јагодина.

ИЗ ЛОШЕГ У ГОРЕ

Куир, Датум : 9.8.2009, Страна : 6

Преосталих 10 породица из избегличког кампа „Планум“ у Новој Пазови одбија да напусти баракe упркос одлуци Комесаријата да их пресели, искључењу струје и најављеном рушењу 18. августа

НОВА ПАЗОВА - Преосталих 10 породица из избегличког кампа "Планум баракe" у Новој Пазови које су после операције "Олуја" 1995. избегле из Хрватске не желе да се иселе, упркос одлуци Комесаријата за избеглице да их пресели на територију Смедерева. Они не одустају иако им прети скоро искључење воде и струје, а рушење барака заказано је за 18. август.

- Не желим да се селим одавде у други камп, где су услови за живот вероватно очајни као и овде. Обећали су нам пресељење у монтажне куће, које би већ требало да су изграђене на територији Пазове, како су нам обећали у Комесаријату. Овде смо се социјализовали, нашли запослење и не треба нам после свега што смо преживели да поново пролазимо кроз исте муке - каже Никола Вуковић.

Пошто услови за живот у кампу и буквално нису достојни човека, неће их, кажу, претерано изненадити ни најављено искључење струје, јер се то често догађало преко зиме. Поред тога, у издвојеној бараци налазе се само један заједнички ВЦ и једно купатило, у ком доскора ни бојлер није радио. Његову поправку финансирао је један станар. Стамбене просторије су у катастрофалном стању, а свакој породици припада само по једна мала соба, где се кува, једе и спава. С плафона отпада малтер и све смрди на буђ.

- Не идем никуд, макар спавала на ливади! - каже Цвијета Веселиновић (73), која после мужевљеве смрти живи од његове мале пензије и једва спаја крај с крајем.

- Ништа од обећаног нису испунили, а сад ће и да нас избаце одавде. Шта ћу ја у овим годинама, како да поново почињем из почетка?!

Од 1991. до 2001. године помоћ избеглицама обезбеђивале су Република Србија и међународна заједница, смештањем у колективне центре. Од 2002. Комесаријат за избеглице, у сарадњи с међународним агенцијама и организацијама, владама појединих земаља и локалним самоуправама, спроводи програм трајног решења, који је многим пружио шансу да започну нов живот у Србији.

Антрфиле : Већина нашла дом

Република Србија је од 1991. пружила уточиште за 850.000 људи угрожених ратом. У овом тренутку у Србији живи 97.000 избеглица, од којих је 75 одсто из Републике Хрватске. Спровођењем плана постепеног затварања колективних центара њихов број се рапидно смањује: 1996. било их је око 700, а јануара 2002. у 388 колективних центара било их је смештено 26.863. На дан 1. јуна ове године на територији Србије остала су 72 колективна центра, у којима живе 5.522 особе.

Трајно решење

Најављен програм трајног решења који спроводи Комесаријат за избеглице обухвата: донаторске програме по пројекту комплетне и делимичне изградње или самоградње; куповину и поклањање сеоских домаћинстава; доделу монтажних кућа; помоћ у виду пакета грађевинског материјала за завршетак започете куће; изградњу зграда за социјално становање у заштићеним условима; претварање колективних центара у установе за смештај старих, као и адаптацију и проширење услова социјалне заштите.

РАТА УМЕСТО КИРИЈЕ
Курир, Датум : 9.8.2009, Страна : 14

Избегличке породице у кикиндском Блоку 35 решиле да пре времена покрену питање откупа станова

КИКИНДА - Већина станара избегличке зграде у кикиндском насељу Блок 35 изразила је жељу да откупи станове у које су се уселили пре три године и које су заједнички изградиле немачка хуманитарна организација „Хелп“ и локална самоуправа.

Уговором о коришћењу станова прецизирано је да је откуп могућ тек за пет година, али се већина од 24 избегличке породице из Хрватске и БиХ - које су након вишегодишњег таворења у колективним центрима „Шумица“ и „Језеро“ нов дом свиле у поменутој згради - ипак одлучила да раније покрене питање откупа.

Један од представника станара Богдан Бенић подсећа да су се, потписујући уговоре о коришћењу станова, сви они обавезали на плаћање кирије у трајању од пет година, која у просеку износи 30 евра месечно, и да тек након тог периода заинтересовани могу да уђу у откуп.

Чули су, међутим, да би квадрат избегличких станова подигнутих последњих година требало да буде јефтинији 50 до 70 одсто у односу на комерцијалне, па желе да и они буду у „том колу“.

- Ако се вредност ове зграде, у коју је уложено 330.000 евра, подели на 24 стана, добија се сума од нешто више од 13.000 евра по стану. Уколико би се сваком станару омогућило да стан отплаћује на 20 година и узела у обзир чињеница да није реч о комерцијалним становима, него о оним изграђеним средствима донатора, онда би месечна рата износила око 30 евра, колико већ плаћамо месечну кирију. Дакле, ми не бежимо од наших обавеза, већ само желимо да скратимо време када ће се стећи услови за откуп станова. Власништво би многима од нас пружио сигурност, док би „киријање“ само продужило неизвесност - наглашава Бенић.

Са том иницијативом станари зграде у Блоку 35 упознали су представнике локалне самоуправе и затражили од њих да се укључе и нађу правни лек како би на најлакши начин био решен њихов проблем.

Речено им је да ће општинари настојати да у оквиру важећих законских прописа и у консултацијама са републичких Комесаријатом за избеглице то реше на најбољи могући начин.

У кикиндској општини живи 700 особа које имају избеглички статус, а њих 233 нису стамбено ситуирани. Према постојећем плану Комесаријата за избеглице, смештај тих људи требало би да буде решен у наредне три године.

Антрфиле : Сигурност и за децу

Многи од станара поменуте зграде су незапослени и једва састављају крај с крајем. Неки од њих су тешки ратни војни инвалиди. Прве три године станари у Блоку 35 плаћали су само режијске трошкове, а након тога су почели да измирују кирију, која се креће од 2.630 до 2.814 динара. Не поричу да су након животарења у колективним центрима услови у којима сада живе неупоредиво бољи.

- Ипак, сваке године смо старији, па нам је важно да нам се право на откуп станова омогући што пре. Откупом на период од 15 или 20 година нашој деци бисмо пружили какву-такву сигурност - причају станари зграде у Блоку 35.

НЕЋЕ ДА ИХ ПОНОВО СЕЛЕ

Глас Јавности, Датум : 9.8.2009, Страна : 8

СТАНОВНИЦИ КОЛЕКТИВНОГ ЦЕНТРА У НОВОЈ ПАЗОВИ ОДБИЛИ РЕШЕЊЕ КОМЕСАРИЈАТА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Десетак породица из избегличког кампа „Планум баракe“ и Новој Пазови, упркос решењу о искључењу струје и воде, као и рушењу објеката у којима живе последњих 14 година, жестоко се противе одлуци Комесаријата за избеглице да их пресели у Смедерево

НОВА ПАЗОВА - Преосталих 10 породица из избегличког кампа „Планум баракe“ у Новој Пазови, који су после „Олује“ прогнани из Хрватске, најавиле су да ће упркос решењу о искључењу струје и воде као и рушењу објеката, заказаном за 18. август, ипак остати ту где су смештени последњих 14 година. Наиме, Комесаријат за избеглице

најавио је измештање свих објеката и пресељење породица на територију општине Смедерево, чему су се избегли Срби жестоко успротивили.

- Не желим да се селим одавде у други камп где су услови за живот вероватно очајни као и овде. Обећали су нам пресељење у монтажне куће које су према најавама надлежних из Комесерајата требало већ да буду изграђене на територији Пазове. Овде смо се социјализовали, нашли запослење и не треба нам после свега што смо преживели да поново пролазимо кроз исте муке - каже један од станара, Никола Вуковић.

Иначе, услови за живот у кампу, буквално, нису достојни човека. Становнике кампа, како тврде, неће претерано изненадити ни најављено искључење струје, јер се током зиме често догађало да буду без електричне енергије. Поред тога, у издвојеним баракама налази се само један заједнички тоалет као и једно купатило које је до скоро било нефункционално јер бојлер није радио. Поправку бојлера финансирао је један од станара. Просторије у којима су настањене породице налазе се у катастрофалном стању. Свака породица има само по једну малу собу у којој су и кухиња и кревети за спавање. Са плафона отпада малтер, а целом просторијом се шири непријатан мирис буђи. Упркос томе, станари немају намеру да се селе.

- Не идем нигде макар спавала на ливади - каже седамдесеттворогодишња Цвијета Веселиновић, која после смрти мужа живи од његове пензије и једва „спаја крај с крајем“.

- Ништа од обећаног нису испунили, а сад ће и да нас избаце одавде. Шта ћу ја у овим годинама, како да поново почињем све испочетка - додаје Веселиновићева. Од 1991. године па до краја 2001. помоћ избеглицама обезбеђивале су Република Србија и међународна заједница смештајем у поменуте колективне центре. Од 2002. године Комесаријат за избеглице, у сарадњи са међународним агенцијама и организацијама, владама појединих земаља и локалним самоуправама реализовао је програме трајних решења захваљујући којима је многим избеглим лицима пружена шанса да започну нов живот на територији Србије. Међутим, незадовољство појединих који „нису задовољили услове“ и даље расте, а нарочито после најављеног процеса измештања у нове центре.

Антрфиле : Затварање колективних центара

Република Србија је од 1991. године пружила уточиште за 850.000 људи угрожених ратом. У овом тренутку у Србији живи 97.000 избеглица, од којих је 75 одсто из Хрватске.

Спровођењем плана постепеног затварања колективних центара њихов број се рапидно смањује, а 1996. године било их је око 700. Јануара 2002. године на територији Републике Србије било је 388 колективних центара у којима је билосмештено 26.863 особа. Од јуна ове године, у Србији постоје 72 колективна центра у којима су смештене 5.522 особе.

Програм трајног решења

Најављени програми трајних решења према најавама Комесаријата за избеглице су:

- донаторски програми по пројектима комплетне изградње, делимичне изградње и самоградње;
- куповина и донација сеоских домаћинстава;
- додела монтажних кућа;
- помоћ у грађевинском материјалу за завршетак започетог објекта;

- изградња објеката за социјално становање у заштићеним условима;
- адаптација и пренамена објеката колективних центара у установе за смештај старих лица;
- адаптација и проширење капацитета установа социјалне заштите.

КАТОЛИЧКИ СВЕШТЕНИК УЗУРПИРАО КУЋУ ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ДАЛМАЦИЈЕ

Блиц, Датум : 9.8.2009, Страна : 17

Маратонски судски спор породице Радека

Маринко Радека није доживео да поврати своју кућу у Карину у коју се незаконито уселио Дарко Банфић

Избеглица из Хрватске Маринко Радека није дочекао крај судског спора с католичким свештеником Дарком Банфићем који је узурпирао његову кућу и окућницу у Карину, у Далмацији. Погинуо је почетком ове године приликом извођења грађевинских радова у насељу Детелинара у Новом Саду.

Пре 15 година Маринко је са супругом, ћерком и сином избегао из Хрватске и као подстанар живео у новосадском насељу Адице.

– Овде живимо од „Олује“. У нашу кућу у Карину 1997. године противзаконито, без наше или дозволе општине или неког другог надлежног органа, уселио се свештеник католичке цркве, велечасни Дарко Банфић, управник жупских уреда Мала Горица, Жажина и Стари Факашић. Од тада је користи као викендицу за одмор. Неколико пута Маринко га је звао и молио да се исели, али је Банфић то одбио говорећи му да нема ту шта да тражи.

– Након тога тужили смо Банфића, а спор је вођен пред Општинским судом у Обровцу. Маринко је надничио за подстанарску собу и школовање деце, а и издвајао је „црно испод нокта“ да би платио судске таксе – прича Марија.

Пред судом у Обровцу су одржане четири расправе. На једној од њих Банфићев адвокат је тражио да се тужба одбаци јер је, наводно, неоснована. Крајем прошле године, тачније 18. децембра, суд је донео пресуду којом је велечасном Банфићу наложено да се у року од 15 дана исели из куће.

Уследила је жалба туженог свештеника. У жалби је наведено да је „Банфићево право на ту кућу јаче у односу на Радеку, будући да је у њу ушао након што ју је купио од једног од хрватских ратних бранитеља“. Дан уочи погибије, Маринко Радека је из адвокатске канцеларије Ивана Рудића у Задру, који га је заступао пред обровачким судом, добио обавештење да до коначне судске одлуке по којој му се враћа кућа и окућница у Карину мора још да причека.

У телефонском разговору, „Блицу недеље“ је из задарске канцеларије Рудић речено: „Поступак је на чекању и неизвесно је када ће бити окончан будући да је парнично одељење тог суда преоптерећено“.

Због спора са свештеником Банфићем, који је и уредник емисије „Духовна мисао“ на католичком радију РТЛ, породица Радека се обратила и загребачком надбискупу, кардиналу Јосипу Бозанићу. У писму упућеном кардиналу, између осталог, стоји:

„Чему овај велечасни може подучити вернике који долазе на његове мисе? Како ће као проповедник слушаоцима његове радио емисије 'Духовна мисао' објаснити да је мимо божјих и људских закона, из похлепе, туђе отео? Чему му служи редовнички целибат на који се приликом свештеничког заређења заклео? Пред судом је изјавио да је нашу кућу купио од једног од хрватских ратних бранитеља. И кад би то била истина, он је заклетву на свештеничком заређењу погазио пошто је супротно целибату стекао имовину, макар она била туђа. И како Набискупски стол није преузео одговарајуће мере према свом свештенику који је погазио све божје и људске законе, а које су за католички клер императивне, према свом свећенику који је погазио све божје и људске законе“, нека су од питања на која породица Радека од загребачког надбискупа чека одговор.

Антрфиле : Свештеник одговара и пита

Новинар „Блица недеље“ позвао је туженог свештеника Дарка Банфића, који је у телефонском разговору рекао:

– Мој пасторални рад и судски спор непримерено је везивати пошто немају ништа заједничко. Ко је у праву одлучиће суд, а не новинари или Надбискупски стол на Каптолу. На пресуду обрвачког суда сам се жалио, по закону на то имам право. Ако Жупанијски суд у Задру пресуди у моју корист, ко ће бити одговоран за све негативно што по хрватској штампи, код вас у Србији, укључујући и блогове на интернету, о мени пише на основу неправоснажне пресуде и сведочења стране с којом сам у спору? – питао је велечасни, после чега је прекинуо телефонски разговор.

PRESS CLIPPING

Понедељак 10.08.2009. год

СВИ СУ ИХ ЗАБОРАВИЛИ!

Глас Јавности, Датум : 10.8.2009, Страна : 3

У контејнерском насељу у Грачаници у нељудским условима живе бројне српске породице

Мене су тукли војници „ОВК“, рамена су ми поломили и сва сам била модра. Потом сам избегла у Косово Поље, где су ме силовале прве комшије Шиптари. Хтела сам да умрем! - сведочи Стана Јоксимовић

ГРАЧАНИЦА - У контејнерском насељу на самом рубу Грачанице у нељудским условима живе бројне српске породице које су овде нашле уточиште бежећи са својих огњишта широм Косова и Метохије пред разјареном шиптарском руљом 17. марта 2004. године. Кажу да су одавно заборављени и да на њих више нико не обраћа пажњу нити показује интересовање да им помогне. Ту смо упознали Стану Јоксимовић из Приштине. Она каже да је у кампу шест година.

- Кад је војска отишла, мене су тукли војници терористичке ОВК, рамена су ми поломили и сва сам била модра. Турали су ми пиштољ у уста, органе да ми истерају. После тога сам два месеца лежала у митровачкој болници код доктора Милана Ивановића. Потом сам избегла у Косово Поље где су ме прве комшије Шиптари силовале 17. марта. Хтела сам да умрем! Шабан Кељменди ме је силовао, а његов брат Наим је почео, али је срећом наишао мој комшија Златко Зеленовић који ме је бранио. Да није било њега они би ме исекли. Сва сам била у крви.

Најбољи смо били са тим комшијама што су ме силовали. Они имају десет хектара земље, четири куће на три спрата, три трактора, три аутобуса, три „мерцедеса“, братанаца на стотине имају. Рекли су да ме туку јер ми брат има медаље које је добио док је радио у полицији и зато што је превозио нашу војску и што сам Српкиња. После силовања отишла сам код једне другарице у Приштину. Тамо сам била две године, али су ме и тамо тукли, па сам опет лежала у болници два - три месеца - с муком се присећа се Стана Јоксимовић. Да су услови лоши у колективном смештају надамак Грачанице потврдила нам је Живка Стошић, избеглица из Сливова код Новог Брда која 1999. године напустила своје родно село.

- **Овде је живот никакав, зиме су хладне, а лети је вруће. Муж прима минималац и од тога живимо. Пара за дрва немамо. Шиптари су нам све попалили и пуцали су на нас. Зато смо и побегли. Нико нам се није обраћао из Владе Србије. Деца станују приватно у Србији. Овде је много тесно - жали се Живка.**

Радомир Миладиновић избегао је 1999. године из Липљана.

- Имао сам кућу, радњу, 35 свиња, бикове, краве, плугове... све су ми покрали. Пет година сам живео у Косову Пољу, одакле сам после 17. марта побегао у манастир где сам живео наредне две године. **У контејнеру живим три године. Деца растерана, све растерано, живимо од моје пензије која износи 15 хиљада динара. Баба је нема, а уз то је и болесна. Храну нам дају помало. До 1999. године ми смо живели лепо са Шиптарима. Имам 18 унучади, девет праунучади, али све ми је растерано по свету, две**

кћерке су ми избегле у Лепосавић, један син у Чаглавици приватно станује, ја овде - тужним гласом објашњава своју муку старац Радомир.

Антрфиле : Пола пензије оде на лекове

Стана Јоксимовић тврди да је рођака певача Жељка Јоксимовића.

- Отац Жељка Јоксимовића и мој деда су два рођена брата. Била сам на његовом концерту у Крагујевцу, он зна да смо рођаци. Мајка му је Србијанка, а отац Црногорац из Подгорице.

Овде у контејнерима живот је јако тежак. Лети да умремо од врућине, док зими треба много дрва. Тада потрошимо и по 12 метара дрва. Живим од пензије од десет хиљада динара, од које 5.000 дам на лекове јер сам срчани болесник, а имам и висок притисак. Пошто често у државним апотекама нема лекова, јер се краду, онда морам код приватника да купујем. Храна нам је врло слаба. Један оброк добијамо, а од њега не можеш цео дан да живиш, а ја сам шећераш - јада се наша саговорница и поручује да и Жељко све ово чује.

ТРАЖЕ ОТКУП СТАНОВА ПРЕ РОКА

Глас Јавности, Датум : 10.8.2009, Страна : 14

ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ У КИКИНДСКОМ БЛОКУ 35 НЕ МОГУ ДА ЧЕКАЈУ

КИКИНДА - Већина станара избегличке зграде у кикиндском насељу Блок 35 тражи да откупи станове у које су се уселили пре три године, иако је у Уговору о коришћењу станова прецизирано да је откуп могућ тек за пет година. Један од представника станара Богдан Бенић подсећа да су се, потписујући уговоре о коришћењу станова, сви они обавезали на плаћање кирије у трајању од пет година, која у просеку износи 30 евра месечно, и да тек после тог периода заинтересовани могу да уђу у откуп.

Како наводе, чули су да би квадрат избегличких станова подигнутих последњих година требало да буде јефтинији 50 до 70 одсто у односу на комерцијалне, па желе да и они буду у „том колу“.

- Ако се вредност ове зграде, у коју је уложено 330.000 евра, подели на 24 стана, добија се сума од нешто више од 13.000 евра по стану. Уколико би се сваком станару омогућило да стан отплаћује на 20 година и узела у обзир чињеница да није реч о комерцијалним становима, него о оним изграђеним средствима донатора, онда би месечна рата износила око 30 евра, колико већ плаћамо месечну кирију. Дакле, ми не бежимо од наших обавеза, већ само желимо да скратимо време када ће се стећи услови за откуп станова. Власништво би многим од нас пружило сигурност, док би „киријање“ само продужило неизвесност - наглашава Бенић.

Са овом иницијативом станари зграде у Блоку 35 упознали су представнике локалне самоуправе, која је зграду изградила заједно са немачком хуманитарном организацијом „Хелп“, и затражили од њих да се укључе и нађу правни лек како би на најлакши начин био решен њихов проблем.

Речено им је да ће општинари настојати да у оквиру важећих законских прописа и у консултацијама са републичких Комесаријатом за избеглице то реше на најбољи могући начин. У кикиндској општини живи 700 особа које имају избеглички статус, а

њих 233 нису стамбено ситуиране. Према постојећем плану Комесаријата за избеглице, смештај тих људи требало би да буде решен у наредне три године.

Антрфиле : Сигурност и за децу

Многи од станара поменуте зграде су незапослени и једва састављају крај с крајем. Неки од њих су тешки ратни војни инвалиди. Прве три године станари у Блоку 35 плаћали су само режијске трошкове, а након тога су почели да измирују кирију, која се креће од 2.630 до 2.814 динара. Не поричу да су након животарења у колективним центрима услови у којима сада живе неупоредиво бољи.

- Ипак, сваке године смо старији, па нам је важно да нам се право на откуп станова омогући што пре. Откупом на период од 15 или 20 година нашој деци бисмо пружили какву-такву сигурност - причају станари зграде у Блоку 35.

ДАЧИЋ: ВЛАДА ДА ОДЛУЧИ О ПАСОШИМА ЗА КОСОВСКЕ СРБЕ

Ало!, Датум : 10.8.2009, Страна : 2

Заменик премијера и министар унутрашњих послова Ивица Дачић изјавио је јуче да Влада Србије треба да донесе одговарајуће одлуке у вези с издавањем пасоша за грађане Косова и Метохије, сходно ставу Европске комисије да у јужној покрајини нису испуњени услови за визну либерализацију.

Грађанима Србије који имају пребивалиште на Косову пасоши ће, по тој одлуци, бити издавани на једном месту, и то у координационој управи, рекао је он и објаснио да они имају право на путне исправе, али ће, нажалост, за своја путовања у ЕУ морати да имају и визе. Када је реч о расељеним лицима с Косова и Метохије, министар је указао да то никада није ни било предмет разматрања, нити је било кад неко постављао то питање као спорно.

ДАЧИЋ: РАДИМО НА УКИДАЊУ ВИЗА ЗА ТУРСКУ, ЕГИПАТ, ЈАПАН...

Пресс, Датум : 10.8.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Министар полиције Ивица Дачић каже да је визна либерализација ствар једностране одлуке Европске комисије и да Србија ништа не може да уради да она важи и за наше грађане са Косова и Метохије. Дачић објашњава да визе неће бити потребне расељеним лицима са КиМ и да Србија ради на визној либерализацији са још неколико држава, укључујући и САД.

- Са жаљењем смо примили вест да визна либерализација неће важити за грађане КиМ, али Европска комисија сматра да на Косову не постоје услови за то јер није пређена ниједна ствар из такозване „мапе пута“. Када је реч о визној либерализацији, ту Србија ништа не потписује, јер то није питање било каквог споразума, већ је реч о једностраној одлуци Европске комисије - рекао је Дачић. Он је указао на чињеницу да територија КиМ већ десет година није под јурисдикцијом српских државних органа, самим тим и МУП-а, што између осталог стоји и у меморандуму који је донела Европска комисија.

- То значи да ће ЕК почети разговоре о испуњености критеријума за визну либерализацију за грађане Косова и да ће у томе, наравно, тражити и помоћ власти

Србије, како и пише у меморандуму. Грађанима Србије који имају пребивалиште на Косову пасоши ће, по тој одлуци, бити издавани на једном месту. Они, наравно, имају право на путне исправе Србије, али ће, нажалост, за своја путовања у ЕУ морати да имају и визе - рекао је Дачић. Он је додао да ће визна либерализација важити и за расељена лица са КиМ, нагласивши да то нико ниједног тренутка није довео у питање. Осврнувши се на критике неких опозиционих странака у вези са најављеним потписивањем протокола са Еулексом, Дачић је рекао да се ради о протоколу о неопходној оперативној сарадњи.

- Тај протокол се заснива на Резолуцији 1244, на одговарајућим одлукама ЕУ, и он је у складу са извештајем генералног секретара УН од шест тачака, који је јасно представљен грађанима. Суштина протокола са Еулексом је да буде добра контрола административне линије према Косову - рекао је министар полиције. Дачић сматра да укидање виза за грађане не треба посматрати као средство за убирање политичких поена, јер је то, како каже, део посла Владе Србије.

- Део посла је било и укидање виза за грађане Србије за путовање у Русију, а почели су и разговори са Турском, Египтом, Јапаном и другим државама по истом питању. Што се тиче визне либерализације са САД, њу је нажалост немогуће добити у овом тренутку јер Србија не испуњава два критеријума која су за њих битна. Први је да проценат одбијених захтева за издавање виза буде испод пет или три одсто, а тренутно је преко десет, док се друго питање односи на то да наши грађани не поштују прописе о дужини боравка у САД. Ипак, постоји спремност и озбиљно се разматра могућност да се визе издају на дужи период, не до три, него до пет година, што би такође био значајан корак напред - сматра Дачић.

ТЕШКО СЕ ЖИВИ, ДРУЖЕ ПРЕДСЕДНИЧЕ

Ало!, Датум : 10.8.2009, Страна : 2

НАПРЕДЊАЦИ ОБИШЛИ СРПСКЕ ЕНКЛАВЕ НА КОСОВУ ОКО ПРИШТИНЕ И ПЕЊИ

- Тешко се овде живи, а немаш куд. Горе високо, а доле тврдо - прича о животу на Косову Момчило Стојановић из Доње Брњице. Он је на Газиместану дочекао потпредседника СНС-а Александра Вучића, који је учи локалних избора у Приштини и Пећи у суботу обишао Косово и Метохију.

Друже председниче, живим од минималца од 11.000 динара, прехрањујем петочлану породицу и бринем о болесној жени. А неки 'оће да их Србија храни, а 'оће и све да продају што имају на Косову. **И онај Момчило Трајковић, међу првима је продао имање у Чаглавици - каже Стојановић. Дејан Миладиновић се жали да лекар долази само два пута недељно, и то од 9 до 11 пре подне. Не можемо ни своју земљу да радимо јер нам Албанци покрадоше и тракторе и рекао им да не жели да даје велика обећања, већ да им помогне да могу да живе безбедно.** Србија за вас издвоји довољно новца, али половина нестане до Рашке, део до Косовске Митровице, а остатак до Грачанице. Најмање што можемо да урадимо је да тај новац стигне до оних којима је најпотребнији - рекао је Вучић.

Напредњаке је у Грачаници на митингу поздравило неколико стотина грађана. Мештани причају „српску бруку“: „Јесте ли видели ону бруку. Зграда која је намењена избеглицама, чији је камен темељац на дан проглашења независности Косова ударио

Веља, још није завршена. Поред ње је завршена зграда за избеглице коју је финансирао министарство за повратак косовске владе, а почели су да је раде пола године после нас.

ЗАБОРАВЉЕНИ

Курир, Датум : 10.8.2009, Страна : 5

Репортер Курира посетио бројне породице које у контејнерском насељу на рубу Грачанице на Косову и Метохији живе у нељудским условима

БЕОГРАД - У контејнерском насељу на самом рубу Грачанице у нељудским условима живе бројне српске породице које су овде нашле уточиште бежећи са вековних огњишта широм Косова и Метохије. Кажу да су одавно заборављени и да на њих више нико не обраћа пажњу нити показује интересовање да им помогне. Најпре срећемо Стану Јоксимовић из Приштине. Она је у кампу шест година.

- Кад је војска отишла, мене су тукли војници ОВК, рамена су ми поломили, сва сам била модра! Стављали су ми пиштољ у уста, очи да ми истерају! Након тога два месеца сам лежала у митровачкој болници код доктора Милана Ивановића. Потом сам избегла у Косово Поље, где су ме прве комшије Шиптари силовали 17. марта. Хтела сам да умрем! Шабан и Наим Кељменди су ме силовали, али је, срећом, брзо наишао мој комшија Златко Зеленовић, који ме је одбранио. Да није било њега, исекли би ме, сва сам била у крви! Најбољи смо били с тим комшијама што су ме злостављали. Они имају десет хектара земље, четири куће на три спрата, три трактора, три аутобуса, три "мерцедеса", братанаца на стотине имају. Рекли су да ме туку јер мој брат има медаље које је добио док је радио у полицији, зато што је превозио нашу војску и што сам Српкиња. После силовања отишла сам код другарице у Приштину. Тамо сам била две године, али и тамо су ме тукли, па сам опет лежала у болници неколико месеци - сведочи Стана Јоксимовић. Да су услови у колективном смештају надомак Грачанице лоши, потврдила нам је и Живка Стошић, избеглица из Сливова код Новог Брда која је 1999. напустила родно село.

- Овде је живот никакав, зиме су хладне, а лети је врело. Муж прима минималац и од тога живимо. Пара за дрва немамо. Шиптари су нам све попалили, чак су и пуцали на нас. Нико нам се није обраћао из Владе. Деца станују приватно у Србији, овде је много тесно - жали се Живка. Радомир Миладиновић избегао је пре десет година из Липљана.

- Имао сам кућу, радњу, 35 свиња, бикове, краве, плугове, и све су ми покрали! Пет година сам живео у Косову Пољу, одакле сам после 17. марта 2004. побегао у манастир, где сам живео наредне две године. У контејнеру живим три године. Деца растерана, све растерано, живимо од пензије која износи 15.000 динара. Баба је нема, а уз то је и болесна. Храну нам дају помало. Имам 18 унучади, девет праунучади, али сви су раштркани по свету, две ћерке су избегле у Лепосавић, један син у Чаглавици приватно станује, а ја сам овде - тужним гласом објашњава своју муку старац Радомир Миладиновић.

Антрфиле : Нека чује Жељко Јоксимовић

Стана Јоксимовић тврди да је рођака певача Жељка Јоксимовића.

- Отац Жељка Јоксимовића и мој деда су два рођена брата. Била сам на његовом концерту у Крагујевцу, он зна да смо рођаци. Мајка му је Србијанка, а отац Црногорац из Подгорице. Овде у контејнерима живот је јако тежак. Лети умиремо од врућине,

зимом никад доста огрева. Тада потрошимо и по 12 метара дрва. Живим од пензије од десет хиљада динара, од које пет хиљада дам на лекове јер сам срчани болесник, а имам и висок притисак. Храна је врло слаба. Један оброк добијамо, а од њега не можеш цео дан да живиш - јада се наша саговорница и поручује да би волела да и Жељко Јоксимовић све ово чује.

ПЛАЧ ГОРАЖДЕВСКИХ БЕБА

Политика, Датум : 10.8.2009, Страна : А1

„Овде ће ускоро остати само старци”, каже задовољно средовечни Албанац, припадник Косовске полицијске службе, док посматра колоне Гораждевчана, већином омладине, како улазе у Дом културе. За ово велико српско метохијско село, у околини Пећи, чуло се после 13. августа 2003, када су два дечака, Иван Јововић и Пантелија Дакић, мучки убијени док су се купали у реци Бистрици. И шест година касније, Гораждевчани живе у неизвесности, а етнички мешовите патроле КПС-а, које непрекидно шпартају околином, тек донекле ублажавају њихов страх и бригу.

– Како то, само старци – питамо га гласно, да би нас чуо од граје, али и да би боље разумео, иако је сасвим добро говорио српски.

– **Сви ће они ускоро да оду. Многи иду у школе и на факултете, а преко године остају само старији – рече полицајац, показујући нехајно руком на масу младог света.** У суботу увече Гораждевчане је посетила делегација Српске напредне странке, предвођена замеником председника Александром Вучићем, који је целог дана обилазио српска села и општине на Косову и Метохији.

Са прве стране – Велика поворка мештана и напредњака, у пратњи ципа КПС-а, са укљученом ротацијом, најпре се упутила ка спомен-обележју, подигнутом у знак сећања на убијене дечаке и још двадесетак Гораждевчана настрадалих од руке ОВК. Одржана је и страначка промоција у дому културе. Вучић је дешавања у последњих 20 година упоредио с фудбалском утакмицом у којој Србија губи с 3:0.

„Наш циљ је да дамо гол, затим други и трећи, да изједначимо. А тек после тога да се боримо и за победу”, поручио је Вучић, нагласивши да треба реално сагледати положај наше земље, без илузија.

Плач гораждевских беба, које су мајке држале у наручјима док је Вучић говорио, ипак даје наду за опстанак. Само да Србија помогне, кажу Гораждевчани. Делегација СНС-а, заједно с неколико новинара, кренула је пут Космета, не обавестивши о томе власти у Приштини, већ само српску полицију. Четири аутомобила с београдским таблицама напустили смо у Лепосавићу и пресели у возила са ознакама „КС” која припадају локалним члановима СНС-а. Они су већ одавно навикли да мењају таблице пре уласка у подручја на којима живе Албанци.

На изласку из Лепосавића, на бензинској станици, видели смо велику слику Медведева и српску заставу, а скоро све пумпе на албанским подручјима имају по четири заставе: албанску, косовску, америчку и ЕУ.

Најпре смо обишли Газиместан. Сада га чувају припадници словачког Кфора, заменивши на том месту турске колеге. Чекамо неко време дозволу за улазак у ограђено подручје. Словаци забрањују уношење камера. Локални Срби из Доње Брњице, села од 150 кућа, који су испред меморијала косовским јунацима, дочекали напредњаке хлебом, сољу и ракијом, деловали су очајно – као права илустрација давно изгубљених битака. „Хајде клинци, сви код председника да се сликате”, виче чича с качкетом и деца се

окупљају око Вучића. Пролазећи кроз Вучитрн, примећујемо редом попаљене и срушене српске куће. Свуда газдују Албанци.

– Главни бизнис им је бело робље. Увозе га и из Србије и из Русије. Бордели су на сваких 100 метара. Али, и дрога. Пре две недеље, немачки полицајац открио је у кукурузишту, у селу Суви До код Липљана, два хектара засађеног канабиса – каже ми наш возач-сапутник и показује насеље крај пута, које је Милошевић својевремено изградио за Србе прогнанике из Хрватске. Сада и ту живе Албанци. – Дневно се из српских средина украде по пет-шест аутомобила. Краве, трактори, све нестаје. Ниједно убиство наших људи није још разрешено – каже овај Србин из Липљана.

Стижемо у Грачаницу. У том тренутку нестаје струје, па Вучић даје интервју за локални радио уз помоћ свеприсутних, бучних агрегата. Манастир чувају шведски војници, има много народа.

Обилазимо, потом, и контејнерско избегличко насеље, дар Руске Федерације – 36 лимених објеката. Црвени крст им доноси ручак и хлеб.

– Добио сам од Руса ову „кућу”, гвоздени кревет и сто. Жена ми је умрла у овом контејнеру, пре четири године. Преко лета је вруће да изгориш, преко зиме је хладно – каже 78-годишњи Дмитар Тишма, који и данас има кућу у Приштини. Наравно, не може ни близу да јој приђе...

Одлазимо и у оближњу Ромску махалу, где Вучића дочекују узвицима „браво” и „здрavo”.

– Бедно живимо, бога ми, само тако. По цео дан смо на улици – каже старија Ромкиња.

Крећемо даље, за Пећку патријаршију. Успут видимо срушене српске цркве, попаљене куће, запуштена имања. Обилазимо и Бадовац, Лапље Село, Чаглавицу... Свуда иста прича: изолација, забринутост, нема струје, често ни воде, напуштају се имања, продају. Албанци више не нуде астрономске суме за српска имања, све чешће их будзашто добијају.

После Пећке патријаршије, где смо се окрепили колачима, кафом, соковима и домаћом ракијом, долазимо и у Гораждевац, где нас мештани дочекују на главном тргу. Погачу држи сестра убијеног дечака с Бистрице. Призор је скоро надреалан: на само десетак метара једна од друге, вијоре се заставе Косова и Србије...

У КОНТРАТУЖБИ И „ОЛУЈА”

Политика, Датум : 9.8.2009, Страна : А32

У местима Сводна и Јањила, приликом бомбардовања избегличке колоне, авиони Хрватског ратног ваздухопловства, у августу 1995, убили шеснаест српских цивила

Јањила – У месту Јањила код Босанског Петровца, свештеници Бихаћко-петровачке епархије служили су (у суботу увече) помен српским жртвама које су, 7. августа 1995. године, погинуле приликом ракетирања избегличке колоне.

У нападу „мига” Хрватског ратног ваздухопловства, у колони несрећника које је „Олуја” отерала са родних огњишта у Лици и Далмацији, погинули су Даринка Дрча и њен унук Јовица, затим Мирјана Дубајић, брат и сестра Жарко и Невенка Рајић, Дарко Вуковић и син му Крстан, сви из Доњег Лапца, затим Бранко Стјеља и син му Мирко из Бенковца. У великом егзодусу српског народа, током августа деведесет и друге, умрло је педесетак прогнаника који су сахрањивани поред пута који их је водио у правцу Бањалуке и Београда.

– Посебно тешко нам падају бомбардовања избегличке колоне у Јањилима и само један дан раније у месту Сводна код Новог Града када су авиони Хрватског ваздухопловства уморили још седам српских цивила са Баније и Кордуна. Оба ова напада, за које до сада нико није одговарао, заузимаће посебно место у контратужби Србије против Хрватске чији су авиони напали другу државу и том приликом убили шеснаест српских цивила, међу којима и четворо деце – каже Саво Штрбац, директор Документационо-информационог центра „Веритас”.

У акцији „Олуја”, према подацима „Веритаса”, нестала су или погинула 1992 лица међу којима је било више од шездесет одсто цивила. Убијене су или нестале 534 жене и двадесет и двоје деце. Помену код крста подигнутог на месту злочина, уз магистралну саобраћајницу некад симболичног назива Пут АВНОЈ-а, поред представника „Веритаса” присуствовали су и чланови Центра за истраживање ратних злочина и Оперативног тима за тражење несталих лица Републике Српске, бивши чланови Владе Републике Српске Крајине, и мештани суседних српских села босанскопетровачке општине.

ВЛАСТ СНС ШАНСА ОСТАНКА И ОПСТАКА

Правда, Датум : 10.8.2009, Страна : 8

Власти у Београду и Министарство за Косово и Метохију одговорни су што нема посла, што млади људи у потрази са послом одлазе или, све чешће, прихватају да раде за албанске косовске институције, што су због корупције недовршени станови за расељене, а стање у школству и здравству катастрофално, пожалили су се Срби у местима јужно од реке Ибар делегацији Српске напредне странке, предвођеној Александром Вучићем, замеником председника СНСа.

У многобројним сусретима са Србима, од Грачанице до Лапљег Села, Вучићу је речено да се „зграде које плаћа Хашим Тачи завршавају пре него оне које финансира Влада Србије”. Насеље у Бадовинцима не довршава се, како је рекао један од станара, који већ три године чека на усељење, јер се стално мењају листе и јер се на њих стиже родбинским везама и плаћањем мита. Вучић је поручио да су локални избори за град Приштину и општину Пећ, које је за 16. августа расписала Република Србија, шанса за Србе и за њихов „останак и опстанак”. Расположење и стање тих људи најбоље је исказао српски полицајац који је обезбеђивао напредњаке на путу до Гораждевца, где је одржан предизборни скуп, речима: „ Овде је за народ много тешко, поготово за омладину.

Најгоре је што нема посла”.

- Не треба нам територија без нашег становништва и ви сте својим останком овде учинили највише што сте могли за своју државу Србију. Хвала Вам на томе - рекао је Вучић житељима Гораждевца. Он се њима и осталим Србима извинио за „све лоше што су политичари Србије учинили у протекле две деценије”.

- На изборе које у новембру организују привремене косовске институције не треба излазити, али ће напредњаци, уколико дођу на власт 16. августа, одмах кренути на посао и у борбу за бољи живот, а не у уживање у привилегијама - нагласио је Вучић.

На Газиместану се десио спонтани сусрет са мештанима села Доња Брњица.

- Ја имам комшију у Приштини и много смо лепо живели 30 година, али сад он каже: „Немој да чујем једну српску реч - ово је Албанија”. Моја кућа је и данас узурпирана, а ја имам петоро деце - рекао је један од мештана.

- Не бих да се бавимо високом политиком, али очекујем да републички избори буду или на крају године или најкасније у априлу. Не мислим да вам причам празну причу власт ће бити промењена, освојићемо власт. Оно што ме лично брине, то је шта и на који начин ћемо моћи да учинимо за вас. Интерес државе Србије је, шта год да буде, да ви будете на свом огњишту, да ваша деца имају будућност, да можете да радите и да живите. Наша је политика да помогнемо овом народу, а не да једни те исти лопови стално добијају паре и да имају резервних 10 до 20 кућа. Јер, чим динар издвојите из буџета Србије, појаве се исти лешинари који купе паре и који никад ништа нису урадили рекао је Вучић.

Антрфиле : Напредњаци запретили штрајком глађу

У спонтаном сусрету са мештанима Доње Брњице, удаљеног километар од Газиместана, речено је да је безбедност лоша, а разлози за то многобројни - „од свега по мало“, како је рекао један од мештана. Најављено је и да ће бити укинута средња школа у овом месту.

- Неће вам то укинути, па макар нас натерали да штрајкујемо глађу испред Скупштине Србије. Обећавам, лично ћу да штрајкујем глађу, заједно са својим колегама из СНСа. Шта они хоће? Да не остане нико у Доњој Брњици. Да не остане нико, као што у Милошеву нема никога, у Девет Југовића имамо две куће, у Косову Пољу и Бресју шака јада од нашег народа је остала. Од села око Приштине, што је било некад наше, сада има свега неколико кућа.

PRESS CLIPPING

Уторак 11.08.2009. год

СРБИМА У СРЕБРЕНИЦИ ТЕШКО

Куир, Датум : 11.8.2009, Страна : 3

СРЕБРЕНИЦА - Председник Скупштине општине Сребреница Радомир Павловић упозорио је да су Срби у тој општини Републике Српске, иако већинско становништво, доведени у тежак и неравноправан положај због, како је рекао, агресивне политике Бошњака.

- Српски национални и витални интереси у Сребреници озбиљно су угрожени због једностранних одлука и сталног прегласавања од стране бошњачких одборника - изјавио је Павловић, изневши податак да је, због дискриминације, притисака и занемаривања решавања стамбених проблема, Сребреницу од 2000. године, откако су Бошњаци преузели локалну власт, напустило 10.000 Срба који су у тој општини нашли уточиште пошто су избегли из Федерације БиХ.

СВЕ СПРЕМНО ДА РАСЕЉЕНИ ГЛАСАЈУ

Куир, Датум : 11.8.2009, Страна : 14

Избори у Приштини и Пећи

ЧАЧАК - Ванредни локални избори за одборнике Скупштине града Приштине и СО Пећ, заказани за 16. август, у Моравичком округу биће организовани на два бирачка места.

Расељени из ова два града који имају боравиште у Чачку, Лучанима и Ивањици моћи ће да гласају у згради чачанске гимназије, док ће за подручје Горњег Милановца гласачко место бити отворено у згради општинске управе. Према речима Симе Стокића, члана радног тела Републичке изборне комисије, иако је списак закључен, расељени из ових општина чије име није на том списку на основу решења суда могу бити накнадно уписани. Према подацима ове комисије, у Чачку има 497 уписаних бирача с подручја Приштине и Пећи.

СРБИ У СРЕБРЕНИЦИ ДИСКРИМИНИСАНИ

Дневник, Датум : 11.8.2009, Страна : 23

ВРУЋА ЛИНИЈА

СРЕБРЕНИЦА: Председник Скупштине општине Сребренице Радомир Павловић упозорио је да су Срби у тој општини Републике Српске, иако већинско становништво,

доведени у тежак и неравноправан положај због, како је рекао, агресивне политике Бошњака.

„Српски национални и витални интереси у Сребреници су озбиљно угрожени због једностраних одлука и сталног прегласавања од стране бошњачких одборника“, изјавио је Павловић за Тањуг . Он је изнео податак да је, због дискриминације, притисака и занемаривања решавања стамбених проблема, Сребреницу од 2000. године, од како су Бошњаци преузели локалну власт, напустило 10.000 Срба који су у тој општини нашли уточиште након што су избегли из Федерације БиХ.

„Поред тога, и око 5.000 домицилних Срба, које су муслимани протерали из Сребренице 1992. и 1993. године, који су сада у Србији не могу да се врате, јер ни домаће ни међународне организације не показују интерес за обнову њихових кућа“, каже Павловић.

Он је навео пример насеља Ратковића и Радошевића, где је пре рата живело неколико хиљада Срба. Тамо се још нико није вратио јер куће нису обновљене, а приоритет у обнови, како код домаћих, тако и међународних организација, имају бошњачка насеља. Павловић је указао и на велику дискриминацију у расподели донаторских средстава, јер је до сада обновљено само 600 српских, а 2.500 бошњачких кућа, од којих је већина празна.

„Млади факултетски образовани Срби напуштају Сребреницу, јер не могу да се запосле у јавним установама и предузећима чији је оснивач општина где Бошњаци држе све полуге власти“, каже Павловић. **Он је изнео и податак да је ове школске године први пут после рата уписан приближно једнак број српских и бошњачких ученика у први разред основне школе. Тај однос је 2000. године био 95:5 одсто у корист Срба.** Павловић је поново упозорио да Бошњаци нису одустали од идеје и захтева од пре две године да Сребреницу територијално и административно истргну из уставно-правног система Републике Српске, на чему најактивније раде разне бошњачке невладине организације. „Свакодневне претње и притисци, агресивна бошњачка политика, економска моћ бошњачких предузетника, уцене, застрашивања -разбијају српски народ Сребренице и његову веру у Републику Српску и свој опстанак у њој“, каже председник СО Сребренице.

ИЗБЕГЛИЦА У КУЋИ НАСРЕД ПУТА

Политика, Датум : 11.8.2009, Страна : А22

Умро Авдо, а ја сазнадох да сам купио кућу на земљишту које није његово, већ је власник држава Србија.

Ново зло се десило кад сам у катастру извадио нацрт парцеле и видим – моја кућа насред сеоског пута, очајан је Боро Павловић

– Све лоше што се могло десити **Бори Павловићу (46)** и његовој породици – већ се десило. У ратним годинама морао је прво да напусти посао у Словенији, да се врати у Босну, у родно село под Озрен, а онда као избеглица да са породицом стигне до Срема. Када је остао без игде ичега, мислио је да је најтеже прошло, да је време да крене из почетка. Прво је купио тек сазидану кућу и плац у Лаћарку, у Железничкој улици без броја, и помислио да ће и он коначно почети мирно да живи и кући се, да се злопати, али да иде напред.

– Радост, како да не, купио сам кућу и шест ари плаца за 3.000 евра. Хиљаду исплатим одмах, а остатак кад бивши власник прибави документа и обавимо пренос власништва.

Тај бивши власник плаца и сазидане куће, сада покојни Авдо Селимовић, тврдио је да је документација о власништву земљишта код сина и кћерке у Загребу, да ће то добавити да обавимо пренос власништва и да ја исплатим остатак од две хиљаде евра. Али, умро Авдо, а ја сазнадох да сам купио кућу на земљишту које није његово, већ је власник држава Србија. Ново зло се десило кад сам у катастру извадио нацрт парцеле и видим – моја кућа насред сеоског пута. Шта да радим из једне бриге у другу, из проблема у проблем. Покушам да разговарам у селу, у месној заједници, кажу ми да ће се тај пут проширивати и асфалтирати, да ће моја кућа бити срушена – хвата се Боро Павловић за главу.

А онда, по систему на љуту рану љуту траву, брат покојног „власника“ плаца тражи оне две хиљаде евра, јер је он наследник покојног Авде Селимовића, који је, то је данас очигледно, преварио Бору Павловића, а, са друге стране, у општини кажу да Боро Павловић не може легализовати кућу која је направљена на сеоском путу.

– Сви ми стежу омчу око врата, немам куда, расту синови Ђорђе и Никола, њима много треба, ја мислио кућу завршавати, видите, нема ни крова, само зидови, али ту нас четворо живи, боље немам и не могу ни обезбедити. Нема ни посла, купим и продајем пужеве, супруга Јања и ја радимо све, само да прехранимо и школујемо децу. Подносим захтев за легализацију куће, у општини кажу – то ће морати да се руши, видиш да је на сеоском путу. Ја чекам, решење за рушење не стиже, али нема ни легализације, да наставим да градим, шта сам онда урадио. Ходам и молим, не знам ни шта ни како, ни куда, ако општина, не дај боже, одлучи да ми кућу поруши – прича нам Боро.

Да су четворочлану породицу стигле све муке свима је јасно. У управи за стамбено-комуналне послове града Сремска Митровица начелник Зоран Бережни нема прави одговор за случај Павловић, али каже да је добро да Боро сачека нови закон о простором планирању и легализацији, који треба да се усвоји 31. августа, па ће се онда знати у каквом је статусу плац и кућа. Другог решења Бережни нема, схвата и он муку четворочлане породице Павловић.

– Ако има добрих људи, закон неће бити препрека. Ту сам где сам, плац ми треба, без куће не могу, па ми не преостаје ништа друго него да чекам, али, то значи и да на кући ништа не радим, док се ствар не реши, док тај закон не стигне, можда ми се и посрећи – закључује Боро Павловић.

УСКОРО СИСТЕМ ЗА ЖАЛБЕ ГРАЂАНА

Дневник, Датум : 11.8.2009, Страна : 11

ВРБАС: Привремени орган општине Врбас, одржао је своју пету седницу на којој је разматрано 29 тачака дневног реда. Међу најважнијим тачкама које су усвојене јесте прихватање понуде за израду „Проблем инфо менаџер система”, што ће, како каже портпарол Привременог органа Вукашин Вујичић омогућити имплементацију програма пријаве комуналних и других проблема ове општине.

Такође, привремени орган је одобрио и расписивање конкурса за финансирање пројеката удружења грађана у области заштите животне средине, као и Локални акциони план запошљавања. На предлог Комисије за кадровска, административна питања и радне односе Привремени орган донео је решење о разрешењу и именовању Општинске изборне комисије, а изгласано је и решење о именовану Савета за управљање миграцијама и трајна решења избеглица у општини Врбас.

Према речима Вујичића, задатак овог тела биће израда и усвајање стратешких докумената која се баве питањима избеглих и интерно расељених лица и израде акционог локалног плана. На последњој седници Привремени орган је разрешио дужности директорицу Народне библиотеке „Данило Киш” Ангелину Манев, и на ово место поставио Магду Увалин, као вршиоца дужности. Такође, ова установа добила је и нови управни и надзорни одбор.

МРТВО СЛОВО ОД ПОВРАТКА СРБА

Правда, Датум : 11.8.2009, Страна : 8

ПОНОВО ТЕНЗИЈЕ У НАСЕЉУ БРЂАНИ У СЕВЕРНОМ ДЕЛУ КОСОВСКЕ МИТРОВИЦЕ

Иако је шеф администрације УНМИКа за регион Митровице Јарослав Козак учи минулог викенда најавио да изградња српских кућа на пет локација у насељу Брђани може да започне одмах, то се ипак није догодило. Уместо грађевинара, у Брђане су већ у петак, стигле нове међуетничке тензије након што су се у овом мешовитом насељу које се налази у северном делу Косовске Митровице окупиле Албанци - који желе обнову својих кућа и Срби - који се противе томе, тражећи да почне изградња њихових кућа. **Након добијања грађевинских дозвола за изградњу још пет српских кућа, овдашњи Албанци окупиле су се у насељу Брђани захтевајући да започну рашчишћавање и радови на још једној локацији у близини српских кућа. До сада је на албанској страни завршено укупно 18 кућа, док радови на српској страни још увек нису почели.** Скуп су обезбеђивали припадници КПСа и ЕУЛЕКС полиције. Шеф администрације УНМИКа за регион Митровице је лаконски изјавио да „свако има право да иде на своју имовину”, наглашавајући да су грађевинске дозволе уручене и да посао може да започне.

- Ми овде само радимо по УНМИКовом закону, а апелујемо да две стране седну за преговарачки сто - рекао је Козак. Начелник Косовскомитровачког округа, Раденко Недељковић, овакав чин Албанаца прокоментаришао је као провокацију.

- Српска страна је добила дозволе за наставак радова, а у суботу смо затекли једну групу Албанаца који су баш тог дана пожелели да раде на обнови својих кућа у непосредној близини насеља Брђани. Ми тражимо да се на овом простору испоштује закон и да то испоштује и друга страна - рекао је Недељковић. Он је упозорио да Албанци овим потезом желе да изазову инцидент како би се обуставила изградња кућа у српској заједници.

- Ово је типичан пример инцидента где Албанци желе да стопирају изградњу српских кућа. Они су уместо пет кућа реконструисали 18, а наше захтеве да им се обустави градња и да на терен изађе грађевинска комисија нико није уважио - казао је за Правду Драгослав Живковић, један од представника косовских Срба у насељу Брђани.

Почетком априла Срби су се, такође, окупиле у Брђанима, јер је било најављено да ће Албанци почети да обнављају пет кућа у том насељу. Представници насеља су и тада с међународним представницима разговарали о том проблему, али ништа није договорено. Крајем октобра прошле године Албанци су први пут дошли у Брђане у намери да обнове куће порушене 1999. године. Тада је дошло до првог сукоба током кога је повређено петоро Срба.

- Група грађана, који чак и нису мештани насеља Брђани, желе да стопирају Рецепи. Албанска страна није спречавала Србе да зидају чак и вишеспратнице и то на локацији која уопште није предвиђена за изградњу таквих стамбених објеката.

- Надам се да ћемо у најскорије време направити неки договор - додао је Реџепаи наглашавајући да ни једној страни не иду у прилог појачане тензије. - Верујем да ће радна група, коју чине представници општина, УНМИКа и српске заједнице, наћи заједничко решење. Сматрамо да свако има право да користи своје приватно власништво ма ком год делу подељене Митровице оно припадало. Уколико Албанци ипак започну изградњу спорних кућа, представници Срба најављују нове протесте.

- То је и циљ албанске стране - закључује председник СНВа за Косовску Митровицу, Небојша Јовић - да се понове нереди које смо имали у априлу и мају месецу. У јужни део Митровице није се до сада вратио ниједан Србин ни једна некретнина чији је власник Србин или било који други неалбанац нити је враћена нити је обновљена. Наравно, албанској страни одговара да у свет оде једна слика у којој Срби не допуштају повратак расељеним Албанцима. Док са друге стране очекују помоћ и подрижу за своје повратнике.

Антрфиле : Додатне невоље

У суботу предвече, албански камион који је носио шут са градилишта случајно је улетео у двориште једне од албанских кућа у насељу Суви До, које се налази нешто испод мешовитог дела северне Митровице Брђана. Том приликом је троје деце албанске националности узраста између 7 и 14 година изгубило живот, а шест особа је повређено. Током овог несрећног случаја у помоћ су прискочили припадници српског и албанског КПСа, као и ватрогасци са обе стране моста на Ибру.

PRESS CLIPPING

Среда 12.08.2009. год

ЗА НОВА РАДНА МЕСТА 1,3 МИЛИОНА ДИНАРА

Данас, Датум : 12.8.2009 Страна : 20

Ускоро конкурс за субвенције за самозапошљавање избеглих и расељених лица

Градоначелник Новог Сада Игор Павличић идуће седмице расписује конкурс за доделу субвенција за самозапошљавање избеглих, прогнаних и расељених лица на територији града Новог Сада. За реализацију те мере у градском буџету за ову годину опредељена су средства у износу од 1.300.000 динара.

Програмом активне политике запошљавања Града за 2009. предвиђена је и мера финансирања самозапошљавања 10 избеглих, прогнаних и расељених лица која имају пословни програм за оснивање предузећа, радњи, агенција или других облика пословног организовања. На овај начин они могу остварити право на субвенцију за самозапошљавање у једнократном износу од 130.000 динара.

Град подржава и подстиче самозапошљавање избеглих, прогнаних и расељених лица с обзиром на то да је могућност да такве особе добију повољне кредите смањена, због непостојања гарантних средстава за враћање кредита.

Конкурс ће бити објављен 19. августа ове године на сајту Града: www.gradnovisad.rs и у часопису Националне службе за запошљавање „Послови“.

СРПСКА СЕЛА БЛЕДЕ НА ГЕОГРАФСКОЈ КАРТИ

Политика, Датум : 12.8.2009, Страна : А21

Липа – Пре десетак година у Липу код Бихаћа вратило се четворо Срба. Пошто јој је умро супруг Миле, Дара Балабан је поново отишла у избеглиштво, док су друго двоје српских повратника, старица Смиљана Ромић и син јој Свето умрли од глади. После њих четворо у Липу се више нико није враћао.

– Дао бог да је Липа једина у бихаћкој општини. Било би добро да је Липа једини ружан пример. А није, јер у двадесет и шест села и заселака у којима су пре рата живели искључиво Срби, ни четрнаест година после рата, нико се није вратио. Сва та наша села избрисана су са географске карте. Све што смо имали зарасло је у коров. И рушевине наших кућа и наша гробља – почиње причу Драго Ромић који је, после родне Липе, нови кров над главом подигао у Инђији.

Од око хиљаду предратних становника, искључиво Срба, у месну заједницу Липа, којој припадају још и Дољани и Теочак, „вратила” се само црква Пресветог Вазнесења Господњег, саграђена и освештана пре више од једног века. Два пута је од тада рушена. Први пут 1941. а други пут 1995. године. Њену обнову финансирани су сељани расути по свету.

– У бихаћкој општини данас је остало једино оних дванаест хиљада Срба у заједничкој гробници на Гаравицама, које су усташе умориле прве године Другог светског рата. Срамота је то, човече... Нема коме нисмо писали и молили за помоћ како би се у родни крај вратило свих двеста педесет домаћинстава која су потписала захтев за повратак. Само смо добили одговор од државног министарства за избеглице да они нису предвидели средства за обнову кућа на подручју Бихаћа – каже Бошко Ромић који са кћеркама Александром и Адријаном и супругом Свјетланом чека дан када ће поново бити на дедовини.

У бихаћкој општини пре рата било је четрнаест и по хиљада Срба. У самом граду Бихаћу чак осам и по хиљада. Јереј Далибор Ненић каже да су, од свих српских села у предратној бихаћкој општини, насељени једино Притока и Лохово. Драго Ромић тврди да у бихаћкој општини данас нема више од деведесетак домаћинстава, односно мало више од две стотине Срба.

– Вратили би се људи и спавали би, ако треба, и под ведрим небом. Али схватите да се људи највише боје глади. Уосталом, немали број српских повратника у друга места на подручју Федерације БиХ умро је од глади – наглашава Драго. Боли Србе Липе, Дољана и Теочака и то што свих поратних година неки други људи напасају на десетине својих стада и у њима на хиљаде оваца и крава, и то на имањима која су припадала Србима. Боли их и то што се обрађује, заорава и убира летина са српске земље те што се експлоатишу шуме и мајдани. И све то без икакве контроле, али и без иједне марке која би Србима требало да припадне на име надокнаде.

Осим наше цркве, више се нико никад неће вратити у Липу, Дољане и Теочак. Можда нека наша друга или трећа генерација опет покуша повратак у родни крај. И то ће бити добро ако се догоди... Оно што је сада једино могуће јесте да обнављамо наше светиње које ће будућим генерацијама сведочити да су и у овом крају у Федерацији БиХ од памтивека живели Срби, закључује Драго Ромић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 13.08.2009. год

БИЋЕ СТАНОВА ЗА РАСЕЉЕНЕ
Курир, Датум : 13.8.2009, Страна : 14

Стара радничка колонија

КРАГУЈЕВАЦ - Градоначелник Крагујевца Верољуб Стевановић уручио је породицама које живе у насељу Стара радничка колонија, а локална самоуправа их расељава, 61 решење за станове чија ће изградња тек почети.

- За око годину дана уселићете се у станове чију изградњу ћемо почети током септембра, а најкасније у октобру - обећао је градоначелник. Стевановић је навео да ће се, код Основне школе "Станислав Сремчевић", градити стамбено-пословни блок са око **220 станова, вредности око осам милиона евра, и да је реч о највећој инвестицији града у области станоградње.**

ЗАШТО КПС ХАПСИ СРБИНА ЗБОГ „РАТНОГ ЗЛОЧИНА”
Политика, Датум : 13.8.2009, Страна : А10

Горан Вучковић уопште није био у униформи за време рата, а чак није био ни мобилисан

Косовска Митровица – Припадници истражне јединице КПС-а у Призрену ухапсили су прексиноћ око 18 часова 36-годишњег Горана Вучковића, у селу Мушникову, под сумњом да је извршио ратни злочин, у време ратних сукоба на КиМ 1999. године. Наиме, како за „Политику” каже Арбер Бека, портпарол Штаба КПС у Приштини, Вучковић, родом из Горњег Села, у општини Призрен, ухапшен је због кривичног дела претње, међутим, након дојаве и информација задржан је у полицијском притвору, због сумњи да је извршио ратни злочин. На наше питање да ли је евентуално хапшење Вучковића смишљено будући да се терети за претњу другој особи, а у притвору је због наводно почињеног ратног злочина, Бека одговара:

– Не могу ништа о томе да кажем. Једино, да је у притвору, у трајању од 48 сати због два кривична дела. Истражне јединице КПС-а раде на прикупљању информација, а о овом случају осим косовског тужилаштва у Призрену обавештено је и тужилаштво Еулекса. Портпарол КПС-а није могао да нам одговори ни ко заступа у истражном поступку ухапшеног Вучковића, осим да претпоставља да је овом осумњиченом Србину одређен бранилац по службеној дужности.

Најновији случај хапшења Србина, који се сумњичи да је починио ратни злочин узнемирио је житеље не само Горњег Села, које се налази на 19. километру од Призрена, већ и све Србе у призренској регији. Како за „Политику” каже Јовица

Гудурић, начелник Призренско округа, ово хапшење је лоша порука Србима, посебно у Горњем Селу, с обзиром на то да се 30 српских породица спремао за повратак.

– У Горњем Селу живи једва неколико старијих људи. До рата, 1999. године у том селу, које има и Доњу Махалу, живело је око 50 српских породица. Ово хапшење треба да покаже да су Срби непожељни, и да им нема живота и повратка на овим просторима.

Изузетно су забринути родитељи и родбина Горана Вучковића, који иначе са женом и двоје малолетне деце живи као расељено лице у Београду. За „Политику” блиски рођак Горана Вучковића, каже да је ово „и срамота и грехота шта се ради”.

– Горан је дошао у село да види мајку и оца, који су се 2001. године са још неколицином Срба вратили. Истовремено, код родитеља су дошли и његов рођени брат са супругом и дететом, који иначе живе у Прокупљу. То је очигледно засметало и Албанцима који су одједном видели толико српских душа у једном дворишту – прича у разговору за наш лист рођак Вучковића, напомињући да је тачно да је пре неколико дана Горан заиста дошао у вербални сукоб са једним муслиманом из истог села, али да никако не може да се терети, односно сумњичи, за ратни злочин јер – уопште није био у униформи за време рата, а чак није био ни мобилисан.

Горан је радио у предузећу за путеве „Магистрала”, са седиштем у Призрену, а пошто је његово село до темеља спаљено од стране албанских екстремиста 1999. године, он је са породицом и са осталим својим комшијама морао да.

ПОЉЕ КАО НИЈЕДНО

Пресс, Датум : 13.8.2009, Страна : 2

Већ шест година, родитељи убијене деце у Гораждевцу чекају правду. Не чекају срећу дечјег осмеха, не праве тарту за рођендане, не надају се унуцима... чекају обичну људску правду. Већ шест година убице њихове деце мирно се шетају Косовом. О чему се ради? О неспособности међународне полиције, о намери да се до крајњих граница заплаши преостало српско становништво на Космету?!

Званична Србија ће и ове године упутити протесте међународној заједници, али све ће то да оде у ветар. Представници Еулекса ће да обећају да ће учинити све да пронађу кривце, тзв. премијер Хашим Тачи ће налити неки нови темељ за кућу повратника, сликати се и све ће да се слегне за неколико дана. Ништа конструктивно неће бити урађено да би се осигурала безбедност за преостале Србе на Косову, они ће наставити да живе у атмосфери насиља и нерешених рачуна, а властима у Београду ће послужити само као параван за пароле о привржености националном поносу.

Размрсити косовски чвор је посао за наредна покољења и стварање нормалних односа биће незамисливо тешко. Злочини над цивилима су били страшни, а суочавање са њима тек предстоји и Србима и Албанцима. Колико Београђана је уопште спремно да прича о седамнаесторо албанске деце закопано у масовној гробници у Батајници? Колико Албанаца је спремно да прихвати одговорност за злочине ОВК терориста? Има ли наде за нормалан живот? Ко ће да преузме одговорност и започне озбиљне разговоре, па макар и са црним ђавлом, да би Срби на Косову могли да изађу из гета?

Пре неколико година сам покушавао да објасним једном странцу шта за нас Србе значи Косово... и те пијане вечери смо се свађали до дубоко у ноћ, није му било јасно зашто се Срби не одрекну Косово... Нисам му причао о тапијама, манастирима, демографији, причао сам му о духу једног народа и неизбрисивом жигу. Испричао сам му причу о једном од највећих српских песника, иначе Румуну из једног села поред Вршца. Цитирао сам му Васка Попу и најлепшу песму о Косову пољу.

Поље као ниједно
над њим небо
Под њим небо...
Није схватио шта му говорим, а мислим да никад и неће.

ДОШАО ДА ЗИДА КУЋУ, ОПТУЖЕН ЗА РАТНИ ЗЛОЧИН

Блиц, Датум : 13.8.2009, Страна : 15

На Косову ухапшен Горан Вучковић

Горан Вучковић (36) из Горњег Села код Призрена ухапшен је прекинато због свађе са комшијама, а током саслушања утврђено је да се налази на списку осумњичених за ратне злочине током сукоба 1999. године.

Портпарол КПС Арбер Бека изјавио је да је Вучковићу одређен притвор у трајању од 48 сати, а да је хапшење спроведено у складу са налогом међународног јавног тужиоца из Приштине.

Један мештанин Горњег Села каже за „Блиц” да је Вучковић пре двадесетак дана са још десетак повратника дошао у село како би са Министарством за повратак и заједнице у Влади Косова потписао уговор о реконструкцији порушене куће.

- Пријавио га је комшија муслиман, који покушава да породицу Вучковић спречи да севрати на своје - каже саговорник наводећи да је Горан Вучковић пре сукоба 1999. године радио у призренском „Принтеху”, и да његова четворочлана породица живи у Сремчици код Београда.

- **У питању је смишљена акција која има за циљ да се изазове страх и спречи повратак расељених - тврди саговорник „Блица” наглашавајући да је Горан Вучковић само желео да се врати на своје имање.**

ПОНОВО ПРЕТЕ СРБИМА

Дневник, Датум : 13.8.2009, Страна : 21

СРЕБРЕНИЦА: У насељу Поточари, код Сребренице, где су Бошњаци већинско становништво, не престаје узнемирење малобројних Срба, тако да су се за последњих 20 дана два пута на истом месту појавили увредљиви графити и претеће поруке Србима, рекли су Тањуг у мештани овог насеља.

“Графити и претеће поруке су освануле на просторијама Удружења родитеља хендикепиране деце и омладине “Лептир”, чији су чланови још заплашени и узнемирени када су их угледали приликом доласка на редовни третман”, рекла је председница тог удружења Жељка Катанић. Председник СО Сребреница Радомир Павловић је упозорио да је због агресивне политике Бошњака, осећаја несигурности и дискриминације у решавању стамбених проблема ову општину напустило 10.000 Срба од 2000. године, када су Бошњаци преузели локалну власт. Реч је о Србима који су били избегли из Федерације БиХ који су нашли уточиште у Сребреници.

ЉУБА МОРА УСПЕТИ

Илустрована политика, Датум : 13.8.2009, Страна : 14

Заклоњени од светла велеграда, наслоњени на ромско дивље насеље, њих 335 броји своје избегличке дане. Избројали су их више од 5.000 и још их броје. До када, не знају. Живот пролази, али патња од њих не одлази.

Знали су да рат никоме добра није донео. Али, човек се ипак нада, све ће проћи, време ће залечити, можда ће нас зли вихор мимоићи. Тако су у себи шапутали Даница и Зоран Тинтор, житељи Глине почетком деведесетих. Даница је радила као медицинска сестра у болници, а Зоран као правник у Секретаријату народне одбране. До почетка рата у Хрватској живели су готово безбрижно. Са првим пушкарањем стрепња од које се леди крв увукла се у њих, посебно у Даницу. Ћерка Јелена јој се још држала за сукњу, друго дете је било на путу, Зоран је све више био одсутан од куће... Како ће их сачувати? Због стреса и бриге, трудноћа се компликовала. Мали Љубомир је свет угледао пре времена у Бањалуци 1994. године. Није још напунио ни годину дана, а морао је, пред налетом "Олује", у збег. Знала сам да натраг не могу, а да напред морам - каже Даница. О томе како се Даница с бебом у наручју и трогодишњом ћерком домогла Србије, Зоран и она нерадо говоре. Ја сам дошао с војском, они иза тога кратко каже Зоран. Сместили су нас у Гамзиградској бањи, у један хотел. Срећу што су живи и што су заједно убрзо је помутило сазнање да њихов син болује од церебралне парализе. Али, нису се дали. Док има живота, има и лека, храбрили су се, не дозвољавајући да у њихову хотелску собицу продре ни трун самосажаљења правданог злом судбином. Даница је одмах кренула да свакодневно вежба с Љубомиром. За дете с церебралном парализом физикална терапија је најважнија - каже. Зоран није бирао посао како би својој породици обезбедио што пристojнији живот. Шест година је тако прошло, када је из Комесаријата за избеглице стигла наредба: покрет. Иду у нови избеглички камп, у престоницу. У ове радничке бараке стигли смо 2001. године. Рекли су нам да ћемо ту остати годину дана. Био је то лошији смештај од оног у Гамзиграду. Ми смо га средили онолико колико смо могли: променили тапете, окречили, поправили кров да не прокишњава прича Зоран.

Није право да се жалимо

Прошла је једна, друга, трећа... година. Ево иде и осма од када живе у бараци некадашњег радничког насеља грађевинског предузећа "Иван Милутиновић". Љубомир ће ове школске године у гимназију, ћерка Јелена на Вишу пословну. У једној соби уче, спавају, обедују... Она Љубомиру служи и као сала за вежбање. На располагању су му један уски пролаз између компјутера и телевизора и мамина пожртвованост и упорност да ниједан дан не може да прође а да се прописана физикална терапија не одради. Треба бити скроман. Многе београдске породице живе у горим условима - каже Зоран. Овакав простор, да смо подстанари, морали бисмо да платимо сто педесет евра и још да стрепимо када ће газда да нас истера. Добро нам је, само ја још да се опоравим па да нешто радим, макар и на црно. Пре месец и по дана имао сам инфаркт, али сам се извукао. Није право да се жалимо, свако овде има свој проблем, велики, много је њих које је у рату задесила трагедија. Доскоро је наша прва комшиница била једна бака која је у оволиком простору живела са два слепа сина. Имала је још тројицу синова, здравих и правих, сва тројица погинула у рату. Чини се да управо због саосећања са људима

који живе у овом кампу у Крњачи, скрајнутом с пута, уз чије ивице су гомиле смећа, а преко пута картонско ромско насеље,

Тинтори пригушују своју срећу и понос. А имали би разлога да о томе причају стално и свима. Јер, њихов син Љуба, како му тепају, ђак је генерације, добитник Вукове дипломе Основне школе "Ослободиоци Београда" и будући ученик Прве београдске гимназије. Њерка Јелена, која проводи распуст код баке у Горњем Милановцу, завршила је економску школу с одличним успехом и без проблема се уписала на Вишу пословну. Љубомир је заиста посебно дете, невероватно симпатично, плени радошћу која сваком речи и гестом избија из њега. Кад сам уписао први разред, наставник ми је долазио кући. Онда су мама и тата сматрали да други треба да учим са својим вршњацима у школи, односно да идем у школу као и сва друга деца. Рекао сам себи: ја морам успети. И тако, ја волим да учим, иде ми све, а лично ме највише интересује историја, па сам зато уписао друштвени смер у гимназији. Био сам зацртао да ћу на пријемном освојити 36 бодовао, имао сам 37. Само сам једну грешку направио, без везе, погрешно сам од узбуђења прича весело Љубомир.

У школу с војником

Родитељи истичу да велику захвалност дугују Градском саобраћајном предузећу, чији је комби за децу с посебним потребама свакодневно довозио и одвозио Љубомира на наставу. У школу је са њим ишла и Даница. Јер, Љубомир може да хода само уз нечију помоћ. Она га је водила из учионице у учионицу, у ве-це, на велики одмор... За Даницу школа је учинила највише што је могла, запослили су је као чистачицу. Како се погон "Синалка", у коме је Зоран донедавно радио, распао и он добио отказ, Даничина плата од 13.000 на 16.000 колико Љубомир добија за негу и помоћ, сви су приходи Тинторових. А, ипак, на питање да ли му нешто треба, Љубомир дуго размишља као да живи у изобилу, па не може да се сети шта би то још мама и тата могли да му купе. Па, не знам. Компјутер имам, супер је, могу да гледам филмове, волим цртане "Дизније", и наше као "Ко то тамо пева", да слушам музику, играм игрице, волим оне авантуристичке, али без насиља. Могао би компјутер да буде јачи, али сваке године скупимо паре па му нешто додамо. За неке ситнице побрине се бака Љубица. Баш уме да нас све изненади, она је наш Деда Мраз, не само због тога што за Нову годину увек пошаље пакет - прича Љубомир. Идемо и на море, у једно место код Задра, код пријатеља од друге баке, татине маме која је остала да живи у Глини. Солидан сам пливач, то је важно за моје мишиће. А био сам после матуре с мамом и у Бањи Ковиљачи. Оно што Љубомир жели, не може да се купи. Да сада са мном у школу иде војник на цивилном служењу војног рока, како мама не би морала да оставља посао. То сам рекао министру Расиму Љајићу када је дошао да ме посети - каже. И волео бих да с мојим другом Матијом Лагатором идемо на једрење. Морам зато добро да се организујем и онда неће бити проблема. Матија је такође ђак генерације у мојој школи, он је стварно страва", прави геније. Државни је првак у једрењу, сад је на европском првенству у Финској. Једва чекам да дође. И заборавио сам да вам кажем једну много важну ствар: на матури су ме вршњаци прогласили за најбољег другара. Стварно су у школи сви према мени били фантастични, и деца и наставници. Некако ми је жао што смо морали да се растанемо. За Тинторове повратка у Глину нема, без обзира што тамо живи Зоранова мама у њиховој породичној кући и, како каже, њу као стару учитељицу сви поштују. Пре петнаест година наш живот је кренуо другим током. Никад више нисам био у Глини. Није то мало времена прошло, деца су порасла, њима је сада Србија домовина, Београд њихов град. Ту су им пријатељи, школа, ту је њихов живот. Наше родитељско је да се боримо да изађу на свој пут - каже Зоран. Прошле године су им

рекли да се избеглички камп у Крњачи затвара, али су им 1. јуна продужили избегличке легитимације још за две године. Од министра Љајића су тражили да, ако може да им помогне да добију социјални стан. Не на поклон, него да га отплаћују, на рате. Обећао је да ће им помоћи да добију бољи смештај.

Антрфиле : Олуја

Акција "Олуја", у којој је учествовало 138.500 припадника хрватске војске и полиције, почела је 4. августа у четири сата после поноћи, а завршена 7. августа 1995. године падом Републике Српске Крајине. Према неким подацима, прецизних још нема, у овој акцији је нестало 1.805 особа, погинуло 700 цивила, спаљено више од 20.000 српских кућа, док су остале опљачкане и уништене, а колона избеглица, више од 200.000 људи, преко Босне, изложена нападима хрватских снага, стигла је у Србију. Од укупно 97.000 избеглица, колико данас живи у Србији, 75 одсто су из Хрватске.

Још 72 колективна центра

У Србији је 1996. године било 700 колективних центара, данас их има 72 и у њима је смештено 5.522 лица. Центар у Крњачи отворен је 1993. године и у њему је у том тренутку живело више од 600 људи. Данас у тим баракама живи њих 335, од тога је 92 избегло са Косова и Метохије, а остали су из Хрватске и Босне и Херцеговине. У центру живи и 58 деце. Овде су углавном људи којима је неопходна медицинска помоћ. Најугроженији су смештени у шест гарсоњерица које имају купатило, остали користе колективни хигијенски чвор. За све су обезбеђена три obroка дневно - каже Милорад Бовар, управник избегличког центра у Крњачи.

Грађанин стотог реда

"Ја сам Раде Белић, по професији дипломирани политиколог и глумац. До рата живео и радио у Загребу. Овде сам играо у "Срећним људима" и "Породичном благу", серији "Горе-доле". У време Анте Марковића за један дан снимања зарађивао сам и по две и по хиљаде марака. Овамо сам дошао 2000. године у децембру. Сам сам, немам никога и ништа. Болестан. Четири пршљена уништена, имам висок холестерол, шећер... Бању не могу да добијем, кажу нема пара. У овом кампу су услови за живот никакви. Хигијена је ужасна, храна није за људску употребу. Треба га затворити. Што нам не дају та Дивчева имања? У Хрватској сам био грађанин другог реда, овде сам стотог. Знао сам да ми Србија није мајка, али да ми неће бити ни маћеха, то нисам очекивао. Истина је, да цео свет избеглици поклониш, не би могао утешити његову душу. Али, бар да живим и да се осећам као човек."

Не знам чему да се надам

Далибор Обрадовић, из општине Оцак, село Нови Град, седамнаест километара од Модриче, у Крњачу је дошао 1995. године. Ту се и оженио, добио децу. Син Лука, иде у други разред основне школе, одличан је ђак, други Михаило има тек осам месеци. Супруга Сања не ради. Ја радим на грађевини. Кад има посла има, кад нема, ћутим и сналазим се каже у једном даху. Не могу да добијем никакав други смештај. Кажу, што си се оженио Београђанком, требало је да узмеш избеглицу, имао би веће шансе да добијеш трајни смештај. А могли су давно све да нас сместе. Сви ми знамо шта се радило. Које су продати станови у општини Обреновац намењени избеглицама? Зашто

је обустављен пројекат УНХЦР-а да нам се купе ливаде у Добановцима, Бановцима, Угриновцима и ту поставе монтажне куће? Хиљаду питања имамо, а ниједан одговор. Не знам чему више да се надам. А морам. Због деце.

PRESS CLIPPING

Петак 14.08.2009. год

ТОПЛИ ДОМ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Куир, Датум : 14.8.2009, Страна : 15

РУМА - Комесаријат за избегла и расељена лица при Влади Србије заједно са УНХЦР одобрио је општини Рума пет милиона динара за стамбено збрињавање избегличких породица.

Ова средства ће бити утрошена за откуп сеоских кућа и окућница. Тако ће 18 избегличких породица и интерно расељених лица која бораве на подручју ове сремске општине добити кров над главом и трајно решити своје стамбене проблеме.

СРПСКЕ ЦРКВЕ НАПАДАЈУ У БИХ

Политика, Датум : 14.8.2009, Страна : А21

Источно Сарајево – **Инцидент у коме је пуцано из пиштоља на православну цркву у сарајевском насељу Рељево, што је пети напад на тај храм за последњих годину дана, најоштрије су осудили представници Срба у Сарајеву и политичари из Републике Српске. „Пуцњава на храм је последица дуготрајне политичке тензије и нетрпељивости према Србима у Федерацији БиХ”, рекао је медијима РС независни посланик у Парламенту БиХ Момчило Новаковић, додајући да се већ дуже време у том ентитету ствара негативна клима према српском народу.**

Председник клуба српских делегата у Већу народа РС Сташа Кошарац рекао је да јучерашњи напад на храм Светог Николаја у Рељеву потврђује да у Федерацији БиХ постоје радикалне групе које и у другим местима нападају српске светиње.

„Недавно је нападнута српска црква у сарајевском насељу Попалић, а неколико пута годишње изводе се напади на цркве у Тузли и Петровцу”, рекао је Кошарац.

„То је непримерено цивилизованој Европи, али нажалост то је стварност у БиХ”, каже извршни секретар Савеза независних социјалдемократа Рајко Базић, додајући да је напад на сарајевски храм „типичан косовски вандализам”.

Градоначелник Источног Сарајева Винко Радовановић упозорио је да је овај инцидент срачунат на даље етничко чишћење Срба из Сарајева којих је остало мање од 10 одсто од предратних 167.000, колико их је живело на подручју Сарајева.

ГЛАСАЈУ И РАСЕЉЕНИ

Вечерње Новости, Датум : 14.8.2009, Страна : 3

локални избори у општинама Приштина и Пећ

Републичка Изборна комисија потврдила је листу кандидата за одборнике Скупштине града Приштине и општине Пећ који ће се одржати у недељу 16 августа. По речима Вељка Одаловића, секретара РИК, на локалним изборима у овим општинама учествоваће по шест листа, док ће право гласа у Приштини имати 26.065 бирача, а у Пећи њих 8.310, укључујући и расељена лица која ће гласати на посебним бирачким местима у централној Србији.

- За ове изборе у читавој Србији биће отворено 106 бирачких места од којих, на подручју Космета за општину Приштина 25, а у општини Пећ осам места. Осим тога биће отворена посебна бирачка места за интерно расељена лица на подручју Косовског, Косовско-митровичког и Призренског округа, али и 65 посебних места у централној Србији - истиче за "Новости" Одаловић.

За учешће у локалним органима власти за Скупштину града Приштине, размештену у Грачаници, кандидовале су се СНС, СРС, ДС, ДСС, ГГ "Опстанак доктор Мирослав Поповић" и СПС-ПУПС-ЈС-ГГ Видовдан-Ивица Дачић, док су се на изборима у општини

Пећ пријавили СНС, СПС-ПУПС-ЈС-Ивица Дачић, ДСС-НС, ДС и СДП-Дејан Јовановић.

ПУТЕВИ НАДЕ

Политика, Датум : 14.8.2009, Страна : РТ1

ТВ Војводина, 19.00 – У новој емисији „Путеви наде” биће речи о удружењима избеглица и врстама помоћи коју могу да пруже. „Коалиција удружења избеглица у Србији” окупља многа удружења у циљу што једноставнијег решавања проблема. Гледаоци ће, такође, имати прилику да упознају и повратнике у Хрватску и чују њихова искуства.

Гост је Миодраг Линта, председник „Коалиције удружења избеглица у Србији”. Уредник Зорка Баковић.

АУСТРИЈА ВРАЋА АЛБАНЦЕ

Правда, Датум : 14.8.2009, Страна : 2

Аустрија ће помагати Косову у процесу интеграције у Европску унију и процесу визне либерализације, пише Коха диторе. Док се то не оствари, визе ће грађанима Косова бити издаване у швајцарској амбасади у Приштини, обећала је аустријска министарка унутрашњих послова Марија Фектер, која је у среду у Приштини потписала споразум о сарадњи у области безбедности са својим косовским колегом Зенуном Пајазитом. Фектер је Пајазиту предала и предлог споразума о повратку великог броја косовских Албанаца који живе у Аустрији.

ЕВРОПСКА ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛЕ И ИНТЕРНО РАСЕЉЕНЕ

Дневник, Датум : 14.8.2009, Страна : 6

Када би било аршина којима је могуће измерити вољу да се помогне онима који су остали без крова над главом и понели голем избеглички терет, Европској унији не би било премца. Од краја сукоба у бившој Југославији ЕУ се бавила питањима избеглиштва, миграција и азиланата и помагала у потрази за трајним решењима.

Колико је успела у томе? Рачуница изражена у еврима би се могла извести, јер се зна колико је новца потрошено, било да га је од Европе добила Република или Покрајина, било невладин сектор, али све се то другачије вага када се зна да је помоћ отишла највећој српској сиротињи. Европска унија, односно Европска комисија, заправо је у Србији била највећи донатор када је о избеглиштву реч.

Своја средства је ЕК најпре пласирала преко Бироа за хуманитарну помоћ (ЕЦХО). На пример, крајем 2003. године преко тог бироа избеглице и расељени смештени у колективним центрима добили су помоћ, финансијски мање вредну од неких других које им је такође обезбедила ЕК, али ипак значајну. Наиме, те зиме је за 20.000 избеглица у колективним центрима обезбеђено грејање, а за куповину и комисија ради и на локалној интеграцији избеглица, а помоћ пружа кроз два програма: ЦАРДС и ИПА.

Како је за “Дневник” речено у Делегацији Европске комисије у Београду, укупна дотација кроз ЦАРДС програм у 2004, 2005. и 2006. години износила је 26 милиона евра. Те паре су биле намењена развоју одрживих решења проблема избегличке и расељеничке популације у Србији. За то је и касније издвајан новац. У 2007. и 2008. (буџетској) години, преко фонда за претприступну помоћ ЕУ (ИПА) Европа је Србији одобрила 16 милиона евра, а ове године укупно 12.650.000 евра. За наредну годину, такође кроз ИПА програм, планирана је помоћ вредна осам милиона евра, с тим да ће она бити фокусирана на миграцију.

Иначе, основни приоритет ИПА програма је дугорочно, односно трајно решење за избеглице, као и побољшање услова живота интерно расељених лица. Такође, овој се популацији пружа правна помоћ, односно доступност информацијама неопходним за реализацију права тих људи.

Рецимо, само програм “Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији”, који се реализује ове и наредне године, вреди девет милиона евра. Основна његова подручја су подршка интеграцији избеглица, и то тако што им се обезбеђују смештај, запослење или им се помаже да до прихода дођу на неки други начин. Посебан акценат је на иселјавању расељених лица из колективних центара и стварање нормалних услова за живот тих људи.

Иначе, овај се програм реализује помоћу међународних невладиних и међувладиних организација. У њему учествују Високи комесаријат УН за избеглице (УНХЦР), Међународна организација за миграцију (ИОМ), немачка хуманитарна организација АСБ, Еуропеан перспективе, италијанска организација ИНТЕРСОС и Дански савет за избеглице (ДРЦ).

У другој половини ове године Европа ће избеглим и расељеним доделити и милион евра на име правне помоћи, тако да, између осталог, они могу рачунати и на бесплатне савете и заступање њихових интереса. Да би се направили значајанији помаци у том сегменту, неопходна је сарадња са Хрватском и БиХ, као и дијалог са привременим институцијама на Косову и Метохији. **Имајући у виду да је ЕУ у оквиру ЦАРДС програма у последњих пет година издвојила 26 милиона евра, само с девет**

милиона евра, колико вреди “Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији”, то износи укупно 35 милиона евра.

Европска комисија је, такође, и Специјализованој агенцији за избеглице, односно УНХЦР-у, одувек била један од највећих донатора уопште, а посебно у региону Западног Балкана. **Како је “Дневнику” речено у УНХЦР-у, само ове године за програме намењене решавању проблема избеглих и расељених које они спроводе у Србији, Европска комисија је одвојила 1,5 милион долара. То су програми који обухватају помоћ за оне који напуштају колективне центре; за избегле и расељене који желе да се врате у своје земље порекла (превоз селидбених ствари и трактора); за оне који су се определили да се интегришу и остану у Србији. За њих ће се градити станови, биће организовани програми преквалификације, помоћи ће им се у изградњи сопствених кућа, откупу сеоских домаћинстава...**

Иначе, годишњи буџет УНХЦР за све програме је око осам милиона долара, али то обухвата и програме које се финансирају из сопствених и средстава других донатора. Значајна финансијска европска помоћ, наравно, стигла је и у Покрајину.

Довољно је рећи да је у Војводини увек живела половина избегличке популације, да би било јасније колика је била та подршка. Најсвежији пример је потписивање уговора вредног 200.000 евра између Покрајинског фонда за пружање помоћ и избеглицама и УНХЦР-а. Овим новцем биће купљено 25 сеоских кућа у Војводини за избегличке породице и тај ће се посао ускоро привести крају. Поменимо и да је, са више од 307.000 избеглица и интерно расељених особа, Србија и ове године прва земља у Европи и 13. у свету.

ЛЕТОВАЊЕ ЗА ДЕЦУ ИЗ СИРОМАШНИХ ПОРОДИЦА

Блиц, Датум : 14.8.2009, Страна : 7

Програм опоравка деце из социјално угрожених породица из Београда наставља се данас када ће прва група од 30 деце са општина Сурчин и Раковица отпутовати у Боговађу и тамо боравити до 21. августа, саопштио је Црвени крст Београда.

Захваљујући финансијској помоћи Београђана који су уз јунску уплатницу Инфостана добили и уплатницу Црвеног крста Београда са позивом да помогну реализацију овог програма, прикупљено је око 3,8 милиона динара, док је од правних лица прикупљено 200.500 динара, што укупно износи четири милиона динара. Ова средства ће омогућити да се на седмодневни опоравак пошаљу још три групе деце. Организација Црвеног крста на територији Београда у сарадњи са основним школама и одељењима Градског центра за социјални рад извршиле су избор деце узраста од 10 до 13 година. Критеријуми за избор су се односили на децу из социјално-угрожених породица локалног становништва, децу која су присилно напустила своје домове током ратова на простору бивше Југославије, као и она са расељеничким статусом са Косова и Метохије и деца из нехигијенских насеља. О малишанима у Боговађи за време њиховог боравка бринуће васпитачи, аниматор и лекар, док ће дневне и вечерње активности бити испуњене различитим едукативним и спортским садржајима. У истом периоду у објекту ће боравити и група од 50 социјално угрожене деце са општине Савски Венац која је за то издвојила неопходна средства, наводи се у саопштењу.

PRESS CLIPPING

Субота 15.08.2009. год

ВРАТА ЗА 50.000 ЛЈУДИ

Вечерње Новости, Датум : 15.8.2009, Страна : 3

ПРИХВАТ ДЕПОРТОВАНИХ ДРЖАВЉАНА СРБИЈЕ УСЛОВ ЗА БЕЛИ ШЕНГЕН

Билатерални споразуми о реадмисији са 17 земаља

ДА би ЕУ заиста отворила границе за безвизна путовања српских грађана, наше власти мораће чврсто да стану на крај нелегалним миграцијама и да се озбиљно побрину за велики број наших држављана којима следи депортација из земаља Уније.

Мада није захвално процењивати колико наших људи илегално борави у ЕУ, Иван Гергинов, помоћник комесара за избеглице, каже нам да по основу Споразума о реадмисији можемо да очекујемо повратак око 50.000 људи. Потписивање овог споразума био је услов за белу шенген листу, а осим са Унијом, како нам кажу у МУП, билатералне споразуме о реадмисији имамо са 17 земаља.

- Западне земље, нажалост, гледале су само на то да у Србију врате људе без папира, а њихова реинтеграција им није била приоритет. У Споразум са ЕУ, на крају је, ипак, убачено да се на њиховом "уклапању" у земљи порекла заједно ради - каже Данило Ракић из невладине организације Група "484", која се бави питањем повратника.

Повратницима је плаћена авионска карта и кад се искрцају на аеродрому "Никола Тесла" најпре се сусрећу са канцеларијом Комесаријата за избеглице. Оне без крова над главом, Комесаријат за прву руку смешта у прихватилишта у Обреновцу, Белој Паланци, Зајечару или Шапцу.

Према подацима које нам је доставио МУП, од марта 2003. до 12. августа 2009. године, по основу Споразума о реадмисији враћено је 7.656 држављанина Србије, верује се да је број и већи. Највећи број људи враћа се из Немачке, а у мањем броју из Швајцарске, Шведске, Холандије, Луксембурга и Италије. У МУП-у напомињу да је Србија усвојила Стратегију и Акциони план за интеграцију повратника.

КРОВ ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, Датум : 15.8.2009, Страна : 14

КУЛА - Општина Кула је добила 4,8 милиона динара на конкурс Комесаријата за избеглице Србије и УНХЦР-а за куповину и реконструкцију кућа за избеглице у свим насељеним местима у општини. Услов за добијање помоћи био је да локална самоуправа обезбеди 10 одсто суме за коју је конкурисала. Процењује се да у кулској општини живи 4.000 избеглица, којих је највише у Кули, Сивцу и Липару. У Липару је подигнуто избегличко насеље, у којем, у 34 двојна објекта, станује 68 породица.

ДЕЕСЕСОВАЦ СПАСИЛАЦ

Ало!, Датум : 15.8.2009, Страна : 2

Љубиша Д., расељеник с Косова, дошао је јуче у Београд с намером да скочи с највише зграде у граду, очајан што егзистенцијалне проблеме његове породице нема ко да реши! На сву срећу, у очајничким намерама спречио га је Велизар Парловић из ДСС. Љубиша са супругом и двоје деце живи у нужном смештају од 12 квадрата у северном делу Косова, без икакве помоћи. Како тврди, некада је за државу „крв проливао“, а сада су га сви заборавили.

- Почетком августа ми се јавила ова несрећна породица, испричали су ми за нељудске услове у којима живе, тражећи помоћ од ДССа. - прича Велизар, волонтер ДСС-а, запослен у служби за заштиту права грађана. Јуче ујутру му је несрећни Љубиша јавио да је дошао у Београд и, знајући за његову ранију намеру, Велизар га је позвао да се виде.

- Нисам желео да га оставим да лута сам по граду. Када сам видео да никакав разговор не може да помогне, позвао сам полицију. Кроз разговор и убеђивање с њима, Љубиша је на крају пристао да оде с њима у станицу - завршава Парловић.

ИЗ КАСАРНЕ У СТАНОВЕ

Глас Јавности, Датум : 15.8.2009, Страна : 14

КОРИСНИЦИ КОЛЕКТИВНОГ ЦЕНТРА У ПЕТРОВЦУ НА МЛАВИ ДОБИЈАЈУ КЉУЧЕВЕ У РУКЕ

Комисија изабрала двадесет најугроженијих породица, а појединима су обећани повољни кредити за куповину плацева и градњу кућа

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Комисија за доделу станова, који се граде у близини колективног избегличког центра „Касарна“ у Петровцу на Млави, одабрала је двадесет корисника, којима ће кључеви бити уручени у октобру. Станове ће на коришћење добити 16 избегличких породица из овог центра и четири социјално угрожене породице са територије општине Петровац. Нова зграда требало би да се заврши до средине октобра, после чега ће бити уприличена додела кључева будућим корисницима. Десет станова имаће површину од 22 до 25 квадрата, осам ће имати 30 квадрата, а два стана биће површине 40 квадратних метара.

За време ратова који су претходили распаду СФРЈ, у петровачку општину пристигло је око 1.200 избеглица. Највише их је избегло из Хрватске, после акције „Олуја“. Половина њих нашла је приватни смештај, док су остали заузели објекте старе петровачке касарне. Од 600 особа, данас у овим објектима живи њих 230.

Пошто сви колективни центри у Србији ускоро морају да се затворе, решење за смештај једног броја породица нађен је у подизању стамбених зграда и додели земљишта и грађевинског материјала за изградњу индивидуалних објеката. Такође, појединим избегличким породицама обећано је да ће моћи да купе плацеве по повољним кредитима и граде куће.

Нова зграда, друга по реду намењена стамбеном збрињавању избеглица, почела је да се зида после прошлгодишњег потписивања меморандума између локалне самоуправе, Центра за социјални рад Петровац и Жагубица и америчке хуманитарне организације „Хаус инг центар“, која финансира изградњу. За ову стамбену зграду, која се подиже у

оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, локална самоуправа обезбедила је земљиште и неопходну комуналну инфраструктуру.

У октобру месецу, после доделе кључева за нове станове, колективни избеглички центар „Касарна“ дефинитивно ће остати без својих станара. Тиме ће, после 15 година, бити затворен последњи избеглички центар на територији осам општина Браничевског округа.

ПОДНОШЕЊЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ ЗА СМЕШТАЈ БРУЦОША У ДОМОВЕ

Данас, Датум : 15.8.2009, Страна : 5

Београд - **Подношење документације за смештај у студентским домовима за студенте прве године факултета почиње 1. септембра.** Бруцоши који конкуришу за смештај у студентским домовима у школској 2009/2010. години требало би да поднесу потребну документацију од 1. до 15. септембра у студентском дому „Карабурма“ у Београду. Осим пријаве за пријем, потребно је приложити оверене фотокопије сведочанстава за све четири године средње школе, уверење о упису прве године студија, уверење о просечном месечном приходу по члану домаћинства од јануара до јуна, индекс и личну карту на увид.

Студенти са статусом расељеног лица требало би да приложе фотокопију легитимације расељеног лица и оригинал на увид, а студенти којима је пребивалиште на Косову потврду о пребивалишту.

КОМШИЈА ИЗМИСЛИО ЗЛОЧИН

Вечерње Новости, Датум : 15.8.2009, Страна : 13

ФАМИЛИЈА ГОРАНА ВУЧКОВИЋА ТВРДИ ДА ЈЕ СРБИНУ СА КиМ ХАПШЕЊЕ НАМЕСТИО АЛБАНАЦ

Супруга Ивана: Водили су га у затворску ћелију као најгорег зликовца

Видела сам га само на два минута. На лицу му се видео страх и збуњеност. Кратко ме је упитао за децу. Била сам збуњена. Хтела сам много тога да му кажем, али нас је стражар прекинуо уз повике да је посета готова и да се његово радно време завршило. На моје очи су га, као најгорег зликовца, одвукли у ћелију.

Овако за "Новости" почиње причу Ивана Вучковић, супруга Горана (36) којег је косовска полиција 11. августа ухапсила у Горњем Селу код Призрена због сумње да је починио ратни злочин. Према њеним речима, Горан током 1998. и 1999. године није учествовао у рату нити је облачио војничку униформу. За то, каже, постоје и сведоци.

- Иза целе ове измишљене приче о ратном злочину стоји Расим Рустеми, први комшија Вучковића у Горњем Селу - наставља причу супруга. - Он је 8. августа, после краће препирке са Гораном око земљишта, отишао у полицију у Призрену и пријавио га да је ратни злочинац. Три дана касније, око 22.30, двадесетак специјалаца је опколило дом Вучковића. Када су упали, одмах су кренули са претресом и од Горана тражили документа.

- Како није имао папире, одвели су га, а мени, његовом оцу и мајци рекли да ће га вратити за пола сата - кроз сузе говори Ивана. - Међутим, одређен му је притвор, а јуче је пребачен у затвор у Приштину.

Породица Вучковић је одмах ангажовала адвоката, а за помоћ су се обраћали и држави Србији. Једину конкретну помоћ пружило је предузеће за путеве "Магистрала" из Београда, где је Горан запослен. Чим је чуо да су косовске власти за наводни ратни злочин осумњичиле његовог најбољег радника, директор Жељко Нинић је одмах контактирао са свим државним органима и лично се заложио за његово ослобађање.

- Та прича како је Вучковић злочинац је потпуна измишљотина - огорчен је Нинић. - Горан је у нашој фирми од 1. априла 1998. године и отада никада није био у војним или полицијским структурама. Запослен је као руковалац на грађевинским машинама и то ради најбоље од свих. Директор "Магистрале" каже да је фирма већ ангажовала адвоката, а он контактирао са министром за Косово и Метохију Гораном Богдановићем. Потегло је и приватне контакте у Приштини како би се невино заточен човек што пре нашао на слободи.

- На Косову је изгледа довољно да Албанац упери прст у Србина, па да овај буде ухапшен као најгори злочинац - револтиран је Нинић. - Тај Расим Рустеми, који га је пријавио, одмах је након хапшења отишао у Немачку и сад се не јавља. Још један доказ да је све намештаљка.

Нинић, међутим, сумња да су се албанске власти на КиМ "ухватиле" за Гораново радно ангажовање на рашчишћавању рушевина после бомбардовања 1999. године. Одатле и тврдње Албанаца да је булдожером срушио зграду Призренске лиге.

- Споменик Призренске лиге, за чије је рушење оптужен мој брат порушен је у НАТО бомбардовању Србије - изјавио је јуче за "Новости" Горанов брат Душан Вучковић (33). Породица је ангажовала адвокату, који ће заступати Горана, који је јуче по подне из затвора у Призрену пребачен у приштински затвор јер му је одређен притвор до 30 дана.

Антрфиле : РАСЕЉЕНИК

ГОРАН Вучковић је до 1999. године живео на Космету. После протеривања, са супругом Иваном настанио се у београдском приградском насељу Сремчица, а затим добио сина и ћерку. Његови родитељи остали су да живе у Горњем Селу код Призрена. У последњих пет година, Горан је са породицом редовно долазио у посету мајци и оцу.

ВОЈНА КЊИЖИЦА

ЈОШ један доказ да Горан Вучковић нема везе са ратним дешавањима 1999. године је и његова празна војна књижица коју су "Новости" имале на увид. У њу су уписани само подаци о регрутовању и служењу обавезног војног рока, и ни слова о мобилизацији.

ЗВОНИМИР Стевић, Министарство за КиМ

НА Космету нажалост не престају случајеви хапшења Срба, па тек онда доказивања њихових наводних кривица. Дали смо налог тиму адвоката нашег министарства да заступају Вучковића.

ЈОВИЦА Гудурић, начелник Призренског округа

СУШТИНА пријаве против Горана Вучковића је да се заплаше Срби, који су намеравали да се врате у Горње Село. То је, Албанцима и муслиманима из другог дела села засметало. Нажалост поново се шаље лоша порука Србима који намеравају да се врате на Космет. Хапшење невиних говори само о неискрености међународне заједнице према Србима на КиМ, односно о њиховом ставу да им је потребно албанско Косово и Метохију.

БАЧЕНЕ ПАРЕ

Курир, Датум : 15.8.2009, Страна : 5

Стратегија одрживог опстанка и повратка Срба на Косово и Метохију, на коју је прошле године потрошено скоро пет милиона динара, ове године неће бити реализована

БЕОГРАД - Стратегија за одрживи опстанак и повратак на Косово и Метохију, за коју је Министарство за КиМ с министром Гораном Богдановићем на челу прошле године потрошило скоро пет милиона динара, по свему судећи, промашена је инвестиција! Наиме, државни секретар у Министарству за КиМ Звонимир Стевић признао је да стратегија, коју је радила група професора на Факултету политичких наука, неће бити реализована током ове године!

- Владе су се мењале, а националне стратегије за Косово и Метохију скоро да и нема. Министарство за КиМ усвојило је Стратегију за одрживи опстанак и повратак у јужну покрајину, али је економска криза учинила да део те стратегије из објективних разлога не може бити реализован у овој години. Следеће године, уз помоћ већих финансијских средстава, кренућемо у стварање услова за бољи и квалитетнији живот српске заједнице на простору Косова - истиче Стевић.

Министар за КиМ Горан Богдановић за Курир каже да је истина да је економска криза успорила реализовање стратегије. На питање зашто је толико новца дато за документ који не може бити реализован, наш саговорник одговара да нико није могао да предвиди кризу.

- **Стратегија није рађена само за 2009. већ дугорочно, на пет година. Мислим да ћемо ипак ове године успети да реализујемо 90 одсто свега. Надали смо се да се ћемо више људи вратити на Косово, али нећемо одустати од тога због кризе - истиче министар Богдановић и додаје:**

- **Доста тога је урађено. Већ смо поделили 86 милиона динара за Косово, а у плану је инвестиција од 110 милиона динара за развој малих и средњих предузећа. Наш план је да запослимо што више људи на Косову и да им омогућимо нормалан живот.**

С друге стране, потпредседник Скупштине српских општина на КиМ Марко Јакшић сматра да су паре бачене.

- Толики новац је улудо потрошен, а од повратка Срба на Косово нема ништа! Имао сам прилику да прочитам документ и стекао сам утисак да је реч само о фразима, једној салати речи која ништа не значи. Све је било типа „ми морамо, ми хоћемо“, али не постоји суштина - наглашава Јакшић и напомиње да је оправдано поставити питање мотива људи да се врате на Косово, јер међу њима постоји утисак да се држава одрекла јужне покрајине.

Председник скупштинског Одбора за КиМ Љубомир Краговић такође сматра да су средства за Стратегију улудо потрошена.

- Толико је новца потрошено на неких тридесетак страница у којима се само констатује стање, и то погрешно, и у којима не постоји ниједан предлог како да се помогне људима да се врате у покрајину - закључује Краговић.

Антрфиле : Подунавац на одмору

Професор Милан Подунавац, који је у време израде Стратегије био декан Факултета политичких наука, јуче није желео да даје било какав коментар.

- Жао ми је, не могу вам помоћи пошто сам тренутно на одмору - кратко нам је рекао Подунавац.

PRESS CLIPPING

Недеља 16.08.2009. год

ТУЖБЕ ПРОТИВ ХРВАТСКЕ

Дневник, Датум : 16.8.2009, Страна : 2

Европском суду за људска права у Стразбуру наредних дана биће упућено седам тужби за станарска права и невраћену имовину Срба избеглих из Хрватске, најавио је предсједник Удружења радника и инвалида рада избеглих Срба из Хрватске Никола Пузигаћа, јавља радио Слободна Европа.

Он је објаснио да је пре слања тужби заокружен цели поступак пред хрватским судовима, који су максимално одуговлачили поступке и враћали на првостепене органе, да би одложили слање предмета у Стразбур.

ДО КУЋЕ КРОЗ ПОЛА МЕТРА КОРИДОРА

Глас Јавности, Датум : 16.8.2009, Страна : 12

ПРЕЖИВЕО УСТАШКИ ПОКОЉ, СРЕМСКИ ФРОНТ, ГОЛИ ОТОК..., А И ДАНАС КАО ИЗБЕГЛИЦА ИЗ БОСАНСКЕ КРУПЕ БИЈЕ БИТКУ ЗА ГОЛИ ЖИВОТ

БИЈЕЉИНА - Са плаже на реци Уни у Новом Граду далеко се чула весела цика купача. А горе, на Кеју крајишких бригада, журно промакне тек понеки пролазник да се што пре докопа хладовине или оне друге обале зеленоплаве реке на којој се протегла скромно уређена градска плажа.

Док смо се дивили крајишкој лепотици Уни и размишљали како су овде, на овом кеју, предивне вечери за шетаче, кућа број 45 заустави нам поглед. Да човек не поверује својим очима. До улаза у кућу води путић ширине једва пола метра. И с једне и с друге стране, поређани као под конац, стајали су метални стубови на којим је висила плетена жичана ограда. На улазу у кућу у том тренутку стајао је неки старији, крупан човек. Видео је ваљда да нам нешто није јасно, па нам је пришао, провлачећи се једва кроз овај несвакидашњи коридор.

- Ја сам Чедомир Кнежевић из Босанске Крупе. Избегао сам крајем минулог рата и сместио се овде, у ову муслиманску кућу. Газда је у Америци и ја му уредно плаћам кирију, али, ево, видите шта ми опет раде комшије муслимани. Прошле ноћи на мом аутомобилу и на ауту мога сина, који овде живи са мном, неко избушио гуме. Ништа им нисам крив и не знам зашто им сметам - започе Чедомир причу. У замраченом дневном боравку стајало је неколико расклиманих столица, неки столић и стара зубарска столица.

Живот на зиду смрти

- Ево, видите: овде је моја и дневна соба и ординација. Пошто немам скоро никакве услове, радим само вађење зуба и протетику - поче причу наш домаћин. Стари зубар Чедомир има 81. годину, а да је среће, уживао би у својој пензији, играо се с унуцима...

Али „зубар Чедо“ - како га у овом крају зову - није имао среће. Готово осам деценија хода по зиду смрти, и право је чудо да је још жив. Као дванаестогодишњи дечак преживио је оне ратне 1941. године стравичан усташки покољ у родној Босанској Крупи. И данас су му по рукама видљиви ожиљци усташких кама, од којих се махијално бранио.

- Повампирене комшије муслимани обукли су тада усташке униформе и клали су и убијали све што је српско. Пред мојим очима заклали су на хиљаде недужних људи. Одмах на почетку рата убили су ми оца, који је био жандарм, и три стрица. Четири куће и све имање су нам попалили. Моју мајку и нас деветоро деце отерали су у центар села Говедарница, где је било неколико кланица за Србе. Док смо у једној групи мојих комшија чекали смрт, преко речице Крушнице на белом коњу стигао је усташки официр (за кога сам касније сазнао да се звао Марко Орешковић) и на сав глас је викао: „Не убијајте жене и децу!“ И крвници су стали. После су - нас децу и жене - сместили у Соколски дом, који је био највећа кланица за Србе. Ту су доводили одрасле мушкарце и клали их пред нашим очима. У тој сали, где сам као ученик вежбао гимнастику, било је крви до колена. И зидови су до плафона били обојени крвљу - сећа се Чедо.

Узимали сви редом

Из овог пакла спасла их је пријатељица Чединог покојног оца. Њено име Чедо памти целог живота. Звала се Вера Волчек. Радилa је у општини у Босанској Крупи, била је Хрватица. Она им је набавила „усташку пропусницу“, с којом је Чедина мајка са деветоро деце избегла у Србију.

Преживио је Чедо и Ужичку Републику, и Сремски фронт, и битке за ослобођење Београда. Као партизан и комуниста доспео је и на Голи оток само због тога што је као студент у време Информбироа читао дела руских књижевника. Његова животна прича тешко би могла да стане и у роман од неколико томова. Тешко је и набројати све Чедине невоље. Ређале су се једна за другом. Нимало да прикоче - да јадни човјек узме мало ваздуха. Комунисти су му тада одузели очевину и дедовину и све што је он стекао. Остао је тако без стотину хектара земљишта у једном комаду у родном селу, без куће на мору у Цриквеници код Ријеке.

Сада, у овом рату, остао је и без завичаја, јер му моћници у Крупи на Уни не дају да се тамо врати. А и када би му дозволили, нема где - јер све што је годинама стварао у завичају порушено је до темеља. Чеди су остале само ружне успомене и мука и патња у избеглиштву. Када би му макар комунална полиција у Новом Граду проширила „коридор“, па да као човјек може да приђе кући?

PRESS CLIPPING

Понедељак 17.08.2009. год

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, Датум : 17.8.2009, Страна : 1

НЕГОТИН

У складу са националном стратегијом збрињавања избеглих и расељених лица, Комесаријат за избеглице, УНЦХР, Центар за социјални рад и општина Неготин потписали су уговор о изградњи станова за смештај социјално угрожених избеглица и расељених лица, али социјално угрожених грађана општине Неготин. Упрвој фази средствима УНХЦР биће изграђено 20 станова, а касније још 12 из буџета општине.

ОТКУП СЕОСКИХ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛЕ У ОПШТИНИ КУРШУМЛИЈА

Пресс, Датум : 17.8.2009, Страна : 15

КУРШУМЛИЈА - Повереништво за избегла и расељена лица у Куршумлији у сарадњи са италијанском хуманитарном организацијом „Интертас“ почело је откуп сеоских домаћинства за смештај избеглих који бораве на територији куршумлијске општине.

У првој фази на овај начин збринуће се шест породица. План је да „Интертас“ донира 620.000 динара за куповину кућа, а остатак да обезбеде породице које ће се у њих уселити. Приоритет имају вишечлане породице без или с минималним примањима. Акција је део плана збрињавања избеглих и расељених лица у куршумлијској општини. У току је и изградња станова за избегле из колективног центра „Селова“. Новац за градњу је обезбедила немачка хуманитарна организација „АСБ“, а усељење је планирано до августа следеће године.

ЗА СМЕШТАЈ ПЕТ МИЛИОНА ДИНАРА

Данас, Датум : 17.8.2009, Страна : 15

Рума решава стамбене проблеме избеглих и интерно расељених лица

Рума - Комесаријат за избеглице и УНХЦР одобрили су општини Рума пет милиона динара за решавање проблема становања избеглих и интерно расељених лица. Средства су намењена за откуп сеоских домаћинстава, куповину грађевинског материјала и адаптацију постојећих објеката. Локална самоуправа решила је да на добијени износ дода још десет одсто средстава, па ће за ове намене

на располагању бити 5,5 милиона динара. Овај пројекат део је локалног Акционог плана Општине Рума за решавање проблема избеглих и интерно расељених лица. Кома ће бити додељена наменска средства, одлучиће се путем јавног конкурса који ће бити расписан до краја године.

Поменутиим средствима биће решени стамбени проблеми укупно 19 породица. Како је предвиђено, средства ће бити распоређена тако што ће 3,1 милион бити уложен у откуп сеоских домаћинстава за пет породица, два милиона ће бити уложено у куповину грађевинског материјала за осам породица, а за финансирање адаптација постојећих објеката у којима живи шест породица издвојиће се 400.000 динара.

СРБИ СУ ДАНАС НАЈУГРОЖЕНИЈИ НАРОД У ЕВРОПИ

Пресс, Датум : 17.8.2009, Страна : 4

Наши сународници немају никаква права у Албанији, у Хрватској не могу да врате станове ни нађу посао, у Словенији су избрисани иако су други народ по бројности! Срби у Црној Гори немају ни минимум уставних и статусних права иако их има 35 одсто

БЕОГРАД - Срби су у овом тренутку најугроженији народ у Европи јер готово ни у једној од суседних држава, осим Румуније и Мађарске, не могу да остваре ни најосновнија људска права. У Министарству за дијаспору кажу да је најгора ситуација у Албанији, али да положај Срба није много бољи ни у Хрватској, Словенији и Црној Гори!

Министар Срђан Срећковић каже да Срби у Албанији који су у време Енвера Хоџе били присиљени да промене чак и имена и презимена сада не могу да их врате, а да у Словенији уопште нису признати као национална мањина иако су други народ по бројности!

- Срби у Албанији су најугроженија мањина у Европи. У албанским документима за попис становништва не постоје рубрике „народ“ и „вероисповест“, па наши сународници и немају шансу да се декларирају као Срби, а процене су да их у Албанији живи између 30.000 и 40.000. Срби немају право на употребу свог језика, нити на верско опредељење, они већ деценијама немају апсолутно никаква права, ни право на школу на свом језику, па чак ни на клубове који би чували национални идентитет. Ми у последњих годину дана покушавамо да их средства, уџбенике... - каже Срећковић.

Тајне оптужнице у Хрватској

За разлику од Албаније, где је демократија тек у повоју, Хрватска је под притиском ЕУ донела низ закона којима се обавезала на поштовања права Срба, али се ти прописи не примењују. **У Хрватској је пре рата деведесетих било 600.000 Срба, а сада их је тек око 200.000.**

- Тајне оптужнице су велика препрека за повратак избеглица у Хрватску. Неким Србима се дешавало да оду и онда схвате да су у тајним судским процесима осуђени на више од 20 година затвора. Зато чинимо све да се те оптужнице и пресуде учине јавним. Други велики проблем је немогућност реституције станарског права за људе који су живели у државним становима - објашњава Срећковић.

Министар наводи да је проблем српског живља у Словенији „веома комплексан“ јер Срби тамо немају статус националне мањине иако су, иза Словенаца, други народ по бројности.

- Изговор Словенаца је да Срби не живе организовано у њиховој земљи годинама и да их нема велики број! А Срба у Словенији има око 50.000 - упозорава Срећковић. Државни секретар у истом министарству Миодраг Јакшић каже је „најболније српско питање у Црној Гори“.

Ни минимум права у Црној Гори

- Тамо се више од 35 одсто грађана изјаснило да су Срби, а више од 65 одсто да говоре српским језиком. И поред тога, у Црној Гори не постоји ни минимум уставних и статусних права за Србе у областима културе, информисања, просвете и вероисповести - наводи Јакшић.

Занимљиво је да је министар Срећковић одбио да коментарише прилике у Црној Гори, уз коментар да „у овом тренутку не би било добро доливати уље на ватру“. Члан парламентарног Одбора за односе са Србима изван Србије и одборник листе ЗЕС Александар Чотрић оценио је положај својих сународника у земљама у региону „слабом тројком“.

- Право је чудо што уопште има Срба у Албанији, док у Словенији десетине хиљада њих живи у илегалу јер немају документа. Они су избрисани из евиденције и живе на ивици егзистенције! Што се тиче Хрватске, тамо постоји и проблем одрживог повратка. Наиме, иако се неки Србин и врати, мале су шансе да нађе посао због дискриминације по националној основи. При том, сведоци смо напада и застрашивања старих и онемоћалих особа у Хрватској - каже Чотрић.

Председник Одбора за Србе ван Србије Бранимир Ђокић (СРС) каже да држава мора више и конкретније да се позабави овим проблемом.

- Једно је доношење закона, а друго засукати рукаве и коначно радити на побољшању положаја наших људи у региону. Они су богатство, а српске власти се стално плаше да ће заузимањем одлучнијег става наљутити власти у комшијским државама. Наши људи у Хрватској немају где да живе, немају посао, лична документа... То власт коначно мора да схвати - категоричан је Ђокић.

Антрфиле : тужбе за станарска права

Европском суду за људска права у Стразбуру наредних дана биће упућено седам тужби за одузета станарска права и невраћену имовину Срба избеглих из Хрватске, рекао је директор Документационо-информативног центра "Веритас" Саво Штрбац.

- Према нашим сазнањима, у Хрватској је током рата од 42.000 до 50.000 Срба остало без станова - рекао је он истичући да је решење проблема станарских права највећа препрека повратку Срба у Хрватску јер "уместо да се Србима врате станарска права, понуђено им је станарско збрињавање и то решење је прихватило око 4.000 избеглих".

Антрфиле : Најбоље у Румунији и Мађарској

Министар Срђан Срећковић као позитивне примере издваја Румунију и Мађарску.

- У Румунији Срби имају посланика у Скупштини већ 18 година, врло значајно учешће на локалном и државном нивоу и једног члана у УО државне румунске телевизије. У Темишвару постоје елитна српска гимназија „Доситеј Обрадовић“, низ школа за учење српског језика и више од 50 културних манифестација. Врло је слична ситуација у Мађарској, где Срби учествују у локалној власти, а држава финансира активности које подстичу очување њиховог идентитета. Ипак, Срби

већ 17 година чекају на право да имају свог посланика у мађарском парламенту, што им гарантује Устав Мађарске - објашњава Срећковић.

Он додаје да би ускоро у Скупштини Србије требало да се нађе Предлог закона о дијаспори, који предвиђа формирање Савета за Србе у региону. На челу Савета биће председник Србије, а чиниће га и министар спољних послова и министар за дијаспору.

ХРВАТИ ПРОСЛАВИЛИ ВЕЛИКУ ГОСПУ У ЛЕТНИЦИ

Данас, Датум : 17.8.2009, Страна : 9

Приштина - Велики католички празник Света Марија - Велика Госпа обележен је у цркви Узнесења Госпе летничке у селу Летница код Витине, на Косову. Обележавању Велике Госпе присуствовало је око 3.500 Хрвата пореклом из Летнице и Јањева који данас живе у Хрватској и другим земљама Европе.

Смиљан Даројковић, рођени Летничанин који живи у Загребу, изјавио је да се традиционално сваке године за дан Свете Марије у Летници окупе летнички и јањевски Хрвати који у последњих 20 година живе у Хрватској, али и у другим земљама Европе. Он је истакао да је масовно исељавање Хрвата из тог краја на Косову почело 1992. године.

ЈУРИШ НА СИВУ ЕКОНОМИЈУ

Вечерње Новости, Датум : 17.8.2009, Страна : 41

ВЛАДА Србије је прошле недеље формирала специјалну радну групу за борбу против сиве економије, црне берзе, илегалне трговине, кријумчарења и шверца. Разлог за то је чињеница што је сива економија због избегавања плаћања пореза и царина “отела” српској привреди, запосленима, али и државном буџету милијарде долара. Оваква реакција Владе Србије могла се очекивати и пре неколико година, када су српски текстилци указали на чињеницу да илегални трговци гардеробом из Кине и Турске запосленима у текстилној индустрији отимају приход од три милијарде евра.

- Ми смо упозорили четворицу министара да 8.000 комисиона, колико их је званично регистровано у Србији, годишње прода робе у вредности 550 милиона евра, а да не плати ни један једини динар пореза и доприноса, да у Србији постоји 110.000 тезги на којима се продаје роба која се увози из Кине, вредна око 700 милиона евра. Царина на ту робу је десети део њене номиналне вредности. А после царињења, 90 одсто кинеске робе прода се на црно - каже Милан Кнежевић, челник Асоцијације малих и средњих предузећа.

Српска Управа царина прошле године је због кршења и злоупотребе царинских прописа наплатила казне у износу од милијарду и по динара. Толико је још, признају цариници, било прекршаја који нису регистровани, па се рачуна да је на злоупотреби царинских прописа на граници држава имала штету од око три милијарде динара.

- То што неко шверцује протезе за зубе, наочаре за сунце, гасне пиштоље, накит и девизе нису главни проблеми сиве економије у Србији. Највећи проблем су илегална пословања неких српских предузећа, што је резултат чињенице да је незаконит рад фирми системски уграђен у нашу привреду - објашњава Александар Вуловић, помоћник директора Сектора за контролу примене царинских прописа Управе царина.

Цариници су после четири месеца рада разоткрили групу пословних људи који су се бавили “активним оплемењивањем” увезеног репроматеријала. Они су од царине и пореске службе сакрили 400 тона текстилне робе, а неопорезовани приход ставили у своје џепове. А случај једне фирме је открио како је легални увоз нафтних деривата приказан као промет репроматеријала за производњу боја и лакова.

- Радило се о класичној злоупотреби прописа, а не о кријумчарењу и шверцу - каже Вуловић. У нашој земљи се, иначе, у неким привредним гранама послује по принципима непоштовања царинских и пореских прописа, илегалне трговине, кријумчарења и шверца.

- Производња хране и пића, чак и намирница за децу, производња лекова, текстила, цигарета, носача звука и ДВД филма, нафтних деривата, возила и ауто-делова продужена су рука сиве економије, јер се заснивају на илегалној трговини, избегавању царинске контроле и кријумчарењу. Већина ових производа су сурогат роба. Тиме је и фабричка производња уништена, јер је сведена на голи шверц и препродају јефтине увозне робе - тврди Жика Јовановић, први привредни детектив у Србији који истражује бонитет српских фирми.

Покрет за заштиту потрошача је, на пример, открио да је чак 30 одсто узорака воћних сокова из београдских трговина неисправно, јер уместо воћа садрже вештачку боју и течни шећер увезен из БиХ. Тржнице су препуне воћа и поврћа сумњивог квалитета, с мароканских бродова, који сазревају у камионима током транспорта до српских пијаца. А произвођачи пршута са Златибора користе шверцовано говеђе месо из Аргентине, а тим истим каналима нам стиже и кокаин из Јужне Америке.

Наиме, анализе Европола казују да је и организовани криминал део сиве економије у Србији. Илегалним прометом дроге, оружја, аутомобила и људи у Србији се “окреће” две милијарде долара, а од нафте и цигарета још толико. А пошто на увозном текстилу губимо три милијарде евра, онда рачуница показује да сива економија “окреће” најмање осам милијарди долара.

- У Србији већ годинама постоји узречица да је боље да се нешто шверцује и препродаје него да се иде у предузеће на посао. Илегално пословање у привреди је потпомогло у развоју не само текстилне, већ и фармацеутске мафије, ојачало зелену, пијачну и ловачку мафију, која тајно препродаје српску дивљач и зарађује 80 милиона евра - каже привредни детектив Жика Јовановић из Крагујевца. Томе је допринео низ политичких одлука и системских пропуста власти, којима су створени услови да произвођачи и трговци у Србији избегавају државне, пореске и царинске дажбине. И да осиромашују буџет, да се лично богате и израстају у слој свемоћних бизнисмена. Уосталом, када је у Краљеву ухапшена група илегалних трговаца нафтом, у којој је било и 17 полицајаца, они су јавно показивали своје џипове а да их нико није питао одакле им то богатство.

Држава је, уосталом, дозволила да велики број људи купи половне аутомобиле сумњивог порекла, да их региструје на црногорске таблице и тако избегне плаћење царине и пореза. Тиме је директно грађанима послала поруку да могу да варају државу, односно да се баве сивом економијом.

- Штете од сиве економије су катастрофалне по нашу привреду. Илегални трговци текстилом оставили су без посла 800.000 радника у нашој текстилној индустрији - упозорава Милан Кнежевић.

Челник Асоцијације малих и средњих предузећа тврди да шверцери текстила у комисионима на име доприноса држави не плаћају 200 милиона евра, Кинези 300 милиона евра... А милијарду евра не плаћају газде трговинских радњи за својих 400.000 непријављених радника.

- Проблем сиве економије превазилази националне границе и може се решити на интернационалном нивоу сарадњом са администрацијама суседних земаља. Само тако се може ући у траг тим пословним махинацијама - каже Александар Вуловић. Он наводи пример инсценирања повраћаја ПДВ, на коме се зарађује велики новац. Царина зато педантно прати изласке камиона и шлепера преко границе, размењује податке са суседним царинама и формира базу података која указује да ли неко покушава да прикаже фиктивне изласке робе из земље да би наплатио повраћај ПДВ-а. Влада Србије је уочила опасност од сиве економије. Новоформирана радна група за борбу против сиве економије већ је одржала свој први састанак. У овом тренутку се кроз међуресорску сарадњу МУП, Министарства трговине, Министарства финансија, Управе царине и Пореске службе ради на акционом плану којим треба оперативно да се разради начин сузбијања и искорењивања црне берзе у Србији. На првом састанку радне групе, у петак, сачињен је предлог мера за акциони план које ће да се примене чим их Влада Србије усвоји. Тај акциони план подразумева како промену системских закона, заштравања казнене политике, сузбијање илегалне трговине, кријумчарења и шверца, али и образовање становништва о опасностима од сиве економије и медијску кампању.

Антрфиле : ЦИГАРЕТЕ КАО ДРОГА

ЦИГАРЕТЕ су нова српска дрога. У Србији се дневно купи 2,3 милиона паклица дувана, јер чак 45 одсто житеља пуши. Ова држава је највећи потрошач илегалних цигарета у Европи. Организација тајне трговине дуваном је слична кријумчарењу дрога, јер цигарете долазе са истока и задржавају се у Србији. То узрокује велики губитак прихода за владе, помаже у финансирању криминалних и терористичких активности и поткопава здравствену политику Србије - пише у анализи Светске банке начињеној за потребе УН.

ЕФИКАСНА ЦАРИНА

ПОСЛЕ успешне акције "Котон", којом су цариници пресекали велику махинацију са увозом текстила, похвалио их је и наградио СЕЦИ центар у Букурешту.

- Управа царина је открила многе случајеве системског непоштовања и злоупотребе царинских прописа, као и илегалну трговину, кријумчарење и шверц, а и даље активно ради на њиховом сузбијању. Колико смо успешни, казује оцена Европске комисије, да Управа царина Србије има стратешки приступ овом проблему и позитивне резултате. Међутим, сматрамо да тек када се донесу нова законска решења, када системски решимо питање узрока сиве економије, моћи ћемо да подигнемо ефикасност рада на сузбијању сиве економије, илегалне трговине, кријумчарења и шверца у нашој земљи - каже Александар Вуловић, заменик директора Управе царина.

АРМИЈА ЦРНЕ БЕРЗЕ

Сива економија почела је нагло да се развија када је власт 1995. године одлучила да избеглице насели на рубове градова и претворе их у армију црне берзе. Уместо да сељаци из Хрватске и БиХ добију земљу у Војводини, они су упућени на асфалт да препродају девизе, нафту, бензин, храну, пиће, крадену и дефицитарну робу. Најуспешнији међу њима су касније отворили драгсторе, у којима се данас продаје јефтина роба из Хрватске. Потом је у земљу стигло 30.000 кинеских препродаваца бофл робе. Данас уличну армију црне берзе чине, углавном, Роми досељени из Румуније, Бугарске, Албаније, БиХ и Македоније, који тврде да су избегли с Космета.

PRESS CLIPPING

Уторак 18.08.2009. год

БИЋЕ СТАНОВА

Вечерње Новости, Датум : 18.8.2009, Страна : 5

НЕГОТИН - Комесаријат за избеглице, УНХЦР и неготински Центар за социјални рад потписали су уговор о изградњи станова за смештај социјално угрожених Неготинаца, избеглица и интерно расељених лица. У првом делу пројекта, средствима УНХЦР, биће изграђено 20, а у другом ће изградњу 12 станова финансирати општина Неготин из буџета.

СРБИ ОБНОВИЛИ ЦРКВУ У ШТИКОВУ

Ало!, Датум : 18.8.2009, Страна : 6

Све се може кад се Срби сложе. Сложили су се некадашњи становници далматинског села Штиково, који од „Олује“ живе расељени по Србији и крајем прошле године на донаторској вечери у Батајници прикупили скоро 10.000 евра за обнову цркве у родном селу. Резултати ове акције видљиви су већ после само неколико месеци.

Храм светог Луке у Штикову засјао је новим сјајем - од ојачаних темеља до нове фасаде. Подигнута је и ограда око порте. Новинар „Ало!“ обишао је недавно то село и затекао групу од двадесетак расељених Штиковљана који су из Београда, Новог Сада и других места у Србији дошли да уреде гробље и простор око цркве.

После акције, дружење је настављено уз одличан пршут и вино. Током јула и августа, село у којем данас живи само неколико стараца, посетило је више десетина млађих Штиковљана, с децом која су рођена у Србији. Мирко Ненадић, један од организатора обнове у Штикову, за „Ало!“ је најавио масовно обележавање празника Светог Луке, 31. октобра у Штикову, када се очекује да бивши становници тог села у неколико аутобуса из Србије дођу на прославу у родни крај.

СПС ОПЕТ БРАШНОМ КУПУЈЕ ГЛАСОВЕ!

Ало!, Датум : 18.8.2009, Страна : 2

Српска напредна странка оптужила је власт за манипулације на ванредним локалним изборима у Приштини и Пећи. Ако је веровати оптужбама СРС-а, на овим изборима поново је до изражаја дошла српска предизборна „креативност“ - избацивање присталица опозиције са бирачких спискова и куповина гласова џаковима брашна. СНС је освојио највише гласова у Приштини, а СРС у Пећи. - Таква бескрупулозност није виђена откад је за Милана Милутиновића „гласало“ цело Преказе, укључујући и Адема Јашарија, а тамо ни српски тенк није могао да уђе - рекао је заменик председника СНС-

а Александар Вучић и навео да његовој странци нису били доступни бирачки спискови за јучерашње изборе.

- **Власт је из бирачких спискова избацивала оне за које су знали да нису њихови. Јуче смо комбијем из избегличког центра у Раковици одвели на гласање 35 људи, ниједан није био у бирачком списку, а у Земуну је од њих 25 само један имао право гласа** - рекао је Вучић. На конференцији за новинаре СНС-а приказан је и снимак начињен мобилним телефоном на којем се види како човек уноси цакове у бели комби, а Вучић је рекао да је то брашно дељено Ромима да би гласали за Социјалистичку партију Србије.

- Све је то јуче у Грачаници организовао Горан Јоргић, члан групе грађана „Видовдан“, која је у коалицији са СПС-ом - рекао је Вучић. Заменик председника СНС-а је оценио да је „српска држава у истом стању као 1999. и 2000. године“ јер се све урушава, а власт мисли да ће затварањем медија, ћутањем, нерадом, брашном и шећером моћи да купи изборе. Прозвани Горан Јоргић каже да је изненађен овим оптужбама.

- То су обичне дезинформације. Ја сам све време био у штабу и то нема везе са мном. Немам информације да је Ромима дељено брашно. Никада ништа нисам радио против СНС-а, чак имам много пријатеља и родбине у тој странци и не знам зашто баш мене прозива господин Вучић - рекао је Јоргић. Секретар РИК Вељко Одаловић каже да Вучић прича глупости јер бирачке спискове воде општински органи.

- Чуди ме то да Вучић то прича, а РИК није добио ниједну примедбу СНС-а. Бирачки списак је јавни документ и постојао је јавни позив грађанима да провере да ли су у списковима. РИК добије закључен бирачки списак - каже Одаловић.

Антрфиле : Србија губи 112 милиона евра

Александар Вучић рекао је да ће наредних дана објавити нове податке око свих афера везаних за енергетику.

- Нећемо одустати од свега што се тиче енергетике. Морамо да упозоримо како Србија на годишњем нивоу губи 112 милиона евра. Обезбедићемо нове податке око свих енергетских афера, пљачки и даљег урушавања државе - истакао је Вучић.

ВРАЋЕНИ У СИРОМАШТВО

Вечерње Новости, Датум : 18.8.2009, Страна : 7

ШТА ОЧЕКУЈЕ ОСОБЕ КОЈЕ СТИЖУ У СРБИЈУ НА ОСНОВУ СПОРАЗУМА О РЕАДМИСИЈИ

Највећи проблем повратника документа, кров над главом, лечење, школовање...

ПОВРАТНИЦИ из западне Европе, посебно они принудно депортовани, озбиљан су финансијски и социјални проблем државе Србија. **Породице, које су без "папира" живе у Европи, на основу споразума о реадмисији, враћају се у матичну земљу, а овде их дочекују - препреке. Немају где да живе, муче се око докумената, запошљавања, лечења, школовања...**

Примена Споразума о реадмисији, иначе, један је од услова за бели шенген. Држава "на папиру" има план за интеграцију људи који су мимо своје воље враћени у Србију, али у пракси не иде све глатко. **Од јуна су у Обреновцу, Зајечару, Белој Паланци и Шапцу отворена четири центра за прихват повратника. Могу да приме стотинак људи,**

али су засад у њима само две породице - Чикарићи у Обреновцу и Годоровићи у Зајечару. Иако је према Стратегији реинтеграције повратника предвиђен боравак до 14 дана, они су у центрима два-три месеца.

- Немамо решење за те људе. Не могу много да им помогну ни у центрима за социјални рад, јер већ имају и превише корисника помоћи, који су једнако угрожени - објашњава за "Новости" Иван Гергинов, помоћник комесара за избеглице. - Највећи број ових људи стиже преко аеродрома "Никола Тесла", где их прихватамо у канцеларији за реадмисију. О њима знамо само оно што желе да кажу - да ли имају родбину, имовину, одакле су родом... Шаљемо их у места где им је фамилија, а ако немају где, сместимо их привремено у наше центре.

Годоровићи су, на пример, депортовани из Шведске. Пре тога су били интерно расељени са КиМ у Зајечар. Сада су враћени у исти колективни центар из ког су отишли у Шведску. Кључни проблем, слажу се сви који се баве овим питањем, јесте добијање докумената. Без њих не могу да остваре ниједно друго право.

- Изводе из матичних књига још некако и добију, али пребивалиште је најтеже обезбедити. Јер, немају своје куће, а многи ни фамилију која би их пријавила на своју адресу - каже Зоран Пањковић, саветник за миграције у Министарству за људска и мањинска права.

- Преостаје им једино да плате по 200-300 евра да их неко фиктивно пријави, како би добили пребивалиште, а самим тим и личну карту. Пањковић уз овај кључни проблем подсећа и на све остале недаће на које наилазе повратници када желе да се лече, упишу децу у школе, нострификују дипломе...

- Све ово иде на трошак Републике Србије. Не постоји јединствена калкулација трошкова, нити пројекција за наредни период, али реч је о огромном новцу - додаје Пањковић.

Иван Гергинов каже да је Комесаријат, који је задужен за прихват повратника, спреман да прими одређен број људи. Али, додаје он, ако се број драстично повећа, држава ће морати да одвоји додатна средства, да упосли још људи...

Антрфиле : ДОБРОВОЉЦИ БРОЈНИЈИ

ЕВИДЕНЦИЈУ о повратницима води МУП Србије, али не постоје прецизни подаци, јер они који долазе добровољно немају обавезу да се било коме пријављују. **Процена је како је број добровољних повратника три пута већи од оних који су депортовани. А међу принудно враћенима највише их је из Шведске, а затим из Швајцарске и Немачке.**

ПИЈАН УБИО БРАЧНИ ПАР МРКИЋ!

Куир, Датум : 18.8.2009, Страна : 10

БЕОГРАД - Милош Томашевић (59) из Старе Пазове, избеглица из Загреба, одлуком Врховног суда Србије провешће максималних 40 година иза решетака, будући да су одбијени његова жалба и захтев за понављање поступка.

Током суђења у Окружном суду у Сремској Митровици доказано је да је Томашевић, власник агенције "Дуо" из Старе Пазове, 9. марта 2003. године починио масакр у изнајмљеној кући породице Мркић, избеглица са Кордуна. Он је кобне вечери под дејством алкохола дошао код Татјане Мркић (34), која је као секретарица радила у његовој агенцији и са којом је претходно био у љубавној вези, тражећи од ње да пође с

њим у сватове код рођака. Кад је Татјана то одбила, пијани Томашевић почео је наочиглед петоро малишана да сеје смрт. Прво је из пиштоља убио Татјанину мајку Гордану (52), потом је ликвидирао и њеног супруга Милића (56), да би на крају из куће извукао и Татјану у коју је испалио три метка.

Татјана је преживела само захваљујући напорима лекара КБЦ Бежанијска коса у Београду, а убица се после масакра сам предао полицији. Током суђења Мркићева је потврдила да је више година била у љубавној вези са Томашевићем, али је рекла и да је та веза "пукла" и да јој од тада није дао мира, већ је свакодневно претио да ће јој побити породицу. Оптужени је на суђењу признао да је из пиштоља убио брачни пар Мркић и њихову ћерку тешко ранио, рекавши да је, наводно, њена тада шестомесечна беба била "плод њихове љубави". У својој одбрани изјавио је и да није желео да убије брачни пар Мркић. Судски вештаци, неуропсихијатри, оценили су да је Томашевић био смањене урачуљивости у тренутку кад је починио масакр, али да је био свестан својих поступака те да у потпуности може кривично да одговара.

ПОД ЛУПОМ ТУЖИЛАШТВА

Куир, Датум : 18.8.2009, Страна : 14

Бивши председник општине Кикинда Бранислав Блажић осумњичен да је издао дечје одмаралиште у Прчњу на 99 година без плаћања закупнине

КИКИНДА - Против Бранислава Блажића (52) из Кикинде, бившег председника општине Кикинда, некадашњег високог функционера СРС а сада СНС, полиција је поднела кривичну пријаву зрењанинском Окружном јавном тужилаштву којом га терети да је починио кривично дело злоупотребе службеног положаја. Полиција сумњичи Блажића да је септембра прошле године у својству председника општине закључио уговор са фирмом "ДОО Аванта" из Котора, којој је у закуп издао општинску некретнину, дечје одмаралиште у Прчњу, на 99 година без плаћања закупнине.

- Блажић се сумњичи да је објекат издао у закуп супротно условима из објављеног јавног конкурса зарад прикупљања понуда ради давања у закуп имовине општине Кикинда у црногорском месту Прчањ. То је учинио и без сагласности Дирекције за имовину Републике Србије за издавање катастарских парцела. Уговор је закључио са страним правним лицем на период од 99 година без плаћања закупнине. На тај начин Блажић је за страно правно лице прибавио имовинску корист од 52 милиона динара - саопштила је јуче кикиндска полиција.

Спорно дечје одмаралиште површине 500 квадрата, са двориштем од 400 и две ливаде које заузимају 2.200 квадратних метара, налази се на атрактивној локацији у близини плаже у Прчњу. Коментар поводом покретања кривичне пријаве нисмо добили од Блажића, али јесмо од његових страначких колега.

- Против сваког лица може да се подигне кривична пријава, али је индикативно то да се управо у овом часу објављује покретање кривичне пријаве против Блажића. Локална самоуправа на челу са ДС нема друге аргументе да оправда катастрофалну ситуацију у последњих десет месеци па желе да на овај начин пребаце лопту у туђе двориште. Грађани врло добро знају ко је крив за изузетно лошу ситуацију у општини - рекао је за наш лист Никола Лукач, члан инфо тима СНС у Кикинди.

Антрфиле : Руси се једини јавили

Када су прошле године поједине опозиционе странке могућност да дечје одмаралиште у Прчњу буде издато руској фирми "Аванта" окарактерисале као сумњиву работу, реаговао је тадашњи начелник Општинске управе и председник конкурсне комисије Павле Марков.

- Фирма "Аванта" се једина јавила на конкурс који смо објавили у априлу у дневном листу Правда. Оснивач ове фирме је једна руска компанија, а тренутна цифра закупа је 1,2 милиона евра. Одмаралиште је у очајном стању, нико у њему није боравио у последњих десет година, а пре тога ту су биле избеглице. Нисмо могли да га продамо јер је у власништву државе, а нисмо могли да улажемо у њега. Једина солуција била је да га дамо у дуготрајни закуп - тврдио је тада Марков.

Пријава и пре четири године

Полиција је пре четири године против Бранислава Блажића и општинског повереника за избегла, расељена и прогнана лица Милета Напрте поднела кривичне пријаве јер су од октобра 2004. до септембра 2005. године ненаменски располагали новчаним средствима из буџета која су била намењена за трошкове смештаја и исхране избеглица у колективних центрима. Полиција је тадашњег председника општине сумњичила да је оштетио републички буџет за око милион динара.

- Реч је о најгрубљој манипулацији. Пријава је подигнута зато што смо деци избеглица купили пакетиће и платили превоз до школе, а избеглицама купили лекове, зато што смо поделили дрва за огрев и новчано им помогли са 600 и 2.000 динара - објасни је својевремено Блажић.

PRESS CLIPPING

Среда 19.08.2009. год.

ИЗБЕГЛИЦАМА ИСКЉУЧЕНИ СТРУЈА И ВОДА

Борба, Датум : 19.8.2009, Страна : 7

Избегличком центру “Планум” у Новој Пазови јуче ујутру према писању Бете искључени су струја и вода.

У насељу је смештено неколико десетина особа из околине Книна које су избегле из Хрватске после акције “Олуја” августа 1995. године. Републички Комесаријат за избеглице саопштио је пре неколико дана да ће центар бити затворен и да ће избеглицама који су без прихода и смештаја бити пружена помоћ.

Избеглица из околине Книна Ђуро Бјелан који у том колективном центру живи од лета 1995. године сматра да су струја и вода искључени као врста притиска на избеглице да се иселе: “Понуда Комесаријата за избеглице да се преселимо у колективни центар у другом граду је неприхватљива јер смо везани послом за Нову и Стару Пазову. Неприхватљива је и понуда да се неприступачним и пасивним местима из којих бежи и домаће становништво. Осећамо се као Курди. Нико нас не признаје. Сви гледају да на неки начин извуку корист од нашег јада”.

У Србији има још око 70 колективних центара за избеглице у којима је смештено око 1.300 људи. У фебруару 2005. године Колективном избегличком центру “Планум” искључени су такође струја и вода иако је температура била минус девет степени Целзијуса.

ЖЕДНИ И У МРАКУ ЗБОГ ПРОФИТАБИЛНОГ ПЛАЦА

Дневник, Датум : 19.8.2009, Страна : 14

ИЗБЕГЛИЦЕ У НОВОЈ ПАЗОВИ БЕЗ ВОДЕ И СТРУЈЕ, А РАЧУНИ ПЛАЋЕНИ

Колективни избеглички центар у Новој Пазови, смештен у трошним баракама земунског грађевинског предузећа „Планум“, остао је јуче ујутро без струје и воде, па се шеснаест избеглица, махом старијих самаца и брачних парова, довија како зна и уме. Разлог није дуговање, јер Комесаријат за избеглице Србије сваког месеца уредно подмирује утрошак према фактурама које доставља „Планум“.

Ни Јагода Благојевић из Повереништва тва Комесаријата за избеглице у општини Стара Пазова није могла да нам објасни зашто су избеглице остављене жедне и у мраку, јер су сви рачуни плаћени.

– Њих преосталих шеснаест ту живи већ 17 година. Одавно је решено да се центри за избеглице укину, међутим, они не прихватају ниједно понуђено решење – додаје Јагода Благојевић. Заменик председника Скупштине општине Стара Пазова Срђан Станковић тврди да управа „Планума“ већ пет година на све начине покушава да исели избеглице из старих барака да би ту локацију употребила за градњу или плац добро продала.

– Не сме се тако поступати с људима, посебно што они „Планум“ ништа не коштају. Њима треба обезбедити одговарајућ и смештај, јер су то стари и болесни којима је потребна лекарска помоћ, а овде је имају у оближњој амбуланти. Они нису у стању да себи обезбеде други смештај, овде ником не сметају, али „Планум“ покушава да их одатле исели, чак и на овако нехуман и силецијски начин – огорчен је Станковић. И поред безброј покушаја, јуче током целог дана нисмо успели да телефоном ступимо у контакт с одговорнима у „Плануму“.

ИЗБЕГЛИ ОСТАЛИ БЕЗ ВОДЕ И СТРУЈЕ

Правда, Датум : 19.8.2009, Страна : 4

Колективном избегличком центру „Планум“ у Новој Пазови јуче су искључени струја и вода. У Колективном центру у Новој Пазови смештене су избеглице из околине Книна, Бенковца и Обровца, и у центру живе од како су избегли, након хрватске војнополицијске акције „Олуја“, августа 1995 године.

Републички Комесаријат за избеглице саопштио је 7. августа ове године да ће Колективни центар „Планум“ бити затворен, а да ће избеглицама из тог центра, који су без прихода и смештаја, бити пружена помоћ. У Србији има још око 70 колективних центара за избеглице, у којима је смештено око 1.300 људи.

НЕМАМО ПРАВО ДА ЋУТИМО О ГЕНОЦИДУ

Правда, Датум : 19.8.2009, Страна : 22

ОТВОРЕНО ПИСМО МИНИСТРУ ЗА ДИЈАСПОРУ СРЂАНУ СРЕЋКОВИЋУ

Господине министре Срећковићу,

Подсећам Вас, да сам Вам писао 2. септембра 2008. (бр. 886/08) и 18. новембра 2008. (бр. 936/08), предлажући Вам да сарађујемо у вези с проблемима прогнаних Срба из Републике Српске Крајине и Хрватске, али од Вас нисам добио одговор. Министарство за дијаспору одбија сарадњу са члановима Владе и Скупштине Републике Српске Крајине, па је несхватљиво да се, без такве сарадње, могу заступати интереси прогнаних Срба Крајишника, чији број се креће до 800.000, који су били државотворан народ у двонационалној Хрватској - држави Хрвата и Срба.

Писао сам више пута: председницима, премијерима и другим министрима СР Југославије и Републике Србије, али за протекле четири године нико од њих није реаговао. Добија се утисак да су државници Републике Србије, што зачуђује, одлучили да не спомињу хрватски злочин геноцида над Србима у Првом и Другом светском рату и хрватски злочин геноцида и етничко чишћење над Србима у грађанском рату у Југославији, од 1990. до 1995. године. Погрешно процењују, да би тужбе за три узастопна злочина геноцида Хрватске над Србима у двадесетом столећу (и Ромима и Јеврејима, у Другом светском рату), пореметиле међудржавне односе на Балкану.

Супротно томе, истина је да ће односи бити лоши ако се злочини Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима буду прећуткивали. Односи ће бити добри само ако се Хрватска изведе пред суд правде и плати ратну одштету Србима, Ромима и Јеврејима - за све злочине у двадесетом столећу.

Савезна Република Немачка је платила ратну одштету свим савезничким државама, осим Југославији, и само је то омогућило добре међудржавне односе Немачке и држава против којих је ратовала, од 1938. до 1945. Ако Хрватска не буде позвана на одговорност и ако не плати ратну одштету, између ње и српских држава на Балкану неће никад бити успостављени здрави односи. Као што сам упозоравао државнике Србије на ускраћена људска права Срба у РС Крајини и Хрватској, **тако сам им скретао пажњу и на обавезу да се подигне тужба против Словеније - јер је Србима ускратила сва људска права, а многе Србе и припаднике других нација убијала - 1991. и 1992. године.** Писао сам и о тиранији над Србима у Албанији, као и о НАТО агресији на Србију и Црну Гору, којом приликом је НАТО отцепио силом од Србије Косово и Метохију и тамо успоставила сепаратистичку власт. Све субјекте ових злочина треба извести пред суд правде. То важи и за муслиманско-хрватске сепаратисте у Босни и Херцеговини.

Они су ускратили државотворност Србима и прогласили сепаратизам БиХ од Југославије. Охрабрује Ваша изјава о угрожености српског народа у Хрватској, Албанији, БиХ и Црној Гори, објављена у медијима 17. августа 2009. године, али је то само изјава, или кукњава - како би то рекао народ. Потребно је да Ви, с колегама у Влади, учините више. Да поднесете тужбу Међународном суду правде у Хагу против држава - починилаца злочина геноцида и да ставите те злочине на дневни ред Савета безбедности и Генералне скупштине УН, ОЕБСа и Европске уније. Ово писмо има карактер отвореног, јер Ви избегавате сваку сарадњу с Владом и Скупштином Републике Српске Крајине.

ВЛАДА РС КРАЈИНЕ Милорад Буха, премијер

PRESS CLIPPING

Четвртак 20.08.2009. год.

ПОСЛЕ 14 ГОДИНА ДОБИЛИ КРОВ НАД ГЛАВОМ

Ало!, Датум : 20.8.2009, Страна : 6

Месец и по после свечане предаје кључева и решења о додели станова, 14 породица избеглих и расељених из Хрватске и са Косова и Метохије уселило се у нове станове чију су изградњу финансирале влада Грчке, Европска комисија и општина Свилајнац. Већина нових станара је у протеклих 14 година живела у колективном смештају или приватно.

- Откако смо претерани у „Олуји“, немамо кров над главом. Живели смо у привременом смештају свилајначке кланице. Нажалост, мој муж није дочекао да види да смо се скућили јер је преминуо пре три месеца - каже Јелена Бекић. **Укупна површина новосаграђеног објекта на локацији Ресје износи 554 квадратна метра, а величина станова је од 32 до 46 квадрата.**

ДЕСЕТ ПРОГНАНИХ ДОБИЈА ПОСАО

Дневник, Датум : 20.8.2009, Страна : 7

КОНКУРС ЗА САМОЗАПОШЉАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Градска управа у Новом Саду отворила је конкурс за самозапошљавање за десет избеглих, расељених и прогнаних особа, за које ће из градског буџета бити издвојено 1.300.000 динара; што значи да ће свако имати право на 130.000 динара за покретање сопственог бизниса. Како стоји у саопштењу Националне службе за запошљавање, конкурсом је предвиђена финансијска подршка оснивању предузећ а, радњи или других облика пословног организовања, а право учешћа имају сви који поднесу доказ да претходних десет година имају статус избеглог, расељеног или прогнаног лица, као и завршену обуку из области самозапошљавања.

Од корисника субвенције се очекује да наменски утроши сдобиијени новац, да регистровану делатност обавља најмање две године и да редовно уплаћује доприносе за обавезно социјално осигурање. **Захтеве с пратећом документацијом треба поднети Градској управи за привреду, која се налази у Руменачкој улици 110. Додатне информације могу се добити на број телефона Градске управе за привреду 452-414 и у новосадској Филијали Националне службе за запошљавање (0800-300-301).**

ИЗБЕГЛИЦЕ ЧЕКАЈУ ДА БАГЕРИ ПОРУШЕ БАРАКЕ

Политика, Датум : 20.8.2009, Страна : А7

Струја и вода већ искључени, затвара се колективни центар у баракама „Планума” у Новој Пазови

Нова Пазова – Десет избегличких породица из Книнске Крајине, смештених у старим баракама „Планума” из Земуна, у Омладинској улици у Новој Пазови, од уторка немају струју и воду, а у обавештењу, које је „Планум” полепио по баракама, после тога одмах следи рушење барака. Избеглице, махом старији људи, требало је по обавештењу „Планума” да се иселе 17. августа ове године.

„Планум” је обавестио избеглице да је уговор са Комесаријатом за избеглице Републике Србије о смештају ових изгнаника раскинут 31. јула, а да у међувремену није решено питање смештаја 25 избеглица.

– Најављује се да ће ући багери да поруше бараке и да су због тога искључени струја и вода. А где ћемо ми то нико не зна. У Новим Бановцима су саграђене две зграде са 76 станова за избеглице и социјалне случајеве, конкурисали смо сви, нико одавде није добио стан – прича Јованка Вујатовић (74), којој је муж умро у овом избегличком центру.

Четрнаест година људи се злопате, а купатила која су уређена пре неколико година, људи из „Планума” су закључали, тако да их избеглице нису могле користити, иако су опремљена од донација.

– Кад смо се сместили шеф Канцеларије УНХЦР-а из Новог Сада Роберт Лесмајсфер довезао је белу технику намењену избеглицама. Нико ништа од тога није добио, то је једноставно закључано у „Планумову” бараку и ми то нисмо ни видели – каже Горан Вуковић (39), који живи са супругом и кћеркицом у старој бараци. Већина избеглих не зна куда ће, али сви кажу да је ово за њих нова „Олуја”, да стари и изнемогли ово неће преживети.

– Мени треба соба и купатило, градити не могу, сама сам, имам 56 година, немам никаквих примања, одавде само могу у Дунав. Тамо у Обровцу ми је кућа спаљена, одавде ме терају, нисам нигде пристала – каже Милица Турукало. Све приче су само чемер и јад, неколико млађих људи жели да се отме, да изађе из старе бараке, али не зна како. Тражили су, кажу, плацеве од три ара у Новој Пазови, или Новим Бановцима и да им се помогне у грађевинском материјалу, да направе кућице од 35 квадрата, или да се купе мале монтажне куће, они би отплаћивали део тих кућа, али нико ништа не предузима.

– Нас је и бог заборавио, ово нам нико до сада није радио, а сада ми у Србији прете багером – каже четрдесетогодишњи Драган Четник, који живи са оцем. Ђуро Бјелан каже да му је нуђено да иде у колективни центар у Смедереву, а ради у Београду. Морао би да напусти посао, а тек онда би био просјак и социјални случај.

Антрфиле : Комесаријат: Одбили су понуђена решења

Комесаријат за избеглице Републике Србије саопштио је да је на захтев „Планума”, у чијим баракама су смештене избеглице у Новој Пазови, пристао на споразуман раскид уговора о изнајмљивању барака, јер избеглице имају могућност да одлуче о даљем збрињавању.

Комесаријат наводи и то да је 16 избеглица одбило понуђена решења – откуп домаћинства са окућницом, једнократну помоћ у роби и новцу, пресељење у други колективни центар или смештај у установе социјалне заштите за старе и пензионере. Преосталих 16 избеглица инсистира да добије локацију за градњу кућа у Новој Пазови, или Новим Бановцима, као и да добију помоћ у грађевинском материјалу или да им се поставе монтажне куће.

НЕЋЕ ДА ИДУ ИЗ СТАРЕ ПАЗОВЕ
Глас Јавности, Датум : 20.8.2009, Страна : 5

Становници избегличког кампа „Планум Бараке“ без струје и воде

СТАРА ПАЗОВА - Избегличком кампу „Планум бараке“ у Новој Пазови јуче је искључена и струја и вода, али 16 особа које још ту живе кажу да и поред тога неће напустити насеље.

Наиме, струја и вода су искључене у складу са припремама за затварање КЦ „Планум“, које су започете још 2003. године. Међутим, неколико избеглих из Хрватске кажу да су тек успели да стану на своје ноге и не желе да поново краћу испочетка у неком другом кампу, па ће остати ту где јесу „макар живели на ливади“.

- Не пада нам напамет да после свега шта смо преживели поново пролазимо кроз исто. Овде смо стекли пријатеље, нашли запослење, социјализовали се и не идемо нигде - каже Никола Вуковић, један од станара овог избегличког кампа. Надлежни из Комесаријата за избегла и расељена лица тврде да у потпуности разумеју ситуацију у којој се налазе ова људи и да су спремни да им пруже сваку врсту помоћи.

- Пре неких месец дана, поново је обављен разговор са наведеним особама које инсистирају на својим захтевима и не прихватају ниједно од понуђених решења. Пружили смо им могућност откупа домаћинства са окућницом, једнократну помоћ у роби и новцу, пресељење у други колективни центар, међутим они не желе да чују. Инсистирају на томе да остану на територији Старе Пазове, али могућности збрињавања избеглица на овој територији су исцрпљене - тврде у Комесаријату.

Антрфиле : Траже плац и монтажне куће

У Комесаријату наводе да преосталих 16 избеглица инсистирају да добију локације и грађевински материјал за градњу кућа у Новој Пазови или у Новим Бановцима или монтажне куће. Предузеће „ Планум“ инсистира да се уговор о сарадњи са Комесаријатом раскине, јер им је сад, због броја особа нерентабилно чак и да прихвате повећање цене трошкова смештаја, а током ових година није се улагало ни у одржавање објеката, тако да је и то проблем.

РАЗЛИЧИТ СТАТУС СРПСКОГ НАРОДА У БОСНИ И ХРВАТСКОЈ

Политика, Датум : 20.8.2009, Страна : А15

Исходи ратова из прве половине деведесетих за последицу су имали изгон Срба из Хрватске, али и нову афирмацију политичког статуса српског народа у Босни и Херцеговини

Чедомир Антић, Напредни клуб

Српски народ је пре распада Социјалистичке Федеративне Југославије уживао статус конститутивне нације у Босни и Херцеговини и у Хрватској. Срби нису имали аутономне покрајине, баш као што нису били окупљени у некаквој седмој југословенској републици, али су, макар формално, били равноправни. Процес успостављања независности довео је тамошње Србе у незавидан положај. У Хрватској

је њихова конститутивност укинута и то управо на Видовдан 1990. године. У Босни и Херцеговини једнопартијска скупштина изменила је законе, тако да је српски народ било могуће надгласати и приликом доношења најважнијих, судбоносних политичких одлука. Исходи ратова из прве половине деведесетих за последицу су имали изгон Срба из Хрватске, али и нову афирмацију политичког статуса српског народа у Босни и Херцеговини.

У Хрватску се вратила, и то само формално, тек трећина народа који је тамо живео. Око 50.000 станова, противно свим обавезама које је на себе преузела Хрватска, још увек није враћено њиховим ранијим станарима (Србима). Срби из Хрватске и данас су највећа прогнаничка популација у Европи. Дан њиховог прогона слави се као „дан побједе и домовинске захвалности“. Четвртина свих припадника српске војске Крајине је и у наше време на јавним, али и на тајним оптужницама за ратне злочине. Етнички инциденти се дешавају, па их је било и током овогодишњих локалних избора, када је најјача српска странка СДСС била углавном у коалицији са ХДЗ-ом. **Званична Србија не се бави питањем статуса Срба у Хрватској, не види националну политику као државни приоритет, не примењује реципроцитет чак ни кад је у питању привреда, а запостављена је и просветна и културна сарадња.** Тако Министарство просвете Србије признаје да током 2008. године није било активно међу Србима у Хрватској, док Министарство културе у Загреб шаље књижевнике који не представљају српску националну културу у мери у којој критикују српску нацију.

У Босни и Херцеговини ситуација је нешто другачија. Српски народ тамо ужива равноправност. Има свој ентитет, његови представници у појединим случајевима располажу правом вета на политичке одлуке. Ипак, Република Српска је већ четрнаест година под непрекидним притисцима. Циљ је њено укидање. Исти они који су омогућили стварање независног Косова тврде да је немогуће и неморално признати Републику Српску. Рат и геноцид политички употребљавају управо они којима 1992. године ранији геноцид над српским народом није сметао да вратоломно признају независност Хрватске и Босне и Херцеговине.

Током петнаест година централна влада проширена је са три на 15 министарстава. Од 68 надлежности Републике Српске колико је укинута од 1995. до данас, само је за три надлежности поштована уставна процедура. При том је Републици Српској приликом разграничења и успостављања Дистрикта Брчко одузето 511 квадратних километара (око 1 одсто укупне територије БиХ). Европска будућност државе поистовећена је са њеном централизацијом и унитаризацијом, баш као што је ова будућност Србије идентификована као децентрализација и федерализација. Сви који захтевају заштиту равноправности конститутивних народа ризикују јавну медијску кампању која се у случају првог човека Владе Републике Српске завршила једним проблематичним судским поступком, спроведеним тако што су заобиђени српски кадрови у безбедносним структурама БиХ. Коначно, последњих месеци управо бошњачки политички представници користе могућност да блокирају установе Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине, њима међутим нико из Вашингтона или Брисела не замера зато што тако ометају напредак заједничке државе.

Чини се да за многе чланице Контакт групе у Босни и Херцеговини највећи проблем не представља њена нефункционалност и неодрживост (коју је тако „лако“ било решити у случају СФРЈ, СЦГ или српско-албанских односа). Један од амбасадора недавно је рекао да у Босни треба да живе Босанци. Представник француског Сената изјавио је приликом посете Бањалуци да је успостављање јединственог школства и обједињеног наставног програма идеал који је остварен у Француској, па може бити постигнут и у

Босни и Херцеговини. Дакле, после гашења Републике Српске, реметилачки фактори ће постати поједини њени народи.

ХАПШЕЊЕ ОТЕРАЛО 40 ПОРОДИЦА

Курир, Датум : 20.8.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Хапшење Горана Вучковића у Горњем Селу код Призрена и припреме за монтирање оптужнице за ратне злочине против њега обесхрабрили су повратак 40 српских породица у то село, сматрају локални српски функционери и Вучковићева породица. Његова супруга и мајка посетиле су га јуче, пошто је пребачен из Призрена у притворску јединицу Еулекса у Приштини.

- Горан се добро осећа, али је напет. Адвокат је поднео жалбу на решење о одређивању притвора, који је одређен до 11. септембра. Очекујемо да се све најбоље заврши јер он није починио никакав злочин. Униформу је обукао само када је служио војни рок 1992/93. године и никад више. Последњих пет-шест година смо долазили у село у коме живе његови родитељи и никад нисмо имали проблема - каже супруга Ивана. Брат Душан потврђује да његов брат никада није обукао униформу, нити убио било кога, док су оптужбе да је рушио зграду Призренске лиге тотална будалаштина.

- Возио је „тамић“ и био руководиолац тешке механизације. Једино што је могуће је да је рашчишћавао шут, ако је нешто већ било порушено и спаљено. Живео је у Урошевцу и никад није ни био у Ораховцу, а оптужују га да је тамо учествовао у геноциду. Комшија, који га је пријавио након свађе, побегао је за Немачку чим је Горан ухапшен. Мислим да се све ово намешта да се Срби не би враћали у Горње Село - уверен је Душан Вучковић.

То потврђује и начелник Призренског округа Јовица Будурић, који каже да је 40 српских породица планирало повратак у насеље Горња махала у овом селу.

- Рашчистили су терен за обнову уништених кућа и хтели да почну градњу, али кад су чули за Горана, сви су се повукли, вероватно из страха да и њих не снађе слична судбина. Настала је конфузија, јер је ово јасна порука Србима да се не враћају - констатује Будурић.

PRESS CLIPPING

Петак 21.08.2009. год.

СОЦИЈАЛНИ СТАНОВИ У КРАЉЕВУ

Правда, Датум : 21.8.2009, Страна : 4

Кључеве нових станова у Берановцу код Краљева добило је 48 избегличких и социјално угрожених породица. Станови су изграђени уз помоћ ЕУ, Немачке фондације ХЕЛП и Града Краљева.

Корисници ће у њима три године бесплатно становати, уз обавезу плаћања комуналија, а након тога ће њихов статус бити поново проверен. Кључеве су уручили представници ХЕЛПа и УНХЦРа, градоначелник Краљева Љубиша Симовић и помоћник градоначелника за социјална питања Милун Јовановић. У Краљеву је регистровано око 20.000 интерно расељених особа.

МОГУ ДА КУПУЈУ ДО 3.000 ДИНАРА

Блиц, Датум : 21.8.2009, Страна : 12

Отворена прва СОС продавница

У овом маркету могу да се снабдевају грађани чији је лични доходак нижи од 23.000 динара и после прве куповине добијају корисничку легитимацију

Први СОС маркет отворен је јуче у Нишу у оквиру нове покривене пијаце у насељу Дуваниште. У првом сату рада ову продавницу посетило је 200 Нишлија. Цене у нишком маркету су ниже у односу на СОС продавнице у Београду за 10 до 15 одсто, зависно од произвођача и артикла. У овој продавници, величине око 100 квадрата, могућност куповине имаће преко 60.000 Нишлија, односно сви они чији је лични доходак нижи од 23.000 динара. Радно време продавнице биће од седам до 21 сат, а недељом од седам до 14 часова.

- Цене су заиста ниже, али не пуно у односу на обичне продавнице. Потрошила сам око 1.800 динара, а купила сам уље и шећер, неке грицкалице за децу и слаткише. Добро је што се маркет отворио јер када се купи на више, може да се уштеди - каже Катарина Поповић.

Марјан Ивановић, комерцијални директор СОС маркета, подвлачи да ће у сваком тренутку у трговини бити најмање 300, а највише 500 артикала.

- У рафовима се налази око 50 одсто робе из нишког региона, 45 одсто артикала из других градова Србије и око пет одсто је стране робе. Куповина шећера и уља је лимитирана за сваког купца на пет килограма, односно литара. Свака муштерија може да купи робу до 3.000 динара, чиме спречавамо да други трговци набављају основне животне намирнице за своје трговине. Овде имају могућност да купују сва лица са примањима испод 23.000 динара, а купцима је потребан чек или потврда о примањима

и лична карта. Када обаве прву куповину, добијају корисничке легитимације, тако да у каснијим куповинама могу само њих да покажу. У маркету ће моћи да купују незапослене особе са потврдом Националне службе за запошљавање да су на њиховој листи, пензионери са чеком, запослени уз потврду о дохотку, расељени и избеглице са легитимацијама и потврдама о привременом боравишту, као и корисници накнаде Центра за социјални рад који би требало да понесу документ о помоћи из ове установе - каже Ивановић.

СТАНОВИ ЗА 14 ПОРОДИЦА

Пресс, Датум : 21.8.2009, Страна : 14

СВИЛАЈНАЦ - Месец и по дана после свечане предаје кључева и решења о додели станова, 14 породица избеглих и расељених из Хрватске и са Косова и Метохије уселило се у нове станове чију изградњу су финансирани влада Грчке, Европска комисија и општина Свилајнац.

У КРАЉЕВУ НОВИ СТАНОВИ ЗА ДВЕ СТОТИНЕ БЕСКУЋНИКА

Политика, Датум : 21.8.2009, Страна : А5

Кључеви подељени углавном породицама које су становале у колективним центрима

Краљево – После десет година „привременог” становања у два колективна центра у Матарушкој Бањи, 38 породица, које су деведесетих година прошлог века расељене са Косова и Метохије, уселило је јуче у нове станове. Ти станови, односно две недавно саграђене стамбене зграде, налазе се у приградском насељу Берановац код Краљева. Поред њих, ту је још шест станова подељено породицама са више малолетне деце и четири за социјално угрожене становнике. Тако је Љубиша Симовић, градоначелник Краљева, уручио укупно 48 кључева од станова, у које се уселило око две стотине бескућника.

– Обе зграде грађене су у сарадњи града Краљева и немачке хуманитарне организације „Хелп”, а вредност инвестиције је око милион евра. Од тога је град уложио око 25 одсто, углавном у обезбеђење неопходне инфраструктуре, и наставићемо да у те сврхе улажемо, како бисмо овим људима који су се годинама злоупотребљивали олакшали живот – истакао је Симовић.

Иначе, како нам је објаснила Милена Јеленковић, шеф канцеларије „Хелпа” у Краљеву, ова хуманитарна организација је новац за 42 стана обезбедила из фонда Европске уније, а за шест од немачке фондације „Еленбах”.

– У сарадњи са истим донаторима наставићемо градњу још 12 станова који ће бити подељени, такође расељеницима, социјално угроженим породицама, али смо три стана наменили и младима који су без родитељског старања, а постали су пунолетни и одлазе из домова – каже за „Политику” Милена Јеленковић.

Иначе, и овом поделом станова расељеницима смањује се број колективних центара на подручју града Краљева, којих је до јуче било десетак са око 800 особа. Они нове станове добијају у закуп и прве три године не плаћају станарину већ само комуналије.

– Добро, и то је боље него у колективном центру. Задовољан сам и захвалан – каже Радоје Сташић, из села Дуге Њиве код Криве, који се са четворочланом породицом

управо уселио у стан од око 35 метара квадратних. Задовољство не скрива ни Слађана Перић, из Кијева код Клине, која ће у новом стану живети са мајком Милојком. – Од сада ћу имати своју собу. Делићу је са две сестре и братом и славићу рођендан... – поверила нам се десетогодишња Ивана, кћерка Ранђела и Ранке Караџић, који су добили стан од 40 метара квадратних, а годинама су њих шесторо живели у соби једне виле у Матарушкој Бањи.

ИЗ ГРАДСКОГ БУЏЕТА СУБВЕНЦИЈЕ ЗА 10 ИЗБЕГЛИХ ЛИЦА

Данас, Датум : 21.8.2009, Страна : 17

Конкурс за самозапошљавање избеглих, прогнаних и расељених лица из Новог Сада

Конкурс који је 19. августа објавила Национална служба за запошљавање „Послови“ и који се налази на адреси „www.gradnovisad.rs“, предвиђа финансијску подршку за оснивање предузећа, радњи или других облика пословног организовања.

За 10 субвенција у износу од по 130.000 динара могу да конкуришу избегла, прогнана и расељена лица са територије Града Новог Сада која испуњавају услове Конкурса. Заинтересовани могу остварити субвенцију у једнократном износу од 130.000 динара за опремање радног места и стварање услова за рад. **Услов за конкурисање је и доказ о статусу избеглог, расељеног или прогнаног лица у корисника се очекује да наменски утроши средства, регистровану делатност обавља најмање две године и редовно уплаћује доприносе за обавезно социјално осигурање.**

Захтеви са пратећом документацијом подносе се у Градској управи за привреду у Руменачкој 110 до утрошка средстава обезбеђених за ову намену у 2009. **Додатне информације могуће је добити у Градској управи за привреду Новог Сада путем телефона, позивом на број 452-414 и у новосадској филијали Националне службе за запошљавање на број 0800 300 301.**

ДЕЦА СА КИМ ВРАТИЛА СЕ С КОРЧУЛЕ

Куир, Датум : 21.8.2009, Страна : 8

Летовали у Хрватској

БЕОГРАД - Група деце са Косова и Метохије, која су привремено расељена у Реснику, вратила су се с летовања на Хрватском приморју, које је организовало Верско добротворно старатељство Архиепископије београдско-карловачке, објављено је јуче на сајту СПЦ.

Реч је о другој групи од 20 деце са КиМ која су 10 дана летовала на Корчули. Деца су свакодневно похађала часове верске наставе, обилазила знаменитости места, тврђаве, храмове Римокатоличке цркве у којима се чувају византијске иконе, као и православни храм Захумско-херцеговачке епархије на Корчули.

ХИЉАДУ ЉУДИ ЧЕКА „ЗНАЊЕ ЗА СУТРА“

Политика, Датум : 21.8.2009, Страна : А24

Постигнути успех и планове за будућност хуманитарне акције „Знањем за сутра“, јуче су у Медија центру на Теразијама представили оснивачи, сарадници и донатори. Обележили су пет година од почетка пројекта који социјално угроженим суграђанима омогућава бесплатно школовање за рад на рачунару.

Акцију су покренули Академија „Форум“ и Народна канцеларија председника Републике Србије. Идеја је да се најсиромашнији, деца без родитељског старања, избеглице, особе са инвалидитетом, дугорочно незапослени и сви који не могу себи да приуште обуку на поклон укључе у свет савремених технологија.

- До краја прошле године 821 полазник завршио је школу од којих се 160 запослило. Брже проналажење посла и укључивање маргинализованих и угрожених појединаца у савремено друштво полазна су тачка овог пројекта. У раду нас охрабрује податак да више од 1000 људи чека обуку, а уз помоћ донатора канцеларије председника Републике Србије.

Вук Лау, директор Академије „Форум“ додао је да се листа чекања свакодневно повећава, а иницијални циљ акције хиљаду свршених полазника курса надомак је испуњења. Рекао је да због велике потребе за рачунарском писменошћу хуманитарна акција „Знањем за сутра“ планира да се прошири ван оквира Београда. Идуће године заживеће и у западној Србији.

Председник Борис Тадић и његова Народна канцеларија генерални су покровитељи акције од самог почетка. Придружили су им се Министарство рада и социјалне политике и Министарство спољних послова Републике Србије. Програм су подржали и Министарство дијаспоре, Комесаријат за избеглице, београдски Секретаријат за спорт и омладину, престоничке општине и многобројни донатори.

PRESS CLIPPING

Субота 22.08.2009. год.

ПОСЛЕ 14 ГОДИНА ДОБИЛИ СТАНОВЕ

Блиц, Датум : 22.8.2009, Страна : 2

СВИЛАЈНАЦ - Месец и по дана после свечане предаје кључева и решења о додели станова, 14 породица избеглих и расељених из Хрватске и са Косова и Метохије уселило се у нове станове чију је изградњу финансирала Влада Грчке, Европска комисија и општина Свилајнац.

Већина нових станара је у протеклих 14 година живела у колективном смештају или приватно. „Од како смо протерани у ‘Олуји’ немамо кров над главом. Живели смо у привременом смештају свилајначке кланице. Нажалост, мој муж није дочекао да види да смо се скућили јер је преминуо пре три месеца“, каже Јелена Бекић.

ГРЕХОТА

Куир, Датум : 22.8.2009, Страна : 8

Три расељене породице с Косова живе у камп-кућицама у Куршумлијској Бањи вез воде и струје, усамљени

КУРШУМЛИЈА - С првим мраком, три породице расељене с Косова, које су смештене у камп-кућицама у Куршумлијској Бањи, одлазе на спавање, јер им је пре два месеца искључена струја. Већ пет година немају ни воду, па веш перу у речици Бањској, а пијаћу воду тече на неколико стотина метара удаљеном извору. Нажалост, у оваквој или сличној ситуацији је много породица у Србији, али живот ове три породице не зависи од прилива средстава од Комесаријата за избеглице или Црвеног крста, већ је њихова судбина директно везана за хотел "Жубор" у Куршумлијској Бањи, који не ради већ пет година.

- У овим баракама избеглице се смењују годинама. Струју и воду смо добијали из хотела "Жубор". Кад је он престао с радом, искључена је вода, а пре два месеца и струја. Међутим, Електродистрибуција нас је искључила с мреже, уз објашњење да ту струју нема ко да плати - прича Витомирка Гајић из Лебана код Приштине, која је избегла с Косова кад је убијен њен супруг Грујица. Она живи у Куршумлијској Бањи са синовима Бранком (24) и Мирославом (18) и ћерком Маријом (14).

У сличној ситуацији су и њене комшије, старији брачни пар Анчићи и Оливер Влашковић, који са супругом и осмогодишњом ћерком такође чека да "Жубор" проради како би добили струју и воду, и што је још важније, да бања оживи како не би били сами.

Без комшија, струје и воде, ове три породице живе усамљеничким животом, који им пада теже од тога што немају где да држе храну или спреме пристојан оброк. Витомирка каже да њена деца, осим што одрастају без оца, немају могућност ни да гледају телевизију.

- Ми желимо да плаћамо струју, али како смо обавештени, за то не постоје техничке могућности јер смо везани за хотел "Жубор". У септембру троје школараца одавде полази у школу, и како ће они да уче, поготову зими, кад мрак пада у четири сата - пита се Витомирка и све наде полаже у Фонд ПИО, који је одлуком суда преузео "Жубор", и најављује његово поновно отварање.

У општини Куршумлија кажу да су упознати са ситуацијом три расељене породице, али да нису у могућности да им помогну јер је њихово водоснабдевање и напајање струјом везано за хотел.

ЛИМЕНЕ КУЋИЦЕ ЗА РОМЕ ИЗ „КАРТОН СИТИЈА”

Политика, Датум : 22.8.2009, Страна : А19

Контејнери на Чукарничкој падини, површине око 16 квадрата, опремљени паркетом, орманом, столом и креветима

Двадесет и пет ромских породица из насеља испод моста „Газела” биће смештено до краја августа у специјалне контејнере на Чукарничкој падини. Њихове нове лимене долове постављене на уређеној ливади недалеко од макишке стране Аде Циганлије, посетили су јуче градоначелник Драган Ђилас и његов заменик Милан Кркобабић.

Они су потврдили да ће испунити обећање тако што ће кроз десетак дана раселити свих 178 породица испод моста и у контејнере на 13 општина сместити 114 домаћинстава која имају пребивалиште у Београду.

Ђилас је, док је проверавао квалитет и опремљеност контејнера, похвалио општине које налазе погодне локације и опремају их водом и струјом.

– Житељи „картон ситија” биће пресељени без проблема, а добра страна је и што се мештани не противе њиховом доласку, укључујући и становнике општине Сурчин и насеља Болевац, где је било проблема пре неколико месеци. После разговора прихватили су да приме пет ромских породица за комшије. Београђани немају расистичке ставове тако да неће бити невоља у будућем заједничком животу са новим комшијама. Малишане ћемо уписати у школе и вртиће, а радно способнима ћемо дати шансу да раде. Заузврат ће морати да поштују обавезе као и сви грађани престонице – рекао је Ђилас.

Контејнери, површине око 16 квадрата, имају паркет, орман, сто и кревете. За бројније породице обезбеђени су већи контејнери са две просторије. На сваких десет, постављени су санитарни чвор, туш кабине и противпожарни апарати. Будући житељи новог насеља на Чукарничкој падини добиће и игралиште.

За 64 породице које живе испод „Газеле”, а немају пријављен боравак у престоници, неће бити обезбеђене ове стамбене јединице, али ће бити исељене и за њих су задужени Комесаријат за избеглице и Министарство рада и социјалне политике.

Кркобабић је обећао да ће, како би и њима нашли долове, обићи општине на југу Србије и градове одакле су и дошли. Он је истакао да постоји могућност и да се ово насеље прошири и касније прими још око 20 породица.

– Породице ће имати представнике који ће сарађивати са властима и Центром за социјални рад. Поставићемо им и таблу на којој ће сваке недеље бити истакнути послови које ће моћи да обављају. Овако ћемо поступити и када будемо расељавали остала насеља која угрожавају развој града – истакао је Кркобабић и додао да ће, пошто

сместе житеље дивље насеобине испод моста и почисте баракe и смеће, уклонити остатак нехигијенског насеља код „Белвила”.

ПРЕТЊЕ СВЕШТЕНИКУ ПОВРАТНИКУ У ПРИЗРЕНУ

Борба, Датум : 22.8.2009, Страна : 7

Епархија рашко-призренска саопштила је да су непознате особе у ноћи између четвртка и петка лупале на врата парохијског дома у Призрену и претиле оцу Михаилу. Непознати нападачи узнемиравају оца Михаила већ месец дана откад се вратио у Призрен.

Бета преноси да парохијски дом штити косовска полиција што само подстиче починиоце да неометано и некажњено насрћу на имовину и монаштво СПЦ. Епархија наводи да је отац Михаило враћен у Призрен 10. јула како би покушао да у изузетно тешким условима обнови црквени живот за мали број Срба који су остали у том крају и подстакне повратак прогнаних.

СРБИ ДАЊУ ЗИДАЈУ, ХРВАТИ НОЋУ РУШЕ!

Ало!, Датум : 22.8.2009, Страна : 3

ИЗБЕГЛИЦАМА ИЗ ЗАДРА КОМШИЈЕ НЕ ДОЗВОЉАВАЈУ ДА СЕ ВРАТЕ

Комшије Хрвати срушили су зид породичне куће Јованке Сладаковић и Николе Жежеља у предграђу Задра и на изваљеним вратима оставили поруку „Србе на врбе“. Власници већ годинама покушавају да обнове кућу која је минирана током рата, али су по ко зна који пут жртве комшија којима се никако не допада помисао да ће се Срби вратити на породично огњиште. Јованки је у обнови куће у коју је намеравала да се усели што пре помогла и хрватска држава, али су је сваког пута по повратку из Београда, где тренутно живи, дочекивала неугодна изненађења. - Добили смо нове прозоре, стакла, жалузине, опремљене тоалете. А онда ме иза Ускрса, тамо пред изборе, звала комшиница и рекла да нам је кућа оштећена и да би је требало поправити. Нисам знала о чему говори док нисам дошла у Задар. Сва су стакла била разбијена, прозори разваљени, купатила полумљена. Рекла сам, океј, купићу све ново и поправити као да се ништа није догодило. Међутим, пре двадесетак дана неко је сва врата у кући развалио ногом и ишарао их графитима „Србе на врбе“, „Убиј Србина“, „Убиј четника“, „НДХ“.

Опет нисам хтела да зовем полицију, а онда су нам у среду разбили зид. Тада сам пукла - испричала је Јованка новинарима који су је затекли на рушевинама породичне куће. Никола Жежељ каже да је непосредно пре рушења долазио комшија Хрват Марио Ерцеговић, геометар који има приватну фирму.

- Рекао је да је власник суседне парцеле и питао нас имамо ли папире и геометарско мерење за то што радимо. Тражио је од нас да више не зидамо ни центиметар јер ће у противном све срушити. Рекао сам му да само обнављамо зид на 30 година старим темељима. Њега је то изиритирало, руком је одгурнуо и срушио неколико блокова и отишао - прича Никола Жежељ. Никола је потом позвао полицију која је дошла и допустила им наставак радова. Све је, каже, било у реду и те вечери, а онда је око 1.30

после поноћи почело рушење. - Три мушкарца су рушила зид, а двојица су им чувала стражу на мотоциклу - прича Никола, који је после тога позвао полицију која је отерала вандале за које тврди да сви у Задру знају ко су. Полиција је против Ерцеговића поднела пријаву због дрског понашања, а добио је и забрану приближ авања Жежељу.

PRESS CLIPPING

Понедељак 24.08.2009. год.

ПОЛИТИКА САРАДЊЕ И МАЊИНЕ

Дневник, Датум : 24.8.2009, Страна : 21

СРПСКО-ХРВАТСКИ ОДНОСИ

НОВИ САД: Међународни научни скуп „Хрватско-српски односи: политичка сарадња и националне мањине“ одржаће се од 25. до 28. августа у Голубићу, у општини Обровац у Хрватској, саопштио је јуче Центар за историју, демократију и помирење из Новог Сада.

„Организацијом скупа у том далматинском загорском селу, које је тек почело да се обнавља након рата у Хрватској, желимо да дамо подршку повратку избеглица у Хрватску и њиховој мирној и целовитој интеграцији у све сфере друштвеног живота“, наводи се у саопштењу. Додаје се да ће, осим научника, на скупу учествовати и представници Срба у Хрватском сабору Милорад Пуповац и Војислав Станимировић, председник Демократског савеза Хрвата у Војводини Петар Кунтић, председник Фонда за избеглице Војводине Јанко Веселиновић.

На скупу ће учествовати многи научници из региона, међу којима су Дарко Гавриловић, Игор Граовац, Вјекослав Перица, Мира Радојевић, Ана Девић. Центар за историју демократију и помирење скуп организује уз помоћ Дијалога из Загреба, Града Новог Сада, Општине Обровац, Секретаријата за избеглице Србије, Српског народног већа из Хрватске и Балкан фонда.

ГУБИТНИК

Ало!, Датум : 24.8.2009, Страна : 2

ЈАДРАНКА КОСОР

Хрватска у кампањи за туристе из Србије, а прогнаним Србима и даље руше куће у Далмацији

ЗНАЊЕМ ДО ПОСЛА

Вечерње Новости, Датум : 24.8.2009, Страна : 11

ЗА пет година хуманитарне акције „Знањем за сутра“, 933 социјално угрожених особа оспособљено је за рад на компјутеру - саопштио је Вук Лау, директор Академије Форум.

- Приближили смо се иницијалном циљу од 1.000 људи, а надамо се да ћемо га до децембра испунити - казао је Лау. - Несмањеним темпом могли бисмо и да стигнемо до 2000. полазника. До сада су 73 генерације полазника завршиле наставу за средњи

пословни степен са применом Интернета, а 160 их је већ нашло запослење. Хуманитарна акција „Знањем до сутра“ одвија се под покровитељством председника Србије Бориса Тадића и Народне канцеларије.

- **Циљ акције је да се људи у што већем броју едукују за рад на рачунару. Наши корисници су деца без родитеља, избеглице и интерно расељени, особе са инвалидитетом и друге социјално угружене групе - појаснила је и Татјана Пашић, директорка Народне канцеларије. Она је додала и да више од 1.000 људи још чека на обуку, па је позвала донаторе да се укључе у акцију.**

ЗАБЕЛЕЖЕНА ВЕЋА ИЗЛАЗНОСТ

Курир, Датум : 24.8.2009, Страна : 4

Избори у Приштини и Пећи

ЧАГЛАВИЦА - Због кршења законске процедуре у спровођењу избора јуче је поновљено гласање за избор локалне власти у општини Приштина и Пећ на два бирачка места.

Избори су поновљени на бирачком месту у селу Брестовик у општини Пећ и у селу Доња Гуштерица, где се налази бирачко место за расељена лица са подручја Приштине. Координатор РИК задужен за спровођење избора на Косову и Метохији Вељко Одаловић рекао је да је бирачко место у Доњој Гуштерици отворено на време.

- **До 14 сати на бирачком месту у Доњој Гуштерици гласало је 20 одсто бирача. Избори протичу без неправилности - рекао је Одаловић.**

ТРГОВЦИ НЕ СТИЖУ ДА ПОПУНЕ РАФОВЕ

Блиц, Датум : 24.8.2009, Страна : 2

Током августа није смањено интересовање за „СОС“ маркете

Интересовање за куповину у „СОС“ маркетима не јењава. Редова испред радњи нема, али у просеку кроз сваку од ових радњи дневно прође и до хиљаду купаца.

Од краја марта кад је отворена прва „СОС“ радња намењена припадницима социјално угрожених сталежа ове радње су постале синоним за јефтинију куповину. Цене артикала су у просеку јефтиније до 30 одсто него у другим трговинским ланцима. У понуди су артикли искључиво прехранбеног асортимана домаћих произвођача. Почетком јула је отворена десета продавница „СОС“ маркета на Палилуској пијаци. Посла, како кажи запослени, има преко главе.

- Овде је права је „инвазија“ купаца. Не можемо да стигнемо да напунимо рафове колико се све брзо распрода. Камион са робом долази по неколико пута дневно. Пре подне је највећа гужва буде и до 500, 600 купаца, каже радница новоотвореног „СОС маркета“ Владанка Младеновић.

Председница Асоцијације слободних и независних синдиката Ранка Савић, која је покренула акцију отварања „СОС“ маркета каже да посао и овим радњама није ни мало опао.

- Заинтересованост купаца, у условима економске кризе, је већа **Према испитивањима, куповином у „СОС“ маркету током једног месеца се уштеди око 9.500 динара.** За кућни буџет то није мала ставка. Као последица економске кризе, долази до пада промета у великим трговачким ланцима и до 30 одсто, али то није случај „СОС“ маркетима – каже Савић.

Према њеним речима из дана у дан се повећава асортиман прехранбених производа јер је све већа заинтересованост добављача за рад у „СОС“ маркетима. У плану је проширење понуде са артиклима као што су одећа и обућа, али за тако нешто је потребан већи простор. До сада је било преговора са неколико представника локалне самоуправе око отварања „СОС“ маркета и у другим градовима.

- Постоји јака жеља за отварањем оваквих радњи по Србији, али је за то потребна помоћ локалне самоуправе у смислу јефтинијег закупа локала како би производи могли да имају ниже цене у односу на друге мега маркете – каже Савић. Продавнице СОС маркета су намењене социјано најугроженијим грађанима у којима су цене и до 30 одсто ниже у односу на друге трговинске објекте. **У овим радњама могу да купују незапослени, пензионери са примањима до 20.000 динара, радници са минималним зарадама, особе са инвалидитетом, расељена и избегла лица, као и корисници социјалне помоћи.**

Антрфиле : Литар уља 116,90 динара

У продајним објектима “СОС” маркета може се купити килограм брашна за 29,90 динара, уље по цени од 116,90, шећер за 57,50, килограм пиринча за 89 динара, хлеб по цени од 23 динара за векну, паковање беби кекса је 79 динара, шампон од литра је 59 динара, а врећа прашка од три килограма кошта 199 динара.

Документи за куповину

Приликом куповине у овим маркетима потрошачи морају да покажу исправе које доказују да су из угрожених категорија. **Незапослена лица ће морати да донесу потврду Службе за запошљавање која не сме бити старија од месец дана, корисници социјалне помоћи потврду надлежне службе, пензионери ће на увид морати да покажу последњи чек од пензије, а особе са инвалидитетом, избегла и расељена лица легитимације.**

PRESS CLIPPING

Уторак 25.08.2009. год.

РЕШАВАЊЕ ПРОБЛЕМА ИЗБЕГЛИХ

Преглед, Датум : 25.8.2009, Страна : 5

Антонио Гутереш, високи комесар УН за избегла лица долази у Србију

Високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш у склопу прве посете региону долази ове недеље у Београд, где ће са највишим државним званичницима разговарати о положају и проблемима избеглица у Србији и региону. Гутереш ће се у четвртак састати са председником Србије Борисом Тадићем, министром спољних послова Вуком Јеремићем, потпредседником владе Јованом Кркобабићем и комесаром за избеглице Владимиром Цуцићем, речено је јуче у канцеларији УНХЦР у Београду.

Планирани су такође састанци са амбасадорима земаља донатора и Владом Дивцем, који је највећи појединачни донатор у Србији, као и посета центру у Крњачи у коме су смештене избеглице и интерно расељене особе, речено је у УНХЦР-у. **Високи комесар УН са српским званичницима разговараће, како се наводи, о напорима за решавање дуготрајне избегличке кризе у Србији и региону, што је део глобалне иницијативе за решавање избегличког проблема, покренуте у децембру 2008.** Некадашњи португалски премијер Антонио Гутереш налази се на челу УНХЦР-а од 2005. године, с мандатом који траје пет година. У Београд долази у среду увече, после посета Хрватској и БиХ.

ГУТЕРЕШ У СРБИЈИ 27. АВГУСТА

Борба, Датум : 25.8.2009, Страна : 6

Високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш, који је јуче започео петодневну посету земљама југоисточне Европе, боравиће у Србији 27. августа. Гутереш ће се у четвртак састати са председником Србије Борисом Тадићем, министром спољних послова Вуком Јеремићем, потпредседником Владе Јованом Кркобабићем и комесаром за избеглице Владимиром Цуцићем, речено је јуче Бети у канцеларији УНХЦР у Београду. Планирани су, такође, састанци са амбасадорима земаља донатора и Владом Дивцем, који је највећи појединачни донатор.

МЕСИЋ И ГУТЕРЕШ О ПРОБЛЕМУ ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 25.8.2009, Страна : А4

Хрватски председник Стјепан Месић и високи комесар Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) Антонио Гутереш разговарали су јуче у Загребу о проблемима

повратка избеглица и решавању питања избеглих особа с подручја бивше Југославије.

Месић је после сусрета кратко изјавио како је „високи комесар свестан тога да Хрватска има проблеме због задужености, али да је питање избеглица и прогнаних за Хрватску и људско питање“. Хрватски председник је додао да Хрватска не може вратити станарска права избеглима, али да на други начин може збринути оне који се одлуче на повратак у Хрватску.

Високи комесар Гутереш новинарима је изнео идеју о оснивању фонда за повратак избеглих и прогнаних на подручју бивше Југославије, у којем би учествовале Хрватска, Србија и БиХ, уз финансијску помоћ међународне заједнице, а који би се бавио решавањем стамбеног питања избеглих и њихове интеграције у друштво.

ЗА ПОМОЋ МИГРАНТИМА 72.000 ЕВРА

Данас, Датум : 25.8.2009, Страна : 19

У Прибоју, Рашки, Тутину, Пријепољу и Сјеници почиње реализација новог пројекта

Центри за социјални рад у Прибоју, Пријепољу, Рашки и Тутину и сјеничка невладина организација Санџачки Ђилим од 1. септембра почеће да реализују своје пројекте нових облика социјалне заштите.

Њихови пројекти изабрани су за најбоље на конкурс који је, пре четири месеца у оквиру Пројекта о миграцијама који је расписао Програм развоја општина у југозападној Србији (ПРО програм) уз подршку Фонда за социјалне иновације из Београда. Институције социјалне заштите у Прибоју, Рашки и Тутину и невладина организација у Сјеници пружаће помоћ старима у кући и особама са инвалидитетом, а Центар за социјални рад организоваће саветодавни рад са младима.

Уговоре о реализацији ових активности, у укупној вредности од 72.000 евра, у Новом Пазару потписали су Вилијам Инфанте, стални координатор УН и представник програма УНДП у Србији, и Оливије Бове, заменик Швајцарске агенције за развој и сарадњу (СДЦ) у Србији.

Инфанте је нагласио да се „подршка овим друштвеним групама налази у средишту рада УНДП у Србији“, а заменик директора СДЦ Бове је рекао да ће ови пројекти посебно тежити да ублаже негативне ефекте миграција на овом подручју.

- Пружање услуга није ограничено на мигранте, али ће помоћ у кући обухватити многе заједнице које су погођене миграцијама. На пример, породице чији млади чланови одлазе у земље Западне Европе, а остају стари којима је потребна нега.

Саветовалиште за младе ће тежити да помогне младим повратницима по основу реадмисије или расељеним лицима да се реинтегришу у друштво. У неким случајевима ће управо мигранти бити ти који су запослени на реализацији пројекта - рекао је Оливије Бове приликом уручивања уговора о донацији.

Центри за социјални рад из Пријепоља, Рашке и Тутина и невладина организација Санџачки Ђилим добили су по 15.000, а Центар за социјални рад - 12.000 евра. Средства за реализацију ових пројеката који ће трајати шест месеци обезбедиле су владе Швајцарске и Лихтенштајна. За двадесетак дана очекује се потписивање уговора и са Центром за социјални рад у Сјеници.

За Пројекат о миграцијама, владе поменутих земаља ове године издвојиле су 600.000 евра и главне активности усмерене су на побољшање приступа услугама социјалне заштите, интеграцију миграната у систем образовања, побољшање

услова за запошљавање миграната и процеса управљања миграцијама. ПРО програм финансирају Европска унија и Влада Швајцарске у сарадњи са Владом Србије.

PRESS CLIPPING

Среда 26.08.2009. год.

И СРБИЈА ДЕО ГЛОБАЛНЕ ИНИЦИЈАТИВЕ ЗА РЕШАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЧКОГ ПРОБЛЕМА

Борба, Датум : 26.8.2009, Страна : 10

Антонио Гутереш, у склопу прве посете региону, долази ове недеље у Београд

Високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш у склопу прве посете региону долази ове недеље у Београд, где ће с највишим државним званичницима разговарати о положају и проблемима избеглица у Србији и региону. Гутереш ће се сутра састати с председником Србије Борисом Тадићем, министром спољних послова Вуком Јеремићем, потпредседником Владе Јованом Крkobабићем и комесаром за избеглице Владимиром Цуцићем.

Како је речено у канцеларији УНХЦР-а у Београду, планирана је посета колективном центру у Крњачи у коме су смештене избеглице и интерно расељена лица. Такође су планирани састанци са амбасадорима земаља донатора и Владом Дивцем, највећим појединачним донатором у Србији. Високи комесар УН са српским званичницима разговараће, како се наводи, о напорима за решавање дуготрајне избегличке кризе у Србији и региону, што је део глобалне иницијативе за решавање избегличког проблема, покренуте у децембру 2008. године. Некадашњи португалски премијер Антонио Гутереш налази се на челу УНХЦР-а од 2005. године, с мандатом који траје пет година. У Београд долази после посета Хрватској и БиХ.

Председник Асоцијације избегличких удружења Срба из Хрватске Милојко Будимир каже за „Борбу“ да ће се састати с високим комесаром Гутерашом сутра поподне приликом комесарове посете колективном центру у Крњачи. „Иако није био планиран састанак с представницима избегличких удружења, након састанка с њима у Хрватској и БиХ, такве разговоре комесар ће обавити и у Србији“, објашњава Будимир. Према његовим плановима с високим комесаром УН за избеглице разговараће о актуелним и кључним проблемима избеглица у Србији.

„Обесхрабрујућа је данашња изјава председника Хрватске Месића да неће бити враћања станарског права хрватским држављанима српске националности, али да ће се наћи неки начин да им се омогући повратак у Хрватску. У Хрватској су, с тим у вези, најавили формирање Фонда за помоћ за интеграцију расељених и избеглих. Међутим, не смемо дозволити да тај фонд буде хуманитарног карактера и о тим настојањима ћемо обавестити Гутереша“, најављује Будимир.

Он изражава жаљење што су напори и средства државе, пре свега, усмерени на расељавање колективних центара.

„У овим центрима живи, свега, пар процената избегличке популације. Процена је да избеглице у Србији годишње укупно плаћају 10 милиона еура кирију“, оцењује Будимир. Он подсећа да је неопходно донети закон о избеглицама, којим би се убрзало решење положаја избеглих и расељених у Србији. Миодраг Шреста, представник Групе 484, невладине организације која пружа информативну, правну и психосоцијалну помоћ најугроженијим избеглицама и расељеним лицима, каже за

„Борбу“ да се са високим комесаром УН за избеглице састао у Женеви пре два месеца тако да, овога пута, неће бити сусрета. **„У јуну је, на иницијативу Гутереш а, као приоритет одређено решавање пет дуготрајних избегличких криза на свету у наредне три године. У њих је уврштена и избегличка криза у Србији, тачније проблем избеглица из Хрватске“, подсећа Шреста.**

Као приоритет Шреста издваја решење стамбених права. „Иако је званични податак да је реч о 24.000 станова, наши подаци говоре да је та бројка 40.000“, наводи он и подсећа на питање скривених оптужница у Хрватској, затим оштећених кућа које још нису обновљене, као и на питање радног стажа. УНХЦР је као две кључне ставке у решењу проблема избеглица одредио повећање помоћи и превазилажење препрека за повратак и реинтеграцију избеглица у Хрватску, подсећа Будимир. **На регионалном нивоу, Сарајевска декларација из 2005. године обавезује земље потписнице - Хрватску, БиХ, Црну Гору и Србију да заједнички раде на повратку или интеграцији на основу слободног избора избеглица. Процес није далеко одмакао, посебно због нерешених питања станарских права избеглица из Хрватске.**

Србија је и ове године 20. јун, Светски дан избеглица, дочекала као прва на листи земаља у Европи и 13. у свету по броју избеглих и расељених, с више од 307.000 особа које још живе ван својих домова. Наиме, Србија се још увек брине о 97.000 избеглица и 206.000 интерно расељених, иако је од последњих ратних сукоба на простору бивше Југославије прошло више од деценије. Због тога се Србија сврстава међу пет земаља у свету са дуготрајном избегличком кризом. Од 388 колективних центара, колико их је у Србији било 2002, ове године их има 73, а у њима данас живе 5.692 особе. Од 97.000 избеглица, од којих 70.000 из Хрватске и 27.000 из Босне и Херцеговине, данас живи у Србији. Најугроженија популација су, међутим, интерно-интерно расељени. Реч је о 20.000 људи који су истерани из својих домова, али који никада нису напустили Косово и Метохију, већ су се само селили у друге српске средине у тој покрајини.

Антрфиле : И Дивац с комесаром

Владе Дивац ће приликом састанка с високим комесаром УН за избеглице разговарати о активностима фондације, сазнаје „Борба“ у канцеларији Хуманитарне организације Ана и Влада Дивац (ХОД). ХОД је основан 2007. године као независно и непрофитно удружење са циљем да помогне грађанима, посебно избеглицама, у практичном решавању њихових животних проблема, са акцентом на решавање стамбених питања. Од почетка акције ове фондације, „Можеш и Ти“, прикупљено је више од 1.400.000 евра кроз разне видове донација чиме је омогућено стамбено збрињавање 100 породица, подсећају у ХОД-у и напомињу да је кроз пројекат фондације кров над главом обезбеђен за око 47 одсто свих избеглих и расељених лица од укупног броја којима је решено стамбено питање током 2008. године. Главни партнери Хуманитарне организације Дивац у спровођењу акције „Можеш и Ти“ су УНХЦР, Интерсос и Комесаријат за избеглице Републике Србије.

У свету 42 милиона избеглица

У првих шест месеци ове године број избеглих и расељених у свету је порастао за стотине хиљада оних који су морали да напусте своје домове у Пакистану, Шри Ланки и Сомалији. Према извештају УНХЦР, укупан број избеглица и интерно расељених крајем 2008. износио је 42 милиона, што је 700.000 мање него у 2007. години. У свету је прошле године било 15,2 милиона људи који су због сукоба и насиља били приморани да напусте своју домовину. Још 26 милиона људи широм

света чине интерно расељена лица, подаци су УНХЦР-а. У 2008. години се само 604.000 избеглица вратило кућама.

С Косова расељено 23.000 Рома

Према подацима Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) у Србији има око 23.000 регистрованих интерно расељених Рома са Косова. Према проценама УНХЦР-а, велики број ових лица нема лична документа - извод из матичне књиге рођених и личну карту, и није у могућности да оствари основна права на здравствену заштиту, школовање и рад. Према истраживањима из 2007. године, које су организовали УНХЦР и Програм УН за развој (УНДП), 26,6 одсто је интерно расељених Рома због недостатка документације.

ДЕЛЕ СУДБИНУ ПРЕЗАДУЖЕНОГ ХОТЕЛА

Правда, Датум : 26.8.2009, Страна : 21

РАСЕЉЕНИ СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ У КУРШУМЛИЈИ ЖИВЕ БЕЗ ВОДЕ И СТРУЈЕ

После затварања Рехабилитационог центра „Жубор“ у Куршумлији, неколико расељених породица са Космета смештених у околним баракама око јединог хотела остале су без воде, а од пре два месеца искључена им је и струја. Старији памте и горе дане, али нестанак струје највише погађа неколико школараца. Сви расељени су приморани да деле судбину овог, јединог бањског хотела. Од његовог затварања пре готово пет година, овај крај је опустео, остала су само старачка домаћинства.

- Поред свих потешкоћа, недостатак струје додатно нам отежава живот. Немамо где да чувамо намирнице, а још нам је теже што немамо на чему да кувамо храну - каже Витомирка Гајић, самохрана мајка троје деце, избегла из Лебана код Приштине. Она подсећа да тежак животни пут у расељеништву за њу и њено троје деце Марију(14), Мирослава(18) и Бранка(24) и даље траје. Шиптари су јој 1999. на радном месту убили њеног супруга Грујицу(49), и од тада њихов живот окреће се наглавачке.

- Била сам приморана да еа троје деце избегнем из родног Лебана. Дошли смо у Куршумлију. Једино што смо добили је смештај у овој бараци, без најелементарнијих услова за нормалан људски живот. Најжалије ми је деце која одрастају без оца, али и основних услова - жали се Витомирка. Осим породице Гајић, у суседним баракама без струје су и Анчићи, старији брачни пар, као и супружници Јована и Оливер Влашковић са осмогодишњом кћерком Јованом. Искључење струје надлежни у ЕПСу правдају великим дуговањима хотела који не ради већ пет година.

БОШЊАЦИ ПОЛИТИЗУЈУ ПОПИС СТАНОВНИШТВА

Политика, Датум : 26.8.2009, Страна : А4

Иза одбијања бошњачких политичара да подрже закон о попису је покушај стварања „босанске нације”, оцена је Младена Иванића

Бошњачки посланици у Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине најавили су да ће блокирати усвајање закона о попису становништва ако у њему буду одредбе о националној, језичкој и верској припадности. Своју намеру објашњавају тврдњом да би се на тај начин „легализовало етничко чишћење”, једна од најстрашнијих последица рата вођеног у БиХ. Такође, позивају се на правила Европске уније у којима, тврде, изјашњавање о националној, језичкој и верској припадности није обавезно. Са друге стране, српски и хрватски посланици неће подржати закон ако у њему не буду и три спорне одреднице.

„Ни један рационалан разлог није на страни бошњачких посланика. По мојој оцени, овде је посредни чиста политизација и покушај стварања имагинарне ‘босанске нације’. Ако не буде пописа становништва 2011. године, слика стања у БиХ ће остати замагљена. Такво стање би проузроковало, поготово са економског аспекта, несагледиве последице, јер без пописа становништва, које обухвата и многе друге показатеље – од привредних потенцијала, до броја грла стоке – немогуће је озбиљно планирати развој било које земље. У озбиљним државама знају број кокошака и крава, а у БиХ се не зна ни број становника. Такву државу нико у свету не би узимао за релевантног партнера ни у чему”, рекао је за наш лист председник Партије демократског прогреса и професор на бањалучком Економском факултету др Младен Иванић.

Посланик Хрватске демократске заједнице БиХ у Парламентарној скупштини БиХ Иво Миро Јовић је за „Политику” изјавио: „БиХ је мултинационална, мултикултурна и мултиконфесионална држава. Изостављањем одредница о националној, језичкој и верској припадности њених становника, изгубило би се њено основно обележје, које у свету називају ‘богатством различитости’. Пописом без националне, језичке и верске припадности дерогирала би се уставна одредба по којој у БиХ живе три конститутивна народа – Срби, Хрвати и Бошњаци.”

Коментаришући бошњачку тезу да би попис са националном, језичком и верском припадношћу значио „легализацију етничког чишћења”, Јовић је истакао: „Највеће жртве етничког чишћења били су Хрвати. Подаци кажу да данас у БиХ живи 43 одсто Хрвата мање него што их је било почетком 1992. године. Мислим да бошњачки политичари помало зазиру од овог податка, чије би и формално озваничавање показало да је над хрватским народом у БиХ извршен својеврстан геноцид. Ко је за њега одговоран, друго је питање.”

Професор демографије на Филозофском факултету у Источном Сарајеву др Стево Пашалић је нашем листу казао да „у свим вишенационалним европским и другим државама попис обухвата националну, језичку и верску припадност”.

„Мултинационалност, мултиконфесионалност и мултијезичност би требало да буду елементи који красе БиХ, а не да буду њен ‘камен спотицања’. Како би Белгија знала колико у њој живи Валонаца а колико Фламанаца када би пописивали становништво без изјашњавања о националној припадности. Дакле, са стручног гледишта, бошњачка аргументација је апсолутно неодржива, чак бих рекао и антиуставна, јер Устав БиХ признаје три народа и три језика. Што се тиче верске опредељености, она је лична ствар сваког појединца и на њему је да се изјасни да ли је верник, и које конфесије”, нагласио је др Стево Пашалић.

БЛАЖИЦА ДАБИЖЉЕВИЋ (16), ИЗ ПОЖЕГЕ, КОЈА ЈЕ ИЗБЕГЛА ИЗ ДРСНИКА КОД КЛИНЕ, ИЗАБРАНА ЗА МИС ПУБЛИКЕ НА САБОРУ ТРУБАЧА

ПОЖЕГА - На овогодишњем Сабору трубача у Гучи за мис публике проглашена је шеснаестогодишња Блажица Дабижљевић из Пожеге. Била би то тек једна вест са све бројнијих избора за мис да њена круна није попут сунца обасјала избегличку собу породице Дабижљевић у колективном центру „Ратко Митровић“. Окачена са лентом поред иконе Јована Крститеља, потврдила је да су чудни путеви Господњи, те да је, заиста, могуће преко трња стићи до звезда. Више од насловница, сличних признања и славе, млађана лепотица сања да своју породицу извуче из избегличког чемера који траје већ деценију.

Породица Дабижљевић била је једна од бројних која је пред НАТО бомбама и шиптарским терором морала да напусти огњиште. Без ичега. Једини пртљак: страх, очај и голи животи. Па и они начети. - Петоро деце. Све једно другом до увета. Блажица најмлађа, четири године. Упамтила и она рањеног оца. Били неколико месеци у Берановцима код Краљева.

- Нас педесетак у школи. Потом кажу: морате даље! После неколико дана проведених у трактору, стигли у Пожегу. Плаче деда, муж, ја... Деца пиште, хоће натраг... Кажем: само док сване, па ћемо видети... Сместили нас у колективни центар поред базена. Хвала богу одмах су нам притрчали у помоћ добри људи. Никада им нећу заборавити, па је некако било лакше. Али Блажица нам се разболела. Због те тескобе, влаге. Мислила сам неће преживети. Зато је пре седам година почела да тренира кошарку - прича мајка Борка.

Последњих пет година, породица Дабижљевић смештена је у колективном центру „Ратко Митровић“. На петнаестак квадрата, на којима је тесно и стварима, стисли се деда Јован (73), родитељи Миломир (50), и Борка, и старија сестра Десанка (19). А места мора да буде и за брата Марка (22), када дође из Београда, где ради. Но и поред те тескобе, свих мука, па и година када су сви они живели од помоћи Црвеног крста и неких 20.000 динара очеве плате и дедине пензије, Дабижљевићи могу за себе да кажу да су срећни. - Хвала богу, деца су ми добра. Старије ћерке завршиле средњу школу и удале се, Десанка била најбољи ђак, сад је студент, Марко се запослио, а Блажица ме није изневерила. Ово признање не сме да је пољуља. Школа мора да јој буде најбитнија! - прича мама Борка. Поносно и са одушевљењем породица Дабижљевић гледа слике са проглашења за мис.

- И мене је титула изненадила. Скакала сам од узбуђења. Увек сам сањала да будем позната, да постанем манекенка, међутим, на првом месту ми је школа. Сада сам други разред Медицинске школе у Ужицу, а жеља ми је да завршим медицину, постанем свој човек, да имам свој динар, и помогнем својима - каже Блажица не кријући да је боју, уместо на мору добила берући малине.

Антрфиле : КАРИБИ

Блажица, као мис публике, мис Сабора, две пратиље и мис шарма, треба да представљају нашу земљу на избору за Мис Балкана на Карибима у септембру. - Још никакво обавештење нисмо добили, ни када ће то бити, ни шта треба да спреми. Ако буде сама морала да плати пут неће моћи да иде! - каже њена мајка.

ХРВАТИ СЕ ИЗЈАШЊАВАЈУ КАО СРБИ ДА БИ СЕ ЗАПОСЛИЛИ

Политика, Датум : 26.8.2009, Страна : А4

Гламоч – Начелник општине Гламоч Радован Марковић изјавио је да је живот око 2.500 Срба повратника у овој општини постао неодржив због дискриминаторског запошљавања, јавља Тањуг. „Хрвати у Гламочу се приликом запошљавања у јавним установама и предузећима изјашњавају као Срби само да би формално био попуњен број о националној заступљености”, рекао је Марковић медијима Републике Српске, додајући да у Пошти, Телекому или Електродистрибуцији нема ниједног запосленог Србина.

Он је изнео податак да је у Гламочу запослено око 500 радника, међу којима је занемарљив број Срба, иако су они већинско становништво јер их тренутно има око 2.500, Бошњака 1.200, а Хрвата 1.000.

„Ми овде чак и не знамо где и када се објављују конкурси за запошљавање у јавном сектору, јер се објављују у неким интерним (хрватским) гласилима сакривеним од Срба”, каже Марковић. Он је подсетио да је, због неподношљивог положаја Срба повратника и неодрживог економског стања у Гламочу затражио састанак са председником Владе Федерације БиХ Мустафом Муџезиновићем, од кога ће затражити помоћ за решавање проблема те општине. „Ако не буде успеха од тог састанка, ја одлазим са функције”, рекао је начелник општине Гламоч.

МЕСИЋ И ГУТЕРЕШ О ПОВРАТКУ ИЗБЕГЛИЦА

Дневник, Датум : 26.8.2009, Страна : 23

Хрватски председник Стјепан Месић и високи комесар Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) Антонио Гутереш разговарали су у Загребу о проблемима повратка избеглица и решавању питања избеглих особа с подручја бивше Југославије.

Гутереш борави у Загребу, на почетку петодневне турнеје по југоисточној Европи. Месић је после сусрета изјавио како је "високи комесар свестан да Хрватска има проблеме због задужености, али да је питање избеглица и прогнаних за Хрватску и људско питање". Месић је посебно нагласио да је то питање тема којом се његова земља може и жели бавити, као и да је за Хрватску важно да се избеглице врате у своје домове. Хрватски председник је додао да Хрватска не може вратити станарска права избеглима, али да на други начин може збринути оне који се длуче на повратак у Хрватску.

Високи комесар Гутереш је изнео идеју о оснивању фонда за повратак избеглих и прогнаних на подручју бивше Југославије, у којем би учествовале Хрватска, Србија и БиХ, уз финансијску помоћ међународне заједнице, а који би се бавио решавањем стамбеног питања избеглих и њихове интеграције у друштво. "Хрватска се својевремено носила с милион избеглица и на томе желим да јој честитам", рекао је Гутереш и додао да је охрабрен разговорима које је с хрватским представницима водио у Загребу, јер је "исказана спремност за одржив повратак избеглица". Гутереш је истакао да "још увек постоји много тога што се може учинити по том питању у блиској будућности, а УНХЦР је спреман да помогне у решавању тог проблема". Непосредно пре састанка са председником Месићем,

Гутереш се састао са премијерком Јадранком Косор, а свој обилазак региона наставља посетом Сарајева, где ће са представницима власти разговарати о истом проблему.

„ИДИ – ВИДИ” ПО ХРВАТСКОЈ
Дневник, Датум : 26.8.2009, Страна : 14

Под патронатом Фонда за помоћ избеглицама Војводине вечерас ка Хрватској креће аутобус у оквиру акције „Иди – види“. Избеглице ће боравити у четвородневној бесплатној посети предратним хрватским местима пребивалишта, како би могли да се информишу у о остваривању својих стечених или имовинских права. У првој посети, у јуну, избеглу су били у Грачацу, Книну, Зрмањи, Обровцу, Госпићу, Бенковцу... и већина је веома лако и једноставно започела процедуру добијања потребних докумената.

ПОКРАЈИНСКА ВЛАСТ ОБЕЋАЛА НОВЧАНУ ПОМОЋ
Данас, Датум : 26.8.2009, Страна : 20

Протест избеглих породица испред Извршног већа Војводине

Више од десет избегличких породица из Сремске Митровице протестовало је јуче испред Извршног већа Војводине, тражећи да им покрајинска власт исплати једнократну новчану помоћ која им је обећана пре месец и по дана, након чега су их примили покрајински секретар за социјалну политику и демографију Новка Мојић и директор покрајинског Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и уручена новчана помоћ за куповину књига и школског прибора за децу, као и да ће Секретаријат у наредном периоду учинити све да овим малишанима побољша услове живота.

- Окупили смо се да бисмо још једном указали покрајинској влади на то да имамо огромне материјалне проблеме. Ове породице немају никакве приходе, а школују између два и четири ђака. Једном смо већ тражили помоћ и разговарали смо 2. јула с Новком Мојић, која нам је обећала једнократну новчану помоћ од 50.000 динара, што нам још није исплаћено. Тражимо и да нам се реши стамбено питање, пошто неке од ових породица живе без струје и воде, а немамо довољно новца ни да нахранимо децу, ни да их школујемо - рекао је Милован Гуслов, председник Удружења избеглих и социјално угрожених породица из Сремске Митровице. Он је навео да породице које су протестовале примају једино дечији и материјални додатак, што заједно износи мање од 10.000 динара и није довољно за преживљавање.

PRESS CLIPPING

Петак 28.08.2009. год.

ИЗБЕГЛИЦЕ „ГОРУЋИ“ ПРОБЛЕМ

Преглед, Датум : 28.8.2009, Страна : 2

Кркобабић предложио организовање регионалне конференције о решавању проблема избеглих. Србија је једина у Европи у којој након 14 година од ратних сукоба статус избеглих и протераних Срба није решен

Србија је једна од пет земаља у свету и једина у Европи у којој након 14 година од ратних сукоба статус избеглих и протераних Срба није решен, истакнуто је јуче у Београду у разговору потпредседника Владе Србије Јована Кркобабића и високог комесара УН за избеглице Антонија Гутереша.

У саопштењу Владе Србије наводи се да је Кркобабић упознао Гутереша са напорима које Србија улаже за решавање проблема избеглих и протераних као и са бројним проблема које имају Срби из Хрватске, пре свега када је реч о одузетој имовини и становима, тајним оптужницама и трагањем за великим бројем несталих Срба. Он је навео да се ти проблеми у Хрватској „решавају веома споро и друга страна одбија да о њима разговара“. Кркобабић је рекао да је важно да се одржи регионална конференција посвећена проблемима избеглих и протераних.

Гутереш је похвалио напоре Србије у решавању проблема избеглих и протераних лица и изразио наду да ће се и на хрватској страни наћи начин за ефикасније и брже решавање ових проблема. Он је подржао организовање регионалне конференције и нагласио да ће УН активно учествовати у њеној организацији. Саговорници су се сагласили да је горући проблем у Србији 70 колективних центара у којима људи живе и по 15 година у врло тешким условима. Помоћ кроз посебан донаторски фонд, који је Кркобабић договорио са Гутерешем у Женеви у децембру 2008. године, треба да омогући да се и последњи колективни центар затвори до краја 2010. Кркобабић је нагласио да је „најтрагичнија ситуација 210.000 интерно расељених лица са КиМ“, а повратак није могућ с обзиром да не постоје услови за остваривање елементарних људских права и позвао Гутереша да искористи мандат УНХЦР који му даје Резолуција 1244 у погледу надгледања повратка и помоћи интерно расељених са Косова.

Гутереш се састао и са председником Србије Борисом Тадићем, а у разговору је оцењеноли да није прихватљиво да 17 година после сукоба на Блакану и даље постоји нерешен проблем избеглица. „Најприхватљивије решење је добровољна репатријација“, рекао је Гутереш, а Тадић је нагласио да питање власничких и станарских права не сме зависити од тога да ли људи желе или не да се врате, јер та права морају бити заштићена у сваком случају.

СРБИЈА ЈЕДИНА У ЕВРОПИ У КОЈОЈ НИЈЕ РЕШЕН ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИХ

Борба, Датум : 28.8.2009, Страна : 6

Председник Србије Борис Тадић и високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш, изразили су јуче спремност да сарађују на питању затварања колективних центара и решавању проблема избеглих из Хрватске и интерно расељених лица са Косова и Метохије.

Тадић је рекао да ће Србија наставити да ради на решавању проблема избеглих лица, градећи добросуседске односе, као и да ће наставити политику европских интеграција, јер је уверена да је таква политика важна за решавање избегличког питања. „Србија на проблеме избеглица из Хрватске гледа као на заједнички проблем две земље и сматрамо да је то решење од пресудног значаја за изградњу најбољих могућих односа између Србије и Хрватске и претпоставка помирења“, рекао је Тадић новинарима после разговора са Гутерешом. Он је, како преноси ФоНет, поручио да Србија по том питању жели сарадњу са регионалним институцијама, Хрватском и УНХЦР.

Говорећи о проблему интерно расељених лица, Тадић је изразио забринутост због недовољног повратка људи у своје домове на Косову и Метохији. „Очекујемо да све институције које функционишу на КиМ допринесу повратку интерно расељених лица“, поручио је Тадић и нагласио да се пажња мора посветити и расветљавању судбине несталих лица на простору бивше Југославије. Гутереш је оценио да је неприхватљиво да после толико година од завршетка ратних сукоба на Балкану постоји значајан број избеглица чији проблеми нису решени.

„Наш став је веома јасан - најпожељније решење за проблем избеглица је добровољни повратак у земљу порекла и увек наглашавамо право на повратак као кључно право и нешто што је у центру наше политике“, рекао је он.

Гутереш је истакао да Србија може рачунати на сарадњу и помоћ УНХЦР када је реч о повратку интерно расељених лица на Косово и додао да је потребно олакшати процес повратка, али и створити услове за интеграцију повратника. Гутереш се претходно састао са потпредседником Владе Србије Јованом Кркобабићем, као и са министром спољних послова Вуком Јеремићем.

РЕШИТИ ПИТАЊЕ ИЗБЕГЛИХ И РАСЕЉЕНИХ

Глас Јавности, Датум : 28.8.2009, Страна : 2

СРПСКИ ЗВАНИЧНИЦИ РАЗГОВАРАЛИ СА ВИСОКИМ КОМЕСАРОМ УН ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ АНТОНИОМ ГУТЕРЕШОМ

БЕОГРАД - Србија је, са више од 86.000 избеглих и око 205.000 расељених особа, једина земља у Европи у којој ни 14 година после рата статус избеглих и расељених није решен, констатовано је јуче у одвојеним разговорима српских званичника са високим комесаром УН за избеглице Антониом Гутерешом. Министар спољних послова Вук Јеремић указао је Гутерешу на неопходност што скоријег безбедног повратка свих избеглих у Хрватску и интерно расељених на Косово и Метохију, као и да им се омогући коришћење њихове имовине. Јеремић и Гутереш сложили су се о неопходности одржавања Међународне конференције о решавању избегличког питања у региону, која би требало да буде одржана у Београду до краја године.

Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић упознао је Гутереша с напорима које наша држава улаже у решавање проблема избеглих и расељених и предочио му списак проблема Срба из Хрватске, а који се односе на одузету имовину, разорене објекте на територијама на којима никада није било ратних сукоба, тајне оптужнице и потраге за несталим Србима. У саопштењу са састанка наводи се да је Кркобабић истакао да се ови проблеми у Хрватској решавају веома споро и друга страна одбија да о њима разговара. - Србија је отворена за решавање ових проблема и сматра их заједничким проблемима две земље и озбиљном препреком на путу ка ЕУ. Србија жели да се отворена питања решавају уз присуство међународне заједнице као гаранта да ће се договорено и спровести - нагласио је Кркобабић.

Гутереш је одао признање напорима Србије у решавању проблема избеглих и расељених лица. Изразивши наду да ће се и на хрватској страни наћи начин за ефикасније и брже решавање ових проблема и указао да ће УНХЦР и међународна заједница наставити да активно помажу Србији у том процесу. Антонио Гутереш посетио је јуче гроб стручњака УНХЦР који је изгубио живот на раду у Пакистану Александра Воркапића и колективни центар Крњача, где је разговарао са представницима удружења избеглица и расељених, а затим се састао и са оснивачем Хуманитарног фонда Ана и Владе Дивац, Владом Дивцем и амбасадорима земаља донатора.

РЕШИТИ СТАТУС ИЗБЕГЛИХ И ПРОГНАНИХ

Правда, Датум : 28.8.2009, Страна : 5

ВУК ЈЕРЕМИЋ И ЈОВАН КРКОБАБИЋ РАЗГОВАРАЛИ СА ПРЕДСТАВНИКОМ УНА

Вук Јеремић, министар спољних послова, у разговору са високим комесаром УНа Антониом Гутерешом нагласио је да је неопходан што скорији повратак свих избеглихлица у Хрватску, као и интерно расељених са КиМ. На састанку је констатовано да сва избегла и расељена лица морају добити могућност безбедног повратка и коришћења своје имовине која им је у овом тренутку ускраћена. Јеремић и Гутереш сложили су се о неопходности одржавања Међународне конференције о решавању избегличког питања у региону, која би требало да буде одржана у Београду до краја године - наведено је у саопштењу министра спољних послова Србије.

Високи комесар УНа састао се и са потпредседником Владе Јованом Кркобабићем који му је предочио да је Србија једна од пет земаља у свету и једина у Европи у којој након 14 година од ратних сукоба статус избеглих и протераних Срба није решен. Кркобабић је навео да се проблеми у Хрватској решавају веома споро и да хрватска страна одбија да о њима разговара.

КАД УТИХНУ ТОПОВИ, ГДЕ ДА СЕ ВРАТЕ ЉУДИ

Дневник, Датум : 28.8.2009, Страна : 14

У ЕВРОПИ САМО ИЗБЕГЛИЦАМА ОД ХОРГОША ДО ДРАГАША НИЈЕ РЕШЕН СТАТУС

Високи комесар за избеглице Антонио Гутереш и председник Србије Борис Тадић су оценили како је неприхватљиво да је и 17 година после сукоба на Балкану и даље нерешен проблем избеглица. “Најприхватљивије решење је добровољна репатријација и ми истичемо да је право на повратак једно од кључних људских права”, рекао је Гутереш, задовољан досадашњим радом српских власти у пружању помоћи избеглицама из Хрватске, подршци интерно расељеним лицима са Косова, као и активностима везаним за регулисање положаја Рома у Србији.

“Избеглички проблем један од последњих тешких који је задесио све земље бивше Југославије након ратних збивања деведесетих година. То је и наша политичка обавеза и део поштовања елементарних вредности цивилизације, али и претпоставка коначног помирења свих народа на овим просторима”, рекао је Тадић и додао да је питање избеглица из Хрватске заједнички проблем и Београда и Загреба, а његово решавање “претпоставка за пуно помирење”.

Србија је једна од пет земаља у свету и једина у Европи у којој након 14 година од ратних сукоба статус избеглих и протераних Срба није решен, истакао је вицепремијер Јована Кркобабића у разговору са Гутерешом. Као горући проблем у Србији навео је 70 колективних центара у којима људи живе и по 15 година у врло тешким условима. Помоћ кроз посебан донаторски фонд, који је потпредседник Кркобабић договорио са високим комесаром у Женеви у децембру 2008, треба да омогући да се и последњи колективни центар затвори до краја наредне године. Кркобабић је нагласио да је “најтрагичнија ситуација 210.000 интерно расељених лица са Косова и Метохије, где постоји 17 колективних центара”, а повратак није могућ, јер нема услови за остваривање елементарних људских права. Министар спољних послова Вук Јеремић и Гутереш сложили су се о неопходности да се до краја године у Београду одржи Међународне конференције о решавању избегличког питања у региону.

КОНФЕРЕНЦИЈА О ПРОГНАНИМА

Вечерње Новости, Датум : 28.8.2009, Страна : 6

У ПОСЕТИ СРБИЈИ КОМЕСАР УН ГУТЕРЕШ

СРБИЈА је једна од пет земаља у свету и једина у Европи у којој после 17 година од ратних сукоба статус избеглих није решен. У Београду би до краја године требало да буде одржана регионална конференција о проблемима избеглица. Ове две теме биле су кључне током јучерашњих састанака у Београду, које је Антонио Гутереш, високи комесара за избеглице УН, имао са званичницима Србије. Гутереш се састао са председником Србије Борисом Тадићем, потпредседником Владе Јованом Кркобабићем, министром спољних послова Вуком Јеремићем, комесаром за избеглице Владимиром Цуцићем и Владом Дивцем.

Гутереш је изразио задовољство досадашњим радом српских власти у пружању помоћи избеглицама из Хрватске и подршци интерно расељеним с Косова, као и на активностима у вези с регулисањем положаја ромске заједнице. Председник Тадић се захвалио УНХЦР на досадашњој помоћи и поручио да је питање повратка избеглица у своје домове на простору бивше Југославије "поштовање елементарних вредности цивилизације и претпоставка коначног помирења свих народа на тим просторима".

- Неприхватљиво је да још постоји проблем избеглица и људи који живе у колективним центрима на самој ивици егзистенције - рекао је председник Тадић. - И политичка је обавеза свих влада у региону југоисточне Европе да тај проблем коначно буде решен. Потпредседник Владе Крқобабић упознао је Гутереша с проблемима Срба из Хрватске и поручио да Србија жели да се та питања реше уз присуство међународне заједнице као гаранта.

Антрфиле : ПОТРЕБНИ И ПРИТИСЦИ

ВИСОКИ комесар УН Гутереш, приликом обиласка избегличког кампа на Панчевачком путу, оценио је разговоре с највишим државним функционерима Србије конструктивним, прецизирајући да су били фокусирани на три главна циља - обнову кућа, остваривање права на пензију и стварање услова за повратак избеглих и расељених. Према његовим речима, током разговора с председником Тадићем, разматрани су и додатни притисци на Хрватску да убрза обнову кућа и омогући дугорочни повратак.

ТРАЖИ СЕ ЛОКАЦИЈА ЗА ИЗБЕГЛИЧКЕ СТАНОВЕ

Данас, Датум : 28.8.2009, Страна : 8

Одржана деветнаеста редовна седница Градског већа

Доношење закључка о именовану и овлашћењу лица (Дејан Илић, начелник Градске управе) за депоновање потписа по захтеву републичке изборне комисије од 28. 07. 2009. године, информација заменице градоначелника града Пожаревца у вези са реализацијом пројекта Подршка интеграцији избеглих лица и побољшање услова живота интерно расељених лица у Србији, давање сагласности на потписивање Меморандума о разумевању за Еколошки пројекат за пречишћавање отпадних вода и алтернативних извора водоснабдевања града Пожаревца у оквиру ФАСЕП програма, нека су од 31 тачке дневног реда 19. редовне седнице Градског већа Пожаревца. Након седнице одржана је конференција на медије на којој је говорила Вукица Васић, заменик градоначелника Пожаревца.

- Разматрали смо предлог меморандума који би био потписан између Избегличког комесаријата за избеглице, Центра за социјални рад, града Пожаревца и Министарства за рад и социјалну политику. Национални инвестициони план је од предвиђених средстава из буџета за 2009. годину определио за градове који имају урађени Акциони план за избегла и интерно расељена лица средства у висини од 45- 50 милиона динара која иду преко Министарства рада и социјалне политике. Потребно је обезбедити локацију и инфраструктурно опремање простора, то је обавеза града. Тим поводом сутра у наш град долазе представници Комесаријата за избеглице када ћемо разматрати евентуалну локацију за изградњу стамбеног објекта који би био површине 1000 метара квадратних за двадесет породица ове категорије становништва, а све то у циљу реализације пројекта везаног за побољшање услова живота ове категорије становништва, односно избеглих и интерно расељених лица, нагласила је Вукица Васић.

-Такође смо разматрали Меморандум о разумевању за Еколошки пројекат за пречишћавање отпадних вода и алтернативних извора водоснабдевања града Пожаревца у оквиру ФАСЕП програма. Донатор је француска Амбасада, фирма је

ФАСЕП, консултант је француска Еурека, донаторство је од 400 до 750 000 евра, а учешће града је техничко опремање и сва подршка у том смислу, али не и финансијска. Ја сам одређена испред града за будућу координацију, добила сам сагласност три министарства- Министарства за државну управу и локалну самоуправу, Министарства за НИП и Министарства за заштиту животне средине.

-Једна од тачака била је и мишљење Одељења за привреду, финансије и трезор о коришћењу средстава корисника буџета који раде инвестиције. Ради се о томе да сви буџетски корисници углавном раде своје премере и предрачунае тако да се у току године појави потреба за недостајућим средствима која су углавном до 25 посто, али да би смо избегли притиске на буџет и на непланирано трошење средстава, донели смо закључак да сви буџетски корисници убудуће детаљније планирају своју инвестициону изградњу, премере и предрачунае који ће садржати све елементе који би евентуално довели до стављања објекта у функцију, а сва евентуална недостајаћа средства мораће да финансирају из сопствених извора. Још само да кажем да смо на Организационом одбору 46. Љубичевских коњичких игара разматрали неке три недифинисане тачке као што је место одржавања Љубичевске ноћи. Дефинисано је да то буде Љубичин конак, истакла је заменик градоначелника Пожаревца.

КРОВ НАД ГЛАВОМ ДОБИЋЕ 2012.

Данас, Датум : 28.8.2009, Страна : 4

Избегличко „Картон насеље“

Породице Рома, избеглих са Космета, већ 10 година живе у неусловном насељу, склепаном од картона и најлона

Пресељењем станара објекта „Касарна“ у нову стамбену зграду у Петровцу на Млави, у октобру ће бити затворен и последњи колективни избеглички центар на територији Браничевског округа. **Међутим, након тога ипак ће остати још једно избегличко насеље, подигнуто „на дивље“, које се налази на Лучичком путу у Пожаревцу. Ово насеље никло је 1999. године, када су после НАТО бомбардовања пристигле ромске избеглице са Космета. Породице које су прве дошле сместиле су се илегално у баракама предузећа „Рад“, а остали су касније у близини подигли учерице, немајући другог избора, јер су првих дана спавали на улици и железничкој станици. У почетку је овде живело 46 породица, али је 25 успело да се збрине, било продајом својих кућа и земљишта на Косову, било уз помоћ УНХЦР-а.**

Они који су остали, укупно 21 породица, живе у неусловним објектима, склепаним од картона, линолеума и најлона. Воду захватају на само једном шмрку, а струју су обезбедили тако што су сами довукли каблове из оближњих барака. **Због тога стално стрепе од болести и зараза, јер у насељу има преко 100 деце, од којих је 30 старости до седам година.** „Најтеже нам је што су нам на располагању само сезонски послови, којих је из године у годину све мање. Због тога једини извор прихода наших породица представља продаја старог гвожђа, које сакупљаног по градским депонијама. Ипак, реч је о симболичним сумама, недовољним за живот и школовање деце. Зато већина од њих не иде у школу, што значи да их чека тешка будућност“, рекао је координатор насеља, Рамадан Бериша.

Осим због беспарице, станари „Картон насеља“ непрестано стрепе и од пожара, јер су њихове учерице подигнуте од лако запаљивог материјала. Они се и данас сећају

пожара од пре две године, када је изгорела већина њихових импровизованих објеката. Уз помоћ невладиних организација, тада је обављен попис станара уништених страћара, како би им се обезбедила нова лична документа, јер су стара изгорела у пожару.

Овим породицама локална самоуправа обећала је решење стамбеног питања, али тек до 2012. године, у склопу „Локалног акционог плана унапређења положаја избеглих и интерно расељених лица“. Међутим, за испуњење овог обећања неопходна је помоћ домаћих и страних донатора, јер за реализацију поменутог програма треба обезбедити 556.000 евра.

Антрфиле : Сва су деца уписана у редовну школу

У склопу пружања помоћи угроженим станарима „Картон-насеља“, Црвени крст је сву децу уписао у редовну школу, уз доделу бесплатних уџбеника и прибора. Међутим, у међувремену је већина напустила редовно школовање и посветила се сакупљању секундарних сировина.

PRESS CLIPPING

Субота 29.08.2009. год.

УЈЕДИЊЕЊЕ ТРИ СРПСКЕ СТРАНКЕ

Борба, Датум : 29.8.2009, Страна : 7

Челници три странке српске националне мањине у Хрватској најавили су јуче уједињење као алтернативу Самосталној демократској српској странци (СДСС), чије посланике критикују да чувају „властите позиције“ и заборављајући због чега су у Сабору и Влади Хрватске. Уједињење су најавиле Демократска партија Срба (ДПС), Српска народна странка (СНС) и Нова српска странка (НСС). Председници СНС и НСС Милан Родић и Светислав Лађаревић и председник Програмског савета ДПС Вељко Цакула саопштили су да заједно имају боље шансе за решавање кључних питања Срба у Хрватској.

Они се, како јавља ФоНет, надају да ће и СДСС једног дана бити „за укрупњавање“. Као основна питања српске бивших носилаца станарског права, објављивање листе потерница за ратне злочине и спровођење Уставног закона о правима националних мањина, посебно одредбе о пропорционалној заступљености у телима локалне самоуправе.

ПОЛИЦИЈСКЕ СНАГЕ ПОМОГЛЕ ДА СРБИ ОДУ ИЗ ЂАКОВИЦЕ

Борба, Датум : 29.8.2009, Страна : 7

Група Албанаца онемогућила је јуче групи расељених Срба, која је дошла у Ђаковицу у цркву на обележавање хришћанског празника Велика Госпојина, да напусте црквену порту.

Између 200 и 300 Албанаца окупило се испред цркве Успење Пресвете Богородице у Ђаковици и уз повике „четници“, „криминалци“ и псовке онемогућило Србе да, са три комбија, напусте црквену порту. После доласка полицијског појачања расељеним Србима је, како су рекли очевици, успело да уз полицијску пратњу крену супротним улицама ка путу за Високе Дечане.

Неки косовски медији на албанском језику јавили су у четвртак да се мајке несталих Албанаца из Ђаковице противе да ђаковички Срби дођу да обележе црквени празник. Расељени Срби, јавља Бета, присуствовали су свечаној литургији у српској православној цркви Успење Пресвете Богородице коју је по благослову епископа Артемија служио игуман манастира Зочиште, отац Стефан.

Представник расељених Срба Ђокица Станојевић изјавио је Бети да је више од 250 Ђаковичана аутобусима дошло до манастира Високи Дечани, али да је из безбедносних разлога у родну Ђаковицу отишло само њих седамдесетак. Он је најавио да ће расељени Срби наредни пут захтевати да обиђу своја огњишта и разговарају о коначном повратку.

Антрфиле : Министарство за КиМ осуђује инцидент

Министарство за Косово и Метохију Србије осудило је јучерашњи инцидент у Таковици уз оцену да такви поступци не доприносе смиривању ситуације, већ провоцирају даље сукобе и нестабилност и навело да је паушално оцењивање и називање било кога злочинцем, без икаквих доказа, потпуно недопустиво и неприхватљиво. Министарство је саопштило да жали за свим недужним жртвама на Космету и подржава акције на проналажењу несталих и расветљавању њихове судбине, ма које нације и вере они били, као и привођење одговорних за злочине пред лице правде.

ЛИВНО ТЕШКО ПРИХВАТА ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИХ СРБА

Политика, Датум : 29.8.2009, Страна : А28

Већина српских повратника живи у сеоским насељима, док је тај број на градском подручју занемарљиво мали

Ливно – На подручју општине Ливно у послератном периоду из избеглиштва се вратило 55 српских породица односно 250 људи, што је само шест одсто од предратног броја српског становништва, преноси Тањуг.

„Већина српских повратника живи у сеоским насељима, док је тај број на градском подручју занемарљиво мали”, рекао је медијима Републике Српске ливањски парох Жељко Ђурица.

Срби повратници у овој општини у Федерацији БиХ живе, како кажу њихови представници, у веома тешким условима, јер радно способни немају право на посао, пензионерима су ускраћене пензије које су зарадили пре рата, а ученици су принуђени да прате наставу на хрватском језику и према хрватском програму. Прошле седмице су на свим саобраћајним знацима исписани латинични називи насељених места на подручју Ливна, иако су оба писма по закону равноправна у употреби.

МЕНТАЛНИ ПОРЕМЕЋАЈИ РЕГИСТРОВАНИ

КОД 80 ОДСТО РАТНИХ ВЕТЕРАНА

Данас, Датум : 29.8.2009, Страна : 4

Држава без јединствене политике за решавање проблема болесних од посттрауматског стресног поремећаја

- Без јасне стратегије лечења ратних траума
- Не постоји јединствен регистар болести
- Оболели често прижељкују поновна узбуђења
- Најтежи ратни стрес присуство нечијој смрти
- Излечење у већини случајева није потпуно

Иако је Србија учествовала у бројним ратним сукобима током деведесетих година, питање посттрауматског стресног поремећаја (ПТСП) и даље је табу тема. Пажњу јавности овај проблем привлачи само неколико дана након што особа оболела од ПТСП

убије неког од комшија, пријатеља или породице. Није познат ни тачан број особа које живе у нашем окружењу „као темпирана бомба“.

У Србији не постоји ни јединствен здравствени центар који би пратио стање и збрињавао особе са тим поремећајем. Проблем је далеко значајнији ако се зна да је ПТСП најизраженији код припадника оружаних снага, као што је војска или полиција. **Забрињавајуће је то што те наоружане особе након психијатријског прегледа приликом заснивања радног односа, нико не обавезује да редовно посећују психијатра.**

Наиме, припадници војске имају преглед код психијатра приликом уписа у школу, као и уочи ступања на посао. Ти прегледи су предвиђени и у оквиру редовних годишњих систематских прегледа. Међутим, ванредни психијатријски прегледи ретко се спроводе. Слична ситуација је у полицији. Психијатријски преглед се обавља приликом заснивања радног односа, док ванредни преглед може да наложи једино старешина, уколико примети неадекватно понашање појединаца. Психијатријски прегледи нису редовни и када је реч о специјалним полицијским јединицама, упркос њиховим отежаним условима за рад. Већина одреда има свог психолога, а током претходних осам година припадници Жандармерије су имали само једну систематску контролу. Наравно, приликом заснивања радног односа тај преглед је обавезан.

Самоубиства у војним и полицијским редовима протеклих година нису занемарива појава. Из тог разлога војска је 2003. увела Програм превенције суицида. Те години забележено је 15 самоубистава међу припадницима оружаних снага. Наредних година приметан је тренд смањења суицида у војсци.

Како за Данас каже психолог Миланко Чабаркапа, професор војне психологије и психологије рада на Војној академији, непостојање јединственог здравственог центра за последицу има да се особе које посумњају на ПТСП лече у више независних установа, тако да не постоји јединствен регистар о овој болести.

- Војна лица упућена су на Војно медицинску академију, полиција на своје психијатре, грађани на редовне медицинске установе, а избегла лица су у надлежности више невладиних организација. Значајну улогу у лечењу ветерана и избеглица са ПТСП имали су и Институт за психијатрију у Палмотићевој и Клиника за психијатрију Клиничког центра Србије. Међутим, раштрканост установа отежава лечење које је иначе компликовано - објашњава Чабаркапа.

Он додаје да се ПТСП код нас најчешће манифестује као хронични поремећај, али да ако симптоми потрају више од шест месеци то прераста у трајни поремећај личности. Међутим, да ли ће поремећај достићи највећи стадијум зависи од личности, околности под којима је он настао, начина на који окружење гледа на поремећај, као и да ли се он лечи. Чабаркапа зато напомиње да оболели најчешће реагују на два начина, односно да прижељкују поновна узбуђења која су изазвала поремећај (такозвани „пси рата“), или узрок потискују са јасним хтењем да да им се ситуације које су изазвале поремећај не понављају.

Истраживање, које су током прошле године спровели стручњаци Министарства рада и социјалне политике, Медицинског факултета у Београду и ВМА, **показало је да 54,1 одсто ветерана, оболелих од хроничног ПТСП, пати од најмање још једног психијатријског поремећаја, најчешће депресије и алкохолизма.**

Према речима Жељка Шпирића, шефа одељења на Клиници за психијатрију ВМА, присуство неког поремећаја менталног здравља установљено је код 81 одсто ратних ветерана, а од ПТСП пати 8,8 одсто испитаних, док је 20 одсто њих преболело тај поремећај. Говорећи о факторима ризика, Шпирић је рекао да појави ПТСП доприноси време проведено у рату (просечно 12 месеци), боравак на предњој линији, као и интензитет преживљених стресова, при чему је најтежи ратни стрес присуство нечијој

смрти. Запажено је и да је овај поремећај знатно чешће присутан код учесника ратова на простору Хрватске и Босне и Херцеговине него код учесника НАТО интервенције и сукоба на Косову и Метохији.

Ветерани ратова последње деценије 20. века склони су да, нагло и неадекватно агресивно, одговоре на безазлен повод или провокацију, а уколико им се оружје (од којег се ретко одвајају) нађе при руци, може доћи до погубних последица по њих саме, чланове породице или друге људе.

Неретко су отуђени од осталих људи, раздражљиви, пате од несанице или кошмарних снова, доживљавају дневне „флеш бекове“, оштећена им је концентрација, а имају и реакције трзања или претеране опрезности. Са друге стране, већина стручњака из ове области сматра да је најбољи приступ у лечењу ПТСП комбинација психотерапије, узимање лекова, као и психосоцијална терапија кроз ангажовање у друштвеној заједници. Међутим, излечење у већини случајева није потпуно, поремећај се само потискује, а понављање ситуација које подсећају на узрок болести могу изазвати бурну реакцију, па чак самоубиство и убиство.

Антрфиле : Мирнодопски услови

Како истиче Миланко Чабаркапа, професор војне психологије и психологије рада на Војној академији, посттрауматски стресни поремећај није уско везан само за ратне околности, већ је приметан и у мирнодопским условима. Наиме, њега изазива стрес који може бити последица губитка вољене особе (најчешће детета), губитак имовине као последица пожара и природних катастрофа, али и стрес изазван савременим начином живота у великим градовима.

Послератна стимулација

Добитак рата и осећај победника, као и стимулација друштва за учешће у сукобима опробани су рецепт за умањење последица учествовања на ратиштима. Управо је то један од разлога због којег ПТСП није био изражен на нашим просторима након Другог светског рата. Наиме, становници тадашње СФРЈ били су на страни савезника, а социјалистичко уређење је учесницима рата дало важан статус у друштву, што је пропраћено бројним признањима и доделом станова.

Број тренутно оболелих од ПТСП

- САД (Вијетнам): 15,2 одсто (војних ветерана)
- Заливски рат: 9 - 24 одсто
- Ирак, Авганистан: 6-12,5 одсто
- **Република Српска: 45,5**
- (незванично)**
- Хрватска: 15 одсто
- **Србија: ветерани 8,8 одсто,**
- **Избеглице 20 одсто,**
- **Жртве тортуре у логорима 65 одсто**

PRESS CLIPPING

Недеља 30.08.2009. год.

СПОМЕНИК НЕСТАЛИМ

Курир, Датум : 30.8.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Коалиција удружења избеглица у Србији саопштила је јуче да се, 14 година по завршетку ратова на Балкану, још не зна судбина 15.781 особе које се идаље воде као нестале. У саопштењу поводом 30. августа, Међународног дана несталих особа, коалиција је подсетила да се као нестала воде 2.283 лица из Хрватске, 11.583 особе у Босни и Херцеговини и 1.895 особа са Косова и Метохије. "Изражавамо своје дубоко незадовољство динамиком којом се одвија ексхумација и идентификација посмртних остатака", наводи се у саопштењу. Коалиција удружења избеглица апеловала је на градску власт у Београду да донесе одлуку о постављању спомен-обележја на које би породице несталих особа могле да полагају цвеће.

PRESS CLIPPING

Понедељак 31.08.2009. год.

СЛАВА У СРУШЕНОЈ ЦРКВИ

Глас Јавности, Датум : 31.8.2009, Страна : 2

ПРИЗРЕН - Стотинак расељених Срба пореклом из села Живињане код Призрена, обележило је јуче на темељима разрушене цркве Света недеља сеоску славу. Славље је за тренутак било прекинуто јер су свечари затражили од припадника немачког Кфора да провере спорогорећи фитиљ за активирање експлозива нађен у близини темеља разрушене цркве у селу Живињане. Припадници Кфора су после краћег увиђаја рекли да је реч о старом, безопасном, спорогорећем фитиљу. Свечану литургију за око стотинак расељених Срба и двадесетак гостију из села Средачке жупе служио је парох брезовичко-призренски Александар Нашпалић. Село Живињане разрушено је 1999. године после доласка међународних мировних снага на Косово, а црква Свете недеље минирана је и уништена у мартовском насиљу албанских екстремиста 2004. године.

НАЧЕКАЋЕ СЕ

Куир, Датум : 31.8.2009, Страна : 15

Избегличке породице које 10 година живе у страћарама склепаним од картона и линолеума свој кров над главом могле би да добију тек 2012.

ПОЖАРЕВАЦ - Пресељењем станара Касарне у нову стамбену зграду у Петровцу на Млави у октобру ће бити затворен и последњи колективни избеглички центар на територији Браничевског округа. Преостале избеглице, станари „дивљег“ насеља на Лучичком путу у Пожаревцу, мораће да се стрпе до 2012. године, ако локална самоуправа буде одржала обећање.

Насеље је никло 1999. године, када су после НАТО бомбардовања с Космета избегле десетине циганских породица. Они који су први дошли сместили су се илегално у бараке предузећа „Рад“, а остали су касније у близини подигли какав-такав кров над главом. У почетку је ту живело 46 породица, али је 25 успело да се снађе, било продајом својих кућа и земљишта на Косову било уз помоћ УНХЦР.

Преостала 21 породица живи у учерицама склепаним од картона, линолеума и најлона. Воду захватају на само једном шмрку, а струју су обезбедили тако што су сами довукли каблове из оближњих барака. Стално стрепе од болести и зараза, јер у насељу има више од 100 деце, од којих је 30 млађе од седам година.

- Налазимо само сезонске послове, којих је из године у годину све мање. Нама је једини извор прихода продаја старог гвожђа, које сакупљамо по градским депонијама. Али, то није довољно за живот и школовање деце. Зато већина и не иде у школу, што значи да их чека тешка будућност - каже координатор насеља Рамадан Бериша.

Станари „картон насеља“ непрестано стрепе и од пожара, јер су њихове учерице од лако запаљивог материјала. Пре две године у пожару је изгорела већина њихових страћара. Уз помоћ невладиних организација тада је обављен попис станара да би им се обезбедила нова лична документа.

Локална самоуправа обећала је да ће им решити стамбено питање, али тек до 2012, у склопу „Локалног акционог плана унапређења положаја избеглих и интерно расељених лица“. Међутим, за испуњење овог обећања неопходна је додатна помоћ, јер треба обезбедити 556.000 евра.

Антрфиле : Депоније уместо школе

У склопу пружања помоћи угроженим станарима „картон насеља“ Црвени крст је сву децу уписао у редовну школу, уз доделу бесплатних уџбеника и прибора. Међутим, већина деце је у међувремену напустила редовно школовање да би с родитељима сакупљала секундарне сировине.

СМЕДЕРЕВО ЗБРИЊАВА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 31.8.2009, Страна : 4

Пројект смедеревске градске управе за збрињавање избеглица добиће финансијску подршку Владе Србије у износу од 3,5 милиона динара, којим ће помоћи реализацију доделе грађевинског материјала избеглицама. Такође, очекују се да ће ускоро бити прикупљене све неопходне дозволе за легализацију започетих и изграђених објеката. Захваљујући овом пројекту, до краја месеца 28 избеглица напустиће избеглички центар у Радинцу, јер ће стећи властити кров. У центру „Радицац“ смештено је 160 породица избеглих и интерно расељених.

PRESS CLIPPING

Уторак 01.09.2009. год.

НАКНАДА РАСЕЉЕНИМА

Дневник, Датум : 1.9.2009, Страна : 7

Расељени са Косова и Метохије могу да подигну привремену новчану накнаду за март. Корисници овог права свој новац могу да подигну на модигну на шалтерима свих пошта.

ЗА ПОРОДИЦЕ СА ТРОЈЕ ДЕЦЕ – БЕСПЛАТНО ДО ШКОЛЕ

Политика, Датум : 1.9.2009, Страна : А7

Нови Сад – На основу иницијативе градоначелника Новог Сада Игора Павличића упућене Јавном градском саобраћајном предузећу, породице са троје и више деце у предстојећој школској години оствариваће право на бесплатне карте у градском и приградском саобраћају. Право на ову повластицу имаће деца која похађају основне и средње школе, а имају пребивалиште на територији града Новог Сада, односно боравиште ако је реч о расељеним лицима са Косова и Метохије.

Бесплатне карте издаваће се у ЈГСП до 30. септембра, на основу списка који сачињава Градска управа за социјалну и дечју заштиту. Неопходно је приложити оверене потврде којима школе доказују да је реч о редовним ученицима и омогућити увид у неки валидни лични документ ради идентификације.

ОД МАЛОГ ОГЛАСА ДО АМЕРИЧКОГ СНА

Политика, Датум : 1.9.2009, Страна : А18

Захваљујући освојеним медаљама током средњошколског образовања у САД, Пожежанка Маја Шљивар, чија је породица избегла из Зенице, изборила је стипендију за студирање медицине на Универзитету Индијана

Пожега – Маја Шљивар (19) из Пожеге, девојка из скромне избегличке породице, остварује амерички сан. Памећу и упорношћу, које је показала током школовања у америчкој држави Индијани, као и освојеним медаљама и школским признањима, изборила је изузетно вредну стипендију за студирање.

Породицу Шљивар, угледну у Зеници (Мајина мајка Мира је лекарка, отац Божидар правник), ратни вртлог почетком деведесетих година прошлог века отерао је у избеглиштво, најпре у Бар, а одатле у Пожегу. Маја се у пожешкој ОШ „Петар Лековић“ исказала као изванредан ђак, с посебним даром за стране језике, а своје квалитете је потврдила и у првом разреду овдашње гимназије. А онда је 2005. дошао дан који је све променио у њеном животу.

– У једном дневном листу прочитала сам једва видљив оглас којим се нашим средњошколцима нуди могућност да се, уз стипендију, годину дана школују у САД. Био је то програм „А-смајл“, намењен будућим младим лидерима, спремним да једног дана Србију мењају набоље. Одмах сам рекла: „Тата, ја одох!“. После серије тестова, од октобра 2005. до маја 2006, успела сам да уђем међу 95 одабраних, од 2.500 младих који су конкурисали. Отишла сам у град Вудленд код Сакраментa, смештена сам у породицу и почела да похађам други разред средње школе – каже за „Политику“ Маја Шљивар.

У новој средини, одмах се истакла одличним школским успехом, похађала је додатне програме, а на такмичењу у говорништву, на коме су учествовала деца из Србије, бивших совјетских република и Авганистана, била је најбоља. Услед сплета околности, већ те године се преселила у град Берн, у Индијани, где је такође била смештена у једној америчкој породици. Када се по окончању школске године већ спрема за повратак у Србију, указала јој се изненадна прилика. Као једној од најбољих у школи понудили су јој да пређе у приватну „Кентербург скул“ у оближњем већем граду – Порт Вејну. Реч је о школи чије је похађање изузетно скупо, а стипендија коју дају ученицима никада до тада није прелазила половину потребне суме. У Мајином случају, направљен је изузетак: тражили су да плати симболичних непуних један одсто школарине, а све остало је покрила „Кентербург скул“.

Одужила им се трудом и успесима. На такмичењу за Научну олимпијаду САД екипа ове средње школе домогла се државног надметања у Индијани, а Маја је ту освојила највише медаља од свих средњошколаца. Злато из хемије и биологије, две бронзе из форензике и еколошке хемије. Такав успех и таленат нису могли да прођу незапажено, па су Маји стигле понуде са престижних Рочестер и Колумбија универзитета, који су желели да управо код њих студира. Ипак, она се одлучила за Универзитет Индијана, који је у САД рангиран на високом четвртном месту, када су у питању студије медицине. Добила је повољну стипендију, а потребно јој је још око 4.000 долара за станарину. Нема тај новац, али спремна је да полаже додатне тестове не би ли привукла пажњу „патрона образовања“.

– Студираћу медицину, то је породична традиција, и мајка и тетка су лекарке. Већ сам у средњој школи била на пракси код хирурга онколога светског гласа Алена Јоханде, па сам за студије изабрала хирургију срца и плућа. Упоредо с медицином студираћу и лингвистику. Кад завршим студије, радила бих коју годину у Америци, а онда – повратак у Србију, да овде помогнем својим знањем – планира Маја.

Њени родитељи, мајка Мира и отац Божидар, не крију радост што њихова кћи јединица корача путем успеха у далеком свету, мада су свесни да то подразумева силна и њена и њихова одрицања, тим пре што обоје немају стални посао, па тако ни сталне приходе. Једном је чак и тетка морала да подигне кредит на 1.100 евра, када је требало платити Мајину авионску карту, а тај издатак Шљиваре чека и у јануару, када им се ћерка враћа у САД на почетак студија.

– Годинама нам је тешко и напорно, али кад видимо како наше дете напредује и ниже школске успехе, изузетно смо срећни и задовољни – каже отац Божидар.

PRESS CLIPPING

Среда 02.09.2009. год.

САМО ТУЖНА УСПОМЕНА Куир, Датум : 2.9.2009, Страна : 8

Чувени Бикавац, песмом опевано брдо изнад Вишеграда, данас уточиште протераних, а скровите стазе зарасле у трње и коров

ВИШЕГРАД - Од "Бикавца, брда града Вишеграда" остала је само "тужна успомена". Брдо љубави и романтике изнад чувене ћуприје Мехмед-паше Соколовића, место песме и мерака, ваљда најчувеније у бившој Југославији, незаобилазно место романтичних путовања, екскурзија, кутак заљубљених, верених, данас није ни бледа сенка некадашње славе... Како је прошла бивша Југа, тако и Бикавац, још од оног трена када је око Дрине, по читавој бившој држави, место песме славуја проговорило оружје.

Они који данас крену скровитим стазама Бикавца, онима о којима су некад исписиване стране и стране новина по читавој Југи, бројне репортаже, пре ризикују да упадну у канце чопора паса луталица, да их у шипражју уједе змија, да поцепају одећу по трњу, да упадну у какав отворени шахт... Од трња и грања, "дубока Дрина што вековима тече" више се са Бикавца скоро и не види.

Онима који су "најромантичнији балкански кутак", како је некад ово брдо називано, запамтили у другачијем руху Бикавац је данас место туге, тужна страница о 17-годишњој пропасти народа и још тужнија успомена на стара добра времена првих љубави, првих пољубаца.

Та туга и сета данас се на Бикавцу осећају на сваком кораку.

- Чувајте се, овде има змија. И пси хоће да уједу - каже на Бикавцу мали, деветогодишњи Страхуња, који по шипражју и стазама чувеног брда изнад старог града проводи део детињства.

Стазе околу зарасле у коров. Гране дрвећа пале до земље и трњака. Стари "хладњак", летњиковица, оставштина аустроугарске власти - пуст. Њему се, у ствари, више и не може прићи од смећа, ђубрета, трња, пузавица... **На фудбалском стадиону на Бикавцу, где су некад игране чувене утакмице, где се навијало, а после утакмица у паровима хитро нестајало по околним стазама и богазама "љубавног гнезда", данас су бетонске зграде, у којима живе углавном избеглице са простора читаве бивше државе. Живе, у ствари више сањају своје шуме и ливаде, пропланке завичаја, своје куће и имања, стари више чекају смрт него што живе...**

- Није ово живот. Ово је чекаоница смрти. Ми смо имали све, кућу, леп и срећен живот, сад имам човека који умире од болести, имам ћерку која није удата, и имам жељу да ме нема - тужно јече Бикавцем речи Мире Праштало (72) из околине Книна.

Некад је на Бикавцу радио чувени мотел, који неки звали и "највећим швалерским гнездом на целом Балкану", по шуми околу били бунгалови... Све је то данас препуштено зубу времена. У бунгаловима неко време живели они несрећници избегли у Вишеград, после исељени, у неколико бунгалова још живе они који више немају куд, који немају где ни коме да се врате.

- И ја сам некад долазио на Бикавац. Пола мог Горажда овде се некад одмарало. Нигде лепших цура није било но овде. Данас сам инвалид, без посла, кувам кукуруз и продајем на улици, то је мој живот - прича Миломир Јевђовић из Горажда, један од последњих становника бунгалова на Бикавцу.

Деведесетих, са ратом, нестало је и старог Бикавца. На брдо стигла војска, касније, почеле да стижу избеглице, Срби, прво из Хрватске, онда из Босне, Бикавац им постао уточиште. Уместо весеља, радости, на чувени брег почела се сливати туга, тешка избегличка...

И дан-данас, ипак, повремено, замакне стазама Бикавца зараслим у коров покоји пар заљубљених, знак да на брду ипак има нешто чаробно, нешто као магнет, да Бикавац није "без неке" био оно што је био. А што се другог тиче, "земан руши куле и градове", што не би и једно брдо љубави.

Антрфиле : Војникова љубав

А песму о "лијепом старом граду Вишеграду, где дубока Дрина вековима тече", о славујима који певају на "Бикавцу, брду града Вишеграда", некад су у бившој, великој земљи знали сви. Певала се кад људи падну у дерт, кад их узме мерак под своје, кад се уживало. Њу је, у пролеће 1953, док је у Вишеграду служио војску, испевао Драгиша Ненадић из Крагујевца. У Вишеграду се заљубио у једну Кику. Двоје младих често су шетали стазама Бикавца, седели у "хладњаку", а после је настала чувена песма - "све је као некад, певају славуји, само тебе, драга, на Бикавцу нема"...

ИЗ КАРТОНА У СТАН

Вечерње Новости, Датум : 2.9.2009, Страна : 18

У ПОЖАРЕВЦУ НАМЕРНИ ДА ЗБРИНУ ИЗБЕГЛИЦЕ

Тражи се погодна локација

ПОЖАРЕВАЦ - До краја ове године, у Пожаревцу ће почети изградња станова за смештај 20 избегличких породица, у коју ће бити уложено 50 милиона динара. Неопходна средства обезбеђена су из фонда Националног инвестиционог плана, намењена градовима са урађеним Акционим планом за избегла и интерно расељена лица. Обавеза локалне самоуправе је обезбеђење земљишта, површине 1.000 квадратних метара, са уређеном комплетном инфраструктуром. Тек након реализације овог пројекта, почеће збрињавање станара дивљег насеља на Лучичком путу, подигнутог пре 10 година.

Ово "Картон насеље" никло је 1999. године, када су после НАТО бомбардовања у Пожаревац пристигле ромске избеглице са Космета. Породице које су прве дошле сместиле су се илегално у баракама предузећа "Рад", а остали су касније у близини подигли учерице, немајући другог избора, јер су првих дана спавали на улици и железничкој станици. **У почетку је овде живело 46 породица, али је 25 успело да се збрине, било продајом својих кућа и земљишта на Косову, било уз помоћ УНХЦР-а. Они који су остали, укупно 21 породица, живе у неусловним објектима, склепаним од картона, линолеума и најлона.**

Овим породицама стамбено питање биће решено тек 2012. године, у склопу "Локалног акционог плана унапређења положаја избеглих и интерно расељених

лица". Међутим, за испуњење овог обећања неопходна је помоћ домаћих и страних донатора, јер за реализацију поменутог програма треба обезбедити 556.000 евра.

КЊИГЕ НА ПОКЛОН

Курир, Датум : 2.9.2009, Страна : 15

КУРШУМЛИЈА - Хуманитарна организација "Мајка девет Југовића " из Грачанице обезбедила је школски прибор за прваке ОШ "Коста Војиновић" из Подујева, која је пре десет година измештена у Куршумлију.

Приликом уручења поклона првацима председник општине Подујево Обрен Анђелковић је истакао да овај чин представља нераскидиву спону између Срба са Космета и Срба у расељеништву. Осим првака, бесплатан школски прибор добиће деца из материјално угрожених породица као и деца без родитеља. Осим десетак првака ову школу похађа још 60 основаца чији су родитељи после прогона са Косова своје уточиште нашли у Куршумлији.

ТАЧИ ОБЕЋАВА ПОМОЋ ЗА ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА

Борба, Датум : 2.9.2009, Страна : 6

Премијер Косова Хашим Тачи изјавио је јуче да ће косовска влада наставити да издваја средства за све који желе да се врате на своја имања на северу Митровице. Тачи је рекао да влада сарађује са „свим релевантним факторима“ да се обнова кућа у том делу Косова настави „убрзаним темпом“ и у оним деловима где то тренутно није случај, преноси Бета позивајући се на косовске медије.

„Не само да се настављају послови на реновирању кућа у Брђанима, већ ће се радови проширити и влада ће доделити додатна средства за припаднике свих заједница који желе да се врате кућама“, рекао је он.

БЛИСКЕ ВЕЗЕ СРБА И ПОЉАКА

Преглед, Датум : 2.9.2009, Страна : 2

У Београду обележено 70 година од избијања Другог светског рата

Полагањем венаца испред спомен-плоче Југословенско-пољској лиги јуче је у Београду обележена 70. годишњица избијања Другог светског рата. Венце на спомен-плочу положили су државни секретар у Министарству рада и социјалне политике Зоран Мартиновић, градоначелник Београда Драган Ђилас и отпраник послова амбасаде Пољске у Србији Павел Червињски. Червињски је подсетио да је у Узун Мирковој улици у Београду деловао Центар у оквиру Југословенско-пољске лиге који је помагао пољским избеглицама да се пребаце у Француску и на Блиски исток, у периоду од 1939. до 1941.

Он је рекао да је српски народ, и поред притисака немачког изасланика у Београду и нацистичких тајних служби, Пољацима пружао подршку и финансијску помоћ и додао да је годишњица напада Немачке на Пољску прилика на подсећање на блиске везе два народа. „Наша је дужност да те догађаје не заборавимо, поготово сада када се у Европи уздижу покрети и организације који величају тоталитарне режиме, а у престоницама неких држава, које сnose одговорност за трагедију од пре 70 година, постоје покушаји да се фалсификује историја и оправдају злочинци“, истакао је Червињски. Ђилас је рекао да су међу народима који су највише настрадали у Другом светском рату и пољски и српски народ и да се не смеју заборавити људи који су две године помагали Пољацима да се спасу и пребаце на друге територије, јер су многи од њих страдали, а међу њима и Милан Поповић који је водио тај центар.

„Пријатељство које је тада постојало између пољског и српског народа развија се и даље“, истакао је Ђилас. Након што је пала одбрана Пољске, границе са Румунијом и Мађарском почеле су да прелазе хиљаде пољских избеглица - цивила и припадника војних јединица евакуисаних с фронта, који су без икаквих средстава за живот, без пасоша и исправа, хтели да стигну до савезничке Француске, преко Југославије и Италије. Активисти предратне Југословенско-пољске лиге основали су Центар за пружање помоћи пољским избеглицама у Београду, који је био отворен 24 сата дневно.

PRESS CLIPPING

Понедељак 14.09.2009. год.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА 13 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА У ПАНЧЕВУ Политика, Датум : 14.9.2009, Страна : А32

Панчево – УНХЦР је одобрио 4,7 милиона динара помоћи за избеглице из Хрватске и Босне и Херцеговине који граде домове на територији Панчева, а градска самоуправа додала је још 300.000 динара, како би се за 13 породица обезбедила куповина грађевинског материјала.

Према подацима које је саопштио Зоран Граовац, повереника за избеглице у Панчеву, на територији града је сада 970 избеглих и 1.400 расељених лица, а близу 300 породица је до сада већ добило помоћ у грађевинском материјалу.

Нажалост, како кажу надлежни у градској управи, Панчево није могло да конкурише за међународне донације којима се обезбеђивао новац за куповину сеоских кућа за избеглице. Наиме, донацијама је било ограничена цена ових кућа на 7.000 евра, а по тој цени се куће у селима јужнобанатских општина нису могле пазарити.

НЕМАЈУ НОВЦА НИ ДА ДЕЦИ НАБАВЕ ХРАНУ И ЛЕКОВЕ

Блиц, Датум : 14.9.2009, Страна : 2

У Крушевцу 1.300 избеглица живе у беди

Дете ми умире од глади и болести. Понекад немам ништа друго, па јој спремам гриз на води са шећером. Немам пара ни за њене терапије јер се све - ињекције, лекови, анализе плаћају, а ја пара немам, каже Славица Пешић из Урошевца.

- Лутам са децом од куће до куће од када сам дошла овде. Најмлађи син ми се скоро онесвестио од глади. Не сећам се када су ми деца пробала месо. Једем једном дневно, а оно мало што имам чувам за њих. Сада смо добили отказ од газде јер за стан немамо да платимо 70 евра месечно - тешко, уз дуге паузе, прича о својој суровој судбини Душанка Станојевић (53), избеглица из Косова Поља која већ десет година живи у Крушевцу.

Једини сигуран приход који Душанка и њена три сина имају јесу 4.000 динара алиментације и 1.500 динара дечјег додатка за најмлађег сина Ненада. Према подацима Повереништва за избеглице, у Крушевцу је регистровано 7.828 интерно расељених лица са Косова и Метохије. Од тог броја, 1.300 особа живи у тоталној беди.

- Без икаквог објашњења укинули су ми материјалну помоћ од 3.000 динара. Није било богзна, шта али смо од тога могли да купимо брашно. Оно што два старија сина зараде надничећи у пољу дајемо за струју и воду. Храну ми дају на почек комшије у продавници, а немам где ни ручак да спремам јер шпорет не ради. Најмлађи син иде пешице у школу јер нема пара за аутобуску карту. И док сам могла, нико није хтео да ме прими да радим. Сада већ не могу јер сам имала шлог, а и срчани сам болесник.

Сањам да нам неко да неку стару кућу са две собице и купатилом да се више не сељакамо - каже Душанка која је до 1999. године радила на Интерној клиници у Приштини.

Слична тужна судбина задесила је и Славицу Пешић из Урошевца, која је пре рата радила у хотелу на Брезовици.

- Дошли смо овде без ичега, а на почетку смо живели нас десеторо у две собице. Сада смо у стану од 36 квадрата у згради старој више од 60 година који, са намештајем, плаћамо 120 евра. У фирми у којој сам радила, у „Инексу“, дали су ми отказ. Радила сам по продавницама, чистила куће, сређивала печурке у хладњачи да бих дошла до неког динара. Нисам имала пара да школујем синове, па су завршили само основну школу. Од 16 године раде на грађевини по зими и врућини, и никада не знају да ли ће газда да им плати - говори Славица, по занимању финансијски техничар. Иако је преживела три тешке операције, Славица не може да оствари право на инвалидску пензију, а новац који синови зараде троши на храну и лечење најмлађег детета ћерке Милице.

- Дете ми умире од глади и болести. Понекад немам ништа друго, па јој спреим гриз на воду са шећером. Немам пара ни за њене терапије јер се све - ињекције, лекови, анализе плаћају, а ја пара немам пошто су ме одбили и за косовски додатак - додаје Славица.

- Од 7.828 интерно расељених лица са Косова и Метохије, 1.300 особа је у стању сталне социјалне потребе. Они живе испод доње границе социјалног минимума, угрожени су стамбено и економски. Основни проблеми су им смештај и посао, а на другом месту здравствено осигурање и образовање јер немају пара за школовање. Већина једва преживљава радећи сезонске послове на црно, без стажа и осигурања - каже Душан Тодоровић из Повереништва за избеглице, наводећи пример Богомира Петровића који је морао да престане да ради повремене послове јер брине о брату који је тежак болесник, а нема никаквих припадности.

- Један број расељених лица прима такозвани косовски додатак који је око 8.000 динара. На евиденцији Националне службе запошљавања у Крушевцу је 249 интерно расељених лица, док 567 прима преко те службе посебну новчану надокнаду. Проблем са коришћењем разних фондова за запошљавање је у томе што велики број лица нема потпуну документацију или личне карте. Наш предлог је био да се формира једна врста Гаранцијског фонда где би се обезбедила средства за оне који желе да запосле расељена лица али то засад иде тешко - додаје Душан Тодоровић.

СТАНОВИ ЗА 41 ПОРОДИЦУ ДО КРАЈА МЕСЕЦА

Блиц, Датум : 14.9.2009, Страна : 3

Изграђена зграда за избеглице у Ваљеву

До краја месеца 41 избегличка сиромашна породица биће усељена у стамбену зграду за социјално становање у насељу Пети пук, која је требало да буде готова још прошлог лета јер су градске власти успеле да обезбеде подизвођача радова.

Помоћник градоначелника Ваљева Радивоје Милутиновић каже да је објекат прикачен на струју, водовод, канализацију и телефонске водове, те да ће за седам дана бити завршени и финални радови везани за заштитну ограду, гелендере и улазна врата, после чега остаје само технички пријем објекта од градске Дирекције за урбанизам.

- После техничког пријема, ако не буде неких примедби, биће потребно највише седам дана да се издају још неке неопходне дозволе и сагласности, па да онда тим људима, који заиста предуго чекају, поделимо кључеве - каже помоћник градоначелника. Милутиновић не спори да је у Општинској стамбеној агенцији, која је била задужена за овај посао, било пропуста због којих се изградња отегла, те да је **Влада Италије, као донатор изградње преко програма УН Хабитат, летос Ваљево најозбиљније упозорила да ће остати без предвиђеног новца ако рок, ионако продужаван три пута, поново пробију.**

- Било је субјективних пропуста у предузећу које се бавило изградњом, мада они нису могли да предвиде да ће извођач радова упасти у блокаду, али да су могли раније да реагују, могли су. Уместо да кажу да имају проблема са извођачима, да су тражили помоћ, они су на састанцима са градским руководством говорили да је све у реду и да радови иду планираном динамиком. **Када смо се после протеста италијанске владе ми укључили у целу причу, успели смо да са подизвођачима радова уговоримо завршетак посла и све време смо контролисали наставак изградње** - каже Милутиновић и напомиње да је најважније да се људи коначно уселе, а потом ће локалне власти, како рече, „анализирати ко је био крив и да ли ће одговарати“.

Зграда за социјално становање у насељу Пети пук има 41 стан који ће на коришћење добити избегличке и социјално угрожене породице, које ће плаћати месечну кирију од 1,2 евра по квадрату стамбеног простора, док ће три локала у приземљу зграде град користити за издавање.

Италијанска влада је у пројекат социјалног становања у Ваљево до сада уложила 627.000 долара, а по коначном завршетку последњег објекта пребациће преосталих 75.000 долара које је Ваљево врло лако могло да изгуби због кашњења изградње.

СРБИ СЕ ЈОШ БОРЕ ЗА ЖИВОТ У ЛИЦИ

Ало!, Датум : 14.9.2009, Страна : 6

РЕПОРТЕР АЛО! НА ПАРАСТОСУ СТРАДАЛИМ У МЕДАЧКОМ ЦЕПУ

Медак, некада скоро чисто српско насеље код Госпића у Хрватској, 14 година након рата и даље осећа његове последице. Прва продавница од села, по којем је акција хрватске војске „Медачки цеп“ добила назив, удаљена је око петнаест километара. Дом културе и некада осмогодишња школа, коју су похађала и деца из околних села, зарасли су у траву, а педесетак становника овог малог личког места бори се за опстанак на просторима на којима је вековима живело православно становништво. Мештани, али и већи број православних верника из Лике и Далмације, као и претходних година на празник Усековања главе светог Јована Крститеља присуствовали су служењу свете литургије епископа Герасима уз саслужење свештенства и монаштва епархија далматинске и горњокарловачке у манастиру Медак. После молитве епископ Герасим је служио парастос свим православним Србима страдалим од хрватске војске у медачком цепу 1993. године.

Након литургије коју је служило осам свештеника и владика, епископ Герасим је за „Ало!“ објаснио зашто је пре три године донео одлуку да сеоску цркву у овом месту прогласи за манастир.

- За српски народ и црква и манастир су храмови, али манастир ипак има већу снагу. Након што смо крај цркве изградили конак, имам у плану да манастир Медак населим монасима, јер је ипак много другачије када је народ свестан да у сваком моменту има

неког ко се брине о храму и са ким може попричати када дођу у посету - каже владика Герасим. Он додаје да не може да позове расељено српско становништво да се врати на своје огњиште јер, реално, млади на тим просторима немају од чега да живе, али каже да свако треба да обиђе своје огњиште, након чега ће сам донети одлуку.

Министарство за регионални развој у Медаку прошле године је обновило стамбену зграду са осам станова за српске повратнике, бивше носиоце станарског права, али већина станара након што је преузела кључеве у њима се ретко појављује. У читавој згради живе два станара, док други власници којима је држава дала станарско право живе по Србији и Војводини. Неки од њих чак немају ни намеру да посете Медак, а о повратку не желе ни да размишљају.

- Шта друго могу, када је све пусто. Млади не желе да се враћају у ове крајеве. Посла нема, школе нема, дома културе нема. Једноставно се дружимо и посећујемо по кућама. Аутобуске и железничке везе са Госпићем нема - прича за „Ало!“ српски повратник у Медак.

Антрфиле : Немачка помаже разминуравање

Немачка ће у овој години са 770.000 евра финансирати разминуравање 660.000 квадратних метара површине у пет хрватских жупанија. Овогодишњом донацијом разминураће се подручје више градова, међу којима је и Госпић, као и насеље Медак на чијем прилазу су још увек јасно постављене табле које упозоравају на велику опасност од постављених минскоексплозивних средстава. **Немачка је од 2001. године за разминуравање подручја у Хрватској издвојила већ више од седам милиона евра.**

PRESS CLIPPING

Среда 16.09.2009. год.

КЉУЧЕВИ ЗА ДАН ОПШТИНЕ

Вечерње Новости, Датум : 16.9.2009, Страна : 31

ЗАВРШЕНА ЗГРАДА СА СЕДАМНАЕСТ СТАНОВА ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ РАСЕЉЕНИХ У ПАРАЋИНУ

ПАРАЋИН - Захваљујући одличној сарадњи са страним хуманитарним организацијама, параћинска општина обезбедила је изградњу још једне зграде у избегличком насељу Данково са 17 станова. Зграда је урађена у рекордном року, за само једну сезону и свечано ће бити отворена на Дан општине, 27. септембра.

Од укупног броја станова, 15 је намењено расељенима са Косова из последњег колективног центра у параћинској општини у Поповцу. Два стана намењена су домаћем, социјално угроженом становништву, по критеријумима Центра за социјални рад. Избор будућих станара обављен је по конкурс, а уколико буде још слободних станова, биће расписан нови конкурс на који ће моћи да се јаве и расељени из приватног смештаја.

Бојан Вељковић, члан Општинског већа задужен за социјалну политику, каже да ће сви станови бити опремљени основним намештајем који је купила општина. **Учешће локалне самоуправе је 10 одсто од вредности пројекта.**

- **Објекат је финансирао немачка организација АСБ са 300.000 евра. Општина први пут учествује сопственим средствима. Станови ће бити усељени током јесени. До сада смо обезбедили 64 стана и то управо у овом насељу, уз помоћ више различитих страних донатора - каже Вељковић.** Осим станова, избеглима и расељенима општина даје и помоћ у грађевинском материјалу да сами граде. Један такав конкурс управо је у току. Појединачно, породица може да добије највише 375.000 динара. Рок за подношење захтева је 19. септембар.

ПОВРАТАК СРБА У ОПШТИНУ КЛИНА

Правда, Датум : 16.9.2009, Страна : 5

Предајом кључева за 10 завршених кућа за Србе повратнике у село Рудице, општина Клина, завршен је пројекат повратка 10 породица у то село. У ово село до сада се вратило укупно 25 Срба, међу којима је шесторо деце.

Најмлађи Јован Дашић има годину и по. Поред кључева за завршене куће повратници су добили и три трактора, како би могли да обрађују своје њиве. Финансијску помоћ у реализацији пројекта пружила је британска влада.

ПОСЕТА

Вечерње Новости, Датум : 16.9.2009, Страна : 34

СМЕДЕРЕВО - Смедерево је јуче посетио Едуардо Арболеда, шеф мисије УНХЦР за Србију, који је обећао да ће ова организација у сарадњи са Европском унијом и државним врхом Србије кроз многобројне пројекте помоћи у збрињавању избеглих и расељених пред најављено затварање кампова. Арболеда је обишао избеглички камп у Радинцу.

ХРВАТСКА НИЈЕ ИСПУНИЛА ОБАВЕЗЕ ПРЕМА СРБИМА

Политика, Датум : 16.9.2009, Страна : А14

Словенија је годину дана успешно блокирала затварање девет и отварање пет нових преговарачких поглавља око пријема Хрватске у Европску унију. Сада се ипак обавезала да ће обуставити даљу блокаду, иако договор о међусобном разграничењу још увек није на видiku. Наставак међудржавних преговора наставиће се посредством међународне арбитраже, а ЕУ већ је упутила позив Загребу да настави приступне преговоре са Унијом за које се претпоставља да би могли бити завршени до средине 2010. године.

Питамо се гласно да ли то значи да је Хрватска прескочила све препреке и испунила услове како би постала равноправна чланица Европске уније? Да ли ће се на том путу у приступним преговорима наћи и држављани Хрватске који су српске националности и који се, ни после четрнаест и више година, не могу вратити својим кућама? **Настављање преговора и отварање нових преговарачких поглавља са Хрватском, иако Хрватска претходно није испунила обавезе према својим грађанима српске националности, наводи нас на закључак да ЕУ награђује Хрватску због тога што је Србима одузела око 40.000 станарских права, није обновила више десетина хиљада стамбених и других објеката, ускратила пензионерима примања за време протеклог рата и није дозволила учешће Србима у процесу приватизације друштвеног капитала.** Осим тога, Хрватска није испунила ниједну преузету обавезу, а посебно Бечки споразум о сукцесији према којем је сва имовина морала бити враћена у стање у коме се налазила пре почетка избијања ратних сукоба на простору бивше Југославије.

Позивамо чланице ЕУ које још имају морала да преиспитају ову одлуку и обавезу Хрватску да најпре испуни све обавезе према својим држављанима српске националности како би им била враћена сва она права која им припадају. Тек тада би се могло говорити о њеном приступу Европској унији.

Милојко Будимир,

Председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске

РЕЗУЛТАТ СТАЛНИХ ПРЕТЊИ

Данас, Датум : 16.9.2009, Страна : 13

Сведоку депортација избеглица демолиран аутомобил

Подгорица - Слободану Пејовићу, бившем полицајцу из Херцег Новог који је први јавно свједочио о депортацији из Црне Горе избјеглица исламске вјероисповијести из БиХ, поново је демолиран аутомобил. То се десило у понедељак на паркингу поред његовог стана. Полиција је на сједишту аутомобила пронашла металну куглу величине кликера.

Пејовић годинама прикупља информације и доказе о ратном злочину који се десио 1992. године на територији Црне Горе, што је, према његовим тврдњама, разлог за серију упозоравајућих напада на њега и његову имовину, од којих се посљедњи десио минуле ноћи, када му је демолиран аутомобил. Жртве злочина, који се десио у мају 1992. године, били су БиХ муслимани, а тај „страшни злочин“ је, каже Пејовић, „по масовности и бруталности можда и највећи ратни злочин учињен у Црној Гори деведесетих година“.

Пејовић каже да је демолирање аутомобила увод „у нешто много озбиљније“, наводећи да му се већ дуго пријети ликвидацијом, и упозорава јавност на то да би једнога јутра могла осванути вијест да је убијен у класичној сачекуши. Пејовићу је аутомобил демолиран и прошле године, а једном је физички нападнут, док је имао више телефонских пријетњи. Пејовић је оптужио Управу полиције и предсједницу Врховног суда Црне Горе Весну Меденицу да су додатно охрабрили нападаче на њега својим изјавама.

Он је прошле године изјавио да је, према његовим сазнањима, једна паравојна група пљачкала станове и куће у Херцег Новом чији су власници били грађани БиХ исламске вјероисповијести и да је, на своју руку, депортовала избјегле грађане БиХ. Он је навео и да постоје индиције да је паравојна група неколико особа ликвидирала на падинама Орјена, на путу Херцег Нови - Требиње, које Пејовић назива „коридор смрти“.

Акција за људска права апеловала је на надлежне државне органе да у договору са кључним свједоком у случају ратног злочина против избјеглица 1992. године, Слободаном Пејовићем над њим, на основу закона, примијене мјере из Програма заштите свједока.

ФЕРИДА ХОЦИЋ ПОСЛЕДЊА ИЗБЕГЛИЦА

Блиц, Датум : 16.9.2009, Страна : 7

НОВИ ПАЗАР Ферида Хоцић је избегла из Босне и Херцеговине још 1992. године када се скрасила на Косову, али је судбина хтела да и 1999. године напусти Косово и избегне у Нови Пазар.

Она је са неколико десетина избеглица годинама боравила у Пазаришту, петнаестак километара од Новог Пазара, али су сваке године избеглице напуштале овај колективни смештај, млађи се сналазили сами, неки су се вратили у Хрватску, БиХ, а неки на Косово, једино је Ферида усамљена остајала ту где јесте, као последња избеглица.

Иако су ратови на Балкану остали у морама несрећних, у архивама медија и историјским збиркама, Ферида је сведок да још постоје они који се свакога дана буде и сваке вечери заспе са сликама рата који је утицао да њихова стварност буде сурова и, што је најгоре, да та суровост још траје.

Сина је изгубила у рату, а данас је њена једина срећа то што има добро здравље. У подножју брда Рас и по некадашњем дубровачком трговишту, Ферида бере чајеве, а

дане проводи сама у једној соби. Воли да помилује и кучиће који се играју поред реке Рашке.

- Намучила сам се у животу, расла сам без родитеља. Сећам се само патње, сеоба, смрти. Била сам удата за једног пијаницу који је све пропио, потом сам изгубила сина. Данас, понекад пожелим да видим родно Горажде. Било је људи који су хтели да ми плате карту, али не бих издржала када бих отишла у родно место, а и немам никога ближњег тамо - прича Фериде Хоџић. Она истиче да јој радост представљају добри људи које среће у Новом Пазару, који имају осећај за њену самоћу.

- За мене је велика ствар и то када са неким проговорим, много ми то значи - каже усамљена Фериде.

ДАН ПОЧИЊУ ЛИСТОМ „БЛИЦ“ ПУНИХ 13 ГОДИНА

Блиц, Датум : 16.9.2009, Страна : 6

Породица Ђипало из Батајнице чува бројеве наших новина од 16. септембра 1996.

Неколико кула направљених од готово свих издања дневних новина „Блиц“ већ годинама краси таван куће породице Ђипало у Батајници. Иако се нису претплатили на новине, обичај да дан почиње са „Блицом“ у кућу је 1996. године увео најмлађи члан Горан, који је најзаслужнији за то што је навика куповања прерасла и у хоби чувања најтиражнијих дневних новина у Србији.

Вишеспратна кућа у реду високих грађевина у батајничком насељу Клисина, у Улици Осма нова 11, ничим није одавала утисак чувара историје „Блица“. Простран, лепо уређени дневни боравак на спрату и кружне дрвене степенице водиле су ка ништа мањем поткровљу. Уредно, чак временски тачно сложени свежњеве новина прате косину крова на једном од зидова тавана и пркосе сили Земљине теже уз помоћ високе полице за ципеле наслоњене на њих. Покушавајући да нађе најстарији број „Блица“, 27-годишњи Горан Ђипало је пажљиво скидао један по један пакет новина везаних врпцом, одржавајући истовремено равнотежу хартијских купола. Нажалост, није успео, новине су се са свих страна сурвале на паркет, редослед бројева је нестао, а Горан се присетио првог дана изласка „Блица“.

- Ишао сам у први разред средње графичке школе и часови су у почетку били врло досадни. Са друговима сам на одмору свратио до киоска и видео танке новине великог формата са свега десетак страна. Изгледале су младалачки и са пуно слика, а у то време су најављиване и као антирежимске, што је нас младе привлачило. Купио сам их у намери да прекинем време у школи и сећам се да смо се на часу српског језика утркивали ко ће да решава укрштеницу. Због тога су ми најстарији бројеви или поцепани или ишарани. Иначе, коштале су свега 50 пара и у односу на друге новине, биле су на латиници, што је мени тада више одговарало - присећа се Горан Ђипало, графички дизајнер који тренутно ради у породичној фирми за производњу металне галантерије.

Четворочлана породица Ђипало делила је судбину многих Срба из Хрватске током рата, па је 1995. године избегла из Карловца и населила се у Земуну. На срећу, са собом су понели и машине за прављење металних дугмади, шнала и копчи, тако да је породични бизнис настављен. Међутим, управо ће нова селидба нешто касније бити један од фактора који су утицали на то да стара издања „Блица“ не заврше у контејнеру.

- Мислећи да ће нам новине бити потребне приликом радова на кући, чувао сам их у кутији у својој соби. Касније се испоставило да новине нисмо ни искористили, већ смо

их само пренели у нову кућу. У то време дружио сам се са пријатељем из детињства који ми је причао како је његов деда имао пуну собу „Политикиних“ издања старих и више од 50 година. То је на неки начин представљало изазов за мене, тако да сам временом све више рачуна водио о „Блицу“ - прича Горан.

Од оснивања „Блица“ до данас Горан је сачувао скоро сваки број, а изостанак понеког издања из његове колекције правда путовањима ван земље. Међутим, када није у могућности да купи новине, најчешће га у тој улози одмењују мајка Јана и старији брат Душан, док отац Тихомир и није тако страствени читалац штампе.

- Новине листам од позади и углавном ујутру док доручкујем. Углавном прочитам већину текстова, прескочим једино приче о здравој исхрани. Иначе, неретко се догоди да приликом сређивања новина сате проведем читајући наслове и текстове који су у то време били актуелни. На пример, занимљиво ми је да читам о спортистима који су данас увелико у пензији, па сам тако пре неки дан у „Блицу“ из 2002. године прочитао да је одбојкаш Вања Грбић још тада најавио опроштај - каже Горан.

Антрфиле : Није желео да прода новине

Мада су га родитељи у више наврата саветовали да новине или баци или прода сакупљачима старих хартија, Горан није желео да се отараси „Блица“.

- Кад сам чуо да бих за килограм новина добио свега десет динара, одлучио сам да не прекидам праксу. Ионако на тавану има толико простора, да бих комотно могао у наредних педесет година да их сакупљам - прича Горан и додаје да је некада у поткровљу играо фудбал с друговима.

PRESS CLIPPING

Четвртак 17.09.2009. год.

ЦРНА ГОРА ПОПИСУЈЕ РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 17.9.2009, Страна : 7

У Црној Гори је почела пререгистрација расељених лица са Косова како би се утврдио њихов тачан број и правни статус. Пререгистрација се завршава 14. октобра, а расељени који се не пререгиструју у том року изгубиће статус расељеног лица у Црној Гори. Пререгистрација ће се обавити у Подгорици, Бару, Тивту, Никшићу и Беранама. У Црној Гори тренутно борави 16.212 расељених са Косова, а међу њима највише је Црногораца и Срба - око 9.360. Ово је трећа пререгистрација од 1999. године.

НАПАДИ НА ЦРКВУ УЗНЕМИРИЛИ ПОВРАТНИКЕ

Дневник, Датум : 17.9.2009, Страна : 21

ВИСОКО: Малобројни Срби повратници су поново заплашени и узнемирени од како је по други пут за месец дана нападнута и проваљена Српска православна црква у Високом, општина у Федерацији БИХ, јављају медији Републике Српске. "Провала у ову цркву у ноћи између 13. и 14. септембра, где је испретуран инвентар, само је један у низу свакодневних инцидената чија је мета православни храм у Високом", рекао је јереј Марко Малеш. Напади и скрнављења православних верских објеката су учестали не само на подручју Федерације БИХ, као што је случај у Тузли и Сарајеву, већ и у Републици Српској у насељима где су Бошњаци већинско становништво. Тако је и у насељу Ђурђево код Зворника Српска православна црква оскрнављена 19 пута за последњих седам година од како је интензивира повратак Бошњака.

НОВЕ КУЋЕ ЗА ПОВРАТНИКЕ

Пресс, Датум : 17.9.2009, Страна : 15

КЛИНА - У селу Рудице, код Клине, предати су кључеви новоизграђених кућа породицама које су одлучиле да се врате и наставе живот у овом месту, јавља **КИМ** радио, и прецизира да су 10 српских породица и једна албанска кључеве исто толико кућа примиле на свечаности од представника локалне самоуправе. Припрему услова за живот и градњу кућа изводио је Програм Уједињених нација за развој, док је процес повратка у ово метоксијско село финансијски у висини од 245.000 евра подржала британска влада, у сарадњи са општином Клине и министарством за заједнице и повратак у косовској влади. Тим средствима

обезбеђене су нове куће и обновљена инфраструктура, док су повратници, као помоћ, примили и три трактора.

Директор УНДП на Косову Парвиз Фарташ истиче да је веома задовољан што је ова организација у могућности да помогне и подржи процес повратка расељених на Косову.

PRESS CLIPPING

Уторак 22.09.2009. год.

ПЕТ И ПО МИЛИОНА ДИНАРА ЗА КУЋЕ И МАТЕРИЈАЛ

Данас, Датум : 22.9.2009, Страна : 16

Решавање стамбених питања избеглих и интерно расељених у румској општини

Рума - Рума је међу првим градовима у Србији која ће моћи да користи средства у износу од пет милиона динара за решавање стамбеног питања избеглих и интерно расељених лица. Недавно су у згради републичке владе додељени уговори потписани између 12 локалних самоуправа и Комесаријата за избеглице, у оквиру пројекта „Подршка локалним акционим плановима у Србији“ у циљу интеграције ове категорије становништва и побољшања животног стандарда. Захваљујући помоћи УНХЦР-а вредној 700.000 долара породице из 12 општина решиће стамбене проблеме, а кроз реализацију овог програма биће обухваћено 150 избегличких породица.

Како сазнајемо од заменика председника Општине Рума Драгана Кардаша, у пројекту за стамбено збрињавање избеглих и расељених у Руми са десет одсто средстава учествује општина, тако да ова средства укупно износе 5,5 милиона динара. Како је планирано 3,1 милион динара биће утрошено за куповину сеоских кућа, а остатак за грађевински материјал.

У току је конкурс за доделу средстава, заправо за избор корисника за доделу помоћи која се састоји у куповини и донацији кућа са окућницом за решавање стамбених питања избеглих на територији румске општине, као и конкурс за избор корисника за доделу помоћи у грађевинском материјалу.

КОСОВСКИ АНЂЕО

Курир, Датум : 22.9.2009, Страна : 8

Александра Зарић, ученица школе за глуве и наглуве, и поред немаштине је одличан ђак и осваја медаље на такмичењима из српског језика

БЕОГРАД - Немаштина, избеглиштво и стрес нису спречили Александру Зарић, ученицу осмог разреда београдске школе за глуву и наглуву децу „Стефан Дечански“, да буде одличан ђак и да учествује на бројим такмичењима, на којима осваја медаље. Породица Зарић, која је после бомбардовања избегла са Косова и Метохије из места Исток, већ неколико година је смештена у избегличком кампу „Ада“ у Београду, где, како причају, једва преживљавају и сналазе се како знају и умеју. Отац Ранко каже да је његова Александра рођена као нормално дете, али да је, како су лекари рекли, од стреса који је као трогодишња девојчица доживела због бомбардовања оглувела.

- Имала је само три године када смо избегли, прво у Краљево. Побегли смо од бомби које су стално падале у Истоку. Лекари су нас по болницама вукли годину дана јер нису знали шта је нашем детету. **Коначно су доктори на Институту за мајку и дете у Београду открили да је нашој Сандри слух оштећен на оба ува преко 80 одсто.** Она сада носи слушни апарат и може да говори и, ако бог да, уписаће се у средњу школу као остала деца - прича нам Ранко.

Александра је најмлађе од седморо деце у породици Зарић, и сви заједно са баком Босом и петогодишњим сестрићем Стефаном живе у две собице у београдском избегличком кампу „Ада“ са још 33 породице које су избегле са Косова и Метохије. Отац Ранко више од 20 година радио је у у предузећу „Ауто превозник“ и сада прима само минималац од 10.600 динара. Ранко, кад год му се укаже прилика ради, али успе тек да узме још неку надницу. Мајка Милица због болести не може да ради.

Александра стидљиво проговара да воли школу, све предмете, и да би јој најдраже било да добије компјутер „јер се братовљев покварио“. Ипак, нада се да ће добити и кућу, свој дом, како би њена породица живела као и остали људи.

- Волим да учим, и волим да идем на такмичења. Кад имамо слободног времена, читам књиге. У школи сам преко недеље јер тамо имамо и смештај, спавамо и једемо, а кући долазим само за викенде. Волим да се некад прошетам са другарицама. Идемо на Аду јер нам је ту близу. Моја разредна Валерија каже да ћу, ако вредно учим и радим, и факултет уписати, а ако га завршим, моћи ћу да нађем добар посао - поверила нам се тиха и скромна Александра.

Антрфиле : Сви је хвале

Александрина мајка Милица, која је шећерни болесник, за своју ћерку истиче да је у школи сви хвале.

- Вредна је, воли да учи, али шта да радимо кад не можемо да јој пружимо више. Све нам је остало на Косову. Тамо су нам све узурпирани, а овде хоће и струју да нам искључе. Да ми је да се деца само снађу, па после за мене није важно. Годину дана добијали новац од туђе неге и помоћи, али сада више не - кроз сузе нам је рекла мајка Милица и додала да јој је најважније на свету да њена Сандра буде добро.

PRESS CLIPPING

Петак 25.09.2009. год.

ЗА РАСЕЉЕНЕ 15 СТАНОВА

Преглед, Датум : 25.9.2009, Страна : 5

Поводом Дана општине Параћин, 27. септембар, у параћинском насељу Данково биће предата на коришћење зграда са 17 станова за расељена лица. За зграду коју је градила Немачка хуманитарна организација АСБ уложено је 320.000 евра, а општина Параћин је са 10 одсто средстава опремила станове.

Општина је такође осигурала плац за зграду и опремила га инфраструктуром, изјавио је јуче председник општине Саша Пауновић. „Кључеве ће добити 15 расељених и две породице социјално угрожене из Параћина. Усељењем ове зграде биће затворен колективни центар у Поповцу, трећи по реду“, казао је Бојан Вељковић, члан Општинског већа, задужен за социјалну политику.

„У Данкову је до сада изграђено 10 кућа у којима је смештено 64 расељених и прогнаних породица из бивших република“, додао је Вељковић. Параћинска општина у збрињавању избеглих, прогнаних и расељених породица предњачи у Србији.

УСВОЈЕН ПЛАН ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У ЛОЗНИЦИ

Правда, Датум : 25.9.2009, Страна : 7

Скупштина града Лознице усвојила је Локални акциони план за решавање проблема избеглих и интерно расељених за период од 2009. до 2013. године.

Тим планом је предвиђено унапређење материјалног положаја избеглица кроз програме стамбеног збрињавања и запошљавања, За реализацију плана издвојено је око 380.000 евра из градског буџета и од домаћих и страних донатора. Планирано је да се стамбено збрину 42 избегличке породице и обезбеди посао за 20 избеглица. На подручју града Лознице живи око 4.600 избеглих и интерно расељених.

ХРАМ СИМБОЛ СТРАДАЊА

Курир, Датум : 25.9.2009, Страна : 14

У насељу Грмовац код Добановаца, у којем су се населили Срби избегли из Хрватске, јуче на новој цркви подигнути велики крст и звоник

ДОБАНОВЦИ - На највишу куполу цркве светог Илије у насељу Грмовац покрај Добановаца јуче су свечано подигнути велики крст и звоник у коме се налазе три звона. После више од две године градње, становници овог насеља могли су се уверити да ће њихов православни храм постати један од најлепших, и свакако један од највећих у сремској епархији.

Помоћу крана и ауто-дизалице од 100 тона, радници су ко од шале у ваздух дигли крст тежак око 1.500 килограма и висок око шест метара. Подизање крста и звоника, као и наставак радова на цркви, благосиљали су владика сремски Василије и многи други православни свештеници.

Велики број мештана окупио се испред храма у Грмовцу како би присуствовали овом догађају, који, како истичу, њима значи много. Прилазили су и целивали крст док је још био на земљи.

- Дошао сам на идеју да у овом насељу, у коме претежно живе избеглице из Хрватске, саградимо храм као симбол страдања тих људи и прогона са њихових имања. Као што је познато, овим аутопутем су 1995. године пролазиле колоне несрећних људи, који су остали без ичега. Црква је зато и саграђена, да стоји баш ту, покрај истог тог пута, да подсети на њихове муке и страдања, које никад не смемо да заборавимо. Нека се звона са овог прелепог православног храма чују надалеко и нека подсећају путнике који туда пролазе на егзодус народа српског из Хрватске - рекао је каже Дамир Ковачевић, члан већа и председник грађевинског одбора општине Земун.

Градња цркве почела је пре око две године.

- Идеју да у Грмовцу изградимо православно храм предочио сам владици сремском Василију. У почетку је било извесних проблема и застоја, али су уз помоћ општине, као што се и види, груби радови скоро завршени. Правимо сада неке планове за фасадни део радова и осликавање унутрашњости храма, чије су димензије 24 са 15, а висок је чак 36 метара - објаснио је Ковачевић.

Он истиче да је црква кроз историју увек била стожер окупљања Срба и да оваквим догађајима грађанима шаљемо поруку јединства нашег народа. Насеље Грмовац саграђено је 1995. године избеглицама из Хрватске, који су своја вековна огњишта напустили после акције "Олуја". Тада је председник општине Земун Војислав Шешел за релативно ниску цену продао око 3.000 плацева овим грађанима.

КЕРУМ ГОВОРИ ЈАВНО ОНО ШТО ХРВАТСКА РАДИ ТАЈНО

Политика, Датум : 25.9.2009, Страна : А16

Јавност у Хрватској и Србији узбуркала је ових дана изјава градоначелника Сплита Жељка Керума у којој је исказао свој однос према Србији и Србима у Хрватској. Питамо се чему чуђење? Шта је то рекао Керум што Хрватска већ не чини? Свих ових година не сцени је једна лицемерна политика која је од Срба направила грађане другог реда. Срби су као староседелачко становништво и конститутивни народ живели на подручју Хрватске до 1990. године. Тада су им представницима „нове хрватске демократије” укинули то право што је у крајњем довело и до грађанског рата. У завршници тога рата били су протерани са подручја које се налазило под заштитом Уједињених нација.

Од прогона у акцији „Олуја” прошло је више од четрнаест година, а до организованог повратка није дошло, јер је Хрватска учинила све да својим законима цементира резултате етничког чишћења. Од свих република бивше СФРЈ једино су Србима из Хрватске одузета станарска права, нису учествовали у „процесу претворбе” капитала, пензионери су остали без пензија а већина штедиша без својих штедних улога. Обнова кућа тече споро и још има око десетак хиљада чији су захтеви за обнову одбијени. На тајним листама налази се више хиљада оних који су починили тобоже неке ратне злочине. Хрватска није испоштовала ниједну преузету обавезу према својим држављанима српске националности, а налази се на прагу уласка у Европску унију.

Ако се све ово има у виду, онда су они који оптужују Керума лицемерни, јер су на делу показали да им није стало да се постојеће стање мења. Керум је коначно пружио и прилику да се огласе представници Срба у хрватском Сабору (Милорад Пуповац, Ратко Гајица) који су коалициони партнери једне такве политике. Посебно је интересантно реаговање ткз. Коалиције избегличких удружења у Србији, са Српским демократским форумом на челу, који годинама учествују у Програму стамбеног збрињавања, који је донела Влада Хрватске као супституцију за одузета станарска права.

Овакву изјаву треба прихватити као исповест човека који говори оно што и мисли, за разлику од многих који једно говоре, а друго раде. Наивно је очекивати да градоначелник Сплита буде процесуиран када још увек нису процесуирани многи од оних који су починили стравичне злочине над Србима. Керум може са оваквом изјавом само добити још већи број гласова оних који ће на следећим изборима одлучити ко ће бити нови председник Хрватске. Будући да је Хрватска са оваквом политиком постала етнички најчистија држава у свету, она заслужује Керума за председника.

Милојко Будимир,
генерални секретар Удружења
Срба из Хрватске,
Београд

СРБИ ПОВРАТНИЦИ БЕЗ СТРУЈЕ

Дневник, Датум : 25.9.2009, Страна : 23

БОСАНСКО ГРАХОВО: Начелник Општине Босанско Грахово Урош Макић изјавио је да се у ову општину у Федерацији БиХ вратило из избеглиштва 43 одсто предратног српског становништва, односно њих 3.600, који због дискриминаторског односа кантоналних власти живе у веома тешким условима.

"Незамисливо је да људи у 21. веку користе лампе петролејке јер ни 12 година од повратка Срби на 30 одсто територије Општине Босанско Грахово још немају електричне струје", рекао је Макић медијима Републике Српске. Он је упозорио да је недостатак струје један од разлога што нема масовнијег повратка избеглих Срба, али да **и они који су се вратили размишљају о поновном иселјавању због обесправљености. Радно способним Србима у Босанском Грахову нису приступач на радна места у јавном сектору, пензионери не могу да остваре право на пензију коју су примали пре рата, а ученици не могу да прате наставу на матерњем језику и да користе писмо ћирилицу.**

НЕДОСТАЈЕ АДЕКВАТНА БАЗА ПОДАТАКА

Данас, Датум : 25.9.2009, Страна : 6

Роми у Стратегији социјалне заштите у Новом Пазару

Нови Пазар - Ромска популација је вишеструко угрожена друштвена група и у Новом Пазару. Ово су констатовали аутори документа под називом Стратегија социјалне заштите у Новом Пазару. Према попису становништа из 1991. године у овом граду је било 334 Рома, али овом броју треба додати оне који су дошли из земаља Европске уније и расељене са Косова и Метохије. **Од укупног броја Рома на територији Новог**

Пазара више од 90 одсто су из реадмисије и они у локалној средини, процењује се, могу да буду покретачка снага.

Проблеми са којима се сусреће ова популација су сиромаштво, незапосленост, лоши стамбени услови, здравствена угроженост, непоседовање докумената потребних за остваривање права на социјалну заштиту, јер велики број не прима ниједну врсту социјалне помоћи, необразованост и недостатак квалификација, маргинализованост, број ромске деце која похађају школу је мали и деца повратника која су похађала наставу у иностранству имају проблеме да се упишу у школу и прате наставу.

Аутори овог документа су закључили да су многи подаци добијени из саопштења невладиних организација и удружења која се баве Ромима, а на нивоу званичних државних институција и локалне самоуправе недостаје адекватна база података, да живе у неповољним стамбеним условима, да нису довољно едуковани о очувању здравља и важности хигијене, да је недовољно образована и квалификована радна снага и даље је маргинализована популација, иако има позитивних помака активирањем кроз удружења.

Да би се ови проблеми превазишли потребно је да се формира база података која ће се редовно ажурирати, онима који немају лична документа помоћи да до њих дођу ради остваривања права на социјалну помоћ и других грађанских права. Потребно је да се побољшају стамбени услови, реше урбанистичка и инфраструктурна питања насеља у којима живе, да се организују едукације о заштити здравља, превенцији заразних боести, неговању дце и очувању репродуктивног здравља. Кроз издвајање већих средства стварати услове да се зауставља сиромаштво, кампањама и стипендијама мотивисати родитеље и децу да похађају школе, треба да се развије програм запошљавања Рома и кроз удружења створити им услове да учествују у решавању проблема.

PRESS CLIPPING

Четвртак 30.09.2009. год.

КУЋЕ ЗА ПРОГНАНЕ

Вечерње Новости, Датум : 30.9.2009, Страна : 5

СМЕДЕРЕВО - Избеглички камп у Радинцу код Смедерева трајно је напустило десет породица које ће се уселити у споствене куће завршене уз помоћ донације италијанске невладине организације "Интерсос."

До краја године још десетак породица добиће свој кров над главом уз помоћ државе и УНХЦР-а. Породице су напоменуле да је ово велики дан у њиховом животу и да су захвалне свима који су им помогли.

КАМПАЊА: МОЖЕШ И ТИ - ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Преглед, Датум : 30.9.2009, Страна : 4

Заједничка акција Фонда „Ана и Владе Дивац“ трајаће до краја године.

Представници Фонда „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) на јучерашњој конференцији за новинаре у ресторану „Литле Бау“ најавили су заједничку хуманитарну акцију која ће се спроводити у оквиру кампање „Можеш и ти“. Дејан Богдановић, директор истоименог ресторана, објаснио је да је реч је о акцији која почиње 1. октобра и траје до краја године. Гости овог ресторана имаће прилику да сваког понедељка за наручену храну издвоје онолико новца колико желе, а сва средства прикупљена у овој акцији биће намењена за куповину куће једне од многих избеглих породица које још увек живе у колективним центрима Србије.

„Почињемо са породицом Воштић, истаћићемо у ресторану докле смо стигли тренутно са акцијом. Када завршимо са том породицом прелазимо на следећу. Надам се да ћемо неколико породица до Нове године успети да удомимо. Једном месечно у оквиру ова три месеца имаћемо донаторско вече, где ћемо звати виђеније привреднике и људе из друштва који ће моћи те вечери да изаберу колико желе да плате за једну гала вечеру са концертом Тобија Симса познатог оперског певача“, рекао је Богдановић. Сав донирани новац иде за изградњу куће породице Воштић.

Ова шесточлана породица која има четири ћерке била је принуђена да пре десет година из општине Клина на Косову избегне у Србију. Од тада је била у ситуацији да се од 1999. године сели из једног у други колективни центар, без икакве могућности да дође до сопственог дома и започне нормалан живот. „Велико је задовољство помоћи онима који су мање срећни од нас, а нажалост још је пуно оних којима је наша помоћ потребна. Надамо се да ћемо успети после десет година овој породици да пружимо наду у будућност. Оно што нас мотивише јесте вера у људе што је и порука за све нас“, истакла је Снежана Дивац, оснивач и председница Управног одбора ХОД-а. Владе Дивац изразио је задовољство због великог одзива институција и појединаца који су

својим донацијама помогли да ова акција истраје. Он је такође нагласио да је овај фонд до сада сакупио средства за 188 кућа, док је већ 100 породица смештено.

Фонд „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) основан је с циљем да обезбеди финансијске, материјалне и друге ресурсе за задовољење социјалних и других потреба избеглих, интерно расељених и незбринутих лица. Циљ пројекта „Можеш и ти“ је да се пружи подршка свеобухватном процесу затварања колективних центара, олакша излазак из колективних центара и омогући отпочињање достојанственог живота кроз решавање стамбеног питања избеглих и расељених лица. Овај пројекат се реализује у сарадњи са УНХЦР-ом, Интерсосом и Комесаријатом за избеглице.

ДАНАС НАКНАДЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ СА КИМ

Глас Јавности, Датум : 30.9.2009, Страна : 4

БЕОГРАД - Исплата новчане накнаде расељеним са Косова и Метохија за април ове године почеће данас, најавила је Национална служба за запошљавање. Исплата накнаде ће се обављати на шалтерима свих пошта.

НЕМА УСЛОВА ЗА ПОВРАТАК СРБА У СРЕБРЕНИЦУ

Политика, Датум : 30.9.2009, Страна : А36

Сребреница – Председник Скупштине општине Сребреница Радомир Павловић упозорио је да локална бошњачка власт у овој општини у Републици Српској наставља са, како је рекао, перфидним планом етничког чишћења српског становништва. „Ако се понеком избеглом Србину и обнови кућа, он нема услова за одржив повратак, јер су путеви зарасли, а нема ни струје, док се Бошњацима прво изграде локални путеви, па тек онда им граде куће”, рекао је Павловић .

Он тврди да због опструкција и дискриминаторског односа при расподели донаторских средстава, око 5.000 Срба избеглих из Сребренице, који тренутно живе у Србији, не може да се врати на предратна огњишта. „Колика обесправљеност влада показује податак да је у послератном периоду обновљено 2.500 бошњачких, а само 600 српских кућа”, додао је Павловић.

Према његовим речима, Срби су у Сребреници дискриминисани и у области запошљавања, јер су им радна места у јавним предузећима и установама неприступачна, док се Бошњаци доводе из Федерације БиХ и запошљавају у Сребреници.

ПОТЕРА ЗА ХОТЕЛОМ И ОДМАРАЛИШТЕМ НА МОРУ

Дневник, Датум : 30.9.2009, Страна : 5

ОПШТИНА БАЧКА ПАЛАНКА АНГАЖОВАЋЕ АДВОКАТА У ХРВАТСКОЈ

До краја ове године општина Бачка Паланка покренуће судски спор пред надлежним судовима у Републици Хрватској како би вратила два објекта на обали

Јадранског мора. Реч је о објектима које је та општина купила почетком друге половине прошлог века, а од 1992. године држава Хрватска је одузела.

– Од физичког лица шездесетих година прошлог века општина Бачка Паланка купила је објекат у Малинској, о чему поседујемо купопродајни уговор – каже начелник општинске управе Бранимир Кузманчев.

– Уземљиш ним књигама објекат се води као хотел, површине 458 квадратних метара с двориштем од 148 квадрата. Општина Крк је 3. јуна 1992. године, а на основу наредбе **Министарства рада, социјалне скрби и обитељи Владе Републике Хрватске, преузела посед ради смештаја избеглица и социјално незбринутих лица.**

Поседујемо записник из којег се види да је тада на објекту требало извести неке, углавном мање, интервенције. Касније, односно 26. јуна, на основу Уредбе о забрани располагања и преузимања средстава одређених особа на територији Хрватске, извршена је укњижба поменутог објекта, као и одмаралишта у Пакоштанима, у својину Републике Хрватске. По неким информацијама у Малинској, у паланачком објекту сада је општина и, наводно, Лучка капетанија. Одмаралиште у Пакоштанима, општина Биоград на Мору, било је раније девастирано, а по последњим фотографијама које постоје у Бачкој Паланци види се да је у јадном стању, мада је локација изузетно атрактивна. Реч је о две куће укупне површине 150 квадратних метара, с двориштем од 765 квадрата.

– **Имамо копију плана овог објекта, а у тамошњем катастру као корисник водио се Фонд за непосредну децју заштиту – каже Кузманчев. – Правни следбеник овог одмаралишта је Установа за дневни боравак деце „Младост“ у Бачкој Паланци, а пошто је њен оснивач, односно власник, општина Бачка Паланка, онда и имовина у Пакоштанима припада њој. По неким информацијама, а њих ћемо проверити, изгледа да је овај објекат и градила општина Бачка Паланка, али се он у Хрватској, односно у тамошњој грунтовници и суду, води као власништво Републике Хрватске, и то један кроз један, што пише и у земљишним књигама.**

Антрфиле : Јављају се купци

Ова два објекта била су, сада старијим Паланчанима, омиљена дестинација за летовање, а због своје атрактивне локације и данас су интересантни потенцијалним купцима из Хрватске.

– Много је заинтересованих из Хрватске, а готово сваке године у Бачку Паланку долазе два-три потенцијална купца – истиче Кузманчев. – Међутим, ми никоме ништа нисмо обећавали нити потписивали јер морамо судским путем вратити власништво над поменутиим објектима. Односно, тражимо пред судовима Републике Хрватске успостављање пређашњег земљишнокњижног стања, а то значи да се ови објекти врате у својину општине Бачка Паланка.

Обраћали смо се Дирекцији за имовину Републике Србије, а она нам је дала овлашћење да пред судовима у Хрватској остваримо право на непокретности. Ако бисмо успели, то би се у Хрватској укњижило као својина општине Бачка Паланка, јер у оно време није постојала Србија као независна држава. Тек касније, уколико бисмо желели да отуђимо поменуте објекте, о томе би одлучивала Влада Србије, односно Дирекција за имовину, а сав новац од евентуалне продаје отишао би у буџет Републике Србије. Сада смо у фази ангажовања адвоката у Хрватској који би заступао наше интересе пред тамошњим судовима.

НЕМЦИ ВРАЋАЈУ РОМЕ НА КОСМЕТ

Правда, Датум : 30.9.2009, Страна : 3

У Приштину је у понедељак из Немачке авионом враћено неколико десетина особа, које су у ту земљу отишле пре, током и после ратних збивања на Косову и Метохији 1999.године.

Том репатријацијом је и званично почео повратак житеља јужне покрајине из више земаља Европе, на основу споразума привремених косовских власти и ЕУ. Претпоставља се да у земљама Западне Европе има око 50 хиљада Рома с Косова. Њихов повратак се очекује до краја 2010. године.

ТРИ ПОРОДИЦЕ СЕ ВРАТИЛЕ У ЖАЧ

Пресс, Датум : 30.9.2009, Страна : 15

ИСТОК - У село Жач код Истока самоиницијативно су се вратиле три избегле српске породице, које су затекле спаљене куће и дворишта обраста шибљем. Милоје Јефтић, Љубиша и Часлав Степановић одлучили су да рашчисте двориште и обезбеде минималне услове да би могли на својим имањима да живе са породицама. Сада станују у шатору који им је дала Канцеларија УНХЦР.

- Досадила су нам стална обећања, ко зна које по реду пописивање за неки повратак од кога нема ништа. Зато смо одлучили да се сами вратимо - рекао је Јефтић, који је са породицом протеклих десет година провео у колективном центру у Београду. Он истиче да су он и његова двојица комшија дошли „на ништа, на ледину“. У селу Жач је пре рата живело више од 40 српских породица.

ДАНАС ПОЧИЊЕ ШТРАЈК ГЛАЂУ 49 РАДНИКА

Правда, Датум : 30.9.2009, Страна : 6

ПРЕГОВОРИ МИНИСТАРСТВА ЗА КИМ И ШТРАЈКАЧА У КУРШУМЛИЈИ БЕЗ РЕЗУЛТАТА

КУРШУМЛИЈА - Радници из Куршумлије, који су до 1999. године радили у друштвеним предузећима у Подујеву на Косову, данас ће започети штрајк глађу, јер нису успели да постигну споразум о исплати новчаних накнада за претходних 10 година.

Председник штрајкачког одбора Милутин Тодоровић казао је агенцији Бета да ће у штрајк глађу ступити 49 радника, јер нису задовољни преговорима са представницима Министарства за Косово и Метохију у Београду. Радници су 24. септембра започели штрајк у просторијама општине Подујево у Куршумлији тражећи накнаде за период од када су остали без посла, повезивање радног стажа од 1999. године и остваривање права на социјално и пензионо осигурање. Према речима Тодоровића, радници са Косова који су радили у друштвеним предузећима у Подујеву, а сада су расељени у Србији, остварили су та права, а то није омогућено и онима који су до 1999. године

путовали на посао у Подујево из Куршумлије. У Министарству за Косово и Метохију радницима из Куршумлије су рекли да не могу да реше тај проблем. „Речено нам је да је начињен пропуст и да је донет штетан закон по нас раднике из Куршумлије, те да ово Министарство не може испунити наше захтеве“, казао је он.

PRESS CLIPPING

Субота 10.10.2009. год.

КЉУЧЕВЕ СТАНОВА ДОБИЛО 47 ПОРОДИЦА ИЗБЕГЛИХ И РАТНИХ ИНВАЛИДА

Пресс, Датум : 10.10.2009, Страна : 15

ВАЉЕВО - У зграду за социјално становање у ваљевском насељу Пети пук јуче је усељена 41 породица. Станови су намењени избегличким и социјално угроженим породицама, које ће плаћати месечну кирију од 1,2 евра по квадрату стамбеног простора. Италијанска влада је у пројекат социјалног становања у Ваљеву до сада уложила 627.000 долара, а после усељења у зграду, у градску касу биће уплаћено преосталих 75.000 долара.

Поред избегличких и сиромашних породица, разлога за радост јуче је имало и шест породица погинулих бораца и ратних војних инвалида, којима су уручени кључеви станова у згради социјалног становања на Тргу владике Николаја у Новом насељу.

ШЕСТ СТАНОВА ЗА ВОЈНЕ ИНВАЛИДЕ

Глас Јавности, Датум : 10.10.2009, Страна : 15

ВАЉЕВО - У Ваљеву је јуче додељено шест станова из средстава Националног инвестиционог плана (НИП) ратним војним инвалидима и породицама палих бораца, као и кључеви од 42 стана избеглим и социјално угроженим лицима.

Станови су изграђени у згради за социјално становање, на Тргу владике Николаја у Ваљеву. За изградњу тих станова утрошено је 30 милиона динара.

Иначе, у ову зграду, површине 800 квадратних метара, током прошле године уселило се већ десетак породица. Кључеви од 42 стана, изграђених у насељу Пети пук, уручени су јуче избеглим и социјално угроженим лицима. Ова зграда изграђена је захваљујући помоћи Владе Италије, кроз програм који у Србији спроводи организација Хабитат.

СТАМБЕНИ КОНКУРС ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Правда, Датум : 10.10.2009, Страна : 7

Повереништво Републичког комесаријата за избеглице у Крушевцу спроводи конкурс кроз који би избегли из Хрватске и Босне и Херцеговине могли да добију средства за куповину домаћинства са окућницом у околини Крушевца.

Избегла лица за откуп домаћинства могу да се пријаве до 2. новембра. Право на то имају сви који су закључно са 2. октобром имали статус избеглица и они који су некада имали тај статус, а у међувремену су постали држављани Србије.

С УГОВОРОМ ПО ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ

Дневник, Датум : 10.10.2009, Страна : 9

Од данас на Грађари “Драгојловић” у Сремским Карловцима избеглице и интерно расељени с Косова и Метохије, који су се настанили у овом месту, могу да преузму грађевински материјал који су добили од Комесаријата за избеглице за завршетак или адаптацију кућа. Добитници овог вида помоћ и, њих 12, с уговорима које су прексиноћ потписали у карловачкој општини, треба да оду код власника стоваришта и договоре се о испоруци материјала за који су раније доставили спецификацију. Од тренутка договора, добављач је дужан да у року од два дана набави материјал, а избеглице да га за четири месеца уграде.

Комесаријат за избеглице доделио је карловачкој општини у августу као једној од локалних самоуправа које су започеле израду локалног акционог плана 1,5 милиона .

Према одлуци дародавца, општина је расписала конкурс на који се пријавило 35 кандидата. Изабрано је 12, од којих је пола добило паре за адаптацију, а пола за завршетак кућа у распону од 70.000 до 250.000 динара.

ЧИСТЕ ТУЗЛУ ОД СРБА

Ало!, Датум : 10.10.2009, Страна : 3

ТУЗЛА - Бошњачке власти не само да опструишу повратак избеглих Срба у Тузлу већ настављају присилно исељавање и оних 8.000 који су се вратили у предратна места живљења. „Малобројни Срби који су се вратили на подручје Тузле, Челића, Калесије и Растошнице најавили су поновно исељавање, овај пут трајно, јер не могу да опстану“, рекао је председник Савеза удружења избеглих и расељених РС Вељко Стевановић.

РЕЗУЛТАТ ПОВРАТКА НА КОСМЕТ ПОРАЖАВАЈУЋИ

Политика, Датум : 10.10.2009, Страна : А6

Резултати повратка расељених су поражавајући, што потврђује податак да се на Косово и Метохију ове године вратила само 61 особа од неколико хиљада оних који су на попису изразили спремност да се врате, упозорили су јуче учесници скупа о расељенима, преноси агенција Бета.

На округлом столу „Шта након регистрације интерно расељених за повратак”, представник УНХЦР-а Давор Рако подсетио је да се на недавном попису, који је углавном обухватио расељене из колективних центара, за повратак на Космет под постојећим условима изјаснило 1.212 породица са 4.706 чланова од којих је пола одустало у последњем моменту.

„Ове године смо били неуспешни и тој чињеници морамо погледати у очи. До сада је враћена 61 особа и колико год да их вратимо до краја године биће мало. Чак и да половина од пријављених не жели да се врати имамо неколико хиљада који хоће. Ако

тако погледамо, морамо признати да нисмо успели”, казао је Бојан Анђелковић, помоћник министра за КиМ.

ЧАК И КОНОБАРИ У ИЛЕГАЛИ

Вечерње Новости, Датум : 10.10.2009, Страна : 7

ОД ПОЧЕТКА ГОДИНЕ ИНСПЕКТОРИ РЕПУБЛИЧКЕ ИНСПЕКЦИЈЕ РАДА ОТКРИЛИ 3.582 РАДНИКА НА ЦРНО

Највише прекршаја у угоститељству. Годишњи губитак око четири милијарде динара

ПОСЛОДАВЦИ у време кризе све више ангажују раднике "на црно", а плату у коверти најчешће примају трговци, конобари, грађевинци и текстилни радници. Републичка инспекција рада од нове године до данас обавила је скоро 26.000 надзора. Инспектори су проверили 222.801 радника, а њих 3.582 затекли су на илегалном раду.

У Републичком инспекторату за рад напомињу да су процене о раду "на црно" веома различите и да се крећу од 300.000 до чак 600.000 радника. У илегални рад, осим класичног запошљавања без уговора, инспектори убрајају и неуплаћивање доприноса, исплату зараде испод утврђеног минимума, давање плате "на руке", неуплаћивање прековременог рада...

- После наших контрола, власници предузећа су добили налог да те раднике упосле у складу са законом. Тако је чак 2.607 засновало радни однос, што је више од две трећине затечених у раду "на црно" - кажу у Инспекторату.

У Министарству рада и социјалне политике додају да су инспектори од јануара до краја септембра ове године исписали скоро 4.000 решења у којим траже отклањање неправилности, као и да су потписали скоро 2.000 захтева за покретање прекршајног поступка и поднели 11 кривичних пријава.

Радом "на црно" највише су угрожени млади, неквалификовани радници, избегли, расељени... Као главне разлоге због којих се овако послује, илегални радници, као и њихове газде, наводили су страх од недостатка посла, високе порезе и доприносе, мале зараде из редовног радног односа...

У Унији послодаваца Србије истичу да сива економија тренутно захвата 33,9 бруто националног дохотка.

- **Буџет Србије је годишње у губитку између 3,5 и 4,2 милијарде евра, које се кроз ПДВ и порезе на зараде и остале таксе не сливају у буџет** - закључује Драгољуб Рајић из УПС.

Антрфиле : МАЛЕ КАЗНЕ

СЛУЖБЕ које се баве надзором у области радних односа наводе и да је сива економија у узлету и због тога што су мере за њено сузбијање недовољно ефикасне. Казне које се досуђују су често симболичне. На пример, уколико је предвиђена санкција до милион динара одређују се износи од 10.000 динара.

ЦАКУЛА КАНДИДАТ ЗА ПРЕДСЕДНИКА

Правда, Датум : 10.10.2009, Страна : 2

Вељко Цакула, председник Српског демократског форума, најавио је у Загребу да ће се кандидовати за председника Хрватске. Као разлог за кандидатуру, Цакула наводи жељу да у средиште пажње јавности до веће делове Хрватске од посебне државне бриге, који и после десет година остављају слику пуне земље, док је повратак Срба још увек симболичан, јер су се углавном вратили старији људи који нису радно активни. Кандидатуру Вељка Цакуле подржале су Демократска партија Срба, Српска народна странка и Нова српска странка.

АКЦИЈА - РУЧАЈ И ПЛАТИ ПО ЖЕЉИ

Политика, Датум : 10.10.2009, Страна : А22

За породицу с Косова сакупљено 100.000 динара у ресторану „Литл беј“

Ресторан „Литл беј“ у Доситејевој улици и добротворни фонд „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) објавили су пре десет дана заједничку хуманитарну акцију коју ће спроводити у оквиру кампање „Можеш и ти“, а према речима Дејана Богдановића, директора ресторана, за смештај седмочлане породице избегле са Косова до сада је скупљено више од 100.000 динара. Средства за куповину куће породици Воштић која десет година живи у колективном центру, ресторан „Литл беј“ сакупља понедељком, из добровољних прилога које муштерије остављају уместо цене obroka.

Одзив гостију минулог понедељка био је нешто већи него док смо тог дана пословали уобичајено, а упечатљиво је изненађење гостију када сазнају да свој ручак или вечеру не морају да плате већ им је остављено да произвољно донирају онолико колико желе за породицу Воштић. Неки су били заиста запањени кад смо им објаснили циљ наше акције па су оставили готово пет пута више новца него што би иначе платили за вечеру. Када смо сличну акцију својевремено покренули у нашем ресторану у Лондону, затицали смо редове људи који понедељком стоје испред улаза и чекају на ред за сто објаснио је Богдановић најављујући и предстојећег понедељка плаћање ручка по жељи гостију.

PRESS CLIPPING

Недеља 11.10.2009. год.

ПОНОВО СЕ КУЋЕ СРБИ У РУДНИЦАМА

Политика, Датум : 11.10.2009, Страна : А1

До школе 20 километара, код лекара у Осојане, а по намирнице у Косовску Митровицу

Косовска Митровица – **Богдан Дашић (45) први је Србин који се у мају ове године вратио у село Руднице надомак Клине.** Месец дана касније стигли су његова супруга Снежана и деца Срђан (13), Цвета (11) и Маја (10). „Нисам могла да препознам двориште, њиве, плакала сам заједно са децом. Али све је лакше и подноси се када знаш да ћеш зановити у својој кући. Тешко нам је, јер од оно мало пара колико примамо, то Богдан да за лекове. Иде на контролу у Београд, јер му је уграђен пејсмејкер”, прича Снежана док се крај ње мота њихово троје деце.

Дашићи су једна од четири породице која се у Руднице вратила после равно 10 година проведених у избеглиштву. Поред њих, у куће саграђене донацијом владе Велике Британије, стигле су и породице Шилковић, Вулић и Божић, укупно 20 људи. Некада је ту живело 120 Срба. Комшије су им Албанци, Ашкалије, Египћани, који су ту живели и раније. Куће које су Србима саграђене много су мање него што су некада биле њихове. Још су неомалтерисане, а опремљене су најнужнијим намештајем – креветом, шпоретом, фрижидером, понека кућа има телевизор.

Дашићи су били у Крушевцу, а чезнули су за даном када ће се вратити на своје. „Пре десетак година, 17. јуна, наврат-нанос изашли смо из села. Тешко се живи у изгнанству. Једва смо састављали крај с крајем, а требало је и кирију да плаћамо”, каже Богдан док гледа рушевине двоспратне куће у којој је до избијања сукоба живео с женом, децом, мајком и браћом. Мајка му је, каже, од туге умрла, а брат му је, претпоставља, киднапован.

„Први пут сам после ’99. у село крочио 2005. године, у пратњи Кфора. Ту надомак ове, сада порушене куће, угледао сам хумку. Посумњао сам да можда није мој брат сахрањен. Покушавао сам у неколико наврата да разговарам са странцима како бисмо гроб откопали. Једном су то и покушали, али рекли су да ту ништа нема. Сам сам то учинио и наишао на кости. Чекам резултате ДНК. Нећу да верујем да ми је брат нестао, али ако јесте биће ми лакше да ми кажу да је и кости оставио на својој земљи”, додаје Богдан.

Он је некада радио као возач у предузећу „Мируша” у Клини, а сада цела породица живи од 8.000 динара социјалне помоћи коју добијају из Србије. Поред троје деце породице Дашић у селу је још само једно дете. Ученици су седмог, петог и четвртог разреда, а иду у школу у село Бича, удаљено 20 километара. Тамо и назад сваки дан их вози наставник из те школе. Кажу да воле да иду у школу.

Тамо се друже, има више деце. Недостају им свеске, а волели би да добију компјутер. „Када је лепо играмо лопте, а с првим мраком пошто напишемо задатке, гледамо телевизију. Рано легнемо”, прича црнооки Срђан, ученик седмог разреда. Из овог села код лекара се иде у Осојане, а по брашно, со и хлеб у Косовску Митровицу. Причају да

су им најближи Срби монахиње из манастира Будисавци, који се налази на око 2,5 километра од села.

Тек насутим путем пролазимо кроз село, и са леве и са десне стране могу се видети порушене српске куће. Срби који су се вратили кажу да за сада немају проблема с комшијама. Чак су долазили и на кафу. На излазу из села, у осами је новосаграђена кућа Благоја Шилковића. Живи сам. Болестан је, а десет година је провео „тамо у Винчи, код Београда“.

„Види, дете, шта сам дочекао. Некада сам био други газда у целој општини Клина. Овде у овој порушеној кући, која је имала 140 квадрата, живело је нас двадесет петоро. Нас пуно, али глас се није чуо. И тако све до рата. Имао сам тридесет два грла говеда, шест свиња, више од тридесет кошница са пчелама, а да не причам да су ми амбари били пуни, летину смо једва скупљали. Сви су овде били вредни и радни. Али покоси нас овај проклети рат”, прича Благоје, којем је 79. година.

Срби кажу да су уплашени гласинама да ће Београд да укине социјалну помоћ од које живе. Уздају се у Расима Љајића, министра за социјална питања, да ће им помоћи. Повратнике у Рудницама су до сада посетили само Албанци, српски представници који партиципирају у косовским властима и припадници Кфора и полиције. Излазимо из села док за нама тандрчу коњске запреге, а за њима трче весела албанска деца.

ОД НУЛЕ ДО „МАРИНЕ-ДРИНЕ“

Политика, Датум : 11.10.2009, Страна : А32

Иво Корче из Горажда, током рата препливао до Новог Горажда и уз два кредита успео да створи солидан породични посао.

Ново Горажде - Предузимљиви и сналажљиви Иво Корче, један од малобројнихпредратних Словенаца у Горажду а данас становник Новог Горажда, кренуо је од нуле и успео да створи примеран породични бизнис. Уз два кредита од 35.000 марака, **Ивек, како га сви зову, успео је да на, до пре пет година, запуштеној бали Дрине да изгради кућу, а затим и угоститељски објекат „Марина-Дрина“.**

- Из Горажда сам ратне 1994. године, допливао реком Дрином у своју марину, овде у Ново Горажде, где сам из почетка почео да се кућим са мајком Олгом и оцем Јанезом, прича Корче. Каже, тешко му је кад се сети ратних времена у Горажду и чињенице да је и он са бројним Србима који су остали у том граду, морао да бежи.

- Са једном колегиницом у лето 1994, као што је то претходно урадила група Срба, мојих познаника из Горажда, одлучио сам да пливајући Дрином неких четири километра пребегаем на територију коју су контролисали гораждански Срби, прича Корче. Каже да је, за разлику од многих који су подизали знатно веће кредите и трошили их чак и на коцку, а које им данас враћају жиранти, сваку марку узидео у „Марину Дрину“.

- **Планирам да урадим мању марину са везовима за десетак чамаца, јер је овде Дрина још од 1989. претворена у језеро Хидроелектране „Вишеград“, а затим да уредим и мању рибарску стазу.** Иначе, у парку уз обалу већ сам поставио столове и отворени роштиљ, које дајем на услугу посетиоцима, казује Корче. Мајка Олга и отац Јанез су му, каже, десна рука и помажу у свим пословима. Пре рата Иво Корче је у

Горажду неко време радио у грађевинском предузећу, Дрина", где су и његови родитељи стекли пензију, а затим је био цвећар.

- Након последњег рата у Новом Горажду ваљало је нешто радити од чега би се живело. Тако сам створио мању фарму кока носиља. Овде сам основао сам „Марину.Дрину". Било је тешко, али захваљујући раду и помоћи пријатеља, урадио сам доста и остварио младалачки сан, закључује Иво Корче.

PRESS CLIPPING

Понедењак 12.10.2009. год.

НЕЗВАНИЧНЕ ПРОГНОЗЕ - 16:15 ЗА КОСОВО

Данас, Датум : 12.10.2009, Страна : 2

Пред Међународним судом правде 1. децембра почиње расправа о косовској независности

Београд - **Јавна расправа о легалности једнострано проглашене независности Косова пред Међународним судом правде биће одржана 1. децембра и очекује се да ће трајати десетак дана.**

Представницима Београда и Приштине, како је најављено, биће дато по три сата да изложе своје аргументе, док ће осталих 29 држава које су се пријавиле за учешће у расправи имати по 45 минута. На саслушању пред МСП, први пут би требало да говоре свих пет сталних чланица Савета безбедности. **Очекује се да ће САД, Велика Британија и Француска подржати независност Косова, а да ће се томе супротставити Кина и Русија.**

У првој фази процеса, писане изјаве доставило је 36 држава - Чешка Република, Француска, Кипар, Кина, Швајцарска, Румунија, Албанија, Аустрија, Египат, Немачка, Словачка, Русија, Финска, Пољска, Луксембург, Либија, Велика Британија, САД, Србија, Шпанија, Иран, Естонија, Норвешка, Словенија, Литванија, Јапан, Бразил, Ирска, Данска, Аргентина, Азербејџан, Малдиви, Сијера Леоне, Боливија и Венецуела.

Косовски Албанци су своју изјаву доставили као посебна категорија, будући да Косово није чланица Уједињених нација.

У другој фази 14 држава доставило је коментаре на писане изјаве других држава, укључујући Француску, Норвешку, Кипар, Србију, Аргентину, Немачку, Холандију, Албанију, Словенију, Швајцарску, Боливију, Велику Британију, САД и Шпанију.

У незваничном пребројавању, које су претходних седмица помињали западни дипломати, наводи се да ће независност Косова подржати представници 16 држава, док ће став Београда да је једнострано проглашење независности Косова противно међународном праву подржати 15 држава.

Министар спољних послова Србије Вук Јеремић уверен је да ће Међународни суд правде у Хагу донети одлуку да је Косово нелегално прогласило независност и да ће, иако мишљење Суда није обавезујуће, саветодавно мишљење онемогућити даље признавање независности Косова. Он је изјавио медијима да после одлуке у корист Србије Косово неће моћи да буде члан ниједне међународне институције, а Београд ће добити шансу да опет седне за преговарачки сто са властима из Приштине.

- Косово и они који подржавају независност Косова биће у ситуацији да имају трајно полудефинисано или недефинисано статусно стање, које ће са одлуком Међународног суда правде трајати у недоглед. Са друге стране, Србија ће бити спремна да у сваком тренутку без предуслова седне за сто и да разговара о постизању решења које ће бити

прихватљиво за Београд и за Приштину, самим тим и за Савет безбедности - рекао је Јеремић.

Како је најављено у Приштини, највише привремене институције Косова ускоро ће формирати тим стручњака за одбрану интереса Косова пред МСП, а уколико затреба ангажоваће и стране експерте.

- Мишљење МСП биће правног карактера који има политички утицај. Одлука суда неће бити категорички утврђена у једном правцу. Суд ће извесно изнети став да је једнострано проглашена независности против међународног права, али ће исто тако узети у обзир да је Србија на делу своје територије који жели да се отцепи применила силу. Тиме се неусклађеност једнострано проглашене независности релативизује - каже за Данас Радослав Стојановић, стручњак за међународно право.

Он истиче да је циљ МСП да реши један међународни спор односно да обезбеди решење.

- Очекујем зато да ће суд усмерити обе стране на преговоре о питањима спора. То не морају да буду преговори о статусу него о низу других техничких питања, као што је рецимо шта учинити са 200.000 Срба који су напустили Косово под претњама, односно на силу - оцењује Стојановић.

Шкељзен Малићи, политички аналитичар из Приштине, сматра да ће МСП, пре свега, формирати свој став о независности Косова на основу аргумената, а не под политичким притисцима.

- Претпостављам да ће суд размотрити аргументе земаља које су се пријавиле за учествовање у јавној расправи и на основу њих формирати свој став. **То што се на страни Србије налази 16, а на косовској 15 земаља, не говори ништа о крајњем исходу, јер није реч о спортској утакмици** - каже Малићи за Данас. Уколико МСП буде донео одлуку под политичким притисцима, онда је позитиван исход на страни Косова, јер, како оцењује наш саговорник, међу земљама које подржавају независност и које су у прилог том ставу приложиле суду аргументе, налазе се најутицајније и најјаче светске силе. То, међутим, каже Малићи, није случај са Србијом, која има подршку мање развијених земаља.

- Преговори су за косовске званичнике окончани. Београд би желео њихово обнављање. Будући да су светске силе стале иза независности, није реално очекивати да ће оне гурнути Косово у нове преговоре о статусу - закључује Малићи.

За доношење саветодавног мишљења Међународног суда правде не постоје рокови, а у пракси одлучивање судија траје месецима. Мишљење Међународног суда правде у Хагу најраније ће се чути за шест месеци, мада процес у суду може да потраје и две године.

Антрфиле : Тим Џуда: И шта онда?

„МСП је ипак само саветодавно тело. Верујем да ће дати неко мишљење које неће бити баш најјасније, односно да ће истаћи да је Косово, иако није било република, ипак имало одређене федералне надлежности. Такође, мислим да ће истаћи чињеницу да су 1999. Албанци морали да беже с територије Косова. Можда ће судије бити подељене. У сваком случају, на крају, верујем да ће ствари бити нешто повољније за Србију, али не у потпуности. И шта онда? Ништа. На пример, МСП је дао саветодавно мишљење да је израелска безбедносна баријера илегална, и шта је тада било? Ништа. Мислим да је, што се тиче Србије, циљ да одлука МСП послужи да припреми тло за размену територије с Косовом.

Међутим, због последица које би то могло да има за Босну и Македонију не верујем да је, у ближој будућности, тај сценарио могућ. Ипак, на дуже стазе, све је

могуће. Не верујем да ће, уколико одлука МСП буде повољнија за Србију него за Косово, 62 земље повући своје признање независности, а 1,8 милиона косовских Албанаца бити лепо примљени назад у „отаџбину“ и замољени да изаберу своје представнике у парламент у Београду. Мислим да би требало да МСП и стваран свет, ипак, посматрамо као две одвојене ствари“, казао је у недавном интервјуу за Данас Тим Цуда, амерички специјалиста за Балкан.

БРИГА О ИЗБЕГЛИЦАМА СПАЛА НА ВОЛОНТЕРЕ

Данас, Датум : 12.10.2009, Страна : 6

Проф. др Милорад Муратовић

Лићни став

Званичне институције система и не покушавају да успоставе ред, утврде акционе приоритете и јавно подрже легитимне носиоце колективне избјегличке воље и интереса. Истина, донесене су бројне стратегије, декларације, споразуми и резолуције о рјешавању „одрживе“ избјегличке перспективе, али увијек без легитимних представника избјеглица, одговарајућих акционих програма и номиниране одговорности. Резултат је да сва ова писмена постају „мртво слово на папиру“.

Рјешавање избјегличког питања и у Србији, као и у другим земљама, мора да се темељи на масовном волонтерском раду, активно подржаном од институција система. Србија је сасвим сигурно европски и свјетски шампион по масовности волонтерског ангажовања активиста међу избјеглицама, али и на самом крају љествице по односу и бризи званичних институција према томе раду. Заправо, волонтерски рад нема одговарајуће утичнице у институционалној сфери и званичној политици земље. Зато је Србија са својим главним градом једини друштвени ентитет на свијету гдје активисти који се баве волонтерским радом у покретању проблема избеглиштва морају лично да снесе све трошкове таквог начина ангажовања.

Као илустрацију штетних друштвених посљедица, неноминираног и институционалног непроходног волонтерског рада, наводим типичне примјере.

У организацији Коалиције избјегличких удружења одржан је средином септембра дијалог са 16 избјегличких активиста-волонтера града Београда са дугогодишњим стажом бављења проблемима избеглиштва, без било какве подршке и разумијевања. Основни закључак овог састанка је да се настави волонтерски рад у још масовнијим облицима, али и да се тражи подршка од градске и државне власти да обезбеде неопходна средства за простор, техничке услове и фиксне издатке. Сутрадан је у сали београдске општине Стари град одржана Скупштина Удружења Срба из БиХ, чији је основни садржај рада током посљедње двије деценије била управо проблематика избеглиштва, посебно збрињавања и школовања дјецe. И ова волонтерска организација је дошла у ситуацију да не може даље да дјелује, јер нико неће да сноси трошкове одржавања просторије.

Оба ова састанка волонтера трајала су дуже него што износи просјечно дневно плаћено радно вријеме у институцијама власти Србије и града Београда. Неће бити сувишан још један примјер. Удружење избјеглица и прогнаних у Србији је у периоду од 1. до 22. септембра пружио бар један вид помоћи за 342 угрожена појединца уз утрошак 224 сата волонтерског рада. Ово удружење располаже свеобухватним подацима

ангажовања сваког дана, мјесеца и године, током минулих 18 година, тј. од како постоји као први облик масовног вол. организовања избјеглица на Балкану.

У августу ове године високи комесар УН за избјеглице Антонио Гутереш приликом посјете региону са најтежим бременом избјегличких проблема у Европи (Хрватска, Србија и БиХ) посебно је потенцирао суштинско питање - да ли је избјеглиштво примарно људско па тек онда свако друго питање (правно, политичко, етничко итд.). Овај водећи хуманитарни свјетски званичник, између осталог, покренуо је иницијативу да се оснује заједнички регионални фонд ове три државе, за ургентно рјешавање перспективе избјеглиштва по мјери људских хуманитарних стандарда, те да се одржи регионална конференција о избјеглиштву. Ове иницијативе високог међународног званичника за сада су без институционалне и медијске подршке, бар што се јавности и нас избјеглица тиче.

Сигурно је да се и овдје у Србији проблем избјеглица не може рјешавати без волонтерског ангажовања легитимних представника избјеглица, али и њихове међусобне координације на локалном, регионалном и међудржавном нивоу са подлогом у одговарајућим законским номинацијама и подршком водећих државних институција. Једино тако је могућ креативан и продуктиван заокрет ка повратку отуђених и узурпираних материјалних вриједности и стечених права у завичају као и промоција радних, моралних и духовних вриједности сваког појединца. Аутор је председник Удружења избјеглица и прогнаника и потпредседник Коалиције избјегличких удружења у Србији

ОД СРБИЈЕ СЕ ОЧЕКУЈЕ ПОМОЋ ОКО БОСНЕ И КОСОВА

Дневник, Датум : 12.10.2009, Страна : 2

КАКО ЈЕ СТЕЈТ ДИПАРТМЕНТ ПРЕДСТАВИО АМЕРИЧКОМ КОНГРЕСУ ЦИЉЕВЕ ПОЛИТИКЕ НА ЗАПАДНОМ БАЛКАНУ

– Сједињене Државе очекују од Србије да утиче на српске лидере у Републици Српској да прихвате пакет уставних реформи у БиХ и да испуни обећање да ће сарађивати с међународним институцијама на Косову и с Еулексом у циљу побољшања услова за живот грађана Косова, пре свега косовских Срба, без обавезе признавања независности Косова – рекао је заменик помоћника државног секретара за Европу Стјуарт Џонс, представљајући посланицима Одбора америчког Конгреса за безбедност и сарадњу с Европом ситуацију на Западном Балкану.

Највећи део излагања амерички дипломата је посветио БиХ, Косову и Србији, истакавши да се српски народ на последња три изборна изјашњавања определио за демократско-реформске снаге, оријентисане ка европским интеграцијама.

– Вашингтон жели да јача односе са Србијом и очекује да се Београд држи датих обећања да ће сарађивати с институцијама међународне заједнице на Косову и у БиХ и да ће доприносити стабилности у региону. Као што је рекао потпредседник Џозеф Бајден, можемо да се не слажемо око статуса Косова, али Србија мора да сарађује с међународном заједницом и Еулексом код практичних питања која поспешују живот грађана Косова, посебно косовских Срба. Одбијање Србије да се понаша у том духу као и подршка паралелним структурама на Косову, само ће послужити за изолацију косовских Срба и подриће напоре да се решавају њихови свакодневни проблеми. Верујемо да српски лидери и народ могу да гледају даље од питања косовске независности и да се усредсреде на њихову будућност а то је

демократска Србија с тржишном економијом, конструктивно укључена са својим комшијама ка остварењу заједничког циља: пуне интеграције у евроатлантску заједницу – прецизирао је Џонс.

Најзанимљивији, и политички најтежи, део Џонсовог излагања био је везан за БиХ. Он је, с једне стране, најавио оштрији наступ Вашингтона и Брисела у вези с уставним реформама, али је, с друге, признао да је немогуће успоставити било какво друго уређење у БиХ осим двоентитетског. Констатујући да су напори за помирење између три етничке заједнице дали врло мало резултата, упркос великом напретку у повратку избеглица, Џонс је рекао да су три народа још више раздвојена и с много мање контаката него што је то било пре рата.

– Ми смо фокусирани на две области: реализација пакета „пет циљева плус два услова“ за гашење Канцеларије високог представника (ОХР) и отварање дискусије о уставним реформама. По првом питању став Вашингтона је јасан: ОХР остаје отворен све док тражени критеријуми не буду испуњени. Уставне реформе нису део пакета „пет плус два“, али је неопходно видети напредак у уставним реформама пре но што се ОХР затвори. Имајући у виду велики разлике у мишљењу између етничких група о томе како Босном треба управљати, базични елементи из дејтонског устава, попут двоентитетске структуре БиХ, треба да остану у догледној будућности – поручио је Џонс. Он је ипак оценио и да је потребно да Дејтон буде модернизован да би БиХ била у стању да испуни услове на путу за чланство у Европској унији и НАТОу.

– Верујемо да процес реформи треба да почне одмах, с циљем да се направи одређени пакет реформи пре избора у октобру 2010. године. Тај пакет не треба да реши сва спорна питања у БиХ, али би требало да буде довољан да обезбеди функционалност БиХ која је неопходна за добијање статуса кандидата за чланство у ЕУ. Сједињене Државе виде Хрватску и Србију као врло утицајне комшије, које могу помоћи нама и ЕУ да промовиш емо стабилност Босне, зато очекујемо да и Загреб и Београд изврше свој утицај и играју конструктивну улогу у подршци уставним реформама – закључио је Џонс.

Антрфиле : Тома европејац

Интересантно је да је амерички дипломата Стјуарт Џонс у свом излагању сврстао СНС Томе Николића у блок проевропских снага, истакавши да у Србији постоји веома висок консензус политичких партија о европским интеграцијама Србије.

„Српска радикална странка, која још увек размишља као у време Милошевића, изгубила је своју снагу и чланство пошто је проевропски СНП, који је настао расцепом СРС-а, кренуо прагматичним путем и заузео позицију странке европског десног центра и сада је главна опозиција владајућој коалицији”, констатовао је Џонс.

ЗА СРБЕ У БУГОЈНУ НЕМА МЕСТА
Политика, Датум : 12.10.2009, Страна : А22

Бугојно – Смиља и Недељко Милутиновић, који су завичај напустили прве ратне године, међу првима су се вратили у родни Чипуљић. Били су претходница за више од хиљаду Срба који су се, до 2005. године, обрели у родном крају. Данас их је тек нешто више од сто деведесет, углавном несрећника који у Бугојну живе од данас до сутра.

За протеклих девет година Смиља и Недељко радили су све и свашта. Чували стада, заоравали земљу... Он, предратни газда и угледан човек данас је, каже, „нико и ништа”. А она није ни слутила шта би је могло снаћи у родном крају. Болесна, са два тумора, за лекаре је била тежак случај. Али не и за медицинарку у бугојанском Дому здравља.

– Код докторке тог дана нисам могла да уђем јер ме нико није позивао. Пред крај радног времена смогла сам снаге и закуцала на врата. Кад сам ушла, молила сам да ме прегледају. Међутим, медицинска сестра која је стајала поред докторке, разјарена као да је пред њом највећи непријатељ, почела је да виче на мене: „Иди у своју Републику Српску. Овде ти нема места. За ово смо се ми борили”, плаче несрећна Смиља.

Недељко, који је седео у ходнику, скочио је у одбрану супруге. Али ни он није помогао. Смиља је морала кући, а сутрадан је потражила помоћ лекара у Травнику. Ово је само једна од тужних прича о свакодневици Срба из приградског насеља Чипуљић у којем, заправо, станују сви српски повратници пошто других насеобина у којима су живели само Срби данас у бугојанској општини више нема.

– Два пута сам се из избеглиштва враћао у родни крај. У мој Чипуљић. Први пут после оног рата када смо са песмом дизали порушено Бугојно, а други пут пре девет година. Срби су после оног рата дали највећи допринос стасању Бугојна, града у коме за нас нема места. Сваки дан гледам капију фабрике „Славко Родић” којој сам, са комшијама, ударао темеље. У кругу некадашњег гиганта, у који је сваког дана улазило десетак хиљада радника, влада аветињски мир. Све урушено, покрадено и зарасло у коров. Како да те срце не боли, пита Петар Бујак, истичући да „нема дана да неко од домаћих, углавном Бошњака, не пита да купи кућу или имање нас Срба.

– Све то иде у бесцење. Они против који смо ратовали купују све. Ама баш све. Само да нас отерају. Само да у Бугојну више не буде катастарске честице која је припадала Србима. То им је циљ. И у томе, на нашу несрећу, и успевају. Своје нећу продати. Остаћу ту док се не преселим на онај свет – одлучан је Недељко Милутиновић.

Драгутин Дујић, научни радник којем сузе навру када наврати у родни крај и види шта се све дешава у његовом Чипуљићу, прича о трагедији која је, прве ратне године, избегнута само срећном околношћу.

– У пролеће деведесет и друге, мислили смо да останемо у Бугојну и бранимо се докле год би се то могло. Међутим, када смо заробили једног од високих официра Хрватског вијећа одбране, у његовој торбици смо пронашли наредбу по којој су црнокошуљаши из Дувна добили задатак да „у Чипуљићу побију све што хода. Ни мачка у кући не сме остати, а камоли српска глава”. Видели смо да нам се спрема погром какав су Срби од Павелићевих усташа доживели током Другог светског рата. Окупили смо се и одлучили на бег. Спасили смо главу – прича Дујић. Јесте да је у Чипуљићу обновљен православни храм који су два пута у последњих двадесет година рушиле комшије. Јесте да су у Чипуљићу обновљене многе куће за српске повратнике. Јесте да напада на српске повратнике нема. Али истинита је и прича с почетка овог текста, о несрећној Смиљи Милутиновић и оној медицинарки из бугојанског Дома здравља.

PRESS CLIPPING

Уторак 13.10.2009. год.

СТАНОВИ

Вечерње Новости, Датум : 13.10.2009, Страна : 30

ВРАЊЕ - У Врању ће ускоро почети изградња 20 станова за избегле, односно, 16 станова добиће људи са Косова, а четири стана социјално угрожени из Врања.

Пројекат је потврђен и потписивањем уговора између Ивана Гергинова, помоћника комесара за избеглице, Ангелите Цецере, представнице УНХЦР за Србију, Мирољуба Стојчића, градоначелника Врања и Верице Михајловић - Николић, директорке врањског Центра за социјални рад.

Изградњу финансира ЕУ преко делегације Европске комисије, а вредност радова је 380.000 евра. Врање ће обезбедити комплетну инфраструктуру.

НЕМА ПАРА ЗА СРПСКЕ КУЋЕ!

Курир, Датум : 13.10.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Звонимир Стевић каже да је главни разлог због којег су обустављени радови на изградњи кућа и станова за интерно расељена лица у насељима Нови Бадовац и Падалиште код Грачанице недостатак новца. Стевић се, међутим, и поред тога нада да ће посао бити завршен до краја ове године, те да ће двадесетак породица које живе у контејнерима бити усељено у нове домове.

- Економска криза је учинила своје. Гради се 75 кућа у насељу Нови Бадовац и 20 станова у насељу Падалиште. Ми у Министарству за КиМ чинимо све како бисмо те објекте завршили до краја године. Чак сам и ја лично разговарао о томе са министром за инфраструктуру Милутином Мркоњићем. Проблем је настао због неиспуњених обавеза за већ уговорене радове. Наиме, извођачу радова, фирми „Динамит трејд“ из Косовске Митровице, дугујемо више од 40 милиона динара.

Поред тога, проблем су и пројекти за инфраструктуру, водовод, канализацију и пут који нису уговорени. За те пројекте треба да издвојимо додатних 80 милиона динара. Надамо се да ће се око 20 породица које већ седам-осам година живе у контејнерима уселити у нове домове - оптимистичан је Стевић.

Са друге стране, Ранђел Нојкић, председник покрајинског одбора СПО, тврди да би ти станови били одавно завршени да је било мало више памети и мудрости.

- Проблем је у томе што су се приликом изградње тих станова и кућа преплитале надлежности привремених институција и институција Владе Србије. У свему томе доста пара је отишло и ко зна где су сад ти новци. Главни извођач радова је наша фирма, док су Албанци подизвођачи, али они не саботирају посао. Пола Грачанице они граде и много су бржи и ажурнији од наших. Станови које Албанци граде у завршној су фази - открива Нојкић.

ТАЧИ ЗАДОВОЉАН, ЕК НИЈЕ
Дневник, Датум : 13.10.2009, Страна : 2

Косовски премијер Хашим Тачи изјавио је да је задовољан оценама изнетим у годишњем извештају Европске комисије. „Први пут се подржава јасна европска перспектива Републике Косова“, додао је Тачи, уз напомену да је то „постигнуто као резултат доброг владања Владе Косова и ефикасног спровођења закона и бескомпромисне борбе против корупције и организованог криминала“. Косовски премијер је, наравно, избегао да призна како је у том истом извештају ЕК практично упоредио његову владавину с оном Слободана Милошевића.

Наиме, ЕК је као веома забрињавајуће оценила мешање владе у именовања на високе функције које нису у њеној надлежности, што се посебно односи на област правосуђа и именовања судија и тужилаца. А нарочито оштро Комисија је критиковала изостанак помака у истрагама за кривична дела почињена у марту 2004. године. **У извештају се такође констатује и да се претходну годину само 850 особа вратило на Косово, уз напомену да је око 200.000 људи с Косова у Србији, док их је 16.000 у Црној Гори.**

PRESS CLIPPING

Среда 14.10.2009. год.

ЭКСПЕРТИ ЗА ВИЗЕ „НА ТЕРЕНУ”
Политика, Датум : 14.10.2009, Страна : А1

„Очекујемо да ће експерти који се сада налазе у Београду доставити Европској комисији позитиван налаз о испуњености преосталих услова за визну либерализацију и да ће, на основу тога, бити настављена процедура усвајања одлуке о стављању Србије на ’белу шенген листу’”, каже Дражен Маравић, шеф Бироа за међународну сарадњу и европске интеграције МУП-а Србије и шеф владе радне групе за преговоре о безвизном режиму са Европском унијом.

Маравић за „Политику” истиче и да се, после овог последњег експертског извештаја, очекује позитивно мишљење Европског парламента како би до 1. децембра Савет министара ЕУ усвојио одлуку на основу које ће Србија бити стављена на позитивну шенгенску листу.

Шесточлана техничка мисија из земаља чланица ЕУ, која проверава све оно што је Србија од пролетос урадила на испуњавању преосталих услова за безвизни режим, јуче је, како сазнајемо од нашег саговорника, започела конкретан посао „на терену”. До 16. октобра, експерти ће обићи МУП, Министарство правде, Комесаријат за избеглице и друге овдашње институције и у непосредном дијалогу са српским службеницима настојати да остваре што бољи увид у то како се примењују усвојена акта, стратегије и планови (за опремање одређених служби и обуку кадрова).

Крајем септембра Влада Србије послала је у Брисел извештај о томе шта је све урадила на испуњавању критеријума за укидање виза. У владином извештају о напретку, речено је, између осталог, да је усвојена Национална стратегија за управљање миграцијама, да су донети подзаконски акти за спровођење Закона о странцима, да је ступила на снагу Уредба о поступку утврђивања испуњености услова за издавање пасоша држављанима Србије који имају пребивалиште на Косову и Метохији и да је потписан протокол о полицијској сарадњи МУП-а са Еулексом.

СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА
Дневник, Датум : 14.10.2009, Страна : 10

КУЛА: Комесаријат за избеглице, кулска општина и УНХЦР расписали су конкурсе за избор корисника за доделу помоћи који се састоји у откупу кућа са окућницом, као и у помоћи у грађевинском материјалу за завршетак започете градње или адаптацију и побољшање услова живота у објектима који су у власништву избеглих лица.

На конкурсима Комесаријата за избеглице и УНХЦР-а „Подршка локалним акционим плановима”, кулској општини су одобрена средства за пројекат „Помоћ у решавању стамбених проблема избегличких породица у општини Кула”.

Пројектом је предвиђена помоћ у откупу кућа са окућницом и у грађевинском материјалу за завршетак започете градње, или адаптацију и побољшање услова живота у објектима који су у власништву избеглих лица. **Укупна вредност средстава је 5.375.000.00 динара, од чега је 4.875.000 динара донација УНХЦРа, док јер кулска општина учествовала са 500 хиљада динара. Пријаве за помоћ у грађевинском материјалу се могу подносити до 13 октобра, а за откуп кућа рок је до 29. октобра. Пријаве се подnose код општинског повереника за избегла лица.**

БЕСПЛАТНА ПРАВНА ПОМОЋ

Блиц, Датум : 14.10.2009, Страна : 1

Избегла и расељена лица са подручја Ужица и Чајетине у наредних девет месеци могу рачунати на бесплатну правну помоћ јер је почела са радом канцеларија која ће се бавити проблемима обнове ратом порушених кућа, пензија, девизне штедње, станарским правима.

Канцеларија у Ужицу радиће четвртком од 10 до 14 сати на адреси Војводе Маслаћа 28, а у Чајетини, у згради општине, уторком у истом периоду.

ЗА ТРИ ГОДИНЕ ЗАПОСЛЕНИХ ВИШЕ ЗА ПЕТИНУ

Дневник, Датум : 14.10.2009, Страна : 3

У 30 ПОКРАЈИНСКИХ ОРГАНА ПЛАТУ ПРИМА 1.208 РАДНИКА

У покрајинској управи има 1.208 радника, што је у односу на стање из 2006. године повећање од 224 запослена, подаци су Покрајинског секретаријата за прописе, управу и националне мањине, који су објављени на њиховој Интернет-презентацији почетком октобра.

Информација о броју и структури људских ресурса у покрајинским органима управе, организацијама, службама и дирекцији сагледала је 30 покрајинских органа, у којима је, иначе, систематизовано укупно 1.446 радних места. На том списку је 17 ресорних секретаријата, пет фондова, три службе, Секретаријат Извршног већа, Дирекција за робне резерве, Покрајинско јавно правобранилаштво, Покрајински омбудсман и Канцеларија за европске послове. Из наведеног списка се, међутим, види да њиме нису обухваћени сви покрајински органи управе. Такође, нису третирана ни три јавна предузећа чији је оснивач Скупштина Војводине (2.245), као ни број запослених при самом војвођанском парламенту (око 120). Међу фондовима су, наиме, наведени Фонд за капитална улагања, Фонд за развој, Гаранцијски фонд, Покрајински фонд за развој пољопривреде, Фонд за развој непрофитног сектора.

Али у списак нису увршћени Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима, као ни Фонд за подршку инвестиција у Војводини – ВИП фонд. Међу службама су побројане Служба за опште и заједничке послове покрајинских органа и Стручна служба за реализацију програма привредног развоја АПВ и Служба за управљање људским ресурсима. Наведена је Канцеларија за европске послове, али је изостала Канцеларија за инклузију Рома, коју је такође основало Извршно веће. Према Информацији, број запослених растао је од 2006. године, када је донета Стратегија

реформе покрајинске управе, с тадаш ња 984 запослена, на 1.180 у 2008. години, да би их у априлу 2009. било 1.208. Објашњење за то повећање Покрајински секретаријат за управу види у повећању броја новоформираних фондова, као и већем броју третираних органа који су постојали али раније нису били обухваћени подацима (омубдсман и Јавно правобранилаш тво).

По начину на коју су запослени, 82 одсто (986) је у радном односу на неодређено време. Преосталих 18 одсто (222) ради на одређено. Од тог броја, 105 су постављени функционери. Када је реч о националној структури запослених, она још увек не одговара етничкој структури становништва; такођ е, и даље је више жена (60 одсто), а мали је помак (три посто) забележен у структури оних с високим образовањем.

Антрфиле : У јавним предузећима 2.245 радника

Процена је да у три покрајинска јавна предузећа у Војводини има 2.245 радних места, показује збирни податак на основу њихових појединачних приказа на Интернет-страницама. Највише је радних места у ЈП “Војводинашуме” – 1.755, у дирекцијама и шумским управама у неколико градова. У ЈВП “Воде Војводине” ради 433 људи на неодређено и још десет на одређено. У ЈП “Завод за урбанизам Војводине” је 47 запослених.

НЕДОВОЉНО НАРОДНИХ КУХИЊА

Правда, Датум : 14.10.2009, Страна : 21

Број корисника бесплатних obroка у београдским народним кухињама расте и до краја године ће премашити седам хиљада, изјавио је градски секретар за социјалну заштиту Владан Ђукић.

Подаци показују да су међу 5.500 тренутних корисника најугроженија деца до 14 година, старији од 65 година, незапослени, избеглице и интерно расељена лица. У Београду тренутно има 30 пунктова народних кухиња, а у припреми је и отварање још једног пункта. Како наводи градски секретар за социјалну заштиту циљ је да се корисницима народних кухиња омогући лакши приступ и избегну ситуације у којима да би дошли по оброк морају да мењају два превоза.

ПРИШТИНА МОРА БИТИ ФЛЕКСИБИЛНИЈА

Данас, Датум : 14.10.2009, Страна : 2

Савет безбедности УН сутра о Косову

Београд је показао интерес за прагматична решења, али косовске власти наступају с предусловима, каже Бан Ки Мун

Њујорк - У седишту Уједињених нација у Њујорку сутра ће бити одржана седница Савета безбедности о Косову и Метохији на којој ће бити представљен нови извештај генералног секретара УН Бан Ки Муна о раду Унмика.

У извештају генералног секретара УН, објављеном пре две недеље, Бан је позвао све стране на Косову да покажу уздржаност и да конструктивно решавају

осетљиве међуетничке проблеме. Он је похвалио напоре Унмика у стварању услова за дијалог и сарадњу међу заједницама на Косову, као и између Приштине и Београда.

Напори специјалног изасланика генералног секретара УН Ламберта Занијера да покрене практичну сарадњу Београда и Приштине произвели су само делимичне резултате, наводи се у извештају који се односи на период од 1. јуна до 15. септембра ове године. „Иако су власти у Београду показале интерес за изналажење прагматичног приступа у решавању појединих проблема, Приштина излази с предусловима. Да би се постигао конкретан напредак и ефикасна примена било којег практичног аранжмана, неопходна је већа флексибилност и прагматизам“, указао је Бан.

Генерални секретар УН је оценио да је безбедносна ситуација на северу Косова и даље напета и позвао све стране „на уздржаност и присвајање конструктивне политике у решавању осетљивих међуетничких питања“. Бан је апеловао на све политичке странке, које ће учествовати на општинским изборима 15. новембра, да избегавају „реторику хушкања“ која би могла да повећа могућност насиља, посебно у северном делу покрајине.

У извештају се истиче да је број повратника мали и да се у јуну и јулу ове године добровољно вратило 236 особа, међу којима седам Албанаца, 31 Србин и 177 Рома, Ашкалија и Египћана.

Бан Ки Мун је изразио задовољство што је сарадња Унмика и Еулекса све јача и истакао да „УН подржавају јачање улоге ЕУ на Косову и поздрављају све напоре усмерене ка јачању наше стратешке и политичке координације на свим нивоима“.

СТАНОВИ ЈОШ ДАЛЕКО

Вечерње Новости, Датум : 14.10.2009, Страна : 6

РАСЕЉЕНИ ЧЕКАЈУ завршетак објеката у Грачаници и Бадовцу

МАЛА је вероватноћа да ће интерно расељени, који се налазе у контејнерима у Угљару и Грачаници, али и другим колективним центрима на Космету, предстојећу зиму дочекати у новим објектима јер радови на стамбеној згради са 20 станова у насељу Падалиште и 70 кућа у насељу Бадовац код Грачанице, још нису настављени. Према речима Горана Арсића, начелника Косовског округа, радови су обустављени пре више месеци, а неизвесно је када ће објекти бити завршени.

- Изградња стамбене зграде и кућа у Бадовцу започета је 17. фебруара прошле године, а планирано је да се заврше пре зиме - каже Арсић. - Међутим, због кризе радови су обустављени, а сви који су смештени у контејнерима, али и фискултурним салама по школама и другим центрима, без наде су да ће ову зиму дочекати у становима који су им намењени.

Арсић подсећа да је извођач радова Министарство инфраструктуре, али је Скупштина града Приштине, на чијем се подручју граде објекти, средства захтевала и од НИП. **Зграда у насељу Падалиште и куће у Бадовцу су сада покривене, измалтерисане, постављена је столарија, прикључци за струју и воду.**

Антрфиле : **ПОТРЕБНИ МИЛИОНИ**

ЗА завршетак радова на објектима, према речима Арсића, потребно је 65 милиона динара - 45 за седамдесет кућа и 20 милиона за зграду. Незванично, радове кочи и

недостатак комуналних прикључака, јер објекти нису добили грађевинску дозволу власти у Приштини.

ПОЧЕЛА ЕКСХУМАЦИЈА НА ПРАВОСЛАВНОМ ГРОБЉУ У ДВОРУ

Политика, Датум : 14.10.2009, Страна : А19

Загреб – У Двору је почела ексхумација лешева сахрањених на месном православном гробљу, рекао је јуче Тањугу начелник тог пограничног места према БиХ Никола Арбутина.

Он је додао да ексхумацији присуствују представници комисија за нестале Србије, Хрватске и БиХ и хрватске полиције. На гробљу је око 60 дрвених крстова с ознакама Н. Н. а о погинулима се зна само да су убијени током операције „Олуја” на подручју општине Двор, казао је Арбутина и додао да се „највероватније ради о погинулима у појединачним инцидентима”.

До сада је из сваког гробног места ископан по један леш, рекао је Арбутина и додао да након ексхумације, која је предвиђена до краја седмице, тек треба установити јесу ли тамо сахрањени цивили или војници.

Гробље у Двору (раније Двор на Уни) друга је локација на Банији где се врши ексхумација српских жртава из „Олује” и оних по завршетку те операције. Пре тога извршена је ексхумација на православном гробљу у Петрињи где је био велики број лешева.

Ексхумацију српских жртава на подручју Баније и Кордуна, некадашњег УН сектора Север, пуковник Иван Грујић, председник хрватске комисије за нестале који присуствује ексхумацији, најавио је још 2007. године приликом сусрета с колегама из Србије. Ексхумација у Двору најављена је током овогодишњих разговора две комисије у Загребу. Та ексхумација умногоме је резултат и упорности општинских власти те претежно српске општине, али и Српског народног већа као највишег органа српске мањинске самоуправе да се што пре почне с истраживањем судбине српских жртава.

На Банији осим на гробљима у Петрињи и Двору има више локација на којима је сахрањен велики број жртава „Олује”.

Тако је на гробљу у Горњем Селишту између Глине и Двора сахрањено најмање неколико десетина српских цивила с Кордуна који су страдали кад су хрватске трупе и јединице Атифа Дудаковића из БиХ пресекле избегличку колону на путу према Двору.

PRESS CLIPPING

Четвртак 15.10.2009. год.

НЕМАЧКА ВРАЋА 10.000 РОМА НА КОСМЕТ

Политика, Датум : 15.10.2009, Страна : А2

Више од десет хиљада избеглица биће, судећи по извештајима медија, протерано из Немачке и враћено на Косово и Метохију. Највећи део ове избегличке „армије“ чиниће Роми.

Минхенски дневник „Зидојче цајтунг“, извештавајући о предстојећем протеривању великог броја избеглица с Косова и Метохије, позива се на званичан папир немачког министарства унутрашњих послова који је заправо одговор на посланичко питање Уле Липке, чланице посланичког клуба Левице у Бундестагу. У поменутом одговору наводи се да су званични Берлин и власти у Приштини постигли договор о враћању избеглица на Космет и да ће споразум бити потписан ове јесени.

Према званичним подацима, тренутно у Немачкој живи око 14.000 избеглих с Косова и Метохије који имају обавезу да се врате у јужну српску покрајину. Од овог броја готово десет хиљада су Роми.

Договор предвиђа да се на Космет враћа годишње највише по две и по хиљаде избеглица. Поређења ради, прошле године евидентирано је 900 повратника на Косово.

Савезна немачка влада и покрајине већ годинама покушавају да реше овај избеглички проблем. Тако су, између осталог, немачке власти плаћале свакој одраслој особи из избегличке популације до 750 евра уколико се добровољно одлучи на повратак. Таквом повратнику Немачка је плаћала и карту за путовање.

Левичарка Ула Липке која је „провалила“ причу о предстојећем протеривању избеглица из Немачке на Космет критиковала је план оцењујући да је реч „о монструозном пројекту“. **„Управо Роме на Косову очекује пакао и свакодневна борба да се преживи“, изјавила је „Зидојче цајтунгу“ Ула Липке.**

У најновијем извештају Комесаријата УН за избеглице такође се говори о лошој ситуацији на Косову и Метохији због чега се апелује на владе да не протерују избеглице већ да раде на њиховом добровољном повратку. Немачка влада, међутим, тврди да је „етнички мотивисано насиље на Косову драстично опало“ и да таква ситуација отвара простор за масовнији повратак избеглица.

ПОМОЋ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Блиц, Датум : 15.10.2009, Страна : 8

Нишлије ће уз септембарски рачун обједињене наплате моћи да дају прилог за расељена лица у оквиру акције „Можеш и ти“, на посебној уплатници Фонда „Ана и Влада Дивац“, која ће стићи уз рачун.

Овај фонд прикупља средства намењена трајном решавању стамбеног питања избеглих и интерно расељених лица, која годинама живе у колективним центрима. До сада је прикупљено 4,5 милиона динара, што је решило стамбено питање за пет породица.

СРБЕ САД ПЛАШЕ ИСТРАГЕ

Вечерње Новости, Датум : 15.10.2009, Страна : 6

НАДЛЕЖНИ У ХРВАТСКОЈ ПОРУЧУЈУ ДА НЕМА НИ ЈЕДНЕ ТАЈНЕ ОПТУЖНИЦЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

Наше тужилаштво има имена 500 оптужених, али не и оних који се "држе на оку"

СКОРО 15 година после завршетка рата у Хрватској, Србе који желе да се врате својим кућама мучи иста неизвесност - да ли ће их са друге стране границе сачекати полиција и оптужнице или ће безбедно стићи до својих домова. Из Хрватске поручују да су све оптужнице јавне и да нема разлога за бригу. Међутим, за повратнике је проблем што не постоји прилика да се провери ко је под истрагом.

- Хрватско државно тужилаштво има још око 500 оптужница против Срба за ратне злочине - каже за "Новости" Иван Звонимир Чичак, председник Хрватског хелсиншког одбора за људска права. - Нема ниједне тајне оптужнице. **Наш државни тужилац је српском тужиоцу за ратне злочине предао списак особа које је оптужио, и за која кривична дела. Али, Србија нама није предала ништа.**

И у хрватском тужилаштву, тамо где су се писале оптужнице, нема конкретних података. Портпарол тужилаштва Мартина Михордин каже нам да "попис није тајан", али да није ни доступан широј јавности.

- Само заинтересоване особе могу да провере да ли су на списку. Новинарима, међутим, он није доступан. Не објављујемо ни имена особа које су под истрагом, а често наводимо само иницијале оних који су оптужени.

Портпарол српског тужилаштва за ратне злочине Бруно Векарић потврдио је да је из Хрватске стигло 500 оптужница, али наглашава да је Тужилаштво из Устаничке улице тражило и списак покренутих истрага.

- Оптужнице су јавне и свако може да провери да ли је оптужен или не, али су истраге тајне по закону - објашњава Векарић. - Неке су већ покренуте, али има и оних које се још отварају. У тој фази поступка не можемо да говоримо о именима, али, пошто добро сарађујемо са Хрватском, гледамо да те предмете добијемо разменом.

Један од првих спискова оптужених Срба направио је и Саво Штрбац, директор Документационо-информационог центра "Веритас". Од 2004. године, када је уписао првог процесуираног, до данас, мењало се, каже Штрбац, само то што су они под истрагом прелазили "на оптужницу".

Антрфиле : ПОТЕРА ИНТЕРПОЛА

ИНТЕРПОЛ је на захтев Хрватске расписао око 30 потерница за особама које се терете за најтеже злочине. Међу првима на списку су Вељко Кадијевић, Драган

Васильковић, Горан Хацић, "вуковарска тројка" - Мирослав Радић, Миле Мркшић и Веселин Шљиванчанин, али и друга, мање позната имена.

СУД НЕЗАИНТЕРЕСОВАН ЗА ТУЖБЕ ИЗБЕГЛИХ СРБА

Политика, Датум : 15.10.2009, Страна : А19

Гламоч – Начелник општине Гламоч Радован Марковић упозорио је да власти Ливанског кантона опструишу решавање тужби које је 187 избеглих Срба поднело за надокнаду уништене имовине, јавља Тањуг.

„Ради се о тужбама којима се тражи одштета од 500 милиона конвертибилних марака за узурпирану и уништену српску имовину и земљиште од стране Федерације БиХ у Гламочком пољу на коме је 1996. формиран војни полигон за обуку војника НАТО-а у бојевом гађању”, рекао је Марковић медијима РС.

Он је додао да суд у Ливну није ништа урадио по овим тужбама које су поднете 2006. године, иако је Дом за људска права БиХ донео коначну и обавезујућу одлуку према којој се власницима уништене земље мора исплатити надокнада. Марковић је навео да су избегли Срби власници те уништене имовине сада у веома тешком положају јер им није исплаћена одштета да би живот наставили у Републици Српској или Србији, нити се могу вратити јер им куће нису обновљене. Он је навео да 2.000 Срба који су се вратили из избеглиштва у Гламоч живе у веома тешким условима због, како је рекао, дискриминаторског односа кантоналне владе из Ливна.

И СОЦИЈАЛА ДОБИЛА СВОЈЕ АДВОКАТЕ

Дневник, Датум : 15.10.2009, Страна : 14

СВЕ ВИШЕ СИРОМАШНИХ БАНАЋАНА ТРАЖИ БЕСПЛАТНУ ПРАВНУ ПОМОЋ

Број особа слабијег имовног стања, заинтересованих за бесплатну правну помоћ, расте из године у годину, а дежурни адвокат дневно прими и по пет-шест странака. Званични подаци казују да је 2007, кад је основана ова канцеларија, било 474 обраћања за савете и 13 предмета у којима је било заступања пред судом. Лане је дато чак 826 правних савета а 42 странке су имале бесплатног адвоката.

Подаци за текућу „сезону“ још нису систематизовани, али је извесно да је интересовање странака још веће. Координатор службе у Зрењанину адвокат Слободан Станков примећује да је Канцеларија за бесплатну правну помоћ све посећенија. Отворена је за странке сваког радног дана од 9 до 13 часова, а у њу залазе углавном они са социјалном картом.

– Тај социјални моменат битан је код испуњавања услова за бесплатно заступање пред судом, док код давања савета колеге готово сваком излазе у сусрет – објашњава Станков, и напомиње да један од битних услова које странке морају да испуњавају јесте пребивалиш те на територији Војводине, али и то да у судском предмету немају већ ангажованог адвоката.

Одскоро су се појавиле и новине, пре свега у приступу заинтересованих странака услугама бесплатног правног заступања. Убудуће, онај ко се обрати дежурним адвокатима у канцеларији у Пупиновој 14, мораће да попуни типски формулар, у

којем мора бити наведен број предмета, лични подаци подносиоца захтева и кратак опис правног проблема.

У обрасцу је садржано и све што странка треба додатно да приложи: фотокопија личне карте, пасоша или избегличке легитимације, доказ о висини примања и броју чланова у домаћинству, уверење Пореске управе о задужењу.

– Ова процедура је сада стандардна, а након што се то одради, следи и решавање сваког појединачног захтева пред Комисијом за бесплатно правно заступање, коју чини један представник из градске управе и два адвоката из зрењанинског огранка Адвокатске коморе Војводине – напомиње Станков. Бесплатна правна помоћ заживела је захваљујући иницијативи омбудсмана Каталоније, покрајинске владе, Адвокатске коморе Војводине и локалне самоуправе у Зрењанину. До сада је у раду канцеларије учествовало 28 зрењанинских адвоката, а сада их има петнаестак редовних.

PRESS CLIPPING

Петак 16.10.2009. год.

НЕМЦИ ВРАЋАЈУ 14.000 РОМА НА КОСОВО!

Ало!, Датум : 16.10.2009, Страна : 4

Четрнаест хиљада избеглица с Косова, од којих две трећине чине Роми, биће враћено из Немачке на Косово. Владе немачких покрајина већ годинама покушавају да избеглице с Косова анимирају за повратак у своју домовину. Добровољцима исплаћују 750 евра и носе њихове путне трошкове.

У протеклој години се на Косово добровољно вратило 900 избеглица, пренео је Радио „Дојче веле“. Од јесени, међутим, на снагу ступа споразум којим ће избеглице с Косова бити приморане на повратак у своју земљу. Портпарол савезног министарства унутрашњих послова Штефан Париз је објаснио да ће бити враћене само оне особе које нису стекле право на стални боравак у Немачкој.

У Друштву за угрожене народе сматрају да је такав потез немачке владе потпуно неодговоран. Председавајући Друштва Тилман Зилх коментарише да је око 85 одсто Рома с Косова морало да напусти земљу. „Били су прогоњени, убијани, људи су нестајали, жене су силоване. Таква ситуација се до данас није много променила. Роми нису добродошли на Косово“, рекао је Зилх.

ХРВАТИ НЕ ВОЛЕ СРПСКЕ ПАРЕ

Преглед, Датум : 16.10.2009, Страна : 2

ЕК у годишњем извештају критиковала однос Хрватске према Србији и Србима

У односима Хрватске и Србије дошло је до напретка, посебно после посета на највишем нивоу између две земље које и даље имају режим без виза, али није било помака ка споразуму о питању граница. То се наводи у исцрпном годишњем извештају Европске комисије о реформама које Хрватска спроводи на путу у Европску унију. Наводећи да је било „извесног напретка у сарадњи око две хиљаде случајева лица несталих у рату“, Европска комисија указује на то да су „остала отворена питања везана за имовину, посебно за надокнаду за станарска и власничка права, повратак избеглица, као и поступак за геноцид пред Међународним судом правде“.

У овој исцрпној анализи се наглашава да је „економска сарадња у успону, мада је обим српских улагања у Хрватску ограничен у односу на ниво хрватских улагања у Србију, могуће и због оклевања Хрватске да прихвати српске инвестиције“. Такође се упозорава да је у Хрватској „и даље проблем некажњавање починиоца ратних злочина, посебно кад су жртве Срби или ако су виновници чланови хрватских оружаних снага“. Делимично је поправљена заштита мањинских и културних права и мањина, додаје се у документу, „али је било неких извештаја о нападима из етничких побуда, кад је реч о припадницима српске мањине“. „Полицијска истрага је послешена, мада мало случајева

заврши пред судом. О многим таквим случајевима нема извештаја због неповерења у власти и нетрпељивости према Србима у широј јавности“, пише даље.

„Чланови српске заједнице, укључујући оне који су остали у Хрватској током рата, суочавају се с тешкоћама кад је реч о добијању посла, посебно у ратом погођеним подручјима“, указује се и додаје да се „дискриминација наставља, посебно у јавном сектору на локалној равни“. „Нужно је да Хрватска подстакне дух трпељивости према српској заједници и предузме ваљане мере да се заштите они који суи даље на удару претњи или дискриминације, непријатељских поступака или насиља“, закључује се у годишњем документу Европске комисије.

НЕМА ХЛЕБА ЗА 30.000 ГЛАДНИХ

Глас Јавности, Датум : 16.10.2009, Страна : 5

НАРОДНИМ КУХИЊАМА НЕДОСТАЈЕ ХРАНА, УПОЗОРИО ЦРВЕНИ КРСТ СРБИЈЕ

БЕОГРАД - Црвени крст Србије упозорио је јуче у Београду да у народним кухињама у Републици нема довољно хране за 30.700 економски најугроженијих грађана.

У саопштењу, поводом Међународног дана борбе против глади 17. октобра, та организација је навела да је број куваних оброка у 55 народних кухиња од почетка године повећан за 3.500, али да, према анкети ЦКС, постоји и потреба за додатних 56.850 „ланч пакета“ за материјално угрожене грађане који живе у удаљеним сеоским домаћинствима и немају могућности да дођу до народних кухиња.

У саопштењу су и подаци Републичког завода за статистику за првих шест месеци ове године, који показују да 700.000 грађана живи испод границе сиромаштва, међу њима је 150.000 деце школског узраста, а 750.000 грађана је незапослено. У Србији, како је наведено, још увек борави 90.000 регистрованих избеглица из Хрватске и Босне и Херцеговине, 200.000 избеглица са држављанством Србије и 209.700 интерно расељених лица са Косова и Метохије.

ЦКС ће Међународни дан борбе против глади обележити низом акција, којима ће анимирати потенцијалне донаторе, фирме и појединци, како би у Србији био ублажен проблем сиромаштва и смањено број гладних. Организације ЦКС ће тог дана спровести неколико акције прикупљања хране како би био појачао оброк у народним кухињама, организовати сусрете потенцијалних донатора и јавних личности са корисницима помоћи у програму народних кухиња и организовати предавања о здравој исхрани и борби против глади.

СРБИЈА УЈЕДИЊЕНА ОКО КОСОВА

Преглед, Датум : 16.10.2009, Страна : 2

Никад нећемо признати независност КиМ, поручио Јеремић у седишту УН

Министар спољних послова Србије Вук Јеремић поручио је синоћ у седишту Уједињених нација, да Србија никада неће признати једнострано проглашену независност Косова и да је око тог кључног питања уједињена цела нација.

Јеремић је, у говору пред Саветом безбедности УН, изјавио да су животни услови на КиМ за српско становништво и даље тешки, уз веома мали број повратника, и позвао светску организацију да спречи уништавање српског културног наслеђа у покрајини. „Наш принципијелни став о будућем статусу наше покрајине остаје исти. Србија никада неће признати једнострано проглашену независност Косова. То остаје наша политичка, морална и правна обавеза. То је и демократска дужност, пошто је наша нација уједињена око тог фундаменталног питања“, рекао је Јеремић. Он је, обраћајући се чланицама Савета безбедности УН, истакао да је косовски случај значајан тест за светску заједницу, јер се ту, како је рекао, прави избор између унилатеризма и консензуса. „Једнострано проглашена независност представља изазов који морамо заједно настојати да превазиђемо, зарад мира и стабилности, и у име међународног права“, истакао је Јеремић. Он је изразио захвалност великој већини чланица УН, које поштују територијални интегритет и суверенитет Србије и нису признале независност Косова.

Говорећи о раду Међународног суда правде, пред којим у децембру почиње расправа о легалности проглашења независности Косова, Јеремић је оценио да тај суд треба да ради без политичких притисака, који се огледају кроз нова признања независности те покрајине. Јеремић је оценио да УН, са својом цивилном мисијом, остају незаобилазан чинилац на Косову. „Веома је важно да Савет безбедности УН настави да подржава присуство УНМИК-а као значајног стуба мира и стабилности“, навео је шеф српске дипломатије. Централни стратешки приоритет Србије је чланство у ЕУ, а Београд је спреман да решава све проблем за преговарачким столом, а не на бојном пољу“, закључио је министар спољних послова Србије.

ХУМАНИТАРНА ПОМОЋ ИЗ НЕМАЧКЕ

Данас, Датум : 16.10.2009, Страна : 8

Црвеном крсту Голубац помажу наши људи који раде у иностранству

Голубац - Чланови хуманитарне организације за више солидарности и пријатељства међу народима из немачког града Минхена, на челу са Стојаном Шенком из Барича код Голупца који живи и ради у Немачкој, допремили су хуманитарну помоћ у вредности од шест хиљада евра. Ова помоћ садржи санитарни и други инвентар, одећу за децу и одрасле, намештај и другу робу, а уручена је Црвеном крсту Голубац.

- Наша организација која броји 180 чланова помаже народу Европе. Носталгија за својим крајем ево крунисана је поново новом пошиљком која надам се неће бити последња, напоменуо је Стојан Шенк и додао да је до сада у последњих осам година Црвеном крсту, месним заједницама и организацијама као и грађанима општине Голубац допремио 25 шлепера са преко 200 тона разне хуманитарне помоћи. Немачки грађани су веома солидарни, али оправдано желе да знају да ли њихова помоћ стиже на праве адресе. До сада је увек, све што је тражио добијао на реч, и никад није окаљао образ.

- Ова помоћ нам је драгоцене и добро је дошла. Ценимо залагање и племенито срце нашег земљака Стојана Шенка и његових пријатеља из организације и пуно се захваљујемо за све што чине да нашим људима којима је потребна помоћ помогну, истакла је Дина Чучковић, секретар општинског Црвеног крста Голубац приликом пријема хуманитарне помоћи.

Хуманитарна помоћ до сада је стизала до Дома здравља у Голупцу, манастира Туман, основних школа у Браничеву и Баричу, хотела „Голубачки град”, православне цркве у Баричу, све до дечје установе Ластва, Организације пензионера, Јавног комуналног предузећа “Голубац” и расељених и избеглих лица која бораве у овој подунавској општини. За све што је урадио за житеље голубачког краја, Стојан Шенк је пре шест године постао и добитник Плакете-највишег општинског признања.

ТУГА

Куир, Датум : 16.10.2009, Страна : 8

Милијана Радојчић, мајка три ћерке, штрајкује са колегама из бивших предузећа на КиМ

КУРШУМЛИЈА - На јучерашњих минус три степена Милијана Радојчић (37) из Куршумлије седи одсутно на пољском кревету покривеним старим ћебадима испред зграде Комуналног предузећа. На њеном лицу туга и бол, не види људе који пролазе и можда накратко баце поглед ка њој и њеним колегама, који већ 21. дан штрајкују, тражећи само да буду исти са другима.

Милијана их не види јер су њене мисли усмерене ка ћеркама, које заједно са њом преживљавају тешке тренутке не схватајући зашто мајка није са њима. Кристина (15), Маја (11) и Ана (8) ипак подржавају мајку јер им је објаснила да су неки људи њој и њеним колегама учинили неправду и да она на овај начин мора да се бори да се то исправи.

- Од када сам овде, муж Горан је нашој деци и отац и мајка. Ја знам да је са њима све у реду, али ипак... - изусту Милијана и заплака. Ипак, после неколико тренутака поносно подиже главу и рече:

- Морам да истрајем због своје деце. Сваког јутра најмлађа Ана ме зове телефоном и каже ми како се спремила за школу, и још ме посаветује да не бринем, да је она већ велика. Јутрос ме је питала да ли ми је хладно, јер је чула на телевизији да је температура испод нуле - каже Милијана.

Прошла ноћ била је најтежа за штрајкаче. Ветар је, кажу, пробијао до костију, а са улица су побегли чак и пси луталице. Промрзла Милијана покушавала је да се угреје огрнута ћебетом, али њене колеге истичу да је неколико пута у бунилу дозивала своју децу.

Милијана је јуче са колегама испратила делегацију радника, која по трећи пут у задњих петнаест дана одлази на разговоре у Министарство за КиМ и Министарство за социјалну политику.

- Трећа срећа - каже Милијана више за себе, а онда исприча заједничку причу, због чега њих тридесетак дане и ноћи проводи на улици.

- До рата на Косову, пуних седам година, радила сам у Комуналном предузећу у Подујеву. Сваког дана полазила сам од куће у пет ујутро аутобусом до Подујева, а кући се враћала у пет по подне. Било је тешко, али имала сам посао и плату. После рата некаква радна група Владе Србије одлучила је да косовски радници којима је лична карта издата ван Косова губе сва права из радног односа, иако им је држава дала избегличке легитимације. Сада нема ни посао ни плату...

ПОМОЋ СРБИМА НА КОСМЕТУ

Преглед, Датум : 16.10.2009, Страна : 5

Акција прикупљања хуманитарне помоћи за угрожену браћу на Косову и Метохији, коју проводе Савез жена „Мајчино крило“, Црвени крст и Центар за социјални рад у Бачкој Паланци, већ се приводи крају, изјавио је Драган Прелевић, председник Савеза избегличких удружења са Косова и Метохије у Војводини.

Прелевић је нагласио да се помоћ састоји од одеће, обуће, средстава за хигијену, хране, школског прибора, играчака, слаткиша и других потребштина. Помоћ ће бити превезена возилима УНХЦР-а у најугроженије српске енклаве и подељена онима којима је најпотребнија. Ово је дванаеста хуманитарна помоћ Бачке Паланке нашој јужној покрајини, рекла је председница Савеза жена „Мајчино крило“ Јованка Ајдер.

ДОБРОТИН ДОБИО ВОДУ

Блиц, Датум : 16.10.2009, Страна : 2

ЛИПЉАН - Око 450 домаћинстава са око 1.200 становника, углавном Срба, добило је јуче воду. Радови на изградњи водовода трајали су нешто више од 45 дана. Средства од 193.000 евра обезбедила је америчка амбасада.

Положено је 7.500 метара водоводних цеви, а за данас је најављен почетак радова на изградњи канализационе мреже, а вредност радова које је такође обезбедила америчка амбасада из Приштине је 200.000 евра. Ово је део инвестиционих улагања у развој српских средина и стварање услова за одржив опстанак и повратак - каже

Саша Рашић, министар за повратак и заједнице у Влади Косова. **Истовремено, у Лапљем Селу у току су завршни радови на стамбеним објектима у којима ће се у наредних десетак дана уселити 60 српских повратничких породица. На истој локацији започели су радови на изградњи још 40 станова, а до средине наредне године кључеве станова ће добити још 140 српских породица.**

БОШЊАЦИ ПРОТИВ СЛОБОДЕ ИЗЈАШЊАВАЊА

Политика, Датум : 16.10.2009, Страна : А21

Настојање да се попис становништва у БиХ одржи без националне одреднице је прикривање етничког чишћења, јер би попис морао да одговори где су Срби из Сарајева, Мостара, Зенице, Травника и других градова, каже Никола Шпирић

Сарајево – **Нацрт закона о попису становништва у БиХ, који је у августу ове године усвојио Савет министара БиХ и по којем би, према захтевима међународне заједнице, попис требало да буде обављен 2011. године, није по вољи Бошњака. Они траже да се попис одгоди. Оно што им највише смета у понуђеном законском пројекту је одредба која омогућава грађанима да могу да се изјасне и о националној припадности, вероисповести и матерњем језику. Наиме, лидери водећих бошњачких странака тврде да би, на овакав начин обављен попис, „верификовао етничко чишћење” и „зауставио процес повратка избеглих и**

расељених” што, према мишљењу представника из Републике Српске, напросто, није тачно. Они сматрају да „Бошњаци беже од пописа зато што се плаше да ће изгубити превласт и позиције које су стекли по националном кључу и попису из 1991. године”.

Дакле, према мишљењу већине политичара у РС, неуралгична тачка приче о попису становништва је, заправо, „наставак ратних игара”, чиме се, како оцењује посланик у парламенту БиХ Мирко Околић, жели „спречити исправљање демографске неправде у овој земљи и „ задржати лажна слика да су само Бошњаци жртве протеклих ратних збивања”. Председавајући Савета министара БиХ Никола Шпирић сматра да је циљ настојања да попис становништва у БиХ буде одржан без националне одреднице прикривање етничког чишћења у Федерацији БиХ, јер попис би, упозорава он, морао да одговори на питање где су Срби из Сарајева, Мостара, Зенице, Травника, Бугојна, Јајца, Бихаћа и свих других градова.

„Бошњачка политичка елита зна да би пописом становништва према стандардима Еуростата и уз националне и језичке одреднице, на којима се инсистира, биле разобличене многе домаће и међународне лажи које су служиле, а и данас служе за сатанизацију српског народа. Разлог због којег се Бошњаци залажу да се учешће у власти базира на попису из 1991. године јесте тај што је Република Српска мултиетнична и тај принцип може бити задовољен, док у ФБиХ он ништа не значи, јер тамо Срба, практично, нема”, каже он и упозорава да је „БиХ без пописа становништва неуправљива земља, без садржаја и фикција”.

Понашање бошњачких политичара, дириговано, углавном, из централа СДА и Странке за БиХ, за функционера ХДЗ-а БиХ Иву Миру Јовића је, заправо, производ жеље да се у земљи створи „безлична маса” којом би БиХ изгубила мултиетнички карактер, односно „намере да се направи грађанска држава у којој би Бошњаци били доминантан народ”. Директор Истраживачко-документационог центра у Сарајеву Мирсад Токача каже да су неутемељене тврдње да ће попис потврдити етничко чишћење и зауставити повратак. „Што се етничког чишћења тиче, попис га не може потврдити, али га може објаснити. Теза да ће попис зауставити повратак је, такође, бесмислена, јер какве везе има попис са повратком, пописују се ваљда они који су у земљи, а не они који су отишли”, оцењује Токача и наглашава да је слобода изјашњавања неприкосновена и да је нико не може наметати, а још мање угрожавати.

„Попис етничког, верског и језичког идентитета је слобода сваког појединца, а како ће се он изјаснити, то ће он одлучити. Међутим, проблем је то што прича која се упорно пласира није прича о попису који је неопходан за даљи европски пут БиХ, јер ЕУ неће примити ниједну државу у своје чланство а да не зна колико она има становника, то је прича о позицијама, битка за проценте, с обзиром на чињеницу да попис треба да генерира власт”, изричит је он.

Први покушај изјашњавања о предложеном Нацрту закона о попису становништва у Представничком дому парламента БиХ пропао је половином прошлог месеца, управо због различитог мишљења о његовом садржају враћен је Комисији за економске реформе и развој уз захтев да га доради. Када ће се поново наћи пред парламентарцима и која му је крајња судбина то је незахвално прогнозировать. Аналитичари упозоравају да, према садашњим подацима, од 223 земље у свету само Сомалија и Либан неће вршити попис становништва и да „не би било добро да им се придружи и БиХ”.

ЗАЈЕДНО У ОБНОВУ БУКОВИЦЕ

Данас, Датум : 16.10.2009, Страна : 4

До краја године Влада Црне Горе уложиће милион евра за реализацију пројекта повратка Буковичана, расељених током рата у БиХ

Пљевља - Прије неколико дана пљеваљску област Буковица посјетили су: министар рада и социјалног старања Владе Црне Горе др. Суад Нумановић, директор Дирекције за јавне радове Жарко Живковић, члан Владине комисије за обнову Буковице Асим Телаћевић, предсједник Општине Пљевља др. Филип Вуковић и потпредсједник Авдо Ајановић, као и представник Удружења грађана Буковице. Они су заједно са извођачем радова на терену обишли локације на којима се обнављају куће, граде нови и поправљају стари сеоски путеви.

Министар Нумановић је рекао да је почела реализација пројекта обнове индивидуалних и помоћних објеката у Буковици. „Ово је заједнички пројекат свих нас, Владе, локалне управе и Буковичана. На овај начин створићемо услове да се сви грађани Буковице врате у своје куће и настојимо да створимо услове за развој пољопривреде“, изјавио је Нумановић. **Он је рекао да ће до краја године Влада утрошити планираних милион евра у реализацију пројекта повратка расељених, а да ће исто толико новца бити утрошено и наредне године.**

Директор Дирекције јавних радова Жарко Живковић је казао да је до сада урађено четири километра асфалтног пута од села Лугови до центра МЗ Ковачевићи, а да се насипа 25 километара локалних путева. „Радимо алтернативни пут који би заобишао клизиште на садашњој траси и мислим да ће бити завршен за тридесетак дана.

Почели смо градњу 12 монтажних кућа, а санирали смо и нисконапонску електро-мрежу. Урадићемо главне путне правце до појединих група села, а радићемо све док нас зима не отјера из овог краја. У прошлој години смо уложили у санацију пута од Пољане до Ковачевића 450.000 евра“, рекао је Живковић.

Извођач радова на изради путева „Занатство“ Пљевља, саопштио је да је до сада пробијено 12,5 километра новог сеоског пута, завршено и уваљано осам километара, поправљен пут у дужини од 12 км Ковачевићи - Дебело брдо, а поправка пута у дужини од 4,5 км на правцу Ковачевићи - Сречање биће завршена до краја године. У повратку се завршавају пропусти за воду и радови се одвијају планираном динамиком.

Предсједник Општине Пљевља Филип Вуковић је рекао да се радови одвијају најбоље што је могуће. „Општина Пљевља ће у свом капиталном буџету планирати средства за обнову овог простора, јер Пљевља имају богате природне ресурсе и учинићемо све да овај пројекат успјешно окончамо. Интерес нам је да вратимо своје грађане и да дамо шансу свима који желе да се врате у Пљевља, јер је наша Општина врло слабо насељена, свега 26 становника по квадратном километру, а у Црној Гори је насељеност 52 становника по квадрату“, навео је Вуковић.

Директор ОШ „Братство-Јединство, Богдан Дубљевић је поздравио напоре које Влада са ресорним министарствима чини на обнови живота у Буковици и истиче да „некада доћи у Буковицу био је подвиг, а тек како је живјети у њој“. На терену Буковице било је пет подручних одјељења четвороразредних школа које су у врло лошем стању, а неке су потпуно пропале и то у селима: Плањско, Сречање, Крћевине, Брда и Сирчићи и предлаже да се упоредо са обновом кућа изврши и обнова тих школа. Предсједник Удружења Буковичана из Сарајева, Шемсо Бавчић је рекао да је задовољан оним што је Влада Црне Горе до сада урадила и изразио очекивање да ће се након завршетка ових 12 кућа већ почетком наредне године први Буковичани почети да враћају у свој завичај.

Буковица је планинско подручје које се налази на сјеверу Црне Горе у општини Пљевља, уз границу са Босном и Херцеговином и обухвата 37 села, која су до 1993. године била насељена претежно бошњачким становништвом. За вријеме рата у Босни и Херцеговини, на територији Буковице је боравио велики број резервиста ВЈ и полиције Црне Горе. Уз изговор да траже нелегално оружје, они су вршили тортуру, претресе, пљачке, малтретирали и злостављали буковичке Бошњаке.

Према подацима Фонда за хуманитарно право, седам цивила је убијено из ватреног оружја или је подлегло ранама након бруталног премлаћивања. То су: Шаћир Рамовић, Омер Дурак, Хајро Муслић, Ејуб Муслић, Џафер Ђого, Латиф Бангур (убијени ватреним оружјем) и Хилмо Дркенда (подлегао од посљедица бруталног премлаћивања). Због страха за своје животе, до краја 1992. године, већина становника Буковице је напустила своје домове. Након одласка, њихова имовина је опљачкана и уништена.

МОЖЕ ЛИ ЖИВОТ ИЗ ПОЧЕТКА

Вечерње Новости, Датум : 16.10.2009, Страна : 16

ЈОВАН БАСАРА, ДЕТЕ ХЕРОЈ ИЗ „ОЛУЈЕ“, ДОМАЦ И ОСУЂЕНИК, НА СЛОБОДИ САЊА ДА СВЕ ЗАБОРАВИ

Све ове године велика и тешка школа за мене. Никад више онај Јовица. Мој сан посао и породица

Чуле су се само две речи: „Сине мој“. Марија Басара је после готово три године, други пут загрлила свог Јована. У Апатин, где им је избеглички дом, у подстанарској собици где за Јована више нема места, „јер је обрुкао породицу“, вратио се у слободу из Казнено-поправног завода „Сремска Митровица“, на један дан. Да види мајку. После ће трбухом за крухом. Без игде ичега. Читава имовина су му само тренерка и патике у којима је изашао из затвора.

- Мајко, остарила си ми - казао је после дугог загрљаја.

- Душа ми остарила од чекања, чедо моје - одговорила је Марија.

Испрекидане речи, па загрљаји. Толико тога би једно другом да испричају. Све, од „Олује“, до данас. Тако снажно навиру успомене. Јован се распитује о сестрићима Славку и Стефану. После и о девојкама из комшилука. Вршњацима. Ко се оженио, ко удао. Ко је принову добио, а ко отишао „преко“, да се скући.

- Може ли, мајко, да почне живот из почетка? Да добијем посао, да се оженим, скућим?

- пита Јован, себе, мајку, Апатин, Нови Сад, Србију...Јован Басара, дете херој из „Олује“ („Е, ко се тога још сећа, осим мене“). Имао је дванаест година када је из ратног вихора возећи трактор тринаест дана и тринаест ноћи, до Србије спасао седамнаесторо стараца. Сви су га тада славили и хвалили. Али, не дуго. Остављен је на цедилу. Дечак који је тако снажно држао трактор пун људи у својим рукама, није имао снаге за нови подвиг. Време и живот с којима се сударао од хероја су направили преступника.

Прогон

- Зло време - каже Јован. - Повукли ме лоши људи. А, није тешко избегличко дете гурнути да потоне.

Као рану носи у себи тај 4. август 1995. године, када су из Днопоља код Лапца кренули у збег. Киша је непрестано лила.

- Био сам мокар, уморан и гладан - каже, као за себе. Сећа се сваке слике, сваког детаља из несрећних колона. А ону, кад је несрећни преварени човек из очаја подигао руку на жену, двоје деце и себе, носиће док живи. Па, када су мучени људи обманути да ће их скућити у Краљеву. А стрпали их у воз и правац

- Косово. Тамо би се и Басаре зауставиле да воз без возног реда случајно није стао у Рашки. Народ се побунио: „Нећемо из једног јада у гори“. Тако се Јован са болесном мајком и братом, инвалидом, домогао Апатина. Више није ишао у школу. Никога није ни позивао. Почео је да надничи. Сваког дана са грађевине на грађевину. Газде, или плате или не плате, а избегличка станарина мора да се плати.

Ожиљци

- Задиркују ме вршњаци: „И ти си, као, неки јунак, рмбаш за цркавицу“ - остало је урезано у дечаково памћење. - Они вуку неку робу. Продају, препродају. Велим: То могу и ја. А роба крадена. Онда је дошла полиција кући. Једном, двапут. Моја Марија је плакала, а мене су, после, одвели у Центар за социјални рад. Па у дом у Крушевац. Ту сам сазнао да је умрла моја сестра Душанка. Наша узданица и стуб. Још чувам једну њену кошуљу, што ми је купила. Када се, после три године, вратио из Дома, донео је свежањ диплома: завршио фризерски и занат за ливца. Обучио се и за машинбравара. Али, Јован Басара био је обележен. Нико домца није желео да прими на посао. Апатинци пуни новца од приватизације „Пиваре“. Увелико се гради на све стране, али сада долазе велике фирме и доводе своје раднике. Ни на грађевину нико неће Јована. Нико се више није сећао оног дечака, хероја из колоне. Сетили су га се само кад би нешто скривио. Калемио се преступ, на преступ...

И онда, две године и једанаест месеци затвора.

Нада

- Да сам имао било какав посао, да ми је неко пружио руку... Ма, зашто уопште спомињем. Прошло. Све је то велика школа. Претешка. Не бих је поновио - говори свој монолог Јован Басара.

- Е, сине, сине - чује се, повремено, Маријин глас. Она нема одговор ни на једно питање. Она има само наду. Јовица је подгрејава. Храбри и себе и њу:

- Прво посао, па даље. Добро сам овладао занатом и у затворском фризерују.

Имали су тамо разумевања за мене.

Са Јованом Басаром напуштамо Апатин. Он ће у Нови Сад. Код комшије из Лике. Мајка му отишла у Лапац да види може ли се тамо шта продати, па за њега има места док се не врати. Одатле ће да тражи посао. На излазу према Новом Саду Јован се још једном осврће на град. Успомене препуне ожиљака. Не жели он овде да се врати.

- Е, види, види, како се овај Апатин изградио. Овде где је била цвећара, гледај, сада билијар. Пивара се проширила, нема улице. Свуда се гради... Ко овде да види човека коме се душа урушава.

Враћајући поглед на пут, Јован као да стреса са себе бреме затворских дана.

- Само да се малчице навикнем на слободу, да широм отворим очи - говори. - Заборавио сам да ходам. Аутомобил нисам видео три године. Штреца ме сваки звук.

Антрфиле : РУКА ПОДРШКЕ

После првих репортажа о дечаку из „Олује“ и његовој потресној судбини, наши читаоци су одговорили многобројним реаговањима. Њихова јединствена порука била је да Јовану, после одслужене казне, свакако треба помоћи да се врати на прави пут. Да му се обезбеде посао и дом, како би почео нови живот. Ето, Јован Басара је казну одслужио. Сада му је, више него икада потребна пружена рука.

ДЕЖУРНИ КРИВАЦ

И кад није био крив, упирали су прстом у њега. Знало се, тада, само за „избеглицу из дома“. Комшије су нам, у једној прилици, када смо док је Јован још био у затвору посетили његову мајку, о њему овако говориле: „Постао је дежурни кривац. На њега се све сваљивало“.

У МИНИСТАРСТВИМА 16.000 СТАЛНО ЗАПОСЛЕНИХ

Блиц, Датум : 16.10.2009, Страна : 5

Званични подаци Владе о броју чиновника

У републичкој јавној администрацији на неодређено време запослено је чак 29.698 чиновника.

Званични подаци о стално запосленим чиновницима коначно су јуче објављени на сајту Владе Србије и судећи по њима највише је запослених у самим министарствима и њиховим управама, чак 16.101, не рачунајући ministre и државне секретаре. Преглед запослених не обухвата ни хонорарце ангажоване на уговор о делу или на одређено време, чији број у појединим министарствима премашује број стално запослених.

У табели која приказује број запослених у републичкој јавној управи закључно са 29. септембром ове године, први пут је објављен и тачан број стално запослених у јавним агенцијама. Укупно их је 1.032, највише је запослених у Агенцији за приватизацију - 390. У фондовима за пензијско и здравствено осигурање ради укупно 6.091 чиновник. Од министарстава најбројније је Министарство спољних послова са 1.110 запослених. Подаци не обухватају министарства одбране и полиције, као ни војне и полицијске службе безбедности.

Антрфиле : **БРОЈ ЗАПОСЛЕНИХ У РЕПУБЛИЧКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ**

МИНИСТАРСТВА

МИНИСТАРСТВО СПОЉНИХ ПОСЛОВА 1.110

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА 224

Управа царина 2.509

Пореска управа 6.347

Управа за игре на срећу 24

Управа за трезор 1.138

Управа за дуван 25

Управа за спречавање прања новца 26

Девизни инспекторат 80

Управа за слободне зоне 3

Управа за јавни дуг 1
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ 99
Дирекција за управљање одузетом имовином 2
МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ 67
Генерални инспекторат пољопривреде 310
Управа за ветерину 383
Управа за заштиту биља 37
Републичка дирекција за воде 26
Управа за шуме 18
Управа за аграрна плаћања 20
Управа за пољопривредно земљиште 10
МИНИСТАРСТВО ЕКОНОМИЈЕ 325
Дирекција за мере и драгоцене метале 134
МИНИСТАРСТВО ЕНЕРГЕТИКЕ 73
МИНИСТАРСТВО ЗА ИНФРАСТРУКТУРУ 168
МИНИСТАРСТВО ЗА ДРЖАВНУ УПРАВУ 76
МИНИСТАРСТВО ТРГОВИНЕ 638
Републичка дирекција за робне резерве 111
МИНИСТАРСТВО ЗА НАУКУ 53
МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ 380
МИНИСТАРСТВО ЗА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈЕ 51
МИНИСТАРСТВО РАДА 187
Управа за родну равноправност 7
Инспекторат за рад 324
Управа за безбедност и здравље на раду 10
МИНИСТАРСТВО ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ 381
Агенција за заштиту животне средине 29
МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ 64
МИНИСТАРСТВО ЗА НИП 29
МИНИСТАРСТВО ЗА КОСМЕТ 103
МИНИСТАРСТВО ВЕРА 15
МИНИСТАРСТВО ДИЈАСПОРЕ 32
МИНИСТАРСТВО ЗА ЉУДСКА ПРАВА 43
укупно: 16.101

ПОСЕБНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Републички секретаријат за законодавство 27
Републички завод за развој 33
Републички завод за статистику 533
Републички хидрометеоролошки завод 617
Републички геодетски завод 2.390
Републичка дирекција за имовину 77
Републички завод за информатику 11
Центар за разминурање 8
Завод за интелектуалну својину 115
Дирекција „Пловпут” 130
Геомагнетски завод 41
Завод за социјално осигурање 12
Управа за јавне набавке 29

Републички сеизмолошки завод 16
Комесаријат за избеглице 39
Агенција за енергетску ефикасност 10
Агенција за радне спорове 7
Дирекција за железнице 49
Национална служба за запошљавање 1.938
Агенција за рударство
Дирекција за реституцију 18
укупно: 6.100

ПОСЕБНЕ СЛУЖБЕ

Генерални секретаријат Владе 85
Канцеларија за сарадњу с медијима 28
Канцеларија за европске интеграције 32
Канцеларије за економски развој
(Бор, Крагујевац) 3
Служба координационог тела за југ Србије 7
Служба за управљање кадровима 39
Авио-служба Владе 19
Канцеларија за одрживи развој 5
Канцеларија Савета за сарадњу са Трибуналом 10
Управа за заједничке послове 849
укупно: 1.077

СТРУЧНЕ СЛУЖБЕ УПРАВНИХ ОРГАНА 329

ЈАВНЕ АГЕНЦИЈЕ

Агенција за приватизацију 390
Агенција за стечајне управнике 32
Агенција за регионални развој 35
Агенција за лекове и медицинска средства 194
Агенција за привредне регистре 291
Агенција за хемикалије
Агенција за акредитацију здравствених установа 9
Агенција за осигурање депозита 28
Агенција за просторно планирање 28
Агенција за страна улагања 25
укупно: 1.032

ФОНДОВИ

Фонд ПИО 3.574
РЗЗО 2,517
укупно: 6.091

PRESS CLIPPING

Субота 17.10.2009. год.

КЉУЧЕВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Глас Јавности, Датум : 17.10.2009, Страна : 15

У ПЕТРОВЦУ НА МЛАВИ 23. ОКТОБРА БИЋЕ УСЕЉЕНО 20 НОВИХ СТАНОВА

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - У Петровцу на Млави 23. октобра биће усељено 20 нових станова, у стамбеној згради подигнутој за избеглице и социјално угрожено локално становништво. Након усељења у нову стамбену зграду, биће затворен последњи избеглички камп у Браничевском округу.

Кључеве стана добиће 16 избегличких и четири социјално угрожене породице. Ове породице добијају кров над главом захваљујући донацији 700.000 долара америчке хуманитарне организације „Хаусинг центар“. Десет станова су од 22 до 25 квадрата, осам од 30 квадрата, а два стана од 40 квадрата. Сем финансирања градње, амерички донатор дали су средства за опремање станова неопходним намештајем и покућством за 20 породица.

За ову стамбену зграду, која је подигнута у оквиру пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“, локална самоуправа обезбедила је земљиште и комуналну инфраструктуру. Усељењем у нову зграду, колективни избеглички центар „Касарна“ у Петровцу на Млави дефинитивно ће остати без станара.

Тиме ће, после 15 година, бити затворен последњи избеглички центар на територији осам општина Браничевског округа. За време ратова који су претходили распаду СФРЈ у петровачку општину стигло је око 1.200 избеглица, највише из Хрватске после акције „Олуја“. Неки од њих су се сами снашли, тако што су пронашли запослење и приватни смештај, док је већина усељена у објекте старе касарне. Њима је стамбено питање решено градњом две стамбене зграде и пружањем помоћи при самосталној изградњи стамбених објеката, доделом плацева по повољној цени и испоруком грађевинског материјала.

Антрфиле : Две зграде

Прва стамбена зграда са 44 стана за смештај избеглица, у коју је уложено 630.000 евра, усељена је у јулу 2007. године. За доделу 20 станова у другој згради, која ће бити усељена 23. октобра, конкурисале су 32 породице, од којих 22 бораве у колективном кампу, 12 у приватном смештају, док 20 припада социјално угроженом локалном становништву.

СТАНОВЕ ГРАДИ УНХЦР
Курир, Датум : 17.10.2009, Страна : 15

ВРАЊЕ - Градоначелник **Врања Миролуб Стојчић** изјавио је да је потписан уговор између УНХЦР и тог града за изградњу **20** станова за избегла и расељена лица.

- Повод за овај уговор јесте чињеница да у **Врању** још постоје колективни центри у којима се налази **206** особа. Радови ће почети у току овог месеца - најавио је Стојчић. Он је објаснио да ће четири стана бити подељена грађанима **Врања** који спадају у категорију социјално угрожених лица.

- **Вредност ове инвестиције је око 380.000 евра, колико ће финансирати УНХЦР. Град ће обезбедити локацију и потребну инфраструктуру, па је процена да ће укупна инвестиција вредети око пола милиона евра - објаснио је Стојчић. У тих двадесет станова требало би да се усели стотинак особа из колективних центара.**

УСКОРО У КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 17.10.2009, Страна : 6

Обећан брз завршетак објеката у Грачаници

ПРОЈЕКТИ изградње **90** стамбених јединица за интерно расељена лица у **Грачаници** нису извођени преко нашег министарства. Да јесу, сигуран сам да би већ били завршени - каже за "Новости" Горан Богдановић, министар за Косово и Метохију. **Богдановић** најављује да ће око наставка радова на стамбеној згради са **20** станова у насељу **Падалишту** и **70** кућа у **Бадовцу** код **Грачанице** разговарати са **Милутином Мркоњићем**, министром за инфраструктуру:

- **Видећу које су могућности да се радови наставе или да се тражи други извор средстава. Министар Мркоњић каже за "Новости" да је уверен да ће посао бити завршен до краја године.**

- **Влада ће ускоро одобрити додатних 80 милиона динара да би куће и станови у Грачаници били завршене. Поручујем грађанима који дуго чекају на свој кров над главом да ће обећање бити испуњено. Почели смо изградњу путем програма из НИП и лично ћу извршити притисак да се од овогодишњег државног буџета уложи потребан новац и за ту намену.**

Антрфиле : **ЗАВРШЕНО 70 ОДСТО**

МИНИСТАР Богдановић напомиње да су радови на овим објектима завршени око **70** одсто и да би у њих што пре требало да се уселе интерно расељене и социјално угрожене особе које сада живе у контејнерским насељима у **Грачаници** и колективним центрима.

СТИГЛЕ ВАКЦИНЕ ПРОТИВ ГРИПА

Данас, Датум : 17.10.2009, Страна : 13

Сремскомитровачки Завод за јавно здравље

Сремска Митровица - Дистрибуција 9.090 доза вакцине против сезонског грипа, намењене категоријама становништва с највећим ризиком од инфекције, почела је у сремскомитровачком Заводу за јавно здравље.

Начелница Центра за контролу и превенцију болести др Снежане Медић каже да ће организована вакцинација становништва преко домова здравља почети у понедељак, 19. октобра.

Лекари препоручују да се вакцинишу сва лица са хроничним обољењима плућа, срца и бубрега, дијабетичари, а вакцинисање се посебно препоручује здравственим радницима, лицима старијим од 65 година, особама које живе у старачким домовима, избегличким центрима и слично.

PRESS CLIPPING

Недеља 18.10.2009. год.

ПОТПИСИ ЗА СМЕНУ МАРТОНА

Курир, Датум : 18.10.2009, Страна : 6

ЗРЕЊАНИН - Штрајкачки одбор Удружења ратних војних инвалида (РВИ) Србије у Зрењанину наставио је јуче раније започет протест против постављања спомен-обележја заробљеницима ЈНА из Хрватске који су били смештени на пољопривредном имању код Стајићева, где је почело и прикупљање потписа за смену председника Скупштине града Зрењанин Александра Мартона, због његове подршке Удружењу правника „Вуковар 1991“.

- После отказивања доласка незваних гостију из Хрватске, који су намеравали да поставе спомен-плочу код Стајићева, штрајкачки одбор је данас ипак изашао на пољопривредно имање код тог села, где су 1991. били смештени заробљеници из Хрватске, јер желимо још једном да поручимо Удружењу правника „Вуковар 1991“ да ћемо спречити постављање спомен-обележја на месту на којем није било ратних злочина ни жртава - изјавила је јуче председник Удружења РВИ у Зрењанину Јованка Павловић.

Подршку штрајкачком одбору РВИ изразио је јуче и председник Коалиције удружења избеглица у Србији Миодраг Линта рекавши да подизање спомен-обележја у Стајићеву и Бегејцима, као и на простору бивше Југославије, треба решити договором представника држава, а не вољом појединих представника локалне власти и удружења.

- Према нашим сазнањима, у Хрватској је било 220 ратних логора за Србе и зато се залажемо за утврђивање пуне истине и обележавања свих места страдања - истакао је Линта.

Антрфиле : Хрвати не одустају

Представници два удружења хрватских ветерана рата јуче су из Загреба најавили наставак покушаја да у Стајићеву поставе спомен-обележја. Челници Удружења бранилаца и логораша Домовинског рата и Удружења правника „Вуковар 1991“ на прес конференцији су саопштили да су, пошто су у петак обавештени да је њихова посета отказана, њихова жеља и мотив да плоча у Стајићеву буде постављена још већи.

PRESS CLIPPING

Понедељак 19.10.2009. год.

ТЕШКО ЋЕ АЗИЛАНТИ ПОХРЛИТИ У СРБИЈУ

Дневник, Датум : 19.10.2009, Страна : 13

Улазак Србије на белу шенген листу крајем ове и почетком наредне године за собом, поред очигледних благодети, повлачи и велику одговорност наше државе која ће, пре свега, морати да се брине о својим грађанима, али и странцима који овде затраже азил. Систем азила, правна област коју Србија никада до сада није имала уређену, био је један од кључних ствари која се морала уредити уколико желимо безвизни режим. Он је, прошле године и заокружен отварањем Центра за азиланте у Бањи Ковиљач и, а координатор пројекта “Групе 484” Владимир Петронијевић каже да ступање Србије на белу шенген листу неће довести до пораста броја странаца који овде траже азил и заштиту својих права. Њих, каже он, никако не треба бркати са илегалним имигрантима којима је циљ нека трећа, богатија, држава.

- Систем азила је, пре свега, један од најхуманијих система. Он значи пружити одговарајућу подршку лицима која траже заштиту и не би га требало посматрати као инструмент којим би, после уласка Србије на белу шенген листу, наша држава била преплављена тражиоцима азила – тврди Петронијевић - Не може свако бити избеглица. Мора прво да испуни одређене критеријуме које постављају међународни документи. Петронијевић каже да је тачно да постоји велики број лажних азиланата.

Реч је, каже он, о људима који у ЕУ и другим развијеним земљама траже бољи живот, а не правну заштиту у земљама попут Србије.

- Са економским развојем Србије може се очекивати да ће број тих лица бити већи. Али никако се не сме изгубити из вида да систем азила првенствено штити оне којима су угрожена људска права. Може се очекивати да тај број буде већи, али не верујем да ће то бити у неко догледно време. **На другој страни, Србија може постати пожељна илегалним имигрантима, којима ће Европа бити за корак ближа укидањем безвизног режима за наше грађане.** Према речима нашег саговорника, таква лица одговарају другом систему. За њих је предвиђен или кривични закон или су начинили прекршај, па их се Закон о азилу не дотиче. **На другој страни, лица која траже азил не могу бити ни кривично ни прекршајно гоњена. Зато, објашњава, и постоји процедура у којој се истражује њихов положај.**

- У нашем Азилантском центру у Бањи Ковиљачи нема илегалних имиграната, већ само тражилаца азила – каже. - Важно је знати да прави азиланци не бирају где ће доћи. Они само желе да заштите своја основна људска права. А, за разлику од њих, лажни желе да злоупотребе систем азила, не би ли се докопали неке богатије земље па зато циљају много богатије земље него што је наша. Координатор пројекта “Групе 484” каже да је Закон о азилу, који је донесен код нас, одличан. Поштује, тврди он, све протоколе, стандарде заштите и прати европске стандарде у овој области. Он омогућава да се води двоструки административни поступак: пред Министарством унутрашњих послова и пред Канцеларијом за азил, а потом је формирана и другостепена Владина комисија која одлучује о захтевима. Против другостепених репшења може се водити и спор пред

Врховним судом Србије. - Постоји успостављена процедура, отворен је и Центар за азиланте у Бањи Ковиљачи и можемо рећи да у овим почетним фазама успостављања политике азила имамо и позитивне резултате – истакао је Петронијевић.

- У наредном периоду биће изазов интеграција лица којима је признат статус избеглице у нашој држави. Србија има велико искуство у прихвату и помоћи избеглицама, али оним који су дошли из република бивше Југославије.

Временом ће се појављивати све више људи који нису из бивше Југославије, а који желе заштиту својих основних људских права у Србији и њима је потребно обезбедити да се integriшу, ако им је статус азиланта потврђен.

По речима нашег саговорника, постоји неколико начина за окончање избегличког статуса. Он се окончава или враћањем особе у државу из које је дошла или његовом интеграцијом у земљи у којој је тражила азил. Постоји још један УНХЦР-ов стандард, а то је пресељење у трећу земљу. Систем је за сада здрав, али Петронијевић напомиње да се на њему и даље мора радити. Центар за азиланте отворили су, прошле године, потпредседници Владе Ивица Дачић и Јован Кркобабић, чиме је држава и званично преузела вођење Центра од Високог комесаријата УНХЦР-а. У њему се обезбеђују смештај и основни животни услови за особе које траже азил у нашој или одлазак у „треће земље“, све до доношења коначне одлуке српских државних органа. Капацитет Центра је 88 особа, а у њему је обично боравило 30-50 људи. ЕУ је од 2006. до 2008. уложила 650.000 евра за потребе азиланата у Србији, као и за обуку и припрему различитих државних служби за преузимање надлежности у овој области од међународних организација.

Само у реновирање и опремање Центра у Бањи Ковиљач и уложено је 225.000 евра. Преузимањем Центра за азиланте од УНХЦР-а, Влада Србије испунила је веома важну обавезу на путу ка белој шенген листи и ка ЕУ. Закон о азилу на снагу је ступио 1. априла 2008. године, а њиме се Србија обавезала да ће преузети бригу о будућим азилантима.

ИЗБОРНИ ПРОФИТЕРИ

Курир, Датум : 19.10.2009, Страна : 4

Податак да је од 74 пријављене листе чак 21 српска није изненађење јер је за Србе који учествују на изборима издвојено осам милиона евра

БЕОГРАД - Упркос томе што су Влада Србије и Свети архијерејски синод СПЦ позвали косовске Србе да бојкотују локалне изборе, заказане за 15. новембар, од пријављене 74 изборне листе чак 21 је српска! **Према мишљењу неких политичара, толики одзив српских странака резултат је огромних пара које су се слиле у њихове касе!**

Посланик СПС с Косова и Метохије Дејан Раденковић сматра да Срби имају право да сами одлучују о својој судбини, али да морају бити свесни одговорности која иде уз ту одлуку.

- **Можда они верују да су у праву, али мислим да је мотив већине, а реч је о министранкама, само новац. То не може допринети учвршћивању српске заједнице. Ако је већ неколико година Србин на челу косовског Министарства за повратак, а повратка нема, онда је то учешће у власти добро само за њега, а српска заједница има мало користи од тога - убеђен је Раденковић.**

Он истиче да је препорука Београда јасна, а "да Срби на Космету треба да одлуче ко ће их и где представљати".

- Ако погледамо ко је све био на функцијама у привременој власти покрајине за протеклих десет година и ако упоредимо учинке тих људи, видећемо да је то било само замајавање, односно помоћ Албанцима да симулирају мултиетничку власт. У међувремену, ниједан кључни проблем није решен - није дошло до повратка расељених, нису обезбеђени мир ни права за српско становништво, док су Срби из централног Косова и даље у својеврсној изолацији - истиче Раденковић, оцењујући да су "представници Срба у привременим покрајинским властима учинили мало да то промене".

Функционер ДСС Марко Јакшић каже да за учешће на изборима нема оправдања, јер би то значило признавање независности Космета.

- **Веома ме радује то што се Синод огласио и позвао Србе да бојкотују изборе.** Уколико се на изборе изађе, то значи да се признаје албанска држава, и то зарад неких ситних привилегија, а на то нико нема право. Свима бих поручио да следе пут и позив Цркве и државе - каже Јакшић.

Податак да је од 74 пријављене листе чак 21 српска, Јакшића не изненађује, јер је за Србе који учествују на изборима издвојено осам милиона евра.

- То је пре два месеца рекао цивилни представник на Космету Питер Фејт, а такође су се Влада Косова и Еулекс веома потрудили да великим сумама "убеде" поједине Србе да изађу на изборе - каже Јакшић.

С друге стране, Слободан Петровић, лидер Самосталне либералне странке, која је одавно најавила учешће на изборима 15. новембра, тврди да никакав новац нису добили.

- **Већина српских странака, па и СЛС, чак је морала да плати 300 евра казне због неких неизмирених лањских обавеза, а камоли да добије паре!** Изјава руководства Србије и Синода свакако ће утицати на проценат излазности српске заједнице. У сваком случају, лакше је критиковати и не радити ништа него се борити за интересе Срба. СЛС је годину и по дана у власти и показао је да ради часно и поштено - истиче Петровић.

Антрфиле : Ферати: Срби ће добити јаке општине

Садри Ферати, министар локалне самоуправе у тзв. косовској влади, каже да је у интересу Срба који живе на Косову да изађу на новембарске изборе и гласају за своје представнике.

- **Ако изађу и гласају, могли би да добију велике и јаке општине и да раде на запошљавању, економији, просвети - наводи Ферати. На опаску да ће, уколико изађу на изборе, Срби признати независност Косова, Ферати каже да он те две ствари не би повезивао.**

- Процес независности се не може зауставити, јер Косово неће да се врати под окриље Београда. Битно је да је Косово држава свих грађана и ми морамо свима обезбедити иста права - сматра Ферати.

ЗАЈЕДНО МОЖЕМО СВЕ

Глориа, Датум : 20.10.2009, Страна : 26

Било да су у Београду или у далеком Лос Анђелесу, затрпани обавезама или на одмору у неком егзотичном месту, Снежана (42) и Владе Дивац (41) труде се да њихов рад има смисла. **У оквиру своје акције "Можеш и ти" покушаће да до нове године збрину још неколико избегличких породица.** Током скоро две деценије хуманитарног рада схватили су да се све може изгубити за трен, па се зато труде да, кроз ситне животне лекције, своје синове Луку (18) и Матију (15) и кћерку Петру (11) науче правим вредностима. Упркос густом распореду, сваког дана успевају да сакупе свој весели петочлани тим на вечери, а једва чекају зимски распуст када ће у пуном саставу уживати у својој викендици у Парк Ситију, у америчкој држави Јути.

Како сте одлучили да оснујете хуманитарни фонд "Ана и Владе Дивац", шта вас је мотивисало?

- Идеја о Фондацији се појавила када је Владе правио опроштај од активног играња кошарке каже Снежана. - То је био својеврсни спектакл који је кренуо од отварања музеја у Пријеполу, где су присуствовали наши бројни пријатељи, славни играчи, као и државни врх Србије, а захвалност и подршку упутиле су му и холивудске звезде. Тада смо схватили да би долазак таквих људи, и пажњу коју су они привукли, могли да искористимо и за опште добро, и решили да започнемо причу са фондацијом која би помогла расељеним лицима и избеглицама.

С обзиром на то да је много оних којима је потребан кров над главом. како одлучујете којој ћете породици помоћи?

- **Пројекат "Можеш и ти" реализујемо у сарадњи са Комесаријатом за избеглице и УНХЦР-ом, и он подразумева обезбеђивање трајног смештаја избеглим и расељеним лицима која тренутно живе у колективним центрима широм Србије. Строго се придржавамо правила и проверених процедура које прописују ове две организације.**

Дуго сте живели у Америци. Колико су наши људи тамо свесни тешке ситуације расељених лица у Србији?

- Углавном нису довољно упознати са ситуацијом овде, али када им испричамо у којим условима живе избеглице и расељена лица, увек су вољни да помогну. Пре неколико месеци само на једној добротворној вечери у Чикагу прикупили смо сто хиљада долара. Желим да нагласим да је у Америци велика криза, и да су ови људи одвојили све што су могли како би помогли Србима у матици, и ми смо им неизмерно захвални на томе. Нашој акцији су се одазвале и две цркве, а надам се да ће нам се и друге придружити.

Једном сте у Сакраменту направили сјајну акцију у вашем тадашњем ресторану "Тунел 21"?

- Правили смо многе акције, а мени је најдража прича када ме је Бен Харпер, познати гитариста, питао да ли бих имала нешто против да у "Тунелу" направи свирку за одабране госте, као протест против рата у Ираку. Рекла сам му да је нашао право место, и да сам ја "борац" са искуством. Свирка се завршила након три сата, али нажалост, ситуација у Ираку још увек се није смирила.

Као мајку троје деце сигурно вас посебно погоди кад видите младе без елементарних услова за живот. Пратите ли како тече живот тих Ијуди након помоћи која им је пружена?

- Мене погађа судбина свих који су били принуђени да напусте своје домове. Сви су тиме погођени, и деца и њихови родитељи, комплетне породице. Старији људи су изгубили све што су генерацијама стварали, и њихов живот се претвара у успомене.

Они живе у прошлости и присећају се времена када су својој деци могли да приуште све о чему сада само сањају. Ми покушавамо да родитељима вратимо веру у будућност, а њиховој деци наду у бољи живот. Наравно, пратимо како су се снашли и након што уђу у нове домове. Наша мисија не престаје само налажењем кућа за ове породице, ми водимо рачуна и о њиховој каснијој социјализацији. У контакту смо, већина породица има број мог телефона, али морам да нагласим да су ме до сада звали само да питају за здравље моје деце и да ми честитају нову годину. Никада да траже помоћ, јер су то све скромни и достојанствени људи.

Најављена је сарадња Фондације и на међународном нивоу, помиње се Португалија?

- **Антонио Гутереш, бивши премијер Португала, и високи комесар Уједињених Нација за избеглице, недавно је био у посети Београду и председнику Тадићу. Том приликом изразио је жељу да се састане са мном и Владом, како би се боље упознао са | проблемом избеглица у Србији. За нас је то веома и важан моменат, јер је господин Гутереш један од најважнијих људи у међународним институцијама за решавање проблема избеглица. Драго нам је када неко види да Владе и ја великом борбом покушавамо да подигнемо ниво свести код људи кад је реч о овом проблему. Најављена међународна сарадња је права ствар за нашу фондацију, која постоји свега две године, и радујемо се што смо себи овим задали нови циљ.**

Своју децу учили сте да им хуманост буде навика. Познато је да су и они помагали гладнима у Африци?

- Хуманост није навика, већ присуство људскости у нама самима. Нико од нас не може да живи сам и само за себе, свима нам је бар једном у животу била потребна помоћ. Некада је добијемо чудним каналима и од људи од којих смо се најмање надали, али су то тренуци када увек помислим како сам срећна што такви људи постоје. Тачно је да су Лука, Матиа и Петра својевремено продавали ванилице у парку у Лос Анђелесу, а прикупљен новац приложили за помоћ гладнима у Африци. Сада су порасли, и ми од њих очекујемо да помажу у складу са својом величином. Мислим на величину људскости, и до сада нас нису изневерили.

Посетили сте Дом за незбринуту децу у Звечанској улици у Београду. Какви су вам утисци?

- У првом моменту утисак је био болан, а онда сам осетила дивљење према људима који раде тамо, где једна медицинска сестра брине о седам бе И ба. Толико брачних парова постоји који би усвојили децу, али процедуре нашег законодавства су много компликоване, и врло је тешко усвојити дете. Нема разлога да дете расте без родитељске љубави, када постоје многи који би дали све на овом свету да могу некоме да пруже своју љубав. Сигурна сам да ништа није тешко да се учини ако постоји воља, али, нажалост, број усвојене деце код нас је врло мали у односу на друге земље. Надам се да ће се и то с временом променити.

После скоро две деценије бављења хуманитарним радом какви су вам генерални утисци?

- Схватила сам да никоме ништа није загарантовано. И да је све оно материјално лако изгубити, да су највеће вредности у нама самима. Схватила сам да смо сви исти, део заједнице која зна да може све само ако своју моћ и вредност искористи да би другом људском бићу било боље. Зато се наша акција и зове "Можеш и ти".

Да ли су и Матиа, Лука и Петра укључени у акцију "Можеш и ти"?

- Јесу. Прошле године су заједно са својом школом учествовали у продавању новогодишњих честитки. Упућени су у све наше активности, али је њихов главни допринос да заврше све своје обавезе и да се не свађају када Владе и ја нисмо код куће.

Мислим да овај последњи "задатак" још нису успели да испуне потпуно. Владе ми саветује да спустим критеријуме па ћемо сви коначно бити срећни.

Ваш син Лука је склон уметности, али Матију више занима спорт. Хоће ли можда кренути татиним стопама? Да ли бисте волели да и он буде кошаркаш?

- Лука још тражи себе, али има уметничке склоности. Воли и екстремне спортове. Прошле зиме је освојио треће место у Србији у две дисциплине у сноубордingu. Матија је кошаркаш Партизана и најодговорнији члан наше породице. Он се буди у шест ујутру да би ишао на тренинг пре школе. Наша кћерка Петра тренира одбојку, и још увек воли да се игра.

Чини се да свуда стижете, и да је ваша енергија непресушна. Колико често је породица Дивац на окупу, ручате ли заједно?

Када смо сви у Београду, онда ако не стигнемо да се окупимо за ручак, сигурно смо заједно после Матијиног вечерњег тренинга.

Ви сте дипломирали глуму на Факултету драмских уметности. Да ли сте икада у животу глумом некоме помогли?

- Да, имала сам срећу да ми је пружена прилика да искомбинујем своје две велике љубави: глуму и хуманитарни рад. Глумила сам у Сакраменту у представи која је била намењена ширењу свести о раку дојке, а при том цела глумачка постава се још додатно одрекла хонорара и новац донирала за реконструкцију дојки жртвама ове страшне болести.

Вупи Голдберг вам је једном рекла да жена може све. Али не у исто време. Шта то у животу још нисте стигли да урадите, а жарко желите?

- Желим да сваког дана осетим лакоћу постојања. Желим да сваком човеку пружим шансу, односно омогућим да његов допринос направи разлику у нечијем животу. Зато је наша идеја да сваког понедељка у београдском ресторану "Литтле Бау" гости оброк плате онолико колико желе да донирају нашој фондацији, а ми ћемо сав тако прикупљен новац искористити за удомљавање расељених лица.

Да ли ћете и ове године ићи на зимовање заједно са децом?

- Имамо кућу у Парк Ситију, у америчкој држави Јути, па обично тамо идемо за време зимских празника. Матија и Лука воле да скијају, мада им је последњих година много занимљивији сноубордиг. Мој супруг је тек пре две године први пут стао на скије, и за кратко време све нас прешишао. Невероватно је са каквом се лакоћом креће на стази. Ваљда је то последица тренирања или спортског талента, не знам ни сама. Ми волимо да проводимо зиму заједно. Лети идемо на Карибе, тада је тамо вансезонски период. Иако су већ тинејџери, деца прија мања гужва и воле да уживају с нама на бајковитим плажама. А што се мене и Владе тиче, ми имамо свог фаворита. То је Шангај, који нас је потпуно оставио без речи. Најневероватнији је град у ком смо били.

Стижете ли, поред бројних активности, да се бавите кућним пословима? Помаже ли вам Владе?

- Упркос свему што радим, пре свега сам мајка и жена. Кад стигнем, перем судове, склањам брдо одеће коју деца остављају за собом, перем веш. Владе не ради кућне послове, јер имамо договор да он у породици преузме улогу возача. Клинце развози у школу и на тренинге. За то време се ја бавим кућом. Мада, морам признати, кад подвикнем, деси се да он, као и деца, брзински покупе ствари побациане по поду и фотељама, од чега просто лудим. Ипак, добри су они. Не могу да се пожалим.

PRESS CLIPPING

Среда 21.10.2009. год.

УГАЉ ЗА 108 РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА Преглед, Датум : 21.10.2009, Страна : 4

Представници општине Савски венац, заједно с министром за рад и социјалну политику Расимом Љајићем и помоћником комесара у Комесаријату за избеглице Иваном Гергиновим, уручиће сутра, 30 тона угља за грејање импровизованог колективног центра у Рашкој улици бб у близини ВМА. У баракама овог центра од 1999. године живи 27 породица расељених лица с Косова и једна избегличка породица из Босне и Херцеговине, са укупно 108 чланова.

Угаљ који ће им бити уручен добили су као неопходну помоћ за наступајућу зиму од општине Савски венац, у оквиру трајне подршке локалне самоуправе угроженим друштвеним групама. Поред угља, овом приликом становницима центра као нужна помоћ биће уручено и 108 пакета хране, а како у овом насељу живи и двадесет осморо деце, међу којима и шест ђака првака, њима ће бити уручене и ђачке торбе са школским прибором.

КАЗАН ПЛИТАК, А ГЛАД СВЕ ВЕЋА Данас, Датум : 21.10.2009, Страна : 20

Расте број корисника народних кухиња

Број корисника бесплатних obroка у београдским народним кухињама расте и до краја године ће премашити седам хиљада, изјавио је градски секретар за социјалну заштиту Владан Ђукић.

- Према подацима Секретаријата за социјалну заштиту, прошле године било је 5.500 корисника бесплатних obroка у народним кухињама. Тај број је у септембру ове године досегао 5.723 корисника. Подаци показују да ће до краја ове године тај број премашити седам хиљада - казао је Ђукић. Подаци показују да су најугроженија деца до 14 година, старији од 65 година, незапослени, избеглице и интерно расељена лица. У Београду тренутно има 30 пунктова народних кухиња, а у припреми је и отварање још једног пункта. Како наводи градски секретар за социјалну заштиту, циљ је да се корисницима народних кухиња омогући лакши приступ и избегну ситуације у којима да би дошли по оброк морају да мењају два превоза.

Банка хране једна је од организација која помаже рад народних кухиња. Представница те невладине организације Мирослава Анђелић навела је да према њиховим подацима 60 одсто корисника прима социјалну помоћ државе. Анђелићева је за рекла да треба искористити све залихе хране, а не бацати их, па ће због тога та организација ускоро у договору са Унијом пекара најугроженијим грађанима почети да дистрибуира пекарске производе који су употребљиви, али би ипак били повучени из продаје.

ДОНАЦИЈА ИЗ ЧЕШКЕ
Блиц, Датум : 21.10.2009, Страна : 1

КРАГУЈЕВАЦ

Уређење парка у Тополи, градњу станова за избеглице и расељена лица у Аранђеловцу и опремање вртића играчкама за децу са посебним потребама у Предшколској установи „Нада Наумовић“ у Крагујевцу донираће Јужно-моравски регион Републике Чешке. У протеклих шест година Чешка је уложила 1,9 милиона евра за реализацију 45 од 65 пројеката, укупне вредности око три милиона евра.

PRESS CLIPPING

Четвртак 22.10.2009. год.

ШВЕДСКА ПОДРШКА И ПОМОЋ СРБИЈИ

Дневник, Датум : 22.10.2009, Страна : 23

ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ БОЖИДАР ЂЕЛИЋ У СТОКХОЛМУ

СТОКХОЛМ: Шведска подржава европске интеграције Србије и наставиће да помаже њен економски и демократски развој, изјавили су јуче ФоНету у Стокхолму потпредседник Владе Србије задужен за европске интеграције Божидар Ђелић и шведска министарка за међународну развојну сарадњу Гунила Карлсон. Посећајући да Шведска председава Европском унијом (ЕУ) до краја године, Ђелић је рекао да је са Карлсон разговарао о могућности да ступање на снагу Прелазног трговинског споразума буде на дневном реду једног од наредних Самита ЕУ. **Ђелић је истакао да је Шведска међу највећим донаторима Србије и да, преко своје развојне агенције, сваке године издваја 10 милиона евра бесповратне помоћи за развој локалне инфраструктуре, помоћ избеглицама и бројне социјалне програме.**

Упркос светској економској кризи и чињеници да је прошле године за готово две трећине смањила број земаља које помаже, Шведска је одлучила да настави да помаже Србију, изјавио је Ђелић. Он је рекао да је договорено да Србија до 9. децембра, када ће бити одржан самит ЕУ - Западни Балкан, припреми документ са иницијативама које би ЕУ подржала, посебно у домену финансирања инфраструктуре и економије знања и иновација. Карлсон је оценила да је сарадња Србије и Шведске у многим аспектима изврсна, јер две земље имају дугорочну сарадњу и много Срба живи у Шведској. Карлсон је истакла да је са Ђелићем разговарала о економском опоравку и начинима како да Шведска, као и Србија, превазиђу кризу, помогну људима који немају посао и који губе наду. "Постоји много области у којима сарадња може бити унапређена, али постоји одлично међусобно разумевање", нагласила је Карлсон. Ђелић је у Стокхолму разговарао и са државним секретаром шведског министарства спољних послова Френком Белфрогеом. Божидар Ђелић положио је јуче у име Владе Србије и српског народа, венац на гроб шведског премијера Улофа Палмеа, убијеног 1986. године. Ђелић је нагласио да је Палме био велика личност и пријатељ Србије.

БЕСПЛАТАН УПИС У МАТИЧНЕ КЊИГЕ ЗА РОМЕ

Данас, Датум : 22.10.2009, Страна : 16

У великој сали општине Младеновац данас у 11 сати представници УНХЦР-а и организација Працис одржаће трибину о бесплатном упису у матичне књиге рођених за Роме.

Циљ трибине је да се Роми упознају са важности поседовања докумената. Ромски асистенти УНХЦР-а обићи ће и ромска насеља у младеновачкој општини и узети личне податке од оних који још увек немају документа или нису уписани у

матичне књиге рођених. Акција уписа у матичне књиге рођених за Роме је у оквиру регионалног пројекта „Социјално укључивање и приступ правима Рома, Ашкалија и Египћана на западном Балкану“. У првој фази мобилни тимови Прадуса обишли су 76 ромских насеља у Србији, после чега је поднето више од 2.500 захтева за издавање личних докумената матичним канцеларијама. Друга фаза започеће у Младеновцу, а предвиђено је да се у наредних 18 месеци обиђе још девет општина у Србији.

Према проценама Министарства за рад и социјална питања, у Србији живи до 500.000 Рома, од којих 23.000 регистрованих интерно расељених лица са Косова. Велики број ових лица није у могућности да оствари основна права на здравствену заштиту, школовање и рад услед недостатка личних докумената - извода из матичних књига рођених и личних карата.

PRESS CLIPPING

Петак 23.10.2009. год.

СРБИ ПРВИ У ЕВРОПИ ПО БРОЈУ ИЗБЕГЛИЦА

Преглед, Датум : 23.10.2009, Страна : 5

Министар рада и социјалне политике Расим Љајић изјавио је јуче да је Србија прва у Европи по броју избеглица и да, због тога, држава мора активније да се бави решавањем њихових проблема.

Љајић је, приликом уручивања помоћи избеглим и интерно расељеним смештеним у кампу у Рашкој улици у Београду, казао да у Србији још увек живи **98.000** избеглица и **209.000** интерно расељених са Косова и Метохије.

Он је навео да је Србија у једном тренутку имала више од 600.000 избеглица, и истакао да то што је формално њихов број смањен не значи да су они који се тако више не воде, решили материјално-социјални статус.

„Они су решили један део проблема тиме што су добили наше држављанство, али њихов положај је још увек јако тежак“, казао је Љајић.

Он је оценио да је у најтежем положају **4.500** избеглица и интерно расељених смештених у **60** колективних центара у централној Србији и на Косову и Метохији.

Министар је навео да ће проблем избеглица и интерно расељених бити трајно решен тек када се сви колективни центри затворе. Љајић је казао да је „министарство аплицирало код Европске комисије за добијање девет милиона евра бесповратне помоћи“ за трајно решење проблема избеглица и интерно расељених.

Према речима министра, средства ће бити утрошена на изградњу стамбених јединица у 17 градова за смештај, пре свега, оних који се сада налазе у колективним центрима. Помоћ избеглицама - огрев, прехранбене пакете и школски прибор, поред министра Љајића, уручио је и председник београдске општине Савски венац Томислав Ђорђевић.

СТАНОВИ ЗА НАЈУГРОЖЕНИЈЕ

Преглед, Датум : 23.10.2009, Страна : 5

Шеснаест избеглих и четири социјално угрожене породице у Петровцу добиће сутра кључеве станова у новоизграђеној згради, чију је изградњу финансирала Влада САД са око 400.000 евра, саопштено је из амбасаде САД у Београду.

САД су финансирале изградњу и опремање станова, а општина Петровац обезбедила је земљиште, инфраструктуру и дозволе за изградњу стамбене зграде, наводи се у саопштењу и додаје да ће након усељавања породица у нове станове колективни центар Касарна у том граду након 14 година бити затворен. Отварању зграде у Петровцу присуствоваће в.д. заменика шефа мисије Трој Педерсон.

ОДЛАЖЕ СЕ ОСНИВАЊЕ САВЕТА ЗА МИГРАЦИЈЕ

Правда, Датум : 23.10.2009, Страна : 17

СУБОТИЦА ЈОШ НЕМА ЛОКАЛНИ АКЦИОНИ ПЛАН ЗА ИЗБЕГЛЕ И ПРОГНАНЕ

СУБОТИЦА - Градска управа Суботице тврди да, иако још нема локални акциони план за избегла и расељена лица, општина преко фондова помаже тим људима и води о њима довољно рачуна. Верица Гргуровић, председник суботичког Удружења избеглих и прогнаних са територије бивше СФРЈ, каже да су упутили захтев локалној самоуправи за оснивање Савета за миграције, што је иницирано од стране Савета Европе, али да им нико из општине још није одговорио.

- Савет за миграције може да се оформи тек након усвајања локалног акционог плана за избегла и интерно расељена лица, али неком као да одговара да се та тема одлаже у недоглед. Према последњем попису, у Суботици је било 11.480 лица из Хрватске и БиХ, а око 6.000 их је са Косова дошло у Суботицу. Очекује се да ће до Нове године доћи нових 14.000 расељених и прогнаних, који су, према програму реадмисије, упућени у Суботицу, међу њима је и велики број Рома, па се наговештава да неко намерно избегава усвајање акционог плана, а тиме и Савета за миграције - каже Гргуровић и додаје да је 60 општина у Србији већ формирало те савете. Међутим, Оскар Сенеси, члан Градског већа, тврди да је формирање акционог плана у току, али да се не зна када ће бити усвојен, и да су та лица на списку сиромашних за које је издвајана помоћ. У Удружењу избеглих то негирају, и тврде да за 15 година није много учињено да се трајно збрину избегли и интерно расељени, али да је веома малом броју незбринутих додељена помоћ у грађевинском материјалу.

ПРОШЛО ЈЕ 17 ГОДИНА ОД ЗЛОЧИНА У СЈЕВЕРИНУ

Политика, Датум : 23.10.2009, Страна : А9

Породице жртава препуштене себи, налогодавци нису пронађени и кажњени

Расим Љајић, министар за рад и социјална питања и председник Националног савета за сарадњу са Хашким трибуналом, изјавио је јуче за „Политику“, на 17. годишњицу од злочина у Сјеверину, да је тај злочин, „са правне стране“ разрешен. „Знају се извршиоци, али ту се стало. Могло је више да се учини да се нађу налогодавци. Њих треба тражити у бившим безбедносним структурама, јер јасно је да је план да се изврши тај злочин постојао. То би било задовољење правде“, рекао је Љајић.

Народни посланик Кенан Хајдаревић (ЛДП), у изјави коју преноси Бета, најавио је да ће ЛДП у Скупштини општине Прибој тражити да се 22. октобар прогласи даном сећања на злочин у Сјеверину. Он је истакао да је „свака од ових 17 година протекла у великој патњи породица и најближих пријатеља и суграђана настрадалих“. Додао је да су у дугом судском поступку осуђени само неки од одговорних за овај злочин, а ван домашаја правде остали су неки од најзначајнијих организатора.

Да је држава заказала у оном делу који се односи на збрињавање породица жртава, сматра и Наташа Кандић, председница Фонда за хуманитарно право. „Оно што је основни проблем јесте да породице жртава нису добиле материјалну одштету од државе, тај захтев је одбачен. Осим тога, поступак није спроведен у Републици

Српској. Такав однос ова држава има и према свима другима осим према расељенима са Косова који су били запослени у државној управи. Милан Лукић је осуђен у Хагу по оптужници у којој се не налазе злочини у Сјеверину и Штрпцима. Иако је осуђен као најгори злочинац, то није довољно за задовољење правде”, каже Наташа Кандић. Председница Фонда за хуманитарно право сматра да је неопходно да држава покаже своју бригу и тако што би „председник отишао на место злочина, да посети те људе и да се извини”.

У селу Миоче, у близини Руда, код кафане „Амфора” у БиХ, на путу за Прибој, 22. октобра 1992. године аутобус је зауставила група припадника паравојне формације „Осветници” са Миланом Лукићем на челу. После легитимисања, из аутобуса су извели само Бошњаке и камионом их превезли у хотел „Вилина влас” код Вишеграда. Ту су их, како је пресудом и утврђено, Милан Лукић и остали брутално злостављали, а затим су их одвели на обалу реке Дрине и све стрељали.

У јулу 2005. године Окружни суд у Београду осудио је на максималну казну од 20 година затвора Милана Лукића који је у међувремену у Хагу осуђен на доживотну затворску казну. Оливер Крсмановић, који је у бекству, осуђен је на 20 година затвора, као и Драгутин Драгићевић, док је Ђорђе Шевић осуђен на 15 година због ратног злочина против цивила. Врховни суд је пре три године потврдио одлуку Окружног суда и пресуда је постала правноснажна.

На основу исказа сведока Луке Драгићевића, који је био командант лаке пешадије Вишеградске бригаде, утврђено је да окривљени нису били припадници регуларне војске, већ паравојне формације „Осветници”, навела је судија Винка Бераха-Никићевић. Фонд за хуманитарно право је 2007. године поднео тужбу за накнаду штете против Републике Србије у име 25 чланова породица 16 Бошњака из Сјеверина, јер они нису добили од државе никакву помоћ.

Антрфиле : Жртве злочина

У Сјеверину су убијени: Мехмед Шебо, Зафер Хацић, Медо Хацић, Медредин Хоџић, Рамиз Беговић, Дервиш Софтић, Медхад Софтић, Мујо Алихоџић, Алија Мандал, Сеад Пецикоза, Мустафа Бајрамовић, Хајрудин Сајтаровић, Есад Џихић, Рамахудин Ћатовић, Идриз Гибовић и Мевлида Колџић.

По наредби Лукића, фоторепортер из Србије сликао је измучена тела људи, а те фотографије касније су употребљене као доказ у судском поступку против четворице „Осветника”, који је вођен у Окружном суду у Београду. Претпоставља се да су отети људи, након мучења, стрељани на обали Дрине, а потом и бачени у реку, а њихова тела ни до данас нису нађена.

ПОМОЋ РАСЕЉЕНИМА

Вечерње Новости, Датум : 23.10.2009, Страна : 24

ПОРОДИЦЕ расељене с Косова и Метохије и избегле из Босне и Херцеговине, које већ деценију живе у колективном центру у Рашкој улици, добиле су јуче 30 тона угља. Поклон су им уручили председник Савског венца Томислав Ђорђевић, министар за рад и социјалну политику Расим Љајић и Иван Гергинов, помоћник комесара за избеглице. У оквиру трајне подршке локалне самоуправе угроженим друштвеним групама, општина је овим породицама, са укупно 108 чланова, обезбедила и пакете хране и шест ђачких торби са школским прибором за ђаке прваке.

Савски венац је преузео обавезу да већ данас поправи заједнички ошак у насељу. Начелник Душан Динчић је обећао и да ће обезбедити зимску гардеробу за станаре овог колективног центра, а пре свега за децу.

ПОМОЋ ЗА ДОСТОЈАНСТВЕН ЖИВОТ

Политика, Датум : 23.10.2009, Страна : А27

Априла 2002. године Верица Јанковић била је приморана да ногом обије врата једне од 40 дрвених барака предузећа „Црнотравац“ у Рашкој улици б. б. и ту смести своју петочлану породицу. Ова четрдесетседмогодишња жена која је главом без обзира побегла из Гњилана није имала куд. И данас живи у овом избегличком кампу ушушканом у близини Бањичког гробља. Са 11.000 динара колико износи инвалидска пензија њеног супруга који је преживео пад са шестог спрата зграде, каже, има довољно тек да сваког дана умеси хлеб, купи кромпир и пасуљ. Осмех на њеном лицу јуче је на кратко успео да замени сузе јер су овај нерегистровани камп који броји 108 становника избеглих и расељених са Космета, Босне и Херцеговинеи Хрватске, први пут посетили Расим Љајић, министар рада и социјалне политике, и челници општине Савски венац. Више од двадесет тона угља, пакети хране и школски прибор за 28 малишана улили су им наду да ће предстојећу зиму провести на начин достојнији човеку. Ово је први пут да нас неко званично посети и пита како живимо. Треба нам помоћ јер трошне бараке нису наш дом. Нема довољно простора ни за нас а камоли пацове и бубе које се слободно шеткају по собама.

Бринем се за своју децу јер им собу од димњака који сваког часа прети да се сруши дели дрвени зид каже Зоран Јанковић, који је у родном селу поред Новог Места на Космету оставио кућу и 17 хектара земље. Душан Динчић, начелник општинске управе Савског венца, изразио је наду да ће 25 тона угља бити довољно да становници целу предстојећу зиму проведу у топлоту. Много је проблема са којима се свакодневно суочавају житељи овог избегличког кампа насталог од барака у којима су некада живели радници предузећа „Црнотравац“.

Напон струје је слаб." Под хитно ћемо поправити димњак од заједничке котларнице да се не би срушио. Уколико не буде довољно угља, донећемо поново још неколико тона. Ови људи живе у тешким условима и зато смо ту да им помогнемо - поручио је Динчић. Расим Љајић је поздравио помоћ општине Савски венац јер држава не може сама да се и брине о свим интерно расељеним и избеглим лицима којих тренутно има 307.000. Србија је прва држава у Европи по броју избеглица. У најтежем положају су они који станују у 60 колективних центара. Док их све не затворимо, проблем неће бити решен. Зато смо тражили од Европске комисије 9 милиона евра неповратне помоћи како би у 17 градова наставили градњу домова за житеље кампова који живе испод сваког достојанства. То је наша обавеза, јер ови људи нису својом вољом изабрали да напусте куће и имања - закључио је Љајић.

PRESS CLIPPING

Субота 24.10.2009. год.

У ПЕТРОВЦУ ИЗГРАЂЕНО 20 СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, Датум : 24.10.2009, Страна : 3

ПЕТРОВАЦ НА МЛАВИ - Министар рада, запошљавања и социјалне политике Расим Љајић и председник општине Петровац на Млави Радиша Драгојевић отворили су јуче у Петровцу нову зграду са 20 станова за избеглице из колективног центра Касарна ЈНА у Петровцу. Реч је о објекту који је грађен средствима владе САД, а локална самоуправа обезбедила је плац и инфраструктуру.

Председник општине Радиша Драгојевић рекао је да ће општина наставити да решава и проблем становања осталих избеглих и расељених лица којих у овој општини има око 500. Министар Љајић је рекао да Влада Србије настоји да трајно реши проблем избегличке и расељеничке популације.

- **Наша је идеја да наставимо са овим пројектима и у другим општинама, да тражимо помоћ међународне заједнице јер и она има неку врсту одговорности за цео овај проблем. Први видљиви, већи резултат биће да све колективне центре у Србији затворимо, да решимо проблем 4.500 људи који живе у њима - нагласио је министар Љајић.**

Присутнима се обратио и заменик амбасадора САД Трој Педерсен који је у име САД истакао да је ово најважнији дан за ових 20 породица.

- **Задовољство ми је што је влада САД сарађивала на овом пројекту са Владом Србије. Моја је нада да ови станови буду темељи једног новог поглавља у животу људи. - рекао је Педерсен.**

ИЗВЕШТАЈ

Блиц, Датум : 24.10.2009, Страна : 4

Саша Јанковић, заштитник грађана

Србија напредује на путу ка ЕУ, оценила је Европска комисија. Њен најновији извештај почиње описом стања демократије и владавине права, људских и мањинских права у нашој земљи. Приступање ЕУ треба да значи и достизање европског квалитета живота, па поменимо шта Европа види као препреке пуном достојанству грађана Србије:

Сиромаштво је раширено, структура радне снаге неприлагођена потребама, па незапосленост прети, а стране инвестиције каскају; закони су неједнаког квалитета, настају на пречац и слабо се спроводе; нагомилани судски поступци сваким новим даном одмичу правду од оних који је чекају; дискриминацију смо забранили, али равноправност свима нисмо омогућили; деца, посебно ромска и са сметњама у развоју, не развијају све своје потенцијале; особе са инвалидитетом су невидљиве и ускраћене за друштвене услуге и сервисе; жене не могу увек рачунати на ефикасну акцију

надлежних у случају насиља над њима, камоли на пуну равноправност; Роми су најрањивији и њихова деца треба ређе да се друже са багерима, а чешће са учитељима, социјалним радницима и лекарима; неправедно одузету имовину држава није вратила грађанима већ је убрзано приватизује и отежава реституцију; **породице 2.000 људи несталих на Косову и даље траже одговоре; безнађе влада међу скоро 300.000 избеглица и расељених;** политичка права су под претњом бланко оставки, политика се надвија и над реизбором судија, некажњено пролази мржња према мањинским групама; неки медији крше права оних о којима пишу, а држава свима преко ноћи заводи претеће мере; од 170 активних верских организација у регистар је, поред седам традиционалних, уписано само 13; затвори су препуни и неусловни, у борби против корупције „дувачи у пиштаљку” су незаштићени...

Исту слику показао је пре пола године, ономе ко је хтео да је види, извештај заштитника грађана Народној скупштини. Пред Европским судом за људска права на решавање чека 3.000 случајева из Србије. Темпо рада тог суда не може задовољити глад наших грађана за правдом, прошле године донео нам је тек 17 пресуда. Окренимо се домаћим институцијама, начинимо их ефикасним и поштујмо њихове одлуке, ако заиста желимо напредак који ће свако у Србији осетити на својој кожи. То и ЕУ изричито тражи од нас, посебно апострофирајући независне органе. Зашто део власти то игнорише?

АКТИВНИ СМО У УН, И ТО НЕ САМО О КОСОВУ

Дневник, Датум : 24.10.2009, Страна : 2

„Србија је данас активна чланица УН која је у светској организацији ангажована по питањима од државног интереса, попут Косова и Хашког трибунала, али и у решавању проблема од ширег значаја у чему често има исти приступ као и ЕУ”, рекао је наш амбасадор при светској организацији Федор Старчевић.

По његовим речима, **Србија учествује у разматрању светских економских проблема, климатских промена, питања из области разоружања, затим мировних операција УН, као и проблематике људских права, укључујући проблем избеглица и интерно расељених лица**

ОЧИТАВАЊЕ БРОЈИЛА НА КИМ

Правда, Датум : 24.10.2009, Страна : 3

Радници „Електрокосмета”, предузећа чији је оснивач Влада Србије од петка пописују и читавају електрична бројила у домаћинствима на северу Косова, а наплата утрошене струје креће од 1. децембра. Потрошачи са севера Косова ће тако после 10 година почети да плаћају струју.

„Електрокосмет” ће, како је најављено, наћи начин да и потрошачи који немају бројила плаћају струју. Међу њима су расељени и власници многобројних бесправно подигнутих станова, трафика и локала, који нису платили прикључак а велики су потрошачи.

ВЛАДИКА АРТЕМИЈЕ БОДРИ ПОВРАТНИКЕ

Правда, Датум : 24.10.2009, Страна : 7

Епископ рашко-призренски и косовско-метохијски Артемије обишао је у петак повратничко место Клобукар и мештанима уручио трактор ИМТ 539 и прикључне машине, како би им се олакшао опстанак на Косову и Метохији.

- Надам се да ће овај трактор одиграти значајну улогу у вашој намери да останете у новосаграђеним домовима и да почнете да радите на својој земљи, те да на вашем примеру покажете да је повратак могућ и одржив - рекао је владика Артемије.

PRESS CLIPPING

Недеља 25.10.2009. год.

СРЕЂУЈУ КУЋЕ И ПАПИРЕ

Дневник, Датум : 25.10.2009, Страна : 5

„ИДИ ВИДИ” ПОСЕТЕ ОД ВЕЛИКЕ ПОМОЋИ ИЗБЕГЛИЦАМА

Сваког месеца Покрајински фонд за пружање помоћи избеглицима, организује бесплатне "иди види" посете Хрватској и то се, судећи по интересовању и искуствима људи који су на тај начин путовали у места у којима су некада живели, показало као одлич на прилика да се среди "папирологија", реше имовински и други проблеми. У Хрватску с Фондом путују они који предају захтеве за личне документе, обнављају куће, имају оставинске расправе... У сваком случају, посете су ефикасне, а пројекат "иди види" који траје већ три године вероватно ће се наставити и у наредној години.

- За избеглице је то велика помоћ. Не плаћамо превоз, а све је добро организовано. Ишао сам прошлог месеца и обавио сам доста тога - прича за "Дневник" Миливој Комазец из Жегара који сада живи у Сивцу. Он се састао са тамошњим начелником полиције, а разговарали су о његовом оцу, Петру Комазецу, који је нестало током војне операције "Олуја".

- Избегли смо с "Олујом". Цела породица. Остао је само отац који је тада имао 58 година. Из наших Жегара има петнаестак несталих, а он се води као један од њих. Годинама смо преко разних комисија и организација покушавали да сазнамо нешто о њему и осталима, међутим нисмо успели. Хрватска полиција је недавно долазила у село и поручила нам да се јавимо јер су они сада интезивирали потрагу за несталим. Заједно са осталим члановима породице, дао сам ДНК и надам се да ћу ускоро сазнати где је мој отац сахрањен - прича нам Миливој, који је преко Фонда и раније ишао у Жегаре. Кућа ми је обновљена, те сам и због тога одлазио тамо, а септембарску посету искористио сам да склопим намештај који сам добио у програму објекте. - И ако не успете у једној посети много тога да урадите, добро вам дође да чујете друге, њихова искуства и проблеме. Ишао сам овог пута ради сређивања оставине у суду у Грачацу, где су ми живели мајка и брат - испричао нам је Ђуро Кошутић, који, као и остали има веома позитивна искуства из ових посета.

Моји родитељи, Сара и Радивој Вучковић из села Дуњак код Војнића, од личних документа имају само избегличке легитимације. Са путним листом који је издат у Конзулату Републике Хрватске у Суботици отпутовали су у своје село, а мама Сара први пут након "Олује". Одмах су поднели захтев за "особну" и с обзиром да се то чека а они су стари, остали су код рођака и наредним аутобусом ће се, захваљујући разумевању Фонда, вратити. У том периоду информисаће се и о обнови куће јер је неусловна за живот, а они обоје желе да се врате - каже Мира

Шесто, њихова ћерка. У септембру је у "иди види" посети Хрватској био и Бранко Веселиновић, који је, између осталог, потписао уговор о прикључењу струје у кући која му је обновљена. - Многи не знају да извод из матич не књиге рођених могу да изваде у било ком месту у Хрватској, без обзира на то где су рођени. Треба се увек информисати

јер има новина које се тичу избегличке популације. Рецимо, од наредне године ће свима који тамо имају непокретности тражити особни и идентификациони број, такозвани ОИБ, па и то треба решити - каже Веселиновић. За одлазак у Хрватску у последњој "иди види" посети пријавило се 46 избеглица који живе у Војводини. Релација је и овога пута била иста: од Руме, преко Пазове, Инђије, Новог Сада, Бачке Паланке, до Илока, Вуковара, Винковаца, Жупање, Поповаче, Сиска, Петриње, Глине, Војнића, Слуња, Коренице, Удбине, Грачаца, Книна и Обровца. У среду ће аутобус из Новог Сада поново кренути на исти пут. Како кажу у Фонду, људи одлазе "по конкретном задатку", а већ се пријављују за новембарску посету.

БЕОГРАД ИЗМЕЂУ БРИСЕЛА И МОСКВЕ

Политика, Датум : 25.10.2009, Страна : А6

ОВДЕ И ТАМО, Бошко Јакшић

Озарена лица пробране српске политичке елите која је угостила шефа Кремља недвосмислено говоре о задовољству резултатима прве посете једног руског председника Београду.

Борис Тадић је све време, претпостављам и током разговора у четири ока са Дмитријем Медведевим, зрачио срдачном присношћу каква ваљда доликује лидерима две словенске православне земље.

Стратешко партнерство добило је опипљиве обресе поновљеним уверавањем Медведева да Русија стоји иза Србије кад је Косово у питању, потписивањем серије међудржавних споразума и новим спасилачким кредитом.

Избегнута је било каква неугодна политизација у Скупштини. Либералне демократе учтиво су слушале. Руски амбасадор успео је да Тому Николића прогура до Медведева. Млађан Динкић послат је на пут. Милорад Додик убачен је у први ред свечане академије – или да би се ојачао његов преговарачки рејтинг у Бутмиру, или да би му препоручили кооперативност.

Посета у Дану ослобођења Београда имала је наглашену симболику победе над фашизмом. И док су се гланцале заборављене звезде петокраке а партизански ветерани другог рата користили сасвим ретку прилику да обуку свечане униформе, Медведев није пропустио да одговори Западу и одбаци тумачења по којима се потпуно изједначавају „два главна тоталитарна режима” 20. века, нацистички и стаљинистички.

Била је то прва назнака да би Србија – где је обављена темељна ревизија тумачења традиција Другог светског рата – могла да се нађе у процепу између вредности које заступа Европска унија и ставова које прокламује Москва.

Отуда питања: како је после посете руског председника Србија позиционирана на међународној сцени, посебно на релацији Београд–Москва и Београд–Брисел? Да ли је приближавање Унији једино стратешко опредељење док је све друго, па и односи са Русијом или Кином, билатерална? Колико смо свесни да Европска унија нема ништа против сарадње Србије са Русијом, али очекује да она функционише у складу са правилима ЕУ?

Нема сумње да су односи са Русијом „чвршћи него икада”, како би рекао Вук Јеремић. Управо зато, Србија ће пажљиво морати да покаже висок степен дипломатске умешности премеравајући оквир те сарадње да не би угрозила декларисано приближавање ЕУ.

Рекао бих да ће то бити врашки тежак посао. Русија не би Србију тек тако прихватила за стратешког партнера. И ЕУ има сопствене захтеве а у Бриселу ће можда тек сада схватити да су својим нечињењима, условљавањима и затезањима допринели да се Београд у овој мери приближи Москви.

Стратешко партнерство Русија–Србија уселило се као дефиниција односа две земље пре око две године, када је руска дипломатија стала иза Србије поводом Косова. Иако је термин недовољно разјашњен, Београд је на њему више инсистирао од Москве која је стратешко партнерство прихватила тек после потписивања уговора између Гаспрома и НИС-а.

Стичем зато утисак да је наш доживљај стратешког партнерства са Русијом емотивно политички: одбрана Косова, а потом све остало. Руско тумачење је прагматски економско: утврђивање трасе Гаспрома ка Европи, потом све остало. Разумљиво је да је Србији и те како важно да за стратешког партнера има неког ко је формата Русије. Интрига је на другој страни: шта то Русија добија од Србије да би малу Србију прихватила као стратешког партнера?

Партнерство има три компоненте: Косово, координација „приступа и дипломатских напора” у спољној политици, стратешки инфраструктурни пројекти. Питање које се намеће је колико је овако дефинисана сарадња усклађена са приоритетом српске спољне политике: чланством у ЕУ?

Прво. Москва не само да није успела да спречи независност Косова, већ је касније, због политике на Кавказу и признавања Абхазије и Јужне Осетије, показала да је спремна да принцип суверенитета и територијалног интегритета подреди интересима сопствене безбедности. Ипак, у време док Москва ресетује односе са САД, док се отварају преговори о европској безбедности, док се разговара о глобалним климатским променама или Ирану, Косово је Русима мала, ефемерна тема. Како ће се Русија сутра понашати према Косову тек ћемо видети. Данас смо еуфорично срећни због подршке Кремља. Да нам се не догоди да сутра болно тугујемо.

Друго. Координација у спољној политици наговештава да бисмо могли да уђемо у нежељене конфликте са ЕУ. Изражена подршка иницијативи Медведева о новом уговору о безбедности Европе не би смела да буде једносмерна јер би Београд могла да изолује од заједничке спољне и безбедносне политике Уније. Ако хоћемо у ЕУ, не смемо да заборавимо да ћемо морати да поштујемо „крвну” политику Брисела.

Србија је после кавкаског рата лета 2008. у раскораку са званичним ставовима Сталног савета ОЕБС-а. Тешко је отети се утиску да нам у Москви није речено: ако желите да вас прихватимо као стратешког партнера, онда не можете да нас критикујете.

Има још: земља која се залаже за право на повратак избеглица у Хрватску или на Косово гласала је у УН – очито у координацији са Москвом – против резолуције која то право даје избеглицама из Абхазије.

Треће. Иако је значај стратешких економских пројеката попут Јужног тока несумњив, Србија мора да води рачуна о својим правним и политичким обавезама, посебно оним на коју јој скреће пажњу Европска комисија подсећајући је на Уговор о енергетској заједници Уније. Све су то примери који у контексту односа према ЕУ и Русији указују на високу осетљивост питања политике, дипломатије и енергетике.

Свакоме ко није заслепљени навијач је јасно да Србија има интересе да сем Уније сарађује и са другим државама. Приступ или-или, који је обележавао српску дипломатију у првим годинама после демократских промена, несумњиво је био лош и кратковид.

Истовремено, јасно је да многи овдашњи политичари претерују када о Србији говоре као о „мосту” између ЕУ и Русије. Ова теза, намењена домаћој потрошњи, пренебрегава

чињеницу да Брисел и Москва воде различите, често сукобљене спољне политике. Русија при том отворено каже да јој посредници у односима са ЕУ нису потребни. Како ће онда Србија усклађивати своје интересе између Брисела и Москве? По свему судећи тешко. Програмски декларативно тежимо Унији, сентиментално практично тежимо Русији.

Ако је већинско расположење овог народа улазак у ЕУ, а јесте, питам зашто званична спољна политика повлачи неке потезе који су више у сагласности са интересима Русије него Уније? Плашим се да многи овде нису приправни ни за питања, камоли за одговоре.

PRESS CLIPPING

Понедељак 26.10.2009. год.

КРОВ У ЈАНУАРУ

Вечерње Новости, Датум : 26.10.2009, Страна : 10

ЗА ДВАДЕСЕТАК ПОРОДИЦА ИЗ ГРАЧАНИЦЕ

ГРАЧАНИЦА - Председник Координационог центра за Косово и Метохију Звонимир Стевић изјавио је јуче да би крајем јануара двадесетак породица које су смештене у контејнерима у Грачаници требало да добију кров над главом. Стевић је, у изјави Тањугу, нагласио да ће, после званичног договора с министром за инфраструктуру Милутином Мркоњићем, ових дана бити настављени обустављени радови на изградњи 95 стамбених јединица, односно 75 кућа и 20 станова за интерно расељене у Грачаници.

- Наставак изградње омогућен је после отклањања основног проблема, недостатка средстава - изјавио је Стевић, који је и државни секретар у Министарству за Косово и Метохију.

- Захваљујући Министарству за инфраструктуру које је обезбедило 45 милиона динара за измирење обавеза према извођачима, као и ангажовању Министарства и Координационог центра за Косово и Метохију да градња буде настављена, реално је да се очекује да се крајем јануара у нове домове усели најмање 20 породица које се годинама злупате у контејнерима, без елементарних услова за иоле пристојан живот - рекао је он. Стевић је истакао да ће убрзо уселење прославити и друге породице које су после рата у покрајини 1999. године остале без својих домова.

И ПОРЕД ВЛАСТИТЕ КУЋЕ ПОДСТАНАРИ

Политика, Датум : 26.10.2009, Страна : А20

Пре рата у Мостару је живело око тридесет хиљада Срба, прецизних података колико их се вратило нема, али се процењује да је тај број између две и три хиљаде

Мостар – Четрнаест година након завршетка ратних сукоба у БиХ, на подручју Мостара обновљено је мање од једне трећине порушених кућа чији су власници Срби. Обнову још чека око две хиљаде породичних кућа, а до сада их је за становање оспособљено свега 800.

У таквим околностима многи прогнани Срби из мостарског краја, и поред жеље да се врате, то не могу учинити јер су им домови још у рушевинама. Донација за обнову све је мање, процедуре за подношење захтева су компликоване и недопустиво дуго трају, а нико не уважава жељу расељених за повратком.

Неки, попут породице Говедарица, иако имају у Мостару властиту кућу, у свом граду живе као подстанари. Радмило и Десанка живели су до рата у својој кући у насељу

Опине. Кућа је још у рушевинама, али и поред бројних захтева за помоћ у обнови, до сада нису добили ништа.

– Радим у Невесињу, а деца студирају у Мостару. Зато смо, и поред властите куће, приморани да плаћамо кирију 400 марака у граду, да деца не би морала да путују. Не знам ни сам колико сам пута попуњавао захтеве за помоћ у обнови, али ништа – прича Радмило Говедарица.

Сличних прича међу мостарским Србима има још. Посебно су огорчени некадашњи становници насеља Шеховина. У овом градском насељу пре рата је живела већина српског становништва. Кажу мештани, у Шеховини је било око три стотине српских домова. Готово деценију и по након рата, Шеховина је још у рушевинама, а обновљено је једва десетак кућа.

– И тих десетак што је поправљено углавном су куће имућнијих људи, и то по принципу: даћу ја теби пет хиљада, ти мени дај петнаест, и вуци сити и овце на броју – казао нам је Божидар Зечевић, који такође узалуд чека помоћ за обнову породичне куће.

Мештани прогнани из Шеховине сматрају да се намерно опструише обнова српских кућа на градском подручју. **Наиме, највећи број домова поправљен је у мостарским селима, док се куће у градским насељима готово никако не поправљају.** Да ли то значи да неко свесно омета повратак Срба на градско подручје, питају они који су 1992. године морали да напусте своје домове.

Пре рата у Мостару је живело око тридесет хиљада Срба. Прецизних података колико их се вратило нема, али се процењује да је тај број између две и три хиљаде.

ПРЕЦРТАНО ДВАНАЕСТ ХИЉАДА БИРАЧА

Политика, Датум : 26.10.2009, Страна : А4

Црногорска демократска странка бојкотује изборе на Косову

Бар – **Због тешке дискриминације расељених лица са Косова која бораве у Црној Гори од стране Централне изборне комисије Косова (ЦИК), Црногорска демократска странка Косова (ЦДС) највероватније ће се, наредних дана, одлучити за бојкот локалних избора који су заказани на Косову за 15. новембар, саопштио је јуче председник ЦДС Косова Слободан Вујичић.**

– ЦИК је веома смишљено и намерно прецртао преко 12.000 уредно регистрованих бирача у статусу расељених лица, која бораве у Црној Гори од 1999. године. Заправо, ЦИК је без икаквог озбиљнијег аргумента одлучио да само 493 расељеника са боравиштем у Црној Гори могу остварити право гласа путем поште, док осталих 11.500 бирача које је 2001. године регистровао ОЕБС, да би гласали, морају да дођу лично на Косово, у градове из којих потичу, што је веома увредљиво и понижавајуће ако се зна да се расељенима не дозвољава да без проблема и јаког обезбеђења обиђу своја гробља, каже Вујичић.

– ЦДС не жели да буде декор онима који се само декларативно залажу за поштовање грађанских и људских права свих националних заједница на Косову. Једноставно, не желимо да легализујемо насиље над нашим народом. Одлука ЦИК-а је још један доказ да су косовске власти посебно злонамерне према Црној Гори и Црногорцима, које су смишљено избацио из Устава Косова и уопште тамошњег институционалног система – закључио је Вујичић.

Председник Савеза удружења расељених у Црној Гори, који окупља 20 расељеничких асоцијација, Миленко Јовановић, саопштио нам је да Савез у потпуности подржава најаву ЦДС да ће бојкотовати косовске локалне изборе.

– Сигурни смо да ће ЦДС и формално донети одлуку о бојкоту, што би био веома частан потез. Локалне изборе на Косову 11. маја прошле године организовала је држава Србија која једина има законско и уставно право на то, па не видим потребу да било који Србин, Црногорац, Ром, Горанац или други неалбанац даје легитимитет нелегалним, паралелним, албанским структурама на Косову и Метохији – казао је Јовановић.

СВАКЕ ГОДИНЕ НЕСТАНЕ ПО ЈЕДАН ВРШАЦ

Дневник, Датум : 26.10.2009, Страна : 13

Србија од 1992. бележи негативан природни прираштај и на тој основи израчунат "мањак" становништва достигао је у последњих 17 година 377.000, што одговара броју грађана Новог Сада или Ниша.

Забележен је и апсолутни пад броја становника, па је почетком ове године у Србији живело 193.000 људи мање него у јануару 2000. **Негативан природни прираштај у Србији током деведесетих година прошлог века био је готово двоструко обимнији од позитивног миграционог, тада првенствено условљеног масовним досељавањем избеглица.** Од 2005. број умрлих је годишње већи за више од 30.000 у односу на број рођене деце, што је број становника који имају градови попут Руме, Јагодине или Вршца.

Иако је 2008, после више година, забележено повећање наталитета, то је ипак била 17. година по реду како се у Србији бележи већи број умрлих него рођених. Подаци показују да је негативан или нулти природни прираштај забележен у 158 од укупно 165 општина. Једино су Земун, Нови Сад, Бујановац и Сјеница имали мали напредак природног прираштаја. У чак 42 општине стопа негативног природног прираштаја је висока. У тој групи општина "предњаче" Црна Трава, Жабари, Гаџин Хан, а стручњаци упозоравају на то да, ако се досадашње тенденције наставе, може доћи до нестанка тих и других општина.

ПЛАТИ КОЛИКО ХОЋЕШ

Глас Јавности, Датум : 26.10.2009, Страна : 13

После Лондона необична хуманитарна акција организује се и први пут и у Београду. Гости ресторана „Литле Бау“ сами могу да процене колико мисле да храна коју су конзумирали вреди. Прикупљени новац намењен је збрињавању избегличких породица и расељених лица који још увек живе у колективним центрима.

Београђани, како кажу у ресторану, засада различито реагују на ову необичну понуду. Има оних који за ручак плате 100 динара, али је на сву срећу више гостију који за једну кафу оставе и до 1.000 динара. У просеку смо, значи, поштен и хуман народ. Акција траје сваког понедељка до краја године, а најављена су и гостовања познатих личности.

PRESS CLIPPING

Уторак 27.10.2009. год.

ОБУКА И ПОСАО ЗА МЛАДЕ БЕЗ КВАЛИФИКАЦИЈА

Политика, Датум : 27.10.2009, Страна : А8

Програм запошљавања младих, који организују Влада Србије и Краљевина Шпаније, почео је да се спроводи у 135 општина три региона – јужнобачком, београдском и пчињском, речено је јуче на конференцији за штампу у београдском Медија центру. За финансирање обуке и запошљавање младих без квалификација обезбеђено је 3,8 милиона. Приоритет за укључивање у овај програм имају особе са инвалидитетом, Роми, избегла и интерно расељена лица, повратници у поступку реадмисије и корисници центра за социјални рад.

– Предвиђено је да кроз обуке и друге облике радног оспособљавања прође више од три хиљаде младих. Циљ је да се пружи подршка младим људима без занимања, односно онима са ниским квалификацијама. Основна идеја је да се млади информишу која су занимања тражена, да се укључе у конкретне обуке и да се након тога обезбеде субвенције за послодавце који их буду запошљавали – објаснила је Љиљана Џувер, помоћник министра економије и регионалног развоја.

Подаци из анкета о радној снази показују да је стопа незапослености младих од 15 до 24 године 16, 8 одсто, што је знатно ниже у односу на земље Европске уније, где је ова стопа 35,3 одсто.

Даница Васиљевић, директор Фонда за запошљавање младих у Националној служби за запошљавање, објаснила је да је овај програм намењен онима између 15 и 30 година и да обухвата шест различитих мера:

– Те мере подразумевају обуку у институцијама, затим на радном месту, код послодавца, пробни рад и субвенције доприноса за обавезно социјално осигурање – истакла је Даница Васиљевић и додала да програм стимулише и послодавце да дају шансу и евентуално запосле младе људе из рањивих и социјално угрожених група становништва.

Присутнима се обратио и Ињиго де Паласио Еспања, амбасадор Шпаније у Београду, који је изразио задовољство због покретања програма и подсетио да је Шпанија помогла више пројеката на Балкану укупне вредности око 54 милиона долара, а да је Србија међу главним корисницима.

ОБУКА ЗА 3.800 НЕЗАПОСЛЕНИХ

Преглед, Датум : 27.10.2009, Страна : 5

Фонд за запошљавање младих почео рад уз донацију Шпаније и подршку програма УН

На бироу преко 196 хиљада младих до 30 година, уз стопу незапослености од око 40 одсто - истакла Љиљана Џувер, помоћница министра економије

Нови пројект запошљавања младих до 30 година почео се реализовати прошле недеље објављивањем јавног позива, а реализује се посредством посебног Фонда за запошљавање младих који су заједнички основали Влада Србије и шпански Фонд за остваривање миленијумских циљева развоја. Програм се реализује у оквиру програма Уједињених нација о запошљавању и миграцијама младих, а предвиђено је да се у додатне обуке и samozapošljavanje, односно помоћ у отварање новог малог бизниса укључи око 3.800 лица, уз давање предности угроженим групама - истакла је јуче на Љиљана Ђувер, помоћник у Министарству економије и регионалног развоја. Финансирање фонда, који располаже са око 3,8 милиона долара обезбеђено је највећим делом посредством донације шпанске владе, као и додатним средствима италијанске владе и Фонда за отворено друштво. Приоритет учествовања на јавном конкурсима имају особе које су 1. новембра ове године навршиле 15 година, односно имају мање од 30, налазе се на списку Националне службе запошљавања, уз недовољно образовање са завршеним првим и другим степеном стручне спреме, а имају мало или никакво радно искуство. Помоћ ће се приоритетно указивати инвалидима, Ромима, избеглим и расељеним лицима, особама у рехабилитацији и корисницима услуга социјалне заштите прецизирано је условима пријављивања. Даница Васиљевић, саветник НСЗ истакла је да је пријављивање почело у осам филијала - Београду, Новом Саду, Панчеву, Суботици, Новом Пазару, Краљеву, Крушевцу, Пожаревцу, те да су покривене 135 општине на терену.

Програм се заснива на шест специфичних мера, предвиђају се обуке у институцији када полазници добијају око 9.300 месечно, затим обуке на радном месту што укључује исти износ и стицање неопходне праксе, као и обучавање код послодавца који треба да потпише уговор о раду на одређено време са полазником. Предузеће које прими особу која је прошла претходну праксу добија субвенцију у висини доприноса за социјално осигурање, док субвенцију за 30 дана пробног рада добија фирма у случају да нема обавезу сталног запошљавања. Предвиђено је такође и samozapošljavanje уз 130.000 динара новчане подршке. Изводачи обуке добијају 140 динара по сату, односно 14.000 динара за месец (најмање 100 сати обуке), а 84.000 за шест месеци за 600 сати обуке. Послодавцима се у случају да на праксу приме младу особу даје износ од 16 до 36 хиљада динара.

Амбасадар Шпаније у Србији Иниго де Паласио Еспања навео је да је посредством Фонда за остварење миленијумских циљева развоја око 700 милиона евра усмерено за низ пројеката, посебно стимулисање запошљавања младих у Србији, где је стопа незапослености у Србији два до три пута већа него у Европи. По подацима из септембра на списковима НСЗ налази се 196.890 младих до 30 година, уз стопу незапослености од преко 40 одсто.

ВЕЧЕРА ЗА ВОШТИЋЕ

Политика, Датум : 27.10.2009, Страна : СБ1

Од када су пре десет година избегли из Клине на Космету, шесторо чланова породице Воштић непрестано се сељакају по колективним центрима. Како би им помогли да најзад стекну кров над главом, представници Фонда „Ана и Владе Дивац“ и ресторана „Литл беј“ организовали су у овом локалу донаторску вечеру.

Са светски признатим кошаркашким асом и његовом супругом Снежаном на челу, у присуству угледних званика, међу којима су били Душан Ивковић, Предраг Даниловић и Жарко Паспаљ, гости су сопственим прилозима помогли изградњу дома за Воштаће.

Догађај је „зачинио“ Тоби Симс, познати енглески баритон, који је стаменим гласом и ексцентричним наступом побрао симпатије посетилаца. Ова донаторска вечера прва је од три које ће бити уприличене на истом месту. У акцији, која траје до 31. децембра, могу да учествују сви грађани који желе да оставе добротворни прилог. У истом периоду, сваког понедељка у ресторану „Литл беј“, заинтересовани могу да помогну тако што ће за наручену храну платити онолико колико желе да донирају за куповину куће Воштићима.

НИКОЛИЋИ ДОБИЛИ КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 27.10.2009, Страна : 9

ИЗБЕГЛИЧКОЈ ПОРОДИЦИ КУПЉЕНА КУЋА ВРЕДНА ДВА МИЛИОНА ДИНАРА

Захваљујући предузећу ПТТ „Србија“, НИСу и Фонду за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима Војводине, породица Николић из Руменке, која се ту доселила 1999. године из Гњилана на Косову, купила је нову монтажну кућу вредну два милиона динара.

Тим поводом, оца Јовицу радника ПТТа, мајку Ивану и деветогодишњег Стефана јуче су посетили председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић, члан управног одбора НИС-а Душан Петровић и представници ПТТ-а, који су и покренули ову иницијативу. - Велико ми је задовољство што породица Николић има нормалне услове за живот. **За две и по године из Фонда за пружање помоћ и избеглим, прогнаним и расељеним лицима са Косава и Метохије, Хрватске и Босне, обезбеђено је 210 кућа, а за 380 породица обезбеђен је грађевински материјал. Значи да је 600 породица обезбеђено кућама, што чини мање војвођанско село – истако је Пајтић.**

Пошта је обезбедила 1,2 милиона, а НИС и Фонд по 400.000 динара. **Породица Николић купила је монтажну кућу од 80 метара квадратних**, а сада имају све услове за нормалан живот - три собе, купатило и трпезарију. Њиховој срећи нема краја, јер су до недавно живели у шупи. Јовица Николић захвалио се људима добре воље на овој помоћи, а посебно је срећан што им се и деветогодишњи син Стефан опоравио од тешке операције и што је све, како каже, кренуло набоље. Наиме, Стефану је прошле године у Дечјој болници у Тиршовој улици у Београду пресађен бубрег, а донатор је био отац.

ОД ЦРКАВИЦЕ КУПИЛИ РУИНЕ КОЈЕ ПРОКИШЊАВАЈУ

Дневник, Датум : 27.10.2009, Страна : 14

ОСИМ ДРЖАВЉАНСТВА, ДОСТА ИЗБЕГЛИЦА ЈЕ МАЛО ШТА ДОБИЛО У СРБИЈИ

Број избеглица у Зрењанину у последње време је значајно смањен, а основни разлог је што су многе од њих прихватиле држављанство Србије. По званичним подацима, у граду на Бегеју и околним селима тренутно борави 485 избеглица из бивших југословенских држава и 973 расељених с Космета. Од маја 1992. до сада статус избегле, односно прогнане особе, добило је укупно 14.973 људи. Неки од њих

су се вратили у своја претходна пребивалиш та, неки иселили у треће земље, а већина остала да живи у Србији, чије су држављанство добили.

Међутим, тиме нису решили егзистенцијалне проблеме, па је, по евиденцији **Повереништва за избеглице у Градској управи, за најмање 300 фамилија избеглих и расељених потребно обезбедити помоћ да стекну бар основне услове становања. У Локалном акционом плану за унапређење положаја избеглица и интерно расељених лица, недавно усвојеном на седници Градског већа, а који ће се ускоро наћи и на скупштинском заседању, истиче се да неке породице још увек живе код рођака или пријатеља, друге су подстанари, а део је купио куће или станове. Већина их нема пара ни да поправи кров, изгради купатило, промени столарију... Висок степен сиромаштва међу овом популацијом узрокован је и значајном стопом незапослености.**

Локални акциони план предвиђа да се од 2010. до 2013. на више начина помогне избеглима и расељенима: 30 најугроженијих породица добиће бесповратно грађевински материјал за адаптацију старих кућа и завршетак започете градње, а за десет биће откупљена сеоска домаћинства. То ће финансирати буџет локалне самоуправе, а делом и донатори. – Град Зрењанин не жели да занемари потребе ових грађана, чије проблеме је још раније обухватио Планом развоја социјалне заштите. Локална заједница трудиће се да им обезбеди што боље услове живота, решавањем стамбених проблема и омогућавањем да буду социјално и економски равноправни с осталим грађанима – напомиње зрењанински градонач елник Милета Михајлов.

Антрфиле : Два центра, један дивљи

Од 1995. до 2003. у Зрењанину је постојао један колективни центар за избеглице, у којем су, углавном, били смештени невољници пристигли из Хрватске. Отворен је 1992. још један, никада нерегистрован, где живе избеглице из БиХ и Хрватске које су већином, у међувремену, стекле држављанство Србије.

СВИЋЕ ИЗБЕГЛИМ И ПРОГНАНИМ

Грађански лист, Датум : 26.10.2009, Страна : 9

Савет за управљање миграцијама и трајна решења општине Сремски Карловци основао је радну групу за израду локалног акдоног плана за унапређење положаја избеглих и прогнаних за период од 2010. до 2013. године. У радну групу су испред општинске управе именовани Нада ОстојићАгбаба и Радмила Стојковић, одборница у Скупштини општине Јелена Љубиаћ и, пређставник Канцеларије за младе Немања Тењовић. Сремски Карловци су општина с највећим бројем избеглих у поређењу с бројем становника.

Крајем 2006. године ова општина имала је 7.534 становника и чак 2.526 прогнаника. Безперспективност је стављена и идућих неколико година, тако да је 2000. дочекана са 2.037 избеглих, али и 75 Срба који су напустили своје куће на Косову и Метохији. **Према показатељима Комесаријата за избеглице, на подручју општине Сремски Карловци данас живи око 200 избеглих и прогнаних, као и 72 интерно расељена лица. Ова слика би била још поразнија да средином 2001. године из Колективног центра није исељено 126 избеглих и усељено у и новоизграђене станове у насељу Дока. Иначе, у Колективном центру у фискултурној сали Основне школе и шоколском дому од 1995. до 2001. године било је смештено 246 избеглих и прогнаних особа.**

PRESS CLIPPING

Среда 28.10.2009. год.

И СИРОТИЊУ ИМА КО ДА БРАНИ

Дневник, Датум : 28.10.2009, Страна : 11

ВОЈВОЂАНСКА БЕСПЛАТНА ПРАВНА ПОМОЋ У СОМБОРУ

СОМБОР: У сарадњи са Извршним већем АП Војводине, Адвокатском комором Војводине и Омбудсманом Каталоније, сомборска Градска управа почела је имплементацију пројекта „Бесплатне правне помоћи у Војводини” Градска управа је један од партнера пројекта „Бесплатна правна помоћ у Војводини”, која ће пружити логистику овом пројекту, а реализација пројекта подразумева правно заступање странака пред судом и финансира се заједничким средствима Извршног већа АП Војводине и Омбудсмана Каталоније уз стручну подршку Адвокатске коморе Војводине.

- Пројекат „Бесплатне правне помоћи у Војводини” подразумева бесплатно ангажовање адвоката за заступање пред судским органима наших грађана слабог материјалног стања и представља искорак ка њима, јер Градска управа Града Сомбора чини напор да буде истински сервис за све наше суграђане - каже је начелница сомборске Градске управе Ирина Бурка-Парчетић. Поред општих услова за коришћење овог вида правне заштите, који подразумевају да странка има пребивалиште, боравиш те или избеглички статус на територији Града Сомбора и да пре обраћања Комисији за признавање права није већ ангаж овала адвоката, потребно је да је странка носилац социјалне карте, а уколико је нема, да укупна материјална примања не прелазе имовински цензус за минимум социјалне сигурности по члану домаћинства (тренутно је тај износ око 7.500 динара).

Сомборци заинтересовани за кориштење ове услуге могу да Захтев за пружање бесплатне правне помоћи преузму сваки уторак од 8 до 14 часова у Градској управи Сомбора, у приземљу Жупаније, канцеларија број 17 - Одсек правне помоћи, или на сајту Града Сомбора на адреси www.co-сомбор.цом „Огласна табла – обавештења”. Захтеви ће се примати до 31. децембра ове године, а о праву на бесплатно ангажовање адвоката, на основу поднете документације, одлучиваће трочлана комисија.

УСТАВНИ СУД УСКОРО У КОМПЛЕТНОМ СASTAVУ

Политика, Датум : 28.10.2009, Страна : А9

Заштитник грађана Саша Јанковић на конференцији уставних судија оштро критиковао слабо спровођење закона у Србији

Уставни суд није само уставна норма, још мање је то судска зграда, већ Уставни суд чине пре свега његове судије и њихова спремност да стручно, непристрасно и храбро кажу шта јесте, а шта није законито и да ли се и на који начин крше темељна људска права без обзира на то ко повређује Устав и законе – истакла је др

Боса Ненадић, председница Уставног суда Србије, на регионалној конференцији уставних судија која је јуче почела у Београду.

Отварајући скуп којим се обележава 60 година од доношења устава Немачке, председница УСС подсетила је да је у савременој Европи време самодовољности уставних судова прошло и да га замењује време уставносудске комплементарности.

– Истакла бих једну веома важну надлежност Уставног суда која се показала актуелном ових дана, а то је да он одлучује о забрани рада удружења грађана. Ова надлежност Уставног суда је значајна јер је право на удруживање једно од основних права у свакој демократској држави, па одлучивање о забрани рада удружења због деловања супротних Уставу и треба да буде у надлежности УС као државног органа који једини може мериторно да одлучи да ли је одређено деловање удружења у складу са Уставом прокламованим правима и слободама или, насупрот томе, угрожава та права и слободе – нагласила је министарка правде Снежана Маловић.

Значај досадашњег рада УСС је тим већи што је уместо са 15 тај суд до сада деловао у непотпуном саставу од 10 судија. Министарка је најавила и да се нада да ће у веома кратком времену бити изабрано и преосталих пет судија које бира Општа седница Врховног касационог суда.

Уставно судство ни у Немачкој није увек било поштеђено напетости између права и политике, нагласио је Волфрам Мас, амбасадор СР Немачке у Србији, а то се види и кроз тамошње уставносудске одлуке. Са таквим проблемима суочавају се и уставни судови у источној Европи. Као примере у којима се сучељавају право и политика Мас је навео оспоравање уставности закона о реизбору судија и тужилаца у Србији, као и захтеве за забрану неколико екстремистичких организација који се налазе пред Уставним судом Србије.

– Политика се надвила над реизбором судија, а политичка права су под претњом бланко оставки. Од 170 активних верских организација у Србији, у регистар је, поред седам традиционалних, уписано само 13. Затвори у Србији су препуни и неусловни, а у борби против корупције „дувачи у пиштаљку” још су незаштитени – рекао је, поред осталог, Саша Јанковић, заштитник грађана.

Иако Србија напредује ка вредностима као што је достојанство свих грађана, постоје бројни проблеми које држава није решила.

– Сиромаштво је раширено, закони који се доносе неједнаког су квалитета, настају на пречац, слабо се спроводе, а нагомилани судски поступци сваког дана одмичу правду од оних који је чекају – навео је омбудсман. Закон забрањује дискриминацију, али посебно ромска и деца ометена у развоју често немају прилике да развију своје могућности. Особе са инвалидитетом су „невидљиве у друштву” а жене не могу увек да рачунају на ефикасну заштиту надлежних од насиља, „а камоли на пуну равноправност”. **Заштитник подсећа да „неправедно одузету имовину држава није вратила грађанима, чак је убрзано приватизује и тиме одбацује реституцију”, као и да „породице две хиљаде људи несталих на Косову још чекају одговоре, незнађе влада и међу готово 300.000 избеглица и расељених”.**

PRESS CLIPPING

Четвртак 29.10.2009. год.

РАСЕЉЕНИ ДОБИЈАЈУ ПРАВНУ ПОМОЋ

Правда, Датум : 29.10.2009, Страна : 4

Представник делегације Европске комисије у Србији Марциа Пелота рекла је да је, у оквиру претприступних фондова ЕУ за програме правне помоћи расељеним лицима и избеглицима у Србији намењено 2,3 милиона евра, који ће бити пребачени Министарству за Косово и Комесаријату за избеглице.

Она је нагласила да код расељених лица постоји огромна потреба за правном помоћи и да зато Европска комисија има намеру да настави са тим програмом, започетим пре годину и по дана, јер је добио позитивне оцене. **За протеклих годину и по дана правну помоћ искористило је око 1.000 расељених лица.**

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 29.10.2009, Страна : 14

Градначелник Зрењанина Милета Михајлов потписао је јуче са шест породица избеглих из Хрватске и с Космета уговоре о бесповратној новчаној помоћи и за куповину грађевинског материјала.

Ову донацију Републичког комесаријата за избеглице од 1,5 милион динара они ће искористити за завршетак радова на кућама које су њихово власништво. Председник Комисије за доделу помоћи и члан Градског већа Бранислав Мартинов каже да је **пристигло 155 пријава**. – Заиста је био проблем да изаберемо само шест. Пре доношења одлуке смо размотрили све захтеве и обишли терен – истакао је Мартинов.

МАЛО ПО МАЛО, МНОГО

Вечерње Новости, Датум : 29.10.2009, Страна : 11

МЛАДИ ИЗ НВО “СРБИ ЗА СРБЕ” ДОСАД ПОМОГЛИ ДЕСЕТИНАМА ВИШЕЧЛАНИХ ПОРОДИЦА

Од ситних донација помажу угроженима из Србије, РС, Црне Горе...

МОЖДА број од 70 породица којима смо помогли и не звучи тако импозантно, али те фамилије броје више од - 500 деце!

Скромно и одмерено, као да су захвалнице које им сваког дана стижу од угрожених Срба са простора бивше Југославије нешто сасвим нормално, Милош Марковић (24) и Предраг Маринковић (26) говоре о свом необичном, а толико племенитом “хобију”.

Јер, када не студирају и не раде, њих двојица, уз још десетак младих људи из земље и иностранства (најмлађи члан, Стефан Јечменица, има тек 18 година!), **чине окосницу хуманитарне организације “Срби за Србе”, која је досад поклонила помоћ у вредности од више десетина хиљада евра онима којима је то најпотребније - родитељима са више од петоро деце.**

За невоље сазнају из новина и преко телевизије, практично случајно. Али зато помажу врло - намерно. Њихово добротинство осетили су, тако, Илићи из Новог Пазара (са шесторо деце), Коматине испод Голије (са петоро), Гогићи из црногорских Плужина (родитељи десеторо), Блажићи из Лукавице, једанаесточлана фамилија Наранчић из Лике, четири повратничке породице из Крајине, стотине Срба са Косова... Списак је дугачак и - доступан на њиховом сајту.

- Идемо свуда где се тешко живи, а идеја се, у ствари, и родила преко Интернета. Схватили смо колики је потенцијал српске дијаспоре, и потом, пре око четири године, основали организацију: невладину, непрофитну и неполитичку - прича Милош Марковић, апсолвент на Вишој електротехничкој школи. - Поента је да са малим појединачним донацијама можемо брзо да решимо проблеме оних који немају довољно материјалних средстава за живот, а то су вишечлане породице. Њихове животне приче, страхови и проблеми су идентични, али скоро невидљиви и нечујни да би скренули пажњу јавности, па и државе.

Принцип је једноставан: појединци из Србије и целог света (не само Срби, већ и Грци и Руси...) **на сајту организације “Срби за Србе” дају скромне прилоге - и по неколико евра - а вредни момци и девојке из организације сачекају да се накупи и онда крећу у помоћ.**

- Никад не дајемо новац. Углавном одемо до породице и питамо их шта им треба. **Онда им то и купимо: белу технику, намештај, храну, пелене... Чак избегавамо да им дајемо храну, боље је када им купимо краву, свињу, козе - говори Предраг Маринковић, који је студије завршио у Америци, али је желео да се врати у Србију. - Део новца увек оставимо за народне кухиње.**

После проглашења независности Косова, када је за српски живаљ постало неподношљиво у нашој јужној покрајини, ови млади људи почели су чешће да помажу тамошњим породицама.

- Небројено пута били смо на Косову у мањим акцијама, а већ пет пута у већим. “Веза” нам је падаја Светлана Стевић из Грачанице, која води организацију “Мајка девет Југовића” - објашњава Милош. - Она нас одведе код људи којима треба помоћ, са њима причамо и саслушамо шта им треба.

Антрфиле : ДОКАЗИ

ОСИМ преко динарског и девизног рачуна, прилози се могу упутити и са мреже - путем “Пејпала” и “Манибукерс” система.

- Сви на сајту имају увид у то колико је новца уплаћено и куда он иде. То пропратимо фотографијама, снимцима, рачунима... Зато нам људи верују, и поново дају новац - каже Предраг.

НЕМАЈУ НИ АУТО!

ШИРОКО срце ових момака и девојака до људи којима треба помоћ долази - превозом. Иако су досад донирали десетине хиљада евра, нико од њих нема свој аутомобил!

- То нам је највећи проблем - кроз смех признају Милош и Предраг. - Најчешће путујемо аутобусом, или молимо некога да нас вози.

НОВИ НАПАДИ НА СРБЕ У САРАЈЕВУ

Правда, Датум : 29.10.2009, Страна : 5

Каменовање куће Србина Милоша Петровића у сарајевској општини Центар унело је велико узнемирење и страх међу мапобројним Србима повратницима у овој општини.

- Изложени смо свакодневним претњама, провокацијама и притисцима Бошњака да продамо куће и имања и да се селимо - рекао је Петровић (75), који са два сина живи у својој обновљеној кући. Он је подсетио да је његова породица, откада се 2002. године вратила из избеглиштва, имала проблема са непознатим вандалима, који су им крали стоку, палили сено и скрnavили гробове.

PRESS CLIPPING

Петак 30.10.2009. год.

СКУПЉАЛИ КЕСТЕЊЕ, ОСКРНАВИЛИ ГРОБЉЕ

Правда, Датум : 30.10.2009, Страна : 7

Портпарол Еулекса Александра Цорц, позивајући се на податке од Косовске полицијске службе, изјавила је да се сумња да су у уторак деца, која су скупљала кестење, испремештала неколико споменика на већ порушеном православном гробљу у Муштутишту.

У Муштутишту, метохијском селу са много остатака средњовековних цркава, најпознатији је манастир Свете Тројице, који је после сукоба 1999. године потпуно уништен. Сви Срби из Муштутишта и општине Сува Река су тада протерани и до сада се нико од њих није вратио, наводи КиМ радио.

ПОДСТИЦАЈ ОТВАРАЊУ НОВИХ РАДНИХ МЕСТА

Данас, Датум : 30.10.2009, Страна : 6

Нови пројекат Програма развоја општина у Југозападној Србији (ПРО)

Нова Варош - Програм развоја општина у Југозападној Србији (ПРО) подржаће у наредних шест месеци спровођење програма којим се подстиче запошљавање у Новој Вароши, Новом Пазару, Прибоју, Пријеполу, Рашкој, Сјеници и Тутину. Овај програм под називом „Пројекат за нова радна места“ финансираће Владе Швајцарске и Лихтештајна средствима од око 145.000 долара.

Нови подухват ПРО најављен је на истоименој конференцији, којој су присуствовали представници ових седам општина, локалних канцеларија за запошљавање, Привредне коморе Србије, развојних агенција, цивилног друштва и међународних организација. Том приликом представљени су у резултати истраживања тржишта рада у овом делу земље, које је за потребе ПРО спровела агенција Медиа Галуп, а учесници скупа предлагали су и мере чије би евентуално спровођење омогућило незапосленима да побољшају конкурентност на тржишту рада и обезбеде запослење.

Истраживање Медиум галупа, спроведено током јуна и јула ове године, указало је на постојање негативне економске климе и неповољних пословних услова на подручју Југозападне Србије. Стопа незапослености у укупном узорку истраживања је чак 37 одсто, и при томе је знатно већа међу женама. Забрињавајући су подаци који указују на изузетно ниску мобилност тржишта рада: 85 одсто незапослене радно способне популације без посла је дуже од годину дана, 70 процената запослених није заинтересовано за промену радног места, низак је промет запослених и мали број нових радних места. **Истраживање је показало и да су Роми и интерно расељена лица у неповољнијем положају у односу на осталу популацију.**

- Као могуће мере активног запошљавања учесници конференције су, између осталог, предложили: индивидуално саветовање праћено организовањем институционалне

обуке, као и обуке на радном месту, програме пробног рада, спровођење пројеката samozapoшљавања, али и давање субвенција предузетницима који отварају нова радна места и запошљавају особе које припадају рањивијим друштвеним групама. Истраживање и предлоге које смо чули на конференцији искористићемо приликом дефинитивног дефинисања овог програма, чији ће крајњи циљ бити отварање нових радних места - истиче Грим Тиндал, менаџер ПРО програма. **Подстицање запошљавања је, иначе, једна од активности пројекта о миграцијама, као посебне компоненте ПРО програма, и која такође има за циљ да побољша приступ услугама социјалне заштите, интеграцију миграната у јавни систем образовања и управљање миграцијама.**

ПОМОЋ

Вечерње Новости, Датум : 30.10.2009, Страна : 24

ПАРАЋИН - Невладина организација "Правда", уз помоћ параћинског повереништва за избеглице и Центра за социјални рад, уручила је хуманитарни пакет у намирницама и одећи породици Станишић, Љубици и Мирку, који живе далеко од града, у Сисевцу.

Двоје болесних људи, неспособних за рад, који су ту стигли с Косова, живе без икаквих прихода и кажу да већ десет година немају никакву помоћ.

ТРОЈЕ ПРЕЖИВЕЛИХ ИЛЕГАЛАЦА ВРАЋЕНО У СРБИЈУ

Дневник, Датум : 30.10.2009, Страна : 12

НАЂЕНА ШЕСТА ЖРТВА ИЗ ГРУПЕ КОСМЕТСКИХ АЛБАНАЦА

Косметски Албанац и двоје деце који су преживели трагедију на Тиси, приликом покушаја веће групе Албанаца да у ноћи између 14. и 15.октобра илегално пређу чамцем из Србије у Мађарску, враћени су из Мађарске у Србију, односно на Косово и Метохију.

Уз троје преживелих у чамцу који се преврнуо, према тврдњама преживелог 29-годишњег косметског Албанца који је спасао двоје мале деце, било је још најмање 15 илегалца који су се највероватније утопили на делу Тисе у Мађарској. Како сазнајемо из мађарских медија, преживели косметски Албанац, чија се невенчана супруга Елвира Јахај (23) из Приштине утопила у несрећи, а пронађена и идентификована у нашем делу Тисе, **повукао је молбу да у Мађарској добије избеглички статус, па му је изречена мера забране боравка у тој земљи.**

Он је, како је раније објављено, код себе имао српски пасош. Код Новог Бечеја је прекјуче после подне пронађен и извађен леш мукарца, за који се претпоставља да је шеста жртва, од најмање 15 лица, колико се претпоставља да је изгубило живот у несрећи на српско-мађарској граници.

ПОМОЋ СТИЖЕ У НАРЕДНИХ ПЕТ ДАНА

Данас, Датум : 30.10.2009, Страна : 18

Град Зрењанин потписао уговоре о донацијама избеглим и расељеним Зрењанин - Потписивањем уговора о донацији грађевинског материјала између града Зрењанина и породица избеглих и расељених лица у Градској кући најављен је нови циклус помоћи локалне самоуправе свим избеглим грађанима који се суочавају са егзистенцијалним проблемима.

Према речима др Бранислава Мартинова, председника Комисије за доделу хуманитарне помоћи избеглима, средства за грађевински материјал обезбедио је Комесаријат за избегла и интерно расељена лица. Реч је о 1,5 милиона динара, који ће бити употребљени за наменску куповину потребног грађевинског материјала породицама које су започеле градњу кућа. Град Зрењанин и комисија имали су тежак задатак да од 155 пријава одаберу шест породица којима је помоћ најпотребнија.

- Ово је тек почетак сарадње са нашим суграђанима, који су због ратова остали без крова над главом. Припремамо акциони план за наредне четири године, који ће ближе дефинисати помоћ избеглима и интерно расељеним грађанима - најавио је градоначелник Зрењанина др Милета Михајлов.

Донацију за грађевински материјал добили су Анкица Тадић, Бранко Пашић, Стево Чизмић, Милан Игић, Стево Јану и Екрем Муса, који су потписали уговоре са представницима локалне самоуправе. Помоћ у материјалу биће им уручена у наредних пет дана. Град Зрењанин је у фази формирања савета за миграције и трајна решења избеглих, чији би главни посао био поправљање социјалног положаја суграђана који су дошли из Хрватске, БиХ и са Косова.

СВИ ПРИХОДИ НА ЈЕДАН РАЧУН

Пресс, Датум : 30.10.2009, Страна : 6

Од 1. јануара сви приходи буџетских корисника сливаће се на јединствен рачун Трезора. Тако ће се коначно контролисати трошење новца, али и ликвидност државних институција попут факултета, агенција, болница...

БЕОГРАД - Приходи свих буџетских корисника од 1. јануара 2010. године сливаће се на јединствени рачун Трезора. Тако ће око 130 милијарди динара прихода агенција, установа културе, факултета, завода, здравствених установа и сличних институција, али и средства развојне помоћи ЕУ, коначно бити под јединственом контролом, односно на оку Министарства финансија, које кроји буџет.

Министарка финансија Диана Драгутиновић каже да би спровођењем новог закона о буџетском систему требало да се највећи део ових средстава слије на јединствен рачун Трезора. Она објашњава да је тек овим законским актом, усвојеном у јулу ове године, створен правни оквир за укључивање ових прихода у такозвани консолидовани рачун Трезора.

Огромна средства

- То је и техничко питање, и оно ће се извршити фазно. Тако ће Трезор моћи ефикасније да управља ликвидношћу и дугом, али и да ефикасније врши контролу трошења новца - каже министарка.

Драгутиновићева истиче да у буџету није приказано око 70 милијарди динара сопствених и наменских прихода разних државних агенција, регулаторних тела и других установа и око 30 милијарди динара прихода здравствених установа. До сада није приказивана ни употреба новца из развојних фондова Европске уније. Истина, употреба већине ових средстава дефинисана је посебним законима, али једноставно није евидентирана на једном месту, што је отварало могућности за ненаменско трошење.

На пример, Министарство финансија могла да контролише давања из буџета за неку институцију, али не и да контролише потрошњу прихода које је та институција сама остварила.

- Корисници буџетских средстава, између осталих, јесу и школе, установе културе, факултети, САНУ, клинички центри, заводи... Ове установе имају право на сопствене приходе, које остварују продајом роба или вршењем услуга, и наменске приходе, чије је коришћење утврђено посебним законима, на пример законом о водама, шумама, пољопривредном земљишту, путевима, рударству... - наглашава министарка, и додаје да се о употреби средстава ових институција одлучује ван буџетског процеса.

И помоћ у буџету

Новим законом о буџетском систему створен је и правни оквир за коришћење развојне помоћи ЕУ, за коју се претпоставља да је у току ове године износила око 30 милијарди динара. Драгутиновићева наглашава да су бесповратна средства по овом основу била усмерена на разне пројекте - јачање капацитета пореске управе, подршку развоју интерне финансијске контроле, контролу државне помоћи избеглим и расељеним лицима, реконструкцију мостова и слично.

- **Ти приходи су евидентирани, али нису приказани у буџету** - закључује министарка. Члан Економског савета премијера Милојко Арсић каже да ће усвојени закон о буџетском систему почети да се примењује следеће године.

- Овај закон не може се применити ретроградно за ову годину, већ ће се, са усвајањем буџета за 2010. годину, односити на следећу годину - истиче Арсић.

Антрфиле : „Транспарентност“: Биће боља контрола

Немања Ненадић из невладине организације „Транспарентност Србија“ наглашава да је добро решење да се приходи буџетских корисника сливају на један рачун, што је предвиђено новим законом о буџетском систему.

- Тако ће бити бољи и преглед и контрола тих средстава. Лакше ће се видети где иде новац, и да ли је непотребно потрошен - сматра Ненадић.

PRESS CLIPPING

Субота 31.10.2009. год.

ЗИДАЊЕ СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛЕ И СИРОМАШНЕ

Пресс, Датум : 31.10.2009, Страна : 15

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - У сремскомитровачком насељу Камењар јуче је почела изградња станова за 27 избеглих и седам социјално угрожених породица из овог града. Реч је о објекту за социјално становање у такозваним заштићеним условима и реализује се сарадњом Међународне организације за миграције (МОМ), Комесаријатом за избеглице и града Сремске Митровица.

Пројекат подршке избеглицама и интерно расељеним лицима финансира Европска унија преко Делегације Европске комисије у Београду. Сремска Митровице потпуно опрема грађевинске парцеле и финансира прикључење објекта на водовод, канализацију, топловод и електромрежу.

Власник зграде биће Република Србија, а корисник град Сремска Митровица, док ће зградом управљати Центар за социјални рад који ће бити одговоран за наменско коришћење. Вредност објекта је 490.000 евра, а предвиђени рок завршетка зграде је мај наредне године.

Према речима представника Међународне организације за миграције Животе де Луке, још пет агенција у Србији гради 240 станова за ове категорије становништва. Де Лука је посебно истакао велику улогу Сремске Митровице да зграда буде завршена за седам месеци.

И КОСМЕТСКЕ СРБЕ ВРАЋАЊЕ У ПРИШТИНУ!?

Дневник, Датум : 31.10.2009, Страна : 2

„ДНЕВНИК” САЗНАЈЕ: КОСОВО И БЕЛГИЈА ПОТПИСАЛИ СПОРАЗУМ О РЕАДМИСИЈИ

Министарство унутрашњих послова Косова потписало је с Белгијом споразум о реадмисији. То је први документ те врсте између самопроглашене Републике Косово и неке државе чланице Европске уније.

Сходно том споразуму, званични Брисел ће пут Приштине послати све грађане Косова који немају право боравка у Белгији. Приликом потписивања су, иначе, најављени истоветни споразуми с Немачком, Швајцарском и Аустријом, а враћање илегалних имиграната на Косово почеће чим Приштина оформи институције задужене за њихов прихват. Имајући у виду да Србија не признаје независност Косова, чије грађане сматра својим, највероватније ће, како нам је речено у нашем Министарству унутрашњих послова, сад доћи до бројних компликација у процесу реадмисије јер Београд сличне споразуме има с већином европских држава. При томе је наш извор из МУП-а, који је желео да остане анониман, подсетио на то да је до једностраног проглашења независности за реадмисију био задужен Унмик.

– Радмисиона процедура је тамо ишла мимо нас, али, практично, преко Уједињених нација. Овим споразумом се ситуација драстично мења и потребно је реаговати званично и дипломатски, што је за сада ствар нашег Министарства иностраних послова – каже наш саговорник. По његовим речима, радмисија је процедура управног карактера и важно је нагласити да људи које стране државе враћају у матичне земље нису криминалци. Уз то, сама процедура радмисије има релативно технички призвук јер неко ко нема право боравка у некој држави мора да се врати у земљу порекла по одређеној процедури, која је по свом карактеру међународна. – Иначе, наш МИП и не може реаговати док не прибави тачне информације о каквој врсти споразума се ради, односно да ли је то споразум који потписује међународна заједница у име Косова или је то учинила власт. То ће све одредити реакцију државе Србије – каже званичник из МУП-а.

Осим политичке димензије, споразум Косова и Белгије имаће и низ озбиљних практичних проблема с којима ће се у пракси сусретати косовски грађани који потпадне под радмисију. У највећој невољи ће се при томе наћи косовски Срби, јер је досадашња пракса показала да се илегални имигранти враћају на последњу адресу пребивалишта. Такође је дилема и шта ће бити с оним грађанима који у Србији имају статус расељених лица с Космета, а који су пронаш ли привремено уточиште у некој европској земљи, па су сада обухваћеним процесом радмисије. Мука повратника додатно је већа јер Косово сасвим сигурно није ни у економском смислу способно да се побрине за њих. Ако је за утеху, наш извор из МУП-а Србије каже да је, што се тиче конкретних последица, још рано говорити о томе шта ће се даље догађати.

– Биће много проблема, а тек ћемо видети како ће се нека држава односити према људима српског порекла који су живели на Косову, хоће ли они имати могућност избора места повратка и слично. Све су то веома компликоване правне теме о којима је још рано говорити – објашњава саговорник “Дневника”.

СТАНОВИ ЗА 34 ПОРОДИЦЕ

Дневник, Датум : 31.10.2009, Страна : 11

РЕШАВА СЕ СТАМБЕНО ПИТАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ

СРЕМСКА МИТРОВИЦА: За 34 избегличке породице и социјално угрожена лица у Сремској Митровици се граде две стамбене ламеле у насељу Камењар. Изградња ових станова почела је јуче, а будући станари требало би да се уселе у јуну следеће године. Почетак радова свечано је обележен у присуству заменика републичког комесара за избеглице Данијеле Поповић Рокоа, представника Међународне организације за миграције у Београду Животе де Луке, заменика градоначелника Сремске Митровице Срђана Козлине и других, који су претходну годину дана тражили решење у Сремској Митровици коначно почну да се решавају стамбени проблеми избеглих и прогнаних и социјално незбринутих лица.

Град Сремска Митровица доделио је грађевинско земљиште, а Европска комисија у Србији ће у изградњу ових станова уложити 530 хиљада евра. Осамдесет одсто станова биће додељено избеглим и прогнаним, а остатак је намењен социјално угроженим породицама са подручја Сремске Митровице. - Средства за изградњу ових ламела су из приступних фондова ЕУ и морам рећи да смо остварили одличну сарадњу са локалном самоуправом у Сремској Митровици, која је била и иницијатор договора око

градње ових станова – рекао је Живота де Лука. Заменик градоначелника Сремске Митровице Срђан Козлина наглашава да су припреме за овај посао трајале доста дуго, али, да је на иницијативу из Сремске Митровице, која има око 4.500 избеглих и прогнаних, веома много урадио Комесаријат за избеглице Србије и Канцеларија Међународне организације за миграције, како би се обезбедила средства из предприступних фондова ЕУ. - Ово је само почетак, сада тражимо нове донаторе, како бисмо могли да изградимо још станова за избегле и прогнане, које морамо интегрисати у друштво и обезбедити им кров над главом.

Ових дана десет продица избеглих и прогнаних, који су започели градње кућа, добиће помоћ у грађевинском материјалу за завршетак радова у вредности од по 150 хиљада динара. Имамо још 35 породица које чекају доделу грађевинског материјала, али за сада немамо средстава да и њима помогнемо. Међутим, надам се да ћемо у оквиру акционог плана ускоро решити и ове проблеме – рекао је Козлина.

ЖИВОТ У СОБИ СА ПОГЛЕДОМ НА ХОДНИК

Политика, Датум : 31.10.2009, Страна : А22

У адаптираним канцеларијама код Аде Циганлије живи 40 фамилија расељених са Космета. – Ученици осмолетке „Војвода Мишић” поклонили малишанима овог избегличког кампа гардеробу, играчке, школски прибор...

„Мама, мама, стигле су играчке, дођи брзо да видиш”, осмехнуо се јуче четворогодишњи Стефан Зарић, чврсто ухватио мајку Милицу за руку и одвео је до главног улаза у њихов дом – избеглички камп код Аде Циганлије. Није часио часа. Из гомиле кеса пуних гардеробе, играчака и школског прибора изабрао је плишаног тигра, рагби лоптицу, свеску, али и једну зелену оловку коју више није испуштао из руку. Док се играо поред коша који му је направио деда Ранко, његова мајка, бака и остали станари непризнатог кампа за расељене са Космета, смештеног тик поред „београдског мора”, делили су помоћ коју су им упутили ученици, родитељи и запослени у осмолетки „Војвода Мишић”.

– Узећу ову лутку за малу Тијану. Није ту, али нека је чека кад се врати – рекла је Лидија Ашанин комшиници док је за клинце и клинцеze који живе у кампу паковала пицаме, јакне, блузе...

– Много нам значи ова помоћ. Има пуно лепих ствари. Гардероба коју малишани не могу да обуку када иду у школу, носиће макар по кући. Иде зима, биће хладно. Ово је други пут да нам школа „Војвода Мишић” помаже акцијом „Деца деци” – каже Лидија и додаје Стефану плави дукс за који је одока оценила да му пристаје.

Овај дечак и још десет чланова његове породице већ пет година живе у три мале просторије, кухињи и две собе преправљене од некадашњих канцеларија „Паркинг сервиса”. У дневној, једини прозор гледа на ходник. Са још три породице избегле из Истока, Пећи и Клине деле купатило. Кревета за сваког члана ове најбројније фамилије у кампу – нема. Неко увек спава на душеку постављеном на поду. Глава породице, Ранко Зарић, који је на Космету оставио два стана и локал, каже да стара изрека „Кад деца нису бесна, ни кућа није тесна” и те како важи.

– Златни су ми синови, ћерке и унуци. Када немамо пара, не буне се. Сналазимо се како знамо и умемо. Моја мајка прима пензију, деца раде за наднице, ја добијам 8.400 динара јер сам био шеф аутобуске станице у Истоку. Ставимо новац на гомилу, одредимо приоритете и тако стално. Дешава се да неког дана немамо ни за хлеб. Чекамо да се неки од синова врати с посла и донесе дневницу како бисмо јели – прича Ранко и с поносом хвали најмлађу ћерку Александру (15) којој је 1999. године, због стреса доживљеног на Косову и Метохији, оштећен слух. Као ученица Школе за оштећене слухом – наглуве „Стефан Дечански”, завредила је низ награда на такмичењима из српског језика. Њена старија сестра, Анђелија, у средњу пољопривредну школу иде без књига. Али, кући доноси само одличне оцене.

– Сањам да продам стан у Истоку и купим кућу у близини Београда. Хоћу синовима Дејану, Давору, Далибору, Радоју, ћеркама Данијели, Анђелији, Александри, унуцима Стефану, Страхињи, Лани, мајци Босиљки и супрузи Милици да пружим трајни кров над главом. Шта да радимо када надлежни ускоро одлуче да иселе све колективне центре? – пита се Ранко.

Ненад Ашанин, координатор кампа код Аде, каже да сви станари живе као један, помажу се међусобно и труде да дотрајалу зграду колико-толико среде и назову је домом.

– Када смо први пут ушли, затекли смо пацове, бубе, гомилу употребљених шприцева... Требало нам је два месеца да све доведемо у ред. Сва срећа па су зидови од цигле и зими није толико хладно. Али, овде нема нормалног живота. Неколико пута су се запалили струјомери јер нису могли да издрже потрошњу. За цео камп вода стиже из једне танке цеви. Када двоје људи одврну славине, код комшија одмах пресуше. Препуштени смо сами себи – каже Ашанин и истиче да је помоћ попут оне коју им је већ други пут приредила школа „Војвода Мишић” – ретка.

Зорана Војновић, председница савета родитеља школе, каже да у понедељак стиже још једна тура одеће, обуће, средстава за хигијену и играчака које су ученици, родитељи и запослени сакупили за само неколико сати како би показали да житељи кампа нису заборављени.

У избегличком центру код Аде Циганлије живи 40 породица – 24 деце и три бебе.

PRESS CLIPPING

Понедељак 02.11.2009. год.

ПРАКСА ЗА МЛАДЕ

Вечерње Новости, Датум : 2.11.2009, Страна : 11

Програм запошљавања младих, који организују Влада Србије и Краљевина Шпаније, почео је да се спроводи у 135 општина три региона - јужнобачком, београдском и пчињском. За финансирање обуке и запошљавање младих без квалификација обезбеђено је 3,8 милиона долара. Приоритет за укључивање у овај пројекат имају особе са инвалидитетом, Роми, избегла и интерно расељена лица, повратници у поступку реадмисије и корисници центра за социјални рад.

КРОВ НАД ГЛАВОМ ЗА 27 ПОРОДИЦА ДО КРАЈА МАЈА

Данас, Датум : 2.11.2009, Страна : 14

У Сремској Митровици почела изградња станова за избеглице

Сремска Митровица - **Симболичним отварањем градилишта у Сремској Митровици почела је и практична примена пројекта „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“ који се односи на изградњу објекта за социјално становање у заштићеним условима.** Овај пројекат финансира ЕУ преко Делегације Европске комисије у Србији, а циљ му је да у складу са националном стратегијом за решавање питања избеглих и интерно расељених лица, допринесе **напорима Владе Србије и Комесаријата за избеглице да унапреде животне услове и реше стамбено питање ових категорија становника.**

Станови у будућем стамбеном објекту који се налази у насељу Камењар намењен је избеглицама, расељеним лицима, као и локалном становништву које је у стању изразите социјалне угрожености. **Зграде ће имати 34 стамбене јединице од 20,7 до 48 квадрата и у њима ће бити смештено 27 избегличких породица и седам социјално угрожених породица. Уговорена вредност објекта је 490.000 евра, док је предвиђени рок изградње мај наредне године.**

У овом пројекту град Сремска Митровица учествује донациом за грађевинске парцеле опремљене свом потребном инфраструктуром и финансирањем прикључака објекта на мрежу водовода, канализације, струје и даљинског грејања. Заменик градоначелника др Срђан Козлина наводи да изградњом ових станова Митровица почиње и са реализацијом акционог плана за збрињавање избеглих, а добијањем станова више породица ће решити свој проблем и лакше се интегрисати у ову средину.

- Акциони план није више мртво слово на папиру и надам се да ћемо на овај начин усрећити бар двадесетак породица - каже начелница Општинске управе Василија Броцић.

Антрфиле : Седамнаест програма у Србији

Према речима представника Међународне организације за миграције, вође пројектног тима Животе де Луке поред њих још пет агенција у Србији гради 240 станова за ове категорије.

- У Србији узбеглице бораве дуже од 17 година, а 40 одсто ове популације налази се у Војводини. Сремска Митровица је нарочито била погођена таласом избеглих, па је, тако, велики терет поднела локална самоуправа кроз у директну помоћ овим људима. Велика помоћ долази и од ЕУ, па се тренутно у Србији реализује 17 програма, међу којима је и овај у Митровици - каже помоћница републичког комесара за избеглице Данијела Поповић Роко.

„ФИКТИВНЕ АДРЕСЕ” БЛОКИРАЈУ ТЕРМИНАЛЕ МУП-А

Политика, Датум : 2.11.2009, Страна : А8

Грађани за које се утврди да не бораве на адреси на којој су пријављени не могу да добију ниједан документ у станицама полиције

Све већи број грађана Србије се приликом одласка у станице полиције суочава с немогућношћу да обави посао, било да је у питању издавање нових личних карата и биометријских пасоша, или регистрација аутомобила и мотоцикала. Разлог је што у њиховом „профилу” у Јединственом информационом систему (ЈИС) МУП-а Србије стоји забелешка „Ф” (фиктивна адреса), што значи да не бораве на адреси на којој су пријављени у личним документима.

– Недавно сам отишао у полицијску станицу да региструјем мотоцикл, али ми је службеница за шалтером рекла да то не могу да учиним јер наводно живим на фиктивној адреси. Својим очима сам видео ознаку фиктивне адресе на компјутеру – рекао је један од грађана који је желео да остане анониман. По његовим речима, службеница му је објаснила да је проблем настао јер својевремено није платио саобраћајну казну, а полиција га је безуспешно тражила на адреси на којој је пријављен у личној карти, па је она у систему забележена као фиктивна.

Систем ознака „фиктивне адресе” у терминалу МУП-а уведен је пре неколико година, а функционише на следећи начин: уколико патрола полиције не пронађе одређену особу на адреси на којој је пријављена у личној карти, најчешће после другог покушаја, у њен досије у Јединственом информационом систему МУП-а се уписује ознака „Ф”. Док поново не регулише свој статус, та особа не може да извади или продужи личну карту, возачку дозволу, пасош или да региструје аутомобил јер се при сваком подношењу захтева врши провера података преко терминала.

„Скидање” ознаке „Ф” је компликовано, а врши се тако што се најпре измирују све неплаћене саобраћајне казне – листинг изречених мандатних казни може се добити у Управи саобраћајне полиције МУП-а, као и у локалним полицијским станицама. Затим је потребно да се извади и листинг покренутих прекршајних поступака код градских судија за прекршаје, а потом особа са „Ф” етикетом мора да се јави код судије који га тражи. Са листинзима, плаћеним казнама и потврдом судије за прекршаје да се „Ф” особа јавила, одлази се у полицијску станицу где се поново започиње процедура пријављивања на одређену адресу. Да проблем буде већи, већина грађана сазна да је заведена као особа с фиктивном адресом тек кад им је потребан неки документ, а по обичају им је потребан хитно.

Обавезу да пријаве адресу на којој заиста и бораве најчешће пропуштају да регулишу држављани Србије који се налазе на привременом раду у иностранству, затим студенти, сезонски радници и избеглице. Међутим, има и оних који свесно манипулишу адресом становања како би себи обезбедили неку погодност – тако је од 2005. године, када су власти Јагодине донеле одлуку о додели помоћи незапосленим трудницама и младим брачним паровима, број грађана с „фиктивним” пребивалиштем у овом месту порастао за 6.000. Такође, после најаве визне либерализације за грађане Србије од почетка 2010. године (која неће важити за грађане Косова), нагло се повећао и број Албанаца који су пријавили пребивалиште у општинама на југу Србије.

Како сазнајемо, утврђивање истинског пребивалишта и боравишта грађана здушно подржавају и делиоци правде у Србији јер се огроман број суђења одлаже, а велики број случајева и застарева због нетачних адреса оптужених, сведока и осталих учесника у поступцима.

Антрфиле : Деценија од последње провере

Последња велика званична акција провере пребивалишта и боравишта грађана МУП-а Србије започела је септембра 1999. године. Акција је била пропраћена и идиличним ТВ спотом: у класичној дневној соби с троседом и шустиклом на столу, бакица послужује двојицу младих полицајаца и разговара са њима.

Тадашње опозиционе странке листом су осудиле акцију МУП-а, позивајући грађане да не отварају врата својих домова полицији, јер је неповредивост стана гарантована Уставом. М. А.

PRESS CLIPPING

Среда 04.11.2009. год.

ХРВАТСКА ЖЕЛИ ЈЕДИНСТВЕНУ БИХ

Преглед, Датум : 4.11.2009, Страна : 6

Косорова и Шпирић за решавање отворених питања дијалогом

Током састанка истакнута је потреба скорог закључивања споразума о имовинско-правним односима, повратку избеглица, заштити тајних података, борби против организованог криминала и туризму

Председавајући Већа министара БиХ Никола Шпирић и хрватска премијерка Јадранка Косор, која је јуче боравла у једнодневnoj радној посети БиХ, изразили су током састанка снажну одређеност за решавање отворених питања која оптерећују односе две земље у духу дијалога и толеранције на евроатлантском путу.

Косорова је изразила подршку своје земље БиХ на њеном путу ка евроатлантским интеграцијама и изјавила да је Хрватска као потписница Дејтонског споразума заинтересована за БиХ као јединствену државу у којој ће бити равноправни сви конститутивни народи. Представници две државе рекли су да очекују да ће у наредном периоду бити постигнут договор о закључивању споразума о међусобном извршењу судских одлука у кривичним стварима. „Ако тај посао завршимо, мислим да ћемо послати врло снажну поруку, важну и за једну и другу државу, у смислу њиховог уређења као држава владавине права“, изјавила је хрватска премијерка на конференцији за новинаре. Она очекује да ће се комисије две државе за питање границе састати до краја месеца ради решавања и преосталих граничних питања, пренела је агенција Фена. Када је реч о Луци Плоче, Косорова је рекла да ће Хрватска водити рачуна о најповољнијем статусу у тој луци за БиХ, као и да ће „као будућа чланица ЕУ морати да води рачуна о усклађивању с правним тековинама ЕУ у свим тачкама“.

Говорећи о арбитражном споразуму са Словенијом, којим се одваја решавање граничног питања од преговора за улазак Хрватске у ЕУ, Косорова је рекла да је Хрватска наставак својих преговора доживела као снажну поруку охрабрења и наде на евроатлантском путу за цео југоисток Европе. **Косорова и Шпирић су током састанка истакли потребу скорог закључивања споразума о имовинско-правним односима, повратку избеглица, заштити тајних података, борби против организованог криминала и туризму.** Шпирић је захвалио хрватској премијерки на помоћи Хрватске БиХ на путу ка евроатлантским интеграцијама, доброј сарадњи у области одбране и на подршци за избор БиХ за несталну чланицу Савета безбедности УН. Он је истакао да је дијалог незаменљива формула за БиХ на њеном путу у ЕУ. „Морамо ући у фазу да више верујемо себи и да сами доносимо одлуке“, изјавио је Шпирић. У саставу хрватске делегације су и били министар спољних послова Гордан Јандроковић и министар културе Божо Бискупић. Косор ће се јуче састала и са председницима Хрватске демократске заједнице 1990. (ХДЗ 1990) Божом Љубићем и Хрватске демократске заједнице БиХ (ХДЗ БиХ) Драганом Човићем, и са високим представником у БиХ Валентином Инцком.

Премијерка је разговарала и с председником Хрватског културног друства „Напредак“ Фрањом Топићем и с кардиналом Винком Пуљићем.

РАДЕ БОРОТА БИЋЕ ИЗРУЧЕН ХРВАТСКОЈ

Дневник, Датум : 4.11.2009, Страна : 13

ЗБОГ СУМЊЕ НА ПОДСТРЕКИВАЊЕ НА УБИСТВО 1991. У ВРГИНМОСТУ, СУД У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ ОДЛУЧИО

Окружни суд у Сремској Митровици донео је одлуку о испуњавању услова за изручење Радета Бороте (58) Хрватској, чије га правосуђе сумњичи за кривично дело подстрекавања на убиство у покушају, саопштио је јуче Документационо-информативни центар „Веритас“. Хрватски правосудни органи сумњају да је Борота подстрекао две особе да убију Јосипа Срдара, 1991. године у Вргинмосту и затражили његово изручење. Браниоци Бороте предложили су Министарству правде Србије да у складу са Законом о међународној помоћи у кривичним стварима, затражи од надлежног тужиоца Хрватске да тај кривични предмет уступи тужилаштву Србије, наведено је у саопштењу.

„Веритас“ је додао да је предлог поднет с обзиром да друге две особе које су заједно осумњичене са Боротом пред Жупанијским судом у Сиску, имају пребивалиште на територији Србије и што би вођење поступка пред домаћим судом било свакако целисходније и ефикасније за правду пошто би обезбеђивало присуство свих особа у том процесу. **У саопштењу је наведено и да су против одлуке Окружног суда у Сремској Митровици Боротини браниоци поднели иницијативу републичком јавном тужиоцу за подизање захтева за заштиту законитости, јер сматрају да му је ускраћено законско право да се непосредно изјасни приликом расправљања о жалби његових бранилаца пред Врховним судом Србије.** Борота је Србин из Хрватске, који је избегао 1995. у Србију, где је добио избеглички статус и поднео захтев за држављанство, а неколико година живи у Републици Српској.

Он је ухапшен 30. јула 2009. на гранич ном прелазу Сремска Рача између Србије и БиХ и још увек се налази у притвору. Приликом изјашњавања код истраж ног судије негирао је извршење кривичног дела и било какву везу са тим догађајем, наведено је у саопштењу.

PRESS CLIPPING

Четвртак 05.11.2009. год.

КАМЕН ТЕМЕЉАЦ ЗА 20 СТАНОВА

Пресс, Датум : 5.11.2009, Страна : 14

ВРАЊЕ - У Врању је јуче положен камен темељац за зграду у којој ће бити 20 станова намењених избеглим, расељеним и социјално угроженима са овог подручја. Станови ће коштати 500.000 евра и биће предати на употребу средином идуће године. Партнери града Врања на овом пројекту су УНХЦР, Комесаријат за избегла и расељена лица и Центар за социјални рад.

НОВАЦ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Грађански лист, Датум : 3.11.2009, Страна : 8

Почела је исплата привремене новчане накнаде расељенима са Косова и Метохије за мај 2009. године. Корисници овог права свој новац могу подићи на шалтерима свих пошта.

ПОМОЋ ДЕЦИ „ЗАСТАВИНИХ“ РАДНИКА

Блиц, Датум : 5.11.2009, Страна : 3

Представници Асоцијације „АБЦ солидарност и мир“ из Трста јуче су деци „Заставиних“ радника уручили помоћ од 15.000 евра. Пре четири дана Асоцијација „Мир сада“ из италијанског града Леко обрадовала је 101 дете „Заставиних“ радника са такође 15.000 евра укупне вредности, а станаре избегличког кампа ПКБ у Бресници са пакетима хране и хигијене.

АКЦИЈА ИДИ - ВИДИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 5.11.2009, Страна : 7

Војвођански Фонд за помоћ избеглим и расељеним лицима још једном је успешно реализовао акцију „Иди - види“, која подразумева организован превоз за избегле и расељене са територије Хрватске, данас настањене у Војводини, до њихових родних места. Циљ њихове посете земљи порекла је најчешће прибављање основне личне документације, подношење захтева за обнову и реализација других права, али и пресељења у обновљене или враћене стамбене јединице.

ПОШТОВАЊЕ ЉУДСКИХ ПРАВА КАО УСЛОВ ЗА ЕУ

Преглед, Датум : 5.11.2009, Страна : 5

Поштовање људских и мањинских права у Србији и другим земљама на Балкану мора се унапредити, јер је то неопходан услов за процес придруживања ЕУ, речено је јуче на округлом столу у Палати Србије. На округлом столу под називом „Активно учешће етничких заједница погођених расном дискриминацијом у јавном животу у Србији“ представљен је пројекат који се односи на учешће етничких заједница погођених расном дискриминацијом на западном Балкану.

Председник Савеза балканских Египћана Рубин Земон оценио је да ће дискриминација по било ком основу бити забрањена и подсетио да неке земље нису потписале и ратификовале Конвенције о заштити националних мањина. Земон се осврнуо на ситуацију у Србији и подсетио да је положај интерно расељених лица веома тежак и да су они лишени неких права. Такође је подсетио да је ромска популација предмет дискриминације, нагласивши да је стање почело да се поправља 2005. године, када су обезбеђене стипендије за студенте Роме, а побољшан је и квалитет извештавања медија. Он је напоменуо да би права и неких других мањина попут балканских Египћана требало више да се поштују.

Помоћник министра за људска и мањинска права Петар Антић подсетио је да се у Србији очекују избори за националне савете и да би 9. новембра требало да почне упис у мањинске листе који ће трајати до марта. „Свако ко је припадник националне мањине може да се упише у бирачки списак на општини пребивалишта“, казао је он додавши да се то може учинити и поштом. Скупу су присуствовали представници делегације Европске комисије, Владе Србије, невладиних организација и амбасада.

БОСАНСКИМ СРБИМА САРАЈЕВО ЈЕ ПРЕСТОНИЦА

Данас, Датум : 5.11.2009, Страна : 1

Стјепан Месић, председник Републике Хрватске, говори за Данас о улози Србије у решавању кризе у БиХ

Милорад Додик води политику стварану током ратних деведесетих. Стварање хрватског ентитета у БиХ значило би њихову гетоизацију. Жао ми је што нећу дочекати улазак Хрватске у ЕУ као њен председник

- Службени Београд би требао да упути поруку Србима у Босни и Херцеговини да им је БиХ домовина, а Сарајево главни град, и да своју политику креирају у тим оквирима, истиче у интервјуу за Данас Стјепан Месић, председник Републике Хрватске, одговарајући на питање шта би, по његовом мишљењу, Србија требало да предузме поводом актуелне политичке кризе у БиХ.

- **Што се тиче избјеглица, ја сам се увијек залагао за повратак хрватских грађана српске националности у Хрватску, јер је то и наш интерес. Ми позивамо све наше грађане да се врате и из Републике Србије и из Републике Српске. При том, Хрватска сукладно својем Уставном закону о правима националних мањина гарантира висок ступањ права Србима у Хрватској - каже Месић.**

- Службени Београд би требало да упути поруку Србима у Босни и Херцеговини да им је БиХ домовина, а Сарајево главни град, и да своју политику креирају у тим оквирима,

истиче у интервјуу за Данас Стјепан Месић, председник Републике Хрватске, одговарајући на питање шта би, по његовом мишљењу, Србија требало да предузме поводом актуелне политичке кризе у БиХ.

- Да ли су ваше тврдње о неискреној улози званичника из Србије у догађајима у БиХ засноване само на, како сте рекли, чињеницама да се „Тадић љуби с Додиком“ и „дочекује злочинку Биљану Плавшић“, или располажете и неким сазнањима?

- Службени Београд каже да прихваћа све што се договоре три народа у БиХ, али премијер Републике Српске Милорад Додик не пристаје ни на какав договор. Службени Београд се изјаснио за цјеловиту и јединствену Босну и Херцеговину, али Додик тражи издвајање Републике Српске и не пристаје на цјеловиту БиХ. Милорад Додик не сматра БиХ константом, него константом сматра Републику Српску, као што не сматра Сарајево главним градом.

- Како, с друге стране, коментаришете Додикове тврдње да су „Хрвати у БиХ маргинализовани“?

- Додик би одговарало стварање трећег ентитета, како би до краја маргинализирао Хрвате у неком малом ентитету.

- Мислите ли да постоји начин да међународна заједница некако услови Милорада Додика да прекине да води такву политику и постане „кооперативнији“?

- Стварно је парадоксално да се на Међународном казненом суду у Хагу суди вођама босанских Срба за злочине и за стварање Републике Српске која је, немојмо заборавити, створена етничким чишћењем, а да у исто вријеме Додик наставља њихову политику у Републици Српској. Међународна заједница је дужна преко својих представника зауставити свакога тко води политику која разбија БиХ.

- Да ли видите решење за опстанак БиХ и на који начин, или мислите да ће се све завршити тако што би дошло до распада земље, што је и Додик у интервјуу нашем листу најавио као могућност?

- БиХ мора остати јединствена, ради наше регије, али и ради Еуропе и у том смислу нитко нема шансе издвојити дио БиХ. Могућност да се издвоји неки дио из БиХ је илузија која ствара несигурност у тој држави и удаљава је од еуроатлантских интеграција.

- Који је ваш одговор на критику премијера РС да занемарујете питање Срба избеглих из Хрватске?

- **Што се тиче српских избјеглица, ја сам се увијек залагао за повратак хрватских грађана српске националности у Хрватску, јер је то и наш интерес. Ми позивамо све наше грађане да се врате и из Републике Србије и из Републике Српске. При том, Хрватска сукладно својем Уставном закону о правима националних мањина гарантира висок ступањ права Србима у Хрватској. Немојмо заборавити да је до сада Хрватска обновила више од 145.000 кућа и станова из државног буџета, те да је у липњу 2008. донијела Акцијски план за убрзану provedбу стамбеног збрињавања бивших носитеља станарских права оних који се желе вратити у Републику Хрватску.**

- Шта ћете ви урадити да допринесете решењу кризе у Босни?

- Од 1990. године залажем се за цјеловиту БиХ у којој ће три конститутивна народа имати равноправан положај и као доживотни бивши председник РХ настави ћу се за то залагати.

- Колика је, према вашој оцени, одговорност члана Председништва БиХ Хариса Силајдића за настанак тренутне кризе?

- Тешко ми је за било кога утврђивати конкретну одговорност па и за Хариса Силајдића. Ипак, морам рећи, да се он увијек изјашњавао за цјеловиту БиХ.

- У јануару истиче ваш други председнички мандат. Шта сматрате својим највећим успехом у протеклом периоду?
- Мислим да смо у посљедњих готово десет година успјели учинити велике помаке. Хрватска је године 2000. била у својеврсној самоизолацији, требало је Хрватску отворити свијету и Хрватску укључити у сва релевантна збивања у свијету. На почетку 2000. године поставили смо два стратешка циља: улазак у НАТО и у Еуропску унију. Први циљ је остварен, у травњу ове године Хрватска је постала чланица НАТО, а након данашњег потписивања споразума са Словенијом и јучерашњег завршетка потписивања Лисабонског споразума доиста можемо рећи да је Хрватска на прагу уласка у ЕУ. Хрватска управо завршава и двогодишњи мандат као нестална чланица Вијећа сигурности УН, а избор наше земље у Вијеће сигурности била је потврда Хрватске у међународној заједници. У задњих 10 година успјели смо од Хрватске створити правну државу у којој вриједе еуропски стандарди на сваком подручју. Професионализирали смо војску, полицију и сигурносно-обавјештајне службе. Још нам предстоји довршавање реформи на подручју правосуђа и јавне управе да бисмо испунили све увјете за улазак у ЕУ.
- Шта сте пропустили да учините?
- Жао ми је што нећу дочекати улаз Хрватске у ЕУ као њезин предсједник.

ТУЖНА ДЕЦА ИЗ КАМПА „САЛВАТОРЕ“

Блиц, Датум : 5.11.2009, Страна : 12

Роми, избегли са Косова, на ободу Бујановца чекају једанаесту зиму

Кад су бежали из Гњилана, даље им нису дали и ту им се живот зауставио

Не пишем читко: тамо где идем нема столова, нотес полажем на колено или зид... или га, једноставно, држим у левој руци... и оно што остане записано само је збрка кривих линија. Али није само то разлог: тамо где, годинама одлазим, несрећа је, и све су речи које знам већ потрошене, и то узалуд. А моји саговорници - поражени и заборављени, верују да ће новински текст нешто променити. Све чешће моју руку кочи свест о узалудности, и ја не пишем читко...

У белешкама из Бујановца насталим првих дана октобра, тако, с поузданошћу разазнајем само бројке у заградама: десет, десет, девет, дванаест, два, пет...

То су године старости деце у избегличком кампу „Салваторе“.

Током бомбардовања 1999. године Роми из Гњилана и околине напустили су Косово. Побегли су из својих кућа од Албанаца и кренули пут Србије, али их је кордон полиције немилосрдно зауставио у Бујановцу. Милошевић их није хтео ближе. Од тада, па до данас - иако Милошевића одавно нема - они живе на периферији овог градића. Двадесет пет породица у шаторима, а двадесет четири у металним контејнерима. Узалуд тражим у белешкама колико их, заправо, има у кампу названом по оближњем ресторану „Салваторе“, ниједан број не личи ми на тај...

Десет година хране се у народној кухињи. Цем, оно мало паковање, најмање, као коцка за супу, и кифла за доручак, конзерва месног нареска за ручак, или нешто кувано, и два парчета хлеба за ручак... Али, не сви!

Орхан Куртеши, рецимо, имао је 16 година кад је стигао у „Салваторе“. Са двадесетак се оженио Мерсихом из Бујановца, која му је родила троје деце: Алена (5), Есму (3,5) и Елеонору (2). Закон каже да ни Мерсиха, која је из Бујановца, ни њихова деца, која су рођена у Србији, нису избеглице и да им зато по том основу помоћ не припада: од своје државе Србије добијају укупно 5.600 динара месечно, али свеједно што живе у шатору, за њих оброка у народној кухињи нема!

Орхан сваког месеца по две-три недеље у Београду ради на грађевинама као физички радник за дневницу од 18 до 20 евра, не може дуже да остане због породице... само што и од тога буде мања вајда од очекиване: „Газда ми дугује за шест месеци, каже: платиће, нема сад... А ја шта ћу?“

Шатор дели са оцем, мајком и стрицем... и не знам с ким још, седео сам на чистом застртом поду и записивао, а кроз најлон је пробијала јесења студ земље. Имају струју, ту је телевизор, на поду тепих... али између њих и неба је само платно, и најлон притиснут комадима лима.

Орхан Куртеши неформални је представник житеља „Салватореа“. Са рачунара из бујановачке канцеларије мисије ОЕБС шаље мејлове за помоћ на све могуће адресе, он их заступа пред хуманитарним организацијама, али у „Салваторе“ нико не залази.

Из овог насеља 25 ђака похађа основну школу. Прваци добијају бесплатне уџбенике, остали не! Аслан Агуши иде у четврти разред, имао је неколико месеци кад су му оца убили Албанци 1999. године. Користи уџбенике друга Антонија Абдулаха, заједно уче...

А Сунита... Бар Суниту Бог да погледа! Да види најцрње и највеће и најтужније очи на свету. Сунита иде у други разред, њена сестра у први, мајка им је умрла пре пет година и живе у шатору са баком.

„Скупила сам конзерве што добијамо за ручак и продала на пијаци, па сам јој купила књиге. Старе, исписане, ал' шта могу?“, каже њена бака.

У шатору два места удаљеном од њеног лежи болесна, и физички и психички, старица за коју места ни у болници ни у неком дому нема. Нисам питао Суниту да ли јој крици који се чују у правилним размацама сметају да заспи. Нисам је ништа питао.

Стајао сам и гледао уске улице „Салватореа“, без речи, а онда је Орхан Куртеши рекао, више за себе, како је оног дана 1999. године кад су бежали, и кад их је полиција зауставила, његов рођак успео да се пребаци у Македонију. Одатле је отишао у САД.

„Замислите ви, има кућу и кола, а прима социјалу помоћ. А ми ништа...“, каже вртећи главом.

Баш ништа, кажем у себи.

PRESS CLIPPING

Петак 06.11.2009. год.

ПОМОЋ ЗА СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА СРЕМСКА МИТРОВИЦА, 6. новембар

Подпредседник Владе Србије Јован Кркобабић, данас је у Градској скупштини у Сремској Митровици уручио решења за помоћ од по 150 хиљада динара за стамбено збрињавање 10 избегличких породица на градском подручју Сремска Митровица.

Ова средства обезбедио је Комесаријат за избеглице у сарадњи с Градом и уз подршку Међународне организације за миграције. За помоћ се обратило 61 лице. Градско веће образовало је Комисију, која је на основу усвојеног Правилника определила та средства.

Према последњем попису, на градском подручју Сремска Митровица има 1.200 избеглих и интерно расељених породица. Кркобабић је нагласио да је то део ширег пројекта републичке владе, вредног сто милиона динара, којим ће стамбено бити збринута око хиљаду избегличких породица.

ЛЕК ЗА ДЕЧЈЕ ДУШЕ

Куир, Датум : 6.11.2009, Страна : 14

Двадесеторо дечака и девојчица који живе у Колективном центру „Селова“ код Куршумлије сваког дана учи како да превазиђе трауме избеглиштва

КУРШУМЛИЈА - Координатори невладине организације „Друштво“ из Ниша већ седам година реализују програм психосоцијалне подршке деци из Колективног центра „Селова“ код Куршумлије, кроз едукативне, рекреативне и психолошке радионице. Пројекат финансира УНХЦР, а оваква подршка деци неопходна је због тешких услова у којима живе.

Тренутно у Колективном центру живи двадесеторо деце узраста од једне до 18 година и већина долази на радионице, које доприносе ублажавању проблема избегличког живота и последица које избеглиштво носи.

Према речима Радице Гавриловић, која деци држи радионице од почетка пројекта, деци се помаже у савладавању проблема.

- Циљеви радионица су превазилажење траума избеглиштва, усмеравање деце ка позитивним вредностима, учење о њиховом правима и помоћ како би се лакше интегрисали у средину у којој живе. Радионице помажу деци да покажу колико су креативна, маштовита и да одређене задатке реализују до краја - каже Гавриловићева и додаје да је на тај начин доста деце научило да напише прво слово, прву рецитацију и да нацрта нешто најједноставније, јер радионице су прилагођене и најмлађем узрасту.

Од 2002. године кроз радионице је прошло око 50 деце, а нека су се трајно одселила из Колективног центра. Радица истиче да јој је сваки растанак са децом тежак, али са друге стране, била је срећна јер су одлазили у средину где су добили много боље услове за живот.

- Пратим њихово одрастање, добро знам шта желе и колико могу да постигну. За многе ствари су ускраћени, али то не значи да ће одустати од својих циљева и амбиција. Врло су упорни и истрајни - хвали децу Радица. Родитељи деце имају само речи хвале за организаторе радионица.

- Време је изузетно тешко, они помажу колико могу, а нашој деци то пуно значи - кажу они.

На радионици је све интензивно. Деца се труде да ураде постављене задатке. Радица све стрпљиво прати, показује и прегледа: „Ово је добро, ово треба исправити“. Најмлађе храбри осмехом, а Данијелу (6) каже да покуша поново.

У Колективном центру „Селова“ живи двадесеторо деце, узраста од једне до 18 година. Дечаци девојчице до четвртог разреда иду у школу у суседно село Жуч, где сви имају наставу у једној учионици. У истој учионици се обавља и предшколска настава. Остала деца путују у школу у Куршумлију.

Антрфиле : Лепо нам је!

Дечаци девојчице су презадовољни радионицом и углас истичу да им је овде заиста лепо.

- Учимо, стичемо нова знања, дружимо се. Посебно нам је лепо кад путујемо и дружимо се са децом из других колективних центара - каже Александар (11), који је са породицом избегао са Косова.

Сашка (17), која похађа средњу школу у Куршумлији, додаје да старијој деци из Колективног центра недостају изласци и путовања.

- Заједничка путовања су за мене била посебна. Издвојила бих боравак у Београду. Сви ми имамо исту жељу, да имамо свој дом - каже Сашка показујући фотографије са путовања постављене на паноу.

ПОМАЖУ СУГРАЂАНИМА

Блиц, Датум : 6.11.2009, Страна : 12

Млади волонтери из Ниша помагаће најугроженијим групама становништва у оквиру акције „Укључи знање - промени стање“, коју је покренула Група 484, Невладина организација из Београда. Акција је, између осталих, усмерена ка избеглим и расељеним лицима, повратницима, Ромима, деци без родитељског старања.

УБЕДЉИВО НАЈБРЖИ РАСТ

Политика, Датум : 6.11.2009 Страна : А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: БЕОГРАДИЗАЦИЈА – УЗРОЦИ, ПОСЛЕДИЦЕ

Демографски раст престонице, чије се урбано ткиво након Другог светског рата популационо утростручило, најбоље се види на Новом Београду, потпуно новом насељу формираном од досељеника из свих бивших СФРЈ република.

Данас је то општина с највећим бројем становника у земљи. Убедљиво најбржи популациони раст у последњих пола века бележе насеља у делимично

урбанизованом појасу око градског језгра Београда попут Калуђерице (25 пута већа), Борче, Лештана, Сремчице (десет пута увећана). Изузимајући поједина насеља у општинама Тутин, Нови Пазар или Рашка, чије је становништво за пола века увећано од седам до десет пута захваљујући природном прираштају, најбрже су расла (и до пет-шест пута), индустријализацијом успостављена нова градска средишта централне Србије усисавајући радну снагу из непосредног сеоског окружења. Како је временом сеоско залеђе популационо исцрпљено, а индустрија скоро замрла, Београд је почео да привлачи знатан део радноспособне популације из мањих и средњих градова Србије, који су свој популациони максимум доживели још пре распада СФРЈ.

Такође, готово трећина свих избеглих и расељених лица у Србији настанила се у Београду, тако да је сваки десети становник главног града дошао у протеклих 15-20 година из Хрватске, БиХ односно са Косова и Метохије. Имајући у виду да се укупан број становника Београда од 1991. до данас није битније променио, јасно је да су избегли донекле компензовали одлазак оних који су у истом периоду престоницу напустили.

И овај вид миграција довео је у Београд млађе и образованије становништво у односу на досељенике који су се настанили у остатку државе. Међутим, огромне генерације досељеника временом улазе у групу старог становништва, што прети да у блиској будућности, у одсуству ранијег обима досељавања, претвори Београд у лидера популационог старења у земљи.

Урбанизација у Србији никада није пратила темпо индустријализације, а један од показатеља био је хроничан недостатак стамбених јединица. Овај индикатор додатно је погоршан током последње две деценије, што се посебно осетило у Београду. Град се ширио у правцу приградских насеља у општинама Гроцка, Палилула, Земун и Сурчин.

Сличан прилив миграната током последње две деценије остварио је још само Нови Сад, што је превасходно заслуга избегличке популације. И управо на простору између та два највећа урбана центра у земљи ствара се потенцијално густо насељена зона урбанизације.

Та зона би у блиској будућности могла да представља регион највеће популационе концентрације у Србији, што, имајући у виду неповољне демографске показатеље, представља огромну препреку уравнотеженом регионалном развоју државе. Будући да Србија има повољне географске услове за равномерно популационо насељавање на већем делу територије, актуелно концентрисање становништва не може се сматрати прихватљивим просторним развојем.

Становништво урбане зоне Београда (без приградских општина) чини иначе 15 одсто укупне, а 26 одсто градске популације Србије. По овом показатељу, главни град се уклапа у глобални тренд метрополизиције, где поједини градови окупљају и до 60 одсто укупног броја становника земље (у Европи предњаче Грчка, Аустрија, Ирска, Финска, Данска, Португал, Шведска и Мађарска). Оно што, у том погледу, разликује Србију од развијених држава је одсуство центара који би у одређеним друштвеним сегментима заиста парирали највећем граду. Но, у нашој земљи у градовима живи тек 58 одсто популације у односу на просек од 75 одсто у развијеним државама. Достизање ове бројке не значи аутоматско изумирање села, што се често погрешно апострофира као један од највећих демографских проблема Србије. Напротив, наслеђену нерационалну мрежу насеља требало би уравнотежити.

Међутим, одиграва се управо супротан процес: дуготрајна економска криза усмерава већину „унутрашњих” миграната ка Београду, баш на уштрб мањих и средњих градова (у чију инфраструктуру је уложено много средстава током претходних пола века), што успорава очекивани пораст урбане популације и развој модерног села у Србији.

ОТВОРЕНО ПИТАЊЕ ГРАНИЦЕ

Преглед, Датум : 6.11.2009, Страна : 2

Шеф српске дипломатије Вук Јеремић изјавио је јуче у Бриселу да је остварен извештај почетни напредак по питању српско-хрватске границе на Дунаву али да се то креће споро јер је, како је рекао, јако тешко кад се крене од нуле. Јеремић је рекао да ће бити уложени напори заједно са Хрватском да се то питање реши „пре осталих приоритета“. Јеремић је такође нагласио да је питање српских избеглица из Хрватске и даље веома тешко и сложено питање. Он је рекао да очекује да се у фебруару у Београду заједно са Високим комесаријатом УН за избеглице и вероватно са Европском комисијом одржи састанак са хрватском страном да би се убрзало решавање тог проблема.

СРБИ ЖЕЛЕ ДА СЕ ВРАТЕ У ЂАКОВИЦУ

Политика, Датум : 6.11.2009, Страна : А6

Око 800 расељених Срба из Ђаковице могло би најкасније до пролећа да се врати у тај град на Косову и Метохији, каже за „Политику“ Бојан Анђелковић, помоћник министра за КиМ. Да би се уверио у стање њихове имовине и могућност повратка, он је јуче посетио Ђаковицу, у којој је свештенство Цркве успења пресвете Богородице једино српско становништво.

„Куће 228 породица, које су се до сада пријавиле Министарству за КиМ и Високим комесаријату УН за избеглице да желе да се врате у Ђаковицу, нису оштећене, али су их бесправно уселили локални Албанци.

Порука свим етничким заједницама јесте да људска права сви морају да поштују и ако и има отпора повратку Срба, мислим да то долази од мањег броја људи”, каже Анђелковић који је у Ђаковици затекао уништено православно гробље на чијем једном делу је саграђена стамбена зграда.

КАД СУ ЦВЕТАЛИ МОЗГОВИ

Данас, Датум : 6.11.2009, Страна : 5

Промена система, материјалне обавезе према Србима ван Србије, избеглице и блокада изменили су лице Србије. У том измењеном лицу треба тражити одговор за многе нове појаве, па и за криминал.

Не, ово нису речи српског академика Драгослава Михајловића. Ову умотворину је потписала Мира Марковић, ригидна комунисткиња а у слободном времену још ригиднија колумнисткиња с краја прошлог века. Кад год би у њеним текстовима чемпреси престали да шуме; пахуље снега губиле у блештавости; а коприва, као и сваки цвет, почела да заостаје у развоју, колумнистички жар распирила би - мржња. На нишану су, по правилу, били они који нису стигли да окопају своје њиве јер су се, бежећи испред стрељива, тамо, преко Дрине, запутили ка мајци Србији.

„И ја, припадајући овом смољавом и слинавом свету Србије, повремено пожелим да људима са планине, којих због њихове физичке заводљивости и преварног шарма имам у приличној количини и у фамилији, поручим да нам се скину са врата и да се носе дођавола натраг својим заборављеним гладним козама“.

Не, ово нису речи руског академика Мире Марковић. Ову смишљотину је, недавно, у дужем дијалогу са немачким професором др Робертом Ходелом, преко уста превалио академик Драгослав Михајловић, писац култног дела „Кад су цветале тикве“, у слободном времену - ригидни Србин. Жалећи се на „стечене предности динарске расе у Србији“, академик је недвосмислен у оптужбама на рачун оних „који су напустили своје козе и овце у планини и незвани дошли у један питом и доста њањав свет да му кажу да су најбољи и да имају право да му седе на глави“. Преведена на академски језик и извучена у наслов текста који је НИН пренео та оптужба гласи: „Трпимо терор горштака“!

Да су се академичке речи нашле на мајци несрећног Владана Лукића, председника групе грађана „Црвена звезда“ републички јавни тужилац Слободан Радовановић не би „силазио“ са малих екрана. Да их је изговорио какав други беневољентни дркација са етикетом „двераша“, „стројаша“ или „образовца“, обе би се Србије, такво је време, ујединиле у осуди. Да су скиниси или каква друга маргинална али групација, без косе или мозга, свеједно, вербално парадирани улицом са макар једном академичком реченицом, ризиковали би блиски сусрет са оном дугуљастом справом за утеривање памети у главу, како још зову пендрек.

Ономад, кад је гомила ћелавих лудака у Београду направила шовинистички кермес са трагичним исходом, Александар Деспић, тада потпредседник САНУ, у својој краткој рецензији случаја препоручио је институцији луднице и палице: „Те људе треба изоловати. У овом случају, терапију треба да пружи полиција а олакшавајућа околност је што се ове психопате лакше препознају!“

Инвективе српског академика Михајловића, које алармирају неопходност ако не лечења, онда неминовно изолације од јавности, остале су без јавног одјека. Јер, академици су најздравија супстанца српског народа. Нису за хабање. А и нема те олакотне околности зване - лака препознатљивост.

Драгослав Михајловић, међутим, као особа којој ово није први (не)академски излет у (не)познато, одавно је препознатљив. Чим би његов списатељски жар затињао бледуњавим одсјајима, уредно би оверио сваку, па и најмању прилику да лансира академску абецеду национализма, шовинизма или, како он то крсти - „антиквизијугословенства“.

Скромно несклон давању мишљења међу првима је констатовао да је „за Србе Тито био страшнији од Хитлера“ јер је Југу „желео да види као земљу без Срба из Србије и он је то спроводио, ређе преко Хрвата и Словенаца, а чешће преко других Срба, пре свега преко Црногораца“. Вечито запитан о смислу и потреби сведочења ретко је пропуштао прилику да упозори на опасност да ће Србија „подвијена репа ускоро потписати да је духовна колонија Црне Горе“. Упркос упозорењима десила се трагедија: „Уместо да се ми одвојимо од Црне Горе, десило се да се једна ништавна Црна Гора одвојила од нас“. Разочарење је проширило и на друге Несрбијанце: „Припадници нашег народа рођени преко Дрине и Саве који данас живе у Србији надгорњавају се са Србијанцима као с најгорим непријатељима“.

И не само то: ти горштаци су и даље ту, у Србији, немогућој држави које је „већ трећи пут у диму и крви нестала, а малоумне југословенске идеје и стечене предности динарске расе у Србији су остале“.

Тиме је академска расправа у кривизи виолентних Динараца и невиности моравско-вардарског типа Срба - неповратно окончана. Што значи да се обистињује оно пророчанство (не Тарабића) да ће се Срби, кад не преостане достојних непријатеља, поклати сами међ собом. А под оном знаменитом шљивом остаће само луцидни академици држећи на нишану - Алцхајмера.

Тог јунака, међутим, види се из приложеног, још нико није надјачао. (Овај текст је писан 870. дана откад је Томислав Николић обећао да ће се иселити из Булеvara Зорана Ђинђића)

СТАРАЧКИ ДОМ ГРАДЕ БЕЗ ГРАЂЕВИНСКЕ ДОЗВОЛЕ

Блиц, Датум : 6.11.2009, Страна : 1

Спор власти Ваљева и министарства

Град није дао дозволу јер Министарство за рад није платило накнаду за грађевинско земљиште. У министарству наводе да им Ваљевци нису послали рачун са износом накнаде.

Старачки дом у ваљевском насељу Градац нема грађевинску дозволу, иако је градња почела пре пет месеци. Инвеститор, Министарство рада и социјалне политике локалним властима није уплатило ни динара накнаде за грађевинско земљиште, па зато није ни добило сагласност за изградњу тог објекта од 5.500 квадратних метара. У Министарству наводе да им градске власти нису испоставиле рачун колико би накнада требало да износи, док у градској власти тврде да нису добили пројекат од министарства, па накнаду нису могли да израчунају.

Како сазнаје „Блиц“, министарство на почетку није било „расположено“ да плати накнаду за грађевинско земљиште да би се потом градским властима обратило са захтевом да грађевинску дозволу за изградњу старачког дома добију одмах, а да накнаду уплате касније, и то на рате. Одговорни у градској власти нису имали нимало слуха за такав захтев.

- Министарство за рад и социјалну политику нам се обратило са захтевом да их у потпуности ослободимо од плаћања накнаде за грађевинско земљиште. То, међутим, ниједном нашем скупштинском одлуком није ни предвиђено ни прописано. Правило да се плаћа накнада за грађевинско земљиште важи за све инвеститоре - каже начелница Градске управе Драгана Ђенић, додајући да је у случају ове инвестиције град већ показао гест добре воље, пошто је министарству без икакве накнаде у власништво пренето 1,7 хектара плаца на којем се гради будући старачки дом.

У Министарству за рад и социјалну политику пак наводе да не беже од плаћања те обавезе, али објашњавају да папир са износом који треба да уплате у ваљевску касу још нису ни добили из Ваљева. Тако је Урош Кандић из тог министарства изјавио да ће Министарство новац уплатити, „без обзира да ли ће висина накнаде бити умањена или не“ када им Дирекције за урбанизам и изградњу Ваљева саопшти колико то тачно износи. Он је додао да у Министарству ипак очекују извесне олакшице при одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште, „с обзиром на чињеницу да ће 41 одсто капацитета будућег Геронтолошког центра намењено за потребе града Ваљева“.

„Рашомонијада“ са утврђивањем износа и достављања накнаде за грађевинско земљиште на праву адресу, међутим, употпуњује се чињеницом да је „Блицу“ у градској дирекцији речено да од Министарства за рад и социјалну политику још нису добили пројекат изградње Геронтолошког центра „како би на основу њега уопште

могли да утврде колико накнада треба да износи, па тек онда да је пошаљу на адресу министарства“.

Антрфиле : Јапанци дали 2,5 милиона евра

Иначе, градилиште будућег старачког дома са 180 места, који би требало да буде завршен до 2012. године, пре два месеца је обишао потпредседник Владе Србије задужен за социјалну политику Јован Кркобабић. Он је тада констатовао да ће ваљевски дом за старе бити најмодернији у Србији и да ће, иако се налази непосредно поред гробља, имати „прелеп поглед на панораму Ваљева“ и хотелске услове у око 5.500 квадрата стационара, дневног боравка, амбуланте, простора за негу и прихватне станице. Геронотолошки центар се, иначе, гради захваљујући донацији од 2,5 милиона евра коју је даровала Влада Јапана.

PRESS CLIPPING

Субота 07.11.2009. год.

ДОМ ЗА ДЕСЕТ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Грађански лист, Датум : 7.11.2009, Страна : 11

Иако данас у овој општини избеглички статус има 1.200 породица, сигуран сам да је тај број реално много већи. Нажалост, Србија је прва у Европи по броју избеглица и, према проценама стручњака, спада у једну од шест земаља на свету коју тресе избегличка криза - речи су помоћника републичког комесара за избеглице Ивана Гергионова.

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Потпредседник Владе Републике Србије Јован Кркобабић уручио је јуче у Сремској Митровици члановима десет избегличких породица уговоре о

додели грађевинског материјала избеглим лицима за адаптацију објеката неусловних за становање или за довршетак започете градње. На иницијативу Сремске Митровице средства за ове намене у укупном износу од милион и по динара обезбедио је републички Комесаријат за избеглице.

Велико срце

- Сремска Митровица је трећа општина у Србији где смо потписали ове уговоре. Влада улаже максималне напоре како би се избегли и расељени што пре интегрисали у локалне заједнице. **За цео програм помоћи избеглима и интерно расељенима, којих у Србији тренутно има око 86.000, влада је обезбедила 15 милиона евра од међународне заједнице и 100 милиона динара из републичког буџета - рекао је потпредседник Владе Јован Кркобабић.**

По речима помоћника републичког комесара за избеглице Ивана Герги-онова, Сремска Митровица је показала да има велико срце јер је на своју територију својевремено прихватила више од 20.000 избеглих и прогнаних.

- **Иако данас у овој општини избеглички статус има 1.200 породица, сигуран сам да је тај број реално много већи.** Нажалост, Србија је прва у Европи по броју избеглица и, према проценама стручњака, спада у једну од шест земаља на свету коју тресе избегличка криза. Зато је овај корак локалне самоуправе прави пример осталима како се сопственим залагањем и трудом могу привући средства међународних донација за решавање овако важних питања - истакао је Гергионов.

Интеграција

Заменик градоначелника Сремске Митровице Срђан Козлина каже да је овај пројекат практична подршка реализацији Локалног акционог плана за решавање проблема избеглих и интерно расељених, који је усвојен на седници Скупштине града.

- Суштина је да желимо да се избегли и интерно расељени интегришу у локалну заједницу, путем низа пројеката који су предвиђени тим акционим планом - каже Козлина. - Реч је о низу конкретних мера, од помоћи у куповини грађевинског материјала, преко обезбеђивања стамбених јединица, па све до преквалификације и доквалификације тих људи.

МОНОШТОР ИМ ОСТАО У СРЦУ
Грађански лист, Датум : 5.11.2009, Страна : 11,

Јован и Даница Цупаћ после 14 година поново у родном крају

СОМБОР - Након 14 година избеглиштва, седамдесетпетогодишњаци Јован и Даница Цупаћ недавно су се вратили у Хрватску, у родни Корлат код Бенковца. У Србију су дошли 1995. године заједно с колоном избеглица, а у Бачком Моноштору су пронашли нов дом.

По доласку у Србију најпре су боравили у Београду, потом у Свилајнцу. Одатле су убрзо отишли и неко време провели у Новом Саду и Риђици, да би се након обрели у Бачком Моноштору, који је тада примио око 500 избеглих. Полусрушену кућу у коју су били смештени прво су поправили, а касније и откупили. Јован је радио на пословима попут сређивања башта, резивања воћњака, винограда и косидбе, а Даница је плела и водила домаћинство. Током година стекли су много пријатеља, а Јово је, како и сам каже, постао тражен јер је био вешт и сналажљив у пословима, крепак и пун духа и оптимизма.

Папирологија и комплетна процедура повратка била је више него напорна. Чак четири године чекали су одговор на жалбу поводом прве процене штете. Њихова кућа у Хрватској биће обновљена, а дотле ће живети у старој кући коју су им средили кћерка и зет из Немачке. Трактор и приколица са стварима отишли су шлепером до Бенковца, а одатле у Корлат. Тамо сада живи десетак породица с презименом Цупаћ, заједно с неколико десетина осталих повратника. У нов живот крећу с осмехом, а Моноштор ће, како кажу, заувек носити у срцу.

PRESS CLIPPING

Недеља 08.11.2009. год.

ПОМОЋ ПОВРАТНИЦИМА

Вечерње Новости, Датум : 8.11.2009, Страна : 33

МАЛОБРОЈНИ СРБИ У ОПШТИНИ ИСТОК ОПСТАЈУ УПРКОС ПРИТИСЦИМА

Државни секретар Оливер Ивановић обећао повратницима струју и воду

ОПТИМИЗАМ који влада међу српским повратницима и њихова жеља да остану на својим огњиштима представља добру будућност за све оне који желе да се врате - оценили су јуче, приликом посете селима Осојане и Жач у општини Исток, државни секретар у Министарству за Косово и Метохију и амбасадор Словеније на Косову, Оливер Ивановић и Јожеф Хлеп.

- Људи у Жачу, који су се индивидуално вратили и живе у шатору, изненадили су упорношћу и жељом да остану на своме. Њихова жеља за опстанком мотивисала ме је да поново дођем и помогнем им да добију основне услове за живот. **Обезбедили смо им контејнере, настојаћемо да им обезбедимо струју и воду, јер оптимизам и жеља коју људи имају некада може да се угаси** - рекао је Оливер Ивановић и додао да из Министарства за Косово и Метохију “морају чешће да буду на терену, како би брзо реаговали у оваквим ситуацијама”.

Помоћ у транспорту контејнера до села Жач обезбедили су припадници словеначког контингента Кфора, а амбасадор Словеније Јожеф Хлеп обећао је да ће ова земља и даље пружати помоћ повратницима.

- Видео сам право стање на терену. Материјална и социјална ситуације је веома лоша, али оптимизам људи који су се вратили говори да овде постоји будућност за опстанак и повратак протераних - рекао је Хлеп који је обишао и породичну кућу брачног пара Јокић из Осојана, који су после 40 година проведених у Словенији купили плац и започели изградњу породичне куће у овом селу.

Антрфиле : У ЖАЧ СЕ ВРАТИЛО ПЕТ ФАМИЛИЈА

У СЕЛЮ Жач, почетком септембра, индивидуално се вратило пет српских породица које су смештене у шаторима УНХЦР-а. Министарство за Косово и Метохију одобрило је 500.000 динара као ургентну помоћ овим породицама.

ПРИТИСАК

Курир, Датум : 8.11.2009, Страна : 14

Челници пећке општине Албанцима додељују плацеве у српским селима, што изазива додатни немир међу тамошњим становништвом

ПЕЋ - Локално руководство у Пећи у два од свега четири преостала српска села у тој општини насељава Албанце, додељујући им плацеве у Брестовику и Сиги, односно у непосредној близини српских кућа, што изазива додатни немир међу тамошњим Србима.

Очајни Срби на том подручју траже заштиту од косовске владе јер су немоћни да своја права остваре преко органа локалне самоуправе, а спремни су да, како кажу, своја села бране свим легалним средствима. Према речима мештана, уколико не буде спречено насељавање Албанаца у њихова два села која су вековима насељена Србима, мораће на крају да се сви колективно иселе.

- На сеоском земљишту у центру села Брестовика руководиоци пећке општине су, на површини од пет хектара, започели расподелу плацева грађанима албанске националности. Очигледно је да је то перфидна политика општинског руководства да се овај простор насели Албанцима и тако се изврши притисак на Србе, који овде живе вековима, да се иселе, а на оне који су најавили повратак да одустану од тога - каже Миодраг Дашић из Брестовика.

Он наглашава да су Срби дискриминисани и да су им ускраћена сва грађанска права, да нико није запослен и да немају право на деонице из приватизованих предузећа у којима су радили. Мештани Брестовика и Сиге који су остали да живе у својим селима, а међу којима има вишечланих породица с малолетном децом, истичу да су они своја домаћинства после 1999. обновили у намери да живе у њима и трајно остану на своме.

- Због такве наше намере ми имамо и крупније планове, да на сеоском земљишту које су наши преци пре више од 100 година купили за испашу стада отворимо занатске радионице и неке мини-погоне. То су наши давнашњи планови, које нисмо реализовали управо зато што нас дискриминишу челници СО Пећ, па нас заобилазе кредити и стимулације. Уместо тога, општина намерава да ту насели Албанце и тако нас присили на колективно иселење - каже Дашић, који у Брестовику живи са супругом и четворо деце школског и предшколског узраста.

Из ова два села упућен је апел за помоћ свим међународним органима, Еулексу, Унмику, Оебсу и другима, али и Влади Косова, ради мирног решавања овог проблема. Тамошњи Срби кажу да им је потребна заштита бар неког од њих, тим пре што Министарство за Косово и Метохију становницима српских села на подручју Пећи не може да обезбеди ни минимум правне заштите. Томе у прилог, како наводе, говори и чињеница да на платном списку српске општине Пећ нема ниједног правника који живи и ради на подручју те општине.

Антрфиле : Приучени "правници"!

Недостатак било какве правне заштите, посебно у области имовинско-правних односа, један је од највећих проблема с којима се суочавају Срби на подручју пећке општине. Тај недостатак, како кажу мештани Брестовика и Сиге, користе разни приучени "правници", који посредовање са судовима добро наплаћују.

НА ГРОБЉУ У ПРАТЊИ ПОЛИЦИЈЕ

Глас Јавности, Датум : 8.11.2009, Страна : 3

К. МИТРОВИЦА - Више стотина Срба обишло је јуче, у пратњи Косовске полиције, гробље у јужном делу Косовске Митровице и затекло запрепашћујући призор: оскрнављено је више од 80 одсто надгробних споменика.

Вандали су са гробова однели све што су могли да продају - металне ограде, бронзане бисте и слова, а од поломљених споменика мермером су поплочали пут до оближњих албанских и ромских кућа. Гробови су обрасли трњем и растињем, између њих, као на

депонији, могу се видети стари телевизори, шпорети и остало смеће. Инцидентата није било, а на гробље су дошли и многи расељени Срби из централне Србије, уочи митровданских задушница. Бета

PRESS CLIPPING

Понедељак 09.11.2009. год.

ДИСКРИМИНАЦИЈА СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 9.11.2009, Страна : А10

По Закону о здравственом осигурању пензионери из Србије пензионисањем стичу трајно право на здравствено осигурање, али не и они који примају умањене хрватске пензије. Аутори новог закона позивају се на међудржавни Уговор између СРЈ и Хрватске о социјалном осигурању. Заиста невероватно. Ево шта пише у члану 13 поменутог уговора:

„1. На корисника пензије, остварене према правним прописима обе државе уговорнице, примењују се искључиво правни прописи оне државе уговорнице на чијем подручју има пребивалиште.

2. На корисника пензије, остварене према правним прописима једне државе уговорнице, који има пребивалиште на подручју друге државе уговорнице, примењују се правни прописи те државе уговорнице и пружа здравствена заштита, као да је право на пензију остварено према њеним правним прописима, а на терет надлежног носиоца.

3. Корисник пензије из става 2 овога члана, с пребивалиштем на подручју једне државе уговорнице, чије стање за време боравка на подручју друге државе уговорнице захтева хитно пружање здравствених услуга има право на те услуге према правним прописима и на терет носитеља друге државе уговорнице”.

Из овог члана уговора стручњаци за ову област Министарства здравља Србије извели су следеће захтеве за хрватске пензионере: потврду од полиције да ли је држављанин Србије или је поднео захтев за држављанство; ако је то учинио мора се одјавити у Хрватској (без обзира на многе последице), он и његова породица; потврду о висини пензије, како би се увела одговарајућа плаћања здравственог осигурања; онај ко је држављанин или је поднео захтев за држављанство, а не одјави се у Хрватској, мора плаћати 12,3 одсто од износа своје пензије, без обзира на Уговор с Хрватском из којег се види да носилац осигурања (Хрватска) у свим случајевима плаћа здравствено осигурање.

Ови захтеви стварају велике проблеме старим, болесним и изнемоглим Крајишницима, од којих око 70 одсто живе као подстанари у Србији. Многе избеглице из Хрватске су по савету комесара, Санде Рашковић-Ивић, узели држављанство Србије, али нису узели легитимацију Србије и нису мењали место пребивалишта. Задржали су матичне бројеве из Хрватске, како би у тој држави остварили: станарска права, ратну одштету, обнову минираних и спаљених кућа, целокупне покретне и непокретне имовине. Све је учињено брзо и без било каквог прелазног периода, па су десетине хиљада избеглица, последњих девет месеци, и сада у ери епидемије свињског грипа, остале без здравствене заштите. Многи су у паници.

ОЕБС је најавио округли сто за крај новембра, на којем ће се указати на неодрживост одузимања здравственог осигурања избеглицама у Србији, посебно пензионерима који су стекли трајно право на здравствено осигурање, а што за Србију представља значајан девизни прилив.

Мр Миле Дакић, председник Удружења за помоћ избеглицама и прогнаницима из Хрватске

ИЗБОРИ - РАСКРСНИЦА ЗА СРБЕ

Глас Јавности, Датум : 9.11.2009, Страна : 3

ЧАГЛАВИЦА - **Лидер Српског покрета отпора и кандидат за градоначелника Грачанице Момчило Трајковић** изјавио је **КИМ Радију** да су локални избори раскрсница за Србе и да не очекује велики одзив Срба, али верује да ће ипак изаћи више „него што очекују неверне Томе“. Народ је у тешкој катастрофи и види немоћ наших институција и снагу нових институција, оценио је Трајковић.

„Број који даје легитимитет треба да се креће у оквиру оног броја који су добили они представници који су били на српским изборима пре два месеца, а то је око две хиљаде бирача са Косова и још толико избеглих“, нагласио је Трајковић. Између два зла, ми сматрамо да је мање зло изаћи на изборе и да је могуће да то мање зло претворимо у добро“, поручио је Трајковић.

НЕДОРЕЧЕНИ ПРЕДСЕДНИК СТЈЕПАН МЕСИЋ

Данас, Датум : 9.11.2009, Страна : 8

Раденко Попић

Реаговање

У листу Данас од 5. новембра 2009. године имали смо прилику прочитати интервју са актуелним председником Хрватске Стјепаном Месићем, који својим изјавама по ко зна који пут покушава спасити БиХ од ње саме, овог пута савјетујући Београд како да реагује на све оштрију реторику премијера Републике Српске Милорада Додика.

Месић тако оптужује Додика „да наставља политику деведесетих година и да би му одговарало стварање трећег ентитета јер би тако маргинализовао Хрвате у БиХ“ . Наставља у старом стилу „да је РС настала на етничком чишћењу (као да Хрватска није) и да се зато у Хагу суди вођама босанских Срба (као да се не суди и неким Хрватима који су се „прославили“ током војних акција Бљеска и Олује или рата у БиХ). Кад је у питању Харис Силајџић „не бих утврђивао било чију одговорност“ али зна „да се он увијек залагао за цјеловиту БиХ“. О избјеглим Србима каже да се увијек могу вратити у Хрватску да се ОН „увијек залагао за њихов повратак „.

Шта не зна или неће да зна председник Месић?

Не зна да је Додик заједно са Сејфудином Токићем током најкрвавијих сукоба у БиХ у Перуђи у Италији, потписивао заједничку изјаву о формирању владе БиХ у сјени која је имала за циљ да оспори легитимитет националних странака у БиХ које су шириле мржњу и започеле рат, и да је због тога био жигосан као издајник и да су му сународници због тога пријетили ликвидацијом. Да се Милорад Додик једнини у РС јавно залагао да се у Хаг пошаљу сви оптужени за ратне злочине, па и Радован Караџић и Ратко Младић, због чега је такође био анатемисан и означен као издајник српског народа. Председник Месић такође не зна или неће да призна да је управо Запад на власт у РС довео Додика и да је управо тај исти Запад најкривљи што БиХ и данас живи подијељена и осиромашена без икакве шансе да се у скорије вријеме нешто битније промијени.

Кад је у питању етничко чишћење у БиХ, председник Месић (не помиње трагично подијељени Мостар), не зна да је поред Бања Луке или Пала и Сарајево етнички готово очишћен град.

Што се тиче повратка избјеглица, предсједник Месић не зна да је управо Хрватска чији је он предсједник оцијењена као главни кочничар provedбе Срајевске декларације, документа који је предвиђао да се проблем свих избјеглих прогнаних и расељених у троуглу БиХ-Хрватска-Србија, мора коначно ријешити до краја 2006. године!!!!. Власт у Загребу коју персонифицира и предсједник Месић и даље чини све да обесмисли повратак протјераних и спријечи враћање њихове имовине. А када већ помиње политику деведесетих морао би одговорити и на питање зашто управо закони који су у Хрватској донесени тих година, а донесени су са циљем да спријече процес повратка избјеглица никада ни у послератним годинама нису мијењани. Је ли то та прва држава о којој говори. Не зна вјероватно ни одговор на питање како су то у БиХ враћени сви станови са станарским правима, а у Хрватској није ни један, и како је од 145. 000 кућа грађених из буџета Хрватске за потребе повратника више одијељено Хрватима избјеглим из БиХ него Србима повратницима из Србије и РС.

И још је нешто заборавио рећи господин Месић, а то је да би на евентуалном референдуму о преуређењу БиХ више Хрвата у БиХ данас подржало концепт Милорада Додика него празну причу предсједника Хрватске. Зашто? Па зато што су на власти у БиХ и данас углавном острашћени националисти који су и током рата одлучивали о животу и смрти и који на пљачки имовине оних који су протјерани праве империје и политичке каријере у свим крајевима БиХ. Са изнимком Милорада Додика који је у таквом окружењу и сам постао дио ружне приче и политике подјела, али који за разлику од полтрона, улизица и превртљиваца каквих је пуна БиХ ипак има храбрости да отворено каже оно што мисли и до краја стоји иза својих ставова.

И на крају, у велике успјехе своје политике Месић је заборавио да напомене и признање независности Косова од стране Хрватске чиме су односи Хрватске и Србије поново враћени у деведесете године. Јер да је то рекао онда, изјава како „БиХ мора остати јединствена ради наше регије, али и ради Еуропе, и у том смислу нико нема праваиздвајати дио БиХ“ не би имала никаквог смисла.

Шта закључити након свега.

Па то, да би било добро када би предсједнички избори у Хрватској били одржани већ сутра.

Аутор је председник Регионалног одбора за помоћ избеглицама Војводине

ЖИВОТ БЕЗ РАДОСТИ

Вечерње Новости, Датум : 9.11.2009 Страна : 12

У ПОСЕТИ МАЛОБРОЈНИМ ПРИШТИНСКИМ СРБИМА

Десетак малишана детињство проводи у страху

Какав напредак, какво слободно и мултиетничко друштво. Ништа се овде није променило боље. Немамо слободу кретања, право на свој језик, вероисповест, али пре свега на истину - револтирано, готово љутито одговара средовечна жена, једна од малобројних храбрих Српкиња, која станује у центру Приштине, на питање о животу Срба у овом граду. Мада је она одавно престала да страхује, и једино се још Бога боји, каже да јој је уместо бољитка овде сваким даном све теже и теже.

- Ма нема нас ни педесет. Међу нама је и десетак деце, којих ми је и највише жао, јер са нама живе у страху и без радости - сведочи за “Новости” ова жена тегобу приштинских

Срба које готово више нико и не посећује. Закључани у тишини својих станова питају се докле ће издржати живот у страху и неизвесности. - Не знам да ли ми је теже када ме на улици, погрдним именима ословљавају млађи Албанци или када ми они старији лупају на врата и пресећу на улици са питањем хоћу ли да продам стан?!

Иако свако носи своје бреме, каже да не зна да ли је теже њој, њеним брату и сестри осредњих година оболелим од страха и самавања, или старицама које ни по цену живота не желе да напусте своје станове. Болесни, а међу њима и неколицина непокретних, само очекују повремене посете оних који се усуде да их обиђу и донесу им понешто намирница.

- Један од великих проблема преосталих Срба је и набавка намирница, плаћање рачуна, адекватно лечење, али и саобраћајне комуникације - објашњава Саша Илић, директор невладине организације Центра за мир и толеранцију, која помаже преосталим приштинским Србима. Основана 1999. године, организација се тада старала о близу 2.000 људи, којих је временом у граду бивало све мање. Поготову од мартовског погрома када је из града отишло неколико стотина Срба...

Близу стотинак иселило их се тада и из такозване зграде Ју програма у којој је и сада, упркос уличној гужви, страх опасао малобројне Србе. Зграда са више од стотинак станова саграђених средствима Владе Србије намењених повратку и опстанку расељених Срба, сада је настањена Албанцима. Од Срба су остали само они који нису имали куда. Међу њима и две породице са децом. Нико од њих не жели јавно да говори за новине, а још мање да се фотографише. Констатују да им то неће помоћи да живе боље. - То је доказ како овде живимо - кажу углас.

- Нама је све теже, једино што смо постали равнодушни на све што нам се дешава. Али није нимало пријатно када нас на улици ословљавају погрдним називима, гађају каменицама, а поготову када знамо да нам ниједна институција није доступна. До њих не смемо ни да одемо, а не да затражимо неку помоћ - наставља причу наша саговорница једна од ретких која се упркос свему сама креће градом.

Свестан окружења у коме се налази, и четрдесетдеветогодишњи отац троје малолетне деце каже да страхује, али да нема избора, па тако са породицом живи у адаптираном пролазу једне зграде. У родном месту Албанци су му запалили кући у којој су му претходно убили мајку.

- Најтеже ми је због кћерки. Али једноставно немамо где. Ни ја ни супруга немамо примања, живимо само од повремених ангажовања на чишћењу станова странцима - признаје невољно овај човек, који има много више питања него одговора.

Антрфиле : ПАРОХИЈСКИ ДОМ

За разлику од Албанаца, који се из свих крајева Косова сливају у град, Срба је све мање и мање...

- Надам се да ће оживети наша црква, да ће почети да се одржавају литургије и да ће се вратити прогнани Срби - моли се томе Ранђел Нојкић један од представника Срба из покрајине који је смештен у парохијском дому цркве светог Николе, само да светиња не буде празна....

СТАРАЧКИ ДОМ

Међу преосталим приштинским Србима налази се и двадесетак корисника Дома за старе у улици испод цркве светог Николе. Реч је о старим особама које или немају родбине или нису желеле да напусте родни град и који старост проводе у потпуном албанском окружењу, јер запослених Срба у установи нема.

- Иако смо претходних година у складу са нашим могућностима преосталим Србима пружали разне видове помоћи, сада смо и ми остали без средстава за рад. Немамо возило, а ни новца којим бисмо им набављали лекове и друге потрештине - истиче Илић напомињући да помоћ изостаје и од државе Србије.

PRESS CLIPPING

Уторак 10.11.2009. год.

КУПИЛИ КУЋУ НА ТУЂОЈ ЗЕМЉИ

Дневник, Датум : 10.11.2009, Страна : 10

МУКЕ ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ ПАВЛОВИЋ ИЗ ЛАЋАРКА

СРЕМСКА МИТРОВИЦА: Избеглицу из Босне Бору Павловић а и његову породицу, супругу Јању и синове Ђорђа и Николу стално прате муке и проблеми. Пред рат је морао да напусти посао у Словенији и да се врати под Озрен у Босни, а онда с једном торбом и много туге да стигне до Лаћарка код Сремске Митровице, без игде ичега. **У Лаћарку је живео у туђим кућама, људи су му помагали, а одна му се пружио прилика да купи плац и започету кућу на крају села, у Железничкој улици без броја. Погодио се са Авдом Селимовићем из Лаћарка да кућу, која је била озидана до прве плоче, на шест ари плаца, купи за три хиљаде евра.**

- Дао сам хиљаду евра капаре, а остатак је по договору требало да исплатим кад ми власник препише плац и кућу. Авдо је рекао да морамо да сачекамо док му кћерка стигне из Загреба, јер су код ње документа. Ништа нисам сумњао, али кад је Авдо изненада умро, отишао сам у катастар, кад тамо нити има куће, нити земље. Тих шест ари што ми је продато је државна земља, тако да је кућа саграђена на сред сеоског пута – објашњава Павловић.

Ту није крај његовим мукама, јер убрзо пошто је схватио да је преварен, у Месној заједници су му рекли да ће кућа морати да се руши, јер намеравају да асфалтирају пут. **Поднео је и захтев за легализацију, али у Општини су му рекли да не може да се легализује кућа на туђој земљи и сеоском путу.** Сада му и брат од покојног Селимовића тражи преостале две хиљаде евра, али Павловић не да паре јер како каже нити има плац нити кућу. -Решење за рушење не стиже, а ја молим људе из Месне заједнице и Општине да се то некако реши, да ме не дирају, јер све изнова не бих могао да почнем каже Павловић.

У Секретаријату за стамбенокомуналне послове Сремске Митровице, начелник Зоран Береж ни каже да је упознат са случајем Павловића, али у овом часу не зна ни сам шта је право решење. **Предложио му је да сачека усвајање новог плана о просторном уређењу Србије и легализацији стамбених и других објеката који су саграђени без грађевинских дозвола и документације.** Можда у том новом закону постоји трачак наде и за случај Боре Павловића.

ЧИНИ МИ СЕ ДА САЊАМ

Вечерње Новости, Датум : 10.11.2009, Страна : 13

НОВИ ЖИВОТ ЈОВАНА БАСАРЕ, ПОСРНУЛОГ ДЕЧАКА ХЕРОЈА ИЗ „ОЛУЈЕ“

Посао у салону Дејана Марковића. После три дана положио „пријемни“

АКО ти, сине, умеш да радиш и имаш жељу да промениш свој живот, овде су ти врата отворена. Па, и ако не успеш, наћи ћемо неко друго решење. Има још добрих људи, помоћи ће.

- Не можете ни да замислите, чика Дејане, колико ми је важан посао и колико желим да радим.

- Онда, сутра у девет, на посао. Два-три дана проба, а после стални посао. Овако се, после формалних јављања на оглас, завршио сусрет Јована Басаре, дечака јунака из „Олује“ и Дејана Марковића, власника фризерског салона на београдској Звездари, у Улици Живка Давидовића, одмах испод окретнице трамваја, раскрсница Булевара краља Александра и Устаничке. Јован у неверици:

- Да ли је ово сан или стварност - питао је.

- Није сан, ја о теби већ све знам. Радим на грађевини са твојим Личанима. Они су ми о теби све најлепше испричали. А читао сам и у „Новостима“. Сутрадан је петнаест минута пре почетка радног времена, био пред салоном. Сијале су очи младића, а оног дечака хероја из „Олује“ који је, са само својих 12 година, возећи трактор, тринаест дана и тринаест ноћи од његовог Доњег Лапца до Србије, спасао седамнаесторо стараца, а онда у избеглиштву посрнуо.

Време и живот са којим се сударио су, као што су „Новости“ писале, од Јована направили преступника. Дечак који је снажно држао волан у рукама није имао снаге за нови подвиг.

Наши репортери су са Јованом започели његов први радни дан. Желео је да ради обе смене. А прва муштерија - момак из Сурдулице, у Београду ради ентеријере. „Јединица горе, од врата без косе“, захтевао је младић.

Да ли ће положити први тест Јован Басара, који је фризерски занат испекао у Васпитно-поправном дому у Крушевцу. И, положио је. Други дан радио је, опет, до последњег сата. Трећи исто. Казао је: „Желим да и сам видим колико умем“. Јуче смо питали Дејана Марковића, да ли је Јован успешно прошао пробу.

- Како да не, примљен је - одговорио нам је Дејан.

У салону су нас дочекали Јован, његова колегиница Јелена и деца Марковића: Тамара која такође учи за фризера и млађи Кристифор, друга година Грађевинско-техничке школе.

Међу њима насмејан Јован, младић који вешто барата маказама и чешљем. Који жели нови, потпуно нови живот. Одлучан да следи пут до свог новог дома који сања и о коме нам је говорио по изласку из затвора: „Молим вас помозите ми да нађем посао. Било какав посао. Овакав живот више нема смисла.“

- Срећан сам - каже данас Јован Басара. - Ако у наредним данима буде као до сада, остаћу са Марковићима све док им је потребан радник. И све ми се ово чини као да сањам.

Антрфиле : МАЈКА МАРА

Вест да је Јован почео да ради највише је обрадовала његову мајку Мару у Апатину.

- Е, моје намучено дете - једва је говорила. - Нека и њега Бог једном погледа.

А и све који су му помогли.

ЛАНАЦ ДОБРОТЕ

Репортаже у „Новостима“ о Јовану Басари нису покренуле само породицу Дејана Марковића, већ и многе друге добре људе који су разумели судбину овог младог човека. Пре него што ће наћи посао, наша редакција је прикупила скромну помоћ за почетак новог живота. Одазвао се одмах и Петар Срњић, београдски добротвор, и Јовану упутио 3.000 динара. Драган Ђурић из „Зекстре“ даровао је Басари одећу. Помоћ су понудили и Радомир Наранчић из Апатина, Ранко Гајић из Бањалуке. А када је за Јованову судбину сазнала његова београдска газдарица Мира Станчев, снизила је цену станарине.

Маринко М. Вучинић

Србија је одавно већ постала земља разних чуда и још чудеснијих преседана. Више се не зна где је граница нашег самопонижавања и саморазарања. Објављивање интервјуа одлазећег председника Стјепана Месића у листу Данас у коме он говори о улози Србије у решавању дубоке политичке кризе у Босни и Херцеговини још један је у низу доказа да је у нашој земљи озбиљно нарушено елементарно осећање за национално достојанство и државни интерес. Будући доживотни бивши председник Републике Хрватске у овом разговору насупрот свим утврђеним и познатим дипломатским обичајима и обзирима дели лекције држави Србији као сувереној и независној земљи шта би она морала да ради у актуелним дешавањима у БиХ.

Он при томе у старом добро опробаном стилу не пропшуста да оштро прекори службену Србију што се озбиљније не бави пацификовањем премијера Републике Српске за кога је РС константа а не БиХ. Председник Месић отворено оптужује премијера РС да тражи издвајање овог ентитета и не пристаје на целовиту БиХ. Ово је још једна прича о Србима у Босни као реметилачком фактору и службеном Београду који остаје само на декларативној подршци јединственој БиХ, а при томе се брижни Месић још једном оглашава као изворни чувар целовите БиХ. И при томе не пропушта да каже да не треба заборавити да је РС створена етничким чишћењем а да у исто време Додик наставља исту политику у РС. Свако карактерисање РС као политичке творевине настале на етничком чишћењу је у ствари позив за њено укидање и брисање са политичке мапе. Зато се не може рећи да је оваква оцена озбиљан политички допринос за очување целовите БиХ у којој је РС стално на оптуженичкој клупи. Напротив, оваквим изјавама само се продубљују разлике и политички сукоби без обзира на то што Месић наступа као лицемерни помиритељ и идеолог босанског државног јединства. На сличан начин је он бранио и целовитост социјалистичке Југославије.

Месић није ни овога пута одолео да нам исприча дирљиву причу о својој великој и искреној бризи за повратак прогнаних хрватских грађана српске националности у Хрватску која им је својим уставом гарантовала висок ступањ права. Ово је заиста више него цинична изјава када се зна да је тзв. повратак Срба у Хрватској само празна пропагандистичка прича која се понавља као нека коректна и коњунктурна европска мантра. Он при томе амнестира Хариса Силајдића од кривице за креирање тренутне кризе у БиХ тврдећи да се овај члан Председништва БиХ увек изјашњавао за целовиту БиХ делећи наравно Месићево мишљење да је РС настала као резултат етничког чишћења и геноцида. Управо Харис Силајдић најупорније заговара укидање РС, а све под политичком фирмом стварања функционалне државне босанске или боље речено бошњачке заједнице у којој би било укинута ентитетско гласање. У задњих 10 година успели смо од Хрватске створити правну државу у којој вреде европски стандарди на сваком подручју. Требало би питати преостале Србе и повратнике како се у Хрватској спроводе ове узвишене европске вредности. Пласирање интервјуа Стјепана Месића на овакав начин отвара питање и за уредничку политику листа Данас.

Шта би се десило да је председник Републике Србије говорио на исти начин о томе шта би службена државна политика Хрватске требало да чини у БиХ. То би одмах било проглашено као флагрантно мешање у унутрашње ствари једне независне државе и то на страницама Данаса и осталих медија који непрестано Србију оптужују за некооперативност, да није довољно учинила на нормализацији односа у региону, већ је и даље фактор дестабилизације. Тако нешто се, наравно, не би могло десити у неком од

хрватских листова, али је то могуће у Србији и у листу Данас који је на овај начин дао прилику Месићу да нам се још једном покаже у добро познатом светлу.

ФИНАНСИЈЕ КЉУЧ РЕШАВАЊА ПРОБЛЕМА

Данас - специјални додатак, Датум : 10.11.2009, Страна : 2

Конференција Данаса о интеграцији и дискриминацији ромске популације

Ивана Тошовић

Београд - Србија има документе, законе, стратегију и акционе планове, али нема довољно финансијских средстава за ефикасно решавање питања интеграције Рома, као и побољшања њиховог положаја, оцењено је на конференцији Данас конференс центра - „Роми-између интеграције и дискриминације“. Земље чланице Декаде инклузије Рома су у овој години, што је половина Декаде, почеле да предузимају договорене мере, јер су сада испуњене финансијске, структурне, организационе претпоставке за њихово спровођење. Основни приоритети Декаде, која траје од 2005-2015. су побољшање положаја Рома у области становања, запошљавања, здравства и образовања.

Светозар Чиплић, министар за људска и мањинска права, истакао је да је прича о положају Рома у Србији, али и Европи прича о вишевековној дискриминацији. Како је објаснио, Декада инклузије Рома представља политички оквир, који се појавио међу државама Европе, од којих су неке чланице ЕУ, неке формално кандидати, а неке као Србија, потенцијални кандидати.

- На том политичком плану постоји и акција, али и документи Декаде инклузије Рома, као и Европска ромска платформа, као документ који је произашао из Декаде, специфичан по томе што су је прихватиле као своју политичку платформу земље чланице ЕУ. Декада инклузије Рома окупља 13 влада. Најбитније је да мора да се ради на јединствен, организован, кохерентан начин, да се искуства земаља морају поделити - истиче Чиплић.

Он додаје су у том смислу донети и национални стратешки документи у свакој од чланица Декаде, Стратегија за унапређење положаја Рома, као и акциони планови који служе за реализацију овог програмског и планског документа.

- Све земље чланице Декаде сагласиле су се да постоје темељи на којима када се ради евидентно ће се унапредити положај Рома, а реч је о запошљавању, здравству, образовању и становању. Показало се да је потребно, у овако организованој акцији, не само свести активност држава на ове области, него и учинити неке кораке и помаке у међусекторским темама, као што су равноправност полова, сузбијање дискриминације и смањење сиромаштва - наглашава Чиплић. Он додаје да свака држава, да би могла да има резултате и постигне напредак мора да има и структуре које ће бити посвећене реализацији циљева, односно побољшању положаја Рома.

- Међутим, тек на крају ове године, свака од држава Декаде почиње да предузима договорене мере, јер су сада испуњене финансијске, структурне, организационе претпоставке, да оно што је пет година рађено у припреми докумената, сада може бити реализовано - додаје Чиплић.

Како наводи, свака држава чланица Декаде се тренутно бори са механизмом евалуације, који ће дати колико толико егзактан одговор на питање шта је то заиста промењено, колико је промењено и да ли су мере које се предузимају најбоље и најефикасније да би се живот Рома побољшао. У политичком смислу је, како додаје, посебно значајна Европска ромска платформа, документ који су иницирале Мађарска и Србија за време председавања Декадом, као иницијативу државама ЕУ да се и оне укључе или у Декаду или на

организован начин почну да решавају питање унапређења положаја Рома као што то раде земље чланице Декаде.

- С друге стране, идеја нема само политичку позадину, не жели се само политички промовисати чињеница да чак и неке државе које нису део ЕУ већ раде на унапређењу положаја Рома, него се кренуло од чињенице да је Европа матична држава Ромима. Дакле, пошло се од тога да ће уједињење финансијских извора и држава чланица и оних које нису чланице ојачати пре свега финансијске капацитете за унапређење положаја Рома - напомиње Чиплић.

Када је реч о Србији, према његовим речима, афирмативном акцијом у образовању у Србији у последњих шест година уписано је 913 ученика у средње школе, 626 студената на универзитете. Уз то, Министарство здравља ангажовало је 60 здравствених медијаторки и само у последњој години одобрило седам милиона динара за пројекте ромских невладиних организација, а Министарство економије и регионалног развоја реализовало је конкурс за јавне радове на коме је одобрило око 50 милиона динара. Министарство животне средине и просторног планирања подржава израду планске документације за ромска насеља у девет локалних самоуправа у Србији, Министарство културе организује конкурсе за

подршку пројектима националних мањина у области културе, медија и информисања и подржава издаваштво, а Министарство омладине и спорта подржава пројекте у области омладинских организација углавном у области образовања и становања.

Истичући значај националних савета као механизма остваривања мањинске самоуправе, Петар Антић, помоћник министра за људска и мањинска права, објаснио је да су Законом о националним саветима националних мањина, који је усвојен 3. септембра прецизно одређене надлежности Савета из области културе, образовања, информисања, службене употребе језика и писма, поступка избора националних савета, као и друга питања значајна за рад ових тела.

- Избори ће бити организовани за ромску националну мањину, односно ромски национални савет који броји 35 чланова. Избори за национални Савет могу бити непосредни или путем електорске скупштине - објашњава Антић. Иначе, упис у посебне бирачке спискове националних мањина почео је јуче. Како додаје Антић, упис на посебни бирачки списак националне мањине трајаће од новембра до марта наредне године. У марту ће Министарство донети одлуку о начину расписивања избора. Ако се испуне услови за непосредне изборе онда се формирају листе и на њој може бити највише онолико кандидата колико се чланова националних савета бира. Што се тиче ромске националне мањине и ромског националног савета, указује Антић, то значи да је могуће највише 35 кандидата. Избори ће бити организовани најкасније шест месеци од дана ступања на снагу Закона, што значи најкасније почетком јуна 2010.

- Уверен сам да ће формирањем ромског националног савета на основу нових законских услова бити омогућено делотворније учешће Рома у јавном животу и да ће се у оквиру њега поставити демократски дијалог о свим важним питањима за Роме, указивати на проблеме и сарађивати са представницима државних органа на унапређивању положаја Рома - додаје Антић.

Милан Кркобабић, заменик градоначелника Београда, истакао је да Србији „папира не мањка“, али да је реални живот нешто друго. Он је објаснио да је пројекат расељавања нехигијенског насеља испод Газеле износио око два милиона евра.

- Ако кажемо да данас у Београду, мада то нико прецизно не зна, имамо између 100 и 200 нехигијенских насеља, кад се то помножи са два милиона евра, добија се цифра од 400 милиона евра. Без новца ништа конкретно не може да се промени у животу ромске популације, ни у Србији, ни у Европи - објашњава Кркобабић.

Давор Рако, представник мисије УНХЦР-а за правну заштиту, навео је да су Роми најугроженија и најмаргинализованија национална мањина у Србији и на западном Балкану.

- Између 35 и 60 одсто Рома није уписано у школу, док између 60 и 80 одсто Рома нема завршену основну школу-напомиње Рако. Он је истакао да, према проценама УНХЦР, у Србији има 17.000 лица без држављанства, а већина су Роми.

- Данас је у Србији регистровано 23.000 Рома, интерно расељених лица с Косова и Метохије, али претпоставља се да је број знатно већи, јер се многи нису, по напуштању Косова, могли регистровати због недостатка документације. Роми интерно расељена лица су још угроженији од осталих Рома и двоструко маргинализовани - истиче Рако.

Он наглашава да су Роми апатриди искључени из друштва, немају приступа основним правима гарантованим Уставом свим грађанима Србије.

- Роми без личних докумената нису уписани у матичне књиге рођених и суочени су са бројним потешкоћама. Ти људи су правно невидљиви, а разлози недостатка докумената су, између осталог, немогућност уписа у матичне књиге, уништене и изгубљене матичне евиденције с простора Косова и Метохије, живот у неформалним насељима без адресе и пребивалишта, али и дуготрајне процедуре, маргинализација, дискриминација, као и непостојање свести о важности

поседовања личних докумената - додаје Рако. Према његовим речима, превасходна је одговорност државе да реши тај проблем.

- УНХЦР има програме бесплатне правне помоћи за интерно расељена лица и избеглице, између осталог и Роме и програме финансиране од Европске комисије за упис у матичне књиге рођених и прибављање документације. Истовремено заговарамо законска, системска решења за отклањање проблема правно невидљивих лица кроз модел закона о правном субјективитету који ће на једноставнији начин омогућити Ромима, односно правно невидљивим лицима да се упишу у матичне књиге рођених. Овај закон би био први кључни корак у системском решавању овог проблема - додаје Рако.

Осман Балић, координатор Лиге за Декаду Рома указује да су ромске невладине организације погонско гориво еманципације Рома, као и да су једна од ретких група која зна шта хоће и зна како извести те промене. Он указује да су Роми од игре и песме, чиме су показивали да постоје, сада постали прворазредна политичка тема, као и да они хоће да живе као сав нормалан свет.

- Роми ће постати озбиљан народ с којим ће морати озбиљно да се разговара, али не са позиције патернализма - указује Балић. Он истиче да је Декада Рома најуспешнији србијански и европски пројекат, кад је реч о транзиционим процесима. Међутим, он упозорава на расизам у Србији, који се, како додаје, не испољава отворено и зато је опасан, јер је „прикривен, а има га чак и у Влади и државној администрацији“.

Он додаје да је добро што су до сада Роми добили статус националне мањине, културну аутономију, национални савет, стратегију за унапређење положаја Рома, интерминистарску групу, буџетски раздео за Роме и постигли свеукупно одличне резултате у све четири области Декаде.

- Декада је најуспешнији реформски пројекат у Србији од 5. октобра. Следећи тест достигнуте политичке културе су избори за ромски национални савет - наглашава Балић.

Даница Вученић, ауторка и водитељка емисије „Кажипрст“ на РТВ Б92, наглашава да су Роми стално део неког пројекта, јер само онда када политичари оду у неко насеље и поведу камере, тада се извештава о ромском питању.

- Ромски медији у Србији, радио и тв Нишава, с пуним правом имају огромну дозу несигурности, јер кад год закораче на улицу сусрећу се са суптилном или откритом дискриминацијом. Имају фрустрацију да њихов програм не може да реши ромско питање, да не може да едукује циљну групу, јер немају довољно новца, нису едуковани и недоступне су им одређене институције. Невладин сектор можда ради добро, али политичари пристају да контактирају са ромским новинарима и гостују само онда кад је њима у интересу, значи да потцењују тај медиј и третирају га другачије него већинске

медије. Уз то, мислим да велике компаније које желе да буду корпоративно одговорне морају да нађу начин да сарађују са тим медијима и финансирају њихов редовни програм - објашњава она. Вученићева напомиње да је јако важно да Роми престану да се у медијима третирају као део пројекта

- Морамо да престанемо да их третирамо као пројекте и да почнемо редовно да извештавамо о њима. Поред едукације ромских новинара, морају се едуковати и већински новинари како извештавати о Ромима - указује она.

Срђан Радуловић, главни и одговорни уредник НИН-а, наглашава да предрасуде које постоје код просечног грађанина Србије могу да добију потврду или чак да се шире захваљујући некоректном или непрофесионалном понашању медија.

- Зашто у вестима често у наслову пише да су Роми нешто украли, напали некога, потукли се. Нигде не пише, кад је реч о сличним ситуацијама, да су то Срби, Мађари, Бошњаци. То је пример како предрасуде које имамо о Ромима преносимо и ширимо кроз медије уместо да то покушамо да то елиминишемо. Ових примера је данас мање, али то не значи ништа у односу на чињеницу да их има. Други значајан фактор је улога медија у промовисању позитивних примера. У медијима постоји устаљена шема писања о Ромима, они су симбол немаштине, сиромаштва. Због досадашњег односа медија и они успешни не желе да се експонирају. Желим да укажем на потребу да заједно и медији и ромска заједница, међамо ове односе и да се ангажујемо на решавању проблема Рома - напомиње Радуловић.

Антрфиле : Чиплић: Обезбедити инвестиције у домену становања

- Изазови за наредни период су обезбеђивање довољних средстава за инвестиције у домену становања, јер становање је једна од циљаних области, тамо где је могуће легализација ромских насеља, као и побољшање социјалног здравственог положаја Рома - указује министар за људска и мањинска права.

Вученић: Неопходна едукација новинара

Даница Вученић, новинарка РТВ Б92, каже да је неопходно прилагодити језик политичара и невладиног сектора кад се говори о Ромима, јер људи не разумеју шта значи стратегија или Декада Рома. Уз то, како истиче, неопходно је едуковати новинаре већинских медија како треба да извештавају о мањинама, а „како изгледа суптилна дискриминација у коју сви западамо, с времена на време, а да тога нисмо ни свесни“.

Рако: Половина ромске популације живи у сиромаштву

Скоро половина ромске популације живи у сиромаштву, док се процењује да две трећине деце из ромских насеља живи испод границе сиромаштва. Између 60 и 80 одсто Рома интерно расељених лица са Косова и Метохије живи у нехигијенским изолованим насељима. Роми су око седам и по пута изложенији сиромаштву у односу на остатак становништва. Стопа смртности међу децом млађом од пет година је 28 на хиљаду деце, што је три пута већа стопа од просечне стопе у Србији - указао је Рако.

Светозар Чиплић

министар за људска и мањинска права

Декада инклузије Рома окупља 13 влада и најбитније је да је свест у овим државама о положају Рома и обавеза тих држава према својим грађанима ромске националности таква да мора да се ради на јединствен, организован, кохерентан начин, да се искуства морају поделити, да акције које се предузимају као и области у којима се предузимају морају

бити јединствене. Изазови за наредни период су обезбеђивање довољних средстава за инвестиције у домену становања, јер становање је једна од таргетираних области, тамо где је могуће легализација ромских насеља, као и побољшање социјалног здравственог положаја Рома.

Петар Антић

помоћник министра за људска и мањинска права

Према Закону о националним саветима националних мањина, избори за националне савете биће организовани и за ромску националну мањину, а ромски национални савет броји 35 чланова. Упис у посебне бирачке спискове националних мањина почео је 9. новембра. Избори ће бити организовани најкасније шест месеци од дана ступања на снагу Закона, што значи најкасније почетком јуна 2010. Уверен сам да ће формирањем ромског националног савета на основу нових законских услова бити омогућено делотворније учешће Рома у јавном животу и да ће се у оквиру њега поставити демократски дијалог о свим важним питањима за Роме, указивати на проблем и сарађивати са представницима државних органа на унапређивању положаја Рома.

Милан Кркобабић

заменик градоначелника Београда

Србији папира не мањка, али је реални живот нешто друго. Пројекат расељавања нехигијенског насеља испод Газеле износио је око два милиона евра. Без новца ништа конкретно не може да се промени у животу ромске популације, ни у Србији, ни у Европи. Без одговарајућих материјалних средстава, намењених за битно побољшање позиција ромске популације, у Србији, у околним земљама, у земљама ЕУ, њихов положај се апсолутно неће променити.

Давор Рако,

представник мисије УНХЦР у Србији

Роми су, према подацима УНХЦР, најугроженија и најмаргинализованија национална мањина у Србији и на Западном Балкану са много проблема и у Европи. Према проценама УНХЦР у Србији има 17.000 лица која су де факто лица без држављанства, а већина су Роми. Данас је у Србији регистровано 23.000 Рома, интерно расељених лица с Косова и Метохије, али претпоставља се да је број знатно већи, јер се многи нису, по напуштању Косова, могли регистровати због недостатка документације. Роми интерно расељена лица још су угроженији од осталих Рома и двоструко маргинализовани. Неопходна су законска, системска решења за отклањање проблема правно невидљивих лица кроз модел закона о правном субјективитету који ће на једноставнији начин омогућити Ромима, односно правно невидљивим лицима да се упишу у матичне књиге рођених.

Срђан Радуловић

главни и одговорни уредник НИН-а

Предрасуде које постоје код просечног грађанина Србије могу да добију потврду или чак да се шире захваљујући некоректном или непрофесионалном понашању медија. Зашто у вестима често у наслову пише да су Роми нешто украли, напали некога, потукли се. Нигде не пише, кад је реч о сличним ситуацијама, да су то Срби, Мађари, Бошњаци. То је пример како предрасуде које имамо о Ромима преносимо и ширимо кроз медије уместо да покушамо да то елиминишемо. Други значајан фактор је улога медија у промовисању позитивних примера.

Осман Балић

координатор Лиге за Декаду Рома

Ромске невладине организације су погонско гориво еманципације Рома, а они су и једна од ретких група која зна шта хоће и зна како извести те промене. Роми ће постати озбиљан народ с којим ће морати озбиљно да се разговара, али не са позиције патернализма. Добро је што су до сада Роми добили статус националне мањине, културну аутономију, национални савет, финансијска средства, стратегију за унапређење положаја Рома, интерминистарску групу, буџетски раздео за Роме и постигли свеукупно одличне резултате у све четири области Декаде. Декада инклузије Рома је најуспешнији реформски пројекат у Србији од 5. октобра у све четири области, запошљавању, образовању, становању и здравству.

Даница Вученић

ауторка и водитељка емисије „Кажипрст“ на РТВ Б92

Нисам сигурна да смо ми, већински медији, који пледирамо да бринемо о људским и мањинским правима, едуковани довољно како да не подлегнемо суптилној дискриминацији ромске популације. Роми су стално део неког пројекта, онда када политичари оду у неко насеље и поведу камере, тада ми извештавамо о ромском питању. Политичари пристају да контактирају са ромским новинарима и гостују у емисијама само онда кад је њима у интересу, значи да потцењују ромске медије и третирају их другачије него већинске медије. Морамо да престанемо да Роме третирамо као део пројекта и да почнемо редовно да извештавамо о њима. Поред едукације ромских новинара, морају се едуковати и већински новинари како извештавати о Ромима.

PRESS CLIPPING

Среда 11.11.2009. год.

РЕГИОНАЛНИ СКУП О ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 11.11.2009, Страна : 7

Директор за Западни Балкан Европске комисије Пјер Мирел, на расправи у Пододбору за људска права Европског парламента у Бриселу, изјавио је да Комисија и Високи комесаријат УН за избеглице поздрављају иницијативу Србије да се одржи регионална конференција за решавање питања избеглица у очекивању да тај процес доведе до опипљивих закључака.

Мирел је истакао спремност Европске комисије да подржи одржавање те конференције, коју је за фебруар у Бриселу најавио шеф српске дипломатије Вук Јерemiћ.

ПОМОЋ ЗА МАЛИШАНЕ

Блиц – Србија, Датум : 11.11.2009, Страна : 1

ВАЉЕВО

Градоначелник Ваљева Зоран Јаковљевић уручио је новчану и материјалну помоћ за 16 сиромашних малишана са евиденције Центра за социјални рад из старатељских породица, без родитељског старања, са сметњама у развоју или са статусом избеглих лица.

Они су, у оквиру помоћи сиромашној деци кроз Локални акциони план за децу, добили пакете зимске гардеробе, средстава за личну хигијену и потврде на износ од 6.000 динара за куповину зимске обуће.

БЕСПЛАТАН ПРЕВОЗ И ГРЕЈАЊЕ

Блиц – Србија, Датум : 11.11.2009, Страна : 3

Власт у Лесковцу помаже сиромашне

Упркос тешкој финансијској ситуацији, лесковачке власти спремиле су за идућу годину социјални програм. По први пут град ће дати једнократну помоћ свим рођеним бебама, труднице, деца и пензионери неће плаћати превоз код лесковачких превозника, повећаће се давања за најсиромашније, а планирана је и градња вишеспратнице за расељене са Косова и најугроженије лесковачке породице, саопштио је јуче Љубиша Стефановић, заменик градоначелника, на заједничкој конференцији са вицепремијером Јованом Кркобавићем.

- Сиромашни Лесковчани имаће попусте у плаћању струје, а град је одлучио и да се сва домаћинства, корисници социјалне помоћи и додатка на туђу негу ослободе

плаћања рачуна даљинског грејања. Код нас је много таквих и потребе за помоћ превазилазе могућности града - казао је Стевановић.

Град ће и наредне године са 480.000 динара помоћи рад Удружења пензионера и обезбедиће по један оброк дневно за преко 500 најсиромашнијих суграђана преко народне кухиње.

У овој години, нагласио је, број материјалне помоћи повећао се са 1.300 на 1.700, и за те намене издваја се одређена сума из градске касе. Из истих извора сваког месеца се издвоји 350.000 за једнократне помоћи преко Центра за социјални рад.

- И та сума је недовољна јер се Центру месечно обрати за помоћ од 350 до 400 грађана - казао је заменик градоначелника.

Такође, град суфинансира рад Прихватилишта за децу и жене жртве насиља, а у току је реализација пројекта Помоћ у кући герентодомаћица, којим је обухваћено 60 старачких самачких домаћинстава. План је да се пројекат настави и идуће године уз субвенцију града.

Град је за неколико ромских породица, повратника из Београда, обезбедио новац за реконструкцију и адаптацију њихових руинираних објеката или куповину напуштених кућа. Осим тога, локалном руководству УНХЦР је одобрио пројекат за изградњу стамбеног објекта са 20 станова за расељена лица са Косова, чиме ће бити угашен и последњи избеглички колективни центар, а у тој згради четири стана добиће социјално угрожене породице. Такође, град суфинансира рад персоналних асистената за инвалидна лица.

ЗА ПОКРЕТАЊЕ МАЛОГ БИЗНИСА ОД 10.000 ДО 140.000 ЕВРА

Блиц – Србија, Датум : 11.11.2009, Страна : 4

Немачки Хелп помаже пројекте у Србији

БЕОГРАД - Немачка невладина организација „Хелп“ потписала је јуче Меморандум о разумевању и сарадњи са 17 градова и општина Србије, о помоћи пројектима малог бизниса у 2010. години, вредан 800.000 евра.

Регионални представник за југоисточну Европу „Хелпа“ Тимо Стегелман рекао је приликом потписивања меморандума у Привредној комори Србије (ПКС) да је током 10 година рада те организације у Србији реализовано око 50 пројеката у вредности већој од 18 милиона евра.

„Хелп“ је помагао у набавци хране и огрева за најугроженије грађане Србије, реконструкцији школа и обданишта, али и изградњи 255 станова за избегле и расељене, прецизирао је он и додао да је у последњих шест година фокус на стварању нових радних места, пре свега у области пољопривреде, занатства и услуга. Према његовим речима, до сада је „Хелп“ креирао и подржао 3.169 малих занатских, услужних и пољопривредних бизниса.

Амбасадор Немачке у Србији Волфрам Мас истакао је да је Влада Немачке до сада подржала програме организације „Хелп“ са четири милиона евра. Навео је да је „Хелп“ усперен на помоћ малом бизнису у регионима, пре свега Санцака и јужне Србије, где је становништво сиромашно, а стопа незапослености висока и оценио да рад те организације показује да мали пројекти могу помоћи стварању запошљавања и прихода.

Амбасадор Швајцарске Ервин Хофер оценио је да помоћ његове земље организацији „Хелп“ не представља донацију, већ инвестицију у будућност Србије, приватног предузетништва и будућности Европе, јер је Србија један од главних играча у

региону. Скупу је присуствовао и амбасадор Холандије у Србији Рон Ван Дартел, земље која је такође помагала пројектима „Хелпа“ у Србији.

„Хелп“ ће наредне године помоћи предузетништву у Алексинцу, Босилеграду, Бујановцу, Гацином Хану, Крагујевцу, Краљеву, Лесковцу, Нишу, Новом Пазару, Пироту, Прешеву, Смедереву, Сремској Митровици, Сурдулици, Трговишту, Ужицу и Врању донирајући за пројекте у тим општинама од 10.000 до 140.000 евра.

ПОМОЋ ЗА 12 СЕЛА НА КОСОВУ

Курир, Датум : 11.11.2009, Страна : 15

БАЧКА ПАЛАНКА - Из Бачке Паланке јуче је упућена нова, 12. у овој години, хуманитарна помоћ угроженим породицама на Косову и Метохији. Помоћ се састоји у храни, одећи и обући, школском прибору, играчкама и другој најпотребнијој помоћи, коју су недељама, уз помоћ многобројних донатора, сакупљале чланице Савеза жена „Мајчино крило“ из Бачке Паланке.

Помоћ ће за 12 села подно Брезовице уручити Драган Прелевић, председник Савеза удружења расељених и прогнаних са КиМ у Војводини „Опстанак“, уз помоћ представника Призренског округа.

МЕСИЋЕВ ПОЗИВ СРПСКИМ ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц, Датум : 11.11.2009, Страна : 7

Стјепан Месић, хрватски председник, упутио је јуче позив избеглим грађанима српске националности да се врате у Хрватску. „Поручујем онима који се још нису вратили, а имају жељу да се врате или се још нису сасвим одлучили, одлучите се и вратите у Хрватску јер и ви сте наши грађани“, навео је Месић

„И ви сте жртве рата и треба да се вратите својим кућама. Мој позив свима гласи: вратите се у сигурност и дођите на своја имања“, додао је председник током обиласка Кордуна уочи округлог стола о помирењу и повратку избеглица.

Хрватски председник је посетио породицу Недељка Гламочлије, Србина из села Горњи Скрад који је један од повратника. Међутим, **Месић је навео да има и примера кад повратници живе у тешким условима и затражио да се њихови проблеми реше.**

Месић је изразио задовољство што на подручју које је посетио нема међунационалних инцидената.

ЕКСТРАДИЦИЈА

Данас, Датум : 11.11.2009, Страна : 6

Министар за људска права и избјеглице Сафет Халиловић у изјави за Дневни аваз упозорио је да би сваког дана могао бити покренут екстрадициони поступак за око 80.000 бх. држављана који у дијаспори немају ријешен статус.

- Питање је дана када ће ти људи бити испоручени у БиХ. Већина њих налази се у сусједним земљама и њихов статус требало би ријешити међудржавним споразумима. Тренутно нам је приоритет ријешити статус тих људи - рекао нам је

државни министар за људска права и избјеглице. С друге стране, у БиХ има око **150.000** избјеглих и расељених особа које од надлежних органа траже подршку за повратак, док трећина бх. становништва живи изван БиХ. Проблема повратка требала је ријешити Ревидирана стратегија повратка, коју је, упркос подршци у Вијећу министара БиХ и Представничком дому Државног парламента, срушио Клуб Срба у Дому народа.

- Стратегија је у року од пет година требала ријешити све ове проблеме. Њоме је било предвиђено рјешавање питања повратка, али и његове одрживости. У БиХ имамо велики број оних који су се вратили у пријератна пребивалишта, али социјална, борачка, здравствена и друга права остварују у ФБиХ - истакао је Халиловић.

Државни министар за људска права сматра приоритетним омогућити повратницима минималне стамбене увјете, али и одржив повратак, за шта је укупно потребна милијарда КМ.

- Када је подржао Ревидирану стратегију повратка, Представнички дом Парламента БиХ донио је закључак да се БиХ кредитно задужи за 500 милиона КМ како би се та стратегија провела. У међувремену смо направили програм повратка, односно операционализацију стратегије, гдје смо по годинама пројицирали колико се људи треба вратити и колико је средстава за то потребно - испричао нам је Халиловић.

Тако би за повратак у 2010. години било потребно 208 милиона КМ у буџету. Но, Министарство финансија БиХ није предвидјело ниједну марку за ову намјену, да би у коначници Вијеће министара БиХ предложило 10,5 милиона КМ. Бошњачки министри гласали су против оваквог приједлога, али је буџет, ипак, усвојен прегласавањем.

PRESS CLIPPING

Четвртак 12.11.2009. год.

НЕЗАДОВОЉНИ МАЛИ АКЦИОНАРИ

Преглед, Датум : 12.11.2009, Страна : 13

Хотелско-угоститељско предузеће „Балкан“ - Лесковац

По рачуници акционара Угоститељско предузеће „Балкан“ продато за 1,03 милиона евра, а стварна вредност је двадесет пута већа

Од самог тренутка промене власничке структуре, незадовољни смо како је приватизација спроведена. Због тога смо тражили заштиту пред судом, али за сада од тога нема готово никаквог ефекта. Надамо се да ће, ипак, правна држава профункционисати и „случај“ Хотелског предузећа „Балкан“ бити дефинитивно решен. Овако је, између осталог, изнео ставове мањинских акционара Хотелског предузећа „Балкан“ Грујица Ивковић, председник Управног одбора на састанку стотинак сиромашних, ојађених акционара, који су остали и без радних места и икаквих извора прихода.

Група мањинских акционара, који тврде да им припада 30 одсто вредности Балкана, нису крајем минуле недеље могли да уђу у хотел Београд, који је део ХИП Балкан, јер им није дозвољено, па су састанак, боље речено протест, одржали на отвореном простору, односно готово у најстрожем делу града.

- Један од наших предлога је да већински власници преузму наше акције или да се изврши подела објеката ХУП „Балкан“ – истиче Грујица Ивковић, председник Управног одбора мањинских акционара.

По рачуницама ових акционара, међу којима је доста врхунских мајстора који су пронели глас лесковачког роштиља, Угоститељско предузеће Балкан продато је за 1,03 милиона евра, а његова стварна вредност је двадесет пута већа! Грујица Ивковић, председник Управног одбора мањинских акционара Балкана, сматра да је у питању лоша приватизација која има несагледиве последице не само за колектив, него и за сам град.

Некадашњи радници Балкана од 3. новембра 2007. године, када је промењена структура капитала њихове фирме, односно продат Балкан, преживљавају најтеже дане и готово сви су повели судски спор тражећи намирење вишемесечних зарада, уплату доприноса за пензијско-инвалидско осигурање, као и исплату отпремнина. Нажалост, решење се протегло као „гладна година“ и, бар за сада, крај се не назире!

Према слову купопродајног уговора, већински власник требало је да уложи у развој Балкана неколико милиона евра, а оцена мањинских акционара је да су инвестиције симболичне.

Антрфиле : Избеглице у мотелу

У депандансу мотела Атина, који је такође део Балкана, налазе се избеглице, којима је то једини кров над главом. Такође, шездесетак радника који су радили у Балкану, поседују и извршна судска решења, али ништа није урађено да се исплате њихова вишемилионска потраживања.

Неуспеле аукције

Балкан је продат после три неуспешне аукције, а располаже вредним објектима међу којима су хотел „Београд“ са 7.164 метра површине, „Дубочицу“ са 1.780, ресторан „Козара“ од 599 квадратних метара и „Кондир“ 255 метара. „Балкан“ поседује и земљиште у површини од 63.700 квадратних метара. У „Балкану“ је некада радило више од 300 рандика.

О БОРБИ ПРОТИВ ТРГОВИНЕ ЉУДИМА

Курир, Датум : 12.11.2009, Страна : 4

БЕОГРАД - Заменик премијера и министар унутрашњих послова Ивица Дачић данас ће потписати два споразума - о борби против трафикинга и илегалних миграција између МУП и ресорних српских министарстава, најавио је МУП.

Он ће потписати споразум о сарадњи у области борбе против трговине људима између МУП и министарстава финансија и рада и социјалне политике, саопштио је јуче МУП.

Дачић ће потписати и Споразум о образовању Савета за супротстављање илегалним миграцијама између МУП и министарстава спољних послова, финансија, рада и социјалне политике, одбране, правде, економије и регионалног развоја и Комесаријата за избеглице, наведено је у саопштењу.

НЕМЦИ ИЗГРАДИЛИ ДОМ ЗА ИЗБЕГЛЕ У ЉУБОВИЈИ

Блиц, Датум : 12.11.2009, Страна : 3

Љубовија

Домско одељење Центра за социјални рад „Стара болница“ у Љубовији отворено је јуче, а у њега је усељено је 14 избеглих и расељених особа које су дуже од две године били принудно смештени у крајње безусловним помоћним објектима дома здравља.

Реконструкција објекта, који је са 250.000 евра финансирала немачка хуманитарна организација АСБ, завршена је још пре две године, а до сада није усељен јер није постојао договор између министарстава и локалне власти око начина коришћења. Љиљана Лучић, државни секретар министарства за рад и социјалну политику, истакла је да ће у наредној години трошкове рада установе финансирати ресорно министарство.

- Добро је да ови људи сада пред зиму добију адекватан простор и сигуран кров над главом. Здравствене услуге корисници ће добити од Дома здравља - изјавила је Лучићева. У новоотвореном објекту посао је добило пет радника.

СПОРАЗУМ О БОРБИ ПРОТИВ ТРАФИКИНГА

Дневник, Датум : 12.11.2009, Страна : 13

ДАНАС ПОТПИСИВАЊЕ ВАЖНОГ ДОКУМЕНТА

Заменик премијера и министар унутрашњих послова Ивица Дачић сутра ће потписати два споразума - о борби против трафикинга и илегалних миграција између МУП-а и ресорних српских министарстава, најавио је МУП. Он ће потписати споразум о сарадњи у области борбе против трговине људима између МУП-а и министарстава финансија и рада и

социјалне политике, саопштио је јуче МУП. Дачић ће потписати и Споразум о образовању Савета за супротстављање илегалним миграцијама између МУП-а и министарстава спољних послова, финансија, рада и социјалне политике, одбране, правде, економије и регионалног развоја и Комесаријата за избеглице, наведено је у саопштењу.

PRESS CLIPPING

Петак 13.11.2009. год.

ДЕМАНТИ О ИЗГРАДЊИ РАФИНЕРИЈЕ У СМЕДЕРЕВУ

Преглед, Датум : 13.11.2009, Страна : 11

Градоначелник Смедерева Предраг Умичевић демантовао је да је потписао меморандум с представницима компаније Комико оил о изградњи рафинерије у том граду.

„Одговорно тврдим да нисам потписао тај меморандум. Испитао сам случај и утврдио да се та информација поткрала као грешка у медијима“, истакао је градоначелник на конференцији за новинаре у Смедереву. Он је додао да је био позван као гост од Института ЦИП, ћерке фирме Железница Србије, која је у Београду потписивала меморандум за израду пројекта са фирмом Комико оил, али да он ништа није потписивао. Градоначелник је додао да је с представницима међународне хуманитарне организације Хелп, која је обележила 10 година деловања у Србији, потписао меморандум о разумевању.

Умићевић је обавестио новинаре да ће Хелп помоћи Смедереву да збрине избегле који привремено живе у том граду и да ће та организација дати 76.500 евра, а локална самоуправа 13.500 за набавку грађевинског материјала за избеглице. Друга донација, додао је градоначелник, биће изградња шест монтажних кућа за избеглице.

ПОВРАТНИЦИМА НЕ ДАЈУ НИ ЗА КРОВ

Вечерње Новости, Датум : 13.11.2009, Страна : 6

ОЕБС КРИТИКУЈЕ КОСОВСКЕ ПРИВРЕМЕНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ ЗБОГ ИГНОРИСАЊА ОНИХ КОЈИ ЖЕЛЕ ДА СЕ ВРАТЕ

Није се вратио ни један одсто од 250.000 расељених Срба и неалбанаца

АЛБАНСКА већина предузела је мало конкретних корака, откако је 2007. године усвојена Стратегија за реинтеграцију повратника. Привремене институције самоуправе не испуњавају ни обавезу да помогну Србима и неалбанцима који су се вратили на Косово и Метохију - закључак је из извештаја Организације за европску безбедност и сарадњу о стању на КиМ.

Амбасадор мисије ОЕБС на Космету Вернер Алмхофер позвао је локалне и централне власти да помогну „рањивим групама тако што ће им наменити неопходна средства“. Према његовим речима, привремене институције у Приштини недовољно помажу око смештаја, образовања, здравствене заштите и запослења.

- Наравно да нисмо задовољни чињеницом да се у последњих десет година на Космет вратило 19.000 особа, од којих око 10.000 Срба, а на то свакако утиче и целокупна економска ситуација - каже Саша Рашић, актуелни министар за заједнице и повратак. - У сарадњи са УНХЦР у току је реализација повратка расељених смештених у колективним центрима, која ће обухватити око 1.300 породица заинтересованих да се врате на Космет.

Рашић наводи и да се граде станови за 60 породица у Лапљем Селу, 21 куће за повратнике у селу Синаје у општини Исток, 20 кућа у селу Клобукару у новобрдској општини, 15 кућа у општини Вучитрн исто толико у Племетини...

- Да су досадашњи пројекти повратка минорни у односу на број расељених најбољи је показатељ то што се на Космет није вратио ни један одсто од 250.000 расељених Срба и неалбанаца - истичу представници Министарства за КиМ у Влади Србије. - Уверени смо да нема добре воље једностраних косовских институција да допринесу процесу повратка расељених Срба.

Представници овог министарства истичу и да је и недостатак безбедности, осим отпора албанских власти, основна препрека повратку расељених Срба. А, најбољи је показатељ то што починиоци етнички мотивисаних злочина - почев од убица Срба у Старом Грацку, минарања аутобуса код Подујева, убиства Столића у Обилићу и деце у Гораждевцу - нису приведени лицу правде. Нема ни правне сигурности, а доказ је 18.000 захтева за повратак узурпиране имовине или надокнаде штете.

ИЗГРАЂЕНО 150 СТАНОВА У НОВОЈ ОПШТИНИ ГРАЧАНИЦА

Блиц, Датум : 13.11.2009, Страна : 5

Све се више младих враћа на Косово у намери да тамо остану

„Улудо смо потрошили десет година. Спремни смо да успоставимо сарадњу са свим институцијама и Владом Косова јер нам је основи циљ да омогућимо боље услове за живот у Новој општини Грачаница“, речи су Славише Тодића из Лапљег Села, одборника у Скупштини општине Приштина, поводом почетка радова на канализационој и водоводној мрежи у селу Добротин.

За последњих неколико месеци близу два милиона евра обезбеђено је путем донација и из буџета Косова за реализацију пројеката стварања Нове општине Грачаница која ће обухватити српске средине са подручја општина Липљан, Косово Поље и Приштина. Започета је изградња водоводне и канализационе мреже у селима Добротин, Ливађе, Доња Гуштерица, Суви до и Лепина. На подручју садашње општине Липљан, насипани су путеви у свих 16 села која чине Нову општину Грачаницу, асфалтиран је пут Грачаница - Лапље Село у дужини од четири километра, изграђена је канализациона мрежа у насељу Бадовац у самој Грачаници и низ других пројеката који ће помоћи да се заустави исељавање и започне процес организованог повратка.

- Успели смо да убедимо људе да одустану од исељавања и анимирамо оне који су заинтересовани да се врате. Једноставно људи виде да сеоске средине постају урбана насеља у којима је могуће организовати живот, у којима живе и враћају се млади уместо како је то донедавно било само стара и изнемогла лица - каже Бојан Стојановић, први човек Срба у Косовском Парламенту, наводећи имена више десетина Срба млађих од 25 година који су се у последњих неколико месеци вратили.

За неколико дана кључеве станова изграђених у Добротину ће добити 14 српских фамилија протераних из Словиња. Кров над главом обезбеђен је и за 60 српских породица, 20 расељених и 40 интерно расељених у новосаграђеним зградама у Лапљем Селу и 16 социјално угрожених породица у насељу Падалиште у Грачаници.

У току је изградња још 60 станова намењених кадровима у Лапљем Селу, а започети су радови на изградњи још 14 станова у Добротину у којима ће за месец дана бити уселени социјални случајеви - интерно расељена лица из општине Липљан. У покушају да се створе услови за живот младих започела је изградња спортских терена у свим селима.

- Циљ је да се млади одвоје од кафића и порока који све више узимају маха - каже Сениша Сојевић из Доње Гуштерице.

- Морамо се окренути реалности. Наш живот је везан за ово парче косовске земље на њему ћемо опстати уколико успемо да се организујемо и осмислимо живот сходно и времену и условима у којима живимо. Доста нам је лажних обећања којима су нас засипали изасланици из Београда - каже он.

Студент четврте године педагогије Јелена Живић једино жели да остане у српском Косову и Метохији у родном Добротину.

- Ово је јединствена прилика да ми млади коначно преузмемо одговорност за своју будућност и зато не бирамо средства нити начине да закуцамо на сва врата смо да би обезбедили средства за развој ових наших сеоских средина - каже она, наводећи да је око 3.500 Срба од 18 до 25 година опстало и да су одлучни да о својој судбини сами одлучују.

ПОПУСТ ЗА ПРЕВОЗ НЕМА 14.000 ЉУДИ

Блиц, Датум : 13.11.2009, Страна : 8

Ускраћена права избеглим

Избегли и расељени студенти, незапослени и ђаци морају да добију посебну потврду како би им месечна карта била јефтинија 30 одсто, иако испуњавају све услове

Око 14.000 избеглих и расељених особа које живе у Нишу, али немају пријављено пребивалиште, већ само боравиште, не могу да користе попуст од 30 одсто за градски превоз, иако испуњавају услове, већ морају за то да добију посебну потврду. Тако студенти, незапослени, пензионери и ђаци прво морају да поднесу захтев Управи за дечју, примарну и социјалну заштиту, од чије процене зависи да ли ће им месечна карта бити јефтинија. Уколико их Управа одбије, плаћају месечну карту од 1.250 до 2.000 динара, зависно од зоне.

Милован Бошковић (67), родом из Призрена, дошао је са колоном изгнаника с Косова и Метохије. Дуже времена је живео у кампу, а данас има боравиште у Мокрањчевој улици.

- Значило би ми да се мало смањи цена превоза, јер имам потребу да одем до пијаце, код лекара. Од пензије један део шаљем сину у Београд где живи са породицом и ради лимарске послове на црно. Никома данас није лако да преживи месец - каже Бошковић.

Већница Душица Давидовић каже да је Градско веће имало неколико жалби грађана с Косова и Метохије којима није допуштено да имају повластице у превозу у Нишу.

- Сасвим је нормално да неко ко има само боравиште у Нишу не може да има попуст или бесплатну аутобуску карту. У том случају би теоретски цела Србија могла то да користи, само да пријаве како најмање шест месеци станују код неког рођака у граду. Расељена и избегла лица и сада могу да имају попуст у превозу као и домаће становништво, али претходно морају да поднесу захтев Управи за дечију, примарну и социјалну заштиту која ће на основу њиховог имовног стања, степена инвалидитета и других параметара, одредити да ли могу да добију потврду или не о испуњеном праву за повластице у превозу. Очекујем да на следећој седници Скупштине града Ниша све решимо око превоза расељених и избеглих лица - навела је Давидовићева.

Опозиционе странке предлагале су три пута Градској скупштини да донесу одлуку којим би избегли и расељени могли да добију попуст за превоз.

- Ми тражимо да сва расељена и избегла лица могу да користе повластице у превозу, а не само инвалиди и труднице. Није у реду да неко ко је силом прилика дошао да живи у Нишу нема привилегије у превозу само зато што нема пребивалиште. Тражили смо да се у

Управним одборима четири аутобуска оператера уврсте категорије расељених и избеглих лица којима ће се субвенционирати превоз, а тај новац би требало да надомести град - каже Саша Илић, одборник ДСС.

БОШЊАЦИ КОЧЕ ПОВРАТАК СРБА

Политика, Датум : 13.11.2009, Страна : А23

Тузла – Председник Клуба српских делегата у Већу народа Републике Српске Сташа Кошарац изјавио је да бошњачке власти константно опструишу повратак избеглих Срба у Тузлански кантон.

„На подручју Тузланског кантона, у чијем је саставу 13 општина, тренутно живе 8.632 српска повратника, док је по попису из 1991. године на том подручју живело више од 100.000 људи српске националности”, рекао је Кошарац медијима РС.

Он је приликом јучерашње посете Тузли, у разговору са представницима удружења грађана „Повратак у кантон Тузла”, обавештен да су Срби повратници веома незадовољни због нерешавања њихових егзистенцијалних питања.

На делу је и дискриминација у области запошљавања, јер у седам, од 13, општина кантона нема ниједног запосленог Србина, а у осталих шест ради 39 Срба, од којих ниједан није повратник.

НАСТАВЉА СЕ СЕОБА СРБА

Политика, Датум : 13.11.2009, Страна : А44

Сребреница – Исељавање преосталих Срба из Сребренице, општине у Републици Српској, наставља се због притиска и дискриминације локалне бошњачке власти, изјавио је јуче Тањугу председник Скупштине општине Радомир Павловић.

„Због осећаја обесправљености и угрожености од 2000. године, откако су Бошњаци преузели локалну власт, Сребреницу је напустило 10.000 Срба који су у овој општини нашли уточиште након што су побегли из Федерације БиХ и тај се процес наставља”, казао је Павловић.

Он је додао да је дискриминација најизраженија у области расподеле донаторских средстава за обнову порушених стамбених објеката и запошљавања у општинској администрацији, јавним установама и предузећима.

„После рата обновљено је 600 српских, а више од 2.500 бошњачких кућа, а у последње четири године запослено је више од 300 Бошњака, а ниједан Србин”, рекао је Павловић.

Он је додао да због опструкције локалне бошњачке власти, око 5.000 Срба избеглих из Сребренице 1992. године у Србију не могу да се врате кућама јер су порушене.

Поповић је поново упозорио да Бошњаци оживљавају предлоге од пре две године да Сребреницу територијално и административно „истргну из уставно-правног система РС. Али, када је у питању медијско покривање, Сребреница је давно истргнута из медијског система РС, јер овде доминирају бошњачки медији”, казао је Павловић.

ДРЖАВЕ РЕГИОНА МОРАЈУ СЕ МЕЋУСОБНО ПОМАГАТИ НА ЕВРОПСКОМ ПУТУ

Члан Савета Игманске иницијативе Живорад Ковачевић оценио је да су односи у региону бољи него што су били, али да су још далеко од тога какви би требало да буду, па су самим тим и подстицај и кочница на путу ка ЕУ.

„Међусобни односи земаља у региону су и подстицај у мери у којој напредују, а кочница због тога што нису још добри... Сви ми у региону морамо да развијемо јаку свест о томе да смо сви у истом чамцу и да нема стабилности региона без стабилности земаља које га чине“, поручио је Ковачевић поводом деценије постојања Игманске иницијативе.

Он је објаснио да су тешкоће које је Хрватска имала у приступним преговорима с ЕУ због блокаде Словеније успориле напредовање целог региона ка Унији, и нагласио да је потребно регионално залагање и по питању „беле шенгенске листе“, односно да треба помоћи и БиХ да што пре дође на њу. **Ковачевић је, међутим, указао и на то да су међусобни односи у региону још оптерећени и нерешеним питањима ратног наслеђа, у која спадају и питање избеглица, прогнаних, као и незаврш ена сукцесија и границе, али су уздрмани и проглашењем независности Косова.**

„Треба онемогућити да питање Косова буде регионална јабука раздора и не доводити у питање ничији основни став, односно прихватити Бајденову изјаву током посете Србији 'слажемо се да се не слажемо'", навео је Ковачевић. По његовим речима, суседи Србије требало би да имају у виду деликатност ситуације у којој је српска политичка елита. „Та елита је довела себе у ситуацију да не може да одустане од става да је Косово неодвојиви део Србије, и то ће вероватно трајати годинама“, напоменуо је председник ЕПус-а.

Копредседник Игманске иницијативе за Србију Александар Попов рекао је да је, осим приоритета да све земље региона буду у систему визне либерализације, за ту иницијативу веома важно и да дође до трајне суспензије визног режима између Србије и Хрватске. Копредседник Игманске иницијативе за Хрватску Зоран Пусић навео је да је Хрватска у спору са Словенијом на тежак начин научила лекцију да не блокира друге државе региона на путу ка ЕУ, и нагласио да ће у том смислу Хрватска осталим земљама помоћи, јер ће и свака држава појединачно напредовати ако цео регион буде напредовао.

Копредседник Игманске иницијативе из БиХ Вехид Шехић је, пак, говорећи о унутрашњим проблемима у тој држави, истакао да се тамо још не схвата да су Србија, Хрватска и Црна Гора иностранство као што су и све друге земље. Игманска иницијатива, подсетимо, окупља више од 140 невладиних организација из Србије, БиХ, Хрватске и Црне Горе, а циљ јој је нормализација односа у региону, очување људских права и развој сарадње у области политике, економије и културе.

PRESS CLIPPING

Субота 14.11.2009. год.

МОНТАЖНЕ КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, Датум : 14.11.2009, Страна : 2

ЛОЗНИЦА - На подручју града Лознице тренутно 1.691 лице има продужени избеглички статус, а према речима Драгана Станића, повереника комесаријата за избеглице у овом граду, **недавно је са Међународном организацијом за миграције потписан уговор о додели пет монтажних кућа за избегличке породице које су власници плаца на подручју града. Вредност једне монтажне куће је око 12.500 евра, а реализација овог пројекта уследиће наредних дана. Такође, у сарадњи са италијанском невладином организацијом „Интер-СОС“ за три избегличке породице обезбеђен је откуп сеоских домаћинства. „Вредност инвестиције је у просеку око 620.000 динара, а средства се уплаћују директно на рачун продавца.**

Одмах по усељењу избегличке породице ће добити по 80.000 динара за адаптацију и реконструкцију тих кућа - каже Станић, додајући да је у сарадњи са НВО „Интер-СОС“ за две избегличке породице обезбеђен грађевински материјал у вредности од 4.000 евра који ће бити допремљен на парцеле у власништву тих породица.

КРОВ ЗА 16 ПОРОДИЦА

Вечерње Новости, Датум : 14.11.2009, Страна : 32

У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ ПОЧЕЛА ИЗГРАДЊА СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Европска комисија улаже 288.000 евра. Општина дала плац

ВЕЛИКА ПЛАНА - У Булевару деспота Стефана почела је изградња зграде за социјално становање, површине 800 метара квадратних, са укупно 16 станова. Извођач радова ГП „Сигма“ обећава да ће користити сваки леп дан, па се завршетак очекује наредне године.

Делегација европске комисије у Београду у објекат улаже 288.000 евра, преко Данског савета за избеглице у Србији. Општина Велика Плана обезбедила је плац и инфраструктуру. Пројекат још подржавају УНХЦР и Комесаријат за избеглице Србије.

- У 13 станова уселиће се најугроженије породице избеглих и расељених, који су сада у колективним центрима у региону, а у три, најугроженије овдашње породице. То су самохране мајке, породице особа са инвалидитетом, стари без подршке - наводи Марина Крмонезе из Данског савета за избеглице. По речима Дејана Шулкића, председника општине, на подручју Велике Плана тренутно је смештено око 2.000 интерно расељених и избеглих.

Антрфиле : ПОДРШКА

ОВО је само један од програма који ће бити реализован у сарадњи са Данским саветом за избеглице. Неким породицама пружићемо помоћ и у грађевинском материјалу за завршетак започетих кућа, градиће се монтажне куће, а биће и тзв. економских грантова за оне који желе да започну неки посао - најављује Шулкић.

АМБАСАДОР КОСОВА У СКОПЉУ СРБИН

Ало!, Датум : 14.11.2009, Страна : 3

Најозбиљнији кандидат за место амбасадора Косова у Македонији је Србин, пишу тамошњи медији! Виши саветник премијера Хашима Тачија Срђан Сентић већ је виђен за ово дипломатско место у Скопљу. С друге стране, Сентић је у изјави за „Ало!“ демантовао ову причу.

- Медији су ме само погрешно цитирали. **Ја јесам чуо те приче да сам кандидат од неких званичника, али о томе уопште не размишљам. Овде где сам ја сам у позицији да помажем српској и другим националним мањинама на Косову, док то не бих могао да чиним тамо.** На крају крајева, постоји закон који каже да је процедура за именовање амбасадора таква да је неопходно аплицирати за то место, а ја то нисам учинио - каже Сентић.

Овај тридесетогодишњак је пре послова у влади Косова обављао функцију вишег саветника специјалног представника генералног секретара УН-а на Косову, а његов рад се фокусирао на пружање стратешких савета о правима мањина и повратак расељених лица на Косово. Сентић је члан саветодавног већа за заједнице и централног ревизорског механизма. Дипломирани је правник, ожењен је Албанком, отац једног детета и прича енглески и албански језик.

PRESS CLIPPING

Недеља 15.11.2009. год.

ИМА НАДЕ

Курир, Датум : 15.11.2009, Страна : 5

Оливер Ивановић тврди да ће Срби са Косова и Метохије који су извадили нови пасош пре 1. новембра моћи да путују у земље ЕУ без виза

БЕОГРАД - Државни секретар за Косово и Метохију Оливер Ивановић тврди да ће Европска комисија тек одлучивати о томе да ли ће визна либерализација важити и за држављане Србије који живе на КиМ! Упркос поруци министра унутрашњих послова Ивице Дачића да грађани Србије који живе на Космету неће моћи да искористе предстојећу визну либерализацију, Ивановић каже да ништа још није коначно и објашњава да медији Дачићеву изјаву нису добро пренели.

- Сви држављани Србије са КиМ којима су пасоши издати пре 1. новембра 2009. сигурно ће моћи да путују без виза. Ми се боримо да то важи и за пасоше подигнуте после 1. новембра, с тим што они морају бити издати у Координационој полицијској управи за Косово и Метохију у Љермонтвљевој улици у Београду. Али, то зависи од коначне одлуке Европске комисије - наглашава Ивановић. Он објашњава да ни расељени не би требало да имају проблема, уколико имају регистрован сталан боравак у неком другом месту у Србији.

- Пошто измештене полицијске управе са КиМ неће више бити надлежне за пасоше, мислим да ће расељени водити пасоше у полицијској управи на чијем су подручју пријавили боравиште. Претпостављам да неће морати да иду у Координациону управу, а свакако неће морати да се одјављују с Косова. Али, то су више питања за МУП - каже Ивановић.

Наш саговорник сматра да ће на одлуку ЕК утицати то што је Србија потписала споразум о реадмисији, којим је прихватила обавезу да прими назад на своју територију сваког носиоца српског пасоша, без обзира на то кад је издат.

- Играће улогу и то што смо израдом биометријског пасоша стекли техничке услове за брзу и ефикасну проверу. Од значаја је и споразум са Еулексом о појачаној контроли административне линије - истиче Ивановић.

Председник СПОТ Момчило Трајковић каже да Србија никоме не сме да поставља услове и да он то разуме.

- Наша позиција не би требало да отежава пут Србије ка ЕУ. Чињеница је да су на простору Космета присутни и Унмик и ЕУ, односно да смо под неком врстом протектората. Управо зато Србија не сме да буде изричита и да поставља ултиматуме у стилу „све или ништа“, већ да без Космета убрзано иде ка визној либерализацији. Уверен сам да само таква Србија може да помогне Косову - каже Трајковић, додајући да је Ивановићева тврдња охрабрујућа, уколико је тачна.

Председник Покрајинског одбора СПО Ранђел Нојкић сматра да сви грађани Србије треба да буду једнако третирани, али наглашава да неће бити проблематично ни ако Срби с простора Космета буду морали још неко време да чекају у редовима за визе.

- Не треба људе дискриминисати. Веома је лоша порука да ће онај ко је предао за пасош до неког датума имати визне олакшице, а ко је окаснио неће. Спорно је то што ни Београд, као ни приштинске власти нису урадили довољно да покажу ЕУ да су одлучни у борби

против криминала на Косову. Ако нам и даље буду потребне визе, неће бити ништа страшно, јер ће бити много мање гужве, па ће се до њих лакше и долазити - констатује Нојкић.

Подсетимо, Ивица Дачић је изјавио да одлука да „шенген“ користе само грађани који имају пребивалиште на територији централе Србије није добра, и да је то желела ЕУ, а не Влада Србије. **Дачић тврди да су грађани с Космета изузети из визне либерализације због криминала који постоји у албанској популацији широм западне Европе и јер би укидање виза и њима значило отварање врата за ширење криминала.**

Антрфиле : Забринутост Европске комисије

Извор Курира из Владе Србије каже да је крајем октобра прекинут пријем документације за издавање пасоша у измештеним полицијским управама, јер је почела с радом Координациона полицијска управа у Београду.

- До тога је дошло због забринутости Европске комисије да ће велики број косовских Албанаца искористити могућност да добије нов српски пасош како би могли слободно да путују Европом, па је издавање пасоша по измештеним управама прекинуто - истиче наш саговорник.

Стевић: Ништа није коначно

Државни секретар у Министарству за Космет и председник Координационог центра Звонимир Стевић такође каже да одлука да за грађане Косова не важи визна либерализација није коначна.

- **Улажемо напоре да сви имају право на визну либерализацију, рачунајући и грађане Србије који живе на простору Космета - каже Стевић, који има пребивалиште у Грачаници.**

PRESS CLIPPING

Понедељак 16.11.2009. год.

НИ СРПСКИХ ПОВРАТНИКА, НИ ГОРАНОВЕ „ЈАМЕ”

Политика, Датум : 16.11.2009, Страна : А20

У Ливно се вратило тек стотинак Срба. Нико од њих не ради, готово да нема млађег од шездесет година а у школи нема деце српских повратника

Ливно – Кула Старца Вујадина, хајдука из српског села Казанци, тамо према Босанском Грахову, и данас је на литици изнад Ливна. Камених зидина нико се и не би сетио да не штрче над градом који је заборавио и Ивана Горана Ковачића. Велики поета је под литицом, уз врело Бистрице, на месту Думан, друге године оног рата, привео крају писање своје „Јаме”.

У Ливну су заборавили и на век и по православног храма Успенија пресвете Богородице, али и на 1820. годину, када је у овом граду основана прва српска православна основна школа у Босни.

Срба у ливањском крају данас замало па да више нема. Део њих је побегао средином 1992. а остатак у лето идуће године када је Ливно, уз пратњу Унпрофора и Међународног комитета Црвеног крста, напустило више од хиљаду Срба.

Од око четири хиљаде Срба у предратној ливањској општини, а кажу да их је било још око хиљаду који су се изјашњавали као Југословени, данас је у граду њих педесетак. У приградском насељу Губер их је још петнаестак. И никог више. Међу њима нема млађег од шездесет година. У основним школама нема ниједног детета српског повратника. Ни до радног места нико од Срба у Ливну није дошао, изузме ли се само један који је запослен у Босанском Грахову. Он свакодневно до радног места прелази око сто педесет километара.

– Када упитате локалну и кантоналну власт, рећи ће да то није истина пошто они располажу подацима о десетак Срба који ипак раде. А неће да признају да су они углавном из мешаних бракова, који су се изјашњавали као Хрвати, чак и католици, да би послератних година прешли на православље и постали велики Срби само да би дошли до радног места – тврди Душан Шуња.

– Ако је у ливањском чемеру бар нешто за утеху, онда је то чињеница да исту судбину у Ливну са Србима деле и Бошњаци. Јесте да су они у мало бољем положају, али само због чињенице да их је много радило у иностранству тако да не брину толико хоће ли имати сутра хлеба – кроз сузе говори Драго Радета, несрећан што ће „скончати, а неће дочекати да се Срби расејани по свету врате на дедовину”.

– Нити ми ко долази нити имам коме отићи. У Ливну нема ни оних наших старих комшија. Немам с ким кафу да попијем – наглашава и Мара Црногорац. Дејтонским крчмљењем Босне, девет српских села у Доњем ливањском пољу, која су била у саставу предратне босанскограховске, припало је ливањској општини. У њима је још теже стање.

– Куће српских повратника Владимира Броћете и Луке Давидовића недавно су запаљене. Људи су опет отишли у избеглиштво. Стоку нам краду, не дају нам новац за обнову домаћинства. Једноставно, свакодневно нам дају до знања да нама Србима више нема места у ливањском крају – прича Драган Јурић из Сајковића испод Динаре.

Да не би било баш све тако црно када су Срби у питању „потрудио” се локални фратар Марко Гело. Када су, пред сам почетак рата, почела дивљања националиста и у ливањском крају и на територији на којој је формирана Хрватска заједница

Херцег Босна, фра Гело је из пламена у којем је био православни храм извукао и спасао много реликвија и шездесетак икона непроцењиве вредности. Чувао их је у жупском уреду, а пре неколико месеци све је враћено српској православној цркви. Без обзира на то што је био критикован што помаже „четницима”, фра Гело је истрајао у очувању заједничког живота у ливањском крају.

– Мирнија времена, на радост многих нас, дошла су и у Ливно. Фра Марка Геле више нема међу живима. Умро је пре неколико месеци, али је иза себе оставио причу коју често помињемо и која нас обавезује да верујемо једни другима и да се надамо да зла више никада неће бити – каже ливањски жупник фра Марко Јурић.

КРОВ ЗА ПРОГНАНЕ

Вечерње Новости, Датум : 16.11.2009, Страна : 33

ВЕЛИКА ПОМОЋ КОМЕСАРИЈАТА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ”ИНТЕР СОС”

ЛОЗНИЦА - Кров над главом ће ускоро добити пет избегличких породица, које су Лозницу изабрале за своју трајну адресу, јер је овдашње повереништво Комесаријата за избеглице такав договор "оверило" са Међународном организацијом за миграције.

Реч је о монтажним кућама, чија је појединачна вредност 12.500 евра. Новом дому обрадоваће се и три избегличке породице на селу, којима је повереништво за избеглице, уз помоћ италијанске невладине организације "Интер сос", обезбедило откуп три сеоска домаћинства, чија је просечна цена 620.000 динара.

Услов је да паре "иду" директно на рачун продавца куће и окућнице. У повереништву истичу да нови власници одмах, по усељењу, добијају по 80.000 динара, како би своје сеоско газдинство средили да се "цакли".

У настојању да избеглицама буде боље локална власт непрестано помаже, поред осталог, и одрицањем од обавеза за плаћање такса, које је у надлежности града.

PRESS CLIPPING

Уторак 17.11.2009. год.

КРОВ ЗА 25 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Политика, Датум : 17.11.2009, Страна : А36

Нови Сад – У покрајинском Фонду за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима потписани су купопродајни уговори за стамбено збрињавање 25 породица из Хрватске и Босне и Херцеговине у вредности од 23 милиона динара. Новац је обезбедила Канцеларија УНХЦР-а у Београду, а поред купљених 25 кућа са окућницама у 20 војвођанских места будући власници добиће и грађевински материјал у вредности од 100.000 динара, наводи се у саопштењу покрајинског секретаријата за информације.

Према речима директора тог фонда Дејана Павловића, током претходне три године откупљено је 210 кућа и збринуто око 1.000 избеглих лица, од чега је новцем из покрајинског буџета купљено 185 кућа чија је укупна вредност око 200 милиона динара, наводи се у саопштењу.

СТАРИ, СИРОМАШНИ И ЗАБОРАВЉЕНИ

Политика, Датум : 17.11.2009, Страна : А7

Социјалну помоћ прима 15.054 особа старијих од 65 година

Сваког дана Драган Ивановић из народне кухиње доноси ручак онемоћалом оцу Миливоју, сестри Весни и брату Јовици, који нису најбољег здравственог стања.

Ова четворочлана породица се храни у народној кухињи. Ивановићи примају социјалну помоћ која је нешто већа од 6.000 динара месечно и са Миливојевом пензијом од 4.000 динара нису у могућности да обезбеде пристојан живот. Живе у Добановцима, у породичној кући са две просторије, без купатила. Имају малу окућницу и неколико засађених воћака.

Драган је најмлађи члан ове породице и он брине о оцу, сестри и брату. Набавља дрва, лекове, ради у башти, иде по ручак у народну кухињу. „После осамнаест година рада добио сам отказ у 'Лоли', у Железнику. Потрошио сам отпремнину тако да сада сви живимо од 10.000 динара месечно. Посао не могу да нађем... Да нам није народне кухиње не знам како бисмо преживели”, прича Драган. Успео је да набави дрва за огрев, али то неће бити довољно до краја зиме.

Струју не плаћају годинама. Електродистрибуцији дугују више од 100.000 динара. „Долазили су да нам исеку струју, па кад су видели како тешко живимо, одустали су од сече”, каже Драган.

Љиља Радиновић, члан невладине организације „Ластавица”, долази једном месечно да провери да ли им је потребна лекарска помоћ и, ако затреба, доноси им лекове. По потреби доведе и лекара који им уради основне претраге, измери крвни притисак, шећер у крви, температуру...

Радиновић каже да у општини Сурчин има 85 социјално угрожених породица. Међу њима има избегличких породица које су у јако тешком положају. Многи од њих нису добили држављанство, па тако не могу да буду на програму социјалне помоћи. Тако је без икаквих прихода брачни пар Стеван и Јека Јеловац, избеглице из околине Огулина, у Хрватској. Јеловци живе у кући коју изнајмљују за 80 евра месечно. До пре неколико месеци Стеван је радио као ноћни чувар на једном стоваришту у Земуну. Док је зарађивао 20.000 динара месечно, он је штедео. Кад је остао без посла, полако „крцкају” уштеђевину. На сву срећу, помаже им синовац Ђуро из Земуна који их редовно обилази и доноси им храну.

„Не можемо да се хранимо у народној кухињи, с обзиром на то да нисмо регулисали статус у Србији. У Хрватској нам је запаљена кућа, па немамо где да се вратимо. Остало је имање које је сада запуштено. За сада нема наговештаја да бисмо ту земљу могли да продамо”, каже Стеван.

Породици Ивановић и брачном пару Јеловац вероватно би било много теже да их не помаже невладина организација Амити. У овој организацији има много волонтера који помажу сиромашним и старим људима. Амити и мрежа Хумана су урадили истраживање о положају старих и сиромашних људи у Србији чија примања не прелазе 6.500 динара као и оних који су без икаквих примања. Истраживање је урађено летос на узорку од 1.200 људи. По речима Надежде Сатарић, из невладине организације Амити, 45 одсто испитаника живи у породици са просечним приходом мањим од 6.000 динара.

„Без деце, унука, блиских сродника је свака шеста старија особа која живи сама”, истиче Сатарићева. Више од 54 одсто старијих од 65 година који примају социјалну помоћ једу месо једном месечно или ређе, резултати су истраживања. Социјалну помоћ прима нешто више од један одсто становништва старијег од 65 година (15.054 лица), мада је прошле године више од десет одсто тог становништва живело испод границе сиромаштва. Сиромашни и старији углавном су са села и власници су имовине (куће, више од пола хектара земље), што их искључује из права на социјалну помоћ.

ЛИМЕНИ ЗБЕГ У ЦЕНТРУ ЛЕПОСАВИЋА

Политика, Датум : 17.11.2009, Страна : А20

У хангару који је својевремено користила Војска Југославије, већ десет година у „привременом смештају”, иза оgrade и три метра високе капије, живи двестотинак Рома

Лепосавић – У центру Лепосавића, на само неколико корака од зграде општине, у хангару који је својевремено користила Војска Југославије, већ десет година у „привременом смештају“, иза оgrade и три метра високе капије, живи двестотинак Рома протераних из Митровице, Старог Трга, Првог Тунела, Приштине... Више гладни него сити, избегличке дане проводе овде, подно висова Копаника, у лименој кутији и око ње, а суморност овог места једино ублажава граја мноштва ромске деце, од које њих четрдесетак похађа основну или средњу школу.

Око импровизоване чесме из које шикља вода у плехана корита затичемо повећу групу житеља овог насеља. Довикују нам „јесте ли из неке организације“, вероватно се надајући да доносимо некакву помоћ, до које им ваља стићи пре осталих сапатника. Прилази жена која нам се представља као Фатима Гушани. Каже да је у контејнер насељу још од 1999, има петоро деце, најстаријем је осам година, најмлађем недељу дана.

– У заједничкој просторији живи нас 25, пре неки дан вратила ми се сестра из Немачке. Најурили их све. Ни сами са собом не знамо шта ћемо, а сада су нам и они ту – говори нам Фатима.

Начас прекидајући игру око чесме, окружују нас тамнопути малишани и углас причају како већ две године ништа не добијају, ни из Црвеног крста, ни из Комесаријата за избеглице. Да је заиста тако, потврдили су нам и надлежни из поменути две институције, уз утешну најаву да би пред Нову годину требало да стигну некакви хуманитарни пакети.

Питамо неке од житеља насеља, који нам рекоше да су из Митровице, зашто не покушају да се врате у тај град. Одмахују главом, веле, није им тамо безбедно, а и не би имали од чега да живе. Помињу неких десетак породица, које су се пролетос вратиле у јужни део града. Има и оних који су покушали да се домогну Мађарске.

– Што се оно каже, пре су се отуда вратили него што су пошли. Ко ће нас Цигане – прича нам Бајрам Ћоса, који је 1999. избегао из јужног дела Митровице са још око 8.000 сународника, којима је попаљена сва сиротиња коју су тамо имали. Он са тетком живи у једној од лимених соба, а издржава се као и већина осталих, ако му се посрећи да оде у надницу, да сече дрва, за тај посао може да се заради од пет до 20 евра.

– Највише добијемо на утовару и истовару цемента, брашна, трица. Неко од нас прима социјалу или некакву другу новчану помоћ, чега је све мање, али, најважније је да је глава на раменима. У Митровицу немамо где – говори Ћоса.

Улазимо у хангар, једва назиремо куда ходник води. Сијалице шкиље, тек где покоја. Пут пресецају развучене жице, на којима се суши одећа.

– Знаш, бре, дете, разболела сам се оног дана када сам избегла из своје куће. Док сам живела у Приштини, а никада ме није ни зуб заболоо – каже нам Ђуља Мустафа, позивајући нас да уђемо у њен собичак без прозора и попијемо кафу.

Продужавамо даље, до собе Шахире Бегеши, у којој затичемо троје од њено осморо деце. Каже, муж је оставио, отишао у Нови Пазар.

– Док је и свекрва била ту, мало смо лакше састављали крај с крајем – вајка се Шахира, док на дотрајалом електричном шпорету греје воду за купање у цинканој канти, коју је нашла поред контејнера.

Док одлазимо из насеља, праћени групом Рома који су нам се нашли као домаћини, питамо их плаше ли се овог новог грипа, о коме се толико прича, и да ли им је неко наговестио да ће бити вакцинисани. Мрште се и забринуто хукћу, али за те вакцине нису сигурни шта ће одлучити, кажу, чули су од својих из Немачке и Белгије да с тим нешто није у реду, ваљда ће им, надају се, неко то све објаснити...

– Ма, нас изједа страх да данас-сутра опет не будемо истерани на улицу, као пре десет година, па и не стижемо да се бојимо тог грипа – као за себе, а у име свих, причу на ову тему прекида жена која је са бебом у наручју изашла да нас испрати.

ОТКАЗИ САМО ПЉУШТЕ

Вечерње Новости, Датум : 17.11.2009, Страна : 9

ПРЕМА ПРОЦЕНАМА СИНДИКАТА ЗА ДЕВЕТ МЕСЕЦИ БЕЗ ПОСЛА ОСТАЛО ИЗМЕЂУ 155.000 И 250.000 ЉУДИ

Осам одсто запослених изгубило посао, односно без зараде је остао сваки дванаести

НЕ постоји прецизан податак колико је тачно радника за првих девет месеци ове године остало без посла, али се помињу цифре од 155.000 до 250.000 људи! То, на жалост, није коначан списак унесрећених због губитка радне књижице, јер су најављена

нова отпуштања. Економска криза највише је погодила запослене у текстилној индустрији и металском комплексу, који су најчешће проглашавани сувишним.

Председник Савеза самосталних синдиката Љубиша Орбовић сматра да је од првог дана 2009. године, па до краја септембра без посла остало 155.000 људи. Његова колегиница из Асоцијације слободних и независних синдиката Ранка Савић, међутим, тврди да је у том периоду отпуштено између 220.000 и 250.000 особа.

- Поражавајуће је што је толико радника остало без примања, али је најгоре то што је Влада наводно настојала да сачува радна места - сматра Орбовић. - По нашој евиденцији чак осам одсто запослених је за девет месеци изгубило посао, а то значи да је без зараде остао сваки 12. радно способан становник Србије! Нема области у којој није било отпуштања, а за наредни период најављени су откази за запослене у администрацији, НИС-у, РТС-у...

Ранка Савић упозорава да наша земља полако постаје једина у региону у којој ће се број запослених изједначити са бројем пензионера.

- Тренутно има око 1.850.000 људи који зарађују, а 1.700.000 старих који примају пензије - наводи Ранка Савић. - Најављена отпуштања „прете“ да се ове бројке изједначе. У државној управи ће око 3.500 људи наредне године остати без посла, а великих проблема имају и запослени у ИМТ, ИМР, Фабрици каблова...

Из дуванске индустрије је већ отишло 306 радника, из „Нитекса“ 300. Нада Новаковић, магистар социологије подсећа да је од 2000. године до данас без посла остало више од пола милиона радника свих квалификација и занимања.

- Само у току прошле године то је било 160 хиљада нових губитника посла - каже она. - **Тај процес ће се само увећавати и добијати на интензитету. Свака власт настоји да „прикрије“ стварну стопу незапослености. То раде променом методологије евидентирања, „брисањем са спискова“, смањењем материјалне помоћи и других бенефиција незапосленима, политиком „активног тражења посла“ истичући да је појединац одговоран за себе. Иза свега тога „промакне“ хиљаде људи без посла који немају услове да се званично евидентирају као такви, они који одлазе у „сиву“ економију, људи без „папира“ (избегли и расељени и сл).**

Последица је апсурдна представа да се стопа незапослености спорије повећава него што радници остају без посла. **Актуелна стопа незапослености у Србији се процењује на око 15 одсто, а стварна је, сматра Новаковићева, премашила 30 процената!**

Антрфиле : ИЗ СТЕЧАЈА НА УЛИЦУ

ПРЕДСЕДНИЦА АСНС подсећа да је око 60.000 малих предузећа у блокади и напомиње да ће тек трећина од њих успети да се „извуче“ без стечаја.

- Ако узмемо да у свакој од тих фирми у просеку ради по четворо људи, добијамо податак да је пред отказом још око 80.000 запослених - објашњава Савићева. - Сви они који буду послати на улицу, немају баш неко решење. Држава нема идеју за отварање нових радних места, а напаћених и обесправљених људи је све више.

PRESS CLIPPING

Среда 18.11.2009. год.

ХУМАНОСТ НА ДЕЛУ

Преглед, Датум : 18.11.2009, Страна : 5

Након месец дана од почетка заједничке хуманитарне акције Фонда „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) и ресторана „Литтле Бау“, остварен је први велики успех - прикупљена су средства намењена за куповину куће за Воштиће, шесточлану породицу, која већ десет година живи у колективном центру. На тај начин, ова породица је ушла у процедуру избора куће у којој ће живети. Акција коју Фонд спроводи у оквиру кампање „Можеш и Ти“ наставља се пуном паром, са циљем да се прикупе средства за збрињавање још једне породице до краја године.

Као и до сада, гости ресторана „Литтле Бау“ ће сваког понедељка, до краја године, имати могућност да за наручену храну плате онолико колико желе, а средства прикупљена на овај начин биће намењена за куповину домаћинства и збрињавање породица које још увек живе у колективним центрима у Србији.

Пројекат „Можеш и Ти“ се реализује у сарадњи са УНХЦР-ом, Интерсосом и Комесаријатом за избеглице, а само током прошле године кроз акцију „Можеш и Ти“ стамбено и економски је збринуто 100 породица избеглих и расељених лица. Тренутно је у току решавање стамбеног питања за 68 породица.

ХЛЕБ И ВОДА ЗА СВА ТРИ ОБРОКА

Дневник, Датум : 18.11.2009, Страна : 13

СВЕ ВИШЕ МАЛИШАНА ОД РОЂЕЊА ПРЕДОДРЕЂЕНО НА БЕДУ

Мада се од 2002. до 2007. стопа сиромаштва у Србији преполовила, од средине прошле године она због светске кризе опет расте и највише погађа најмлађе, Роме, породице с децом и без личних докумената, избеглице и старе – закључ ак је недавне Конференције „Деца и сиромаштво – глобални контекст, национални приоритети и локална решења“. А у Србији данас сваки четврти малишан прима дечји додатак, за шта држава издваја 750 милиона динара месечно, а ипак је много деце којој је ускраћено све осим хране, а и она се често сведе само на хлеб и воду.

Државна секретарка Министарства рада и социјалне политике Љиљана Лучић је нагласила да се лоши трендови могу зауставити само покретањем нових пројеката, док председница Скупштине Славица Ђукић-Дејановић сматра да економска криза не сме да буде изговор за неактивност у социјалној области.

Директорка Канцеларије Уницефа у Србији Јудите Рајхенберг каже да је држава обавезна да новац троши ефикасније и не сме да ускрати ниједну услуга деци, док шеф Европске комисије у Србији Винсент Дегерт подсећа на то да је улагање у децу – улагање у будућност земље.

И мада се кризи још не назире крај, сви учесници сесије сложили су се с тим да се реформе у Србији не смеју зауставити, чак и по цену да држава мора да реагује додатним парама из буџета.

– Благо се повећава проценат бруто националног дохотка који се издваја за образовање, то је још увек јако далеко од онога што нам треба, но главни проблем је у томе што се чак 96 одсто новца троши на плате, па не остаје довољно за развој школства – рекла је чланица Савета за права детета и државна секретарка у Министарству просвете проф. др Тинде Ковач-Церовић, која као главне задатке свог ресора у петогодиш њем периоду наводи успостављање модерног система финансирања, квалитетно основно образовање и стварање услова за доживотно образовање, те укључивање у школе деце која и даље нису у клупама. Она издваја као највећи проблем то што њено министарство у својим пројектима нема социјалну подршку, па је неопходна да заједно с Љајићевим ресором континуирано помаже сиромашној деци. **Учесници скупа су надлежнима поручили да морају убудуће нудити свеобухватне услуге, јер је то један од услова за укључивање маргинализованих група и сиромашне деце у свакодневни живот.**

Антрфиле : Много бајат закон

Министар рада и социјалне политике Расим Љајић процењује да је у Србији између 675.000 и 700.000 људи сиромашно и најављује нови закон ради побољшања њиховог положаја. Јер је актуелним, који је стар 18 година, сада обезбеђена подршка за око 163.000 корисника, док ће новим правним актом бити обухваћено њих око 230.000. Но, он неће моћи да се примењује идуће години због недостатка новца, већ евентуално од 1. јануара 2011.

PRESS CLIPPING

Четвртак 19.11.2009. год.

ФОНД СКУЋИО ХИЉАДУ ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 19.11.2009, Страна : А20

Новцем из покрајинског буџета до сада је купљено 210 сеоских кућа и имања за прогнанике који су се определили да остану у Војводини и баве се пољопривредом

Нови Сад – Према последњим подацима, на подручју Војводине је више од 47.000 особа које имају избеглички статус, а чак њих 75 одсто су прогнанници из Хрватске.

Будући да повратак у ранија места пребивалишта за многе од њих није реална опција, **Извршно веће АП Војводине је пре више од три године основало Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним особама које су у колективним центрима или живе као подстанари, а које имају намеру да остану у новој средини и баве се пољопривредом.**

– Од тада је купљено 210 стамбених објеката широм Војводине и на овај начин збринута готово 1.000 избеглица – каже за „Политику“ директор Фонда Дејан Павловић, прецизирајући да је новцем из покрајинског буџета плаћено 185 кућа са окућницом, за шта је издвојено више од 200 милиона динара.

– Нашој акцији се прикључила и Канцеларија УНХЦР-а у Београду са чијим представницима смо прошле седмице потписали уговор на основу којег ће ова хуманитарна организација са 23 милиона динара финансирати куповину 25 кућа за око 100 избеглица. Будући власници кућа добиће и грађевински материјал у вредности од по 100.000 динара, који могу искористити за побољшање услова становања, куповину намештаја и уређаја за домаћинство – истиче Павловић.

Поменутих 25 кућа се налази у 20 војвођанских насеља, а њихова просечна цена је око пет-шест хиљада евра. Избеглицама које су се пријавиле на досадашње јавне конкурсе **Фонд је за откуп кућа и сеоских имања обезбедио по максимум 6.000 евра у динарској противвредности.** Половина тог износа су бесповратна средства, а остатак треба да буде враћен Фонду у року од најдуже десет година од датума доделе средстава.

Избеглице које су се определиле да саме граде своје нове домове добиле су, такође, на основу јавног конкурса, грађевински материјал у вредности до 5.000 евра у динарској противвредности. Половина средстава добија се бесповратно, а остатак се враћа у року од осам година.

– Готово да нема општине у Војводини у којој није откупљена барем по једна кућа, при чему смо поштовали потребе корисника помоћи. Фонд организује и вишедневне посете избеглица ранијим местима пребивалишта у Хрватској и БиХ, како би и сами могли да процене да ли постоје услови да се врате у завичај. Онима који се одлуче за повратак такође помажемо на разне начине – наглашава Дејан Павловић.

СРБИ ОТИШЛИ ЗБОГ ИНДОКТРИНАЦИЈЕ

Правда, Датум : 19.11.2009, Страна : 6

БИВШИ МИНИСТАР СПОЉНИХ ПОСЛОВА ХРВАТСКЕ СВЕДОЧИО О ЗЛОЧИНИМА У „ОЛУЈИ“

ХАГ - Бивши министар спољних послова Хрватске Мате Гранић негирао је јуче пред Хашким трибуналом да је Хрватска у лето 1995. године спровела етничко чишћење у Книнској крајини, тврдећи да су Срби отишли планирано, на подстицај вођа у Книну и Београду.

Гранић сведочи у одбрану тадашњег команданта хрватске специјалне полиције, генерала Младена Маркача који је, заједно са генералима Антом Готовином и Иваном Чермаком, оптужен за прогон и друге злочине над српским становништвом током и после операције „Олуја“ у августу и септембру 1995.

- Јесте отишао велики број грађана Хрватске српске националности, али отишли су они који нису прихватили хрватску државу и они који су се плашили освете због тога што су учествовали у злочинима... Српско становништво било је индоктринирано из Београда од када је Слободан Милошевић дошао на власт - рекао је Гранић и прецизирао да је Хрватску током „Олује“ напустило „око 140.000“ Срба.

То није било етничко чишћење, зато што хрватске власти нису имале намеру да протерају српско становништво из Книнске крајине, нити су операцију „Олуја“ осмислиле и спровеле у том циљу. Гранић је нагласио и да Хрватска лиједан стратешки потез није повукла без сагласности САД", напомињући да је незваничан амерички услов био да се офанзива „Олуја“ спроведе „брзо“ и без угрожавања српских цивила и војника УН. Он је потврдио да су после „Олује“ „у значајном опсегу“ почињена злодела над Србима, укључујући убиства, пљачку и паљење њихове имовине, али су те злочине, према његовим речима, починиле „криминалне банде и појединци“, а не професионални хрватски војници и полицајци.

ПРЕТИ ЕГЗОДУС

Курир, Датум : 19.11.2009, Страна : 4

У општинама са српском већином на Космету, у којима су власт освојиле албанске партије, расту страховања да би могло доћи до колективног иселјавања у Србију

БЕОГРАД - После локалних избора на КиМ, на којима је тријумфовала Тачијева ПДК, постоје реалне шансе да Срби колективно напусте Космет, као и да дође до сукоба међу њима!

На ову опасност упозорио је Оливер Ивановић, државни секретар за КиМ, што не искључују и други представници српског народа у јужној покрајини. **Могућност егзодуса с Космета посебно је присутна у оним општинама са српском већином као што су Штрпце и Ново Брдо, у којим су након недељних избора због слабог одзива Срба албанске партије освојиле већину!**

Звонко Михајловић, председник општине Штрпце, у којој живи 75 одсто Срба и 25 одсто Албанаца, у изјави за Курир каже да је сасвим извесно да ће доћи до међусрпског сукоба.

- Сукоб међу Србима ће изазвати нове српске локалне власти по налогу Приштине. Што се тиче Штрпца, сав прљав посао у вези с протеривањем српског становништва биће поверен управо Србима, јер је албанско руководство уверено да ће они то боље урадити од самих Шиптара. Прво ће се новоизабрано општинско руководство обрачунати с нама који смо

изабрани 11. маја. Потом, када нас буду истерали из општинске зграде, уследиће отимачина српске имовине у виду приватизације „Инекс ски центра Брезовица“, Националног парка „Шар-планина Брезовица“, поште, фабрике „Лола корпорација“, и на крају следи здравство и просвета. Кад нам преузму просвету, наша деца биће принуђена да уче по приштинском плану и програму, што ће нас приморати да их шаљемо на школовање у Краљево, Београд или Ниш. Међутим, кад она не буду ту, поставља се питање шта ћемо и ми на КиМ - објашњава Михајловић.

Председник општине Ново Брдо Стојан Станојевић, с друге стране, каже да не очекује сукобе између Срба, бар кад је у питању његова општина.

- Што се тиче осталих општина, ту нисам сигуран. Не верујем да ће доћи до егзодуса Срба из Новог Брда, иако ће од сада већину имати Албанци, јер смо се ми сродили с тешким ситуацијама - оцењује Станојевић.

Насупрот њима, Ранђел Нојкић, председник покрајинског одбора СПО, тврди да на КиМ неће бити сукоба међу Србима јер неће доћи до укидања већ постојећих општинских структура власти.

- Паралелно ће деловати општинска руководства изабрана на изборима 11. маја и 15. новембра. Свако ће радити свој посао, а тамо где буде преклапања, уз мало памети може доћи до усклађивања активности за добробит локалног становништва.

Иначе, Оливер Ивановић већ дуже време упозорава на могућност сукоба међу Србима на КиМ, тако да се просто може стећи утисак као да он позива на те сукобе. Што се тиче општина Ново Брдо и Штрпце, мислим да тамо неће доћи до егзодуса јер ће Албанци покушати да се покажу као душебрижници за Србе пред међународном заједницом - оптимистичан је Нојкић.

Антрфиле : Учињена штета Србији

Љубомир Краговић, председник покрајинског одбора СРС, за постојећи ситуацију на КиМ криви Владу у Београду.

- На дан избора Вук Јеремић је стално понављао како се нису стекли услови за излазак на изборе, али да се неће предузимати никакве санкције према онима који на њих изађу. То је навело један број Срба да изађу на косовске изборе, чиме је учињена штета Србији и голема услуга шиптарским сепаратистима. Надам се да неће доћи до сукоба међу Србима, али то треба да решава Министарство за КиМ. У сваком случају, треба спречити контакт између две општинске власти. Што се тиче Штрпца и Новог Брда, мислим да ту неће доћи до масовног егзодуса Срба, мада не искључујем појединачне случајеве - признаје Краговић.

ПРЕТИ ЕГЗОДУС

Курир, Датум : 19.11.2009, Страна : 4

У општинама са српском већином на Космету, у којима су власт освојиле албанске партије, расту страховања да би могло доћи до колективног исељавања у Србију

БЕОГРАД - После локалних избора на КиМ, на којима је тријумфовала Тачијева ПДК, постоје реалне шансе да Срби колективно напусте Космет, као и да дође до сукоба међу њима!

На ову опасност упозорио је Оливер Ивановић, државни секретар за КиМ, што не искључују и други представници српског народа у јужној покрајини. Могућност егзодуса с Космета посебно је присутна у оним општинама са српском већином као што су Штрпце и Ново Брдо, у којим су након недељних избора због слабог одзива Срба албанске партије освојиле већину!

Звонко Михајловић, председник општине Штрпце, у којој живи 75 одсто Срба и 25 одсто Албанаца, у изјави за Курир каже да је сасвим извесно да ће доћи до међусрпског сукоба.

- Сукоб међу Србима ће изазвати нове српске локалне власти по налогу Приштине. Што се тиче Штрпца, сав прљав посао у вези с протеривањем српског становништва биће поверен управо Србима, јер је албанско руководство уверено да ће они то боље урадити од самих Шиптара. Прво ће се новоизабрано општинско руководство обрачунати с нама који смо изабрани 11. маја. Потом, када нас буду истерали из општинске зграде, уследиће отимачина српске имовине у виду приватизације „Инекс ски центра Брезовица“, Националног парка „Шар-планина Брезовица“, поште, фабрике „Лола корпорација“, и на крају следи здравство и просвета. Кад нам преузму просвету, наша деца биће принуђена да уче по приштинском плану и програму, што ће нас приморати да их шаљемо на школовање у Краљево, Београд или Ниш. Међутим, кад она не буду ту, поставља се питање шта ћемо и ми на КиМ - објашњава Михајловић.

Председник општине Ново Брдо Стојан Станојевић, с друге стране, каже да не очекује сукобе између Срба, бар кад је у питању његова општина.

- Што се тиче осталих општина, ту нисам сигуран. Не верујем да ће доћи до егзодуса Срба из Новог Брда, иако ће од сада већину имати Албанци, јер смо се ми сродили с тешким ситуацијама - оцењује Станојевић.

Насупрот њима, Ранђел Нојкић, председник покрајинског одбора СПО, тврди да на КиМ неће бити сукоба међу Србима јер неће доћи до укидања већ постојећих општинских структура власти.

- Паралелно ће деловати општинска руководства изабрана на изборима 11. маја и 15. новембра. Свако ће радити свој посао, а тамо где буде преклапања, уз мало памети може доћи до усклађивања активности за добробит локалног становништва.

Иначе, Оливер Ивановић већ дуже време упозорава на могућност сукоба међу Србима на КиМ, тако да се просто може стећи утисак као да он позива на те сукобе. Што се тиче општина Ново Брдо и Штрпце, мислим да тамо неће доћи до егзодуса јер ће Албанци покушати да се покажу као душебрижници за Србе пред међународном заједницом - оптимистичан је Нојкић.

Антрфиле : Учињена штета Србији

Љубомир Краговић, председник покрајинског одбора СРС, за постојећи ситуацију на КиМ криви Владу у Београду.

- На дан избора Вук Јеремић је стално понављао како се нису стекли услови за излазак на изборе, али да се неће предузимати никакве санкције према онима који на њих изађу. То је навело један број Срба да изађу на косовске изборе, чиме је учињена штета Србији и голема услуга шиптарским сепаратистима. Надам се да неће доћи до сукоба међу Србима, али то треба да решава Министарство за КиМ. У сваком случају, треба спречити контакт између две општинске власти. Што се тиче Штрпца и Новог Брда, мислим да ту неће доћи до масовног егзодуса Срба, мада не искључујем појединачне случајеве - признаје Краговић.

ПУНОЛЕТСТВО ТРАГЕДИЈЕ

Данас, Датум : 19.11.2009, Страна : 9

После 86 дана опсаде припадници ЈНА ушли су у Вуковар, 18. новембра 1991. Битка је окончана потпуним разарањем града и протеривањем већине Хрвата који су у њему живели. Од 45.000 становника, око 10.000, колико је остало у граду, изашло је из подрума

где су провели скоро три месеца. Погинуло је између 3.000 и 5.000 људи, претежно цивила. Хрватска је после преласка Вуковара у руке српских снага добила велику међународну подршку у борби за своју независност.

Србија је однела Пирову победу.

Од насеља у којем су пре рата владали узорни међунационални односи, о чему говори чињеница да се небројено Вуковараца изјашњавало Југословенима, али и мноштво мешовитих бракова, Вуковар је, заједно са Сарајевом, постао симбол највећег ратног безумља из деведесетих.

Хрватска годинама након битке и интеграције Вуковара у свој државно-правни систем обележава Дан сећања. Вуковар је за Хрватску један од главних симбола сукоба који назива Домовинским ратом. У Србији, Вуковар се не помиње. Став прокламован са распламсавањем рата, да Србија у њему није учествовала преживљава до данашњих дана. Након што се Слободан Милошевић, захваљујући политици Запада, трансформисао из „балканског касапина“ у „незаобилазни фактор мира и стабилности“, Вуковар, заједно са ратовима у Хрватској и БиХ, потиснут је у дубоки заборав. Као да се ништа није ни догодило. Као, што је, уосталом, заборављена и потпуно игнорисана трагедија Крајине.

За разлику од Хрватске, која свих ових година не заборавља Вуковар, а након почетка процеса „детуђманизације“ ни Книн - на страну да ли је то сећање последица притисака или не - Србија континуитет симбола нема. Книна смо се сетили када смо поново ушли у сукоб са Западом. Демократска власт после 2000. инсистира да Хрватска учини све да омогући повратак Срба у Крајину, а удео својих претходника, пренет на плећа свих грађана Србије прихватили то или не, у ономе што се догодило и у Крајини и у Вуковару, помиње само када баш мора.

Ђаци у хрватским школама имају и те како јасну представу о Вуковару. Тај град и Дубровник су „кључне речи“ у деловима њихових уџбеника историје који говоре о крају прошлог века. Опет, на страну колико су, можда, оптерећени национализмом или једностраном. Ђаци у Србији о истим појма немају. Нико их не учи. Како да се разумемо и усаглашавамо ако игноришемо ствари које за једне или друге имају велики значај? Претпоставка да ће нас „мелтинг пот“ ЕУ довести у склад није реална. То је показао и пример Југославије.

PRESS CLIPPING

Петак 20.11.2009. год.

ПОМОЋ У ГРАЂЕВИНСКОМ МАТЕРИЈАЛУ ЗА 11 ПОРОДИЦА

Блиц, Датум : 20.11.2009, Страна : 2

СМЕДЕРЕВО - У Смедереву су потписани уговори о донацији грађевинског материјала за 11 породица интерно расељених са Косова и Метохије. За ову намену из градског буџета издвојено је 1.830.000 динара. Расељена лица добила су ову помоћ да би довршила започете објекте, а међу њима су и две породице, које овим стичу услов да се иселе из Центра за колективни смештај избеглих и ресељених у Радинцу.

„Ова донација помоћи ће ми да довршим започету кућу, а верујем у обећање градских власти да ће убрзо бити решено и питање инфраструктуре, јер шта ми вреди кућа без струје, воде и канализације - каже Љубиша Станковић, један од корисника донације. Чланица Градског већа задужена за здравство и социјалну политику др Весна Јеремих Драгојевић, приликом потписивања уговора са расељенима, најавила је за следећи месец расподелу 3,5 милиона динара у грађевинском материјалу за још осам породица.

У СИРОМАШТВУ ЖИВИ 10.000 ПИРОЋАНАЦА

Блиц, Датум : 20.11.2009, Страна : 5

Алармантни подаци Црвеног крста

Сваки шести становник живи са мање од 8.000 динара месечно. Број корисника народне кухиње утростручен за три године

Око 10.000 Пироћанаца, или сваки шести становник, живи у сиромаштву, подаци су Црвеног крста у овом граду. Све је више грађана који траже социјалну помоћ, а број корисника народне кухиње за три године је утростручен.

- Имам пензију од 10.000 динара, муж ми је болестан, а син и снаја су остали без посла. Можете да замислите како ове паре трошимо. Срамота ме је да идем на казан, али ћу морати да бар за деду и мене обезбедим један оброк - прича једна пензионерка из Пирота која од срама није желела да каже своје име.

Са просечном зарадом од 25.033 динара, што је за 20 одсто ниже од републичког просека, Пироћанци скоро да једва састављају крај с крајем. Око 10.000 становника општине живи у сиромаштву, процене су Општинске организације Црвеног крста. Сиромашном се сматра свака породица која има месечна примања нижа од 8.360 динара по члану.

Забрињавајући су и подаци Центра за социјални рад. Социјалну помоћ прошле године примало је између 465 и 675 породица, што је укупно 1.741 особа која је преживљавала са 5.500 динара, колики је износ за једночлано домаћинство, односно 10.800 динара месечно, колико добијају породице са пет и више чланова.

Једнократну новчану помоћ користило је 1.407 Пироћанаца, али се број људи који преко Центра за социјални рад траже помоћ стално повећава. И на народном казану у овој години храни се знатно више Пироћанаца него ранијих година. Свакодневно оброк добија 850 људи. Секретар Црвеног крста у Пироту Мирољуб Мијић каже да су сиромаштвом највише погођене особе са најнижим степеном образовања, незапослени, старији од 65 година, домаћинства са више од пет чланова, избегли и расељени, Роми, инвалиди и жене.

- Само за три године овај број је повећан чак три пута, од 300 на 1.100, колико их је тренутно, од којих су 250 на такозваној листи чекања. Са оваквим бројем корисника бојим се да више нисмо у стању да на квалитетан начин пратимо све те кориснике, па ћемо инсистирати да се укључи и Центар за социјални рад - каже Мијић.

Према речима директорке Центра за социјални рад Марије Васић, број грађана који су од почетка године закуцали на врата Центра тражећи помоћ, повећан је у односу на прошлу годину.

- У последњих годину дана број сиромашних стално се повећава. То видимо по захтевима за једнократну новчану помоћ и за остваривање права на материјално обезбеђење породице. Међутим, ови подаци не представљају реалну слику о броју сиромашних и социјално угрожених јер многе категорије, због законских ограничења, не могу да остваре право на овај вид помоћи. **Многе породице не могу да остваре право на материјално обезбеђење јер имају чланове који су још увек у фиктивном радном односу, а немају никаква примања, или имају више од пола хектара земље која не може да се користи за обрађивање нити доноси икакве приходе.** Ово је најчешће случај у селима, тако да је број сиромашних људи који немају никаква примања далеко већи него што показују ове бројке - каже Васићева.

Антрфиле : За помоћ сиромашним пет милиона

У прошлој години једнократну новчану помоћ из општинског буџета примило је 1.407 људи, а укупан износ је око пет милиона динара. Тај новац је углавном исплаћен за куповину животних намирница, плаћање станарине, лечење, куповину лекова, на трошкове сахрана, школовање деце, израду личних докумената. Реалне потребе за овом врстом помоћи су далеко веће, али наше могућности су толике колико нас финансира општина - каже директорка Центра за социјални рад Марија Васић.

ДРЖАВЉАНСТВА СЕ ОДРЕКЛО 1.100 ОСОБА

Данас, Датум : 20.11.2009, Страна : 6

Од почетка године у Министарству унутрашњих послова Србије уписано 5.000 нових држављана

Београд - **Од почетка године Министарство унутрашњих послова донело је 1.100 решења о отпусту из држављанства Републике Србије, док је око 5.000 особа у истом периоду уписано у евиденције држављана наше земље, речено је Данасу у МУП-у.**

Најчешћи разлози због којих се подносе захтеви за отпуст из држављанства, као и пријем, јесу ступање у брак са иностраним држављанима, проналазак посла у иностранству или бољих услова живота у другој земљи.

Захтев за отпуст из држављанства, иначе, може се поднети у полицијској управи, у којој је пријављено пребивалиште или у дипломатско-конзуларном представништву Србије. Од потребних докумената за овај поступак потребна је, између осталог, гаранција да ће подносилац захтева бити примљен у страну држављанство или доказ да га је већ стекао.

Процедура за отпуст из држављанства траје најдуже шест месеци, а трошкови износе 21.370 динара.

Српско држављанство могу добити и страни држављани, али под одређеним условима. Наиме, држављани Србије могу постати све пунолетне особе, отпуштене из страног држављанства, које имају најмање три године пријављено пребивалиште у Србији, као и они који су бар три године у брачној заједници са држављанином наше земље.

Антрфиле : Ценовник пријема

Грађани Србије без пребивалишта

12.110 динара

Држављанин бивше СФРЈ са

пребивалиштем у Србији

од најмање девет година

1.520 динара

Црногорски држављанин са пребивалиштем у Србији

1.520 динара

Рођени у другој републици СФРЈ, избегли, прогнани или расељени

680 динара

Странци 12.110 динара

ДАНАС СВЕТСКИ ДАН ДЕТЕТА

Преглед, Датум : 20.11.2009, Страна : 5

Дан најмлађих биће обележен и у Србији, на годишњицу потписивања Конвенције УН о правима детета

И поред значајних међународних докумената која штите дечја права, малишани су и даље жртве разних облика насиља, оружаних сукоба, трговине белим робљем, експлоатације...

Светски дан детета биће обележен данас широм света, али и у Србији на 20. годишњицу потписивања Конвенције УН о правима детета. У оквиру обележавања Дана детета, волонтери Народне канцеларије председника Републике Србије посетиће сутра Дом за ученике са оштећењем слуха. Како је најављено из Народне канцеларије, волонтери ће за ученике организовати спортски час и ликовну радионицу на тему дечијих права. Волонтери ће Дому за ученике са оштећењем слуха поклонити књиге, као и друштвене игре које ће малишани користити у слободно време. Акцији волонтера присуствоваће и директорка Народне канцеларије Татјана Пашић.

Центар за права детета и организација „Сејв д чилдрен“ из Норвешке одржаће у Културном центру „Рех“ конференцију за новинаре под слоганом „Нама је важно“. Како је најављено, том приликом јавност ће моћи да се упозна са резултатима рада дечје коалиције на праћењу остваривања права детета по Факултативним протоколима уз Конвенцију о правима детета. На Светски дан детета, у Београду ће бити уручене и годишње награде УНИЦЕФ-а за професионално и етичко извештавање о деци и дечјим правима за радијске, телевизијске и штампане новинарске прилоге објављене током 2009. године. Награде ће уручити директорка УНИЦЕФ-а за Србију Јудита Рајхенберг, шеф делегације Европске комисији у Србији Венсан Дежер и представник компаније „Теленор“ у Србији Сандра Штајнер.

Конвенција о правима детета потписана је 1989. године, а после тога донето је више декларација које се баве конкретним правима, али и поред значајних међународних докумената, малишани су и даље жртве разних облика насиља, оружаних сукоба, трговине белим робљем, експлоатације разних облика. Темељна права на којима се заснива Конвенција и без којих се ни друга не могу остварити су право на живот, опстанак и развој, право на недискриминацију, поштовање најбољег интереса детета и уважавање мишљења детета.

Преамбула Конвенције подсећа на основне принципе Уједињених нација и посебне одредбе одређених, релевантних инструмената о људским правима и потврђује да је деци, услед њихове осетљивости, потребна посебна заштита и брига и истиче примарну улогу породице.

Србија има обавезу да, у складу с Конвенцијом о правима детета, подноси Комитету за права детета иницијални и периодичне извештаје о примени Конвенције. Комитет УН за права детета објавио је 2008. закључне примедбе с препорукама властима Србије за побољшање положаја деце.

У њима се истиче да према деци избеглица, интерно расељених и повратника, која спадају међу најугроженије групе деце, држава треба да примени све неопходне мере, како би се избегла њихова дискриминација и омогућило пуно остварење права на регистровање, образовање, здравствену и социјалну заштиту.

ЧЕКАЈУ ЗИМУ У УЦЕРИЦИ БЕЗ КРОВА

Политика, Датум : 20.11.2009, Страна : А48

Седморо чланова породице Дањек из Равног Села код Врбаса живе у две просторије, без струје и воде, у сталном страху да ће се на њих обрушити и остатак таванице

Равно Село код Врбаса – **Седморо чланова породице Дањек из Равног Села, недалеко од Врбаса, живе у сталном страху да ће им се на главу обрушити поткљобучена таваница њиховог кућерка, чији се кров урушио у време првих обилнијих овојесењих киша.** Међу мемљивим и испуцалим зидовима, у две омање просторије, без воде и струје, која је искључена због неплаћених рачуна, Јелисавка Дањек живи са сином Сашом, кћерком Смиљком и четворо унучади узраста од шест месеци до осам година. Већ годинама, осим 3.600 динара дечјег додатка за двоје Смиљкине деце, једини извор зараде су Сашине наднице од сезонских пољопривредних и грађевинских послова, а и комшије су им помагале колико су могле.

– Кућа је већ поодавно оронула и планирао сам да је на пролеће колико-толико поправим, али недаћа ме је предухитрила. Права је срећа како те ноћи, пре десетак дана, када се срушио кров са таваницом, нико од нас није страдао. У прво време смо уточиште нашли код комшија, а онда смо се вратили у ово што је од куће остало, пошто сам претходно стубовима подупро плафон, али то не може да спречи прокишњавање. Не знам шта и како даље, једино ми је јасно да овде не можемо да дочекамо зиму, јер и да сачувамо главу, деца ће у оваквим условима живота изгубити здравље – каже нам Саша Дањек.

Поред комшија који им свакодневно доносе понешто хране, око збрињавања Дањекових здушно се ангажовао и мештанин Данило Мараш, председник Општинског одбора ПУПС-а у Врбасу, који их редовно посећује и упорно покушава да код надлежних за ову породицу издејствује помоћ. У два наврата, добили су скромну помоћ и од Самосталне месне организације пензионера у Равном Селу.

– Саша је на ратиштима у бившој Југославији провео пуне четири године, више пута је након тога лечен од преживљених траума, незапослен је, ни од кога не тражи милостињу, само би желео да ради, да може да издржава породицу – каже за „Политику“ Данило

Мараш и подсећа да су Дањекови, иако веома сиромашни, након „Олује“, у августу 1995. године у свој дом прихватили једну петочлану избегличку породицу из Хрватске, с којом су готово пет година делили оно мало што су имали.

ДЕЦА И ТРАНЗИЦИЈА

Курир, Датум : 20.11.2009, Страна : 3

не пуцај, брате

Полупразна је „Луда кућа“. Где је овај народ, питам конобарицу Стану. Пече газда Мишко ракију, па је половина отишла да дочека казан. Загребали пут Ледина. Није шала, толика лозовача, а свака има своје мишљење каква треба да буде, кад треба прекинути првјенац, кад почиње патока, и је ли џибра почела да „шапће“. А остали, питам, где су остали? Остали су отишли да чекају ред да се патријарху поклоне, последњи пут.

„Лако је теби“, шарена и оката каже Стана. „Ви новинари свукуд везу ухватите“. Стана је била дуго година конобар у државној фирми. Отуд јој остао борбени комплет: сако, панталоне, бела кошуља и неповерљив тон према сваком. И љути се на оне који хоће да добију пиће преко реда, а камоли на оне који су преко реда ишли да се поклоне патријарху. Истина, ишли су и фудбалери, али њима је опростити, немају кондиције па нису могли да издрже толико стајање. А морају и да чувају ноге, велику драгоценост наше навијачке публике.

Одлази патријарх.

Упокојио се у Господу. А мене, вечног скептика, при помисли на његов упражњени трон хвата језа. Знам ја нас. Они прекоредни су сви на броју. Захвални су патријарху што им се није мешао у посао. Док су пљачкали. Пуних двадесет година траје ломљење кичме Србији. Све идеје су потрошене и једино што нисмо попљували остала је Његова светост. Србија је банкротирала. Само нема ко то да нам каже. Продали смо све што се могло продати. Проћердали све из сопствене куће. Даваће нам кредите док будемо имали шта да залажемо.

Нисмо још продали струју и воду.

У том дому нагрђеном пљачком домаћи окупатори и страни издајници оставиће нас на ледини. Цунами звани светска криза имаће овде главни удар негде око 2012. Сваки дан је дуг као година кад ништа не радиш. А оних који ништа не раде у опљачканој земљи све је више.

Патријарх је о томе говорио на свој начин. Од одбачених женских чизама од квалитетне коже сам је себи направио ципеле. Путовао је градским превозом и стидео се оних владика с великим црним циповима. Кажу, питао је патријарх чије је то. „Чиме би се возио да није завет скромности положио?“

Среда вече. Од „Москве“ иде ред. Последњи пут је овај град видео такву колону кад је умро Тито. Онда се распала држава. Страх ме те празне патријархове столице. Страх ме трона на који треба да седне неки од владика. Шта ће с нама бити до послетка? Ко ће сад грехе да опрашта? Ко да се за нас прегрешне моли?

Од кога да опросницу грехова тражимо?

А много нам опроштаја треба. Затворили смо један временски и историјски круг. Затварамо књигу и крећемо према Новом Времену и Новом Поретку. Одлази последњи човек којег је народ волео. Одлази нада, а место уступа страху. Дан само такав. Овакав дан у новембру се није могао очекивати. На маргини Мирослављевог јеванђеља неки монах је дрхтавом руком уписао:

„Молим ти се, Боже, да ми ријеч ујасниш,,. Патријарх је био већи и јачи од речи. Он је своје речи делима ујашњавао. Он се за нас молио и грехе наше на себе преузимао. Он је био светлост у тами балканског мрака. Он је био последња свећа воштаница која је засигурно била наша. Помилуј га, Господе, и помилуј нас грешне. Ова три дана од његове смрти до сахране сви Срби света требало је да проведу у посту и молитви... Он није био човек од овог грешног и бездушног света. Био је ватра, пламичак, на који је свако могао да огреје руке на овој балканској ветрометини. Да огреје смрзнуто срце где туге за ближњег нема. Нема прављења државе без зла. Он је то знао и молио се за све нас грешне. За рањене и остављене у рововима. За промрзле и гладне у избегличким шаторима. За колону која је долазила бежећи од усташког ножа.

PRESS CLIPPING

Понедељак 23.11.2009. год.

МЕСТО ПРОГНАНИХ ЖИВОТА

Вечерње Новости, Датум : 22.11.2009, Страна : 13

РЕПОРТЕРИ НОВОСТИ У РАДИНЦУ КРАЈ СМЕДЕРЕВА, НЕКАД НАЈВЕЋЕМ ИЗБЕГЛИЧКОМ КАМПУ НА БАЛКАНУ

Затварањем кампа, најављено за 2012. годину, без смештаја остаје 500 избеглих

Каква криза? Нама је криза десет година. Што, бринемо да ли имамо да платимо рату за кућу ил' мерцедес? Или немамо за шминку? Да кукамо што уместо кило пазаримо пола кила меса? Од меса смо се одвикли, паре нисмо ни имали, па нема шта да нам фали.

Овако у избегличком кампу у Радинцу крај Смедерева у истом даху зборе о рецесији. Не хају за фамозну светску економску, јер њихов живот и није ништа сем кризе. Кризе идентитета, преживљавања и опстанка. Овим људима живот је у кризи од када су остали без домова и постали станари највеће избегличке братије под небом Балкана.

Као да је васколики јад запосео 540 душа док чекају једанаесту избегличку зиму, па питање о кризи звучи, ако не више, бар непристојно. Као псовка.

- Доста више са ти новинари и фотографи. Сликали смо се ми једном засвагда - сикће подбочена, ратоборна жена, а тирада речи које нису за новине добује по образу.

Стигли смо незвани. У време ручка. Провидно црвени паприкаш пуни пластичне кантице од поликолора и еурокрема. Свакоме по 300 грама. Парче сланине, два прста дебело, и хлеб по човеку. Следовање дана. А нико не воли да му се вири у тањир.

Људи су овде очврсли, отупели, некако се угасили. Само се невоља држи на површини, па госте дочекују као странце, као другим језиком да говоре. У свима виде оне што су их изневерили. А много их је, баш као и других који су помагали, али они се некако лакше забораве.

Деца, она се радују. Шта знају деца шта је свет иза буђавих зидова трошних дрвених барака. Виктор, Марија, Алекса... На списку их је 220. Најмлађих је двоје, тек им је отпала пупчана врпца. Седмомесечни Алекса не плаче, иако га будимо. Крупне, љубопитљиве очи. Не разуме, али слуша речи мајке Соње Матовић која их има још четворо.

- Помажу родитељи. Идем у надницу. Све радим. Сад по снегу брала сам јабуке. Књиге за децу не добијам. Муж ми је умро пре једанаест година. Речи да јој чупате из уста, не бисте се наразговарали. Замрле су у Штимљу, пред бомбардовање.

У Смедерево је са Косова дошло 20.000 људи. Из Хрватске још око 4.000. У кампу је после деценије остало 150 фамилија.

Добрила Девић има 66 година, али свака јој се по дупло оцртава на лицу. Девет пута се селила од када је из свог Клокота у непрегледној колони побегла у Србију. У свом деценијском путовању изгубила је све.

- Од куће у Клокоту остале само степенице и цокла. Пола бунара и чесма. Од живота ова четири зида. Мужа сам изгубила пре пет година - прича Добрила и плаче јер не пролази бол што је пре неки дан сама обележила крсну славу Ђурђиц. Умесиала славски колач, поделила комшијама, направила питу с јабукама, изнела је пред нас.

У камп се одавно не примају нови станари. Празне бараке печате се и односе, објашњава наш водич Миодраг Кнежевић Кића, који је овде "момак за све". Попије неку, да лакше поднесе безнађе које га гуши. Кад настану свађе, псовања и туче.

- Ту сам да ме питају, траже помоћ, грде, за све - каже Кића. Многе одговоре ни сам не зна. Зна, као и други, да ће до краја 2012. камп да се затвори.

- Немам куд. Шта ће држава да каже, чекам. Рекли, нећеш на улицу - вели старица Добрила затворена у четири зида своје доживотне самоће. У очима као да једино гори нада да судњи дан однесе неподношљиву тешкоћу постојања. Из собичка, као и други, једино види димњаке железаре и америчку заставу. Тамо одакле је, испратили су је амерички авиони, а овде дочекала њихова застава.

А није једина која се пита куда ће када коначно буде морала да напусти некадашње бригадирско насеље где се окупљала југословенска младеж да гради железару, која је сада америчка.

Антрфиле : ДОМОВИ ЗА УГРОЖЕНЕ

У СМЕДЕРЕВУ званично има 9.136 избеглих и расељених. Акциони план за унапређење живота избеглих и прогнаних који у наредне две године предвиђа изградњу 85 станова за најугроженије породице. Кроз програм локалног запошљавања годишње ћемо обезбеђивати и посао за двадесеторо избеглих и расељених особа - каже др Весна Јеремић - Драгојевић, члан Грдаског већа задужена за социјалну политику.

ЗАЈЕЧАР ВЕЛИКО ГРАДИЛИШТЕ И ПОРЕД ЕКОНОМСКЕ КРИЗЕ

Пресс, Датум : 23.11.2009, Страна : 15

ЗАЈЕЧАР - Економска криза није стопирала комуналну изградњу у Зајечару. После обилних киша, а са доласком лепог времена, настављени су започети радови на бројним градилиштима у граду.

Асфалтиран је први део Моравске улице, једне од најпрометнијих, а у току је пробијање другог дела улице. Прва фаза реконструкције биће завршена до краја године. Комплетан завршетак планиран је за јесен наредне године. Вредност радова је 68 милиона динара. Новац је обезбеђен из НИП-а и буџета града. Овај пројекат, важан за Зајечарце, „чучао“ је по фиокама око 50 година. Завршетком ове улице Зајечар ће добити нову аутобуску станицу и реконструисану пијацу са новим паркиралиштима.

Ове године из буџета града издвојено је 46 милиона динара за асфалтирање улица. Од почетка године до сад асфалтом је пресвучено шест улица, а припремљено је још 15.

У насељу Котлујевац, једном од највећих на територији града, у току је изградња Дома културе. Прва фаза биће завршена до краја ове године. Укупна вредност радова је 40 милиона динара. У истом насељу гради се стамбена зграде са 16 станова за избегла и расељена лица, уз помоћ ИНТЕСОС-а. Недалеко одатле је у изградњи и нови храм.

У четири градске улице урађена је канализациона мрежа за шта је утрошено 3,5 милиона динара. Из буџета је издвојено 2,8 милиона динара за нову амбуланту у селу Звездан која ће бити завршена до краја новембра. Ради се и Дом културе у селу Метриш вредан 2,5 милиона динара. У последње две године у зајечарским селима реновирано је 14 домова културе, укупне вредности 90 милиона динара.

- Доста се ради и гради, имајући у виду економску кризу. Има се, може се - шали се Љуба Ђуричић, директор Дирекције за изградњу у Зајечару, и додаје: - Недостаје нам 100 милиона динара. Таман онолико колико нам је република смањила буџет.

Планови у Зајечару су велики, а новца недовољно, па многи политички противници осуђују градоначелника Бошка Ничића да је "загризао" превелики залогај и да је презадужио град. Ипак, нико не спори да је град знатно променио изглед. Међутим и поред свега развој привреде стагнира, сиромаштво је узело маха, а на бироу је близу 8.000 незапослених.

ЖИВОТ МЕЉЕ СТОЈИЧЕВИЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 22.11.2009, Страна : 32

Вишечлана породица, из Доњег Стајевца код Трговишта, већ две деценије Живи у воденици

У јединој соби све "богатство" - четири кревета, сто и неколико столица

Зора (43) и Добривоје (48) Стојичевић, из Доњег Стајевца код Трговишта, одавно не гаје никакву наду да би нешто могло да промени њихов суморни живот. Јер, они и њихово деветоро деце више од две деценије живе у напуштеној сеоској воденици! У тескобној просторији, у којој се некад давно окретао воденични камен, тискају се, осим њих двоје, још и Игор (24), Малиша (23), Момир (22), Мирослав (16), Срђан (14), Данијела (12), Иван (7) и Ивана (7). Недавно се Игор оженио, па им се придружила и снаја Александра (16) и њихова једногодишња ћерка Ексенија.

Имали смо и ћерку Сузану, али умре, јадна, у 15. години. Не знамо од чега. Чудим се како смо и ми после оволико година овде, још увек живи и здрави - почиње Добривоје туробну причу о свакодневном животу.

Стајевац је од Трговишта удаљен тек десетак километара, али кад дођете пред Стојичевића "кућу", имате утисак као да сте стигли на крај света. До њих, са главног пута, води земљана стаза. У воденицу се улази преко дебеле даске. Прва просторија је и ходник, и предсобље, и кухиња, и остава. Пољски тоалет је у дну дворишта, а купају се у лименом кориту.

- Доградили смо ово сопче да би Зора имала где да кува - извињавајући се објашњава Добривоје.

На прастаром шпорету на дрва, који код Стојичевића ради преко целе године, цврче паприке у тигању. У рерни се пече прва тура хлеба. Треба нахранити толику децу. Најмлађи Стојичевићи жељно гледају у тигањ. Гладни су. У јединој соби, десно од ходника, све њихово "богатство" - четири расклиматана кревета, сто и неколико столица. У углу собе лимена пећ. На једином прозору најлон уместо стакла. Зидови поцрнели од чађи, олјускани, на неколико места закрпљени блатом и сламом. Стојичевићи немају ни орман, па одећу каче на клинове закуцане свуда по зидовима.

- Ево, видите, овде је некад био воденични камен. Онда смо га извадили и преко ставили лим - показује Зора на средину собе. Воденицу су пре више од 20 година добили од Добривојеве фирме "Радост" као нужни смештај.

- Фирма се бавила сакупљањем и утоваром огревног дрвета. Али, пре неколико година отишла је на добош. Ја остадо' без посла, а радос' се претвори у жалос' - прича Добривоје. Без посла је остала и Зора. Радила је у "Симповој" фабрици тепиха, ту, у Стајевцу. Њу и још 12 радника прогласили су технолошким вишком.

- Живимо како морамо. Никад нисмо сви на броју код куће. Снаја и унука су тренутно код њених, у суседном селу. Ови старији иду, помажу комшијама, сакупљају дрва. Зараде понеки динар, тек да преживимо. Не примамо ни дечји додатак, јер се он даје само за прво троје деце, а ми, ваљда, имамо превише - помирљиво каже Зора. А овде ничег није превише. Све фали. Чак и нада.

Антрфиле : ДВЕ СТРАНЕ ПОНУДЕ

Понудио сам им плац у Трговишту, али они хоће искључиво ово место где су сада. Међутим, то земљиште је спорно, јер се не зна ко му је власник. Друга могућност је да од неког у Стајевцу купимо плац за њих, али да нам држава помогне у томе, јер ми смо најсиромашнија општина у Србији - наводи Власта Петровић, председник општине Трговиште. Стојичевићи, међутим, тврде да им нико ништа није нудио.
- Петровић са нама уопште не контактира, а камоли да нам нешто нуди. Никад није ни дошао да види где живимо - каже Зора.

НОВАЦ ЗА СТРУЈУ

Веровали смо да ће се нешто променити кад је један добри човек из Новог Сада пре две године поклатио 3.000 евра, да се скућимо. Општина Трговиште требало је да нам да плац, али од тога засада ништа. Недавно, кад је био потпредседник владе Јован Кркобабић, није могао да верује где живимо. Рекао је да наш проблем мора под хитно да се реши и дао нам је новац да платимо рачун за струју - каже Зорица.

ШАНСА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ МЛАДИХ

Преглед, Датум : 23.11.2009, Страна : 4

Први сајам праксе 26. и 27. новембра на Београдском сајму

Канцеларија за младе у сарадњи са Секретеријатом за привреду Београда организују први сајам праксе под називом "Тебе траже" који ће се одржати 26. и 27. новембра од 10 до 17 часова у Хали 5 Београдског сајма.

Представљајући ову манифестацију, Коста Андрић, директор Канцеларије за младе истиче да је привредна криза утицала на сужену понуду радних места, а већина послодаваца нерадо запошљава особе без адекватног радног искуства. Од пет понуђених послова на тржишту рада, четири садрже неопходност радног искуства, а због сужених финансијских могућности, систем пракси и волонтерског рада све је потребнији, али није организован на погодан начин, тако да се настоји спречавање постојећег хаоса. Сајам је, по речима Андрића, прилика за велики број младих и незапослених, као и оних који желе да се усавршавају у струци.

Послодавци, са своје стране, имају могућности да се боље упознају с могућностима и потенцијалима практиканата, на које могу рачунати у својој пословној шеми и приликом кројења будућих кадровских потреба. Постоји, дакле, простор да се након стажирања један део кандидата и запосли, односно добије свој први посао у животу. На сајму је учешће пријавило 65 компанија, међу којима је и интересантан програм Фонда др Зоран Ђинђић који ће представити пројекте за обављање праксе у немачким и аустријским компанијама, најављује Андрић.

Штандове ће да организују Б 92, Делта макси, Џонсон енд Џонсон, Витро груп, Универзитет Божидар Аџија, БИП, Карлсберг, Кошаркашки клуб Црвена звезда, Филип Морис, Пиреус банка, РК Београд и многе друге. Одазив фирми је заиста велики, што нисмо очекивали, јер морају да се испуне доста специфични и ригорозни услови за пријем младих стажиста, наводи Андрић. Програм праксе није третиран као формалност, већ је детаљно осмишљена и организована активност, укључујући време и место где се обавља практичан рад, уз помоћ одређених ментора и средстава и инструмената за конкретан посао или услугу. Након првог сајма пракси, осмислиће се и унапредити овај метод стручне

обуке чак и у оним компанијама које још нису развили овај модел пословања у односу с потенцијалним кадровима. Што се тиче профила, готово сви су заступљени, од веома тражених трговаца до грађевинских струка, технолога, артитеката, посластичара, ПР и ХР менаџера, правника, рачуновођа... Канцеларија покушава да смањи стопу незапослености од преко 40 одсто, која је најизраженија управо код омладине, али уз постепени излазак из кризе, шансе за младе стручњаке постају веће.

Антрфиле : Шпанија помаже младе

Фонд шпанске владе за достизање милинијумских циљева развоја МДГФ и Влада Србије издвојили су 3,5 милиона долара за Фонд за запошљавање младих. Средства су намењена финансирању програма запошљавања 3.000 младих у виду обука, субвенција доприноса, пробног рада и самозапошљавања. Приоритете имају угрожене категорије инвалиди, Роми, социјално угрожени, избегли, а реализује су у општинама три региона Јужнобачком, Београдском и Пчињском.

PRESS CLIPPING

Уторак 24.11.2009. год.

УКРАТКО

Вечерње Новости, Датум : 24.11.2009, Страна : 7

СТАНАРИ Колективног центра „Чардак“ и социјално најугроженије избеглице општине Ковин уселиће се данас у нове станове у Ковину. Кључеве члановима 23 породице уручиће Јован Кркобабић, потпредседник Владе. Градња објекта финансирана је средствима Европске агенције за реконструкцију, а реализацију пројекта помогла је и међународна хуманитарна организације ХЕЛП.

ЗА СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА 230.000 ЕВРА

Данас, Датум : 24.11.2009, Страна : 19

Меморандум о сарадњи Сремске Митровице и немачке невладине организације „Хелп“

Сремска Митровица - Сремска Митровица једна је међу 17 градова и општина у Србији, а једина у Војводини, која је потписала меморандум о сарадњи са представницима немачке невладине организације „Хелп“, у висини од 800.000 евра. Сарадња се односи на побољшање положаја социјално угрожених категорија становништва, јер ће први пут, поред избеглих и интерно расељених, помоћ бити усмерена локалном становништву.

Према речима Василије Броцић, ресорне начелнице у градској управи, Митровици је понуђена помоћ од 231.000 евра за алтернативно решавање стамбених проблема избегличке популације кроз пакете грађевинског материјала. Други део пројекта је стамбено збрињавање четири избегличке породице, постављањем четири монтажне куће.

- До сада су пројекти помоћи у решавању стамбених проблема увек били намењени избеглицама, а овог пута 20 одсто вредности грађевинског материјала, односно петина од укупног броја пакета, намењена је социјално угроженим грађанима - наводи Василија Броцић.

ОСТАЛИ БЕЗ ДОМА

Пресс, Датум : 24.11.2009, Страна : 17

На рунираном кућерку седмочлане породице Дањек из Равног Села близу Врбаса обрушио се кров. Они страхују да ће се на њих срушити читава кућа, јер са 3.600 динара, колико месечно примају, не могу да је поправе

ВРБАС - Седмочланој породици Дањек из Равног Села, у којој је четворо деце старих од шест месеци до осам година, обрушила се таваница породичне куће. Зато они већ две недеље живе у две трошне просторије, једине које још увек имају какав-такав кров. Са

зедњом гледају у велике пукотине мемљивих зидова, који још увек неким чудом стоје и стрепе од предстојеће зиме.

Уз сву ову невољу, ова породица већ дуже време живи без струје и воде и без икаквих сталних примања. Једини редован месечни приход који стиже у породицу Дањек је 3.600 динара дечјег додатка за двоје малишана. Јелисавка Дањек, са којом живе њено двоје одрасле деце Саша и Смиљка, као и четворо унучади, каже да су до сада преживљавали од надница у сезонским пољопривредним и грађевинским пословима, као и уз помоћ добрих људи из комшилука. Тешили су се да имају барем кров над главом. Али сада су остали и без њега, јер су трошни кров и таваница попустили под кишом.

Помажу комшије

- Планирао сам да на пролеће некако, барем мало, поправим кућу која је поодавно оронула, али несрећа ме предухитрила. **Пре две недеље, усред ноћи, обрушила се таваница и право је чудо и срећа што нико од нас није страдао. Комшије су притекле у помоћ, па смо код њих боравили неко време.** Вратили смо се у две просторије где таваница није скроз пала. Стубовима сам подупро плафон, али знам да ту не смемо дочекати зиму. Не могу спречити прокишњавање и даље обрушавање, страх ме је за здравље и за животе деце - испричао је Саша Дањек.

Комшије свакодневно обилазе Дањекове и доносе им понешто од хране, јер, како кажу, реч је о поштеној и вредној породици која заслужује помоћ. **Сашу и његову породицу редовно посећује и Равноселац Данило Мараш, иначе председник Општинског одбора ПУПС-а у Врбасу, који се ангажовао код надлежних у општини да се Дањековима олакша мука.** До сада су два пута добили скромну помоћ од Самосталне месне организације пензионера у Равном Селу, док је општина понудила да им плаћа приватни смештај. Иако у овом месту постоје куће које годинама стоје празне, њихови власници, како каже Саша, нису били спремни да их изнајме, већ су их понудили на продају.

- Нико не би требало да остане равнодушан на ову грехоту. Породица Дањек живи у кући без крова, без воде и струје, који су им искључени због великих дуговања, без икаквих примања. Никоме се до сада нису обраћали за помоћ. Саша ни од кога не тражи милостињу, веома је скроман и само би желео да ради, да може да издржава породицу. Био је четири године на ратиштима у бившој Југославији и, нажалост, лечен је више пута од преживљених траума - казао је Данило Мараш.

Помогли избеглицама

Иако веома сиромашни, Дањекови су 1995. године у свој дом прихватили петочлану породицу која је избегла из Хрватске, с којом су скоро пет година делили и оно мало што су имали, додао је Мараш, а сада су принуђени да и сами моле за смештај под туђим кровом.

Породици Дањек, која живи у улици Маршала Тита 98 у Равном Селу, поред нужног смештаја неопходни су храна, новац, одећа, обућа, покућство, као и грађевински материјал за поправку полусрушеног кућерка.

ДАЧИЋ О РЕШАВАЊУ ПИТАЊА ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 24.11.2009, Страна : 5

Први потпредседник Владе - заменик председника Владе и министар унутрашњих послова Ивица Дачић учествовао је на Савету Међународне организације за миграције (ИОМ) у Палати нација у Женеви. Он је током савета одржао и говор на тему управљања миграцијама у Србији, истакавши да Србија јасно подржава рад Међународне организације за миграције.

Дачић се у току дана састао и са генералним директором ИОМа Вилијамом Леис Свингом, са којим је разговарао о унапређењу билатералне сарадње и програму подршке избеглим лицима.

PRESS CLIPPING

Среда 26.11.2009. год.

РАСЕЉЕНИ БЕЗ ПРАВА

Вечерње Новости, Датум : 26.11.2009, Страна : 6

ВИСОКИ комесар УН за избеглице Антонио Гутереш представио је јуче министру унутрашњих послова Ивици Дачићу проблеме УНХЦР око интерно расељених лица, јер УН не признају косовску владу и ова лица за њих немају статус избеглица.

- Проблеми избеглица морају се решити и колективни центри затворити, јер је у 21. веку недопустиво да Европа толерише постојање нерешеног избегличког проблема - рекао је Гутереш.

Према његовим речима, УНХЦР активно учествује у проналажењу решења за признавање права на имовину, пензију и друго, и друга права расељених. Гутереш је нарочито истакао важност програма Владе Србије за решавање проблема Рома.

Дачић је упознао Гутереша са проблемима проналажења трајног решења за повратак или интеграцију избеглица и интерно расељених.

ДО ПОЛОВИНЕ ДЕЦЕМБРА БИЋЕ УСЕЉИВО 18 СРПСКИХ КУЋА

Политика, Датум : 26.11.2009, Страна : А40

Гламоч – Одељење за обнову и повратак у општини Гламоч саопштило је да ће **обнова и реконструкција 18 српских кућа на подручју те општине у Федерацији БиХ бити завршена до 15. децембра**, преноси Тањуг. „Ради се о породичним кућама већег оштећења које до сада нису биле обухваћене ниједним пројектом обнове стамбених објеката”, изјавио је представник тог одељења Слободан Стојисављевић.

Он је додао да овај пројекат обнове вредан 360.000 конвертибилних марака финансира Фонд за повратак у БиХ. На подручју општине Гламоч до сада се из избеглиштва вратило 2.000 Срба који живе у веома тешким условима јер су, како кажу њихови представници, дискриминисани у свим областима од кантоналних власти из Ливна. Велики број српских повратничких насеља нема струју већ неколико година.

PRESS CLIPPING

Петак 27.11.2009. год.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Пресс, Датум : 27.11.2009, Страна : 14

НЕГОТИН - У Неготину су почели припремни радови за изградњу двадесет станова намењених избеглима, расељенима и социјално угроженим људима из локалне заједнице. - Станови ће имати од 25 до 45 квадрата и градиће се до септембра наредне године - каже Ђорђе Смиљковић.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И СИРОМАШНЕ

Политика, Датум : 27.11.2009, Страна : А22

Краљево – Средином фебруара наредне године, девет породица расељених са Космета, као и три социјално угрожене породице са подручја Краљева, добиће станове у приградском насељу Берановац. Реч је о надградњи већ постојећих стамбених објеката, а новац за радове који су јуче отпочели (9,4 милиона динара) обезбедила је влада Немачке, Министарство рада и социјалне политике Србије и град Краљево.

Током ове године у насељу Берановац је већ изграђено и усељено 48 станова избеглима и сиромашнима, а како је најавио градоначелник Љубиша Симовић, сарадња града са поменутиим партнерима биће настављена, јер на овом подручју постоји још седам колективних центара у којима живи око 800 избеглих и расељених.

КУЋЕ ПРОДАЈУ ЗА 600 ЕВРА

Куир, Датум : 27.11.2009, Страна : 14

КИКИНДА - Бикач, некада богато село у коме су живели Мађари и Немци, готово је мртво.

У месту скрајнутом са свих путева, до кога се стиже цадом из три километра удаљеног Башаида, сада живи један једини Немац - Франц Маршал. Иако га синови, који живе и раде у Немачкој, често посећују, старина од 73 лета признаје да нема намеру да напусти огњиште.

- После смрти супруге убија ме самоћа, али желим да своје кости оставим овде - прича Маршал.

У његовој улици недостаје свака трећа кућа. Неке су од старости пале. Друге су власници порушили и материјал пренели у Башаид да би сазидали нове куће. **Мештанин Милан Танацков (45) признаје да у село путници намерници ретко навраћају, а још мање муштерије заинтересоване да купе куће, које се продају и за 600 евра.**

- Долазе само они који имају родбину. У Бикачу сем гостољубивих и вредних људи нема ничега, али се ипак живи. Највише мештана бави се пољопривредом, док они запослени раде у Кикинди. Млади немају никакву перспективу. Нама одраслима једина разонода је

сеоска продавница. Ту се виђамо, дружимо и уз ладно пиво разговарамо. Најстаријем Бикачанину Јожефу Ковалику је 76, док су ове године рођене две бебе - девојчица и дечак - каже Танацков.

Међу онима који су одлучили да у Бикачу потраже срећу је и пет избегличких породица. Вихор последњег рата их је из Хрватске довео на север Баната. Поповићи су из Пакраца стигли пре 13 година.

- Муж и ја смо овде купили кућу, изродили децу. Имамо Сузану (18), Аркадија (12) и Петру (4). Није лако живети на крају света, али се човек на све навикне. У селу са једва 200 душа, од којих је педесетак деце, роде још слећу, али је питање до када ће - прича Љубинка Поповић.

ТАДИЋ: ХРВАТСКА ДА ПОМОГНЕ ПОВРАТАК СРБА

Пресс, Датум : 27.11.2009, Страна : 4

БЕОГРАД - Председник Србије Борис Тадић изјавио је да се не слаже са изјавом Стјепана Месића да Милорад Додик ради на цепању БиХ.

- Нико не може да подели БиХ. То није корисно, ни добро ни за једну земљу у региону, не само за БиХ и народе који у њој живе. То је противно српским националним интересима. Додик је одговоран човек и добро зна да није добро повлачити потезе који су противни интересима српског народа. Такве изјаве, које долазе из региона, нису корисне. **Србија никада неће повући ниједан корак који ће дезинтегрисати било коју земљу у региону, а очекујемо да ће и Хрватска допринети регионалној стабилности, повратку избеглих Срба и решавању њихових имовинских питања - рекао је Тадић.**

PRESS CLIPPING

Субота 28.11.2009. год.

ДОБИЛИ КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 28.11.2009, Страна : 11

ПОМОЋ ЗА ДВАНАЕСТ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА У НОВОЈ ЦРЊИ

НОВА ЦРЊА: У оквиру програма подршке Локалним акционим плановима у Србији, намењеног избеглицама из Босне и Херцеговине и Хрватске, дванаест породица на територији општине Нова Црња добило је кров над главом, односно помоћ у грађевинском материјалу.

Програм је финансирао УНХЦР, а спроведен је преко Комесаријата за избеглице Србије. Заменик председника новоцрњанске општине и председник Комисије за доделу помоћи Бранислав Дамјанов изјавио је за „Дневник” да је ова средњобанатска комуна, у склопу поменутог програма, добила помоћ од пет милиона динара, под условом да издвоји још 250.000 динара својих средстава за збрињавање избеглих лица.

- Један део програма односио се на помоћ избеглицама које имају своје стамбене објекте, а био им је потребан грађевински материјал како би адаптирали и завршили куће. Ту врсту помоћи добило је шест породица, а исто толико их је добило готове куће – објашњава Дамјанов. По његовим речима, када је реч о другој врсти помоћи, цена једне куће није смела бити изнад 620.000 динара. У супротном, будућ и корисници морали би разлику сами да покрију. Избеглице су бирале куће у којима желе да станују и половина их се одлучила да откупе оне објекте у којима су пре тога живели као подстанари.

- Четири фамилије смештене су у Српској Црњи, и по једна у Војвода Степи и Александрову. Уз куповину куће, корисници су добили и новчану помоћ од по 80.000 динара за куповину грађевинског материјала или беле технике – прецизирао је Дамјанов.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Глас Јавности, Датум : 28.11.2009, Страна : 14

СМЕДЕРЕВО - У смедеревском насељу Тириловац почела је изградња 16 станова за избеглице и четири стана за локално угрожено становништво. Станови ће бити од 24 до 50 квадратних метара.

- У сарадњи са Владом Србије, УНХЦР, Европском комисијом и фондацијом Дивац локална самоуправа планира да до 2011. године, изградњом станова и донирањем грађевинског материјала затвори избеглички камп, рекао је градоначелник Предраг Умичевић при обиласку градилишта.

Локална самоуправа је проценила да је неопходно подићи бар још једну зграду да би био затворен избеглички камп.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 28.11.2009, Страна : 14

СМЕДЕРЕВО - У смедеревском насељу Тириловац почела је изградња 16 станова за избеглице и четири стана за локално угрожено становништво. Станови ће бити од 24 до 50 квадратних метара. Локална самоуправа је проценила да је неопходно подићи бар још једну зграду да би био затворен избеглички камп. Инвестиција је вредна милион евра.

ПОСЕТА ПОВРАТНИЦИМА

Глас Јавности, Датум : 28.11.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Државни секретар Министарства за Косово и Метохију Оливер Ивановић посетиће данас повратнике у селима Долац, Пограђе и Дрсник у општини Клина, најављено је из тог министарства.

У Дрснику су до сада изграђене 54 куће, у којима 30 породица живи стално а 15 повремено, док су две запаљене, наводи се у саопштењу и додаје да су за повратак у 2009. регистроване четири породице. У селу Долац започела је изградња 13 кућа за становништво које жели да се врати, а за повратак у 2009. години је регистрована 21 породица. У селу Пограђе је започела изградња 13 кућа за повратнике, а регистровано је, у 2009. години, десет породица које желе да се врате.

НАКНАДЕ

Вечерње Новости, Датум : 28.11.2009, Страна : 7

ИСПЛАТА новчане накнаде расељеним са Косова и Метохије за јун ове године, почеће данас, најавила је Национална служба за запошљавање. Исплата ће се обављати на шалтерима свих пошта.

РАСЕЉЕНИ ТРАЖЕ ДВОЈНО ДРЖАВЉАНСТВО

Политика, Датум : 28.11.2009, Страна : А17

Подгорица – Савез удружења расељених у Црној Гори затражио је у писму министру унутрашњих послова Србије Ивици Дачићу да званичници Србије „учине максимални напор како би се наставили преговори министарстава унутрашњих послова Србије и Црне Горе о двојном држављанству”.

Председник савеза Миленко Јовановић обавестио је министра Дачића да је црногорска влада усвојила акциони план за решавање радно-правног статуса интерно расељених и расељених лица у Црној Гори, према коме расељеници који се одлуче да остану да живе у Црној Гори треба да испуне одређене законске предуслове.

„Због недостатка основних личних докумената, многи расељеници са Космета, неће бити у прилици да свој статус реше на основу тог акционог плана, што је огроман проблем за ову популацију”, поручио је Јовановић у писму Дачићу.

Посебан проблем је у томе што велики број расељених са Космета нема лична документа, а ово је „нарочито изражено код ромске популације”.

„Због тога најбољи начин за решавање статуса држављана Србије са Косова и Метохије, који у статусу расељених лица бораве већ једанаест година у Црној Гори, остаје двојно држављанство”, сматра Јовановић.

БАЗАР РУКОТВОРИНА ЖЕНА ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 28.11.2009, Страна : 9

Традиционални Божићни базар рукотворина жена избеглица отворен је у петак у београдској галерији „Прогрес”, под покровитељством Фондације принцезе Катарине.

Изложбу је отворио српски комесар за избеглице Владимир Цуцић, који је истакао да ова хуманитарна манифестација „треба да остане добра и поштена као што јесте. али да мења своју суштину и намену”. Подсетивши да је њен првобитни смисао помоћ женама избеглицама и њиховим породицама, Цуцић је нагласио да „традиција треба да живи, али тако да у њој буде све мање избеглиштва”.

PRESS CLIPPING

Понедељак 30.11.2009. год.

ОВЕ ГОДИНЕ 16 СТАНОВА

Вечерње Новости, Датум : 30.11.2009, Страна : 31

СВИЛАЈНАЦ - Општинска скупштина усвојила је план по којем ће у наредне четири године, у сарадњи за Комесаријатом за избеглице, бити знатно побољшани услови становања и запошљавања избеглих и расељених породица, које су одлучиле да се трајно настане у Доњој Ресави.

Утврђене су групе којима ће бити пружена помоћ, а приоритет ће имати материјално стање и број чланова породице, самохране мајке, породице са децом неспособном за рад и сличне категорије.

После ратних збивања у Хрватској и на Косову, кроз прихватне центре у општини Свилајнац прошло је 2.800 особа, а за стално пребивалиште у Доњој Ресави определило се 1.028 избеглих и 420 расељених.

Изградњом 14 станова и две монтажне куће, доделом шест плацева и са 21 породичном кућом, до сада су кров над главом добиле 43 породице, са око двеста лица. У току је изградња десет кућа, од којих ће шест бити завршено до краја ове године. Власницима се пружа помоћ у грађевинском материјалу у вредности од по 4.000 евра.

Буџетом општине предвиђено је годишње издвајање од по четири милиона динара помоћи избеглим и расељеним лицима.

СТАНОВИ ЗА 17 ПОРОДИЦА С КОСМЕТА

Куир, Датум : 30.11.2009, Страна : 14

ПАРАЋИН - У Параћину ће данас бити уручени кључеви од станова за 17 породица расељених са Косова и Метохије. Пресељењем ових породица у новоизграђену зграду, која се налази у насељу Данково у Параћину, биће затворен и последњих колективних центар у овој општини, који се тренутно налази у Поповцу код Параћина.

Зграду су заједничким средствима градила Општина Параћин и немачка хуманитарна организација ИСБ, а кључеве новим станарима предаће председник општине Саша Пауновић.

ЗБРИНУТО 12 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Пресс, Датум : 30.11.2009, Страна : 14

ЗРЕЊАНИН - Шест избегличких породица које су одлучиле да се трајно населе у новоцрњанској општини добило је уселиве куће са окућницом у Српској Црњи, Војводи Степи и Александрову. Још шест породица које су стекле кров над главом добило је неповратна средства за адаптацију у износу од 100.000 до 320.000 динара.

Помоћ избегличким породицама вредна је 5,25 милиона динара, колико је општина Нова Црња добила за овај пројекат.

ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА „МОЖЕШ И ТИ“

Глас Јавности, Датум : 30.11.2009, Страна : 13

Хуманитарна акција „Можеш и ти“ организована је протекле недеље у ресторану „Литле Бау“ с циљем да се прикупи новац за збрињавање избегличке породице Радовановић која живи у једном од колективних центара у Србији. На хуманитарној вечери, могли су се видети и наши спортски асови Милорад Чавић, Драган Тарлаћ и Саво Милошевић. Програм је водио Лука Мијатовић, уредник програма Радио Београда 202, а гости су имали прилику да уживају у наступу Оливера Њега.

- На хуманитарној вечери гости су донирали новац за седмочлану породицу Радовановић која је пре десет година остала без свог дома и тренутно живи у колективном центру-рекла је Снежана Дивац, оснивач и председница Управног одбора ХОД.

ФОКУСИРАТИ СЕ НА ПОВРАТАК

Глас Јавности, Датум : 29.11.2009, Страна : 3

КЛИНА - Министарство за Косово и Метохију треба да се усредсреди на питање повратка Срба, а све друге делатности, укључујући и здравство и просвету, треба да раде ресорна републичка министарства, изјавио је јуче државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић. Током обиласка повратничких села у општини Клина, Ивановић је оценио да је та општина важна за стратешки повратак Срба на Косово, јер је тај процес у последњих годину-две готово замро.

- Жеља за повратком улива наду да ће процес повратка поново живети и доживети пуну афирмацију - рекао је Ивановић. Бета

PRESS CLIPPING

Уторак 01.12.2009. год.

ШЕСТ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА ДОБИЛО КУЋЕ

Данас, Датум : 1.12.2009, Страна : 16

У општини Нова Црња

Нова Црња - Усељиве куће са окућницом, појединачне вредности 600.000 динара, добило је шест избегличких породица које су одлучиле да остану у новоцрњанској општини. Они су куће добили у Српској Црњи, Војводи Степи и Александрову.

Одлуком комисије, у којој су представници Високог комесаријата за избеглице УН, Комесаријата за избеглице Србије и општине Нова Црња, помоћ је додељена и породицама које имају пребивалиште, па је тако још шест избегличких породица, које имају кров над главом, добило неповратну помоћ за адаптацију кућа у распону од 100.000 до 320.000 динара.

Према речима заменика председника општине Бранислава Дамјанова, укупна вредност пројекта је 5.250.000 динара. Реч је о неповратним средствима од пет милиона динара, односно максималном износу који је општина добила на конкурс у оквиру пројекта Међународне организације за миграције, на који треба додати и пет одсто са колико је учествовала Нова Црња. Према подацима Општинског повереништва за избеглице, у новоцрњанској општини живи око 480 лица са избегличким статусом, као и мањи број интерно расељених лица са Космета.

РАСЕЉЕНИ СЕ УСЕЛИЛИ У НОВЕ СТАНОВЕ

Пресс, Датум : 1.12.2009, Страна : 16

ПАРАЋИН - Расељеним породицама јуче су у насељу „Данково“ уручени кључеви 17 станова. Градњу станова финансирала је немачка хуманитарна организација АСБ, а општина Параћин је обезбедила локацију, инфраструктуру и 10 одсто финансијских средстава. Кључеве је уручио председник општине Параћин Синиша Пауновић. Расељене породице су се већ уселиле, па је данас практично затворен последњи колективни центар у параћинској општини, који се налази у селу Поповац код Параћина.

Бојан Вељковић, члан Општинског већа задужен за социјалну политику, наводи да су у колективном центру остале још само две породице расељених, које нису испуниле критеријуме за доделу стана.

- Њихов стамбени проблем биће решен кроз доделу грађевинских „пакета“ за изградњу куће, откупом сеоског домаћинства или пресељењем у други колективни центар. Објект у Поповцу биће реновиран и дат на управљање Центру за социјални рад - наводи Вељковић.

Нова зграда за социјално становање има свог „домаћина“, који ће се бринути о потребама корисника, а објектом ће газдовати Центар за социјални рад. Директорка Центра Биљана Стојановић-Миленовић истиче да се станови не могу отуђити или наслеђивати и да корисници сами сnose трошкове становања. **Параћинска општина досад је стамбено**

збринула више од 60 избеглих и расељених породица, у двојним кућама и становима који се налазе у истом делу града.

КАТАНАЦ НА ВИЛУ „МАРИЧИЋ“
Глас Јавности, Датум : 1.12.2009, Страна : 15

УКИНУТ ИЗБЕГЛИЧКИ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТАР У МАТАРУШКОЈ БАЊИ

КРАЉЕВО - Вила „Маричић“ у Матарушкој бањи, највећи избеглички колективни центар у Србији у коме је од 1999. године било смештено 250 расељених са Косова, укинут је после њиховог усељења у нове станове и преосталих пет центара у том граду.

Повереник Комесаријата за избеглице у Краљеву Слободан Станишић изјавио је да је највише расељених смештено у новоизграђене станове на Берановцу.

- Тиме су се стекли услови за затварање највећег колективног центра, виле Маричић у којој је живело 250 косовских Срба - рекао је Станишић.

Он је додао да 130 расељених са Косова и даље живи у пет колективних центара у Матарушкој Бањи и да су они смештени у хотел „Жича“ и још четири виле природног лечилишта и одмаралишта „Матарушка и Богутовачка бања“. Поред колективног центра вила „Маричић“, укинут је и колективни центар вила „Морава“, где је било смештено 100 станара расељених са Косова и избеглица из Босне и Херцеговине. Станишић је навео да је 600 Срба после одласка са Косова, углавном из метохијских сеоских подручја, било смештено у колективне центре у Матарушкој Бањи. После престанка рата на Косову јуна 1999. године, у Краљеву је према званичним подацима уточиште нашло 17.900 Срба са Косова.

- У последњих 10 година, посебно после мартовских догађања на Косову 2004. године, број расељених увећао се за 1000 људи, а према званичној евиденцији на подручју града Краљева, тренутно живи 19.751 расељени - рекао је Станишић. **Станови на Берановцу за расељене са Косова, избеглице са територије бивше Југославије и социјално угрожене Краљевчане, изграђени су уз помоћ Комесаријата за избеглице, немачке хуманитарне организације ХЕЛП и локалне самоуправе.**

ЗЕМУНЦИ СВЕ СИРОМАШНИЈИ
Вечерње Новости, Датум : 1.12.2009, Страна : 31

НАЈВИШЕ корисника социјалне помоћи, од свих општина у Београду, у протеклом периоду било је у Земуну, укупно 11.141 суграђана. На општини поред Дунава прошле године је највише људи узимало и бесплатан оброк, њих 1.500. Из Центра за социјални рад објашњавају да су подаци овакви "због великог броја избеглих и Рома, који су насељени на територији општине, претежно у Батајници и Земун пољу". Сиромаштву доприноси и смањен број запослених у привреди.

У некада најразвијенијој општини бивше Југославије, која се могла похвалити производњом и највишим платама у региону, сада највећи број родитеља тражи неки вид додатних примања, како би прехранили породице. Иако Земунци, у просеку, примају плату од 36.023 динара, само у 2008. години је 1.609 породица користило социјалну помоћ, што је 5,8 одсто од укупног броја становништва.

- Наша општина има специфичну демографску структуру - каже директорка Центра за социјални рад Земун Микаина Стевановић. - **Током периода ратова на тлу некадашње**

Југославије, велики број избеглица населио се на овој територији, највише у насељима Батајница и Земун поље. Они су уживаоци месечних и годишњих помоћи, али и оних једнократних. Такође, у насељу Камендин подељени су социјални станови за угрожене породице, у тешкој финансијској ситуацији.

Повећаном сиромаштву, у односу на ранији период, доприноси и велики број предузећа, која су, од огромних прихода, дошла до ивице пропадања. Већина је била приморана да отпусти и више од половине запослених. Тако је фабрика алата и отпресака "Икарус", која је својевремено имала око 3.000 запослених, према последњим бројкама од прошле године, спала на свега 70 радника. У сличној позицији су и други.

- Деведесетих година смо били велика корпорација, а онда смо једва преживели - каже директор "Навипа", предузећа за прераду вина. - Морали смо да отпустимо трећину запослених.

Антрфиле : НАРОДНЕ КУХИЊЕ

Од укупно 184.389 становника на општини, према незваничним подацима, избеглица је око 25.000, док Рома има око 10.000. Управо они највише и посећују народне кухиње, па подаци говоре о 536 породица које су прошле године тражиле бесплатан оброк, тачније 1.500 суграђана који су били приморани да се хране на овај начин.

НОВИ ГИГАНТИ

ИАКО су некадашње велике фирме, као што су "Змај", "Грмеч" и "Планум", буцете и број запослених умногоме "скресале", земунска привреда је донекле обновљена оснивањем и отварањем представништава великог броја иностраних компанија и банака, као што је "Кока-Кола", али и "Галеника" која запошљава 2.670 људи.

ЖИВОТАРЕЊЕ СА 5.500 ДИНАРА

Правда, Датум : 1.12.2009, Страна : 21

ЦРВЕНИ КРСТ: У ПИРОТСКОЈ ОПШТИНИ ОКО 10.000 СИРОМАШНИХ

ПИРОТ - Око 10.000 становника пиротске општине, или свака шеста особа, живи у сиромаштву, процене су општинске организације Црвеног крста, а сиромашном се сматра свака породица која има месечна примања нижа од 8360 динара по члану.

У пиротској општини не постоји јасан податак о броју сиромашних, јер ниједна институција не обрађује ове податке, али су они, како наводи Црвени крст, забрињавајући. Социјалну помоћ прошле године примало је између 465 и 675 породица, односно укупно 1.741 особа које су преживљавале са 5.500 динара, колики је износ за једночлано домаћинство, док су помоћ од 10.800 динара месечно примале породице са пет и више чланова. Једнократну новчану помоћ користило је 1.407 Пироћанаца, али се тај број сиромашних који преко Центра за социјални рад траже помоћ, стално повећава. **И на народном казану у овој години храни се знатно више Пироћанаца него ранијих година, па свакодневно оброк прима 850 становника те општине.**

Секретар Црвеног крста у Пироту, Мирољуб Мијић, рекао је да су сиромаштвом највише погођене особе са најнижим степеном образовања, незапослени, старији од 65 година, домаћинства са више од пет чланова, избегла и расељена лица, Роми, инвалиди и жене.

- Само за три године овај број је повећан чак три пута, са 300 на 1.100, колико их је тренутно, од којих су 250 на такозваној листи чекања - каже Мијић. Према речима

директорке Центра за социјални рад у Пироту, Марије Васић, у последњих годину дана, од почетка кризе, број сиромашних се стално повећава. То видимо по захтевима за једнократну новчану помоћ и за остваривање права на материјално обезбеђење породице. Међутим, ови подаци не представљају реалну слику о броју сиромашних и социјално угрожених јер многе категорије, због законских ограничења, не могу да остваре право на овај вид помоћи - рекла је она.

Многе породице, како је објаснила, не могу да остваре право на материјално обезбеђење, јер имају чланове који су још у фиктивном радном односу, а немају никаква примања, или имају више од пола хектара земље која је негде забачена и не може да се користи за обрађивање, нити доноси било какве приходе.

Према њеним речима, такав случај је најчешће у селима, па је број сиромашних људи који немају никаква примања далеко већи него што показују ове бројке. Новац за једнократну помоћ углавном је исплаћен за куповину животних намирница, плаћање станарине, лечење, куповину лекова, на трошкове сахрана, школовање деце, израду личних докумената.

- Реалне потребе за овом врстом помоћи су далеко веће, али наше могућности су толике колико нас општина финансира навела је Васић.

Антрфиле : Повећава се број захтева за помоћ

Према речима директорке Центра за социјални рад у Пироту, Марије Васић, број грађана који су од почетка године закуцали на врата Центра за социјални рад, тражећи неки вид помоћи, знатно је повећан у односу на прошлу годину.

КВАДРАТИ И ИЗБЕГЛИЦАМА

Вечерње Новости, Датум : 1.12.2009, Страна : 33

БРОЈ НЕПРОФИТНИХ СТАНОВА НАЈВЕРОВАТНИЈЕ ЋЕ БИТИ ВЕЋИ ОД ПЛАНИРАНИХ 1.000

ЗА грађане који су протеклих десет година били жртве транзиције, радили у фирмама које су пропале и остали без посла, град ће, уз помоћ Фонда солидарности, градити станове. Ове квадрате моћи ће да купе по нетржишним ценама - рекао је јуче градоначелник Драган Ђилас.

У Фонду солидарности постоје одређена средства која ће бити усмерена у стамбену изградњу. Градоначелник је најавио да у граду размишљају да се изградња 1.000 непрофитних станова повећа за још 100.

- Увешћемо нову категорију грађана која се на конкурс може пријавити за ове станове, а то су наши грађани који су деведесетих година као избеглице дошли у Београд - најавио је Ђилас. - Сада су они грађани овог града, али због свега што им се десило у неравнотравнијем су положају од нас који смо рођени овде. Све остале категорије, осим запослених у градској управи и предузећима, моћи ће да конкуришу као и до сада.

Градоначелник каже да ће бити повећан број станова за ратне војне инвалиде са 25 на 60, а за младе брачне парове, који се највише и пријављују, градиће се око 300 станова. Грађани, који добију могућност на конкурс да купе ове станове, плаћаће цену њихове изградње. Ђилас каже да они што се тренутно граде у Новом Београду коштају око 800 евра по квадрату, што је сигурно дупло јефтиније од тржишне цене.

ТРАДИЦИОНАЛНИ ИВЦ ХУМАНИТАРНИ БАЗАР

Преглед, Датум : 1.12.2009, Страна : 5

У сусрет божићним и новогодишњим празницима, Међународни женски клуб (ИВЦ) из Београда организује традиционални Хуманитарни базар, који ће се и ове године одржати на Београдском сајму, у недељу, 6. децембра, у хали 3, од 10 до 16 часова.

И овај пут, учествоваће бројне дипломатске мисије у нашој земљи и свим заинтересованим посетиоцима приближити призоре и ароме из читавог света, укључујући и производе и предмете који могу бити пригодни божићни и новогодишњи поклони. **Основни циљ организовања базара је да се прикупе средства која ће бити упућена хуманитарним организацијама у Србији које помажу расељеним лицима, жртвама насиља, особама са инвалидитетом, старима, као и институцијама за образовање и интеграцију мањина.**

Како сазнајемо, на многобројним штандовима посетиоци ће моћи да пронађу аутентичне производе из тридесетак земаља које имају дипломатска представништва у Србији. У понуди ће се као и ранијих година наћи најразличитији производи, од фирмиране гардеробе, преко кућних и одевних предмета, разних ситница, накита, до божићних и новогодишњих украса и поклона. Посетиоци ће моћи и да пробају храну из различитих делова света, а припрема се и културно-забавни програм. Своје штандове имаће Алжир, Ангола, Аустрија, Белгија, Кина, Холандија, Египат, Гана, Мађарска, Индонезија, Израел, Италија, Јапан, Кореја, Малезија, Мексико, Норвешка, Пакистан, Пољска, Русија, Словачка, Словенија, Шпанија, Шри Ланка, Шведска, Швајцарска, Турска, Сједињене Америчке Државе, Украјина и друге земље.

МЕСИЋ НАС ЛАЖЕ

Ало!, Датум : 1.12.2009, Страна : 2

ХРВАТСКА УПОРНО РАДИ ПРОТИВ ИНТЕРЕСА СРБА И СРБИЈЕ

Колико треба бити лаковеран и поверовати хрватском председнику Стјепану Месићу да ће Хрватска, када уђе у Европску унију, подржати улазак Србије у ЕУ без условљавања!? У Србији очигледно има много блесавих, јер поред многих проблема које нам је узроковала ова суседна земља, наши званичници још ишчекују гестове добре воље.

Поред проблема враћања имовине Србима, протераним из Хрватске, стварања услова да се више од 200.000 људи врати у своје станове, расписивања тајних потерница и хапшења Срба због наводних ратних злочина, тешко је веровати хрватским лидерима да ће нам помоћи, ако нам већ могу одмоћи. Председник Документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац каже да у Месићево обећање могу да верују само наивни у Србији.

- **Хрватски политичари су јединствени када говоре о односу према српском питању. Држе се Туђмановог плана који је рекао да ће српско питање бити решено када Срба у Хрватској не буде више од три одсто.** Они сада причају да неће бити као Словенци, да блокирају улазак суседне земље у ЕУ, али када уђу у ЕУ, покушаће да реше све нерешене проблеме са Србијом, од питања граница до тужбе за геноцид - каже Штрбац.

Бивши министар иностраних послова СРЈ Живадин Јовановић каже да Хрватска досад није дала повода Србији да поверује у добре намере.

- **Србија је све чинила да успостави добросуседске односе са Хрватском. Подржала их је да постану чланови Савета безбедности УН-а, ћутала је на флагрантна кршења људских права Срба у Хрватској, а Хрватска нам је одговорила консолидацијом**

етничког чишћења, признањем Косова и другим актима упереним против наших интереса. Србија је отворила своју економију и дозволила да Хрватска купи наша добра по багателним ценама, а Хрватска је одговорила затварањем за српске инвестиције. У односу са Хрватском треба применити принцип стриктног реципроцитета и не слушати шта Хрватска говори већ шта ради. **Досад смо од њих имали само штету - каже Јовановић.**

Подсетимо да је Хрватска поднела тужбу против Србије за геноцид пред Међународним судом правде, а Србија је одговорила најавом контратужбе - да је Хрватска починила геноцид над Србима у Хрватској. Односи Србије са Хрватском су нарочито поремећени после хрватског признања независности Косова, а Хрватска ће се чак придружити неколицини земаља које ће пред Међународним судом правде сведочити у корист Косова. Последња у низу хрватских испала је обећање, а касније одбијање да уступи Србији 250.000 преведених европских прописа и закона, што ће нас коштати додатних четири милиона евра.

Антрфиле : Наставља се етничко чишћење

Иако су хрватски званичници позивали прогнане Србе да се врате на своја огњишта, за решавање овог проблема ништа конкретно није урађено.

- Позивају, а нису обезбедили услове да се вратимо. Не враћају 40.000-50.000 станова у којима је живело око 200.000 људи. Срби су на потерницама, стално их хапсе.

По попису из 1991. у Хрватској је живело 12,2 одсто Срба, а 2001. их је било 4,5 одсто, и то углавном старије популације. Из Србије у Хрватску 2007. године се вратило 1.400 људи, из Хрватске у Србију је отишло 3.800. По томе видите да се политика етничког чишћења наставља - анализира Штрбац.

PRESS CLIPPING

Среда 02.12.2009. год.

ДОНАЦИЈЕ ТРОШЕНЕ КАКО СЕ КОМЕ СВИЂА

Дневник, Датум : 2.12.2009, Страна : 5

У ПРОТЕКЛИХ ОСАМ ГОДИНА СРБИЈА ДОБИЛА 430 МИЛИОНА ДОЛАРА НА ПОКЛОН

Неправилности у трошењу државних пара, попут оних које су утврђене ревизијом буџета за прошлу годину, могу негативно утицати и на донаторе који од 2000. године Србију потпомажу у свим областима. Нетранспарентност било којих пара, па и оних које су наменски као неповратне стигле у земљу да би грађанима било боље, штетна је за Србију до те мере да ће се сада многе земље ЕУ озбиљно замислити када доносе одлуку о додели не малих свота новца и запитати колико је од онога што је дато заиста стигло до обичних грађана и показало им да је Европи стало до тога да они што пре постану део европске породице.

Наиме, Европска унија је од 2000. до сада у Србију уложила две милијарде евра бесповратне помоћи и најавила још половину те суме у наредних пет година. У протеклих осам година, током демократске обнове, Србија је примила близу четири милијарде евра донација, а за те паре обнављани су електроенергетска мрежа, водовод и канализација, школе, болнице, путеви, давана хуманитарна помоћ избеглим и расељеним, социјално угроженим...

До 2006. године новчана помоћ намењена развоју Србији могла се директно пренети до корисника, али од лане, због нове регулативе ЕУ, донације касне више од годину дана. Уједно, донатори су од прошле године почели да тестирају нашу интерну контролу далеко више него раније, што значи да су се очигледно опекали с неким, мада се нису званично огласили о томе ко је ненаменски потрош ио новац намењен добробити грађана.

Недавно је и Народна банка Србије саопштила да се од 2000. године до данас у Србију слило 430 милиона долара разних донација чије трошење највећим делом пролази мимо било какве контроле. Највише донација Србија је добила 2002. године – чак 128,7 милиона евра, док је лане добила знатно мање – 38,3 милиона, а до септембра ове године тек 16,8 милиона.

Када се зна да је све што су земље Европске уније дале у протеклих осам година бесповратно, јасно је да су од таквог поклона грађани Србије морали осетити знатан бољитак и да никако не би било добро да је део од те две милијарде евра завршио у нечијем приватном џепу, а да ли се то ипак можда десило, неће се знати док се озбиљно не ревидирају и све пристигле донације. Јер, све што су земље ЕУ дале Србији код њих је уредно евидентирано и зна се за шта је шта намењено.

Тако је из земаља ЕУ у протеклих осам година за економију донирано 354.713.000 евра, од чега за развој предузећа и приватизацију 91.700.000, за здравље 78.600.000, за регионални развој и прекогранич ну сарадњу 117.163.000, за запошљавање 67.250.000. За реформу јавне администрације дато је 108.100.000 евра, за судство 100.370.000, за локалну самоуправу 112.020.000, **за мањине, људска права и избеглице 63.500.000**, за ЕУ интеграције 38.200.000, за медије 15.600.000, за грађанско друштво 19.960.000, што је укупно 460.750.000 евра за, како су то они назвали, развој политике и демократије.

За усклађивање с Европском унијом ушле су донације за транспорт од 136.000.000 евра, за трговину, пољопривреду и воде 82.380.000, за царину и контролу границе 21.300.000, за реформу статистике 8.950.000, за енергију 486.000.000, за заштиту животне околине 52.100.000, за програмирање фондова 13.000.000, за програме за образовање и заједницу 59.700.000, за нуклеарна постројења 17.460.000 и за туризам 1.000.000 евра.

То значи да је за усклађивање и припремање за улазак у ЕУ стигло 877.890.000 евра. Дали су из земаља ЕУ и за подршку буџета 100.000 евра, за остале потребе 23.881.000, за ИПА програме за 2011. годину већ је дато 202.700.000 евра. Све донације ушле су кроз КАРДС програм за подршку земљама југоисточ не Европе и претприступне ИПА фондове.

Антрфиле : Ко ће нам веровати

Дакако да оволики новац није стигао само из чисте љубави неких земаља ЕУ према Србији већ и због потребе да се српско друштво што боље припреми за чланство у европској породици, односно за европске интеграције. **Међутим, неће бити европских интеграција све док се не буде знало да ли је сваки евро, односно долар, завршио тамо где је намењен или му се на путу од крајњег корисника, а он је увек грађанин, изгубио траг.** Да би се то знало, свако трошење донација мора бити транспарентно и никако се не сме догодити да се накнадно, као што се догодило с трошењем буџетских пара, открије да је неко злоупотребио донације намењене свим грађанима Србије.

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Вечерње Новости, Датум : 2.12.2009, Страна : 32

ЗАТВОРЕН ПОСЛЕДЊИ КОЛЕКТИВНИ ЦЕНТАР У ПАРАЋИНСКОЈ ОПШТИНИ

ПАРАЋИН - Последњи колективни центар за избегле и расељене у општини Параћин, званично је престао да постоји. Породице са Косова које су тамо живеле, добиле су нове станове, а кључеве је на малој свечаности уручио председник општине Саша Пауновић. Срећи није било краја, када су отишли до својих, потпуно опремљених станова. Ненад Лазовић, један од 17 нових станара, добио је двособан стан.

- Имам жену и троје деце, Дијану, Данијелу и Јулијану. Из Пећи смо. Последњих осам година живели смо у колективном центру у Поповцу. Коначно смо се скућили. Преостаје ми још само да нађем неки посао, јер ми је то, после стана, највећи проблем - узбуђено говори Ненад.

Преме речима Биљане Стојановић-Миленовић, директоа Центра за социјални рад, осим што је уселиено 17 станова, бивши колективни центар од 1. децембра добија нову намену.

- Центар за социјални рад преузеће газдовање тим објектом и тамо ће се уселити неке сиромашне домаће породице. **Што се тиче нових станова, у згради за такозвано социјално становање у заштићеним условима, станари су корисници, што значи да станове не могу продати и не могу их наслеђивати.** Они који могу, струју ће плаћати сами. У другим случајевима породице могу да рачунају на субвенције, док ће трошкове одржавања зграде, ако их буде, сносити општина - казала је директорка Миленовић.

Бојан Вељковић, члан Општинског већа задужен за социјалну политику који је од почетка бринуо о стамбеном збрињавању избеглих, каже да су у колективном центру остале две породице са Косова које нису испуниле критеријуме за стан. Те породице могу да рачунају на "грађевински пакет" за кућу, или на неки други програм стамбеног збрињавања.

Антрфиле : АСБ ФИНАНСИРАО ГРАДЊУ

Станови се налазе у насељу "Данково", где је већ збринуто шездесетак избегличких и расељеничких породица. Нова зграда изграђена је заједничким средствима немачке хуманитарне организације АСБ и донатора. Вредност инвестиције је већа од 300.000 евра, не рачунајући локацију и инфраструктуру.

У ХРВАТСКОЈ ДОБРО ЖИВИ САМО 200 ПОРОДИЦА

Политика, Датум : 2.12.2009, Страна : А4

ИНТЕРВЈУ: ИВО ЈОСИПОВИЋ, кандидат СДП-а за председника Хрватске

Тужба против Србије је поднесена давно, када није било озбиљног помака у откривању судбине заточених и несталих, враћања отетог културног блага и кажњавању ратних злочинаца. Од тада су учињени многи помаци

Загреб, 1. децембра – Према свим испитивањима јавног мњења кандидат СДП-а Иво Јосиповић води у предизборној трци за новог председника Републике Хрватске. Избори су заказани за недељу, 27. децембра, а евентуални други круг на којем ће се бирати између двојице најуспешнијих кандидата биће 10. јануара. Иако у јеку председничке предизборне кампање Иво Јосиповић ипак је нашао времена за интервју „Политици”.

Каква је ваша визија Хрватске коју желите да предводите као њен председник?

У разговору с људима на терену схватио сам да је у Хрватској многима доста неправде и друштва у коме су сасвим срозане вредности попут поштења, части или самопоштовања. Генерацијама младих људи готово две деценије шаљемо поруку да се до успеха не долази радом, него пљачком и то помоћу политичких веза.

Хрватска не може даље тако, да у њој добро живи само 200 породица, како је то својевремено хтела политика. Недопустиво је да велики број људи и њихове породице преживљавају на ивици сиромаштва, с јадним пензијама, с лошим услугама у здравству, са скупим студијама и недоступним образовањем... То је катастрофа! У једном тренутку осетио сам и своју личну одговорност да се томе јавно успротивим. У председничку трку кренуо сам с програмом под називом „Нова праведност”, јер желим да Хрватска постане напредна европска земља у којој људи могу живети од свога рада. Главна окосница моје кампање јесте одлучна борба против корупције и криминала, јер само праведни друштвеноправни оквир може гарантовати сигурност, просперитет и спремност за изазове који нас тек очекују.

Шта јој највише стоји на путу да постане таква?

Често истичете корупцију која „као хоботница обухвата саме врхове власти”. Мој приоритет ће бити борба против корупције, јер Хрватска према подацима Светске банке на корупцији и организованом криминалу годишње изгуби више од 15,5 милијарди куна (1,73 милијарди евра). Тај нам новац треба за школе, дечје вртиће, болнице, спортске објекте...

Корупција данас отима значајан део друштвеног производа, ствара касте недодирљивих људи, кочи економски развој, а унапређује оне који су спремни дати мито. Таква Хрватска одбија и домаће и стране инвестиције. Не пристајем на то да отимачина у приватизацији постане коначна. Заговорник сам начела „или плати или врати”. Свако ко је у приватизацији добио нешто што није поштено платио мораће одлучити: ако жели остати

власник, мораће платити праведну цену или ће то што је стекао без плаћања морати да врати.

Како оцењујете садашње односе Хрватске и Србије и како их видите у будућности, поготово ако будете утицали на њих као председник РХ?

Већ сам раније најавио да ће односи између Хрватске и Србије бити један од мојих спољнополитичких приоритета. Односи између Србије и Хрватске бољи су него што су били, али још нису довољно добри. Можемо рећи да на неки начин варирају у интервалима и да је потребно уложити озбиљне напоре како би се побољшали. Односи су пре свега оптерећени догађајима који вуку корене из рата.

Но, развијање и продубљивање добрих односа између наше две земље важно је за очување мира и развој привреде у региону. И на глобалном плану циљеви наше две земље се подударају, а то је улазак у европске интеграције и претварање региона у зону мира и просперитета.

Шта би требало да учине обе стране да ти односи буду бољи?

Главне претпоставке за успешну сарадњу јесу суочавање с прошлошћу, одговорношћу за рат и страдања, али и спремност на санирање последица рата. Хрватска је у рату претрпела страшне жртве и разарања за које нема никаквог политичког ни другог оправдања. Одговорност за те злочине важно је питање. Но, и Срби у Хрватској су страдалници који траже поштовање и помоћ у решавању проблема, посебно повратка.

Стварни повратак избеглих Срба и решавање њихових основних животних и статусних проблема једна је од битних компоненти односа две земље, али све то иде некако преспоро и као „на капалку“. Како Ви гледате на тај проблем?

Положаји хрватске мањине у Србији и српске у Хрватској умногome су слични, иако је у степену остваривања мањинских права или пак законским решењима Хрватска у доброј мери испред Србије. Највећи проблем повратка Срба у Хрватску више није физичка несигурност и несношљивост, већ је то привредна несигурност, незапосленост и недостатак перспективе. Због тога би влада требало да донесе пакет мера како би помогла у решавању тих отворених питања. Лично ћу инсистирати на праву сваке особе да се врати у свој дом и да добије своју имовину.

Представљали сте Хрватску пред Међународним судом правде у Хагу у вези с тужбом против СЦГ, сада Србије, за збивања у протеклом рату. Било је иницијатива да РХ повуче тужбу, најављено је да ће Србија одговорити противтужбом... Како би било најбоље да се разреши овај спор?

У том поступку учествовао сам као правник ангажован од тадашње владе. Увек сам говорио да тужба није сама себи сврха, него да је у функцији остваривања одређених захтева. Она је поднесена давно, у тренутку када није било озбиљног помака у откривању судбине заточених и несталих особа, враћања отетог културног блага и кажњавању ратних злочинаца. Од тада, учињени су многи помаци. Политичка је одлука владе да ли је то довољно. Када би се проблеми решили на задовољавајући начин, тужба не би била потребна.

Сведоци смо проблема које Хрватска има у граничном спору са Словенијом. Како ће се Хрватска (под Вашим председништвом) понашати према Србији када постане чланица ЕУ, с којом такође има неке спорне граничне тачке на Дунаву?

Хрватска и Србија доиста имају проблем с границом, али га не сматрам тако драматичним као онај са Словенијом. Арбитражни споразум са Словенијом облик је уцене. Не сме се политичком одлуком ићи у аранжмане којима се доводи у питање међународним правом призната хрватска територија. Хрватска влада би стога требало да учинити више и боље у

осигурању нашег пута у ЕУ, али и територијалне целовитости државе. Питање решења граничних односа са Србијом не бих прејудуцирао. Државе ће га одговорно размотрити с циљем очувања територијалног интегритета обе земље и принципијелног разграничавања. Увек се залажем за то да, ако државе не могу саме решити проблем, не отежу с решењем до границе ескалације проблема, већ да га реше пред Међународним судом правде.

Антрфиле : Нетипичан политичар

Јосиповић је по много чему несвакидашња особа и нетипичан политичар: рођен је у Загребу 1957. године, где се и школовао, дипломирао је на Правном факултету и докторирао, а сада је и професор на истом факултету где предаје Кривично процесно право, Међународно кривично право и Прекршајно право. Заступао је Хрватску пред Међународним судом правде и Међународним кривичним судом за бившу Југославију.

У младости је волео да игра фудбал, па је мало недостајало да се и професионално посвети том спорту. Истовремено, завршио је и музичко школовање – на Музичкој академији у Загребу студирао је композицију, компоновао је педесетак дела за различите инструменте и симфонијски оркестар за које је добио више домаћих и међународних награда, међу којима и Награду Европске радио-уније и хрватску дискографску награду Порин 1999. и 2000. године. Најпознатије композиције су му „Игра стаклених перли“, „Самба да камера“, „Хиљаду лотоса“. Пре десет година био је и директор Музичког бијенала Загреб. У својој биографији наводи и да је од 1980. био члан СКХ. Ожењен је и има ћерку Лану.

НИ ЈЕДАН ДИНАР НИ ЈЕДНОМ ЧЕТНИКУ

Правда, Датум : 2.12.2009, Страна : 11

СА ТРИБИНЕ СРПСКЕ ЛИБЕРАЛНЕ СТРАНКЕ О РЕХАБИЛИТАЦИЈИ БОРАЦА

У организацији Српске либералне странке, јуче је одржан округли сто на коме је централна тема била рехабилитација. као и допуна Закона о рехабилитацији. Скупштина Србије је 2005. године донела Закон о рехабилитацији, као и Закон о изједначавању Југословенске војске у отаџбини и партизанског покрета.

Међутим, по речима Александра Недића, секретара за информисање СЛСа, Закон о рехабилитацији је примењиван око 300 пута на територији целе Србије, док финансијски закон о изједначавању Југословенске војске и партизанских одреда није спровођен.

- Ниједан њихов борац никад није добио никакву надокнаду од наше земље. Подсетио бих да је 1998. године Сабор Републике Хрватске донео допуну закона где стоји да припадници и домобранског и усташког покрета имају право на надокнаду. Република Словеније је то исто учинила 1993. године - нагласио је Недић и додао да су у случају четничког обавештајца Уроша Шуштарића, „изједначили не само белогардејце, него и припаднике Југословенске војске који су били на страни Драже Михајловића“.

- Начуло се да је и Министарство правде Србије начинило допуну Предлога закона о рехабилитацији, којим би се извршила надокнада припадницима Југословенске војске који су после рата били затворени, као и њиховим породицама - рекао је Недић. Међутим, он је додао да наводно нека министарства у Влади Србије нису заинтересована да подрже тај закон, односно министарства која финансијски омогућавају да се Тај закон спроведе у дело“.

Председник Удружења политичких затвореника и жртава комунистичког терора, Војислав Кромпић, истакао је да их је друштво од почетка маргинализовало, а да ниједан виновник није ухапшен.

- Многи од нас још увек осећају последице тих терора. Ухапшен сам као гимназијалац, због пуцњаве коју су изазвали комунисти, а инцидент су приписали мени. Добио сам 12 година затвора - сећа се Кромпић. Округлом столу присуствовали су многи правници, као што је Слободан Мавремовић, адвокат Зоран Живковић који је и писао захтев за рехабилитацију, судија Окружног суда из Шапца, Драгутин Лазаров, адвокат Вељко Губерина, као и саветник потпредседника Владе Јована Кркобабића, Раде Дубајић.

PRESS CLIPPING

Четвртак 03.12.2009. год.

ПРИХОДИ 112 МИЛИЈАРДИ КУНА

Преглед, Датум : 3.12.2009, Страна : 6

Посланици Хрватског сабора усвојили су буџет 2010. годину

Посланици Хрватског сабора већином гласова усвојили су буџет за 2010. годину којим се планирају приходи од 112,8 милијарди куна (15,41 милијарду евра), а расходи у износу од 121,4 милијарде куна (16,58 милијарди евра). Буџетом су задовољни и српски посланици јер ће њиме бити реализована обнова кућа повратника, електрификација и стамбено збрињавање повратника. За буџет је гласао 81 посланик, против је било 33, док је троје било суздржано.

Буџет је рађен на пројекцији благог раста бруто друштвеног производа (БДП) за 0,5 одсто, док би предвиђени дефицит буџета био 2,5 одсто БДП. Од укупно 72 амандмана, прихваћена су три, два које су поднели посланици Истарског демократског сабора и један Хрватског демократског сабора за Славонију и Барању. Тиме је како је речено у Сабору, исказана осетљивост према Истри и Славонији.

Средства за изградњу основних школа у Славонском Броду, изградњу студентског кампуса у Пули и обнову простора хитне службе пулске болнице у висини од 18,5 милиона куна (2,53 милиона евра) узеће се од средстава која су намењена католичкој цркви, с чиме се она сагласила.

Буџетом за 2010. коначно ће бити реализована обнова кућа, стамбено збрињавање и електрификација, што доприноси затварању поглавља о судству и основним правима у приступном процесу Хрватске у ЕУ, оценио је посланик Самосталне демократске српске странке Миле Хорват. Хорват се нада да је висина предвиђених средстава у буџету довољна да се коначно обнове преостали делови порушених објеката и да се у још петнаестак преосталих села уведе електрична енергија.

Хорват је нагласио да се откуп стамбених јединица додељених за стамбено збрињавање мора омогућити грађанима српске националности како би они у том сегменту били равноправни грађани Хрватске.

„Мислимо да треба да дамо бар приближно једнаке шансе свим јединицама локалне самоуправе нарочито на простору посебног државног старања, па тек онда разговарати о томе да ли смо спремни за некакво прекомпоновање система локалне самоуправе“, сматра Хорват.

О АМБАСАДИ НА КОСОВУ

Куир, Датум : 3.12.2009, Страна : 5

ПОДГОРИЦА - Потпредседник Владе Црне Горе Светозар Маровић сматра да нема препрека за отварање дипломатских представништава на Косову. Одговарајући на питање да ли ће тај поступак угрозити односе са Србијом, Маровић је рекао да не верује да Срби имају разлога да се љуте.

- Свака земља је суверена о питањима која се тичу њене унутрашње и спољне политике, али исто тако треба да води рачуна и добрим суседским односима - рекао је Маровић. **Он је додао да је потребно решити конкретна питања у вези са статусом расељених лица и Црногораца на Косову, преносе црногорски медији.**

PRESS CLIPPING

Субота 05.12.2009. год.

СПАС ЗА УГРОЖЕНЕ ПОРОДИЦЕ

Курир, Датум : 5.12.2009, Страна : 14

СМЕДЕРЕВО - У насељу Ковачићево у Смедереву градиће се 20 станова за социјално угрожене породице, захваљујући финансијској помоћи Европске комисије. Уговор о градњи станова потписали су Предраг Умичевић, градоначелник Смедерева, и Бранислава Жарковић, директорка Хаусинг центра, који ће вршити надзор над изградњом стамбеног објекта. Реализатори овог пројекта, који ће трајати 18 месеци, биће УНХЦР и Комесаријат за избегла и расељена лица Републике Србије, а извођач радова конзорцијум ДУ „Интеграл“ и „Комитинг Смедерево“.

ПАРЧЕ МЕСА НЕДЕЉНО

Вечерње Новости, Датум : 5.12.2009, Страна : 35

ОДНЕДАВНО ПОЈАЧАНИ ОБРОЦИ ИЗ НАРОДНЕ КУХИЊЕ У СМЕДЕРЕВУ

Нису заборављени ни најугроженији који живе у селима

СМЕДЕРЕВО - Корисницима народне кухиње у Смедереву ове зиме биће појачани оброци, одлучио је Управни одбор ове хуманитарне организације. То значи да ће недељно добијати по парче меса и воће.

Најсиромашнији Смедеревци више неће као до сада добијати "празне" оброке без меса. Захваљујући донацији Владе Србије, хуманитарцима је недавно стигло пет тона свињског меса.

- Корисници Народне кухиње којих има 900, и 500 људи из избегличког кампа у Радинцу, ове зиме добијаће појачане оброке. То подразумева да ће најмање једном недељно добити по парче меса, а Црвени крст ће из својих средстава једном или два пута недељно обезбедити и воће - каже Томислав Живановић, секретар Црвеног крста.

Због хроничног недостатка новца, парче меса у следовању до сада није могло да замисли 250 деце у избегличком кампу, а многим је то једини оброк током дана. Црвени крст није заборавио ни око 300 најугроженијих породица које живе у селима и немају услова да дођу у Народну кухињу. Њима помоћ стиже на кућне адресе.

- Пакети са основним намирницама за новембар и децембар су расподељени, а после новогодишњих празника биће извршена и расподела за јануар и фебруар. Већина прехранбених артикала је из манастира Острог, а Црвени крст је из својих средстава обезбедио три тоне брашна - кажу хуманитарци.

Ове породице добиле су уље, месни нарезак, млеко у праху, паштете, брашно, шећер, пешкир и чарапе. Количина намирница зависи од броја чланова. Двочланих породица, према тренутним подацима, има око 170, трочланих и четворочланих између 45 и 50, док породица са пет и шест чланова 35.

Црвени крст дневно спреми 1.500 бесплатних obroka. Цена једног је око 75 динара. У Смедереву право на бесплатне оброке има 900 корисника. На граници да остваре ово

право је још најмање толико људи. У односу на период од пре пола године, број корисника увећан је за 300.

БЕСПЛАТНА ХРАНА ЗА 500 ПОРОДИЦА

Данас, Датум : 5.12.2009, Страна : 17

Медвеђа - У општини Медвеђа почела је да ради Народна кухиња у којој ће се припремати храна за најсиромашније житеље. Планирано је да се свакога дана обезбеди 350 оброка, а да четвртком, када је овде пијачни дан, припреми 150 оброка више и они ће се делити житељима најудаљенијих планинских села.

Локална самоуправа је одлучила да свакога месеца за потребе Народне кухиње издваја 150.000 динара, али од отварања не би било ништа да нису прискочили у помоћ бројне хуманитарне организације које су обезбедиле двадесет тона хране.

По речима председника општине Медвеђа Слободана Драшковића, највећу помоћ су пружиле Републичке резерве и Црвени крст Србије. У општини Медвеђа, где влада велика незапосленост, јер практично ниједан колектив не ради, велики је број расељених и избеглих лица са Косова и Метохије и простора некадашњих југословенских република.

МАКСИМОВИЋИ ДОБИЛИ КУЋУ

Пресс, Датум : 5.12.2009, Страна : 4

ГЊИЛАНЕ - Саветник председника Србије Млађан Ђорђевић уручио је јуче у селу Горње Кормињане повратничкој породици Максимовић кључеве од куће. Кућа за петочлану породицу Максимовић из Косовског Поморавља, која је 10 година живела у тешким условима у привременом смештају у Бујановцу, изграђена је на иницијативу председника Бориса Тадића, захваљујући донацији Банке Интеза.

Акција помоћи породици Максимовић, у којој је обезбеђен и посао за главу породице, реализована је захваљујући невладиној организацији „Дечја радост“ из Гњилана и представља део шире акције и државне политике за помагање повратка у покрајину. Максимовићи су добили опремљену кућу од 80 квадрата изграђену на 7,5 ари плаца.

PRESS CLIPPING

Недеља 06.12.2009. год.

ПОВРАТНИЦИМА КУЋА НА ИНИЦИЈАТИВУ ТАДИЋА

Пресс, Датум : 6.12.2009, Страна : 8

ГЊИЛАНЕ - Саветник председника Србије Млађан Ђорђевић уручио је у селу Горње Кормињане повратничкој породици Максимовић кључеве од куће. Кућа за петочлану породицу из Косовског Поморавља, која је 10 година живела у тешким условима у привременом смештају у Бујановцу, изграђена је на иницијативу председника Србије Бориса Тадића, захваљујући донацији Банке Интеза. Акција помоћи породици Максимовић, у којој је обезбеђен и посао за главу породице, реализована је захваљујући НВО „Дечја радост“ из Гњилана и представља део шире акције и државне политике за помагање повратка у покрајину.

КРКОБАБИЋ: МИЛИОН ИЗБЕГЛИХ И ПРОТЕРАНИХ

Дневник, Датум : 6.12.2009, Страна : 2

Србија је једна од пет држава у свету које имају највећи број избеглица и најдужи период избеглиштва, речено је на дводневном саветовању о избеглицама одржаном у Великој Плани. "То је за једну европску државу готово невероватан и незамислив податак", навео је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић.

Кркобабић је рекао да је од 1990. кроз Србију прошло и у њу ушло више од милион избеглих и протераних особа из суседних југословенских република. Од милион избеглих и протераних, пре свега из Хрватске и Босне и Херцеговине, око 800.000 се у веома кратком времену после "Бљеска" и "Олује" и других акција нашло у Србији. У Хрватску је, како је навео, враћено око 58.000 људи, са више од 40.000 неисплаћених пензија од 1991. до 1997, што је око милион година стажа.

Од милион избеглих, 200.000 примило је држављанство у Србији, Хрватска тврди да се вратило 100.000, али је остало око 100.000 људи који још у Србији траже решење и живе по избегличким камповима и приватном смештају, истакао је Кркобабић. Нема земље на свету у којој нема избеглица из Хрватске и БиХ протераних од 1991. до 1995, када су прекинуте ратне операције, рекао је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић.

ТЈЕДНИК НА ЋИРИЛИЦИ

Данас, Датум : 7.12.2009, Страна : 5

У петак су се у Хрватској на киосцима појавиле „Новости“. Не „Вечерње“, него „Самостални српски тједник“ који издаје Српско народно вијеће. Био је то мали корак (искорак, рекао бих) за хрватски медијски простор, али велики за оно мало Срба у Хрватској (4,5 посто: таман за једну коцкицу у хрватском грбу, како су „Новости“ то приказале). Да би се значај овог уласка у јавност и изласка на киоске разумео у потпуности, треба рећи да је први број у општој продаји број 520. Претходних 519

седмица „Новости“ су се достављале поштом претплатницима, а у једном тренутку појавиле су се и на нету (www.novosti.com; са два „с“!).

Осим што себе одређују као самостални српски тједник, „Новости“ имају и неколико страна на ћирилици. Те три околности - да Србе издају тједник; да су га пустили на киоске у чак осам хиљада примерака; и да је део на ћирилици - сензација су саме по себи. Корак је то и за хрватско друштво: пре само неколико година јавна продаја српских новина (у којима чак има и ћирилице!) била би опасна авантура. До овога тренутка, међутим, десило се само да на понеком киоску (у Книну, на пример), „Новости“ не буду изложене; на огромној већини продајних места имају равноправан третман. Маинстреам јавност дочекала је овај догађај благонаклоно: чак је и страшна Хловерка Новак Срзић са ХТВ позвала издавача Мишу Пуповца и главног уредника Радета Драгојевића у своје „Отворено“; да није обложена тефлоном била би се покајала, јер ју је бритко паметни и пакосни Драгојевић достојанствено понизио том приликом.

Неизбежни и све неподношљивији Иван Звонимир Чичак замерио је у својој колумни у „Јутарњем листу“ што се те новине на киоску продају, уместо да се деле бесплатно, јер да их финансира хрватска влада из буџета. При том нема исту примедбу на ону беду од државног „Вјесника“ који би угинуо природном смрћу да га не плаћа влада; о осталим буџетским ставкама и да не говоримо. Ту сад долазимо на „средства и методе“, што би рекли удбаши, мањинске политике у хрватској држави. Милораду су Пуповцу многи замерили конструктивну сарадњу са влашћу: оно једва чујно „да“ када је Туђман парламент назвао усташким именом „Хрватски државни сабор“ (признајем: и ја сам му то тада јавно замерио); када је дао парламентарну подршку Санадеровој и сада Косоричиној влади; итд.

Дан-данас против њега ровари и делује агентура Коштуничиних и радикалских поверљивих лица међу Србима у Хрватској, оних који и даље мисле да је она блесава авантура Миле Мартића била исправна и који мисле да је Косово у Србији. Пуповац је, међутим, стрпљиво подносио праћке и стреле обесног националистичког Београда коме никада није доста српске крви и патње. То је довело до конкретних, животних и свакодневних користи за Србе у Хрватској: по подацима УНХЦР које преносе „Новости“, у 2009. имамо 132 000 повратника (од чега 66 000 трајних), 19 000 враћених кућа и станова, 13 000 захтева повратника за стамбено збрињавање итд. Извесни уступци и јака воља за учешће Срба у политичком животу Хрватске, дакле, донели су опипљиве резултате. Један од тих резултата су и „Новости“ на киоску.

Има ту и више од тога и то је оно што - уверен сам - озбиљно нервира Ивана Звонимира Чичка. Уређивачки тим „Новости“, Раде Драгојевић и Андреа Радак пре свих, успели су да у тај недељник привуку нека од најјачих имена хрватског новинарства. Ту је јак део покојног „Ферала“: Виктор Иванчић, Игор Ласић, Маринко Чулић, Борис Рашета, Срећко Пулиг; ту је јака екипа из самог листа; ту из Београда пишу Владимир Арсенијевић, Тања Тагиров, Драго Ковачевић (понекад и „моја маленкост“, што би рекао мој наредни јунак Игор Мандић), а очекује се да и Борис Буден, филозоф и сјајан новински писац, почне да сарађује. Тако се „Новости“ полако профилишу у релевантан лист на хрватском тржишту људи и идеја, ако могу тако да се изразим, не баш замена за „Ферал“ (то је немогуће), али једно од ретких места где се могу изразити либерално-демократска, храбра и према томе слободна мишљења.

Дакле, најбоља вест је да је Игор Мандић прошлог петка кренуо са својом колумном у малим српским новинама. Колумна се зове „Заузето, Хрват!“; ко се мотао по ратиштима деведесетих, посебно после „Олује“, зна шта то значи. Наслов првог текста је „Излазак на усташко ћоше“: Игор мисли на Трг Републике Бана Јелачића где су се некада продавале неоусташке штампане ствари, а сада ево и српских новинаца.

Па каже Игор Мандић (не могу да одолим):

„Но, гдје постоји опасност, расте и оно спасоносно (како је отприлике рекао нетко од мене много паметнији), па сада, када се са својим ћириличним тједником српска мањина дрско

појављује на новинским киосцима у Хрватској (као да излази из ормара или, још горе, из самице), моја ће маленкост покушати изборити прилику да се приброји њеном 'раскомаданоме тијелу'. Тако ће се напokon, нормално и хрватско ћирилично писмо моћи видјети истакнуто на пултовима, а не више, као до сада, да га од продавца тражим тихим завјереничким гласом...“.

Раде Драгојевић обећава да ће објавити плакат у боји са упоредном азбуком и абецедом, да одрасли људи почну да се подсећају, а деца да уче. Непознавање ћирилице и гађење над њом били су статусни симболи у Хрвата неко време, знак „националне одговорности“, што би рекао онај наш несрећник. Узаман су паметни људи у Хрватској говорили да Југословени имају ретку цивилизацијску привилегију и предност тиме што се истовремено служе са два писма; не: ћирилица је била проказана и проклета као „српска“ (сасвим довољно); страдале су и руске књиге при том. Али, то је - надамо се! - прошло.

А онда је у петак увече у култном „БП Цлубу“ (код цезисте Бошка Петровића) била интимна журка повод првог броја на киосцима. Београдски писци Томислав Марковић и Драган Ковач („Јарболи“) мало су причали, али су више певали уз гитару и даире. Био сам потресен сличношћу тог провода са вечерима протестне музике шездесетих, кад сам био млад.

PRESS CLIPPING

Уторак 08.12.2009. год.

ОБУКА ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ У ПЧИЊСКОМ ОКРУГУ

Преглед, Датум : 8.12.2009, Страна : 5

Врање

У Пчињском округу, поред Београда и Новог Сада, почеће да се спроводи обука незапослених младих људи који су фактички без занимања. Обука је у склопу програма запошљавања младих до тридесет година, првенствено инвалида, Рома, избеглица, расељеника и других социјално угрожених лица која од образовања имају само основну школу, неки курс, односно незавршену средњу школу (изузев Рома, где су обухваћени и они с дипломом средње школе). Сврха овог програма што га финансира Влада Србије уз подршку Владе Шпаније је да се у наредне две године да прилика неквалификованима да се оспособе за поједине струке, како би се лакше запослили. Рачуна се заправо да би се на овај начин омогућило запошљавање око 3 хиљаде младих у Србији.

Још овог месеца у Пчињском округу, по речима Силване Гавриловић из врањске Службе запошљавања, почеће обука за тридесетак лица која су на евиденцији Службе била барем три месеца.

Већ су се пријавиле фирме заинтересоване да обучавају по десетак неквалификованих радника: фабрике конфекције и обуће „Микромодел” и „Минекс” у Врању, те дрвопрерађивачка фабрика „Ибер” у Босилеграду. Уопште, будући да у пчињској регији доминира текстилна, обућарска и дрвна индустрија, највише људи квалификуваће се за рад у тим делатностима. Обука траје до шест месеци. Саговорница „Привредног прегледа“ напомиње да се сто сати рада плаћа месечно око 9 и по хиљада динара, уз путне трошкове зависно од удаљености фирме, а самохраним мајкама мале деце чак и уз накнаду од 15 хиљада динара за трошкове њиховог чувања у време обуке. Послодавци добијају по обучаваном лицу 14 хиљада динара; пола износа при потписивању уговора, а остатак тек пошто се барполовина радника које су обучавализапосли.

КАДА СОЛИДАРНОСТ ЗАТАЈИ

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А14

Да ли имамо разлога да верујемо да постоји солидарност и хуманост на делу? Спорадични случајеви у којима ове две људске особине добијају на значају су кап наде у мору безнађа. Проблем избеглих са простора бивше Југославије и даље је питање савести свих нас. Нажалост, у решавању појединачних проблема највећу улогу, као и свуда имају личне везе а не критеријум социјалне угрожености.

Недавно сам се у то уверила на примеру Бранке Тодоровић, избеглог лица из Хрватске. Бранка са сином Стефаном живи као подстанар у Умци (Теслина бр 3). Болује од Базедовљеве болести и здравствено је запуштена. Издржава себе и сина ученика, тако што сваког дана чисти по кућама. И тако годинама. Сада је и психички и физички на крају снаге. Недавно јој је умро муж, који је такође био здравствено запуштен. Комесаријату за избеглице на Новом Београду први пут се за помоћ обратила пре два месеца. Једнократну помоћ није добила јер нема новца у буџету комесаријата, а решавање стамбеног питања (при чему није уопште битно у ком делу Србије ће живети) представља само фарсу.

Надам се да ће овај допис прочитати макар неко ко уме да саосећа и разуме туђу несрећу.
Др Славица Дацић,
Београд

ПРАВНА ЗАШТИТА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А21

Градска управа не може да мења законе јер их и не доноси, али може да мења и допуњује своје одлуке и доноси нове. Посебну пажњу посвећујемо социјално угроженим грађанима - поручио је Владан Ђукић, секретар за социјалну заштиту на јучерашњој трибини „Правна регулатива у контексту инвалидске заштите и друштвене бриге о лицима са инвалидитетом на територији Београда" која је одржана у Старом двору. На скупу организованом као део обележавања Међународног дана особа са инвалидитетом, учествовали су представници Секретаријата и бројна удружења. У процедури се налазе Одлука о измени и допуни одлуке о правима у социјалној заштити Београда, Одлука о условима, мерилима и поступку за решавање стамбених потреба социјално угрожених грађана на територији града Београда, као и Одлука о условима и расподели станова изграђених према пројекту „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији социјално становање у заштићеним условима". Ове године град финансира 11 пројеката друштвених и невладиних организација више него прошле године. И број студената са инвалидитетом који примају градску стипендију је већи - рекао је Ђукић. У републичкој скупштини усвојени су закони о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом, о професионалној рехабилитацији и запошљавању, као и удружењима грађана. Неки од њих су добри, а неки нису.

Сва права која нам се њима гарантују произлазе из међународних аката. Она нормативно постоје, али се у пракси не примењују. Невладине организације изједначене су са организацијама особа са инвалидитетом а између њих постоји велика разлика рекао је Вукоман Бошковић, председник Координационог одбора за питања инвалида.

КВАЛИТЕТНИЈЕ ТРЕЋЕ ДОБА

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А23

Времешни житељи Крагујевца, Бачког Петровца, Сјенице али и села Каменица код Ниша и Стара Моравица код Бачке Тополе ускоро ће треће доба проводити на много квалитетнији начин. Захваљујући програму „Доброта" који је у јуну покренула Државна лутрија Србије, у овим локалним заједницама биће отворени клубови за старе, дневни боравци, телефонски сервис за кућне поправке...

На конкурс, који је организован ради побољшања положаја старих лица, јавиле су се чак 144 непрофитне организације из 80 локалних заједница свих крајева Србије. Изабрано је и јуче представљено пет најбољих и најкреативнијих предлога који ће од Лутрије укупно добити више од два милиона динара. Чињеница да нација стари и да су времешни људи остали на маргини интересовања друштва са све мањим шансама да се укључе у свакодневне животне токове навела нас је да заједно са Балканским фондом за локалне иницијативе поболшамо социјалну бригу према старима.' Приоритет су имали предлози организација из оних места у Србији где не постоје сличне услуге - рекла је Тијана Анђелић, директорка Државне лутрије Србије, на јучерашњој конференцији за новинаре. Избеглим и расељеним лицима која годинама без наде у боље сутра живе у колективним центрима и објектима за социјално становање у Крагујевцу организација „Викторија", чија

је идеја завредила 400.000 динара, пружиће пре свега психосоцијалну помоћ. Овај конкурс, који је прави пример развоја локалне филантропије, трајаће шест месеци и подразумева разне радионице, излете, чајанке, дружења, радне терапије, као и путујућу библиотеку која ће старим Крагујевчанима помоћи да добрим књигама суморне зимске дане учи [не ведријим. На пролеће ћемо организовати и рад у башти каже МиН рјана Миленковић из организације „Викторија“. Активисти Црвеног крста из Бачког Петровца свој предлог назвали су "Један позив - решен проблем".

За сваку поправку у кући пензионерима ће бити довољно да се обрате координатору из ове организације и за тили час стиже водоинсталатер, електричар, столар или молер који ће по повлашћеним ценама средити сваки квар, док ће за најугроженије становнике ова услуга бити бесплатна.

СРБИЈА МОРА ДА НАМ СЕ ИЗВИНИ

Данас, Датум : 8.12.2009, Страна : 1

ЕКСКЛУЗИВНО: Харис Силајџић, члан Председништва БиХ и лидер Странке за БиХ

Извињење Београда због геноцида услов је за истински добросуседске односе Србија треба да се угледа на Хрватску када је реч о БиХ Право ентитета на вето није у складу с Дејтоном

Разговор

- Многи су сањали распад Босне и Херцеговине почетком деведесетих, али већина њих или сједи у Хагу или су тамо умрли. Имали су једну од највећих европских војних машинерија на располагању, нису презали ни од геноцида, а опет нису успјели у том науму. БиХ у својим стољетним границама је стварност и међународно-правна чињеница. Ко год покуша то промијенити, завршиће горе него они који су то раније покушавали - поручује у ексклузивном интервјуу за Данас Харис Силајџић, члан Председништва Босне и Херцеговине и лидер Странке за БиХ, коментаришући мишљења да је сан о јединственој БиХ мртав и да ће исход тренутне уставне кризе бити распад те државе.

- Србија треба Босну и Херцеговину почети третирати као сваку другу државу и понашати се на начин како то Хрватска ради већ десет година и Црна Гора од своје независности. Само тако, те након што из Београда дође и званичан, цивилизован акт извињења, можемо имати стварно добросусједске односе. То извињење треба признати геноцид у БиХ, јер је то судски потврђена чињеница - каже Силајџић.

- Многи су сањали распад Босне и Херцеговине почетком деведесетих, али већина њих или сједи у Хагу или су тамо умрли. Имали су једну од највећих европских војних машинерија на располагању, нису презали ни од геноцида, а опет нису успјели у том науму. БиХ у својим стољетним границама је стварност и међународно-правна чињеница. Било ко, ко покуша то промијенити, завршиће горе него они који су то раније покушавали - поручује у ексклузивном интервјуу за Данас Харис Силајџић, члан Председништва Босне и Херцеговине и лидер Странке за БиХ, коментаришући мишљења да је сан о јединственој БиХ мртав и да ће исход тренутне уставне кризе бити распад те државе. Критикују вас да сте својим ставовима допринели кризи у БиХ и да не наступате у име свих грађана, већ из позиције Бошњака и страначког интереса. Како одговарате на те критике?

- Моје дјеловање је фокусирано на чланство БиХ у НАТО и ЕУ, те на пуну примјену Дејтонског споразума. Инсистирање на томе може допринети кризи само уколико постоји неко коме ти принципи нису у интересу. Ми данас губимо вријеме доказујући елементарне чињенице. Примјера ради, ентитетски вето како се данас користи није у складу с Дејтоном јер га користи само један народ. Ово је својим резолуцијама потврдило чак седам међународних тијела. Такођер, судски је потврђена чињеница да државна имовина припада држави БиХ, а не ентитетима. Ово су државни интереси, а свако ко ради против њих покушава заштитити нелегалне активности и будућност градити на кршењу, а не спровођењу, Дејтона.

Због чега се противите раздвајању, односно због чега оцењујете то као лоше решење?

- БиХ није само сложена земља као што су то неке друге државе. Сепаратистичке тенденције постоје у ентитету на чијем је територију прије агресије живјело 46 одсто Бошњака, Хрвата и осталих. Данас их је мање од осам одсто. Као што је рекао бивши високи представник Шварц-Шилинг, „не можете побити и очистити опозицију, па онда организовати референдум о отцјељењу”.

Мислите ли да би требало питати грађане БиХ шта мисле о томе - да ли су за централизовану државу?

- Грађани БиХ су се 1992. определијелили за суверену и независну Босну и Херцеговину, а ту независност су готово одмах признале УН и све земље свијета. Што се тиче модела државе, унитаризам и централизација нису модели с којим се данас иде напријед. Највећи дио одлучивања управо треба бити на локалном нивоу. Али, као што не сматрам да порези грађана Бање Луке требају завршавати у Сарајеву, такођер не сматрам да порези грађана Фоче или Бијељине требају завршавати у Бањој луци. Република Српска је, међутим, један од најцентрализовананијих модела власти у Европи. То није добро за било кога и због тога треба ићи ка што већој децентрализацији, а не обрнуто.

Како коментаришете инсистирање Америке да Канцеларија високог представника остане у БиХ, док се ЕУ томе противи?

-То је поједностављена констатација. Нити САД „инсистирају”, нити је ЕУ уједињена у овом питању. Чињеница је, међутим, да је ОХР интегрални дио Дејтонског споразума који је успостављен управо због низа блокада које су присутне у другим дијеловима тог споразума. Док год постоје такве апсолутне блокаде, БиХ не може бити функционална земља без улоге тог међународног арбитра.

Мирослав Лајчак, високи представник ЕУ за БиХ, констатује да Србија треба да настави да „отворено, транспарентно и јасно говори да подржава целовитост БиХ и њен територијални интегритет“. Слажете ли се с том оценом улоге Србије?

- Улога Србије у том контексту се не разликује од улоге било које друге земље чланице УН. Наиме, суверенитет и територијални интегритет БиХ не овисе од Дејтона, већ му претходе и гарантовани су повељом УН и другим нормама међународног права. Везивање тих питања за Дејтон је чак и опасно, јер шаље поруку да суверенитет и интегритет неке земље зависе од њеног унутрашњег уређења. Ово, међутим, није случај ни с БиХ нити с једном другом сувереном државом.

Лајчак, такође, сматра да се Србија, као једна од потписница Дејтонског споразума, „понаша одговорно“ у вези с кризом у БиХ и да шаље праве поруке.

- Србија треба Босну и Херцеговину почети третирати као сваку другу државу и понашати се на начин како то Хрватска ради већ десет година и Црна Гора од своје независности. Само тако, те након што из Београда дође и званичан, цивилизован акт извињења, можемо имати стварно добросусједске односе. То извињење треба признати геноцид у БиХ, јер је то судски потврђена чињеница. Свако избјегавање тог термина након што га је потврдио Међународни суд правде представља негирање геноцида. Такођер, Србија мора изабрати. Не може се, наиме, избјежавати одговорност тврдњом да је злочине починио „Милошевићев режим”, а истовремено инсистирати да је држава Србија потписница

Дејтона. Или су и злочини и Дејтонски потпис дјела једног човјека или одговорност за обоје носи држава Србија.

Како оцењујете улогу међународне заједнице у решавању кризе?

- Међународна заједница има кључну улогу у БиХ. Околности које су довеле до успоставе ОХР-а постоје и данас у идентичном, па чак и тежем облику. Анекс 7 Дејтонског споразума, који гарантује повратак избјеглица, није проведен, а то је била обавеза међународне заједнице. Управо због тога данас имамо блокаде које ни сам Дејтон није предвидио. Међународна заједница не може абдицирати ту одговорност уколико не жели да за пар година има још већи проблем и још веће обавезе.

Уз овако напете односе у БиХ, да ли је могуће да шенгенске визе овој земљи буду укинуте средином 2010?

- Мапа пута је јасна и постоји сет обавеза који је исти за сваку земљу. Ми смо испунили готово све услове из Мапе пута, а данас смо чак испред Србије и Црне Горе када се испуњење наших обавеза пореди са обавезама које су те земље испуниле када им је одобрен безвизни режим. Било је неких покушаја да се успоставе и неки други услови за БиХ, али су срећом ти покушаји наишли на осуду и огорчење унутар већине кругова у ЕУ. Стога очекујемо да ће БиХ имати безвизни режим до јуна идуће године.

У ДРСНИКУ ЈОШ САМО ДУЊЕ МИРИШУ

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А18

У највећем повратничком селу у општини Клина тренутно је педесетак Срба, од 700, колико их је било пре 1999. године

Клина – На два километра од КLINE, на богатој земљи метохијској, своје повратничке дане у Дрснику броји педесетак Срба, старијих житеља овог села. Вратили су се пре пет година на похаране њиве и порушена огњишта.

У Дрснику, Доњем и Горњем, било је некада 160 кућа и 700 Срба. Сада их је педесетак у 53 обновљене куће. У Клини се снабдевају сољу, брашном и шећером, а код лекара одлазе или у Осојане, или у Косовску Митровицу. Живели су до рата богато, од плодова земље и гајења стоке, или радећи у Клини и Пећи, а сада они који су боље среће за хлеб зарађују у некој од школа или амбуланата, расејаних у осам повратничких села, у којима укупно има око 600 Срба. Минимум егзистенције остварују захваљујући помоћи државе Србије, односно новцем који претекне кад плате струју.

– Када смо се вратили пре пет година, затекли смо порушене куће, њиве зарасле у трње, леске и коприву, а сви шљиваци су били посечени... Оставили су само дуње. Некада се овде живело богато, радили су мештани и у руднику боксита, у комбинату „Малижган”, у фабрици „Комуна”, а сада су у селу само пензионери – прича нам Михајло Чекрлић, један од првих повратника у Дрсник.

У родном селу је поново и Бранислав Рибаш. Некада је радио у Клини, у Пољопривредној задрузи, а сада са нешто мало пара, колико му држава Србија да, преживљава тешке и самотне дрсничке дане.

Из цркве Свете Петке, изграђене у 16. веку, а недавно обновљене, прилази нам Стевана Рибаш. Овде је сама, муж јој је умро у Краљеву, у колективном центру за смештај избјеглица, где су главу склонили у јуну 1999.

– Вратила сам се јер сам свих година у избјеглиштву сањала своју кућу, њиве и комшије. Немам пензију, а живим од социјалне помоћи, коју већ пет месеци не примам – смркнутог лица казује Стевана, и још вели да јој самоћа најтеже пада са смирајем дана, јер кад овде смркне, нико из куће не излази.

Испод ораха, надомак цркве, седи на клупици Радета Рибач, 68. му је година. И он се, са супругом, вратио јула 2005. Вели, имао је седам хектара земље, а тек сад је нешто посејао. – Албанци из околине нам понекад направе штету, пусте стоку у наше ливаде и њиве. Али, ја сам страх прегорео. Један је живот, одлучио сам да га овде проживим – каже нам Радета.

Јову и Видосава Ђурића из Осојана затичемо док са Милованом Карацићем, повратником, граде нови задружни дом. Милован, ко од брега одваљен, прича да је више од две деценије провео у Љубљани, вратио се у Дрсник, а онда поново 1999. отишао из њега. Боравио је у Чачку, у Крушевцу, а онда, кад су му „дозлогрдили” расељенички дани, решио је да дође на своје огњиште, на четири хектара обрадиве земље, а око два је било под шумом, коју су му Албанци у међувремену сву посекали.

Надају се Дрсничани да ће под планином Волујак бити још Срба, како кажу, „тек онда када и држава крене да их враћа”. До тада, веле, ту су да се не угаси и последње огњиште.

СРБИ ПОВРАТНИЦИ СЕДАМ ГОДИНА ЖИВЕ БЕЗ СТРУЈЕ

Политика, Датум : 8.12.2009, Страна : А32

Сански Мост – Председник Скупштине општине Сански Мост Драго Праштало упозорио је да у овој општини у Федерацији БиХ велики број Срба повратника већ седам година живи без електричне енергије. „Тренутно постоје 22 неелектрифицирана дела српских повратничких насеља за шта је потребно око пет милиона конвертибилних марака”, рекао је Праштало медијима Републике Српске, а преноси Тањуг.

Он је додао да бошњачке власти општине Сански Мост не показују интерес за електрификацију српских повратничких насеља, а да је све мање донаторских средстава из међународних организација за те пројекте.

Недостају и средства за обнову порушених српских кућа, тако да је блокиран процес повратка избеглих Срба, а и они који су се вратили, како кажу њихови представници, размишљају о поновном исељавању, јер живе у веома тешким условима.

PRESS CLIPPING

Среда 09.12.2009. год.

ВЕЛИКИ БРОЈ ИЗБЕГЛИЦА У СРБИЈИ

Објектив, Датум : 9.12.2009, Страна : 13

Србија је једна од пет држава у свету које имају највећи број избеглица и најдужи период избеглиштва, речено је на дводневном саветовању о избеглицама у Великој Плани.

Он је рекао да је од 1990. године кроз Србију прошло и у њу ушло више од милион избеглих и протераних особа из суседних југословенских република. Од милион избеглих и протераних, пре свега из Хрватске и Босне и Херцеговине, око 800.000 се у веома кратком времену после „Бљеска“ и „Олује“ и других акција нашло у Србији. Реч је о две категорије грађана: једна је пре тога избегла због ратних дејстава и најмасовнија категорија су протеране особе са њихових не вековних него миленијумских огњишта, закључио је Кркобабић. У Хрватску је, како је навео, враћено око 58.000 људи, са више од 40.000 неисплаћених пензија од 1991. до 1997, што је око милион година стажа. Од милион избеглих, 200.000 добило је држављанство у Србији, Хрватска тврди да се вратило 100.000, али је остало око 100.000 људи који још у Србији траже решење и живе по избегличким камповима и приватном смештају, истакао је Кркобабић.

„Нема земље на свету у којој нема избеглица из Хрватске и БиХ протераних од 1991. до 1995, када су прекинуте ратне операције“, рекао је потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић.

СТАНОВИ НА ПОКЛОН

Курир, Датум : 10.12.2009, Страна : 14

Затвор Забела

ПОЖАРЕВАЦ - Четири породице из Забеле ускоро ће решити свој стамбени проблем захваљујући поклону грађевинског предузећа „Царински град д.о.о.“ из Београда.

Ово предузеће радило је на изградњи специјалног павиљона у Казнено-поправном заводу Забела, због чега је за потребе својих радника подигло монтажни стамбени објект површине 200 квадрата. Руководство београдског предузећа донело је одлуку да се овај монтажни објект не уклања, већ да се поклони граду Пожаревцу за смештај стамбено угрожених. На седници Градског већа донета је одлука да се у уступљене станове сместе породице четири радника избегла с Космета који су запослени у КПЗ Забела.

ИЗБЕГЛИЦЕ НАЈАВЉУЈУ ТУЖБЕ

Политика, Датум : 10.12.2009, Страна : А19

Бањалука – Удружење радника и инвалида рада избеглих из Хрватске саопштило је данас да постоји објективна одговорност Хрватске за дискриминацију и кршење њихових основних људских права. Као одговорне за незавидан положај чланова овог удружења

означене су и Босна и Херцеговина, Канцеларија високог представника међународне заједнице у БиХ, Мисија ОЕБС-а и УНХЦР-а.

Поименично, прозван је председник Хрватске Стјепан Месић као најодговорнији за неспровођење Декларације са регионалне конференције о решавању избегличко-прогнаничких питања, коју су 2005. године у Сарајеву потписале Хрватска, БиХ, Србија и Црна Гора.

Међународним факторима Удружење радника и инвалида рада избеглих из Хрватске замера што им нису „на равноправан и једнак начин омогућили и пружили потребну и тражену помоћ какву су, без икаквих ограничења, континуирано пружали осталим групама и категоријама избеглица, расељених лица и повратника других националности“.

„Ово се нарочито односи на незаконито мешање Канцеларије високог представника у БиХ у област независности и непристрасности правосуђа у БиХ и наметнутог, правно неоснованог и нестручног тумачења одредби Закона о облигационим односима, а које се односи на одредбе о поништењу уговора о замени некретнина и опште ратне околности”, наводи се у саопштењу Удружења.

Због тога ће, најављено је у саопштењу, Удружење радника и инвалида рада избеглих из Хрватске размотрити могућности за подношење одговарајућих тужби за накнаду штете против свих одговорних који су, као високи представници у БиХ, доносили овакве и сличне одлуке супротне владавини права.

У Републици Српској тренутно живи око 75.000 особа, које су до 1991. имале пребивалиште и редовно запослење у Хрватској. Они су због рата избегли или су протерани из Хрватске. Већина их до данас није решила основна животна питања, као што су станарска права, стечена у Хрватској, затим права стечена на основу радног односа – пензије и инвалидско осигурање.

Више од хиљаду избеглих Срба из Хрватске је лоше прошло и приликом замене имовине, јер су Хрвати који су с њима заменили куће и станове касније тражили поништавање уговора о замени, па су на основу судских пресуда враћали своју имовину у Републици Српској, а истовремено су задржавали и српску имовину у Хрватској до које су дошли заменом. Хрватима је наруку ишло то што хрватски судови нису признавали пресуде судова из Републике Српске, па избеглим и протераним Србима нису враћали имовину коју су стекли у Хрватској и коју су мењали са Хрватима који су се иселили у Хрватску.

ВЛАСТ ПОНИЖАВА СРБЕ ПОВРАТНИКЕ

Политика, Датум : 10.12.2009, Страна : А36

Босанско Грахово – Начелник општине Босанско Грахово Урош Макић упозорио је да је Србима повратницима у овој општини у Федерацији БиХ ускраћено право на запослење због, како је рекао, понижавајућег односа власти Ливањског кантона према њима. „Радно способни, стручни и квалификовани радници српске националности немају никакве шансе да се запосле у државним институцијама као што су пошта, електропривреда или шумарија у којима, углавном, раде и држе монопол Хрвати из Книна, Бенковца, Ливна и Какња”, рекао је Макић медијима Републике Српске.

Он је изнео податак да од 3.750 Срба повратника, око 300 породица живи без иједне марке примања и да су њихов живот и опстанак озбиљно угрожени. „Њих до сада није одржала економска ситуација, већ искључиво љубав према родном крају”, рекао је Макић, тврдећи да се у општини Грахово живи као у гету и да је то „последњи пример апартхејда у савременој Европи”.

ОТВОРЕНА ДВА НОВА ПУТА У ПИРОТУ

Пирот - Државни секретар у Министарству за инфраструктуру Рајко Перић и председник општине Пирот Владан Васић јуче су пустили у саобраћај деоницу локалног пута од Церове до села Базовик крај Пирота и деоницу регионалног пута од Малог моста до некадашњег избегличког насеља „Четврти километар“ крај Пирота.

Деоница од Церове до Базовика дугачка је 4,5 километара, вредност реконструкције је око 15 милиона динара, а финансирао је Министарство за инфраструктуру.

Перић је рекао да је са руководством општине договорено да се и идуће године настави са изградњом и реконструкцијом путне мреже у овој општини и да ће пиротска општина имати подршку овог министарства. Председник општине Пирот Владан Васић рекао је да на подручју ове општине има преко 300 километара путне мреже и да општина из свог буџета сама не може да гради нове и одржава постојеће путеве.

Реконструкцију деонице регионалног пута од Малог моста до некадашњег избегличког насеља „Четврти километар“, по принципу пола-пола финансирали су Министарство за инфраструктуру и пиротски Фонд за грађевинско земљиште и путеве. Вредност радова је преко 400.000 евра..

Државни секретар Рајко Перић рекао је да је у плану да се настави даља реконструкција овог регионалног путног правца.

- Заједно са руководством општине имали смо амбиција да се уради и више, али су нас средства лимитирала. Очекујем да наредне године буде боље и да ћемо наставити са обновом путне мреже и да ће општина Пирот кандидовати своје пројекте - казао је Перић, додајући да без добре инфраструктуре нема ни развоја општине.

Председник општине Пирот Владан Васић рекао је да је овај пут за пиротску општину јако битан јер води ка срцу Старе планине.

- Пре три године је реконструисана деоница пута од „Четвртог километра“ до Планинарског дома у дужини од 8,5 километара. Очекујем да се настави реконструкција деоница од Планинарског дома до Врела и од Брлога до Дојкинаца - казао је Васић, додајући да је овај пут јако важан за развој туризма и за мештане старопланинских села.

ПОТРЕБАН ПОВРАТАК ИЗБЕГЛИЦА И БОРБА ПРОТИВ КРИМИНАЛА

Загреб - Хрватска треба да убрза напоре у борби против организованог криминала, обезбеди власничка права на личну имовину припадницима мањина, укључујући повратак избеглица, као и да настави са суђењима за ратне злочине, један је од закључака Савета министара ЕУ. Министри траже да Хрватска развије и инфраструктуру, опрему и ресурсе да би се ефикасно управљало спољном границом ЕУ. Правовремено спровођење тих реформи и самим тим испуњавање критеријума за чланство, нарочито око судства и основних права, биће битни за Хрватску, ако жели да испуни свој циљ - окончање преговора о чланству, наредне године, наведено је у закључцима.

PRESS CLIPPING

Среда 09.12.2009. год.

СКУЋИЛИ СЕ ЖИВОТНИ ПОДСТАНАРИ

Данас, Датум : 9.12.2009, Страна : 19

У пећиначкој општини тринаест избегличких породица добило кров над главом

Пећинци - Међу 12 општина у Србији којима је додељена помоћ УНХЦР за трајно збрињавање избеглих је и сремска општина Пећинци. Тринаест избегличких породица решених да се трајно настане на подручју ове општине, у оквиру републичког пројекта „Подршка локалним акционим плановима у Србији“, помоћи УНХЦР и општинског буџета, трајно је решило питање становања. Пет кућа и осам пакета грађевинског материјала укупне вредности 5,4 милиона динара, поклон су за миран сан. Дарко Илић који се више година са супругом и дететом потуцао као подстанар, каже да је коначно доживео да има свој кров над главом.

- Након свих мука доласком из Братунца у Срем, нашли смо свој мир у Брестачу. Љубазни Сремци добро су нас прихватили - каже Илић.

Нови и безбрижнији живот са породицама наставиће ових дана у својим кућама са окућницама Бранко Драгаш у Ашањи, Велимир Мацавара у Дечу, Дарко Илић у Брестачу, Драгомир Радаковић у Суботишту и Радојка Рудан у Купинову. Поклоном у грађевинском материјалу завршиће започету изградњу кућа и нове адресе добиће Бранко Адамовић у Обрежу, Мирко Гагић, Ђорђе Царевић и Велка Самарцић у Доњем Товарнику, Михаило Лалић у Шимановцима, Вељко Томашевић и Нада Тешић у Прхову и Живко Шикања у Пећинцима.

- Поред куће, свака породица на поклон добија и 80.000 динара за куповину најнужнијих кућних потрепштина - разних кухињских уређаја, намештаја или грејних тела - наводи Драгица Петковић, општински повереник Комесаријата за избеглице.

- Добро нам дошли. Сада сте и званично становници наше општине пошто имате адресе становања - пожелео је председник општине Пећинци Сениша Вуков приликом потписивања уговора о поклону и додао да је уверен да су изабрали добру средину за наставак живота и да од сада заједнички стварају још боље услове.

ОПСТРУКЦИЈЕ ПОВРАТКА СРБА У САРАЈЕВУ

Дневник, Датум : 9.12.2009, Страна : 23

САРАЈЕВО: Сарајево је, иако главни град БиХ, центар опструкције повратка Срба у Федерацију БиХ, упозорио је секретар Министарства за људска права и избеглице БиХ Драгомир Ковач. "За повратак Срба у пет сарајевских општина у прошлој години издвојено је 2,3 милиона конвертибилних марака, али до данас, због опструкције, у порушене српске куће није уграђена ниједна цигла", рекао је Ковач медијима Републике Српске.

Он је апеловао на локалну, градску и кантоналну власт у Сарајеву да прекину са опструкцијама повратка Срба која није ни у једном граду у БиХ толико изражена као у Сарајеву. Ковач је навео да бошњачке власти праве Србима повратницима опструкције у

свим областима, почевши од одабира корисника донација до избора извођача радова и баналних ситница у обнови порушених кућа. Председник Удружења грађана демократске иницијативе сарајевских Срба Јово Јањић је рекао да се око 2.000 српских породица пријавило за повратак у Сарајево, али да за обнову њихових стамбених објеката општине су направиле стотину административних баријера.

ВЕЛЕПОСЕДНИК ОДБИЈА КОНТАКТ СА ИЗБЕГЛИЦАМА

Данас, Датум : 9.12.2009, Страна : 8

Отворено писмо Влади Републике Хрватске Одбора за Републику Хрватску при Удружењу избеглица и прогнаника у Републици Србији

Наш одбор постоји већ 18 година и никада нисмо имали лошију сарадњу са Велепосланством и велепослаником Републике Хрватске у Београду као овога пута са господином Жељком Купрешаком.

Ове године 28. марта дописом смо тражили пријем код велепосланика и договор око припрема за изборе у Хрватској, те проналажење начина којим би наше удружење могло допринети да што већи број грађана са валидним хрватским документима изиђе на изборе. Господин Жељко Купрешак се није удостојио да нас прими на разговор. Одговор тајнице је увек био „Велепосланик је упознат са вашим дописом али још није направио план када ће вас примити“. Поново смо 26. септембра упутили допис са молбом да нас велепосланик прими. Два месеца смо стрпљиво чекали његов позив и схватили да је велепосланику испод части да разговара са избегличким удружењем. Јавили смо се тајници велепосланства и обавестили је да одустајемо од сваког разговора.

Уместо да господин Купрешак сам тражи контакте са избегличким удружењима како би се боље упознао са проблемима грађана Републике Хрватске који се налазе у избеглиштву, он годину дана не може издвојити пола сата времена да прими наше удружење.

Наш Одбор избеглица из Хрватске предлаже:

Молимо вас, прекините заверу ћутања и контактирајте са избегличким удружењима јер они најбоље знају како је избеглицама.

Крените политичким и правним путем националног помирења, како унутар свако своје државе тако и између свих новонасталих држава бивше Југославије, и не водите политику нетрпељивости једни према другима. То не може бити само политичко-правна декларација, већ садржински промишљен поступак према избегличким проблемима. Знамо да то није лак и једноставан задатак новонасталих држава бивше Југославије, али почнимо - што пре то боље - озбиљније него до сада да радимо на подизању свести о избеглицама, о њиховој припадности једној заједници народа одакле су побегли. Тако се једино може остварити добробит свих грађана државе која мора бити заједница свих њених држављана, а не само држава једне нације.

Тражимо од Владе Хрватске да повуче свог велепосланика из Београда јер он оваквим понашањем према избеглицама ради на штету истих, па и саме државе Хрватске. секретар одбора Томо Купрешковић

PRESS CLIPPING

Петак 11.12.2009. год.

МИЛИОН ЕВРА ЗА 54 ОПШТИНЕ

Курир, Датум : 11.12.2009, Страна : 8

БЕОГРАД - Потпредседник Владе за социјалну политику и друштвене делатности Јован Кркобабић уручио је јуче председницима 54 града и општине решења о исплати новчане помоћи у укупном износу од око милион евра за збрињавање избеглих, прогнаних и расељених особа. То је трећа транша помоћи у овом износу издвојена из буџета Србије у протеклих годину дана којом ће, како је објаснио, бити финансирана куповина 350 пакета грађевинског материјала намењених завршетку започетих и адаптацији неадекватних стамбених објеката.

Исте пакете подршке у децембру 2008. и јуну ове године добило је укупно 89 градова и општина. Кркобабић је подсетио да је у време оружаних сукоба и распада бивше Југославије кроз Србију прошло милион избеглих, прогнаних и расељених, а уточиште у нашој земљи нашло је 850.000 избеглица.

ПРОГРАМ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Глас Јавности, Датум : 11.12.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић и комесар за избеглице Владимир Цуцић јуче су уручили решења о исплати 96 милиона динара помоћи представницима општина и градова у Србији за побољшавање животних услова избеглих и интерно расељених лица. Средства су уручена представницима 54 општине за куповину 350 пакета грађевинског материјала, намењених завршетку изградње почетих и адаптацији неадекватних стамбених објеката. Кркобабић је подсетио да је Србија пета земља у свету по броју избеглица, а прва у Европи по трајању избегличког стажа.

Од 1991. године, рекао је он, Србија је примила око милион избеглих и интерно расељених, од којих је 200.000 добило држављанство.

УН: НА КОСОВУ СЕ КРШЕ ЉУДСКА ПРАВА

Правда, Датум : 11.12.2009, Страна : 2

Шеф Канцеларије високог комесара УН за људска права у Приштини Пол Милер оценио је, поводом 10. децембра - Дана људских права, да је кршење људских права на Косову „честа појава“.

- Кршење људских права постоји у готово свим категоријама, а понајвише је угрожена слобода изражавања и слобода вероисповести. Издвојио бих проблем расељених, који још не могу да се врате у своје домове, као и проблем проналажења киднапованих и несталих лица - рекао је Милер КИМ радију.

БЕЗ ДОКУМЕНАТА 17.000 ЉУДИ

Правда, Датум : 11.12.2009, Страна : 5

Око 17.000 људи у Србији живи без држављанства и осталих докумената, што их спречава да остваре основна људска и права из области социјалне заштите, речено је на јучерашњој заједничкој седници скупштинских одбора за смањење сиромаштва, међународне односе, рад, борачка и социјална питања. На седници у Скупштини Србије наведено је да се та цифра заснива само на процени броја протераних са Косова и Метохије Рома, Ашкалија и Египвана, најугроженијих у том погледу.

МИЛИОН ЕВРА ЗА ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

Преглед, Датум : 11.12.2009, Страна : 5

Потпредседник Владе за социјалну политику и друштвене делатности Јован Кркобабић уручио је јуче председницима 54 града и општине решења о исплати новчане помоћи у укупном износу од око милион евра (96 милиона динара) за збрињавање избеглих, прогнаних и расељених особа. То је трећа транша помоћи издвојена у овом износу из буџета Србије у протеклих годину дана којом ће, како је објаснио, бити финансирана куповина 350 пакета грађевинског материјала намењених завршетку започетих и адаптацији неадекватних стамбених објеката.

Исте пакете подршке у децембру 2008. и јуну ове године добило је укупно 89 градова и општина који су на основу властите стратегије и акционих планова стварали услове за трајно решење проблема избеглиштва, рекао је Кркобабић на свечаности у Палати „Србија“. Он је подсетио да је у време оружаних сукоба и распада бивше Југославије 1991/1995. и сукоба у српској покрајини Косово и Метохија 1999. године кроз Србију прошло милион избеглих, прогнаних и расељених. - У нашој земљи је тада уточиште нашло 850.000 избеглица, од тога 530.000 из Хрватске, као и 250.000 расељених с КиМ од којих је 20.000 интерно расељено у покрајини, навео је Кркобабић. Он је указао да је то проузроковало проблеме који, уз транзицију и економску кризу, и данас притискају земљу, што потврђује податак да је Србија прва земља у Европи по броју избеглих, прогнаних и интерно расељених и једна од пет држава света с дуготрајном избегличком кризом. Потпредседник Владе је навео да се само 70.000 избеглих и прогнаних Срба вратило у Хрватску, док је више од 200.000 избеглих и прогнаних узело држављанство Србије и тако решило избеглички статус.

У УЖИЦУ ОТВОРЕН ДОМ ЗА СТАРЕ

Пресс, Датум : 11.12.2009, Страна : 15

УЖИЦЕ - Министар за рад и социјална питања Расим Љајић јуче је у Ужицу, на брду Забучје, отворио Дом за старе, први у ужичком крају.

- Посебно је ми је драго што се овај дом за старе отвара на међународни Дан људских права, јер ће први станари овог дома бити избеглице и расељена лица. Србија је пета у свету, а прва у Европи по броју избеглица. Четврта је у свету по старости популације. Обавеза наше државе је да свим избеглим и расељеним особама обезбедимо да се осећају као код своје куће. Заостајемо за светом у смештају старих особа. У Војводини и централној Србији то је солидно решено, али у Златиборском округу и другим крајевима Србије смештај старих је постао проблем - рекао је Љајић.

Директор ужичког Центра за социјални рад Заим Рамовић рекао је да је изградња дома почела је 2003, на месту где се налазио прихватни центар за избеглице.

-Прву фазу дома за 80 старих лица финансирао је УНХЦР са 400.000 евра. Друга фаза изградње дома обављена је 2006. године, а финансирао ју је Министарство за рад и социјална питања са 48 милиона динара. После две године радови су настављени изградњом „топле везе“, споне између два објекта лифтом и делимичним уређењем партера, за које је исто министарство издвојило 15 милиона динара. Министарство је у 2009. години дало још 15 милиона динара за набавку опреме за 50 корисника. У 2010. планира се даље опремање дома за још 30 корисника - рекао је Рамовић.

Отаврању дома присуствовали су челници града, представници УНХЦР и других организација.

АПЕЛ СРБИМА ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 11.12.2009, Страна : А16

Избори за председника Републике Хрватске одржаће се 27. децембра 2009. године – први круг и 10. јануара 2010 – други круг. Да би могли гласати у Србији, хрватски држављани треба претходно да се региструју, најкасније до 12. децембра, и да имају идентификациони документ: важећу хрватску путовницу или важећу хрватску особну исказницу.

Својим активним учешћем показаће домаћој и светској јавности да још постоје и да имају своје непролазне интересе на подручју Републике Хрватске. Хрватска је после њиховог прогона донела више дискриминационих закона у којима су третирани као грађани другог реда. Изгубили су станарска права, није завршена обнова порушених објеката, нису суделовали у процесу претворбе капитала, пензионерима нису исплаћена примања за време од 1990. до 1997. и касније, проблеми са конвалидацијом радног стажа и др. Безбедносна ситуација још увек није повољна, а постоје и тајни спискови за тзв. ратне злочине.

Листа нерешених питања указује да су ови избори од посебног значаја, јер поверење треба дати кандидату који ће исправити неправде које су Србима као држављанима Хрватске учињене у протеклом периоду. Ово ће уједно бити и један од услова за пријем Хрватске у Европску унију. Зато апелујемо на све оне који поседују хрватске документе да се до 12. децембра региструју како би у што већем броју изишли на председничке изборе. Милојко Будимир, председник Асоцијације избјеглих и других удружења Срба из Хрватске Београд

ДРЖАВА ДА ПЛАТИ ОБНОВУ КУЋА

Данас – Санџак, Датум : 11.12.2009, Страна : 5

Посланици из Санџака траже помоћ за мештане прибојских села

Београд - Форум санџачких посланика у републичком парламенту тражиће да се из буџета за наредну годину издвоје средства за помоћ мештанима села у општини Прибој чија је имовина уништена приликом ратних дејстава 1993. године, најавио је посланик Санџачке демократске партије (СДП) Мехо Омеровић.

Посланици тог форума примили су представнике села и Удружења за заштиту права расељених и прогнаних у општини Прибој и обећали им да ће се заложити да ти мештани добију помоћ државе, казао је Омеровић новинарима после састанка. Према његовим

речима, у неколико прибојских села у фебруару 1993, приликом ратних дестава тадашње ЈНА, уништена је имовина мештана, а држава ни после 16 година није предузела ништа да би се њихов статус решио.

Омеровић је казао да је на састанку закључено да ће посланици из Санцака учинити све како би држава помогла обнову кућа, а самим тим и повратак мештана у своје домове. У том циљу формирана је радна група која ће, до расправе о буџету за наредну годину у парламенту (11. децембра) одржати састанак са министром финансија Дианом Драгутиновић и тражити да буду изнађена средства у ту сврху. Представници мештана и Удружења за заштиту права расељених и прогнаних у општини Прибој изразили су задовољство што је, после 16 година, покренуто питање обнове њихове имовине и што су посланици из Санцака томе пружили безрезервну подршку. Форум санџачких посланика чине посланици Санџачке демократске партије, коалиције „За европски Санџак“ и један посланик Либерално-демократске партије.

ЉАЈИЋ: УНАПРЕДИТИ ПОЛОЖАЈ ИЗБЕГЛИХ

Данас, Датум : 11.12.2009, Страна : 4

Министар за рад и социјалну политику отворио Дом за старе у Ужицу

Ужице - Министар за рад и социјалну политику Расим Љајић, у присуству ужичког градоначелника Јована Марковића, директора Центра за социјални рад Заима Рамовића и представника УНХЦР Милоша Тержана, отворио је јуче Дом за старе у Ужицу.

Ту установу, која се налази у насељу Забучје на месту некадашњег Прихватног центра за избеглице, пре скоро шест година заједнички су почели да граде УНХЦР, који је преко швајцарске организације за развој донирао 400.000 евра, Високи комесаријат за избеглице, Министарство за рад и социјалну политику које је обезбедило скоро 80 милиона динара и локална самоуправа.

Комплекс чине два објекта укупне површине 1.700 квадратних метара и поседује по шеснаест двокреветних и трокреветних соба, дневни боравак, кухињу, трпезарију, вешерницу и остале пратеће садржаје. У плану је да се у наредној години додатно опреми и буде спреман да прими 80 старих, а међу њима и тридесетак избеглих и интерно расељених лица.

- Србија је међу пет земаља у свету које имају највећи број избеглица и интерно расељених. Прва смо земља у Европи по броју избеглица и четврта у свету која има најстарију популацију, јер 17,5 одсто нашег становништва чине старији од 65 година и та тенденција ће се наставити. То је разлог више за појачану бригу државе за унапређење положаја старих и решавање проблема избеглих и интерно расељених - рекао је Љајић. Он је додао да му је посебно драго што тај дом отвара на Међународни дан људских права. Љајић је нагласио да Србија „нема право да жмури на тежак положај протераних током ратова из деведесетих“ и да ће наставити да се бори за њихово право на повратак и имовину, али и за њихову интеграцију. Он је навео да Србија има свега један одсто смештајних капацитета у таквим установама од укупног броја старих, те да је европски стандард 4,5 одсто.

PRESS CLIPPING

Субота 12.12.2009. год.

КРОВ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Вечерње Новости, Датум : 12.12.2009, Страна : 5

ЖАБАРИ - Десет породица расељених са Космета, решило је стамбено питање захваљујући донацији хуманитарне организације Интер-СОС. За ове породице, које имају по четири и више чланова, купљено је десет домаћинстава у Жабарима, Брзоходу и Александровцу, по цени од 620.000 динара. За адаптацију домаћинства и опремање покућством добиле су по 80.000 динара.

ЗБРИНУТО 10 ПОРОДИЦА

Куир, Датум : 12.12.2009, Страна : 14

ЖАБАРИ - Десет породица расељених са Косова и Метохије, које имају пребивалиште на територији општине Жабари решило је стамбено питање захваљујући донацији хуманитарне организације Интер-СОС из Италије. За ове породице, које имају по четири и више чланова, купљено је десет домаћинстава у Жабарима, Брзоходу и Александровцу, по појединачној цени од 620.000 динара. За адаптацију домаћинства и опремање покућством породице расељених добиле су по 80.000 динара. Независна непрофитна организација Интер-СОС основана је 1992. године, како би помагала становнике кризних подручја широм света.

ДВЕ КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц – Србија, Датум : 12.12.2009, Страна : 1

КЛАДОВО

Републички комесаријат за избеглице расписао је конкурс за доделу две монтажне куће избеглим и интерно расељеним лицима смештеним у колективном центру у Караташу код Кладова. Новом дому површине 40 квадрата обрадоваће се две породице које купе плац за градњу, док ће трошкове инфраструктуре сносити локална самоуправа. Конкурс је отворен до 22. децембра.

ВЕЖБАЊЕ БУЏЕТСКИХ МИШИЋА

Данас – Викенд, Датум : 12.12.2009, Страна : 4

Ако коза лаже, рог не лаже. Ако смо непрекидно обасути званичним оптимизмом, предлог буџета за 2010. годину показује да за то није било основа. Иако је и овај предлог „штимован“ па ће у току наредне године бити неизбежан и ребаланс, ипак се и из овог материјала упућеног парламенту може јасно сагледати куда води погрешна економска политика. Једноставно више није могуће сакрити последице замирања привредне

активности. После честих ребаланса буџета у претходном периоду чија је функција била да се по принципу „куване жабе“ са што мање бола (читај: политичке штете) „скува“ сиромаштво, предвиђени дефицит буџета већи од сто милијарди динара показује да се веома далеко отишло странпутицом, и да више не помаже ни „ребалансирање“ као средство одржавања привада да власт зна шта ради.

Као што је раније више пута указивано на овом месту, доћи ће време (и то се, ево, управо догађа) када држава више неће моћи да остварује своје основне функције (финансирање државне управе, полиције, војске, јавних служби, социјалних потреба, итд.) па ће морати да се задужује. Ако се овако настави, она ће то морати из године, у годину да чини све више, а и то има свој крај.

Дакле, овде се не доводи у питање једна власт, већ једно друштво.

Ова власт је, игноришући закон, повећала издатке за пензије за преко сто милијарди динара чиме су укупни расходи за пензије достигли 15,5 одсто бруто друштвеног производа чиме смо избили, и то убедљиво на прво место у свету. Резултат читаве „операције“ јесте да ће већ 2010. године велика већина пензионера имати мање пензије него да власт није ништа чинила већ да је само примењивала закон који је затекла. Ради се о томе да би наредне године просечна пензија, да се примењује закон била већа од просечне колика је сада и која ће и наредне године бити иста („замрзавање“). То „замрзавање“ ће се наставити и 2011. године (услове за повећавање је немогуће испунити), па ће велика већина пензионера трпети још већу материјалну штету, од ове која следи наредне године. Тако је то увек када политиком доминирају демагогија и популизам. У таквим околностима постоји појединачна корист и општа штета. Ову буџетску тему ваља заокружити бројкама које „кажу“ да ће просечна пензија следеће године бити око 21.700 динара, а била би да се примењује закон, око 22.500 динара.

Ударна тема ове године била је смањење државне администрације, и по том основу умањење трошкова („јефтинија држава“). Штавише, причало се да је то и један од услова које је поставио ММФ, а у политичким кампањама појединих странака из владајуће коалиције чак се као средство помињала и „гиљотина“.

Исход целе приче јесте да се у буџету за наредну годину предвиђа повећањеј (веровали или не) средстава за ову намену. Али да би све било јасно ваља навести да су затри године (2008, 2009. и 2010) издаци за ове намене увећани за тридесет милијарди динара. То је таман толико колико је за 2010. годину предвиђено за дечју заштиту (дечји додаци, итд). Дакле, да нису на овај начин „смањивани“ трошкови државне администрације, могли су се, на пример, удвостручити дечји додаци, што би било од капиталног значаја за нацију којај изумире, али и за смањење сиромаштва.

Да се ради о лутању показује и чињеница да су ове године субвенције за пољопривреду драстично смањене у односу на 2008. (за близу 30 одсто), а предложеним буџетом се ситуација битно не поправља. Али док се код субвенција за пољопривреду ради о неколико милијарди горе-доле, ставка „остале субвенције“ увелико прелази сто милијарди динара. Које су то „остале субвенције“ остаје тајна, а то је други највећи издатак после пензија. Када бисмо знали о чему се ради, можда бисмо се досетили да та средства паметније утросимо. Можда би било корисније да се део тих средстава употреби за значајнију подршку управо пољопривреди, или за очување машинске индустрије, или за улагање у науку, или у културу, или за повећање социјалних давања како би се смањило сиромаштво, итд. У сваком случају, ваљало би знати о чему се ради.

Занимљив је и коментар званичника у ком се тврди да се ради о „развојном“ буџету (то је ваљда оно кад се развијају мишићи). Основ за такву тврдњу вероватно налазе у податку да ће се у 2010. капитални издаци повећати у односу на ову годину са 27 на 33 милијарде. То је тачно, али се при томе прећуткује податак да су претходно, капитални издаци у овој години драстично смањени у односу на претходне године. Тако, на пример, трансфери општинама и градовима наредне године неће бити смањени у односу на ову, али су зато ове смањени у односу на претходну за 30 одсто. С друге стране, штедело се и на борачко-

инвалидској заштити, студентском стандарду, избеглим и расељеним лицима, где су средства за наредну годину смањена у односу на ову. Укупно посматрано, ту нема значајније уштеде, али зато има значајније штете за кориснике тих средстава. Мања корист од штете.

И тако се лута од немила до недрага, без концепције, без идеје, без политике.

Да се некако прегура и наредна година, а после видећемо. То што је приход од царина за три године пао за четири петине, а приход од акциза у истом периоду није порастао ни за динар, није тема о којој ваља говорити. Ако је стање на приходној страни буџета лоше, задужићемо се. И тачка. Тако је лакше, али није боље.

Аутор је бивши министар за рад, запошљавање и социјалну политику

PRESS CLIPPING

Понедељак 14.12.2009. год.

МОНТАЖНЕ КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Данас, Датум : 14.12.2009, Страна : 17

Кладово - Две породице из колективног центра у Караташу добиће, захваљујући донаторским средствима Европске комисије за избегла и расељена лица, сопствени кров над главом. Наиме, Дански савет је уз сагласност Комесаријата за избеглице Републике Србије, расписао конкурс за две монтажне куће површине до 45 квадрата који је отворен је до 22. децембра. Услов је да избегла и интерно расељена лица у власништву имају плац на територији општине Кладово, док ће трошкове инфраструктуре сносити локална самоуправа. Појединачна вредност ове донације према процени, износи 12,5 хиљада евра.

ВРАЊЕ

Вечерње Новости, Датум : 14.12.2009, Страна : 10

У Пчињском округу ће почети да се спроводи обука за незапослене младе људи који су без стручне спреме. Обука је у склопу програма запошљавања младих до тридесет година, првенствено инвалида, Рома, избеглица, расељеника и других социјално угрожених особа које од образовања имају само основну школу, неки курс, односно незавршену средњу школу. Сврха овог програма је да се у наредне две године да прилика неквалификованима да се оспособе за поједине струке, како би се лакше запослили. Већ су се пријавиле фирме заинтересоване да обучавају по десетак неквалификованих радника: фабрике конфекције и обуће „Микромодел“ и „Минекс“ у Врању и дрвопрерађивачка фабрика „Ибер“ у Босилеграду.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Грађански лист, Датум : 12.12.2009, Страна : 11

СОМБОР

Др Лазар Рачић, члан Градског већа задужен за област здравства и социјалне заштите, и Златко Милићевић, градски повереник за избеглице Сомбора, присуствовали су у Палати „Србија“ у Београду свечаном уручењу решења о додели новчане помоћи намењеној интеграцији избеглих и побољшању услова становања породица интерно расељених.

На свечаности, коју је организовао Републички комесаријат за избеглице, представницима 54 општине Србије, у присуству Анђелите Ђерђер, представнице УНХЦР-а, и представника Делегације Европске уније и ОЕБС-а, решења је уручио др Јован Кркобабић, потпредседник Владе Републике Србије. Од сто милиона динара, колико је јуче додељено општинама и градовима у Србији, Сомбору је припао

750.000 динара. У образложењу решења стоји да „Градска комисија на основу Правилника о условима и критеријумима за избор, одреди приоритетне породице за решавање стамбених проблема и стварање или побољшавање услова за живот”.

Како је најавио Златко Милићевић, градски повереник за избеглице, конкурс за доделу средстава за куповину грађевинског материјала биће расписан у наредних десетак дана, што ће бити објављено у локалним средствима информисања, на градском сајту и на огласној табли канцеларије градског повереништва за избеглице у Грашалковићевој палати.

ПОСЛЕДЊИ ЧУВАРИ ОГЊИШТА ГАТАЧКЕ ПОВРШИ

Политика, Датум : 13.12.2009, Страна : А32

У планинским крајевима Херцеговине остају само најупорнији, а они који сада живе ту, вероватно су последња генерација у овим селима

Гацко – На свега стотинак километара уздуж и попреко, у Херцеговини се састало толико разноликости довољно и за неку много већу земљу: од јужног краја, изнад самог мора, где расту смоква и нар, до северних планинских кровова где се води стална борба са дубоким снеговима и хладним ветровима за кору хлеба.

Тежак живот у тим северним, планинским крајевима нагнао је и најупорније чуваре огњишта да се раселе и да напусте родни крај. Такав је случај и са селима Југовићи и Кокорина. Овде је надморска висина између 1.200 и 1.600 метара, снегови често трају „од Митрова до Ђурђева дана“, а путеви и стазе бивају завејани месецима. Чак и по најлепшем, летњем времену овде се стиже теренским аутомобилом. Такав живот обликовао је посебан сој људи: јаке, виспрене, спремне на најтеже изазове. Како нам рече један од мештана, овде људи морају бити „грови”. Другачије се не може.

У Кокорини, подно Брњца и Мједене главе, у три засеока сада живи свега петнаестак људи. А и најмлађи међу њима углавном већ „газе” шесту деценију живота. Већ петнаестак година не ору се њиве у планини на којима се некад сејало жито, сви се баве само сточарством, јер је то сада најпогоднији начин да се оствари каква-таква зарада. Природа је у овом планинском крају била макар издашна са водом: село окружује тридесетак извора.

Ђорђије Бејат, са седамдесет и две године још у доброј снази и здрављу, остао је на дедовини. Прича о тешком животу у планини:

– Тежак је живот овде увек био, посебно раније, док се радила земља. Сејали смо жито и млели у сеоској воденици. Више жита нема, нити воденица ради. Сви смо се окренули сточарству, па ако продамо шта стоке, добро је. Ипак је сада доста лакше него пре тридесетак година, имамо струју, уређаје, па и путеве, какве-такве. Раније се могло само ићи на коњу или пешке.

Син Ђорђија Бејата, Славиша, живи и ради у Гацку. Често обилази родитеље, а најгоре је зими, каже, када снег завеје путеве. Тада се сељани „извуку“ до појединих места где допире сигнал мобилне телефоније и јаве да ли је неко болестан, шта је коме потребно донети: некоме лек, некоме батерије, некоме квасац за хлеб. – Одавде до магистрале у Фојници има десет километара. Некада буде дубок снег, да се једва може препешачити, стављамо крпље или скије да стигнемо до села. Најгоре је када се неко разболи а не можеш учинити ништа, нити стићи до болнице, нити довести лекара – прича Славиша Бејат.

Како год био тежак, живот је, судећи по бројним траговима, овде одавно постојао. Бројни стећци, стари споменици и крстаче сведоче о давно минулим временима. Један огромни стећак мештани радо показују као атракцију: камена громада тешка скоро четири тоне

временом је „нагризена“ у дну, па је могуће овај циновски камени блок лагано заљуљати само једним прстом. Зову га „клецави камен“.

У суседним Југовићима једна је од најстаријих цркава гатачке површи. Тачно време градње мештани не знају, али кажу да је сазидана пре Косовског боја. И у Југовићима као и у Кокорини, само још ретке породице живе на старом огњишту. Има и таквих који су се силом прилика вратили из града у село попут Драгана и Винке Лучић. У рату су избегли из Сарајева, и немајући куд и од чега да живе дошли су у Југовиће. Изродили су три кћерке: Јелену, Драгану и Мају. Свака од њих рођена је на другом месту; једна у Требињу, једна у Гацку, а једна се родила ту у планини. Како тренутно ствари стоје, можда и последње дете рођено у Југовићима. – Деца сада живе сама у Гацку, иду тамо у школу, а долазе викендом на село. Нимало није лако живети тако, али шта је ту је – причају Драган и Винка. Њихове три кћерке од куће до Фојнице где чекају аутобус пешаче сат-два. Кад је лоше време и не долазе кући.

У овај планински крај, осим мештана ретко ко залази, па су се посебно обрадовали новинарској екипи. Кажу да се на време водило рачуна о селу и да су створени бољи услови, и сада би Кокорина и Југовићи врвели животом. Овако, остају само најупорнији, а они који сада живе ту вероватно су последња генерација у овим селима. Родна грудa нема конкуренцију, јер, како нам рекоше, било тешко или не, „где је ко никао ту је и навикао“.

PRESS CLIPPING

Уторак 15.12.2009. год.

ТРИ КУЋЕ ЗА НОВИ ПОЧЕТАК

Политика, Датум : 15.12.2009, Страна : А36

УНХЦР откупио сеоска домаћинства у Шумадији за потребе трајног збрињавања породица Поповић, Морачанин и Трзин, које су пре готово две деценије избегле из Хрватске

Крагујевац – Породице Поповић, Морачанин и Трзин поново имају свој дом. Њихов готово дводеценијски избеглички стаж и исто толико дуго потуцање по колективним центрима и туђим домовима јуче су окончани потписивањем уговора са УНХЦР-ом, Комесаријатом за избегла и расељена лица и градом Крагујевцем. Са овим документом, ове три породице са укупно 11 чланова већ данас ће моћи да се уселе у откупљене куће у шумадијским селима Драча, Ђурисело и Горње Комарице. Пројекат откупа сеоских домаћинстава, који од 2007. у Србији спроводи УНХЦР и Комесаријат за избегла и расељена лица, уз помоћ локалних самоуправа, омогућио је овим породицама да убудуће имају сталну адресу.

– Крагујевац се од првог дана прикључио овом пројекту, а на последњи конкурс на коме је учествовао јавило се шест избегличких породица из Босне и Хрватске.

Три су збринуте, а у наредном периоду покушаћемо да решимо стамбени проблем и оних породица које сада нису прошле – изјавила је Славица Савелић, члан Градског већа за социјалну политику.

Према речима представника УНХЦР-а за Србију Небојше Човића, за сваку откупљену кућу ова организација је издвојила 620.000 динара, односно око 7.000 евра. Према Човићевим речима, породицама припада и по пет или нешто више ари земље у оквиру сеоског домаћинства, а на располагању су им и додатна новчана средства за набавку покућства и евентуалне грађевинске преpravке.

– Куће имају по седамдесетак квадрата и у добром су стању. Породице ће одмах моћи да се уселе, а за све грађевинске радове, уколико буде требало, као и за набавку намештаја и беле технике, УНХЦР ће, у сарадњи са Комесаријатом и надлежнима у крагујевачкој управи, обезбедити додатних 80.000 динара – каже Човић за наш лист, наводећи да је на овај начин у Србији до сада збринуте 150 породица.

Породица Морачанин била је приморана да напусти Пулу, пошто је глава породице, сада шездесетједногодишњи Ранко Морачанин одбио позив тамошњих власти да се прикључи хрватској војсци. Од 1991, када су избегли, чланови ове породице претрпели су доста мука, али су у Шумадији наишли на топао дочек и гостопримство домаћина.

– Готово све године избеглиштва провели смо у Ђуриселу, код различитих домаћина, али нам нико није тражио ни један једини динар за смештај. Радили смо на имањима и тако зарађивали за живот. Сада имамо шансу за нови почетак, у својој кући и на својој земљи – каже Ранков наследник, тридесеттворогодишњи син Предраг.

У Крагујевцу и данас живи око 500 избеглица из БиХ и Хрватске, а расељених са Космета има чак око 13.000. За све њих, кроз разне програме, локална управа покушава да обезбеди бољи живот, ван колективних центара и неадекватног приватног смештаја. Око 120 породица збринуте је у социјалним становима, а у откупљена сеоска домаћинства

уселило се девет породица. Овај пројекат УНХЦР-а подржали су и помогли невладина организација „Инетр СОС“ и наш прослављени кошаркаш Владе Дивац.

ОТВОРЕН МОСТ

Блиц, Датум : 15.12.2009, Страна : 3

КЛИНА

У присуству десетак повратника у села Берково и Рудице, у општини Клина, јуче је отворен мост којим се Србима омогућује излазак на пољопривредна добра без проласка кроз албанска насеља. Укупна средства од 40.000 евра обезбедили су влада Велике Британије и Министарство за повратак и заједнице у Влади Косова.

КОНКУРС ЗА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Данас, Датум : 15.12.2009, Страна : 16

Сомбор - За решавање стамбених проблема и стварање или побољшање услова за живот избегличких породица, из републичке касе Сомбору је припало 750.000 динара. Градски повереник за избеглице Златно Миличевић најавио је да ће конкурс за доделу средстава за куповину грађевинског материјала бити расписан кроз десетак дана. На ова средства моћи ће да рачунају три породице које буду задовољиле критеријуме из конкурса и њима ће припасти по 250.000 динара.

РУКА ПОДРШКЕ

Вечерње Новости, Датум : 15.12.2009, Страна : 10

ПОМОЋ ЗА ПОРОДИЦУ ГАЈИЋ из околине приштине

Помоћ општине и стипендија за Николу

Да није било помоћи хуманих људи, ко зна шта би било са мнош и с мојом децом. Поготову од када смо остали без главе породице - дочекује нас Радојка Гајић (50), самохрана мајка петоро деце, којима се последњих десет година, од када су из родног Лебана код Приштине избегли у Куршумлију, живот сводио на пуко преживљавање. Зато у кући, у куршумлијском насељу Пантиће, Радојка истиче захвалност свима који су се њој и деци, Гордани (14), Миљани (17), Милени (20), Наташи (21) и Николи (22), нашли при руци у тренуцима немаштине и немоћи.

- Иако су нам одмах по избеглиштву с Космета многи притекли у помоћ, после приче објављене у вашим новинама испуњене су неке од највећих жеља мојој деци. Пре свега да имају купатило, које им је највише недостајало - каже Радојка, којој је хуманитарна организација “Божур” из Чикага купила недовршену кућу.

У породици Гајиће донедавно је било и троје студената. Наташа (21) и Никола (22) студирају у Косовској Митровици, а најмлађа Милена студирала је економије у Нишу, али је одустала. Каже да је боље да ради не би ли нешто зарадила, јер ова породица прима месечно само око 10.000 динара социјалне помоћи.

- Пошто због нарушеног здравља нисам у стању да радим, моја деца раде где год им се укаже прилика - тихо прича Радојка док посматра своју децу која се, последњих месеци, ретко окупљају.

- Када почну предавања, сестра и ја због обавеза на факултету ретко долазимо. Али зато током летњег распуста готово сви радимо сезонске послове како бисмо обезбедили нешто средстава за набавку зимнице и дрва - прича скромно Никола, студент психологије, који у индексу ређа високе оцене, као и његова годину млађа сестра Наташа, студент енглеског језика.

Антрфиле : ЖЕЉЕ

Срећна сам што су ми деца одлични ђаци и добри студенти, али жао ми је што су принуђени да раде. Ето, Милена је одустала од студија у нади да ће се запослити - наставља причу Радојка. Док нас испраћа, осим куршумлијској општини која им је приуштила новчану помоћ, захваљује се и предузећу "Планинка" које је Николи обезбедило стипендију до краја студирања. Ипак, на питање шта им највише недостаје, обазриво каже да њена деца прижељкују компјутер.

ПИТАЋЕМО ЕУ ЗА АПЛИКАЦИЈУ

Преглед, Датум : 15.12.2009, Страна : 2

Ђелић: Србија разматра следеће кораке на путу ка чланству у Унији

Потпредседник Владе за европске интеграције Божидар Ђелић изјавио је јуче да ће Србија у вези са подношењем кандидатуре за чланство у Европској унији консултовати европске институције и земље чланице, да би у тој намери наишла на максималан консензус.

Ђелић је на скупу у Палати Србија изјавио да не жели да лицитира са датумима, истичући да ће Србија урадити све што је у њеној моћи да што пре постане пуноправна чланица ЕУ. Он је указао да Србија разматра следеће кораке на путу за чланство у ЕУ, које ће повући у тренутку када буде знала да ће они имати конкретне позитивне ефекте за њене грађане. Одлука о почетку примене Прелазног трговинског споразума представља признање напора Србије у сарадњи с Хашким трибуналом, рекао је Ђелић, нагласивши да Србија чини све што је у њеној моћи да пронађе и изручи два преостала хашка оптуженика. Ђелић је изразио наду да ће Србија после Исланда и Хрватске, која је на путу да успешно заврши све преговоре, постати, сама или истовремено с другим земљама, 30. чланица ЕУ. Он је навео да у наредној години у области европских интеграција за регион предстоји више изазова, међу којима су претварање визне либерализације из формалне слободе у реалност, а затим и коначно успостављање транспортне заједнице југоисточне Европе. **Међу изазовима су афирмација транспорта Дунавом и питање избеглица и расељених лица и ромске мањине. Директор Дирекције за западни Балкан у Европској комисији Пјер Мирел изјавио је да је ЕУ спремна да прими нове чланице, али постоје одређени услови, пре свега, успостављање владавине права, транспарентно спровођење реформи, борба против криминала и корупције.**

ДВА МИЛИОНА ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 15.12.2009, Страна : 11

НОВА ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА У ПЕЋИНАЧКОЈ ОПШТИНИ

ПЕЋИНЦИ: Само неколико дана пошто је председник општине Пећинци Синиша Вуков свечано потписао уговоре са избеглим и интерно расељеним лицима, за куповину кућа или адаптацију, Комесаријат за избеглице Републике Србије одобрио је нову донацију. Ради се о новчаној помоћи за интеграцију избеглица и побољшање услова интерно расељених лица у Србији од укупно 100 милиона динара за коју је решења председницама 55 општина и градова у Србији свечано уручио потпредседник Владе др Јован Кркобабић. Као и део претходне помоћи, и ова је намењена за куповину грађевинског материјала, завршетак започетог или адаптацију неодговарајућег стамбеног објекта, а обезбеђена је из буџета Комесаријата за избеглице Републике Србије и представља трећу траншу новчане помоћи општинама за решавање стамбених потреба избеглих и расељених лица.

Пећинцима је овога пута одобрено 1.875.000 динара, а избор породица и вредност појединачне помоћи биће утврђена по предлогу општине до максималног износа од 375.000 динара. Према речима начелнице Одељења за друштвене делатности Драгице Петковић ово је већ трећа донација од стране Комесаријата за избеглице, па су Пећинци добили укупно осам милиона динара, док је из општинске касе издвојено још 10 посто новца за исту намену. - Ово је до сада најзначајнији вид помоћи људима који су одлучили да остану и живе у нашој средини.

Желим да захвалим на разумевању Комесаријату који је у овој тешкој години препознао квалитет Акционог плана за решавање проблема избеглих и интерно расељених лица од 2009. до 2013. године. Тако је наша општина показала да има слуха за потешкоће тих грађана и у значајној мери помогла у реализацији овог плана. Надам се да ће сарадња општине Пећинци и Комесаријата за избеглице Републике Србије бити успешна и у 2010. години - нагласила је Драгица Петковић.

ПРВО КОНСЕНЗУС, ПА АПЛИКАЦИЈА

Дневник, Датум : 15.12.2009, Страна : 2

ЂЕЛИЋ РЕКАО ДА ВИШЕ НЕМА ЛИЦИТИРАЊА ДАТУМИМА КАНДИДАТУРЕ

Потпредседник Владе за европске интеграције Божидар Ђелић поновио је да ће Србија, у вези с подношењем кандидатуре за чланство у ЕУ, консултовати европске институције и земље чланице да би у тој намери наишла на максималан консензус. Он је изјавио да „не жели да лицитира датумима”, истичући да ће Србија урадити све што је у њеној моћи да што пре постане пуноправна чланица ЕУ. Потпредседник Владе је ипак изразио наду да ће Србија, после Исланда и Хрватске, који су на путу да успешно заврши све преговоре, постати, сама или истовремено с другим земљама, 30. чланица ЕУ.

Директор Дирекције за Западни Балкан у Европској комисији Пјер Мирел изјавио је, пак, да је ЕУ спремна да прими нове чланице, али и да постоје одређени услови које треба да испуне земље региона, пре свега када је реч о успостављању владавине права, транспарентном спровођењу реформи, те борби против криминала и корупције. Мирел је потврдио да су, после постигнутог споразума са Словенијом, преговори с Хрватском у последњој фази, као да би с Македонијом, која има статус кандидата, преговори ускоро требало да буду покренути. Он је такође указао и на то да би земље региона требало да реше и билатералне конфликти, а затим морају да заврше сарадњу с Трибуналом, али и реше проблем избеглица.

Антрфиле : Шпанија: Подржаћемо Београд

– Шпанија ће подржати одлуку Србије да поднесе кандидатуру за чланство у Европској унији уколико до такве одлуке дође – изјавио је амбасадор Краљевине Шпаније у Србији Ињиго де Паласио Еспања. “Шпанија ће током свог шестомесечног председавања Европском унијом, које ће започети 1. јануара 2010. године, уколико Србија поднесе кандидатуру, учинити све да та кандидатура буде третирана како заслужује”, рекао је Еспања, напомињући да је одлука о томе да ли ће Србија поднети кандидатуру искључиво политичко питање.

PRESS CLIPPING

Уторак 15.12.2009. год.

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 16.12.2009, Страна : 14

БАЧКИ ГРАЧАЦ - Представници Војводине и УНХЦР-а јуче су у Бачком Грачацу предали кључеве 29 кућа за трајни смештај избеглих и прогнаних, који су до сада били у колективним центрима у Војводини.

Куће вреде 117 милиона динара, а новац су обезбедили Извршно веће Војводине и УНХЦР. Председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић рекао је да је покрајина до сада обезбедила смештај за укупно 614 избегличких породица.

ТРИ МИЛИЈАРДЕ ЕВРА ГОДИШЊЕ ИЗ ЕУ

Преглед, Датум : 16.12.2009, Страна : 2

Ђелић: Након уласка у Европску унију, из европског буџета можемо очекивати значајна средства

Европска комисија и земље чланице ЕУ неће толерисати било какав мањак транспарентности управљања средствима европских пореских обвезника, због чега је неопходно успостављање финансијских механизма контроле

Србија може да очекује између две и три милијарде евра из европског буџета годишње након уласка у ЕУ, изјавио је јуче потпредседник Владе Србије Божидар Ђелић, указујући да су та средства намењена за регионални и развој људских ресурса и пољопривреду. Ђелић је упозорио и да Европска комисија и земље чланице **Европске уније неће толерисати било какав мањак транспарентности управљања средствима европских пореских обвезника, због чега је неопходно успостављање одговарајућих финансијских механизма и система контроле.**

„То није само питање за министарства, скоро ниједна локална самоуправа није успоставила унутрашње финансијске контроле које су већ шест година предвиђене Законом о буџетском систему“, казао је Ђелић на Скупштини Сталне конференције градова и општина.

Ђелић је указао да оне локалне самоуправе које не буду увеле унутрашњу финансијску контролу, не само да ће имати одређене проблеме, већ сигурно неће бити ни у стању да повуку било какав новац из европског буџета када се буду стекли услови за то. Он је истакао и важност секторске политике Европске уније за локалне самоуправе, као што је питање интерно расељених лица и избеглица, којим ће се бавити велика конференција, напомињући да ће она бити организована у току шпанског председавања Унијом.

У априлу наредне године шпанском граду Кордоба, на скупу посвећеном Ромима биће израђени и кључни елементи политике интеграције Рома за Европу, најавио је Ђелић, додајући да се очекује да Европска унија у јуну усвоји одговарајућу стратегију. Он је подсетио да у Србији живи између 400.000 и 500.000 припадника те националне мањине.

Напомињући да је већ почела израда Дунавске стратегије Европске уније, за коју је планирано усвајање у првој половини 2011. године, Ђелић је указао да и локалне самоуправе из Србије могу да се кандидују са својим пројектима. На Скупштини је учествовао и министар за државну управу и локалну самоуправу Милан Марковић, који је изјавио да је Србији потребна свеобухватна реформа политичког система и промена изборног система, истичући да ће најважнији задатак ресорног министарства бити управо рад на промени изборног система. „Потребан је нови легитимитет и за политичке институције, партије, али и за процедуре, пре свега изборне“, навео је Марковић, истичући да без реформе политичког система Србија не може достићи зацртане циљеве. Он је подсетио да је ресорно министарство предложило измену седам закона из те области, од којих су неки, као што су закони о политичким странкама и бирачком списку, већ усвојени.

НОВА КУЋА ОСТАДЕ БЕЗ ПЛАЦА

Вечерње Новости, Датум : 16.12.2009, Страна : 32

ИЗБЕГЛИЧКОЈ ПОРОДИЦИ ИЗ КРАЈИНЕ ОПШТИНА СВИЛАЈНАЦ НАПЛАЋУЈЕ ДУГ ОД ПРЕ 10 ГОДИНА

Шесточлану породицу издржава син. Недостижних 3.770 евра

СВИЛАЈНАЦ - Шест дана пре застаревања обавеза из уговора закљученог 14. октобра 1999. године, по којем је био дужан да Општини Свилајнац плати плац за подизање породичне куће, Милорад Косијер, по тужби Општинског правобранилаштва, од 20. октобра ове године, судским путем мораће да изврши своју обавезу.

Косијер је пре десет година у насељу Перкићево, на некадашњем имању Пољопривредне школе, које је пре тога одузела Општина, добио три ара плаца за изградњу куће, по цени од укупно 7.375 марака. У међувремену платио је комуналије и добио уредну дозволу за изградњу, а потом ову непокретност укњижио на своје име, али утврђену вредност плаца ни до данас није платио.

- Нисам имао откуда. Деценију и по сам надничио и успео да тако зарађеним новцем подигнем темељ . Од једне швајцарске донаторске организације добио сам грађевински материјал, да од темеља до плоче сазидам кућу, а од надница и да поставим кров . Уселио сам се са породицом, иако је још незавршена - каже Милорад.

- Разумем захтев општинских служби које траже да се уговор изврши, што бих без сумње и урадио да се у међувремену нисам разболео. Срчани сам болесник, неспособан сам за физички рад.

Породица Косијер у време „Олује“ избегла је из Крњака код Војнића. После неколико избегличких смештаја по Србији, нашла се у ресавском селу Гложане. Пре 10 година одлучили су да се стално настане у Свилајнцу. Шест чланова породице данас живи од једне плате коју зарађује син Михајло (26) код једног предузетника. Пре запослења, као дечак десет година је надничио са оцем.

- Издржавам оца и мајку, супругу и двоје деце. Све плаћамо од те једне плате - каже Михајло. - Веровали смо да ће ово проћи без тужбе, јер су нам општински челници после 2.000 обећавали да неће тражити наплату дуга по уговору.

Од Комесаријата за избегле и расељене породица Косијер данас тражи помоћ да реши проблем.

Антрфиле : ПОРАВНАЊЕ У 60 РАТА

- Овај проблем требало је на неки начин да реши власт у протеклих десет година. Кад већ постоји важећи уговор неко би поставио питање моје одговорности уколико бих пропустила да застари овај предмет - каже Наташа Тодоровић, општински правобранилац.
- Веће Општинског суда је било благодоклоно према дужнику Косијеру, када му је понудило поравнање и отплату дуга у 60 рата, од 10. јануара наредне године. Он је то прихватио.

СРБИ ИЗБЕГЛИ ИЗ ХРВАТСКЕ – ДВОСТРУКИ ГУБИТНИЦИ

Политика, Датум : 16.12.2009, Страна : А4

Бањалука, 15. децембра – Према подацима удружења „Заједно до истине” више од хиљаду Срба избеглих из Хрватске и Федерације БиХ су – када је реч о имовини – двоструки губитници. Према речима председника „Заједно до истине” Горана Дражића у питању су Срби који су своју имовину у Хрватској и Федерацији БиХ мењали углавном са Хрватима из Републике Српске.

Говорећи о овом проблему на округлом столу Одбора за заштиту права избеглица, расељених лица и повратника, који је одржан у Бањалуци, Дражић је нагласио да су за двоструко раскућавање Срба „најзаслужнији” судови у Републици Српској. „Позивајући се на одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине, који је у једном случају потврдио ништавост уговора на основу општих ратних околности, судови у Републици Српској су, на основу тужби Хрвата, поништавали уговоре о замени имовине. Сама по себи таква пракса и не би била проблематична да су пресуде судова у Републици Српској признаване у Хрватској”, навео је Дражић.

С обзиром на то да пресуде судова из Републике Српске нису признаване у Хрватској, избегли Срби су губили и имовину у њој и имовину коју су стекли заменом, јер су морали да је врате бившим власницима. „Тако су Хрвати, који су се иселили у Хрватску, постајали дупли добитници. Враћана им је некадашња имовина у Републици Српској, а задржавали су и имовину у Хрватској, коју су стекли заменом”, казао је Дражић и најавио да ће оштећене избеглице против Републике Српске поднети тужбе за надокнаду штете.

Председник Регионалног удружења протераних и избеглих општина Бијељина Вељко Стевановић позвао је институције Републике Српске да „заштите избегличку популацију”. Он је нагласио да у европским државама „више поштују права животиња него људска права у БиХ”. Помоћник републичког министра правде Никола Ковачевић је казао да су судови грешили позивајући се на опште ратне околности и додао да се у сваком појединачном случају морало утврдити чињенично стање. Ковачевић је рекао да је Врховни суд Републике Српске уважио захтеве за ревизијом лица која су му се обратила. „Због тога је Народна скупштина променила Закон о извршном поступку, тако да сада нико не може да буде исељен док пресуда било којег суда у Републици Српској не буде призната у Хрватској. Дакле, да би имовина у Републици Српској била враћена Хрвату који се иселио у Хрватску, он мора вратити имовину Србину с којим је направио замену”, објаснио је Ковачевић.

ОКУЊИЛИ СЕ ПОСЛЕ 15 ИЗБЕГЛИЧКИХ ГОДИНА

Дневник, Датум : 16.12.2009, Страна : 14

Три године пошто је поднео захтев Покрајинском фонду за пружање помоћ избеглим, прогнаним и расељеним лицима, Никола Обрадовић добио је кућу у Бачком Грачацу крај

Оцака. Њему и члановима још 28 избегличких породица које живе у Војводини кључеве кућа јуче је уручио покрајински премијер Бојан Пајтић. Они су након 15 година избеглиштва опет добили кров на главом, захваљујући новцу који су заједнички су прикупили Извршно веће Војводине и УНХЦР.

– Наредне године трудићемо се да нађемо смештај свим људима који живе у три преостала колективна центра, да бисмо обезбедили све оне који су не својом кривицом доживели несрећу да морају напустити своје домове – рекао је др Пајтић, и напоменуо да осим помоћи избеглим и расељеним лицима у Војводини, Покрајина инсистира на томе да се остваре и права Срба у Хрватској. Подсетио је на улагања у тамошње српске задруге, те да је Покрајина издвојила новац за почетак рада српске банке у „суседству“. Уручењу кључева присуствовали су и шеф Мисије УНХЦРа Едуардо Арболеда и директор надлежног покрајинског фонда Дејан Павловић. Арболеда је нагласио да је УНХЦР помогао више него што то иначе чини, обезбедивши 175.000 евра уз помоћ владе САД, изразио наду да ће УНХЦР наставити програм пружања помоћи и наредне две године и захвалио се општинама широм Војводине које су помогле куповину кућа за избеглице.

ХУМАНИТАРЦИ НЕ ПОМАЖУ ПОЈЕДИНЦЕ

Данас, Датум : 16.12.2009, Страна : 16

У Хуманитарној организацији Дивац (ХОД) потврђују нам да не помажу појединце, већ првенствено прикупљају средства за куповину и изградњу кућа за избегла и расељена лица. Прошле године су, кажу, откупили 100 сеоских домаћинстава у које се уселило исто толико породица. Ове године ће, додају, купити још сто.

У Фондацији принцезе Катарине истичу да веома ретко помажу појединачне случајеве, јер немају довољно новца да свима изађу у сусрет.

- Свакодневно се бар двоје-троје јављају јер им је, због нечега, хитно потребан новац. Наша политика је да подржавамо пројекте, углавном за куповину неопходних медицинских апарата, о чему одлучује наш лекарски одбор - кажу у Фондацији и додају да средства прикупљају организовањем пријема и донаторских вечера, али и од различитих уплата у фонд.

О КОСОВУ КАКО СУД КАЖЕ

Вечерње Новости, Датум : 16.12.2009, Страна : 2

ФИЛИП ВУЈАНОВИЋ ПРЕДСЕДНИК ЦРНЕ ГОРЕ о нормализацији односа са Србијом, суђењу у Хагу, конзулатима, привредној сарадњи

ЦРНА ГОРА није више црна рупа на дипломатској мапи Србије. На Дедињу поново седи њен амбасадор. Србија верује да је то довољно да се са друге стране узврати: да Подгорица повуче одлуку о признавању Косова и да одустане од отварања представништва у Приштини. Добро би дошло и да дозволи Србији да отвори три уместо једног конзулата.

Председник Црне Горе не мисли да је његова земља нешто дужна. Мисли, напротив, да је чинила оно што мора. Сигуран је и да на европском путу Црне Горе више нема препрека: испуњен је упитник ЕУ, отворена су врата НАТО. А, државност се заокружује. Између осталог, и новим језиком и правописом. Ипак, Филип Вујановић нема дилему: неће бити предшједник, него предсједник. У разговору за "Новости" каже да је уверен у стално

унапређење односа са Србијом, јер је ”природна блискост наше две државе, а развој сарадње наша заједничка обавеза”.

- Уколико мишљење Међународног суда правде буде у складу са српским интересима да је проглашење независности било у супротности са међународним правом, хоће ли Црна Гора преиспитати одлуку о признавању?

- Врло јасно смо саопштили свој државни став о томе - поштоваћемо одлуке свих међународних институција јер Црна Гора жели да буде њихов поуздан партнер. Свакако ћемо поштовати и одлуке Међународног суда правде, па и ону која се односи на статус Косова. Дакле, ако та одлука својом експлицитношћу упути јасну поруку, имаћемо одговоран однос према њој.

- Хоћете ли, док се чека одлука суда, одложити отварање ваших дипломатских представништава у Приштини?

- Морам да водимо рачуна о интересима наших суседа. Посебно Србије, са којом имамо изражену блискост. Али, пре свега, морам следити своје интересе. Одлуку о признању Косова донели смо уважавајући наше интеграционе циљеве, потребу добре комуникације Подгорице и Приштине, очекујући разумевање Београда. Јер, та одлука је донета након осам месеци од проглашења независног Косова и његовог признања од велике већине држава ЕУ и НАТО. За очекивати је да и Приштина сада разуме да морам водити рачуна о интересу признања наше мањине на Косову и јасном и провереном ставу о обезбеђењу добровољног и одрживог повратка избеглица са Косова.

- Помиње се да ћете одлуку одложити до марта?

- Поновићу, успостављање дипломатских односа је надлежност Владе и њеног ресорног министарства, а протекло време од признавања Косова показало је пажљив однос Владе. У процесу размене амбасадора, где председник државе има своју надлежност ја ћу свакако водити рачуна о томе са максималном одговорношћу.

- Зашто је проблем да Србија отвори три конзулата у Црној Гори?

- У доброј комуникацији два министарства иностраних послова сигуран сам да је квалитетно објашњено да Црна Гора сматра да, ценећи величину њене територије и квалитет саобраћајница, нема потребе да, уз обављање конзуларних послова у амбасади, у Црној Гори буде више од једног конзулата. Дакле, у питању је принципијелна оцена, а не проблем према Србији. Уверен сам да је то тако схваћено и у Србији.

- Да ли је ваш долазак на сахрану патријарха Павла показао да се у Црној Гори нешто променило у вези са односом према СПЦ? Да ли су контакти власти са митрополитом Амфилохијем такође доказ да ће се држава и црква измирити и да ће СПЦ сачувати примат над ЦПЦ?

- Мој однос према цркви опредељен је поштовањем уставне обавезе одвојености државе и цркве. Никада се нисам мешао у црквена питања, нити о њима арбитрао. Нажалост, повремено, такав однос од цркве није био узвраћен, па је било у њиховим ставовима и политичких порука. Поштујући одвојеност државе и цркве, митрополију сам увек доживљавао православном митрополијом Црногорско-приморском, како је и њена канонска номинација, а митрополита православним митрополитом црногорско-приморским. Често је сама митрополија недовољно енергично истрајавала на свом јасно саопштеном ставу да је њено означавање Српском православном црквом у Црној Гори злоупотреба њене канонске позиције и да је у функцији удаљавања црногорских верника од ње. Тај њен став експлицитно је саопштен још августа 2005. године од Правног савета Православне митрополије црногорско-приморске. Насупрот том, она се данас готово редовно означава за Српску православну цркву у Црној Гори. Мој однос поштовања према патријарху Павлу, за његовог живота, и у испраћају на сахрани исказ је високог вредновања његове личности која је благом природом и вредним порукама заслужила вечно поштовање.

- Хоће ли заједнички пројекти, попут аутопута од Београда до јужног Јадрана, бити реализовани?

- Реализација овог пројекта је апсолутно могућа, а и обавеза две државе. Почетком градње овог аутопута у Црној Гори и одлуком Србије да гради аутопут до границе Црне Горе, већ од наредне године, гаранција су реализације ове важне путне саобраћајнице наших држава. Посебно би требало вредновати и потребу реконструкције железничке пруге Београд - Бар, јер је она значајно јефтинија, а њена реализација бржа.

- Србија је заинтересована да учествује на тендеру за Луку Бар. Да ли бисте је радије видели у том послу него друге понуђаче?

- Природно је да највећи интерес за ову луку имају оне државе које је могу користити као сервис својих потреба. То, наравно, значи да би Србија требало да има највеће интересовање за ову приватизацију. Више пута је врло јасно са највиших државних адреса то и саопштено и очекујем да ће Србија обезбедити најбољи модел за учешће на тендеру, који би јој обезбедио успех. Знате да је више заинтересованих већ откупило документацију јер је очигледно да се ради о врло атрактивној приватизацији кроз концесиони модел. Верујем да ће, следећи свој интерес, и Србија узети учешће на том тендеру.

- Црна Гора је добила упитник за ЕУ, пут уласка у НАТО је отворен. Какве рокове на једном и другом путу предвиђате?

- Одговорили смо на питања из упитника, чиме смо завршили једну важну обавезу приступног процеса. Ушли смо у Акциони план чланства - МАП, предворје НАТО, чиме смо, такође, обезбедили успех и у овој интеграцији. Противник сам прогнозирања рокова. Верујем да је важно да одговорно достижемо интеграционе стандарде, а када ћемо бити у европским и евроатлантским интеграцијама зависи од политике њиховог проширења. Сваки нови корак у овим процесима је важан и значи потврду вредности посвећености државе и целог друштва овим стратешки битним циљевима.

- Је ли Црној Гори европска перспектива сада загарантована без икаквих условљавања?

Да ли ваш обрачун са корупцијом у друштву може да постане препрека?

- Извештаји о прогресу Комисије ЕУ, Савета Европе, као и бројних других међународних организација утврђују знатан прогрес Црне Горе у борби против организованог криминала и корупције. Наравно, као у свим земљама, он и овде постоји и трајна је обавеза државе да се у целини посвети борби против организованог криминала и корупције, не само ради успеха у интеграцији него, пре свега, ради обезбеђења квалитета живота својих грађана.

- Наносе ли вам, као држави, штету честе прозивке премијера Ђукановића у уплетеност у незаконите послове?

- Председник Владе ужива високи углед у међународној заједници који се у континуитету и јасно потврђује, што је и најбољи одговор на ваше питање.

Антрфиле : ОСТАЋУ ПРЕДСЈЕДНИК

- КОРИШЋЕЊЕ црногорског правописа од 32 слова није баш најбоље прихваћено у јавности. Какав ће бити ваш однос? Хоћете ли службене дописе и меморандуме писати уз коришћење нових словних знакова?

- Не бих се сложио са вашом констатацијом да црногорски правопис није баш најбоље прихваћен. Пре бих рекао да се сви нису баш најбоље упознали са њим. Када се макар површно погледа правопис и речник црногорског језика, онда ће бити јасно да је он уважио и црногорску језичку традицију, али и савремено стање, што је, у једном броју речи, језички продуковало дублетне форме. Тако је једнако црногорски језик и председник и предшједник. Дакле једнако је црногорска и једна и друга реч, а ствар је опредељења ко ће коју користити. Ја ћу наставити да користим председник поштујући је управо као реч црногорског језика.

ПРЕД НАМА ГОДИНА ОПОРАВКА

- БРИНЕ ли вас економска ситуација у земљи? Да ли одсуство већих инвестиција прети привредним колапсом?

- Црна Гора је након самосталности била лидер у региону по обиму директних страних инвестиција по глави становника. И ове године се тренд инвестиција наставио и повећао у односу на претходну годину. Имали смо успешну туристичку сезону, што је обезбедило да немамо значајан пад друштвеног производа, без обзира на то што је у сектору индустрије и грађевинарства економска криза произвела крајње негативне последице. Ипак, није било затварања великих предузећа, масовног отпуштања, нити кашњења у извршењу буџетских обавеза према запосленим и корисницима социјалних давања. Наредна година би требало да буде година опоравка. Надајмо се да ће и регион у целини имати такав економски тренд.

PRESS CLIPPING

Четвртак 17.12.2009. год.

КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ У БАЧКОМ ГРАЧАЦУ

Правда, Датум : 17.12.2009, Страна : 11

Представници Војводине и Високог комесаријата УН за избеглице - УНХЦР предали су у Бачком Грачацу кључеве 29 кућа за трајни смештај избеглих и прогнаних, који су до сада живели у колективним центрима у Војводини.

За изградњу кућа утрошено је 117 милиона динара које су обезбедили Извршно веће Војводине и УНХЦР. Председник Извршног већа Војводине Бојан Пајтић рекао је током предаје кључева да је Покрајина до сада обезбедила смештај „достојан живота у 21. веку“ за укупно 614 избегличких породица.

НА КОСОВО СЕ У 2009. ВРАТИЛО 76 ПОРОДИЦА

Пресс, Датум : 17.12.2009, Страна : 16

БЕОГРАД - Помоћник министра за Косово и Метохију Бранислав Ристић изјавио је јуче да се у 2009. години на Косово и Метохију вратило 179 расељених, односно 76 породица, па ће се у наредном периоду радити на унапређењу процеса повратка. Ристић је нагласио да се повратак одвија отежано, враћају се само најупорнији јер на локалу постоји очигледна опструкција, локална самоуправа је непријатељски настројена, пројекти повратка предуго трају, а њихова одрживост је ниска.

ХАМАРБЕРГ БРИНЕ ЗБОГ ПОВРАТНИКА

Правда, Датум : 17.12.2009, Страна : 2

Комесар за људска права Савета Европе Томас Хамарберг затражио је од владе у Берлину да одустане од својих планова о депортацији на Косово око 14.000 избеглица који се налазе у Немачкој, наводећи да постоје разлози за забринутост за њихову безбедност. Хамарберг је од канцеларке Меркел затражио да њена влада хитно размотри ово питање и усвоји неопходне мере како би се обуставило принудно враћање људи, нарочито Рома на Косово, „све док постоје разлози да верујемо да њихов живот и безбедност могу бити реално и озбиљно угрожени“, јавили су немачки медији.

СРБИ С КОСОВА У ПАРЛАМЕНТУ

Правда, Датум : 17.12.2009, Страна : 3

Представници расељених Срба из косовског села Муштуште у општини Сува Река поново су јуче затражили од државних органа Србије да им помогну да се врате у своје куће, које су напустили 1999. године. Председник скупштинског Одбора за Косово

и Метохију Љубомир Краговић рекао је новинарима у парламенту да су се расељени из Муштутишта већ неколико пута обраћали парламенту, али да очекују и конкретну помоћ од Министарства за Косово и Метохију.

ОЕБС ПОХВАЛИО ВЛАДУ

Данас, Датум : 17.12.2009, Страна : 3

Београд - Генерални секретар ОЕБС Марк Перен де Бришамбо, који је јуче у Београду разговарао с више српских званичника, похвалио је одлучно реформско опредељење Србије и поздравио напоре Владе да настави с јачањем владавине права, остваривањем пуне сарадње с Хашким трибуналом, испуњавањем највиших стандарда за слободу медија, решавањем проблема мањинских заједница, као и побољшањем ситуације избеглица у региону, саопштио је ОЕБС.

ПОСЛЕ 18 ГОДИНА, ОПЕТ У СВОМ ДОМУ

Дневник, Датум : 17.12.2009, Страна : 11

ПОКРАЈИНА И УНХЦР ТРАЈНО СКУЋИЛИ 29 ИЗБЕГЛИЧКИХ ФАМИЛИЈА

БАЧКИ ГРАЧАЦ: Гојко Медаковић избегао је са породицом почетком рата 1991. године из стана у Сиску. Одатле је отишао на Косово поље, па даље на још десетак адреса широм Србије. Стан који је напустио пре осамнаест година одмах је проваљен и усељен. Када се рат завршио није могао да га поврати, али ни да обнови мајчину кућу у Двору на Уни. Селидбама и подстанарском животу дошао је крај оног тренутка када је Гојку речено да ће добити кров над главом. лепе вести затекле су га у селу Гргуревци у општини Сремска Митровица. Из Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима АП Војводине јављено му је да ће постати власник куће, захваљујућ и донацији УНХЦР-а и Фонда.

- Презадовољан сам што после осамнаест година нећу више морати да се селим зато ми је ова донација драгоценост – рекао је Медаковић, пошто је потписао купопродајни уговор.

Недуго после потписивања уговора, Гојку и осталим корисницима Фонда, кључеве домова уручио је председник Покрајинске владе Бојан Пајтић, у Бачком Грачацу, који је том приликом рекао да је за обезбеђивање трајног и квалитетног смештаја Изврш но веће обезбедило 90 милиона динара, а УНХЦР 17 милиона, за куповину кућа и за помоћ у грађевинском материјалу. Домаћин овој свечаности био је Никола Обрадовић. Он је представнике Фонда и УХЦР-а, као и друге добитнике кућа угостио у свом дворишту. - Пресрећан сам што после толико година опет имам дом. Планирам да кућу средим. Али за разлику од претходних година када сам овде живео као подстанар сада има смисла улагати – рекао је Обрадовић.

У оквиру првог пројекта Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима АП Војводине и канцеларије УНХЦРа у Београду, 29 породица или око стотину лица које су у Војводину дошле из Хрватске и Босне и Херцеговине, трајно је решило стамбени проблем. Поред куће са окућницом корисници су добили и грађевински материјал у вредности од сто хиљада динара који ће се користити за побољшање услова становања, најчешће куповину намештаја и уређаја за домаћинство, али и пластеника. Највећи број кућа добиле су бивше избеглице из Републике Хрватске, док је нешто мање додељено избеглима из Босне и Херцеговине. Одабране сеоске куће се налазе у Бачком Грачацу, Добринцима, Павлићу, Пригревици, Гргуревцима, Путинцима,

Обровцу , Раткову, Лаћарку, Турији, Доњим Петровцима, Сиригу , Дивошу, Вишњићеву, Стајићеву, Јаску, Манђелосу, Новој Гајдобри и Кљајићеву. Током трогодишње активности Фонда, откупљено је укупно 210 сеоских кућа са окућницом и на тај начин збринуто око хиљаду лица.

ХУМАНИТАРНЕ ПИЦЕ

Блиц, Датум : 17.12.2009, Страна : 8

Донаторска вечера Фонда ХОД

Владе Дивац, Гоца Тржан, Ивана Балтић и Биг Лале показали су своје умеће у прављењу пице синоћ у ресторану „Да Гино”. Део прихода од сваке продате пице намењен је Фонду „Ана и Владе Дивац”(ХОД) за акцију „Можеш и ти”.

Свако од учесника користио је своје омиљене састојке, па се тако Дивац одлучио за личну верзију „маргарите”, Ивана за комбинацију више врста сирева, Биг Лале да на својој пици има сва „четри годишња доба”, док је Гоца спремила овај италијански специјалитет са морским плодовима.

- Смућкаћу ја то час. Овој пици неће одолети ниједан мушкарац. То је комбинација морских плодова и лука – рекла је Гоца која нам је касније открила да код куће никад не прави пицу јер нема довољно добру рерну, али зато са породицом радо иде у ресторан на исту. Једино је прослављени кошаркашки ас испоштовао једно од правила кухиње, те је Владе ставио куварску капу пре него што је почео да развлачи тесто. Даме нису носиле кецеље али их то није омело да се потпуно предају свом задатку. Ове уникатне, хуманитарне пице купили су и пробали многи гости ресторана међу којима су били и Рамбо Петковић, кнегиња Јелисавета Карађорђевић, Воја Недељковић који је водио програм... Након доброг оброка присутни су уживали у свирци „Еутерпа” бенда. Овом акцијом прикупља се новац за још једну породицу избеглих и расељених лица, а пица коју је синоћ припремио Дивац наћи ће се на редовном менију овог ресторана.

PRESS CLIPPING

Петак 18.12.2009. год.

СЕДАМ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА ДОБИЛО КУЋЕ

Пресс, Датум : 18.12.2009, Страна : 14

КРУШЕВАЦ - Седам избегличких породица са око 40 чланова јуче је на подручју Крушевца добило нове домове захваљујући донацији УНХЦР-а и републичком Комесаријату за избеглице.

Те породице су постале власници сеоских домаћинстава са окућницама, за чију је куповину УНХЦР обезбедио по 620.000 динара по домаћинству. Породице ће добити и по 80.000 динара за набавку основних животних потрепштина за започињање живота у новом дому, тако да је укупна вредност донације 4,9 милиона динара.

БИТКА ЗА КУПАТИЛО

Курир, Датум : 18.12.2009, Страна : 8

У избегличком кампу у Крњачи станари се туку метлама борећи се за право на купање

БЕОГРАД - Станари бараке 4 избегличког кампа у Крњачи и буквално се туку за једино купатило које заједнички користе.

Из последњег сукоба Бранка Р. изашла је са сломљеном левом руком и неколико модрица. Претукао ју је комшија.

А у купатилу три туш кабине без врата и четири лавабоа преко пута. Изнад лавабоа умрљана огледала прошарана корозијом. По поду блатњави трагови, различите шаре једна преко друге. У једној туш кабинци цури вода. Неко заборавио да затвори. Топла. А греје се у два бојлера. Кад је нестане, нема купања. Ни прања веша, ни судова. Тад је у бараци атмосфера на ивици инцидента.

Супротно од улаза у купатило, на зиду, мали четвртасти затамњени прозор. Он је кривац што Бранка Р. из бараке 4 леву руку носи на повезу око врата. У гипсу.

- Претукао ме комшија. Он је негде с Косова. У априлу је дошао у нашу бараку. Управа га с породицом преместила. Малтретирао је станаре у некој бараци. Ту је око годину дана. Са женом и четворо деце. Тукао ме метлом. У купатилу. Подлактицу ми сломио. Имам модрицу од дршке на рамену леве руке. Дошао да брани жену. Отворила ми прозор док сам се туширала. То нам стално раде и она и њен муж. Свим станарима. И, реч по реч, избила је свађа. Он чуо и дотрчао. Полицији је рекао да сам била пијана па пала. Имам и модрицу на оку. Видите - показује

Породице у кампу имају углавном по једног хранитеља, мушког. Некима су оброци у заједничком ресторану једини. Породице које кувају више времена проводе у заједничком купатилу. Чекају на ред да оперу судове. Купатила и тоалете чисте по распореду. Управа прави распоред. Неко га поштује, неко не. Управа узалуд опомиње.

- Најгоре су ове туш кабине. Немају врата. Овај насилник изгледа није баш најздравији. Има неки ментални поремећај. Пре недељу дана направио промају док ми се ћерка купала. Девојка, 17 година. Ветар подигао чаршав. Није му ни то било довољно, него га је потпуно

скинуо. Дете доживело стрес. И прехладило се. Од тада не иде у школу - прича Бранка, којој је собичак у бараци 4 једини дом већ 16 година.

Антрфиле : Крије од другарица где живи

Бранкина ћерка Д. Р. брани мајци да се слика за новине. Боји се да је неко од њених другарица не препозна.

- Нико не зна где живим. У школи су углавном деца из богатијих породица. Када би знали где живим, понижавали би ме. И на само зато што живим овде, него зато што сам их лагала годинама. Они ме не би разумели - са сузама у очима говори тинејџерка којој је барака једини дом за који зна.

ПАСЈАНЕ НАПУСТИЛО 114 ПОРОДИЦА

Правда, Датум : 18.12.2009, Страна : 2

Начелник Косовскопоморавског округа Драган Николић тврди да постоји селективна брига државе према појединим срединама у овом крају и да се због тога из села Пасјане одселило 114 породица.

- Поједине средине имају вишегодишње проблеме да добију било која средства за инфраструктуру или за пројекте који би омогућили запошљавање Срба који су остали - рекао је Фонету Николић, члан Г17 плус. Он сматра да је о посети Ранилугу министра Горана Богдановића у среду требало да буду обавештене сви представници Срба, без обзира на страначку припадност.

НАСТАВАК АКЦИЈЕ ФОНДА „АНА И ВЛАДЕ ДИВАЦ“

Преглед, Датум : 18.12.2009, Страна : 4

Након два месеца од почетка заједничке хуманитарне акције Фонда „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) и ресторана „Литтле Бау“, акцији „Можеш и Ти“ прикључио се и ресторан „Заплет“. Сви гости овог ресторана имаће прилику да до 31. јануара својим прилогом помогну породици Узелац, која живи у колективном центру.

Петочлана породица Узелац је 1995. године током рата своје уточиште пронашла у Србији. После осам година живота у приватном смештају у околини Зајечара, услед недостатка новца, били су принуђени да се преселе у колективни центар. Након годину дана Љубица и Слободан Узелац са ћеркама Бранком и Милком и сином Бранком су премештени у колективни центар у Крњачи где се и данас налазе.

Фонд „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) основан је с циљем да обезбеди финансијске, материјалне и друге ресурсе за избегла, интерно расељена и незбринута лица, без обзира на њихову националну, расну, верску, политичку или било коју другу припадност или опредељење. Циљ акције је да се пружи подршка свеобухватном процесу затварања колективних центара, олакша излазак из колективних центара за избегла и интерно расељена лица и омогући отпочињање достојанственијег живота кроз решавање стамбеног питања.

Пројекат „Можеш и Ти“ се реализује у сарадњи са УНХЦР-ом, Интерсосом и Комесаријатом за избеглице, а само током прошле године кроз ову хуманитарну акцију стамбено и економски је збринуто 100 породица избеглих и расељених лица. Тренутно је у току решавање стамбеног питања за 68 породица.

ПРЕДВИЂЕНЕ ПАРЕ И ЗА ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ

Данас – Санџак, Датум : 18.12.2009, Страна : 4

У својен буџет града Новог Пазара за следећу годину

Нови Пазар - Парламентарна већина у Новом Пазару (коалиције За европски Нови Пазар и Јединствена српска листа) усвојила је одлуку о буџету за наредну годину. У градској каси 2010. године биће 1.128.140.000 динара. Првобитно је било предложено да град наредне године може да рачуна на 1.088.140.000 динара, али је на седници коалиција За европски Нови Пазар, коју предводи Санџачка демократска партија, предложила да се усвоји одлука о кредитном задужењу од 40 милиона динара. Новопазарски градоначелник Мехо Махмутовић је рекао да је кредитно задужење неопходно због враћања краткорочног кредита и подржавања пројеката капиталних инвестиција.

-Од ових 40 милиона динара, 15 милиона је намењено враћању краткорочних кредита Интеса банци и 25 милиона динара за подржавање пројеката капиталних инвестиција које нас очекују у следећој години, објаснио је Махмутовић. Тако је и кредитно задужење постало саставни део градског буџета за 2010. годину. На самој седници дошло је до прерасподеле већ одређених средстава. Оцењујући да је нови буџет реалан и рестриктиван, Муамер Бачевац, шеф одборничког клуба коалиције За европски Нови Пазар, предложио је да се два милиона динара, планираних за рад Кабинета градоначелника, преусмере верским заједницама и милион динара од Културно просветне заједнице преусмери повереништву Комесаријата за избеглице. Исламска заједница у Србији на чијем челу је муфтија Муамер Зукорлић добиће 70 одсто или 1.400.000 динара и 600.000 или 30 одсто добиће Српска православна црква.

За овакав предлог буџета није гласала опозициона Бошњачка листа за европски Санџак Сулејмана Угљанина. Они су покушали да оспоре образложења за усвајање таквог буџета и поставили пиатње издвајања за плате запослених у градској администрацији и јавним предузећима и установама, јер „ако се прича о смањењу плата и рационализацији радних места, зашто је у буџету планирано да се за плате издвоји 52 одсто од укупне суме“.

СВЕ ЈЕ БОЉЕ ОД ИЗБЕГЛИЧКОГ КАМПА И БАРАКА

Блиц – Србија, Датум : 18.12.2009, Страна : 5

Повратак ромских породица из Црне Горе у Србобран код Истока

У првих 13 кућа уселило се око 120 особа међу којима и 33 деце, али изузев по коју конзерву хране и дрва ништа друго нису добили

НЕЂЕЉКО ЗЕЈАК

Исток

„Нема живота под туђим кровом, ни пуног стомака на туђем лонцу“, народски изговорена реченица одсликава мотиве и повод повратка 13 Ромских породица у Србобран код Истока.

Морали су, како кажу, средином јуна 1999. године пред налетима припадника бивше ОВК, заједно са Србима да спасавају главе. Неки пешака, а неки на коњским запрегама успели су да пређу с оне стране Проклетија, на територију Црне Горе.

После 11 година живота по камповима и баракама склепаним од најлонских врећа вратили су се, али не у своје куће и на родну земљу.

У организацији УНХЦР-а и Црногорског завода за расељена лица, а о трошку Европске комисије у Србобрану надомак Истока, на некадашњем државном земљишту саграђено је ромско насеље. У првих 13 кућа уселило се око 120 особа међу којима 33 деце узраста до десет година. Сретни што су на своме, уверени да ће Србобран бити само пролазна станица на путу повратка у родне куће у Истоку, позивају сународнике да крену њиховим стопама, да заједно покушају да убеди Косовске институције да голи повратак без могућности запослење, без пута, школе и амбуланте не значи ништа друго до „голи кров над главом“.

- Имао сам све. Кућу, земљу, кола и радњу. Зарађивао сам довољно да прехраним породицу али дође рат. Све оде у пропаст. Моју десеточлану породицу су сместили у овај гето. Нису хтели да из моје куће у Истоку истерају Албанца већ ми кажу да има времена. О томе мора суд да одлучује. Морао сам да прихватим, јер је боље и у овом гету у овом блату до колена, него ли у оном кампу на Конику у Подгорици. Тамо се више није могло - каже Рамадан забринут за будућност јер изузев по неке конзерве хране и два метра дрва ништа друго нису добили.

Он каже да су надлежни обећали да ће им свакодневно доносити храну и да ће бар деци обезбедити топлу одећу, међутим до данас их нови житељи Србобрана нису видели. Рамаданов комшија Авдија Бајрај сматра да је у питању превара.

- Мислим да су нас преварили. Било је битно да нас истерају са Коника и да Црна Гора каже како више нема расељених лица. Уверен сам да о нама нико неће бринути нити ће бити нешто од те приче да ће нас запослити и да ће наша деца ићи овде у школу. Све је то само рекла-казала. Има да се посмрзавамо да цркнемо од глади - с великим неповерењем збори Авдија апелујући на добронамернике да их посете и сами се увере у каквом гету живе Роми повратници у Исток.

Према званичним подацима, Европска комисија је у повратак на подручју општине Исток издвојила 3.300.000 евра. Требало би да се изгради укупно 180 кућа са пратећим објектима, школама, амбулантама и мини погонима.

- Сада је на Влади Косова да спроведе реинтеграцију - поручује високи представник УНДП Парвиз Фарташ, док Жељко Шофранац у име црногорске владе каже да је повратак у Исток пример европске опредељености ка достизању стандарда достојних човека.

Приоритетан задатак црногорске владе је да им помогне да се врате, али, како рече Шофранац, косовске општине и Влада морају дозволити да повратак крене и у другим општинама.

- Ми нисмо никог силом истерали, али морам приметити да постоји велики отпор према повратницима и да је на Влади Косова да се озбиљније позабави питањем реинтеграције - каже Шофранац наводећи да на поврата у Црној Гори чека и око 4.000 Срба са Космета.

ПРАЗНИЦИ У ГРЧКОЈ ЗА 130 МАЛИШАНА

Курир, Датум : 18.12.2009, Страна : 8

БЕОГРАД - Организације Црвеног крста Србије и Грчке и ове године ће обезбедити боравак 130 малишана из избеглих и социјално угрожених породица у грчким породицама за време новогодишњих и божићних празника.

У саопштењу Црвеног крста наводи се да ће у Грчку отпутовати малишани узраста од осам до 16 година, као и да ове године у програму први пут учествује 30 деце. Осим малишана из Србије, у Грчку ће у суботу 19. децембра отпутовати и петоро деце из Републике Српске.

Организације из Србије и Грчке на овом програму сарађују од 1993. године и до сада је више од 17.000 малишана из Србије и Републике Српске боравило у више од 60 градова широм Грчке.

PRESS CLIPPING

Недеља 20.12.2009. год.

ПОСАО ЗА РАСЕЉЕНЕ УЗ ПОМОЋ ДРЖАВЕ

Куир, Датум : 20.12.2009, Страна : 8

Запошљавање

БЕОГРАД - Национална служба за запошљавање и Програм УН за развој у Србији расписали су јавни позив за запошљавање интерно расељених лица на територији Крагујевца, Краљева и Врања. На сајту НСЗ објављено је да је предвиђена подршка запошљавању кроз субвенцију послодавцима за отварање нових радних места и додатно образовање и обуку незапослених.

Субвенција у једнократном износу од 160.000 динара одобрава се послодавцима који отварају нова радна места ради запошљавања расељених лица пријављених на евиденцију Националне службе. Преквалификација и доквалификација за потребе послодаваца организоваће се ако на евиденцији НСЗ нема траженог занимања или ако кандидати не поседују знања неопходна за рад на слободним пословима код послодаваца.

ПРОТОКОЛ О РЕАДМИСИЈИ

Куир, Датум : 20.12.2009, Страна : 2

ХОРГОШ - Министри унутрашњих послова Србије и Мађарске Ивица Дачић и Имре Форгаш потписали су јуче Протокол о реадмисији, који предвиђа враћање у матичне државе оних које нелегално бораве на туђим територијама. После потписивања протокола на граничном прелазу Хоргош-Роске, Дачић је рекао да се тај документ односи на реализацију већ потписаног споразума о реадмисији између Србије и Европске заједнице.

- Неопходно је да са свим државама чланицама Европске заједнице појединачно потпишемо протоколе о реадмисији, односно о враћању особа које нелегално бораве на туђим територијама у матичне државе. Засад нема великог броја људи који ће бити враћени - рекао је Дачић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 21.12.2009. год.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц, Датум : 21.12.2009, Страна : 3

ВАЉЕВО

Град Ваљево је у сарадњи са Комесаријатом за избеглице Србије у овој години за избегла и интерно расељена лица која живе у ваљевском крају обезбедио помоћ у вредности од преко пет милиона динара.

Пет породица које су започеле градњу својих кућа добиле су грађевински материјал вредан 1,5 милиона динара, док је за шест избегличких породица које се баве пољопривредом обезбеђено 900.000 динара за набавку машина, алата и стоке. Новац је обезбеђен и за куповину огрева и социјалну помоћ најсиромашнијим породицама избеглих.

ШВЕДСКИ МИЛИОНИ ЗА БЕСПЛАТНУ ПОМОЋ

Дневник, Датум : 21.12.2009, Страна : 13

ПРАВНЕ УСЛУГЕ МНОГИМА У СРБИЈИ НЕДОСТИЖНЕ

Шведска агенција за међународни развој (СИДА) обезбедила је око 2,5 милиона евра за пружање бесплатне правне помоћи за сиромаш не, националне мањине, као и маргинализоване и осетљиве групе становништва у Србији, саопштила је канцеларије Светске банке у Београду.

„Бољи приступ правди и омогућавање бесплатне правне помоћи представља један од највећих изазова с којима се Србија суочава у процесу модернизације правосуђа како би достигла европске стандарде“. У Србији тренутно не постоји свеобухватан механизам којим би се на одговарајући начин обезбедила бесплатна правна помоћ за оне којима је најпотребнија – сиромаш не, националне мањине, те различите маргинализоване и осетљиве групе становништва, каже се у саопштењу, и упозорава на то да су правне услуге недостижне многим грађанима.

Разлози за недоступност те врсте помоћи одређеном броју грађана су недостатак пара, лимитираност у образовању, као и недостатак одговарајућих информација о доступним услугама и правима грађана, прецизира се у саопштењу. Како је наведено, ситуација је нарочито озбиљна када је у питању ромска заједница, која је и даље у најлошијој ситуацији када су мањине у Србији у питању, а избеглице такође имају проблема да своје случајеве изнесу пред суд.

„Све се чешће јављају и случајеви родне неравноправности у српском правосуђу – непознавање сопствених права спречава многе жене да затраже помоћ од формалног правног система“, указује се у саопштењу. Приступ правди и бесплатна правна помоћ спадају у основна људска права која су садржана у Европској конвенцији за људска права и Уставу Србије, подсећа се и истиче да је Влада Србије, у циљу достизања критеријума за чланство у ЕУ, решена да предузме одлучне мере за унапређивање тог система у Србији.

Министарство правде тренутно припрема стратегију и неопходну легислативу који би руководили реформске напоре, с крајњим циљем да се развије финансијски и социјално

одржив механизам којим би се обезбедила бесплатна правна помоћ свакоме у Србији ко на то има право. Српски партнери у развојном процесу понудили су финансијску и стручну помоћ Министарству правде у стварању модерног система правне помоћи који би био у потпуности у складу с европским стандардима, а СИДА је обезбедила финансијску помоћ у наведеном износу за подршку тим владиним циљевима. Поменута финансијска помоћ остварује се кроз Мултидонаторски фонд за подршку правосуђу. Тим фондом, који садржи донације партнера, администрира Светска банка, а заједнички га спроводе Министарство правде и Светска банка. Осим Шведске, донатори Фонда су и Данска, Холандија, Норвешка, Словенија, Шпанија, Швајцарска и Велика Британија.

PRESS CLIPPING

Уторак 22.12.2009. год.

ПРЕТЊА ОД МАСОВНОГ ИСЕЉЕЊА СРБА ИЗ СРЕБРЕНИЦЕ

Данас, Датум : 22.12.2009, Страна : 12

Бањалука - Председник Скупштине општине (СО) Сребреница Радомир Павловић упозорио је да постоји реална опасност од масовног исељења Срба из овог краја ако надлежне ентитетске и државне институције хитно не учине конкретније кораке да би била спречена дискриминација.

Павловић је оценио да је најновији извештај општинских служби о интерно расељеним лицима и повратницима, најјачи доказ да бошњачке власти још спроводе перфидне методе етничког чишћења Срба, које су наставак ратне политике етничког чишћења Насера Орића. Шеф Клуба одборника СНСД-а у СО Сребреница Драган Глишић истакао је да је циљ те бошњачке политике етничког чишћења да потпуно спрече и заувек онемогуће повратак Срба, нарочито уз реку Дрину, како су то већ радиле комунистичке власти од 1951. до 1991.

БЕЗ ДОКУМЕНАТА НА УДАРУ КРИМИНАЛАЦА

Данас, Датум : 22.12.2009, Страна : 4

Процењује се да у Србији живи неколико десетина хиљада правно невидљивих особа

НАША ПРИЧА

- Најчешће је реч о интерно расељеним особама са Косова и Метохије, углавном Ромима

- Немају доказ о рођењу и држављанству

- Не могу да склопе брак

- Налазе се ван система образовања, здравства и социјалне заштите

Београд - У Србији живи више од 1.000 „правно невидљивих“ лица, међу којима већину чине деца, а процењује се да их има до пола милиона, указују саговорници Данаса.

Према њиховом мишљењу, реч је о озбиљном безбедносном проблему, јер су изложени свим облицима организованог криминала. Најчешће је реч о интерно расељеним особама са Косова и Метохије, углавном Ромима, који не поседују доказ о рођењу и држављанству, не могу да склопе брак, налазе се ван система образовања, здравства и социјалне заштите.

Према подацима који су представљени на седници скупштинских одбора за смањење сиромаштва, међународне односе, рад, борачка и социјална питања, **око 17.000 људи у Србији живи без држављанства и других докумената.** Саша Гајин, координатор Центра за унапређење правних студија (ЦУПС), каже за Данас да је реч о људима који немају лична документа, а јесу држављани Србије.

Он истиче да је и у извештају ЕУ о напретку Србије ка Унији, посебно указано на овај проблем и на то што се Србија оглушује о обавезе уписа у матичну књигу рођених. Према

његовим речима, на недавно одржаној седници републичких одбора на којој се говорило о правној невидљивости министарство надлежно за ова питања Министарство за државну управу и локалну самоуправу изостало је без образложења. Гајин наглашава да није реч само о људским правима него о безбедности земље, јер су правно невидљива лица „директна мета свих облика организованог криминала, трговине људима и дрогом, просјачења и проституције“ и представљају „резервоар озбиљних безбедносних проблема“. Како напомиње, додатни проблем је што се број ових особа само повећава, а не постоје ни прецизне процене колико их сада има.

- **Процене о њиховом броју се крећу од неколико десетина хиљада, па до пола милиона, ако се имају у виду обавезе Србије по Уговору о реадмисији, јер ни за људе који се враћају из земаља Западне Европе не знамо ко су** - истиче Гајин. Јасмина Миковић, заменица извршног директора организације Праксис, каже за Данас да правно невидљива лица нису призната као субјекти права, не поседују доказ о рођењу и држављанству, не могу да склопе брак, налазе се ван система образовања, здравства и социјалне заштите.

Према њеним речима, недостатак личних докумената родитеља препознат је као највећи проблем приликом уписа новорођене деце, што има за последицу одлагање уписа те деце у матичне књиге рођених.

- Имајући у виду честе миграције Рома, тешке услове у којима живе, односно њихов традиционалан начин живота - деца се углавном рађају код куће, родитељи не пријављују рођење детета надлежном органу, а највећи проблем настаје када „правно невидљиви“ родитељи покушају накнадно да пријаве рођење детета, јер најпре морају да докажу свој идентитет - објашњава Миковићева.

Она напомиње да искуство Праксиса на терену упућује на то да постојећи систем накнадног уписа чињенице рођења „правно невидљивих“ лица ромске националности није делотворан и прикладан и да је непримерен њиховим специфичним потребама.

Антрфиле : Порођај са туђом здравственом књижицом

Јасмина Миковић из Праксиса истиче да се неретко дешава да се ромске жене порађају у болници користећи туђе здравствене књижице како би избегле плаћање болничких трошкова порођаја, због тешке материјалне ситуације у којој се налазе.

- У неким случајевима се као родитељи деце уписују бабе и деде, јер родитељи немају лична документа. Приликом лечења користе туђе здравствене књижице, па уколико „привремени“ корисник премине, тешко је доказати да је лице чија је здравствена књижица коришћена „правно живо“ - указује Миковићева.

МОТОКУЛТИВАТОРИ И БУШИЛИЦЕ ЗА НОВИ ПОЧЕТАК

Дневник, Датум : 22.12.2009, Страна : 14

ПОМОЋ ПОКРАЈИНСКЕ ВЛАДЕ ИЗБЕГЛИЦАМА КОЈЕ СЕ ВРАЋАЈУ У ЗАВИЧАЈ

Покрајински фонд за пружање помоћи избеглицама, прогнаним и расељеним доделио је јуче 20 пакета породицама које су провеле неколико избегличких година у Војводини, а вратиле су се у своје домове у Хрватску, БиХ и на Косово.

Мирослав Милковић из Хрватске Костајнице један је од њих. Каже да ће му мотокултиватор с приколицом који је добио од Покрајинске владе значити пуно и њему и његовим родитељима, јер живе у неразвијеном, рубном месту уз границу са БиХ, а једини извор прихода им је баш пољопривреда. - У Војводину смо дошли у „Олуји“ и осам година живели у колективном центру у Жабљу. Тешки су били избеглички дани, у једној

соби нас четредесетак. Пре две године вратили смо се у Костајницу, у обновљену кућу. Ни као повратницима нам није лако, живимо од свог рада, јер имамо нешто мало стоке и земље - испричао нам је Мирослав. У програзу августа 1995. је у Војводину дошао и Раде Миљковић, који је избегличке године провео у Апатину и Сремској Митровици. У његовом „повратничком“ пакету су бушилица, брусница, моторна тестера... - Свака је помоћ добродошла, а мени ће ово нарочито ваљати јер се бавим грађевинарством.

Вратио сам се лане у своју кућу у Удбину, уз помоћ УНХЦР-а. Није било лако донети ту одлуку, али тамо где се човек роди зна сваку стазу, камен и најбоље живи - вели Раде.

Како је најавио директор Фонда Дејан Павловић, који је повратницима јуче уручио уговоре о помоћи, биће додељено још 19 пакета грађевинског материјала, а помоћ ће добити и 17 најуспешнијих средњош колца из најугроженијих избегличких породица у Војводини.

Павловић истиче да је за две и по године покрајинска Влада обезбедила помоћ вредну око 20 милиона динара за 139 породица.

- Програмом су обухваћене и повратничке задруге, њих 33, од којих је 25 у Републици Хрватској и 8 у БиХ, а вредност јој је до милион динара. С тим настављамо и наредне године, како би се у повратничким срединама обезбедили минимални услови за почетак и бољи живот - казао је Павловић.

PRESS CLIPPING

Среда 23.12.2009. год.

БЕСПОВРАТНА ПОМОЋ ЗА КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 23.12.2009, Страна : 11

СРЕМСКА МИТРОВИЦА РЕШАВА СТАМБЕНО ПИТАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА

СРЕМСКА МИТРОВИЦА: После прве поделе од по 150.000 динара за набавку грађевинског материјала за завршетак и санацију кућа, које је добило десет избегличких породица са подручја Сремске Митровице, обезбеђено је још 2.650.000 динара, које ће тако бити подељене избегличким породицама, како би што пре завршили или санирали куће и коначно решили стамбени проблем.

- Поред 34 стана, која се граде у насељу Камењар за потребе избеглица и социјално угрожених лица, ми смо преко Комесаријата за избеглице обезбедили бесповратну помоћ, за оне који завршавају или санирају своје куће. Међутим, у првој групи на конкурс се јавило 35 избеглица-домаћина, а ми смо имали новца да помогнемо тек десеторици. После ове поделе обратили смо се поново Комесаријату за избеглице за нову траншу помоћи, јер, на подручју Сремске Митровице живи око четири хиљаде избеглица, а према нашим подацима око 400 породица нема решено стамбено питање, па нам је Комесаријат одобрио још 2.650.000 хиљада динара за ове потребе. Истина, и то је недовољно, али, ово је добар знак да се брже решавају проблеми избеглих и прогнаних - каже заменик градоначелника Сремске Митровице Срђан Козлина.

Ових дана биће поново расписан конкурс за доделу бесповратне помоћи у грађевинском материјалу избеглим и прогнаним породицама, којима ће, према ранг-листи бити додељено по 150.000 динара, као што је урађено и почетком новембра ове године за десет породица. На следећем конкурс у помоћ од по 150.000 динара добиће 17 избегличких породица.

- У јулу следеће године у стамбеној згради, која се гради у насељу Камењар, за чију је градњу Делегација европске комисије у Београду обезбедила пола милиона евра, а град опремљено грађевинско земљиште, у нове станове селиће се 29 породица избеглих и прогнаних лица и пет социјано угрожених породица из Сремске Митровице - објашњава Срђан Козлина и наглашава да се траже нови донатори, како би се саградило још станова за ове намене.

СРБИЈА ОДГОВОРИЛА СУДУ ПРАВДЕ

Куир, Датум : 23.12.2009, Страна : 4

Правни тим наше земље послао у Хаг додатна објашњења ставова којима се подвлачи да је независност Косова и Метохије проглашена нелегално

БЕОГРАД - Учесници расправе о легалности проглашења независности Косова пред Међународним судом правде у Хагу до јуче су морали да предају додатна објашњења за своје ставове.

Како нам је речено у Министарству спољних послова, правни тим Србије предао је на време додатна објашњења својих правних схватања.

- Засад то није одговор на излагања супарничке стране, већ одговор суду ради појашњења одређених правних питања. Наравно, одговорили смо на линији наших досадашњих излагања - кажу у МСП.

Професор Радослав Стојановић, који је био шеф тима одбране Србије у тужби БиХ, сматра да би суд приликом одлучивања морао да уважи чињеницу да су Албанци били национална мањина, а не конститутивни народ.

- Као такви, немају право на самоопредељење, без обзира на наталитет. У Румунији живи два милиона Мађара па никоме не пада на памет да тамо за њих тражи право на самоопредељење. Такође, постоји проблем 200.000 избеглих Срба са Косова и Метохије. Нико добровољно не напушта своје куће, значи они су побегли пред насиљем и злочином против човечности. А на злочину се не може стварати независност - закључује Стојановић.

Он је предложио решење да се ти Срби населе на северни део КиМ и отвори питање статуса тог дела покрајине.

- Север КиМ би требало да припадне под директну контролу Србије, без обзира на то какво ће бити решење за остатак територије јужне покрајине - сматра Стојановић.

Председник суда Хисаши Овада учесницима у расправи дао је рок до јуче да одговоре на питања суда у писаном облику. Тројица судија питањима су позвала учеснике у расправи и да одговоре да ли су у предизборној кампањи на Косову 2007. посланички кандидати заговарали искључиво независност, или су је наводили као једну од могућности.

ПОКРАЈИНА ДАРУЈЕ ПОВРАТНИКЕ

Правда, Датум : 23.12.2009, Страна : 10

Директор Фонда за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним, Дејан Павловић, уручио је у Скупштини Војводине 20 уговора о додели повратничких пакета породицама које су одлучиле да се врате у Хрватску.

Босну и Херцеговину и на Косово и Метохију. Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима у протекле две и по године уручио је пакете за 139 повратничких породица. Укупна вредност до сада поклоњених пакета је 20 милиона динара, а нових 20 повратничких породица добило је белу технику, алат, пољопривредне машине и друго.

PRESS CLIPPING

Четвртак 24.12.2009. год.

УСЛОВ ПРВА ПЛОЧА

Дневник, Датум : 24.12.2009, Страна : 10

ПАНЧЕВО: У Панчеву је завршен конкурс за доделу грађевинског материјала избеглим и расељеним лицима која живе на територији овог града. У Градској стамбеној агенцији, која је спровела конкурс, кажу да се пријавило 35 лица, а да су могли да конкуришу у само они који су почели изградњу куће и који до сада нису добијали материјалну помоћ за решавање стамбеног питања.

- Три милиона динара, који ће бити подељени, обезбедио је Град из буџета за 2009. годину. Комисија која води овај посао у обавези је да до краја године донесе одлуку ко ће добити и колико новца - рекла је координаторка за управљање пројектима у ГСА Зденка Јокић, нагласивши да има доста непотпуне документације. Почетком наредне године Панчево ће расписати још један конкурс за помоћ у грађевинском материјалу избеглим и расељеним лицима, пошто је Град од републичке Владе наменски за решавање стамбеног питања избеглих и расељених добио 1,8 милиона динара.

Избеглицама у Панчеву које су почеле да зидају свој кров над главом, ове јесени помогао је и УНХЦР са пет милиона динара, такође за набавку грађевинског материјала. Конкурс је завршен у новембру, а услов је био да је на кући постављена прва плоча. Од шездесетак кандидата, помоћ је добило 21 лице.

Грађани који су прошли на конкурс, добили су од 50 до 375 хиљада динара. Они кажу да са добијеним новцем неће моћи да заврше изградњу куће, али да им и то много значи у овим тешким временима. За све ове конкурсе карактеристично је да нико од грађана неће добити новац на руке, већ ће им за износ који су добили, бити купљен грађевински материјал који су у пријави назначили. Комисија Градске стамбене агенције је ових дана, након спроведеног поступка јавних набавки, као најповољнија стоваришта грађевинског материјала код којих ће куповати, одабрала панчевачко „Кутко” и београдско стовариште „Вајбал”.

Антрфиле : Подељена 152 стана

Избеглим и расељеним лицима која живе на територији града Панчева протеклих година подељена су 152 стана, изграђена новцем из међународних донација и око 400 пакета грађевинског материјала. Тренутно на територији града Панчева живи 900 избеглих и 1.450 расељених лица.

ЗА НОВУ ГОДИНУ У ВЛАСТИТОМ ДОМУ

Дневник, Датум : 24.12.2009, Страна : 10

РУМА: Пет избегличких породица потписало је у општини Рума уговоре о куповини кућа у селима, а дванаест породица је добило уговоре за куповину грађевинског материјала за завршетак или реконструкцију својих стамбених објеката, од 110 до 250 хиљада динара, зависно од потреба, а према одлуци комисије која је извршила преглед и процену на терену. Новац за стамбено збрињавање избеглих, прогнаних и

расељених лица обезбедили су Комесаријат за избеглице Републике Србије и општина Рума, а додељен је Илији Беићу из Руме, Горану Јарићу и Зорици Караица из Хртковаца, Невенке Кецман из Руме и Бориславу Лончаревићу из Буђановаца.

Они су добили по 750.000 динара, од чега је 620.000 за куповину куће и окућнице и 80.000 динара за грађевински материјал, како би могли обавити неопходне поправке и уселити се у своје нове домове.

- Потребе су много веће, јер имамо још око 480 избегличких породица које немају решено стамбено питање. Било их је више од 800, али део тих породица је збринут у претходном периоду. Општина је овог пута учествовала са десет одсто средстава, односно са 500.000 динара.

Комесаријат за избеглице Србије је, уз помоћ Високог комесаријата за избеглице УН за реализацију пројекта „Подршка локалним акционим плановима у Србији”, у румском случају обезбедио пет милиона динара, а општина Рума 500.000 динара. За откуп пет кућа са окућницом утрошено је нешто више од 3,5 милиона динара, а два милиона су подељена на 12 избегличких породица, као деонација за набавку грађевинског материјала за адаптацију већ купљених кућа и за завшетак оних које су у градњи -објашњава председник општине Рума Горан Вуковић.

- Решио сам животно питање. Добио сам новац за кућу и од сада сам свој на своме. Уствари, моја породица је почела поново да живи, имамо свој дом, а све остало ће се некако решити – рекао је, за време свечаног уручења уговора о додели средстава за откуп кућа, Илија Беић из Руме.

ИЗБЕГЛИЦЕ У ГРАЧАНИЦИ БЕЗ СТРУЈЕ

Политика, Датум : 24.12.2009, Страна : А6

Грачаница – Радици Косовске енергетске корпорације (КЕК) искључили су јуче струју такозваном контејнерском насељу у Грачаници у коме су већ годинама смештене српске избеглице. Струја је искључена због неплаћених рачуна, а по речима повереника Комесаријата за избеглице Републике Србије у Грачаници Драгана Велића, заједнички дуг за утрошену струју у том насељу износи око 5.800 евра.

Осим у овом насељу, где скоро 10 година у металним контејнерима, који су део хуманитарне помоћи из Русије, живи седамдесетак интерно расељених Срба, струја је јуче искључена и већем броју институција Републике Србије. Међу дужницима у Грачаници су Скупштина града Приштине, Црвени крст, Ауто-мото савез Србије, Републичка управа прихода, Национална служба за запошљавање и друге.

Повереник српског Комесаријата за избеглице Драган Велић, који је јуче обишао становнике контејнерског насеља, изјавио је за „Политику” да нико од надлежних из КЕК-а није обавестио ову институцију да ће струја бити искључена. „Пре три месеца имали смо састанак са међународним представницима КЕК-а, УНХЦР-ом, Кфором и локалном Канцеларијом за заједнице у Грачаници, и покушавајући да решимо проблем наплате струје за прогнана лица у контејнерским насељима на Косову и Метохији. До решења нисмо дошли, али је јединствен закључак да се тим људима струја не искључује. Данас смо сведоци да је и поред тог договора пресечена једна од две фазе“, каже Велић.

Он је у разговору са становницима насеља апеловао на њих да не укључују све електричне апарате на једну фазу, како не би дошло до кварова и евентуалних пожара. Расељени су обећали да ће се наредних дана грејати огревним дрветом. Министарство за КиМ доделило је породицама у овом насељу по два кубна метара огревног дрвета.

Новица Столић из Обилића, који од 17. марта 2004 године, када му је све што је имао попаљено, живи у овом насељу, каже да су многи обилазили ово насеље и да су давали

углавном лажна обећања. Он посебно истиче обећање косовског министра за рад и социјалну политику Ненада Рашића који је, како каже, „учествујући у кампањи КЕК-а агитовао на Србе да плаћају струју, обећавши да ће рачуне за социјалне случајеве измирити ово министарство. За Рашића прогнани који живе у овом насељу и који су изгубили све што су имали нису изгледа социјални случајеви“, каже Столић.

ЗАВРШНИ УДАРАЦ НА СРПСКО ПРАВОСЛАВЉЕ

Правда, Датум : 24.12.2009, Страна : 11

УДРУЖЕЊЕ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ УПОЗОРАВА

Поводом информација о оснивању хрватске православне заједнице, Удружење Срба из Хрватске издало је јуче саопштење за јавност у коме се каже:

„Активности на оснивању хрватске православне заједнице представљају оживљавање идеје из времена Другог светског рата, када је у Независној Држави Хрватској основана Хрватска православна црква. Иако су Срби и тада имали јаку свест о свом српском и православном пореклу, приказани су као Хрвати православне вере. После рата већина Срба изгубили је верске осећаје, за разлику од Хрвата који никада нису прекинули контакте са католичком црквом. За време последњег грађанског рата у Хрватској су уништене многе православне цркве, а нестало је више хиљада икона и других богослужбених предмета. Малобројно српско становништво које се вратило или остало да живи у Хрватској изложено је сталним притисцима. Да би сачували „голи опстанак“ Срби су присиљени на покатоличење, тако да је на подручју Хрватске већ прекрштено више од 30.000 Срба.

У последње време погоршана је безбедност православних Срба у Хрватској. Осим на подручју Далматинске епархије, инциденти су учестали и на подручју Лике где од 2000 године делује новооснована госпићкосењска бискупија, која ужурбано подиже нове објекте у чистим српским местима где раније никада нису постојали.

Може се закључити да су све ове активности резултат деловања Ватикана, који има амбицију да католичанство прошири на све православне Србе. Прави циљ је, како тврди један од предлагача, оснивање аутокефалне цркве у Хрватској, што би представљало завршни ударац на Српску православну цркву у Хрватској. Судбина Српске православне цркве вековима је била уско слојена са судбином српског народа представљајући неретко једину кохезиону снагу. Зато је ово атак на јединство Српске православне цркве и њена стечена права.“ „Хрватска, ако жели да постане чланица Европске уније, сигурно је да би морала водити рачуна о неким стандардима који су прихваћени у тим земљама“, закључује се у саопштењу које је у име Удружења потписао генерални секретар професор Милојко Будимир.

СВИ ПАТРИЈАРХОВИ ЉУДИ

Вечерње Новости, Датум : 24.12.2009, Страна : 11

Његова светост, уз помоћ верника, подигао девет кућа за избегле

Две стотине верника прикупљало прилоге. Давао целу пензију за помоћ

- МИ Нововићи никада нећемо заборавити патријарха Павла. Подигао нам је куће, држао је нашу децу на крилу, причао им о Космету и о томе како ћемо се једног дана

вратити у Пећ. Да није било патријарха Павла, не знам шта би било са нашом породицом - са тугом прича Љубица Нововић, мајка деветоро деце из Мрчајеваца. Њен муж Душан и њедова браћа Ново, Драгољуб и Драган са женама и тридесеторо деце 1998. напустили спаљене куће у Пећи и избегли у Србију. Љубица је о њиховој невољи писала 2001. године патријарху и молила за помоћ.

- Патријарх Павле нам је нашао ову кућу са 18 ари плаца у Мрчајевцима, у коју смо се уселили 24. фебруара 2001. године. Посетио нас је за Васкрс, када је благословио наш дом и нашу децу. Помогао нам је да доградимо кућу, направимо шталу, а деверима је купио три куће и плац од 24 ара. Све то је патријарх платио 32.000 немачких марака и превео на наша имена - испричала је „Новостима“ Љубица.

У Мрчајевцима је патријарх купио имање и кућу и бројној породици Драгана и Весне Срнић из Краљева, који су живели у контејнеру. Када су све куће у Мрчајевцима изграђена, породице уселене, патријарх Павле их је обишао, благословио и задовољно констатовао: „Бог га видео, овде има 35 деце. Ваља нама и школу да правимо!“

Прота Милорад Остојић, парох цркве Свете тројице у Београду, био је уз патријарха у свим овим ситуацијама. Према протиној евиденцији, патријарх Павле је последњих година купио и подигао девет кућа за избегле људе у Србији, помогао у лечењу болесних и збринуо стотине сиромашних.

- Његова светост је имао две стотине оданих верника са којима је на литургијама прикупљао прилоге за унесрећени народ. Те вернике је народ назвао патријархови људи. И ја сам био један од њих и знам да је патријарх давао целу своју пензију од 7.600 динара за помоћ, јер је говорио да њему новац није потребан. Када су Нововићима попустиле греде на крову, патријарх им је лично помогао. Рекао ми је у поверењу: „Дао сам 2.000 од моје уштеђевине за сахрану. Ваљда ћу опет скупити те паре да платим своју сахрану!“ - са сетом се присећа прота Милорад Остојић.

Антрфиле : НАРОД МЕ ХРАНИ

- ПАТРИЈАРХ Павле је био најсрећнији када је помагао народу. Понекад би га људске патње депримирале, неки људи би га наљутили, некима једноставно није могао да помогне, али би ујутро, после литургије обично говорио: „Морамо да помогнемо нашем народу! Мени новац не треба, мене народ храни, а ја са народом живим!“ - прича прота Милорад Остојић .

ЗАДУЖИО ЦЕЛО СЕЛО

Патријарх Павле је четири пута долазио у Мрчајевце. Породицама Нововић и Срнић је довео воду, коју нема пола Мрчајеваца, па су зато сељани овај део назвали Патријархово село.

ВИШАК САМО ДОБРОВОЉЦИ

Вечерње Новости, Датум : 24.12.2009, Страна : 22

ГРАДСКА АДМИНИСТРАЦИЈА У КРАЉЕВУ ЈЕДНА ОД НАЈМАЊИХ У СРБИЈИ

У градској управи Краљевчани су после најновијег "пребројавања" утврдили да имају једну од најмањих локалних администрација у Србији и да су по томе близу европским стандардима.

Рачунајући двадесетак хиљада "привремено" расељених са Космета и избеглих Крајишника, на територији Краљева живи укупно 143.000 људи, а градска управа

има 260 запослених. Статистички - хиљаду становника који живе и раде на овом подручју "сервисира" само 1,8 градских чиновника!

У односу на ЕУ где се на хиљаду глава "прописује" један чиновник, и ова краљевачка бројка је велика, али знатно испод квоте од четири службеника коју прописује Влада Србије. Чак и када се урачуна 300 запослених у јавним установама (Музеју, Архиву, Позоришту, обдаништима...) Краљевчани су, бар по домаћим мерилима - опет испод "црте"!

Пошто се и избеглице с разлогом убрајају у житеље Краљева, то је донекле повећало квоту и решило питање неколицине прекобројних у које су, по обичају, најпре сврстане - чистачице. И, баш захваљујући избеглицама, 12 чистачица градске управе ипак је о(п)стало на својим "чиновничким" местима, а једини вишак биће 11 запослених који су одлучили да, уз отпремнину, сами оду.

Тако, за разлику од колега у другим, по величини сличним градовима, краљевачки чиновници, бар неко време, неће стрепети од "пребројавања".

- То казује да смо прилично добро организовани и да поштујемо макар домаће норме - напомиње Јелена Бекчић, начелник градске управе. - Али, како се будемо приближавали Европи, још ћемо се пребројавати мада нам, с друге стране, ипак недостају стручњаци - правници, економисти, архитекте, саобраћајни инжењери... Али, то је већ проблем друге врсте.

ПОСЛОДАВЦИМА 160.000 ДИНАРА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ РАСЕЉЕНИХ

Пресс, Датум : 24.12.2009, Страна : 15

КРАГУЈЕВАЦ - Послодавци који буду отворили нова радна места за запошљавање интерно расељених лица добиће једнократну субвенцију од 160.000 динара. У планираном буџету крагујевачке филијале Националне службе за запошљавање има места за десет послодаваца. Љиљана Петровић, директорка крагујевачке филијале, каже да је реч о пројекту који се спроводи у Крагујевцу, Краљеву и Врању.

- Осим субвенција послодавцима, имамо и опцију додатне обуке и образовања за расељена лица, за шта ћемо издвојити 1,6 милиона динара. Буџет је обезбеђен на основу Споразума између Националне службе и Уједињених нација, објашњава Љиљана Петровић. У Шумадијском региону, према подацима бироа, тренутно је 869 незапослених расељених лица. Од тог броја 506 је жена.

PRESS CLIPPING

Петак 25.12.2009. год.

СТАЛНА АДРЕСА - БУЋАНОВЦИ!

Вечерње Новости, Датум : 25.12.2009, Страна : 25

ИЗБЕГЛИЧКА ПОРОДИЦА ЛОНЧАРЕВИЋ СА БАНИЈЕ ЈУЧЕ РЕШИЛА НАЈВЕЋИ ЖИВОТНИ ПРОБЛЕМ

Комесаријат за избеглице дао 6.500 евра, нешто општина, а 1.000 позајмили

НЕМА данас срећнијег домаћина ни породице у Срему од Борислава Лончаревића и његове чељади, супруге Снежане и кћери Дајане, Данијеле и Драгане. А, разлог баш велик, као кућа.

Најзад, после петнаестак година избегличког лутања по Србији дочекали су да се уселе у своју “кућицу“ и “слободицу”. Постали су нови Сремци захваљујући Комесаријату за избеглице и општини Руми и дакако селу Буђановци.

-Е, па домаћине да уз следећу Нову годину славимо и крштење једног малог Сремца! Пристајем да будем и кум - пожелео је добродошлицу новим суграђанима први човек општине Рума Горан Вуковић. Домаћин Борислав Лончаревић са задовољством је прихватио: Даће бог председниче.

Ратни сукоби су принудили Лончаревиће да “спакују” дотадашњи живот у неколико смотуљака и крену са родне Баније у потпуну неизвесност. Било је најважније живу главу да извуку.

- Боље питај где нас није било, него где смо све били -срећна је јуче била супруга Снежана. - Било нас је по целој Србији. Најпре у Аранђеловцу, затим у Новом Саду, па и у неколико села чијих имена се више и не сећам, и сада у Јарку, село у комшилуку. А, од сада и надам се заувек у Буђановцима.

Шта значи непрестано сељакање од места до места добро су упамтиле и три кћерке Лончаревића, Дајана (14), Данијела (12) и Драгана (5) којима је много тога из нормалног детињства и одрастања ускраћено. Посебан проблем је школовање. Таман се навикну на једну средину и другаре одлазе даље. И опет све “Јово наново”.

- Тата, тата - трчкарајући по новој кући, - запиткује најмлађа Драгана. - А, је л' се ми више никада нећемо селити у неко друго место. Од ствари прво унета популарна пећ бубњара. Око ње се окупио женски део породице. Топло у соби, али још топлије око срца, сазнањем да су на свом огњишту.

- Мама, а када ћемо донети све наше ствари да кућу средимо како ми хоћемо - знатижељна је Данијела, којој се жури да коначно има свој кутак, док за собу мора да сачека још неку годину док родитељи дограде коју просторију.

РУМА ЗБРИЊАВА ИЗБЕГЛЕ И ПРОГНАНЕ

Политика, Датум : 25.12.2009, Страна : А44

Рума – Пет избегличких породица са подручја румске општине добило је у трајно власништво куће са окућницом, а 12 породица је добило помоћ у грађевинском материјалу да заврше започете, или санирају куће које су претходно купили. За ове

намене, 5,5 милиона динара обезбедили су општина Рума и УНХЦР. Иначе, општина Рума је и током године, из властитих средстава, додељивала помоћ у грађевинском материјалу појединим избегличким породицама.

– На подручју општине имамо 2.600 избеглих и прогнаних, а 480 породица још увек нема трајно решено стамбено питање, док је њих 450 дошло до крова над главом – каже председник Општине Руме Горан Вуковић.

НАКНАДА РАСЕЉЕНИМА С КОСМЕТА

Дневник, Датум : 25.12.2009, Страна : 7

Данас почиње исплата јулске новчане накнаде расељеним особама са подручја Косова и Метохије. Корисници овог права новац могу подићи на шалтерима свих пошта.

ЛАЖНИ И ПАПИРИ И СУД

Правда, Датум : 25.12.2009, Страна : 8

КРИВОТВОРЕНИМ УГОВОРИМА О КУПОПРОДАЈИ АЛБАНЦИ ОТИМАЈУ СРПСКУ ИМОВИНУ

КЛИНА - Срби повратници у Клину кажу да у њиховом граду у Метохији има око двадесетак случајева да је после рата 1999. године српска имовина продавана уз помоћ фалсификованих папира. Када су се Радосављевићи, Мазићи, Исаиловићи, Дабицевићи, Вучковићи, Гарићи и други Срби из избеглиштва, где су протерани 1999, после неколико година вратили у Клину, сазнали су да је истина то што се причало - да је њихова имовина кривотвореним документима прешла у посед Албанаца. Приштински адвокат Живојин Јокановић, који је пуномоћник осморо Срба из КLINE, каже за Бету да је су у појединим случајевима фалсификована пуномоћја пред тим судовима наводно потписивали људи који су умрли десетак и више година пре него што су потписани ти фалсификати.

- Када сам се вратио у Клину, речено ми је да је мој породични посед, који се раније водио на мене и на моје умрле рођаке, „продат“ пред судом у Бару, у Црној Гори. У катастру у Клиш моја имовина је сада заведена на име једне овдашње Албанке - ка же повратник Миливоје Вучковић, који је још у избеглиштву чуо да је његово имање продато. Он показује разна фалсификована документа и умрлице рођака чији се фалсификовани потписи налазе на овлашћењима и изјавама које су оверене у суду у Бару, а у вези су са купопродајом његовог поседа.

- Разни фалсификатори су на кривотвореним документима моје умрле рођаке - Стојана Вучковића, који је умро 1991. и Милана Вучковића који је умро 1995. - представили на суду у Бару 2003. године као "потписнике" генералних пуномоћја и изјава на име једног овдашњег Албанца прича Вучковић, додајући да у тим кривотвореним судским изјавама пише да његови умрли рођаци под моралном, материјалном и кривичном одговорношћу" изјављују да су без „присиле, принуде и претње продали непокретност". Вучковић каже да је тај Албанац имање превео на своју супругу и да су они већ продали три ара окућнице, на којој је неки човек почео да гради кућу, али је градња сада прекинута. Вучковић додаје да је са супругом Милојком уз судско решење коначно ушао у своју кућу и на свој посед, али да се његово имање у катастру и даље води на име те Албанке. Срби у Клини истичу да су у последњих годину

дана судије ЕУЛЕКСа преузеле предмете у вези са „купопродајом“ српске имовине фалсификованим документима. Повратник Живан Мазих каже да су и његове две куће и 39 ари плаца у центру Клине фалсификованим документима продати за само 39.000 немачких марака, а затим су укњижени на име једног Албанца у Клини.

- Након што су графолози у Бугарској доказали да су документа која су оверена у суду у Бару кривотворена, ЕУЛЕКСов судија у Клини донео је судско решење да сам поново власник свог имања - каже Мазих. И њему су, међутим, у катастру у Клини рекли да још нису добили судско решење и да се његов посед и даље води на име тог Албанца, који је, да ствар буде још гора, у међувремену од 39 ари окућнице продао пет плацева. Срби у Клини причају да су се наводни купци српских имања жалили на донета судска решења вишем суду, и да је то разлог што имовина још није укњижена на њихова имена. Наши саговорници кажу да, и поред свих потешкоћа, полажу наду у судије ЕУЛЕКСа и на другостепеном суду, јер су они већ у неким случајевима на првостепеним рочиштима утврдили да су српска имања отуђена кривотвореним папирима, а донели су и судска решења о повраћају поседа.

Антрфиле : Лопови се жале и - настављају праксу

Адвокат Живојин Јокановић наводи да је у парничном поступку на првостепеном суду, по тужби осам грађана српске националности, донето пет пресуда у корист Срба којима су уговори о купопродаји поништени, јер су закључени на основу фалсификованих пуномоћја.

- До сада су само три пресуде потврђене, а остали предмети су прешли у други поступак у Окружном суду у Пећи - каже Јокановић. Започети судски процеси и донесена судска решења, кажу Срби у Клини, очигледно нису заплашили фалсификаторе, јер је ове године кривотвореним папирима „продата“ и кућа Радована Мазиха.

УСПЕЋЕМО УПРКОС КРИЗИ

Данас, Датум : 25.12.2009, Страна : 2

Интервју: Миодраг Милосављевић, градоначелник Пожаревца о коалиционим искуствима

Власт у граду Пожаревцу од децембра прошле године чини иста коалиција која је на власти и на републичком нивоу: ДС, којој и ја припадам, СПС и Г 17+. Ова коалиција има стабилну већину у Скупштини града, што је веома значајно за нормално функционисање једне градске власти

Разговарао: Зоран Васић

Центар Браничевског округа, иако суочен с економским недаћама, успева да одговори свим изазовима времена. О садашњости и будућим пројектима и пословима за „Браничево“ говори први човек овог града Миодраг Милосављевић.

Каква је Ваша процена минуле године и шта очекујете у наредној?

- Желео бих, најпре, да искористим ову прилику да честитам предстојеће Новогодишње и Божићне празнике свим житељима града Пожаревца, Браничевског округа и целе Србије. Иначе, претходна годна била је обележена општом кризом али смо је, према мојој процени, углавном, успешно пребродили. Што се тиче перспективе, сви предвиђени капитални објекти биће изграђени. Наставићемо редовно измиривање свих социјалних давања. Биће конституисана нова општина Костолац. Очекујем и наставак хармоније у договарању и раду владајуће коалиције. . .

Пожаревац је добио статус града. Каква је улога локалне самоуправе у светлу најаве за даљом децентрализацијом власти?

- Локална самоуправа активно учествује и помаже процес децентрализације власти у граду, јер сматрамо да је од суштинске важности да се процес доношења одлука спусти на ниже нивое власти. Децентрализација, уједно значи да грађани своје проблеме ефикасније и брже решавају, заједно са својим комшијама, у својим месним заједницама, чиме се растерећује и рад градске управе, која на тај начин може више да се фокусира на она питања и проблеме од којих зависи нормално функционисање града Пожаревца у целини. Како локална самоуправа остварује предвиђене планове у области инфраструктуре, социјалних обавеза и стварања амбијента за привредне активности?

- Морам да истакнем да су у 2009. години издвојена велика средства из градског буџета за наведене области. Неке од највећих инфраструктурних пројеката у граду, као што је недавно изграђена трибина на градском стадиону, коју је град финансирао у потпуности. Међутим због текуће економске кризе, средства за неке друге пројекте које смо имали у плану, су знатно смањена, или су преусмерена на решавање великих социјалних проблема, које је криза донела. **Што се тиче социјалних обавеза које локална самоуправа остварује, око 34 милиона динара из буџета града Пожаревца се издваја за сва социјална давања, мада би ми волели да смо у могућности да у те сврхе издвајамо много више. Такође, социјално најугроженијим суграђанима, пружамо једнократну социјалну помоћ,** која можда није велика, али показује нашу жељу да као одговорни људи и социјално одговорна власт, колико-толико помогнемо грађанима који тешко живе, и којима је често помоћ локалне самоуправе неопходна. Недавно је у Пожаревцу отворен и Услужни центар за пружање социјалне помоћи, који представља један оригиналан и потпуно нови вид институционалног решавања социјалних и правних проблема најугроженијих грађана. **Отворена је и Канцеларија за мигранте, пружање правне помоћи избеглицама, интерно расељеним лицима и социјално угроженом локалном становништву. Исто тако, чинимо све да створимо што бољу инвестициону климу за улагања, како за домаћи тако и за страни капитал а у сарадњи са националном алијансом за локални економски развој (НАЛЕД).**

ЈЕВАНЂЕЉЕ ПО АНТИ

Пресс, Датум : 25.12.2009, Страна : 2

Вељко Миладиновић

Хрвати су ударили на последњи стуб идентитета Срба у лепој њиховој. Након што су после „Олује“ Срби бројчано сведени на ниво статистичке грешке, и што су тренутно само политичка икебана, покренут је пројекат Хрватске православне цркве. Група анонимуса још непознате дијагнозе, организовала се са циљем да се оствари аутокефалност и са јасном поруком: православци смо, али Срби нисмо.

Са теолошке стране гледано, не постоји неки велики проблем. Једном Хрвату се не може оспорити право да буде и православац. А осим што би младим хрватским верницима са поповским амбицијама, православље могло да буде привлачније пошто нема целибата, та назови црква не би имала значајнији верски утицај. **Овај пројекат сумњивог порекла, међутим, има идеју да избрише Србе из историје простора данашње Хрватске.** Још је и Анте Павелић у НДХ имао пројекат хрватске православне цркве, који је требало да послужи као допуна плану „трећину побити, трећину иселити, трећину покрстити“. **А данашњи хрватски православци на свом сајту доказују порекло тамошњих православаца позивајући се баш на ауторитете као што је Савић Марковић Штедмлија, један од Павелићевих гебелса, иначе црногорског „знанственика“ који је „доказао“ да су Црногорци у ствари Црвени Хрвати.** Све уз тајни дневник Николе

Тесле где се доказује да је он хрватског порекла, чиме се надовезују на теорије Еугена Кватерника и Анте Старчевића да су Немањићи и Милош Обилић били Хрвати. У Хрватској, овом питању не даје се важност. А када се у Србији огласи, ништа озбиљнија група која се представља као Влада Српске Крајине у избеглиштву, онда Денис Латин и остали, који су са одушевљењем извештавали како је у Книну за време „Олује“ горело ђубре које су палили повратници, одмах окупљају у својим студијима разне интелектуалце и целу хрватску нацију дижу на ноге да се одбрани од обнове великосрпског хегемонизма. Тамо се сада баве својим председничким изборима, и уопште им није тема то што Хрватска у последње време саплиће Србију где год стигне. Од МСП-а у Хагу, до посете Месића Косову на православни Божић (можда да га прослави са православним Хрватима на северу Косова!?). А нас очекују избори за новог патријарха. Можда ће се баш по томе како ће СПЦ реаговати на аутокефалност хрватских грко-источњака, видети шта је иза себе оставио покојни патријарх Павле.

PRESS CLIPPING

Понедељак 28.12.2009. год.

ИЗБЕГЛИЧКОЈ ПОРОДИЦИ РОДИЋ СТАН У КРЧЕДИНУ

Дневник, Датум : 28.12.2009, Страна : 7

НОВИ САД СЕ ПРИКЉУЧИО АКЦИЈИ „МОЖЕШ И ТИ”

У заједничкој акцији Фонда "Ана и Владе Дивац" и "Информатике", Новосађани су дали свој допринос за стамбено збрињавање избеглица и расељених особа који још живе у колективним центрима широм Србије.

Према подацима "Информатике" суграђани су за протеклих пет месеци уплатили 800.000 динара и за тај новац је купљена кућа у Крчедину у општини Инђија у коју се ових дана уселила избегличка породица Татјана и Бранко Родић. Они су 1992. с мајком избегли из Сарајева и потом живели у Земуну, а када им је мајка преминула, премештени су у Колективни центар "Јабука" у Пријеполу. Информатика је слањем признаница на кућне адресе пружила прилику да се прикупи још новца како би се решило стамбено питање угрожених породица.

ЕПС ПОКЛАЊА ДЕЦИ 1.000 ПАКЕТИЋА

Пресс, Датум : 28.12.2009, Страна : 8

БЕОГРАД - Управни одбор „Електропривреде Србије“ одлучио је да, поводом новогодишњих и божићних празника, одобри донацију од два милиона динара за набавку око 1.000 пакетића који ће бити подељени незбринутим деци, деци са посебним потребама и деци избеглицама, узраста до 10 година. Та хуманитарна акција се реализује у сарадњи са Министарством за људска и мањинска права, Секретаријатом за социјалну заштиту града Београда и Европским центром за толеранцију.

РАДНА КЊИЖИЦА И ИЗБЕГЛИЦАМА

Вечерње Новости, Датум : 28.12.2009, Страна : 13

ПРОЈЕКАТ НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ И ПРОГРАМА УН ЗА РАЗВОЈ

НАЦИОНАЛНА служба за запошљавање и Програм Уједињених нација за развој у Србији расписали су Јавни позив за запошљавање интерно расељених особа на територији три града. За посао ће моћи да конкуришу незапослени који су пријављени у Крагујевцу, Краљеву и Врању. У НСЗ ће пружити подршку запошљавању избеглих и расељених кроз субвенцију послодавцима за отварање нових радних места и додатно образовање и обуку заинтересованих кандидата.

Субвенција за отварање нових радних места, у једнократном износу од 160.000 динара, биће одобрена послодавцима који отварају нова радна места ради запошљавања интерно расељених пријављених на евиденцију Националне службе.

Преквалификација и доквалификација незапослених за потребе послодаваца организоваће се у случају да на евиденцији Националне службе за запошљавање нема кандидата траженог занимања, или не поседују знања и вештине неопходне за рад на слободним пословима код послодаваца.

ВЕСТ У СЛИЦИ

Вечерње Новости, Датум : 28.12.2009, Страна : 14

Дански Савет за избеглице гради кућу у центру Клине Србину повратнику Живку Микићу.

Кућа се гради тик поред старе запаљене у мартовском погрому 2003. У Клину се до сада вратило 40 Срба који су напустили куће које су одмах потом похаране и руиниране.

ПАКЕТИЋИ ЗА ДЕЧЈЕ ОСМЕХЕ

Блиц, Датум : 28.12.2009, Страна : 7

Новогодишњи и божићни празници као прилика за хуманост

Београђани, окупљени јуче на Тргу Републике, својим хуманим гестом и добром вољом прикупили су поклоне за малишане у више дечјих болница, домовима за незбринуту децу, као и у колективним избегличким центрима.

Акција је реализована у оквиру „Кока кола“ празничног каравана под називом „Чаролију започињеш ти“ који је на пут кренуо 5. децембра из Београда и посетио још 16 градова у Србији. Циљ каравана био је да у сваком граду који је посетио, суграђани прикупе и донесу што више поклона за децу која леже у болницама, децу са посебним потребама, као и за децу без родитељског старања.

Ово је претпоследње овогодишње путовање Деда Мраза и поларне дружине, а „Кока кола“ празнични караван ће прикупљати поклоне још и првог дана Нове године у Улици отвореног срца.

Град Београд прикључио се хуманитарној акцији „Кола кола караван“, која је прексиноћ одржана на Тргу Републике. У име Града, 55 пакетића за децу која су на лечењу у болницама, као и за децу са сметњама у развоју уручио је градски секретар за социјалну заштиту Владан Ђукић.

Волонтери Групе 484 организовали су акцију "Пакетић за дечији осмех" којом је 300 деце из социјално угрожених породица добило новогодишњи пакетић са играчкама, књигама и слаткишима. Деца која су добила пакетиће живе у Колективним центрима за расељене са Косова и Метохије, ромским насељима, Свратишту за децу улице и у сиромашним породицама на територији Београда. Организатори Златне лиге, у којој се у малом фудбалу такмиче медијске куће и политичари, посетили су Дом за незбринуту децу „Моше Пијаде“ и поводом православног празника Материце поклонили деци пакетиће. Стићеници овог Дома почашћени су са слаткишима, али су се највише обрадовали „сони плејстејшну 3“, дар фирме "Нови реал".

Уз подршку Министарства за људска и мањинска права Републике Србије, НВО Дечји центар "Мали принц" из Београда данас ће, у просторијама Дечјег позоришта "Пан театар" на Звездари, поделити пакетиће ромској деци из "Орловског насеља" и омогућити им да погледају позоришну представу која почиње у 12 сати.

Антрфиле : Подела новогодишњих јелки

У оквиру пројекта „Радионица 09“ Клуб младих архитеката ће данас реализовати хуманитарну акцију „Р-јелке“, током које ће 500 вештачких јелки, које су коришћене као део сценографије за КСТ Маскенбал, бити подељене институцијама које се баве омладином и материјално и социјално угроженом децом. Више од 300 ових јелки у 10.30 сати биће уручене Снежани Петровић, директорки Предшколске установе „Звездара“, а примопредаја ће се обавити у вртићу „Звезда“ у Миријеву (Пупинова 4). Преостале јелке Клуб ће поклонити Центру за заштиту одојчади, деце и омладине у Звечанској, као и Дому за децу и омладину ометену у развоју у Сремчици.

PRESS CLIPPING

Уторак 29.12.2009. год.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЧКИМ ПОРОДИЦАМА

Дневник, Датум : 29.12.2009, Страна : 11

КУЛА: Кроз пројекат „Помоћ у решавању стамбеног проблема избегличких породица”, општина Кула је обезбедила 5,3 милиона динара од којих је 4,8 стигло од Високог комесаријата Уједињених нација за избеглице, док је остатак издвојен из општинског буџета. Према речима председника општине Кула Светозара Буквића, овим новцем обезбедиће се помоћ за укупно тринаест избегличких породица.

-За пет породица купљена су домаћинства у Кули, Црвенки и Сивцу, док је још за осам породица који су некако успели да дођу до крова над главом обезбеђена помоћ у грађевинском материјалу, како би реконструисали своје куће - рекао је Буквић, који је јуче свечано потписао уговоре са свих тринаест породица. Потписивању Уговора присуствовали су и представници Комесаријата за избеглице и УНХЦРа, чланови Савета за миграције општине Кула и чланови Комисије за избор Корисника из општине Кула.

ЦРНОГОРЦИ С КОСОВА ТРАЖЕ ОПРЕЗ

Правда, Датум : 29.12.2009, Страна : 7

Црна Гора не би требало да успостави дипломатске односе са Косовом пре изјашњавања Међународног суда правде о легалности косовске државне независности, сматрају у Црногорској демократској странци Косова.

Председник те странке Слободан Вујичић је казао и да повратак расељених Црногораца на Косово такође мора бити један од елементарних предуслова да би Подгорица уопште разматрала могућност успостављања дипломатских односа са Приштином, преноси портал ПЦНЕН.

ГРАД ИЗНИКАО НА ЊИВИ

Вечерње Новости, Датум : 29.12.2009, Страна : 10

РЕПОРТЕРИ “НОВОСТИ” У БУСИЈАМА, НАЈВЕЋЕМ ИЗБЕГЛИЧКОМ НАСЕЉУ КОГА НЕМА НИ НА ЈЕДНОЈ КАРТИ СРБИЈЕ

У Бусијама живи више од 5.000 људи, чије куће нису легализоване

Када је 1997. године старина Стево Голијан из Пакраца у њиви поред ауто-пута Загреб - Београд забио прву тарабу у земљу и оградио свој плац, није ни слутео да ће ту за десетак година из блата изнићи насеље са 1.300 кућа. Стево Голијан из Пакраца је био први избеглица, који је на старом трактору побегао из Хрватске и у земунском атару Бусије направио кућу.

Данас је то мали град са бише од 5.000 одраслих и око 500 деце. Званично Бусије су део месне заједнице Угриновци, а незванично, продужетак Батајнице, у коју одрасли одлазе на посао, а деца у вртић и у школе.

- Општина Земун је 1997. године узела њиве пољопривредног комбината “Напредак” из Старе Пазове, испарцелисала их и претворила у плацево за градњу, иако овде није било ни воде, ни струје, а ни пута. Чак 1.300 плацева је продато по цени од 400 марака по ару. Када сам дошао из Новске, и ја сам као и остале избеглице своју кућу у њиви градио голим рукама и уз помоћ пријатеља - прича нам Илија Везмар, председник Удружења грађана у Бусијама.

Везмар се сећа да је прво избегличко дете у овом насељу, смештеном између Батајнице и Угриноваца, рођено те 1997. године. Била је то Милица Томић, чији су родитељи пристигли из Вировитице. У међувремену у Бусије су се доселили Милан и Нада Ћосић из Окучана, са две ћеркице. Ћосићи су, такође, сами копали темељ и подизали нови дом у кући број 16 у 33. новој улици.

- Кућу смо 2001. године фактички подигли из блата. Помогли су нам пријатељи из Врчина и Малог Пожаревца. Живели смо две године без струје, три године без воде и пута. Један нам је човек цабе увео струју и тако смо побегли из мрака - прича Нада Ћосић, која данас ради као домаћица у парохијалном дому.

У свеже окреченим једносратницама живе људи избегли из Далмације, Славоније, Крајине, Лице, са Кордуна и Баније, али и из Босне. Иако сви имају српске личне карте, ови људи се не осећају Београђанима.

- Ми смо тајно насеље, јер Бусије не постоји на званичним картама Србије, али и илегалци у свом насељу, јер општина Земун и поред тога што смо званично купили плацево и градили, није легализовала наше куће. Заборавили су нас. Тек пре две године смо добили градску аутобуску линију, али сада никако да добијемо дозволу да подигнемо обданиште и основну школу - незадовољна је Нада Ћосић.

Како нико није озбиљно бринуо о њима ови људи су се сами организовали и изградили свој град, прича нам Илија Везмар, први човек Бусија и конобар у ресторану “Банија”.

Прича нам да је прво отац Стаменко у једној кући подигао капелу СПЦ. Потом су грађани радећи по велеградским пијацама, бувљацима, код разних мајстора и приватника, подизали продавнице, месаре, кафане и кафиће, понеку радионицу, погон за пластику, фудбалско игралиште и амбуланту. А онда је отац Милорад уз благослов владике сремског Василија, са парохијанима, пријатељима и са градом Београдом лане подигао цркву. Предивно су је осликала браћа Марунић. Црквена порта има 35 ари, храм, парохијални дом и амбуланту, са 1.300 квадрата су највећи и најлепши објекат у Бусијама. И мада се налази на крају насеља, црква

Светих Ћирила и Методија представља данас центар Бусија.

- Годишње имамо по педесетак крштења и двадесет венчања. Народ нам стално долази, за славу 24. маја овде буде пуно као да смо у Гучи. Планирамо да изградимо велику чесму и фонтану, али и споменик страдалом српском народу - открива нам парох Милорад Нишкић.

Велики су планови житеља Бусија, града који је изникао из блата и бивших њива.

- Ако Батајница, како се планира, постане општина, Бусије које су подигле наше избегличке руке ће и званично да постане насеље - каже самоуверено Илија Везмар, први човек Бусија.

Антрфиле : Сан Хозе

- Дошао сам из Калифорније у Бусије да свом народу изградим основну школу, пошту, банку и тржни центар. Живим сам у Сан Хозеу, али када сам чуо да се за црквену славу у Бусијама окупи до 50.000 људи, одлучио сам да остатак свог живота проведем овде међу мојим Србима - рекао нам је Бранко Новаковић, грађевинар и

трговац некретнинама из САД и сам пореклом из Крајине, кога смо затекли у овдашњем ресторану са пријатељима.

САМОДОПРИНОС

Бусије су својим рукама и личним залагањем градили Драго Брадоњић из Кистања, Јован Вученовић из Книна, Стево Ђаковић из Крајине и многе друге избеглице. Они су организовали самодопринос, по коме је свака кућа давала по 10 марака месечно за изградњу насеља. Анимирали су бизнисмене, рођаке из дијаспоре, али и београдске општине да улажу у Бусије.

ПОМОЋ НЕ ПРЕСТАЈЕ

Вечерње Новости, Датум : 29.12.2009, Страна : 35

ЧЛАНИЦЕ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА У РАСЕЉЕНИЧКОЈ ПОРОДИЦИ РАДОЈКЕ ГАЈИЋ, СА ПЕТОРО ДЕЦЕ

Куршумлија - **Када смо чуле за ову породицу избеглу са Космета, самохрану мајку петоро деце, настојале смо на све начине да им олакшамо расељеничке невоље - објашњава Душанка Вучковић, једна од чланица Кола српских сестара из Куршумлије.** Она је јуче са својим сарадницама обишла шесточлану породицу Гајић, Радојку (50) и њено петоро деце: Гордану, Миљану, Милену, Наташу и Николу који су из Лебана код Приштине пре десет година спас потражили у Куршумлији.

Са намирницама неопходним за предстојеће празнике и средствима за хигијену, чланице КСС предвођене председницом, Љиљаном Савић, обишле су ову породицу којој су се и раније "налазиле при руци" .

- Да није било помоћи хуманих људи, ко зна шта би било са мном и мојом децом. Поготову откада смо, одмах по избеглиштву, остали и без главе породице - понавља Радојка

- **Иако су нам одмах по избеглиштву са Космета многи притекли у помоћ, највећу захвалност дугујемо хуманитарној организацији "Божур" из Чикага који су нам купили недовршену кућу и чланицама Кола српских сестара које су се ангажовале да нам помогну у набавци ствари** - наставља причу Радојка, срећна што сада њена деца имају пристојније услове за живот.

- Пошто због нарушеног здравља нисам у стању да радим, моја деца упоредо са учењем раде где год им се укаже прилика - кршећи руке, тихо прича док посматра своју децу и наставља:

- Поред свих недаћа, срећна сам што су ми деца одлични ђаци и добри студенти. Ето, Милена је на неко време одустала од студија у нади да ће се запослити - прича Радојка.

Антрфиле : КОМПЈУТЕР

Следећа Радојкина брига је како деци да набави компјутер о ком толико причају - ово нам је испричала када је, на крају диктафон био искључен.

ПОЛОЖАЈ СРБА У ФЕДЕРАЦИЈИ БИХ БЕЗИЗЛАЗАН

Политика, Датум : 29.12.2009, Страна : А17

Сарајево – **Председавајући Дома народа парламента Федерације БиХ Драго Пузигаћа упозорио је да је положај Срба повратника у том муслиманско-хрватском ентитету готово неподношљив и безизлазно тежак. „Одлука Уставног суда БиХ о конститутивности народа (Срба) се не поштује”, рекао је Пузигаћа медијима Републике Српске и позвао високог представника Валентина Инцка да се укључи у решавање овог проблема, преноси Тањуг.**

Он је додао да Срби нису довољно заступљени ни на изабраним функцијама у Федерацији БиХ, да их нема у јавним предузећима и установама, а бошњачка страна стално заговара некакву мултиетничност. „Положај српског народа у Федерацији БиХ се може побољшати само ако се промени начин делегирања у Дому народа Федерације БиХ”, сматра Пузигаћа.

Он је подсетио да Клуб Срба у Дому народа парламента у Федерацији БиХ није био дуго времена формиран, па због тога Срби нису били у могућности да заштите своје националне интересе.

PRESS CLIPPING

Среда 30.12.2009. год.

ВЛАДЕ ДИВАЦ И ГОЛФЕРИ ПОМАЖУ ИЗБЕГЛИЦАМА

Пресс, Датум : 30.12.2009, Страна : 9

БЕОГРАД - Фонд „Ана и Владе Дивац“ саопштио је јуче да ће средства добијена у хуманитарној акцији у сарадњи са Канадско-српским голф удружењем бити употребљена за збрињавање угрожених породица.

Канадско-српско голф удружење организовало је први годишњи голф турнир у јуну ове године, у месту Бурлингтон у Канади, а за тај турнир пријавило се 68 такмичара и сав приход у износу од 4.000 канадских долара прослеђен је Фонду „Ана и Владе Дивац“, за пројекат „Можеш и ти“, као и Болници за оболелу децу из Торонта.

Циљ пројекта „Можеш и ти“ је да се пружи подршка свеобухватном процесу затварања колективних центара у Србији, обезбеђивањем материјалних средстава за куповину кућа у које би се избегла и расељена лица преселила из колективних центара. Акција Канадско-српског голф удружења окупља све заинтересоване људе добре воље и спонзоре који желе да помогну хуманитарним организацијама и установама у Србији и Канади, наводи се у саопштењу.

ВАНТЕЛЕСНА ОПЛОДЊА

Вечерње Новости, Датум : 30.12.2009, Страна : 5

НИШ - Одлуком градског парламента поједина права у области социјалне заштите поред Нишлија, под одређеним условима, имаће и избеглице и интерно расељена лица са КиМ. То се односи на бесплатан оброк у тзв. народној кухињи и трошкове за поступак вантелесне оплодње. Према неким подацима, на територији Ниша има укупно око 14.000 лица наведених категорија.

ГЛАВЧИЋИ ВЕРУЈУ У ДЕДА-МРАЗА

Политика, Датум : 30.12.2009, Страна : А1

Бројној фамилији Главчић, из села Ковача, стигао је од рођака Миломира из Канаде поклон од око 130.000 евра

Краљево – Главчићима и њиховим потомцима, од којих су многи и сада „оцаковићи” села Ковача, на средокраћу пута између Рашке и Јошаничке Бање у подножју Копаноника, бар два пута годишње из далеке Канаде стижу вредни дарови.

Тако је и сада, пред новогодишње и божићне празнике, за њих педесетак, отуда стигло око 130.000 евра. Најстарији на породичном стаблу даривани су са по 5.000, млађи са по 4.000, а деца са по 2.500 евра. Свима је дародавац, Деда Мраз или Божић Бата из Канаде – њихов рођак Миломир Главчић (85), богат и угледни становник

градића Нијагара Фалс. У Ковачима старији људи га памте као сироче, надничара, дечака који је био „више гладан него сит”.

Сада он у Србији има свог „амбасадора” или „банкара” који дарове дели и тај рођак из безбедносних разлога не воли да му се име помиње у новинама, али за „Политику” каже:

– Ми смо веома срећни што имамо Миломира, који никога из ове сиромашне фамилије није заборавио. Поједини од нас у овим временима кризе, без посла и редовних прихода, били би на ивици егзистенције да није њега. Поносни смо на Миломира и што поред нас помаже и друге угрожене, унесрећене, болесне...

Ето, баш сада је послао новац и за избеглице са Косова и Метохије смештене у Бијелом Пољу и Беранама. Помогао је и изворну групу „Жељин” из Биљановца код Рашке, КУД „Јошаничка Бања”, а по ко зна који пут је послао и новац за доградњу цркве у поткопаоничком селу Жерађу. Иначе, пре две године понајвише захваљујући њему, саграђена је црква у Ковачима, као и православна црква у Канади, коју је назвао по нашем познатом манастиру Студеници.

– **Већина чланова фамилије никада није видела Миломира, јер је он из родних Попа, засеока поменутих Ковача, отишао пред крај Другог светског рата и више од пола века није посетио своје родно село.**

Како је у аутобиографској књизи навео до богатства није дошао олако већ муком и даноноћним радом. Рано му је умро отац Добривоје, а мајка Сава се поново удала, у том браку родила је још двоје деце, али је и она убрзо неизлечиво оболела. Суд је затим сирочад доделио стараоцу и тешко је, по петнаест сати дневно, у дому Благоја Главчића дечак Миломир радио. Зато је у 14. години одлучио да први пут напусти село и отишао је у Београд. Тамо је шегртовао у металостругарској радњи Мила Шкарића, али бомбардовање Београда 1941. године прекинуло је његово изучавање заната. Једва је успео да сачува главу и да се врати у село.

Некако је „прегурао” ратне године, а затим је упућен на одслужење војног рока у једну караулу у близини Преспанског језера. И данас тврди да не зна што га је толико привлачило на супротној обали да једне ноћи 1947. године у униформи и са оружјем и украденим чамцем преплови језеро. Нашао се у Грчкој, где је беснео грађански рат. Најпре се обрео у тамошњој краљевој војсци, а потом у емигрантским логорима у Солуну, Пиреју, па у италијанском градићу Бањоли...

Већ у логорима Миломир је показивао таленат да заради новац, рецимо, за Грчке је у логору, уз примитивне справе, производио обућарске игле, а у Италији се бавио столарским занатом. Могао је, после, из Италије у више земаља које су примале емигранте, али превагнуло је једно сећање. Као дечак читао је бајку о Канади чијим улицама ходају печени прасићи, по небу лете печене кокошке, а на углу сваке улице стоје људи који деле разноврсну храну и колаче. Ова прича га је опсенила, можда зато што је у животу био више гладан него сит. И рекао је пред комисијом за емигранте: „Сада знам да то није тачно, али хоћу у Канаду”.

Тамо је радио тешке послове у руднику где стиче прву уштеђевину. Затим се преселио у градић покрај Нијагариних водопада, оженио се девојком италијанског порекла Армелијом са којом је добио ћерку Јованку и сина Михаила. Уз женину подршку ушао је и у први приватни бизнис. Најпре је купио омањи мотел, па хотел од 120 соба, биоскоп од 600 седишта, око 80 хектара земље... Умео је, рекло би се, шта да купи, знао је колико да плати, како посао да разради и када некретнине да прода...

И, после свега, сада је задовољан, каже, живи лепо као пензионер и често сања своје Попе и поткопаоничке горштаке, а за „Политику” у телефонском разговору каже:

– Можда ћу једног дана доћи. Недавно ме је рашка општина прогласила заслужним грађанином и то ме је обрадовало, али и подстакло да се запитам да ли сам баш ја то заслужио. Знате, нисам поносан што сам из српске војске емигрирао, али онда и помислим како бих, да сам тамо остао, моје рођаке и друге добре људе несрећних судбина помогао.

Овде сам свој финансијски циљ остварио, а посебно се добро осећам, бар десетак дана делујем весело и живахно, кад помогнем ономе коме помоћ заиста треба...

СВИ НОВИЈИ ЗЛОЧИНИ ПРЕМА СРБИМА У ХРВАТСКОЈ

Курир, Датум : 30.12.2009, Страна : 2

Подсећамо да је у Хрватској пре рата живело око 800.000 Срба, док се, према подацима Асоцијације избегличких удружења из Хрватске, до сада у ту земљу вратило свега 55.000 Срба. И док Хрвати тврде да је број повратника око 120.000, удружења избеглица кажу да су бројеви поражавајуће мали и да се у Хрватску углавном враћају стари људи, који тамо одлазе да умру.

У исто време, број инцидената везаних за Србе се не смањује. Удружења бораца Домовинског рата у Петрињи у мају ове године блокирала су пут гласачима из Србије. Током јула група младића у Затону код Шибеника, уз повике „Србе на врбе“ и „Убиј Србина“, напала је кућу београдског златара Драгана Милутиновића и оштетила му возило. Средином истог месеца оштећен је аутомобил београдског адвоката Бранислава Поповца у Жупи Дубровачкој.

У септембру је лекар Дома здравља у Оточцу Есад Мујкановић прекршио Хипократову заклетву, јер је одбио да пружи лекарску помоћ пацијенту српске националности, који је имао симптоме можданог удара. Треба ли подсећати на изјаву градоначелника Сплита Жељка Керума да Хрватској Срби никада ништа добро нису донели и да нису добродошли...

PRESS CLIPPING

Четвртак 31.12.2009. год.

СТАНОВИ ЗА НАЈУГРОЖЕНИЈЕ

Грађански лист, Датум : 31.12.2009, Страна : 16

Општина Инђија је у сарадњи с међународном организацијом за миграције (ИОМ), ушла у пројекат „Социјално становање у заштићеним условима“. Циљ пројекта је да се обезбеди 10-12 стамбених јединица за интерно расељене и метеријално најугроженије становнике општине Инђија. Пројектом је предвиђено да локална самоуправа обезбеди грађевинско земљиште с уређеном инфраструктуром, док је за изградњу објекта у буџету, који је прихватила европска делегација обезбеђено нешто више од 210.000 евра, Овим средствима је предвиђена изградња објекта од око 450 квадратних метара, што би било 10-12* станова различите структуре.

Иначе, активности општине Инђија на овом пољу веома су интензивне још од када је основана радна група, коју је именовао председник општине Инђија, а која је још прошле године израдила акциони план за унапређење положаја избеглица и интерно расељених у општини Инђија за период од 2009. до 2013. године. Акциони план је део стратешког документа општине, којим се утврђују општи циљеви и специфични задаци у овој области. Документ представља продукт тимског рада општинске радне групе и осталих локалних актера заинтересованих за овај проблем.

Циљ акционог плана је да утиче на побољшање животних услова избеглих и интерно расељених кроз локалне програме, а усвајањем плана стекли су се услови за аплицирање у разним фондовима из којих се могу добити знатна средства.

ДОЧЕКАЛИ ЖИВОТ ИЗ СНА

Вечерње Новости, Датум : 31.12.2009, Страна : 47

ДОБРИ ЉУДИ И КОМПАНИЈА "НОВОСТИ" ПОМОГЛИ ИЗБЕГЛИЧКОЈ ПОРОДИЦИ ДА СЕ СКУЋИ У ТРЊАЦИМА, НАДОМАК БИЈЕЉИНЕ

Покренуло се коло среће деветочлане фамилије Тодић

Први пут, после 17 година од када смо избегли из Дубнице, код Калесије, где нам је буквално све сравњено са земљом, моји укућани и ја радујемо се свим срцем Новој години.

Овако говори Миле Тодић, чијој је породици, у овој години, коначно кренуло набоље. И то, захваљујући хуманитарној акцији, коју су крајем прошле године, покренуле "Вечерње новости". Тада су кћери Тодића - њих пет, уочи празника, имале само једну жељу - да добију кравицу, да имају млека као и сва остала деца.

И, жеља им је испуњена после првог текста у нашем листу. Милица и Свето Мандић из Нових Бановаца, поклонили су Тодићима теле и краву, лепу, расну, какве у Трњацима нема. Оставили су их, уз пратећу документацију, и ни кафу нису хтели да попију, пожелевши деветочланој породици срећу, добро здравље и напредак.

Девојчицама Ивани (15), Наташи (12), Милени (10) и шестогодишњим близанкињама Милки и Душанки, њиховом оцу Милу, мајци Снежани, баки Милки и деди Душану преко

ноћи као да је свануло, после вишегодишњег избегличког потуцања од Калесије до Зворника и Семберије.

Међу првима Тодиће, значајном сумом новца, преко Фонда хуманости "Вечерњих новости", дарује Владо Илић, власник скадарлијског ресторана "Шешир мој". Миле Тодић, у међувремену, постаје прави газда. Уз нову шталу, купује и њиву. Из захвалности Влади Илићу, назвали су је "Илићка". Станислав и Видосава Ђурђевић, пензионери из Београда, такође новчано и на други начин, баш као и Лана, директорка приватне клинике из Лондона и Драгица, професорка књижевности из Новог Сада, "подупиру" огњиште ове вишечлане породице, која је једна од многих прогнаних, не својом вољом, током минулог рата на левој обали Дрине.

- Миле Додик, наш премијер и мој имењак, спада у ред оних, истина ретких, који брину да се "белој куги" стане на пут - прича данас Миле Тодић. - Добили смо и нову кућу, површине око 60 квадрата. Све што је било до Владе РС, учињено је ваљано, а сада је на општини да уреди инсталације. Крава Брезуља, која нам је донела срећу, опет се отелила пре месец дана. Лепота је и дивота, сада, ући у шталу. Поносни смо, сви укућани, посебно девојчице, све саме "одликашице" у школи, на наше домаћинство, којем је, богу хвала и добрим људима, коначно, кренуло онако како нисмо могли ни да сањамо у најлепшем сну. И док хладноћа стеже равну Семберију, у делу према хировитој Дрини, где је увек за неколико степени хладније, него у другим деловима РС, код Тодића шпорет на дрва пуцкета. Поклали су и зимине, па се око куће шири мирис сушеног меса, онако како је некад било на њиховом огњишту у Дубници, код Калесије. Укућани срећни, сложни, као и кад их је "тресла" највећа мука и невоља.

- Доброта људи нас је "погурала", па смо, уз доста свог рада, у минулих годину дана, постали заиста, своји на своме -прича домаћин Миле. - Ни супруга ни ја немамо посла. На бироу у Бијељини смо већ 14 година. Морамо да се јављамо свака два месеца, како бисмо остварили права, пре свега да би наша чељад имала здравствено осигурање. Не стидимо се и не плашимо посла. Радимо све што нам "падне под руку", како бисмо прехранили породицу. Слога и љубав нас одржавају, па нам је зато само мало фалило да будемо срећни.